РУССКО-АРМЯНСКІЙ
СЛОВАРЬ.

ԲԱՌԳԻՐՔ
ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

Дозволено цензурою, Тифлисъ, 25 сентября 1893 г.

РУССКО-АРМЯНСКІЙ
СЛОВАРЬ

СОСТАВЛЕННЫЙ

АБИСОЛОМОМЪ ІОАННИСЯНЦЪ

ТОМЪ II.

О—V.

ԲԱՌԳԻՐՔ
ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ԱԲԻՍՈՂՈՄ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆՑԻ

ՀԱՏՈՐ Բ.

ՏՓԽԻՍ
Արագատիպ տպարան Յովհաննէս Մարտիրոսեանի
ՕՐԲԵԼԵԱՆ ՓՈՂՈՑ, № 1–2
1893

ԻՒՐ ՀԱՅՐԱԽՆԱՄ ԲԱՐԵՐԱՐ

ԳՆԴԱՊԵՏ ԵՒ ԱՍՊԵՏ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՂԱՅ

ԵՒ

ԻՒՐ ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ

ՄԱՅՐ

ՇՈՂԱԿԱԹ

ՏԻԳՐԱՆԵԱՆՑՆԵՐԻՆ

ՈՐԴԻԱԿԱՆ ԱԿՆԱԾՈՒԹԵԱՄԲ

ՆՈՒԻՐՈՒՄ Է

Աշխատասիրողը։

ՁՕՆ

ՀԱՅՐԱԽՆԱՄ ՏԷ՛Ր ԵՒ ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ ՄԱ՛ՅՐ ԻՄ.

Դուք, որ եղած էք իմ մանկութեան եւ պատանեկութեան գլխաւոր խնամատարն ու դաստիարակը, դուք անկասկած շատ անգամ հոգեկան եւ նիւթական հոգսեր կրած էք ինձ համար. արդեօք ինչո՞վ կարող եմ ձեզ երբ եւ է գոնէ մասամբ վարձահատոյց լինել: Փա՛ռք Նախախնամութեանը, դուք նիւթական օժանդակութեան կարօտ չէք եղած եւ ինձ մնացել էր միայն բարոյապէս մխիթարել ձեզ: Այժմ ցանկալով մի շօշափելի գործով եւս ապացուցանել իմ առ ձեզ ունեցած որդիական անկեղծ սէրս ու խորին յարգանքս՝ ձեր անուանն եմ նուիրում տասնամեայ սրտամաշ աշխատութեանս արդիւնքը: Բարեհաճեցէ՛ք, վսե՛մ հոգիք, ընդունել այս փոքրիկ նուէրը, որ մատուցանում է ձեզ ամենախորին ակնածութեամբ

ձեր որդի

27 Օգոստոսի 1893 Թ.
Բաթում,

Աբիսողոմը:

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

(Փոխարէն յառաջաբանի)

Տեսնելով մեր նորածիլ աշխարհիկ գրականութեան և լրագրութեան ճիգերը լուսաւոր ազգաց մտքի արդիւնքներից՝ ռուս գրականութեան միջոցով հայ ժողովրդեան եւս բաժին հանել, տեսնելով ռուս ինքնուրոյն և թարգմանական գրականութեան ընդարձակ ծաւալը և մեր ուսումնարանների թուի հետզհետէ աճելը, որոնց մէջ ռուս լեզուի ուսուցումը պարտաւորական է. նոյնպէս տեսնելով, որ աշխարհիկ լեզուով ոչ միայն ռուս-հայերէն մի բառարան չկայ մեր գրականութեան մէջ, այլև ոչ մի մասնագէտ լեզուաբան լրջութեամբ չէ աշխատում այդ պակասը լրացնել, մտածեցի մի յանդուգն գործի ձեռնարկել և ռուս-հայերէն բառարան կազմել, որպէսզի կարելի լինի գոնէ թարգմանիչներին, յօդուած գրողներին և ուսուցիչներին դիւրութիւն տալ նրանց օգտաւէտ բայց դժուարին գործունէութեան մէջ։

Ինքս մասնագէտ լեզուաբան չլինելով, երբէք չեմ էլ մտածել, որ իմ կազմած բառարանը անսխալ և օրինակելի կլինի, և աշխատութեանս առաջին հատորը 1886 թուին թերևս տպագրութեան էլ չյանձնէի, եթէ մի քանի բանիմաց անձինք չքաջալերէին և չստիպէին ինձ շտապեցնել տպագրութիւնը։

Թէ որքան դժուար էր սկսածս գործը, այդ միայն մտքի մշակ և հեղինակ անձնաւորութիւնը կարող է լաւ հասկանալ։ Մշակուած առատ նիւթ չունէի ձեռքիս տակ, որ հեշտութեամբ օգտուէի նորանից։ Հրապարակում եղած ռուս-հայերէն միակ բառարանը հանգուցեալ Գաբրիէլ Երեցփոխեանցինն էր, որ թէպէտ երկար ժամանակ իւր մեծ օգուտը տուած էր, բայց նա էլ գրաբար էր և նորագոյն բազմակողմանի կեանքի պիտոյքներն ու մտքերը արտայայտող բառեր չունէր։ Նորայր Բիւզանդացու գաղղիերէն-հայերէն ընտիր բառգիրքը միայն 1884 թուին լոյս տեսաւ, երբ աշխատութեանս մեծագոյն մասն արդէն կազմուած էր. այնու ամենայնիւ այս բառարանի տուած օգուտը մեծ էր։ Ես օգուտ քաղած եմ գլխաւորապէս Վ. Դալ'ի քառահատոր բացատրական բառարանից [1]) և Ն. Մակարովի ռուս-ֆրանսերէն բառարանից [2]) ու մեր գրականութեան մէջ յայտնի համարեա բոլոր բառարաններից։

Որովհետև իմ գլխաւոր նպատակներից մինն է եղել բառարանս նաև դիւրըմբռնելի անել, այդ պատճառով 'ի նկատի եմ առել. ա) մեր կենդանի բարբառների մէջ գործ դրուած այնպիսի բառեր, որոնք թէպէտ գրաբար բառա-

---

[1]) Толковый словарь живаго великорусскаго языка Владиміра Даля.

[2]) Полный русско-французскій словарь, сост. Н. П. Макаровымъ.

բանների մէջ չեն գտնուել, բայց արդէն մուտք են գործել արդի աշխարհաբար գրականութեան, լրագրական թղթակցութեանց և ժողովրդական հրատարակութեանց մէջ. բ) խիստ սահման չեմ դրել գրաբար և աշխարհաբար ձևերի մէջ և բառերն ընդունել եմ նրանց վերջին ձևով, եթէ անյարմար է եղել սկզբնական ձևը պահել (ոլորելը, խախտելը փոխ. ոլորումն, խախտումն այլն) և ընդհակառակն պահել եմ գրաբար ձևը, եթէ աշխարհաբարն անյարմար է եղել գործածութեան համար (զառամեալ, արտօնեալ, զարգացման, գիտութեանց, քաջութեամբ և այլն). գ) շատ անգամ անկարելի լինելով ռուս ածականի դէմ հայ ածական ձևը դնել, նախադասել եմ յատկացուցիչ ձևը (древесный—ծառի, колокольный—զանգի, канатный—պարանի և այլն). դ) մի քանի բառեր, որոնք բացարձակ օտար ծագում ունին, բայց հայերէն վերջաւորութիւն ընդունելով արդէն ընդհանրացել են ժողովրդի բերանում, ընդունել եմ իբրև հայերէն բառեր (ղասապութիւն, քէրաձել, վաքսել և այլն). ե) տեղ-տեղ բայերի գործածական երկու ձևն էլ եմ գրել (պակասացնել, պակսեցնել, փոսացնել, փոսցնել և այլն) և այլն։ Առհասարակ կենդանի բարբառների վրայ ես նայել եմ իբրև երկրորդ շտեմարանի վրայ, ուստեղից պէտք է լրացնել աշխարհիկ՝ դեռևս կազմակերպուող լեզուի պակասը. իսկ նորան իւր այժմեան անցողական դրութեան միջոցին կաշկանդել որոշեալ արհեստական ձևերով աննպատակ եմ համարել, քանի որ ժամանակը ինքը պէտք է նպաստէ, որ որոշեալ ձևեր մրցումից վերջնական յաղթութիւնը տանեն։ Աշխարհիկ լեզուն ոստանիկ դառնալուց դեռ շատ հեռի է։

Մեր պարբերական հրատարակութեանց մէջ մի քանի քննադատութիւններ եղան բառարանիս առաջին հատորի մասին [1]։ Քննադատներից մէկի յարձակմունքը մանաւանդ կրքոտ էր և միանգամ ևս ապացուցանում էր, որ «L'art est difficile et la critique facile [2])». Որովհետև բառարան կազմելիս ես գլխաւորապէս 'ի նկատի եմ ունեցել թարգմանիչներին, յօդուած գրողներին, ուսուցիչներին և հայերէնին տեղեակ ընթերցասէրներին և ոչ թէ համբակներին կամ բառարանով լեզու սովորել փորձողներին, ապա ուրեմն երկու քննադատների մի շարք երկար ու ձիգ դատողութիւններն ու պահանջները՝ կորցնում են իրենց նշանակութիւնը։ Որովհետև բառարանս լեզու գիտցողների համար է, հետևապէս և նորա սկզբում քերականութիւն դնելը աւելորդ համարեցի, նամանաւանդ յայտնի փաստ է, որ ոչ ոք բառարանի մէջ զետեղուած համառօտ քերականութիւնից լեզու չէ սովորել։ Լեզուի ոճեր տալը իմ նպատակից դուրս է եղել, նախ՝ որ այդպէսով բառարանի ծաւալը կրկնակի մեծ կլինէր և երկրորդ՝ որ մեր աշխարհիկ գրականութեան մէջ դեռ ևս բաւականաչափ նիւթ չկայ գումարուած և եղածն էլ շատ ցրուած է։ Ես հայերէն նոր բառ ամենևին չեմ ստեղծած, այլ կարևորը որոնած և գտած եմ 'ի մասնաւորի արևմտեան հայ գրականութեան մէջ։

---

[1]) „Մշակ" 1888 № 102, „Новое Обозрѣніе" 1888 № 1626, „Նոր-դար" 1888 №№ 170 և 172, „Արձագանք" 1888 №№ 41 և 42, „Արաքս" 1889 գիրք ա. յունիս։

[2]) Արուեստն է դժուարին, իսկ քննադատութիւնն է դիւրին։

ճշմարիտ է, տեղ-տեղ թարգմանութեանց մէջ բառերի առաջին և երկրորդական նշանակութիւնները շփոթուած են, տառասխալներ կան, շեշտերը սխալ են դրուած և մի երկու բառի թարգմանութիւնները սխալ են տպուած։ Բայց մօտ երեսուն հազար (ա. հատոր) բառ ունեցող բառարանը և այն էլ մեր տպագրական հանգամանքներում, որ յայտնի է ամենքին, անհնարին է որ զերծ մնար այդպիսի սխալներից և արդարամիտ քննադատը պէտք է այդ ամենը 'ի նկատի առնէ և ոչ թէ դոցա պատճառով բառարանի ընդհանուր արժանիքն ուրանայ։

Բառարանիս երկրորդ հատորի վերջում կցում եմ՝ ա) լիակատար ցանկ վրիպակների երկու հատորին ևս, բ) մի ցանկ սխալմամբ աւելորդ տպուած բառերի, գ) մի շարք բառեր իբրև հայերէն թարգմանութեանց լրացում և դ) մի փոքրիկ յաւելուած մոռացուած կարևոր բառերի։ Այս կերպով, կարծում եմ, նուազած կլինին և այն առիթները, որոնք կարող են վնաս բերել բառարան գործածողին, եթէ երբևիցէ բառարանը կարող է վնաս տալ մի գրագէտ անձի։

Ցաւում եմ միայն, որ դրամի սղութեան պատճառով անկարող եղայ ցանկացածիս համեմատ շուտով վերջացնել բառարանիս տպագրութիւնը։

Բառարանիս երկրորդ և վերջին հատորը ևս այսու 'ի լոյս ընծայելով յանձնում եմ հասարակութեան գործածութեան և բանիմաց ու արդարամիտ անձանց քննադատութեան։ Ես ինձ վարձատրուած կըհամարեմ, եթէ նա գէթ մասամբ ծառայէ այն նպատակներին, որոնք սկզբնական շարժառիթ են եղել իմ աշխատութեանը։

Ի վերջոյ պարտք եմ համարում շնորհակալութիւնս յայտնել այն արգոյ անձանց, որոնք թէ՛ խորհրդով, թէ՛ նիւթողութիւններով և թէ մի այլ կերպ զգալի դիւրութիւն տուին աշխատութեանս և օգտակար եղան ինձ իմ դժուարին ձեռնարկութեանս մէջ։

Աբիսողոմ Յովհաննիսեանց։

27 Օգոստոսի 1893 թ.
Բաթումի։

ԲԱՌԳԻՐՔ

ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

О.

О, объ и обо ն. *վասն, համար, մասին, վրայ։*

О մջ. *ո՜հ, ո՜վ, բաբէ՜։*

Оа́зисъ գ. ա. *ովասիս։*

Оа́зъ տ. Оа́зисъ.

О'ба ած. *երկուս, երկուքեան, երկուքին։*

Оба́бить բ. ն. *ամուսնացնել։* —ся բ. ա. *ամուսնանալ, կնիկ ուզել։*

Обагрённый ած. *արիւնաշաղախ, արիւնաթաթախ || ծիրանեգոյն, բոցավառ։*

Обагря́ть,—ри́ть բ. ն. *արիւնաթաթախ անել, արիւնաշաղախ անել || ծիրանեգոյն ներկել, կարմիր ներկել։* —ся բ. ա. *կարմրել, բոցավառուել։*

Обаку́ла գ. ի. ժ. *խաբեբայ։*

Обаку́ливать,—ку́лить բ. ն. ժ. *խաբել, խարդախութիւն անել։*

Оба́лтывать, —болта́ть բ. ն. *զրպարտել։ զրախօսել || յոգնել, յոգնեցնել || մաշել։*

Обанкру́тить տ. Обанкру́чивать.

Обанкру́тѣть բ. չ. *սնանկանալ, կոտր ընկնել։*

Обанкру́ченный ած. *սնանկացած, կոտր ընկած։*

Обанкру́чивать,—ру́тить բ. ն. *սնանկացնել, կոտր ձգել || կործանել։* —ся բ. ա. *սնանկանալ, վնասուել։*

Оба́полъ, оба́полы մ. *երկու կողմից, երկու կողմի վրայ || շուրջը, բոլորում, կից || եզուր տեղը, դատարկ տեղը։*

Обая́ніе գ. չ. *հիացում, զարմացում, զարմանք, զարմացք, կախարդանք։*

Обая́тельный ած. *դիւթիչ, զմայլեցուցիչ || հիացուցիչ, զարմացնող։*

Обая́ть բ. ն. *դիւթել, զմայլեցնել, զարմացնել, կախարդել։*

Оббѣга́ть, оббѣгать, обѣжа́ть տ. Обѣгать и обѣжа́ть.

Обва́ленный ած. *փլած։*

Обва́ливать,—ли́ть բ. ն. *շուրջը կուտել || փլել, փլեցնել։* —ся բ. ա. *փլուել, փլչել, թափուել։*

Обва́ливать,—ля́ть բ. ն. *թաթախել (մի բանի մէջ, որ փոքր ինչ ամրանայ)։* —ся բ. ա. *թաթախուել։*

Обва́лъ գ. ա. *փլչելը || փլատակ, խրուտ || || ձնի հիւս։*

Обва́лянный ած. *թաթախուած։*

Обваля́ть տ. Обва́ливать.

Обварённый ած. *խաշած, եփած։*

Обва́ривать,—рить բ. ն. *եփել, խաշել, խաշել, տաք ջրով լուանալ || մոմել թելը (կօշկակարների)։* —ся բ. ա. *խաշուել։*

Обва́рка գ. ի. եփելը, խաշելը։
Обва́рный ած. եփելու, խաշելու || եփուած, խաշուած։
Обварно́й ած. եփելու, խաշելու։
Обва́стривать,—востри́ть բ. ն. սրել, սրցնել, ծայրը սրել։ **—ся** բ. ա. սրուել։
Обва́щивать, обвощи́ть բ. ն. մոմել, մոմով քսել։ **—ся** բ. ա. մոմուել, մոմով քսուել։
Обведе́ніе գ. չ. շրջելը || շուրջը բոլորելը || շրջագծելը։
Обведённый ած. շրջապատուած, բոլորուած։
Обвезе́нный ած. շրջեցրած։
Обвёрнутый, обёрнутый ած. փաթաթած, փաթթած, ծրարած։
Обвезти́ տ. **Обвози́ть.**
Обвёртка, обёртка գ. ի. ծրար, փաթեթ, փաթթոց || թղթակազմ (գրքի)։
Обвёрточный ած. փաթաթելու, փաթթելու։
Обвёртывать, обёртывать, обвертѣ́ть, обверну́ть, оберну́ть բ. ն. փաթաթել, ծրարել։ **—ся** բ. ա. փաթաթուել, ծրար շինուել, ծրարուել։
Обвёрчивать տ. **Обвёртывать.**
Обветшава́ть,—ша́ть բ. չ. հնանալ || || քայքայուել, խալխալուել, գզգզուել։
Обветша́лость գ. ի. հնանալը, ցնցոտի դառնալը, գզգզուելը։
Обветша́лый ած. հնացած || քայքայած, գզգզած, խալխալած։
Обветша́ть բ. չ. հնանալ || գզգզուել, քայքայուել, խալխալուել։
Обвива́ть,—вить բ. ն. փաթաթել, պատել, ոլորել || փարել։ **—виться** բ. ա. փաթաթուել || ոլորուել։
Обви́вка գ. ի. փաթաթուելը, ոլորուելը, փարելը, գալարք։
Обвивно́й ած. փաթաթուող, գալարուն, ոլորուն։
Обвине́ніе գ. չ. մեղադրութիւն, մեղադրանք, ամբաստանութիւն, դատապարտութիւն։
Обвинённый ած. մեղադրուած, ամբաստանուած, դատապարտեալ։
Обвини́тель գ. ա. **—льница** գ. ի. մեղադրող, ամբաստանող, դատապարտող, ամբաստան։
Обвини́тельный ած. մեղադրական, ամբաստանական։ **— актъ** — մեղադրական արձանագրութիւն։ **—ная рѣчь** —մեղադրական ճառ։
Обвиня́ть,—ни́ть բ. ն. մեղադրել, ամբաստանել || դատապարտել։ **—ся** բ. ա. մեղադրուել, ամբաստանուել։
Обви́слость գ. ի. կախուած լինելը։
Обви́слый ած. կախուած, երկարացած, կախ ընկած։
Обвисля́й գ. բացբերան, կախականջ, ախմար (մարդ)։
Обви́снуть բ. չ. կախուել, կախ ընկնել։
Обви́тый ած. փաթաթուած, գալարուած, ոլորուած։
Обви́ть տ. **Обвива́ть.**
Обводи́ть, обвести́ բ. ն. շրջապատել, բոլորել || շրջագծել || ման ածել։ **—ся** բ. ա. շրջապատուել։
Обво́дка տ. **Обведе́ніе.**
Обво́дный ած. շրջագծելի։
Обво́дъ գ. ա. շրջագծելը || շրջագիծ, եզերագիծ։
Обвози́ть, обвезти́ բ. ն. շրջեցնել, ման ածել, պտտացնել, պտտցնել (կառքով, ձիով)։
Обво́зъ գ. ա. շրջեցնելը, ման ածելը։
Обвола́кивать, обволо́чь բ. ն. շուրջը քաշ տալ || փաթաթել, ծածկել, սքօղել։
Обвора́живать,—рожить բ. ն. դիւթել, կախարդել || զմայլեցնել։
Обворо́вывать,—рова́ть բ. ն. գողանալ, գողնալ։
Обворо́ванный ած. գողացած, գողցած,

Обворожáть տ. Обворáживать.
Обвороже́ніе գ. չ. կախարդելը, դիւթելը, զմայլեցնելը, խաբելը։
Обворожённый ած. զմայլելի, հիանալի, հիացուցիչ։
Обворожи́тельно մ. զմայլեցուցիչ, կախարդիչ։
Обворожи́тельный ած. զմայլեցուցիչ, կախարդիչ։
Обворожи́ть տ. Обворáживать.
Обво́стренный,—рённый ած. սրցրած, սրած։
Обостри́ть տ. Обвáстривать.
Обвощённый ած. մոմած, մոմոտած, մոմով քսած։
Обвощи́ть տ. Обвáщивать.
Обыкáть, обвы́кнуть տ. Привы́кать, привы́кнуть.
Обвѣвáть, —вѣ́ять բ. ն. հովհարել։
Обвѣ́нчанный ած. պսակուած։
Обвѣ́нчивать,—чáть բ. ն. պսակել, պսակի կարգը կատարել։ —ся բ. ա. պսակուել։
Обвѣ́сить տ. Обвѣ́шивать.
Обвѣсти́ть տ. Обвѣщáть.
Обвѣ́съ գ. ա. կշռի պակասը || կշռելում պակասը, կշռելիս խաբելը։
Обвѣ́шанный ած. կախուած, կախկըխուած։
Обвѣ́шенный ած. սխալ կշռուած, պակաս կշռուած։
Обвѣ́шивать,—шать բ. ն. կախել, ծածկել, կախկխել չորս բոլորը։ —шиваться բ. ա. կախկխուել։
Обвѣ́шивать, обвѣ́сить բ. ն. խաբել կշռելիս, պակաս կշռել, քաշումը պակաս տալ։ —ся բ. ա. սխալ կշռել կամ խաբել կշռելիս || խաբուել կշռելիս։
Обвѣщáть, обвѣсти́ть բ. ն. լուր տալ, յայտարարել, ծանուցանել։
Обвѣще́ніе գ. չ. յայտարարութիւն, ծանուցումն։
Обвѣщённый ած. ծանուցած, յայտարարած։
Обвѣ́янный ած. հովհարուած, հովհարած։
Обвя́занный ած. կապկպուած, փաթաթուած։
Обвязáть տ. Обвя́зывать.
Обвя́зка գ. ի. կապկպելը, փաթաթելը || || խուրձ, կապոց։
Обвя́зочный ած. կապկպելու, փաթաթելու։
Обвя́зывать բ. ն. փաթաթել, կապկպել։
Обвязáть բ. ն. փաթաթել, կապկպել։ —ся բ. ա. կապկպուել, փաթաթուել։
Обгáженный ած. ապականուած։
Обгáживать, обгади́ть բ. ն. ապականել, ամեն կողմ աղտոտել։ —ся բ. ա. ապականուել։
Обгáнивать տ. Обгоня́ть.
Обгибáть, обогну́ть բ. ն. կորացնել, ծռել || շուրջը պտըտել || շրջանցել։
Обгибáться, обогну́ться բ. ա. կորանալ, ծռուել || պտըտուել։
Обги́бъ գ. ա. կորացնելը, ծռելը || կորութիւն։
Обглáдывать տ. Оглáдывать.
Обглáживать տ. Оглáживать.
Обглодáть տ. Оглодáть.
Обгля́дывать,—дѣ́ть տ. Огля́дывать, —дѣ́ть.
Обговáривать,—вори́ть տ. Наговáривать.
Обговóръ տ. Наговóръ.
Обгóнка գ. ի. հասնելը, յառաջելը։
Обгóнъ տ. Обгóнка.
Обгоня́ть, обогнáть բ. յառաջել, հասնել։
Обгорáть, обгорѣ́ть բ. ն. այրել (չորս բոլորը), երեսը վառել, խանձել։
Обгорѣ́лый ած. երեսն այրած, երեսը վառած, երեսը խանձած։
Обгорѣ́ть տ. Обгорáть.
Обгрызáть տ. Огрызáть.

Обдавáть,—дáть բ. ն. ողողել, լցնել։ **—ся** բ. ա. ողողուել։

Обдáривать,—ри́ть բ. ն. պարգեւել, շնորհել (շատերին)։

Обдéрганный,—рнутый ած. քաշուած, կորզուած։

Обдёргивать,—гать,—рнуть բ. ն. քաշել, խլել, պոկել, փետել, կորզել, փրցնել։ **—ся** բ. ա. քաշուել, կորզուել։

Обдéржанный ած. գործ ածուած, բանեցրած։

Обдёрживать,—держáть բ. ն. գործ ածել, բանացնել, բանեցնել։ **—ся** բ. ա. գործ ածուել, բանեցուել։

Обдёрнуть տ. **Обдёргивать.**

Обдирáло գ. ա. հարստահարիչ, կեղեքիչ || կաշառառու։

Обдирáть, ободрáть բ. ն. կեղեւել, կճեպել || քերթել, մաշկել || պատառել, գզել, կողոպտել || կեղեքել, հարստահարել։ **—ся** բ. ա. քերթուել, մաշկուել || վրան գլուխը պատառոտել, շորերը պատռել։

Обдувáло գ. ա. խաբեբայ։

Обдувáть բ. ն. փչելով հանգցնել || խաբել։

Обдýтый ած. փչելով հանգցրած || խաբուած։

Обдýть բ. ն. փչելով հանգցնել || խաբել։

Обдýманіе,—дýмываніе գ. չ. մտածելը, կշռադատելը, մտածողութիւն։

Обдýманный ած. մտածած, խորհած։

Обдýмывать,—дýмать բ. ն. մտածել, կշռադատել, խորհել։

Обдѣланный ած. շինուած, աւարտուած, կատարելագործուած, մշակուած։

Обдѣлённый ած. բաժանուելիս կամ բաժին ստանալիս խաբուել։

Обдѣливать տ. **Обдѣля́ть.**

Обдѣли́ть տ. **Обдѣля́ть.**

Обдѣлка գ. ի. շինելը, մշակելը, կարգաւորելը, կատարելագործելը, տաշելը || մաշելը || շինուածքը, շէնքը, ձեւը։

Обдѣлывать,—дѣлать բ. ն. շինել գործել || ցոյց տալ || աւարտել, կատարելագործել || մշակել։

Обдѣля́ть,—ли́ть բ. ն. անհաւասար բաժանել։ **—ся** բ. ա. հաւասար բաժին չստանալ || բաժանելիս խաբուել։

Обезглáвить տ. **Обезглáвливать.**

Обезглáвленіе գ. չ. գլխատում, կառափնահատում։

Обезглáвленный ած. գլխատուած։

Обезглáвливать,—глáвить բ. ն. գլխատել, կառափնահատել։

Обездéнежѣть բ. չ. անփող մնալ, փողի պակասութիւն ունենալ։

Обеззабóченный ած. հոգսերից ազատուած։

Обеззабóчивать, обеззабóтить բ. ն. հոգսերից ազատել։ **—ся** բ. ա. հոգսերից ազատուել։

Обеззýбѣть բ. չ. ատամներից զրկուել, ատամները թափել։

Обезкýраживать,—рáжить բ. ն. վհատեցնել, ամաչեցնել, ամօթահար անել։

Обезли́ственѣть բ. չ. տերեւազուրկ լինել, տերեւաթափ լինել։

Обезли́ствить բ. ն. տերեւազուրկ անել, տերեւատել, տերեւաթափ անել։

Обезлѣ́сеніе գ. չ. անտառներից զրկելը, անտառազուրկ անելը։

Обезлѣ́сить բ. ն. անտառազուրկ անել, անտառները ոչնչացնել։

Обезлѣ́сѣть բ. չ. անտառից զրկուել, անտառազուրկ լինել։

Обезлю́дить, обезлю́дѣть տ. **Безлю́дить, безлю́дѣть.**

Обезнадéжный ած. յուսահատուած։

Обезнадéживать, —дéжить բ. ն. յուսախաբ անել, յուսահատեցնել։ **—ся** բ. ա. յուսահատուել։

Обезнарóдить, —рóдѣть բ. ն. մարդազուրկ անել, ժողովրդից զրկել, ան-

մարդաբնակ անել։

Обезно́жить բ. ն. ոտքից զրկել, ոտքը կտրել։

Обезножѣть բ. չ. ոտից զրկուել։

Обезобра́женіе գ. չ. այլակերպելը, տը-ձեւելը, խանգարելը, այլանդակելը, տգեղացնելը։

Обезобра́женный ած. այլանդակուած, տգեղացած, խանգարուած, խաթա-րեալ։

Обезобра́живать, —ра́зить բ. ն. այ-լանդակել, այլակերպել, տգեղացնել, տձեւել || խանգարել։ **—ся** բ. ա. այ-լանդակուել, տգեղանալ։

Обезопа́сенный ած. պաշտպանուած, ապահոված։

Обезопа́сить բ. ն. ապահովացնել, վը-տանգից պաշտպանել, պահպանել։

Обезору́женіе գ. չ. զէնընկէցութիւն, զինաթափութիւն զէնընկէց անելը։

Обезору́живать բ. ն. զինաթափ անել, զէնընկէց անել, զէնքը ձեռքից առնել։

Обезору́жить բ. ն. զէնընկէց անել, զի-նաթափ անել, զէնքը ձեռքից առնել։ **—ся** բ. ա. զէնընկէց լինել, զինաթափ լինել։

Обезпа́мятѣть բ. չ. յուշաթափուել || մտամոլոր դառնալ, յիշողութիւնը կորցնել։

Обезпе́ченіе գ. չ. ապահովացնելը || ա-պահովութիւն։ — и́ска—ապահովա-ցում պահանջի։

Обезпе́ченный ած. ապահովուած։

Обезпе́чивать, —пе́чить բ. ն. ապա-հովացնել։ **—ся** բ. ա. ապահով լինել, ապահովուել։

Обезпоко́енный ած. անհանգիստ եղած, անհանգստացրած։

Обезпоко́ивать, —ко́ить բ. ն. անհան-գստացնել, անհանգիստ անել, ձանձ-րացնել, նեղացնել, նեղութիւն պատ-ճառել։ **—ся** բ. ա. անհանգստանալ, անհանգիստ լինել։

Обезси́леніе գ. չ. ուժաթափ անելը || ուժաթափութիւն։

Обезси́ленный ած. ուժաթափ, ուժա-սպառ, ոգեսպառ, թուլացած։

Обезси́ливать, —си́лить բ. ա. ուժա-թափանել, ուժասպառ անել, թուլա-ցնել, անզօր անել։ **—ся** բ. ա. ուժա-թափ լինել, ուժից ընկնել, թուլանալ, անզօրանալ։

Обезси́лѣть բ. չ. ուժաթափ լինել, ու-ժասպառ լինել, թուլանալ, կնտոիլ։

Обезсла́вленный ած. անպատուած, ա-նուանարկ, խայտառակուած, անշուք։

Обезсла́вливать, —ла́вить բ. ն. ան-պատուել, անուանարկել, խայտառա-կել։ **—ся** բ. ա. խայտառակուել, ան-պատուել || անշքանալ։

Обезсме́ртить բ. ն. անմահացնել, յա-ւերժացնել։ **—ся** բ. ա. անմահանալ։

Обезу́мить, обезумля́ть տ. **Безу́мить.**

Обезу́мѣть տ. **Безу́мѣть.**

Обезхво́стить բ. ն. պոչատել, պոչը կտը-րել։ — соба́ку—շան պոչը կտրել։

Обезча́дѣть բ. չ. անզաւականալ, ան-զաւակ մնալ, բոլոր զաւակներից զըր-կուել։

Обезче́щенный, —че́стенный ած. ա-նարգուած, անպատուած, անարգ, անուանարկ։

Обезче́щивать, —че́стить բ. ն. ան-պատուել, անարգել, անուանարկել։ **—ся** բ. ա. անարգուել, անպատուել։

Обезья́на գ. ի. կապիկ, մէկմուն։

Обезья́ничаніе տ. **Обезья́нство.**

Обезья́нничать բ. չ. կապկութիւն անել, անազել, անազ անել, կապկաբար ու-րիշին հետեւել։

Обезья́нный ած. կապկի։

Обезья́ночка գ. ի. փոքրիկ կապիկ։

Обезья́нскій ած. կապկի, կապկի նման։

Обезья́нство գ. չ. կապկութիւն, անազ։

Обелисковый ած. կոթողի, յոբելիսկի:

Обелискъ. գ. ա. կոթող, կոթող եգիպտական, յոբելիսկ:

Оберегатель գ. ա., —льница գ. ի. պահպանող, պաշտպանող ‖ վհուկ, չատու:

Оберегательный ած. պահպանողական, պաշտպանողական:

Оберегательство գ. չ. պահպանողութիւն, պաշտպանողութիւն, հոգացողութիւն:

Оберегать, оберечь բ. ն. պահպանել, հոգալ, խնամել: —ся բ. ա. պաշտպանուել:

Обереженіе գ. չ. պահպանելը, պաշտպանելը, խնամելը:

Обереженный ած. պահպանած, պաշտպանուած, խնամուած:

Обеременить բ. ն. յղացնել, պտղաբեր անել, ուռճացնել, փորովցնել:

Обеременѣть տ. Беременѣть.

Оберечь տ. Оберегать.

Обёрнутый ած. կոլոլուած ‖ դարձրած:

Обёртка տ. Обвёртка.

Обёртывать, —рнуть բ. ն. փաթաթել, ծրարել ‖ դարձնել: —ся բ. ա. փաթաթուել, կոլոլուել ‖ դառնալ:

О́беръ գ. ա. գլխաւոր, աւագ:

О́беръ-аудиторъ գ. ա. աւագ-դատաւոր (զին.)

О́беръ-гофмаршалъ գ. ա. գործակալ արքունի:

О́беръ-гофмейстеръ գ. ա. գլխաւոր-արարողապետ:

О́беръ-егермейстеръ գ. ա. որսորդապետ:

О́беръ-камергеръ գ. ա. գլխաւոր-սենեկապետ:

О́беръ-кондукторъ գ. ա. գլխաւոր-ուղեցոյց (երկաթուղու և այլն):

О́беръ-контлорёръ գ. ա. գլխաւոր-վերահսկիչ:

О́беръ-полицiймейстеръ գ. ա. աւագ-ոստիկանապետ (մայրաքաղաքի):

О́беръ-правiантмейстеръ գ. ա. աւագ-շտեմարանապետ:

О́беръ-прокуроръ գ. ա. աւագ-դատախազ:

О́беръ-священникъ գ. ա. աւագ-երէց (բանակի):

О́беръ-секретарь գ. ա. աւագ-քարտուղար:

О́беръ-церемонiймейстеръ գ. ա. աւագ-արարողապետ, աւագ-հանդիսապետ:

О́беръ-шенкъ գ. ա. աւագ-մատակարար:

О́беръ-шталмейстеръ գ. ա. աւագ-ախոռապետ:

Обечайка գ. ի. խեցք, շրջանակ կամ կող (մաղի և այլն), զառնակ:

Обжалованіе գ. չ. բողոքում, բողոքելը (դատում):

Обжаловать բ. ն. խնդիրք տալ ‖ գանգատ տալ (որևէ անձի վրայ):

Обжечь տ. Обжигать.

Обживать, обжить բ. ն. բնակել, բնակուել, սկսել բնակուել: —ся բ. ա. բնակեցուել, բնակուել:

Обжигальщикъ գ. ա. թրծող մշակ:

Обжиганіе գ. չ. թրծելը ‖ այրանձում, բովելը ‖ խանձում, այրում:

Обжигательный ած. թրծելու: —ная печь — թրծարան:

Обжигать, обжечь բ. ն. այրել, թրծել ‖ այրանձել, բովել: —ся բ. ա. այրուել, խանձուել, թրծուել:

Обжигъ գ. ա. թրծուածք ‖ այրուածք:

Обжидать, обождать տ. Подождать.

Обжимать բ. ն. մզել, քամել ‖ հարուածելով գլխել:

Обжимка գ. ի. մզում, քամում ‖ գլխոց մուրճ ‖ գլխելը:

Обжираться, обожраться բ. ա. ագահութեամբ ուտել, լափել, կոխուել, տռաքուել, ճաքել:

Обжитый ած. բնակուած, կեցած: — домъ — կեցած տուն, բնակուած

տուն։

Обжи́ть տ. Обжива́ть.

Обжо́га գ. ի. խանձ, խանձուածք, այրուածք, մ. էրուածք, էրուցք։

Обжо́ра գ. ի. շատակեր, յոլովակեր, որկրամոլ, ըկլիկ (մարդ)։

Обжо́рливость տ. Обжо́рство.

Обжо́рливый ած. որկրամոլ, շատակեր, յոլովակեր, ըկլիկ։

Обжо́рный ած. շատակերի, որկրամոլի։

Обжо́рство գ. չ. շատակերութիւն, որկրամոլութիւն, ըկլիկութիւն։

Обзаведе́ніе գ. չ. կարգաւորքելը || կարասիք, կարգաւորք։

Обзаводи́ть, —завести́ բ. ն. ձեռք բերել, սարքել։ —ся բ. ա. սարքուել։

Обзаведённый ած. սարքուած, ձեռք բերուած։

Обзаво́дство տ. Обзаведе́ніе.

Обзоръ գ. ա. դիտելը, նայելը, շրջահայելը || ընդհանուր հայեացք || նկատողութիւն։

Обива́ть, оби́ть բ. ն. թափ տալ, թօթափել || ծածկել || մաշել։ —ся բ. ա. թափ տրուել || մաշուել։

Оби́вка գ. ի. զարդք, երես (բազմոցի եւայլն)։

Обивно́й ած. զարդարելու, ծածկելու։

Оби́да գ. ի. զրկանք, զրկողութիւն, վնաս || անպատուութիւն, անարգանք, թշնամանք։

Оби́дливый տ. Оби́дчивый.

Оби́дно մ. և բ. վնասով || անպատուութիւն է։

Оби́дный ած. վնասակար || անպատիւ, անարգական, վիրաւորական։

Оби́дчивость գ. ի. դիւրզգայութիւն, շուտ նեղացող բնաւորութիւն, շուտ վիրաւորուող || խռովկանութիւն։

Оби́дчивый ած. դիւրզգաց, դիւրազգաց, շուտ նեղացող || խռովկան։

Оби́дчикъ գ. ա., —чица գ. ի. զրկող, զրկանք պատճառող || անարգող, վիրաւորող։

Обижа́ть, оби́дѣть բ. ն. զրկել, թշնամանել, վիրաւորել, անպատուել || վնասել։ —ся բ. ա. նեղանալ, վիրաւորուել, առնուել։

Оби́женный ած. զրկուած || անպատուած, վիրաւորուած։

Оби́ліе տ. Изоби́ліе.

Оби́ловать տ. Изоби́ловать.

Оби́льный ած. յորդ, առատ, առատաբաշխ, յորդահոս, առատահոս, յորդառատ || ստուգահատ; լիապտուղ։

Обинова́ться բ. ա. կանգնել, կանգ առնել։

Обиняки́ գ. ա. յգ. շրջաբանութիւն || կանգ առնելը։

Обира́ло գ. ա. կողոպտող, գզող, կեղեքող, հարստահարող։

Обира́ть, обобра́ть բ. ն. քաղել, գզել || խարէութեամբ ձեռք բերել, հարստահարել, կեղեքել։

Оби́рки գ. ի. յգ. մնացորդք։

Обиро́ха տ. Обира́ло.

Обита́емость գ. ի. բնակելի լինելը, ապրելու յարմար լինելը։

Обита́емый ած. բնակելի, բնակեցուած, բնակելու յարմար։

Обита́лище գ. չ. բնակարան, օթեւան, օթարան։

Обита́ніе գ. չ. բնակելը, բնակութիւն։

Обита́тель գ. ա., —льница գ. ի. բնակիչ, կեցող, ապրող։

Обита́ть բ. չ. բնակել, օթեւանել || կենալ, ապրել։

Оби́тель գ. ի. օթեւան, բնակարան || վանք, մենաստան։

Оби́тельскій ած. վանքի, վանուց, մենաստանի։

Оби́ть տ. Обива́ть.

Оби́тый ած. թօթափուած, թափ տրուած || փակուած, ծածկուած։

Обхо́дный ած. սովորական, գործածական, կարևոր, պէտքական։

Обхо́дъ գ. ա. ապրուստի, պարէնի, օրական կարիքի։

Обка́лывать, обколо́ть բ. ն. ջարդրտել (սառույցը) || ծակծկել (գնդասեղով)։

Обка́пывать, обка́пать տ. **Зака́пывать, зака́пать.**

Обка́пывать, —копа́ть տ. **Ока́пывать и —копа́ть.**

Обка́танный ած. պտըտցրած, դարձրած։

Обка́тывать —та́ть բ. ն. պտըտցնել մինչ ողորկուելը (յարմարուելը) || շատ շրջել (կառքով ևայլն) **—ся** բ. ա. ման գալ, շրջագայել։

Обка́чивать, обкати́ть տ. **Ока́чивать и окати́ть.**

Обки́дывать, обкида́ть տ. **Оки́дывать и окида́ть.**

Обкла́денный, обло́женный ած. շրջապատուած։

Обкла́дывать, обложи́ть, обкла́сть բ. ն. շուրջը դնել, շրջապատել։ **—ся** բ. ա. շրջապատուել։

Обкле́ивать տ. **Окле́ивать.**

Обкле́ить տ. **Окле́ить.**

Обкле́йка տ. **Окле́йка.**

Обкола́чивать, обколоти́ть տ. **Окола́чивать, околоти́ть.**

Обко́лотый ած. ջարդըրտած, ջարդոտած || || ծակծկած։

Обколо́ть տ. **Обка́лывать.**

Обкопа́ть տ. **Обка́пывать.**

Обкорна́ть տ. **Корна́ть.**

Обкра́денный, обокра́денный ած. գողացած։

Обкра́дывать, обкра́сть, обокра́сть բ. ն. գողանալ (շատ անգամ)։

Обку́ривать, обкури́ть բ. ն. ծխել, ծուխ անել, մխոտել, ծխով ծածկել, ծխակոլոլ անել։

Обку́санный ած. խածոտած, կծոտած, խածխծած։

Обку́сывать, обкуса́ть բ. ն. խածոտել, կծոտել, խածխծել։

Обла́ва գ. է. որսն անտառից կամ ծառերի միջից դուրս քշելը։

Обла́вный ած. որսը ծառերի միջից դուրս քշելու ծառայող։

Обла́вщикъ գ. ա. որսը պահուած տեղից հրապարակ հանող, որսկան։

Облага́ть, —ложи́ть բ. ն. շրջապատել, պաշարել։ **—ся** բ. ա. պաշարուել, շրջապատուել։

Облагодѣ́тельствованный ած. բարերարուած։

Облагодѣ́тельствовать բ. ն. բարերարել, պաշտպանել։

Облагоро́женіе գ. չ. ազնուացում, ազնուացնելը, գեղեցկացնելը։

Облагоро́женный ած. ազնուացած, գեղեցկացած։

Облагоро́живать, —ро́дить բ. ն. ազնուացնել, գեղեցկացնել։ **—ся** բ. ա. ազնուանալ, գեղեցկանալ։

Облада́ніе գ. չ. տիրելը, տիրապետելը, տիրապետութիւն։

Облада́тель գ. ա., **—льница** գ. է. տիրող, տիրապետող, տէր։

Облада́ть բ. չ. տիրել, տիրապետել, ունենալ, իշխել։

Обла́живать, обла́дить տ. **Нала́живать.**

Обла́живать, обла́зить տ. **Изла́зить.**

Обла́ивать, обла́ять բ. ն. հաչել, հաչելով դիմաւորել։

О́блако գ. չ. ամպ։ — **дождево́е**— անձրևաբեր ամպ։ — **кучево́е**—կուտակ ամպ։ — **пери́стое**—գանգուր ամպ։

Обла́мывать, облома́ть բ. ն. կոտրել, կոտրատել, կոտրտել || քանդել (շուրջը)։ **—ся** բ. ա. կոտրատուել, կոտրտուել։

Облáмывать, —ломи́ть բ. ն. ճեղքել, քանդել, փլեցնել, կոտրել։ —ся բ. ա. քանդուել, ճեղքուել, փլչել։

Облáпа տ. Подлѣсникъ.

Облáпить բ. ն. թաթերով գրկել, թաթերով բռնել։

Облапóшенный ած. խաբուած, կեղեքուած։

Облапошивать, —шить բ. ն. խաբել, հարստահարել։

Облáсканный ած. գգուած || շոյուած || փաղաքշած։

Облáскивать, —кáть բ. ն. գգուել || շոյել || փաղաքշել, քաղցրութեամբ վարուել։

Областеначáльникъ գ. ա. նահանգապետ, գաւառապետ։

Областнóй ած. գաւառական։

О́бласть գ. ի. գաւառ || իշխանութիւն, կալուածք։

Облáтка, облáточка գ. ի. կնքաման, եափչխայ || նշխար։

Облáточный ած. կնքամանի || նշխարի։

Облачáть, облачи́ть բ. ն. զգեստաւորել (քահանային ևայլն)։ —ся բ. ա. զգեստաւորուել։

Облачéнный ած. զգեստաւորուած։

Облачéніе գ. չ. զգեստաւորելը || զգեստ։ —ченія գ. չ. յգ. զգեստանք, զգեստներ։

Облачи́ть տ. Облачáть.

О́блачко գ. չ. ամպիկ, փոքրիկ ամպ։

О́блачно բ. երկինքն ամպոտ է, ամպոտ է։

О́блачный ած. ամպի || ամպամած, ամպապատ։ —ное нéбо — ամպամած երկինք։

Облегáть, облежáть, облéчь բ. ն. հագցնել || շրջապատել, պաշարել։

Облегчáть, облегчи́ть բ. ն. դիւրացնել, հեշտացնել, թեթևացնել || նուազեցնել, մեղմել։ —ся բ. ա. հեշտանալ, թեթևանալ || մեղմանալ։

Облегчённый ած. հեշտացած, դիւրացած || մեղմացած։

Облегчéніе գ. չ. թեթևութիւն, դիւրութիւն || սփոփանք։

Облегчи́тельный ած. թեթևացուցիչ, հեշտացնող, հեշտացուցիչ, մեղմացուցիչ, մեղմարար։

Облегчи́ть տ. Облегчáть.

Обледенѣ́лый ած. սառցապատ, սառուցով ծածկուած։

Обледенѣ́ть բ. չ. սառուցով ծածկուել։

Облежáніе գ. չ. մի տեղում երկար մնալը, պառկած մնալը։

Облежáть տ. Облегáть.

Облекáть, облéчь, облещи́ բ. ն. հագցնել, զգեստաւորել։ —ся բ. ա. հագնել, զգեստաւորուել։

Облечённый ած. հագնուած, զգեստաւորուած։

Облетáть, —тѣ́ть բ. չ. թռչել, թռչկոտել (չորս կողմ) || յառաջանալ, յառաջ անցնել || թափել, ընկնել || անցնել, ճանապարհորդել։

Облéчь տ. Облекáть.

Обливáнецъ գ. ա. ջրով թրջուած մարդ || մկրտուած՝ առանց աւազանի մէջ ընկղմելու։

Обливáніе գ. չ. լողացնելը, թրջելը, սրսկելը։

Обливáть, обли́ть բ. ն. սրսկել, թափել վրան, լցնել վրան (ջուր ևայլն), թրջել։ —ся բ. ա. թրջուել։

Обли́вина գ. ի. կորացած եզերք (տախտակի), կլորցրած եզերք։

Обли́вистый ած. կլոր եզերքով, բոլորեկը։

Обливнóй ած. սրսկելու, սրսկուած, ջրուելու, թրջած։

Облигаціóнный ած. պարտամուրհակի || պարտատոմսի։

Облигáція գ. ի. պարտատոմս (տէրութեան ևայլն)։

Облизанный ած. լիզուած, լիզլզուած։

Облизывать —зать բ. ն. լիզել, լիզլզել (շուրջը)։

О'бликъ գ. ա. պատկեր, դէմք, դէմքի գծագրութիւն։

Облипать, облипнуть, обольнуть բ. չ. կպչել, յարել, կցուել։

Облиственѣніе գ. չ. տերեւ տալը, տերեւակալելը, տերեւով ծածկուելը։

Облиственѣть բ. չ. տերեւակալել, տերեւոտել, տերեւով ծածկուել։

Облитый ած. թրջուած, սրսկուած, լցուած (ջրով եւայլն)։

Облить տ. Обливать.

Облицевать տ. Лицевать.

Обличать, —чить բ. ն. յանդիմանել | || ստախօսութեան մէջ բռնել, սուտը բռնել || մեղադրել, խայտառակել (ստութեան կամ խարէութեան համար)։ —ся բ. ա. բռնուել (ստութեան կամ խարէութեան մէջ)։

Обличённый ած. ստի կամ այլ յանցանքի մէջ բռնուած, խայտառակուած, մեղադրուած։

Обличеніе գ. չ. մեղադրանք, յանդիմանութիւն, խայտառակելը։

Обличитель, գ. ա., —льница գ. ի. յանդիմանող || խայտառակող, պարսաւող։

Обличительный ած. մեղադրական, յանդիմանական, պարսաւական։

Облобызать տ. Облызать.

Обложеніе գ. չ. շրջապատելը, պաշարելը։

Обложить տ. Обкладывать и облагать.

Облой գ. ա. հալչող, ձիւնով ծածկուած տեղ։

Облокачиваться —котиться բ. ա. արմունկի վրայ յենուել կամ թիկնը տալ։

Обломанный ած. կոտրած, կոտրուած։

Обломать տ. Обламывать.

Обломить տ. Обламывать.

Обломленный ած. քանդուած, փլած։

Обломокъ, —ломочекъ գ. ա. բեկոր, կտոր, կոտոր։

Обломъ գ. ա. կոտրած տեղ։

Облукъ տ. Облучёкъ.

Облупало գ. ա. խաբեբայ, գող, գրբող։

Облупать, —лупливать, —луплять բ. ն. կեղեւել, կճեպը հանել, կճեպել || կեղեքել, մերկացնել։ —ся բ. ա. կճեպահան լինել, կճեպից դուրս գալ, կճեպուել։

Облупленный ած. կճեպից դուրս եկած, կճեպած։

Облучёкъ գ. ա. կառապանի եզր, կողքերի եզր։

Облыгать, Оболгать բ. ն. զրպարտել, սեւացնել, չարախօսել։

Облыжно մ. ստութեամբ, զրպարտութեամբ։

Облыжный ած. սուտ, զրպարտիչ։

О'блый ած. կլոր, հաստ, մարմնեղ։

Облысѣлый ած. ճաղատ, հերատ, քաչալ, թափած մազերով։

Облысѣть բ. չ. ճաղատանալ, քաչալանալ։

Облѣзать, облѣзть բ. չ. մազցել || վարը ընկնել, թափել։

Облѣзлый ած. թափած, ընկած։

Облѣзть տ. Облѣзать.

Облѣниться բ. ա. ծուլանալ, ծուլութիւն անել, ալարել, թամբալանալ։

Облѣплять, облѣпить բ. ն. ծեփել || ծածկել։ —ся բ. ա. ծեփուել, ծածկուել։

Облѣпленный ած. ծեփուած || ծածկուած։

Обмазанный ած. ծեփուած || քսուած, օծուած։

Обмазка գ. ի. ծեփ, ձիւթ, քսելու նիւթ։ — гипсовая—ողմադրուած։

Обмазывать, обмазить բ. ն. ծեփել, քսել։ —ся բ. ա. ծեփուել։

Обма́кивать, —мокну́ть բ. ն. թաթախել, թրջել։ —ся բ. ա. թաթախուել։

Обма́кнутый ած. թաթախուած։

Обма́ливать, обмоло́ть բ. ն. աղալ, մանրել։

Обма́нка գ. ի. խաբէութիւն, կեղծիք || || հանք, որ նմանում է մի ուրիշին։

Обма́нно մ. խաբէութեամբ, խաբելով։

Обма́нный ած. խաբեբայ, խարդախ։

Обма́нутый ած. խաբուած։

Обману́ть տ. Обма́нывать.

Обма́нчиво մ. խաբուսիկ || խաբէութեամբ։

Обма́нчивость գ. ի. խաբուսիկ լինելը, խաբող լինելը։

Обма́нчивый ած. դիւրախաբ, խաբուսիկ, պատիր, պատրողական, պատրիչ, խաբեբայ, ստապատիր։

Обма́нщикъ գ. ա., —щица գ. ի. խաբեբայ, խաբող, խարդախ։

Обма́нщическій, —манчищій ած. խաբեբայի, խարդախ մարդու։

Обма́нъ գ. ա. խաբէութիւն, պատրանք, խաբ. կեղծիք։

Обма́нывать, —ну́ть բ. ն. խաբել։ —ся բ. ա. խաբուել։

Обма́ривать, —ра́ть բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել։ —ся բ. ա. կեղտոտուել, աղտոտուել։

Обма́сливать, տ. Зама́сливать и нама́сливать.

Обма́тывать, обмота́ть բ. ն. փաթաթել, պատել, կծկել։ —ся բ. ա. կծկուել։

Обма́хивать, —хну́ть բ. ն. հովհարել, փչել։ —ся բ. ա. հովհարուել։

Обма́чивать, —мочи́ть բ. ն. թրջել, թաթախել, ընկղմել, սուզել։ —ся բ. ա. ընկղմուել, թաթախուել։

Обмачтова́ніе գ. չ. կայմ շինելը, կայմ կանգնացնելը։

Обмачто́вывать, —това́ть բ. ն. կայմ շինել, կայմ կանգնացնել։

Обмачто́ванный ած. կայմապատ, կայմը շինած։

Обма́щивать, обмости́ть բ. ն. սալարկել, սալել, քարել։ —ся բ. ա. քարուել, սալարկուել։

Обмеж(ё)ванный ած. չափած, բաժանուած (գետին)։

Обмежёвывать, —жевать բ. չ. չափել, բաժանել (գետինը)։

Обмелѣ́ніе գ. չ. ծանծաղնալը, աւազով լցուելը (գետի)։

Обмелѣ́ть բ. չ. ծանծաղնալ, աւազով լցուել։

Обмерза́ть —зну́ть բ. չ. սառել, սառչել, մրսել։

Обмётанный ած. ծածկուած, լցուած։

Обмета́ть, обмести́ բ. ն. աւելել (չորս կողմը)։ —ся բ. ա. աւելուել (բոլորը)։

Обметённый ած. աւելած, աւելուած։

Обмётъ գ. ա. հանքի բոլոր կամ ժանգ։

Обмётывать, —мета́ть բ. ն. ծածկել, լցնել || պատել, ցրուել։ —ся բ. ա. ծածկուել, լցուել || ցրուել։

Обмина́ть, обмя́ть բ. ն. ճմլել, ճմռթել։ —ся բ. ա. ճմլուել, ճմռթուել։

Обмира́ніе գ. չ. ուշաթափութիւն || ուշաթափուելը։

Обмира́ть, —мере́ть բ. չ. ուշաթափուել, ուշաթափ լինել։

Обмише́ниваться, —ниться բ. ա. չը կարողանալ թիրախին խփել, նշանին չդիպցնել || սխալուել հաշուի մէջ։

Обмірща́ться, —щи́ться բ. ա. ազանդի կանոնները չըպահել։

Обмога́ніе գ. չ. կազդուրում, առողջանալը, առողջութեան վերականգնումը։

Обмога́ться, обмо́чься բ. ա. կազդուրուել, առողջութիւնը վերականգնել, առողջանալ։

Обмока́ть, обмо́кнуть բ. չ. թրջել, թաթախել։

Обмóклый ած. թրջած, թաթախած։

Обмóкнуть տ. Обмокáть.

Обмолочéнный ած. կալսուած, ծեծած (հունձ)։

Обмолáчивать, —лотúть բ. ն. կալսել, ծեծել (հունձը)։ —ся բ. չ. կալսուել։

Обмóлвиться տ. Обмóлвливаться.

Обмóлвка գ. ի. սխալանք (խօսելիս, ասելիս)։

Обмóлвливаться, —мóлвиться բ. չ. սխալուել, մոլորուել (խօսելիս), խօսք թռցնել (բերանից)։

Обмолотúть տ. Обмолáчивать.

Обмолóтъ գ. ա. կալսելը, կալսել վերջացնելը։

Обмолóть բ. ն. կալսել, ծեծել (հունձ)։

Обморóженный ած. սառեցրած, սառցրած։

Обморóживать, обморóзить բ. ն. սառեցնել, սառցնել։

O'бморокъ գ. ա. ուշաթափութիւն || թալուկ, թմրկացում, նուաղում։

Обморóченный ած. խաբուած, գլուխը թօզած։

Обморóчивать, —чить բ. ն. խաբել, գլուխը խաբել, սխալեցնել, գլուխը թօզել։

Обмостúть տ. Обмáщивать.

Обмóтанный ած. կծկուած։

Обмотáть տ. Обмáтывать.

Обмóченный ած. թրջուած, թաթախուած։

Обмочúть տ. Обмáчивать.

Обмóчься տ. Обмогáться.

Обмощенный ած. քարուած, սալարկուած։

Обмундирóванный ած. զինուորական զգեստ հագած, համազգեստ հագած (արքունի հաշուով)։

Обмундирóвка, —ровáніе գ. զինուորական զգեստ հագնելը՝ հանդերձ ամենայն պարագայիւք։

Обмундирóвывать, —ровáть բ. ն. զինուորներին հանդերձ հագցնել, համազգեստ հագցնել (արքունի հաշուով)։

—ся բ. չ. շոր հագնել, համազգեստ հագնել (արքունի հաշուով)։

Обмывáть, обмы́ть, омывáть, омы́ть բ. ն. լուանալ || լուացնել || ողողել, քանդել տանել։ —ться բ. չ. լուացուել || ողողուել։

Обмы́вки գ. ի. յգ. լուացքի ջուր. կեղտոտ ջուր։

Обмы́кать, обомкнýть բ. ն. պատնէշել, պատնէշ քաշել, փակել, ծածկել (քաղաք եայլն), շրջապատել զօրքով։ —ся բ. չ. շրջապատուել, փակուել։

Обмы́локъ, обмы́лочекъ գ. ա. սապոնի մնացորդ, սապոնի կտոր, սապոնի քափիկ։

Обмы́тый ած. լուացուած || ողողուած։

Обмы́ть տ. Обмывáть.

Обмѣнá տ. Обмѣнъ.

Обмѣнивать, обмѣня́ть, обмѣнúть բ. ն. փոխել, փոխանակել։ —ся բ. չ. փոխուել (միմեանց հետ), փոխանակուել։

Обмѣненный ած. փոխուած, փոփոխուած, փոխանակուած։

Обмѣнный ած. փոխած || փոխելու։

Обмѣнъ գ. ա. փոխանակութիւն, փոխ։

Обмѣня́ть տ. Обмѣнивать.

Обмѣ́ренный ած. չափելու մէջ սխալ արած։

Обмѣ́ривать, —мѣ́рять, —мѣ́рить բ. ն. սխալ չափել, չափելու մէջ խաբել։ —ться բ. չ. չափելու մէջ սխալուել։

Обмѣ́рокъ գ. ա. սխալ չափ, խարդախ չափ։

Обмѣ́рочный ած. սխալ չափի։

Обмѣ́ръ գ. ա. չափելը || սխալ չափ, խարդախ չափ։

Обмѣ́рять, обмѣ́рить տ. Обмѣ́ривать.

Обмя́клость գ. ի. կակղութիւն, թըր-ջուելը:

Обмя́клый ած. կակղած, թրջած:

Обмя́кнуть բ. չ. կակղել, մեղմանալ, թրջուել:

Обмя́тый ած. ճմլուած, ճմրթուած:

Обмя́ть տ. Обмина́ть.

Обнадёженный ած. յուսադրուած, յու-սադիր:

Обнадёживать, —жить բ. ն. յուսա-դրել, յոյս տալ: —ся բ. ա. յուսա-դրուել:

Обнажа́ть, —жи́ть բ. ն. բանալ, մեր-կացնել, հանել (գլխարկը, սուր պա-տեանից եւայլն) || բանալ, յայտնել, հրապարակ հանել:

Обнажа́ться, —житься բ. ա. բացուել, յայտնուել:

Обнаже́ніе գ. չ. մերկացնելը, բանալը || քերելը:

Обнажённый ած. բացուած, բաց, մեր-կացած:

Обнаро́дованіе գ. չ. հրապարակելը, հրապարակաւ յայտնելը, յայտարարելը:

Обнародо́ванный ած. հրատարակուած, յայտարարուած:

Обнаро́дывать, —довать բ. ն. հրա-տարակել, յայտնել, յայտարարել: —ся բ. ա. հրատարակուել, յայտա-րարուել:

Обнару́женіе գ. չ. բացանելը, բանա-լը, գտնելը, ցոյց տալը, երեւան հա-նելը, հրապարակ հանելը:

Обнаруже́нный ած. բացուած, երեւան եկած, երեւցած:

Обнару́живать, обнару́жить բ. ն. բա-նալ, պարզել, բաց անել, գտնել, ե-րեւան հանել, հրապարակ հանել, ե-րեւցնել, ցոյց տալ: —ся բ. ա. բա-ցուել, պարզուել, երեւան գալ:

Обнасцы գ. ա. յգ. ոտնափոկ, փոկեր (բազէի ոտքերի):

Обна́шивать, обноси́ть բ. ն. մաշել, հագնելով մաշել: —ся բ. ա. մաշուել, հագնուելով մաշուել:

Обнести́, обне́сть տ. Обноси́ть.

Обнижа́ть, обни́зить բ. ն. ցածրացնել, իջեցնել, կարճացնել:

Обни́женный ած. ցածրացրած, կար-ճացած:

Обни́занный ած. թելի վրայ շարուած:

Обни́зывать, —за́ть բ. ն. շարել, թե-լի վրայ շարել (կացնել): —ся բ. ա. շարուել, թելի վրայ շարուել:

Обнима́ть, обня́ть բ. ն. գրկել, գրկա-խառնել, ընդգրկել, փաթել || ըմբռնել, ամփոփել, հասկանալ || շրջապատել: —ся բ. ա. գրկուել, գրկախառնուել:

Обнища́лый ած. աղքատացած:

Обнища́ніе գ. չ. աղքատանալը:

Обнищева́ть, —ща́ть բ. չ. աղքատա-նալ:

Обно́ва գ. ի. նոր զգեստ || նոր իր, նոր բան:

Обнови́тель, գ. ա. —льница գ. ի. վերա-նորոգող, նորոգող, նորոգիչ:

Обнови́ть տ. Обновля́ть.

Обно́вка տ. Обно́ва.

Обновле́ніе գ. չ. նորոգութիւն, վերա-նորոգութիւն, վերանորոգում:

Обновлённый ած. նորոգուած, վերա-նորոգուած:

Обновля́ть, обнови́ть բ. ն. նորոգել, վերանորոգել: —ся բ. ա. նորոգուել, վերանորոգուել:

Обнесённый ած. շրջապատուած, պա-տած:

Обноси́ть, обнести́ բ. ն. պտտացնել, շրջել || ման ածել, չորս բոլորը ման ածել || շրջապատել: —ся բ. ա. ման ածուել, բոլորուել || մոռացուել սպա-սաւորելիս:

Обно́сный ած. ցանկապատի, շրջապատի:

Обно́сокъ, —сочекъ գ. ա. ցնցոտիք,

չանթ, մաշած զգեստ, հին շոր։

Обнóсъ գ. ա. ցանկապատ || զրպարտութիւն։

Обню́хивать, —ню́хать բ. ն. հոտոտել, հոտ քաշել։

Обня́тый ած. գրկած, գրկախառնուած։

Обня́тіе գ. չ. գրկախառնութիւն, գրկելը։

Обня́ть տ. Обнима́ть.

Обо и объ տ. О.

Обобра́ть տ. Обира́ть.

Оброчéнный ած. հարկավճար։

Обобро́чивать, —чить բ. ն. հարկ դնել։ —ся բ. ա. հարկ վճարելու սովորել։

Обобро́чка գ. ի. հարկ։

Обобща́ть, —щи́ть բ. ն. ընդհանրացնել, ընդարձակել։ —ся բ. ա. ընդհանրանալ, ընդարձակուել։

Обобщённый ած. ընդհանրացած, ընդարձակուած։

Обобще́ніе գ. չ. ընդհանրացնելը, ընդարձակելը։

Обогати́тель գ. ա., —льница գ. ի. հարստացնող մարդ։

Обогати́тельный ած. հարստացուցիչ, հարստացնող։

Обогаща́ть, обогати́ть բ. ն. հարստացնել։ —ся բ. ա. հարստանալ։

Обогащённый ած. հարստացած։

Обогаще́ніе գ. չ. հարստացնելը։

Обогна́ть տ. Обгоня́ть.

Обо́гнутый ած. կորացրած, ծռած || շուրջը պտըտած։

Обогну́ть տ. Обгиба́ть.

Обоготворе́ніе գ. չ. աստուածացում, աստուածացնելը։

Обоготворённый ած. աստուածացած, պաշտելի։

Обоготворя́ть, —ри́ть բ. ն. աստուածացնել, պաշտել։

Обоготворя́ться բ. ա. պաշտուել։

Обогрённый ած. ներկուած, թաթախուած։

Обогрѣва́ть, —рѣть բ. ծ. տաքացնել, տաքցնել, կեանք տալ։

Ободве́рина գ. ի. դրանդի, դռան շըրջանակ, դուռ։

Ободво́ръ տ. Дворъ.

Ободо́къ, —до́чекъ տ. О'бодъ.

Ободо́чный ած. անիւի շրջանակի, անիւի երկաթի։

Обо́дранный ած. քերթուած, մաշկուած || պատառոտած || կեղեքուած։

Ободра́ть տ. Обдира́ть.

Ободре́ніе գ. չ. քաջալերելը, խրախուսելը, խրախոյս, քաջալերութիւն, քաջալերում։

Ободрённый ած. քաջալերուած, խրախուսուած։

Ободри́тель, գ. ա., —льница գ. ի. քաջալերող, յորդորող, խրախուսող։

Ободри́тельно մ. քաջալերաբար։

Ободри́тельный ած. քաջալերական, խրախուսական, յորդորական։

Ободря́ть, ободри́ть բ. ն. քաջալերել, խրախուսել, յորդորել։ —ся բ. ա. քաջալերուել, խրախուսուել, համարձակել։

О'бодъ գ. ա. շրջանակ (անիւի) || շրջապատ։

Обоеде́сный, обору́чный ած. երկու ձեռքով յաջողակ, երկու ձեռքով էլ վարժ։

Обоесторо́нній ած. երկկողմի, երկկերպ։

Обожа́ніе գ. չ. աստուածացնելը, պաշտելը

Обожа́тель գ. ա., —льница գ. ի. աստուածացնող, պաշտող, երկրպագու։

Обожа́ть բ. ն. աստուածացնել, պաշտել || երկինք բարձրացնել, չափազանց սիրել։

Обожа́емый ած. պաշտելի։

Обожда́ть բ. ն. սպասել, մնալ։

Обожжённый ած. խանձուած, այրուած, թրծուած։

Обожра́ться տ. Обжира́ться.

Обо́зецъ տ. Обо́зъ.

Обознава́ться, —на́ться բ. չ. մէկի ծանօթութիւնն ուրանալ մի ուրիշի համար։

Обознача́ть, —на́чить բ. ն. նշանակել, նշան անել, նշանագրել, գծել։ —ся բ. չ. նշանակուել, գրուել։

Обозна́ченный ած. նշանակուած, գրուած։

Обозначеніе գ. չ. նշանակելը, նշանագրելը || նշանակութիւն։

Обозна́чить տ. Обознача́ть.

Обо́зничій, обо́зный ած. և գ. ա. աղխապետ, կարաւանի վերակացու (զինուոր)։

Обо́зный ած. կարաւանի || աղխապետ (զինուոր)։

Обозрѣва́ть, —рѣ́ть բ. ն. նկատել, դիտել, ընդհանուր հայեացք ձգել։

Обозрѣніе գ. չ. նկատելը, դիտելը || || հանդէս, հանդիսարան։

Обо́зъ գ. ա. կարաւան, կառախումբ, կառատորմ || նպարակիր, կահակիր կամ թնդանօթակիր կարաւան։

Обо́и գ. ա. յգ. պաստառ, օթոց, ծաղկէթուղթ (պատի)։

Обо́й գ. ա. քամու վէր ածած պտուղներ։

Обо́има գ. ի. կալթ, ակիչ || երկաթէ ճանկ || չանգալ։

Обо́имица գ. ի. երկճղի, ճեղլակ (կըշեռքի և այլն)։

Обо́йки գ. ի. յգ. կղկղանք (երկաթի)։

Обо́йный ած. պաստառի, օթոցի, ծաղկէթղթի։

Обойти́ տ. Обходи́ть.

Обо́йщикъ գ. ա., —щица գ. ի. պաստառ շինող || պաստառ ծախող || պաստառ կպցնող։

Обокра́сть տ. Обкра́дывать.

Обола́кивать գ. բ. ն. փաթաթել, ծածկել։ – ся բ. չ. փաթաթուել, ծածկուել։

Оболва́ненный ած. կոլորացրած, տաշած, սրած || անշնորհ շինած։

Оболва́нивать, —нить բ. ն. տաշել, սրել || անշնորհ շինել։

Оболга́нный ած. զրպարտուած, չարախօսուած։

Оболга́ть տ. Облыга́ть.

Оболо́нка, —ло́ночка գ. ի. թաղանթ, փառ (մարմնի, օր. ստոծանիի և այլն)։

Оболо́чка գ. ի. կաղմ, ծածկոց || թաղանթ, մաշկ, փառ։ — бѣлочная—կարծրաթաղանթ։ — заро́дыша—սաղմնաբոյն մզանք։ — зрачко́вая—ակնածրար։ — мозгова́я—ուղեղի փառ, խելապատակ։ — не́рвная—նեարդային թաղանթ։ — ра́дужная—ծիածանաթաղանթ։ — рогова́я—եղջերամաշկ։ — синова́льная—յօդաւիչ թաղանթ։ — соедини́тельная—յօդիչ թաղանթ։ — слизи́стая—լնչական, մածուծիչ մաշկ, լորձաթաղանթ։ — сосуди́стая—երակամաշկ, ակնածրար։ — сѣ́тчатая—ցանցամաշկ, ցանցաթաղանթ։ —сѣ́мени—վերնամիզն։ — сухожи́льная—ձգանք։

Оболо́чь տ. Обола́кивать.

Обольну́ть տ. Облипа́ть.

Обольсти́тель գ. ա., льница գ. ի. խաբող, պատրող || կուսանենգ, կուսութիւն խախտող։

Обольсти́тельно մ. պատրողական ձեւով, խաբէութեամբ։

Обольсти́тельный ած. պատրողական, հրապուրիչ, խաբէական։

Обольща́ть, обольсти́ть բ. ն. հրապուրել, խաբել, գլխից հանել || կուսութիւն խախտել։ —ся բ. չ. հրապուրուել, խաբուել, գլխից հանուել։

Обольще́ніе գ. չ. խաբելը || պատրանք || || կուսանենգութիւն, կուսութիւն խախտելը։

ձևականութիւն, մշակութիւն, յօրինելը, կազմելը‖ մշակելը, հերկելը, կատարելագործելը։

Обрабо́тывать, —тать բ. ն. յօրինել, կազմել ‖ վարել, հերկել, մշակել ‖ ‖ կատարելագործել, գլուխ հանել։ —ся բ. չ. մշակուել, կատարելագործուել։

Обра́внивать, обравня́ть բ. ն. հաւասարացնել (կարելով):

Обра́довать տ. Ра́довать.

Образе́цъ գ. ա. օրինակ, տիպար, գաղափար։

Образи́на, —зи́нка գ. ի. անձունի դէմք, անշնորհք երես։

Образки́ գ. ա. յգ. եկանակձեղ. բ.։

Образна́я ած. և գ. ի. խորան, պատկերատեղի։

Образно́й ած. պատկերի ‖ պատկերանման։

О́бразный ած. պատկերական։

Образова́ніе գ. չ. կազմելը, կազմուածք, յօրինուած ‖ կազմութիւն, կերպարանութիւն ‖ կրթութիւն։

Образо́ванность գ. ի. կրթութիւն, լուսաւորութիւն ‖ կրթուած լինելը, ուսեալ լինելը։

Образо́ванный ած. կազմուած ‖ կրթուած, լուսաւորուած։

Образова́тель, —льница գ. կրթող, ուսուցանող ‖ կազմող, յօրինող, կատարելագործող։

Образова́тельно մ. կրթողական կերպով։

Образова́тельный ած. կրթողական ‖ ‖ պատկերական։

Образова́ть, —зо́вывать բ. ն. կազմել, յօրինել ‖ կազմակերպել, կերպարել ‖ կրթել, լուսաւորել, վարժել, կատարելագործել։ —ся բ. չ. կազմուել, կազմակերպուել ‖ կրթուել։

Образоно́сецъ գ. ա. պատկերակիր, պատկեր տանող։

Образу́мить բ. ն. հասկացնել, համոզել, ուղղել, խելքի բերել։

Образумле́ніе գ. չ. հասկացնելը, համոզելը, խելքի բերելը։

Образу́мленный ած. հասկացրած, համոզած։

Образу́мливать բ. ն. հասկացնել, համոզել, ուղղել, խելքի բերել։ —ся բ. չ. հասկանալ, համոզուել, խելքի գալ։

Образцо́вый ած. օրինակելի, գաղափարական։

Обра́зчикъ, —чичекъ գ. ա. օրինակ, նշան, նմուշ, կտոր (ցոյց տալու) ‖ երախայրիք։

О́бразъ գ. ա. պատկեր, տեսիլ, կերպարան, արտաքին երևոյթ, ձև, դէմք ‖ օրինակ ‖ եղանակ, հնարք, միջոց ‖ կերպ, կարգ, դասաւորութիւն ‖ ‖ կերպ, էութիւն։

Обра́мливать, обра́мить, обрамля́ть բ. ն. շրջանակել, շրջանակով պատել, շրջանակի մէջ դնել։

Обра́нивать, —рони́ть բ. ն. կորցնել, վայր ձգել։

Обрати́ть տ. Обраща́ть.

Обра́тно մ. յետ, յետադարձ, հակադարձ ‖ խոտորնակ։

Обра́тный ած. յետ տանող ‖ յետ գնացող ‖ յետ դարձող ‖ խոտորնակի, հակադարձ։ —ное дѣйствіе—յետադարձ ներգործութիւն։

Обраща́тель, —льница գ. դարձնող ‖ ‖ յետ դարձող։

Обраща́тельный ած. շրջուելիք ‖ փոխարկուող ‖ դարձնող։

Обраща́ть, обрати́ть բ. ն. շրջել, դարձնել ‖ փոխակերպել, այլակերպել ‖ ‖ հաւատափոխ անել, ուղղել ‖ գործածել, գործ դնել։ — въ бѣгство— փախցնել։ —ся բ. չ. դառնալ ‖ դիմել։

Обраще́ніе գ. չ. դարձ, դառնալը ‖ շըր-

ջադարձ || փոխադրումն, վարմունք || || բառադարձութիւն (ճարտասանական ձև)։

Обращённый ած. դարձուած, յետ դարձուած։

Обревизова́ніе է. չ. քննութիւն, քննելը, ստուգելը, ճշտելը։

Обревизо́ванный ած. քննած, վերաքննած, ստուգած։

Обревизова́ть տ. Обревизо́вывать.

Обревизо́вка տ. Обревизова́ніе.

Обревизо́вывать, —зова́ть բ. ն. քննել, քննութիւն անել, ստուգել։

Обрека́ть, обре́чь, բ. ն. նշանակել, ենթարկել, դատապարտել։ —ся բ. ա. դատապարտուել, ենթարկուել։

Обремене́ніе է. չ. ծանրաբեռնելը, ծանրաբեռնութիւն։

Обременённый ած. ծանրաբեռնուած, ճնշուած։

Обремени́тель, —льница է. բեռնաւորող, ծանրաբեռնող, հարստահարող, ճնշող, նեղող։

Обремени́тельный ած. ծանր, տաժանակիր։

Обременя́ть, —ни́ть բ. ն. ծանրաբեռնել || ծանրացնել, ճնշել, հարստահարել։ —ся բ. ա. ծանրաբեռնուել, ճնշուել։

Обреми́зить տ. Реми́зить.

Обрече́ніе է. չ. դատապարտելը, նշանակելը։

Обречённый ած. դատապարտուած, ենթարկուած։

Обре́чь, տ. Обрека́ть.

Обрива́ть, обри́ть բ. ն. սափրել, թրաշել, ածիլել։ —ся բ. ա. սափրուել, թրաշուել, ածիլուել։

Обрисо́ванный ած. շրջագծուած, ծրագրուած։

Обрисо́вывать, —сова́ть բ. ն. շրջագծել, գծել, ծրագրել։ —ся բ. ա. շրջագծուել, ծրագրուել, որոշուել։

Обри́тый ած. սափրուած, թրաշուած, ածիլուած։

Обри́ть տ. Обрива́ть.

Обробѣ́ть տ. Робѣ́ть.

Обровня́ть տ. Обра́внивать.

Обро́къ է. ա. հարկ || ռոճիկ, թոշակ։

Обро́ненный, —нённый ած. կորցրած, վայր ձգած։

Оброни́ть տ. Обра́нивать.

Обро́нный ած. քանդակուած։ —ная рабо́та—քանդակ։

Обро́сить բ. ն. թողնել, լքանել, ձեռք վերցնել || ցօղել։

Обро́слый ած. խոտածածկ, խոտով ծածկուած։

Оброста́ть, обрости́ բ. չ. ծածկուել (խոտով)։

О́бротный ած. պախուրցքի։

О́бротъ է. ա. պախուրցք (ձիու գլխանոց)։

Обро́чить տ. Обобро́чивать.

Обро́чникъ է. ա. հարկատու (մարդ)։

Обро́чный ած. հարկատու || հարկատուութեան ենթարկուած։

Обруба́ть, —би́ть բ. ն. կտրել։ —ся բ. ա. կտրուել։

Обру́бленный ած. կտրուած, կտրած, ծայրատ։

Обру́бокъ, —бочекъ է. ա. փայտի կտոր, կոճղ, տաշեղ։

Обру́бъ, —ру́бецъ է. ա. թեփ, խերխուկ || || վանդակ ջրաղացի։

Обруга́ть բ. ն. հայհոյել։

Обру́ганный ած. հայհոյած, հայհոյուած, անուանարկուած։

Обруси́ть բ. ն. աղւտաձև անել || մորթել։

Обруси́ть բ. ն. ռուսացնել։

Обрусѣ́ніе է. չ. ռուսացնելը։

Обрусѣ́ть բ. չ. ռուսանալ։

Обруча́льный ած. նշանադրութեան, նշանտուութեան, նշանէկու, նշան-

տուէքի: —ное кольцо́—նշանի մատանի, նշանի մատնիք:

Обруча́ть, —чи́ть բ. ն. նշանել, նշանադրել: —ся բ. ա. նշանուել, նշնուել:

Обруче́ніе գ. չ. նշանադրութիւն, նշանելը, նշան դնելը, նշանտուէք:

Обручённый ած. նշանուած, նշնուած:

Обруче́нникъ գ. ա., —ница գ. ի. խօսնակը, նշանած, նշանուած, նշնուած, նշանադրուած (մարդ):

Обру́чикъ տ. О́бручъ.

Обручи́ть տ. Обруча́ть.

Обру́чникъ գ. ա. տակառներին օղակ չինող կամ վաճառող || նշանադրուած, նշնած:

Обру́чный ած. օղակի, շրջանակի:

О́бручъ գ. ա. շրջանակ, օղակ:

Обру́шенный ած. քանդուած, կործանուած, փլած:

Обру́шивать, —ру́шить բ. ն. քանդել, փլել, փլցնել, կործանել: —ся բ. ա. քանդուել, փլչել, կործանուել:

Обру́шивать, —ша́ть բ. ն. փեճոկել, կճպել, կլպել, կղճել:

Обру́шина գ. ի. քանդուածք, փլատակ:

Обру́шить տ. Обру́шивать.

Обрыва́ть, обры́ть բ. ն. փորել, փորփրել (չորս բոլորը):

Обрыва́ть, оборва́ть բ. ն. քաղել (չորս բոլորը) || պատռել: —ся բ. ա. քաղուել || պատռուել:

Обры́вокъ գ. ա. հատուած, կտոր:

Обры́въ գ. ա. հատուած, կտոր || փլատակ, փլած տեղ, զառիվեր:

Обры́зганный ած. սրսկուած, ցօղուած:

Обры́згивать, обры́згать, обры́знуть բ. ն. սրսկել, ցանել, ցօղել: —ся բ. ա. սրսկուել, ցօղուել:

Обры́тый ած. փորփրուած:

Обры́ть տ. Обрыва́ть.

Обрѣ́занецъ գ. ա. թլփատուած (մարդ):

Обрѣ́заніе գ. չ. թլփատութիւն:

Обрѣ́занный ած. կտրուած || թլփատուած:

Обрѣ́зать տ. Обрѣ́зывать.

Обрѣзно́й ած. կտրած:

Обрѣ́зокъ —зочекъ գ. ա. հատուած, կտոր, կտորիկ:

Обрѣ́зъ գ. ա. գրքի եզերք || կազմարարի կարիչ:

Обрѣ́зывать, обрѣ́зать բ. ն. կտրել, չորս բոլորը կտրատել || թլփատել || || —ся բ. ա. կտրուել:

Обрѣсти́, обрѣ́сть տ. Обрѣта́ть.

Обрѣта́тель, —ница գ. հնարագիւտ, հնարող, գտնող, գիւտակ:

Обрѣта́ть, обрѣсти́, обрѣ́сть բ. ն. հնարել, գտնել: —ся բ. ա. հնարուել, գըտնուել:

Обрѣ́тенный ած. հնարուած, գտնուած:

Обрѣ́теніе գ. չ. գիւտ || գտնելը, հնարելը:

Обрѣше́ченный, —чённый ած. ճաղուած:

Обрѣше́чивать, —ше́тить բ. ն. ճաղել: —ся բ. ա. ճաղուել:

Обрю́зглость գ. ի. փքունութիւն, ղընղըրշնոտութիւն, ուռչելը:

Обрю́зглый ած. ուռած, փքուած, ղընղըրշնած, դնդռնած:

Обрю́згнуть տ. Брю́згнуть.

Обрю́токъ գ. ա. հիւանդոտ կամ ջըրջրկոտ երեխայ || հասակին չնիկ, թաթեղ չնիկ, գոնչօ:

Обрюха́тить բ. ն. յղացնել, փորոկցնել:

Обрюха́тѣть բ. չ. յղանալ, փորոկնալ:

Обря́дливый ած. կարգապահ, ծիսապահ, ծիսակատար:

Обря́дникъ գ. ա. մաշտոց:

Обря́дный ած. ծիսական, արարողական:

Обря́дъ գ. ա. ծէս, արարողութիւն, սովորութիւն:

Оса́да գ. ա. շուրջը անկելը, շուրջը բռնելը:

Обса́женный ած. տնկուած, տնկած (շուրջը)։

Обса́живать, —жа́ть, обсади́ть բ. ն. տնկել (շուրջը), բոլորատնկել։ **—ся** բ. ա. տնկուել (շուրջը)։

Обса́ленный ած. ապականուած, կեղտոտուած։

Обса́ливать, —лить բ. ն. ապականել, կեղտոտել, աղտոտել։ **—ся** բ. ա. ապականուել, կեղտոտուել։

Обса́сывать, обсоса́ть բ. ն. ծծել։

Обса́харенный ած. շաքրոտած, շաքարախառն։

Обса́харивать, —рить բ. ն. շաքրոտել, շաքար խառնել։ **—ся** բ. ա. շաքրոտուել։

Обселённый ած. մարդաբնակ, բնակեցրած։

Обселя́ть, —ли́ть բ. բնակեցնել, բնակիչներով լցնել, մարդաբնակ անել։ **—ся** բ. ա. մարդաբնակ լինել։

Обсервато́рія գ. ի. դիտանոց || աստղադիտանոց, աստղադիտարան։

Обсерваціо́нный ած. դիտող, պահեստի։ **— ко́рпусъ**—վերջապահ գունդ։

Обсидіа́нъ գ. ա. վանակատ, եղնգաքար հրային։

Обска́кивать, обскака́ть բ. ն. յառաջել, անցնել ձիով, թռչել ձիով, վերայից թռչել ձիով։

Обскуранти́змъ գ. ա. խաւարամտութիւն, հակառակորդութիւն լուսաւորութեան։

Обскура́нтъ գ. ա. խաւարամիտ, խաւարեայ, հակառակորդ լուսաւորութեան։

Обсо́санный ած. ծծուած։

Обсоса́ть տ. Обса́сывать.

Обсо́хлый ած. չորացած, ցամաքած։

Обсо́хнуть տ. Обсыха́ть.

Обста́вленный ած. տեղաւորուած, դասաւորուած։

Обста́вливать, —ля́ть, —ви́ть բ. ն. տեղաւորցնել, դնել, շարել || դերերը բաժանել, բեմի վրայ հանել։ **—ся** բ. ա. տեղաւորուել, դասաւորուել։

Обста́ивать, обстоя́ть բ. ն. պաշտպանել։

Обстано́вка գ. ի. շարուածք, դասաւորութիւն, կարգուսարք || բեմի կարգուսարքը։

Обста́ть բ. ն. շուրջը տեղաւորել, շրջապատել։

Обстоя́тельно մ. մանրամասնաբար, մի ըստ միոջէ, միառմի, մէկ-մէկ։

Обстоя́тельность գ. ի. մանրամասնութիւն, մանրամասն կամ մանրապատում լինելը։

Обстоя́тельный ած. մանրամասն, մանրապատում, հանգամանօրէն։

Обстоя́тельственный ած. մանրապատում, մանրամասն || պարագայական։

Обстоя́тельство գ. չ. հանգամանք, պարագայ || պատահականութիւն։

Обстоя́ть բ. չ. գնալ, լինել, գտնուել։

Обстра́гивать, обстрога́ть բ. ն. շաղափել ամեն կողմից, ռանդել չորս բոլորը։ **—ся** բ. ա. շաղափուել։

Обстра́ивать, обстро́ить բ. ն. շինել չորս բոլորը։ **—ся** բ. ա. շրջապատուել շինութիւնով։

Обстра́чивать, —троч́ить բ. ն. թակել։

Обстрига́ть, обстри́чь տ. Острига́ть, остри́чь.

Обстро́ганный ած. ամեն կողմից շաղափած։

Обстро́енный ած. չորս բոլորը շինած։

Обстрога́ть տ. Обстра́гивать.

Обстро́ить տ. Обстра́ивать.

Обстро́ченный ած. թակուած։

Обстрочи́ть տ. Обстра́чивать.

Обстру́кція գ. ի. վէրքի կոշտանալը։

Обстрѣ́ленный ած. ռմբակոծուած, ռմբակոծ։

Обстрѣливанье, обстрѣлянье գ. չ. ռմբակոծութիւն:

Обстрѣливать բ. ն. ռմբակոծել: —ся բ. կ. ռմբակոծուել:

Обступать, обступить բ. ն. մօտենալով պաշարել: —ся բ. կ. պաշարուել:

Обступленный ած. պաշարուած:

Обсуживаніе —жденіе գ. չ. քննելը, խորհելը || խորհրդածութիւն:

Обсуживать, —ждать, —судить բ. ն. քննել, դատել, խորհել, խորհրդածել: —ся բ. կ. քննուել: —женный ած. քննուած:

Обсушивать, обсушить բ. ն. լաւ ցամաքացնել, չորացնել: —ся բ. կ. լաւ ցամաքուել (ամէն կողմից): —шенный ած. ցամաքած (ամէն կողմից):

Обсчитанный ած. պակաս վճարուած (անճիշդ հաշուելով):

Обсчитывать, —читать, обчесть բ. ն. պակաս վճարել (անճիշդ հաշուելով), հաշուի մէջ խաբել: —ся բ. կ. պակաս ստանալ (անճիշդ հաշուելով):

Обсылать, обослать բ. ն. ուղարկել, առաքել (շատերին): —ся բ. կ. ուղարկուել (շատերի մօտ):

Обсыпать, —сыпать բ. ն. ցանել, շաղ տալ, թափել, լցնել, (չոր կողմ): —ся բ. կ. ցանուել || թափուել, փխրել, փշրել:

Обсыпанный ած. լցուելով ծածկուած, թափած, ցանած:

Обсыхать, обсохнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքել (դրսի կողմից):

Обсѣвать, —сѣять բ. ն. ցանել, սերմանել (հարկաւոր եղածը): —ся բ. կ. ցանուել, սերմանուել || ցանքն աւարտել:

Обсѣянный ած. սերմանուած, ցանած:

Обсѣвка գ. ի. սերմանելը, ցանելը, ցանքս:

Обсѣвки գ. ի. յգ. ակնուցք, տականք, խառնամաղք:

Обсѣвокъ գ. ա. հարօս, չցանուած տեղ:

Обсѣвъ տ. Обсѣвка.

Обсѣдать, обсѣсть բ. ն. նստել, շրջապատել, պաշարել:

Обсѣкать, обсѣчь բ. ն. կտրել, կտրատել չորս բոլորը, տաշել, կլորցնել: —ся բ. կ. կտրատուել, տաշուել, կտրուել և թափուել:

Обсѣченный ած. չորս բոլորը կտրած, տաշուած, կլորցրած || ծայրատ:

Обсѣменять, —менить տ. Обсѣвать, обсѣять.

Обсѣсть տ. Обсѣдать.

Обсѣчь տ. Обсѣкать.

Обсѣять տ. Обсѣвать.

Обтаивать, обтаять բ. ն. հալել, հալուել, ամէն կողմից հալուել:

Обтаянный ած. հալած (ամէն կողմից):

Обтачивать, обточить բ. ն. տաշել, ճախարակել, ռանդել: —ся բ. կ. ճախարակուել, տաշուել, ռանդուել:

Обтачивать, обтачать բ. ն. խոշոր թակլել, կարել: —ся բ. կ. թակլուել, կարուել:

Обтаять տ. Обтаивать.

Обтекать, обтечь բ. ն. հոսել ամէն կողմից || մի կողմով հոսել || հոսելով մօտից անցնել:

Обтереть տ. Обтирать.

Обтесать տ. Обтёсывать.

Обтёска գ. ի. տաշելը (հարկաւոր եղածի չափ):

Обтёсывать обтесать բ. ն. տաշել չորս բոլորը || կոփել, տաշել բոլորը: —ся բ. կ. տաշուել (ամէն կողմից կամ բոլորը):

Обтёсанный ած. տաշած, ամէն կողմից տաշուած, կոփածոյ:

Обтечь տ. Обтекать.

Обтирать, отирать, обтереть, отереть բ. ն. սրբել, մաքրել: —ся բ. կ. սրբուել, մաքրուել:

Обтёртый ած. սրբուած || տրորուած:

Обтовой, обтовщикъ, обтомъ տ. Оптовой, оптовщикъ, оптомъ.

Обточенный ած. ռանդուած:

Обточить տ. Обтачивать.

Обтыканный ած. ցցուած, ցցերով շըրջապատուած, անկուած:

Обтыкать, —тыкать բ. ն. ցցել, տընկել, ցցերով շրջապատել:

Обтягивать, обтянуть բ. ն. քաշել վրան, բոլորել, ամրապնդել, ծածկել, պարպարել || ցածր քաշել, իջեցնել (իւր ծանրութեամբ): —ся բ. ա. քաշուել, ձգուել || ամրապնդուել, զօրաւորուել:

Обтяжка գ. ի. քաշելը, ձգելը, լարելը, ամրապնդելը:

Обтяжной ած. նեղ, ձգուած:

Обтянутый ած. քաշուած, ձգուած, լարուած, ամրապնդուած:

Обувальный ած. ոտնամանի:

Обувать, обуть բ. ն. ոտնաման հագցնել, ոտքը հագցնել || կապել: —ся բ. ա. հագցուել, ոտքը հագցուել:

Oбувь գ. ի. ոտնաման, կօշիկ, ագանելիք:

Обугливаніе գ. չ. ածխացումն:

Обугливать, обуглить բ. ն. ածուխ դարձնել, ածուխ շինել: —ся բ. ա. ածուխ դառնալ:

Обугленный ած. ածուխ դարձրած, ածխացրած:

Обуженный ած. նեղցած, նեղցրած, բարակցած:

Обуживать, обузить բ. ն. խիստ նեղցնել, հարկաւորից նեղ անել: —ся բ. ա. նեղանալ, բարականալ:

Обуза գ. ի. բեռն, ծանրութիւն, դըժուարատար պաշտօն:

Обузданіе գ. չ. սանձահարութիւն, սանձելը, զսպելը:

Обузданный ած. սանձուած || սանձահարուած, զսպուած:

Обуздывать, обуздать բ. ն. սանձել || սանձահարել, զսպել: —ся բ. ա. սանձուել || զսպուել, սանձահարուել:

Обуздающій ած. զսպողական, կարճիչ:

Обузить տ. Обуживать.

Обуреваемый ած. գրգռուած, յուզուած, վրդովուած:

Обуреваніе գ. չ. ալեկոծելը, յուզելը, վրդովելը, գրգռելը || բուռն կերպով պաշարելը, բուռն յարձակմունք, գրոհ, գռոյթ:

Обуревать բ. ն. գրգռել, ալեկոծել, վրդովել, մրրկել, յուզել, խռովել || բուռն կերպով յարձակուել, պաշարել; գռոյթ տալ: —ся բ. ա. գրգռուել, յուզուել, ալեկոծուել, վրդովուել || պաշարուել:

Обусловливать обусловить բ. ն. պայմանաւորել, պայման դնել: —ся բ. ա. պայմանաւորուել:

Обусловленный ած. պայմանաւորուած, պայմանադրեալ:

Обуть տ. Обувать.

Обутый ած. ոտքը հագցրած:

Обухъ գ. ա. գլուխ (կացնի) || հաստագլուխ, բթամիտ (մարդ.):

Обучать, обучить բ. ն. սովորացնել, ուսուցանել, կրթել, վարժեցնել, մարզել: —ся բ. ա. սովորել, ուսանել, կրթուել, վարժուել, մարզուել:

Обучённый ած. սովորեցրած, կրթած, մարզած, վարժեցրած:

Обученіе գ. ա. սովորեցնելը, ուսում, վարժութիւն:

Обучить տ. Обучать.

Обушникъ գ. ա. կացնի գլուխ || գործիք՝ կացնի գլուխը շինելու համար:

Обуять բ. ն. խելքից հանել, տիրել, ընդգրկել, պաշարել, գլխից հանել. փ. աչքը քօռացնել, խղճմտանքը մեռացնել ա.այ: Корысть его обуяла—շահախնդրութիւնը նրա խղճմտանքը մեռցրել է: Слава обуваетъ людей—

փառքը մարդու կուրացնել կամ խելքը կորցնել կրալ:

Обхáживать, обходи́ть բ. ն. շրջել, շրջապատել (շատ տեղ):

Обхáженный ած. չորս բոլորը շրջած:

Обхáивать, обхáять տ. Расхýливать.

Обхáрканный ած. խորխած, խորխով ապականած:

Обхáркать բ. ն. խորխել, խոխել, խուխել || խորխելով ապականել:

Обхвати́ть տ. Обхвáтывать.

Обхвáтъ, охвáтъ գ. ա. գիրկ, գրկելը, պինդ բռնելը:

Обхвáтывать, —ти́ть բ. ն. գրկել, ընդգրկել, փաթել, համակել, պատել, պինդ գրկել: —ся բ. ա. գրկուել, պինդ բռնուել, համակուել:

Обхвáченный ած. գրկուած, ընդգրկած, պինդ գրկուած:

Обхлóпывать, —пать բ. ն. վրայ խփել, գրխկացնել (գուռը): — пыль— թօզը թափ տալ, թօթափել փոշին: — бичь—մտրակը գըխկացնել:

Обхлóпанный ած. խփած, գըխկացրած:

Обходи́тельно մ. քաղաքավարութեամբ:

Обходи́тельность գ. ի. քաղաքավարութիւն. վարուողութիւն, քաղցրաբարոյութիւն:

Обходи́тельный ած. քաղաքավար, քաղցրաբարոյ, վարուող:

Обходи́ть, обойти́ բ. ն. շրջել || շրջել (չորս բոլորը) || յառաջել, թողնել և անցնել: —ся բ. ա. թողնուել, մըտքից անցնուել || վարժուել, սովորել || || արժենալ:

Обхóдный ած. շրջապատյա: —ная дорóга— շրջապատյա ճանապարհ:

Обхóдъ գ. ա. այցելութիւն, պտոյ || շրջապայութիւն || գիշերապահ խումբ, պահնորդք:

Обхождéніе գ. չ. վարմունք || շրջապայելը:

Обчёсанный ած. բոլորովին սանդրուած:

Обчесáть տ. Обчёсывать.

Обчéсть տ. Обсчи́тывать.

Обчёсывать, очёсывать, обчесáть բ. ն. սանդրել, մաքրել (բոլորը): —ся բ. ա. բոլորովին սանդրուել:

Обчётъ գ. ա. սխալ հաշուի մէջ, հաշուէսխալ:

Обчищáть, обчи́стить բ. ն. մաքրել (չորս բոլորը), մաքրել (բոլորը): —ся բ. ա. բոլորովին մաքրուել:

Обчи́щенный ած. մաքրուած, սրբած, (բոլորովին):

Обшанцовáть բ. ն. խրամատներով շրջապատել: —ся բ. ա. խրամատներով շրջապատուել:

Обшáренный ած. ամեն կողմ որոնած, խառնխռած:

Обшáривать, обшáрить բ. ն. խառնըխռել, շօշափելով որոնել ամեն կողմ:

Обшибáть —шиби́ть բ. ն. ջարդել, խըփել, հարուածելով կոտրել:

Обшивáть, —ши́ть բ. ն. եզերել, չորս բոլորը կարել, կարելով զարդարել: —ся բ. ա. կարուելով զարդարուել:

Обши́вка գ. ի. զարդարանք (զգեստի) || || կարելը:

Обшивнóй ած. կարուած, զարդարուած:

Обши́рно մ. ընդարձակ, լայնատարած:

Обши́рность գ. ի. ընդարձակութիւն, տարածոց, լայնատարած լինելը:

Обши́рный ած. ընդարձակ, լայնատարած, երկայնատարած, մեծատարած, լայնանիստ, լայնածաւալ, լայնասփիւռ:

Обши́ть տ. Обшивáть.

Обши́тый ած. չորս բոլորը կարած, կարելով զարդարած:

Обшлáгъ գ. ա. թեզանիք:

О́бще մ. միասին, ՚ի միասին, ընկերովի:

Общеармéйскій ած. ընդհանուր զօրքի:

Общедостýпный ած. ամենքին մատչե-

ղի, ընդհանրութեան մատչելի։

Общежи́тель գ. ա. վարդապետ, աբեղայ (միաբանութեան անդամ)։

Общежи́тельно մ. միաբանութեամբ։

Общежи́тельность գ. ի. միաբանութիւն, ընդհանուր կենցաղավարութիւն (մենաստանի մէջ)։

Общежи́тельство տ. Общежи́тіе.

Общежи́тельный ած. համարնակ, համարնակելի || վարուող, զիջանող (մարդ)։

Общежи́тіе, —жи́тельство գ. չ. համարնակութիւն, ընդհանուր կենցաղավարութիւն (վանքի մէջ)։

Общенаро́дно մ. հրապարակաւ, հրապարակօրէն։

Общенаро́дный ած. համազգական, հասարակական, հրապարակական։

Общеполе́зность գ. ի. հանրօգուտ լինելը, հասարակաց օգուտ լինելը։

Общеполе́зный ած. հանրօգուտ

Обще́ственный ած. հասարակութեան, հասարակական։

О́бщество գ. չ. հասարակութիւն || ընկերութիւն || միաբանութիւն || ժողով, խումբ, հասարակութիւն։

Общеупотреби́тельный ած. առհասարակ գործածական, գործնական, սովորական։

О́бщина գ. ի. ընկերութիւն (հանգանակը) || հասարակութիւն || կուսակրօն կանանց ընկերութիւն || համայնք, չէն։

О́бщинный ած. համայնքի || ընկերութեան եւայլն։

Общи́пывать, общипа́ть բ. ն. փետտել, ցետել || գզել, գզրել։ —ся բ. ա. փետտուել || գզրուել։

Общи́панный ած. փետտուած || գզըրուած։

Общи́тельность գ. ի. ընկերութիւն || վարուողութիւն, քաղցրաբարոյութիւն։

Общи́тельный ած. ընկերութիւն սիրող, քաղցրաբարոյ, անոյշ բնաւորութեան տէր, վարուող, մարդամօտ։

О́бщій ած. ընդհանուր, հասարակաց։

О́бщникъ գ. ա., —ница գ. ի. մասնակից || աշխատակից, օգնական || համակարծիք, դաւանակից, եւայլն։

О́бщность գ. ի. ընդհանրութիւն։

Объ и обо տ. О.

Объедине́ніе գ. չ. համախմբութիւն, միացնելը, միացումն, միաւորութիւն։

Объедини́ть, объединя́ть բ. ն. միացնել, համախմբել, համաձայնեցնել։ —ся բ. ա. միանալ, համախմբուել։

Объединённый ած. միացած, համախմբուած։

Объекти́вно մ. առարկայապէս։

Объекти́вность գ. ի. առարկայականութիւն։

Объекти́вный ած. առարկայական || չէզոք։

Объекти́въ (объективное стекло́) գ. ա. առարկայական ապակի։

Объе́ктъ գ. ա. առարկայ || իր, նիւթ։

Объёмистый ած. լայնածաւալ, մեծադիր։

Объёмъ գ. ա. տարածող, ծաւալ։

Объи́грывать տ. Обы́грывать.

Объизъя́нить տ. Изъя́нить.

Объинозе́миться բ. ա. օտարանալ, օտարազգի դառնալ, գաղթական դառնալ։

Объи́скивать տ. Обы́скивать.

Объусло́вливать տ. Обусло́вливать.

Объѣда́ла գ. ի. ագահ, որկրամոլ, բըկլիկ, անկուշտ (կին)։

Объѣда́ло գ. ա. շատակեր, որկրամոլ, ագահ, բկլիկ, անկուշտ (մարդ)։

Объѣда́ть, —ѣсть բ. ն. ուտել բոլորը կրծելով || շատից շատ ուտել. փ. կոխատել || կեղել, մաշել || ուրիշի հաշւով ուտել։ —ся բ. ա. ուտուել (շատ

բոլորը կրծուելով) || կեղուել, մաշուել:

Объѣденный ած. կերուած (շուն բոլորը) || կեղուած, մաշուած: — столъ— ճաշի սեղան, սեղանատախտակ:

Объѣдки գ. ա. յգ. մնացորդք կամ փշրանք, կրճոն (կերակուրի):

Объѣздить տ. Объѣзжа́ть.

Объѣздка գ. է. ձիամարզութիւն, ձիու մարզելը (հեծնելու համար):

Объѣздникъ գ. ա., объѣздно́й ած. գիշերապահ հեծելազօր:

Объѣздчикъ գ. ա. սահմանապահ պահապան (զինուոր):

Объѣздъ գ. ա. շրջագայութիւն (ձիով եւայլն):

Объѣзжа́ть, объѣхать բ. ն. չորս կողմը ման գալ (ձիով եւայլն) || գնալ, այցելել (ձիով եւայլն):

Объѣзживать, объѣзжа́ть, объѣздить բ. ն. վարժեցնել, մարզել (ձի): —ся բ. ա. վարժուել, մարզուել (ձի):

Объѣзженный ած. վարժեցրած, մարզած (ձի):

Объѣзжій ած. անցուդարձած, տրորուած:

Объѣсть տ. Объѣдать.

Объѣхать տ. Объѣзжа́ть.

Объяви́тель, գ. ա., —ница գ. է. յայտնող, յայտարարող, ծանուցանող:

Объяви́тельный ած. ծանուցողական, յայտարարական:

Объяви́ть տ. Объявля́ть.

Объявле́ніе գ. չ. յայտարարութիւն, ծանուցում || յայտագիր:

Объявля́ть, —ви́ть բ. ն. յայտնել, յայտարարել, ծանուցանել, հրատարակել: —ся բ. ա. յայտարարուել, հրատարակուել:

Объя́вленный ած. յայտարարուած, հրատարակուած:

Объя́гниться տ. Я́гниться.

Объяде́ніе գ. չ. որկրամոլութիւն, ըկկիկութիւն || համեղ, անուշահամ:

Объяри́нный ած. ճաճանաւուխտի || ճաճանաւուխտից շինած:

О́бъярь գ. է. ճաճանաւուխտ, ծփացող դիպակ:

Объяса́чивать, —са́чить բ. ն. հարկ դնել:

Объяса́ченный ած. հարկ վճարելու պարտաւորուած:

Объясне́ніе գ. չ. բացատրութիւն, մեկնութիւն:

Объясни́тель —тельница գ. բացատրող, մեկնող:

Объясни́тельный ած. բացատրական:

Объяснённый ած. մեկնուած, պարզուած, բացատրուած:

Объясня́ть, —ни́ть բ. ն. բացատրել, մեկնել, լուսաբանել, պարզաբանել: —ся բ. ա. բացատրուել || պարզուել:

Объя́тіе գ. չ. գիրկ, ծոց || գրկախառնութիւն, գրկելը, գրկանք:

Объя́тность գ. է. գրկելի լինելը || ամփոփելի լինելը || ընդարձակութիւն || || լայնածաւալութիւն:

Объя́тный ած. գրկուելի, ամփոփելի || || ըմբռնելի, հասանելի:

Объя́тый ած. գրկուած || ամփոփուած:

Объя́ть բ. ն. գրկել, գրկախառնել, ընդգրկել:

Обыва́тель, —ница գ. բնակիչ, բնակող, կեցող:

Обыва́тельскій ած. բնակչի, կեցողի:

Обы́гранный ած. կրուած, տարուած:

Обы́грывать, объи́грывать, —ра́ть բ. ն. կրել, տանել (խաղախաղի մէջ) || || բոլորը կրել || շատ ածելով լաւացնել (նուագարանը): —ся բ. ա. կրուել, տարուել:

Обыде́нно մ. սովորաբար:

Обыде́нный ած. սովորական, ամէնօրեայ:

Обыка́ть, обыкну́ть բ. չ. ընտելանալ, սովորել:

Обыклый ած. ընտելացած, սովորած։

Обыкновеніе գ. չ. սովորութիւն, ընտելութիւն || գործածութիւն, կիրառութիւն || բարքուվարք։

Обыкновенно մ. սովորաբար։

Обыкновенный ած. սովորական, հասարակ, առտնին։

Обыкнуть տ. Обыкать.

Обысканный ած. խուզարկուած, որոնուած։

Обыскивать, объискивать, обыскать բ. ն. խուզարկել, որոնել, փնտրել։ —ся բ. ա. որոնուել, փնտրուել, խուզարկուել։

Обыскной ած. որոնելի։

О'быскъ գ. ա. խուզարկութիւն, որոնելը։

Обычай գ. ա. սովորութիւն, կարգ || || ընութիւն || վարքուբարք, ադաթ || || գործածութիւն։

Обычайно տ. Обыкновенно.

Обычайный տ. Обыкновенный.

Обычливый ած. յամառ, խռովող, խռովկան։

Обычно մ. սովորաբար։

Обычный ած. սովորական, առտնին։

Обыщикъ գ. ա. խուզարկող, որոնող։

Обѣгать, обѣжать բ. ն. շուրջը վազել, չորս բոլորը վազել || շեղուել, ծռուել, խոտորուել, թեքուել։

Обѣгивать, обѣгать բ. ն. վազեցնել || || վազվզել։ —ся բ. ա. սովորել (ձիու վազելուն)։

Обѣдать բ. չ. ճաշել, սեղանի նստել։

Обѣденный ած. ճաշի։ —ное время— ճաշաժամ։

Обѣденный ած. պատարագի։

Обѣдница գ. ի. ճաշուայ ժամերգութիւն (փոխանակ պատարագի)։

Обѣдня գ. ի. պատարագ։

Обѣднялый, обѣднѣлый ած. աղքատացած, չքաւորութեան մէջ ընկած։

Обѣднять, обѣднѣть բ. չ. աղքատանալ, չքաւորութեան մէջ ընկնել։

Обѣдъ, обѣдецъ գ. ա. ճաշ, ճաշկերոյթ, ճաշի կերակուր || ճաշաժամ, ճաշ։

Обѣжать տ. Обѣгать.

Обѣлённый ած. սպիտակացրած, ճերմակցրած։

Обѣливать, обѣлить բ. ն. սպիտակացնել, ճերմակցնել։ —ся բ. ա. սպիտակնալ, ճերմակել։

Обѣлка գ. ի. սպիտակացնելը, ճերմակցնելը։

Обѣтный ած. խոստման, ուխտի։

Обѣтованіе տ. Обѣщаніе.

Обѣтованный ած. խոստացած, ուխտեալ։ —ная земля— աւետեաց երկիր, խոստացած երկիր։

Обѣтовать բ. ն. խոստանալ, ուխտել։

Обѣтъ գ. ա. ուխտ, խոստում։

Обѣщаніе գ. չ. խոստում, ուխտելը, խոստանալը։

Обѣщанникъ, —ница գ. ուխտող, ուխտադնող։

Обѣщанный ած. խոստացած։

Обѣщатель —ница գ. խոստացող։

Обѣщать բ. ն. խոստանալ։ —ся բ. ա. խոստացուել։

Обязанность գ. ի. պարտականութիւն, պարտաւորութիւն։

Обязанный ած. պարտական, պարտաւոր։

Обязательно մ. պարտաւորական, պարտադիր։

Обязательность գ. ի. պարտադիր լինելը։

Обязательный ած. պարտադիր, հարկադրական։

Обязательство գ. չ. պարտաւորութիւն, յանձնառութիւն || խոստացագիր։

Обязывать, обязать բ. ն. պարտաւորել, վրան պարտաւորութիւն դնել —ся բ. ա. պարտաւորուել։

Овалъ գ. ա. ձուաձև || ձուածիր, ձուաձև գիծ։

Ова́льность գ. ի. ձուաձեւութիւն։
Ова́льный ած. ձուաձեւ։
Ова́ція գ. ի. հանդիսաւոր դիմաւորութիւն։
Овдовѣ́лый ած. այրիացեալ։
Овдовѣ́ть տ. Вдовѣ́ть.
Ове́нъ գ. ա. խոյ ‖ Խոյ կենդանակերպ (աստեղատուն) ‖ բաբան, խոյ (պաշարման գործիք)։
Ове́ршивать —ши́ть բ. ն. վերի մասը կամ գլուխը շինել ‖ աւարտել, վերջացնել։
Ове́ршье գ. չ. վերի մաս, բարձրի մաս (որեւէ շինութեան)։
Овёсъ գ. ա. վարսակ։ — дикій — խորուկ. բ.։
Ове́чій ած. ոչխարի, գառի, գառան։ —чья шерсть—գզաթ։
Ове́чка գ. ի. գառնուկ։
Ови́нный ած. մարագի։
Ови́нъ, ови́нецъ գ. ա. կալ, մարագ փակած ցորենը չորացնելու։
Овладѣ́вать, —дѣ́ть բ. ն. տիրել, տիրապետել։
Овладѣ́ніе գ. չ. տիրելը, տիրապետելը։
О́водистый ած. բոռոտ, բոռերով լիքը։
О́водъ գ. ա. բոռ. ճիճ.։
Ово́щная ած. — գ. ի. բանջարի վաճառանոց։
Ово́щникъ, —ница գ. բանջարավաճառ։
Ово́щный ած. բանջարի, պտուղի։
О́вощъ գ. ա. բանջար ‖ բոստանի միրգ։
Овра́гъ գ. ա. ձոր։
Овра́жистый ած. ձորոտ, բազմաձոր։
Овра́жка տ. Су́сликъ.
Овся́никъ գ. ա. վարսակէ հաց։
Овся́нка գ. ի. ոսկեղօծ դրախտապան. թ.
Овся́ный ած. վարսակի ‖ վարսակից շինած։
Овца́ գ. ի. մաքի, ոչխար։
Овцево́дство գ. չ. ոչխարապահութիւն։

Овцево́дъ գ. ա. ոչխարապահ, ոչխար պահող։
Овча́рка գ. ի. հովուի շուն։
Овча́рникъ, овча́рня գ. փարախ, ոչխարանոց, պառակ։
Овча́рный ած. ոչխարի։
Овча́ръ գ. ա. ոչխարած, հովիւ, խաշնարած։
Овчи́на, овчи́нка գ. ի. ոչխարի մորթի։
Овчи́нникъ գ. ա. խաղաղորդ, դաբաղ։
Овчи́нный ած. ոչխարի մորթուց շինած։
Овши́вѣть տ. Вши́вѣть.
Ога́женный ած. ապականուած։
Ога́живать, ога́дить բ. ն. ապականել, կեղտոտել։ —ся բ. չ. ապականուել։
Ога́рки գ. ա. յգ. մնացորդք (վառուածի)։
Ога́рокъ, —рочекъ գ. ա. մոմի պոչ, վառած մոմի մնացորդ։
Ога́рочный ած. մոմի պոչի։
Ога́рь գ. ի. ога́рки.
Огла́вить տ. Оглавля́ть.
Огла́віе գ. չ. գլուխ (շինութեան, սեան եայլն)։
Оглавле́ніе գ. չ. ցանկ, համառօտութիւն, բովանդակութիւն գրքի։
Огла́вленный ած. ցանկով։
Оглавля́ть, огла́вить բ. ն. ցանկ դնել։
Огла́дывать, оглода́ть բ. ն. կրծել, կրծոտել։
Огла́женный ած. շփած։
Огла́живать, —ла́дить բ. ն. շփել, մերսել, ձեռքով շփել։
Огласи́тель գ. ա. ուսուցիչ քրիստոնէական վարդապետութեան, աւետարանող ‖ հռչակող, տարածող։
Огласи́тельный ած. հռչակելի, տարածելու։
Огласи́ть տ. Оглаша́ть.
Огла́ска գ. ի. հռչակելը, հրատարակելը։
Оглаша́ть, огласи́ть բ. ն. հռչակել, հրատարակել ‖ սովորեցնել, ուսուցա-

նել, խրատել։ —ся բ. ա. հռչակուել, հրատարակուել։

Оглаше́нный ած. և գ. հռչակուած, հրատարակուած || երեխայ, անկնունք հասակաւոր մարդ, որ նոր պէտք է մկրտուի։

Оглаше́ніе գ. չ. հռչակելը, հրատարակելը, ծանուցանելը || ուսուցանելը, քարոզելը։

Огло́бельный ած. քեզիի, սամիի։

Огло́бля գ. ի. սամի, քեզի (սայլի և այլն)։

Оглода́ть տ. **Огла́дывать.**

Огло́дышъ, огло́докъ գ. ա. կրծուած ոսկոր։

Огло́хлый ած. խլացած, խուլ։

Огло́хнуть տ. **Гло́хнуть.**

Оглупѣ́ть տ. **Глупѣ́ть.**

Оглуша́ть, оглуши́ть բ. ն. խլացնել։

Оглуше́ніе գ. չ. խլացնելը։

Оглушённый ած. խլացած։

Оглуши́тельно մ. խլացուցիչ կերպով։

Оглуши́тельный ած. խլացնող, խլացուցիչ։

Огля́дка գ. ի. նայելը, յետ նայելը։ **Безъ огля́дки**—առանց յետ նայելու։

Огля́дливый ած. դէսուդէն նայող։

Огля́дывать, оглядѣ́ть բ. ն. լաւ նայել, զննել, աչել։ **Огля́дѣть кого съ го́ловы до ногъ**—գլխից մինչև ոտքերը նայել։

Огля́дываться, огляну́ться բ. ն. յետ նայել, դէպ յետև նայել։

Оглядѣ́ться բ. ա. շուրջը նայել || ընտելանալ, ծանօթանալ։

Огневи́дный ած. հրակերպ, կրակի նման։

Огневи́къ գ. ա. կայծքար։

Огневи́ца գ. ի. տենդ, տաքութիւն || մարմնագոյն ալթիմոն. բ.։

Огнёвка գ. ի. բոցագոյն աղուէս։

Огнево́й ած. կրակով պատրաստուած։

Огневолше́бникъ, —ни́ца գ. հրահմայ։

Огневолше́бство, огнегада́ніе գ. չ. հրահմայութիւն։

Огнеды́шущій ած. հրաբուղխ, հրաշունչ, բոցաշունչ։ **—щая гора́**—հրաբուխ, հրաբուղխ լեառն։

Огнемётный ած. հրարձակ։

Огнемѣ́ръ գ. ա. հրաչափ (գործիք)։

О́гненный ած. հրացեալ, հրացած, կրակ դարձած || հրեղէն — **дождь**— հրատարափ։

Огнено́сный ած. կրակի, կրակ տուող։

Огнеобра́зный ած. հրեղէն, հրակերպ, կրակի նման։

Огнепоклоне́ніе գ. չ. կրակապաշտութիւն։

Огнепокло́нникъ գ. ա. կրակապաշտ։

Огнепокло́ннический գ. ա. կրակապաշտի || կրակապաշտական։

Огнепокло́нничество գ. չ. կրակապաշտութիւն։

Огнепокло́нничій ած. կրակապաշտութեան։

Огнепостоя́нный ած. դժուարահալ, անհալելի, չհալուող, չգոլորշիացող, կրակի դիմացող։

Огнеслуже́ніе գ. չ. կրակապաշտութիւն։

Огнестрѣ́льный, —ное ору́жіе ած. հրազէն։

Огнеупо́рный տ. **Огнепостоя́нный.**

Огни́вица գ. ի. հրահանի քարի, չախմախ-քարի քարի։

Огни́вный ած. հրահանի։

Огни́во գ. չ. հրահան (չախմախաքար)։ **— возду́шное**—օդահրահան։

Огни́стый ած. հրեղէն։

Огни́ще գ. չ. խարոյկի տաքանալու համար (դաշտում, անտառում)։

О́гнь տ. **Ого́нь.**

Огня́нка տ. **Огнёвка.**

Оговорённый ած. բացատրուած, նախապէս յայտնուած։

Огова́ривать, оговори́ть բ. ն. նախա-

պէս յայտնել, յայտնել, բացատրել || || բամբասել, զրպարտել, մեղադրել։ —ся բ. ա. նախապէս բացատրուել || || արդարանալ || մեղադրուել։

Оговóрка, —вóрочка գ. ի. նախապէս յայտնելը։

Оговóрщикъ —щица գ. զրպարտող։

Оголи́ть տ. Оголя́ть.

Оголода́ть տ. Голода́ть.

Оголжа́ть, оголоди́ть տ. Голоди́ть.

Оголя́ть բ. ն. մերկացնել, բանալ || || սափրել, ածիլել։

Оголённый ած. մերկ, մերկացրած։

Оголя́тся բ. ա. մերկանալ։

Огонёкъ գ. ա. կրակ, փոքրիկ լոյս։

Огонёчекъ տ. Огонёкъ.

Огóнка գ. ի. ագի, տուտ, պոչ։

О'гонъ գ. ա. օղ, օղակ։

Огóнь գ. ա. կրակ, հուր։ — блудя́щій գ. ա. շրջմոլիկ հուր, թափառական լոյս — св. Эльмы—երասմիկ, ս. Էլմայի լոյս։

Огора́живать, —роди́ть բ. ն. ցանկապատել։ —ся բ. ա. ցանկապատուել։

Огорóженный ած. ցանկապատուած։

Огорóдецъ տ. Огорóдъ.

Огороди́ть տ. Огора́живать.

Огороди́шко գ. ա. աղքատիկ բանջարանոց։

Огорóдище տ. Огорóдъ.

Огорóдникъ գ. ա. պարտիզպան, բոստանչի։

Огорóдничество գ. չ. պարտիզպանութիւն։

Огорóдничій ած. պարտիզպանի, բոստանչու։

Огорóдный ած. պարտիզի։

Огорóдъ գ. ա. բանջարանոց։

Огорóшить ժ. բ. ն. զարմացնել, վախեցնել, ապշեցնել։

Огорча́ть, —чи́ть բ. ն. ցաւացնել, վշտացնել, տրտմացնել, տրտմեցնել։ —ся բ. ա. վշտանալ, տրտմանալ, ցաւել։

Огорчённый ած. վշտացած, ցաւած։

Огорчéніе գ. չ. վիշտ, ցաւ, նեղութիւն։

Огорчи́тель, —ница գ. վշտացնող, սիրտ ցաւեցնող (մարդ կամ կին)։

Огорчи́тельно մ. վշտացուցիչ կերպով։

Огорчи́тельный ած. վշտացնող, վշտացուցիչ, սիրտ ցաւեցնող։

Огорчи́ть տ. Огорча́ть.

Огóрьклый ած. բոլորովին դառնացած, լեղի դարձած։

Огóрькнуть տ. Гóрькнуть.

Огорѣлышъ գ. ա. սեւուկ || արեւակէզ երեսով մարդ։

Огра́бить բ. ն. կողոպտել, յափշտակել, զրկել, թալանել։

Огра́бленный ած. կողոպտուած։

Огра́да գ. ի. շրջապարիսպ, շրջապատ, պատ, վանքի պարիսպ || պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն։

Огражда́ть, —ди́ть բ. ն. պարսպել, շրջապատել։ —ся բ. ա. պաշտպանուել։

Ограждённый ած. շրջապատուած, պաշտպանած։

Огражде́ніе գ. չ. շրջապատելը, պաշտպանելը։

Огра́нивать, ограни́ть բ. ն. տաշել, թրաշել (քար)։

Огранённый ած. թրաշուած, տաշուած։

Ограниче́ніе գ. չ. սահմանափակելը, սահմանափակութիւն։

Ограниче́нно մ. սահմանափակ, չափաւոր կերպով։

Ограни́ченность գ. ի. նուազումն, սահմանափակ լինելը։

Ограни́ченный ած. սահմանափակուած։

Ограни́чивать —ни́чить բ. ն. սահմանափակել, նուազեցնել || չափաւորել, կարճացնել։ —ся բ. ա. սահմանափակուել։

Огреба́ть, огре́сть բ. ն. քերել, քերելով մաքրել։

Огрёбки գ. ա. յգ. քերուածք, քերուծք։
Огре́сть տ. Огреба́ть.
Огро́мно մ. խիստ մեծ։
Огро́мность գ. ի. խիստ մեծութիւն, մեծագին լինելը։
Огро́мный ած. խիստ մեծ, վիթխարի։
Огрубѣва́ть, —бѣть բ. չ. կոպտանալ, կոշտանալ, բրտանալ։
Огрубѣ́лый ած. կոշտացած, բրտացած, կոպտացած։
Огрубѣ́ніе գ. չ. կոշտանալը, կոպտանալը, բրտանալը։
Огрубѣ́ть տ. Огрубѣва́ть.
Огруза́ть, —знуть բ. չ. խիստ խրուել։
Огру́злый ած. խիստ կեղտոտ։
Огру́знуть տ. Огруза́ть.
Огры́за, огры́зень գ. ա. կռվող, խածող, կծող, ամեն բանի դէմ խօսող (մարդ)։
Огрыза́ть, огры́зть բ. ն. կրծել, կրծոտել։ —ся բ. ա. կռուել, խօսք մխոտել։
Огры́занный ած. կրծուած, կրծոտած։
Огры́зливый ած. կրծել սիրող։
Огры́зокъ գ. ա. կրծուածք, կրծոն։
Огры́зть տ. Огрыза́ть.
Огрѣва́ть, огрѣ́ть բ. ն. տաքացնել։
Огрязни́ть բ. ն. ցեխոտել, կեղտոտել, ոտներով կոխկրտել։ —ся բ. ա. ցեխոտուել։
Огрязнённый ած. ցեխոտուած։
Огу́зокъ գ. ա. յետի մաս (կենդանու, կաշու եւայլն)։
Огу́зье գ. չ. յետևի մասի, պոչի տակի։
Огуме́нникъ տ. Гуме́нникъ.
Огуме́нный ած. — дворъ—կալատեղ, խոտատեղ, դարբաս։
Огуре́цъ գ. ա. վարունգ, խիար։
Огуре́чникъ բ. ա. եղնակեղու. բ.։
Огуре́чный ած. վարունգի։ —ная тра́ва -եղնակեղու. բ.։
Огу́рливость գ. ի. ծուլութիւն, գործից փախչելը։
Огу́рливый ած. ծոյլ, գործից փախչող։
Огу́рство տ. Огу́рливость.
Огу́рчикъ գ. ա. փոքրիկ վարունգ։
Огустѣва́ть —тѣ́ть բ. չ. թանձրանալ, պնդանալ։
Огустѣ́лый ած. թանձրացած, պնդացած։
Огустѣ́ть տ. Огустѣва́ть.
Огуща́ть, —густи́ть բ. ն. թանձրացնել, պնդացնել։
Огуще́ніе գ. չ. թանձրացնելը, պնդացնելը։
О́да գ. ի. գովասանական երգ, տաղաչափութիւն գովասանական։
Ода́бривать տ. Одо́бривать.
Ода́вливать, одави́ть բ. ն. ճնշել, սեղմել։
Одалы́ка, Одали́ска գ. ի. հարճ (տաճկաց եւայլն սուլթանի)։
О́даль ն. փոքր ինչ հեռու, ոչ հեռու։
Ода́ривать, —ря́ть, —ри́ть բ. ն. պարգեւատրել, պարգեւել։ —ся բ. ա. պարգեւատրուել։
Одарённый ած. պարգեւատրուած։
Одве́рье գ. չ. գաւիթ, դարբաս։
Оде́жда գ. ի. զգեստ, հանդերձ, շոր-ձորձ։
Одеколо́нь գ. ա. կոլոնի կամ կէօլնի ջուր, օդէկոլոն։
Одёргивать տ. Обдёргивать.
Одеревянѣ́лость գ. ի. փայտացում, փայտացած լինելը, փէտացած լինելը։
Одеревянѣ́лый ած. փայտացած։
Одеревянѣ́ніе տ. Одеревянѣ́лость.
Одеревянѣ́ть տ. Деревянѣ́ть.
Оде́ржаніе գ. չ. բռնելը || վերստանալը || յաղթելը։
Оде́рживать, —жа́ть բ. ն. բռնել, ունենալ, յաղթել։ —ся բ. ա. բռնուել։
Оде́ржанный ած. բռնած, տարած։
Одержи́мый ած. բռնուող, բռնուելի։
Одёрнуть տ. Обдёргивать.

Одернѣлый ած. սկապատ, սէզով ծածկուած։

Одернѣть բ. չ. սէզով ծածկուել։

Одернять —нить բ. ն. սէզով ծածկել։

Одёръ գ. ա. պառաւած, յոգնած (ձի, եզ և այլն)։

Одесную մ. աջակողմում, ընդ. աջմէ։

Одинаждыты տ. Однажды.

Одинакій, одинаковый ած. նոյն, միանման, համահաւասար։

Одинако, одинаково մ. նոյնպէս, նոյնկերպով, նոյն օրինակ, միակերպ, զուգարանակ։

Одинаковый ած. նոյն։

Одинакость, одинаковость գ. ի. նոյնակերպութիւն, նոյնութիւն։

Одиначка գ. ի. հատ, առանձնեակ։ Ихъ допросили по одиначкѣ—նրանց առանձին-առանձին հարցրին։

Одинёхонокъ, одинъ-одинёхонокъ ած. բոլորովին մենակ, մեն-մենակ։

Одинёшенекъ տ. Одинёхонекъ.

Одиннадцатый ած. մետասաներորդ։

Одиннадцать թ. տասնումէկ, մետասան։

Одинокій ած. միայնակ, մենակ, միայնիկ || մենարնակ։

Одиноко մ. միայն, միայնակ։

Одиночество գ. չ. միայնակութիւն, մենակութիւն, մենութիւն։

Одиночествовать բ. չ. մենակ կեանք վարել։

Одиночка գ. ի. միայնակ։ По одиночкѣ մ. միըստմիոջէ, հատ-հատ, մէկ-մէկ։

Одиночный ած. մեն-մենակ։

Одинъ թ. ա. և ն. մէկ, մի || միայն, միայնակ։ — разъ — միանգամ, մէկ անգամ, ժամ մի։

Одистъ գ. ա. քնարերգու։

Одичалость գ. ի. վայրենանալը։

Одичалый ած. վայրենացած։

Одичать բ. չ. վայրենանալ։

Однажды մ. միանգամ։

Однако, однако-же շ. բայց, սակայն, միայնթէ, միայն, չնայելով դրան։

Однобортный ած. միաշար կոճակով (զգեստ)։

Однобратство գ. չ. մենեղբայրութիւն։

Однобратственный ած. մենեղբայր։

Однобрачіе տ. Единобрачіе,

Одновесельный ած. միաթի (նաւակ)։

Одновременно մ. միաժամանակ։

Одновременность գ. ի. ժամանակակցութիւն։

Одновременный ած. միաժամանակեայ, ժամանակակից։

Одновѣрецъ գ. ա. հաւատակից։

Одновязный ած. —ная нота—կորճ, կոր նշան (երաժշտական)։

Одноглавый ած. միագլխանի։ — орёлъ միագլխանի արծիւ։

Одноглазый ած. միաչեայ, միականի, մէկ աչքով։

Одногнѣздный ած. միաբոյն։

Одногодникъ գ. ա. տես Թուլթ. բ.։

Одногодокъ գ. ա. հասակակիցք, մի տարուայ ծնած մարդիկ։

Одногорбый ած. միասապատ։ — верблюдъ—միասապատ ուղտ։

Одногородный ած. համաքաղաքացի։

Одногубый ած. միաշուրթն։

Однодневный ած. միօրեայ, մէկ աւուր։

Однодольный ած. միաբլթակ։ —ное растеніе—միաբլթակ բոյս։

Однодомный ած. մենատուն։ —ное растеніе—մենատուն բոյս։

Однодомство գ. չ. մենատնութիւն, մենատուն լինելը։

Одноженство գ. չ. միակնութիւն։

Одножильный ած. միերակ, մէկ երակով (մետաղ)։

Однозвучіе գ. չ. միաձայնութիւն։

Одноземецъ գ. ա. համերկրացի, հայրենակից։

Одноначащій ած. նոյնանշան։ —щее

сло́во—նոյնանշան բառ։

Однозу́бый ած. միատամանի, միաժանի։

Одноиме́ніе գ. չ. համանուն, նոյնանուն ‖ նոյնահնչիւն, նոյնաձայն։

Одноиме́нность գ. ի. անուանակցութիւն։

Одноиме́нный ած. միանուն։

Однокали́берный ած. համաչափ, միևնոյն մեծութիւն ունեցող։

Однока́шникъ գ. ա. ընկերակից, սնընդակից, հացակից, սեղանակից։

Одноколёска տ. **Одноко́лка.**

Одноколёсный տ. **Одноко́лый.**

Одноко́лка գ. ի. թըթքակ (երկանիւ թեթև կառք)։

Одноко́лочка նվ. գ. ի. փոքրիկ թըրթքակ։

Одноко́лочный ած. թըթքակի։

Одноко́лый ած. միուղի։

Одноко́льчатый ած. միօղակաւոր։

Одноколе́нный ած. համացեղ։

Одноколе́нчатый ած. միահանգոյց, մէկ հանգոյցով։ —тое расте́ніе—միահանգոյց բոյս։

Одноколю́чковый ած. միափուշ, միատաև (բոյս)։

Одноконе́чный ած. միածայր։

Одноко́нный ած. միաձի։

Однокопы́тный ած. միասմբակ, միակճղակ։ —тное живо́тное—միասըմբակ կենդանի։

Однокоры́тникъ տ. **Однока́шникъ.**

Однокоры́тный ած. միասին կրթուած, կրթակից, սննդակից։

Однокра́тно մ. միանգամ։

Однокра́тный ած. միանգամ պատահած, միանգամ եղած։

Однокро́вный ած. համարիւն, արիւնակից ‖ մէկ յարկի տակ եղած։

Однолепестко́вый ած. միաթերթ (ծաղկի պսակ)։

Одноли́стный ած. միատերև։

Одноли́чный ած. միադէմ, մէկ դէմք ունեցող, մէկ երեսանի։

Одноло́жіе գ. չ. միադնոց (բոյսի)։

Одноло́жный ած. միադնոց։ —ное расте́ніе—միադնոց բոյս։

Однолопа́стный ած. միաբլթակ (բոյս)։

Одноле́тній ած. տարեկան, տարևոր (բոյս ևայլն) ‖ միամեայ։

Одноле́токъ տ. **Одного́докъ.**

Однома́чтовый ած. միակայմ (նաւ)։

Одному́жество, —му́жіе գ. չ. միաւէշութիւն, միաւէշ լինելը։

Одному́жный ած. միաւէշ, միօրձեայ (բոյս)։

Одноме́стный ած. միատեղ, մէկ տեղ ունեցող։

Одноме́сячникъ գ. ա. հարսնուկ. բ.։

Одноно́гій ած. միոտանի։

Однообра́зіе գ. չ. միակերպութիւն։

Однообра́зно մ. միակերպութեամբ, միակերպ։

Однообра́зный ած. միակերպ, համատիպ։

Одноо́кій տ. **Одногла́зый.**

Однопа́рный ած. միազոյգ, ջուխտակ։

Однопёрый ած. միափետուր, միաթև (ձուկ ևայլն)։

Одноплеме́нный ած. ցեղակից, միացեղ, համացեղ։

Однополча́нинъ գ. ա. զինակից։

Однопо́лый ած. միասեռ (ծաղիկ ևայլն)։

Однопо́ле́нный ած. կարճ կտրուած (փայտ)։

Однопо́чковый ած. միապտուկ։

Одноро́гій ած. միեղջիւր, միպօզանի մէկ կոտոշով։

Одноро́гъ տ. **Единоро́гъ.**

Одноро́децъ գ. ա. ազգակից, ցեղակից։

Одноро́дность գ. ի. ազգակցութիւն, համազգի լինելը ‖ միակերպութիւն, նմանամասնութիւն։

Одноро́дный ած. համածին, համազգի

համացեղ, նմանաման, միակերպ։
Однорукій ած. միաձեռն, միձեռնանի։
Одноручный ած. մէկ ձեռքի համար։
Односложный ած. միավանկ։
Односпальный ած. —ная кровать մէկ մարդ պառկելու մահճակալ։
Одноствольный ած. միափող, միախողովակ։ —ное ружьё—միափող, միախողովակ, մէկ լուլանի (հրացան)։
Одностворчатый ած. միափեղկ։
Одностебельный ած. մենաճիւղ, միաճիւղ, մենոստ (բոյս)։
Односторонній ած. միակողմ, միակողմանի։ —нее мнѣніе—միակողմանի կարծիք։
Односторонность գ. ի. միակողմանութիւն, միակողմանի լինելը։
Односуставный ած. միախաղ, մենախաղ, մէկ յօդուածը։ —палецъ—միախաղ մատ։
Односѣменный ած. միասերմն (բոյս)։
Однотёсъ գ. ա. գամ, 1½ վերշոկանոց մեխ։
Одноугольный ած. միանկիւն, մենանկիւն, մէկ անկիւնով։
Одноухій ած. միականջ, մենականջ, միականջանի։
Однофамилецъ գ. ա. համանուն, համազգանուն (մարդ)։
Однофамильный ած. համազգանուն, համանուն։
Одноцвѣтный ած. միագոյն, միևնոյն գոյնով || միածաղիկ, մենածաղիկ։
Одночленный ած. միանդամ, միանդամանի, մենանդամ։ —ленная величина—միանդամ քանակութիւն։
Одношёрстный ած. նոյն մազով, նոյն գոյնի մազով, միատեսակ մազով։
Одношкивный ած. միաճախարակ, մենաճախարակ։
Одноэтажный ած. միայարկ, միյարկանի։

Одобреніе գ. չ. գովելը, հաւանելը || հաւանութիւն, հաճութիւն։
Одобренный ած. գովուած, հաւանած։
Одобривать տ. Одобрять.
Одобритель, —ница գ. գովող, գովաբանող։
Одобрительный ած. գովասանական, գովական։
Одобрять, одобривать, одобрить բ. ն. հաւանել, գովել, քաջալերել։ —ся բ. ա. գովուել։
Одолей գ. ա. կաղանչանն. բ.։
Одолень գ. ա. նունուֆար. բ.։
Одолжать, —жить բ. ն. պարտաւորել, պարտաւորեցնել || փոխ տալ, պարտք տալ։ —ся բ. ա. պարտք վերցնել || պարտաւորուել։
Одолженіе գ. չ. փոխ տալը, պարտ տալը, շնորհ անելը։
Одолжённый ած. պարտք տուած || պարտաւորուած։
Одолжитель, —ница գ. փոխատու, փոխ տուող։
Одолжительность գ. ի. պարտաւորականութիւն։
Одолжительный ած. պարտաւորական։
Одолжить տ. Одолжать.
Одолѣвать, одолѣть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել, նուաճել, զօրել։ —ся բ. ա. յաղթուել, նուաճուել։
Одолѣніе գ. չ. նուաճում, յաղթահարութիւն, նուաճելը, յաղթահարելը։
Одолѣнный ած. նուաճած, յաղթահարուած։
Одолѣть տ. Одолѣвать.
Одометръ գ. ա. ուղեչափ (գործիք)։
Одонтологія գ. ի. ատամնաբանութիւն (անդամազննութեան մի մասը)։
Одонье գ. չ. դէզի մնացորդք, դէզի տակի փռոցք։
Одрецъ գ. ա. ցորեն կրող սայլակ, խրձակիր սայլակ։

Одръ գ. ա. մահիճ, անկողին ‖ շալակ։
Одряхлѣть տ. Дряхлѣть.
Одува́нчикъ գ. ա. կաթնածաղիկ, ա-ռիւծատամն, սատանի ջահրայ, վըզ-նոց. բ.։
Одува́ть, оду́ть բ. ն. փչել, փչելով ուռեցնել։
Оду́мываться, —маться բ. ա. միտքը փոխել (մտածելուց յետոյ)։
Одура́ченный ած. յիմարացած, խա-բուած։
Одура́чивать, —ра́чить —ся բ. ա. յի-մարանալ, խաբուել։
Оду́рникъ գ. ա. շիկատակ, անգոյնա-տակ, մահացու մոլի. բ.։
О'дурь գ. է. ուշաթափութիւն, խելքի կամ գլխի պտոյտ ‖ խելացնորութիւն, ապշութիւն։
Одурѣ́лый ած. յիմարացած, խելացնոր։
Одурѣ́ніе տ. О'дурь.
Одурѣ́ть տ. Дурѣ́ть.
Оду́тловатость տ. Оду́тлость.
Оду́тловый, оду́тлый, оду́тловатый ած. ուռած կամ փքուած երեսով, դնդղշնած։
Оду́тлость գ. է. փքուածութիւն, փքուած լինելը։
Оду́тышъ գ. ա. ուռած կամ փքուած մարդ։
Оду́ть տ. Одува́ть.
Одушеви́тельный ած. ոգեւորիչ, ոգեւո-րող։
Одушеви́ть տ. Одушевля́ть.
Одушевле́ніе գ. չ. ոգեւորութիւն, ոգե-ւորելը, կենդանացնելը։
Одушевлённый ած. ոգեւորուած ‖ շըն-չաւոր, կենդանի։
Одушевля́ть, одушеви́ть բ. ն. ոգեւո-րել, քաջալերել, սիրտ տալ։ —ся բ. ա. ոգեւորուել։
Оды́шка գ. է. շնչարգելութիւն, ծան-րաշնչութիւն։
Оды́шливый ած. թասուն, շնչարգե-լուող, ծանր շնչող։
Оды́шникъ գ. ա. այրեծաղիկ, քասա-բոյժ, քասաբոյս. բ.։
Оды́шный ած. շնչարգելութեան։ —ная трава́—քասաբոյժ, քասաբոյս. բ.։
Одѣва́ніе գ. չ. հագցնելը, զգեստաւո-րելը։
Одѣва́ть, одѣ́ть բ. ն. հագցնել, զգես-տաւորել ‖ ծածկել, պատել։ —ся բ. ա. հագնել, զգեստաւորուել։
Одѣлённый ած. բաժին ստացած։
Одѣля́ть, —ли́ть բ. ն. տալ, բաժա-նել, բաժին հանել, մասնակից անել։
Одѣ́ть տ. Одѣва́ть.
Одѣ́тый ած. հագած, հագցրած, զգես-տաւորուած։
Одѣя́ло գ. չ. վերմակ։
Одѣя́льный ած. վերմակի։
Одѣя́льце գ. չ. փոքրիկ վերմակ։
Одѣя́ніе գ. չ. զգեստ, հանդերձ, շոր։
Оеноло́гія գ. է. գինեբանութիւն։
Ожа́ть տ. Ожима́ть.
Ожа́тый ած. հնձուած, հնձած։
Ожёга, ожо́га գ. է. այրուցք, էրուցք, այրուած տեղ։
О'жегъ գ. ա. անթրոց, խառնիչ (հնոցի)։
Ожереби́ться տ. Жереби́ться.
Ожере́локъ գ. ա. նւ. մանեակ, քառա-մանեակ ‖ վզնոց (շան)։
Ожере́лочный ած. մանեակի։
Ожере́лье, —ре́льице գ. չ. մանեակ, քառամանեակ, լանջազեղ, մարգա-րտաշար մանեակ, ձիտակ, վզնոց, բը-մազ։
Ожере́льный ած. մանեակի։
Ожёсткльій ած. կարծրացած, չորա-ցած։
Ожесточа́ть, —чи́ть բ. ն. խստացնել, անզգայ դարձնել, կարծրացնել։ —ся բ. ա. խստանալ, անզգայանալ։
Ожесточе́ніе գ. չ. խստութիւն, խստա-

նալը. անզգայանալը:

Ожесточённый ած. խստացած, անզգայացած:

Ожестѣва́ть, —тѣть բ. չ. կարծրանալ:

Ожестѣлый ած. կարծրացած:

Ожестѣніе գ. չ. կարծրութիւն, կարծրանալը:

Ожестѣть տ. Ожестѣвать.

Оже́чь տ. Обже́чь.

Ожива́ть, ожи́ть բ. չ. վերակենդանանալ:

Оживи́тель, —ница գ. կենդանարար, փրկիչ, ազատիչ:

Оживи́тельный ած. կենդանացուցիչ, կենդանարար:

Оживи́ть տ. Оживля́ть.

Оживле́ніе գ. չ. կենդանութիւն, կենդանացնելը:

Оживлённый ած. վերակենդանացած:

Оживля́ть, —вить բ. ն. կենդանացնել, վերակենդանացնել, կեանք տալ, կենդանածնել: —ся բ. կ. կենդանանալ, վերակենդանանալ:

Оживотворе́ніе տ. Оживле́ніе.

Оживотвори́тельный տ. Оживи́тельный.

Оживотворя́ть, оживотвори́ть տ. Оживля́ть.

Ожига́ть տ. Обжига́ть.

Ожида́ніе գ. չ. ակնկալութիւն, սպասելը, յուսալը:

Ожида́тель, —ница գ. սպասող, ակընկալու:

Ожида́ть բ. ն. սպասել, յուսալ, ակընկալել: —ся բ. կ. սպասուել:

Ожи́данный, —да́емый ած. սպասուած, սպասած, ակնկալած:

Ожиже́ніе գ. չ. հեղուկացում, հեղուկանալը:

Ожижѣть բ. չ. հեղուկանալ, ջրանալ, ջրիկնալ:

Ожима́ть, ожа́ть բ. ն. սեղմել:

Ожи́на գ. ի. վայրի մորի. բ.:

Ожина́ть, ожа́ть բ. ն. հնձել:

Ожире́ніе գ. չ. պարարտանալը:

Ожирѣть տ. Отжирѣть.

Ожо́га տ. Обжо́га.

Озабо́тить տ. Озабо́чивать.

Озабо́ченіе գ. չ. հոգս պատճառելը, անհանգստութիւն:

Озабо́ченный ած. հոգսի մէջ ընկած, դարդոտած, բազմահոգ:

Озабо́чивать, —бо́тить բ. ն. հոգս պատճառել, դարդի մէջ ձգել: —ся բ. կ. հոգսի մէջ ընկնել:

Озагла́вленный ած. վերնագիր ունեցող, վերնագրով, խորագրով:

Озагла́вливать, —ла́вить բ. ն. վերնագիր գրել, խորագրել: —ся բ. կ. վերնագիր ունենալ:

Озада́ченный ած. շշկլուած, շշմած:

Озада́чивать, —чить բ. ն. նեղը ձգել, շշկլեցնել, շշմեցնել:

Озадь ժ. մ. յետևում, վերջում:

Озаре́ніе գ. չ. լուսափայլելը, լուսաւորելը:

Озаря́ть, —ри́ть բ. ն. լուսաւորել, լուսափայլել, պայծառացնել: —ся բ. կ. լուսաւորուել:

Озарённый ած. լուսաւորուած:

Оздора́вливать, оздоровѣть բ. չ. առողջանալ, կազդուրուել:

О́земь մ. դէպի գետին, յերկիր:

Озери́стый ած. բազմալիճ, լճոտ:

Озери́ще գ. չ. ահագին լիճ, ծովակ:

Озерко́ գ. չ. լճակ:

Озёрный ած. լճային || լճի:

О́зеро գ. չ. լիճ, ծովակ:

Ози́мица տ. О́зимь.

Ози́мный ած. աշնանացան, աշնանը ցանած, հատբուս:

Озимова́ть տ. Зимова́ть.

Ози́мовый и ози́мый տ. Ози́мный.

О́зимь գ. ի. աշնանացանքս, աշնան ցանքս:

Озира́ть բ. ն. աչել, նայել: —ся բ. ա. շուրջը նայել, չորս բոլորը նայել:

Озлаща́ть, озлати́ть բ. ն. ոսկեզօծել: —ся բ. ա. ոսկեզօծուել:

Озлащённый ած. ոսկեզօծած:

Озли́ть տ. Зли́ть.

Озло́бить տ. Озобля́ть.

Озлобле́ніе ի. չ. զայրոյթ, բարկութիւն, չարանալը:

Озло́бленный ած. չարացած, զայրացած:

Озлобля́ть, озло́бить բ. ն. չարացնել, բարկացնել, զայրացնել: —ся բ. ա. չարանալ, զայրանալ:

Ознако́мленный ած. ծանօթացրած:

Ознако́мливать, —мить բ. ն. ծանօթացնել, վարժեցնել: —ся բ. ա. ծանօթանալ, տեղեկանալ, վարժուել:

Ознаменова́ніе ի. չ. տօնելը, նշանաւոր անելը:

Ознамено́ванный ած. նշանաւոր դարձած:

Ознамено́вывать, —нова́ть բ. ն. նշանաւոր անել, երևելի կացուցանել, տօնել: —ся բ. ա. նշանաւոր դառնալ:

Озна́ченный ած. նշանակուած:

Означа́ть —чить բ. ն. նշանակել, նըշան անել: —ся բ. ա. նշանակուել:

Означе́ніе ի. չ. նշանակութիւն, նշանակելը:

Озна́чить տ. Означа́ть.

Озно́ба ի. ի. ցրտահար տեղ (մարմնի վրայ), մրսած տեղ:

Ознобить տ. Ознобля́ть.

Озобле́ніе ի. չ. ցրտահարութիւն, ձըմեռնուկ, ձմեռնակ, ցրտից տարուելը:

Озно́бленный ած. ցրտահար, ցրտատար, ցրտից տարուած:

Ознобля́ть —би́ть բ. ն. ցրտահարուել, ցրտից տարուել:

Озно́бъ ի. ա. սարսուռ, դող.

Озолоти́ть բ. ն. ոսկեզօծել || հարստացնել:

Озо́нъ ի. ա. օզօն (քիմիական բառ).

Озорни́къ, —ни́ца ի. լիրբ, անպատկառ, անպատկան (մարդ).

Озорни́чать բ. չ. լրբութիւն անել:

Озорни́ческій ած. լրբի || լիրբ, լրբենի:

Озорни́чество ի. չ. լրբութիւն:

Озо́рный ած. լիրբ, անպատկառ, անպատկան:

Озрѣть տ. Озира́ть.

Озяба́ть, озя́бнуть բ. չ. մրսել, դողալ:

Озя́блый ած. մրսած.

Озя́бнуть տ. Озяба́ть.

Ой ձյն. ով || ոհ.

Оказа́ніе ի. չ. ցոյց տալը, յայտնելը, տալը, անելը.

Ока́занный ած. յայտնուած, ցոյց տըւած, տրուած:

Ока́зія ի. ի. պատահմունք, դէպք.

Ока́зывать, —за́ть բ. ն. ցոյց տալ, յայտնել, անել, երևալ: —ся բ. ա. ցոյց տրուել, յայտնուել:

Окайми́ть տ. Кайми́ть.

Ока́лина ի. ի. կղկղանք, աղբերուկ խարամ:

Ока́лывать տ. Обка́лывать.

Окаменённый ած. քարացած || կարծրացած:

Окамени́ть տ. Окаменя́ть.

Окаменѣлость ի. ի. քարացած լինելը || բրածոյ, քարացած բոյս կամ կենդանի:

Окаменѣлый ած. քարացած:

Окаменѣніе ի. չ. քարացում, քարանալը.

Окаменѣть տ. Каменѣть.

Окаменя́ть, —ни́ть բ. ն. քարացնել || կարծրացնել, անզգայացնել: —ся բ. ա. քարանալ || կարծրանալ, անզգայանալ.

Ока́нчивать, оконча́ть, око́нчить բ. ն. աւարտել, վերջացնել, գլուխ հանել:

—ся բ. ա. ապառնել:

Ока́пать տ. **Зака́пать.**

Ока́пчивать, окопти́ть բ. ն. ծխոտել, մխոտել:

Ока́пывать, —копа́ть բ. ն. փորել, բրել (շուրջը): —ся բ. ա. փորուել, բրուել:

Ока́рмливать, —корми́ть բ. ն. կերակրով վնասել || չափազանց կերակրել || թունաւորել:

Ока́танный ած. կլորած, բոլորաձև շինուած:

Ката́ть տ. **Ока́тывать.**

Окати́стый ած. կլոր, բոլորակ, բոլորաձև:

Окати́ть տ. **Ока́чивать.**

Ока́тка գ. ի. ողողում, ցօղում, ողողելը, ցօղելը:

Ока́тъ գ. ա. կլորութիւն, բոլորաձևութիւն:

Ока́тывать, —та́ть բ. ն. կլորցնել, բոլորաձև անել: —ся բ. ա. կլորուել, բոլորուել:

Ока́ченный ած. ողողուած:

Ока́чивать, окати́ть բ. ն. ողողել, ցօղել, գլխից մինչ ոտք լցնել: —ся բ. ա. ողողուել:

Ока́шивать, окоси́ть բ. ն. հնձել (շուրջը): —ся բ. ա. հնձուել (շուրջը):

Окаява́ть, ока́ять բ. ն. անիծել:

Окая́нникъ, —ница գ. անիծեալ, անիծած մարդ:

Окая́нный ած. անիծեալ, անիծած, անիծապարտ:

Окая́нство գ. չ. անիծածութիւն, անիծած լինելը:

Ока́ять տ. **Окаява́ть.**

Океа́нскій ած. ովկիանոսական || ովկիանոսի:

Океа́нъ գ. ա. ովկիանոս, ովկիան, աշխարհածով:

Окерь գ. ի. պերկ. ձ.:

Оки́данный, оки́нутый ած. քցուած, ցրուած:

Оки́дывать, —да́ть, оки́нуть բ. ն. ձգել, քցել, թափրտել, աչքն կողմ քցել, շփռել, ցրուել: —ся բ. ա. թափրտուել, այս և այն կողմ ցրուել:

Окиса́ніе գ. չ. թթուեցնելը || թթուելը:

Окиса́ть, оки́снуть բ. չ. խմորուել, թթուել:

О́киселъ գ. ա. ոքսիդ:

Окисле́ніе գ. չ. թթուածացում, ոքսիդացում:

Оки́селенный ած. թթուեցրած, ոքսիդացրած: —нная соль—թթուածաղ:

Оки́слить տ. **Окисля́ть.**

Оки́слость գ. ի. թթուութիւն:

Оки́слый ած. թթուած, խմորուած:

Окисля́ть, —лить բ. ն. թթուեցնել: —ся բ. ա. թթուել:

Окисля́ющій ած. թթուեցնող, թթուեցուցիչ: —щее вещество́—թթուածային կամ թթուեցնող բաղադրութիւն:

Оки́снуть տ. **Окиса́ть.**

О́кись գ. ի. թթուուկ, թթուած, ոքսիդ:

О́кись азо́та—բորակի ոքսիդ — **аммо́нія**—պարկեղաքար: — **гли́ція**—քաղցրանիկ: — **желѣ́за**—երկաթի ոքսիդ: — **ка́ли**—կալիի ոքսիդ — **ка́льція**—կիր: — **сере́бра**—արծաթածանգ: — **углеро́да**—ածխածնի ոքսիդ — **фо́сфора**—լուսածնի ոքսիդ:

Окла́дистый ած. լայն և երկայն: —тая борода́—մեծ մօրուք, փառաւոր մօրուք:

Окла́дка գ. ի. զարդ, զարդարանք:

Окла́дчикъ գ. ա. հարկադիր:

Окла́дъ գ. ա. ագուց, շրջանակ, ընդելուզած (պատկերի), հարկի քանակութիւն || ձև, դծագրութիւն:

Оклева́ть տ. **Оклёвывать.**

Оклеве́танный ած. զրպարտուած:

Оклеветáтельный ած. զրպարտական || || զրպարտութեան:

Оклевéтывать, оклеветáть բ. ն. զրպարտել: —ся բ. ա. զրպարտուել:

Оклёванный ած. կտցահարուած:

Оклёвывать, —левáть կտցահարել, կտցով վերցնել:

Оклéенный ած. սոսնձուած:

Оклéивать, оклеи́ть բ. ն. սոսնձել: —ся բ. ա. սոսնձուել:

Оклéйка գ. ի. սոսնձում || սոսնձելը:

Оклеи́ть տ. Оклéивать.

Оклéйщикъ գ. ա. սոսնձող:

Окли́кивать, окликáть, окли́кать, —кнуть բ. ն. կանչել, ձայն տալ, անցկացողների անունը հարցնել || նո-րապահների անունը յայտնել: —ся բ. ա. կանչուել, կոչուել:

О́кликъ, óкличка գ. ձայն, կանչելը || || յայտարարութիւն, ծանուցում:

Окнó, окóшко գ. չ. լուսամուտ, պատուհան:

О́ко գ. չ. աչք, ակն:

Окóванный ած. երկաթապատ, երկաթակուռ:

Оковáть տ. Окóвывать.

Окóвка գ. չ. պատելը, նալելը || — у блóка— լամբ:

Окóвщикъ գ. ա. պատող, նալբանդ:

Окóвы գ. ի. յգ. կապանք, ձեռակապ, շղթայ (ձեռքի և ոտքի) || ստրկութիւն:

Окóвывать, Оковáть բ. ն. երկաթով շրջապատել || շղթայել: —ся բ. ա. երկաթով շրջապատուել || շղթայուել:

Околáчивать, околоти́ть բ. ն. կոտրատել (չորս բոլորը) || ցցապատել: —ся բ. ն. ցցապատուել:

Околдовáніе գ. չ. դիւթութիւն, դիւթելը, կախարդելը:

Околдóванный ած. դիւթուած:

Околдóвывать, —довáть բ. ն. դիւթել, կախարդել:

Околеси́ть բ. ն. ամեն կողմ մանգալ (կառքով եայլն):

Околёсная, околёсица գ. ի. յիմարութիւններ:

Окóлица գ. ի. շրջակայք, շրջափակ || ծուռումուռ ճանապարհ:

Околи́чно մ. ծուռումուռ ճանապարհներով:

Околи́чность գ. ի. ծուռնումռութիւն, շրջասացութիւն:

Околи́чный ած. շրջակայ, մերձակայ, մօտիկ:

О́коло մ. շուրջ, չորս բոլորը || մօտաւորապէս, մօտ:

Околопести́чный ած. շրջվարսանդեայ:

Околоплóдіе, —плóдникъ գ. պարկուճ, պատեան, սերմի պարունակ, սերմի պատիճ:

Околпóлюсный ած. բեւեռամերձ, բեւեռաշուրջ:

Околосéрдіе գ. չ. սրտամերձ տեղ:

Околосѣмéнникъ գ. ա. շրջասերմն, սպերմակալերմն:

Околоти́ть տ. Околáчивать.

Околóтокъ գ. ա. շրջակայք, գիւղի տեղեր, թաղ:

Околóточный ած. թաղի — надзирáтель— թաղապետ, թաղի վերակացու:

Околóть տ. Окáлывать.

Околоцвѣтникъ գ. ա. շրջանածաղիկ:

Околóченный ած. ցցապատ, ցցապատուած, ցցերով շրջապատուած:

Окóлъ տ. Окóлышъ.

Окóлышъ, —лышекъ նւ. գ. ա. գլխարկի օղակ, օղօղ:

Окóльность գ. ի. շրջակայ տեղօրայք:

Окóльный ած. շրջակայ, շրջակայքի || անուղղակի:

Околѣвáть, —лѣть բ. չ. սատկել, ընդարմանալ (ցրտից):

Околѣлый ած. սատկած:

Околѣ́ть տ. Околѣва́ть.
Окоме́лина գ. ի. կոճղ, հաստ գլուխ (գերանի և այլն)։
Окоме́листый ած. հաստագլուխ (գերան և այլն)։
Оконе́чность գ. ի. ծայր, ծայրամասն, վերջ, վերջաւորութիւն։
Око́нница գ. ի. պատուհանեկի։
Око́ничникъ գ. ա. պատուհանեկի շինող։
Око́нный ած. լուսամտի։
Оконопа́ченный ած. ծեփուած։
Оконопа́чивать, —па́тить բ. ն. ծեփել, ծածկել։ —ся բ. ա. ծեփուել։
Оконту́зить բ. ն. դիպչել, դիպչելով ցաւեցնել, թեթև վիրաւորել։
Оконту́женный ած. դիպած, թեթև վիրաւորուած։
Око́нце գ. չ. լուսամտիկ, փոքրիկ լուսամուտ։
Оконча́ніе գ. չ. աւարտելը || աւարտ, վերջ, վախճան։
Оконча́тельно մ. վերջնականապէս։
Оконча́тельный ած. վերջնական, վախճանական։
Оконча́ть տ. Ока́нчивать.
Око́нченный ած. աւարտած։
Око́нчить տ. Ока́нчивать.
Око́панный ած. փորուած, բրուած (չորս բոլորը)։
Окопа́ть տ. Ока́пывать.
Око́пникъ գ. ա. շամպլի տակ. բ.։
Око́пный ած. հողաբլուրի, պատուարի։
Окопти́ть տ. Ока́пчивать.
Окоптѣ́лый ած. ծխոտուած, մրոտուած։
Окоптѣ́ть բ. չ. ծխոտել, մխոտել, մրոտել։
Око́пщикъ գ. ա. խրամատ փորող, պատուար շինող (զինուոր)։
Око́пъ գ. ա. հողաբլուր, պատուար։ — о́коло крѣ́пости—շրջապատնէշ։
Окоро́ченный ած. կարճացրած։
Окора́чивать, окоро́тить բ. ն. կարճացնել, կարճել։
Окорени́ть տ. Окореня́ть.
Окоренѣ́ть բ. չ. արմատ ձգել։
Окореня́ть, —ни́ть բ. ն. արմատացնել։ —ся բ. ա. արմատանալ։
Окорми́ть տ. Ока́рмливать.
Око́рмка տ. Око́рмъ.
Окормле́ніе տ. Око́рмъ.
Око́рмленный ած. կերակրելով վնասուած || չափազանց կերած || թունաւորուած։
Око́рмъ գ. ա. թունաւորութիւն, թունաւորելը։
Окорна́ть տ. Корна́ть.
Окороко́вый ած. խոզի ապուխտի || խոզի ապուխտից շինած։
О́корокъ գ. ա. խոզի ապուխտ։
Окоростѣ́лый ած. բորոտած, քոսոտած։
Окоро́стѣть բ. չ. բորոտիլ, քոսոտիլ։
Окороти́ть տ. Окора́чивать.
Окоси́ть տ. Ока́шивать.
Окосма́тѣлый ած. գանգրամազ, բրջիկ։
Окосма́тѣть բ. չ. բրջիկնալ, գանգրել։
Окоснѣва́ть, окоснѣ́ть բ. չ. քարանալ, կարծրանալ, անզգայանալ։
Окостенѣва́ть, окостенѣ́ть բ. չ. ոսկրանալ || կարծրանալ։
Окостенѣ́лость գ. ի. կարծրութիւն, ոսկրանալը։
Окостенѣ́лый ած. ոսկրացած, կարծրացած։
Окостенѣ́ніе գ. չ. կարծրանալը։
Окостенѣ́ть տ. Окостенѣва́ть.
Окоти́ться բ. ա. ցկնել (կատու)։
Окоченѣ́нье գ. չ. ընդարմանալը, անզգայանալը։
Окоченѣ́лость գ. ի. ընդարմացում, փէտացում, ընդարմանալը, անզգայանալը, փէտանալը։
Окоченѣ́лый ած. ընդարմացած, փէտացած։
Окоченѣ́ть տ. Коченѣ́ть.

Око́шечко նուազ. գ. չ. լուսամուտիկ, փոքրիկ լուսամուտ։
Око́шечный ած. լուսամուտի։
Око́шко տ. Окно́.
Окра́дывать տ. Обкра́дывать.
Окра́ивать, окрои́ть բ. ն. կտրել, ձեւել, ձեւ անել։ —ся բ. չ. ձեւուել։
Окра́ина գ. ի. եզերք, ծայր, սահման։
Окра́пывать, окра́пать բ. ն. կաթկըթեցնել, բիծ-բիծ անել։
Окра́сить տ. Окра́шивать.
Окра́ска գ. ի. ներկելը, գունաւորելը || ներկ, գոյն։
Окра́сть տ. Обкра́дывать.
Окра́шенный ած. ներկուած, գունաւորուած։
Окра́шивать, —ра́сить բ. ն. ներկել, գունաւորել։ —ся բ. չ. ներկուել, գունաւորուել։
Окрести́ть բ. ն. մկրտել, կնքել։ —ся բ. չ. մկրտուել, կնքուել։
Окре́стность գ. ի. շրջակայք, շրջակայ տեղ, մերձավայրք։
Окре́стный ած. շրջակայ։
О'крестъ գ. ա. շրջակայքում, չորս բոլորը, շուրջը։
Окрещённый ած. մկրտուած։
Окривѣ́лый ած. կուրացած, աչքի լուսից զրկուած։
Окривѣ́ть տ. Кривѣ́ть.
Окри́кивать, —кнуть բ. ն. կանչել, ձայն տալ։
О'крикъ գ. ա. կանչելը, ձայն տալը։
Окрилённый ած. թեւաւորուած։
Окриля́ть, —лить բ. ն. թեւաւորել, քաջալերել, ոգեւորել, խրախուսել։ —ся բ. չ. թեւաւորուել։
Окристаллизо́ванный ած. բիւրեղացած։
Окристаллизо́вывать, —лизова́ть բ. ն. բիւրեղացնել։ —ся բ. չ. բիւրեղանալ։
Окритикова́ть տ. Критикова́ть.
Окрича́ть բ. ն. անարգել, անպատուել։

Окрова́вить տ. Окровавля́ть.
Окровавле́ніе գ. չ. արիւնաշաղախ անելը։
Окрова́вленный ած. արիւնաշաղախ, արիւնոտ, արիւնաներկ։
Окровавля́ть, —ва́вить, окровени́ть բ. ն. արիւնաշաղախ անել, արիւնոտել։ —ся բ. չ. արիւնաշաղախ լինել։
Окро́екъ գ. ա. կտոր։
Окрои́ть տ. Окра́ивать.
Окро́мѣ տ. Кро́мѣ.
Окропле́ніе գ. չ. սրսկում, ցօղում, ցօղելը, սրսկելը։
Окроплённый ած. սրսկուած, ցօղուած։
Окропля́ть, окропи́ть բ. ն. սրսկել, ցօղել։ —ся բ. չ. սրսկուել, ցօղուել։
Окро́шка գ. ի. սառնաթան, մածնաբրդոշ, մածնէսպաս (մսով կամ ձկնով), ակրօշկա։
Округле́ніе գ. չ. բոլորելը, կլորացնելը։
Округлённый ած. բոլորուած, կլորած։
Округли́ть բ. ն. բոլորել, կլորացնել։
Окру́глость գ. ի. բոլորակութիւն, կլորութիւն։
Окру́глый ած. բոլորակ, կլոր, բոլորածիր։
Округля́ть, —ли́ть բ. ն. բոլորաձեւ անել, կլորցնել, բոլորակացնել։ —ся բ. չ. բոլորակուել, կլորուել։
О'кругъ գ. ա. շրջան || շրջավայր, շրջակայ || գաւառակ || նահանգ։
Окружа́ть, —жи́ть բ. ն. շրջապատել, շրջափակել || պատել, պաշարել || փաթաթել, բոլորել, ներփակել։ —ся բ. չ. շրջապատուել։
Окружённый ած. շրջապատուած, շրջափակուած։
Окру́жистый ած. լայն, ընդարձակ, լայնատարած։
Окружи́ть տ. Окружа́ть.
Окру́жіе գ. չ. օղակ, օղակաձեւ։
Окру́жность գ. ի. շրջապատ || շրջավայր || շրջանակ, բոլորակ։

Окру́жный, —но́й ած. շրջանի || շրջակայքի, շրջապատի || գաւառակի || նահանգի, նահանգական։
Окрылатѣть տ. Крыла́тѣть.
Окры́ситься տ. Кры́ситься.
Окрѣплённый ած. պնդացրած, ամրացրած։
Окрѣ́плость գ. ի. պնդութիւն, կարծրութիւն։
Окрѣ́плый ած. կարծրացած, պնդացած։
Окрѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. պնդացնել, կարծրացնել, ամրացնել։ —ся բ. չ. պնդանալ, ամրանալ։
Окрѣ́пнуть տ. Крѣ́пнуть.
Окта́ва գ. ի. կրկնակ, ութեակ (երաժշ.)։
Окта́нтъ գ. ա. ութնամաս գործիք; կիսաքառորդ (աստղագ.)։
Окта́эдръ գ. ա. ութանիստ (երկրաչափական մարմին)։
Октя́брскій ած. հոկտեմբերեան, հոկտեմբերի։
Октя́брь գ. ա. հոկտեմբեր։
Окукля́ться բ. չ. բոժոժ դառնալ, հարսնուկ դառնալ։
Окули́ровать բ. ն. ծառերը պատուաստել կամ կոբել || պատուաստել։
Окули́рованный ած. պատուաստուած։
Окулиро́вка գ. ի. պատուաստում։
Окули́стъ գ. ա. ակնաբոյժ, աչքացաւի բժիշկ։
Окуля́ръ գ. ա. ակնապակի, աչամերձ ապակի (հեռադիտակի, մանրադիտակի եայլն)։
Окунёвый ած. պերկի։
Оку́нутый ած. ընկղմուած։
Оку́нивать, —ну́ть բ. ն. ընկղմել, թաթաւել, թաթխել։ —ся բ. չ. ընկղմուել։
О́кунь, окунёкъ գ. ա. պերկ. ձ.։
Окупа́ть, —пи́ть բ. ն. փրկել, թափել, ազատել (գերութիւնից)։ —ся բ. չ. ազատուել (գերութիւնից)։

Оку́пленный ած. ազատուած (գերութիւնից)։
О́купъ գ. ա. փրկանք, ազատութեան գին։
Окургу́зить տ. Кургу́зить.
Окуре́нный ած. օծուած։
Оку́ривать, —ри́ть բ. ն. օծել անուշահոտ իւղերով, խնկել։ —риваться, —риться բ. չ. օծուել։
Оку́рокъ գ. ա. սիգարայի ծայր (մնացորդ)։
Окуса́ть տ. Обку́сывать.
Оку́сокъ գ. ա. խածածք, խածածի մնացորդ։
Оку́сывать տ. Обку́сывать.
Оку́танный ած. փաթաթուած։
Оку́тывать, —тать բ. ն. փաթաթել։ —ся բ. չ. փաթաթուել։
Ола́дья, ола́дейка գ. ի. խմորուկ, խմորեղէն կերակուր, օլադի։
Олеа́ндръ գ. ա. դափնեվարդ, վարդաստր, օլէանդր. ծղ.։
Оледени́ть տ. Оледеня́ть.
Оледенѣ́лый ած. սառած, պաղած, սառնորակ || ընդարմացած, ցրտից փէտացած։
Оледенѣ́ніе գ. չ. սառչելը, սառելը։
Оледеня́ть, —ни́ть բ. ն. սառչել, սառել, սառնահարել։
О́лей տ. Еле́й.
Олено́вая кислота́ գ. ի. իւղական թթու, ձէթի թթուտ։
Олеи́нъ գ. ա. բնեղ, իւղիս, բնաձէթ, (քիմ. բառ.)։
Оле́нина գ. ի. եղջերուի միս || եղջերուի կաշի։
Оле́ница գ. ի. էգ եղջերու, եղն։
Оле́ній ած. եղջերուի, եղնական։
Оле́нь գ. ա. եղջերու, մարալ։ — сѣ́верный—հիւսիսային եղջերու։
Олеогра́фія գ. ի. ձիթանկարչութիւն || ձիթանկար։

Оле́шникъ, —ня́къ գ. ա. գայտատան ջրասէր կաղնիների:

Оли́ва գ. ի. ձիթենի:

Оливи́нъ գ. ա. ոսկէքար հարդգեղային:

Оли́вка գ. ի. ձիթապտուղ:

Оли́вковый ած. ձէթի: **—вый цвѣтъ** —ձիթագոյն: **—вое де́рево**—ձիթենի: **—вое ма́сло**—ձէթ:

Оли́вный ած. ձիթենու, ձիթենեայ: **—ная вѣтвь**—ձիթենու ոստ:

Олигархи́ческій ած. սակաւապետական:

Олига́рхія գ. ի. սակաւապետութիւն, իշխանութիւն սակաւաթիւ անձանց:

Олига́рхъ գ. ա. սակաւապետ (մին իշխանաւորներից):

Олимпіа́да գ. ի. ողիմպիադ (չորեքամեայ միջոց ողիմպիական խաղերի):

Олицетворе́ніе գ. չ. անձնացումն, դիմաւորութիւն, մարմնանալը:

Олицетворе́нный ած. մարմնացած, մարմնացրած:

Олицетворя́ть, —ри́ть բ. ն. դիմաւորել, անձնաւորել || մարմնացնել, ձեւա ներկայացնել: **—ся** բ. ա. մարմնանալ, անձնաւորուել:

О'лово գ. չ. կլայեկ, անագ:

Оловяни́чникъ, —ни́шникъ գ. ա. անագող, կլայեկող, կլեկիչ, ղալայչի:

Оловя́нный ած. անագի, կլայեկի || անագէ, կլայեկից շինած:

Оломе́тръ գ. ա. ամենաչափ (գործիք տոպոգրաֆիական):

Олта́рь տ. **Алта́рь.**

Олухова́тый ած. փոքր ինչ ախմար, ապուշ, ծայրակաս:

О'лухъ գ. ա. ապուշ, ախմար, թանձրամիտ, հաստագլուխ:

О'льстра գ. ի. հրացանակալ, պատեան ատրճանակի կամ հրացանի, ռմ. կուբուրայ:

О'льха գ. ի. լաստենի, ջրասէր կաղնի. ծառ.:

Ольхо́вина գ. ի. լաստենու փայտ:

Ольхо́вникъ գ. ա. լաստենու անտառ:

Ольхо́вый ած. լաստենու, լաստենու փայտից շինած:

Ольша́нка գ. ի. կօրեկերեկ. թ.:

Ольшня́къ տ. **Оле́шникъ.**

Оля́поватый ած. անճաշակ, կոպիտ:

Ома́ръ գ. ա. ծովային խեցգետին, ատակոս. կ.:

Ома́чивать տ. **Обма́чивать.**

Омброме́трія գ. ի. անձրեւաչափութիւն, արհեստ անձրեւի քանակութիւնը չափելու:

Омброме́тръ գ. ա. անձրեւաչափ (գործիք):

Оме́говый ած. մոլեխինդի || մոլեխինդէ:

Оме́гъ գ. ա. մոլեխինդ, խնդակոթ. բ.:

Оме́ла գ. ի. բեւեզ, մածուցոյ, կարմրատերեւ. բ.:

Омерзи́тельно մ. զզուելի կերպով:

Омерзи́тельность գ. ի. գարշելիութիւն, զզուելի լինելը:

Омерзи́тельный ած. զզուելի, գարշելի:

Омерзи́ть բ. չ. զզուեցնել, զզուելի անել:

Омерзѣ́лый ած. զզուելի, գարշելի:

Омерзѣ́ніе գ. չ. զզուանք || զզուելը, գարշելը:

Омерзѣ́ть բ. չ. զզուելի լինել, զզուելի դառնալ:

Омерзя́ть բ. չ. զզուելի անել, զզուեցնել:

Оме́рникъ գ. ա. ջրասէր մոլեխինդ. բ.:

Омертвѣ́лость գ. ի. անզգայութիւն, մեռելութիւն, անշնչութիւն || գունաթափութիւն:

Омертвѣ́лый ած. մեռած, անզգայացած, անշնչացած:

Омертвѣ́ніе տ. **Омертвѣ́лость.**

Омертвѣ́ть տ. **Мертвѣ́ть.**

Омётъ գ. ա. ցորենի դէզ, եղին:

О'мнибусный ած. հանրակառքի, համակառքի:

О́мнибусъ գ. ա. հանրակառք, համակառք, օմնիբուս։
Омове́ніе գ. չ. լուացումն, լուանալը։
Омо́нимъ գ. ա. նոյնահնչիւն, նոյնաձայն (խօսք) || համանուն, նոյնանուն։
Омофо́рный ած. եմիփորոնի։
Омофо́ръ գ. ա. եմիփորոն։
Омоча́ть, —чи́ть բ. ն. թրջել։ **—ся** բ. ա. թրջուել։
Омочённый ած. թրջուած, թրջած։
Омача́ть, —чи́ть բ. ն. խաւարացնել, պղտորել, նսեմացնել, շլացնել։ **—ся** բ. ա. նսեմանալ, խաւարել, պղտորիլ։
Омрачённый ած. խաւար, խաւարած, նսեմացած, պղտորած։
Омраче́ніе գ. չ. խաւարացնելը, նսեմացնելը, պղտորում։
Омрачи́тельный ած. խաւարացնող, նսեմացնող, պղտորող։
Омрачи́ть տ. **Омрача́ть.**
О́мутъ գ. ա. ջրի գուբ, կանգնած ջուր, ճահած ջուր։
Омыва́льница գ. ի. լոգարան, լոգարան, լոգալու աւազան։
Омыва́ть տ. **Обмыва́ть.**
Она́грій ած. ցիռի, վայրի էշու։
Онагръ գ. ա. ցիռ, վայրի էշ. կ.։
Онани́змъ գ. ա. մարմնաշարժութիւն, ձեռնախառնութիւն։
Онани́стъ գ. ա. մարմնաշարժութեամբ պղծուող։
О́никсовый ած. եղնգաքարի || եղնգաքարից շինած։
О́никсъ գ. ա. եղնգաքար։
Оногда́сь, ономе́дни, ономня́сь մ. անցեալ օր, միւս օր, միքանի օր յառաջ։
Оногда́шній,ономе́днишній ած. անցեալ օրուան, միւս օրուան, միւս աւուր։
Онтоло́гія գ. ի. էախօսութիւն, էակաբանութիւն։

Онъ, она, оно դ. նա։
Оный ած. նա, այն, էն։
Онѣмѣлость գ. ի. համրութիւն || թմրութիւն։
Онѣмѣлый ած. համր || թմրած, ընդարմացած։
Онѣмѣніе գ. չ. համրանալը || թմրելը։
Онѣмѣть բ. չ. համրանալ, կարկամել, պապանձել։
Ооли́товый ած. ձուաքարի, քարախեցիի։
Ооли́тъ գ. ա. ձուաքար, քարախեցի։
Опада́ть, опа́сть բ. ն. թափել (տերեւներ)։
Опада́ющій ած. թափուող։
Опаде́ніе, опада́ніе գ. չ. թափելը, թափուելը։
Опа́здывать, опозда́ть բ. ն. ուշանալ, յետ մնալ։
Опа́ивать, опои́ть բ. ն. թունաւորել, թոյն խմցնել։
Опа́ивать, опая́ть բ. ն. մածուցանել, լեհիմել։
Опа́ла գ. ի. երեսընկեցութիւն, աչքից ընկնելը || համբաւակորուստութիւն, անունկորուստութիւն։
Опалённый ած. խանձած։
Опа́лзывать, оползти́ բ. ն. մագլցել (ամէն կողմ)։
Опали́ть տ. **Опаля́ть.**
Опа́ловикъ գ. ա. լուսագորաքար։
Опа́ловый ած. օպալէ, յովպալէ || յովպալի։
Опа́лъ գ. ա. օպալ, յովպալ, արեւակն։
Опа́лывать, ополо́ть բ. ն. խանձել (չոր բոլորը)։
Опа́лый ած. տերեւաթափ || ընկած, նիհար։
О́паль գ. ի. ընկած տերեւ կամ պտուղ։
Опа́льный ած. զրկուած || երեսից ընկած։
Опаля́ть, —ли́ть բ. ն. այրել, կիզել, խանձել։ **—ся** բ. ա. խանձուել։
Опа́мятываться, —товаться բ. ա. սը-

թափուել, ուշաբերուել, ուշքի գալ:

Опáривать, —рить բ. ն. թեթևակի խաշել (փետրահան անելու համար):

Опаршúвѣлый ած. բորոտած, քոսոտած:

Опаршúвѣть տ. **Паршúвѣть.**

Опáрывать, опорóть բ. ն. բոլորովին պատռել, կարը քակել: **—ся** բ. ա. պատռուել, կարը քակուել:

Опасáться, опастúся բ. ա. վախենալ, երկիւղ քաշել, ահ ունենալ:

Опасéніе գ. չ. երկիւղ, ահ, զգուշութիւն, յերկուանք, տարակուսութիւն:

Опáсливость գ. ի. զգաստութիւն:

Опáсливый ած. զգաստ, զգօյշ:

Опáсно մ. և բ. վտանգաւոր կերպով || || վտանգաւոր է:

Опáсность գ. ի. վտանգ:

Опáсный ած. վտանգաւոր, վտանգաբեր, երկիւղալի:

Опáсть տ. **Опадáть.**

Опахáло գ. չ. հովհար, հողմահար || || ճանճաքշիչ, ճանճկլան:

Опахаловúдный, —лообрáзный ած. հովհարի նման:

Опахáльный ած. հովհարի || ճանճկլանի:

Опахáльце գ. չ. փոքր հովհար:

Опахáльщикъ գ. ա. հովհար շինող:

Опáхивать, —хáть բ. ն. հերկել շուրջը: **—ся** բ. ա. հերկուել չորս բոլորից:

О'пахъ տ. **О'пашь.**

О'пашенъ գ. ա. ամառուայ վերարկու:

Опáшка գ. ի. վրէն ձգելով, առանց թևերը հագնելու (զգեստի):

Опашнóй ած. հագնուած (առանց թևերն անցնելու):

О'пашь գ. ի. ագի, պոչ (որը կենդանին սովորութիւն ունի շարժելու):

Опаáть տ. **Опáивать.**

Опéка գ. ի. խնամակալութիւն:

Опекýнскій ած. խնամակալութեան || || խնամակալի, խնամակալական:

Опекýнство գ. չ. խնամակալութիւն:

Опекýнствовать բ. չ. խնամակալել, խնամակալութիւն անել:

Опекýнъ, —кýнша գ. ա. խնամակալ, խնամակալուհի:

Опёнокъ գ. ա. սունկ անտառային հասարակ (ուտուող):

Опепелённый ած. մոխիր դարձրած:

Опепелúть բ. ն. մոխիր դարձնել:

Опеплéніе գ. չ. մոխրացնելը, մոխիր դառնալը:

О'пера գ. ի. թատերգութիւն, գուսաներգութիւն:

Оперáторъ գ. ա. վիրահատ, վիրաբոյժ || փորձող:

Операціонный ած. փորձառական, փորձի: **— планъ**—նախագիծ պատերազմի: **— пунктъ**—պատերազմատեղի:

Оперáція գ. ի. վիրահատութիւն, վէրքի կարելը || անդամահատութիւն || անդամազննական փորձ || փորձ, գործ, գործողութիւն:

Опережённый ած. յառաջ անցած, յառաջած:

Оперéживать, —редúть բ. ն. յառաջել, յառաջ անցնել:

Оперённый ած. նորափետուր, փետրաւորուած:

Оперéтка գ. ի. թատերգիկի, փոքրիկ թատերգութիւն:

Оперéть բ. ն. յենել:

Оперúровать բ. ն. վէրքը կարել, անդամահատել:

Оперúться տ. **Оперяться.**

Оперментъ գ. ա. ոսկեգոյն զառիկ, օպէրմենտ:

О'перный ած. թատերգութեան, գուսաներգութեան || թատերգական, գուսաներգական:

Оперяться, —рúться բ. ա. փետրաւորուել, փետուրներով ծածկուել:

Опечáленный ած. տրտմած, տխրած:

Опечáливать, —чáлить բ. ն. տրտմեցնել, տխրեցնել։ —ся բ. ա. տրտմել, տխրել։

Опечáтанный ած. կնքուած (պահելու համար)։

Опечáтать տ. Опечáтывать.

Опечáтка գ. ի. վրիպակ, տպագրական սխալ։

Опечáтывать, —тать բ. ն. կնքել և պահել։ —ся բ. ա. կնքուելով պահուել։

Опéчекъ գ. ա. վառարանի ներքևի մաս։

Опéчина գ. ի. վառարանի թրծած կաւ։

Опéчище, —чье գ. չ. վառարանի տեղ (շինելու կամ դնելու համար)։

Опивáло, —льщикъ գ. ա. ուրիշի հաշւով հարբեցող կամ կոնծող, պորտաբոյծ։

Опивáть, опи́ть, բ. ն. հարբել կամ կոնծել ուրիշի հաշւով։ —ся բ. ա. խմելով մեռնել, հարբելով թունաւորուել։

Опи́вки գ. ի. յգ. խմածի մնացորդ։

Опивóха տ. Опивáло.

Опи́ленный, —лённый ած. սղոցած։

Опи́ливать, —ли́ть բ. ն. բոլորը սղոցել։ —ся բ. ա. սղոցուել։

Опи́локъ գ. ա. թեփ, խարտուք։

Опирáть, —рéть բ. ն. յենել։ —ся բ. ա. յենուել, կռթնել։

Опёртый ած. յենուած։

Описáніе գ. չ. նկարագրութիւն || ցուցակագրութիւն (ընչից, կալուածոց և այլն ծախելու կամ յարքունիս գրաւելու համար)։ — дерéвьевъ—ծառագրութիւն։ — перепóнокъ—թաղանթագրութիւն։

Опи́санный ած. նկարագրուած || ցուցակագրուած։

Описáтель, —ница գ. նկարագիր, նըկարագրող։

Описáтельный ած. նկարագրական։

Описáть տ. Опи́сывать.

Опи́ска գ. ի. գրասխալ, սխալ (գրուածի մէջ)։

Описнóй ած. ցուցակագրուելի (կալք և այլն), ցուցակագրուած։

Опи́счикъ, опи́щикъ գ. ա. ցուցակագրող։

Опи́сывать, описáть բ. ն. նկարագրել || ցուցակագրել || ծակագծել, պարագծել։ —ся բ. ա. նկարագրուել || ցուցակագրուել։

О'пись գ. ի. ցուցակ (կալքի, կարասեաց և այլն)։

Опи́ть տ. Опивáть.

О'пій տ. О'піумъ.

О'піумная кислотá—մեկոնական թըթւուտ (քիմ. բաղ.)։

О'піумъ, óпій գ. ա. թմլաք, ափիոն, աֆիոն, խաշխաշի հիւթ։

Оплáвить տ. Оплáвливать.

Оплáвки գ. ա. և յգ. կղկղանք (մնացորդ մետաղ հալելիս)։

Оплáвливать, оплáвить բ. ն. հալելով զատել։ —ся բ. ա. հալուելով զըտուել։

Оплáканный ած. ողբացած, լացած։

Оплáкивать, —кать բ. ն. ողբալ, լալ, արտասուել, սգալ, կոծել, վայել։ —ся բ. ա. ողբացուել։

Опламенѣть բ. չ. բոցավառուել։

Оплáта գ. ի. վճար, հատուցում || վճարելը, հատուցանելը։

Оплати́ть տ. Оплáчивать.

Оплáтный ած. վճարելի, հատուցանելի։

Оплáчённый ած. վճարուած, հատուցուած։

Оплáчивать, оплати́ть բ. ն. վճարել, հատուցանել։ —ся բ. ն. վճարուել։

Оплёванный ած. թքոտած, թքալից։

Оплёвывать, оплевáть բ. ն. թքոտել, թքելով աղտոտել։ —ся բ. ա. թքոտուել, թքով ծածկուել։

Оплéсть տ. **Оплетáть.**

Оплетáть, —лéсть բ. ն. հիւսել, պատատել || խաբել || լափել, բոլորն ուտել։ **—ся** բ. ա. հիւսուել։

Оплетённый ած. հիւսուած։

Оплеýха, —ýшина գ. ի. ապտակ, չամառ։

Оплéчникъ, оплéчье գ. ուսնոց, ուսակալ (մաս զգեստի, զրահի ևայլն)։

Оплодотворéніе գ. չ. սաղմնաւորութիւն, բեղմնաւորումն, սերմնաւորութիւն, բեղմնաւորութիւն։

Оплодотворéнный ած. բեղմնաւորուած։

Оплодотворíтельный ած. բեղմնաւորող, սերմնաւորող, բեղմնաւորիչ։

Оплодотворя́ть, —творíть բ. ն. բեղմնաւորել։ **—ся** բ. ա. բեղմնաւորուել։

Оплóтъ գ. ա. արգելք || ցանկ, ցանկապատ || պատսպարան։

Оплóхъ գ. ա. սխալ, պակասութիւն։

Оплошáлость տ. **Оплóшность.**

Оплошáть բ. չ. ձեռքից փախցնել, յարմար դէպքը ձեռքից թողնել, անզգոյշ գտնուել։

Оплóшливость, оплóшка տ. **Оплóшность.**

Оплóшливый ած. անզգոյշ։

Оплóшно մ. անզգուշութեամբ։

Оплóшность գ. ի. անզգուշութիւն։

Оплóшный ած. անզգոյշ։

Оплывáть, оплы́ть բ. ն. նաւել, նաւարկել || նաւելով անցնել || հալուել || || ուռչել։

Оплы́вчивый ած. հոսող — **бéрегъ** — քանդուող կամ փլչող ափ։

Оплы́ть տ. **Оплывáть.**

Оплѣ́сневѣлый ած. բորբոսած, բորբոսնոտած։

Оплѣ́сневѣть տ. **Плѣ́сневѣть.**

Оплѣшíвѣлый ած. կունտ, ճաղատ, քաչալ։

Оплѣшíвѣть տ. **Плѣшíвѣть.**

Опогáненіе գ. չ. պղծութիւն || պղծելը։

Опогáненный ած. պղծուած, պղծեալ։

Опогáнивать, —нить բ. ն. պղծել։ **—ся** բ. ա. պղծուել։

Опóдленный ած. անպատուած։

Опóдливать, опóдлить բ. ն. անպատուել։ **—ся** բ. ա. անպատուուել։

Опóекъ գ. ա. հորթի կաշի (պատրաստած), ապօյկա։

Опоéніе գ. չ. թունաւորութիւն, թունաւորելը։

Опоéнный ած. թունաւորուած։

Опоздáлый ած. ուշացած, յապաղած։

Опоздáніе գ. չ. ուշանալը, յապաղում։

Опоздáть տ. **Опáздывать.**

Опознавáть, —нáть բ. ն. ճանաչել։ **—ся** բ. ա. ճանաչուել։

Опóзнанный ած. ճանաչուած։

Опозóренный ած. խայտառակուած։

Опозóривать, —зóрить բ. ն. խայտառակել, անպատուել։ **—ся** բ. ա. խայտառակուել։

Опóйковый ած. հորթի կաշուց շինած։

Опоíть տ. **Опáивать.**

Опóка գ. ի. կրաքար, խիճ || կակուղ կամ փուխփուխ քար || եղեամն ծառերի վրայ։

Ополóсканный ած. լուացած, ողողած։

Ополáскивать, —лоскáть, —снýть բ. ն. լուանալ, ողողել։ **—ся** բ. ա. լուացուել, ողողուել։

Оползáть տ. **Опáлзывать.**

Оползтí տ. **Опáлзывать.**

Ополóвня գ. ի. գարմանոց, գարմնոց մարագ։

Ополоскáть, —снуть տ. **Ополáскивать.**

Ополóть տ. **Опáлывать.**

Опóлотый ած. ամեն կողմից խանձուած։

Ополчáть, —чíть բ. ն. զինւորել, զինել, սպառազինել, պատերազմի համար պատրաստել։ **—ся** բ. ա. զինուել

գինուորուել։

Ополчённый ած. զինուորուած։

Ополчéнецъ գ. ա. անկանոն զինուոր։

Ополчéніе գ. չ. աշխարհազօր, անկանոն զօրք։

Ополчи́ть տ. Ополча́ть.

Опо́мниваться, —ниться բ. ա. սթափուել, լրջանալ, ուշաբերուել։

Опо́нный ած. ընդդիմախօսի || ընդդիմադրական։

Опо́ра գ. ի. յենակ, նեցուկ, յենարան, ոտնկալ || պաշտպանութիւն, թիկունք։ То́чка опо́ры—յենակէտ։ Безъ опо́ры—աննեցուկ։

Опора́жнивать, —ро́жнить բ. ն. դատարկել, պարպել։ —ся բ. ա. դատարկուել։

Опо́рный ած. յենարանի || յենելու։

Опоро́жненный ած. դատարկած, դատարկուած։

Опоро́жнить տ. Опора́жнивать.

Опороси́ться տ. Пороси́ться.

Опоро́ть տ. Опа́рывать.

Опо́ротый ած. քակուած կարով, կարը քակուած։

Опоро́ченный ած. պախարակուած։

Опоро́чивать —чить բ. ն. պախարակել, քննել։ —ся բ. ա. պախարակուել։

Опорѣзанный ած. կտրուած (փոքր ինչ)։

Опорѣзывать, —рѣзать բ. ն. փոքր ինչ կտրել։ —ся բ. ա. կտրուել (փոքր ինչ)։

Опосты́лый, —тылѣлый ած. անախորժ, զզուելի, ընդդէմ։

Опосты́лѣть տ. Посты́лѣть.

Опохмеля́ть, —ли́ть բ. ն. սթափեցնել (արբեցողութիւնից որեւէ ուրիշ խմիչքով)։ —ся բ. ա. սթափուել, լրջանալ (արբեցողութիւնից)։

Опохмелённый ած. սթափուած (արբեցողութիւնից)։

Опочива́льня գ. ի. ննջարան։

Опочива́ть, —чи́ть բ. չ. ննջել, քնել, հանգստանալ։

Опо́чистый ած. սպիտակագոյն, կրախառն։ —тая по́чва—կրախառն հող։

Опоя́санный ած. գօտեւորուած, գօտէպնդուած։

Опоя́ска գ. ի. գօտի։

Опоя́сывать, —сать բ. ն. գօտի կապել, գօտեւորել, գօտէպնդել։ —ся բ. ա. գօտիով կապուել, գօտէպնդուել։

О'поясь տ. Опоя́ска.

Оппозиціо́нный ած. ընդդիմադրական, հակառակ։

Оппози́ція գ. ի. ընդդիմադրութիւն || || ընդդիմադրական կուսակցութիւն || || — плане́тъ—հեռակցութիւն մոլորակների։

Оппоне́нтъ գ. ա. ընդդիմախօս, ընդդիմադիր։

Оппонирова́ть բ. չ. հակառակուել, ընդդէմ գործել։

Оппартюни́стъ գ. ա. պատեհական։

Опра́ва գ. ի. կարգ || ագոյցք։

Оправда́емый ած. արդարանալի։

Оправда́ніе գ. չ. արդարացնելը || արդարանալը։

Опра́вданный ած. արդարացրած, արդարացած։

Оправда́тель, —ница գ. արդարացնող։

Оправда́тельный ած. արդարացուցիչ։

Опра́вдывать, —да́ть բ. ն. արդարացնել։ —ся բ. ա. արդարանալ, արդարացուել։

Опра́вить տ. Оправля́ть.

Опра́вка գ. ի. կարգ, կարգադրանք || || կարգադրելը։

Опра́вленный ած. կարգադրուած։

Оправля́ть, —ра́вить բ. ն. կարգադրել, գեղեցկացնել։ —ся բ. ա. կարգադրուել։

Оправно́й ած. կարգադրօն || կարգադրանքի։

Опра́вочный ած. *զարդարող։*

Опра́вщикъ գ. ա. *զարդարող, շինող (մարդ)։*

Опра́стывать, —роста́ть բ. ն. *դատարկել։* —ся բ. ա. *դատարկուել։*

Опра́шивать, —роси́ть բ. ն. *հարցաքննել, քննել։*

Определе́ніе գ. չ. *որոշում, որոշելը, սահմանելը։*

Определе́нно մ. *որոշակի, որոշակի կերպով։*

Определе́нность գ. ի. *որոշակի լինելը, բացատրութիւն։*

Определённый ած. *մեկին, ճշգրիտ, բացայայտ, որոշեալ, որոշ ‖ նշանակուած ‖ հաստատ, հակիրճ։*

Определи́тельно տ. Определе́нно.

Определи́тельность տ. Определе́нность.

Определи́тельный ած. *որոշ, ճիշտ, որոշիչ, դրական, վճռական։* —льное сло́во—*որոշիչ բառ։*

Определя́ть, —ли́ть բ. ն. *որոշել, սահմանել, յատկացնել, կարգել, հաստատել, նշանակել, վճռել։* —ся բ. ա. *որոշուել, նշանակուել։*

Опре́снока գ. ի. *բաղարջ։*

Опри́чина, —чнина գ. ի. *արտօնութիւն ‖ Թիկնապահք Իվան Դ. ռուսաց Թագաւորի։*

Опри́чь ն. *բացի, զատ։*

Опро́бовать տ. Про́бовать.

Опроверга́ніе գ. չ. *հերքում, հերքելը։*

Опроверга́тель, —ница գ. *հերքող։*

Опроверга́тельный ած. *հերքողական։*

Опроверга́тельство գ. չ. *հերքելու լինելը ‖ ընդդիմախօսութիւն, դիմադարձութիւն։*

Опроверга́ть, —гну́ть բ. ն. *հերքել։* —ся բ. ա. *հերքուել։*

Опрове́ргнутый, опрове́рженный ած. *հերքուած։*

Опроверже́ніе գ. չ. *հերքում։*

Опроки́дывать, —ки́нуть բ. ն. *շրջել, տապալել, Թաւալել, վայրձգել։* —ся բ. ա. *շրջուել, տապալուել։*

О'прокидь գ. ի. поста́вить о́прокидью—*դարձնել, գլխի վրայ անկել, ցցանակ անել։*

Опроки́нутый ած. *տապալուած։*

Опрометну́ться տ. Опромётываться.

Опроме́тчиво մ. *անզգուշութեամբ, շտապով։*

Опроме́тчивость գ. ի. *անմտածութիւն, աճապարանք, շտապողութիւն, անզգուշութիւն։*

Опроме́тчивый ած. *անմտածող, շտապ, անզգոյշ։*

Опромётываться, —метну́ться բ. ա. *չըդխացնել, փախչել, փրատ անցնել։*

О'прометью մ. *շտապով, հապճեպով։*

Опроси́ть տ. Опра́шивать.

Опро́сный ած. *հարցական ‖ հարցի։*

Опро́станный ած. *դատարկած, դատարկուած։*

Опроста́ть տ. Опра́стывать.

Опрости́ть տ. Опроща́ть.

Опро́счикъ, —чица գ. *հարցանող, հարցափորձող։*

Опро́съ գ. ա. *հարց, հարցափորձ։*

Опроти́вѣть բ. չ. *զզուելի դառնալ։*

Опроща́ть, —прости́ть բ. ն. *պարզ ձեւի վերածել։*

Опры́сканный ած. *սրսկուած, ցանուած։*

Опры́скивать, —скать, —снуть բ. ն. *սրսկել, ցօղել, ցանել։* —ся բ. ա. *սրսկուել, ցանուել։*

Опрѣва́ть, —рѣть բ. չ. *լղքել, խոնաւութիւն և տաքութիւնից փչանալ։*

Опрѣлина գ. ի. *լղքած մաս։*

Опрѣлый ած. *լղքած։*

Опрѣсно́къ գ. ա. *բաղարջ, անխմոր հաց։*

Опрѣсно́чный — день ած. *բաղարջակերաց երեկոյ (տօն)։*

Опря́дки գ. ա. յգ. քօլք (բուրդ կամ բամբակ գզելուց մնացորդ)։

Опря́сть բ. ն. մանել (բոլորի գործածութեան համար) || մաքրել։

Опря́тливость գ. ի. մաքրասիրութիւն։

Опря́тливый ած. մաքրասէր։

Опря́тно մ. մաքուր, մաքրութեամբ։

Опрятность գ. ի. մաքրութիւն, մաքրասիրութիւն։

Опря́тный ած. մաքուր, մաքրասէր։

Опсидiантъ գ. ա. երևելի ակն (քար)։

О'птика գ. ի. լուսաբանութիւն, տեսաբանութիւն։

О'птикъ գ. ա. լուսաբան || լուսաբանական գործիքներ շինող։

Оптими́змъ գ. ա. լաւապաշտութիւն, լաւատեսութիւն։

Оптимистъ գ. ա. լաւապաշտ, լաւատես։

Опти́ческiй ած. լուսաբանական, տեսաբանական։

Оптово́й ած. մեծ քանակութեամբ, թօպտանի։

Оптовщи́къ գ. ա. մեծ քանակութեամբ ապրանքի վաճառականութիւն անող, թօպտանի առևտուր անող։

О'птомъ մ. մեծ քանակութեամբ, թօպտանի, միասին։

Опуска́ть, опуща́ть, опусти́ть բ. ն. իջեցնել, ցածրացնել || թուլացնել || զանց առնել || արձակել, բաց թողնել։ —ся բ. ա. իջնել, ցածրանալ։

Опускно́й ած. իջեցնելու, իջեցուող || արձակման։

Опусти́ть տ. Опуска́ть.

Опустоша́ть, —ши́ть բ. ն. աւերել, ամայացնել, քարուքանդ անել։ —ся բ. ա. աւերուել, ամայանալ։

Опустоше́нiе գ. չ. աւերութիւն || աւերելը, ամայացնելը։

Опустошённый ած. աւերուած, ամայացած։

Опустоши́тель, —ница գ. աւերող, ամայի դարձնող։

Опустоши́тельный ած. աւերիչ։

Опустоши́ть տ. Опустоша́ть.

Опустѣва́ть, —тѣть բ. չ. ամայանալ, անապատանալ, անապատ դառնալ։

Опустѣлый ած. ամայացած, անապատացած, մարդաթափ։

Опустѣнiе գ. չ. ամայութիւն || ամայանալը։

Опустѣть տ. Опустѣва́ть.

Опу́танный ած. կապկպուած։

Опу́тать տ. Опу́тывать.

Опу́тина, —тинка գ. ի. փաթաթելու կամ կապելու (պարան ևայլն) || ձիու ոտնակապք, ըխով || ոտնակապք բազէի։

Опу́тывать, —тать բ. ն. կապել, կապկպել, պատատել։ —ся բ. ա. կապկպուել։

Опуха́ть, опу́хнуть բ. չ. ուռչել, ուռել։

Опу́хлость տ. О'пухоль.

Опу́хлый ած. ուռած, փքուած։

Опу́хнуть տ. Опуха́ть.

О'пухоль գ. ի. ուռոյց, ուռուցք, այտուց։

Опуша́ть, —ши́ть բ. ն. զարդարել (մագլեղէնով ևայլն), խաւոտել։ —ся բ. ա. խաւով ծածկուել, խաւոտուել։

Опушённый ած. խաւով ծածկուած, խաւոտած։

Опу́шечка տ. Опу́шка.

Опу́шивать տ. Опуша́ть.

Опуши́ть տ. Опуша́ть.

Опу́шка, о́пушь գ. ի. մորթէ զարդ (զգեստի շուրջը) || անտառաբերան, անտառի եզերք (թփերով ծածկուած)։

Опуща́ть տ. Опуска́ть.

Опуще́нiе գ. չ. իջեցնելը, ցածրացնելը։

Опу́щенный ած. իջեցրած, ցածրացրած || բաց թողնուած։

О'пытность գ. ի. փորձառութիւն, հմտութիւն։

О'пытный ած. փորձառու, հմուտ, քա-

ջանանօթ, քաջավարժ, կիրթ, վարժ:

О'пытъ գ. ա. փորձ:

Опьянѣлый ած. հարբած, արբած:

Опьянѣть տ. **Пьянѣть.**

Опьянѣющій ած. արբեցուցիչ:

Опѣвáть, опѣть ձ. բ. չ. երգով յանդիմանել, ծաղրել (օրհնողները երգի մէջ յանդիմանում են նորափեսային ընծայ տանելու մասին):

Опѣшить բ. չ. հետեւակ գնալ, հետիոտ գնալ, ձիուց իջնել և ոտքով գնալ:

Опя́ть մ. դարձեալ, վերստին, մէկ անգամ, նորից:

Opáва տ. **Арáва.**

Opáкулъ գ. ա. պատգամախօս:

Opáло գ. չ. արօր || բարձրաձայն շատախօս, բղաւող, ճչաւող, գոռացող:

Opáльный ած. արօրի || մշակելի:

Орангутáнгъ գ. ա. անճուկ, այծամարդ, օրանգուտանգ (կապիկ):

Opáнжевый ած. նարնջագոյն:

Оранжерéйный ած. ջերմատնենակի:

Оранжерéйщикъ գ. ա. ջերմատնենակ պահող, ջերմատնենակի վերակացու:

Оранжерéя գ. ի. ջերմատնենակ, ջերմանոց || նարնջանոց:

О'ранина գ. ի. մշակուած հող:

Opáніе գ. չ. արօրելը, մշակելը || բղաւելը, գուալը:

О'рань տ. **О'ранина.**

Opáрій, opáрь գ. ա. ուրար, բազկուրար:

Opáтай գ. ա. արօրող, մշակող, երկրագործ:

Opáтель գ. ա. գուացող, գաղգուան, գուան:

Opáтельный ած. մշակութեան:

Оратóрія գ. ի. հռետորութիւն || հոգեերգութիւն, դուսաներգութիւն (կրօնական բովանդակութեամբ):

Opáторски մ. ճարտասանական ձեւով, հռետորական ձեւով || ատենաբանօրէն:

Opáторскій ած. ճարտասանական, ատենաբանական || ատենաբանի:

Opáторство գ. չ. հռետորութիւն, ատենաբանութիւն:

Opáторъ գ. ա. ճարտասան, ճառաբան, հռետոր || ճարտարախօս, ատենաբան:

Opáть բ. ն. հերկել, մշակել || գոռալ, գոռգոռալ, բղաւել, ճչաւել:

Орби́та գ. ի. շաւիղ աստեղաց, աստղուղի || արեւուղի || ակնակապիճ, աչքի յանակ:

Организáторъ գ. ա. կազմակերպող (մարդկանց գործունէութեան):

Организáція գ. ի. կազմակերպութիւն:

Организи́ровать, —зовáть բ. ն. կազմակերպել:

Органи́змъ գ. ա. կազմուածք, յօրինուածք, կազմաւորութիւն:

Органи́стъ գ. ա. երգեհոն ածող, երգեհոնահար:

Органи́ческій ած. գործարանաւոր || գործարանական: **—кая хи́мія**—գործարանական քիմիա: **—кое тѣло**—գործարանաւոր մարմին:

Оргáнка գ. ի. փոքր երգեհոն:

Оргáнный ած. երգեհոնի:

Органогрáфія գ. ի. գործարանագրութիւն, նկարագրութիւն գործարանաց (բոյսերի և այլն):

Органолепти́ческій ած. զգայարանական:

Оргáнъ գ. ա. երգեհոն (նուագարան):

О'рганъ գ. ա. գործարան, գործիք: **—вкýса**—ճաշակելիք, ճաշակելեաց զգայարան: **— дыхáнія**—շնչառութեան գործարան: **— зрѣнія**—տեսանելիք, տեսութեան զգայարան: **— обоня́нія**—հոտոտելիք, հոտոտելեաց զգայարան: **— осязáнія**—շօշափելիք: **— пищеварéнія**—մարսողութեան գործարան: **— половóй**—սեռական գործարան: **— слёзный**—արտասուքի պարկ: **— слýха**—լսելիք: **—ганы чýвствъ**—զգայարանք:

О'ргія գ. ի. գինարբուք || բաքոսեան:

Ордá գ. է. հրոսակ, օրդու, վաչկատուն || || խառնիճաղանճ ամբոխ։

О́рденскій ած. կրօնաւորաց կարգի || || կրօնաւորական։

Орденъ գ. ա. ասպետական նշան, նշան || կրօնաւորաց կարգ։

Ордеръ գ. ա. հրաման։

Ординáрецъ գ. ա. լրատար զինուոր պաշտօնէի մօտ սպասաւորող)։

Ординáрный ած. հասարակ, սովորական։

Ординáта գ. է. շարամերձ (գիծ երկրաչ.)։

Ордонансъ-гáузъ գ. ա. տունն բերդապահի։

Орёлъ գ. ա. արծիւ, արծուի, կանգ։ — морскóй—ծովարծիւ։ — рѣчнóй—գետարծիւ։

Орéолъ գ. ա. բոլ գլխուածական || լուսապսակ (սրբոց գլխի և այլն)։

Оржáвѣть բ. չ. ժանգոտել։

Оржáтъ գ. ա. նշրմպելի, նշի կաթ, բադեմի նշի խիղ (կաթնախառն և ջրախառն)։

Оригинáлъ, —нáлецъ գ. ա. նախագաղափար, նախատիպ, սկզբն || բնագիր, իսկատիպ || բնատիպ մարդ || օտարոտի մարդ, արտակենդրոն մարդ։

Оригинáльно մ. արտասովոր։

Оригинáльность գ. է. ինքնուրոյնութիւն, սկզբնական լինելը, նորութիւն || արտասովոր լինելը, նորութիւն, այլանդակութիւն, անհեթեթութիւն։

Оригинáльный ած. իսկական, ինքնաստեղծ || արտասովոր, նորանշան։ —ная лѝчность—[illegible] անձնաւորութիւն։

Ориктогнóзія գ. է. հանքագիտութիւն։

Ориктогрáфія գ. է. հանքագրութիւն։

Ориктологѝческій ած. հանքախօսական || հանքախօսութեան։

Ориктолóгія գ. է. հանքախօսութիւն։

Оріентáлистъ գ. ա. արևելագէտ, հմուտ ասիական լեզուների։

Оріентáльный ած. արևելեան, ասիական։

Оріентѝроваться բ. ա. ծանօթանալ, խելամուտ լինել, տեղեկանալ։

Оріóнъ գ. ա. Հայկ (աստեղատուն)։

Оркестровáть բ. ն. նուագախմբի համար դասաւորել կամ յարմարացնել։

Оркестрóвка գ. է. նուագախմբի համար դասաւորելը։

Оркéстровый, —рный ած. նուագախմբի։

Оркéстръ գ. ա. նուագախումբ, երաժշտախումբ։

Орлáнъ գ. ա. բրդու, եփենէ, փենէ. թ.։

Орлеáнъ գ. ա. հրուկ, ռուքու (կարմիր ներկ)։

Орлéйщикъ գ. ա. սարկաւագ (թեմական աւագերէցի, որի առի տակ գորգ է ձգում նա)։

Орлéніе գ. չ. դրոշումն, դրոշմելը (արքունի կնքով)։

Орлёнокъ գ. ա. արծուիկ, արծուի ձագ։

Орлéцъ գ. ա. թեմական աւագերէցի ոտքի տակ ձգելու գորգ։

Орлéшникъ տ. Орлéйщикъ.

О́рлики գ. ա. յգ. զանգակիկ. բ.։

О́рликъ գ. ա. արծուիկ, փոքր արծիւ։

Орлѝный ած. արծուի։

Орлѝть, за— բ. ն. դրոշմել (արքունի կնքով՝ աշխէն, կշռաքար և այլն)։

Орлѝца գ. է. էգ արծիւ։

О́рлій տ. Орлѝный.

Орлáкъ գ. ա. ալպեան անգղ. թ.։

Орнáментщикъ գ. ա. զրուագագործ։

Орнитологѝческій ած. թռչնաբանական || թռչնաբանութեան։

Орнитолóгія գ. է. թռչնաբանութիւն։

Орнитолóгъ գ. ա. թռչնաբան։

Орнитомáнтія գ. է. հաւահմայութիւն։

Оробѣ́лый ած. վախեցած, երկչոտ։

Оробѣ́ть բ. չ. վախենալ, երկնչել։

Орогрáфія գ. է. լեռնագրութիւն, նկա-

րագրութիւն լեռների:

Орошáть, оросúть բ. ն. ոռոգել, ցօղել, թրջել: —ся բ. ա. ոռոգուել, ցօղուել:

Орошéніе գ. չ. ոռոգում, ոռոգելը:

Орошённый ած. ոռոգուած, ցօղած:

Орсéль գ. ա. տապարայօր. բ. || կանարեան մամուռների:

Ортогрáфія տ. **Орѳогрáфія.**

Ортопедúческій ած. մանկուղղութեան:

Ортопéдія գ. ի. անդամուղղում, մանկուղղութիւն, արուեստ ուղղելու մանուկների մարմնի անձեւութիւնները:

Оруденѣ́лый ած. հանքացած, հանք դարձած:

Оруденѣ́ть բ. չ. հանք դառնալ:

Орýдіе գ. չ. գործի, գործիք || միջոց || թնդանօթ:

Орудíйный ած. գործիքի:

Орýдный ած. թնդանօթի:

Оружéйникъ գ. ա. զինագործ:

Оружéйничій ած. զինագործի:

Оружéйный ած. զինարանի:

Оружéйня գ. ի. զինարան:

Оруженóсецъ գ. ա. զինակիր:

Орýжіе գ. չ. զէնք, սպառ:

Орумя́нить բ. ն. կարմրացնել:

О'рхисъ գ. ա. խոլորձ. բ.:

Орѣ́ховка գ. ի. կաղնարեխ. թ.:

Орѣ́ховый ած. ընկոյզի, կակալի | կաղնու: —вое дéрево—ընկուզենի, կակալի ծառ:

Орѣхотвóрка գ. ի. գզտորաբեր (միջատ):

Орѣ́хъ, орѣ́шекъ գ. ա. ընկոյզ, կակալ, պօպօք: — грéцкій—արքայակաղին, կաղին: — мускáтный—անուշահոտ ընկոյզ: — чернúльный—գխտոր:

Орѣ́шина գ. ի. ընկուզենի, կաղնի. կակալի ծառ:

Орѣ́шковый ած. գխտորի:

Орѣ́шникъ գ. ա. կաղնու անտառ:

Ора́сина գ. ի. ձող, բիր, գաւազան, կոպալ:

Орѳографúческій ած. ուղղագրական:

Орѳогрáфія գ. ի. ուղղագրութիւն:

Орѳоэ'пія, ортоэ'пія գ. ի. ուսումն ուղիղ արտասանութեան (բառի, հնչիւնի եւայլն):

Осá գ. ի. պիծակ (միջատ):

Осáда գ. ի. պաշարում, պաշարելը:

Осáдистый ած. — **конь** կակուղ բերան, գլուխկախուկ (ձի):

Осадúть տ. **Осаждáть.**

Осáдка գ. ի. անկելը (շորերի) | ետ դարձնելը || վայրատուցում || իջեցնելը, նստեցնելը:

Осáднивать, — нить բ. ն. քերծել, քերթել (կաշին):

Осáдный ած. պաշարման, պաշարելու:

Осáдокъ գ. ա. զիրտ, մրուր, անկուցք, նստուածք: **Образовáть осáдокъ**—վայրատուցել:

Осáдочный ած. ալերեր, նստուած:

Осажáть տ. **Обсáживать.**

Осаждáтель գ. ա. պաշարող:

Осаждáть, осадúть բ. ն. պաշարել || վայրատուցել, զտել: —ся բ. ա. պաշարուել || վայրատուցուել, տորտացուել, զտուել, նստել:

Осаждённый ած. պաշարուած | վայրատուցուած:

Осажéнный ած. անկուած (շորեր):

Осáживать, осадúть բ. ն. անկել (շորեր):

Осáливать, осáлить բ. ն. ճարպոտել, ճարպով քսել: — ся բ. ա. ճարպոտուել, ճրագոտուել:

Осáнисто մ. վայելուչ շարժմամբ, սիգաճեմ:

Осáнистый ած. սիգաճեմ, վայելուչ շարժուածքով:

Осáнка գ. ի. գնացք, շարժուածք, քայլուածք, սիգաճեմ քայլուածք:

Осáнна գ. անհ. ովսաննա:

Освидѣ́тельствованіе գ. չ. վկայում,

վաւերացում, վկայելը, վաւերացնելը, քննելը:

Освидѣтельствованный ած. այցելուած || քննուած || վաւերացրած:

Освидѣтельствовать բ. ն. այցելել, քննել || վկայել, վաւերացնել:

Освирѣпѣть բ. չ. կատաղել, վայրենանալ:

Осви́станный ած. սուլուած, շուացրած:

Осви́стывать, —виста́ть բ. ն. սուլել, շուացնել: —ся բ. ա. սուլուել:

Освободи́тель, —ница գ. ազատիչ, ազատարար, փրկիչ:

Освобожда́ть, —боди́ть բ. ն. ազատել, փրկել, արձակել: —ся բ. ա. ազատուել, փրկուել:

Освобожде́ніе գ. չ. ազատութիւն, փրկութիւն || ազատելը:

Освобождённый ած. ազատուած, փրկուած:

Освобожде́нникъ գ. ա. ազատուած մարդ, ի. ազատարարուհի:

Осво́ивать, —во́ить բ. ն. ընդունել, սեփականել, իւրացնել: —ся բ. ա. ընդունուել, իւրացուել:

Освѣдомиться տ. Освѣдомля́ться.

Освѣдомле́ніе գ. չ. տեղեկացնելը, յայտնելը:

Освѣдомля́ться —миться բ. ա. տեղեկանալ, տեղեկութիւն առնել:

Освѣжа́ть, —жи́ть բ. ն. նորոգել, զովացնել, փոխել (օդը): —ся բ. ա. նորոգուել || զովանալ, զուարթանալ:

Освѣжённый ած. նորոգուած || զովացած:

Освѣти́тельный ած. լուսաւորող:

Освѣти́ть տ. Освѣща́ть.

Освѣтля́ть, —ли́ть բ. ն. պայծառացնել:

Освѣща́тельный տ. Освѣти́тельный.

Освѣща́ть, —вѣти́ть բ. ն. լուսաւորել, լուսաւոր անել: —ся բ. ա. լուսաւորուել:

Освѣще́ніе գ. չ. լուսաւորելը, լուսաւորութիւն:

Освѣщённый ած. լուսաւորուած:

Освяти́тель, —ница գ. լուսաւորող, լուսաւորիչ:

Освяти́тельный ած. լուսաւորող, լուսաւոր:

Освяща́ть, —вяти́ть բ. ն. օրհնել, սրբազնագործել, սրբագործել, նուիրագործել || նուիրել, սրբել, մաքրել: —ся բ. ա. օրհնուել || սրբազնագործուել, մաքրուել, նուիրագործուել:

Освяще́ніе գ. չ. օրհնութիւն, օրհնելը || սրբազնագործութիւն, սրբագործութիւն || մաքրելը:

Освящённый ած. օրհնուած || սրբազնագործուած, նուիրագործուած || մաքրուած:

Осево́й ած. առանցքի:

Осёлокъ, —лочекъ գ. ա. յեսան, յեսանաքար || փորձաքար:

Осёлочный ած. յեսանի, յեսանաքարի:

Осёлъ գ. ա. էշ, աւանակ:

Осенева́ть բ. ն. աշունքը անցկացնել:

Осе́нній ած. աշնանային || աշնան:

О'сень գ. ի. աշունք:

Осерди́ть բ. ն. բարկացնել: —ся բ. ա. բարկանալ:

Осе́рженный, —ржённый ած. բարկացած:

Осеребрённый ած. արծաթաջրուած:

Осеребря́ть —ри́ть բ. ն. արծաթաջրել || առատ պարգեւատրել: —ся բ. ա. արծաթաջրուել:

Осерча́лый ած. բարկացած:

Осерча́ть տ. Серча́ть.

Осетри́на գ. ի. թառափի միս:

Осетри́нный, осе́трій, —ро́вый ած. թառափի || թառափի մսից շինած:

Осётръ գ. ա. թառափ ձ.: — обыкнове́нный—մորէ, բուն թառափ ձ.:

Оси́ливать —лить բ. ն. յաղթել, յաղ-

թահարել։

O'силъ գ. ա. օղակաւոր հանգոյց (անասուն, ձի եւայլն բռնելու համար), քեամանդ։

Осина գ. է. կաղամախ, բարդի։

Осинникъ գ. ա. կաղամախի անտառ։

Осиновикъ գ. ա. կարմիր սունկ. բ.։

Осиновый ած. բարդու || բարդու փայտից շինած։

Осиный ած. պիծակի։

Осипать, осипнуть բ. չ. կերկերել, խռպոտել, խռխնալ, ձայնը կորցնել։

Осипло մ. կերկեր ձայնով, խռպոտ ձայնով։

Осиплость գ. է. կերկերութիւն, խռպոտութիւն։

Осиплый ած. կերկեր, խռպոտ։

Осипнуть տ. Осипать.

Осиротить բ. ն. որբացնել։

Осиротѣлый ած. որբացած, որբ մնացած։

Осиротѣть բ. չ. որբանալ։

Осистый ած. փշալից, փշոտ։

O'сій տ. Осиный.

Осіявать, осіять բ. ն. լուսաւորել, փայլել (արեւ)։

Оскабливать, —коблить բ. ն. քերել, մաքրել։ —ся բ. ա. քերուել։

Оскаленный ած. կրճտացրած։

Оскаливать, —лить բ. ն. կրճտացնել։

Оскалить տ. Оскаливать.

Оскверненіе գ. չ. պղծութիւն, պղծելը || պատեղելը։

Оскверненный ած. պղծուած, պղծեալ։

Осквернитель, —ница գ. պղծող։

Осквернительный ած. պղծողական, պիղծ։

Осквернять, —нить բ. ն. պղծել։ —ся բ. ա. պղծուել։

Осклабляться, —лабиться բ. ա. ժպտիլ, ժպտալ։

Оскобленный ած. քերուած։

Оскоблить տ. Оскабливать.

Осколокъ, —лочекъ գ. ա. կտոր, բեկոր, հատուած։

O'скользенъ գ. ա. փուստ, փատոց, փոստ գալը, փուստ գալը։

Оскома, оскомина գ. է. ատամնառութիւն, ատամնահարութիւն, ատամնահարում։

Оскоменный ած. ատամնառու, ատամները հարող։

Оскоминный ած. ատամնառու, ատամ հարող։

Оскопить տ. Скопить.

Оскопленіе գ. չ. ամորձատելը, կտրելը։

Оскорбитель, —ница գ. անպատուող, անարգող, վշտացնող, վիրաւորող։

Оскорбительно մ. անպատիւ կերպով, անպատուութեամբ։

Оскорбительный ած. վիրաւորիչ, վշտացուցիչ, անպատիւ։

Оскорбить տ. Оскорблять.

Оскорбленіе գ. չ. անպատուութիւն, անարգանք, վիրաւորանք || անպատուելը, անարգելը։

Оскорблённый ած. վշտացած, վիրաւորուած, անպատուուած։

Оскорблять, —бить բ. ն. անպատուել, անարգել, վշտացնել, վիրաւորել։ —ся բ. ա. վշտանալ, նեղանալ, վիրաւորուել։

Оскотинить բ. ն. անասնացնել (սովորութիւններով եւայլն)։ —ся բ. ա. անասուն դառնալ (սովորութիւններով եւայլն)։

Оскребать, оскресть բ. ն. քերելով մաքրել։

Оскребённый ած. քերելով մաքրուած։

Оскрёбки գ. ա. յգ. քերուցք || աղտակի սխլանքաչ։

Оскресть, —рести տ. Оскребать.

Оскудѣвать, —дѣть բ. չ. աղքատանալ, կարօտութիւն զգալ, չքաւորանալ, պակասութիւն զգալ || նուազել։

Оскудѣ́лый ած. աղքատացած, նուազած։

Оскудѣ́ніе գ. չ. աղքատանալը, կարօտութիւն զգալը։

Оскудѣ́ть տ. Оскудѣвáть.

Оскультáція գ. ի. հիւանդի կուրծը հարուածելը և լսելը (բժշկի) ականջով։

Ослáба գ. ի. մեղմացնելը, թուլացնելը, ակարացնելը։

Ослáбить տ. Ослабля́ть.

Ослабле́ніе գ. չ. թուլութիւն || թուլացնելը։

Ослáбленный ած. թուլացած, ակարացած։

Ослáблый ած. թոյլ, թուլացած։

Ослабля́ть, —лáбить բ. ն. թուլացնել, ակարացնել || ներել, զիջանել։

Ослáбнуть տ. Ослабѣвáть.

Ослабѣвáніе գ. չ. թուլացնելը, ակարացնելը։

Ослабѣвáть, —бѣ́ть, —лáбнуть բ. չ. թուլանալ, նուաղիլ, նուազիլ, ակարանալ։

Ослабѣ́лый ած. թուլացած։

Ослабѣ́ніе գ. չ. թուլացնելը։

Ослабѣ́ть տ. Ослабѣвать.

Ослáвленный ած. հռչակուած։

Ославля́ть, ослáвить բ. ն. հռչակել, տարածել, հրատարակել, վատաբանել։ —ся բ. ա. հռչակուել։

Осласти́ть, —лащáть տ. Подсласти́ть, —слащáть.

Ослёнокъ գ. ա. աւանակ, էշամտրուկ, էշու քուռակ։

Осли́злый ած. լորձնոտ։

Ослизнуть տ. Сли́знуть.

Осликъ գ. ա. էշուկ, փոքր էշ || նեպուկ, խոնաւաճճի։

Осли́ный ած. էշու, էշի։

Осли́ца գ. ի. քած էշ։

Осли́цынъ ած. քած էշու։

О'слій տ. Осли́ный.

Ослопáсъ գ. ա. էշարած, էշապան։

Ослóпина գ. ի. լախտ, բիր, կօպալ։

Ослóпный ած. ծանր, հաստ։

Ослóпъ տ. Ослóпина.

О'слухъ տ. Ослу́шникъ.

Ослушáніе գ. չ. անհնազանդութիւն, չլսելը։

Ослу́шиваться, —шáться, —лу́шаться բ. ա. անհնազանդութիւն անել, չլսել։

Ослу́шливый ած. անհնազանդ, չլսող։

Ослу́шникъ, —ница գ. անհնազանդ, չլսող, ըմբոստ (մարդ)։

Ослу́шность գ. ի. անհնազանդութիւն, խօսքի չլսելը։

Ослу́шный ած. անհնազանդ, անսաստ, չլսող, ըմբոստ։

Ослу́шство տ. Ослу́шность.

Ослы́шаться բ. ա. վատ լսել, սխալ լսել։

Ослы́шка գ. ի. սխալ լսուած։

Ослѣди́ть բ. ն. հետքը գտնել։

Ослѣпи́тельно մ. լուսափայլ, շլացուցիչ կերպով։

Ослѣпи́тельность գ. ի. լուսափայլութիւն։

Ослѣпи́тельный ած. շլացուցիչ, ակնախտիղ, լուսափայլ։

Ослѣпи́ть տ. Ослѣпля́ть.

Ослѣпле́ніе գ. չ. կուրացնելը || կուրութիւն։

Ослѣплённый ած. կուրացած || շլացած։

Ослѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կուրացնել || || միտքը շլացնել, շլացնել։ —ся բ. ա. կուրանալ || շլանալ։

Ослѣпля́ющій ած. ակնախտիղ, շլացուցիչ, լուսափայլ։

Ослѣ́пнуть տ. Слѣ́пнуть.

Осля́къ գ. ա. ցլու, վայրի էշ։

Осля́тникъ գ. ա. էշապան։

Осля́чій տ. Осли́ный.

Осмáливать, —моли́ть բ. ն. կպրել,

կպրոտել։ —ся բ. ա. կպրոտուել։

Осма́тривать, осмотрѣ́ть բ. ն. նայել, դիտել, քննել, զննել։ —ся բ. ա. նայուել, քննուել ‖ շուրջը նայել։

Осме́рикъ, —мёрка տ. Осьмери́къ, —мёрка.

Осмино́гъ գ. ա. ութնաբազկեան պոլիպոդ։

Осмій գ. ա. օսմիում (քիմ. մրմ.)։

Осмолённый ած. կպրոտած, կպրած։

Осмо́лка գ. ի. կպրելը, կպրոտելը։

Осмоля́ть տ. Осма́ливать.

Осмотри́тельно մ. շրջահայեցութեամբ, զգուշութեամբ։

Осмотри́тельность գ. ի. շրջահայեցութիւն։

Осмотри́тельный ած. շրջահայեաց, զգոյշ։

Осмо́трщикъ գ. ա. վերահսկող։

Осмо́трщическій, —щичій ած. վերահսկողի։

Осмо́тръ գ. ա. վերադիտում, վերահսկողութիւն։

Осмотрѣ́ніе գ. չ. վերահսկելը, վերահսկողութիւն, զննելը։

Осмо́трѣнный ած. նայուած, զննուած։

Осмѣ́иватель, —ница գ. ծաղրող, ծաղր անող։

Осмѣ́ивать, —мѣя́ть բ. ն. ծաղրել, ծաղր անել։ —ся բ. ա. ծաղրուել, ծիծաղի առարկայ դառնալ։

Осмѣ́ливаться, —литься բ. ա. վստահանալ, համարձակել, յանդգնել։

Осмѣя́ніе գ. չ. ծաղրելը, այպանում։

Осмѣ́янный ած. ծաղրուած, ծաղրի առարկայ դարձած։

Осмѣя́тельный ած. ծաղրական ‖ ծաղրի։

Осмѣя́ть տ. Осмѣ́ивать.

Оснасти́ть տ. Осна́щивать.

Осна́стка գ. ի. սարք նաւի, նաւի կարգուսարք ‖ նաւը սարքելը, նաւայարդարում։

Осна́стный ած. նաւի սարքին վերաբերեալ։

Осна́стщикъ գ. ա. նաւը սարքող, նաւայարդար։

Осна́щивать, оснасти́ть բ. ն. նաւը կարգի ու սարքի դնել, նաւայարդարել։

Осна́щикъ տ. Осна́стщикъ.

Осно́ва գ. ի. հիմն, հիմք ‖ սկիզբն, սկզբունք ‖ հէնք, ծայր, գլուխ (արբանքի), ուքեար։

Основа́ніе գ. չ. հիմնելը, շինելը, կառուցանելը, հիմնարկութիւն, հիմնադրութիւն ‖ հիմք, ստորոտ, խարիսխ ‖ սկիզբն, հիմունք։ — хими́ческое— ալկալի, ալկալի նիւթ։

Осно́ванный ած. հիմնուած, կառուցուած։

Основа́тель, —ница գ. հիմնադիր, հիմնող։

Основа́тельно մ. հիմնապէս, հիմնաւորապէս, հիմնաւոր կերպով։

Основа́тельность գ. ի. հիմնաւորութիւն, հիմնաւոր լինելը։

Основа́тельный ած. հիմնաւոր։

Основа́ть տ. Осно́вывать.

Осно́вный ած. հիմնական։ —ная кость —գանգյատակ։ — соль—թթուական աղ, ենթ աղ։

Осно́вывать, — ва́ть բ. ն. հիմնել, հիմնարկել, հիմնադրել ‖ կառուցանել, շինել, հաստատել։ —ся բ. ա. հիմնուել։

Осо́ба գ. անձնաւորութիւն, անձն, ոմն, ոք, մարդ, կին։

Осо́бенно մ. առանձնապէս, առանձին կերպով, մանաւանդ։

Осо́бенность գ. ի. յատկութիւն, յատկանիշ։ — оборо́та рѣ́чи—յատկաբանութիւն։ Въ осо́бенности—նամանաւանդ։

Осо́бенный ած. յատուկ, առանձին, սեփական։

Особли́во տ. Осо́бенно.
Особли́вость տ. Осо́бенность.
Особли́вый տ. Осо́бенный.
Осо́бно տ. Осо́бо.
Осо́бность գ. է. մենակութիւն, առանձին լինելը։
Осо́бный ած. բաժանուած, առանձնացած։
Особня́къ գ. ա. մենակեաց, մենակ մարդ, առանձին ապրող։
Особо մ. առանձին, զատ, մենակ, ուրոյն։
Осо́бый ած. առանձին, մասնաւոր, զատ, ջոկ։
Особь գ. է. անձն, անձնաւորութիւն։
Особываться, осу́нуться բ. ա. նիհարանալ, կզարուել, սեղմուել։
Осо́ка գ. է. կնիւն, սլատու, աղուածաղիկ. բ.: — песо́чная—թուփշայ։
Осо́ковый, —со́чный ած. սլատուի, աղուածաղկի։
Осоко́ревый ած. բարդու։
Осоко́рина գ. է. բարդու փայտ։
Осокорникъ գ. ա. բարդու անտառ։
Осокорь գ. է. բարդի, կաղամախի. ծռ.:
Осолённый ած. աղած։
Осоли́ть տ. Осоля́ть.
Осолоде́ть տ. Солоде́ть.
Осоля́ть, осоли́ть բ. ն. աղել։ —ся բ. ա. աղուել։
Осопли́вѣть տ. Сопли́вѣть.
Осо́сокъ, осо́сочекъ գ. ա. ծծկան խոճկոր, խոզի ծծկան ձագ։
Осо́тъ գ. ա. կաթնուկ, տատասկ. բ.:
Осо́хнуть տ. Осыха́ть.
Осочи́ть տ. Оса́чивать.
Осо́чный տ. Осо́ковый.
О́спа գ. է. ծաղիկ, պէսակ (ախտ)։
Оспа́ривать տ. Оспо́ривать.
О́спенный ած. ծաղկի (ախտի)։
О́спина գ. է. ծաղկի պուտ։
Оспопривива́ніе գ. չ. պատուաստում ծաղկի, պատուաստում, ծաղկի պատուաստելը, ծաղիկ կոխելը։
Оспопривива́тель գ. ա. ծաղիկ կոխող, ծաղկի պատուաստող։
Оспопривива́тельный ած. ծաղկի պատուաստելու։
Оспо́ренный ած. վիճելի։
Оспо́ривать, оспа́ривать, оспо́рить բ. ն. վիճել, հերքել։ —ся բ. ա. վիճուել, վիճելի լինել։
Оспори́мый ած. վիճելի։
Осрами́ть տ. Осрамля́ть.
Осрамле́ніе գ. չ. խայտառակութիւն ‖ խայտառակելը։
Осрамлённый ած. խայտառակուած։
Осрамля́ть, —ми́ть բ. ն. խայտառակել, անպատուել, ամաչացնել։ —ся բ. ա. խայտառակուել։
Остава́ться, оста́ться բ. ա. մնալ։
Оставле́ніе գ. չ. թողնելը, լքանելը ‖ ‖ լքում։
Оста́вленный ած. թողնուած, լքեալ։
Оставля́ть, —та́вить բ. ն. թողնել, լքանել, դադարել ‖ բաժանել։ —ся բ. ա. թողնուել։
О́ставъ գ. ա. կմախք, ոսկերուտք ‖ ‖ փայտաշէն մաս (նաւի), նաւի կըմախք։
Оста́лый տ. Остально́й.
О́сталь գ. է. մնացորդ։
Остально́й ած. մնացած, մնացորդ ‖ ‖ վերջին մնացածը։
Остана́вливать, —новля́ть, —нови́ть բ. ն. կանգնացնել, արգելել, խափանել, կասեցնել ‖ զսպել, պահել։ —ся բ. ա. կանգնել, մնալ։
Остано́вка գ. է. զուլ, դադար, կանգ առնելը։
Остановле́ніе գ. չ. կանգնացնելը։
Остано́вленный ած. կանգնեցրած։
Остановля́ть տ. Остана́вливать.
Остано́вочный ած. կանգնեցնող, դա-

դարեցնող։

Остáнокъ գ. ա. մնացորդ, մնացած։ Бре́нные остáнки—աճիւն, մեռե-լոտիք։

Остáрокъ գ. ա. ծերացած մշակ։

Остарѣ́лый ած. ծերացած || մնացած։

Остарѣ́ть տ. Старѣ́ть.

Остáтокъ, —тáточекъ գ. ա. մնացորդ, մնացածը։

Остáточный ած. մնացորդի, մնացորդ։

Остáться տ. Оставáться.

Осте́гивать, —гáть, —гнýть բ. ն. ձաղկել։

Остёжка գ. ի. կամար, քամար։

Остекловáть տ. Стекловáть.

Остеоге́нія գ. ի. ոսկրակազմութիւն, ուսումն ոսկրակազմութեան։

Остеогрáфія գ. ի. ոսկրագրութիւն, նկարագրութիւն ոսկորների։

Остеологи́ческій ած. ոսկրաբանական || || ոսկրաբանութիւն։

Остеолóгія գ. ի. ոսկրաբանութիւն։

Остеотóмія գ. ի. ոսկրահատութիւն։

Остепеня́ть, —ни́ть բ. ն. խելօքացնել, ծանրաբարոյ դարձնել։ —ся բ. ա. խելօքանալ, ծանրաբարոյ դառնալ։

Остервени́ть տ. Остервеня́ть.

Остервенѣ́лый ած. կատաղած, գազազած, մոլեգին։

Остервенѣ́ніе գ. չ. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն || կատաղելը։

Остервеня́ть, —ни́ть բ. ն. կատաղեցնել։ —ся բ. ա. կատաղել, մոլեգնել։

Остерегáніе գ. չ. զգուշացնելը։

Остерегáтель, —ница գ. զգուշացնող։

Остерегáтельный ած. զգուշացուցիչ։

Остерегáть, —тере́чь բ. ն. զգուշացնել։ —ся բ. ա. զգուշանալ, ակնածել։

Остереже́ніе տ. Остерегáніе.

Остережённый ած. զգուշացրած։

Остере́чь տ. Остерегáть.

Ости́стый ած. կարծրամազ, հաստ մազերով։

О́стіе գ. չ. փուշ (բոյսերի)։

О́стовъ տ. О́ставъ.

О́стовый ած. արեւելեան։

Остóйчивость գ. ի. կայունութիւն։

Остóйчивый ած. կայուն։

Остолбенѣ́лый ած. քարացած, փետացած, ընդարմացած, սիւնացած։

Остолбенѣ́ніе գ. չ. քարանալը, ընդարմանալը, ապշութիւն։

Остолбенѣ́ть տ. Столбенѣ́ть.

Остолóпина, остолóпъ գ. ի. երկայն ցօցօ, չիմար։

Осторóжно մ. զգուշութեամբ։

Осторóжность գ. ի. զգուշութիւն։

Осторóжный ած. զգոյշ, զգաստ, շըրջահայեաց։

Острáгивать, —рогáть բ. ն. շաղափել, տաշել, ռանդել։ —ся բ. ա. տաշուել։

Остраки́змъ գ. ա. խեցեկոյտ վճիռ։

Отрасти́ть տ. Острáщивать.

Острáстка գ. ի. երկիւղ, ահ։ Дать острáстку—վախեցնել։

Острáчивать տ. Обстрáчивать.

Острáщивать, —расти́ть բ. ն. երկիւղ տալ, ահ տալ։

Остреё գ. չ. սայր, բերան, շեղբ։

Остре́ніе գ. չ. սրելը։

О́стренькій, óстрый ած. սուր։ О́стрый мáльчикъ—սրամիտ տղայ։

Остре́нько տ. Острó.

Острёхонекъ տ. О́стрый.

Остригáть, —ри́чь բ. ն. խուզել, կտրել։ —ся բ. ա. խուզուել։

Остриже́ніе, остри́жка գ. խուզելը։

Остри́женный ած. խուզուած, խուզած։

Остри́льщикъ գ. ա. սրող։

Остри́ть, востри́ть բ. ն. սրել, յեսանել || || սրախօսութիւն անել։ —ся բ. ա. սրուել || սրամիտ դառնալ։

Остри́чь տ. Остригáть.

O'стріе տ. Остреё.
Остро́ մ. սուր, չեշտակի || բարակ, նուրբ || սրածայր || սրամտութեամբ, ճարտարութեամբ։
Острова́тость գ. ի. փոքր ինչ սրութիւն || բարակութիւն, նրբութիւն։
Острова́тый ած. փոքր ինչ սուր։
Острове́рхій ած. սրածայր։
Острови́стый ած. կղզիաւոր, կղզիներով հարուստ։
Островитя́нинъ, —тя́нка գ. կղզեաբնակ, կղզեցի։
Островка գ. ի. հարթայատակ նաւ։
Острово́къ, —во́чекъ գ. ա. կղզեակ, փոքր կղզի։
Островско́й ած. կղզու, կղզիի։
Островъ գ. ա. կղզի։
Остро́ганный ած. տաշուած, ռանդուած։
Острога́ть տ. Остра́гивать.
Острогла́зый ած. սրատես, սրատեսիկ, սրակն։
Остроголо́вый ած. սրածայր, սրագլուխ։
Острогу́бцы գ. ա. յգ. նուրբ ունելիք։
Остро́гъ գ. ա. ցցապատ բերդակ || բանտ ցանկապատով, բանտ։
Остродо́нный ած. սրայատակ։
Остро́житься բ. ա. պաշտպանուել ցցապատով։
Остро́жникъ գ. ա. բանտարկեալ, յանցաւոր։
Остро́жный ած. բանտային || բանտի։
Острозря́щій տ. Острогла́зый.
Острозу́бцы տ. Острогу́бцы.
Острокі́льный ած. սրախել, սրաքիթ (նաւ)։
Острокі́слый ած. կծու, թթու, թթուկծու։
Остроконе́чіе գ. չ. սրածայրութիւն։
Остроконе́чно մ. սրածայր։
Остроконе́чный ած. սրածայր, սրամէտ, նրբաւարտ։
Остроли́стникъ, остроли́стъ, остро-кро́въ գ. ա. սրատերև, փշադափնի, փշարմատ, փշատերև, յարադալար ժանտափուշ, չիչխան. բ.։
Остроно́сый ած. սրաքիթ։
Остроокій տ. Острогла́зый.
Остропаху́чій ած. սուր հոտով։
Остропёстръ գ. ա. ուղտափուշ. բ.։
Остропоня́тливый ած. սրամիտ։
Остроры́лъ գ. ա. թրաձուկ։
Острослóвъ գ. ա. սրախօս (մարդ)։
О́строcть գ. ի. սրութիւն։
Острота́ գ. ի. սաստկութիւն, կծուութիւն || սրախօսութիւն, սրամտութիւն։
Остроуго́льный ած. սրանկիւն։
Остроу́мецъ գ. ա. սրամիտ, նրբամիտ (մարդ)։
Остроу́міе գ. չ. սրամտութիւն, նրբամտութիւն, ճարտարամտութիւն, նրբիմաստութիւն։
Остроу́мно մ. սրամտութեամբ, նրբամտութեամբ։
Остроу́мный ած. սրամիտ, արագամիտ, նրբամիտ, ճարտարամիտ, նրբիմաստ։
Острохво́стка գ. ի. երկայնագի բադ. թ.։
Острочи́ть տ. Обстра́чить.
Остру́га́ть տ. Острога́ть.
Остру́живать —жи́ть տ. Остра́гивать.
Остру́жка գ. ի. տաշեղ։
Оструп́ѣть տ. Струпѣ́ть.
О́стрый ած. սուր || սրուած || սրածայր || նուրբ || հատու, կտրող || սրամիտ, նրբամիտ, ճարտար || բարկ, տաք, կծու || ազդու, սաստիկ։
Острѣ́ть բ. չ. սրանալ, սուրնալ։
Остря́къ գ. ա. սրախօս, ճարտարամիտ (մարդ)։
Осту́да մ. մրսեցնելը։
Остужа́ть, —туди́ть բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել —ся բ. ա. սառել, պաղել։
Осту́женный ած. սառած, պաղած։
Оступа́ться, —пи́ться բ. ա. սայթաքել, գայթել։

O'ступь, осту́пка գ. սխալ քայլ, սայթաք։

Остъ գ. ա. յգ. արևելք։

Остыва́ть, —ты́нуть, —ты́ть բ. չ. սառչիլ, պաղիլ, հովանալ, զովանալ || || նուաղիլ։

Остыжа́ть, —тыди́ть բ. ն. ամաչեցնել, կարմրեցնել, խայտառակել, ամօթահար անել։

Остыжённый ած. ամաչեցրած, ամօթահար։

Осты́лый ած. սառած, պաղած, հովացած։

Осты́нуть, —ты́ть տ. Остыва́ть.

Ость գ. ի. խիթանք, քիստ, փուշք (ցորենի հասկի և այլն) || ողնաշար։

Осуди́тель, —ница գ. դատապարտող || || վատաբանող։

Осуди́тельный ած. դատապարտելի || || պախարակելի։

Осуди́ть տ. Осужда́ть.

Осужда́ть, —суди́ть բ. ն. դատապարտել, կշտամբել || վատաբանել, բամբասել, պախարակել։ —ся բ. ա. դատապարտուել || վատաբանուել։

Осуждённый ած. դատապարտուած, դատապարտեալ։

Осужде́ніе գ. չ. դատապարտութիւն || || դատապարտելը || եպերանք։

Осужде́нникъ, осу́женникъ գ. ա. դատապարտեալ, դատապարտուած մարդ։

Осу́нуться տ. Осо́вываться.

Осушённый ած. չորացած, ցամաքած։

Осу́шивать, —суши́ть բ. ն. չորցնել, ցամաքացնել։ —ся բ. ա. չորանալ, ցամաքել։

Осу́шка գ. ի. չորացում || չորացնելը, ցամաքացնելը։

Осу́шный ած. չորացնելու, ցամաքացնելու։

Осуществи́мый ած. իրագործելի։

Осуществи́ть տ. Осуществля́ть.

Осуществле́ніе գ. չ. իրագործութիւն, իրագործում || իրագործելը։

Осуществлённый ած. իրագործուած։

Осуществля́ть, —ви́ть բ. ն. իրագործել։ —ся բ. ա. իրագործուել։

Осчастли́вить տ. Счастли́вить.

Осы́панный ած. ցանուած, թափուած։

Осыпа́ть, осы́пать բ. ն. ցանել, թափել, լցնել || առատաձեռն լինել (դէպի որևէ անձն) || առատ պարգևատրել։ —ся բ. ա. ցանուել։

Осы́пка գ. ի. ծածկելը (հողով և այլն), ցանելը, թափելը || լցնելը։

O'сыпь գ. ի. գահավէժ, փլած տեղ (գետերի, ձորի և այլն) || հողաթումբ || պարսպի, պատերի թմբի։

Осырѣлый ած. խոնաւացած, նամացած, թաց։

Осырѣ́ть բ. չ. խոնաւանալ, նամանալ։

Осыха́ть տ. Обсыха́ть.

Ось գ. ի. առանցք, կունդ, սռնի։ — бокова́я—կողմնակի առանցք։ — гла́вная—գլխաւոր առանցք։ — зе́мная երկրագնդի առ.։ — магни́тная—մագնիսակ. առ.։ — па́бочная—կողմնակի առանցք։

Осьмерико́вый ած. ութնանոց, ութնոց։

Осьмери́къ գ. ա. ութնոց, ութնաթիւ։

Осьмери́ть բ. ն. ութապատկել, ութ անգամ շատացնել։

Осьмери́цею, —ри́чно մ. ութնապատիկ, ութնիցս։

Осьмери́чный ած. ութն թուից բաղկացած։

Осьмёрка գ. ի. ութնանոց (խաղաթուղթ)։

Осьмерно́й տ. Осьмери́чный.

Осьмерня́ գ. ի. ութամձի, ութ ձի (լծուած)։

Осьме́ро գ. ութն, ութն միասին

Осьмигра́нникъ գ. ա. ութանիստ (երկրչ.)։

Осьмигра́нный ած. ութերես։
Осьмидесятилѣтній ած. ութսունամեայ։
Осьмидеся́тый ած. ութսուներորդ։
Осьмиконе́чный ած. ութածայր։
Осьмилѣтній ած. ութնամեայ, ութամեայ։
Осьмиму́жіе գ. չ. ութնառէջք (բոյս)։
Осьми́на, —ми́нка գ. ի. ութերորդ մաս։
Осьмиугольникъ գ. ա. ութանկիւն (երկրչափ. մրմ.)։
Осьмиугольный ած. ութանկիւնի։
Осьмна́дцатый ած. ութևտասներորդ։
Осьмна́дцать թ. ութևտասն, տասնևութն։
Осьмогла́сникъ գ. ութաձայն։
Осьмо́й, восьмо́й ած. ութերորդ։
Осьмойна́десять ած. ութևտասներորդ։
Осьму́ха գ. ի. ութերորդ մասն։
Осьмушечный ած. ութերորդ մասի։
Осьму́шка գ. ի. ութերորդ մաս։
Осьмьдесять տ. **Восе́мьдесять.**
Осѣданіе գ. չ. նստելը, իջնելը, վայրասուզելը | վայրասուզում։
Осѣда́ть, осѣ́сть բ. չ. ստորասուզել, վայրասուզել։
Осѣдланный ած. թամքուած, համետուած։
Осѣдла́ть տ. **Осѣдлывать.**
Осѣдлость գ. ի. հաստատ բնակութիւն։
Осѣдлывать, —ла́ть բ. ն. թամքել, թամբել, համետել։ —ся բ. ա. թամբուել, համետուել։
Осѣдлый ած. հաստատաբնակ։
Осѣка́ться, осѣ́чься բ. ա. պատռատուել, կտրուել։
Осѣлый ած. նստած, ցածր իջած, իջած։
Осѣменя́ть, —мени́ть բ. ն. սերմանել, սերմել, ցանել։ —ся բ. ա. սերմանուել, ցանուել։
Осѣне́ніе գ. չ. ծածկելը, պատսպարելը։
Осѣнённый ած. ծածկուած || օրհնուած, հովանաւորուած։

Осѣня́ть, —ни́ть բ. ն. ծածկել, հովանաւորել, պատսպարել || օրհնել (խաչակնքելով)։ —ся բ. ա. ծածկուել || || օրհնուել (խաչակնքելով)։
Осѣ́ренный ած. ծծմբոտուած։
Осѣ́ривать, —рить բ. ն. ծծմբել, ծըծմբոտել, ծծմբով ծածկել։ —ся բ. ա. ծծմբոտուել։
Осѣ́сть տ. **Осѣда́ть.**
Осѣ́тить բ. ն. ցանցով բռնել, ցանցով պատել, թակարդապատել։
Осѣ́чка գ. ի. չայրող, կայծքարի չառնելը (հրացանի)։
Осѣ́чься տ. **Осѣка́ться.**
Осяза́емость գ. ի. շօշափելի լինելը։
Осяза́емый ած. շօշափելի, զննելի։
Осяза́ніе գ. չ. շօշափողութիւն || О́рганъ осяза́нія—շօշափելիք։
Осяза́тельно մ. շօշափելի կերպով։
Осяза́тельный ած. շօշափելի, զգալաշօշափ։
Осяза́ть բ. ն. շօշափել։ —ся բ. ա. շօշափուել։
Ота́бориться տ. **Та́бориться.**
Отакела́жить տ. **Такела́жить.**
Ота́льгія գ. ի. ականջացաւ։
Ота́нивать տ. **Отоня́ть.**
Ота́пливать, —топи́ть բ. ն. վառել (վառարան ևայլն) || հալելով զտել։ —ся բ. ա. վառուել || հալուել։
Ота́птывать, отопта́ть բ. ն. ոտնակոխ անել, կոխկրտել։ —ся բ. ա. ոտնակոխ լինել։
Ота́ра գ. ի. հօտ, սուրու || ամբոխ։
Ота́рщикъ գ. ա. ոչխարարած, հովիւ։
Отба́вить տ. **Отбавля́ть.**
Отба́вка գ. ի. պակասցնելը, քչացնելը։
Отба́вленный ած. պակասցրած, քըչացրած։
Отбавля́ть, —ба́вить բ. ն. պակասացնել, քչացնել։ —ся բ. ա. պակսել, քչանալ։

Отбáживаться, отбожи́ться բ. ա. երդումը ժխտել, հաշտ գալ, հաշտ ուտել:

Отбарабáнить բ. ն. Թմբկահարել: — **урóкъ**—արագ տալ, բլբլացնել (դասը):

Отбивáть, отби́ть բ. ն. մղել || խորտակել || խլել, վերադարձնել, հրաժարեցնել || նուազեցնել || ապտակել || || ետ դառնալ || վճարել, հատուցանել || կատարել, ծառայել: **—ся** բ. ա. ընդդիմանալ, ընդդիմադրել || ազատուել, փախչել, հեռանալ:

Отбивнóй ած. — **огóнь**—անդրադարձ լոյս: **—ная котлéта**—կողիկ, չմանրած կողիկ (կերակուր):

Отбирáльщикъ —щица գ. խլող, կորզող, առնող, ընտրող, ժողովող:

Отбирáніе գ. չ. ստանալը, վերցնելը, ժողովելը, առնելը, ընտրելը, ջոկելը:

Отбирáтель տ. **Отбирáльщикъ.**

Отбирáть, отобрáть բ. ն. վերցնել, առնել, ստանալ, ժողովել || խլել, կորզել || որոշել, ընտրել: **—ся** բ. ա. առնուել, ստացուել, հաւաքուել || որոշուել, ընտրուել:

Отби́тіе գ. չ. խլելը, ժողովելը, ետ առնելը || ետ մղելը:

Отби́тый ած. ետ մղուած || ետ խլուած, վերադարձրած || ապտակած:

Отби́ть տ. **Отбивáть.**

Отблáговѣстить բ. չ. զանգահարութիւնն աւարտել (եկեղեցւ):

Отблагодари́ть բ. ն. շնորհակալութիւն յայտնել:

О́тблескъ գ. ա. ցոլք, փայլ, լոյս ցոլացում:

Отблеснýть բ. չ. ցոլանալ:

Отбожи́ться տ. **Отбáживаться.**

Отбóй գ. ա. ետ մղելը, անդրադարձնելը, ցոլացնելը || կոտրելը || հեռացնելը, ոչնչացնելը || խլելը, կորզելը || || կռուին աւարտելը:

Отбóйный ած. ետ մղող, ետ դարձնող:

Отборáнивать, —рони́ть բ. ն. տափանելը աւարտել:

Отбóрка գ. ի. ժողովելը, հաւաքելը || բարակ պարը կամ շրջանակ վերադիր նկարի շուրջը:

Отбóрный ած. ընտրուած, ջոկած, ընտիր:

Отборони́ть տ. **Отборáнивать.**

Отбóрщикъ, —щица գ. ընտրող, ջոկող:

Отбóръ գ. ա. ջոկելն եւ, ընտրուածք, հատընտիր բան:

Отбóтать բ. ն. խեթել պրծնել, ծեծել:

Отбрáжничать բ. չ. զգաստանալ, անկարգ կեանքից ձեռք վերցնել:

Отбрáниваться բ. ա. հայհոյանքին հայհոյանքով պատասխանել:

Отбрáсывать, —росáть, —рóсить բ. ն. հեռու ձգել, ետ շպրտել, ետ թափել || հանել, որոշել || ցոլացնել: **—ся** բ. ա. շպրտուել, ետ ձգուել:

Отбривáть, —ри́ть բ. ն. Թրաշել վերջացնել, ածիլել || վճռողաբար բաց-ատել:

Отбрóсанный, —рóшенный ած. հեռու ձգուած, շպրտուած || անդրադարձրած:

Отбывáтель գ. ա. խուսափող, փախստ-ող || (հարկ) վճարող:

Отбывáтельство գ. չ. փախչելը, փախուստ || (հարկ) տալը:

Отбывáть, отбы́ть բ. չ. հեռանալ, փախչել, խուսափել || վճարել, տալ (հարկ եւայլն):

Отбы́тіе գ. չ. հեռանալը, գնալը, չուելը:

Отбѣгáть —бѣжáть բ. չ. փախչել, խուսափել:

Отбѣ́гать (нóги) բ. չ. յոգնեցնել (ոտքերը):

Отбѣлённый ած. սպիտակեցրած, ճերմակցրած:

Отбѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. սպիտակա-

ցնել, ճերմակցնել։ —ся բ. ա. սպիտակնալ, ճերմակնալ։

Отбѣлка գ. ի. սպիտակացնելը, ճերմակցնելը։

Отвáга գ. ի. անվեհերութիւն, արիութիւն։

Отвáдить տ. Отвáживать.

Отвáживать, —вáдить բ. ն. մոռացնել տալ, մոռանալ տալ, սովորութիւնից հանել։ —ся բ. ա. մոռանալ, սովորութիւնից ձեռք վերցնել։

Отвáживать, —жить բ. ն. վստահութիւն ներշնչել, քաջալերել։ —ся բ. ա. վստահանալ, խիզախել։

Отвáжно մ. անվեհերութեամբ, վստահութեամբ, աներկիւղաբար, արիաբար։

Отвáжность գ. ի. անվեհերութիւն, վստահութիւն։

Отвáжный ած. անվեհեր, քաջասիրտ, քաջարի, դիմագրաւ, աներկիւղ, վստահ, քաջամարտիկ։

Отвалёный, —лéнный ած. գլորուած, վայր ընկած։

Отвáливать, —вали́ть բ. ն. գլորել, տապալել, թաւալել || եզերքից ցած քշել (նաւը) —ся բ. ա. ընկնել || ցած գնալ (եզերքից)։

Отвáлина գ. ի. զառիվայր, փլած մաս (լեռան, գետեզրի եւ այլն) || շեփ, ապաթ։

Отвали́ть տ. Отвáливать.

Отвáлка գ. ի. տապալելը, փլչելը || եզերքից ցած հրուելը (նաւի եւ այլն)։

Отвáлъ գ. ա. մղելը || ցամաքում, եզերքից ցած մղելը (նաւի եւ այլն)։

Отвáльное ած. և գ. չ. նաւահարկ (նաւահանգստի մէջ մնալու համար)։

Отваля́ть (вóйлоки) բ. ն. լմելը ապրտել կամ վերջացնել (թաղիք եւ այլն)։

Отварённый ած. եփուած։

Отвáривать, —вари́ть բ. ն. եփել աւարտել || եփելով պատրաստել։ —ся բ. ա. եփուել։

Отвáрка գ. ի. եփելը || եփուածք։

Отвáрный ած. եփած։

Отвáръ գ. ա. արգանակ, մաճուր, քամածք, մաղուխ (խաշու)։

Отвáстривать, —востри́ть բ. ն. սրել, սրացնել։

Отведéніе գ. չ. տանելը։

Отведённый ած. տարուած || հեռացուած || նշանակուած։

Отвезéніе գ. չ. տանելը (ձիով, կառքով եւ այլն)։

Отвезённый ած. տարուած, տեղափոխուած (կառքով եւ այլն)։

Отвезти́, отвéзть տ. Отвози́ть.

Отвергáтель գ. ա. հերքող, մերժող։

Отвергáтельный ած. հերքողական, մերժողական։

Отвергáть, —гнýть բ. ն. հերքել, մերժել, չ'ընդունել։ —ся բ. ա. հերքուել, մերժուել։

Отвердѣвáть, —дѣть բ. չ. պնդանալ, կարծրանալ, ամրանալ, թանձրանալ։

Отвердѣлость գ. ի. պնդութիւն, կարծրութիւն, թանձրութիւն։

Отвердѣлый ած. պնդացած, կարծրացած։

Отвердѣніе տ. Отвердѣлость.

Отвердѣть տ. Отвердѣвáть.

Отвéрженецъ, —женикъ գ. ա. մերժուած, արտաքսուած, դուրս արուած || || թողնուած, երեսէ ձգած։

Отвержéніе գ. չ. մերժելը || արտաքսելը։

Отвéрженный, —вéргнутый ած. մերժուած, չ'ընդունուած։

Отверзáть, отвéрзти, отвéрзть բ. ն. բանալ։ —ся բ. ա. բացուել։

Отвéрзтіе գ. չ. բացուածք, ծակ, բերան։

Отвéрзтый ած. բացուած, բաց։

Отвéрзть տ. Отверзáть.

Отвернýть տ. Отвёртывать.

Отвернýтый ած. թեք դարձուած, ար-

արտացրուած։ —тый нарýжу—արտաթեք։

Отвéрстіе գ. չ. բացուածք, ծակ, բերան, մուտք, անցք։ — носовóе зáднее—կոանկ։ — пищепріéмника—որկորանցք։ — мáтки—ծննդաբերան։

Отвёртка գ. ի. շաղափ, քակիչ, բացիչ, քանդիչ-ընդլիչ, պտուտակի բանալի։

Отвёрточный ած. պտուտակ քանդող։

Отвёртывать, —тѣть, —рнýть բ. ն. պտուտակը քանդել (բալանիով)։ —ся բ. ա. քանդուել (պտուտակը)։

Отвертѣться բ. ա. խուսափել, խոյս տալ։

Отвéрченный, —вёрнутый ած. պտրտացուած, դարձուած, քանդուած։

Отвести́ տ. Отводи́ть.

Отвивáть, отви́ть բ. ն. ոլորել արձնել || ոլորածը քանդել։

Отви́ливать, —ля́ть, —льнýть —ся բ. ա. և բ. չ. խուսափել, փախչել։

Отви́нчивать, —нти́ть բ. ն. պտուտակը քանդել, յետ պտտել։ —ся բ. ա. քանդուել (պտուտակ)։

Отви́нченный ած. յետ քանդուած, յետ պտտուած (պտուտակ)։

Отвисáть, —ви́снуть բ. չ. կախ ընկնել, կախուել։

Отви́слый ած. կախ ընկած, կախուած։

Отви́снуть տ. Отвисáть.

Отви́ть տ. Отвивáть.

Отвлекáтельный ած. ուշադրութիւնը ցրող, ուշադրութիւնը ուրիշ կողմ դարձնող։ —ное нападéніе—վերահաս յարձակում, կողմնակի կերպով վրայ արձնելը։

Отвлекáть, — отвлéчь բ. ն. շեղել, դարձնել, ցրել || քաշել, յետ քաշել։ —ся բ. ա. յետ մնալ, հեռանալ։ —кáться отъ рабóты—գործից յետ մնալ, աշխատանքից յետ ընկնել։

Отвлечéніе գ. չ. վերացնելը, վերացում։

Отвлечéнно մ. վերացական կերպով, տեսականապէս։

Отвлечéнность գ. ի. վերացականութիւն։

Отвлечённый ած. յետ պահած, հեռացրած։

Отвлечéнный ած. վերացական, տեսական։ —ное числó—վերացական թիւ։

Отвлéчь տ. Отвлекáть.

Отводи́ть, —вести́ բ. ն. տանել || դարձնել, շեղել || հեռացնել || նշանակել։

Отвóдка գ. ի. տանելը || փոխելը, շեղելը || նշանակելը։

Отвóдный ած. շեղող, յետ դարձնող։

Отвóдокъ գ. ա. ագուրի, տաշտաթաղ, որթի բարունակ։

Отвóдчикъ գ. ա. նշանակող, բնակատեղի պատրաստող, արօտատեղ կամ խոտատեղ բաժանող։

Отвóдъ գ. ա. տանելը || մերժելը, հերքելը || հեռացնելը, մերժելը (վկայի եայլն) || նշանակելը կամ տալը (բնակարանի, արօտատեղի)։

Отвоёванный ած. նուաճած, յաղթութեամբ յետ առած։

Отвоевáть բ. չ. պատերազմն աւարտել || յաղթել, նուաճել։

Отвози́ть, отвезти́ բ. ն. տանել, տեղափոխել (կառքով եայլն)։ —ся բ. ա. տարուել, տեղափոխուել (կառքով և այլն)։

Отвóзка գ. ի. տեղափոխումն, տեղափոխութիւն, տեղափոխելը, տանելը։

Отвóзный ած. տեղափոխելի || տեղափոխութեան։

Отвóзъ տ. Отвóзка.

Отволáкивать, отволóчь բ. ն. քարշել, քարշելով տանել, քարշ տալ։ —ся բ. ա. քարշուել, քարշելով տարուել։

Отвóлглый ած. նամացած, խոնաւացած, թրջուած, թաց։

Отвóлгнуть բ. չ. նամանալ, խոնաւանալ, թացնալ, թրջուել։

Отволóчка գ. ի. խուսափումն գործից, ձգձգելը, պատճառաբանութեամբ քարշ տալը, քաշքշոց։

Отволóчь տ. **Отволáкивать.**

Отворáживать, —рожи́ть բ. ն. կախարդանքը հեռացնել, թլիսմը վերցնել։

Отворáчивать, отвороти́ть բ. ն. շրջել, դարձնել։ —ся բ. չ. դառնալ։

Отвóренный ած. բացուած, բաց արած։

Отвори́ть տ. **Отворя́ть.**

Отворожи́ть տ. **Отворáживать.**

Отвороти́ть տ. **Отворáчивать.**

Отворóтный ած. յետ դարձնող։ — кóрень—մանրագոր, մարդատակ, լոշտակ. բ.։

Отворóтъ գ. ա. յետ ծալուելը, դարձուածք (զգեստի և այլն)։

Отворóченный ած. դարձրած, շրջեցրած։

Отворя́ть, —ри́ть բ. ն. բանալ։ —ся բ. չ. բացուել։

Отвостри́ть տ. **Отвáстривать.**

Отврати́тельно մ. և բ. զզուելի կերպով ‖ զզուելի է, զարշելի է։

Отврати́тельность գ. ի. զզուելի լինելը, զարշելիութիւն։

Отврати́тельный ած. զզուելի, զարշելի, նողկալի, պժգալի։

Отвращáть, —рати́ть բ. ն. դարձնել, յետ դարձնել ‖ հեռացնել ‖ խափանել ‖ զզուեցնել։ —ся բ. չ. յետ դառնալ ‖ խափանուել։

Отвращённый ած. յետ դարձրած, խափանուած։

Отвращéніе գ. չ. յետ դարձնելը ‖ զզուանք, նողկանք, զարշանք, յափրութիւն, խորշում։

Отвсю́ду մ. ամեն կողմից, ամեն կողմանէ, յամենուստ։

Отвыкáть, отвы́кнуть բ. չ. սովորութիւնը թողնել, սովորութիւնից ձեռք վերցնել, խամանալ։ Трýдно отвы́кнуть отъ табакý—դժուար է ծխելու սովորութիւնից ձեռք վերցնել։

Отвы́клый ած. սովորութիւնից դուրս եկած, խամացած։

Отвы́кнуть տ. **Отвыкáть.**

Отвы́чка գ. ի. սովորութիւնից դուրս գալը, խամանալը։

Отвѣвáть, —вѣ́ять բ. ն. էրնել, էրանել։ —ся բ. չ. էրնուել, էրանուել։

Отвѣ́данный ած. փորձուած, ճաշակուած, համը առած։

Отвѣ́дываніе գ. չ. համտեսութիւն, ճաշակում, ճաշակաւութիւն, փորձելը, ճաշակելը, համը առնելը։

Отвѣ́дывать, —вѣ́дать բ. ն. փորձել, ճաշակել, համը առնել։

Отвѣнчáть բ. ն. պսակը վերջացնել, պսակել վերջացնել։

Отвѣ́сить տ. **Отвѣ́шивать.**

Отвѣ́сно մ. ուղղաձիգ կերպով։

Отвѣснóй ած. —нáя мукá—բաժին ալիւր (գինուորի և այլն)։

Отвѣ́сность գ. ի. ուղղաձգութիւն, ուղղաձիգ լինելը։

Отвѣ́сный ած. ուղղաձիգ։

Отвѣ́сокъ տ. **Отвѣ́съ.**

Отвѣ́съ գ. ա. կապարալար, ուղղորդ։

Отвѣ́тить տ. **Отвѣчáть.**

Отвѣ́тный ած. պատասխանի։

Отвѣ́тственность գ. ի. պատասխանատուութիւն։

Отвѣ́тственный ած. պատասխանատու։

Отвѣ́тствіе տ. **Отвѣ́тственность.**

Отвѣ́тствовать բ. չ. պատասխանել, պատասխան տալ ‖ պատասխանատու լինել ‖ համապատասխանել, յարմարուել։

Отвѣ́тчикъ, —чица գ. ա. պատասխանատու, պատասխան տուող ‖ համար տուող, ամբաստանեալ ‖ բողոքընդդէմ, պահանջընդդէմ։

Отвѣтъ գ. ա. պատասխան || հաշիւ, համար:

Отвѣчáть, —вѣтить բ. ն. պատասխանել, պատասխան տալ || պատասխանատու լինել || համապատասխանել, յարմարուել:

Отвѣшенный ած. կշռուած:

Отвѣшивать, —вѣсить բ. ն. կշռել || || ուղղաձգութիւնը հարթաչափով ըստուգել: — поклóнъ — գլուխ տալ: —ся բ. ա. կշռուել:

Отвѣянный ած. էրնուած, էրանուած:

Отвѣять տ. **Отвѣвáть.**

Отвя́занный ած. քակուած:

Отвя́зывать, —зáть բ. ն. քակել, կապը քանդել, քանդել, լուծել: —ся բ. ա. քակուել:

Отрáвливать, —говѣть բ. չ. ապաշխարել պրծնել, ապաշխարութիւնն աւարտել:

Отгáданный ած. իմացած, գուշակած, գտած:

Отгадáть տ. **Отгáдывать.**

Отгáдка գ. է. գուշակելը, իմանալը:

Отгáдчикъ, —чица գ. գուշակող, իմացող:

Отгáдъ գ. ա. գուշակութիւն:

Отгáдывать, —гадáть բ. ն. գուշակել, նախազգալ, իմանալ: —ся բ. ա. գուշակուել, իմացուել:

Отгáнивать, отогнáть բ. ն. թորումը վերջացնել: —ся բ. ա. թորուել վերջանալ:

Отгáнивать տ. **Отгоня́ть.**

Отгвозди́ть բ. ն. քանդել, մեխերը հանել (տախտի և այլ բաների վրայից):

Отгибáть, отогну́ть բ. ն. ծալը բանալ: —ся բ. ա. ծալը բացուել:

Отги́бка գ. է. ծալի բանալը:

Отгибнóй ած. բացուող ծալով:

Отги́бъ գ. ա. բացուող ծալ:

Отглáдить տ. **Глáдить.**

Отгнáть տ. **Отгоня́ть.**

Отгни́вать, —ни́ть բ. չ. յղքել, նեխուել, փտել:

Отговáриванье գ. չ. միտքը փոխելը, յետ համոզելը, յետաշրջում տալը:

Отговáривать, —вори́ть ա. ն. յետ դարձնել, միտքը փոխել, յետաշրջել դիտաւորութիւնից:

Отговори́ть բ. ն. խօսելը աւարտել:

Отговóрка, —рочка գ. է. պատճառանք, պատճառաբանութիւն, արդարացում:

Отговóрочный ած. արդարանալու, արդարացման:

Отговѣть տ. **Отрáвливать.**

Отголóсокъ, —сочекъ գ. ա. արձագանք:

Отгони́ха գ. է. հալածող, հալածակնուկ. բ.:

Отгóнка գ. է. հալածելը, արտաքսելը, վանելը, վռնդելը || թորած օղի, քաշած արաղ:

Отгóнный ած. հալածող, արտաքսող:

Отгóнщикъ գ. ա. հալածող, արտաքսող (մարդ.):

Отгóнъ տ. **Отгóнка.**

Отгоня́ть, отогнáть բ. ն. վանել, արտաքսել, վռնդել, մերժել || յաղթահարել, ձեռաց տանել կամ քշել (անասուն): —ся բ. ա. վանուել, արտաքսուել:

Отгорáживать, —роди́ть բ. ն. ցանկապատել, միջնորմով բաժանել: —ся բ. ա. բաժանուել (միջնորմով):

Отгорáть, —рѣть բ. չ. այրել, վառուել կիզուել || այրուել վերջանալ:

Отгоревáть բ. չ. ախուվախը վերջացնել, սուգը պրծնել:

Отгорóда գ. է. բաժանուած տեղ (միջնորմով):

Отгороди́ть տ. **Отгорáживать.**

Отгорóдка գ. է. բաժանելը (ցանկապատով):

Отгорѣлый ած. այրուած, վառուած:

Отгорѣть տ. Отгора́ть.

Отгости́ть բ. չ. այցելութիւնը վերջացնել:

Отгреба́ть, отгре́сть բ. ն. տամղել, քերել: —ся բ. ա. տամղուել, քերուել:

Отгребённый ած. տամղուած, քերուած:

Отгрыза́ть, отгры́зть բ. ն. կրծելով փրցնել, կրծատելով պոկել: —ся բ. ա. կրծուելով պոկուել:

Отгры́зенный ած. կրծելով պոկուած:

Отгу́ливать, отгуля́ть բ. չ. բացակայել. ներկայ չլինել || քէֆը վերջացնել: —ся բ. ա. քէֆը թամամ անել:

Отдава́льный ած. տրուող, տրուելի:

Отдава́тель, —ница գ. տուող:

Отдава́ть, отда́ть, բ. ն. տալ, հատուցանել, յանձնել: —ся բ. ա. տրուել, յանձնուել:

Отдаве́цъ տ. Отдава́тель.

Отда́вленный ած. ճնշուած, սեղմուած:

Отда́вливать, отдави́ть բ. ն. ճնշելը վերջացնել, սեղմելը աւարտել: —ся բ. ա. բոլորովին ճնշուել, սեղմուել:

Отда́вна տ. И́здавна.

Отда́ивать, отдои́ть բ. ն. կթել վերջացնել, կթել պրծնել:

Отдале́ніе գ. չ. հեռացնելը.

Отдаленно մ. հեռու, հեռուն:

Отдале́нность գ. ի. հեռաւորութիւն:

Отдалённый ած. հեռու. հեռաւոր || հեռացրած:

Отдали́тельный ած. հեռացնող:

Отдаля́ть, отдали́ть բ. ն. հեռացնել || արձակել, հրաժարեցնել: —ся բ. ա. հեռանալ:

Отда́ніе գ. չ. տալը, յանձնելը, հատուցանելը:

Отданный ած. տրուած, յանձնուած:

Отдаривать —ри́ть բ. ն. փոխադարձ նուիրել, նուէրի փոխարէն նուէր անել:

Отда́точный ած. տրուած || վարձու տրուած:

Отда́тчикъ գ. ա. տուող, յանձնող:

Отда́ть տ. Отдава́ть.

Отда́ча գ. ի. տալը, վճարելը, վճարում:

Отдви́гивать, —га́ть, отдви́гать, отодви́нуть բ. ն. քաշել (հեռու մի կողմ կամ յետ), յետ մղել, յետ հրել: —ся բ. ա. յետ քաշուել:

Отдви́жка գ. ի. յետ քաշելը:

Отдвижно́й ած. յետ քաշուող:

Отодви́нутый ած. յետ քաշուած:

Отдви́нуть տ. Отдвига́ть.

Отдежу́ривать, —рить բ. չ. օրապահութիւնը վերջացնել:

Отде́ргивать, отдёрнуть բ. ն. քաշելով բաց անել: —ся բ. ա. քաշուելով հեռանալ:

Отдёржка գ. ի. քաշելով հեռացնելը, յետ բանալը:

Отдёрнутый ած. քաշելով հեռացրած, յետ բացուած:

Отдёрнуть տ. Отде́ргивать.

Отдира́ть, отодра́ть բ. ն. քերթել, կաշին հանել, մաշկել || ձաղկել: —ся բ. ա. քերթուել || ձաղկուել:

Отди́рка գ. ի. քերթելը, մաշկելը || ձաղկելը:

Отди́рокъ գ. ա. քերթած կտոր:

Отди́рчивый ած. քաշուող, փախչող:

Отднева́ть բ. չ. օրապահութիւնը կատարել վերջացնել:

Отдне́сь տ. Отны́нѣ.

Отдоённый ած. կթած վերջացած:

Отдои́ть տ. Отда́ивать.

Отдохнове́ніе գ. չ. հանգստութիւն, հանգիստ, դադարում:

Отдохну́ть տ. Отдыха́ть.

Отдуба́сить տ. Дуба́сить.

Отдува́ть, отду́ть բ. ն. փչել, փչելով հեռացնել || փչելով տաքացնել, կենդանացնել || ղնդել, լաւ ծեծել: —ся բ. ա. փչուել:

Отду́манный ած. փոխած դիտաւորութիւնը։

Отду́мывать, —ду́мать բ. ն. միտքը կամ դիտաւորութիւնը փոխել։

Отду́нуть տ. **Отдува́ть.**

Отду́тый ած. փչուած, փչելով հեռացած։

Отду́ть տ. **Отдува́ть.**

Отду́шина, —шинка գ. ի. օդանցք։

Отду́шникъ, —ничекъ գ. ա. ջերմանցք (վառարանի)։

Отдыха́ть, отдохну́ть բ. չ. հանգըստանալ, հանգչել, շունչ քաշել, դադար առնել։

О'тдыхъ գ. ա. հանգիստ, դուլ, դադար, շունչ առնելը։

Отдыша́ть բ. չ. շնչառութիւնը կորել, շնչառութիւնը վերջանալ, շունչը արգիլուել։

Отды́шка գ. ի. շնչարգելութիւն։

Отдѣ́ланный ած. սարքուած, զարդարուած։

Отдѣ́лать տ. **Отдѣ́лывать.**

Отдѣле́ніе գ. չ. բաժանում, անջատում, տարրորշում || մաս, յօդուած, բաժանմունք։ — со́ковъ—տարրորշում հիւթերի։

Отдѣле́нно տ. **Отдѣ́льно.**

Отдѣле́нность գ. ի. բաժանուած լինելը, անջատութիւն։

Отдѣле́нный ած. բաժանուած, անջատուած, ջոկուած։

Отдѣли́мый ած. բաժանելի, բաժանուող, անջատուող։

Отдѣли́тельный ած. բաժանիչ, բաժանարար, բաժանող։

Отдѣли́ть տ. **Отдѣля́ть.**

Отдѣ́лка գ. ի. սարք, վախճան || կազմութիւն, շինուածք, բանուածք։

Отдѣ́лъ, —дѣ́лецъ գ. ա. մաս, բաժին, յօդուած, բաժանմունք։

Отдѣ́лывать, —дѣ́лать բ. ն. սարքել, վերջ տալ || զարդարել || տանել (ծաղրական մտքով) || կեղտոտել, աղտեղել, ապականել։ **—ся** բ. ա. սարքուել, աղտոտուել, զարդարուել։

Отдѣ́льно մ. առանձնապէս, առանձնակի, առանձին, զատ, ուրոյն։

Отдѣ́льность գ. ի. անջատութիւն, առանձին լինելը, բաժան լինելը։

Отдѣ́льный ած. առանձին, առանձնակի, բաժան, զատ, անջատ, ջոկ։

Отдѣля́ть, —ли́ть բ. ն. բաժանել, անջատել || որոշել։ **—ся** բ. ա. բաժանուել, զատուել, ջոկուել։

Отека́ть, оте́чь բ. չ. կաթել (մոմ)։

Отёклый ած. քամուած, վազուած, նիհար։

Отёкъ գ. ա. ջրամորթութիւն, ջրգողութիւն (բոլոր մարմնի)։

Отели́ться տ. **Тели́ться.**

Отёлъ գ. ա. ծին կամ ծնելու ժամանակ (կովի)։

Оте́ль գ. ա. մասնաւոր ապարանք || հիւրանոց։

Отемни́ть տ. **Отемня́ть.**

Отемнѣва́ть, —нѣ́ть բ. չ. մթնանալ, խաւարել, նսեմանալ, մգանալ։

Отемнѣ́лость գ. ի. մթութիւն, մգութիւն։

Отемнѣ́лый ած. մթագնեալ, խաւարած։

Отемнѣ́ніе տ. **Отемнѣ́лость.**

Отемня́ть, —ни́ть բ. ն. մթնեցնել, խաւարեցնել, նսեմացնել։ **—ся** բ. ա. մթնել, նսեմանալ։

Отереби́ть տ. **Отере́бливать.**

Отере́бки գ. ա. յգ. քօլք, գզուածի մնացորդ (քաթանի)։

Отере́бливать, —би́ть բ. ն. քաղհանել (չոր կողմ)։ **—ся** բ. ա. քաղհանուել։

Отере́ть տ. **Отира́ть.**

Отёсывать, отеса́ть տ. **Обтёсывать.**

Отéцъ գ. ա. հայր։
Отéчески մ. հայրաբար։
Отéческій ած. հայրական, հայրենի։
Отéчественный ած. հայրենական, հայրենի։
Отéчество գ. չ. հայրենիք։
Отéчникъ գ. ա. վարք սրբոց, յայսմաւուրք (գիրք)։
Отéчь տ. Отекáть.
Отжáтый ած. քամուած, ճզմուած || հընձած, վերջացած։
Отжáть տ. Отжимать и отжинáть.
Отжéчь տ. Отжигáть.
Отживáть, —жи́ть բ. ն. մինչ որոշեալ ժամանակ ապրել || անցնել || մեռնել || տարբը հասնել։
Отжи́вка գ. ի. պայծառ գոյներով կենդանութիւն տալը (նկարչութեան մէջ)։
Отживля́ть, —ви́ть բ. ն. կենդանութիւն տալ (նկարին՝ պայծառ գոյներով)։
Отжигáть, отжéчь բ. ն. այրել (մի մասը), այրելով կակղեցնել, փափկեցնել, լայնութեամբ հրաշէկ անել և կոփել —ся բ. ա. այրուել։
Отжи́гъ գ. ա. այրուած տեղ || դաղ, դաղածք։
Отжидѣ́лый ած. անօսրացած, ջրացած։
Отжидѣ́ть բ. չ. անօսրանալ, ջրիկնալ, ջրանալ։
Отжи́локъ գ. ա. կողմնակի ճիւղեր (գլխաւոր ջղի, երակի)։
Отжимáть, отжáть բ. ն. քամել, ճըզմել։ —ся բ. ա. քամուել, ճզմուել։
Отжинáть, отжáть բ. ն. հունձն աւարտել, քաղը վերջացնել։ —ся բ. ա. աւարտուել (հունձը)։
Отжи́нъ գ. ա. հունձի աւարտը, քաղի վերջը։
Отжирѣ́лый ած. գիրացած, գէրցած, պարարտացած, պարարակ։
Отжирѣ́ть բ. չ. գիրանալ, գէրնալ, պարարտանալ։
Отжи́тый, —тóй ած. ապրած պրծած || մեռած || օրերն անցկացրած, տարոր հասած։
Отжи́ть տ. Отживáть.
Отзáвтракать բ. չ. նախաճաշիկն աւարտել կամ ուտել։
Отзвáнивать, —звони́ть բ. ն. զանգահարութիւնը վերջացնել։
О́тзвукъ տ. Отголóсокъ.
Отзвучáть բ. չ. հնչելն աւարտել։
Отзнáбливать, —нобúть բ. ն. մրսացնել, սառեցնել, պաղեցնել (մարմնի որևէ անդամը)։
Отзолóченный ած. ոսկեզօծուած, ոսկեզօծ։
Отзолáчивать, —лоти́ть բ. ն. ոսկեզօծել պրծնել։ —ся բ. ա. ոսկեզօծուել։
Отзывать, отозвáть բ. ն. յետ կոչել, վերակոչել, կանչել, ձայն տալ || յետ դարձնել։ —ся բ. ա. յետ կանչուել, պատասխան տալ։
Отóзванный ած. յետ կանչուած, յետ կոչուած։
Отзы́вный ած. յետ կանչող, յետակոչ։
Отзы́вчивый ած. լսող, ձայնին հետեւող։
О́тзывъ գ. ա. կոչելը, ձայն տալը || պատասխան (կոչելուն) || կարծիք || գրաւոր բացատրութիւն։
Отзябáть, —зя́бнуть բ. չ. մրսացնել, սառեցնել (մարմնի որևէ մասը), սըրսփացնել, դողացնել։
Отзя́блый ած. սառած, պաղած։
Отзя́бнуть տ. Отзябáть.
Отирáльникъ տ. Утирáльникъ.
Отирáть տ. Обтирáть.
Оти́скивать, —скать, —снуть բ. ն. սեղմել, ճնշել։
Отiáторъ գ. ա. ականջաբոյժ, ականջի բժիշկ։

Отказа́ніе գ. չ. բացասութիւն, բացասելը։

Отка́занный ած. բացասած, մերժուած || կտակուած։

Отказно́й ած. կտակած։

Отка́зный ած. բացասելի, բացասած, բացասելու, բացասութեան։

Отка́зчикъ գ. ա. բացասող || կտակուածները ըստ օրէնքի յանձնող (պաշտօնեայ)։

Отка́зъ գ. ա. բացասութիւն, մերժելը, զլանալը || հրաժարական։

Отка́зывать, —за́ть բ. ն. մերժել, բացասել, ժխտել || հրաժարել, հրաժարեցնել || կտակել։ **—ся** բ. չ. հրաժարուել, ուրանալ։

Отка́ливать, откали́ть բ. ն. հրաշէկ անել, տաքացնել։ **—ся** բ. չ. հրաշէկ դառնալ, կաս կարմիր դառնալ։

Отка́лывать, отколо́ть բ. ն. ճեղքել, ճեղքելով կոտրատել։ **—ся** բ. չ. կոտրել ընկնել։

Отка́пываніе գ. չ. փորելը, փորելով հանելը, պեղում։

Отка́пывать, откопа́ть բ. ն. փորելով հանել, գտնել || փորելու հանել։ **—ся** բ. չ. փորելու հանուել, փորելով հանուել։

Откарау́лить բ. ն. իր պահապանութիւնը վերջացնել, պահապան լինել պրծնել։

Отка́рмливаніе գ. չ. սնուցանելը, կերակրելը || գիրացնելը, պարարտացնելը։

Отка́рмливать, откорми́ть բ. ն. կերակրել, կերակրել պրծնել || գիրացնել, պարարտացնել։ **—ся** բ. չ. լաւ կերակրուել || գիրանալ, պարարտանալ։

Отка́танный ած. գլորած, գլտորած։

Открата́ть տ. **Отка́тывать.**

Открата́ться բ. չ. զբօսնելը դադարել (կառքով և այլն)։

Откати́ть տ. **Отка́тывать.**

Отка́тъ գ. ա. ետ շարժելը, ետ դարձնելը։

Отка́тывать, открата́ть բ. ն. ընել պրծնել, գլանկել պրծնել || գլորելով տանել։ **—ся** բ. չ. գլորուելով տարուել։

Отка́чанный ած. հանուած, դատարկուած (ջրհանով) || տարուբերուած։

Откача́ться բ. չ. տատանուել, տարուբերուելը վերջանալ || տարուբերելով ազատուել (ջրի խեղդածը)։

Отка́чивать, —ча́ть բ. ն. հանել, դատարկել (ջրհանով) || խեղդուածին տարուբերելով ազատել։ **—ся** բ. չ. հանուել, դատարկուել (ջրհանով)։

Отка́шивать, откоси́ть բ. ն. հնձել պրծնել։ **—ся** բ. չ. հնձուել վերջանալ։

Отка́шливать, —ка́шлять, —лянуть բ. չ. հազալով դուրս հանել (խորխը և այլն)։

Отка́шлять բ. չ. **—ся** բ. չ. հազալը վերջացնել։

Отки́данный ած. մի կողմ ձգուած, գէն շպրտուած || ետ բացուած։

Откида́ть տ. **Отки́дывать.**

Отки́дка գ. ի. շպրտելը, մի կողմ ձգելը || ետ բանալը։

Откидно́й ա. մի կողմ ձգուելու || ետ բացուող։

Отки́дывать, —да́ть, —кинуть բ. ն. հեռու ձգել, գէն ձգել, շպրտել || մի կողմ դնել || բանալ, ետ ձգել։

Отки́нутый տ. **Отки́данный.**

Откипа́ть, —пѣ́ть բ. չ. եփել պրծնել։

Откипѣ́лый ած. եփած պրծած։

Откипѣ́ть տ. **Откипа́ть.**

Откла́дываніе գ. չ. մի կողմ դնելը, հաւաքելը || ուշացնելը։

Откла́дывать, откла́сть, отложить բ. ն. մի կողմ դնել, առանձին դնել, բաժանել || քանդել, արձակել (ձին) || ուշացնել, յետաձգել (գործ և այլն)։ **—ся** բ. չ. մի կողմ դրուել || յետաձգուել։

Откла́ниваться, —**няться** բ. չ. հրա-ժարական տալ, մնաս բարով ասել, հրաժեշտի ողջոյն տալ:

Откла́сть տ. **Откла́дывать.**

Отклёванный ած. կտցահարուած պըր-ծած:

Отклёвывать, отклева́ть բ. ն. կտցա-հարել պրծնել || կտցով ուտել, կըտ-ցահարել:

Откле́енный ած. սոսնձած տեղը պո-կուած:

Откле́ивать, откле́ить բ. ն. սոսնձա-ծը քանդել || սոսնձել պրծնել: —**ся** բ. չ. քանդուել սոսնձած տեղից, պո-կուել:

Откле́йка գ. ի. սոսնձած տեղը քան-դելը, պոկելը:

Отклика́ться, откли́киваться, от-кли́кнуться բ. չ. ձայն տալ, պա-տասխանել (հարցին):

О́ткликъ գ. ա. պատասխան (հարցին, կոչին):

Отклоне́ніе գ. չ. խոտորում, հակում, շեղում:

Отклонённый ած. թեքուած, շեղուած || հեռացրած:

Отклони́ть տ. **Отклоня́ть.**

Отклоня́ть, —**ни́ть** բ. ն. շրջել, դարձ-նել || փոխել, հեռացնել || խոտորել, շեղել: —**ся** բ. չ. խոտորուել, շեղուել:

Отко́ванный ած. նալած պրծած:

Отко́вывать, откова́ть բ. ն. նալել կամ պայտել պրծնել:

Отковы́ривать, —**ря́ть,** —**рну́ть** բ. ն. քչփորել, կճպել, փեճոկել (պրծնել):

Отковырну́тый ած. փեճոկած, կճպած, կլեպած, կրճած:

Откозы́ривать, —**ря́ть** բ. չ. յաղթել թղթերը խաղալ պրծնել:

Откола́чивать, —**лоти́ть** բ. ն. մեխե-րը հանել, մեխածը քանդել || ծեծել, ղնգսել:

Отколдо́ванный ած. կախարդանքից ազատուած:

Отколдо́вывать, —**дова́ть** բ. ն. կա-խարդանքը հեռացնել, թըլըսմը վեր-ցնել:

Отколоти́ть տ. **Откола́чивать.**

Отко́лотый ած. ճեղքուած, ջարդուած:

Отколо́ть տ. **Отка́лывать.**

Отколо́ченный ած. հանուած մեխերով, մեխերը հանած:

Отколу́пывать, —**па́ть,** —**пну́ть** տ. **Отковы́ривать.**

Отко́ль, отко́лѣ մ. որտեղից:

Откомандиро́ванный ած. պաշտօնով ուղարկուած:

Откомандиро́вывать, —**рова́ть** բ. ն. ուղարկել (պաշտօնով) || ուրիշ մասի ուղարկել պաշտօնով:

Отконопа́ченный ած. կպրած տաշ-տուած, կպրած վերջացած:

Отконопа́чывать, —**па́тить** բ. ն. կըպ-րել աւարտել, կպրել վերջացնել:

Откопа́ніе գ. չ. փորելը, փորփրելը, պեղում:

Отко́панный ած. փորելով հանուած, փորելով հանուած:

Откопа́ть տ. **Отка́пывать.**

Откорми́ть տ. **Отка́рмливать.**

Отко́рмка գ. ի. ուտեցնելը, կեր տալը || գիրացնելը, պարարտացնելը:

Отко́рмленный ած. կերակրուած, պա-րարտացրած, գիրացած, բարեբուտ:

Отко́рмщикъ գ. ա. ուտեցնող, կեր տը-ւող || գիրացնող, պարարտացնող:

Отко́сный, —**сый** ած. հնձած, քաղած:

Отко́съ գ. ա. քաղել պրծնելը, աւարտ հունձի || թեք, զառիվայր (պատի, փոսի):

Откочева́ть տ. **Откочёвывать.**

Откочёвка գ. ա. տեղափոխուելը; թա-փառելը:

Откочёвывать, —**чева́ть** բ. չ. տեղա-

փոխուել, Թափառել, հեռանալ։

Откóшенный ած. հնձած վերջացած։

Откраúвать, откроúть բ. ն. կտրել, ձևել. —**ся** բ. ա. ձևուել։

Открáшенный ած. ներկուած վերջացած։

Открáщивать, открáсить բ. ն. ներկելը աւարտել։ —**ся** բ. ա. ներկուել վերջանալ։

Откриќивать, откричáть բ. ա. հաչելով ձայնը կտրել || բղաւելուց դադարել։

Откровéніе գ. չ. բանալը, յայտնելը || || յայտնութիւն || Աստուածայայտնութիւն։

Откровéнно մ. անկեղծաբար, անկեղծութեամբ, բաց սրտով։

Откровéнность գ. ի. անկեղծութիւն, պարզմտութիւն։

Откровéнный ած. անկեղծ, պարզ, սրտաբաց, բաց || սիրտ։

Открýченный ած. ոլորները քանդուած, ոլորքը յետ տուած։

Открýчивать, открутúть բ. ն. ոլորը քանդել, ոլորածը յետ քանդել։ —**ся** բ. ա. ոլորը յետ քանդուել։

Открывáтель, —ница գ. բաց անող, բացիչ || գտնող, գտակ, գտիչ, նախագտակ։

Открывáть, открыть բ. ն. բանալ, քակել, քանդել || յայտնել || գտնել, հնարել։ —**ся** բ. ա. բացուել || յայտնուել || սկսել գտնուել || սկսուել։

Открытіе գ. չ. բանալը, յայտնելը, բացում || գիւտ։

Открыто մ. յայտնապէս, բաց, անթաքոյն, անծածուկ, աշկարայ, բացարձակ || հրապարակաւ։

Открытость գ. ի. բացութիւն։

Открытый ած. բաց, անփակ, յայտնի, անթաքոյն, անծածուկ, բացուած, գտնուած։

Открыть տ. բանալ || յայտնել || գտնել։ — **кредúтъ**—վարկ բանալ։

Открёпленный ած. քակուած, թուլացած։

Открѣплять, —пить բ. ն. քակել, թուլացնել, բաժանել։

Откýда, откýдова մ. որտեղից։

Откупáть, —пúть բ. ն. վարձով վերցնել, կապալով վերցնել։ —**ся** բ. ա. կապալով տրուել։

Откупáть բ. ն. լողացնել (որևէ բանից ազատելու համար) || լողացնել պրծնել։ —**ся** բ. ա. լողանալ (որևէ ցաւից ազատելու համար) || լողանալ պրծնել։

Откýпленный ած. կապալով տրուած։

Откупнóй ած. կապալով, կապալով տալու։

Откýпоренный ած. բացուած։

Откýпоривать, —порить բ. ն. խցանը բանալ կամ հանել։ —**ся** բ. ա. բացուել (խցանը)։

Откýпорка գ. ի. խցանի հանելը։

Откупщúкъ գ. ա. կապալառու || մենավաճառ։

Откупщúчій ած. կապալառուի։

О'ткупъ գ. ա. կապալ, մենավաճառութիւն։

Откурúть բ. ն. ծխելը աւարտել։

Откусáть, —сúть տ. **Откýсывать.**

Откýски գ. ա. յգ. խածխծած կտորներ, կծոտածք։

Откýсывать, —сáть, —сúть բ. ն. խածել, խածելով պոկել։ —**ся** բ. ա. խածուելով պոկուել։

Откýтанный ած. բացուած, մերկացուած։

Откýтывать, —тать բ. ն. բանալ, մերկացնել։ —**ся** բ. ա. բացուել, մերկացուել։

Откýшать բ. չ. ճաշել, ճաշ անել։

Откýшенный, —кýсанный ած. խածուած, խածելով պոկած։

Откýшивать, —кýшать բ. ն. համը առնել, համտես անել։

Отлага́ніе գ. չ. մի կողմ դնելը, որոշելը, ջոկելը || յետաձգելը։

Отлага́тельный ած. որոշիչ, ջոկող || յետաձգող։

Отлага́ть, —ложи́ть բ. ն. որոշել, ջոկել, մի կողմ դնել || յետաձգել, յետացնել։ **—ся** բ. ա. որոշուել, յետաձգուել։

Отла́мывать, —лома́ть, —ломи́ть բ. ն. կոտրել, փրցնել։ **—ся** բ. ա. փրցուել, կոտրուել։

Отлега́ть, отле́чь բ. չ. իջնել, սուզուել, վայրասուզել, նստել։ **У меня́ отлегло́ на се́рдцѣ**—սիրտս հովացաւ, սիրտս իջաւ, սիրտս թեթևացաւ։

Отлёглый ած. իջած, նստած, վայրասուզած։

Отлёживать, —жа́ть բ. ն. յոգնել, մի կողմի վրայ պառկելով ցաւ զգալ։

О́тлежь գ. ի. գիրտ, ախնուցք։

Отлета́ть, —тѣ́ть բ. չ. թռչել, գնալ, թռչիլ, հեռանալ։

Отлётный ած. թռչող, գնացող, հեռացող, չուող։ **—ныя пти́цы**—չուող կամ գաղթող թռչուններ։

Отлётъ գ. ա. թռչելը, գնալը, հեռանալը || սլանալը։

Отлетѣ́лый ած. թռած գնացած կամ հեռացած։

Отлетѣ́ть տ. **Отлета́ть.**

Отле́чь տ. **Отлега́ть.**

Отлива́льный ած. ձուլելու, հալելու։

Отлива́льщикъ գ. ա. հալող || ձուլող։

Отлива́ть, —ли́ть բ. ն. դատարկել, թափել, յետ թափել || ձուլել || հալել || սառը ջրով սրսկել || երփներանգ երևել։ **—ся** բ. ա. դատարկուել || ձուլուել։

Отли́вистый ած. երփներանգ։

Отли́вка գ. ի. հալելը || ձուլելը։

Отливно́й ած. հալուած, ձուլուած || ջուր սառացնելու ծառայող։

Отли́вокъ գ. ա. մնացած, հոսած (նիւթ)։

Отли́вщикъ գ. ա. ձուլող։

Отли́въ, —вецъ գ. ա. հալուածք, ձուլուածք || տեղատուութիւն։

Отли́занный ած. լիզուած, լիզելով սրբուած։

Отли́зывать, —за́ть բ. ն. լիզել, լիզելով սրբել։ **—ся** բ. ա. լիզուել, լիզուելով սրբուել։

Отли́ка գ. ի. զանազանութիւն, տարբերութիւն։

Отли́кій ած. զանազան, տարբեր։

Отли́тый ած. ձուլուած։

Отли́тіе տ. **Отли́вка.**

Отли́ть տ. **Отлива́ть.**

Отлича́ть, —чи́ть բ. ն. զանազանել, որոշել, ջոկել։ **—ся** բ. ա. զանազանուել, տարբերուել։

Отличе́ніе գ. չ. որոշելը, ջոկելը։

Отличённый ած. որոշած, ջոկած։

Отли́чествовать բ. չ. զանազանուել, տարբերուել։

Отличи́тельно մ. զանազան, տարբեր։

Отличи́тельность գ. ի. տարբերութիւն, զանազանութիւն։

Отличи́тельный ած. զանազանող, որոշող, որոշիչ, տեսակարար։

Отли́чіе գ. չ. զանազանութիւն, տարբերութիւն։

Отли́чно մ. այլազան, տարբեր կերպով || գերազանց։

Отли́чность գ. ի. զանազանութիւն, տարբերութիւն || գերազանցութիւն։

Отли́чный ած. զանազան, այլազան, տարբեր || լաւ, պատուական, գերազանց։

Отло́гій ած. փոքր ինչ զառիվայր։

Отло́го մ. զառիվայր, թեք։

Отлогобе́регій ած. թեքեզր։

Отло́гость գ. ի. զառիվայր լինելը, թեքութիւն։

Отло́гъ գ. ա. զառիվայր։

Отложе́ніе գ. չ. ջոկելը, մէկ կողմ դընելը || բաժանում։

Отло́женный ած. մի կողմ դրուած, ջոկուած, յետաձգուած։

Отло́жистый տ. Отло́гій.

Отложи́ть տ. Откла́дывать и отлага́ть.

Отложно́й գ. ի. յետ դարձուող || ծալովի։ — воротни́къ—ծալովի օձիք։

Отло́манный ած. փրցրած, կոտրած։

Отлома́ть, —ми́ть տ. Отла́мывать.

Отло́мка, —мле́ніе գ. կոտրելը։

Отло́мокъ, —мочекъ գ. ա. հատուած, կտոր, բեկոր։

Отло́мъ գ. ա. կոտրուած տեղ։

Отлу́пленный ած. քերթուած։

Отлу́пливать, —пи́ть բ. ն. քերթել, եղունգով քերթել։ —ся բ. ա. քերթուել։

Отлуча́ть, —чи́ть բ. ն. մերժել, բաժանել, հեռացնել, անջատել || բանադրել։ —ся բ. ա. հեռանալ, բացակայել։

Отлуче́ніе գ. չ. բանադրելը, բանադրանք։

Отлучённый ած. հեռացրած, բանադրուած։

Отлучи́тельный ած. մերժելու, հեռացնելու։

Отлучи́ть տ. Отлуча́ть.

Отлу́чка գ. ա. բացակայութիւն, հեռանալը։

Отлу́чный ած. բացակայ || հեռացած։

Отлыга́тельство տ. Отлы́жка.

Отлыга́ться, отолга́ться բ. ա. սուտ խօսելով ազատուել, ստով պրծնել։

Отлы́жка գ. ի. ներելի սուտ

Отлѣза́ть, отлѣ́зть բ. չ. մագլցելով դուրս գալ, ճանկռելով դուրս պրծնել։

Отлѣпле́ніе գ. չ. պոկելը (կպցրածի)։

Отлѣ́пленный ած. պոկուած։

Отлѣ́пливать, —пля́ть, —пи́ть բ. ն. կպցրածը պոկել։ —ся բ. ա. պոկուել։

Отля́пать, —пнуть բ. ն. ցեխով ծեփել || կարել || երեսին տալ (որևէ խօսք)։

Отма́занный ած. քսուած։

Отма́зывать, —зать բ. ն. քսելը պրծնել

Отма́ливать, —моли́ть բ. ն. աղօթքով կամ աղաչանքով ստանալ։ —ся բ. ա. աղօթքը վերջացնել, աղաչանք անել պրծնել։

Отма́лчиваться, отмолча́ться բ. ա. պատասխան չտալ, լռելով ազատուել

Отма́лывать, отмоло́ть բ. ն. աղալը վերջացնել։

Отма́нивать, —ни́ть բ. ն. հրապուրել

Отма́нка գ. ի. հրապուրելը || հրապոյր։

Отма́тывать, —мота́ть բ. ն. քանդելով ոլորել։ —ся բ. ա. ոլորուել (քանդուելով)։

Отма́хивать, —ха́ть, —хну́ть բ. ն. շարժելով վանել (քշել) || շինել վերջացնել || ձեռը վրաքերել։ —ся բ. ա. թափ տալով ազատուել։

Отма́чивать, —мочи́ть բ. ն. թրջել —ся բ. ա. թրջուել։

Отма́щивать, —мости́ть բ. ն. քարել սալարկել։

Отмежева́ніе գ. չ. սահմանը որոշելը, բաժանելը։

Отмежёванный ած. սահմանները բաժանած։

Отмежёвывать, —жева́ть բ. ն. կալուածքի սահմանները որոշել, կալուածքները բաժանել։ —ся բ. ա. բաժանուել սահմաններով։

Отме́листый ած. ծանծաղուտ, ծանծաղ տեղերով լի։

Отме́лый ած. ծանծաղ։

О́тмель, отме́лина գ. ի. ծանծաղուտ, ծանծաղ տեղ։

Отмерза́ть, —мёрзнуть բ. չ. սառչել պաղել

Отмёрзлый ած. սառած, պաղած։

Отмёрзнуть տ. **Отмерза́ть.**

Отмести́ տ. **Отмета́ть.**

Отмéтанный ած. շպրտուած։

Отмета́ть, —мести́ բ. ն. աւելել, աւելելով սրբել, սրբել։ **—ся** բ. ա. աւելուել, սրբուել։

Отметённый ած. աւելուած, սրբած։

Отмета́ть, —тну́ть բ. ն. մի կողմ ձգել, շպրտել, նետել։ **—ся** բ. ա. շպրտուել, նետուել։

Отмéтникъ, —ница գ. դաւաճան, հաւատուրաց։

Отмéтническій ած. դաւաճանի։

Отмéтничество գ. չ. հաւատուրացութիւն։

Отметну́ть տ. **Отмётывать.**

Отмётный ած. մի կողմ թողած։

Отмётъ գ. ա. բացասելը, մերժելը ‖ դաւաճանելը։

Отмётывать, —та́ть, —тну́ть բ. ն. հեռու ձգել ‖ մերժել ‖ աւելել։ **—ся** բ. ա. մերժուել ‖ աւելուել։

Отмина́ть, отмя́ть բ. ն. շաղուել, կոխկռտել, լմելը վերջացնել, ճմլելը վերջացնել։

Отмóина գ. ի. ջրատար հողակոյտ։

Отмóйный ած. ջրատար։

Отмока́ть, отмóкнуть բ. չ. թրջուել։

Отмóклый ած. թրջուած։

Отмокну́ть տ. **Отмока́ть.**

Отмола́живать, —лоди́ть բ. ն. խառնել, ջրով շաղախել (ալրաստը)։

Отмолóженный ած. խառնուած, ջրով շաղախուած։

Отмола́чивать, отмолоти́ть բ. ն. կալսել պրծնել։

Отмóлвить բ. ն. յետ կանգնեցնել, չըթողնել, խորհրդից յետ կանգնեցնել։

Отмоли́ть տ. **Отма́ливать.**

Отмолоди́ть տ. **Отмола́живать.**

Отмолóдка գ. ի. շաղախելը, շաղախում (ալրաստի եւայլն)։

Отмолоти́ть տ. **Отмола́чивать.**

Отмолóтъ գ. ա. կալսելը աւարտելը, աւարտ կալսի։

Отмолóть տ. **Отма́лывать.**

Отмолóченный ած. կալսուած։

Отмолча́ться տ. **Отма́лчиваться.**

Отмороже́ніе գ. չ. ձմեռնուկ, ձմեռնակ ‖ ցրտահարութիւն, մրսեցնելը։

Отмора́живать, отморóзить բ. ն. ցրտահար անել, մրսացնել։ **—ся** բ. ա. ցրտահար լինել, մրսել։

Отморóженный ած. ցրտահար, մրսած։

Отмости́ть տ. **Отма́щивать.**

Отмóстка գ. ի. քարերը պրծնելը։

Отмóтанный ած. քակուած, յետ ոլորուած, յետ կծկուած։

Отмота́ть տ. **Отма́тывать.**

Отмóтокъ գ. ա. կծիկ։

Отмóченный ած. թրջուած։

Отмочи́ть տ. **Отма́чивать.**

Отмощённый ած. քարած, սալարկած։

Отмсти́тель, —ница գ. վրիժառու, վրիժահան (մարդ)։

Отмсти́тельный ած. վրիժառու, քինախնդիր։

Отмсти́ть բ. ն. վրէժ առնել, վրիժահան լինել։

Отму́ченный ած. չարչարուած։

Отму́чить բ. ն. չարչարել պրծնել։ **—ся** բ. ա. չարչարուել պրծնել։

Отмуштрова́ть բ. ն. մարզելը աւարտել։

Отмща́ть, отмсти́ть բ. ն. վրէժ առնել, քինախնդիր լինել, վրէժը հանել։ **—ся** բ. ա. վրէժը առնուել։

Отмщённый ած. վրէժ առած։

Отмще́ніе գ. չ. վրիժառութիւն, քինախնդրութիւն։

Отмыва́ть, отмы́ть բ. ն. մաքրել, լուանալ (ողողելով) ‖ ողողել կամ լուանալ պրծնել։ **—ся** բ. ա. լուացուել։

Отмы́вка գ. ա. լուանալը։

Отмы́вки գ. ա. յգ. լուածք, լուացածք։

Отмыка́ть, отомкну́ть բ. ն. *բանալ (բանալիով)։* **—ся** բ. ա. *բացուել (բանալիով)։*

Отмы́кать բ. ն. *գզել վերջացնել։*

Отмы́тый ած. *լուացուած, ողողուած։*

Отмы́ть տ. **Отмыва́ть.**

Отмы́чка գ. ի. *ամենաբաց բանալի, ամէն դուռ բացանող բանալի։*

Отмѣлина, отмѣлый, о́тмѣль տ. **Отме́лина, отме́лый, о́тмель.**

Отмѣна գ. ի. *փոփոխութիւն, փոխարկութիւն, խափանելը, վերցնելը || զանազանութիւն, տարբերութիւն։*

Отмѣне́ніе գ. չ. *փոխելը, փոփոխելը, խափանելը։*

Отмѣнённый ած. *փոխուած || վերցուած, խափանուած։*

Отмѣни́тельный ած. *փոփոխելի, խափանելու։*

Отмѣни́ть տ. **Отмѣня́ть.**

Отмѣнно մ. *տարբեր, խիստ, կարի։*

Отмѣнность գ. ի. *զանազանութիւն, տարբերութիւն || գերազանցութիւն։*

Отмѣнный ած. *զանազան, տարբեր || || գերազանց։*

Отмѣня́ть, —ни́ть բ. ն. *փոխել, վերցնել || խափանել, թողնել։* **—ся** բ. ա. *փոխուել, վերցուել || խափանուել։*

Отмѣренный ած. *չափած, չափուած։*

Отмѣривать, отмѣрять, —рить բ. ն. *չափել, չափը առնել։*

Отмѣръ գ. ա. *չափելը || չափ։*

Отмѣта գ. ի. *նշան։*

Отмѣтить տ. **Отмѣча́ть.**

Отмѣтка գ. ի. *նշան || նկատողութիւն || || թուանշան (աշակերտներին յառաջադիմութիւն ցոյց տուող)։*

Отмѣча́ть, —мѣтить բ. ն. *նշան անել, նշան դնել, նշան գծել, նշանակել։* **— ковычка́ми**—*չակերտել։* **—ся** բ. ա. *նշանակուել։*

Отмѣченный ած. *նշանակուած։*

Отмя́клость գ. ի. *կակղութիւն, փափկութիւն։*

Отмя́клый ած. *կակուղ, փափուկ։*

Отмя́кнуть բ. չ. *կակղել, փափկանալ։*

Отмя́ть տ. **Отмина́ть.**

Отна́шивать, —носи́ть բ. ն. *կրելը կամ տանելը աւարտել, տանել պրծնել։*

Отнесе́ніе գ. չ. *տանելը, կրելը։*

Отнесённый ած. *տարուած || վերաբերուած։*

Отнима́ть, —ня́ть բ. ն. *խլել, յափշտակել, վեր առնել, առնել, հանել || հեռացնել || պակասեցնել || կտրել (ձեռք և այլն)։* **—ся** բ. ա. *խլուել, յափշտակուել || հեռացուել, կտրուել։*

Отно́рокъ գ. ա. *կողմնակի անցք (քարայրի, գետնափոր բոյնի և այլ տեղերի)։*

Относи́тельно մ. *վերաբերութեամբ, յարաբերութեամբ, համեմատաբար։*

Относи́тельность գ. ի. *յարաբերականութիւն, յարաբերական լինելը։*

Относи́тельный ած. *յարաբերական, վերաբերական, առընչունակ, համեմատական, տեսակարար։* **— вѣсъ**—*տեսակարար կշիռ։*

Относи́ть, —нести́, —не́сть բ. ն. *տանել, կրել, չինել, տեղափոխել || վերաբերել, համարել։* **—ся** բ. ա. *վերաբերուել || տարուել, կրուել։*

Относи́ть տ. **Отна́шивать.**

Отно́ска տ. **Отно́съ.**

Отно́сный ած. *տանելու, կրելու, տեղափոխելու։*

Отно́съ գ. ա. *տանելը, կրելը || վերաբերելը։*

Отночева́ть բ. չ. *գիշերել, գիշերն անցկացնել։*

Отноше́ніе գ. չ. *յարաբերութիւն, վերաբերութիւն, կապ || տեղեկագիր, ծանուցագիր, հաղորդագրութիւն || յարաբերութիւն (թուաբանական)։ —*

обра́тно — пропорціона́льное—*խոտորնակի կամ հակադարձ համեմատութիւն։*

Отно́шенный ած. *տարուած, կրուած։*

Отно́щикъ, —щица գ. ա. *տանող, կրող։*

Отны́нѣ մ. *այսուհետև, այսօրուանից սկսած, յայսմհետէ։*

Отны́ривать, —ря́ть բ. չ. *սուզելով հեռանալ, սողելով հեռանալ։*

Отнѣ́киваться, —нѣ́каться բ. ա. *հրաժարուել։*

Отню́дь մ. *ամենևին, բոլորովին, ոչ երբէք։*

Отня́тіе գ. չ. *հանելը, վերցնելը, յափշտակելը, կորզելը։*

Отнятый ած. *խլուած, յափշտակուած, հանուած, հեռացրած։*

Отня́ть տ. **Отнима́ть.**

Ото տ. **Отъ.**

Отобра́ніе գ. չ. *առնելը, վերցնելը, ժողովելը, հաւաքելը։*

Ото́бранный ած. *առնուած, խլուած, հաւաքուած։*

Отобра́ть տ. **Отбира́ть.**

Отобѣ́дать բ. չ. *ճաշել պրծնել։*

Отовсю́ду տ. **Отвсю́ду.**

Ото́гнанный ած. *վանուած, վռնդուած, արտաքսուած || Թորուած վերջացած։*

Отогна́ть տ. **Отгоня́ть.**

Ото́гнутый ած. *բացուած ծալով։*

Отогну́ть տ. **Отгиба́ть.**

Отогрѣва́ніе գ. չ. *տաքացնելը, ջեռուցանելը։*

Отогрѣва́ть, —рѣ́ть բ. ն. *տաքացնել։* —ся բ. ա. *տաքանալ։*

Отогрѣ́тый ած. *տաքացրած։*

Отодвига́ть, —ви́нуть տ. **Отдвига́ть и отдви́нуть.**

Ото́дранный ած. *քերթուած, մաշկուած || ձաղկուած։*

Отодра́ть տ. **Отди́рать.**

Отожествле́ніе գ. չ. *նոյնացուցում,*

Отожествлённый ած. *նմանեցրած։*

Отожествля́ть, —ви́ть բ. ն. *նոյնացնել, նմանեցնել, նման անել։* —ся բ. ա. *նմանուել, նոյնը դառնալ։*

Отожжённый ած. *այրուած։*

Отозва́ніе գ. չ. *կանչելը, հրաւիրելը, յետ կանչելը։*

Отозва́ть տ. **Отзыва́ть.**

Отойти́ տ. **Отходи́ть.**

Ото́къ գ. ա. *ջրգողութեան ախտ, ջրգողութիւն։*

Отолга́ться տ. **Отлыга́ться.**

Отолстѣва́ть, —тѣ́ть բ. չ. *հաստանալ, խոշորնալ։*

Отолстѣ́лый ած. *հաստացած։*

Отолстѣ́ть տ. **Отолстѣва́ть.**

Отомкну́тый ած. *բացուած (բանալիով)։*

Отомкну́ть տ. **Отмыка́ть.**

Отомсти́ть տ. **Отмсти́ть.**

Отоня́ть, отони́ть բ. ն. *ուռկան ձգել։*

Отопи́ть տ. **Ота́пливать.**

Ото́пка գ. չ. *վառելը, տաքացնելը։*

Ото́пки տ. **Вы́топки.**

Ото́покъ, —почекъ գ. ա. *մաշուած կօշիկ, չանթ։*

Отопрѣва́ть, —рѣ́ть բ. չ. *փտնել, թրջուել։*

Отопрѣ́лый ած. *փտնած, թրջած։*

Ото́птанный ած. *ոտնակոխ, ոտնակոխ եղած։*

Отопта́ть տ. **Ота́птывать.**

Отора́чивать, —рочи́ть բ. ն. *ժապաւէնով զարդարել, շուրջը եզր կարել։* —ся բ. ա. *երիզապատ զարդարուել։*

Ото́рванный ած. *փրցուած, գզուած || արգելուած, խանգարուած։*

Оторва́ть տ. **Отрыва́ть.**

Оторжа́вѣть բ. չ. *ժանգոտել։*

Оторопѣ́лость գ. ի. *վախկոտութիւն, երկչոտութիւն, ժ. վախվխոտութիւն։*

Оторопѣ́лый ած. *վախկոտ, երկչոտ, վախոտիկ, վախլեան, շշկլուած։*

Оторопѣть բ. չ. վախենալ, խրան կորցնել, յանկարծակի պատահմունքներից եայլն, շշկլուել։

Оторóченный ած. եզերապատ, ժապաւէնով շրջապատուած։

Отороч́ить տ. **Отора́чивать.**

Оторóчка գ. ի. եզերապատ զարդարանք, ժապաւէնապատ։

Отослáніе գ. չ. ուղարկելը, յետ ուղարկելը։

Отóсланный ած. ուղարկուած || հեռացուած։

Отослáть տ. **Отсылáть.**

Отóткнутый ած. հանուած (խցան, մեխ եայլն)։

Ототкнýть տ. **Оттыкáть.**

Отохóчивать, —хóтить բ. ն. ճաշակը կամ ախորժակը կորցնել։

Отощáлость գ. ի. նիհարութիւն, լղարութիւն (սնունդի պակասութիւնից)։

Отощáлый ած. նիհար, լղար (սնունդի պակասութիւնից)։

Отощáніе գ. չ. նիհարացնելը (սնունդի նուազութիւնից)։

Отощевáть, —щáть բ. չ. նիհարանալ, լղարել (սնունդի պակասութիւնից)։

Отпадáть, —пáсть բ. չ. ընկնել, վայր ընկնել || բաժանուել, անջատուել || ուրանալ || անյայտանալ, կորչել։

Отпадéніе գ. չ. ընկնելը || անջատուելը || ուրանալը, ուրացում։

Отпáдывать տ. **Отпадáть.**

Отпáдышъ գ. ա. ծառից ընկած պտուղ։

Отпáивать, —пая́ть բ. մածոյցը քանդել, լեհիմը քանդել։ **—ся** բ. ա. մածոյցը քանդուել։

Отпáивать, —пойть բ. ն. խմեցնելով պարարտացնել։

Отпáйка գ. ի. մածոյցը քանդելը || քանդուած տեղ (մածոյցի)։

Отпáлзывать, —ползáть, —ползти́ բ. չ. մագլցելով գնալ կամ հեռանալ (մի տեղից)։

Отпáливать, —ли́ть բ. չ. հրացանաձգութիւնը աւարտել || արձակել (հրացան եայլն)։

Отпáлнивать տ. **Отпóлнивать.**

Отпáлый ած. ընկած, իջած, փոցած։

Отпáривать, —рить բ. ն. գոլորշիով թրջել (բուղլամիշ անել)։ **—ся** բ. ա. գոլորշիով թրջուել։

Отпáрывать, порóть բ. ն. կար քակել || խիստ ծեծել։ **—ся** բ. ա. քակուել (կար)։

Отпáхивать, —хáть բ. ն. հերկել պրծնել, հերկը աւարտել։ **—ся** բ. ա. հերկուել պրծնել։

Отпáхивать, —хнýть բ. ն. ցրուել, քշել (ճանճերը)։

Отпáчкать բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել։

Отпáшка գ. ի. հերկի աւարտ, հերկելու վերջ։

Отпáянный ած. մածոյցը քանդուած։

Отпая́ть տ. **Отпáивать.**

Отперéть տ. **Отпирáть.**

Отпёртый ած. բացուած, բաց արուած։

Отпечáтаніе գ. չ. տպագրութեան աւարտ, տպելն աւարտելը։

Отпечáтанный ած. տպագրուած վերջացած։

Отпечáтать տ. **Отпечáтывать.**

Отпечáтка տ. **Отпечáтаніе.**

Отпечáтокъ գ. ա. տիպ || պատկեր || տպաւորութիւն, հետք || յատկութիւններ։

Отпечáтываніе տ. **Отпечáтаніе.**

Отпечáтывать, —чáтать բ. ն. տպելը կամ տպագրելն աւարտել։ **—ся** բ. ա. տպագրուել վերջանալ։

Отпивáть, —пи́ть բ. ն. մի մասը խմել || խմելը աւարտել։ **—ся** բ. ա. խմել վերջանալ։

Отпилённый ած. սղոցուած, սղոցած։

Отпи́ливать, —ли́ть բ. ն. սղոցել, սղոցելով բաժանել։ —ся բ. ա. սղոցուել, սղոցուելով բաժանուել։

Отпи́лка ք. ի. սղոցելը, սղոցում։

Отпи́локъ ք. ա. թեփ, խարտուցք։

Отпира́ніе ք. չ. բանալը, բացանելը։

Отпира́тельство ք. չ. հրաժարուելը, բացասութիւն։

Отпира́ть, —пере́ть բ. ն. բանալ, բացանել։ —ся բ. ա. բացուել։

Отпирова́ть բ. ն. տօնել։

Отписа́ніе ք. չ. արտագրութիւն, արտագրելը ‖ գրագրութիւն սկսելը (մարդու կամ հաստատութեան հետ)։

Отписа́ть տ. Отпи́сывать.

Отписно́й ած. ցուցակագրուած, յարքունիս գրուած։

Отпи́сывать, —са́ть բ. ն. գրել, արտագրել ‖ ցուցակագրել, գրել յարքունիս ‖ գրագրութիւն (սկսել կամ անել)։ —ся բ. ա. գրուել, արտագրուել։

Отпи́санный ած. գրուած, արտագրուած։

О́тпись ք. զեկուցում ‖ ցուցակագրութիւն, գրելը յարքունիս։

Отпи́тый ած. խմած սրբած։

Отпи́ть տ. Отпива́ть.

Отпи́хивать, —ха́ть, —хну́ть բ. ն. ներս մղել, ներս հրել։ —ся բ. ա. ներս մղուել, ներս հրուել։

Отпи́хнутый ած. ներս մղուած։

Отпла́та ք. ի. հատուցում, վերադարձ ‖ ‖ վրէժխնդրութիւն։

Отплати́ть տ. Отпла́чивать.

Отпла́тный ած. հատուցանելի, վերադարձնելի։

Отпла́тчикъ ք. ա. հատուցանող, վերադարձնող։

Отпла́ченный ած. վերադարձրած, հատուցուած։

Отпла́чивать, —лати́ть բ. ն. հատուցանել, վերադարձնել, յետ տալ, —ся բ. ա. վերադարձուել, հատուցուել։

Отплёвывать, —ва́ть, —лю́нуть բ. ն. թքելը աւարտել, թքելուց դադարել։ —ся բ. ա. թքոտուել, թքելով պաշտպանուել։

Отпле́скивать, —ка́ть, —ну́ть բ. ն. ցայտեցնելով հեղուկը քչացնել։

Отплета́ть, —пле́сть, —плести́ բ. ն. հիւսուածքը քակել, հիւսելը աւարտել։

Отплетённый ած. քակուած հիւսուածքով.

Отплыва́ть, —плы́ть բ. չ. բացանաւել, նաւարկելով կամ լողալով հեռանալ։

Отплы́тіе ք. չ. հեռանալը, գնալը (նաւարկելով, լողանալով), բացանաւելը։

Отплы́ть տ. Отплыва́ть.

Отпля́сывать, —са́ть բ. ն. պարը աւարտել ‖ պարել վերջացնել ‖ պարել ‖ պարը ընդհատել, պարելուց դադարել։

О́тповѣдь ք. ի. պատասխան։

Отпое́нный ած. խմելով պարարտացած։

Отпо́й ք. ա. պարարտացնելը (խմեցնելով)։

Отпои́ть տ. Отпа́ивать.

Отпола́скивать —лоска́ть, —лосну́ть բ. ն. ողողել, մաքրել։ —ся բ. ա. ողողուել, մաքրուել։

Отполза́ть, отползти́ տ. Отпа́лзывать.

Отполирова́ть տ. Полирова́ть.

Отпо́лненный ած. դատարկուած։

Отпо́лнивать, —ня́ть, —по́лнить բ. ն. դատարկել, պակասեցնել։ —ся բ. ա. դատարկուել։

Отполо́сканный ած. ողողուած, մաքրուած։

Отполоска́ть տ. Отпола́скивать.

Отполосова́ть բ. ն. շերտ-շերտ կտրտել, շերտել։

Отпо́рка ք. ի. յետ մղելը, հրելը, յարձակելով կամ ճնշելով յետ մղելը։

Отпо́рный ած. հրող, յետ մղող, ընդդիմադիր։

Отпо́рокъ գ. ա. փոքրիկ քանդուածք (կարի)։

Отпо́ротый ած. քակուած (կարը)։

Отпоро́ть բ. ն. քանդել, քակել ‖ ծեծել։

Отпоро́ть տ. **Отпа́рывать.**

Отпо́ръ գ. ա. ընդդիմահարութիւն, ընդդիմութիւն, յետ մղում։

Отпости́ться բ. ա. պահեցողութիւնը աւարտել։

Отпотѣ́лый ած. քրտնած, քրտնաթոր, քրտինքով ծածկուած։

Отпотѣ́ть բ. չ. քրտնել, քրտինքով ծածկուել։

Отправи́тель, —ница գ. ուղարկող, առաքող։

Отпра́вить տ. **Отправля́ть.**

Отпра́вка տ. **Отправле́ніе.**

Отправле́ніе գ. չ. առաքում, ուղարկելը ‖ վարելը (պաշտօն եւայլն) ‖ կատարելը ‖ գործադրութիւն (արդարութեան)։

Отпра́вленный ած. ուղարկուած, կատարուած։

Отправля́ть, —вить բ. ն. ուղարկել, առաքել, յղել, ճանապարհել, ճամբել ‖ վարել (պաշտօն) ‖ կատարել։ **—ся** բ. ա. ուղարկուել, կատարուել ‖ չուել, գնալ։

Отпра́вщикъ գ. ա. ուղարկող, առաքող։

Отпра́здновать բ. ն. տօնելը աւարտել, տօնել պրծնել, տօնել։

Отпра́шивать, —проси́ть բ. ն. արձակուրդ խնդրել ‖ խնդրելով ազատել։ **—ся** բ. ա. խնդրուել։

Отпро́шенный ած. խնդրուած։

Отпры́гать բ. ն. թռչել, անցնել, ապրել, կենալ։

Отпры́гивать, —гну́ть բ. չ. թռչելով անցնել։

Отпры́скивать, —ры́снуть բ. չ. դուրս թռչել, ցայտել ‖ ցոլանալ, յետ թըռչել։ **—ся** բ. ա. ցայտուել։

О́тпрыскъ գ. ա. շիւ, արմատի մանրաթելք ‖ շառաւիղ։

Отпры́снуть տ. **Отпры́скивать.**

Отпряга́ть, —ря́чь բ. ն. արձակել, քանդել (ձի եւայլն)։ **—ся** բ. ա. արձակուել։

Отпряжённый ած. արձակուած (ձի եւայլն)։

Отпряда́ть, —ря́сть բ. ն. գործելը կամ հիւսելը պրծնել։

Отпря́чь տ. **Отпряга́ть.**

Отпу́гивать, —гну́ть բ. ն. փախցնել, վախեցնելով թռցնել։

Отпу́дренный ած. սնդոյր քսուած։

Отпу́дривать, —рить բ. ն. սնդոյրելը աւարտել ‖ յանդիմանել, գլուխը լուալ։ **—ся** բ. ա. սնդոյր քսուել։

Отпуска́ть, —пуща́ть, —пусти́ть բ. ն. բաց թողնել, արձակել ‖ տալ ‖ ուղարկել ‖ արձակել, ազատել ‖ թողնել, թուլացնել։ **—ся** բ. ա. բաց թողնուել, արձակուել։

Отпускно́й ած. արձակման։

О́тпускъ գ. ա. արձակուրդ։

Отпусти́тельный ած. ներելի ‖ արձակման։

Отпусти́ть տ. **Отпуска́ть.**

Отпу́танный ած. քակուած, յետ կըծկուած։

Отпу́тать տ. **Отпу́тывать.**

Отпутеше́ствовать բ. չ. ճանապարհորդութիւնը աւարտել։

Отпу́тывать —пу́тать բ. ն. քակել, յետ կծկել։ **—ся** բ. ա. քակուել, յետ կծկուել։

Отпуща́ть տ. **Отпускать.**

Отпуще́ніе գ. չ. թողութիւն ‖ քաւութիւն։

Отпу́щенникъ. —ница գ. ազատուած, արձակուած, ազատ թողուած (գերի, ստրուկ)։

Отпу́щенный ած. ազատուած, արձակուած, թողուած, ներուած։
Отпѣва́льный ած. թաղման կարգի։
Отпѣва́ніе գ. չ. կարգ թաղման։
Отпѣва́ть, —пѣть բ. ն. երգելը աւարտել || թաղման կարգն աւարտել։
Отпѣвъ գ. ա. պատարագի վերջ։
Отпѣ́тый ած. երգած սրբած։
Отпѣ́тіе տ. Отпѣва́ніе.
Отпѣ́ть տ. Отпѣва́ть.
Отпя́ченный ած. յետ ընկրկած։
Отпя́чивать, —пя́тить բ. ն. յետ ընկրկեցնել, յետ վարեցնել։ —ся բ. ա. յետ ընկրկել, յետ վարել։
Отрабо́таніе գ. չ. աշխատելն աւարտելը, աշխատութիւնն աւարտելը։
Отрабо́танный ած. աւարտած, աշխատած, վերջացրած։
Отрабо́тать տ. Отрабо́тывать.
Отрабо́тка գ. ի. աւարտ աշխատութեան։
Отрабо́тывать, —бо́тать բ. ն. աշխատութիւնն աւարտել։ —ся բ. ա. աւարտուել | աշխատանքը աւարտուել։
Отра́ва գ. ի. թոյն, մահադեղ, աղու։
Отрави́тель, —ница գ. թունաւորող, դեղատու, աղու տուող։
Отрави́ть տ. Отра́вливать.
Отравле́ніе գ. չ. թունաւորութիւն, թունաւորելը։
Отра́вленный ած. թունաւորուած։
Отра́вливать, —ля́ть, —рави́ть բ. ն. թունաւորել։ —ся բ. ա. թունաւորուել։
Отра́вный ած. թոյնի։
Отра́вщикъ, —щица տ. Отрави́тель.
Отра́да գ. ի. մխիթարութիւն, սփոփանք, ուրախութիւն, բերկրութիւն։
Отра́дный ած. մխիթարական, ուրախալի։
Отража́тель գ. ա. ցոլացուցիչ (գործիք և այլն)։
Отража́тельный ած. ցոլացնող, ցոլացուցիչ։
Отража́ть, —рази́ть բ. ն. ցոլացնել, անդրադարձնել։ —ся բ. ա. ցոլանալ || զգալի լինել։
Отраже́ніе գ. չ. ցոլացում, անդրադարձում || ցոլք։ У'голъ отраже́нія— ցոլացման անկիւն։ — по́лное — ամբողջական ցոլացում։
Отражённый ած. ցոլացած, անդրադարձած։
Отрази́тельный ած. յետ մղող, յետ դարձնող։
Отрази́ть տ. Отража́ть.
Отра́ивать, —трои́ть բ. ն. ձագ տալ, ձագ հանել, փեթակից նոր մեղուներ արձակել։
Отрапортова́ть տ. Рапортова́ть.
О'трасль գ. ի. բողբոջ, ընձիւղ, ճիւղ || մասն, յօդուած || սերունդ, շառաւիղ, ցեղ։
Отраста́ть տ. Отроста́ть.
Отра́щивать տ. Отроща́ть.
Отреби́ть տ. Отребля́ть.
Отре́біе գ. չ. մնացորդք, կճեպ, տակ (մաքրուած երի)։
Отребля́ть, —би́ть բ. ն. մաքրել, խոտակել։
Отре́бъ տ. Отре́біе.
Отрезви́ть տ. Отрезвля́ть.
Отрезвле́ніе գ. չ. սթափում, սթափելը։
Отрезвлённый ած. սթափած (արբեցողութիւնից և այլն)։
Отрезвля́ть, —ви́ть բ. ն. սթափեցնել (արբեցողութիւնից և այլն)։ —ся բ. ա. սթափուել (արբեցողութիւնից և այլն)։
Отрека́ть, отрица́ть, отре́чь բ. ն. բացասել, ժխտել։ —ся բ. ա. հրաժարուել, ուրանալ։
Отрекомендова́ть տ. Рекомендова́ть.
Отрёпанный ած. գզուած, գզգզուած։
Отрепа́ть տ. Отре́пливать.
Отре́пки գ. ա. յգ. քօլք, գզուածքի մնացորդք (քաթանի)։
Отре́пливать, —па́ть բ. ն. գզել (վուշ

եայլն) —ся բ. ա. գզուել, գզգզուել։

Отре́пье գ. չ. մնացորդք, ախնուցք, փշրանք։

Отретирова́ться տ. Ретирова́ться.

Отрече́ніе գ. չ. հրաժարումն, հրաժարելը, հրաժարուելը, հրաժեշտ || յետակայութիւն (բառ կրաւորականաց)։

Отре́чь տ. Отрека́ть.

Отри́нутіе գ. չ. մերժում, մերժելը։

Отри́нутый ած. մերժուած։

Отри́нуть բ. ն. մերժել, արտամերժել։ —ся բ. ա. մերժուել։

Отрица́ніе գ. չ. բացասութիւն, հերքում, ժխտելը։

Отрица́тель, —ница գ. բացասող, հերքող, ժխտող։

Отрица́тельно մ. բացասական կերպով։

Отрица́тельный ած. բացասական, ժխտական։

Отрица́ть բ. ն. բացասել, ժխտել, հերքել։

Отро́гъ գ. ա. ճիւղ, կողմնակի ճիւղ (լեռների)։

Отроди́ть տ. Отрожда́ть.

Отро́докъ գ. ա. բողբոջ, շառաւիղ, ծընունդ։

Отро́дье գ. չ. ցեղ, ազգ, սերունդ։

Отрожда́ть, —ди́ть բ. ն. վերածնել, վերստին ծնել, շառաւիղ արձակել։ —ся բ. ա. վերածնուել։

Отрожде́ніе գ. չ. վերածնութիւն, վերակենդանութիւն։

Отрождённый ած. վերածնեալ, վերածնուած։

Отрокови́ца գ. է. դեռահաս օրիորդ, մատաղահաս աղջիկ (8—15 տար.)։

Отроколюби́вый ած. զաւակասէր, որդեսէր։

О'трокъ գ. ա. պատանի, պատանեակ, պատանիկ, մանուկ։

Отроста́ть, —сти́ բ. կրկին բուսնել, կրկին աճել։

Отрости́ть տ. Отраща́ть.

Отро́стокъ, —точекъ գ. ա. բողբոջ, ընձիւղ || ոստ, բարունակ, սղկուկ։ —акроміа́льный ած. ուսագլուխ։ —вѣне́чный —թագոստ։ —зубно́й —ատամնոստ։ —косо́й —թերոստ։ —локтево́й —արմնկոստ։ —мечеви́дный —սրոստ։ —нёбный —քըմոստ։ —ости́стый —յետոստ։ —позвонка́ —ողի թմբերը։ —целліа́рный — թարթչական ծայք։ —червообра́зный —որդնոստ, որդնաձև։

О'трочески մ. տղայաբար, մանկութեամբ։

О'троческій ած. պատանեկական, տղայական։

О'трочество գ. չ. պատանեկութիւն։

О'трочествовать բ. չ. մանուկ հասակի մէջ լինել, մանուկ լինել։

О'трочій տ. О'троческій.

Отраща́ть, —рости́ть բ. ն. հասունացնել || մեծացնել, հասակացնել։

Отрощённый, —ро́щенный ած. հասունացրած, մեծացրած։

Отруба́ть, —би́ть բ. ն. կտրել, հատանել։ —ся բ. ա. կտրուել։

Отрубева́тый ած. թեփանման։

Отрубе́йный ած. թեփի։

О'труби գ. է. յգ. թեփ (ալիւրի) || մաղլուխ, մաղուցք։

Отруби́стый ած. թեփոտ, թեփառատ։

Отруби́ть տ. Отруба́ть.

Отру́бленный ած. կտրուած։

О'трубный ած. թեփի, թեփաւոր։

Отру́бокъ գ. ա. տաշեղ, կտոր, հատուած (փայտի)։

О'трубъ գ. ա. հատուածութիւն (փայտի տախտակի եայլն)։

Отрубяно́й ած. թեփի։

Отрыва́ть, —рыть բ. ն. փորել։

Отрыва́ть, оторва́ть բ. ն. գզել, պոկել, փրցնել, քակել || արգելել, խան-

գարել։ —ся բ. ա. փլցուել, գծլուել || || արգելուել։

Отры́висто մ. ընդհատելով, ընդմիջելով։

Отры́вистость գ. ի. ընդհատելի լինելը։

Отры́вистый ած. ընդհատուած, ընդմիջած։

Отры́вка գ. ի. ընդհատելը, ընդմիջելը։

Отры́вокъ, —вочекъ գ. ա. հատուած, կտոր, պատառ։

Отры́вочно մ. ընդմիջելով։

Отры́вочный ած. հատուածական, կըտոր-կտոր։

Отры́вчиво, —чивость, —чивый տ. **Отры́вистый, —стость, —стый.**

Отры́въ գ. ա. ընդհատուած տեղ։

Отрыга́ть, —гну́ть բ. ն. զկռտալ, ձըգտալ || յետ բերել (որոճալով կրանց կերածը)։ **—сло́во** —բերնից դուրս տալ։ **—ся** բ. ա. փախուել, զգայուել, յետ գալ։

Отры́жка գ. ի. զկռտոց, զգռտոց || վերանորոգում (հիւանդութեան), հիւանդութեան կրկնում։

Отры́тый ած. փորուած։

Отры́ть տ. **Отрыва́ть.**

Отрѣза́ніе գ. չ. կտրելը || կտրուածք։

Отрѣ́занный ած. կտրուած։

Отрѣ́зать տ. **Отрѣ́зывать.**

Отрѣ́зка գ. ի. կտրելը։

Отрѣзно́й ած. կտրուած || հատուած (կոնի)։

Отрѣ́зокъ գ. ա. կտոր, կտոր || հատուած (երկրաչ.)։

Отрѣ́зъ գ. ա. կտրուած տեղ, հատութիւն || ձեւչ (արօրի)։

Отрѣ́зывать, —рѣ́зать բ. ն. կտրել (ճանապարհը), խափանել։ **—ся** բ. ա. կտրուել։

Отрѣша́емость գ. ի. փոխելի կամ հրաժարելի լինելը (պաշտօն)։

Отрѣша́емый ած. հրաժարելի, փոխելի։

Отрѣша́ть, —ши́ть բ. ն. հրաժարեցնել, հանել, արձակել, փոխել (պաշտօնից)։ **—ся** բ. ա. հրաժարուել, արձակուել (պաշտօնից)։

Отрѣше́ніе գ. չ. հրաժարեցնելը, արձակելը, լուծելը (պաշտօնից, կարգից և այլն)։

Отрѣшённый ած. հրաժարուած, արձակուած, կարգազուրկ, պաշտօնազուրկ, կարգաթող, լուծուած, հանուած (պաշտօնից)։

Отрѣши́ть տ. **Отрѣша́ть.**

Отря́децъ գ. ա. ջոկատ զօրքի։

Отряди́ть տ. **Отряжа́ть.**

Отря́дный ած. հատուածի (զօրքի)։

Отря́дъ գ. ա. ջոկատ զօրքի։

Отря́жать, —ди́ть բ. ն. ուղարկել։ **—ся** բ. ա. ուղարկուել։

Отряжённый ած. ուղարկուած։

Отряса́ть, —сти́ բ. ն. թափ տալ, թափել, թօթափել, ցնցել։ **—ся** բ. ա. թափ տրուել, ցնցուել։

Отрясённый ած. թափ տրուած, ցընցուած։

Отря́хивать, —хну́ть բ. ն. թափ տալ (մի զգեստ)։

Отсади́ть տ. **Отса́живать.**

Отса́дка գ. ի. տեղափոխութիւն (տունկի, բոյսի և այլն)։

Отса́докъ գ. ա. տեղափոխուած տունկ կամ բոյս։

Отса́женный ած. տեղափոխուած։

Отса́живать, —сади́ть բ. ն. տեղափոխել (տունկ, բոյս)։ **—ся** բ. ա. տեղափոխուել (տունկ, բոյս)։

Отса́сывать, —соса́ть բ. ն. ծծել, ծըծելով հանել || ծծելով քշացնել։

О́тсвѣтъ գ. ա. ցոլք, ցոլումն, շողք։

Отсвѣ́чивать բ. չ., **—ся** բ. ա. ցոլանալ, շողալ։

Отсели́ть տ. **Отселя́ть.**

Отсёлокъ գ. ա. գիւղիկ, փոքրիկ գիւղ։

Отсе́лѣ и отсе́ль մ. այստեղից || այսուհետև։

Отселя́ть, —сели́ть բ. ն. տեղափոխել, գաղթեցնել (գիւղացոց)։

Отси́живать, —сидѣ́ть բ. ն. երկար նստելով թմրեցնել (ձեռք, ոտք և այլն) || աւարտել բանտարկութեան ժամանակամիջոցը։ **—ся** բ. ա. թմրել (երկար նստելով)։

Отсини́ть տ. **Сини́ть.**

Отска́бливать, —скобли́ть բ. ն. քերելով մաքրել։ **—ся** բ. ա. քերելով մաքրուել։

Отска́кивать, —кака́ть բ. ն. վազելով հեռանալ։

Отска́кивать, —кочи́ть, —кокну́ть բ. չ. յետ թռչել, թռչելով հեռանալ, ոստնելով հեռանալ։

Отскобле́нный ած. քերուած։

Отскобли́ть տ. **Отска́бливать.**

Отскокну́ть տ. **Отска́кивать.**

Отско́къ գ. ա. ոստիւն, թռիչք, թռուցք։

Отскочи́ть տ. **Отска́кивать.**

Отскреба́ть, —кре́сть բ. ն. քերել, քերելով մաքրել։ **—ся** բ. ա. քերելով մաքրուել։

Отскребённый ած. քերելով մաքրուած։

Отскре́бки գ. ա. յգ. քերուածք, քերուկք, աղտակ, սկլաճաղ։

Отскрести́ տ. **Отскреба́ть.**

Отсла́нивать, —лоня́ть, —ни́ть բ. ն. ծածկոցը բանալ, արգելքը յետ քաշել։ **—ся** բ. ա. յետ քաշուել (արգելքը)։

Отслое́ніе տ. **Отсло́йка.**

Отсло́ивательный ած. թերթ-թերթ թափուող, փերթ-փերթ ընկնող։

Отсло́иваться, —сло́йться բ. ա. թերթ-թերթ թափուել (ոսկոր)։

Отсло́йка գ. է. շերտ-շերտ հանելը։

Отслонённый ած. յետ քաշուած (արգելք և այլն)։

Отслони́ть, —ня́ть տ. **Отсла́нивать.**

Отсло́нъ գ. ա. բացուող յենարան, յետ դարձուող յենակ։

Отслу́га գ. է. աւարտ ծառայութեան, ծառայութեան վերջ։

Отслужённый, —жи́вшій ած. ծառայութեան ժամանակամիջոցն աւարտած։

Отслу́живать, —жи́ть բ. չ. ծառայութիւնն աւարտել։

Отслу́шанный ած. մինչ աւարտը լսուած.

Отслу́шивать, —лу́шать բ. ն. մինչ վերջը լսել։

Отсо́вывать, —су́нуть բ. ն. ներմուծել, ներս մտցնել, մղել, ներս խցկել։ **—ся** բ. ա. ներս խցկուել։

Отсовѣ́тывать, —та́ть բ. ն. խորհուրդ տալ, դիտաւորութիւնից յետ կանգնեցնել։

Отсо́санный ած. ծծուած, ծծելով հանուած։

Отсоса́ть տ. **Отса́сывать.**

Отсо́хлый ած. չորացած։

Отсо́хнуть տ. **Отсыха́ть.**

Отсро́тчикъ, —чица գ. յետաձգող։

Отсроче́ніе գ. չ. յետաձգելը, յետաձգութիւն։

Отсро́ченный ած. յետաձգուած։

Отсро́чивать, —ро́чить բ. ն. յետաձգել, նորից ժամանակ նշանակել։

Отсро́чка գ. է. յետաձգութիւն։

Отсро́чный ած. յետաձգելի։

Отстава́нье, —та́нье գ. չ. յետամնացութիւն, յետամնայութիւն։

Отстава́ть, —ста́ть բ. չ. յետ մնալ || յետ քաշուել || թողնել, հեռանալ || ուշանալ, յետանալ։

Отста́вка գ. է. հրաժարական (պաշտօնից և այլն)։

Отставле́ніе գ. չ. յետ դնելը, հեռացնելը || արձակելը։

Отста́вленный ած. յետ դրուած։

Отставля́ть, —та́вливать, —та́вить բ. ն. յետ դնել, հեռացնել || արձակել, թողնել։

Отставно́й ած. պաշտօնաթող, հրաժարուած || յետ դրուած։

Отста́ивать, —стоя́ть բ. ն. մինչ վերջը մնալ, ժամանակին աւարտել || պաշտպանել, պահել || վայրասուզել, նստեցնել (հեղուկ) —ся բ. մ. հանգստանալ, նստել։

Отста́лый, —ло́й ած. յետամնաց, յետ մնացած, յետևում մնացած || պրծած || հեռացած։

Отстана́вливать, —нови́ть բ. ն. յետ դնել, յետ քաշել, հեռացնել։

Отста́ть տ. **Отстава́ть.**

Отстёганный ած. շուլուլուած։

Отстёгивать, —гну́ть բ. ն. կոճակները քակել։ —ся բ. մ. կոճակները քակուել։

Отстёгнутый ած. քակուած կոճակներով։

Отсте́гивать, —га́ть բ. ն. շուլուլել, շուլուլել պրծնել, շուլուլուածքն աւարտել || ծեծել, ծաղկել։ —ся բ. մ. շուլուլուել։

Отсто́йный ած. կանգնած, նստած (հեղուկ եւայլն)։

Отсторо́нивать, —роня́ть, —рони́ть, —страни́ть, բ. ն. հեռացնել, մէկդի քաշել || հրաժարեցնել։ —ся բ. մ. հեռացուել, մի կողմ քաշուել։

Отстоя́ніе գ. չ. տարածութիւն, հեռաւորութիւն։

Отстоя́ть բ. չ. լինել, գտանուել։

Отстоя́ть տ. **Отста́ивать.**

Отстоя́щій ած. հեռու եղած, հեռու կանգնած։

Отстрада́ть բ. տանջուել պրծնել։

Отстра́ивать, —ро́ить բ. ն. շինութիւնը աւարտել։ —ся բ. մ. աւարտուել (շինութիւն)։

Отстране́ніе գ. չ. հեռացնելը, մի կողմ դնելը։

Отстранённый ած. հեռացրած || մի կողմ քաշուած || հրաժարեցրած։

Отстрани́ть տ. **Отсторо́нивать.**

Отстра́нствовать բ. չ. ճանապարհորդութիւնն աւարտել || ճանապարհորդելուց դադարել։

Отстраня́ть տ. **Отсторо́нивать.**

Отстра́чивать, —рочи́ть բ. ն. թակելը (թակալը) աւարտել։ —ся բ. մ. թակուել վերջանալ։

Отстрига́ть, —ри́чь բ. ն. կտրել, խուզել || խուզելը պրծնել։ —ся բ. մ. խուզուել։

Отстри́женный ած. խուզուած։

Отстрога́ть բ. ն. շաղափել պրծնել, ռանդելն աւարտել։

Отстро́енный ած. աւարտուած (շինութիւն)։

Отстро́йка գ. ի. շինութիւնն աւարտելը։

Отстро́ить տ. **Отстра́ивать.**

Отстро́ченный ած. թակլուած պրծած։

Отстрочи́ть տ. **Отстра́чивать.**

Отструга́ть տ. **Отстрога́ть.**

Отстрѣ́ленный ած. գնդակահար եղած։

Отстрѣ́ливать —ли́ть բ. ն. գնդակահար անել։

Отстрѣли́ть, —ля́ть բ. ն. ընդդիմադրել հրացանաձգութեամբ։ —ся բ. մ. ընդդիմանալ հրացանաձգութեամբ։

Отстря́панный ած. եփուած պրծած։

Отстря́пывать, —пать բ. ն. եփել պրծնել, եփել թափել։ —ся բ. մ. եփուել պրծնել։

Отступа́ть, —пи́ть բ. չ. յետ նահանջել, յետ քաշուել || հեռանալ, շեղուել։ —ся բ. մ. յետ քաշուել, հրաժարուել։

Отступле́ніе գ. չ. հեռացնելը || նահանջելը, յետ քաշուելը || ուրացութիւն։ — отъ торго́въ—աճուրդից յետ կանգնելը։

Отсту́пникъ, —ница գ. հաւատուրաց, ուրացող, դենակորոյս, դրուժան, բանաշուրջ։

Отсту́пническій ած. ուրացողի, հաւատուրացի։

Отсту́пничество գ. չ. ուրացութիւն, հաւատուրացութիւն։

Отсту́пный ած. նահանջելու, դարձի, յետ քաշուելու։

О́тступъ գ. ա. դարձ, նահանջ։

Отсужда́ть, —су́живать, —суди́ть բ. ն. դատաւորութիւնից յետ կանգնեցնել, խորհուրդ չտալ։

Отсуждённый ած. դատաւորութիւնից յետ կանգնեցրած։

Отсулённый ած. խոստացուած։

Отсу́ливать, —сули́ть բ. ն. խոստացուել։

Отсу́нутый ած. ներս մղուած։

Отсу́нуть տ. Отсо́вывать.

Отсу́тственно մ. բացակայութեամբ։

Отсу́тственный ած. բացակայ, տարակայ։

Отсу́тствіе գ. չ. բացակայութիւն, տարակայութիւն։ —любопы́тства —անհարցասիրութիւն։

Отсу́тствованіе գ. չ. բացակայելը, տարակայելը։

Отсу́тствовать բ. չ. բացակայել, տարակայել։

Отсу́тствующій ած. բացակայ, տարակայ, բացակայող։

Отсу́ченный ած. յետ ծալուած || քակուած (ոլոր)։

Отсу́чивать, —сучи́ть բ. ն. ծալել, սոթել, յետ դարձնել (զգեստի թեւերը) || ոլորուածը արձակել, ոլորելը աւարտել, յետ քանդել։ —ся բ. ա. յետ ծալուել || ոլորները քակուել։

Отсуша́ть, —ши́ть բ. ն. չորացնել։

Отсу́шенный ած. չորացրած, չորացած, ցամաքած։

Отсу́шивать, —шыть բ. ն. չորացնել պրծնել։

Отсчи́танный ած. հաշուած, հաշիւը վերջացրած։

Отсчи́тывать, —чита́ть, —че́сть բ. ն. հաշուել, տալ։ —ся բ. ա. հաշիւը վերջացնել։

Отсылать, отосла́ть բ. ն. ուղարկել || հեռացնել, հրաժարեցնել։ —ся բ. ա. ուղարկուել, հեռացուել։

Отсы́лка գ. է. ուղարկելը, հեռացնելը։

Отсы́льный ած. ուղարկուած։

Отсы́панный ած. լցուած, չափած եւ տուած։

Отсыпа́ть, —сы́пать բ. ն. լցնել, չափել եւ տալ, ամանը լցնել եւ տալ։

Отсыпа́ться բ. ա. քնել՝ ուժերը վերականգնելու համար, քնելով ուժերը վերականգնեցնել։

Отсы́пка, отсыпа́ніе գ. չ. գ. ա. լցնելը, թափելը։

Отсыпно́й ած. թափուող, լցուող։

Отсырѣлый ած. թաց, խոնաւացած, նամ առած։

Отсырѣть բ. չ. նամոտել, թացնալ, խոնաւանալ։

Отсыха́ть, отсо́хнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքել։

Отсѣва́ть, —сѣять բ. ն. էրնել, էրնելով մաքրել։ —ся բ. ա. էրնուել։

Отсѣвъ գ. ա. էրնելը։

Отсѣда́ть, —сѣсть բ. չ. հեռու նստել, բաժնուել, անջատուել։

Отсѣдина գ. է. սպիտակեցած մազ (որեւէ տարիքի)։

Отсѣдъ գ. ա. հեռու նստելը, գնալ եւ ուրիշ տեղ նստելը։

Отсѣка́ть, отсѣ́чь բ. ն. կտրել, հատանել, զատել։ —ся բ. ա. կտրուել։

Отсѣкъ գ. ա. կտրուած մաս։

Отсѣлый ած. նստած, իջած || ընկած, կորած։

Отсѣсть տ. Отсѣда́ть.

Отсѣче́ніе գ. չ. կտրելը, կտրել հանելը։

Отсѣчённый ած. կտրուած, զատուած։

Отсѣчь տ. **Отсѣкать.**

Отсѣянный ած. չրնուած, չրնուած պրծած։

Отсюда մ. այստեղից։

Оттаивать, оттаять բ. ն. հալել։

Отталина, отталинка գ. ի. հալած մաս, հալած տեղ։

Отталкиваніе գ. չ. վանում, վանողութիւն։

Отталкивательный ած. վանողական։ **—ная сила**—վանողական զօրութիւն։

Отталкивать, оттолкнуть, բ. ն. հրել, դրդել, մղել, վանել, բոթել։ **—ся** բ. չ. հրուել, վանուել, զզուել։

Оттапливать, оттопить բ. ն. հալել, հալեցնել։ **—ся** բ. չ. հալուել։

Оттаптывать, оттоптать բ. ն. կոխկռտել, կոխկռտելով ամրացնել։ **—ся** բ. չ. կոխկռտուել։

Оттаскать բ. ն. մազերից քաշել։

Оттаскивать, —скать, оттащить. բ. ն. քաշել, տանել։ **—ся** բ. չ. քաշքշուել։

Оттачивать, отточить բ. ն. սրել, սրելը աւարտել։ **—ся** բ. չ. սրուել։

Оттащенный ած. քաշքշուած։

Оттащить տ. **Оттаскивать.**

Оттаялый ած. հալած, հալուած։

Оттаяніе գ. չ. հալուելը։

Оттаять տ. **Оттаивать.**

Оттепель գ. ի. հալոցք, հալհլոց, տաք եղանակ ձմռան ժամանակ։

Оттеребленный ած. ցետուած, փետտուած, պռճկոտուած։

Оттеребливать, —ребить բ. ն. պռճկել, ցետել, փետտել, պոկել, պոճկել, գզել։ **—ся** բ. չ. ցետուել, փետտուել։

Оттереть տ. **Оттирать.**

Оттерпливаться, —пѣться բ. չ. համբերութեամբ տանել։

Оттёсанный ած. տաշուած, տաշուած պրծած։

Оттёсывать, —сать բ. ն. տաշել || տաշելը աւարտել։ **—ся** բ. չ. տաշուել, տաշուել վերջանալ։

Оттёртый ած. մաքրուած || տրորուած, շփուած։

Оттирать, оттереть բ. ն. մաքրել (սրբելով), սրբել || շփել, տրորել || արգելել, խափանել։

Оттискивать, оттиснуть բ. ն. դրոշմել, տպել (գիրք ևայլն)։ **—ся** բ. չ. տպուել, դրոշմուել։

Оттискивать, —скать բ. ն. հրել, սեղմել, ճնշել, մղել։ **—ся** բ. չ. ճնշուել, սեղմուել։

О'ттискъ գ. ա. տպուած կամ դրոշմուած իր || օրինակութիւն։

Оттиснутый ած. տպուած, դրոշմուած։

Оттиснуть տ. **Оттискивать.**

Оттиснять տ. **Оттискивать.**

Оттого մ. որովհետև։

Оттолкать բ. ն. յետ քաշել, հեռացնել։

Оттолкнутый ած. մղուած, հրուած։

Оттолкнуть տ. **Отталкивать.**

Оттоль, Оттолѣ մ. այդտեղից։

Оттопанный ած. հալուած։

Оттопать տ. **Оттопывать.**

Оттопить տ. **Оттапливать.**

Оттопки գ. ա. յգ. մնացորդք, կղկղանք (հալուածքի)։

Оттопленный ած. հալած, հալուած։

Оттоптанный ած. կոխկռտուած։

Оттоптать տ. **Оттаптывать.**

Оттопыренный ած. լայն բացուած, ցցուած։

Оттопыривать բ. ն. լայն բանալ, ցցել։

Отторгать, отторгнуть բ. ն. խլել, յափշտակել, կտրել, հանել։ **—ся** բ. չ. խլուել, յափշտակուել։

Отторженецъ գ. ա. խլուած բան, յափշտակուած իր։

Отторженіе գ. չ. խլելը, յափշտակելը։

Отто́рженный ած. խլուած, կորզուած։

Оттормози́ть բ. ն. արգելել, վերցնել || անուարգելը քանդել (կառքի եւայլն)։

Отто́ченный ած. սրուած։

Отто́чивать, отто́чить բ. կէտերով նըշանակել։

Оттрёпанный ած. գզուած, գզուած վերջացած։

Оттрёпывать, —па́ть բ. ն. գզել, սանտրել, գզել պրծնել։ **—ся** բ. ա. գըզուել, գզուել վերջանալ։

Оттряса́ть, —сти́ բ. ն. թափ տալ, թափել, թօթափել։

Оттрясённый ած. թափ տրուած, թօթափուած։

Оттря́хивать, —хну́ть բ. ն. թափ տալ։

Отту́да, մ. այնտեղից, անտի։

Оттушёванный ած. սեւաներկուած։

Оттушева́ть տ. **Оттушёвывать.**

Оттушёвка գ. ի. սեւաներկելը, ստուերարկելը։

Оттушёвывать, —шева́ть բ. ն. սեւաներկել || ստուերագծել, ստուերարկել։ **—ся** բ. ա. սեւաներկուել։

Оттыка́ть, ототкну́ть բ. ն. հանել (խըցան, մեխ եւայլն)։ **—ся** բ. ա. հանուել (խցան եւայլն)։

Оттѣнённый ած. ստուերագծուած։

Оттѣ́нивать, —ня́ть, ни́ть բ. ն. ստուերագծել, ստուերարկել։ **—ся** բ. ա. ստուերագծուել։

Оттѣ́нка գ. ի. ստուերագծելը || նըրբութիւն զանազանութեան։

Оттѣ́нокъ գ. ա. զանազանութիւն գունախառնութեան, երփն || նուրբ զանազանութիւն գոյների։

О́ттѣнь գ. ի. ստուեր || աստիճան գունախառնութեան։

Оттѣня́ть տ. **Оттѣ́нивать.**

Оттѣснённый ած. դուրս քշուած, դուրս մղուած, հալածուած։

Оттѣсня́ть, —сни́ть բ. ն. մղել, դուրս մղել, դուրս հրել, հեռացնել, հալածել։ **—ся** բ. ա. մղուել, դուրս քշուել, դուրս հրուել, հալածուել։

Оття́ганный ած. դատաստանով ձեռք բերուած։

Оття́гивать, оттяну́ть բ. ն. քարշել, քաշել, ձգել, հեռացնել || յետաձգել, ուշացնել, ձգձգել։ **—ся** բ. ա. ձգձըգուել, ուշացուել։

Оття́жка գ. ի. ձգձգելը, քաշքշոց։

Оття́нутый ած. ձգձգուած, ուշացուած։

Оттяну́ть տ. **Оття́гивать.**

Оту́жинать բ. չ. ընթրել || ընթրիքը վերջացնել։

Отума́ненный ած. մթապատ || նսեմացած։

Отума́нивать, —ма́нить բ. ն. մէգով ծածկել || մթնացնել, նսեմացնել || շփոթել, ուշաթափել։ **—ся** բ. ա. նսեմանալ։

Отутю́женный ած արդուկած պրծած, ութոյած։

Отутю́живать, —тю́жить բ. ն. արդուկել կամ ութոյել պրծնել։

Отуча́ть, —чи́ть բ. ն. սովորացնել պըրծնել || սովորութիւնից ձեռք քաշել տալ, խամացնել։ **—ся** բ. ա. սովորութիւնը թողնել։

Отучённый ած. սովորութիւնը մոռացած։

Отучнѣ́лость գ. ի. գերութիւն, պարարտութիւն։

Отучнѣ́лый ած. գիրացած, պարարտացած։

Отучнѣ́ніе գ. չ. գիրանալը, պարարտանալը։

Отучнѣ́ть բ. չ. գիրանալ, պարարտանալ։

Отха́живать, —ходи́ть բ. չ. կանգ առնել, քայլելուց դադար առնել || սկսել, գնալ (թղթախաղի մէջ)։

Отха́ркивать, —ха́ркать, —ха́ркнуть բ. ն. թքել, խոխել, խորխել **—ся** բ. ա.

խորխելով ազատուել։

Отхáркнутый ած. խորխած։

Отхлёбанный, —лёбнутый ած. կերած, խմած (դգալով և այլն)։

Отхлёбывать, —бáть, —бнýть բ. ն. ուտել, խմել (դգալով և այլն)։

Отхлестáть բ. ն. մտրակել, ձաղկել, ծեծել։

Отхлы́нуть բ. չ. անդրադառնալ, ընկրկել, նահանջել։

Отходить, отойти́ բ. չ. մեկնել, հեռանալ, յետ քաշուել, նահանջել || պաշտօնը թողնել || վերջանալ || վախճանել, մեռնել։

Отходи́ть տ. **Отхáживать.**

Отхóдный ած. հեռանալու, յետ քաշուելու։

Отхóдчивый ած. անուշ բնաւորութեան տէր || անյիշաչար, անոխակալ։

Отхóдъ գ. ա. հեռանալը, մեկնելը || վերջ, վախճան || արտաքնոց, լուալիք։

Отхóжій ած. բաժնուած, առանձին։ **—жее мѣсто**—արտաքնոց։

Отхотѣться բ. ա. ցանկանալ։

Отцвѣлый ած. թառամած, թարշամած, ծաղկած պրծած։

Отцвѣтáть, отцвѣсти́ բ. չ. թառամել, թարշամել։

Отцвѣтъ, —тáніе գ. թառամելը, թարշամելը։

Отцеимённый ած. հօր անունով։

Отцеубійственный ած. հայրասպան։

Отцеубійство գ. չ. հայրասպանութիւն։

Отцеубійца գ. ա. հայրասպան մարդ։

Отцóвскій ած. հայրական, հայրենի։

Отцóвщина գ. ի. հայրենական ժառանգութիւն։

Отцѣживать, —цѣди́ть բ. ն. քամել, զտարկել։

Отцѣловáться բ. ա. համբուրելուց դադարել։

Отцѣпи́ть տ. **Отцѣпля́ть.**

Отцѣплéніе, —цѣпка գ. շղթան քակելը կամ արձակելը։

Отцѣплённый ած. շղթայից ազատուած։

Отцѣпля́ть, —цѣпи́ть բ. ն. շղթան քակել կամ արձակել։ **—ся** բ. ա. շղթայից ազատուել։

Отчáленный ած. յետ նաւարկուած։

Отчáливать, —чáлить բ. ն. յետ նաւարկել։ **—ся** բ. ա. յետ նաւարկուել։

Отчáлка, отчáлъ գ. յետ նաւարկելը։

Отчáсти մ. մասամբ։

Отчáяваться, —чáяться բ. ա. վհատել, յուսահատուել, յուսակտուր լինել։

Отчáяніе գ. չ. յուսահատութիւն, վհատութիւն։

Отчáянно մ. յուսահատութեամբ, յուսահատաբար, կատաղութեամբ։

Отчáянность գ. ի. յուսահատութիւն։

Отчáянный ած. յուսահատ, յուսակտուր || վտանգաւոր, կատաղի։

Отчáяться տ. **Отчáяваться.**

О'тче գ. ա. հայր։ **О'тче нашъ** — Հայր մեր։

Отчéго մ. ընչու համար, ինչից։

Отчеимённый տ. **Отцеимённый.**

Отчекáнивать, —нить տ. **Чекáнить.**

Отчéркивать, —ркнýть բ. ն. գծով նշան անել։ **—ся** բ. ա. գծով նշան արուել, խազուել։

Отчёркнутый ած. խազուած, գծով նշան արուած։

Отчéрпанный, —пнутый ած. հանելով պակասեցրած (դգալով և այլն)։

Отчéрпывать, —пать, —пнýть բ. ն. քաշելով կամ հանելով պակասեցնել (դգալով, շերեփով և այլն)։ **—ся** բ. ա. հանելով պակասել (դգալով և այլն)։

Отчéрчивать, —рти́ть բ. ն. գծերով բաժանել || գծել աւարտել (մի յատակագիծ)։ **—ся** բ. ա. գծուել, նրշմարուել։

Отчéрченный ած. գծուած։

Отчёсанный ած. սանտրուած պրծած։

Отчеса́ть *տ.* **Отчёсывать.**
О'тческій *տ.* **Оте́ческій.**
О'тчество գ. չ. *հայրանուն։*
Отче́сть *տ.* **Отсчи́тывать.**
Отчёсывать, —чеса́ть բ. ն. *սանտրել, սանտրելով մաքրել || սանտրելն աւարտել։* **—ся** բ. ա. *սանտրուել պրծնել։*
Отчётисто *տ.* **Отчётливо.**
Отчётистый *տ.* **Отчётливый.**
Отчётливо մ. *որոշակի, մեկին, պարզ։*
Отчётливость գ. ի. *պարզութիւն, մեկին լինելը։*
Отчётливый ած. *որոշ, մեկին, պարզ։*
Отчётность գ. ի. *համարատուութիւն, հաշուետուութիւն։*
Отчётный ած. *հաշուի, համարատուութեան։*
Отчётъ գ. ա. *հաշիւ, համար։*
Отчи́зна գ. ի. *հայրենիք։*
Отчизнолю́бецъ գ. ա. *հայրենասէր։*
О'тчимъ, во́тчимъ գ. ա. *խորթ հայր, հօրու։*
Отчи́на, во́тчина գ. ի. *հայրենական ժառանգութիւն || հայրենիք։*
О'тчинникъ, —ница գ. ա. *ժառանգ հայրենական կալուածների։*
Отчисле́ніе գ. չ. *դուրս հանելը, բաց առնելը (որեւէ գործից, ցուցակից, թուից եայլն)։*
Отчи́сленный ած. *հանուած, դուրս թողնուած։*
Отчисля́ть, —чи́слить բ. ն. *հանել թուից, դուրս ձգել։* **—ся** բ. ա. *հանուել, թուից դուրս ձգուել։*
Отчи́стить *տ.* **Отчища́ть.**
Отчи́стка գ. ի. *մաքրելը։*
Отчи́тывать, —чита́ть բ. ն. *կարդալը աւարտել։*
Отчища́ть, —чи́стить բ. ն. *մաքրել։* **—ся** բ. ա. *մաքրուել։*
Отчище́ніе գ. չ. *մաքրելը։*
Отчи́щенный ած. *մաքրուած։*

О'тчій ած. *հայրենական || հօր։*
Отчужда́ть, —жди́ть բ. ն. *հանել, բաժանել, հեռացնել, օտարացնել։* **—ся** բ. ա. *դուրս հանուել, օտարին անցնել։*
Отчужде́нный ած. *հանուած, ուրիշին յանձնուած, օտարին տուած։*
Отчужде́ніе գ. չ. *օտարացնելը, օտարին յանձնելը։*
Отчуждёнышъ գ. ա. *դուրս արուած, արտաքսուած (մարդ)։*
Отчужди́ть *տ.* **Отчужда́ть.**
Отша́гивать, —га́ть, —гну́ть բ. չ. *կանգնել, կանգ առնել, քայլերը դադարեցնել || քայլելով չափել || քայլելով հեռանալ։*
Отша́тывать, —та́ть, —тну́ть բ. ն. *տատանելով հեռացնել։* **—ся** բ. ա. *տատանելով հեռանալ, ցնցուել։*
Отшвы́ривать, —ря́ть, —рну́ть բ. ն. *շպրտել, նետել, դէն ձգել, հեռու ձգել* **—ся** բ. ա. *շպրտուել, նետուել, հեռու ձգուել։*
Отшвы́рнутый ած. *շպրտած, թափած, ձգած, նետած։*
Отше́льникъ, գ. ա. **—ница** գ. ի. *ճգնաւոր, մենակեաց, միանձնուհի։*
Отше́льничать բ. չ. *ճգնաւորութիւն անել, ճգնել։*
Отше́льнически մ. *ճգնաւորի նման։*
Отше́льническій ած. *ճգնաւորական, ճգնաւորի։*
Отше́льничество գ. չ. *ճգնաւորութիւն*
Отше́льничій *տ.* **Отше́льническій.**
Отше́ствіе գ. չ. *գնալը, հեռանալը։*
Отшиба́ть, —би́ть բ. ն. *զարնելով, կամ խփելով մի մասը կտրել, բեկանել։* **—ся** բ. ա. *բեկանուել, զարնուելով կտրուել։*
Отши́бенный ած. *խփելով կտրուած։*
Отшива́ть, —ши́ть բ. ն. *կարելն աւարտել || կարել (բեռները եայն* **—ся** բ. ա. *կարուել պրծնել։*

Отшитый ած. կարուած պրծած։

Отшлёпывать, —лёпать բ. ն. շրխկացնել, խփել || կեղտոտել (զգեստը ցեխին քաշ տալով)։

Отшлёпанный ած. շրխկացրած, խփած || քաշ տուած (զգեստ և այլն)։

Отшлифованный ած. լաւ տաշուած, ողորկուած, թրաշուած (քար)։

Отшлифовывать, —фовать բ. ն. ողորկել, լաւ թրաշել, տաշել (քար) —ся բ. ա. լաւ ողորկուել, տաշուել, թրաշուել (քար)։

Отшпиливание գ. չ. ասղնշուկերը քանդելը։

Отшпиливать, —лить բ. ն. ասղնշուկերը քանդել։

Отштукатуренный ած. ներկուած կամ զարդարուած պրծած։

Отштукатуривать, —турить բ. ն. ներկը կամ զարդարանքն աւարտել։ —ся բ. ա. ներկուել կամ զարդարուել պրծնել։

Отшучивать, —шутить բ. ն. կատակը աւարտել, հանաքը վերջացնել || չարամտութեամբ կամ վատ հանաք անել։

Отщебетать բ. չ. ճռուողել, ճռուողել պրծնել։

Отщелкать բ. ն. շրխկացնել || շրխտացնել || կծու խօսքերով դիպչել։

Отщемливать, —щемить բ. ն. սաստիկ սեղմել։

Отщепенецъ գ. ա. հերձուածող || հատուած։

Отщепенство գ. չ. հերձուածողութիւն, հերձուած։

Отщеплённый ած. կտորուած պրծած։

Отщеплять տ. Отщепывать.

Отщепокъ, —щепочекъ գ. ա. տաշեղ || || շերտ։

Отщепывать, —плять, —пить բ. ն. կտոր պրծացնել || կտոր պրծացնելն աւարտել։ —ся բ. ա. կտորուել, պրծնել։

Отщипанный, —щипнутый ած. կմշտած, կսմթած։

Отщипывать, —пнуть բ. ն. կմշտել, կսմթել։ —ся բ. ա. կմշտուել, կսմթուել։

Отъ, ото չ. ՚Ի, ից։ Отъ чего? ինչու, ինչու համար, հիմ։

Отъемлемость գ. ի. յափշտակող լինելը, վերացող լինելը։

Отъемлемый ած. վերացուող, վերքաշուող, յափշտակուող, խլուող։

Отъёмный ած. զօրով վերցուած, խլուած։

Отъёмщикъ, —щица գ. ա. յափշտակող, խլող։

Отъёмъ գ. ա. խլելը, յափշտակութիւն։

Отъигрывать, отъигрышъ տ. Отыгрывать и отыгрышъ.

Отъименный ած. անուանական, անունից կազմած։

Отъискивать տ. Отыскивать.

Отъѣдать, отъѣсть բ. ն. ուտել պրծնել, ուտելն աւարտել || ուտել ՚ի հաշիւ ուրիշի և այլն || հաստանալ, գիրանալ || միմեանց հայհոյել, իրար միս ուտել։ —ся բ. ա. ուտուել պրծուել։

Отъѣденный ած. կերուած պրծած։

Отъѣздить բ. չ. ձիով կամ կառքով մանգալուց դադարել։

Отъѣздный ած. ձիով կամ կառքով ման գալու։

Отъѣздъ գ. ա. գնալը, հեռանալը (կառքով և այլն)։

Отъѣзжать, —ѣхать բ. չ. գնալ (կառքով և այլն)։

Отъѣзжій ած. գնացող։

Отъѣсть տ. Отъѣдать.

Отъѣхать տ. Отъѣзжать.

Отъэкзаменовывать, —новать բ. ն. հարցաքննութիւնն աւարտել։

Отъявленіе տ. Заявленіе.

Отъявленный ած. յայտնի, անուանի։

Отъявля́ть, —яви́ть տ. Заявля́ть.

Оты́гривать, отъи́грывать, отыгра́ть բ. ն. ետ կրել, ետ բերել, ետ տանել: —ся բ. ա. ետ տարուել, ետ կրուել, ետ բերուել:

Оты́гранный ած. ետ տարուած, ետ բերած (խաղի մէջ):

Оты́грышный ած. —ная па́ртія— հատուցում տուող խաղ:

О'тыгрышъ գ. ա. ետ բերուած, ետ առնուած փող (խաղի մէջ):

Отыка́ть տ. Обтыка́ть.

Отынённый ած. ցանկապատուած:

Оты́нивать, —ни́ть բ. ն. ցանկապատել: —ся բ. ա. ցանկապատուել:

Отыска́ніе գ. չ. որոնում, որոնելը, գտնելը:

Оты́сканный ած. որոնուած, գտնուած:

Оты́скивать, — ска́ть բ. ն. որոնել || գտնել: —ся բ. ա. որոնուել, գտնուել:

Отяготи́тель, —льница գ. ծանրութեան պատճառող:

Отяготи́тельно մ. ծանր, թուլի կերպով:

Отяготи́тельность գ. ի. ծանրութեան պատճառելը:

Отяготи́тельный ած. —нало́гъ ծանր հարկ:

Отяготи́ть տ. Отягоща́ть.

Отяготѣ́лый ած. ծանրացած:

Отяготѣ́ніе գ. չ. ծանրանալը:

Отяготѣ́ть բ. չ. ծանրանալ:

Отягоща́ть, отягча́ть, отяготи́ть, отягчи́ть բ. ն. ծանրաբեռնել, նեղութիւն տալ, ձանձրացնել —ся բ. ա. ծանրաբեռնուել:

Отягощённый, —гчённый ած. ծանրաբեռնուած:

Отягоще́ніе, отягче́ніе գ. չ. ծանրաբեռնելը:

Отягча́ть տ. Отягоща́ть.

Отягче́ніе տ. Отягоще́ніе.

Отяжелѣ́лый տ. Отяготѣ́лый.

Отяжелѣ́ть տ. Отяготѣ́ть.

Офе́нія տ. Афе́ня.

Офи́товый ած. օձաքարի || օձաքարից շինած:

Офи́тъ գ. ա. օձաքար:

Офице́рскій ած. սպայի:

Офице́рство գ. չ. սպայութիւն || սպայից խումբ:

Офице́рша գ. ի. սպայի կին:

Офице́ръ գ. ա. սպայ, սպար, ամեն զինուորական պաշտօնեայ (չինովնիկից մինչ գնդապետը):

Офиціозный ած. կիսապաշտօնական:

Офиціа́льно մ. պաշտօնապէս:

Офиціа́льность գ. ի. պաշտօնականութիւն, պաշտօնական լինելը:

Офиціа́льный ած. պաշտօնական, վարչական:

Офиціа́нтскій ած. սպասաւորի:

Офиціа́нтъ գ. ա. սպասաւոր (տան, հիւանդի եւայլն):

Офіоли́тъ տ. Офи́тъ.

Оформле́ніе գ. չ. կերպարանութիւն, ձեւակերպութիւն:

Офо́рмить բ. ն. ձեւակերպել, կերպաւորել:

Офранцу́зить բ. ն. ֆրանսիացնել: —ся բ. ա. Ֆրանսիացի դառնալ:

Офранцу́женный ած. Ֆրանսիացած:

Офтальмоло́гія գ. ի. ակնաբանութիւն աչքաբանութիւն, ուսումն աչքացաւի:

Офтальмоло́гъ գ. ա. ակնաբոյժ, աչքի բժիշկ:

Офтальмоско́пъ գ. ա. ակնահայելի:

О'ханіе գ. չ. հառաչելը, ախուվախ քաշելը:

Оха́пка, —почка գ. ի. գիրկ: —сѣ́на— մէկ գիրկ կամ խալխա խոտ:

Оха́пывать, —ха́пать, —ха́пнуть բ. ն. գրկել || յափշտակել, թռցնել:

О'хать, о́хнуть բ. չ. հառաչել, ախու-

վախ քաշել։

Охвáтъ տ. Обхвáтъ.

Охвáтывать, —хватить տ. Обхвáтывать.

Охвóстье գ. չ. աղօշատեղ։

Охлáда գ. ի. զովացնելը։

Охлади́тельный ած. զովացուցիչ, սառուցիչ, սառեցնող։ —ная смѣсь—սառեցնող խառնուրդ։ —ный сосýдъ—ցրտունակ կուժ։

Охлади́ть տ. Охлаждáть.

Охладѣвáть, —дѣть բ. չ. սառել, պաղել։

Охладѣ́лый ած. սառած, պաղած։

Охладѣ́ніе գ. չ. սառեցնելը, պաղեցնելը։

Охладѣть տ. Охладѣвáть.

Охлаждáемость գ. ի. ցրտառութիւն։

Охлаждáть, охолáживать, охлади́ть, охолоди́ть բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել, զովացնել։ —ся բ. ա. սառել, պաղել, զովանալ։

Охлаждáющій ած. ցրտաբեր, սառուցիչ։ —щая смѣсь—սառեցնող խառնուրդ։

Охлаждённый ած. սառեցրած։

Охлаждéніе գ. չ. սառեցնելը։

Охлёстывать, охлы́стывать, охлестáть, охлестнýть բ. ն. մտրակել, ձաղկել։

Охлёстанный ած. մտրակած, ձաղկած։

Охлократи́ческій ած. ամբոխապետական, ժողովրդական։

Охлокрáтія գ. ի. ամբոխապետութիւն, ժողովրդապետութիւն, ռամկապետութիւն։

Охлóпокъ, охлóпье գ. փերթ։ Снѣгъ идётъ охлóпьями — ձիւնը փերթ-փերթ գալիս է, ձիւնը բրդում է։

Охмели́ть տ. Охмеля́ть.

Охмелѣ́лый ած. հարբած։

Охмелѣ́ніе գ. չ. հարբեցնելը։

Охмелѣть տ. Хмелѣть.

Охмеля́ть տ. Опохмеля́ть.

О́хнуть տ. О́хать.

Охóдъ գ. ա. ստամոքս || մարսողութիւն || քակոր։

Охолáживать տ. Охлаждáть.

Охолáщивать, охолости́ть բ. ն. զրօ-պել, մեղմացնել, հանդարտեցնել || մաքրել։ —ся բ. ա. զսպուել, մեղմանալ, հանդարտուել || մաքրուել։

Охолощённый ած. զսպուած, հանդարտեցրած || մաքրուած։

Охорáшивать բ. ն. մաքրել, սրբել։ — коня́—ձին թիմարել։

Охóта գ. ի. սէր, իղձ, փափագ, ցանկութիւն, յօժարութիւն || որսորդութիւն, որս։

Охóтиться բ. ա. որսալ, որսի գնալ։

Охóтливо, —вость, —вый տ. Охóтно, —тность, —тный.

Охóтникъ, գ. ա. որսորդ, որսկան, որսասէր, որսատենչ։ —ница գ. ի. որսորդուհի։

Охóтническій ած. որսորդի։

Охóтничій ած. որսորդական || որսորդութեան։

Охóтно մ. յօժարութեամբ, յօժարափոյթ, սիրով, ուրախութեամբ։

Охóтность գ. ի. յօժարութիւն, պատրաստականութիւն։

Охóтный ած. յօժար, պատրաստակամ, յօժարափոյթ։

Охóчій ած. սիրող (որևէ բան)։

О́хра, вóхра գ. ի. դեղնահող, կաւաքար, կաւաքարային հող, եկեղեաց հող։

Охрáна տ. Охранéніе.

Охранéніе գ. չ. պահպանութիւն, պաշտպանութիւն, պահպանելը, պաշտպանելը։

Охранённый ած. պաշտպանուած։

Охрани́тель, —льница գ. պահպանող, պաշտպանող, պաշտպան։

Охрани́тельный ած. պաշտպանողական, ապահովական, պահպանական։

Охрани́ть տ. Охраня́ть.

Охра́нный տ. Охрани́тельный

Охраня́ть, —ни́ть բ. ն. պաշտպանել, պահպանել, պահել։ —ся բ. ա. պաշտպանուել։

Охре́ніе, вохре́ніе գ. չ. սուրելը։

Охрипа́ть, —пнуть բ. չ. խռպոտել, կերկերել։

Охри́пло մ. խռպոտ ձայնով։

Охри́плость գ. ի. խռպոտութիւն։

Охри́плый ած. խռպոտ։

Охри́пнуть բ. չ. խռպոտել, կերկերել։

О'христый ած. սուրատ։

О'хрить, во́хрить բ. ն. սուրել։

Охроми́ть բ. ն. կաղացնել։

Охромѣ́лый ած. կաղ, կաղացած։

Охромѣ́ть տ. Хромѣ́ть.

Охрусталова́ть տ. Окристаллизо́вывать.

О'хряный ած. սուրէ։ —ная гли́на— ծակիտ, եկեղեայ հող։

Охуди́ть տ. Охужда́ть.

Охужда́тель, —ница գ. վատաբանող, պարսաւող, փնթող։

Охужда́ть, охуди́ть բ. ն. վատաբանել, պարսաւել։ —ся բ. ա. վատաբանուել, պարսաւուել։

Охуждённый ած. վատաբանուած, պարսաւած, նախատուած։

Охужде́ніе գ. չ. վատաբանութիւն, վատաբանելը, պարսաւանք, պարսաւելը։

Оху́ливать, охули́ть բ. ն. վատաբանել, պարսաւել։ —ся բ. ա. վատաբանուել, պարսաւուել։

Охъ ձյն. ախ, վախ, ահ։

Оцара́пать, —пнуть տ. Оцара́пывать.

Оцара́пка գ. ի. ճանկռուած տեղ։

Оцара́пывать, —ра́пливать, —пнуть բ. ն. ճանկռել, ճանկռտել։ ся— բ. ա. ճանկռտուել։

Оцара́панный —ра́пленный, —пнутый ած. ճանկռուած, ճանկռտուած։

Оцвѣта́ть տ. Отцвѣта́ть.

Оцынго́тѣть տ. Цынго́тѣть.

Оцѣди́ть, оцѣжда́ть տ. Процѣди́ть

Оцѣне́ніе գ. չ. գնահատութիւն || գնահատելը։

Оцѣнённый ած. գնահատուած։

Оцѣнивать, —ни́ть բ. ն. գնահատել —ся բ. ա. գնահատուել։

Оцѣнка գ. ի. գնահատութիւն, սակագնութիւն, գների որոշում։

Оцѣночный ած. գնահատող || գնահատութեան։

Оцѣнщикъ գ. ա. գնահատող, գնահատ[illegible]

Оцѣнщичій ած. գնահատողի։

Оцѣпенѣва́ть, оцѣпенѣ́ть բ. չ. ընդարմանալ, անզգայանալ, անշարժանալ, քարանալ, փէտանալ։

Оцѣпенѣ́лость գ. ի. անզգայութիւն, ընդարմացած լինել։

Оцѣпенѣ́лый ած. անզգայացած, ընդարմացած, փէտացած։

Оцѣпенѣ́ніе տ. Оцѣпенѣ́лость.

Оцѣпенѣ́ть տ. Оцѣпенѣва́ть.

Оцѣпи́ть տ. Оцѣпля́ть.

Оцѣпле́ніе գ. չ. շղթայում, շղթայելը || (զօրքով) շրջապատելը։

Оцѣплённый ած. շղթայուած || շրջապատուած (զօրքով)։

Оцѣпля́ть, оцѣпи́ть բ. ն. շղթայել. շղթայով կապել || (զօրքով) շրջապատել։

О'цѣповый ած. արգելաձողի։

О'цѣпъ, о́кепъ գ. ա. արգելաձող, արգելիչ գերան (խճուղու, ճանապարհի և այլն)։

Оча́говый ած. հնոցի, օջախի։

Оча́гъ, очажёкъ գ. ա. օջախ, բուխարի, հնոց։

Оча́жный տ. Оча́говый.

Оча́нка գ. ի. լերդախտ, [illegible]

Очарова́ніе գ. չ. դիւթելը, զմայլեցնելը, հմայեցնելը։

Очарова́тель, —ница գ. դիւթող, հմա-

յող, զմայլեցնող, հիացնող։

Очаровательно մ. զմայլելի, զմայլելի կերպով. հիանալի կերպով։

Очаровательный ած. զմայլելի, հիանալի, կախարդիչ, դիւթահրաշ։

Очаровывать, очаровать բ. ն. դիւթել, հմայել, զմայլեցնել, հիացնել։ —ся բ. ա. զմայլել, հիանալ։

Очарованный ած. դիւթած, հմայած։

Очевидецъ գ. ա. ականատես (մարդ)։

Очевидно մ. ակներև կերպով։

Очевидность գ. է. ակներև լինելը։

Очевидный ած. ակներև։

Очеканенный ած. կտրուած (դրամ և այլն)։

Очеканивать, очеканить բ. ն. քանդակել, դրոշմել (դրամ), կտրել (շուրջը)։ —ся բ. ա. կտրուել, դրոշմուել (դրամ և այլն)։

О'чень մ. շատ, խիստ, կարի։

О'чепъ տ. О'цѣпъ.

Очервивѣлый ած. որդնոտած։

Очервивѣть բ. չ. որդնոտել։

Очервленéніе գ. չ. ծիրանի ներկուելը։

Очервлеия́ть, очервлени́ть բ. ն. ծիրանեգոյն ներկել։

Очередно́й ած. հերթական, հերթի։

Очередова́ться տ. Чередова́ться.

О'чередь գ. է. հերթ։

О'череть գ. է. եղեգն. ռ.։

Очéркивать, очеркну́ть տ. Очéрчивать, очерти́ть.

О'черкъ գ. ա. գծագիր, ստուերագիր, ստուերագիծ || համառօտ նկարագիր։

Очернéніе գ. չ. սևացնելը || վատաբանելը։

Очернённый ած. սևացրած || վատաբանուած։

Очéрнивать, —ня́ть, —ни́ть բ. ն. սևացնել || վատաբանել, սևացնել։ —ся բ. ա. սևանալ || վատաբանուել։

Очерствѣлый ած. չորացած, կարծրացած, քարացած։

Очерствѣніе գ. չ. չորանալը, կարծրանալը, քարանալը։

Очерствѣть տ. Черствѣть.

Очерта́ніе գ. չ. գծագրութիւն, գծագիր, ուրուագիր։

Очéртанный ած. գծուած, գծագրուած։

Очерти́ть տ. Очéрчивать.

Очéртывать, очерта́ть բ. ն. գծագրել։ —ся բ. ա. գծագրուել։

Очéрчивать, очерти́ть բ. ն. գծել (շուրջ բոլորը), շրջագծել, ծրագրել։ —ся բ. ա. շրջագծուել, ծրագրուել։

Очеса́ и о́чи գ. չ. յգ. աչկունք։

Очеса́ть տ. Очёсывать.

Очёски գ. ա. յգ. սանտրուածք, քօլք։

Очёсывать, очеса́ть տ. Обчёсывать.

Очéчникъ գ. ա. ակնոցի պատեան։

Очéчный ած. ակնոցի։

О'чи գ. չ. յգ. ակնոց || աչկունք։

Очинéніе տ. Очи́нка.

Очинённый ած. կտրուած (գրիչ և այլն)։

Очи́нивать, —ни́ть բ. ն. կտրել (գրիչ և այլն)։ —ся բ. ա. կտրուել (գրիչ և այլն)։

Очи́нка գ. է. կտրուածք (գրչի և այլն)։

Очисти́лище գ. չ. քաւարան։

Очисти́тельный ած. քաւիչ, մաքրիչ, մաքրողական։

Очи́стить տ. Очища́ть.

Очи́стка գ. է. մաքրելը, սրբելը։

Очи́токъ գ. ա. մշտադալար, գառնադմակ, փերփեր տանեաց. ռ.։

Очища́ть, очи́стить բ. ն. մաքրել, զըտել, սրբել, յստակել || կճեպել, կեղևել։ —ся բ. ա. սրբուել, մաքրուել, յստակուել, թարմանալ։

Очи́щенный ած. մաքրուած, սրբուած։

Очищéніе գ. չ. մաքրելը, սրբելը, զըտելը, զտում, պարզում։ — гли́ною (са́хара)—կաւումն (շաքարի)։

Очки́ գ. ա. յգ. ակնոց։

Очко́ գ. չ. ակն || պտուկ, ծակատուկ ||

|| կոկոն || հատիկ։

Очкова́ніе գ. չ. պատուակով պատուաստելը։

Очкова́ть բ. ն. պատուակներով պատուաստել։

Очко́вый ած. ակնոցաւոր։ —вая змѣя́ —մոլի օձ, հնդիկ օձ, ակնոցակիր օձ։

Очно́й ած. աչքի։

Очну́ться բ. ա. ուշաբերուել, սթափուել։

Очрева́тить տ. Обере́менить.

Очреватѣлая ած. յղի, ուռած։

Очрева́тѣть տ. Чрева́тѣть.

Очу́вствоваться, очу́вствоваться բ. ա. ուշաբերուել։

Очуна́ться, очуну́ться, очну́ться բ. ա. ուշաբերուել, սթափուել։

Очути́ться բ. ա. յանկարծ երեւել, յայտնուել։

Ошалѣлый ած. շմարացած, խելացնորուած, խելքը կորցրած (ժամանակաւոր)։

Ошалѣть տ. Шалѣть.

Оша́ривать, оша́рить բ. ն. ամեն տեղ մանել, քարշ գալ։

Оше́екъ գ. ա. վզնոց, կոկալ (հորթի և այլն)։

Оше́йникъ, —ничекъ նուազ. գ. ա. վզնոց (շան)։ — деревя́нный—կանգրկը։

Ошеломле́ніе գ. չ. ուշաթափելը, ուշաթափ անելը։

Ошеломлённый ած. ուշաթափ, ուշաթափ արած։

Ошеломля́ть, —шеломи́ть բ. ն. ուշաթափ անել։

Ошелуди́вить բ. ն. քոսոտեցնել, բորոտեցնել, թեփոտել։

Ошелудивѣлый ած. քոսոտ, բորոտ, թեփոտ։

Ошелуди́вѣть բ. չ. քոսոտել, բորոտել։

Ошелуша́ть, —ши́ть բ. ն. կճեպել, փեճկել։ —ся բ. ա. կճեպից մաքրուել։

Ошелушённый ած. հանած կճեպով, կճեպը հանած։

Ошельмова́ть բ. ն. անպատուել, անարգել || գամզել, ունգունքը կտրել և այլն։

Ошиба́ть, —би́ть բ. ն. ջարդել || խիստ ներգործել։

Ошиба́ться, ошиби́ться բ. ա. սխալուել, վրիպել։

Оши́бка, —бочка գ. ի. սխալ, սխալանք, վրիպակ, վրիպանք։

Оши́бочно մ. սխալմամբ։

Оши́бочность գ. ի. սխալականութիւն, սխալական լինելը։

Оши́бочный ած. սխալ, սխալող, վրիպական, վրիպակից, բացմակիրող

О'шибъ գ. ա. ագի, պոչ (կենդանու)։

Оши́кать բ. ն. շուացնել, սուլել։

Оши́канный ած. շուացրած։

Ошлако́вывать, —кова́ть բ. ն.—руду́ ապակեցնել, ապակենման դարձնել (հանքը)։

Ошмётокъ գ. ա. մաշուած արեխ, չանթ։

Ошпа́ренный ած. խաշուած։

Ошпа́ривать, —па́рить բ. բ. խաշել։ —ся բ. ա. խաշուել։

Оштрафо́ванный ած. տուգանքի ենթարկուած։

Оштрафо́вывать, —фова́ть բ. ն. տուգանքի ենթարկել։

Оштукату́рить տ. Штукату́рить.

Ошу́рки գ. ա. յգ. մնացորդ, ակնուցք, գիրա։

Ошу́ю մ. ձախ կողմ, ձախ ձեռքի կողմ։

Ощастли́вить տ. Осчастли́вить.

Ощени́ться տ. Щени́ться.

Още́покъ գ. ա. տաշեղ, փայտի կտոր

Ощети́ниваться,—ти́ниться բ. ա. բարկութիւնից մազերը ցից-ցից կանգնել

Ощи́пывать, —па́ть տ. Общи́пывать

Ощу́паніе, о́щупь գ. շօշափելը, խարխափելը։

Ощу́панный ած. շօշափուած, խարխափուած, մատմտած։

Ощу́пывать, —пать բ. ն. շօշափել

խարխափել, մացմցել։ —ся բ. ա. շօշափուել, խարխափուել, մացմցուել։
Ощупью մ. խարխափելով, մացմցելով։
Ощути́тельно մ. զգալի կերպով, զգալի։
Ощути́тельность գ. ի. զգալի լինելը, թուալի լինելը։
Ощути́тельный ած. զգալի, թուալի ‖ ‖ երևելի, նշանաւոր։
Ощуща́ть, ощути́ть բ. ն. զգալ, իմանալ։ —ся բ. ա. զգացուել։
Ощуще́нный ած. զգացած, իմացած։
Ощуще́ніе գ. չ. զգալը, զգացողութիւն ‖ ‖ զգացմունք։
Оягни́ться տ. Ягни́ться.

П.

Па գ. չ. ան. քայլ, քայլափոխ (պարի մէջ)։
Па́ва գ. ի. էգ սիրամարգ. թ.։
Павили́на, —ли́ца գայլախոտ. բ.։
Павильо́нъ գ. ա. դստիկոն ‖ պորմ, տաղաւարիկ, բերկրանոց։
Павіа́нъ գ. ա. շնագլուխ կապիկ, պավիան. կ.։
Павли́ниться բ. ա. սիգալ, սիգաճեմ շարժել (մանաւանդ ուրիշի զգեստներով զարդարուած)։
Павли́ній, —новый տ. Павли́ный.
Павли́нчикъ գ. ա. սիրամարգի ձագ։
Павли́нъ գ. ա. որձ սիրամարգ. թ.։
Павли́ный ած. սիրամարգի։ — глазъ արգոս (միջատ)։
Па́волочитый, —чный ած. մետաքսեղէն, մետաքսեայ։
Па́волочникъ գ. ա. ծածկոց։
Па́ворозъ, —розокъ գ. ա. քսակի թել (բերանը փակող) ‖ խոնջան, վարտիքի կապ։
Па́вочка, па́вушка գ. ի. փոքրիկ սիրամարգ։
Павъ տ. Павли́нъ.
Па́вѣтеръ գ. ա. յաջող քամի։
Пагани́змъ, пага́нство գ. հեթանոսութիւն, կռապաշտութիւն։
Пага́ный ած. հեթանոս, անհաւատ։
Па́года գ. ա. պագօդ, տաճար Հնդկաց։
Па́голенокъ գ. ա. զանկապան։
Па́губа գ. ի. կորուստ, դժբախտութիւն։
Па́губникъ, —ница գ. վնասող, աւերող, քանդող։
Па́губно մ. կորստաբեր կերպով։
Па́губность գ. ի. կորստաբերութիւն, կորստաբեր լինելը։
Па́губный ած. կորստաբեր, մահաշունչ։
Пагубоно́сный ած. կորստաբեր, վնասաբեր։
Па́далина, —лица, па́даль գ. ի. հասած և ընկած (պտուղներ)։
Па́даль, —лище գ. գէշ, դի, դիակ։
Па́дать, пасть բ. չ. ընկնել, թափել ‖ ‖ մեռնել։
Паде́жъ գ. ա. հոլով (քեր.)։
Падёжъ գ. ա. կոտորած, ջարդ (կենդանիների)։
Паде́ніе գ. չ. ընկնելը, իջնելը, անկում, կործանում։ — лу́ча—անկում ճառագայթի, մակընկութիւն ճառագայթի։ —тѣлъ—մարմինների անկում։ У́голъ

падéнія—*անկման անկիւն:*

Пáдина, падь *է. ի. խոր հովիտ, ձոր:*

Падишáхъ *է. ա. սուլթան, փադիշահ (օսմանեան):*

Пáдкій *ած. անձնատուր || գլորաստ:*

Пáдкость *է. ի. անձնատուր լինելը, սաստիկ սէր:*

Падрижáнъ *է. ա. բադրիճան, սմբուկ:*

Пáдубъ *է. ա. թեղօշ տուպարի, մշտադալար կաղնի, սղոցի, անձկանի (ծռ.) || || յարադալար ժանտախուղ, ցախ, փշաղափնի (թուփ):*

Падýнъ *է. ա. ջրվէժ, քարավազ:*

Падýчій *ած. ընկնող, ուշաթափուող:* —чая болѣзнь—*վերնոտութիւն:*

Пáдчерица *է. ի. խորթ աղջիկ, որջու, ուրջու:*

Пáдшій *ած. ընկած:* — áнгелъ *պատուակորոյս հրեշտակ:*

Падь *տ.* Пáдина.

Паевóй *ած բաժնի:*

Паёкъ *է. ա. բաժին, մասն || ամսական սնունդ. զինուորի:*

Пажéніе, пазóвка *է. փորելը փայտի մէջ, փոս փորելը:*

Пáжескій *ած. մանկլաւիկի:* — кóрпусъ – *մարզարան մանկլաւիկների:*

Пáжитникъ *է. ա. հացհամեմ, շամբալեղակ. բ.:*

Пáжитный *ած. արօտի:*

Пáжить *է. ի. արօտ, չայիր:*

Пажъ *է. ա. մանկլաւիկ, սպասնիկ:*

Пáзанки *է. ա. յէ. թաթ (նապաստակի):*

Пазúло, пазникъ *է. քարհատ գործի, ակոսաձև քերիչ, դուր, փորելու գործիք:*

Пазúть *բ. ն. փորել, փոսցնել, ակոսաձև փորել:*

Пажёный *ած. փորած, ակոսաձև փորած:*

Пазникъ *տ.* Пазúло.

Пáзноготь *է. ա. եղունգ, ճիրան:*

Пазóвка *տ.* Пажéніе.

Пáзовый *ած. ակոսաձև ճեղքուածքի:*

Пáзолки *է. ի. յէ. մնացորդ մոխրաջրի, մոխիր:*

Пáзуха *է. ի. թևատակ, անթատակ, կռնատակ, անթմէջ || ծոց:* — челюстная – *ծնօտածոց:*

Пáзушина *է. ի. խոռոչ:*

Пáзушный *ած. անթատակային:*

Пáзушистый *ած. խոռոչաւոր:*

Пазъ *է. ա. փորուածք (որով երկու ատախտակ միանում են), խոռոչ:*

Пай *է. ա. մասն, բաժին:* — химическій—*քիմիական համադօր, խառնման կշիռ:*

Пáйва *է. ի. կողով, սալայ, սալակ (ուռի ոստերից շինած):*

Пáйка *է. ի. մածուցում, զօդում, լէհէմելը:*

Пайкóвый *ած. մածուցման:*

Пáйщикъ, —щица *է. մասնակից, բաժնեատէր, բաժնի տէր:*

Пáйщина *է. ի. համարաժին:*

Пáка *է. ի. ծովի խոճկոր. կ.:*

Пакгáузный *ած. համբարանոցի:*

Пакгáузъ *է. ա. համբարանոց:*

Пакебóтный *ած. թղթատար նաւի:*

Пакебóтъ *է. ա. թղթատար նաւ:*

Пакéтецъ *է. ա. փոքրիկ ծրար:*

Пакéтный *ած. ծրարի, փակէթի:*

Пакéтъ *է. ա. ծրար, փակէթ:*

Пáкленъ *է. ա. թաթարական հացի (ծռ.):*

Пáклина *է. ի. խծուծի թել:*

Паклýнъ *է. ա. լեռնախոտ, պարօշ. բ.:*

Пáкля *է. ի. խծուծ, քուղ, քօլք:*

Пáкляный *ած. խծուծի:*

Паковáть *բ. ն. բեռ կապել:*

Пáкостить, испáкостить *բ. ն. ապականել, աղծել, խարաբ անել:*

Пáкостникъ, —ница *է. ապականող, աղծող:*

Пáкостничать *բ. չ. փատարանել, դըրդարակել:*

Пáкостно մ. աղտեղի, պղծութեամբ։

Пáкостный ած. աղտեղի, անմաքուր, պիղծ։

Пáкость գ. է. գարշութիւն, պղծութիւն || վնաս, չարիք։

Пáкфонгъ գ. ա. ճենապղինձ, ճենական պղինձ, պակֆոնգ։

Паламедéя գ. է. սաղուարտահաւ. (Թ.)։

Палáнка գ. է. ցանկապատ։

Паланкúнъ գ. ա. դեսպակ, ժանու, ժանուար, Թախտարաւան, պալանգայ։

Палáта գ. է. պալատ, արքունիք, ապարանք || օրէնսդրական ժողով։ — оружéйная—զինարան։ — судéбная—դատաստանական պալատ։ — торгóвая – առեւտրական պալատ։ — въ больнúцѣ—հիւանդասրահ։

Палáтка, —точка գ. է. վրան, խորան, չադր։

Палáтный տ. Палáтскій.

Палáточный ած. վրանի։

Палáтскій ած. արքունիքի։

Палáццо գ. չ. պալատ, ապարանք (իտալացոց)։

Палáчевскій ած. դահճի։

Палáчъ գ. ա. դահիճ։

Палáшевый տ. Палáшный.

Палáшикъ գ. ա. փոքրիկ սուր։

Плáшникъ գ. ա. սուսերաւոր, սուսերակիր։

Палáшный ած. սրի։

Палáшъ գ. ա. սուր (հեծելազօրքի)։

Пáлевый ած. յարդագոյն, բաց դեղին։

Паленúца գ. է. խանձահոտ։

Палéніе գ. չ. այրելը, խանձելը։

Палёный ած. խանձած։

Палеогрáфія գ. է. արուեստ հին գրչագրեր կարդալու։

Палеогрáфъ գ. ա. գիտակ հին գրչագրերի, հմուտ ընթերցող հին գրչագրերի։

Палеонтологúческій ած. հնէաբանական։

Полеонтолóгія գ. է. ուսումն բրածոյ առարկաների, հնէաբանութիւն։

Палéстра գ. է. կռուանոց, մրցարան (նախնեաց)։

Палестрúческій ած. մրցարանի։

Палéтъ գ. ա. լեփ, լափան, լափուկ, լափազուկ (ողորկ և տափակ քար խաղի համար)։

Пáлецъ գ. ա. մատ։ — ногú—ոտնամատ։ — рукú—ձեռնամատ։ — большóй—բութ, բիթ։ — срéдній—միջնամատ։ — указáтельный—ցուցամատ։ — четвéртый – մատանեմատ։ — мáленькій—ճկոյթ։

Пáлечный, пáльцевый ած. մատի։

Палингенéзія գ. է. վերակենդանութիւն, վերակենցաղութիւն, վերստին ծնունդ։

Палисáдина, —нка գ. է. ցից։

Палисáдникъ, —ничекъ գ. ա. ցանկապատ || ցանկապատ պարտէզիկ։

Палисáдный ած. ցանկապատ պարտէզիկի։

Палисáдъ գ. ա. ցանկապատ || ցցապատնէշ (պատերազմի ժամանակ)։

Палúтель գ. ա. այրող, բռնկեցնող, խանձող։

Палúтельный ած. բռնկելու, բռնկող։

Палúтра գ. է. գեղակիր, դեղատ (ձեռքի տախտակ, որի վրայ լցնում են դեղերը և նրանից վեր են առնում նկարելու համար)։

Палúть, пáливать բ. ն. այրել, խանձել, բռնկեցնել։ —ся բ. ա. վառուել, բռնկել, կիզուել։

Пáлица գ. է. լախտ, մահակ, մական։

Пáличный ած. լախտի, մահակի։

Пáлка գ. է. գաւազան, ձող, մորչ, մահակ։

Паллáдій, —діумъ գ. ա. պալլադիում (քիմ. մրմ.)։

Палóмникъ գ. ա. ուխտաւոր։

Па́лочка գ. է. փայտիկ, ձողիկ, բարակ գաւազան։

Па́лочникъ գ. ա. կիպրոս, գետնանուշ. բ.։

Па́лочный ած. գաւազանի։ **—ная трава́**—սեւակեղեւ. բ.։

Па́лочье գ. չ. ձողկերու ձողեր կամ ոստեր։

Па́лтусина գ. է. վահանաձուկի միս։

Па́лтусовый ած. վահանաձկան։

Па́лтусъ գ. ա. վահանաձուկ։

Па́луба գ. է. բարձրաւանդակ, տախտակամած (նաւի) || կամարաձեւ յարկ || || վառօդարկղ, արկղ պատերազմական մթերքների։

Па́лубить, о— բ. ն. կամարաձեւ յարկ կապել։

Па́лубный ած. նաւի տախտակամածի։

Пальба́ գ. է. հրացանաձգութիւն։

Па́льма գ. է. արմաւենի. ծռ.։ — **капу́стная**—փուխալ. բ.։

Пальмити́нъ գ. ա. արմաւիտ (քիմ.)։

Па́льмовый ած. արմաւենու։ **—вая кислота́** - արմաւատական թթուուտ։

Пальни́къ գ. ա. բռնկեցուցիչ (ձող թընդանօթի)։

Пальпита́ція գ. է. սրտի բաբախում, սրտի թրթռոց։

Пальто́ գ. չ. վերարկու։

Пальцево́й տ. **Па́лечный.**

Пальцеобра́зный ած. մատնաձեւ։

Па́льчикъ գ. ա. մատիկ, մատնիկ։

Па́льщикъ գ. ա. բռնկեցուցիչ գործի (ականների և այլն)։

Палю́ція գ. է. սերմնահոսութիւն, երազախորձութիւն։

Паля́щій ած. կիզող, այրող, կիզիչ։ **—щее со́лнце** - կիզիչ ճառագայթ արեգակի։

Пампа́сы գ. յգ. խոտաւէտ դաշտեր, պամպասներ (հարաւային Ամերիկայում)։

Памфле́тъ գ. ա. պարսաւագիր տետրակ, խռովայոյզ։

Памфлети́стъ գ. ա. պարսաւագրի հեղինակ։

Па́мятливость գ. է. սուր յիշողութիւն։

Па́мятливый ած. սուր յիշողութեան տէր։

Па́мятникъ գ. ա. արձան, մահարձան, շիրիմ, դամբարան || յիշակերտ, յիշատակ, յիշատակարան։

Па́мятный ած. յիշատակելի, յիշողութեան։ **—ная кни́жка**—յուշատետր, յիշատակարան։

Па́мятованіе գ. չ. յիշողութիւն, յիշելը։

Па́мятовать բ. ն. յիշել։ **—ся** բ. ա. յիշուել։

Памятозло́бивый, —зло́бный ած. ոխապահ, ոխակալ։

Памятозло́біе, —зло́бство գ. չ. ոխակալութիւն, ոխապահութիւն։

Памятозло́бствовать բ. չ. ոխ պահել, ոխակալել։

Па́мятствовать տ. **Па́мятовать.**

Па́мятца գ. է. յիշատակարան, չափաբերական մեռածների։

Па́мять գ. է. յիշողութիւն || յիշատակ, յետկար։

Панагіа́рь գ. ա. մաղզմայ։

Панагі́йный ած. պանագէյի։

Панагі́я գ. է. պանագէ (նշան եպիսկոպոսական)։

Панголи́нъ գ. ա. թեփամողէզ. կ.։

Панде́кты գ. ա. յգ. ժողովածու Հռովմայեցոց օրէնքների։

Панду́ра գ. է. փանդիռն (նուագարան)։

Панеги́рикъ գ. ա. ներբող, գովասանական ճառ։

Панегири́стъ գ. ա. ներբողաբան։

Панегири́ческій ած. ներբողական։

Пане́ль գ. է. տապակ, դրուագաւոր յատակ։

Панибра́тство գ. չ. մտերմութիւն, ընկերակցութիւն։

Панибра́тъ գ. ա. մտերիմ, ընկեր, բարեկամ։

Паникади́ло գ. չ. բազմաստեղն աշտանակ, թևաւոր աշտանակ։

Паникади́льный ած. թևաւոր աշտանակի։

Панихи́да գ. ի. հոգեհանգիստ։

Панихи́дный ած. հոգեհանգստեան։

Пани́ческій ած. — страхъ—սարսափ, յանկարծակիան երկիւղ։

Па́нна գ. ի. իշխանազուստր (Լեհացոց)։

Панора́ма գ. ի. համայնացոյց։

Панорами́ческій ած. համայնացուցական։

Пансіоне́ръ, —рка գ. սան գիշերօթիկ վարժարանի։

Паніо́нный ած. գիշերօթիկ վարժարանի։

Пансіо́нъ գ. ա. գիշերօթիկ վարժարան։

Панслави́змъ գ. ա. համասլաւութիւն։

Панталóнный ած. անդրավարտիկի։

Панталóны գ. չ. յգ. անդրավարտիկ, տաբատ։

Панталы́къ գ. ա. միտք, իմաստ։ Сбиться съ панталы́ку—շփոթուել, խելքը կորցնել։

Пантеи́змъ գ. ա. ամենաստուածութիւն։

Пантеи́стъ գ. ա. ամենաստուածեան վարդապետութեան հետևող։

Пантеóнъ գ. ա. ամենայից մեհեան, պանթէօն || տաճար (ուր թաղուած են հռչակաւոր անձինք)։

Панте́ра գ. ի. յովազ. կ.։

Пантогра́фъ գ. ա. համագրիչ, ամեն բան ընդօրինակող գործիք։

Пантоми́ма գ. ի. մնջկատակութիւն || || արուեստ մնջկատակութեան։

Пантоми́мный ած. մնջկատակութեան։

Пантоми́мъ գ. ա. մնջկատակ։

Пантóфли գ. յգ. հողաթափ (սենեակի)։

Па́нцырникъ գ. ա. զրահաւոր (մարդ)։

Па́нцырный ած. զրահաւորուած, զրահակիր։ —цырное суднó—զրահակիր նաւ։

Па́нцырь գ. ա. զրահ, լանջապանակ։

Панъ գ. ա. տէր, իշխան (Լեհացոց)։

Па́нья գ. ի. տիրուհի (Լեհացոց)։

Папа́, па́пенька գ. ա. հայր, հայրիկ։

Па́па գ. ա. պապ, փափ (Հռոմայ)։

Па́пертный ած. եկեղեցու գաւթի։

Па́перть գ. ա. գաւիթ, սրահ (եկեղեցու)։

Папи́змъ գ. ա. պապականութիւն (ուսումն, որ ընդունում է պապի Քրիստոսի փոխանորդ լինելը)։

Папильóтка գ. ի. գանգուրի թուղթ, հիւսի թել։

Папирóса, —рóска գ. ի. պապիրոս։

Папи́ръ, папи́русъ գ. ա. պրտու, պապիրուս. բ.։

Папи́стъ, папи́стка գ. պապական, պապադաւան։

Па́пка գ. ի. ստուարաթուղթ, թանձրաքարտ || թղթակալ։

Па́пковый ած. ստուարաթղթից շինած։

Па́поротниковый տ. Па́поротный.

Па́поротникъ գ. ա. փիփլիկ. բ.։

Па́поротный ած. փիփլիկի || փիփլիկէ։

Па́пороть, —токъ գ. ա. թևիկ (թռչնի) || մատնամաշկ (թռչնի մատների մէջ)։

Па́почная трава́ տ. Мели́сса.

Па́пскій ած. պապական։

Па́пство գ. չ. պապականութիւն։

Па́пствованіе գ. չ. պապութիւն անելը, պապութիւն։

Па́пствовать բ. չ. պապութիւն անել։

Папу́ша գ. ի. ծխախոտի մի կապոց || || բաբուջ, չուստ։

Па́пушникъ, —ничекъ գ. ա. փոմփուշ հաց (սպիտակ հաց)։

Па́пушный ած. — таба́къ թերթաւոր ծխախոտ կամ ծխախոտի տերևներ կապած։

Па́ра գ. ի. զոյգ, ամոլք || փարայ — пла́-

тья—մի ձեռք զգեստ։

Пара́бола գ. ի. զուգորդագիծ, զուգորդ (երկրաչ.)։

Параболи́чески մ. զուգորդօրէն։

Параболи́ческій, параболный ած. զուգորդական, զուգորդագծական։

Пара́графъ գ. ա. յօդուած || նշան յօդուածի (§)։

Пара́дный ած. զօրահանդէսի || հանդէսի։

Парадо́ксъ գ. ա. յարակարծիք, տարօրինակ կարծիք։ — гидростати́ческій—ջրաբաշխական պարատուզութիւն կամ հրաշալիք։

Пара́дъ գ. ա. զօրահանդէս։

Парази́тный ած. մակաբուծական։

Парази́тъ գ. ա. սուտակասպաս, մակաբոյծ։

Паралекти́ческій ած. մխիթարական, մխիթարիչ, մեղմացուցիչ, հանգստացնող։

Парализи́ровать բ. ն. ջլատել, խափանել || ուժաթափ անել || անդամալուծել։

Паралипоме́нонъ գ. ա. Գիրք Մնացորդաց (Աստուածաշնչի)։

Парали́тикъ գ. ա. անդամալոյծ, ջլակոտոր, կաթուածահար (մարդ)։

Парали́чный ած. անդամալոյծ, ջլակոտոր։

Парали́чъ գ. ա. թուլացում, անդամալուծութիւն, կաթուած։

Паралла́ксъ գ. ա. տեղազանցութիւն (աստղաբաշխական)։

Параллакти́ческій ած. տեղազանցական || տեղազանցութեան։

Параллелогра́мъ գ. ա. զուգահեռագիծ։ — силъ—զուգահեռագիծ զօրութեանց։

Параллелопи́педъ գ. ա. զուգահեռանիստ (երկրաչ. մրմ.)։

Паралле́ль գ. ա. զուգահեռագիծ, զուգահեռական գիծ։

Паралле́льно մ. զուգահեռաբար, համընթացաբար, զուգահեռական կերպով։

Паралле́льность գ. ի. զուգահեռականութիւն, զուգընթացութիւն։

Паралле́льный ած. զուգահեռական, զուգընթաց, համընթաց։ —ныя ли́ніи—զուգահեռական գծեր։ —ные кру́ги զուգահեռական շրջաններ։

Пара́метръ գ. ա. զուգաչափ (երկրաչ.)։

Парапе́тный ած. հողապատուարի։

Парапе́тъ գ. ա. հողապատնէշ, հողապատուար (ամրոցի եայլն) || սինադարդ վանդակ։

Парасе́ленъ գ. ա. շրջալուսութիւն, լուսնապատկեր (լուսնի պատկերը ամպերի մէջ ցոլացած)։

Парасо́ль գ. ա. հովանոց։

Парасо́льный ած. հովանոցի։

Парафи́новый ած. խունկայարէ, պարաֆինից շինած || խունկայարի, պարաֆինի։

Парафи́нъ գ. ա. խունկայար, խունկամերձ պարաֆին։

Парафра́за գ. ի. մեկնաբանութիւն։

Парафрази́ровать բ. ն. մեկնաբանել, այլ խօսքերով ասել (բացատրութեան համար)։

Парашю́тъ գ. ա. անկմարգել, արգելք անկման (օդապարիկի)։

Па́рдка գ. ի. կզաքր. թ.։

Пардо́нъ (pardon) գ. ներողութիւն, թողութիւն։

Па́рдусъ, пардъ գ. ա. յովազ. կ.։

Паренёкъ տ. Па́рень.

Парени́на գ. ի. հարօս, հանգստեան թողած արտ։

Паре́ніе գ. չ. սաւառնելը, սլացում, ճախրելը։

Па́реніе գ. չ. շոգեացում; գոլորշիացնելը։

Па́реный ած. շոգեացրած, քրտնեցրած։

Паренхи́ма գ. ի. կակուղ և սպնգանման հիւսուած (մարմնի գործարան-

ների, տերևների և այլն)։

Па́рень գ. ա. երիտասարդ, մատաղահաս տղայ, ջահէլ։

Пари́ գ. չ. անհ. գրաւ։ Держа́ть пари́— գրաւ գալ։

Парикма́херскій ած. սափրիչի։

Парикма́херъ գ. ա. սափրիչ, ծամաշէն։

Пари́къ գ. ա. կեղծամ, կեղծ ծամ, պիտակ։

Па́рильный ած. քրտնցնելու։ — вѣ́никъ—քրտնցնելու աւել (ռուսական բաղանիքներում)։

Па́рильня գ. ի. շոգիարան, բաղանիք։

Па́ристый ած. նման, ջուխտ կազմող, լծելու ընկեր, ջուխտի լծայ։ —тыя ло́шади—ջուխտ ձի։

Пари́ть, (воспари́ть) բ. չ. սլանալ, ճախրել, սաւառնել, ալիաթևել։

Па́рить բ. ն. շոգիացնել, քրտնցնել։ —ся բ. ա. շոգիանալ, քրտնել։

Парке́тный ած. ողորկ յատակով || ողորկ յատակի։

Парке́тчикъ գ. ա. յատակ շինող։

Парке́тъ գ. ա. ողորկ յատակ (սենեակի)։

Паркъ գ. ա. որսարան || ծառաստան, որմով պարսպէզ || կայան զէնքի և զինամթերքի || բանակի սայլեր։

Парламентёрный ած. բանագնացի։

Парламентёръ գ. ա. բանագնաց, հրեշտակ, խօսնակից (պատերազմի մէջ)։

Парла́ментскій ած. երեսփոխանական ժողովի, ազգային ժողովի։

Парла́ментъ գ. ա. երեսփոխանական ժողով, ազգային ժողով, աւագաժողով։

Па́рма գ. ի. մօրուաձուկ։

Пармаза́нный ած. պարմական պանրից շինած || պարմական պանրի։

Пармаза́нъ գ. ա. պարմական պանիր։

Парнико́вый ած. ջերմանոցի։

Парни́къ գ. ա. ջերմանոց։

Па́рникъ գ. ա. ջխտի ընկեր։

Парничёкъ գ. ա. փոքր ջերմանոց։

Парно́й ած. տաք, դեռ գոլորշիացող, բուղոտ։

Па́рный ած. զուգական, ջխտի ընկեր։

Парови́къ գ. ա. շոգեկաթսայ։

Парово́зный ած. շոգեկառքի։

Парово́зъ գ. ա. շոգեկառք։

Парово́й ած. շոգիի, գոլորշու։ —ва́я маши́на—շոգեմեքենայ, շոգեշարժ մեքենայ։

Пароди́ровать բ. ն. նմանեցնել։

Пароди́стъ գ. ա. նմանեցնող (խեղկատակութեամբ), ներկայացնող։

Пароди́ческій ած. յարերգական։

Паро́дія գ. ի. յարերգութիւն (խեղկատակ նմանութիւն գրուածի)։

Пароки́змъ գ. ա. տաքք, զայրոյթ (հիւանդութիւն)։

Паро́ль գ. ա. անցախօս, նշանախօս (զինուորական)։

Паро́льный ած. անցախօսի։

Паро́мный ած. լաստի։

Паро́мщикъ գ. ա. լաստավար։

Паро́мъ գ. ա. լաստ, լաստափայտ։

Паромѣ́ръ գ. ա. գոլորշաչափ։

Па́ростникъ գ. ա. նոր անտառ, մատաղատունկ ծառեր։

Парохо́дный ած. շոգենաւի։

Парохо́дство գ. չ. շոգենաւագնացութիւն։

Порохо́дъ գ. ա. շոգենաւ։

Па́рочка գ. ի. զոյգ, ամոլք։

Парте́рный ած. գետնայարկի (թատրոնի)։

Парте́ръ գ. ա. գետնայարկ թատրոնի || || ունկնդիրք գետնայարկի։

Партиза́нить բ. չ. ասպատակութիւն անել։

Партиза́нскій ած. ասպատակների։ —ская война́—արձակամարտ պատերազմ։

Партиза́нство գ. չ. ասպատակութիւն։

Партиза́нъ գ. ա. ասպատակազօրք;

արձակամարտ զօրական || կուսակից, կողմնակից։
Партикуля́рно մ. մասնաւոր կերպով։
Партикуля́рный ած. մասնաւոր։
Партиту́ра գ. ի. համօրէն մասունք (երաժշտութեան կամ նուագի)։
Партіо́нный ած. կուսակցական || խըմբակի։
Па́ртія գ. ի. կուսակցութիւն || խումբ զօրաց || ապրանք || սակախաղ, մի խաղ (թղթի եւայլն)։ — **хоро́шая**—օգտաւէտ ամուսնութիւն։
Партнёръ գ. ա. խաղակից։
Паруси́на գ. ի. հաստ քաթան։
Паруси́нникъ գ. ա. հաստ քաթանէ զգեստ։
Паруси́нный ած. հաստ քաթանէ || || հաստ քաթանի։
Па́русить բ. չ. հողմադէմ գնալ, քամու ազդեցութեան տակ դնել (նաւը)։
Па́русникъ գ. ա. քաթան գործող։
Па́русный ած. առագաստաւոր || առագաստի։
Па́русъ գ. ա. առագաստ (նաւի), քաթանէ առագաստ։
Парфюме́ръ գ. ա. իւղագործ, օծանելիք վաճառող։
Парча́ գ. ի. դիպակ, դառնաւուխտ, խաս ճոթ։
Парчево́й ած. դիպակէ։
Парши́вецъ գ. ա. քոսոտ, բորոտ (արու կենդ.)։
Парши́вить, о— բ. ն. քոսոտեցնել, բորոտեցնել։
Парши́вица գ. ի. քոսոտ (էգ կենդ.)։
Парши́вость գ. ի. քոսոտութիւն, բորոտութիւն։
Парши́вый ած. քոսոտ, բորոտ։
Парши́вѣть, о— բ. չ. քոսոտանալ, բորոտանալ։
Паршъ գ. ա. քոս, բոր։
Паръ գ. ա. շոգի, գոլորշի, բուղ։
Пара́щій ած. երկնասլաց։
Паса́тный տ. **Пасса́тный.**
Пасе́ніе, пасьба́ գ. արածացնելը, արածելը։
Па́сквиль գ. ի. պարսաւագիր, անարգագիր, անհամ ծաղրածութիւն։
Па́сквильный ած. պարսաւագրի։
Паслёновый ած. —**выя расте́нія**—կուպուկներ, մորմազգի բոյսեր։
Па́слёнъ գ. ա. **по́слень** գ. ի. շնխաղող, մորմ. բ.։
Па́смурно մ. մռայլ, մութ, խաւար, ամպոտ։
Па́смурность գ. ի. մռայլութիւն։
Па́смурный ած. մռայլ, մութ, ամպամած, ամպոտ, սեւաթոյր։
Па́смурѣть բ. չ. մռայլանալ։
Пасова́ть բ. չ. հրաժարուել (խաղից), փաս անել։
Па́сока գ. ի. աւիշկ, լուծի || ոսկրահիւթ։ — **водяни́стая**—արենաջուր (արիւնից բաժանուած ջուր)։
Пасо́къ գ. ա. լայն փոկ, ածելի սրելու կաշի։
Па́сочный ած. լայն փոկի (ածելի սրելու)։
Паспо́ртный ած. անցաթղթի։
Паспо́ртъ գ. ա. անցաթուղթ, անցագիր։
Пассажи́рный, пассажи́рскій ած. ճանապարհորդական || ճանապարհորդի։
Пассажи́ръ գ. ա. ճանապարհորդ, անցորդ։
Пасса́жъ գ. ա. անցարան, յարկաւոր անցք || գեղգեղանք (ըստ երաժշտաց)։
Пасса́тный ած. կանոնաւոր։ — **вѣтеръ** —կանոնաւոր արեւելեան հողմ, մնկոր։
Пасси́вный ած. կրաւորական։ — **долгъ** —անվճար պարտք։
Пасси́въ գ. ա. անվճար պարտք, բաց մնացած պարտք, պարտք։
Па́стбище գ. չ. արօտատեղի, պաճարարօտ։
Па́стбищный ած. արօտատեղի։

Пáства գ. ի. արօտատեղ || հօտ։

Пáственный տ. Пáстбищный.

Пастéль գ. ի. գունաւոր մատիտ (նկարչութեան) || նկարչութիւն (գունաւոր մատիտով)։

Пастернáкъ գ. ա. դեղին ստեպղին. բ.։

Пасти́ բ. ն. արածացնել, հովուել։ —ся բ. ա. արածել, ճարակել։

Пастилá գ. ի. փաստիլ։

Пастóрскій ած. պաստորի։

Пасторство գ. չ. պաստորութիւն, ժողովրդապետութիւն (բողոքականների)։

Пастóрша գ. ի. պաստորի կին։

Пастóръ գ. ա. ժողովրդապետ բողոքականների, պաստոր։

Пáстрижки գ. ի. յգ. խուզուածք (մահուդի, ծառի եւայլն)։

Пастýхъ գ. ա. հովիւ, հօտարած, եղնավար, տաւարած, անդէորդ, խաշնարած։

Пастýшескій, —шій ած. հովուական։ —шья сýмка—հովուի պարկ. բ.։

Пастýшка գ. ի. հովուհի։

Пастушóкъ գ. ա. հովուիկ։

Пáстырски մ. հովուի նման։

Пáстырскій ած. հովուական, առաջնորդական։

Пáстырство գ. չ. հովուութիւն, առաջնորդութիւն։

Пáстырствовать բ. չ. հովուութիւն անել, առաջնորդութիւն անել։

Пáстырь գ. ա. հովիւ, խաշնարած, նախրապան։ — духóвный—հոգեւոր հովիւ, առաջնորդ։

Пáсть գ. ի. երախ, բերան (գազանների) || ականատ։

Пасть բ. չ. ընկնել, թափել || ընկնել, մեռնել։

Пастьбá գ. ի. արածացնելը։

Пáсха գ. ի. զատիկ, պասեք։

Пасхáлія գ. ի. աղիւսակ զատկի եւ շարժական տօների։

Пасхáльный ած. զատկական || զատկի։

Пасъ գ. ա. լայն փոկ (կառքի)։

Пасъ գ. ա. անց։ Я пасъ—ես հրաժարվում եմ, ինձ թող անցիր (խաղի մէջ)։

Пáсынокъ գ. ա. խորթ որդի, ուրջու։

Пасья́нсъ գ. ա. (Patience)—վիճակ (խաղաթղթով)։

Пáсѣка գ. ի. կոբեկու տեղ (անտառի)։

Пататýйка տ. Потатýйка.

Патéнтный ած. վկայական ունեցող, վկայեալ։

Патентовáніе գ. չ. իրաւունք ստանալը։

Патентовáть բ. չ. իրաւունք տալ։

Патентóванный ած. իրաւունք ստացած։

Патéнтъ գ. ա. իրաւագիր (առեւտուրի կամ արհեստի)։

Патерúкъ գ. ա. պատմութիւն վարուց սուրբ հարց։

Патерúца գ. ի. առաջնորդական գաւազան։

Пáтеръ գ. ա. կաթոլիկ քահանայ։

Патетúчески մ. սրտաշարժ, վեհ խօսքերով, ոգեւորուած կերպով։

Патетúческій ած. սրտաշարժ, վեհ, ոգեւորուած։

Пáтока գ. ի. մաթ, ռուփ, շաքարի դիրտ, մեղրաջուր, անպատ մեղր։

Патологúческій ած. ախտաբանական։

Патолóгія գ. ի. ախտաբանութիւն։

Пáточный ած. մաթէ, անպատ մեղրից շինած || մաթի։

Патримонáльный ած. տոհմական, ժառանգական։ —льное имѣніе—ժառանգական կալուածք։

Патрúцій գ. ա. պատրիկ, պատրիկ տոհմից։

Патріархáльно մ. նահապետական կերպով։

Патріархáльный ած. նահապետական։

Патріархáтъ գ. ա. պատրիարքարան || || պատրիարքական թեմ։

Патріáрхія գ. ի. պատրիարքական թեմ։

Патріáрхъ գ. ա. պատրիարք, հայրապետ ‖ նահապետ։

Патріáршескій ած. պատրիարքական, հայրապետական։

Патріáршество գ. չ. պատրիարքութիւն, հայրապետութիւն։

Патріáршествовать բ. չ. պատրիարքութիւն անել։

Патріáршій տ. Патріáршескій.

Патріоти́змъ գ. ա. հայրենասիրութիւն։

Патріоти́чески մ. հայրենասիրաբար։

Патріоти́ческій ած. հայրենասիրական։

Патріóтъ, —тка գ. հայրենասէր։

Патролóгія գ. ի. գիտութիւն մատենագրութեանց և մեկնութեանց ս. հարց, հայրաբանութիւն։

Патрóнникъ գ. ա. փամփշտաչէն ձողիկ։

Патрóнница տ. Патронтáшъ.

Патрóнный ած. փամփուշտի։

Патронтáшъ գ. ա. փամփշտապան, փամփուշտների քսակ, պատրոնտաշ։

Патрóнщикъ գ. ա. փամփուշտ շինող։

Патрóнъ գ. ա. փամփուշտ, պատրոն։

Патрýль գ. ա. գիշերապահք, պահա-յոյզք։

Патрýльный ած. գիշերապահների։

Пáужина գ. ի. ժ. նախընթրիք։

Пáужинать բ. ն. ժ. նախընթրել։

Пáужинокъ տ. Паýжина.

Пáуза գ. ի. հանգիստ, միջոց, լռութիւն (երաժշտական)։

Пáузовать բ. չ. միջոց տալ, փոքր ինչ կանգնել։

Паукóвый ած. սարդի։

Паукообрáзный ած. —ныя насѣкóмыя —սարդանման միջատներ։

Паýкъ գ. ա. սարդ, գործարար, մակատուզ, մամուկ, ջուլհակ. կ.։

Паупери́змъ գ. ա. մուրացութիւն, աղքատութիւն։

Паути́на գ. ի. սարդոստայն, փորգ։

Паути́нный ած. ոստայնանման։

Паучёкъ գ. ա. փոքրիկ սարդ, սարդիկ։

Паýчій տ. Паукóвый.

Пáфосъ, пáѳосъ գ. ա. ոգևորութիւն։

Пахáніе գ. չ. հերկելը, արօրելը։

Пáхарскій ած. հերկարարի, հերկողի։

Пáхарь գ. ա. հերկարար, երկրագործ, հողագործ։

Пáхатный ած. վարելի ‖ վարելու, հերկելու։

Пахáть, пáхивать բ. չ. գետինը վարել, հերկել, վարել։

Пáханный, пáханый ած. հերկած, վարած։

Пахви́ գ. ի. յգ. ագխակալ, ագխապան փոկ, ձ. պոչկապ։

Пахлýнъ գ. ա. լերգախոտ, պարոյ խոտ։ բ.։

Пахнýть բ. չ. փչել։

Пáхнуть բ. չ. բուրել, հոտ արձակել։

Пахови́къ գ. ա. խաղաւարտ, պայուց (անձուկի նայլն)։

Пахови́на, —нка գ. ի. փոր (կենդանեաց)։

Паховóй ած. երանքի —вое кольцó— երանքի օղ։

Пахотá տ. Пахáніе.

Пáхотникъ տ. Пáхарь.

Пáхотный տ. Пáхатный.

Пáхтальница գ. ի. խնոցի, ծփոց։

Пáхтальный ած. խնոցելու, խնոցի հարելու։

Пáхтальщикъ, —щица գ. խնոցի հարող

Пáхтанный ած. խնոցով հարած։

Пáхтанье գ. չ. խնոցհարութիւն, խնոցի հարելը։

Пáхтать, спáхтать բ. ն. խնոցի հարել, խնոցել։

Пахýчесть գ. ի. հոտաւէտութիւն

Пахýчій ած. հոտաւէտ, հոտաւոր, անուշահոտ, հոտեղ։

Пахъ գ. ա. երանք, նաւուկ, անձուկ ձուք, ձիձք։

Пацификáція գ. ի. խաղաղացնելը։
Паціéнтъ գ. ա. բժշկւող, հիւանդ (մարդ)։
Пáче մ. աւելի, առաւել։ Пáче чáянія —սպասածից աւելի։
Пáчеси գ. ի. յգ. մնացորդք, քոլք, գզոցք (գզելուց)։
Пáчесный ած. մնացորդի, գզոցքի։
Пáчка գ. ի. ծրար, կապոց։
Пáчкальщикъ, —щица, տ. Пачкýнъ, пачкýнья.
Пáчканный ած. կեղտոտած, աղտոտած։
Пáчканье գ. չ. կեղտոտելը, աղտեղելը, աղտոտելը։
Пáчкать բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել։ —ся բ. ա. կեղտոտուել, աղտոտուել։
Пачкотня́ գ. ի. կեղտոտելը, աղտեղութիւն։
Пачкýнъ, —кýнья գ. կեղտոտ, աղտոտ։
Пашá գ. փաշայ։
Пашалы́къ գ. ա. փաշայութիւն (գաւառ)։
Пáшенка գ. ի. փոքրիկ արտ
Пáшенникъ գ. ա. վարող, հերկող, հողագործ։
Пáшенный ած. արտի։
Пáшня գ. ի. արտ։
Пáшпортъ տ. Пáспортъ.
Паштéтный ած. մսալից կարկանդակի։
Паштéтъ գ. ա. մսալից կարկանդակ։
Пáюсный ած. —ная икрá անմաքուր ձուղայ։
Пáюсъ գ. ա. ձկաթաղանթ։
Паяльница գ. ի. մածոց, հալոց, հալելու աման։
Пая́льный ած. մածուցանելու || հալելու։ —ная трýбка—զօդափող, մածուցափող։
Пая́льщикъ գ. ա. հալող, հալելով կպցնող, մածուցանող։
Пая́ніе գ. չ. հալելով կպցնելը, մածուցում, զօդում, մածուցանելը, լեհմելը։
Пая́тельный տ. Пая́льный.

Пая́ть, пáивать բ. ն. մածուցանել, զօդել, լեհեմել։ —ся բ. ա. մածուցուել, զօդուել, լեհեմուել։
Пáяный, пáянный ած. մածուցուած, զօդած, լեհեմուած։
Пая́цъ գ. ա. միմոս, խեղկատակ։
Пéвговый, певгъ տ. Пи́хтовый и пи́хта.
Пегáсъ գ. ա. Պեգաս (աստեղատուն) || || պեգաս ձուկ || պեգասոս, թեւաւոր ձի (առասպել.)։
Педагóгика գ. ի. մանկավարժութիւն։
Педагоги́ческій ած. մանկավարժական։ — совѣтъ—մանկավարժական խորհուրդ։
Педагóгія գ. ի. մանկավարժութիւն։
Педагóгъ գ. ա. մանկավարժ։
Педáль գ. ի. ոտնափող, ոտնկալ (դաշնամուրի եւայլն)։
Педанти́змъ, педáнтство գ. խմաստակութիւն || մանրակրկիտ լինելը, ճշտապահանջութիւն։
Педáнтка գ. ի. խմաստակ կնամարդ || || մանրակրկիտ կնամարդ։
Педáнтскій ած. խմաստակ, մանրակրկիտ || խմաստակի։
Педáнтство տ. Педанти́змъ.
Педáнствовать բ. չ. խմաստակութիւն անել։
Педáнтъ գ. ա. խմաստակ մարդ || մանրակրկիտ, ճշտապահանջ (մարդ)։
Педéль գ. ա. բարապան, դռնապան, սպասաւոր (բարձրագոյն դպրոցների եւայլն)։
Педерáстія գ. ի. արուագիտութիւն, մանկամոլութիւն։
Педерáстъ գ. ա. արուագէտ, արուամոլ, մանկամոլ։
Пейзажи́стъ գ. ա. դաշտանկարիչ։
Пейзáжный ած. դաշտանկարչական։ —ная живопись—դաշտանկարչութիւն։

Пейза́жъ գ. ա. դաշտանկար:
Пека́рный ած. հացարարոցի:
Пека́рня գ. ի. հացարարոց, հացատուն, թոնրատուն, փուռ:
Пека́рскій ած. հացթուխի:
Пека́рство գ. չ. հացթխութիւն:
Пека́рь գ. ա. հացթուխ, հացագործ:
Пеклева́нный ած. — хлѣбъ—ընտիր հաճարահաց:
Пела́ գ. ի. ցորենի թեփ, հացհատիկի կճեպ:
Пеларго́новая кислота́ պելարգոնական թթւուտ, ճայուկ թթուուտ:
Пелена́ գ. ի. փաթաթելու շոր, ապա-շոր, խանձարուր (երեխայի):
Пелена́льный ած. փաթաթելու, խանձարուրի, բարուրի:
Пелена́ніе գ. չ. փաթաթելը, խանձարուրապատելը, բարուրելը:
Пелена́ть բ. ն. փաթաթել, խանձարուրապատել, բարուրել (երեխայի): —ся բ. ա. փաթաթուել, խանձարուրապատուել, բարուրուել:
Пе́ленгъ գ. ա. կողմնացոյց || կողմնացոյցի ուղղութեամբ առարկան կամ քարափը դիտելը:
Пелёнка, —ночка գ. ի. խանձարուր, տաշոր || սփռոց, ծածկոց:
Пелёночный ած. խանձարուրի:
Пелери́на, —нка գ. ի. ուսակալ, թիկնոցակ:
Пеле́сина, —си́нка գ. ի. բիծ (անասնոց մորթու վրայ):
Пеле́систый ած. բծաւոր (անասուն):
Пелесова́тый տ. Пеле́систый.
Пеле́сый ած. նախշուն, բծաւոր, պաշ-գոյ:
Пелика́нъ գ. ա. հաւալուսն. թ.:
Пелы́нь, пелы́нный տ. Полы́нь и полы́нный.
Пельме́нь գ. ա. փոքրիկ մսալից կարկանդակ:

Пе́мза գ. ի. չեչաքար, չեչքար, անկաքար:
Пемзова́ть բ. ն. չեչաքարով սրբել:
Пемзови́дный ած. չեչաքարի նման:
Пемзо́вка գ. ի. չեչաքարով սրբելը:
Пе́мзовый ած. չեչաքարի || չեչքարէ, չեչաքարից շինած:
Пенна́лъ գ. ա. գրչաման:
Пена́ты գ. ի. յգ. պահապան աստուածք գերդաստան (հին հռովմայեցոց):
Пенёкъ, —чекъ գ. ա. կոճղիկ:
Пе́нный ած. կոճղի:
Пенсіоне́ръ, —не́рка տ. Пансіоне́ръ, —не́рка.
Пенсіо́нный ած. թոշակի || գիշերօթիկ ուսումնարանի:
Пенсіо́нъ տ. Пансіо́нъ и пе́нсія.
Пе́нсія գ. ի. թոշակ, հասոյթ (պետական առանձնաշնորհի և այլն): —пожи́зненная—թոշակ ցմահ, կենաթոշակ:
Пенснэ գ. չ. ակնոնք, քթակնոց, ակնոցակ:
Пентаго́нъ գ. ա. հնգանկիւնի մակարդակ (երկրաչ.):
Пентаме́тръ գ. ա. հնգոտնեան ոտանաւոր:
Пентаэ́дръ տ. Пятигра́нникъ.
Пентико́стія գ. ի. պէնտէկոստէ:
Пе́нтюхъ գ. ա. փոր, որովայն || ծոյլ, դանդաղ (մարդ):
Пень գ. ա. կոճղ, արմ || ծոյլ, դանդաղ (մարդ):
Пенька́ գ. ի. կանեփ. բ. || — абрико́совая—ալգատ:
Пенько́вый ած. կանեփի || կանեփի թելերից շինած, քաթանէ:
Пенькова́зъ գ. ա. քաթան մանող:
Пеньюа́ръ գ. ա. սփկնազգեստ (տաւաւեան):
Пе́ня գ. ի. տուգանք:
Пеня́ть, по— բ. չ. մեղադրել, դատապարտել:

Пепели́стый ած. մոխրախառն || մոխրագոյն:

Пепели́ть, испепели́ть բ. ն. մոխիր դարձնել: —ся բ. ա. մոխիր դառնալ:

Пепели́ще գ. չ. այրուած տան մոխիրը, հրայրեաց || հայրենական տուն, կալուածք եայլն:

Пепелови́дный, —лоцвѣ́тный ած. մոխրագոյն, մոխրանման:

Пе́пелъ գ. ա. մոխիր || աճիւն:

Пе́пельникъ գ. ա. մոխրախառն. || մոխրակոյտ || մոխրաման, մոխրանոց:

Пе́пельница գ. ի. մոխրաման:

Пе́пельный ած. մոխրի:

Пепиньéрка գ. ի. վարժուհու օգնական, ուսումնաւարտ աշակերտուհի՝ վարժուհու պաշտօնի պատրաստուող (դպրոցի մէջ):

Пепси́нъ գ. ա. հիւթեղին:

Перва́чъ գ. ա. ապրանքի ամենալաւ մասը կամ տեսակը (ալիւրի եայլն):

Пе́рвенецъ գ. ա. անդրանիկորդի, անդրանիկ զաւակ, առջինեկ || առաջին պտուղ, նուբար, երախայրիք:

Пе́рвенственный ած. առաջնակարգ:

Пе́рвенство գ. չ. առաջնութիւն, առաջութիւն, նախապատուութիւն:

Первенствова́ть բ. չ. առաջին տեղն ունենալ, նախապատուել:

Пе́рвенькій ած. առաջին, առջինեկ, անդրանիկ:

Перви́чный ած. սկզբնական, առաջնային:

Первобра́чіе գ. չ. առաջին ամուսնութիւն:

Первобра́чный ած. առաջին ամուսնութեան:

Первобы́тность գ. ի. սկզբնական, նախնական լինելը:

Первобы́тный ած. սկզբնական, նախնական:

Первоверхо́вный ած. առաջին, գլխաւոր, ծայրագոյն: —ные апо́столы — առաջին կամ գլխաւոր առաքեալները:

Первозва́нный ած. նախակոչ:

Перводанный ած. նախաստեղծ, նախաշէն:

Первокла́ссный ած. առաջնակարգ:

Первому́ченикъ, —ница գ. նախավկայ, առաջին նահատակ կամ մարտիրոս:

Первонача́ліе գ. չ. առաջնութիւն, մեծութիւն, նախապատուութիւն:

Первонача́льникъ, —ница գ. գլխաւոր, մեծ:

Первонача́льно մ. սկզբում, նախ եւ յառաջ:

Первонача́льный ած. սկզբնական, նախնական, նախկին:

Первообра́зіе, —зность գ. նախատիպութիւն, նախատիպ լինելը:

Первообра́зный ած. նախատիպ, սկզբնական:

Перво́образъ գ. ա. նախապատկեր, նախատիպ (առարկայ):

Первопеча́тный ած. առաջին տիպ:

Первопресто́льный ած. նախագահ, մայր-աթոռ:

Первопрису́тствующій ած. նախագահ (ծերակոյտի եայլն):

Первопу́тіе գ. չ. առաջին ձիւն, առաջին ճանապարհ ձիւնի վրայ:

Перворо́дный ած. նախածին, անդրանկածին:

Перворо́дство, —рожде́ніе գ. չ. անդրանկութիւն, առջինեկութիւն:

Перворожде́нный ած. անդրանիկ, առջինեկ:

Первосвяти́тель գ. ա. առաջին լուսաւորիչ:

Первосвяти́тельскій ած. առաջին լուսաւորչի:

Первосвяти́тельство գ. չ. առաջին լուսաւորչութիւն:

Первосвящéнникъ գ. ա. քահանայապետ։

Первосвящéнническій ած. քահանայապետական։

Первосвящéнство գ. չ. քահանայապետութիւն։

Первосóзданный ած. նախաստեղծ, առաջնաստեղծ, նախագործ։

Первосóнье, первосóнки գ. ա. յգ. առաջին քուն (երեկոյից մինչև կէս գիշեր)։

Порвостатéйный ած. առաջին կարգի (վաճառական և այլն)։

Первостепéнный ած. նախակարգային, առաջին աստիճանի։

Первоýчина, —нка գ. ի. առաջին գործ (աշխատանք և այլն)։

Пéрвый ած. առաջին։

Первыйнáдесять թ. մետասաներորդ, տասն մէկերորդ։

Пергáментный ած. մագաղաթէ։

Пергáментщикъ գ. ա. մագաղաթ շինող։

Пергáментъ գ. ա. մագաղաթ։

Пердёжъ գ. ա. որովայնի փուք, տետ։

Пердýнъ գ. ա. փքարձակ, տռան։

Пéреатъ (Pereat) մկ. մահ նորան, թող կորչի նա։

Перебавлять, —бáвить բ. ն. շատ աւելացնել։

Перебáвочный ած. շատ աւելացրած։

Перебалóванный ած. շատ երես տուած։

Перебаловáть բ. ն. շատ երես տալ։ —ся բ. ա. շատ երես առնել։

Перебáлтывать, —болтáть բ. ն. շատ խառնել, յուզել։ —ся բ. ա. շատ խառնուել։

Перебивáть, —бить բ. ն. կոտրել, կոտորել, կտոր-կտոր անել || սպանել, ջարդել (բոլորը) || ընդհատել || խառնել, շփոթել, խանգարել || խառնել, զզուել, չախել || խլել։ —ся բ. ա. կոտրուել, ջարդուել || կտորուել։

Перебивка գ. ի. կոտրելը, ջարդելը || ընդհատելը, արգելք։

Перебивнóй ած խառնխառնուած, գզգըզած։

Перебирáтель, —ница գ. ընտրող, որոնող։

Перебирáть, —брáть բ. ն. ընտրել, որոնել, ջոկել։ —ся բ. ա. ընտրուել, որոնուել։

Перебитый ած. կոտրտուած, ջարդըտուած։

Перебить տ. Перебивáть.

Перебóй գ. ա. անկանոն հարուած (ճաճանակի և այլն) || հակընթացութիւն (ջրի)։

Перебóйщикъ, —бивщикъ գ. ա. կրկնավաճառ, չարչի։

Переболтáть տ. Перебáлтывать.

Переборáживать, —роздить բ. ն. վերափոխել, կրկին փոցնել, ամեն ուղղութեամբ ակօսել։

Переборонённый ած. կրկին տափանուած։

Переборáнивать, —боронить բ. ն. կրկին տափանել։

Переборáть, —борóть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել։

Переборка գ. ի. որոնում, ընտրութիւն || շօշափում, ձեռառը || անդամախառնութիւն, փոխադրութիւն || յանդիմանութիւն, պատիժ։

Перебороздить տ. Переборáживать.

Переборонить տ. Переборáнивать.

Переборочка տ. Переборка.

Переборъ գ. ա. աւելորդ, աւելորդութիւն || յանդիմանութիւն, պատիժ։

Перебрáживать, —бродить բ. ն. թափառել, վազել, շրջել։

Перебрáнивать, —нить բ. ն. հայհոյել, յանդիմանել, անարգել (շատերին յաջորդաբար)։ —ся բ. ա. փոխադարձ հայհոյուել (կռուելիս)։

Перебра́нка գ. է. փոխադարձ հայհոյութիւն։

Перébранный ած. ընտրուած, որոշուած։

Перебра́сывать, —броса́ть, —бро́сить բ. ն. ձգել, քցել, շպրտել (միւս կողմ)։ —ся բ. ա. շպրտուել, քցուել։

Перебра́ть տ. Перебира́ть.

Перебрести́ բ. չ. քարշ գալ, դժուարութեամբ շարժել։

Перебрива́ть, —бри́ть բ. ն. նորից թրաշել, նորից ածիլել, թրաշել մէկին միւս յետևից։

Переброди́ть տ. Перебра́живать.

Переброса́ть, —ро́сить տ. Перебра́сывать.

Перебро́шенный ած. միւս կողմ քցուած կամ շպրտուած։

Перебры́згивать, —гать, —знуть բ. ն. ցայտեցնել (բոլորը կամ բոլորի վրայ) || խիստ ցայտեցնել մէկի վերայ։ —ся բ. ա. ցայտեցնելով ծածկուել (ցեխով և այլն)։

Перебуди́ть բ. ն. արթնացնել (բոլորին և այլն)։

Перебыва́ть, —бы́ть բ. չ. լինել, այցելել (շատ տեղ) || գալ, աւելանալ։

Перебѣга́ть, —бѣжа́ть բ. չ. վազելով անցնել || անցնել (դասը) || յառաջել (վազելով)։

Перебѣ́гивать, —гать բ. ն. վազվզել (զանազան կողմեր)։

Перебѣ́гъ գ. ա. վազվզոց, վազոց || անցնելը (թշնամու կողմը), դասալիք լինելը։

Перебѣжа́ть տ. Перебѣга́ть.

Перебѣ́жка գ. է. վազելու տարածէք կամ որոշեալ տարածութիւն, մանզիլ։

Перебѣ́жчикъ գ. ա. դասալիք, փախստական, թշնամու կողմն անցնող։

Перебѣлённый ած. կրկին սպիտակացրած։

Перебѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. կրկին սպիտակացնել || պարպառել, մաքուր գրել։ —ся բ. ա. կրկին սպիտականալ։

Перева́жживать, —вожжа́ть բ. ն. կրկին սարքել սանձերը, կապերը և այլն (ձիու)։

Перева́ленный ած. գլորուած, թաւալուած, գետին ընկած, թափուած։

Перева́ливать, —ли́ть բ. ն. գլորել, տեղափոխել || միւս կողմն անցնել (գետի) || ժամանակն անցկացնել։ —ся բ. ա. գլորուել։

Перева́лка գ. է. անցատեղը, մէջքը, գլուխը (սարի)։

Перева́лъ գ. ա. միւս կողմն անցնելը։

Переваля́ть բ. ն. գետնին խփել, գետին լցնել (բուրդ և այլն), թաւալել || || գլորել (շատ բան), տրորել || շատերին պառկել։ —ся բ. ա. գետին ընկնել, թաւալուել։

Перева́реніе գ. չ. շատ եփելը, կրկին եփելը։

Переварённый ած. խիստ եփուած || մարսուած։

Перева́ривать, —ри́ть բ. ն. կրկին եփել, հարկաւորից աւելի եփել || մարսել։ —ся բ. ա. հարկաւորից աւելի եփուել || մարսուել։

Перева́рка գ. է. կրկին եփելը, հարկաւորից աւելի եփելը։

Перева́рный ած. խիստ եփած։

Переведе́нецъ, —де́нка գ. գաղթական գիւղացի։

Переведе́ніе գ. չ. տեղափոխութիւն || || փոխադրութիւն || թարգմանութիւն։

Переведённый ած. փոխադրուած, տեղափոխուած || թարգմանուած, թարգմանածոյ || փոխանցուած։

Перевезе́ніе գ. չ. տեղափոխութիւն կամ տանելը (սայլով և այլն)։

Перевезённый ած. տեղափոխուած (սայլով և այլն)։

Перевезти́, —ве́зть տ. Перевози́ть.

Перевёрнутый ած. դարձրած, շրջուած։

Перевернýть տ. Перевёртывать.

Перевёрстанный ած. շարուած, դասաւորուած (տառ. ևայլն)։

Переверстáть տ. Перевёрстывать.

Перевёрстка գ. ի. շարելը, դասաւորութիւն (տառերի)։

Перевёрстывать, —тáть բ. ն. շարել, ուղղել, դասաւորել (տառեր ևայլն)։

Перевёртка գ. ի. դարձնելը, շրջելը։

Перевёртывать, —вернýть բ. ն. դարձնել, շրջել, պտըտել, պտոյտքել, փաթաթել || —ся բ. ա. դառնալ, պըտըտուել, շրջուել։

Перевéрченный ած. կրկին պտըտուած։

Перевéрчивать, —вертѣ́ть բ. ն. կըրկին պտըտել։ —ся բ. ա. կրկին պըտըտուել։

Перевершáть, —ши́ть բ. ն. վերանորոգել, նորից շինել։ —ся բ. ա. վերանորոգուել։

Перевершённый ած. վերանորոգուած։

Перевести́, —вéсть տ. Переводи́ть

Перевзнýзданный ած. կրկին սանձուած, լաւ սանձուած։

Перевзнýздывать, —здáть բ. ն. կըրկին սանձել, լաւ սանձել (ձի ևայլն)։

Перевивáть, —ви́ть բ. ն. ոլորել, ուրիշ տեսակ հիւսել || պատատել || բոլորը բաժանել։ —ся բ. ա. ոլորուել։

Переви́вка գ. ի. ոլորելը, պատատելը || || քակելը և կրկին ոլորելը։

Перевивнóй ած. պատատուած, փաթաթուած, ծրարուած։

Перéвранный ած. կրկնած սուտ, խիստ սուտ։

Перевирáть, —врáть բ. ն. սուտը կըրկընել, կրկին սուտ խօսել։

Перевисáть, —ви́снуть բ. չ. կախուել, մի կողմ հակուել։

Переви́слый ած. կախուած, կախ ընկած։

Переви́снуть տ. Перевисáть.

Переви́тый ած. ոլորուած։

Переви́ть տ. Перевивáть.

Переводи́тель գ. ա. փոխանցնող (վաճ.) || բնաջինջ անող։

Переводи́ть, —вести́ բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել || թարգմանել || գաղթեցնել || ջնջել, բնաջինջ անել || փոխանցել։ —ся բ. ա. փոխադրուել || թարգմանուել || բնաջինջ լինել։

Перевóдный ած. թարգմանական || փոխանցական։ — вéксель — փոխանակագիր։

Перевóдческій ած. թարգմանի, թարգմանչի։

Перевóдчикъ, —чица գ. թարգման, թարգմանող, թարգմանիչ || բանսարկու, խաբարաբերդան։

Перевóдъ գ. ա. թարգմանութիւն || փոխանցում (հաշուի ևայլն) || տեղափոխութիւն։

Перевожжáть տ. Перевáжживать.

Перевози́ть, —везти́, —вéзть բ. ն. տեղափոխել (սայլով ևայլն)։ —ся բ. ա. տեղափոխուել (սայլով ևայլն)։

Перевóзка գ. ի. փոխադրութիւն (սայլով ևայլն)։

Перевóзное ած. գ. չ. փոխադրութեան վճար։

Перевóзный ած. փոխադրուելի, փոխադրելի։

Перевóзчикъ գ. ա. փոխադրող (սայլով ևայլն)։

Перевóзъ գ. ա. փոխադրութիւն || փոխադրութեան վճար։

Переволáкивать, —волóчь բ. ն. քաշել, քաշքշել։ —ся բ. ա. քաշքշուել։

Переволóка, —волóкъ տ. Волóкъ.

Переволóченный ած. քաշքշուած։

Переволóчь տ. Переволáкивать.

Переворáчивать, —роти́ть բ. ն. դարձնել, շրջել || փոխել։ —ся բ. ա. դար-

ձուել, շրջուել || փոխուել։

Переворо́ченный ած. դարձուած, շըր-ջուած։

Переворо́шенный ած. խառնուած, դար-ձուած (խոտ և այլն)։

Перевора́шивать, —роши́ть բ. ն. խառ-նել և դարձնել, շուռ տալ (խոտը, նմանը և այլն)։ —ся բ. չ. դարձուել, խառնուել (խոտը և այլն)։

Переворoти́ть տ. Перевора́чивать.

Переворо́тъ գ. ա. յեղափոխութիւն։

Переворо́чать բ. ն. խառնխառել։

Переворoши́ть տ. Перевора́шивать.

Перево́щикъ գ. ա. նաւակավար, (գե-տի և այլն) միւս կողմն անցնող։

Перево́щицкій, —во́щичій ած. նաւա-կավարի։

Перевра́ть տ. Перевира́ть.

Перевѣва́ть, —вѣ́ять բ. ն. կրկին էրնել։

Перевѣ́дываться, —даться բ. չ. բա-ցատրութիւն տալ և ստանալ, համա-ձայնուել։

Перевѣ́нчанный ած. կրկին ամուսնա-ցած, կրկին պսակուած։

Перевѣ́нчивать, —ча́ть բ. ն. կրկին ա-մուսնացնել։ —ся բ. չ. կրկին ամուս-նանալ։

Перевѣ́ренный ած. վերստուգուած։

Перевѣ́рить տ. Перевѣря́ть.

Перевѣ́рка գ. ի. վերստուգութիւն։

Перевѣря́ть, —вѣ́рить բ. ն. վերստու-գել, կրկին ստուգել։ —ся բ. չ. վե-րստուգուել։

Перевѣ́сить տ. Перевѣ́шивать.

Перевѣ́сный ած. — мостъ — կախուած կամուրջ։

Перевѣ́съ գ. ա. կշռի աւելորդը, կշռա-ծի աւելին, գերակշռութիւն։

Перевѣ́тный ած. բանսարկուի։

Перевѣ́тъ գ. ա. բանսարկութիւն, խօսք տանել-բերելը։

Перевѣ́шанный ած. ուրիշ տեղ կախած։

Перевѣ́шать բ. ն. շատ կախել, կախ-կխել։

Перевѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. կրկին կշռել || ուրիշ տեղ կախել || գերա-կշռել։ —ся բ. չ. կրկին կշռուել, կշռուել։

Перевѣ́янный ած. կրկին անգամ էրնած։

Перевя́занный ած. կապած, նորից կա-պած։

Перевяза́ть տ. Перевя́зывать.

Перевя́зка գ. ի. կապելը, կապկպելը, նորից կապելը։

Перевя́зный ած. կապի։

Перевя́зывать, —за́ть բ. ն. կապել, կապկպել, փաթաթել || միաւորել, կը-ցել։ —ся բ. չ. կապուել, կապկպուել || || կցուել։

Пе́ревязь գ. ի. սրի կապ || փոկ զինու-որի մէջքայ։

Перега́женный ած. ապականած, ա-ղտեղուած։

Перега́живать, —га́дить բ. ն. ապա-կանել, աղտեղել, կեղտոտել (բոլորը)։ —ся բ. չ. ապականուել, աղտեղուել։

Перега́нивать, —гоня́ть, —гнать բ. ն. հասնել, յառաջել, անցնել (ուսման, յառաջադիմութեան մէջ և այլն) || թո-րել, զտել։

Перега́рный ած. —ное вино́ — օղի, որի ոգելից մասի աստիճանը օրինա-կան սահմանից ցածր է։

Перега́ръ գ. ա. խանձուածք, խանձ, այրուցք, էրուցք || մրուրք, մրուր, զիրտ, ակնուցք, նստուածք։

Перегаси́ть բ. ն. շիջեցնել, մարել։

Перега́чивать, —гати́ть բ. ն. կրկին հարթել։

Перегиба́ть, —гну́ть բ. ն. ծալել || կո-րացնել, ծռել || թեքել։ —ся բ. չ. ծալուել || ծռուել || թեքուել։

Перегибно́й ած. ծռուած || ծալուած, ծալուող։

Перегибнуть բ. չ. կորանալ, կուչել (բազմութեամբ)։

Перегибъ գ. ա. ծռուածք, ծունկ։

Перегладывать, —глодать բ. ն. ուտել, կրծել, լափել։

Переглаженный ած. յղկուած, կոկիկ հարթուած։

Переглаживать, —гладить բ. ն. կոկիկ հարթել, յղկել։

Переглохнуть բ. չ. խլանալ (շատ մարդ միասին) || սեղմուել, խեղդուել (բոյսերը)։

Переглушить բ. ն. խլացնել։

Переглядка գ. է. խաղ նայելը (շուտ-շուտ), աչք ու յօնքով խօսելը, նշանացի նայելը։

Переглядъ գ. ա. նշանացի հայեացք, ակնարկ.

Переглядывать, —глядеть բ. ն. շուտ-շուտ նայել (միմեանց վրայ), նշանացի նայել։

Переглядываться, —глянуться բ. ա. նշանացի նայել միմեանց վրայ։

Переглядеть տ. Переглядывать.

Перегнаивать, —гноить բ. ն. բոլորովին փտեցնել, նեխել, լղքեցնել։ —ся բ. ա. բոլորովին նեխուել, փտել, լղքել։

Перегнанный ած. հասած, անցած || || թորած։

Перегнать տ. Переганивать.

Перегнивать, —гнить բ. չ. բոլորովին փտել, նեխուել։

Перегноенный ած. բոլորովին փտած, նեխուած, լղքած։

Перегной գ. ա. փտած աղբ || բուսահող։

Перегноить բ. ն. փտեցնել։

Перегнутый ած. ծալուած, ծռուած, թեքուած։

Перегнуть տ. Перегибать.

Переговаривать, —говорить բ. ն. խօսակցել, խորհրդակցել, բանակցել || || շատախօսութեամբ յաղթել, լեզուով յաղթել || զրպարտել, անպատուել։ —ся բ. ա. խորհրդակցել, խօսք կապել։

Переговорка գ. է. խօսակցութիւն։

Переговорный ած. բանակցութեան։

Переговорщикъ, —щица գ. խօսակցող, բանակցող || դատող, քննող։

Переговоръ գ. ա. խօսակցութիւն || բանակցութիւն || դատաքննութիւն։

Перегодить բ. չ. համբերել։

Перегодовалый ած. միամեայ, տարեկան, տարին լրացած։

Перегодовать բ. չ. ամբողջ տարին անցկացնել։

Перегонка գ. է. թորելը, թորում։

Перегонный, —ночный ած. թորուած, զտուած։ — кубъ—թորանոց, թորիչ

Перегонщикъ գ. ա. թորող, զտող, քշող (արջառ եւայլն)։

Перегонъ գ. ա. թորում, զտում || փախչելը, հասնելը, յետեւից հասնելը։

Перегонять տ. Переганивать.

Перегораживать, —родить բ. ն. միջնապատով բաժանել, միջնորմել։

Перегорать, —горѣть բ. ա. բոլորովին այրուել։

Перегорода տ. Перегородка.

Перегородить տ. Перегораживать.

Перегородка գ. է. միջնապատ, միջնորմ (տախտակեայ)։

Перегородочный ած. միջնապատի։

Перегороженный ած. միջնորմած, միջնապատած։

Перегорьклый ած. բոլորովին դառնացած, լեղիացած։

Перегорькнуть բ. չ. բոլորովին դառնանալ, բոլորովին լեղիանալ, լեղի կտրուել։

Перегорѣлый ած. բոլորովին այրուած։

Перегорѣть տ. Перегорать.

Перегранивать, —гранить բ. ն. տաշել, թրաշել (որոշեալ քանակութիւն)։

Переграничивать, —граничить բ. ն.

կրկին սահման որոշել || նորից սահման նշանակել։

Перегребáть, —рести́, —рéсть բ. ն. նորից կամ աւելի լաւ ժողովել, հաւաքել, գիզել։

Перегрýживать, —гружáть, —грузи́ть բ. ն. փոխադրել բեռները (մէկ նաւից միւսի մէջ)։

Перегрýзка գ. ի. փոխադրութիւն բեռների (մէկ նաւից միւսի մէջ)։

Перегрузнóй ած. փոխադրելի։

Перегрызáть, —гры́зть բ. ն. խածոտելով կտրել || կրծելով ոչնչացնել։

Перегры́зенный ած. խածելով կտրած || || կրծելով ոչնչացրած։

Перегрѣвáть, —грѣть բ. ն. կրկին տաքացնել, չափազանց շատ տաքացնել։ —ся բ. չ. կրկին տաքացուել։

Перегрязни́ть բ. ն. ցեխոտել (տեղ տեղ)։ —ся բ. չ. ցեխոտուել (տեղ տեղ)։

Перегуби́ть բ. ն. ոչնչացնել, կորցնել, սպանել, ՚ի կորուստ մատնել։

Перегýлъ գ. ա. չափազանց քէֆ։

Перегуля́ть բ. չ. հարկաւորից աւելի քէֆ անել։

Перегущáть, —густи́ть բ. ն. շատ խըտացնել, խիտ թանձրացնել։

Перегущённый ած. խիտ թանձրացած։

Передавáтель, —ница գ. հաղորդող, յանձնող։

Передавáть, —дáть բ. ն. հաղորդել || || ընձեռել, ձեռքը յանձնել || փոխանցել || աւելի տալ։ —ся բ. չ. յանձնուել, անձնատուր լինել։

Передáвленный ած. խիտ սեղմուած, ճզմուած, խեղդուած։

Передáвливать, —дави́ть բ. ն. խիտ սեղմել, ճնշել, ճզմել, խեղդել։

Перéданный, пéреданный ած. անձնատուր եղած։

Передарённый ած. պարգեւատրուած (շատ անգամ)։

Передáривать, —дари́ть բ. ն. պարգեւատրել շատերին, շատ անգամ պարգեւել։

Передáтокъ գ. ա. աւելիով տուած, աւելի տուած։

Передáточность գ. ի. փոխանցելիութիւն, փոխանցումն։

Передáточный ած. տուած, աւելի վճարած || փոխանցելի, փոխադրելի։

Передáтчикъ գ. ա. փախստական, դաւաճան, թշնամու կողմն անցնող։

Передáть տ. Передавáть.

Передáча գ. ի. փոխանցութիւն, յանձնելը, ուրիշին տալը։

Передáчный ած. փոխանցութեան, յանձնուելուն։

Передбáнникъ, —нничекъ գ. ա. բաղանեաց սենեակ, ուր հանուում են (բաղանիքում)։

Передбáнный ած. բաղնիքի առաջ եղած։

Передвáивать, —двои́ть բ. ն. կրկնել, ամրացնել || վերաթորել, աւելի թունդ անել։ —ся բ. չ. աւելի թնդանալ, վերաթորուել։

Передви́ганный, —дви́нутый ած. տեղափոխուած, տեղից շարժուած։

Передви́гивать, —двигáть, —дви́гать, —дви́нуть բ. ն. տեղափոխել, տեղից շարժել։ —ся բ. չ. տեղափոխուել, տեղից շարժուել։

Передви́жка գ. ի. տեղափոխութիւն, տեղից շարժուելը։

Передвижнóй ած. շարժական, տեղափոխող։

Передви́нуть տ. Передви́гивать.

Передвоéніе, —двóйка գ. ծալելը || || կրկնելը, երկտակ անելը, ամրացնելը || վերաթորում։

Передвóенный ած. երկտակ արած || || վերաթորած։

Передвои́ть տ. Передвáивать.

Передёргивать, —дёргать, —дёрнуть բ. ն. ձգել, հեռու քաշել, մի կողմ քաշել, յետ քաշել։ —ся բ. ա. յետ քաշուել, յետ ձգուել։

Передéржанный ած. շատ պահած, շատ գործածած || շատ ծախսուած։

Передержáтель, —ница գ. երկար պահող, թաքցնող (ապօրինի կերպով)։

Передержáтельство գ. չ. երկար պահելը։

Передéрживать, —держáть բ. ն. պահել, երկար ժամանակ ծածկել || ծախսել, շատ գործ դնել, կամ գործածել։ —ся բ. ա. շատ ծախսուել։

Передéржка գ. ի. աւելի ծախսուած։

Передёрнутый ած. յետ քաշուած, մի կողմ ձգուած։

Передёрнуть տ. Передёргивать.

Передирáть, —дрáть բ. ն. յօշոտել, գզչոտել, կտոր-կտոր անել։ —ся բ. ա. գզչոտուել։

Передúть բ. ն. յառաջել, յառաջ գնալ։

Передневáть բ. չ. օրն անցկացնել, ցերեկը մնալ։

Перéдникъ, —ничекъ գ. ա. գոգնոց || ղենջակ։

Перéдній ած. առաջին, առաջաւոր։

Перéдняя ած. նախասենեակ։

Передовóй ած. առաջաւոր։

Передовщúкъ գ. ա. գլխաւոր որսորդ (սամոյրի) || յառաջագնաց, առաջնորդ։

Передовѣрять, – вѣрить բ. չ. իր ունեցած հաւատարմաթղթի հիման վրայ ուրիշին հաւատարմագիր տալ։

Передоклáдывать, доложúть բ. ն. վերստին զեկուցանել։

Передóкъ գ. ա. առաջք, առաջի մասը (կենդանեաց)։

Передолóженный ած. վերստին զեկուցուած։

Передпостéльный ած. մահճակալի առաջի։

Передрáжнивать, —дрáзнивать, —знúть բ. ն. ծաղրել, ճիճինի բերել, աճի ղիճի անել, ժիժի անել։

Перéдранный ած. կտոր-կտոր եղած, յօշոտուած։

Передроблять, —дробúть բ. ն. մանրել, փշրել։ —ся բ. ա. փշրուել, մանրուել։

Передрóглый ած. դողդողացող, սաստիկ դողացող։

Передрóгнуть բ. չ. սաստիկ դողալ։

Передряблый ած. թուլացած։

Передрябнуть բ. չ. թուլանալ, քայքայուել։

Передряга գ. ի. աղմուկ, կռիւ։

Передýмывать, —дýмать բ. չ. միտքը փոխել։

Передушúть բ. ն. խեղդել (շատերին)։

Перёдъ առաջակողմ, առաջ || երես, առաջի մաս || ապագայ ժամանակ։

Пéредъ и пéредо տ. Предъ.

Передѣланный ած. նորից շինուած, փոխուած։

Передѣвáть տ. Переодѣвáть.

Передѣлать տ. Передѣлывать.

Передѣливать, —лять բ. ն. նորից բաժանել || նորից փոխել։

Передѣлка գ. ի. նորոգում, կրկին շինելը։

Передѣлъ գ. ա. նոր բաժանութիւն, վերստին բաժանում || նորոգում, կրկին շինելը։

Передѣлывать, —дѣлать բ. ն. նորից շինել, փոխել։ —ся բ. ա. նորից շինուել։

Передѣльный ած. նոր բաժանման։

Передѣть տ. Переодѣть.

Пережáлованный ած. պարգեւատրուած (շատերը)։

Пережáловать բ. ն. պարգեւատրել (շատերին)։

Пережáренный ած. տապակուած, խորովուած (բոլորովին կամ նորից)։

Пережáривать, —жáрить բ. ն. տապակել, խորովել (բոլորովին կամ նորից)։ —ся բ. ա. տապակուել, խորովուել (բոլորովին կամ նորից)։

Пережáтый ած. կրկին քամուած ‖ հնձած։

Пережáть տ. Пережимáть, —жинáть.

Перéжданный ած. մինչև վերջը սպասած։

Переждáть բ. ն. մինչև վերջը սպասել։

Пережёванный ած. ծամած, ծամծըմուած։

Пережёвывать, —жевáть բ. ն. ծամել, ծամծմել, լաւ ծամել։ —ся բ. ա. ծամուել, ծամծմուել։

Переженúть բ. ն. պսակել (շատերին կամ բոլորովին)։

Пережéчь տ. Пережигáть.

Пережжённый ած. խիստ այրուած, թրծուած։

Переживáть, —жúть բ. ն. ապրել, դիմանալ, անցկացնել ‖ բնակել (զանազան տեղերում)։

Пережигáть, —жéчь բ. ն. հրացնել, չափազանց այրել, բովել, թրծել։ —ся բ. ա. չափազանց այրուել, թրծուել։

Пережидáть, —ждáть բ. ն. մինչև վերջը սպասել։

Пережижáть, —жúдить բ. ն. ջուր խառնել, ջրացնել, ջրեցնել։

Пережúженный ած. ջրացրած, ջրախառն։

Пережимáть, —жáть բ. ն. կրկին մըզել կամ քամել ‖ շատ բան քամել ‖ սեղմել։ —ся բ. ա. կրկին քամուել։

Пережинáть, —жáть բ. ն. հնձել, քաղել։

Пережирáть, —жрáть բ. ն. լափել, ուտել, խժռել (բոլորը)։

Пережúтъ տ. Переживáть.

Пережрáнный ած. լափած, խժռած։

Пережрáть տ. Пережирáть.

Перезвáнивать բ. չ. զանգահարել (երկար ժամանակամիջոցից յետոյ)։

Перезвáть տ. Перезывáть.

Перезвóнъ գ. ա. զանգահարութիւն։

Перезимовáлый ած. ձմեռնահան եղած, ձմեռած, ձմեռն անցկացրած։

Перезимовáніе գ. չ. ձմերելը։

Перезимовáть բ. չ. ձմերել։

Перезимóвка տ. Перезимовáніе.

Перезнобúть բ. չ. մրսեցնել, պաղեցնել (բոլորովին)։

Перезрѣвáть, —зрѣ́ть բ. չ. բոլորովին հասունանալ։

Перезрѣ́лый ած. բոլորովին հասած, բոլորովին հասունացած։

Перезрѣ́ть տ. Перезрѣвáть.

Перезывáть, —звáть բ. ն. կանչել, հրաւիրել, առաջարկել իր կողմն անցնելու։

Перезябáть, —зя́бнуть բ. չ. բոլորովին մրսել, ցրտից սառուել։

Перезя́блый ած. մրսած, պաղած, ցրտահար, ցրտից պապկուած։

Перезя́бнуть տ. Перезябáть.

Переúгранный ած. կրկին խաղացած։

Переúгрывать, —грáть բ. ն. կրկին խաղալ։ —ся բ. ա. կրկին խաղացուել։

Переименовáніе գ. չ. կրկին անուանելը, անունը փոխելը։

Переименóванный ած. վերանուանուած, անունը փոխած։

Переименóвывать, —меновáть բ. ն. վերանուանել, կրկին անուանել ‖ անունը փոխել։ —ся բ. ա. նորից անուանուել, վերանուանուել։

Переúмка գ. ի. բռնելը։

Переúмчиво մ. հեշտութեամբ, դիւրութեամբ։

Переúмчивость գ. ի. ընդունակութիւն, ըմբռնողութիւն։

Переúмчивый ած. ընդունակ, ըմբռնող, դիւրակիրթ։

Переиначенный ած. փոխուած, փոխարկուած։

Переиначивать, —начить բ. ն. փոխել, փոխարկել։ —ся բ. ա. փոխուել։

Перейсканный ած. ամէն տեղ որոնուած։

Перейскивать, —искать բ. ն. ամէն տեղ որոնել։

Перейти տ. Переходить.

Переказать բ. ն. ցոյց տալ, անտանելի անել (բոլորը)։

Перекалёный, —лённый ած. հրաշէկ դարձած։

Перекаливать, —калить բ. ն. հրաշէկ անել կրկին անգամ (պողպատը) || կասկարմիր անել || խիստ տաքացնել։ —ся բ. ա. հրաշէկ դառնալ։

Перекалъ գ. ա. հրաշէկ վիճակ։

Перекалывать, —колоть բ. ն. կոտրել, ճեղքել || սպանել, խեղդամահ անել (բոլորը), խոցել || ծակծկել (ասեղով)։ —ся բ. ա. ճեղքուել, խոցուել։

Перекальный ած. հրաշէկ դարձնող։

Перекапчивать, —коптить բ. ն. ծխել, ծխոտել, մրոտել։ —ся բ. ա. մխոտուել։

Перекапывать, —копать բ. ն. փորել, նորից փորել || փորել չորս բոլորը || բոլորը փորել։ —ся բ. ա. փորուել, փորփրուել, նորից փորուել։

Перекатанный ած. գլորուած, թաւալուած։

Перекатать տ. Перекатывать.

Перекати — поле գ. չ. վայրի ծնեբեկ. բ.։

Перекатить տ. Перекатывать.

Перекатный ած. գլորուող, թաւալուող։

Перекатъ գ. ա. որոտ, որոտումն։

Перекатывать, —катать բ. ն. գլորել, թաւալել || կառեկէնը նորից անցկացնել մամուլի տակից։ —ся բ. ա. գլորուել, թաւալուել։

Перекаченный ած. տարուբերուած։

Перекачивать, —катить բ. ն. գլորել || տատանել, երերել, տարուբերել։ —ся բ. ա. տարուբերուել, տատանուել։

Перекашивать, —косить բ. ն. բոլորը հնձել || կորացնել, թեքել, ծռել։ —ся բ. ա. հնձուել || կորանալ, ծռուել։

Переквашенный ած. խիստ թթուեցրած։

Переквашивать, —квасить բ. ն. խիստ թթուացնել։ —ся բ. ա. խիստ թթուել։

Перекидать տ. Перекидывать.

Перекидка գ. ի. ձգելը (մէկ կողմ և այլն)։

Перекидной ած. յետ բացուող, յետ ձգուող։

Перекидывать, —кидать —кинуть բ. ն. ձգել, քցել, նետել (մէկ կողմ, յետ)։ —ся բ. ա. ձգուել, նետուել։

Перекинутый ած. ձգուած (մէկ կողմ, վրայից)։

Перекипать, —пѣть բ. ն. շատ եփել, շատ եռացնել։

Перекипѣлый ած. երկար եփած, երկար եռացած։

Перекипѣть տ. Перекипать.

Перекисать, —киснуть բ. չ. խիստ թթուել, խիստ թթու դառնալ։

Перекислый ած. խիստ թթուած։

Перекись գ. ի. երկթթուուկ, վերաթթուուկ, գերօքսիդ (քիմ.)։ — водорода — վ. ջրածնական։ — марганца — թխաքար, երկաթաքար։

Перекладенный ած. վերաշինուած || նորից հաշուած։

Перекладина, —динка գ. ի. մարդակ։

Перекладка գ. ի. խաչաձև դնելը, դարսելը || նորից հաշուելը կամ գումարելը։

Перекладной ած. ѣхать на—нихъ փոշտի կառքով գնալ (ամեն կայարանում ձիերը փոխելով)։

Перекладъ տ. Перекладина.

Перекладывать, —класть, —рело-

жи́ть բ. ն. կրկին դնել կամ շինել, նորից դարսել || տեղափոխել, միջատել || նորից համրել (համրիչի վրայ: —ся բ. ա. վերադասաւորուել, վերաշինուել || կրկին հաշուուել։

Перекле́енный ած. կրկին սոսնձուած։

Перекле́ивать, —ле́ить բ. ն. վերասոսնձել, կրկին սոսնձել, շատ բան սոսնձել։ —ся բ. ա. կրկին սոսնձուել, վերասոսնձուել։

Перекликáть, —кли́кать, —кли́кнуть բ. ն. (բոլորին) կանչել || կանչել։ —ся բ. ա. միմեանց կանչել կամ ձայն տալ։

Перекли́чка գ. ի. կանչելը, կոչում, յականէ յանուանէ կոչելը։

Перекли́чный ած. կոչումի, կանչելու։

Переко́ванный ած. նորից կռանած || || նորից պայտած։

Перековáть տ. Переко́вывать.

Перековéрканный ած. բոլորովին աղճատուած։

Перековéркивать, —ковéркать բ. ն. բոլորովին աղճատել || աղճատել շատ բան։ —ся բ. ա. բոլորովին աղճատուել։

Переко́вка գ. ի. կրկին պայտել, նորից նալել || կրկին կռանել։

Переко́вочный ած. նորից պայտելու, նալելու || վերակռանելի։

Переко́вывать, —ковáть բ. ն. կրկին պայտել, նորից նալել || վերակռանել, նորից դարբնել։ —ся բ. ա. վերակռանուել || նորից պայտուել։

Переколáчивать, —лоти́ть բ. ն. ուրիշ տեղ ցցել, ուրիշ տեղ ամրացնել։ —ся բ. ա. կրկին ցցուել։

Переко́лотый ած. ճեղքուած || խոցուած || || ծակծկուած։

Переколо́ть տ. Перекáлывать.

Переколо́ченный ած. կրկին ցցուած, ուրիշ տեղ ցցուած։

Перекомкáнный ած. գնտած։

Переко́мкивать, —ко́мкать բ. ն. գունտ շինել, շաղախելով գնտել, գնտել։ —ся բ. ա. գնտուել։

Переконопáченный ած. նորից կպրուած։

Переконопáчивать, —пáтить բ. ն. նորից կպրել։ —ся բ. ա. նորից կպրուել։

Переко́панный ած. փորփրուած, նորից փորուած։

Переко́пань տ. Переко́пъ.

Перекопáть տ. Перекáпывать.

Переко́пный ած. փոսի, խրամի։

Перекопти́ть տ. Перекáпчивать.

Перекоптѣ́ть բ. չ. խիստ մխոտուել, խիստ ծխոտուել, հխոտել։

Переко́пъ գ. ա. փոս, անցք, առու (խաչանիշ)։

Перекори́ть տ. Перекоря́ть.

Переко́рный ած. վէճի, վիճաբանութեան։

Перекоро́бить բ. ն. խիստ ծռել, ծռել (մի քանի բան)։ —ся բ. ա. խիստ ծռուել։

Перекоро́бленный ած. խիստ ծռուած։

Переко́рщикъ, —щица գ. կռուասէր, վիճող։

Переко́ръ գ. ա. հակառակ։ На—ему́ —նրան հակառակ։

Перекоря́ть, —ри́ть բ. ն. յանդիմանել (իրար յետեւից)։ —ся բ. ա. յանդիմանուել (յաջորդաբար)։

Переко́сина գ. ի. ծռութիւն։

Перекоси́ть տ. Перекáшивать.

Переко́сь տ. Переко́сина.

Перекочевáніе գ. չ. տեղափոխուելը, գաղթելը (մի այլ տեղ)։

Перекочевáть տ. Перекочёвывать.

Перекочёвка տ. Перекочевáніе.

Перекочёвывать, — чевáть բ. չ. ուրիշ տեղ գնալ, թափառելով մի այլ տեղ գաղթել։

Перекрáдывать, —крáсть բ. չ. գողանալ։

Перекрáивать, —кроúть բ. ն. նորից ձևել (զգեստ)։

Перекрáсить տ. Перекрáшивать.

Перекрáска գ. ի. կրկին ներկելը։

Перекрáсокъ գ. ա. կրկին ներկուած կտոր։

Перекрáшенный ած. կրկին ներկուած։

Перекрáшивать, —крáсить բ. ն. կրկին ներկել։ —ся բ. ա. կրկին ներկուել։

Перекрестúть տ. Перекрéщивать.

Перекрéстный ած. կտրուող, խաչանիշ, իրար հանդիպող։

Перекрёстокъ գ. ա. ճանապարհակիցք, կիցք ճանապարհների։

Пéрекресть գ. ա. քրիստոնեայ մկրտուած հրեայ։

Перекрещéнецъ գ. ա. կրկնակնունք մարդ։

Перекрещéніе գ. չ. կրկին մկրտելը, կրկին մկրտութիւն։

Перекрещéнка գ. ի. կրկնակնունք կին։

Перекрéщенный, —щёный ած. կրկին մկրտուած || խաչակնքուած։

Перекрéщивать, —крестúть բ. ն. կրկին մկրտել || մկրտել (հրէային) || խաչակնքել։ —ся բ. ա. մկրտուել, կրկին մկրտուել || խաչակնքուել։

Перекривúть բ. ա. ծռել, ծռեցնել։

Перекрúкивать, —кричáть բ. ն. աւելի սաստիկ բղաւել (ուրիշից)։

Перекрóенный, —роёный ած. նորից ձևած։

Перекрóйка գ. ի. կրկին ձև, կրկին ձևելը (զգեստի)։

Перекроúть տ. Перекрáивать.

Перекропúть բ. ն. կրկին սրսկել, կրկին ցօղել։

Перекрóшенный ած. խիստ փշրուած, մանրուած, կտոր-կտոր արած։

Перекрóшивать, —крошúть բ. ն. բոլովին փշրել, մանրել || կտոր-կտոր անել, ջարդել (թշնամուն)։

Перекрýченный ած. յետ քանդուած || խիստ ոլորուած։

Перекрýчивать, —крутúть բ. ն. յետ քանդել, ոլորուածքը քանդել || խիստ ոլորել։ —ся բ. ա. յետ քանդուել || խիստ ոլորուել։

Перекрывáть, —крыть բ. ն. կրկին ծածկել || կտրել թուղթը (թղթախաղի մէջ)։ —ся բ. ա. կրկին ծածկուել || կտրուել (թղթախաղի մէջ)։

Перекрытый ած. կրկին ծածկուած || կտրուած (թուղթ թղթախաղի մէջ)։

Перекрышка գ. ի. կրկին ծածկելը։

Перекрѣплённый ած. ամրացրած (իրաւաբանօրէն) || վաւերացրած։

Перекрѣплáть, —крѣпúть բ. ն. կրկին ամրացնել, խիստ ամրացնել || ամրացնել (իրաւաբանօրէն) || վաւերացնել (բոլոր թղթերը)։

Перекувыркaнный ած. թաւալգլոր, գլխգլոր։

Перекувыркивать, —кувыркать, —кувыркнуть բ. ն. գլորել, գլտորել, գլխգլոր անել, թաւալել։ —ся բ. ա. գլխգլոր լինել, թաւալուել։

Перекумúться բ. ա. քաւոր-սանամէջ դառնալ (շատերի հետ)։

Перекупáть բ. ն. լողացնել (շատերին)։ —ся բ. ա. կրկին լողանալ։

Перекупáть, —пúть բ. ն. ուրիշից գնել (արժէքը աւելացնելով) || շատ գնել։

Перекýпка գ. ի. վաճառորդութիւն, ուրիշից խլելը (գինը աւելացնելով) || մեծ քանակութեամբ գնելը։

Перекýпленный ած. ուրիշից խլած (գինը աւելացնելով) || շատ գնած։

Перекупнóй ած. գնողից գնած (արժէքը աւելացնելով)։

Перекýпоренный ած. խցանը հանած (շիշ)։

Перекýпоривать, —рить բ. ն. խցանը հանել (շիշի) || շատ շիշերի խցանները հանել։ **—ся** բ. ա. հանուել (շիշի խցանը)։

Перекупщи́къ գ. ա. վաճառորդ || մեծ քանակութեամբ գնող։

Перекýпъ տ. **Перекýпка.**

Перекýренный ած. խիստ խնկուած || կրկին ծխած, խիստ ծխած։

Перекури́вать, —ри́ть բ. ն. սաստիկ խնկել || սաստիկ ծխել || կրկին ծխել, խիստ ծխելուց արբենալ։

Перекýсанный ած. խիստ խածխծուած։

Перекуса́ть բ. ն. խածխծել (շատերին կամ միքանիսին)։

Перекýсывать, - куси́ть բ. ն. խիստ կծոտել, խածխծել, խածելով բաժնել։

Перекушённый ած. խածած, խածելով բաժանած։

Перелага́ть, —ложи́ть բ. ն. դնել, փոխադրել, տեղափոխել || փոխադրել, թարգմանել։ **—ся** բ. ա. փոխադրուել, տեղափոխուել։

Перела́живать, —ла́дить բ. ա. կրկին շինել, ուրիշ կերպ սարքել։

Перела́зить բ. չ. մագլցելով անցնել։

Перела́зъ գ. ա. անցնելը, տեղափոխուելը (կենդանեաց մի տեղից մի այլ որոշ տեղ)։

Перела́мывать, —ломи́ть բ. ն. կոտրել, բեկանել։ **—ся** բ. ա. կոտրուել, բեկուել։

Перела́мывать —лома́ть բ. ն. կոտրատել, ջարդրատել (շատ կամ մեծ քանակութեամբ)։ **—ся** բ. ա. կոտրատուել։

Перелега́ть, переле́чь բ. չ. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ պառկել։

Перележа́лый ած. չգործածելուց վնասուած։

Перелёживать, —лежа́ть բ. ն. երկար պառկել, երկար պառկելուց վնասուել, ցաւ զգալ երկար պառկելուց։

Перелета́ть, —летѣ́ть բ. չ. թռչելով անցկենալ (որևէ տարածութիւն)։

Перелётный ած. չուող, գնացող և եկող։ **—ныя пти́цы**—չուող թռչուններ։

Перелётъ գ. ա. չուելը, հեռանալը, անցնելը (թռչունների)։

Перелетѣ́ть տ. **Перелета́ть.**

Перелива́ніе տ. **Перели́вка.**

Перелива́ть, —ли́ть բ. ն. մէկ ամանից միւսը լցնել || նորից ձուլել, վերաձուլել։ **—ся** բ. ա. լցուել (մէկ ամանից միւսը)։

Перели́вка գ. ի. մէկից միւսը լցնելը։

Переливно́й ած. մէկից միւսը լցուելիք || նորից ձուլուած, վերաձուլուած։

Перели́вчатый ած. գունափոխուկ, գոյների խաղով, երփներանգ։

Перели́въ գ. ա. շողշողանք, խաղ գոյների || գեղգեղանք, կլկլոց, ղլղլանք, գլգլունք (ձայնի)։

Перели́занный ած. լափ լիզուած։

Перели́зывать, —лиза́ть բ. ն. լափ լիզել։

Перелинева́ть բ. ն. փոխել (բուրդը, մազը և այլն), մազը փոխել, մազը վէր տալ։

Перели́нка գ. ի. մազը թափելը, փոխելը (բուրդի, մազի և այլն), հերաթափութիւն։

Перелиня́лый ած. մազը թափած, հերաթափ։

Перелиня́ть բ. չ. մազը թափել։

Перели́стывать, —това́ть բ. ն. թղթատել, թերթել (գիրքը և այլն)։

Перели́тый ած. մէկ ամանից միւսը լցուած։

Перели́ть տ. **Перелива́ть.**

Перели́фтевый ած. քաղքեդոնիկ քարից շինած || քաղքեդոնիկ քարի։

Перели́фтъ գ. ի. քաղկեդեան ակատ, քաղքեդոնիկ (քար)։

Перелови́ть բ. ն. բռնել (շատ կամ մեծ

քանակութեամբ)։

Перелóвленный ած. բռնուած (մեծ քանակութեամբ)։

Перелóгъ գ. ա. հարօս, հանգստեան թողած արտ։

Переложéніе գ. չ. փոխադրութիւն || || փոխադրութիւն (երգ.)։

Перелóженный ած. նորից դարսուած || || տեղափոխուած || թարգմանուած || || նորից հաշուած։

Переложи́ть տ. Переклáдывать и Перелагáть.

Перелóй գ. ա. սերմնաթափութիւն, սերմնակաթութիւն։

Перелóйная травá գ. ի. արքայակին. բ.։

Перелóманный, —лóмленный ած. կոտրուած, կոտրատուած, բեկուած, բեկբեկուած, ջարդուած։

Переломáть տ. Перелáмывать.

Переломи́ть տ. Перелáмывать.

Переломлéніе գ. չ. բեկումն || — двойнóе—կրկնաբեկումն։ — лучéй — ճառագայթների բեկումն։

Переломля́емость գ. ի. բեկանելիութիւն։

Перелóмчивый ած. բեկանելի, կոտրուող։

Перелóмъ գ. ա. կոտրուածք (ոսկորների եայլն) || ճգնաժամ։

Перелóпыватся, —лóпаться բ. ա. ճեղքել, ճեղքուել, տրաքուել։

Перелощи́ть բ. ն. ողորկել, յղկել։

Перелощённый ած. յղկուած, լեռանուած։

Перелýда գ. ի. նորից կլայեկելը, կլկին անագելը։

Перелужённый ած. նորից կլայեկուած։

Перелýживать, —луди́ть բ. ն. նորից կլայեկել, կլկին անագել։ —ся բ. ա. նորից կլայեկուել։

Перелукáвить տ. Перехитри́ть.

Перелѣзáть, —лѣзть բ. չ. անցնել, մագլցելով անցնել (միւս կողմը)։

Перелѣ́пленный ած. նորից ծեփուած || || կաղապարուած։

Перелѣ́пливать, —лѣпи́ть բ. ն. նորից ծեփել (կաղապար) || կաղապարել։

Перелѣ́сокъ գ. ա. անտառի մի փոքր մաս, որ միացնում է երկու մեծ մասեր։

Перелѣ́сье գ. չ. բաց տեղեր անտառում։

Перемáзанный ած. նորից քսուած, բոլորը քսած։

Перемáзать տ. Перемáзывать.

Перемáзка գ. ի. նորից քսելը, նորից օծելը։

Перемáзывать, —мáзать բ. ն. նորից քսել, նորից օծել, բոլորը քսել։ —ся բ. ա. նորից քսուել, բոլորովին քսուել։

Перемáлывать, —молóть բ. ն. բոլորովին աղալ || բոլորն աղալ։ —ся բ. ա. բոլորն աղացուել։

Переманéнный, —манёный ած. հրապուրուած։

Перемáнивать, —мани́ть բ. ն. քարշել, ձգել, հրապուրել։

Перемáнщикъ, —щица գ. հրապուրող, պատրող։

Перемáнщичій ած. հրապուրողի։

Перемáранный ած. ապականած, աղտեղած։

Перемарáть տ. Перемáрывать.

Перемáрка գ. ի. ապականելը, աղտեղելը։

Перемáрывать, —марáть բ. ն. ապականել, աղտեղել, կեղտոտել։ —ся բ. ա. աղտեղուել։

Перемáсленный ած. խիստ եղոտած։

Перемáсливать, —мáслить բ. ն. խիստ եղոտել։ —ся բ. ա. խիստ եղոտուել։

Перемáтывать, —мотáть բ. ն. նորից կծկել։ —ся բ. ա. նորից կծկուել։

Перемáхивать, —махáть, —махнýть բ. ն. ձեռաց շինել, շտապով պատրաստել։

Перемáчивать, —мочи́ть բ. ն. նորից

թրջել || խիստ թրջել || բոլորը թրջել։ —ся բ. ա. խիստ թրջուել։

Перемáщивать, —мостúть բ. ն. Նորից քարել (գետինը) || քարել (բոլորը)։ —ся բ. ա. Նորից քարուել || բոլորովին քարուել։

Перемáяться բ. ա. տանջուել, չարչարուել։

Перемéдливать, —мéдлить բ. չ. սպասել, համբերել։

Перемежáться, —жúться բ. ա. ընդհատուել, միջահատուել։

Перемéжающійся ած. ընդհատական, ընդհատ։ —щаяся лихорáдка—ընդհատական տենդ։

Перемежевáніе գ. չ. Նորից չափելը կամ բաժանելը (գետնի, սահմանների)։

Перемежёванный ած. Նորից չափուած։

Перемежевáть տ. Перемежёвывать.

Перемёжевка տ. Перемежевáніе.

Перемежёвывать, —межевáть բ. ն. Նորից չափել (գետին)։ —ся բ. ա. Նորից չափուել։

Перемéжка միջոց || տարածութիւն || ժամանակամիջոց։

Перемéжливый, —мéжный ած. ընդհատուող։

Перемерзáть, —мёрзнуть բ. չ. սաստիկ մրսել || ցրտահար լինել, ցրտից տարուել։

Перемёрзлый ած. սաստիկ մրսած || ցրտահար եղած, ցրտից զարկուած։

Перемёрзнуть տ. Перемерзáть.

Переметáть, —мести́ բ. ն. Նորից աւելել։

Переметáть տ. Перемётывать.

Перемéтникъ տ. Перемéтчикъ.

Переметнýть տ. Перемётывать.

Перемётный ած. —ная сýмка—հաղկայ, խուրջին։

Перемéтчивый ած. անհաստատ, փոփոխական։

Перемéтчикъ, —чица գ. փախստական || դասալիք։

Перемётъ գ. ա. ձգելը || փախուստ, թշնամու կողմն անցնելը || դաղել։

Перемётывать, —тáть, —тнýть բ. ն. ձգել, նետել։

Перемúги գ. ա. յգ. Նշանացի ակնարկութիւնք, աչքունքով խօսակցութիւն։

Перемúгиваться, —мигнýться բ. ա. աչքունքով խօսել։

Переминáть, перемя́ть բ. ն. երկար տրորել, կրկին տրորել, լաւ ճմլթել։

Перемирúть բ. ն. հաշտեցնել (շատերին)։

Перемúріе գ. չ. հաշտութիւն, խաղաղութիւն || զինադադար։

Перемкнýть տ. Перемыкáть.

Перемóга գ. ի. յաղթելը, յաղթահարելը։

Перемогáть, —мóчь բ. ն. յաղթել, յաղթահարել։ —ся բ. ա. դիմանալ (որևէ հիւանդութեան) || յաղթուել։

Перемокáть, —мóкнуть բ. չ. խիստ թրջուել։

Перемóклый ած. բոլորովին թրջուած || || խիստ թրջուած, արտզկած։

Перемолáчивать, —молотúть բ. ն. Նորից կալսել (ցորեն ևայլն)։ —ся բ. ա. Նորից կալսուել։

Перемóлвить բ. ն. —слóво մի խօսք ասել։

Перемóлвка գ. ի. խօսակցութիւն, խօսք ձգելը։

Перемолотúть տ. Перемолáчивать.

Перемолóть տ. Перемáлывать.

Перемолóченный ած. Նորից կալսուած։

Перемóлъ գ. ա. աղուն || աղալը։

Переморённый ած. մեռցրած, ընաջինջ արած։

Переморúть բ. ն. մեռցնել, ընաջինջ անել (բազմութեամբ), սատակել։

Перемороженный ած. խիստ սառեցրած։

Переморо́зить բ. ն. խիստ սառեցնել, խիստ պաղեցնել։
Перемости́ть տ. Перема́щивать.
Перемо́танный ած. նորից կծկուած։
Перемота́ть տ. Перема́тывать.
Перемо́ченный ած. խիստ թրջուած։
Перемочи́ть տ. Перема́чивать
Перемо́чъ տ. Перемога́ть.
Перемощённый ած. նորից քարուած։
Перемудря́ть, —мудри́ть բ. ն. խորամանկութիւն անել, իմաստակութիւն անել, գործը խանգարել։
Перемути́ть բ. ն. պղտորել ‖ խառնել։
Перему́чить բ. ն. չարչարել, նահատակել, տանջել։ —ся բ. կ. չարչարուել, տանջուել։
Перемча́ть բ. ն. սրարշաւ անցկացնել, թռցնել։
Перему́ченный ած. չարչարուած, տանջուած։
Перемыва́ть, —мы́ть բ. ն. նորից լուանալ, նորից լուալ ‖ լուանալ բոլորը։ —ся բ. կ. լուացուել ‖ կրկին լուացուել։
Перемыка́ть, перемкну́ть, բ. ն. բանալ, փակը քանդել։
Перемы́кивать, —мы́кать բ. ն. նորից դզել։
Перемы́канный ած. նորից դզած։
Перемы́слить բ. չ. միտքը փոխել, կարծիքը փոխել։
Перемы́тый ած. կրկին լուացուած։
Перемы́ть տ. Перемыва́ть.
Перемы́чка ի. է. կապ, կամար (շինուածի) ‖ գզելը (քաթանի եւայլն)։
Перемѣ́на ի. է. փոփոխութիւն ‖ փոխանակուած կեր։
Перемѣне́ніе ի. չ. փոփոխութիւն, փոփոխելը։
Перемѣнённый ած. փոխուած, այլայլուած։
Перемѣни́ть տ. Перемѣня́ть.
Перемѣ́нность ի. է. փոփոխականութիւն։
Перемѣ́нный ած. փոխելի, փոփոխելի ‖ փոփոխական։
Перемѣ́нчивость տ. Перемѣ́нность.
Перемѣ́нчивый ած. փոփոխական, դիւրափոփոխ, անհաստատ։
Перемѣня́емость ի. է. փոփոխականութիւն, դիւրափոփոխութիւն, անհաստատութիւն։
Перемѣня́ть, —ни́ть բ. ն. փոխել, փոփոխել, այլայլել։ —ся բ. կ. փոխուել, այլայլուել։
Перемѣ́ривать, —ря́ть, —мѣ́рить, —мѣ́рять բ. ն. կրկին չափել, նորից չափ անել ‖ շատ բան չափել։ —ся բ. կ. կրկին չափուել։
Перемѣ́рка, —мѣ́ръ ի. նորից չափելը։
Перемѣ́рянный ած. կրկին չափուած։
Перемѣря́ть и перемѣ́рять տ. Перемѣ́ривать.
Перемѣ́ска ի. է. կրկին շաղախելը։
Перемѣсти́ть տ. Перемѣща́ть.
Перемѣ́съ տ. Перемѣ́ска.
Пе́ремѣсь ի. է. խառնուրդ։
Перемѣ́тить բ. ն. նշմարել, նորից նշան անել։
Перемѣ́ченный ած. նշան արուած։
Перемѣ́шанный ած. խառնուած, խառնըխառնուած։
Перемѣ́шивать, —мѣси́ть բ. ն. շաղախել, զանգել, թրել։ —ся բ. կ. շաղախուել։
Перемѣ́шивать, —мѣша́ть բ. ն. խառնել, խառնխառնել, միացնել։ —ся բ. կ. խառնխառնուել։
Перемѣща́ть, —мѣсти́ть բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել։ —ся բ. կ. տեղափոխուել։
Перемѣще́ніе ի. չ. տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն։
Перемѣщённый ած. տեղափոխուած։
Перемя́клый ած. խիստ կակղած, խըլմած։

Перемя́кнуть բ. ն. խիստ կակղել, խըխմել։

Перемя́ть տ. Перемина́ть.

Перемя́тый ած. երկար տրորուած, ճըմըռթուած։

Перена́шивать, —носи́ть բ. ն. տանել, տեղափոխել, փոխադրել || տանել, դիմանալ, համբերել, կրել, երկար հագնել։ —ся բ. ա. տարուել, տեղափոխուել։

Перенесённый ած. տարուած, փոխադրուած, կրուած։

Перенесе́ніе գ. չ. տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն || տեղափոխելը || դիմանալը, համբերելը։

Перенести́, —не́сть տ. Переноси́ть.

Перени́занный ած. թելի վրայ շարուած, շարուած։

Перени́зывать, —за́ть բ. ն. շարել, թելի վրայ շարել։

Перенима́ніе գ. չ. ընդունում, հասկանալը։

Перенима́ть, —ня́ть բ. ն. հասկանալ, ընդունել, սովորել։ —ся բ. ա. հասկացուել, ընդունուել։

Пере́ніе գ. չ. փետրով ծածկուելը։

Переноси́ть տ. Перена́шивать.

Переноси́ть, —нести́, —не́сть բ. ն. տանել, կրել, տեղափոխել, փոխադրել || տանել, կրել, համբերել, դիմանալ։ —ся բ. ա. տարուել, տեղափոխուել, փոխադրուել || կրուել։

Перено́сица գ. ի. քթի արմատ։

Перено́ска գ. ի. տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն։

Перено́сно մ. այլաբանօրէն, փոխաբերական մտքով։

Перено́сный ած. փոխադրական, փոխադրելի || փոխաբերական, այլաբանական։

Перено́съ գ. ա. տեղափոխութիւն, տեղափոխելը || փոխադրութիւն (սրբոց մասունքների) || փոխանցում (ոտանաւորի)։

Пероно́сье տ. Перено́сица.

Переночёвывать, —ночева́ть բ. չ. գիշերել։

Перено́шенный ած. տարուած, տեղափոխուած || կրած։

Перено́щикъ, —щица գ. տանող, կրող || խօսք տանող-բերող, բանսարկու։

Перену́здывать տ. Перевзну́здывать.

Перенюханный ած. հոտոտուած։

Перенюхивать, —ню́хать բ. ն. հոտոտել, հոտ անել (շատ բանից) || հոտըն առնել (շատ բանի)։ —ся բ. ն. հոտոտուել։

Переня́тый ած. հասկացած, ընդունած։

Переня́ть տ. Перенима́ть.

Переобразо́вывать, —зова́тель տ. Преобразо́вывать, Преобразова́тель.

Переобува́ть, —обу́ть բ. ն. նորից հագցնել (կօշիկները)։ —ся բ. ա. ոտնամանը փոխել։

Переодѣва́ть, —одѣ́ть բ. ն. նորից հագցնել, կրկին հագցնել։ —ся բ. ա. նորից հագնուել, զգեստը փոխել։

Переодѣ́тый ած. զգեստը փոխած, փոխած շորերով։

Переора́ть բ. ն. հերկել, նորից հերկել, նորից վարել։

Перепада́ть, —па́сть բ. ն. ընկնել (ժամանակ առ ժամանակ կամ շատ մասին)։

Перепа́дчивый ած. թոյլ կազմուածքով, տկար։

Перепа́ивать, —пая́ть բ. ն. նորից կպցնել, նորից ծածուցանել, կրկին լեհիմել։

Перепа́ивать, —пои́ть բ. ն. խիստ հարբեցնել || հարբեցնել շատերին։

Перепа́йка գ. ի. նորից ծածուցանելը։

Перепа́костить բ. ն. ապականել, խառնար անել (բոլորը)։

Перепа́кощенный ած. ապականուած բոլորովին։

Перепа́лзывать, —ползти́ բ. չ. մագլցելով անցնել, ճանկռտելով անցնել։

Перепа́ливать, перепали́ть բ. ն. այրել, խանձել (շատը միասին)։ —ся բ. ա. հրացանաձգուել։

Перепа́лка գ. է. հրացանաձգութիւն, թնդանօթաձգութիւն (ստէպ կամ անընդհատ)։

Перепа́льный ого́нь տ. Перепа́лка.

Перепа́ривать, —пари́ть բ. ն. խիստ շոգիացնել, գոլորշու մէջ երկար պահել || բոլորն էլ շոգիացնել։

Перепа́рхивать, —порха́ть, —порхну́ть բ. չ. սաւառնել, թռչկոտել։

Перепа́рывать, перепоро́ть բ. ն. կարը նորից քանդել || կարը բոլորովին քանդել։

Перепа́ханный ած. նորից հերկուած։

Перепа́хивать, —ха́ть բ. ն. նորից վարել, հերկել։ —ся բ. ա. նորից հերկուել։

Перепа́чканный ած. խիստ կեղտոտած, ապականած։

Перепа́чкивать, —кать բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ապականել։

Перепа́шка գ. է. նորից հերկելը, նորից վարելը։

Перепа́янный ած. կրկին զոդուած, կրկին լէհիմած։

Перепая́ть տ. Перепа́ивать.

Перепека́ть, —пе́чь բ. ն. շատ եփել, խիստ խորովել։ —ся բ. ա. խիստ շատ եփուել։

Перепелёнанный ած. նորից փաթաթած (երեխայ)։

Перепелёнывать, —пелена́ть բ. ն. նորից փաթաթել (երեխայոց)։

Перепеле́сый ած. բծաւոր (երես) || նաշխուն, խատուտ։

Перепели́ный ած. լորի։

Перепёлка գ. է. էգ լոր. թ.

Перепёлочный ած. լորի։

Пе́репелъ գ. ա. որձ լոր։

Перепеля́стый տ. Перепеле́сый.

Перепеля́тникъ գ. ա. լորորս. թ.։

Перепеля́чій տ. Перепели́ный.

Переперя́ція գ. է. (գործարանաւոր) մարմնի քրտնելը։

Перепеча́таніе գ. չ. վերատպութիւն, արտատպելը։

Перепеча́танный ած. արտատպուած, արտատպած, վերատպած։

Перепеча́тывать, —печа́тать բ. ն. արտատպել, վերատպել։ —ся բ. ա. արտատպուել, վերատպուել։

Перепечённый, —печёный ած. խիստ եփուած։

Перепе́чь տ. Перепека́ть.

Перепива́ть, —пи́ть բ. չ. շատ խմել, չափից աւելի խմել || ուրիշից աւելի խմել։ —ся բ. ա. հարբել (շատերը)։

Перепи́ливать, —пили́ть բ. ն. սղոցելով կտոր-կտոր անել, միջանքի կտոր սղոցել։

Перепи́лка գ. է. սղոցելով միջանքի կտոր անելը։

Переписа́ніе գ. չ. արտագրութիւն, արտագրելը։

Перепи́санный ած. արտագրած, ընդօրինակած։

Переписа́ть բ. ն. արտագրել, ընդօրինակել։

Перепи́ска գ. է. պատճէն || գրակցութիւն, գրագրութիւն։

Переписно́й ած. նորից գրուած, նորից նկարուած։

Перепи́счикъ, —чица գ. արտագրող, օրինակող, ընդօրինակող, գաղափարող։

Перепи́сываніе գ. չ. արտագրելը, ընդօրինակելը։

Перепи́сывать, —писа́ть բ. ն. արտագրել || ընդօրինակել || ցուցակ կազմել։ —ся բ. ա. արտագրուել, ընդօրինա-

կուել || Թղթակցել։

Пéрепись գ. ի. վերահամար, աշխարհագիր || ցուցակ։ — посемéйная—երդահամար։

Перепи́ханный ած. Ներս մղուած, ներս հրուած։

Перепи́хивать, —пиха́ть, —пихну́ть բ. ն. ներս սեղմել, ներս մղել, քշել։

Перепла́вленный ած. Նորից հալուած || || բոլորովին հալուած։

Переплавля́ть, —пла́вить բ. ն. վերաձուլել, նորից հալել || բոլորը հալել || || ջրով տանել (քշել)։ —ся բ. ա. Նորից հալուել || բոլորովին հալուել։

Перепла́кать բ. չ. փոքր ինչ արտասուել։

Перепла́чивать, —плати́ть բ. ն. աւելի վճարել, շատ վճարել։ —ся բ. ա. հաշուել, վճարուել։

Перепла́ченный ած. աւելի վճարուած, շատ վճարուած։

Переплета́ть, —плéсть բ. ն. հիւսել, վերահիւսել, նորից հիւսել || նորից կազմել (գիրք), վերակազմել (գիրք)։ —ся բ. ա. հիւսուել, վերահիւսուել։

Переплетённый ած. հիւսուած, վերահիւսուած։

Переплётная ած. գ. ի. կազմարան։

Переплётный ած. կազմի || կազմելու։

Переплётчикъ գ. ա. կազմարար։

Переплётчичій ած. կազմարարի։

Переплётъ գ. ա. կազմ || կազմելը։

Переплыва́ть, —плы́ть բ. ն. լողալով անցնել, նաւարկելով անցկենալ։

Перепляса́ть բ. չ. նորից պարել || մի-քանիսի հետ միասին պարել || ամենից շատ պարել։

Перепóй ած. գինեմոլութիւն, չափազանց շատ խմելը։

Перепои́ть բ. ն. խիստ հարբեցնել || հարբեցնել շատերին։

Переполáскивать, —полоскáть բ. ն. Նորից ցօղել, կրկին ողողել։ —ся բ. ա. Նորից ողողուել։

Переползáть, —ползти́ տ. Перепáлзывать.

Перепóлненный ած. լիքը լցուած։

Переполня́ть, —пóлнить բ. ն. շատ լցնել, լիքը լցնել։ —ся բ. ա. շատ լըցուել, լիքը լցուել։

Переполóсканный ած. Նորից ողողուած։

Переполоскáть տ. Переполáскивать.

Переполóть տ. Перепáлывать.

Переполóхъ գ. ա. աղմուկ, շփոթ, խարանցում, շփոթութիւն, խառնակութիւն։

Переполóхъ му́жескій գ. ա. երնջակ. բ.։

Переполóшенный ած. շփոթած, աղմկած։

Переполóшить բ. ն. աղմկել, շփոթել (շատերին)։ —ся բ. ա. շփոթուել, իրար անցնել, խառնուել։

Перепóна, —нка, —пóночка գ. ի. Թաղանթ, մաշկ։ — барабáнная—Թմբըկաթաղանթ, ականջաց ցնցուղ։ — ми́гательная—աչքի կոպ, ակնթարթի մաշկ։

Перепóночный ած. Թաղանթի, մաշկի։

Перепóнчатый ած. բազմաթաղանթ || || Թաղանթանման։

Перепóротый ած. քակուած կարով։

Перепорóть տ. Перепáрывать.

Перепóртить բ. ն. խանգարել, աղաւաղել, աղճատել, փչացնել (շատը)։

Перепорхáть տ. Перепáрхивать.

Перепорхну́ть տ. Перепáрхивать.

Перепóрченный ած. խանգարուած, փըչացած։

Перепоя́санный ած. կապուած, գօտեւորուած։

Перепоя́сывать, —поя́сать բ. ն. գօտեւորել, նորից կապել գօտին։ —ся բ. ա. Նորից գօտեւորուել։

Перепрáва գ. ի. անց, անցնելու տեղ։ —чéрезъ рѣку́—գետանցք։

Перепра́вить բ. ն. անցկացնել (գետի և այլն միւս կողմը)։

Перепра́вка գ. ի. ուղղելը || անցնելը, (մէկ եզրից միւսը) || ծախանք։

Переправле́ніе գ. չ. անցնելը, անցկացնելը, անց։

Перепра́вленный ած. անցկացրած (գետի և այլն միւս կողմը)։

Переправля́ть, —пра́вить բ. ն. անցկացնել (գետի, նեղուցի միւս կողմը)։ **—ся** բ. ա. անցկենալ (գետի և այլն միւս ափը)։

Перепро́бованный ած. բոլորից համտես արած։

Перепро́бовать բ. ն. փորձել (բոլորից), բոլորից համտես անել։

Перепро́данный ած. կրկին ծախուած։

Перепродава́ть, —прода́ть բ. ն. առնել և ծախել || բոլորը ծախել։ **—ся** բ. ա. կրկին ծախուել։

Перепродаве́цъ, —ви́ца գ. առնող-ծախող, կրկնավաճառ։

Перепрода́жа գ. ի. առնել և ծախելը։

Перепрода́жный ած. առնել-ծախելու։

Перепру́да գ. ի. թումբ, բանդ, արգելք (գետի հոսանքի)։

Перепружа́ть, — пруди́ть բ. ն. արգելել (ջուրը), լճացնել։ **—ся** բ. ա. լճանալ, արգելուել (ջուրը)։

Перепру́женный ած. լճացած, արգելուած ջուր։

Перепры́гивать, —прыгну́ть բ. չ. թռչել, ոստնել, վերայից թռչել։

Перепры́скивать, — кать բ. ն. սրսկել, ցօղել, ցայել (միքանիսին)։

Перепрѣва́ть, —прѣ́ть բ. չ. չափազանց եփել || շատ քրտնել, արտաշնչել։

Перепрѣ́лый ած. խիստ եփուած, շատ եփուած։

Перепрѣ́ть տ. **Перепрѣва́ть.**

Перепряга́ть, —пря́чь բ. ն. նորից լծել || լծածը քակել և ուրիշը լծել։ **—ся** բ. ա. նորից լծուել։

Перепряжённый ած. նորից լծուած։

Перепря́жка գ. ի. նորից լծելը։

Перепря́сть բ. ն. հիւսել (շատ կամ բոլորը)։

Перепря́чь տ. **Перепряга́ть.**

Перепу́ганный ած. խիստ վախեցած, ահաբեկ եղած։

Перепу́гивать, —га́ть բ. ն. խիստ վախեցնել, ահաբեկ անել (բոլորին) || վախեցնելով թռցնել (թռչուններին)։ **—ся** բ. ա. խիստ վախենալ, ահաբեկ լինել։

Перепу́гъ գ. ա. վախ, երկիւղ, ահաբեկութիւն։

Перепу́дренный ած. խիստ շատ սնգոյրուած։

Перепу́дривать, —пу́дрить բ. ն. նորից սնգոյրել։ **—ся** բ. ա. խիստ շատ սնգոյրուել։

Перепуска́ть, —пуща́ть, —пусти́ть բ. ն. անցկացնել, թողնել անցնելու || շատ հոսեցնել։

Перепу́скъ գ. ա. շատ հոսուածք, թողնելը, անցնելը։

Перепу́танный ած. խառնուած, շփոթած։

Перепу́тать տ. **Перепу́тывать.**

Перепу́тывать, —пу́тать բ. ն. խառնել, կնճռել, խճճել, խառնխռնել || շփոթել։ **—ся** բ. ա. խառնուել, շփոթուել։

Перепу́тье գ. չ. ճանապարհների գլխին տուն։

Перепуща́ть տ. **Перепуска́ть.**

Перепу́щенный ած. անցնելու թողած։

Перепѣва́ть, —пѣ́ть բ. ն. նորից երգել։ **—ся** բ. ա. կրկին երգուել։

Перепѣ́тый ած. նորից երգուած։

Перепя́ливать, —пя́лить բ. ն. նորից ձգել, խիստ ձգել (ասղնագործի շրջանակի վրայ)։

Перепя́ленный ած. խիստ ձգուած (ասեղնագործի շրջանակի վերայ)։

Перепя́тнанный ած. բծերով ծածկուած։

Перепя́тнывать, —пятна́ть բ. ն. բծերով լցնել կամ ծածկել։ —ся բ. մ. բծերով լցուել կամ ծածկուել։

Перерабо́таніе գ. չ. նորից շինելը, վերամշակելը, նորից մշակելը։

Перерабо́танный ած. վերամշակուած, նորից մշակուած։

Перерабо́тать տ. Перерабо́тывать.

Перерабо́тка տ. Перерабо́таніе.

Перерабо́тывать, —бо́тать բ. ն. նորից մշակել, վերամշակել || շատ շինել։ —ся բ. մ. նորից մշակուել, վերամշակուել։

Перера́ненный ած. վիրաւորուած (շատերը)։

Перера́нить բ. ն. վիրաւորել (շատերին կամ միքանիսին)։

Перерва́ть տ. Перерыва́ть.

Перержа́вѣлый ած. խիստ ժանգոտած։

Перержа́вѣть բ. չ. խիստ ժանգոտել։

Перерожда́ть, —роди́ть բ. ն. վերածնեցնել, նոր կեանք տալ։ —ся բ. մ. վերածնուել, նորածնուել։

Перерожде́ніе գ. չ. վերածնութիւն, տարասեռում։

Перерождённый ած. վերածնուած։

Переро́слый ած. խիստ մեծացած, խիստ խոշոր։

Перероста́ть, —рости́ բ. չ. աճելով անցնել, խիստ մեծանալ։

Перерубáть, —руби́ть բ. ն. երկուսի բաժանել, կտրել || սպանխոխող անել, կտրել (սրով)։ —ся բ. մ. կտրուել, կոտորուել (սրով եւայլն)։

Переру́бка գ. ի. կտրելը, երկուսի բաժանելը։

Переру́бленный ած. կտրատուած, խոցոտուած։

Переругáть բ. ն. հայհոյել, անպատուել, անարգել (բոլորին)։

Перерыва́ніе գ. չ. նորից փորելը, բրելը։

Перéрванный ած. ընդհատուած, ընդմիջուած, կտրած։

Перерыва́ть, —ры́ть բ. ն. ընդհատել || || նորից փորել, բրել, փորփրել։

Перерыва́ть, перерва́ть բ. ն. ընդհատել, ընդմիջել || պատառել, կտրել։ —ся բ. մ. ընդհատուել, կտրուել։

Переры́вка գ. ի. ընդհատում || փորփրոց։

Переры́вчатый ած. ընդհատուող, ընդմիջուող։

Переры́въ գ. ա. դադար, կանգ առնելը, ընդհատելը։

Переры́тый ած. նորից փորուած || փորփրուած։

Переры́ть տ. Перерыва́ть.

Перерѣ́занный ած. կտրատուած։

Перерѣ́зка գ. ի. կտրելը, կտրատելը։

Перерѣзно́й ած. կտրուած || կտրուող։

Перерѣ́зъ գ. ա. կտրուած տեղ։

Перерѣ́зывать, —рѣ́зать բ. ն. կտրել (երկու մաս) || մորթել։ —ся բ. մ. կտրուել։

Переряди́ть տ. Переряжа́ть.

Переряжа́ніе գ. չ. զարդարելը, նոր զգեստ հագցնելը։

Переряжа́ть, —ряди́ть բ. ն. զարդարել, նոր զգեստ հագցնել, զգեստը փոխել տալ։ —ся բ. մ. զարդարուել։

Переряже́ніе տ. Переряжа́ніе.

Переря́женный ած. զարդարուած, ուրիշ կերպ հագցրած։

Пересади́ть տ. Переса́живать.

Переса́дка գ. ի. տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն (բոյսերի)։

Пересадно́й ած. տեղափոխուող, փոխադրուող։

Пересаже́ніе տ. Переса́дка.

Переса́женный ած. փոխադրուած, տեղափոխուած։

Пересáживаніе գ. չ. տեղափոխելը (մարդկանց մէկ կառքից կամ նաւից միւսը)։

Пересáживать, —садить բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել || ուրիշ տեղ դնել, նստեցնել, ուրիշ տեղ անկել։ —ся բ. ա. փոխադրուել, ուրիշ տեղ նստել։

Пересáживаться, пересѣсть բ. ուրիշ տեղ նստել, տեղը փոխել։

Пересáливать, —сáлить բ. ն. ճարպոտել, ճենճոտել, ճրագոտել (շատ բան)։

Пересáливать, —солить բ. ն. խիստ աղել, շատ աղել։

Пересви́стывать, —свистáть բ. ն. սուլել, շուացնել (բարձր կամ աւելի լաւ)։ —ся բ. ա. սուլելով իրար կանչել, սուլելով միմեանց նշան տալ։

Пересдавáть, —ресдáть բ. ն. կրկին բաժանել, նորից տալ (խաղաթղթերը)։

Переселéнецъ գ. ա. գաղթական։

Переселéніе գ. չ. գաղթականութիւն։ — душъ —հոգեփոխութիւն։

Переселéнка գ. ի. գաղթականուհի։

Переселённый ած. գաղթած։

Переселя́ть, —сели́ть բ. ն. գաղթեցնել։ —ся բ. ա. գաղթել։

Пересиживать, —сидѣть բ. ն. երկար ժամանակ նստած մնալ || երկար նստելով մարմնոյ որևէ մասը ցաւացնել։

Переси́ливать, —си́лить բ. ն. յաղթել, յաղթահարել, վեր առնել։

Перескáбливать, —кобли́ть բ. ն. նորից քերել։

Перескáзанный ած. վերապատմած, պատմած։

Пересказáть բ. ն. նորից պատմել || վերապատմել, ուրիշի ասածը պատմել։

Перескáзчикъ, —чица գ. ուրիշի խօսքերը պատմող || բանսարկու, խաբարբզան, լրտես։

Перескáзы գ. ա. յգ. բանբերութիւն, բանսարկութիւն, խաբարբզանութիւն։

Перескáзывать, —сказáть բ. ն. կրկնել (ուրիշի խօսքերը), նորից պատմել, ասել։

Перескáкивать, —скочи́ть, —скокнýть բ. ն. վրայից թռչել, թռչելով անցնել։

Перескáкивать, —скакáть բ. ն. առաջ վազել։

Перескáщикъ տ. Перескáзчикъ.

Перескóбленный ած. նորից քերուած։

Перескобли́ть տ. Перескáбливать.

Перескокнýть տ. Перескáкивать.

Перескóкъ գ. ա. թռչելը, թռչելով վրայից անցնելը։

Перескочи́ть տ. Перескáкивать.

Перéсланный ած. ուղարկուած, տարուած։

Пересласти́ть տ. Переслáщивать.

Переслáть տ. Пересылáть.

Переслащённый ած. խիստ քաղցրացրած։

Переслáщивать, —сласти́ть բ. ն. շատ քաղցրացնել, չափից աւելի անուշցնել։

Переслýшанный ած. նորից լսուած, բոլորը լսուած։

Переслýшивать, —слýшать բ. ն. նորից լսել, բոլորը լսել։

Переслѣдованіе գ. չ. նոր խուզարկութիւն, նոր քննութիւն, վերաքննութիւն։

Переслѣдованный ած. վերաքննուած, կրկին խուզարկուած։

Переслѣдывать, —лѣдовать բ. ն. նորից խուզարկել, նորից քննել, վերաքննել։

Пересмáливать, —смоли́ть բ. ն. կրկին կպրել, կրկին ձիւթոտել || խիստ կպրել։ —ся բ. ա. կրկին կպրոտուել || խիստ կպրուել։

Пересмáтривать, —смотрѣть բ. ն. վերազննել, նորից նայել, նորից քննել։

—ся բ. ա. վերաքննուել, վերաքը-նընուել:

Пересмолённый ած. խիստ կպրած || նորից կպրած:

Пересмоли́ть տ. Пересма́ливать.

Пересмо́трщикъ, —щица գ. վերա-քննիչ, վերաքննող:

Пересмо́тръ գ. ա. վերաքննութիւն, վե-րահամար:

Пересмо́трённый ած. վերաքննուած, վերադիտուած:

Пересмотрѣ́ть տ. Пересма́тривать.

Пересмѣивать, —смѣха́ть, — смѣя́ть բ. ն. ծաղրել: —ся բ. ա. ծաղրուել:

Пересмѣхну́ться բ. ա. ծիծաղել:

Пересмѣши́ть բ. ն. ծիծաղեցնել (շա-տերին):

Пересмѣшка գ. ի. ծիծաղ:

Пересмѣшливость գ. ի. ծիծաղկոտ բնաւորութիւն:

Пересмѣшливый ած. ծիծաղկոտ, ծի-ծաղաշարժ:

Пересмѣшникъ, —ница գ. ծիծաղա-ցնող, ծաղրածու || ուրիշին ծաղրող:

Пересмѣя́ніе գ. չ. ծիծաղեցնելը, ծաղ-րելը:

Пересмѣя́ть տ. Пересмѣивать.

Пересмя́глый, — лыя гу́бы ած. ճեղ-ճեղքուած, չորացած, պատռտուած (շրթունք):

Пересмя́гнуть բ. չ. պատռտուել, չոր-նալ, ճեղճեղքուել (շրթունքներ):

Переснасти́ть տ. Пересна́щивать.

Пересна́стка գ. ի. նորից սարքել (նաւը):

Пересна́щенный ած. նորոգուած պա-րաններով (նաւ):

Пересна́щивать, —снасти́ть բ. ն. պա-րանները նորոգել (նաւի):

Пересолённый, —со́ленный ած. խիստ աղած, չափից աւելի աղած:

Пересоли́ть տ. Переса́ливать.

Пересо́лъ գ. ա. աւելորդ աղելը:

Пересо́хлый ած. խիստ չորացած, շատ ցամքած:

Пересо́хнуть տ. Пересыха́ть.

Переспа́ть տ. Пересыпа́ть.

Переспо́ренный ած. վիճաբանութեան մէջ յաղթուած:

Переспо́ривать, —спо́рить բ. ն. վի-ճաբանութեան մէջ յաղթել:

Переспра́шивать, —спроси́ть բ. ն. նո-րից հարցնել, կրկին հարցնել, հարցու-փորձ անել:

Переспро́съ գ. ա. հարցի կրկնումը, կրկին հարցուփորձ:

Переспро́шенный ած. նորից հարցուած, կրկին հարցուած:

Переспѣва́ть, — спѣть բ. չ. խիստ հա-սուննալ:

Переспѣ́лость գ. ի. գերհասունութիւն:

Переспѣ́лый ած. շատ հասուն, խիստ հասած:

Переспѣ́ть տ. Переспѣва́ть.

Переспѣ́яніе տ. Переспѣ́лость.

Пересро́ченный ած. ժամանակը անց-կացրած:

Пересро́чивать, —сро́чить բ. ն. ժա-մանակն անցկացնել (մուրհակի և այլն):

Пересро́чка գ. ի. ժամանակակէտի անց-կացնելը, ժամանակ անցնելը:

Пересро́чный ած. ժամանակն անցած:

Перессо́ренный ած. կռուեցրած:

Перессо́ривать, — ссо́рить բ. ն. կռուաց-նել (շատերին):

Перессо́рщикъ, —щица գ. կռուեցնող:

Перестава́ть, —ста́ть բ. չ. դադարել, ընդհատուել:

Переста́вить տ. Переставля́ть.

Переста́вка, переставле́ніе գ. տեղա-փոխութիւն, տեղափոխելը:

Переста́вленный ած. տեղափոխուած, փոխադրուած:

Переста́вливать, —ставля́ть, —ста́-вить բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել:

—ся բ. ա. տեղափոխուել, փոխադրուել։

Перестáивать, —стоя́ть բ. չ. աւելի շատ կամ երկար կանգնել, կանգնած մնալ (երկար կամ շատ նշանակեալ ժամանակից)։

Перестанáвливать, —станови́ть տ. Перестáвливать.

Перестанóвка գ. ի. տեղափոխութիւն, տեղի փոխելը։

Перестарѣ́лый ած. խիստ ծերացած, հինաւուրց (ծառեր եայլն)։

Перестарѣ́ть բ. չ. շատ հնանալ, դիմանալ, երկար ապրել։

Перестáть տ. Переставáть.

Перестёганный ած. գզգզուած։

Перестéгивать, —гáть բ. ն. գզել, գզգզել || փոխել, նորոգել։

Перéстегивать, —гну́ть բ. ն. նորից կոճկել։

Перестёгнутый ած. նորից կոճկուած։

Перестигáть, —сти́гнуть, —сти́чь բ. ն. յառաջ անցնել։

Перести́гнутый, - сти́женный ած. հասած, անցած։

Перестижéніе գ. չ. յառաջանալը։

Перестилáть, —стлáть բ. ն. կրկին սփռել, նորից փռել, կրկին տարածել։ —ся բ. ա. կրկին սփռուել։

Перести́лка գ. ի. կրկին սփռելը։

Перести́ранный ած. նորից լուացած։

Перестирáть տ. Перести́рывать.

Перести́рка գ. ի. նորից լուալը։

Перести́рывать, —стирáть բ. ն. նորից լուալ, կրկին լուանալ։ —ся բ. ա. նորից լուացուել։

Перести́чь տ. Перестигáть.

Перестлáнный ած. կրկին սփռուած։

Перестлáть տ. Перестилáть.

Перестóй գ. ա. կանգնած մնալը։

Перестоя́лый ած. ժամանակին անցկացած։

Перестоя́ть տ. Перестáивать.

Перестрáгивать, —строгáть բ. ն. նորից տաշել, նորից ռանդել || ռանդել շատ բան։ — ся բ. ա. նորից տաշուել։

Перестрáивать, —стрóить բ. ն. նորից շինել, վերաշինել, նորից կառուցանել || նորից լարել, դիզնել։ —ся բ. ա. նորից շինուել, վերաշինուել։

Перестрáчивать, —строчи́ть բ. ն. նորից կարել || բոլորը կարել։

Перестращáть բ. ն. խիստ վախեցնել || շատերին վախեցնել։

Перестригáть, —стри́чь բ. ն. կրկին խուզել։

Перестри́женный ած. կրկին խուզուած։

Перестрóганный ած. նորից տաշուած, կրկին ռանդուած։

Перестрогáть տ. Перестрáгивать.

Перестрóенный ած. վերաշինուած, նորից շինուած։

Перестрóй գ. ա. նորից լարելը (նուագարանի)։

Перестрóйка գ. ի. վերանորոգութիւն, վերաշինութիւն, նորից շինելը։

Перестрóить տ. Перестрáивать.

Перестрóченный ած. նորից կարուած։

Перестрочи́ть տ. Перестрáчивать.

Перестру́живать տ. Перестрáгивать

Перестрѣ́ливать, —ля́ть բ. ն. սպանել (բոլորին) || գնդակահար անել (բոլորին), գործ դնել (բոլոր փամփուշտները)։

Перестрѣ́лка գ. ի. հրացանաձգութիւն։

Перестрѣ́лъ գ. ա. հրացան արձակելը || հեռաւորութիւն ընկած գնդակի։

Перестрѣ́лянный ած. գնդակահար եղած։

Перестрѣля́ть տ. Перестрѣ́ливать.

Переступáть, —ступи́ть բ. ն. անցկենալ, կամաց-կամաց քայլել։

Переступéнь գ. ի. լոշտակ. բ.։

Переступи́ть տ. Переступáть.

Переступный ած. անցնելու, քայլով անցնելու։
Пересудачивать, —чить բ. ն. քննել, դատել, դատապարտել։
Пересудить տ. Пересуждать.
Пересудчикъ, —чица գ. քննող, դատապարտող, խիստ դատող։
Пересудъ գ. ա. քննութիւն որեւէ գործի || —ды —դատողութիւններ, բանսարկութիւններ, ասէկոսեներ։
Пересуждать, —суживать բ. ն. կրկին դատել, քննել, դատապարտել։ —ся բ. ա. քննուել, դատուել։
Пересуждённый, —суженный ած. դատավճռուած || քննուած։
Пересученный, —сучёный ած. յետ ոլորուած։
Пересучивать, —чить բ. ն. յետ ոլորել, ոլորուածքը քանդել։
Пересучка գ. ի. ոլորումն, յետ ոլորելը։
Пересушение գ. չ. խիստ չորացնելը, սաստիկ չորացնելը։
Пересушённый ած. խիստ չորացած։
Пересушивать, —сушить բ. ն. խիստ չորացնել, չորացնել, սաստիկ չորացնել։ —ся բ. ա. խիստ չորանալ։
Пересушка տ. Пересушение.
Пересчитанный, перечтённый ած. կրկին հաշուած, համրուած։
Пересчитывать, —считать, —перечесть բ. ն. կրկին թուել, վերստին հաշուել։ —ся բ. ա. կրկին համրուել։
Пересылатель, —льница գ. ուղարկող, առաքող։
Пересылать, —слать բ. ն. ուղարկել, առաքել։ —ся բ. ա. ուղարկուել։
Пересылка գ. ի. ուղարկելը, առաքելը, առաքումն։
Пересыльный, —сылочный ած. ուղարկելու, առաքելու։
Пересыпанный ած. թափած, ուրիշ տեղ լցուած։

Пересыпать, —спать բ. չ. երկար քնել։
Пересыпать, —сыпать բ. ն. թափել, լցնել։ —ся բ. ա. թափուել։
Пересыпной ած. թափուող։
Пересытить տ. Пересыщать.
Пересыхать, —сохнуть բ. չ. խիստ չորանալ։
Пересыщать, —сытить տ. Пресыщать, пресытить.
Пересыщение տ. Пресыщение.
Пересѣвание գ. ն. կրկին սերմնացան։
Пересѣвать, —сѣять բ. ն. նորից ցանել, կրկին սերմանել։ —ся բ. ա. կրկին սերմանուել, նորից ցանուել։
Пересѣвъ գ. ա. հարկաւորից աւելի եղած ցանքս։
Пересѣдать, —сѣсть բ. չ. ուրիշ տեղ նստել, տեղը փոխել։
Пересѣдланный ած. նորից թամքուած։
Пересѣдлывать, —лать բ. ն. նորից թամքել։ —ся բ. ա. նորից թամքուել։
Пересѣкать, —сѣчь բ. ն. միջնատել, կտրել, ընդհատել (ճանապարհը եւ այլն) || ձաղկել, խաչել։ —ся բ. ա. միջնատուել, կտրուել, ընդհատուել։
Пересѣсть տ. Пересѣдать и Пересаживать.
Пересѣчение գ. չ. կտրելը, միջնատելը։
Пересѣчённый, —сѣченный ած. միջնատուած, ընդհատուած, կտրուած։
Пересѣчка տ. Пересѣчение.
Пересѣчь տ. Пересѣкать.
Пересѣянный ած. նորից սերմանուած։
Пересѣять տ. Пересѣвать.
Переталкивать, —толкать, —толкнуть բ. ն. հրել, մղել, դրդել։ —ся բ. ա. հրուել, մղուել։
Перетапливание գ. չ. նորից վառելը (վառարանի) || նորից հալելը։

Перета́пливать, —топи́ть բ. ն. կրկին վառել || կրկին հալել։ —ся բ. տ. կրկին վառուել || կրկին հալուել։

Перета́птывать, —топта́ть բ. ն. նորից կամ բոլորովին ոտնակոխ անել։

Перета́скивать, —таска́ть, —тащи́ть բ. ն. քաշել, քաշքշել, քարշ տալ։ —ся բ. տ. քաշքշուել, քաշքշուելով տարուել։

Перетасо́ванный ած. խառնած (խաղաթուղթ)։

Перетасо́вывать, —сова́ть բ. ն. խառնել, նորից խառնել (խաղաթուղթը)։ —ся բ. տ. խառնուել (խաղաթուղթը)։

Перета́ченный ած. նորից կարած։

Перета́чивать, —тача́ть բ. ն. նորից կարել, կցել։

Перета́чивать, —точи́ть բ. ն. նորից սրել || բոլորը սրել։

Перета́щенный ած. քաշքշելով տարուած։

Перетащи́ть տ. Перета́скивать.

Перетека́ть, перете́чь բ. չ. հոսել (անցնելով), հոսելով անցնել։

Перетере́бленный ած. բոլորովին ցետուած։

Перетере́бливать, —тереби́ть բ. ն. նորից փետտել, ցետել || բոլորովին ցետել։

Перетере́ть տ. Перетира́ть.

Перете́рпливать, —терпѣ́ть բ. ն. տանել, կրել, համբերել, դիմանալ։ —ся բ. տ. համբերել, դիմանալ։

Перетёсанный ած. նորից տաշուած։

Перетёсывать, —теса́ть բ. ն. նորից տաշել։

Перетёртый ած. նորից յղկուած, տրորուած։

Перетира́ть, —тере́ть բ. ն. նորից յղկել, սղճել։

Перетка́ть տ. Перетыка́ть.

Переткву́ть տ. Перетыкивать.

Перетлѣва́ть, —лѣ́ть բ. չ. լղքել, փտել։

Перетлѣ́лый ած. լղքած, փտած։

Перетлѣ́ть տ. Перетлѣва́ть.

Перетолка́ть տ. Перета́лкивать.

Перетолкова́ніе գ. չ. բացատրութիւն (այլ տեսակ)։

Перетолко́ванный ած. սխալ բացատրուած։

Перетолкова́ть տ. Перетолко́вывать.

Перетолко́вщикъ, —щица գ. սխալ բացատրող։

Перетолко́вывать, —кова́ть բ. ն. սխալ բացատրել։ —ся բ. տ. սխալ բացատրուել։

Перетоло́чь բ. ն. խիստ մանրել, փշրել, լաւ ծեծել։

Перетолчённый ած. խիստ մանրուած, փշրուած։

Перетоня́ть, —тони́ть բ. ն. շատ բարակացնել։

Перетопи́ть տ. Перета́пливать.

Перето́пка տ. Перета́пливаніе.

Перето́пки գ. տ. յգ. ակնուցք, հալուածքի մնացորդ (եղի եւայլն), խարխի

Перето́пленный ած. կրկին վառուած || վերստին հալուած։

Перетопта́ть տ. Перета́птывать.

Перето́птанный ած. խիստ կամ բոլորովին ոտնակոխ եղած։

Переторгова́ть տ. Переторго́вывать.

Переторго́вщикъ, —щи́ца գ. հնավաճառ, առնող-ծախող, դալալ։

Переторго́вывать, —гова́ть բ. ն. աւելի գին տալով խլել || առնել եւ ծախել։

Перето́ржка գ. ի. կրկնաճուրդ, երկրորդ գնահատութիւն։

Перето́ченный ած. նորից սրուած || խիստ սրուած։

Переточи́ть տ. Перета́чивать.

Перетрави́ть բ. ն. թունաւորել (շատերին միասին)։

Перетрёпывать, —трепа́ть բ. ն. թափ տալ, թօթափել, մաքրել:

Перетре́скиваться, —скаться բ. ա. ճեղքուել, տրաքուել:

Перетру́сить տ. Перетру́шивать.

Перетру́ситься բ. ա. վախենալ, ահա-բեկուել:

Перетру́ска գ. ի. թօթափումն, թափ տալը:

Перетру́шивать, —тру́сить բ. ն. Նո-րից թափ տալ, կրկին թօթափել: —ся բ. ա. կրկին թօթափուել, Նո-րից թափ տրուել:

Перетряса́ть տ. Перетря́сывать.

Перетрясённый ած. թօթափուած, թափ տրուած:

Перетря́ска գ. ի. թափ տալը:

Перетря́сывать, —са́ть, —сти́ բ. ն. թափ տալ, թօթափել: —ся բ. ա. թօթափուել, թափ տրուել:

Перетря́хивать, —хну́ть բ. ն. մաք-րել թափ տալով: —ся բ. ա. թափ տրուելով մաքրուել:

Перетря́хнутый ած. թափ տրուելով մաքրուած:

Перетыка́ть, перетка́ть բ. ն. խառ-նելով հիւսել կամ գործել:

Перетыкивать, —тыкать, —ткну́ть բ. ն. խցել: —ся բ. ա. խցուել:

Переткну́тый ած. խցուած:

Пере́ть բ. ն. ճնշել, մղել, ներս քշել:

Перетяга́ть բ. ն. ձգել || դատը վաս-տակել, գործը տանել:

Перетя́гивать, —тяга́ть, —тяну́ть բ. ն. քաշել, խիստ ձգել, ծանրա-կշռել, աւելի կշռել, հակեցնել: —ся բ. ա. ձգուել:

Перетя́жка գ. ի. երկու քաշելը, կար-կատը (կօշկի տակի եւայլն):

Перетя́жникъ գ. ա. լայն կաշուէ գօտի:

Перетяжно́й ած. ամուր կապուող:

Перетя́нутый ած. ձգուած, լարուած:

Перетяну́ть տ. Перетя́гивать.

Переу́гленный ած. ածխացրած, ածուխ դարձրած:

Переу́гливать, —у́глить բ. ն. ածուխ դարձնել, ածխացնել:

Переу́локъ գ. ա. Նրբափողոց, նեղ փո-ղոց, նրբուղի:

Переу́мничать բ. ն. խելքին զոռ տալ || խելքին զոռ տալով գործը խանգարել:

Переупря́мливать, —упря́мить բ. ն. յա-մառութիւնը կոտրել, յամառութեամբ դիմացինի յամառութեանը յաղթել:

Переутю́женный ած. նորից արդու-կուած:

Переутю́живать, —тю́жить բ. ն. Նո-րից արդուկել, նորից հարթել: —ся բ. ա. նորից արդուկուել:

Переуча́ть, —у́чивать, —учи́ть բ. ն. կրկին սովորեցնել || ուսուցանել (շա-տերին): —ся բ. ա. նորից սովորել:

Переучённый ած. կրկին անգամ սովո-րեցրած || չափից աւելի սովորեցրած:

Перехá́живать, —ходи́ть բ. չ. անց-կենալ, անցնել, գնալ:

Перехва́ливать, —хвали́ть բ. ն. խիստ գովել, չափազանց գովել:

Перехвата́ніе գ. չ. բռնելը, կանգնաց-նելը:

Перехвата́ть տ. Перехва́тывать.

Перехвати́ть տ. Перехва́тывать.

Перехва́тка գ. ի. թեթեւ նախաճաշիկ (ճանապարհելուց առաջ եւայլն):

Перехва́тчикъ, —чица գ. մի բան բռնող (արագ շարժելիս, գնալիս, տա-նելիս, եւայլն):

Перехва́тъ գ. ա. մէջք (զգեստի): —ты —ծննդաբերութեան ցաւ:

Перехва́тывать, —хвата́ть, —хва-ти́ть բ. ն. բռնել, կանգնացնել (շար-ժելիս), ընդգրկել || բռնել շատերին, չափազանց շատ բռնել:

Перехва́ченный ած. բռնուած (շարժե-

ևս) || շատ բանուած։

Перехворáть բ. չ. հիւանդանալ (յաջորդաբար)։

Перехитря́ть, —хитри́ть բ. ն. խորամանկութեամբ գերազանցել։

Переходи́ть բ. ն. ման գալ, անցկենալ, անցնել (շատ փողոցներ ևայլն)։

Переходи́ть, перейти́ բ. չ. անցկենալ, անցնել, գնալ || միւս կողմն անցնել։

Перехóдность գ. ի. անցողութիւն, անցողականութիւն։

Перехóдный ա. անցնելի, անցնելու։

Перехóдчивый ա. անհաստատ, անցողական։

Перехóдъ գ. ա. անցնելը, անց || անցնելու տեղ || մէկից միւսին անցնելը։

Перехóды գ. ա. յգ. սրահ, նախասենեակ։

Переходя́щій глагóлъ գ. ա. անցողական բայ։

Перехождéніе գ. չ. անցնելը, անց։

Перехолóженный ա. խիստ սառեցրած։

Перехолáживать, —холоди́ть բ. ն. խիստ սառեցնել։

Перецарáпанный ա. սաստիկ ճանկռտուած։

Перецарáпывать, —царáпать բ. ն. սաստիկ ճանկռտել։ - ся բ. ա. խիստ ճանկռտուել։

Пéрецъ գ. ա. պղպեղ, սև տաքդեղ. բ. — крáсный—ծիծակ, կարմիր տաքդեղ. բ. — мы́шій—ոջլադեղ. բ.։

Перецыгáнивать, - гáнить բ. ն. խիստ սակարկել, խիստ չանկալ ծեծել, բոշութիւն անել։

Перецѣ́женный, —цѣжёный ա. նորից քամուած։

Перецѣ́живать, —цѣди́ть բ. ն. կրկին քամել, նորից զտել։ —ся բ. ա. նորից քամուել։

Перецѣнённый ա. նորից գնահատուած || արժէքից աւելի գնահատուած։

Перецѣ́нивать, —цѣни́ть բ. ն. արժէքից աւելի գնահատել || նորից գնահատել || բոլորը գնահատել։

Перецѣ́нка գ. ի. արժէքից աւելի գնահատելը || նոր գնահատութիւն։

Перечекáненный ա. վերադրոշմած (դրամ)։

Перечекáнивать, —нить բ. ն. վերադրոշմել մի դրամ, դրամ կտրելով փոխել մի այլ դրամի։

Перечекáнка գ. ի. վերադրոշմելը (դրամի)։

Пéречный ա. պղպեղի։ —ная камéдь —պղպեղխոտ։

Пéречень գ. ա. գումար, ընդամէնը || քաղուածք, համառօտութիւն, թուերը։

Перечéрканный, —чёркнутый ա. գծուած, խազուած։

Перечéркивать, —черкáть —черкнýть բ. գծերով բաժանել || գծել, խազել, գծելով ոչնչացնել || հարկաւորից երկար գծել։ —ся բ. ա. գծելով բաժանուել || գծուել, խազուել։

Перечернённый ա. կրկին սևացրած || խիստ սևացրած || կեղտոտած։

Перечéрнивать, —черни́ть բ. ն. կրկին սևացնել || չափից աւելի սևացնել || աղտոտել, կեղտոտել || մաքուր գրուածքից սևագրութիւն վերցնել։

Перечéрченный ա. նորից գծուած || հարկաւորից աւելի գծուած։

Перечéрчивать, —черти́ть բ. ն. նորից գծել || հարկաւորից աւելի գծել։

Перечесáть տ. Перечёсывать.

Перечéсть տ. Пересчи́тывать.

Перечёсъ գ. ա. անզգոյշ սանտրելը, սանտրելով ցաւ պատճառելը։

Перечёсанный ա. նորից սանտրուած։

Перечёсывать, —чесáть բ. ն. նորից սանտրել։ —ся բ. ա. նորից սանտրուել։

Перечётъ գ. ա. աւելորդ (հաշուի մէջ) || համրանք, թուելը (մի առ մի)։

Перечинённый ած. կտրուած, ուղղուած (փետրագրիչ եւայլն) || նորից կտրած։

Перечинивать, — чинить բ. ն. կտրել, ուղղել || նորից կտրել (փետրագրիչ)։ —ся բ. ա. կտրուել, ուղղուել || նորից կտրուել (փետրագրիչ)։

Перечинка գ. ի. նորից կտրելը։

Перечисленіе գ. չ. հաշուելը, թուելը || նորից թուելը || համաթուելը։

Перечисленный ած. թուած, հաշուած, համաթուած։

Перечислять, —числить բ. ն. հաշուել, թուել || կրկին հաշուել, նորից թուել || համաթուել։

Перечистить տ. Перечищать.

Перечистка գ. ի. նորից մաքրելը։

Перечитанный ած. կրկին կարդացած։

Перечитывать, —тать բ. ն. կրկին կարդալ || կարդալ (մի քանիսը)։ —ся բ. ա. կրկին կարդացուել։

Перечить, поперечить բ. չ. բաժանել, կտրել, ջարդել || ընդդիմանալ, ընդդիմախօսել։

Перечищать, —чистить բ. ն. կրկին մաքրել, նորից սրբել || չափից աւելի սրբել։ —ся բ. ա. կրկին մաքրուել, նորից սրբուել || չափից աւելի սրբուել։

Перечищенный ած. նորից մաքրուած || չափից աւելի սրբուած։

Перечникъ գ. ա. պղպեղենի. բ.։

Перечница գ. ի. պղպեղաբեր (բոյս) || պղպեղի տուփ, տաքդեղի աման։

Перечный ած. պղպեղի։ —ная мята —անանուխ. բ.։

Перешагивать, —шагнуть բ. ն. քայլելով անցնել վերայից։

Перешагивать, —шагать բ. ն. քայլել, անցնել, մանգալ։ Я—галъ всѣ улицы—ես ման եկայ բոլոր փողոցները։

Перешаривать, —рить բ. ն. խառնխրտել, որոնել (ամէն տեղ)։

Перешеекъ գ. ա. պարանոց (աշխարհագրական)։

Перешелецъ գ. ա. գաղթական։

Перешепты գ. ա. յգ. փսփսոց։

Перешептывать, —шептать, —шепнуть բ. ն. շշնջել։ —ся բ. ա. փըսփսալ։

Перешибать, —шибить բ. ն. երկու կտոր անել (հարուածով)։

Перешибъ գ. ա. կոտրտուածք, կոտրուած տեղ։

Перешиваніе գ. չ. նորից կարելը։

Перешивать, —шить բ. ն. նորից կարել, կրկին կարել || շատ կարել։ —ся բ. ա. նորից կարուել։

Перешивка տ. Перешиваніе.

Перешивной ած. նորից կարուած։

Перешить տ. Перешивать.

Перещеголять բ. ն. պաճուճելով կամ զարդարուելով գերազանցել։

Перещипанный ած. նորից կճմտուած || խիստ կճմտուած || գզգզուած։

Перещипывать, —щипать բ. ն. նորից կճմտել, նորից կամթել || խիստ կըճմտել, գզել։

Перещупанный ած. նորից շօշափուած։

Перещупывать —щупать բ. ն. նորից շօշափել։

Переѣдать, переѣсть բ. ն. կրծոտելով փչացնել || չափից աւելի ուտել || բոլորն ուտել։ —ся բ. ա. կրծոտուել։

Переѣденный ած. կրծոտած, կրծոտելով կերուած։

Переѣздить բ. ն. գնալ, այցելել (կառքով եւայլն)։

Переѣздка, переѣздъ գ. ի. գնալը, անցնելը || անցք || անցնելու տարածութիւն (ձիով եւայլն)։

Переѣзжаніе գ. չ. գնալը, տեղափոխուելը, գաղթելը (սայլով եւայլն)։

Переѣзжа́ть, —ѣхать բ. չ. գնալ, տեղափոխուել, գաղթել (սայլով, կառքով եւ այլն)։

Переѣханіе տ. Переѣзжа́ніе.

Переѣхать տ. Переѣзжа́ть.

Переэкзаминова́ніе գ. չ. նորից հարցաքննելը, վերաքննելը։

Переэкзамино́ванный ած. նորից հարցաքննուած, վերաքննուած։

Переэкзамино́вывать, —нова́ть բ. ն. նորից հարցաքննել, վերաքննել։ —ся բ. ա. նորից հարցաքննուել, վերաքննուել։

Переэкзамино́вка գ. ի. վերաքննութիւն։

Переѧ́ть տ. Переня́ть.

Периге́й գ. ա. մերձակէտ, երկրամերձ կէտ (աստղերի)։

Периге́лій գ. ա. արեւամերձ կէտ (երկրագնդի), մերձակէտ (մոլորակների)։

Пери́ла գ. չ. յգ. բազրիք, բազրիք, ձող, սիւնազարդ վանդակ, ատնդգաթե, մուհաջար։

Пери́льный ած. բազրիքի։

Пери́льца, пери́льцы տ. Пери́ла.

Пери́метръ գ. ա. շրջագիծ։

Пери́на գ. ի. փետրալից ներքնակ, բմբուլով դօշակ։

Пери́ный ած. փետրալից ներքնակի։

Перипневмо́нія գ. ի. թոքատապ։

Пери́скіи գ. ա. յգ. ստուերեալ գօտու բնակիչներ, շրջաստուերեանք։

Перистожи́льный ած. (листъ)—փետրաջիղ (տերեւ)։

Перисти́лъ գ. ա. սիւնազարդ, սիւնաշար (պատշգամբ եւ այլն)։

Пери́стый ած. փետրալից։

Пери́ться բ. ա. փետուրով ծածկուել։

Перифе́рія գ. ի. շրջագիծ, շրջապատ։ —ри́ческій у́голъ—շրջապատի անկիւն։

Перифра́за գ. ի. շրջադարձութիւն, շրջաբանութիւն, դարձուած ք (խօսքի)։

Перифрази́ческій ած. շրջադարձային, շրջաբանական։

Періоди́чески մ. պարբերաբար։

Періоди́ческій ած. պարբերական։

Періо́дъ գ. ա. միջոց, շրջան ‖ պարբերութիւն։ — цвѣте́нія—ծաղկելու միջոց։ — мо́лодости—պատանութեան միջոց։ — ю́ности - պատանեկութեան միջոց։ — ста́рости—ծերութեան միջոց։ — ка́менный—քարէ դար։

Періэ́ки գ. ա. յգ. շրջաբնակք։

Пе́рка գ. ի. բարակ գչիր։

Перка́левый ած. կալենկորից կարած։

Перка́ль գ. ա. կալենկոր (կտաւեղէն)։

Пе́рла գ. ի. пе́рло գ. չ. մարգարիտ։

Перламу́товый ած. սատափէ ‖ սատափի։

Перламу́тъ գ. ա. գաղտափոր, սատափ։

Пе́рловый ած. մարգարտէ ‖ մարգարտի։

Перло́вый ած. —вая крупа́—մարգարտահատ։ — цеса́рка—նկարէն հաւթ.։

Перлому́тръ տ. Перламу́тъ.

Перлъ գ. ա. մարգարիտ։

Перме́нь տ. Пельме́нь.

Перна́тка գ. ի. ծովափետուր, փետուր ծովական (մանր կենդանի)։

Перна́тый ած. փետրաւոր։

Перна́тыя ած. գ. ի. յգ. փետրաւոր թռչուններ։

Перо́ գ. չ. գրիչ, գալամ։

Перо́вникъ գ. ա. գրչաման ‖ փետրատեր։

Перово́й ած. քամու աղացի թեւ։

Перочи́нный ած. գրչահատ։ — но́жикъ—գմելին, գրչահատ (դանակ)։

Перпендикуля́рно մ. ուղղաձիգ։

Перпендикуля́рность գ. ի. ուղղաձիգութիւն, ուղղահայեաց լինելը։

Перпендикуля́рный ած. ուղղաձիգ, ուղղորդ։ —ная ли́нія—ուղղաձիգ գիծ։

Перпендикуля́ръ գ. ա. ուղղահայեաց գիծ։

Perpetuum mobile—մշտաշարժ մեքենայ։
Персе́й գ. ա. Պերսէոս (աստեղատուն)։
Пе́рси գ. ի. յգ. կուրծք։
Перси́дскій ած. պարսկական։ Перси́дская ка́медь—սակուզաջուր։
Пе́рсиковый ած. դեղձի։ —вое де́рево—դեղձենի, դեղձի ծառ։
Пе́рсикъ գ. ա. դեղձ, շաֆթալի։
Пе́рскій ած. իշխանական || իշխանի (անգլ.)։
Пе́рсный ած. կրծքի։
Персо́на գ. ի. անձն, մարդ։
Перспекти́ва գ. ի. հեռանկար, հանդիպահայեցութիւն։
Перспекти́вный ած. հանդիպակահայեաց, հեռանկարական, հեռատեսիլ։
Пе́рстень գ. ա. մատանի։
Пе́рстикъ տ. Перстъ.
Персти́ще գ. չ. մեծ մատանի։
Перстневи́къ գ. ա. մատանիների տուփ։
Перстнево́й ած. մատանու։
Пе́рстный ած. մատի || հողեղէն։
Перстъ, —тикъ գ. ա. մատ։
Персть գ. ի. հող, փոշի։
Пертурба́ція գ. ի. վրդովում || այլայլում։
Перу́нный, перу́новый ած. շանթային։
Перу́нъ գ. ա. աստուած որոտման և կայծակի (հին ռուսաց) || շանթ, կայծակ։
Перхо́та գ. ի. կոկորդի քոր կամ կոկոծոց։
Перхо́тина գ. ի. խորխ, խուխ։
Перхоту́нъ, —ту́нья գ. շարունակ խորխացող։
Пе́рхоть գ. ի. թեփ (գլխի եայլն)։
Перцея́децъ գ. ա. սղոցկտուց, պղպեղակեր. պղպեղատէր. թ.։
Перцо́вка գ. ի. պղպեղախառն օղի։
Перча́тка գ. ի. ձեռնոց, թաթման, թաթնոց։

Перча́точникъ, —ница գ. ձեռնոց շինող || ձեռնոցներ վաճառող։
Перча́точный ած. ձեռնոցի։
Перши́ть բ. չ. թեփոտել, պատուտել (գլուխը, երեսը եայլն)։
Перъ գ. ա. անդամ ծերակոյտի (անգլ.)։
Пёрышко գ. չ. փետրիկ || փոքրիկ գրիչ || || ցողնուկ։
Перяни́къ գ. ա. փետրավաճառ։
Перяно́й ած. փետուրի։
Песе́цъ գ. ա. սպիտակ աղուէս. կ.։
Пе́сикъ գ. ա. շան լակոտ, շան ձագ || || ծամ կամ քանքուլ հրէի։
Пе́сій ած. շան։ —пе́сьи дни—շնիկ աստղի օրեր, տօթագին օրեր։ —язы́къ—շանալեզու, պորտնուկ. բ.։
Песка́рь տ. Писка́рь.
Пески́ գ. ա. յգ. աւազոյտք։
Пескова́тый ած. աւազախառն։
Песколю́бъ գ. ա. հացադեղ, աւազասէր. բ.։
Пескоро́й գ. ա. աւազաթաղ. ձ.։
Песобо́й գ. ա. շանսպան. բ.։
Песо́къ գ. ա. աւազ։
Песо́чница գ. ի. աւազաման, աւազնոց։
Песо́чный ած. աւազախառն || աւազային || աւազի։
Пессими́змъ գ. ա. յոռետեսութիւն։
Пессими́стъ գ. ա. յոռետես մարդ։
Пестера́ գ. ի. խոտի կամ դարմանի քթոց։
Пе́стиковый ած. վարսանդի, սերմնապահի || սանդակոթի։
Пе́стикъ գ. ա. վարսանդ, սերմնապահ (ծաղկի) || վարսանդ, փոքր սանդակոթ։
Пести́чный ած. վարսանդաւոր։
Пестово́й ած. սանդակոթի, թակի։
Пестре́ніе գ. չ. խայտաճամուկ անելը, նաշխելը, խատուտիկ անելը։
Пе́стренькій ած. խայտաճամուկ, նաշխուն։
Пестрина́ տ. Пестрота́.

Пестри́ть բ. ն. նախշել, նախշուածիկ ա-նել։

Пестро́ մ. խայտաբղէտ, նախշուն կեր-պով, խայտաճամուկ, պէսպէս։

Пестрова́тый ած. փոքր ինչ նախշուն, փոքր ինչ խայտաճամուկ։

Пестрота́ գ. է. նախշունութիւն, պէս-պիսութիւն։

Пестру́ха, —ру́шка գ. է. կարմրա-խայտ. ձ. || լէմմինգ. կ.։

Пёстрый ած. խայտաճամուկ, խայտա-բղէտ, բազմերանգ, երանգախառն, նախշուն, զանազանագոյն։

Пестрѣ́ть բ. չ. խայտաբղէտ երեւալ։

Пестъ գ. ա. սանդակոթ, թակ։

Песцо́вый ած. սպիտակ աղուէսի || սպի-տակ աղուէսի մորթուց կարած։

Песча́никъ գ. ա. խիճ, կոպիճ || որմա-քար, վիմաքար։

Песча́нка գ. է. կաւ աւազախառն || || աւազասէր ծնծղուկ. թ. || աւազա-թափ. բ. || աւազասէր խեցեմորթ։

Песча́ный ած. աւազոտ || աւազի։

Песчи́на, —чи́нка գ. է. աւազի հատիկ։

Пёсъ գ. ա. շուն։ — большо́й — Շնիկ, Հայկ (աստեղատուն)։ — лету́чій — թիւեղ. կ.։

Пета́рда գ. է. բռնկող փամփուշտ, վառօ-դապղունո։

Пета́рдовый ած. բռնկող փամփուշտի։

Пе́телька տ. Пе́тля.

Пе́тельный ած. հանգոյցի, օղակի։

Пети́тъ գ. ա. փոքր տառ, ութերորդ համար տառ։

Пети́ція գ. է. աղերսագիր, խնդրագիր։

Петли́ца գ. է. հանգոյց, օղակ || կոճ-կաբան։

Пе́тля գ. է. հանգոյց, օղակ։

Петролейнъ, петроле́умъ գ. ա. զուտ նաւթ։

Петру́шечный ած. ազատքեղի։

Петру́шка գ. է. ազատքեղ, քարոն, մաղադանոս. բ.։ — ди́кая — խախոլ, կրմնձուկ. բ.։

Печа́лить, о— բ. ն. տխրեցնել, տրտմեցնել, վշտացնել։ —ся բ. ա. վըշտանալ, թախծել։

Печа́ль գ. է. տխրութիւն, տրտմութիւն, նեղութիւն, վիշտ, թախիծ, թախծու-թիւն։

Печа́льно մ. տխրութեամբ, տրտմու-թեամբ, վշտագին։

Печа́льный ած. տխուր, տրտում, ան-ժպիտ, վշտալի, թախծալի, վշտալից, վշտագին, տխրագին, տրտմագին, թախծագին, սգաւոր, կսկծալի — Печа́льная ночь—տխրագիշեր։ —ное извѣ́стіе—գոյժ, տխուր լուր, տխուր համբաւ, բօթ։

Печа́тальщикъ գ. ա. տպող, տպագրող։

Печа́таніе գ. չ. տպելը, տպագրելը։

Печа́тать, —тывать բ. ն. տպել, տպագրել։ —ся բ. ա. տպուել, տպագրուել։

Печа́тка ն-չ. գ. է. փոքր կնիք։

Печа́тникъ գ. ա. տպող || կնքապահ, կնիք պահող (պաշտօնեայ)։

Печа́тничій ած. տպողի, տպագրողի։

Печа́тный ած. տպած, տպագրած։

Печа́тня գ. է. տպարան։

Печа́точка տ. Печа́тка.

Печа́точникъ գ. ա. կնիք փորող։

Печа́точный ած. կնիքի։

Печа́ть գ. է. կնիք, կնքոց || մամուլ, տպագրութիւն։

Пече́ніе գ. չ. եփելը։

Печёнка տ. Пе́чень.

Печёнковая трава́ գ. է. տես. ծղ.։

Печено́чница, пече́нкова трава́ գ. է. լերդատունկ. բ.։

Печёночка տ. Печёнка.

Печёночникъ գ. ա. երեօնակ. բ.։

Печёночный ած. լեարդային || լերդի։

Печёный ած. եփած, թխած, խորոված։

Пе́чень գ. ի. լեարդ, լեռդ։ — сѣрная —ծծմբի լեարդ (քիմ. բաղ.)։

Печеньё գ. չ. թանձրացած արիւն։

Пече́нье գ. չ. եփելը, թխելը ‖ եփուածք, խմորեղէն խորտիկներ։ — минда́льное—նշապան։

Печери́ца գ. ի. սունկ, մանթար։

Печи́на գ. ի. խիստ թրծած, այրուած աղիւս վառարանի։

Печи́ща գ. ի. ահագին վառարան։

Печи́ще գ. չ. մնացորդ աւերակ վառարանի (հրդեհից մնացած կայն)։

Пе́чка գ. ի. փոքրիկ վառարան։

Печни́къ գ. ա. հնոցպան, փռավառ ‖ վառարան շինող։

Печно́й ած. վառարանի, հնոցի։

Печу́ра գ. ի. խոռչ վառարանի, փոքրիկ տեղ վառարանի վրայ։

Печу́рка տ. Печу́ра.

Пе́чь գ. ի. վառարան ‖ հնոց։ — для обжига́нія и́звести —կրատուն, բռահնոց, տճ. քիրաճխանոց։ — кирпи́чная թրծարան։

Печь բ. ն. եփել, թխել, խորովել։ —ся բ. ա. սաստիկ տաքանալ ‖ եփուել ‖ հոգալ։

Пешнево́й ած. քուլունկի։

Пешня́ գ. ի. քուլունկ (փայտէ կոթով)։

Пеще́ра գ. ի. այր, քարայր, քարանձաւ։

Пеще́ристый ած. խոռոչաւոր։

Пеще́рка գ. ի. փոքրիկ քարայր։

Пеще́рникъ, —ница գ. քարայրի բնակիչ։

Пеще́рный ած. քարայրի, քարանձաւի։

Пещи́ся, пе́чься բ. ա. հոգալ, խնամք տանել։

Пещни́къ տ. Печни́къ.

Пещно́й տ. Печно́й.

Пещь տ. Печь.

Пиви́шко գ. չ. վատ գարեջուր։

Пивна́я գ. ի. գարեջրանոց, գարեջրատուն։

Пивни́ца գ. ի. գարեջրի մառան։

Пивно́й ած. գարեջրի ‖ գարեջրից պատրաստած։

Пи́во գ. չ. գարեջուր։

Пивоваре́ніе գ. չ. գարեջուր եփելը։

Пивова́ренный ած. գարեջուր եփելուն վերաբերող։

Пивова́рничать բ. չ. գարեջուր եփելով պարապել։

Пивова́рный տ. Пивова́ренный.

Пивова́рня գ. ի. գարեջրի գործարան։

Пивова́ръ գ. ա. գարեջուր պատրաստող։

Пивцо́ տ. Пи́во.

Пи́галица, пи́галка գ. ի. եղջերուիկ, աղջկանու. թ.։

Пи́гва գ. ի. սերկևիլ (պտուղ)։

Пигме́й գ. ա. գաճաճ, թզուկ, կարճլիկ ‖ չնչին մարդ։

Пигме́нтъ գ. ա. ներկանիւթ ‖ սևանիւթ։

Пи́говый ած. սերկևիլի ‖ սերկևիլից պատրաստած։

Пи́жма գ. ի. հազարատերև, ապարխոն. բ.։

Пи́жмовый ած. հազարատերևի։

Пиза́нь գ. ի. ադամաթուզ, բանանենի. բ.։

Пи́ка գ. ի. աշգ, նիզակ ‖ անթրոց, կրակխառնանիչ։

Пикадо́ръ գ. ա. նիզակահար (ցլամարտութեան մէջ Սպանիայում)։

Пи́каніе գ. չ. ճռուողելը (թռչունների)։

Пика́нтный ած. հաճոյական, կծու, կենդանի, աչքի ընկնող։

Пи́кать, пи́кнуть բ. չ. ճռուողել, ճչալ, ձայն հանել։

Пикенёрный ած. նիզակաւորի։

Пикенёръ գ. ա. նիզակակիր (զինուոր)։

Пике́тъ գ. ա. խումբ պահապան զօրաց ‖ պիկէտ (թղթախաղ)։

Пи́ки գ. ի. յգ. խաղաթղթի սև կամ ագռաւ տեսակը։

Пи́кникъ գ. ա. *հացկերոյթ համագումարութեամբ։*

Пи́кнуть տ. Пи́кать.

Пи́ковый ած. *սեւագոյնի (խաղաթղթի)։*

Пику́ли գ. յգ. *թթու դրած պտուղներ, թթու. թթուջի։*

Пикъ գ. ա. *սրածայր լեռան։*

Пила́ գ. ի. *սղոց, խըզար։* — рыба — *սղոցաձուկ։*

Пила́въ գ. ա. *փլաւ։*

Пиле́ніе գ. չ. *սղոցելը, խըզարելը։*

Пилённый ած. *սղոցած, խըզարած, խարտած։*

Пилигри́мка գ. ի. *ուխտաւոր, ուխտագնաց (կին)։*

Пилигри́мскій ած. *ուխտաւորի։*

Пилигри́мство գ. չ. *ուխտագնացութիւն։*

Пилигри́мъ գ. ա. *ուխտաւոր, ուխտագնաց (տղամարդ)։*

Пилика́ло, —ка́льщикъ գ. ա. *անշնորհ ջութակահար, ճնկճնկացնող, սազ գզող։*

Пилика́ніе գ. չ. *գզելը, ճնկճնկացնելը։*

Пилика́ть, пили́кать բ. չ. *ճնկճնկացնել, գզել (սազ եայլն)։*

Пили́льщикъ տ. Пи́льщикъ.

Пили́ть, пи́ливать բ. ն. *սղոցել, խըզարել, խարտել։*

Пи́лка գ. ի. *սղոցիկ, փոքրիկ սղոց, խըզարիկ։*

Пи́лка, пило́вка տ. Пиле́ніе.

Пилообра́зный ած. *սղոցաձեւ։*

Пи́лочка գ. ի. *սղոցիկ, փոքրիկ սղոց։*

Пиль մկջ. *բռնիր, հա՛ռ, հասիր, հայհո՜ւ (շանը քաջալերող բացականչութիւն)։*

Пи́льный ած. *սղոցի || սղոցելու* —ная ме́льница — *սղոցարան։*

Пильча́тый ած. *սղոցքերան (տերեւ)։*

Пи́льщикъ գ. ա. *սղոցող || խարտիչ || || սղոցագործ։*

Пилюко́вый ած. *բուէի։*

Пилю́къ գ. ա. *բու. թ.։*

Пилю́лечка, пилю́лька տ. Пилю́ля.

Пилю́льный ած. *դեղահատի։*

Пилю́ля գ. ի. *դեղահատ։*

Пиля́стра գ. ի. *մոյթ, քառանկիւնի խարխախ (ճարտար.)։*

Пина́ть, пну́ть բ. ն. *հրել, մղել, խթել, դրդել (ոտքով)։*

Пингви́нъ գ. ա. *թեւատ, թանձր. թ.։*

Пи́нка գ. ի. *բեռնատափ։*

Пино́къ գ. ա. *կղռիկ, ոտքի հարուած։*

Пи́па գ. ի. *տակառ (40—50 վեդրօ պարունակող) || գոզոշ (գորտատեսակ)։*

Пиперме́нтовый ած. *անանուխի։*

Пиперме́нтъ գ. ա. *անանուխ. բ.։*

Пипе́тка գ. ի. *շնչառ։*

Пирами́да գ. ի. *բուրգ։*

Пирамида́льный ած. *բրգաձեւ։*

Пирами́дка գ. ի. *փոքրիկ բուրգ։*

Пирами́дный ած. *բուրգի։*

Пира́тъ գ. ա. *հէն, ծովահէն։*

Пи́рный ած. *խնջոյքի, հացկերոյթի։*

Пирова́ніе գ. չ. *խնջոյք անելը։*

Пирова́тель գ. ա. *հանդխակից, խնջոյքին մասնակցող։*

Пирова́ть բ. չ. *խնձոյքին մասնակցել, սեղանակցել։*

Пирогали́ческій ած. *հրագալթուական։* —ская кислота́ — *հրագալթուական թթուուտ։*

Пиро́гъ գ. ա. *կարկանդակ։*

Пирожи́ще գ. ա. *ահագին կարկանդակ։*

Пиро́жникъ, —ница գ. *կարկանդակ վաճառող, ծաղարար։*

Пиро́жное գ. չ. *հրուշակ, շաքարահաց։*

Пиро́жный ած. *կարկանդակի, հրուշակի։*

Пиро́жня գ. ի. *կարկանդակի կամ հրուշակի վաճառանոց։*

Пирожо́къ գ. ա. *խաւեղ, փոքրիկ կարկանդակ։*

Пироксели́нъ գ. ա. *հրաբամբակ, պայթիչ բամբակ, բամբակէ վառօդ։*

Пироксе́нъ գ. ա. *հրանտ (քար)։*

Пиролóгія գ. ի. արհեստ փչչանքներ պատրաստելու։

Пиромéтръ գ. ա. հրաչափ (գործիք)։

Пирóпъ գ. ա. կարկեհան (քար)։

Пиросульфýраль գ. ենթածծմբական։

Пиротелóгія գ. ի. տենդադառնութիւն, ջերմնադառնութիւն։

Пиротéхнія գ. ի. հրարուեստ, կրակի օգնութեամբ զանազան բաներ պատրաստելու արհեստ || փչչանքներ պատրաստելու արհեստ։

Пирофóръ գ. ա. հրակիր (քար)։

Пирофосфóрный ած. հրալուսածնական, ենթալուսնական։

Пирýшка գ. ի. փոքրիկ խնջոյք, կոչունք։

Пируэ́тъ գ. ա. պտոյտ մէկ ոտքի վրայ (պարի ժամանակ), փռատոց։

Пирýющій ած. գ. ա. բազմական, սեղանակից։

Пи́ршественный ած. հանդէսի, խնջոյքի։

Пи́ршество, пиршествó տ. Пиръ.

Пи́ршествовáть տ. Пировáть.

Пиръ գ. ա. խնջոյք, կոչունք, խրախճան, խրախճանութիւն։

Писáка գ. ա. արտագրիչ, գեղեցիկ գրող || վատ գրող, յոռի գրչի տէր || անշնորհ հեղինակ, ճղճղող։

Писáльный ած. գրելու, գրելու ծառայող։

Писáнговый ած. ադամանթուղթի։

Писáнгъ գ. ա. ադամանթուղթ. բ.։

Писáніе գ. չ. գրելը || գրուածք։ —свящéнное—գիրք հին և նոր կտակարանի։

Пи́саный ած. նկարուած։

Пи́санный ած. գրուած։

Пи́сарская գ. ի. գրագիրների սենեակ։

Пи́сарскій ած. գրագրի։

Пи́сарь գ. ա. գրագիր։

Писáтель, —ница գ. հեղինակ, մատենագիր, բանագիր։

Писáть բ. ն. գրել, շարադրել, յօրինել։ —ся բ. ա. գրուել, յօրինուել։

Писéцъ գ. ա. գրագիր, արտագրող։

Пи́сканіе գ. չ. ճղրտոց, սուլելը, ճիչ, ճչիւն։

Пискарёвый ած. ընջակայի, խարանաձուկի։

Пискáрь գ. ա. ընջակայ, խարանաձուկ. ձ.։

Пи́скать, пи́скнуть բ. չ. ճչալ, ճղրտալ, ծղրտալ։

Пискли́во մ. ճղրտալով, փորտալով։

Пискли́вость գ. ի. ճչոց, ճղրտոց || ճըչացող լինելը։

Пискли́вый ած. ճչացող, ճղրտացող։

Пи́скнуть տ. Пи́скать.

Пискотня́ գ. ի. սուր և ծակող ձայն, ճղրտոց։

Пискýлька գ. ի. սրինգ հովուական || շվի, դուդուկ, զանկալ։

Пискýнъ, —кýнья գ. սուր և ծակող ձայն ունեցող, ճղրտացող։

Пискъ գ. ա. սուր ձայն, ճչիւն, ճղրտոց։

Писсуáръ գ. ա. շռատեղ, շռանոց։

Пистолéтецъ, —лéтикъ գ. ա. փոքրիկ ատրճանակ։

Пистолéтникъ գ. ա. ատրճանակի պատեան։

Пистолéтный ած. ատրճանակի։

Пистолéтъ գ. ա. ատրճանակ։

Пистóнъ գ. ա. մխոց (ջրահանի) || պիստոն։

Писýлька գ. ի. տոմսակիկ։

Писцóвый ած. գրագրի։

Писчебумáжный ած. գրաթղթի, գրելու թղթի։ —жная фáбрика—թղթի գործարան։

Пи́счикъ տ. Писéцъ.

Пи́счій ած. գրելու։ —чая бумáга—գրելու թուղթ։

Пи́сьменно մ. գրաւոր կերպով, գրով։

Пи́сьменность գ. ի. գրականութիւն։

Пи́сьменный ած. գրաւոր, գրուած, ձեռագիր նամակով։

Письмо́ գ. չ. նամակ, գիր || գրութեան ձև, ձեռք։ — любо́вное—սիրահարական նամակ, տարփագիր։

Письмо́вникъ գ. ա. նամականոց, նամակների հաւաքածու։

Письмоводи́тель գ. ա. դպրագրապետ, գործակալ։

Письмоводи́тельство, —во́дство գ. չ. գործակալութիւն (որևէ վարչութեան մէջ)։

Письмоно́сецъ, письмопода́тель գ. ա. նամակատար, նամակաբեր։

Пита́ніе գ. չ. սնունդ || սնուցանելը, սնունդ տալը։

Пита́тель, —ница գ. սնուցանող, սընունդ տուող։

Пита́тельность գ. ի. սննդարարութիւն։

Пита́тельный ած. սննդարար։

Пита́ть բ. ն. կերակրել, սնուցանել || || կրթել, վարժեցնել։ —ся բ. ա. կերակրուել, ապրել, վարժուել։

Пите́йный ած. ըմպելի || խմիչքի։

Питіе́ տ. Питьё.

Пито́мецъ, —мица գ. սան, որդեգիր, աշակերտ։

Пито́мникъ գ. ա. տնկարան, պարտէզ մատաղատունկ ծառերի։

Пито́мство գ. չ. որդեգրութիւն։

Пито́мческій ած. որդեգրի։

Питу́хъ գ. ա. գինեմոլ, գինեսէր։

Пить բ. ն. խմել, ըմպել, հարբել։

Питьё գ. չ. ըմպելիք, խմիչք || ըմպելը, խմելը, խում։ — прохлади́тельное—Ջուլապ, զովացուցիչ ըմպելի։

Пиха́ніе գ. չ. մղելը, գրդելը, հրելը։

Пиха́ть, —хну́ть բ. ն. մղել, հրել, գրդել։ —ся բ. ա. մղուել, հրուել։

Пи́хта գ. ի. ռեհանաբեր եղևին (ծառ)։

Пихто́вникъ գ. ա. անտառ ռեհանաբեր եղևնիների։

Пи́хтовый ած. ռեհանաբեր եղևնու || || եղևնափայտից շինած,

Пи́чкать բ. ն. խծկել, լցնել, լխտ ուտեցնել։

Пичу́га գ. ի. թռչուն, թռչնիկ, թևաւոր։

Пи́шка գ. ի. խարտեան, հոլուապած. թ.

Пи́ща գ. ի. սնունդ, կերակուր, ուտեստ || կեր, ճարակ։

Пища́ль գ. ի. լայնափող հրացան, փոքր թնդանօթ || սրինգ։

Пища́ть բ. չ. շառաչել, ճչալ, սուլել։

Пищеваре́ніе գ. չ. մարսողութիւն։

Пищевари́тельный ած. մարսողական։

Пищево́дъ գ. ա. որկոր։

Пищево́й ած. կերակրի || որկորի։ — кана́лъ—որկոր։

Пищепріе́мный, —прово́дный, ած. կերակուր ընդունող։ — го́рло, — пищепрово́дникъ, — пріе́мникъ որկոր։

Пищо́къ գ. ա. սրինգ, շվի, դուդուկ։

Пищу́ха գ. ի. կաղնեաց ագռաւ. թ. || ալպեան նապաստակ։

Піа́-дезиде́рія գ. ի. բարի, բայց անիրագործելի ցանկութիւն։

Піани́но գ. չ. փոքրիկ դաշնամուր, դաշնակ։

Піани́ссимо մ. մեղմ, շատ ցածր, հանդարտ և քնքոյշ (ածելու կամ երգելու ձև)։

Піани́стъ, —ни́стка գ. դաշնակահար։

Піа́но մ. հանդարտ։

Піа́но գ. չ. դաշնամուր։

Піа́стръ գ. ա. ղուրուշ (տաճկաց դրամ)

Піедеста́лъ տ. Пьедеста́лъ.

Піе́са գ. ի. գրուածք (թատերական, երաժշտական), թատերախաղ։ — шу-точная—խօլախաղ։

Піети́змъ գ. ա. աղանդ. բարեպաշտօնէից։

Піецоме́тръ գ. ա. ճնշաչափ։

Пі́йта տ. Поэ́тъ.

Пі́йтика գ. ի. բանաստեղծութիւն, արուեստ ոտանաւոր գրելու։

Піити́ческій ած. բանաստեղծական։

Піоне́рный ած. առաջնորդի, յառաջա

գնդի, Ճանապարհ հարթողի։

Піонéръ գ. ա. ռահվիրայ, ռահահորդ, յառաջագնաց, Ճանապարհ հարթող զինուոր։

Піóнный ած. փեննայի, մատուկի։

Піóнъ գ. ա. փեննայ, փենուենայ, Ճըռ-նարօտ, քաջվարդ, խաչափայտ, կրա-կէթի տակ, մատուկ. բ.։

Пія́вичій ած. տզրկային || տզրուկի։

Пія́вка գ. ի. տզրուկ, լեարդ (որդն)։

Пія́вочный ած. տզրուկի պատճառած։

Пія́мъ, пія́нъ գ. ա. սեղմիչ (Թղթի տպագրական մամուլի վրայ)։

Плáвальщикъ, —щица գ. լուղորդ, լողորդ։

Плáваніе գ. չ. լողալը, լող || նաւար-կութիւն։

Плáватель գ. ա. լուղորդ || ծովագնաց։

Плáвательный ած. լողալու։

Плáвать բ. չ. լողալ, նաւել, սահել || || ճախրել (օդի մէջ)։

Плавикóвый ած. փլուօրի։

Плави́къ գ. ա. փլուօր։

Плави́ленный ած. հալելի, հալելու, հալելու ծառայող։

Плави́льникъ գ. ա. հալոց, քուրայ։

Плави́льный տ. **Плави́ленный.**

Плави́льня գ. ի. ձուլարան || հալարան, զտարան։

Плави́льщикъ գ. ա. ձուլող, ձուլիչ, հալող։

Плáвить բ. ն. հալել, ձուլել։ **—ся** բ. ա. հալուել, ձուլուել։

Плáвка գ. ի. հալելը, ձուլելը || ջրի քը-շելը։

Плáвкій ած. դիւրահալ, հալական, հա-լուն, հեշտ հալուող։

Плáвкость գ. ի. դիւրահալութիւն, հեշտ հալուելը, հալականութիւն։

Плавлéніе գ. չ. հալելը, ձուլելը։

Плáвленный, —леный ած. հալուած։

Плáвно մ. կանոնաւոր, հաւասար կեր-պով || հոսելով։

Плавнóй ած. ջրատար։

Плáвность գ. ի. հեշտ ընթանելը, կո-կիկ լինելը, հարթ լինելը։

Плáвный ած. հոսող, հեշտ, հաւասար, Թեթեւ, հարթ։

Плавóкъ տ. **Поплавóкъ.**

Плаву́нный ած. ջրային մեղրածուծի։

Плаву́нъ գ. ա. ջրային մեղրածուծ, հօ-տխոտ, գետնամամուռ, գետնամուշկ. բ.։

Плáвщикъ գ. ա. հալող, ձուլող։

Плавь գ. ի. ձուլելը, ձուլում, ձուլածոյ։

Плáзма գ. ի. արիւնաջուր, շճուկ || || մուգ կարմիր հալեղ քար, եաշմայ։

Плáкальщикъ, —щица գ. լալական, լացկան, սգացող։

Плáканіе գ. չ. լալը, լալկանութիւն։

Плáкатель, —ница գ. լացող, սգացող, ողբացող։

Плакáтный паспóртъ տ. **Плакáтъ.**

Плáкать, плáкивать բ. ն. լալ, սգալ, ողբալ։ **—ся** բ. ա. լալ, սգալ։

Плакáтъ գ. ա. անցաթուղթ (գիւղա-ցոց)։

Плакировáть բ. ն. մի մետաղի բարակ Թիթեղով մի այլ ծածկել (օր. սը-ղինձը արծաթով)։

Плакирóвка գ. ի. որեւէ մետաղի բա-րակ Թիթեղով մի այլ մետաղ ծած-կելը։

Плáкса գ. չ. լալկան, լացկան, արտա-սուող, սգացող։

Плакси́вый ած. լալկան, լալագին։

Плаку́нъ գ. ա. ոսկեղէգն կարմիր. բ.։

Плаку́чій ած. լալկան, լալական։ **—чая и́ва**—ճլուռ, ուռի սգաւոր, ուռի լա-լական, սալբի։

Плаку́ша գ. ի. լացկան, կոծաւոր, մե-ռել լացող։ **—ши**—կոծաւոր, լալ-կաններ։

Пламени́стый ած. առատաբոց, բոցա-ւառ, բազմաբոց, բոցոտ

Пла́менно մ. բոցավառ, բոցարձակ, բորբոքուած։

Пла́менный ած. բոցավառ, բոցարձակ, բոցավայլ, բոցալոյս, բորբոքուած, եռանդուն։

Пла́мень տ. **Пла́мя.**

Пламенѣ́ть բ. չ. բոցավառուել, բորբոքուել, վառուել։

Пла́мя գ. չ. բոց։

Плане́та գ. ի. մոլորակ։

Планета́рій, —ріумъ գ. ա. մոլորակացոյց (գործիք)։

Плане́тный ած. մոլորակային ‖ մոլորակի։ **—тная систе́ма**—մոլորակային համակարգութիւն։

Планигло́біе, —гло́бусъ գ. համատարած քարտէզ (երկրագնդի)։

Планиметри́ческій ած. հարթաչափական։

Планиме́трія գ. ի. հարթաչափութիւն (մասն երկրաչափական)։

Планирова́ніе գ. չ. հարթելը, հաւասարելը, գետին բաժանելը։

Планирова́ть բ. ն. հարթել, հաւասարեցնել, գետին բաժանել։

Планиро́вка տ. **Планирова́ніе.**

Планисфе́ра գ. ի. հարթագունդ, համատարած աշխարհացոյց քարտէզ։

Пла́нка, —ночка գ. ի. կաւար, ձող, ձողակ։

Планово́й ած. յատակագծի։

Планта́торъ գ. ա. տնկարկ, տնկող ‖ ‖ ագարակատէր, շաքարեղէգնի արտերի տէր։

Планта́ція գ. ի. ագարակ, տնկարան (շաքարեղէգնի եւայլն)։

Пла́ншевый ած. բաց դեղին, դեղնագոյն, դեղնբար, սպիտակ դեղին։

Планше́тъ գ. ա. պողպատէ թիթեղ լանջապանի ‖ ձողակ հողաչափութեան մէջ գործածուող, յատակագիծ գծելու գործիք։

Планъ գ. ա. յատակագիծ, մակարդակ ‖ նախագիծ, միտք, խորհուրդ, դիտաւորութիւն։

Пла́станіе գ. չ. փորը բաց անելը (ձկների), փորոտիքը մաքրելը։

Пла́станный, пла́станый ած. փորը մաքրուած (ձկան)։

Пласта́ть բ. ն. փորը ճեղքել, մաքրել (ձկան)։ **—ся** բ. ա. փորը մաքրուել։

Пла́статься, про— բ. ա. ժամանակ կորցնել, ժամավաճառ լինել։

Пла́стика գ. ի. արուեստ անդրիաստեղծութեան, գանձից եւ այլ նիւթերից արձաններ պատրաստելու արուեստ։

Пласти́льня տ. **Плющи́льня.**

Пласти́льщикъ գ. ա. ձկան փորոտիք հանող (եւայլն)։

Пласти́на, —нка գ. ի. թիթեղն, ձողիկ։

Пласти́нникъ գ. ա. ամենահաստ տախտակ, գերան (որի միայն երկու կողմերը տաշած են)։

Пласти́нчатый ած. թերթաւոր, թիթեղնաւոր,

Пласти́чески մ. կերպարանիչ, ստեղծական։

Пласти́ческій ած. ստեղծական, կերպարանիչ։

Пласти́чность գ. ի. գեղեցկակերտութիւն, գեղեցկաձեւութիւն ‖ ստեղծականութիւն։

Пласти́чный ած. ստեղծական։

Пластова́ть բ. ն. ձողերի բաժանել, տախտակների բաժանել։

Пластово́й ած. ձողաձեւ, սալաձեւ, թերթաձեւ, շերտաւոր։

Пластъ գ. ա. սալ, ձող ‖ շերտ, խաւ։

Пла́стырникъ գ. ա. սպեղանի շինող։

Пла́стырный ած. սպեղանու։

Пла́стырь գ. ա. սպեղանի, մահլամ։

Пла́та գ. ի. վճար, վարձ։ **— за ма́клерство**—միջնորդագին, միջնորդչէք։

Платёжный ած. վճարելի։

Платёжъ գ. ա. վճար, վճարում։

Плательщикъ, —щица գ. վճարող։

Платина գ. ի. լուսնոսկի, լսնոսկի, սպիտակ ոսկի (մետաղ)։ — губчатая— սպնգանման լուսնոսկի։

Платинировать բ. ն. լուսնոսկով զօդել։

Платинировка գ. ի. լուսնոսկեզօծելը։

Платинный, —тиновый ած. լուսնոսկուց շինուած, լուսնոսկէ։

Платить, плачивать բ. ն. վճարել, հատուցանել, վարձատրել, փոխարինել։ — штрафъ—տուժել։ —ся բ. ա. վճարուել։

Платить բ. ն. կարկատել, նորոգել։

Плато գ. չ. սարահարթ, բարձրաւանդակ։

Платокъ, —точекъ գ. ա. թաշկինակ, յաղլուխ։

Платочникъ գ. ա. թաշկինակ պատրաստող։

Платочный ած. թաշկինակի։

Платформа գ. ի. տանետատն։

Платье գ. չ. զգեստ, հանդերձ, շոր, ձորձ։

Платьемойный ած. լուացարան։

Платьце տ. Платье.

Платяное ած. գ. չ. ամսական արիւնահոսութիւն (կանանց)։

Платяной ած. հանդերձի, զգեստի։

Плафонный ած. առաստաղի, ձեղունի։

Плафонъ գ. ա. առաստաղ, ձեղուն։

Плаха, плашка, —шечка գ. ի. կոտր, կտոր, կոճղ։

Плацъ գ. ա. հրապարակ։

Плацъ-адъютантъ գ. ա. օգնական պլացմայորի, պլաց-ադյուտանտ (զին. պաշտօնեայ)։

Плацъ-маіоръ գ. ա. հրապարակի գըլխաւոր, պլացմայոր (զին. պաշտօնեայ)։

Плацъ-парадное мѣсто գ. չ. հրապարակ զինախաղութեան։

Плацъ-парадъ տ. Плацъ-парадное мѣсто.

Плачевно մ. ողբաձայն, լալով, արտասուագին, կողկողագին։

Плачевный ած. ողբալի, լալագին, արտասուագին, աղողորմ, տրտում, տըխուր, ողորմելի, լալահառաչ, կականալի, կողկողագին։

Плаченіе գ. չ. վճարումն, վճարելը || վճար։

Плачливый ած. լալկան։

Плачъ գ. ա. լաց, լալիւն, ողբ, կոծ, շիւան, վայնասուն։

Плашмя մ. սրի տափակ կողմով։

Плашмяной ած. տափակ դիրքով (սուր եայլն)։

Плашной ած. կտոր, կոճղ || կտորտանք։

Плащаница գ. ի. կտաւ, սաւան, պատանք || պատկեր Թաղման Քրիստոսի։

Плащевой ած. վերարկուի։

Плащъ գ. ա. վերարկու, թիկնոց, զըրաս։

Плебей գ. ա. ռամիկ, գռեհիկ, վատազգի։

Плебисцитъ գ. ա. ժողովրդական վճիռ || ժողովրդական քուէարկութիւն։

Плева գ. ի. փառ, թաղանթ, մաշկ || յարդ։ — костяная, — надкостная—ոսկորի փառ, ոսկրամկին։ — дѣвственная—կուսական փառ, կուսակնիք, խորան։ — зародышная—սաղմնային միանք, ընկերք։ — бѣлочная (соединительная)—ակնաղօղ։

Плевака գ. ի. թքթքող, շատ թքող։

Плевальникъ, плевальница գ. թքաման, թքարան։

Плевальный ած. թքելու, թքելու արժանի։

Плеваніе գ. չ. թքելը։

Плевать, плюнуть բ. չ. թքել։

Плевеліе տ. Плевелъ.

Плевелъ, գ. ա. плевелы յգ. որոմն,

մոլախոտ || մոլար վարդապետութիւն, սխալանք || յարդ, դարման:

Плéвельный ած. որոմի || յարդի:

Плеви́стый ած. որոմնառատ, որոմնաշատ:

Плевóкъ գ. ա. թուք || թրթուր ճանճի:

Плéвра գ. է. լանջամաշկ:

Плёвый ած. չնչին, թեթեւ, աննշան:

Пледъ գ. ա. պլէդ (ծածկոց):

Племени́тость գ. է. բարձրազգամ ցեղ, բարձրացեղ լինելը:

Пламени́тый ած. բարձրացեղ:

Племеначáльникъ գ. ա. ցեղապետ, ազգապետ:

Плéмя գ. չ. ցեղ || տոհմ, սերունդ, ազգ:

Племя́нникъ գ. ա. եղբօրորդի, քեռորդի:

Племя́нница գ. է. եղբօրաղջիկ, քեռաղջիկ:

Племя́нничекъ տ. Племя́нникъ.

Племя́ннический, племя́нничій ած. եղբօրորդու, քեռորդու:

Племя́нный ած. ցեղական, տոհմական || լաւ ցեղից, ընտիր սերնդից:

Плена́ գ. է. քերուած, բարակածալ թաղանթ:

Плени́стый ած. բարակաթերթ, բարակածալ, կնճռոտ:

Плени́ца գ. է. տարապանջան || շղթայ, շղթայի օղակներ || ոտնաների փառ:

Плёнка, плёночка տ. Плена́.

Плёнчатый ած. բարակաթերթ, թերթաւոր, շերտաւոր, ծալծալ:

Плеона́змъ գ. ա. ճոխութիւն, առատութիւն խօսքերի, աւելորդ խօսքեր:

Плерёзы գ. է. յ.գ. սգոյ կապ:

Плеска́льщикъ, —щица գ. ջուր ցայտեցնող, ջուր թափող, ցայող:

Плеска́ніе գ. չ. ցայտեցնելը, ցայելը || ծափահարութիւն:

Плеска́ть, —сну́ть բ. չ. ցայտեցնել, ցայել, ճպճպել || ծափահարել: —ся բ. ա. ցայտել:

Плёскъ գ. ա. ծափահարութիւն || ցայտում:

Плесна́ տ. Плюсна.

Плесневóй ած. թաթի (ոտքի):

Плесни́ца գ. է. սանդալ:

Плесну́ть տ. Плеска́ть.

Плести́, плесть բ. ն. հիւսել, յարդարել, գործել: —ся բ. ա. հիւսուել:

Плетéйный ած. հիւսելի, գործելու:

Плетéльщикъ, —щица գ. հիւսող, գործող:

Плетени́ца գ. է. հիւս, հիւսակ || կողով, սափաթ, սալայ:

Плетéніе գ. չ. հիւսելը, գործելը:

Плетёнка, Плетёночка տ. Плетени́ца.

Плетёный ած. հիւսուած, գործուած, — стулъ—գործուած աթոռ:

Плéтень, плетéнь գ. ա. ցանկապատ, մակապատեղ || գործուածի ցանկ, չափար:

Плетешёкъ գ. ա. հիւս, հուս (մազերի) || հիւսուածք:

Плетея́ գ. է. տղնեգործ կին:

Плéтища գ. է. մեծ մտրակ:

Плётка գ. է. փոքրիկ մտրակ:

Плетнёвый ած. ցանկապատի:

Плёточка տ. Плётка.

Плету́шка գ. է. զամբիւղ, կողով, քթոց:

Плеть գ. է. մտրակ:

Плехтъ գ. ա. նաւի երկրորդ խարիսխ:

Плечевóй ած. ուսի, թեւի: —ва́я кость —թեւի ոսկոր:

Плéчико գ. չ. փոքրիկ ուս:

Плечи́стый ած. լայնաթիկունք, թիկնեղ, թիկնաւէտ:

Плечи́ще գ. չ. ահագին ուս:

Плечнóй տ. Плечевóй.

Плечó գ. չ. ուս || քամակ, թիկն: —чи рычага́—լծակի բազուկներ:

Плея́ды գ. է. յ.գ. բազմաստեղք, բազումք, ալաւունք:

Пли́нтусъ գ. ա. պատուանդանի եզր (պատի, սեան եւայլն)։

Пли́ска տ. Вертиголо́вка.

Пли́совый ած. հաստատակ թաւիշէ, սրփիսից կարած։

Пли́стовка գ. է. կարմրալանջ. թ.։

Плисъ գ. ա. հաստատակ թաւիշ, պլիս։

Плита́ գ. է. սալ, սալաքար || սալաձածկ հնոց (կերակրի համար)։

Пли́тка գ. է. աղիւս, աղիւսաձեւ կամ ձողաձեւ մարմին (արծաթ եւայլն)։

Пли́тный ած. սալաքարի, սալի։

Плитня́къ գ. ա. տաշած քար, սալ։

Плитоло́мный ած. սալ կտրելու։

Плитоло́мня գ. է. քարահատք, քարհանք։

Пли́точка տ. Пли́тка.

Пли́ца գ. է. թի կամ շերեփ (նաւից ջուր դուրս անելու համար)։

Плове́цъ գ. ա. լողորդ, լողակ, լաւ լողացող || ծովագնաց։

Плову́чій ած. լողացող։

Пловъ տ. Пила́въ.

Плоди́ть բ. ն. աճեցնել, շատացնել։ —ся բ. ա. աճել, բազմանալ։

Плодли́вость տ. Плодови́тость.

Плодли́вый տ. Плоду́щій.

Плодови́тка գ. է. խնձորենի բազմապտուղ։

Плодови́то մ. առատաբեր, բազմապտուղ։

Плодови́тость գ. է. պտղաբերութիւն, առատութիւն, բեղմնաւորութիւն, արգասաւորութիւն։ — въ рѣча́хъ - յորդաբանութիւն, առատաբանութիւն։

Плодови́тый ած. արգասաւոր, բերրի, բազմապտուղ, բազմածննդ, բազմածին։

Плодо́вый ած. պտղի, պտղատու, պտղաբեր։

Плодомѣ́стіе գ. չ. ընդունարան (ծաղկի)։

Плодоно́сіе տ. Плодоро́діе.

Плодоно́сный տ. Плодоро́дный.

Плодоперемѣ́нный ած. փոփոխական եղանակ։ —ное се́льское хозя́йство—փոփոխական եղանակ սերմնացանութեան (երկրագործութեան մէջ)։

Плодоро́діе գ. չ., —ро́дность գ. է. պտղաբերութիւն, բեղմնաւորութիւն, արգասաբերութիւն, արգաւանդութիւն, պարարտութիւն։

Плодоро́дный ած. բեղմնաւոր, պտղաբեր, բերրի, արգաւանդ, բազմածին, բազմաբեղուն։

Плодосмѣ́нный տ. Плодоперемѣ́нный.

Плодотворе́ніе գ. չ. պտղաբեր անելը, բեղմնաւորելը։

Плодотвори́ть բ. ն. բեղմնաւորել, պտղաբեր անել։

Плодотво́рность գ. է. բեղմնաւորութիւն, կարողութիւն արգասաւորելու։

Плодотво́рный ած. բեղմնաւորիչ, բեղմնաւոր, արգասաւոր, պտղաբեր շինող։

Плодоя́дный ած. պտղակեր, մրգակեր, բանջարակեր || պտղասէր, մրգասէր։

Плоду́щій ած. բազմածնունդ, բազմածին, լիապտուղ (բոյս, կենդանի)։

Плодъ գ. ա. պտուղ || արդիւնք, հետեւանք, արգասիք || օգուտ, շահ։ — запрещённый—արգելուած պտուղ։ — маценилло - ժանտախնձոր (պտուղ)։

Пложе́ніе գ. չ. աճելը, բազմանալը։

Плой, пло́йка գ. ծալծլելը, փոթանելը || ծալ, փոթ։

Плои́ть բ. ն. ծալել, ծալծլել, փոթել։

Пло́мба գ. է. կապարէ կնիք, պլոմբ (արճճէ կնիք մաքսատանց եւ գործարանաց)։

Пломбирова́ніе գ. չ. կնքելը (արճճով) || ատամի խոռոչը լցնելը (մետաղով)։

Пломбирова́ть բ. ն. կնքել արճճով || ատամի խոռոչը լցնել (արծաթով, ոսկով եւայլն)։

Пломбиро́вщикъ գ. ա. մաքսատանց մէջ կնիք խփող։

Пло́скій ած. հարթ, տափակ, ցանծաղ։

Пло́ско մ. հարթ, տափակ։ — во́гнутый — հարթ գոգաւոր։ — выпуклый — հարթ ուռուցիկ։

Плоского́рье գ. չ. բարձրավանդակ։

Плоскогу́бцы գ. ա. յգ. ունելիք (լայն և տափակ ծայրերով)։

Плоскодо́нный ած. հարթայատակ, տափանիստ։ — кора́бль — տափանիստ նաւ։

Плоскоколо́сый ած. տափակահասկ, տափակ հասկ ունեցող։

Плоскоми́цый ած. տափակերես։

Плоскоме́ріе գ. չ. հարթաչափութիւն (երկրաչափական)։

Плосконо́сый ած. տափակքիթ, ճպլ-խած քիթ, պաճռ։

Пло́скость գ. ի. մակարդակ, տափա-րակ, հարթերես, հարթութիւն || հա-սարակ լինելը։ — накло́нная — թեք մակարդակ։ — поляриза́ціи — բևե-ռականութեան մակարդակ։

Плоску́ша գ. ի. վահանաձուկ։

Пло́стильня տ. Плющи́льня.

Плости́ть տ. Плющи́ть.

Плотва́ գ. ի. սիգաձուկ։

Пло́тикъ տ. Плотъ.

Плоти́на, —нка գ. ի. ամբարտակ, թումբ, կապառ, կորի, ուրդ, վակոց։

Плоти́нный ած. ամբարտակի, վակոցի։

Плоти́ть բ. ն. միացնել, կապկպել, միա-ւորել։

Плоти́ца, —ти́чка տ. Плотва́.

Плоти́ще տ. Плотъ.

Пло́тникъ գ. ա. հիւսն, տաղձագործ, դուրգեար։

Плотни́ть բ. ն. սեղմել, խտացնել, պըն-դացնել։

Пло́тничать բ. չ. հիւսնութիւն անել, դուրգարութիւն անել։

Пло́тническій ած. հիւսնի վերաբերեալ տաղձագործի, դուրգեարի։

Пло́тничество գ. չ. հիւսնութիւն, տաղձագործութիւն, դուրգարութիւն։

Пло́тничій ած. հիւսնի։

Пло́тничный ած. հիւսնի, տաղձա-գործի։

Пло́тно մ. պինդ, ամուր, խիտ մօտ, կից։

Плотнова́тый ած. փոքր ինչ պինդ, ա-մուր։

Пло́тность գ. ի. ամրութիւն, պնդու-թիւն, խտութիւն, թանձրութիւն։

Пло́тный ած. ամուր, պինդ, կարծր, խիտ, թանձր || պնդակազմ, ամրա-պինդ, քաջամարմին, թանձրամիս։

Плотне́ть բ. չ. պնդանալ, պարարտա-նալ։

Плотово́е ած. գ. չ. լաստի վճար, լաս-տով անցնելու համար վճար։

Плотово́й ած. լաստի, լաստավարի։

Плотолю́бецъ, —бица գ. մարմնասէր, հեշտասէր, ցանկասէր (մարդ)։

Плотолюби́вый ած. մարմնասէր, հեշ-տասէր, ցանկասէր։

Плотолю́біе գ. չ. հեշտասիրութիւն, մարմնասիրութիւն։

Плотоно́сный ած. մարմնացեալ մար-դեղութիւն (Քրիստոսի)։

Плотоуго́діе գ. չ. հեշտասիրութիւն։

Плотоуго́дливый ած. մարմնամոլ։

Плотоуго́дникъ, —дница գ. մարմ-նամոլ մարդ։

Плотоуго́дно մ. մարմնամոլութեամբ։

Плотоуго́дный տ. Плотоуго́дли-вый.

Плотоя́децъ գ. ա. մսակեր, գիշատիչ (կենդ.)։

Плотоя́дный ած. մսակեր, գիշատիչ։

Пло́тски մ. մարմնական, մարմնաւոր-պէս։

Плотско́й ած. մարմնական, մարմնաւոր

Плотъ գ. ա. լաստ։

Плоть գ. ի. մարմին, միս, մարդ։ — крайняя—Թլպատ։

Плотяный տ. Тѣлесный.

Плохо մ. վատ, վատ կերպով։

Плоунъ գ. ա. գետնամամուռ. բ.:

Плоховато մ. փոքր ինչ վատ, գէշ։

Плоховатый ած. փոքր ինչ վատ

Плоховецъ գ. ա. տերևատ (Թուփ)։

Плоховѣсоватый ած. խամ, խակ, անփորձ, անմիտ, պարզամիտ։

Плохой ած. վատ, յոռի, անպիտան։

Плохонекъ ած. փոքր ինչ վատ, անպէտք։

Плохонько մ. քիչ վատ, քիչ գէշ։

Плохость գ. ի. վատութիւն, անպիտանութիւն։

Плоченіе գ. չ. ամրապնդելը, միաւորելը։

Плоченный ած. ամուր կապուած, ամրապնդուած։

Плошать, о— բ. չ. անզգոյշ վարուել, սխալ գործել, վատանալ։

Плоше մ. աւելի վատ։

Плошечка տ. Плошка.

Плошечный ած. Ճրագի, հալոցի։

Плошиться բ. ա. լկտիանալ, լրբանալ։

Плошка գ. ի. Ճրագ ‖ հալոց։

Площадка գ. ի. փոքրիկ հրապարակ, անդուղքների վերջերում տափարակ տեղ։

Площадной ած. հրապարակային։

Площадь գ. ի. հրապարակ, տափարակ, մայդան, մէյդան ‖ մակարդակ։

Площильный տ. Плющильный.

Площильня տ. Плющильня.

Площильщикъ տ. Плющильщикъ.

Площить տ. Плющить.

Площица գ. ի. ցայլոջիլ, մածանող ոջիլ, մարդի տիզ (միջատ)։

Плувіометръ գ. ա. անձրևաչափ գործիք։

Плуговой ած. գութանի (գութնի)։

Плугъ գ. ա. գութան։

Плужка գ. ի. ջութակի կոթ։

Плужникъ գ. ա. խոփ։

Плутать բ. չ. Թափառել ‖ վրիպել, մոլորել։ —ся բ. ա. մոլորուել։

Плутишка, плутишко տ. Плутъ.

Плутище տ. Плутъ.

Плутня գ. ի. խաբէութիւն, խարդախութիւն։

Плутоватый ած. խորամանկ, խարդախ։

Плутовать, с— բ. չ. խորամանկութիւն անել, խարդաւանել։

Плутовка գ. ի. խաբեբայ կին։

Плутовски մ. խաբէութեամբ, խորամանկութեամբ։

Плутовской ած. խաբեբայական, խորամանկ։

Плутовство գ. չ. խաբեբայութիւն, խաղապրծութիւն (խաղի մէջ), խորամանկութիւն։

Плутоническій ած հրային, պլուտոնական։ — слой—հրային յօրինուած։

Плутоносъ գ. ա. լայնակտուց բադ. Թ.։

Плутъ գ. ա. խաբեբայ, խաբեպատիր, շուլլիկ։

Плывучесть գ. ի. հոսանուտ լինելը, լուծելի լինելը, փխրունութիւն։

Плывучій ած. հոսանուտ, լուծելի, փխրուն։

Плытіе գ. չ. լողալը, նաւագնացութիւն։

Плыть բ. չ. լողալ ‖ նաւել ‖ Թափել, հոսել։

Плѣненіе գ. չ. գերելը, գերի բռնելը։

Плѣнённый ած. գերուած ‖ գրաւուած։

Плѣнитель, —ница գ. գերեվար, գերաւող, յափշտակող։

Плѣнительно մ. գրաւիչ կերպով, զմայլելի։

Плѣнительность գ. ի. գրաւիչ լինելը, զմայլելի լինելը։

Плѣнительный ած. գրաւիչ, յափշտակիչ, զմայլելի։

Плѣнить տ. Плѣнять.

Плѣнникъ, —ница գ. գերի || բռնուած, բանտուոր։
Плѣнническій ած. գերու, բանտուորի։
Плѣнничество գ. չ. գերութիւն։
Плѣнничій տ. Плѣнническій.
Плѣнный ած. գերուած, գերի։
Плѣнъ գ. ա. գերութիւն, աւար։
Плѣня́ть, —ни́ть բ. ն. գերել, գերեվարել, գրաւել, զմայլեցնել։ —ся բ. ա. գերուել || գրաւուել։
Плѣсень գ. ի. բորբոս։
Плѣсневѣлый ած. բորբոսած, բորբոսնած։
Плѣсневѣть տ. Плѣснѣть.
Плѣснь տ. Плѣсень.
Плѣснѣть, за— բ. չ. բորբոսել, բորբոսնել։
Плѣша́къ գ. ա. հերատ, կունտ, քաչալ, ճաղատ։
Плѣша́нка գ. ի. քաչալ քարքար. թ.։
Плѣши́вецъ, —вица գ. կնտագլուխ, քաչալ մարդ, կունտ։
Плѣши́вость գ. ի. հերատութիւն, կնտութիւն, քաչալութիւն, ճաղատութիւն։
Плѣши́вый ած. կունտ, քաչալ, ճաղատ։
Плѣши́вѣть, о— բ. չ. կնտանալ, ճաղատիլ, քաչալանալ։
Плѣши́на, —нка գ. ի. կունտ տեղը, քաչալը (կաշու)։
Плѣшь գ. ի. քաչալ տեղը (գլխի)։
Плюма́жъ գ. ա. փետրազարդ (գլխարկի)։
Плюнове́ніе գ. չ. թքելը || թուք։
Плю́нуть տ. Плева́ть.
Плюска́ (у же́лудя) գ. ի. տաշտակ։
Плюсна́ գ. ի. ոտամէջ, ոտքի տակ, ներբան, վերնաթաթ։
Плюсни́къ գ. ա. ծառերի մամուռ, ծառի քոս։
Плюсъ գ. ա. խաչանիշ (նշան +)։
Плю́ха գ. ի. ապտակ, շամառ, սիլլայ։
Плю́хаться, —хнуться բ. ա. վայր ընկնել, գլխկալ։
Плюшъ տ. Плисъ.
Плю́щевый ած. բաղեղնատեսակ։
Плюще́ніе գ. չ. տափակացնելը, սեղմելը։
Плющёный, плю́щеный ած. տափակցած, սեղմուած։
Плющи́льный ած. սեղմող, ճնշող, տափակացնող։ —ная ма́шина—թիթեղնող։
Плющи́льня գ. ի. սեղմիչ, ճնշիչ, տափակցնող գործիք։
Плющи́льщикъ գ. ա. սեղմող, ճնշող, տափակցնող մարդ։
Плю́щить բ. ն. տափակցնել, սեղմել։ —ся բ. ա. տափակնալ, սեղմուել։
Плющъ գ. ա. բաղեղն, պատատուկ. բ.։
Плясá́льный ած. պարի, կաքաւի։
Плясá́льщикъ, —щица գ. պարող, կաքաւող, պար խաղցող։
Плясá́ніе գ. չ. պարելը, կաքաւելը։
Плясá́ть, пля́сывать բ. չ. պարել, կաքաւել։
Пля́ска գ. ի. պար, կաքաւ, կայթք, կայթիւն, կաքաւանք։
Плясово́й ած. պարի, կաքաւի։
Плясу́нъ, —у́нья գ. պարող, կաքաւելու մարդ, պարել սիրող։
Плясъ տ. Пля́ска.
Пневма́тика գ. ի. օդաբանութիւն։
Пневмати́ческій ած. օդաբանական || օդահան, շնչելոյ. —ская ма́шина օդահան մեքենայ։
Пневматологи́ческій ած. շնչաբանական։
Пневматоло́гія գ. ի. շնչաբանութիւն, ուսումն անմարմին արարածների։
Пнуть տ. Пина́ть.
По ն. ըստ, ի, մինչև, մինչ, ց, ·ի համար, մասին։
Поалѣ́ть տ. Алѣ́ть.
Поа́нглійски մ. անգլիերէն || անգլիացւոց նման։

Поармейски մ. հասարակ զօրաց նման։

Поахать բ. չ. ախուվախ քաշել, հառաչել։

Побагровѣть տ. Багровѣть.

Побаиваться բ. ա. փոքր ինչ վախենալ, երկիւղ քաշել։

Побалагурить բ. չ. կատակ անել փոքր ինչ։

Побаливать բ. ն. փոքր ինչ ցաւացնել։

Побалтывать բ. ն. հարել, խառնըխտել || զրուցել։

Побарабанить բ. չ. փոքր ինչ թմբկահարել։

Побариться բ. ա. իշխան ձևանալ, ազատութիւն անել, ազատանալ։

Побарски մ. իշխանօրէն, աղայի նման։

Побасёнка, —ночка գ. ի. փոքրիկ առակ, մի փոքրիկ պատմութիւն։

Побатальонно մ. վաշտ-վաշտ։

Побаюкать տ. Баюкать.

Поберегать, —беречь բ. ն. պահպանել || անանխել։ —ся բ. ա. պաշտպանուել, զգուշանալ || անանխուել։

Побережникъ գ. ա. ցամաքային քամի || գետափնեայ կամ ծովափնեայ անտառ || գետային կոցառ. թ.։

Побережный ած. ծովափնեայ, ծովեզրեայ։

Побережье գ. չ. եզր, եզերք, ափունք։

Поберечь տ. Поберегать.

Побесѣдовать բ. չ. խօսակցել, զրուցել (փոքր ինչ)։

Побивать, побить բ. ն. սպանել, յաղթել || կարկտահար անել, ցրտահար անել։ —ся բ. ա. սպանուել || վնասուել։

Побитый ած. ծեծուած, կոտրուած || ջարդուած, զարկուած, վնասուած։

Побирать, побрать բ. ն. հաւաքել, ժողովել։ —ся բ. ա. հաւաքուել, ժողովուել։

Побить տ. Побивать.

Побіеніе գ. չ. կոտորած, սպանութիւն։

Поблагодарить տ. Благодарить.

Поблагопріятствовать տ. Благопріятствовать.

Поблажать բ. չ. զիջանել, ներել, թոյլ վարուել, երես տալ։

Поблаживать, —жить բ. չ. կատակել, խաղ անել, յիմարութիւններ անել։

Поблажка գ. ի. ներումն, ներողութիւն։

Поблёклый ած. գունաթափ, գունատ։

Поблёкнуть տ. Блёкнуть.

Поблестѣть բ. չ. փայլփլել, փայլել։

Поблистать բ. չ. փոքր ինչ փայլել։

Поблѣднѣть տ. Блѣднѣть.

Побогатѣть տ. Богатѣть.

Побожиться տ. Божиться.

Побои գ. ա. յգ. հարուած, ծեծ, գան։

Побоище գ. չ. արիւնալի պատերազմ, ճակատամարտ, պատերազմի դաշտ, ճակատատեղ։

Поболтать բ. չ. խօսակցել (փոքր ինչ), զրուցել։

Поболѣе, побольше մ. փոքր ինչ աւելի։

Поболѣть բ. չ. հիւանդանալ (մի որոշեալ ժամանակ)։

Поборать, —роть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել || պաշտպանել, օգնել։

Побореніе գ. չ. յաղթելը, յաղթահարելը, յաղթութիւն։

Побормотать բ. չ. քրթմնջել, մռմռալ։

Поборникъ, —ница գ. պաշտպան, օգնական։

Побороть տ. Поборать.

Поборствовать բ. չ. կռուել, զինակցել, օգնել։

Поборъ գ. ա. հարկահանութիւն, հարկ։

Побочно մ. կողմնակի կերպով, անուղղակի կերպով։

Побочный ած. կողմնակի, անուղղակի, երկրորդական, անհարազատ, խորթ։ — сынъ—խորթ որդի։

Побоярски տ. Побарски.

Побоя́ться տ. **Боя́ться.**

Побра́живать, побродить բ. չ. շրջել, շրջագայել, մանգալ (փոքր ինչ)։

Побра́нивать, —ни́ть բ. ն. Նախատել, յանդիմանել, կշտամբել, հայհոյել։ **—ся** բ. ա. կռուել, վիճել։

Побра́нка գ. ի. հակաճառութիւն, վէճ, ժ. ատէկօսէ, խօսքուխօրաթա։

Побра́сывать բ. ն. դէն ձգել, շպրտել, թափել։

Побрата́нецъ գ. ա. ընկեր, բարեկամ։

Побра́таться տ. **Бра́таться.**

Побрати́мъ ժ. գ. ա. ընկեր, բարեկամ։

Побра́тски մ. եղբայրաբար։

Побра́ть տ. **Побира́ть.**

Побре́згать տ. **Бре́згать.**

Побренча́ть բ. չ. զռզռացնել, տնկտըն-կացնել, ճնկճնկացնել։

Побрести́, побре́сть բ. չ. մանգալ, քարշ գալ, մանկել։

Побри́ть տ. **Брить.**

Поброди́ть բ. չ. թափառել, շրջել։

Бродя́га գ. թափառաշրջիկ։

Побросա́ть բ. ն. դէն ձգել, շպրտել։

Побры́згивать, —гать բ. ն. սրսկել, ցայտեցնել։

Побрюзжа́ть բ. չ. մռմռալ, մրթմրթալ։

Побря́кивать, —кать բ. չ. ճնկճնկացնել, տնկտնկացնել։

Побряку́шка գ. ի. խաղալիք բոժոժներով։

Побуди́тель, —льница գ. թելադիր, գրգռիչ, գրգռող, դրդող, շարժող, ստիպող։

Побуди́тельный ած. շարժիչ, թելադրիչ, ստիպող, ստիպողական շարժառիթ։

Побуди́ть տ. **Побужда́ть.**

Побу́дка գ. ի. Զարթիք (առաւօտեան թմբուկ զօրաց)։

Побужда́ть, побуди́ть բ. ն. ստիպել, հարկադրել, յորդորել, շարժել, գրգռել։

Побужде́ніе գ. չ. շարժառիթ, ստիպմունք, հարկադրելը, շարժում, գրգռում, հրապոյր, յօժարութիւն։

Побуждённый ած. դրդուած, հարկադրուած։

Побурѣ́лый ած. գորշացած, գորշ գոյն ստացած։

Побурѣ́ть տ. **Бурѣ́ть.**

Побуя́нить բ. չ. անկարգութիւն անել։

Побыва́ть բ. չ. այցելել, գնալ, լինել։

Побы́ть բ. չ. մնալ, լինել, կենալ։

Побѣ́гать բ. չ. վազվզել, փոքր ինչ վազել։

Побѣгу́шки գ. ի. յգ. վազվզոց, վազվզելը, յետուառաջ շարժելը։

Побѣ́гъ գ. ա. փախուստ || ընձիւղ, շառաւիղ, ադուրի, բողբոջ, ջիլ, ստա-տաթայ։

Побѣ́да գ. ի. յաղթութիւն, յաղթանակ։

Побѣди́тель, —льница գ. յաղթող, յաղթական։

Побѣди́тельный ած. յաղթական || յաղթութեան։

Побѣди́ть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել։

Побѣ́дный ած. յաղթութեան, յաղթական, յաղթանակի։

Побѣдоно́сецъ գ. ա. յաղթող, բազմայաղթ։

Побѣдоно́сно մ. յաղթական կերպով, յաղթութեամբ։

Побѣдоно́сный ած. յաղթական, յաղթող, ամենայաղթ, մեծայաղթ, քաջայաղթ։

Побѣжа́ть բ. չ. փախչել, վազել, գնալ։

Побѣжда́ть, побѣди́ть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել։ **—ся** բ. ա. յաղթուել, յաղթահարուել։

Побѣждённый ած. յաղթուած, յաղթահարուած։

Побѣ́жка գ. ի. երիվարի գնացքը, խաղը, քայլքը։

Побѣливать բ. ն. մասամբ սպիտակացնել, Ճերմակցնել:

Побѣли́ть բ. ն. փոքր ինչ սպիտակացնել, Ճերմակցնել:

Побѣлка գ. ի. կրածեփ:

Побѣлѣ́ть տ. Бѣлѣть.

Побѣси́ть բ. ն. բարկացնել, գրգռել, կատաղացնել, տանջել: —ся բ. ա. բարկանալ, կատաղել:

Пова́дить, пова́диться տ. Пова́живать.

Пова́дка գ. ի. վարվաքշանք:

Пова́дливый ած. ընտելացած, սովոր, հեշտ ընտելացող:

Пова́дно մ. ըստ սովորութեան:

Пова́дный ած. սովորական, ընտել, ընտելացած:

Пова́дчикъ, —чица գ. սովորող, սովորութիւն անող:

Пова́живать, пова́дить բ. չ. սովորացնել, ընտելացնել: —ся բ. ա. սովորել, ընտելանալ:

Пова́живать, поводи́ть, повози́ть բ. ն. տարուբերել, մանածել, կառքով մանածել:

Пова́жничать բ. չ. գոռոզանալ, փըքուել, ուռչել, քիթը անկել:

Пова́ксить բ. ն. փոքր ինչ սեւաներկել (կօշիկները):

Пова́ленный ած. պառկեցրած, գետին ձգած:

Пова́ливать, —ля́ть բ. ն. գլորել, թաւալել: —ся բ. ա. գլորուել, թաւալել:

Повали́ть բ. ն. գետին ձգել գետնի վրայ պառկացնել: —ся բ. ա. պառկել:

Пова́лка գ. ի. խառը կոյտի քնել, իրար վրայ թափել:

Пова́лъ գ. ա. խաշնամահ, ցաւ, ջարդ || ձնի հիւս:

Пова́льный ած. տարափոխիկ, ընդհանուր, հասարակաց: —ная болѣзнь —տարափոխիկ հիւանդութիւն:

Поваля́ть տ. Пова́ливать.

Пова́ренка գ. ի. փոքրիկ խոհանոց:

Пова́ренная տ. Пова́рня.

Пова́ренный ած. խոհանոցի: —ная соль—կերակուրի աղ, հասարակ աղ:

Поварёнокъ գ. ա. փոքրիկ խոհարար:

Пова́ривать, —ри́ть բ. ն. փոքր ինչ եփել:

Повари́ха գ. ի. խոհարարուհի:

Пова́рничать բ. չ. խոհարարութիւն անել:

Пова́рня գ. ի. խոհանոց:

Поварско́й ած. խոհարարի || խոհարարութեան:

По́варъ գ. ա. խոհարար:

Пова́щивать, повощи́ть բ. ն. մոմել, մոմոտել, մեղրամոմով ծածկել:

Поведе́ніе գ. չ. վարք, ընթացք, բարք, նիստուկաց:

Повезти́, пове́зть բ. ն. տանել (կառքով եւայլն):

Повели́тель, —льница գ. հրամայող, հրամանատու, հրամանակալ, հրամանատէր:

Повели́тельно մ. հրամայողաբար, հրամայողական ձեւով:

Повели́тельный ած. հրամայական, հրամայողական: —ное наклоне́ніе —հրամայական եղանակ (բայերի):

Повели́тельствовать բ. չ. իշխել, տիրել, հրամայել:

Повелѣва́ть, —лѣ́ть բ. ն. հրամայել, իշխել, հրաման արձակել, հրաման տալ:

Повелѣ́ніе գ. չ. հրաման || հրամանագիր:

Повелѣ́ть տ. Повелѣва́ть.

Поверга́ть, пове́ргнуть բ. ն. տապալել, երեսի վրայ ձգել, վայր ձգել || առաջի առնել, ներկայացնել: —ся բ. ա. վայր ընկնել, տապալուել:

Пове́рженный, пове́ргнутый ած. վայր

ձգած, տարածած || ներկայացրած։

Повéрнутый ած. դարձրած, շրջած։

Повернýть տ. **Повёртывать.**

Поверстáть տ. **Повёрстывать.**

Повёрстка գ. ի. հաւասարացնելը, փոխանակելը, յարմարացնելը։

Повёрстно մ. վերստ-վերստ, վերստերով։

Повёрстный ած. վերստով || վերստի։

Повёрстывать, —тáть բ. ն. հաւասարացնել, հաւասարել, յարմարել։ **—ся** բ. մ. հաւասարուել։

Повёртывать, повернýть բ. ն. դարձնել, շրջել, փոխել։ **—ся** բ. մ. դառնալ, շրջուել։

Повертѣть բ. ն. պտտել։ **—ся** բ. մ. պտտուել։

Повéрхностно մ. վերիվերոյ, հարեւանցի, թռուցիկ։

Повéрхностность գ. ի. ծանծաղութիւն, վերիվերոյ լինելը։

Повéрхностный ած. վերին, դրսի երեսի || վերիվերոյ, հարեւանցի, թռուցիկ, անկատար, թերակատար, կիսկատար, կիսատպռատ։

Повéрхность գ. ի. մակերեւոյթ, երես։ **— плóская** — հարթ երես, մակարդակ։ **— кривáя** կոր մակերեւոյթ։

Повéрхъ ն. վերեւում, երեսի վրայ։

Повершить բ. ն. աւարտել, կատարել, որոշել։

Повеселить բ. ն. զուարճացնել, ուրախացնել։ **—ся** բ. մ. զուարճանալ, ուրախանալ։

Повеселѣть բ. չ. ուրախանալ, զուարճանալ, զուարթանալ։

Повести, повéсть բ. ն. տանել։

Повечéріе գ. չ. հանգստեան ժամ (Եկեղեց.)։

Повечéрній ած. հանգստեան ժամի։

Повечерѣть տ. **Вечерѣть.**

Повечерять տ. **Поужинать.**

Повзвóдно մ. վաշտ-վաշտ։

Повздóрить տ. **Вздóрить.**

Повздыхáть բ. չ. փոքր ինչ հառաչել։

Повивáльный ած. մանկաբարձի, տատի, դայեկի։ **—ная бáбка** — մանկաբարձ, տատմէր, դայեկ։

Повивáльщикъ, —щица գ. մանկաբարձ, տատմէր, դայեկ։

Повивáніе գ. չ. մանկաբարձութիւն, դայեկութիւն։

Повивáть, повить բ. ն. ոլորել, փաթաթել, պատել։

Повивнóе ած. գ. չ. վճար մանկաբարձի։

Повидáться բ. մ. տեսակցել, տեսնուել։

Повидимому մ. ըստ երեւոյթին։

Повизжáть բ. չ. վնգստալ, ճչալ։

Повилика, повилица գ. ի. գաղձ, դայլախոտ. բալթթկենի, գերմանական կնճիթ. բ.։

Повиличный ած. դայլախոտի։

Повинить բ. ն. մեղադրել։ **—ся** բ. մ. մեղադրուել։

Повинная ած. գ. ի. խոստովանելը, զղջալը, խոնարհելը, հնազանդելը։

Повинность գ. ի. խոստովանութիւն, զղջումն, հնազանդութիւն, հպատակութիւն || **—ности зéмскія** — տէրունիք, կոռուբէգեար։ **— квартирная** — տնահարկ։ **— вóинская** — զինուորագրութիւն, զինուորական հարկ։

Повинный ած. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ, պարտաւոր, հնազանդ, խոնարհ, զղջացած։

Повиновáться բ. մ. հնազանդել, հպատակել։

Повиновéніе գ. չ. հնազանդութիւն, հպատակութիւն։

Повинтить բ. ն. պտուտակով ամրացնել։

Повирáть, поврáть բ. չ. ստախօսել, սուտ խօսել, սուտ փչել։

Повисáть, повиснуть բ. չ. կախել, քաշ ձգել։

Пови́слый ած. կախուած, քաշ ձգած։
Пови́снуть տ. Повиса́ть.
Повистова́ть տ. Вистова́ть.
Повисѣ́ть բ. չ. կախ մնալ, կախուած մնալ (փոքր ինչ)։
Пови́тый ած. ոլորուած, փաթաթած։
Пови́ть տ. Повива́ть.
Повиха́ть, —хну́ть բ. ն. տեղահան անել, տեղից հանել, դուրս ձգել (ոսկոր եայլն)։ —ся բ. ա. դուրս գալ, տեղից ելնել, տեղահան լինել (ոսկոր եայլն)։
Повладѣ́ть բ. չ. տիրել (առժամանակ)։
Повла́ствовать բ. չ. իշխել (առժամանակ)։
Повле́чь բ. ն. ձգել, քարշել, տանել։ —ся բ. ա. քարշուել։
Води́ть բ. ն. ման ածել։
Води́ть, повести́ բ. ն. շարժել ‖ շըրջագայեցնել։
Поводи́ть տ. Пова́живать.
Пово́дливый ած. հետեւող, հեշտութեամբ գնացող։
По́водъ, —до́къ գ. ա. երասան, երասանակ, սանձ, լկամ ‖ շարժառիթ, առիթ, պատճառանք։
Повоева́ть բ. չ. պատերազմել, կռուել (մի ժամանակ)։
Повоёвывать բ. չ. պատերազմել, կռուել (ժամանակ առ ժամանակ)։
Пово́ень գ. ա. բաղեղն, վրանած աղիկ. բ.։
Повози́ть տ. Пова́живать.
Повози́ться բ. ա. քարշ գալ, զբաղուել։
Пово́зка գ. է. սայլ, կառասայլ։
Пово́зочникъ գ. ա. սայլապան, կառապան։
Пово́й տ. Повива́ніе.
Пово́йникъ, —ничекъ գ. ա. կօտ, գըլխանոց (գիւղացի կանանց)։
Повола́кивать բ. ն. քաշքշել, ձգձգել (յանկից)։
Поволо́ка գ. է. աչքի փառ, տկարութիւն, նուաղութիւն (աչքերի)։

Поволочи́ть բ. ն. քարշ տալ։ —ся բ. ա. քարշ գալ, հետեւել։
Поволо́чка տ. Потасо́вка.
Поволо́чь բ. ն. սկսել քարշել։
Пово́льный ած. ազատ, կամաւոր, կամքով։
Пово́нка գ. է. սկսինոր, եղկեղատյորէն. բ.։
Повора́чивать, —роти́ть բ. ն. դարձնել, շրջել, պտտել։ —ся բ. ա. դառնալ, շրջուել։
Повора́шивать, —роши́ть բ. ն. խառնել, գրգռել, խռովել, յուզել։ —ся բ. ա. գրգռուել, յուզուել, անհանգստանալ։
Поворкова́ть բ. չ. կռկռալ, հեծել, մնչել, ղունղունալ։
Поворова́ть բ. չ. գողութիւն անել (առժամանակ)։
Поворовски́ մ. գողի նման, աւազակի ոճով, աւազակաբար։
Поворо́вывать բ. ն. գողանալ (ժամանակ առ ժամանակ)։
Поворожи́ть տ. Ворожи́ть.
По́ворокъ տ. По́воръ.
Повороти́ть տ. Повора́чивать.
Поворо́тливо մ. դիւրաշարժ կերպով, ճարպկութեամբ։
Поворо́тливость գ. է. դիւրաշարժութիւն, արագաշարժութիւն, արագութիւն, ճարպկութիւն։
Поворо́тливый ած. դիւրաշարժ, դիւրաթեք, դիւրադարձ, արագաշարժ, ճարպիկ, արագոտն, շուտափոյթ։
Поворо́тный ած. դարձող, դարձուող։ — кругъ—արեւադարձ։ —тная ве́на—լերդագնայ սեւերակ։
Поворо́тъ գ. ա. դարձ, շրջադարձ, դառնալու տեղը, շրջատեղ։
Поворо́чать բ. ն. պտտել։
Поворча́ть բ. չ. քրթմնջել, բարկանալ, փնթփնթալ։

Пóворъ գ. ա. որոշ. թ.։

Новострúть բ. ն. սրել (փոքր ինչ)։

Повощúть բ. ն. մոմել, մոմով ծածկել (փոքր ինչ)։

Повредúтель, —льница գ. վնասող, վնասատու։

Повреждáть, повредúть բ. ն. վնասել, աւերել, խափանել։ —ся բ. ա. վնասուել, քանդուել։

Повреждéніе գ. չ. վնաս, աւերում, ապականութիւն, խանգարումն։

Повреждённый ած. վնասուած, խանգարուած։

Повременúть բ. ն. չշտապել, սպասել փոքր ինչ։

Поврéменно մ. ժամանակ առ ժամանակ, երբեմնապէս, պարբերաբար։

Повремéнность գ. ի. պարբերաբար լինելը, պարբերականութիւն։

Повремéнный ած. ժամանակ առ ժամանակ եղած, պարբերական։

Повсегóдно մ. ամենայն տարի։

Повсегóдный ած. ամենայն տարուայ։

Повседнéвно մ. ամենայն օր || ամենօրեայ։

Повседнéвный ած. ամենօրեայ։

Повсемѣстность գ. ի. ամենուրեքութիւն։

Повсемѣстно մ. ընդհանուր, համաշխարհական։

Повсемѣстный ած. ընդհանուր, համատարած։

Повсемѣсячно մ. ամսական, ամեն ամիս։

Повсемѣсячный ած. ամսական։

Повсечáсно մ. յարաժամ, ամեն ժամ։

Повсечáсный ած. ամեն ժամուայ, յարաժամ։

Повстрѣчáться բ. ա. հանդիպել, պատահել։

Повсю́дный ած. ընդհանուր, համաշխարհական։

Повсю́ду մ. ամենուրեք, ամենայն տեղ։

Повторéніе գ. չ. կրկնութիւն, կրկնում։

Повторённый ած. կրկնած։

Повторúтель, —льница գ. կրկնող, երկրորդիչ։

Повторúтельно մ. կրկնելով։

Повторúтельный ած. կրկնելի, կրկնողական։

Повторя́ть, —рúть բ. ն. կրկնել, երկրորդել։ —ся բ. ա. կրկնուել։

Повы́везти բ. ն. դուրս տանել սակաւ առ սակաւ (կառքով)։

Повы́вести բ. ն. դուրս հանել, դուրս անել, վռնտել։

Повы́дергать բ. ն. քաշել (սակաւ առ սակաւ), կորզել, հանել։

Повыкáть, повы́кнуть բ. չ. սովորել, ընտելանալ։

Повы́нести բ. ն. դուրս կրել (քիչ-քիչ)։

Повы́рубить բ. ն. կտրատել սակաւ առ սակաւ (անտառը եւայլն)։

Повы́сить տ. Повышáть.

Повы́сказать բ. չ. յայտնել, ասել (կամաց-կամաց)։

Повы́скакать բ. չ. դուրս թռչել, վեր ընկնել։

Повы́тный ած. մաս-մաս բաժանուած։

Повы́токъ գ. ա. բաժին, մաս։

Повы́тческій ած. բաժնապետի, սեղանապետի (վարչութեան մէջ)։

Повы́тчикъ գ. ա. բաժնապետ, սեղանապետ (վարչութեան մէջ)։

Повы́тье գ. չ. վարչութեան սենեակ

Повышáть, повы́сить բ. ն. բարձրացնել, աւելացնել։ —ся բ. ա. բարձրանալ, աւելանալ։

Повы́ше մ. աւելի բարձր։

Повы́шенный ած. բարձրացրած, աւելացրած։

Повышéніе գ. չ. բարձրացնելը, բարձրանալը || յառաջադիմութիւն || աւելացում, վերադրութիւն։

Повѣвáть բ. չ. փչել, երբեմնակի փչել

Повѣданіе գ. չ. յայտնելը, պատմելը, ճառելը։

Повѣданный ած. պատմուած, յայտնուած։

Повѣдатель, —льница գ. պատմող, ճառող։

Повѣдать բ. ն. յայտնել, պատմել, ճառել։ —ся բ. ա. պատմուել, յայտնուել։

Повѣре́ніе գ. չ. հաւատալը || ստուգութիւն։

Повѣренный ած. գ. ա. հաւատացած || ստուգուած || հաւատարմատար, գործակալ։ — прися́жный—երդուեալ հաւատարմատար — ча́стный—մասնաւոր հաւատարմատար։

Повѣрить բ. չ. հաւատալ, յանձնել || ստուգել։

Повѣрка գ. ի. ստուգութիւն, ստուգելը, ուղղելը։

Повѣрочный ած. ստուգելի || ստուգութեան։

Повѣрье գ. չ. սնապաշտութիւն, կարծիք։

Повѣря́ть, повѣрить բ. ն. հաւատալ, յանձնել, ստուգել, ուղղել։ —ся բ. ա. հաւատացուել || ստուգուել։

Повѣса գ. ը. չար, խեւ, յիմար, անկարգ։

Повѣсить տ. Вѣшать.

Повѣсничанье գ. չ. անկարգութիւն անելը, չարութիւն անելը, ստահակութիւն անելը։

Повѣсничать բ. չ. անկարգութիւն անել, ստահակութիւն անել։

Повѣсничество տ. Повѣсничанье.

Повѣствова́ніе գ. չ. պատմելը, պատմութիւն։

Повѣствова́тель, —льница գ. պատմող, պատմիչ։

Повѣствова́тельный ած. պատմական, վիպասանական։

Повѣствова́ть բ. ն. պատմել, ճառել, հաղորդել։ —ся բ. ա. պատմուել, ճառուել։

Повѣсти́ть տ. Повѣща́ть.

Повѣстка գ. ի. ծանուցագիր, կոչնագիր։

По́вѣстный ած. տեղեկութեան, յայտարարութեան։

По́вѣсть գ. ի. վէպ, պատմութիւն, նորութիւն, խօսակցութիւն։

По́вѣтеръ մ. յաջող հողմով, յաջող քամիով։

Повѣтовый ած. գաւառակի, վիճակի։

Повѣтренный ած. ժանտ, ապականիչ։

Повѣтріе գ. չ. ապականիչ հողմ, ժանտախտ, վնասաբեր քամի։

Повѣтъ գ. ա. գաւառակ, վիճակ։

Повѣща́тельный ած. յայտարարական, ծանուցման։

Повѣща́ть, повѣсти́ть բ. ն. յայտարարել, յայտնել, իմաց տալ։ —ся բ. ա. յայտարարուել։

Повѣщённый ած. յայտարարուած, ծանուցուած։

Повѣще́ніе գ. չ. յայտարարութիւն, յայտնութիւն, ծանուցում։

Повѣять բ. չ. փչել, սկսել փչել, հնչել։

Повяда́ть, повя́нуть բ. չ. թառամել, թարշամել։

Повя́занный ած. կապուած, փաթաթուած։

Повяза́ть տ. Повя́зывать.

Повя́зка գ. ի. կապ, փաթեթ, փաթթոց, գլխափաթեթ, կապոց, վարսակալ։

Повя́зной ած. կապելու, փաթաթելու։

Повя́зочный ած. կապի, հանգոյցի, կապոցի։

Повя́зывать, повяза́ть բ. ն. կապել, փաթաթել։ —ся բ. ա. կապուել, փաթաթուել։

По́вязь տ. Повя́зка.

Повя́лить բ. ն. օդի մէջ չորացնել (փոքր ինչ)։

Повя́лый ած. չորացած, թարշամած, թառամած։

Повя́нуть տ. **Повяда́ть.**

Пога́дывать, —да́ть բ. չ. նախագուշակել։

Пога́нецъ, —нка գ. պիղծ, անհաւատ մարդ։

Пога́нивать, —гоня́ть բ. ն. փոքր ինչ հալածել, փոքր ինչ որսալ։

Пога́никъ, —нка գ. հեթանոս, կռապաշտ։

Пога́нить բ. ն. պղծել, պղծագործել, վատանալ։ **—ся** բ. ա. պղծուել։

Пога́нка գ. ի. կկափ, սուզակ. թ.։

Пога́нскій ած. հեթանոսական, կռապաշտական, պիղծ, ամբարիշտ։

Пога́нство գ. չ. պղծութիւն, ամբարշտութիւն || հեթանոսութիւն, կռապաշտութիւն։

Пога́ный ած. պիղծ, ապականուած || || հեթանոսական։

Пога́нышъ գ. ա. թունաւոր կամ մոլի սունկ։

По́гань գ. ի. պղծութիւն, ապականութիւն։

Погаса́ть, —га́снуть բ. չ. շիջանել, հանգչել || հանդարտել, դադարել || || վերջանալ, մարել։

Погаси́ть տ. **Погаша́ть.**

Пога́слый ած. շիջանելի, մարելու, շիջած, մարած։

Пога́снуть տ. **Погаса́ть.**

Погаша́ть, —гаси́ть բ. ն. շիջեցնել, հանգցնել, մարել || հատուցանել, վճարել, զեղջել։

Пога́шенный ած. շիջեցրած, հանգցրած || վճարած, զեղջած։

Погаше́ніе գ. չ. շիջեցնելը, հանգցնելը, մարելը || զեղջում, վճարում, հատուցում։

Погиба́ть, —бну́ть բ. չ. կորչել, կորել, ոչնչանալ, մեռնիլ։

Поги́бель գ. ի. կորուստ, մահ։

Поги́бельный ած. կորստեան մատնուած || կորստաբեր։

Поги́блый ած. կորած, ոչնչացած, կործանուած։

Поги́бнуть տ. **Погиба́ть.**

По́гибь գ. ի. կոր գիծ || կորութիւն։

Погла́дить տ. **Погла́живать.**

Погла́дывать, — глода́ть բ. ն. կուտալ, ծամել, կրծել (փոքր ինչ)։

Погла́живать, —гла́дить բ. ն. շփել (ձեռքով), ողորկել (արդուկով)։

Поглазѣ́ть բ. չ. բերանբաց նայել (փոքր ինչ)։

Поглода́ть տ. **Погла́дывать.**

Поглоти́ть տ. **Поглоща́ть.**

Погло́хнуть բ. չ. խեղդուել (բոյսեր՝ նեղ տեղում)։

Поглоща́тельный ած. ծծիչ, ծծող։ **—тельная — спосо́бность** ծծիչ կարողութիւն։

Поглоща́ть, —лоти́ть բ. ն. կլանել, կուլ տալ, ծծել || հաւաքել, ամփոփել || || սպառել, ոչնչացնել։ **—ся** բ. ա. ծըծուել, կլանուել։

Поглощённый ած. կլանուած, սպառուած, ծծուած։

Поглоще́ніе գ. չ. կլանում, սպառում, կլանելը || ծծելը։ **— теплоты́ —** ջերմութեան կլանելը։ **— га́зовъ**—գազերի ծծելը։

Поглуми́ться բ. ա. ծաղրել, ծանակել։

Поглупѣ́ть տ. **Глупѣ́ть.**

Погля́дывать բ. չ. երբեմնապէս նայել, աչք պահել, դիտել, նայել։

Поглядѣ́ть բ. չ. նայել, տեսնել։ **—ся** բ. ա. **въ зе́ркало**—հայելու մէջ իր պատկերին մտիկ տալ։

Погна́ть, погна́ться տ. **Погоня́ть.**

Погнива́ть, погни́ть բ. չ. լղքել, հոտել, փտել։

По́гнутый ած. ծռուած, թեքուած։

Погнýть բ. չ. ծռել, թեքել։ -ся բ. ա. ծռուել, թեքուել։

Погнушáться տ. Гнушáться.

Погнѣ́ваться բ. ա. բարկանալ, զայրանալ։

Погнѣ́здно մ. ամեն բոյն, զոյգ-զոյգ։

Поговáривать բ. չ. խօսել (երբեմնա-պէս), ասել։

Поговори́ть բ. չ. խօսել, ասել։

Поговóрка գ. ի. առած, կարճ խօսակցութիւն, լուր, համբաւ։

Поговѣ́ть բ. չ. պաս պահել, ապաշխարել։

Погóда գ. ի. եղանակ || մրրիկ։

Погоди́ть բ. չ. սպասել, համբերել, մնալ։

Погóдишка գ. ի. վատ կամ անպիտան եղանակ։

Погóдка տ. Погóда.

Погóдливый ած. անձրևային, խոնաւ, վատ։

Погóдно մ. ամեն տարի, տարէցտարի։

Погóдный ած. տարեկան։

Погодовѣ́стникъ գ. ա. եղանակագուշակ թ.։

Погодомѣ́ръ տ. Баромéтръ.

Погóдушка տ. Погóда.

Погóжій ած. պարզ, յստակ, զուտ։

Поголóвно մ. անձնիւր, իւրաքանչիւր մարդ, ամեն ոք։

Поголóвный ած. ընդհանուր, ամեն մարդու։

Поголóвщина գ. ի. պարտաւորական զինուորագրութիւն։

Поголодáть բ. չ. քաղցել, անօթենալ, սովել։

Погóнный ած. ընթացիկ, երկարութեան (չափ)։

Погóнчикъ գ. ա. ուսադիր, ուսանոց (սպայից)։

Погóнщикъ գ. ա. քշող, վարող, սայլապան || սուրհանդակ։

Погóнщичій ած. սուրհանդակի։

Погóнъ գ. ա. հետապնդելը || ուսադիր (զինուորների), նշանատեղի։

Погóня գ. ի. հետամտութիւն, հետապնդելը. հետևող խումբ (փախչողի յետևից)։

Погоня́лка գ. ի. մտրակ, խարազան։

Погоня́ть, - гнáть բ. ն. քշել, վարել, տանել, հետևել, հետապնդել. վազեցնել։ —ся բ. ա. հետևել, վազել, հետապնդել։

Погорáть, —горѣ́ть բ. չ. այրուել, հրկիզուել։

Погоревáть բ. չ. ցաւել, տխրել, տրտմել։

Погóріе գ. չ. բարձրանիստ գիւղ, սարի գիւղ։

Погóрный ած. լեռնական, լեռան վրայ շինուած։

Погородскí մ. քաղաքանման։

Погорѣ́лый ած. այրուած, հրկիզուած։

Погоряче́ться բ. ա. տաքանալ, բարկանալ։

Погоспóдски մ. իշխանօրէն, իշխանի պէս, ազնւի պէս։

Погости́ть բ. չ. հիւրասիրուել, հիւր լինել։

Погóстный ած. գերեզմանատան։

Погóсть գ. ա. գերեզմանատուն, գերեզմանատեղի։

Погрáбить բ. ն. յափշտակել, թալանել։

Погранíчіе գ. չ. սահմանագլուխ, սահման։

Погранíчный ած. սահմանագլխի, սահմանի։

Погрáфски մ. կոմսի նման։

Погребáльный ած. թաղման, թաղումի։ —ное шéствіе—թաղման հանդէս։

Погребáльщикъ գ. ա. գերեզմանափոր || || թաղող։

Погребáніе գ. չ. թաղում, թաղումն։

Погребáтель գ. ա. թաղող, գերեզմանափոր։

Погребáтельный տ. Погребáльный.

Погребáть, погребсти́ բ. ն. թաղել։ —ся բ. ա. թաղուել։

Погребённый ած. թաղուած։
Погребéніе գ. չ. թաղում։
Погребéцъ, —рéбчикъ գ. ա. մառան (ճանապարհի)։
Погребéчный ած. մառանի։
Погребнóй ած. նկուղի, գինետան։
Погребóвый ած. նկուղին վերաբերեալ։
Погребóкъ, —ребóчикъ տ. **Пóгребъ.**
Погребсти́ տ. **Погребáть.**
Погребщи́къ գ. ա. գինեվաճառ։
Погребщи́чій ած. գինեվաճառի։
Пóгребъ գ. ա. նկուղ, ներքնատուն, գետնատուն։ — **ви́нный** գինետուն, շիրախանայ, շկատուն։
Погрéзиться բ. ա. երազել, երեւակայել։
Погремѣ́ть բ. չ. որոտալ, գոռալ, գոռգոռալ։
Погрести́, погрéсть տ. **Погребсти́.**
Погрози́ть բ. չ. սպառնալ։
Погромля́ть, —ми́ть բ. ն. ջարդու-փշուր անել, ոչնչացնել, կոտորել։
Погрóмъ գ. ա. աւեր, կոտորած, սաստիկ նեղութիւն։
Погруби́ть բ. չ. անարգել, անպատուել։
Погрубѣ́лый ած. կոշտացած, բրտացած։
Погрубѣ́ть բ. չ. բրտանալ, կոշտանալ։
Погружáльный ած. ընկղմելի, սուզելի։
Погружáть, —грузи́ть բ. ն. բեռնաւորել, բառնալ || սուզել, ընկղմել, թաթաւել, թաթխել։ **—ся** բ. ա. բեռնաւորուել, բարձուել || սուզուել, ընկղմուել, ստորասուզուել։
Погружённый ած. ընկղմած, սուզած։
Погружéніе գ. չ. սուզելը, ընկղմելը, իջեցնելը։
Погрузáть, —рýзнуть բ. չ. իջեցնել, ընկըղմել։
Погрузи́ть տ. **Погружáть.**
Погрýзка գ. ի. բեռնաւորելը։
Погрýзлый ած. ընկղմող, սուզուող։
Погрýзнуть տ. **Погрузáть.**
Погрунтовáть տ. **Грунтовáть.**
Погрусти́ть բ. չ. տխրել, տրտմել։
Погры́зть բ. ն. կրծել, կրծոտել։
Погрѣвáть, —грѣ́ть բ. ն. տաքացնել։ **—ся** բ. ա. տաքանալ։
Погрѣ́тый ած. տաքացած։
Погрѣшáть, —ши́ть բ. չ. մեղանչել, մեղք գործել, սխալուել։
Погрѣшéніе գ. չ. մեղանչում, մեղք գործելը։
Погрѣши́тельно մ. սխալմամբ, մեղանչելով։
Погрѣши́тельность գ. ի. սխալականութիւն։
Погрѣши́тельный ած. սխալական, մեղանչական, մոլար։
Погрѣши́ть տ. **Погрѣшáть.**
Погрѣ́шность գ. ի. սխալ, վրիպակ, պակասութիւն || յանցանք, մեղանչականութիւն, սխալականութիւն։
Погря́дно մ. մարգ-մարգ։
Погрязáть, —знуть բ. չ. ընկնել, թաթախուել (ցեխի մէջ)։
Погря́злый ած. ընկղմելի, ընկղմած, սուզած (ցեխի մէջ)։
Погря́знуть տ. **Погрязáть.**
Погрязнѣ́ть տ. **Грязнѣ́ть.**
Погуби́тель, —льница գ. կործանող, սպականող, աւերող, խեղդող։
Погуби́тельный ած. աւերիչ, կործանիչ։
Погублённый ած. ՚ի կորուստ մատնուած, սպանուած։
Погубля́ть, —би́ть բ. ն. կորուստ մատնել, կորցնել, սպանել։ **—ся** բ. ա. կորուստ մատնուել, մեռնել։
Погýдка գ. ի. երգ, եղանակ (երգի) || ծաղրական խօսք։
Погýживать, погуди́ть բ. չ. սրինգ ածել || ծիծաղեցնել։
Погýливать բ. չ. զբօսնել, շրջել, զուարճանալ։

Погуля́ть բ. չ. զբօսնել, քէֆ անել (առժամանակ)։

Погуса́рски մ. հուսարի նման։

Погустѣ́ть բ. չ. թանձրանալ, խտանալ։

Подава́ніе գ. չ. տալը, բաժանելը։ — голосо́въ — ձայն տալը, քուէարկելը։

Подава́тель, —льница գ. տուող, սպասաւորող || ներկայացնող։

Подава́ть, пода́ть բ. ն. տալ, բերել, մատուցանել, ներկայացնել, ծառայել, սպասաւորել։ —ся բ. ա. շարժուել, յառաջ շարժուել || յառաջ բերուել, մատուցուել։

Подави́ть տ. Подавля́ть.

Подавле́ніе գ. չ. սեղմելը || սեղմում, ճնշում։

Пода́вленный ած. խեղդուած, խեղդամահ արուած։

Пода́вливать բ. ն. սեղմել, ճնշել։

Подавля́ть, —ви́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել, խեղդել, խափանել։ — ся բ. ա. խեղդուել։

Пода́вно մ. եւս առաւել։

Пода́гра գ. ի. ոտնացաւութիւն, ոտքի ցաւ։

Пода́грикъ գ. ա. ոտնացաւ ունեցող մարդ։

Подагри́ческій ած. ոտնացաւի։

Пода́лбливать, подолби́ть բ. ն. փորել, փոսցնել։

Подаре́нье, —ньице գ. չ. ընծայելը, նուիրելը, պարգեւելը։

Подари́ть բ. ն. ընծայել, նուիրել, պարգեւել։

Пода́рокъ, —рочекъ գ. ա. ընծայ, նուէր, պարգեւ, ընձեռայք։ — ново-го́дный — կաղանդչէք, կաղանդի ընծայ։

Пода́рочный ած. ընծայելի, նուիրելի, պարգեւելու || ընծայի, նուէրի։

Пода́тель, —льница գ. տուող, ներկայացնող, յանձնող, բերող, մատուցանող || պարգեւող, շնորհող, տուիչ։

Пода́тливость գ. ի. ներում, զիջում, զիջող ընաւորութիւն, ողորմածութիւն։

Пода́тливый ած. համաձայնող, ներող, զիջող, ողորմած։

Податно́й ած. հարկատու || հարկատուութեան։

Пода́тность տ. Пода́тливость.

Пода́тный տ. Пода́тливый.

Пода́ть տ. Подава́ть.

По́дать գ. ի. տուրք, հարկ || նպաստ։

Пода́ча գ. ի. տալը։ Общая — голо-со́въ — ընդհանուր ձայնատուութիւն։

Пода́ющій ած. գ. տուող։ — свой го-лосъ — ձայնը տուող || կարծիք տուող, կարծատու։

Пода́ніе գ. չ. տալը, մատուցանելը || || ողորմութիւն, տուրք, նուէր։

Подба́вить տ. Подбавля́ть.

Подба́вка գ. ի. աւելուած, աւելում։

Подба́вленный ած. աւելացած (փոքր ինչ)։

Подбавля́ть, —ба́вить բ. ն. աւելացնել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. աւելանալ (փոքր ինչ)։

Подба́лочникъ գ. ա. տակի գերաններ (շինութեան որոնց վրայ դրվում են միւսները) || յենարան գերանի։

Подба́лтывать, —болта́ть բ. ն. հարել, խառնել (հեղուկ), յուզել։ —ся բ. ա. խառնուել, յուզուել (հեղուկ)։

Подбере́зникъ տ. Берёзовикъ.

Подбива́ть, подби́ть բ. ն. ներսից ծեծել, տակից խփել, տակից մղել || աստառել։ —ся բ. ա. ներսից ծեծուել, տակից խփուել || աստառուել։

Подби́вка գ. ի. մղելը, մղում || աստառ։

Подбира́ніе գ. չ. հաւաքելը, ժողովելը։

Подбира́ть, подобра́ть բ. ն. հաւաքել, ժողովել, ամփոփել || ընտրութիւն անել, ջոկել, դասաւորել։ — ся բ. ա. ջոկուել, ժողովուել։

Подби́тый ած. տակից խփուած կամ ամրացած || աստառուած:

Подби́ть տ. Подбива́ть.

Подблю́дный ած. ափսէի տակի: — пѣсня — վիճակախաղի երգ, ջանգլուլումի երգ:

Подбо́й գ. ա. աստառ || կրունկի մեխերը (կօշիկի):

Подбо́йка գ. ի. կրունկ ակնոց, որի վրայ դնելով ծեծում են կաշի եւայլն:

Подбо́йный ած. աստառի:

Подбо́лтанный ած. խառնուած, յուզուած, հարած (հեղուկ):

Подболта́ть տ. Подба́лтывать.

Подбо́лтка գ. ի. հարած, խառնուած իր:

Подбо́ристый ած. ոլորուած || խոպոպ:

Подбо́рка գ. ի. դասաւորութիւն (թղթաբաղի) || ընտրութիւն:

Подбо́рный ած. ընտիր, ընտրուած:

Подборо́дникъ գ. ա. կզակապան (սանձի մաս):

Подборо́докъ գ. ա. կզակ, զունչ:

Подборо́дочный ած. կզակի:

Подбо́рщикъ, —щица գ. ընտրող, ջոկող:

Подбо́ръ գ. ա. ժողովելը, ընտրութիւն || || ընտրողականութիւն || (տպագրութեան) դարսելը || (կօշիկների եւայլն) տակը: — есте́ственный — բնական ընտրողականութիւն:

Подбоче́ниваться, —че́ниться բ. չ. ձեռները կանթել, ձեռները կողքերին դնել:

Подбра́сывать, —бро́сить բ. ն. ձգել, քցել, մօտը ձգել, տակը ձգել, շպրտտել, ցրուել, թափել || գաղտնի ձգել: —ся բ. չ. մօտը կամ տակը ձգուել || || գաղտնի ձգուել:

Подбрива́ть, подбри́ть բ. ն. (փոքր ինչ) թրաշել, սափրել եւայլն: —ся բ. չ. փոքր ինչ սափրուել:

Подбри́тый ած. փոքր ինչ սափրուած կամ թրաշուած:

Подбро́сить տ. Подбра́сывать.

Подбро́шенный ած. մօտ կամ տակը ձգուած || գաղտնի ձգուած:

Подбрю́шина գ. ի. ստորին մասն որովայնի, փորատակ:

Подбрю́шникъ գ. ա. թամբակալ, փորի-կաշի, փորի գօտի, փոկ, զօլան:

Подбрю́шный ած. փորի տակի:

Подбуты́лочникъ գ. ա. փոքր սկուտեղ (շիշի տակ դնելու), շշատակ:

Подбѣга́ть, —бѣжа́ть բ. չ. մօտ վազել, դիմել:

Подбѣлённый ած. փոքր ինչ սպիտակացրած:

Подбѣ́ливать, —бѣли́ть բ. ն. (փոքր ինչ) սպիտակացնել, ճերմակցնել: —ся բ. չ. փոքր ինչ սպիտականալ:

Подбѣ́лка գ. ի. փոքր ինչ սպիտակացնելը:

Подбѣ́лъ գ. ա. հացի զեղ. փլթմինակ. բ.:

Подва́ленный ած. տակը գլորուած:

Подва́лецъ տ. Подва́лъ.

Подва́ливать, —вали́ть բ. ն. տակը գլորել: —ся բ. չ. տակը գլորուել:

Подва́лъ գ. ա. նկուղ, մառան, ամբար:

Подва́льный ած. նկուղի, մառանի:

Подва́ривать, —вари́ть բ. ն. տաքացնել, եռացնել: —ся բ. չ. տաքացուել, եռացուել:

Подварённый ած. տաքացրած, եռացրած:

Подвезти́, подве́зть տ. Подвози́ть.

Подверга́ть, подве́ргнуть բ. ն. ենթարկել, ազդեցութեան տակ ձգել: —ся բ. չ. ենթարկուել:

Подве́рженный, —ргнутый ած. ստորանկեալ, ենթարկուած:

Подверну́ть տ. Подвёртывать.

Подвёртка գ. ի. տաք փաթաթելու շոր, ոտքի քաթան:

Подвёртывать, —рну́ть, —ртѣ́ть բ. ն. պտտցնել (բարձրացնելով կամ սեղմելով)։ —ся բ. ա. պտտուել (բարձրանալով)։

Подвесели́ть տ. Подвеселя́ть.

По́двесель, подвеселько́мъ մ. քէֆով, կոնծած, զուարճացած։

Подвеселя́ть, —сели́ть բ. ն. զուարճացնել || փոքր ինչ խմացնել, հարբեցնել։ —ся բ. ա. զուարճանալ || հարբել։

Подвести́, подве́сть տ. Подводи́ть.

Подвздо́хи գ. ա. յգ. զիստ։

Подвздо́шный ած. զստային || զստի։ —ная кость — զստոսկր։

Подвива́ть, подви́ть բ. ն. փաթաթել, ծածկել։ —ся բ. ա. փաթաթուել, ոլորուել։

Подви́вка գ. է. գանգուր, ոլորուածք։

Подвивно́й ած. ոլորուած, գանգուր։

Подвига́ть, —ви́нуть բ. ն. յառաջ մղել, յառաջ քշել, յառաջ բերել, շարժել, տանել։ —ся բ. ա. յառաջ շարժուել։

Подви́гивать բ. ն. յետ ու յառաջ քշել։

Подви́гнуть բ. ն. շարժել, զարթեցնել, գրգռել։ —ся բ. ա. շարժուել, գրգռուել։

По́двигъ գ. ա. մեծագործութիւն, գործ քաջութեան, գործ առաքինութեան, յաղթութիւն։

Подви́жникъ գ. ա. մարտակից || ըմբիշ, հսկայ || սուրբ, սքանչելագործ։

Подвижно́й ած. շարժուն, շարժական, տեղափոխ, թեթևաշարժ, դիւրաշարժ։

Подви́жность գ. է. շարժունութիւն, շարժականութիւն։

Подвиза́лище գ. չ. մարտի ասպարէզ։

Подвиза́лищный ած. մարտի ասպարէզի։

Подвиза́ться բ. ա. կռուել, մրցել։

Подви́нутый ած. յառաջ մղուած։

Подви́нуть տ. Подвига́ть.

Подви́нчивать, —винти́ть բ. ն. ամրացնել (պտուտակը) || պտտելն սեղմել (մազ. եւայլն)։

Подви́тый ած. փաթաթուած, ոլորուած։

Подви́ть տ. Подвива́ть.

Подвла́стность գ. է. ստորադրութիւն || || հպատակութիւն։

Подвла́стный ած. ստորադրեալ, հպատակ

Подво́да գ. է. քարուան, քարվան, բեկեար։

Подводи́ть, —вести́, —ве́сть բ. ն. յառաջ բերել, յառաջ քաշել || գաղտնի բերել, ճանապարհ ցոյց տալ։ – ся բ. ա. յառաջ բերուել։

Подво́дный ած. բեկեարի։

Подво́дчикъ գ. ա. բեկեարի տէր։

Подво́дъ գ. ա. յառաջ բերելը || բեկեար տալ եւայլն։

По́двое մ. երկերկու։

Подвезённый ած. բերուած (սայլով եւ այլն)։

Подвози́ть, —везти́, —ве́зть բ. ն. բերել, հասցնել։ —ся բ. ա. բերուել։

Подво́зный ած. բերուելի։

Подво́зчикъ գ. ա. սայլ քշող։

Подво́зъ գ. ա. բերելը (սայլով, նաւով եւայլն)։

Подвола́кивать, —воло́чь բ. ն. քաշել, քարշ տալ, գլորել։ —ся բ. ա. քաշքշուել, քարշ տրուել, գլորուել։

Подволо́ка գ. է. տատաս, տակ։

Подволо́ченный ած. քաշկռտուած, քարշ տուած։

Подволо́чный ած. տատասի, տակի։

Подволо́чь տ. Подвола́кивать.

Подворо́ченный ած. յետ դարձրած։

Подвора́чивать. —роти́ть բ. ն. յետ դարձնել, երեսը դարձնել։ —ся բ. ա. յետ դառնալ։

Подвороти́ть տ. Подвора́чивать.

Подво́рье գ. չ. իջեւան, օթեւան, պանդոկ || եկեղեցի առաջնորդարանի։

Подворя́нски մ. ազնուականաբար, ազնուականի պէս։

Подво́хъ գ. ա. խորամանկութիւն, չարամտութիւն, նենգութիւն։

Подво́щикъ տ. Подво́зчикъ.

Подвыша́ть, —вы́сить բ. ն. փոքր ինչ բարձրացնել (ձեռքով)։ —ся բ. ա. բարձրանալ փոքր ինչ։

Подвы́шенный ած. փոքր ինչ բարձրացրած։

Подвѣва́ть, повѣ́ять բ. ն. քամով մաքրել, էրնել։

Подвѣ́домственность գ. ի. ստորադրութիւն։

Подвѣ́домственный ած. ստորադրեալ, ենթարկուած։

Подвѣне́чный ած. պսակի տակի։ —ное пла́тье—պսակի զգեստ։

Подвѣ́нчиковый ած. ստորապսակի։ —чиковыя тычи́нки—ստորապսակ առէջք։

Подвѣ́сить տ. Подвѣ́шивать.

Подвѣ́ска, —сочка գ. ի. գինդ, պալարակիկ (օղի նման)։

Подвѣ́сный ած. ներքևում կախուած։

Подвѣ́сочный ած. գինդի։

По́двѣсь տ. Подвѣ́ска.

Подвѣ́тренный ած. քամու տակի, բարեյաջող քամու։

Подвѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. տակից կախել։ —ся բ. ա. տակից կախուել։

Подвѣ́шенный ած. տակից կախուած։

Подвяза́ніе գ. չ. կապելը։

Подвя́занный ած. կապած, կապուած։

Подвя́зка գ. ի. կապ, կապոց || գուլպի կապ։

Подвязно́й ած. կապած || կապելու, տակից կապելու։

Подвя́зочка տ. Подвя́зка.

Подвя́зочный ած. կապոցի։

Подвя́зывать, —за́ть բ. ն. կապել։ —ся բ. ա. կապուել։

Подга́дить բ. չ. խանգարել, խափար անել [illegible]

Подга́лстучникъ գ. ա. փողպատակալ [illegible]

Подгва́зживать, —гвозди́ть բ. ն. գամել, բևեռել, մեխել։

Подгиба́ть, подогну́ть բ. ն. ծալել, ներս ծալել։

Подгибно́й ած. ծալուած։

Подгла́дывать, —глода́ть բ. ն. կրծել, կրծոտել։

Подгла́зный ած. աչքի տակի։

Подгла́зье գ. չ. աչքի տակի փոս։

Подгло́данный ած. կրծած, կրծոտած։

Подглода́ть տ. Подгла́дывать.

Подгля́дчикъ, —чица գ. լրտես, դիտող։

Подгля́дывать —дѣ́ть բ. չ. լրտեսել, դիտել, աչք պահել։

Подгнива́ть, —гни́ть բ. չ. փտել, նեխուել (տակից, ներսից)։

Подгнѣта́ть տ. Подгнѣща́ть.

Подгнѣща́ть —та́ть բ. ն. ճնշակ դնել, ճնշել || կոչան դնել, չրայ դնել, տաշեղ դնել (վառելու համար)։

Подговорённый ած. գրգռած, խրատ տուած, յորդորած։

Подгова́ривать, —говори́ть բ. ն. գրգռել, համոզել, յորդորել, խրատ տալ։

Подгово́рщикъ, —щица գ. գրգռող, դրդող, խրատ տուող։

Подгово́ръ գ. ա. գրգռում, դրդում։

Подголо́вокъ գ. ա. գլխի տակի (բարձ նման)։

Подго́нка տ. Подго́нъ.

Подго́нный ած. վարելու, քշելու, տանելու (անասուն նման)։

Подго́нъ գ. ա. բերելը, քշելը, հրապարակ հանելը, բաղար տանելը (անասուն նման)։

Подгоня́ть, подогна́ть բ. ն. քշել, բերել, տանել, առաջ քշել || շտապեցնել։ —ся բ. ա. քշուել, տարուել, շտապեցուել, հրուել։

Подгора́ть, —рѣ́ть բ. չ. տակից վա-

ռուել, տակից խանձուել։

Подго́рный ած. լեռան տակի, սարի ստորոտում (եղած, շինուած)։

Подгоро́дный ած. քաղաքի մօտ։

Подго́рье գ. չ. լեռնոտն, սարի ստորոտ։

Подгорѣлый ած. փոքր ինչ այրուած (տակից, կողքերից եւայլն)։

Подгорю́ниваться, —ниться տ. Пригорю́ниваться.

Подготови́тельный ած. նախապատրաստական։

Подгото́вка գ. ի., —товле́ніе գ. չ. նախապատրաստութիւն։

Подготовля́ть, —то́вить բ. ն. նախապատրաստել։

Подгото́вщикъ, —щица գ. նախապատրաստող։

Подгреба́ть, подгрести́ բ. ն. քերել, փորել (տակից)։ —ся բ. ա. քերուել (տակից)։

Подгребённый ած. տակից քերուած։

Подгру́дный ած. կուրծքի տակի։

Подгру́докъ գ. ա. բոխախի կաշի, վզի կախ ընկած կաշի (եզան ։

Подгу́зокъ գ. ա. տակեշոր, տեղաշոր (երեխաների)։

Подгу́ливать, —гуля́ть, —гульну́ть բ. չ. հարբել (երբեմնապէս)։

Подгуща́ть, —густи́ть բ. ն. փոքր ինչ թանձրացնել, պնդացնել։

Поддава́ть, подда́ть բ. ն. ստորադրել, յանձնել, մատնել || աւելացնել։ —ся բ. ա. յանձնուել։

Поддавки́ գ. ա. յգ. игра́ть въ — տանուլ տալ (խաղ, որի մէջ նա է յաղթող համարվում, ով կարողանում է շուտ իր քարերը հակառակորդին տալ)։

Подда́кивать տ. Подта́кивать.

Подда́лбливать, —ддолби́ть բ. ն. փորել, փոցնել, աւելի փոցնել։ —ся բ. ա. փորուել, փոսնալ։

По́дданная ած. գ. ի. հպատակուհի։

По́дданнически մ. հպատակօրէն։

По́дданическій ած. հպատակի։

По́дданный ած. հպատակ || յանձնուած։

Подда́нство գ. չ. հպատակութիւն։

Подда́ть տ. Поддава́ть.

Поддвига́ть, пододвига́ть, поддви́нуть բ. ն. տակը հրել, տակը քշել, մօտ բերել։ —ся բ. ա. տակը հրուել։

Поддви́нутый ած. տակը հրուած, մօտ բերուած։

Поддерга́й ժ. գ. ա. կարճագգեստ (մարդ)։

Поддёргивать, —ддёрнуть բ. ն. քաշել, թափ տալ։ —ся բ. ա. քաշուել։

Поддёржанный ած. պաշտպանուած, օժանդակուած։

Поддёрживать, —жа́ть բ. ն. օժանդակել, պաշտպանել, պահպանել (ընկնելուց)։ —ся բ. ա. պաշտպանուել։

Поддёржка գ. ի. պաշտպանութիւն, օժանդակութիւն || միջոց։

Поддёрнутый ած. քաշուած։

Поддёрнуть տ. Поддёргивать.

Поддоброхота́ть տ. Подрадѣ́ть.

Поддо́лбленный ած. փորուած, փոցրած։

Поддолби́ть տ. Подда́лбливать.

Поддо́нникъ, —ддонокъ, —ддо́нъ գ. ա. տակ (ծաղկամանի եւայլն)։

Поддоро́жникъ տ. Подоро́жникъ.

Поддра́знивать բ. ն. ծաղրելով գրգռել։

Поддува́ть, подду́ть բ. ն. տակից փչել || տակը փչել։

Поддъя́къ գ. ա. կիսասարկաւագ։

Подды́мки գ. ա. յգ. —ддымье գ. չ. ծխի տակ գտնուած տեղ || թոնիր վառելու միջոցը։

Поддѣва́ло գ. ա. խաբեբայ, խարդախ։

Поддѣва́ть, —ддѣ́ть բ. ն. տակը գնել, տակը հագցնել || դիպչել, վիրաւորել || || խաբել || գողանալ։

Поддѣвка գ. ի. ներքնակ || բաճկոնակ։

Поддѣланіе գ. չ., **поддѣлка** գ. ի. սարքելը, պատրաստելը, նմանեցնելը || || կեղծ յօրինուած, սարքովի բան։

Поддѣланный ած. նմանեցրած, շինուած։

Поддѣлывать, —лать բ. ն. նմանեցնել, սարքել։ **—ся** բ. ա. սարքուել, շինուել։

Поддѣльный ած. նմանեցրած, սարքած, խարդախած, անհարազատ։

Поддѣльщикъ, —щица գ. նմանեցնող, կեղծող, խարդախող, խարդախիչ։

Подёнка գ. ի. վաղանցուկ, տախտակեայ (միջատ)։

Поде́нникъ գ. ա. օրագիր, օրաթերթ։

Подённо մ. ամեն օր, ամենօրեայ։

Подённый ած. օրական։ **—нная кни́га**—օրահաշիւ։ **—нная пла́та**— օրավճար, աւուրչէք։

Поде́нщикъ գ. ա. օրական մշակ, վարձուոր, գործաւոր, բանուոր, սարակ։

Поде́нщина գ. ի. օրական մշակութիւն։

Поде́нщица գ. ի. օրական աշխատող կին։

Подёрганный ած. ցնցուած, քաշուած։

Подёргать բ. ն. քաշել, թափ տալ, դխկ-չել, խածխծել։

Подёргиваніе գ. չ. քաշելը, թափ տալը։

Подёргивать, —рнуть բ. ն. ցնցել, քաշել, թափ տալ || սքօղել, բարակ շերտով ծածկել։

Подержа́ніе գ. չ. բռնելը, պահպանելը (առժամանակ, երբեմնակի)։

Подержа́ть բ. ն. բռնել, պահել (մի ժամանակ, երբեմնակի)։ **—ся** բ. ա. բռնուել, պահուել (առժամանակ)։

Поде́ржанный ած. բռնուած, պահուած (առժամանակ)։

Подёрнутый տ. **Подёрганный.**

Подёрнуть տ. **Подёргивать.**

Подёстно մ. դատատանելով։

Подёстный ած. դատատայ-դատատայ։

Подешевѣлый ած. աժանացած, էժանացած։

Подешевѣть տ. **Дешевѣть.**

Поджа́ренный ած. փոքր ինչ տապակած։

Поджа́ривать, —жа́рить բ. ն. փոքր ինչ տապակել, փոքր ինչ կարմրացնել։ **—ся** բ. ա. տապակուել, խորովուել (փոքր ինչ)։

Поджа́ристый ած. կարմրացրած, փոքր ինչ տապակած։

Поджа́рить տ. **Поджа́ривать.**

Поджа́рый ած. նիհար, չոր։

Поджа́ть տ. **Поджима́ть.**

Поджелу́дочный ած. ենթաստամոքսային, ստամոքսի տակի։

Подже́чь տ. **Поджига́ть.**

Подживо́тникъ գ. ա. փորի տակը || հարուած կամ քացի փորի տակին։

Подживо́тье գ. չ. փորի ներքին մասը, փորատակը։

Поджи́га, գ. չ. **поджига́тель, —льница** գ. հրձիգ, հրդեհիչ, հրդեհարկու, հրբնկէց, կրակ ձգող։

Поджига́тельство գ. չ. դիտաւորութեամբ կրակ ձգելը, հրդեհելը, հրբնկէցութիւն։

Поджига́ть, подже́чь բ. ն. հրդեհել, կրակ ձգել։

Подожжённый ած. հրդեհած, կրակ տուած։

Поджида́ніе գ. չ. սպասելը։

Поджида́ть բ. ն. սպասել։

Поджима́ть, —жа́ть բ. ն. ծալել (դէպի տակը)։

Поджа́тый ած. ծալուած, ծալած (դէպի տակը)։

Поджо́га գ. ի. հրձիգութիւն, հրբնկէցութիւն, հրդեհելը, կրակ տալը | գրգռող, բորբոքող։

Подзадо́ренный ած. գրգռուած, կռուեցրած։

Подзадо́ривать, —до́рить բ. ն. գրգռել, կռուեցնել։ **—ся** բ. ա. գրգռուել, կռուել

Подзако́нный ած. օրէնքին ենթարկուած։

Подзаты́локъ գ. ա. ծոծրակի տակ, վզքոք։

Подзаты́льникъ գ. ա. ծոծրակի մազ || || վզքոքին հարուած։

Подземе́лье գ. չ. ստորերկրեայ բնակարան, գետնափոր, այր։

Подземе́льный, подзё́мный ած. ստորերկրեայ, գետնափոր || խաւարամածուկ։

Подзира́ть —зрѣ́ть, —дозрѣ́ть տ. Подгля́дывать.

Подзо́рный ած. դիտելու։ —ная труба́ —հեռադիտակ։

Подзо́ръ գ. ա. դիտելը || զարդ || կասկածանք։

Подзрѣ́ть տ. Подзира́ть.

Подзыва́ть, Подозва́ть բ. ն. կանչել, կոչել, հրաւիրել։ —ся բ. ա. կոչուել։

Подивизіо́нно մ. դիվիզիոններով։

Подиви́ться բ. ա. հիանալ, զարմանալ։

Подира́ть, подра́тъ բ. ն. քերթել, քերծել։ Меня́ —раетъ по ко́жѣ —ջանս սարսռում է։

Подка́лывать, —коло́ть բ. ն. հրաշէկ անել || տակից կտրել || ծակծկել։

Подка́покъ, —капъ գ. ա. կամիլուկա (հողի որսկանաց գլխարկ)։

Подка́пывать, —копа́ть բ. ն. տակը փորել || մեքենայել, դաւել։ —ся բ. ա. փորել տակից։

Подкарау́ливать, —ули́ть տ. Подстерега́ть.

Подка́рмливать տ. Прика́рмливать.

Подка́танный ած. գլորուած || մօտ բերուած (սայլակով եայլն)։

Подка́тывать, —та́ть, —ти́ть բ. ն. տակը գլորել || սայլակներով բեռները մօտ բերել || գալ կառքով եայլն։ —ся բ. ա. գլորուել (տակը) || մօտ բերուել (սայլակով եայլն)։

Подка́шивать, —коси́ть բ. ն. հնձել։ —ся ա. բ. հնձուել։

Подки́данный ած. տակը ձգուած || || գաղտնաձիգ, գաղտընկէց։

Подкида́ть տ. Подки́дывать.

Подкидно́й ած. տակը ձգուած։

Подки́дывать, —кида́ть, —ки́нуть բ. ն. տակը ձգել || ծածուկ տակը դընել, գաղտնի մօտ ձգել։ —ся բ. ա. տակն ընկնել || գաղտնի ձգուել կամ քցուել։

Подки́дышъ գ. ա. ընկեցիկ (երեխայ)։

Подки́нутый տ. Подки́данный.

Подки́нуть տ. Подки́дывать.

Подклада́ть տ. Подкла́дывать.

По́дкладень գ. ա. բունկալ, բնակալ (ձու)։

Подкла́дина գ. ի. տակ դնելու մարգակ (փայտ)։

Подкла́дка գ. ի. աստառ || տակ դնելու, մութակ։

Подкла́дочный ած. աստառի։

Подкла́дъ տ. По́дкладень.

Подкла́дывать, подлага́ть, подкла́сть բ. ն. տակը դնել || զարդել || աստառ կարել։ —ся բ. ա. տակը դրուել || || զարդուել։

Подкла́дышъ տ. По́дкладень.

Подкла́сть տ. Подкла́дывать.

Подклёванный ած. կտցով ժողովուած։ կտցահարուած։

Подклёвывать, —клева́ть բ. ն. կտցով ժողովել, կտցահարել։

Подкле́енный ած. սոսնձուած (տակից),

Подкле́ивать, —кле́ить բ. ն. տակից սոսնձել, տակից սոսնձով կպցնել։ —ся բ. ա. տակից սոսնձուել։

Подкле́йка գ. ի. տակից սոսնձելը։

Подклеи́ть տ. Подкле́ивать.

Подклонённый ած. ծռուած || խոնարհած, նուաճած։

Подклоня́ть, – ни́ть բ. ն. կորացնել, ծռել || խոնարհեցնել, նուաճել ||

|| գլուխը հանգստացնել (որևէ տեղի վրայ)։ —ся բ. ա. ծռուել || խոնարհուել, նուաճուել։

Подклѣ́тъ գ. ա. ներքնայարկ, ներքնատուն || առագաստարան նորապսակների։

Подклю́чица գ. ի. ենթանրակ։

Подклю́чникъ գ. ա. դռնապանի օգնական։

Подко́ва գ. ի. պայտ, նալ։

Подко́ванный ած. պայտուած, պայտած, նալուած, նալած։

Подкова́ть տ. Подко́вывать.

Подко́вка գ. ի. պայտ, նալ || նալելը, պայտելը։

Подко́вный ած. պայտի, նալի։

Подковообра́зно մ. պայտաձև։

Подковообразный ած. պայտաձև։

Подковоно́съ գ. ա. պայտաքիթ. կ.։

Подко́вочка գ. ի. փոքրիկ պայտ, պայտիկ։

Подко́вывать, —кова́ть բ. ն. պայտել, նալել։ —ся բ. ա. նալուել։

Подковы́ривать, —ря́ть, —рну́ть բ. ն. քչփորել, խառնխռել տակից, փորփրել, փորել։ —ся բ. ա. քչփորուել, փորփրուել, խառնխառուել։

Подковырну́ть, —ря́ть տ. Подковы́ривать.

Подковы́рянный, —рнутый ած. քչփորած, խառնխառած։

Подко́жный ած. կաշուատակի, ենթամորթային։

Подкола́чивать, —лоти́ть բ. ն. տակը մխել, ներս քշել, ներս մխել։ —ся բ. ա. տակը մխուել, ներս մխուել։

Подколо́дникъ գ. ա. փախստական, յանցաւոր || չխկահաւ. թ.։

Подколоти́ть տ. Подкола́чивать.

Подколо́тый ած. ծակծկուած։

Подколо́ть տ. Подка́лывать.

Подколо́ченный ած. տակը մխուած։

Подколѣ́нный ած. ծնկան տակի։

Подколѣ́нокъ գ. ա. ծնկան տակ։

Подко́панный ած. տակից փորած, տակից փորուած։

Подкопа́ть տ. Подка́пывать.

Подко́пный ած. ականատի։

Подко́пщикъ գ. ա. ականահատ։

Подко́пъ գ. ա. ական || դաւ, դաւադրութիւն

Подкоре́нный ած. արմատանշանի տակի։

Подкорми́ть տ. Подка́рмливать.

Подкоси́ть տ. Подка́шивать.

Подко́сокъ գ. ա. կեղծ հեր, կեղծ ծամ։

Подко́стный ած. ոսկրի տակի։

Подко́съ գ. ա. հնձելը || հնձուած արօտ

Подко́шенный ած. հնձուած։

Подкра́дкою մ. գաղտնագողի։

Подкра́дываться —кра́сться բ. ա. գաղտնագողի մօտենալ։

Подкрапи́еница գ. ի. ցախաշեկիկ. թ.։

Подкра́сить տ. Подкра́шивать.

Подкра́сться տ. Подкра́дываться.

Подкра́шенный ած. նորից ներկուած, ներկուած։

Подкра́шивать, —кра́сить բ. ն. նորից ներկել, ներկել։ —ся բ. ա. նորից ներկուել, ներկուել։

Подкру́ченный ած. խիստ ոլորուած։

Подкру́чивать, —рути́ть բ. չ. խիստ ոլորել։ —ся բ. ա. խիստ ոլորուել։

Подкры́льный ած. թևատակի, թևի տակի։

Подкрѣ́па գ. ի. ամրացնելը, հաստատութիւն։

Подкрѣпи́ть տ. Подкрѣпля́ть.

Подкрѣпле́ніе գ. չ. ամրութիւն, հաստատութիւն || օգնութիւն, զօրութիւն։

Подкрѣплённый ած. ամրացած, հաստատուած։

Подкрѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. ամրացնել, հաստատել || օգնել, օգնութիւն հասցնել։ —ся բ. ա. ամրանալ, հաստատուել։

Подкуликáть բ. չ. հարբել, կոնծել։
Подкупáть, —купи́ть բ. ն. կաշառել։
Подкýпленный ած. կաշառուած։
Подкупнóй ած. կաշառուելի, կաշառուող։
Пóдкупъ գ. ա. կաշառելը։
Подкýстный ած. թփի տակի։
Подлагáть տ. Подклáдывать.
Подлáженный ած. յարմարուած, հաւնակցած։
Подлáживать, —лáдить բ. չ. յարմարել | յարդարել, ներդաշնակել (նուագարան) || հաճոյանալ։ —ся բ. ա. յարմարուել, հաւնակցել։
Подлáзъ գ. ա., подлáза գ. ի. ներքնանցք || տակէտակ, շողոքորթ, խարդախութիւններ սարքող։
Подлáмывать, —ломáть, —ломи́ть բ. ն. տակից կոտրել, ներքևից ճեղքել։ —ся բ. ա. տակից կոտրուել, ընկճուել։
Подлáскиваться, —кáться բ. ա. գուրգուրալ, ձգտել հաճոյանալ։
Подлегáть, —лéчь բ. չ. տակը պառկել, մօտը պառկել || տակը նստել։
Подлёдный ած. սառցատակի, սառոյցի տակի։
Подлежáтельный ած. ենթարկուած, կախուած, կախումն ունեցող։
Подлежáть բ. չ. ենթարկուել, կախումն ունենալ։
Подлежáщее ած. գ. չ. ենթակայ, բայանուն։
Подлежáщій ած. ենթարկուած, ստորանկեալ։
Подлéкарь տ. Подлѣ́карь.
Пóдленькій ած. տ. Пóдлый.
Подлетáть, —тѣ́ть բ. չ. մօտ թռչել, թռչելով մօտենալ։
Подлéцъ գ. ա. անպիտան, անարգ, ստահակ։
Подливáть, —ли́ть բ. ն. լցնել, լցնելով աւելացնել։ —ся բ. ա. լցուել։
Подли́вка, —вочка գ. ի. հիւթ, կերակուրի վրայ աւելացրած աման մի հեղուկ։
Подливнóй ած. վրէն լցուած։
Подли́въ տ. Подли́вка.
Подли́занный ած. լիզած, լաւ լիզած։
Подли́зывать, —зáть բ. ն. լիզել, լաւ լիզել, լափել։
Пóдлинникъ գ. ա. բնագիր, բուն օրինակ։
Пóдлинно մ. արդարև, ճշմարիտ, ստուգիւ։
Пóдлинность գ. ի. իսկութիւն, վաւերականութիւն։
Пóдлинный ած. իսկական || հաւատարի, վաւերական || ճշմարիտ, ճշգրտաբան, ճշգրտապատում։
Подлипáла գ. չ. քծնող, շողոքորթ։
Подлипáльство գ. չ. քծնութիւն, շողոքորթութիւն։
Подлипáть —ли́пнуть բ. ն. կպչել || || քծնել, շողոքորթել։
Подли́тый ած. լցուած, լցնելով աւելացրած։
Подли́ть տ. Подливáть.
Пóдличать բ. չ. անպիտանութիւններ անել, անարգ կերպով վարուել։
Пóдло մ. անպիտանաբար, անարգաբար։
Подлóбный ած. ճակատի տակի։
Подлóбье գ. չ. ճակատատակ, ճակատի տակը։
Подлóгъ գ. ա. խարդախութիւն, կեղծիք։
Подлóженный ած. տակը դրուած || || զարդուած։
Подлóжечка գ. .. սրտի դըգալ, սրտի գդալ։
Подложи́ть տ. Подклáдывать.
Подлóжническій, —жничій ած. խարդախի։
Подлóжно մ. կեղծելով, կեղծ։
Подлóжность գ. ի. կեղծ լինելը։
Подлóжный ած. կեղծ, խարդախ

Подлóкотникъ գ. ա. թևնոց։

Подломи́ть տ. Подлáмывать.

Подлóмленный ած. տակից կոտրուած։

Подлопáточный ած. թիակի տակի։

Пóдлость գ. ի. վատութիւն, անպիտանութիւն, գետնաքարշութիւն։

Подлу́нный ած. լուսնատակի, լուսնեակի տակի, ենթալուսնեայ։

Пóдлый ած. անարգ, անպիտան, վատազգի, անարգամիտ։

Пóдлѣ ն. մօտ, մօտին, մերձ, առ, առընթեր։

Подлѣзáть, —лѣ́зть բ. չ. տակը մըտնել, ներս սողալ, տակը սողալ։

Подлѣ́карь գ. ա. բժշկի օգնական։

Подлѣ́пленный ած. տակից կպցրած։

Подлѣпля́ть, —лѣпи́ть բ. ն. տակից կպցնել։ —ся բ. ա. տակից կպնել։

Подлѣ́сникъ գ. ա. մրուանտակ, կաղամորէ, սթեր. բ.։

Подлѣсни́чій ած. գ. ա. անտառապետի օգնական։

Подлѣ́сокъ գ. ա. փոքրիկ անտառ, անտառիկ։

Подлѣ́сье գ. չ. անտառամերձ տեղ։

Подля́пка գ. ի. անարգ կին, անպիտան կին։

Подмáзанный ած. տակից քսուած, տակից ծեփուած։

Подмáзка գ. ի. քսելը, ծեփելը (տակից)։

Подмáзывать, —мáзать բ. ն. քսել, տակից քսել, տակից ծեփել։ —ся բ. ա. տակից քսուել, տակից ծեփուել։

Подмалёванный ած. նախաներկած, առաջի ներկը քսած։

Подмалéвывать, —левáть բ. ն. նախաներկել, առաջի ներկը քսել, երեսը քսել։

Подмáненный ած. հրապուրած, մոլորեցրած, խաբած, գլխից հանած։

Подмáнивать, —мани́ть բ. ն. հրապուրել, դէպ ինքն ձգել, խաբել, մոլորեցնել, գլխից հանել։

Подмáнка գ. ի. հրապոյր։

Подмáнщикъ, —щица գ. հրապուրող, մոլորեցնող, կանչող։

Подмáнъ գ. ա. տ. Подмáнка.

Подмарённикъ գ. ա. մածնի. բ.։

Подмáсленный ած. իւղով լցուած (ծածկուած)։

Подмáсливать, —лить բ. ն. վրէն իւղ լցնել։ —ся բ. ա. իւղով ծածկուել։

Подмастéрье գ. չ. վարպետի օգնական, բանուոր։

Подмáхивать, —хну́ть բ. ն. տակը շարժել || շտապով գրել, քամել։

Подмáчивать, —мочи́ть բ. ն. տակից թրջել։ —ся բ. ա. տակից թրջուել։

Подмáщивать, —мости́ть տակից փենարաններ շինել || բաւականաչափ քարել։ —ся բ. ա. բաւականաչափ քարուել։

Подмерзáть, —мёрзнуть բ. չ. փոքր ինչ մրսել։

Подмёрзлый ած. փոքր ինչ մրսած։

Подмёрзнуть տ. Подмерзáть.

Подмести́, —мéсть տ. Подметáть.

Подметáльщикъ, —щица գ. աւելող, սրբող։

Подмётанный, —тнутый ած. ծածուկ գրուած || նոր կօշկատակով։

Подметáть, —мести́, —мéсть բ. ն. աւելել, սրբել։ —ся բ. ա. աւելուել, սրբուել։

Подметáть տ. Подмётывать.

Подметённый ած. աւելուած, սրբուած։

Подмётка գ. ի. տակի կաշի (կօշկի)։ Подки́нуть —ки подъ сапоги́ —կօշկի տակը կաշի ձգել։

Подметну́ть տ. Подмётывать.

Подмётный ած. կօշկատակի, ոտքի տակի։ —ное письмó—կօշկատակ շարժող նամակ։

Подмёточный ած. կօշկատակի։

Подмéтчикъ, —чица գ. գա՞ղտնի ձըգող, գաղտնիկէց, ծածուկ ձգող (նամակ եւայլն)։

Подмётывать, —тáть, —тнýть ե. ն. տակը դնել, տեղաւորել || ծածուկ ձըգել, գաղտնի դնել || նոր կօշկատակ կարել։ —ся ե. ա. տակը դրուել, տակն ընկնել || կօշկատակ կարուել։

Подмётышъ տ. Подкúдышъ.

Подмúгивать, —гнýть ե. չ. աչքով անել, աչքուցօնք անել։

Подминáть, —мя́ть ե. ն. ճմլել, տրորել (տակին)։ —ся ե. ա. ճմլուել, տրորուել (տակին)։

Подмóга գ. ի. օգնութիւն, օժանդակութիւն, նպաստ || նեցուկ։

Подмогáть, —мóчь ե. ն. օգնել, օժանդակել, նպաստել։

Подмóжный ած. օգնութեան, նպաստի։

Подмокáть, —мóкнуть ե. չ. տակից թրջուել։

Подмóклый ած. տակից թրջուած։

Подмóкнуть տ. Подмокáть.

Подмолáживать, —лодúть ե. ն. թարմացնել, երիտասարդացնել։ —ся ե. ա. թարմանալ, երիտասարդանալ։

Подмолóженный ած. թարմացած, երիտասարդացած։

Подмóлвить տ. Потакнýть.

Подмолодúть տ. Подмолáживать.

Подморáживать, —рóзить ե. ն. սառեցնել, սառցնել, պաղեցնել։ —ся ե. ա. սառչել, պաղել։

Подморóженный ած. սառեցրած, պաղեցրած։

Подмостúть տ. Подмáщивать.

Подмóстки գ. ա. յգ. վերելեակ, դարեւանդակ։

Подмóченный ած. տակից թրջուած։

Подмочúть տ. Подмáчивать.

Подмóчка գ. ի. տակից թրջելը, տակից թրջուելը։

Подмóчь տ. Подмогáть.

Подмывáть, —мы́ть ե. ն. լուանալ, սրբել || փորել, սրբել տանել։ —ся ե. ա. լուացուել, սրբուել տարուել։

Подмы́зокъ գ. ա. ամարանոցի մօտի շինութիւն։

Подмы́лье գ. չ. սապնաջուր։

Подмы́тый ած. սրբուած տարուած (ջրից)։

Подмы́ть տ. Подмывáть.

Подмы́шка գ. ի. անթատակ, կռնատակ, թեւատակ, անութ։

Подмы́шковый ած. անթատակի։

Подмѣ́на գ. ի., подмѣнéніе գ. չ. փոխելը, փոխանակելը։

Подмѣ́ненный ած. փոխանակուած։

Подмѣ́нивать, —нúть ե. ն. փոխել, փոխանակել։ —ся ե. ա. փոխանակուել։

Подмѣ́нный ած. փոխած, խաբէութեամբ ուրիշի փոխարէն տուած։

Подмѣ́нщикъ, —щица գ. փոխող, փոխանակող, խարդախ։

Подмѣ́нъ տ. Подмѣ́на.

Подмѣня́ть տ. Подмѣ́нивать.

Подмѣсúть ե. ն. խառնել (շաղախելիս)։

Подмѣ́ска, пóдмѣсь գ. ի. խառնուրդ || || խառնելը (շաղախելիս)։

Подмѣчáть, —мѣ́тить ե. ն. նշմարել։ —ся ե. ա. նշմարուել, նկատուել։

Подмѣ́ченный ած. նկատուած, նշմարուած։

Подмѣ́шанный ած. խառնուած։

Подмѣ́шивать, —шáть ե. ն. աւելացնել, խառնել։ —ся ե. ա. խառնուել։

Подмя́тый ած. տակին ճմլուած կամ տրորուած։

Подмя́ть տ. Подминáть.

Поднаря́дъ գ. ա., поднаря́дье գ. չ. աստառ։

Поднаслѣ́дникъ գ. ա. երկրորդ կամ յաջորդ ժառանգ։

Подначáліе գ. չ. ստորադրութիւն։

Поднача́льный ած. ստորադիր, ստորադրեալ։

Поднача́льство տ. Поднача́ліе.

Поднебе́сная ած. գ. ի. երկնքի տակ եղած բոլոր տեղերը, արարած աշխարհն։

Поднебе́сный ած. երկնքի տակի, երկնատակ։

Поднебе́сье, подне́бесье գ. չ. մթնոլորտ, երկնատակ տարածութիւն։

Поднёбный ած. քիմքի, քմայ։

Подне́бье գ. չ. քիմք։

Поднесе́ніе գ. չ. մատուցանելը, բերելը, տալը։

Поднести́, —не́сть տ. Подноси́ть.

Подне́сь մ. մինչ այսօր։

Поднима́ть, —дыма́ть, —дня́ть բ. ն. բարձրացնել, ամբառնալ, ցոյց տալ, վեր առնել, վերցնել || վերականգնել, հաստատել։ — ся բ. ա. բարձրանալ, համբառնալ, վերանալ։

Поднови́ть տ. Подновля́ть.

Подновле́ніе գ. չ. նորոգելը, նորոգում։

Подновлённый ած. նորոգուած, նորոգած։

Подновля́ть, —ви́ть բ. ն. նորոգել։ —ся բ. ա. նորոգուել։

Подного́тная ած. գ. ի. գաղտնի միտք, գաղտնիք, տակնուվրէն։ Онъ зна́етъ всю его —ную—նա գիտէ նրա բոլոր տակնուվրէն։

Подно́жіе գ. չ. ոտքի տակինը || պատուանդան, ստորոտ։

Подно́жка գ. ի. ոտնկալ, կառքի ոտք։

Подно́жки գ. ի. յգ. զոյգ (որ ձգում են նորապսակների ոտքերի տակ)։

Подно́жный, ած. ստորոտի, ոտքի տակի։ — кормъ—արածելու խոտ։ —ная то́чка—ստորակէտ, ներքին կէտ։

Подно́сецъ, —сикъ գ. ա. փոքր ափսէ։

Поднесённый ած. բերած, բերուած, մատուցուած, հրամցրած։

Подноси́ть, поднести́ բ. ն. մօտեցնել, բերել, մատուցանել, ներկայացնել։ —ся բ. ա. բերուել, մօտ բերուել։

Подно́сишко գ. ա. անճոռնի ափսէ։

Подно́ска տ. Поднесе́ніе.

Подно́сный ած. ափսէի։

Подно́съ գ. ա. մատուցարան, ափսէ, բաժակակալ, սկահակալ, բաժակալ։

Подно́щикъ գ. ա. պանդոկի սպասաւոր։

По́днятый ած. բարձրացրած, վերցրած։

Подня́ть տ. Поднима́ть.

По́до տ. Подъ.

Подо́бенъ գ. ա. ձգլաւոր տուն (տօնաւորի կամ երգի), որին յարմարում են միւսները։

Подо́биться բ. ա. նմանել։

Подо́біе գ. չ. նմանութիւն, համանմանութիւն, պատշաճականութիւն։

Подо́блачный ած. ամպի տակի, երկնքի տակի, երկնատակի։

Подо́бно մ. նման, համանման, գունակ։

Подо́бный ած. նման, համանման, նմանօրակ, համօրակ։

Подобостра́стіе գ. չ. համակրութիւն || ստրկական խոնարհութիւն։

Подобостра́стно մ. համակրելով, կողմնակցութեամբ։

Подобостра́стный ած. համակիր, կողմնակից || ստրկական։

Подобра́ть տ. Подбира́ть.

Подобру́ поздоро́ву տ. Поздоро́ву.

Подо́гнанный ած. քշուած, տարուած, շտապեցրած։

Подогна́ть տ. Подгоня́ть.

Подо́гнутый ած. ծալուած, դէպի ներս ծալուած։

Подогну́ть տ. Подгиба́ть.

Подогрѣва́ніе գ. չ. նորից տաքացնելը։

Подогрѣва́ть, —грѣть բ. ն. նորից տաքացնել։ —ся բ. ա. նորից տաքանալ։

Подогрѣ́тый ած. նորից տաքացրած։

Пододвига́ть, —дви́нуть տ. Подвига́ть.

Подождáть բ. ն. սպասել, համբերել:

Подóзванный ած. կանչուած, կոչուած, հրաւիրուած:

Подозвáть տ. Подзывáть.

Подозрúтельно մ. կասկածոտութեամբ, կասկածաւոր կերպով:

Подозрúтельный ած. կասկածելի, կասկածոտ, կասկածաւոր:

Подозрѣвáть բ. ն. կասկածել: —ся բ. ա. կասկածուել:

Подозрѣ́ніе գ. չ. կասկած:

Подозрѣ́ть տ. Подзирáть.

Подóйникъ, —ничекъ գ. ա. կովկիթ, կաթի աման, կթելու քուղայ:

Подойтú տ. Подходúть.

Подокóнникъ գ. ա. առաջնամաս լուսամուտի, լուսամուտի առաջի տախտակ:

Подокóнный ած. լուսամուտի առաջնամասի:

Подокóнокъ, подокóнье տ. Подокóнникъ.

Подолбúть տ. Подáлбливать.

Подóліе գ. չ. սարի ստորոտ, լեռնոտն:

Подóлъ գ. ա. լեռնոտն || քղանց (զգեստի), փէշ:

Подóльникъ գ. ա. քղանցի զարդ:

Подóльній, —ный տ. Подгóрный.

Подóльно մ. մաս-մաս:

Подольщáться, —льстúться բ. ն. մօտենալ, շողոքորթել, քծնել:

Подомáшнему մ. ընտանեբար, տնական կերպով:

Подомéтръ գ. ա. ճանապարհաչափ, ուղեչափ (գործիք):

Подóнки գ. ա. յգ. մնացորդք, տկնուցք:

Подóночный, —дóнный ած. տկնուցքի:

Подопрѣвáть, —прѣть բ. չ. փտել, պղել, վնասուել (խոնաւութիւնից):

Подопрѣ́лый ած. փտած, լպած, վնասուած:

Подопрѣ́ть տ. Подопрѣвáть.

Подорвáть տ. Подрывáть.

Подорожáть բ. ն. թանգանալ:

Подорожúть բ. չ. չգնահատել, նշանակութիւն չտալ:

Подорóжная ած. գ. ի. անցաթուղթ (ճանապարհի):

Подорóжникъ գ. ա. գլխախոտական. թ. || || գառնալեզու, ջղախոտ. բ.:

Подорóжный ած. ճանապարհի վրայի || || ճանապարհորդութեան:

Подорѣ́шникъ տ. Подлѣ́сникъ.

Подóса տ. Подóсь.

Подосúновикъ գ. ա. կարմիր սունկ. բ.:

Подóсланецъ գ. ա. ուղարկուած, լրտես:

Подослáть տ. Подсылáть.

Подоспѣвáть, —спѣ́ть բ. չ. ժամանել, ժամանակին հասնել:

Подостлáть տ. Подстилáть.

Подóсь գ. ի. (մուշտակների եւայլն) մազ:

Подотвѣ́тный ած. պատասխանատու || || դատապարտեալ:

Подоткáть, - ткнýть տ. Подтыкáть.

Подóхлый ած. սատկած:

Подóхнуть բ. չ. սատկել:

Подóшва գ. ի. գարշապար, ոտքի տակ, ներբան: — горы — լեռնոտն, սարի ոտք:

Подóшвенный, —дóшевеный ած. գարշապարի:

Подпáдать, —пáсть բ. չ. տակն ընկնել, ենթարկուել:

Подпáивать, —поúть բ. ն. խմացնել, հարբեցնել:

Подпáивать, —паять բ. ն. մածուցանել, կպցնել, լեհիմել:

Подпáкостить բ. չ. ապականել, խանգարել:

Подпáлзывать, —ползтú բ. չ. տակը սողալ, սողոսկել:

Подпáливать, —палúть բ. ն. տակից վառել:

Подпáлина գ. ի. այրուած տեղ:

Подпалúть տ. Подпáливать.

Подпа́лка գ. ի. խորխոխ, խորիզ։
Подпа́ривать, —па́рить բ. ն. շոգիի մէջ եփել, բուղլամիշ անել։ —ся բ. կ. շոգիով եփուել, բուղլամիշ լինել։
Подпа́ренный ած. շոգիով եփուած, բուղլամիշ եղած։
Подпа́рывать, —поро́ть բ. ն. քակել, քանդել, պատռել (կարը)։ —ся բ. կ. քակուել, քանդուել, պատռուել (կարը)։
Подпа́сть տ. Подпада́ть.
Подпа́хивать, —пахну́ть բ. ն. թեթև կերպով աւելել կամ սրբել։
Подпа́ханный ած. կրկին հերկուած։
Подпа́хивать, —ха́ть բ. ն. կրկին հերկել կամ վարել։ —ся բ. կ. կրկին հերկուել։
Подпахну́тый ած. թեթևակի աւելած։
Подпёка գ. ի. այրուցք, խրխուցք, այրուած տեղ (հացի)։
Подпека́ть, —пе́чь բ. ն. այրել, խանձել, կարմրացնել (հաց)։ —ся բ. կ. այրուել, խանձուել, կարմրել (հաց)։
Подпере́ть տ. Подпира́ть.
Подпести́чный ած. ստորաբողբոջ։ —ныя расте́нія—ստ·բաբողբոջ աւէշք։
Подпеча́танный ած. կնքած ներքևում։
Подпеча́тывать, —ча́тать բ. ն. կնիքը խփել ներքևում։
Подпе́чекъ, —пе́чникъ գ. ա. վառարանի տակի տեղ (ռուսաց)։
Подпеч'нный, —ч'ный ած. այրուած, խանձուած, կարմրած (հացի մաս)։
Подпе́чь տ. Подпека́ть.
Подпе́чье տ. Подпе́чекъ.
Подпива́ть, —пи́ть բ. չ. հարբել, կոնծել։
Подпи́ленный, —лёный ած. տակից սղոցուած։
Подпи́ливать, —пили́ть բ. ն. տակից սղոցել։ —ся բ. կ. տակից սղոցուել։
Подпи́локъ գ. ա. փոքրիկ խարտոց, խարտոցիկ։
Подпи́лочный ած. փոքրիկ խարտոցի։
Подпира́льный, —ра́тельный ած. նեցուկ դնելու, յենելու։
Подпира́ть, —пере́ть բ. ն. նեցուկ տալ, յենուել։
Подпи́санный ած. ստորագրած, ստորագրուած։
Подписа́ніе գ. չ. ստորագրութիւն, ստորագրելը։
Подписа́ть տ. Подпи́сывать.
Подпи́ска գ. ի. ստորագրութիւն || ստացագիր, ստորագրութիւն || բաժանորդագրական կամ ստորագրական թերթ։
Подписно́й ած. ստորագրութեան || բաժանորդագրական։
Подпи́счикъ, —чица գ. ստորագրող || բաժանորդ։
Подпи́сывать, —писа́ть բ. ն. ստորագրել։ —ся բ. կ. ստորագրուել || բաժանորդագրուել։
По́дпись գ. ի. ստորագրութիւն։
Подпи́ть տ. Подпива́ть.
Подпла́ченный ած. տակից կարկատուած։
Подпла́чивать, —плати́ть բ. ն. տակը կարկատել, կարկատան դնել։
Подпле́сть տ. Подплета́ть.
Подплёта, —та́ло գ. ա. խաբերայ, հնարող, շարադրող, սուտ սարքող։
Подплета́ть, —пле́сть բ. ն. կրկին կամ հետը հիւսել։ —ся բ. կ. կրկին անգամ կամ միասին հիւսուել։
Подплетённый ած. կրկին հիւսուած, խառնին հիւսուած։
Подплыва́ть, —плы́ть բ. չ. լողալով մօտենալ || նաւելով մօտենալ։
Подпля́сывать, —са́ть բ. չ. պարել որևէ երգի կամ նուագի եղանակով։
Подпо́енный ած. խմցրած, հարբեցրած։
Подпо́ить տ. Подпа́ивать.
Подползти́ տ. Подпа́лзывать.
Подполко́вникъ գ. ա. փոխ-գնդապետ։
Подполко́вница գ. ի. փոխ-գնդապետի կին։

Подполко́вничій ած. փոխ-գնդապետի։
Подпо́локъ գ. ա. փէշի աստառ։
Подпо́лье գ. չ. դատարկութիւն սենեակի յատակի տակ։
Подпо́льный ած. յատակի տակի։
Подпо́ра, —рка գ. է. նեցուկ, պատսպարան, զօրավիգ || օգնութիւն, նպաստ || խեչակ, բութակ, քարակ, ատրճանակ, ամձրութ։
Подпо́рный ած. նեցուկի, յենակի։
Подпоро́жье գ. չ. քարափայտներից ներքև (գետի մէջ)։
Подпо́ротый ած. քակուած կարով, պատռուած կարով։
Подпоро́ть տ. Подпа́рывать.
Подпо́рочный ած. նեցուկի, յենակի։
Подпору́чикъ գ. ա. փոխ-հարիւրապետ, պոդպորուչիկ։
Подпору́чица գ. է. պոդպորուչիկի կին։
Подпору́чичій ած. պոդպորուչիկի։
Подпоя́санный գօտեպնդուած, գօտեօրուած։
Подпоя́сать տ. Подпоя́сывать.
Подпоя́ска, —сочка գ. է. գօտի, գօտիկ։
Подпоя́сочный ած. գօտիի, գօտիկի, գօտու։
Подпоя́сывать, —сать բ. ն. գօտի կապել, գօտեպնդել, գօտեօրել։ —ся բ. ա. գօտեպնդուել, գօտեօրուել։
Подпра́вленный ած. ուղղուած, սրբագրուած։
Подправля́ть, —ра́вить բ. ն. ուղղել, սրբագրել։ —ся բ. ա. ուղղուել։
Подпра́порщикъ գ. ա. ենթասպայ՝ ազնուական տոհմից, պոդպրապորշչիկ։
Подпра́порщичій ած. պոդպրապորշչիկի։
Подпру́га գ. է. քաշկի, թամբակալ, տակափնակի, թանգ, փորի փոկ. տՃ. զօլան։
Подпру́живать, —жить բ. ն. թամբակին ամրացնել, զօլանը քաշել։

Подпру́жный ած. թամբակալի, զօլանի։
Подпры́гивать, —гну́ть բ. չ. ոստնուլ, վեր-վեր թռչել, թռչկոտել։
Подпряга́ть տ. Припряга́ть.
Подпу́пье գ. չ. պորտի տակ։
Подпу́сканный, —пу́щенный ած. մօտ թողած, տակը թողած։
Подпуска́ть, —пуща́ть, —пусти́ть բ. ն. մօտ թողնել || թողնել տակից անցնելու || մի հեղուկը միւսի մէջ լցնել։ —ся բ. ա. մօտ թողնուել, տակը թողնուել։
По́дпускъ գ. ա. մօտ թողնելը։
Подпусти́ть տ. Подпуска́ть.
Подпуща́ть տ. Подпуска́ть.
Подпѣва́ть, —пѣ́ть բ. ն. ձայնակցել, ձայն բռնել (նուագարանի, երգի և այլն)։
Подпя́тка գ. է. ընկրկելը, յետ-յետ գընալը (կառքի, նաւի և այլն)։
Подпя́тный ած. կրնկի տակի։
Подра́вненный ած. հաւասարեցրած (տակից կտրուելով կամ խուզուելով)։
Подра́внивать, —ровня́ть բ. ն. հաւասարացնել, հաւասարացնել տակից կտրելով կամ խուզելով։ —ся բ. ա. հաւասարուել տակից կտրուելով կամ խուզուելով։
Подрадѣ́ть բ. չ. բաւականութիւն պատճառել, ուրախացնել։
Подража́ніе գ. չ. նմանութիւն, նմանողութիւն։
Подража́тель, —льница գ. նմանող, հետևող։
Подража́тельный ած. նմանելու արժանի։
Подража́ть բ. չ. նմանել, հետևել։
Подра́жнивать, —дра́знивать, —зни́ть բ. ն. երբեմնակի կամ փոքր ինչ գրգռել։
Подраздѣле́ніе գ. չ. վերաբաժանութիւն, երկրորդ բաժանում, վերստին

բաժանում || վերաբաժին, ստորաբաժին։

Подраздѣлённый ած. վերաբաժանուած։

Подраздѣля́ть, —дѣли́ть բ. ն. վերաբաժանել, ստորաբաժանել։ **—ся** բ. ա. վերաբաժանուել, ստորածուել, վերածուել։

Подразни́ть տ. **Подра́жнивать.**

Подразумѣва́емый ած. զօրութեամբ իմացած։

Подразумѣва́ть բ. ն. զօրութեամբ իմանալ։ **—ся** բ. ա. զօրութեամբ իմացուել։

Подраста́ть, — дрости́ բ. չ. աճել, զարգանալ, մեծանալ։

Подра́ть տ. **Подира́ть.**

Подра́ться բ. ա. կռուել, ծեծկուել։

Подребёрный ած. կողերի տակի, սնակշտի։

Подребе́рье, подре́бріе գ. չ. սնակուշտ, կողի տակը։

Подрема́ть բ. չ. նիրհել։

Подри́зникъ գ. ա. սքեմնաւոր (զգեստ հոգեւորականների)։

Подро́бно մ. մանրամասնաբար, հանգամանօրէն, մի առ մի։

Подро́бность գ. ի. մանրամասնութիւն։ **—ти** յգ. մանրամասնութիւնք, հանգամանք։

Подро́бный ած. մանրամասն, մի առ մի։

Подровня́ть տ. **Подра́внивать.**

Подрожа́ть բ. չ. դողալ (մի ժամանակ)։

Подроста́ть, — сти́ տ. **Подраста́ть.**

Подро́стокъ գ. ա. նորահաս, պատանի։

Подро́стъ գ. ա. ծառերի աճելը || մատղաշ ծառեր։

Подро́сть տ. **Подраста́ть.**

Подруба́ть, —би́ть բ. ն. տակից կտրել || || խոծապել, վրայ կարել։

Подру́га գ. ի. ընկերուհի, բարեկամուհի։

Подруго́му մ. ուրիշ տեսակ, այլ կերպ։

Подру́женька տ. **Подру́га.**

Подру́жески մ. ընկերաբար, բարեկամաբար։

Подружи́ть բ. ն. ընկերացնել, բարեկամացնել։ **—ся** բ. ա. ընկերանալ, բարեկամանալ։

Подру́жка տ. **Подру́га.**

Подрука́вный ած. թեզանիքի տակի։

Подрумя́ненный ած. փոքր ինչ սնգուրուած։

Подрумя́нивать, —нить բ. ն. սնգուրել փոքր ինչ, կարմրացնել։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ սնգուրուել։

Подру́чникъ գ. ա. օգնական, [illegible]։

Подру́чно մ. յարմար կերպով։

Подру́чный ած. յարմար, վարժ, յաջողակ։

Подрыва́ть, —ры́ть բ. ն. տակը փորել։ **—ся** բ. ա. տակից փորուել։

Подрыва́ть —дорва́ть բ. ն. կտրել, ընդհատել, պատռել || վնասել, [illegible] դառնալ։ **—ся** բ. ա. կտրուել, քանդուել, պատառուել || վնասուել։

Подры́въ գ. ա. ական || վնաս։

Подры́тый ած. տակից փորուած։

Подры́ть տ. **Подрыва́ть.**

Подрѣ́занный ած. տակից կտրուած։

Подрѣза́ть, подрѣ́зать տ. **Подрѣзывать.**

Подрѣ́зка գ. ի. տակից կտրելը, ներսից կտրելը, ներսից փորելը։

Подрѣзно́й ած. տակից կտրուած || տակից կտրող, տակից կտրելու։

Подрѣ́зъ գ. ա. տակից կտրելը։

Подрѣ́зывать, —рѣза́ть, —рѣ́зать բ. ն. տակից կտրել։ **—ся** բ. ա. տակից կտրուել։

Подрѣ́зь գ. ա. կտրուած տեղը։

Подря́блый տ. **Передря́блый.**

Подря́бнуть տ. **Передря́бнуть.**

Подряга́ть բ. չ. զօռալ (ոտքը)։

Подряди́ть տ. **Подряжа́ть.**

Подрядный ած. աճուրդի, կապալի։
Подрядческій ած. կապալառուի։
Подрядчикъ գ. ա. կապալառու.
Подрядъ գ. ա. կապալ, փոխդրամ։
Подрядъ մ. կարգով, միմեանց յետևից։
Подряжать, —рядить բ. ն. վարձել։ —ся բ. ա. վարձուել։
Подряженный ած. վարձուած։
Подрясникъ գ. ա. պատմուճան։
Подсада տ. Засада.
Подсаженный ած. մօտ նստեցրած։
Подсаживать, —садить բ. ն. մօտ նստեցնել։ —ся բ. ա. մօտ նստել։
Подсаленный ած. ճարպոտուած, եղոտուած։
Подсаливать, —лить բ. ն. ճարպոտել, եղոտել։ —ся բ. ա. ճարպոտուել, եղոտուել։
Подсасывать, —сосать բ. ն. ծծել։
Подсвистывать, —свиснуть բ. չ. շուացնելով ձայնակցել։
Подсвѣчникъ գ. ա. աշտանակ, շամադան։
Подсвѣчный ած. աշտանակի, շամադանի։
Подсиживать, —сидѣть բ. ն. մօտ նստել, դարան մտնել։
Подсинивать, —нить բ. ն. փոքր ինչ կապոյտ ներկել։ —ся բ. ա. փոքր ինչ կապուել կամ կապոյտ ներկուել։
Подскабливать, —коблить բ. ն. քերել (դանակով)։
Подсказчикъ, —чица գ. ծածուկ ասող, յուշարար։
Подсказывать, —сказать բ. ն. ծածուկ ասել, յուշարարութիւն անել։
Подскакивать, —скакать բ. չ. վազելով մօտենալ, վազելով գնալ (ձիով և այլն)։
Подскакивать, —скочить, —скокнуть բ. չ. թռչել, ոստնել, թռչելով վեր հանել։
Подскобленный ած. քերած, քերուած (դանակով)։
Подскоблить տ. Подскабливать.
Подскокнуть տ. Подскакивать.
Подскокъ գ. ա. ոստիւն, ոստոստիւն։
Подскочить տ. Подскакивать.
Подскребать, —рести, —кресть բ. ն. քերել (թիակով, բահով և այլն)։
Подскребённый ած. քերած, քերուած (թիակով և այլն)։
Подслащённый ած. քաղցրացրած, անուշցրած։
Подслащивать, —щать, —сластить բ. ն. քաղցրացնել, անուշցնել։ —ся բ. ա. քաղցրանալ, անուշնալ։
Подслуживать, —жить բ. չ. —ся բ. ա. շողոքորթել, ծառայութիւններ անել։
Подслужливый ած. պատրաստակամ ծառայութիւններ անելու, քծնող։
Подслушанный ած. ծածուկ լսուած։
Подслушивальщикъ, —щица գ. ծածուկ լսող։
Подслушивать, —шать բ. ն. ծածուկ լսել։
Подслѣповатый, —лѣпый ած. փոքր ինչ կոյր, քոռՃօ, ճիպռ։
Подсматривальщикъ գ. ա. լրտես։
Подсматривать, —мотрѣть բ. ն. լրտեսել, լրտեսութիւն անել։
Подсмотрщикъ գ. ա. լրտես։
Подсмотръ գ. ա. լրտեսութիւն։
Подсмотрѣть տ. Подсматривать.
Посмѣивать, —мѣять բ. ն., —ся բ. ա. ծաղրել, կատակել, այպանել, ծաղր անել, անարգ անել։
Подснѣжникъ գ. ա. ձնծաղիկ. բ.։
Подснѣжный ած. ձնի տակի, ձիւնածածկ։
Подсоба գ. է. օգնութիւն, նպաստ։
Подсоблять, —бить բ. չ. օգնել, նպաստել։
Подсовывать, —вать, —сунуть բ. ն.

տակը քշել, տակը օծել։

Подсолённый ած. կրկին աղած, շատ աղած։

Подсоли́ть բ. ն. աղը աւելացնել, կրկին աղել || — кому́ — վրէժանք բերել, օյին խաղալ։

Подсо́лнечная ած. գ. ի. աշխարհ, երկիր, արարած աշխարհ։

Подсо́лнечникъ գ. ա. արեւածաղիկ, արեւաշուրջ ծաղիկ. ը.։

Подсо́лнечный ած. արեւատակի։

Подсо́санный ած. ծծուած, ծծած։

Подсоса́ть տ. Подса́сывать.

Подсо́хлый ած. փոքր ինչ չորացած։

Подсо́хнуть տ. Подсыха́ть.

Подспа́ривать, —по́рить բ. չ. օգնել, նպաստել, պաշտպանել, զօրացնել։

Подспо́рье գ. չ. նեցուկ, պատսպարան։

Подста́ва գ. ի. նեցուկ, յենարան։

Подста́вить բ. ն. յենել, նեցուկ դնել։

Подста́вка գ. ի. նեցուկ, յենարան։ — въ скри́нкѣ и др. — լարակալ (տախտակ նուագարանի)։

Подста́вленный ած. յենած, նեցուկ տուած։

Подста́вливать, —ля́ть, —ста́вить բ. ն. նեցուկ տալ || — но́гу — ոտք դնել, խաբել, վնասել։ —ся բ. ա. նեցուկ ունենալ։

Подставно́й ած. փոխարէն դրուած || տակը դրուելի։

Подста́вочка տ. Подста́вка.

Подста́вочный ած. փոխարէն դրուած։

Подста́роста գ. ա. տանուտէրի օգնական։

Подстёганный ած. բամբակած, բամբակով լցուած (զգեստի մէջերը և այլն)։

Подсте́гивать, —га́ть բ. ն. աստառ կարել, բամբակ լցնել աստառի մէջ։

Подсте́гивать —гну́ть բ. ն. կոճկել։

Подстёгнутый ած. կոճկած։

Подстерега́тельство գ. չ. զգուշութիւն, զգուշանք։

Подстерега́ть, —тере́чь բ. ն. զգոյշ մնալ, զգուշացած լինել։

Подстережённый ած. զգուշացած։

Подстила́ть, —стла́ть բ. ն. սփռել, փռել (տակը)։ —ся բ. ա. փռուել (տակը)։

Подсти́лка գ. ի. փռուածք, տապաստ

Подсти́лочный ած. փռուող, փռելու։

Подсто́жникъ գ. ա. —сто́жье գ. չ. դէզի տակ, ինչ բանի վրայ որ դէզ դնում են։

Подсто́й գ. ա. արմատից չորացած ծառ

Подсто́йникъ տ. Подсто́й.

Подсто́йный ած. արմատից չորացած։

Подсторожи́ть տ. Сторожи́ть.

Подстра́ивать, —ро́ить բ. ն. տակը շինել, մօտ շինել || յարմարել, ներդաշնակել, սարքել, զիլեցնել (նուագարան)։

Подстрека́ніе գ. չ. գրգռելը, գրգռ- յուզում։

Подстрека́тель, —льница գ. գրգռ- գրգռող, յուզող։

Подстрека́тельный ած. գրգռիչ, յուզիչ

Подстрека́тельство գ. չ. գրգռութիւն, գրգռումն, գրգռում։

Подстрека́ть, —кну́ть բ. ն. գրգռել, յուզել, խռովել, գրգել։

Подстрига́ть, —стри́чь բ. ն. խուզել, կարճել։ —ся բ. ա. խուզուել, կարճուել։

Подстри́женный ած. խուզուած։

Подстропи́льный ած. ձեղնատակի։

Подстро́чный ած. բառացի — перево́дъ — բառացի թարգմանութիւն։

Подстрѣ́ленный ած. գնդակահար։

Подстрѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. գնդակահար անել։ —ся բ. ա. գնդակահար լինել։

Подстрѣ́лина գ. ի. շեղ նեցուկ, (թեք յենակ)։

Подстрѣли́ть տ. Подстрѣ́ливать.

Подступа́ть, —пи́ть բ. չ. մօտենալ

‖ մանել տակը (ծածկի, յարկի ևայլն)։

Подступъ գ. ա. մօտենալը, մերձենալը ‖ յարձակումներ։

Подстывать, —тыть բ. չ. սառչել, պաղել (փոքր ինչ)։

Подстылый ած. փոքր ինչ սառած, պաղած։

Подстыть տ. Подстывать.

Подстѣнокъ գ. ա. պատի նեցուկ։

Подстягивать, —гнуть տ. Пристягивать.

Подсудимость գ. ի. ամբաստանեալ լինելը, դատաստանի ենթարկուած լինելը։

Подсудимый ած. ամբաստանեալ ‖ քննութեան տակ եղած։

Подсудный ած. դատաստանի ենթարկելի լինելը։

Подсумокъ գ. ա. վառօդապարկ (զինուորի)։

Подсумочный ած. վառօդապարկի տակի։

Подсунутый ած. տակը խոթած, տակը դրած։

Подсунуть տ. Подсовывать.

Подсурмливать, —мить բ. ն. յօնքերը սուրմայել։

Подсусѣживаться, —сѣдиться բ. ա. մօտ նստել, զօդուիլ ‖ ընկերանալ որևէ չար մտօք։

Подсушенный, —шёный ած. չորացած (փոքր ինչ)։

Подсушивать, —шить բ. ն. փոքր ինչ չորացնել։ —ся բ. ա. չորանալ (փոքր ինչ)։

Подсылать, —дослать բ. ն. ծածուկ ուղարկել (որևէ գործողութեամբ)։ —ся բ. ա. ուղարկուել (ծածուկ և չար գործողութեամբ)։

Подсылка գ. ի. ծածուկ ուղարկելը (չար գործողութեամբ)։

Подсыльный ած. ծածուկ ուղարկուած (չար գործողութեամբ)։

Подсыльщикъ, —льщица գ. ծածուկ և չար գործողութեամբ ուղարկող։

Подсыпанный ած. տակը ցանուած։

Подсыпать, —сыпать բ. ն. տակը սփռել, շաղ տալ, ցանել։ —ся բ. ա. տակին ցանուել։

Подсыпъ, —сыпка գ. ցանելը, փռելը ‖ ցանածը։

Подсытить տ. Подсычивать.

Подсыхать, —сохнуть բ. չ. ցամաքել, չորանալ (փոքր ինչ)։

Подсычивать, —сытить բ. ն. խառնել, մեղր կամ շաքար խառնել։

Подсѣвать, —сѣять բ. ն. էլի ցանել։ —ся բ. ա. էլի ցանուել։

Подсѣвка, подсѣвъ գ. յետոյ ցանուած, յետի ցանքը։

Подсѣдать, —сѣсть բ. չ. մօտ նստել, կողքին նստել։

Подсѣдельный ած. թամբի, թամբի տակի ‖ թամբուող։ —ная лошадь —թամբուող ձի։

Подсѣдина գ. ի. ալճղան, ալճղան, ուռուցք (ձիու ոտքի), թօրուղ։

Подсѣдъ գ. ա. աղուամազ ‖ աշնան ցանքի երևալը ձնի տակից ‖ զուտ մեղր, մեղրի ծոր։

Подсѣка տ. Новина.

Подсѣкать, —сѣчь բ. ն. տակից կտրել։ —ся բ. ա. տակից կտրուել։

Подсѣкъ գ. ա. հատոց, հատ, կտրած որթի ճիւղ, մատը (որթի)։

Подсѣсть տ. Подсѣдать.

Подсѣченный ած. տակից կտրուած։

Подсѣчь տ. Подсѣкать.

Подсѣянный ած. էլի ցանուած։

Подсѣять տ. Подсѣвать.

Подтаивать, —таять բ. չ. տակից հալիլ։

Подтакала տ. Подтакивальщикъ.

Подтакивальщикъ, —щица գ. զոզող, քաջալերող, շողոքորթող։

Подтакивать, —кнуть բ. չ. զոզել, քաջալերել։

Подтáлкивать, —толкнýть բ. չ. դրդել, մղել։

Подтáлкивать, —толкать բ. ն. տակը քշել, տակը հրել։

Подтáпливать, —топи́ть բ. ն. վառարանի մէջ տաքացնել։ —ся բ. ա. վառարանի մէջ տաքանալ։

Подтаскáть տ. Подтáскивать.

Подтáскивать, —тащи́ть բ. ն. տակից քաշել։ —ся բ. ա. տակից քաշուել։

Подтасóвывать, —совáть բ. ն. սարքել, խառնել (խաղաթուղթը)։ —ся բ. ա. խառնուել, սարքուել (խաղաթուղթը)։

Подтасóванный ած. սարքուած (խաղաթուղթ)։

Подтáчивать, —точи́ть բ. ն. սրել || սպառել, մաշել։ —ся բ. ա. սրուել || սպառուել, մաշուել։

Подтáчивать, —тачáть բ. ն. տաշել, կարել։

Подтáщенный ած. տակից քաշուած։

Подтащи́ть տ. Подтáскивать.

Подтáять տ. Подтáивать.

Подтверди́тельно մ. հաստատելով, հաստատաբար։

Подтверди́тельный ած. հաստատողական, կրկնողական, ստորասական։

Подтверждáть, —тверди́ть բ. ն. հաստատել։ —ся բ. ա. հաստատուել։

Подтверждённый ած. հաստատուած։

Подтверждéніе գ. չ. հաստատութիւն։

Подтекáть, —тéчь բ. չ. տակից վազել, տակից հոսել։

Подтёлокъ գ. ա. մոզի, տարեկան հորթ։

Подтенсти́ть բ. ն. ցանցով բռնել, պարանով բռնել։

Подтерéть տ. Подтирáть.

Подтёртый ած. սրբուած, մաքրուած։

Подтёсанный ած. տակից տաշուած։

Подтёсывать, —сáть բ. ն. տակից տաշել։ —ся բ. ա. տակից տաշուել։

Подтéчь տ. Подтекáть.

Подти́бренный ած. ձեռաց գողացած, խլած, փախցրած։

Подти́бривать, —ти́брить բ. ն. ձեռաց գողանալ, փախցնել։

Подтирáть, —терéть բ. ն. մաքրել, սրբել || չփել։ —ся բ. ա. սրբուել, մաքրուել։

Подти́рка գ. է. մաքրելը, սրբելը։

Подти́сканный, —ти́снутый ած. տակից սեղմուած։

Подти́скивать, —ти́снуть բ. ն. տակը սեղմել, տակից ճնշել։

Подтóкъ գ. ա. կաթկթոց, կաթելը || տակից թրջուելը։

Подтолкнýть տ. Подтáлкивать.

Подтопи́ть տ. Подтáпливать.

Подтóпка գ. է. վառելու կոչան, տաշեղ եւայլն։

Подтóпленный ած. վառարանի մէջ տաքացրած։

Подтопля́ть տ. Подтáпливать.

Подтормози́ть տ. Тормози́ть.

Подтóченный ած. սրուած || սպառած, մաշած։

Подтрáвленный ած. գրգռուած, արձակուած, քըս-քըս արած։

Подтрáвливать, —трави́ть բ. չ. շնե-րը հիս անել, քըս-քըս անել, գրգռել, արձակել մէկի վրայ։

Подтрýнивать, —ни́ть բ. չ. ծաղրել, ծիծաղել։

Подтыкáть, —доткáть բ. ն. տակը հիւսել, գործել։

Подтыкáть, —ты́кать, подоткнуть բ. ն. տակը խրել, քշել, չփաթել, խառնել։ —ся բ. ա. տակից խրուել։

Подтя́гивать, —тянýть բ. ն. ամուր քաշել || օգնել քաշելիս || ձայնակցել։ —ся բ. ա. ամուր քաշուել։

Подтя́жка գ. է. ներբանի փոկ, ձգիչ (պարան եւայլն)։

Подтя́жки գ. է. յգ. տաբատաձիգ

վարտիքակալ (երկու փոկ ուսերից ձր-գած)։

Подтя́нутый ած. ամուր ձգուած || ձայնակից եղած, ձայն բռնուած։

Подтяну́ть տ. Подтя́гивать.

Подтя́пать, —пнуть ժ. բ. ն. գողանալ, խլել, յափշտակել։

Подува́ть, —ду́ть բ. չ. փչել (քամի)։

Подуди́ть տ. Дуди́ть.

Поду́мать բ. չ. մտածել, խորհել։

Поду́мывать բ. չ. մտածել (շուտ-շուտ կամ ժամանակ առ ժամանակ)։

Подура́цки մ. յիմարաբար, էշի պէս։

Подура́чить բ. ն. յիմարացնել։ —ся բ. ա. յիմարութիւններ անել։

Подури́ть տ. Дури́ть.

Подурнѣ́лый ած. տգեղացած։

Подурнѣ́ть տ. Дурнѣ́ть.

Подусти́тель, —льница գ. գրգռող, մոլորեցնող։

Подусти́тельный ած. գրգռիչ, մոլորեցուցիչ։

Подусти́ть բ. ն. գրգռել, մոլորեցնել։

Поду́стъ գ. ա. երկայնադունչ, երկայնաքիթ ձուկ։

Поду́ть տ. Подува́ть.

Подутю́жникъ գ. ա. արդուկի տակնոց։

Подуча́ть, —ду́чивать, —чи́ть բ. ն. սովորացնել, գրդել, սադրել։ —ся բ. ա. սովորել, գրդուել։

Подучённый ած. սովորեցրած, գրդուած։

Подуше́вно մ. մտերմաբար, բարեկամաբար։

Подуше́вный ած. մտերմական, բարեկամական։

Поду́шечка գ. ի. բարձիկ։

Поду́шечный ած. բարձի։

Поду́шка գ. ի. բարձ։

Поду́шный ած. ամեն մի հոգու կամ գլխու համար։ — ная по́дать գլխահարկ։

Подуща́ть, —дусти́ть բ. ն. գրգռել, գրդել, յորդորել, մոլորեցնել։

Подуще́ніе գ. չ. գրգռելը, գրդելը։

Подхва́тывать, —ти́ть բ. ն. բռնել, խլել, յափշտակել || յափշտակել || ձայնակցել։

Подхва́ченный ած. բռնուած || յափշտակուած։

Подхво́стникъ գ. ա. պոչկալ, փոկ (ձիու), գոտկապն։

Подходи́ть, подойти́ բ. չ. տակը մտնել, տակը տեղաւորուել || մօտ գալ, մօտենալ || նմանել, յարմարուել։

Подхо́дчивый ած. վստահ, ժիր, քաղաքավարի։

Подхо́дъ գ. ա. գալը, մօտենալը։

Подходя́щій ած. յարմար, նպատակայարմար։

Подца́пать, —пнуть բ. ն. յափշտակել, խլել, ճանկը ձգել || գողանալ։

Подцвѣча́ть, —вѣ́чивать, —вѣти́ть բ. ն. ներկել, գունաւորել։ —ся բ. ա. ներկուել, գունաւորուել։

Подцвѣчённый ած. ներկուած, գունաւորուած։

Подцѣпи́ть տ. Подцѣ́пливать

Подцѣ́пка գ. ի. կարթ, չանկալ || անմանի կանթ || հորթի կապ, աթոկ։

Подцѣплённый ած. տակից բռնուած (կարթով ևայլն), ճանկուած։

Подцѣ́пливать —пля́ть, —пи́ть բ. ն. տակից բռնել (կարթով ևայլն) || խորամանկութեամբ ձեռք ձգել, ճանկել, փախցնել։ —ся բ. ա. տակից բռնուել, ձեռք ձգուել խորամանկութեամբ։

Подча́ливать, —ча́лить բ. ն. չուանից կապել (նաւը ևայլն) || կապարալարը բռնել (պատի ուղղութիւնը ստուգելու համար)։

Подча́локъ գ. ա. նաւակ։

Подча́съ մ. երբեմնապէս, երբեմն։

Подчелю́стный ած. ծնօտի տակի։

Подчёркивать, —чёрчивать, —черкнуть, —чертить բ. ն. տորագծել, տակը խազել, ընդգծել, տակը գծել։ —ся բ. ա. ընդգծուել, տակը գծուել, տորագծուել։

Подчернённый ած. սեւացրած, սեւցրած, սեւ ներկած։

Подчернивать, —нить բ. ն. սեւացնել, սեւ ներկել։

Подчертить տ. Подчёркивать.

Подчёрченный, —чёркнутый ած. տակը գծուած, տորագծուած (բառ և այլն)։

Подчёрчивать տ. Подчёркивать.

Подчиваніе է. չ. մեծարանք, հրամցնելը։

Подчивать, по— բ. ն. մեծարել, հրամցնել։

Подчиненіе է. չ. ստորադրութիւն, ենթարկուելը։

Подчинённость է. ի. ստորադրութիւն, ենթարկուած լինելը։

Подчинённый ած. ստորադրեալ, պարէտ։

Подчинять, —нить բ. ն. ստորադրել, ենթարկել, հպատակեցնել։ —ся բ. ա. ենթարկուել, ստորադրուել, հպատակել։

Подчистить տ. Подчищать.

Подчистка է. ի. մաքրելը, քերելը։

Подчищать, —чистить բ. ն. մաքրել, խարտել || քերել, տաշել (ծառ և այլն)։ —ся բ. ա. մաքրուել, խարտուել։

Подчищенный ած. մաքրուած, խարտուած։

Подчосъ է. ա. ծներեկ. բ.։

Подчревіе է. չ. փորի ներքի մասը, փորտանք։

Подчревный ած. փորի ներքին մասի, փորտանքի։

Подшейникъ է. ա. լծի տակի փոկ || || բարձիկի առանցքի ծայրի (մեքենայի)։

Подшёрстокъ է. ա. սրոն, գզֆակի, գզֆակի։

Подшибать, —бить բ. ն. վայր ձգել (ոտ գնելով), կեռ տալ, ոտքով տալ

Подшибенный ած. վայր ձգուած (ոտ գնելով)։

Подшивать, —шить բ. ն. տակից կարել, տակը կարել։ —ся բ. ա. տակից կարուել։

Подшивка է. ի. տակից կարելը։

Подшивной ած. տակից կարուող։

Подшипникъ է. ա. անհօգս, առանցքի բնատեղի, առանցքակալ, լծակնակալ։

Подшитый ած. տակից կարուած։

Подшить տ. Подшивать.

Подшкиперъ է. ա. փոխ-նաւապետ։

Подштанники է. ա. յ. անդրաւարտիք, տափատ։

Подшучивать, —шутить բ. ն. ծաղրել, ծաղր անել, կատակ անել, հանաք անել։

Подщёлкивать, —кнуть տ. Прищёлкивать.

Подщёчина է. ի. ծնօտների տակի փոս (գլխաւորապէս ձիու)։

Подъ է. ա. տակ, յատակ։

Подъ и подо ն. տակը, տակին, ներքեւում՝ ի ներքոյ, ընդ։

Подъёмистый ած. շատ բարձող (նաւ և այլն)։

Подъёмный ած. բառնալու || բարձրացնող, բարձող։

Подъёмщикъ, —щица է. վերցնող, բարձրացնող, բարձող || թեթեւ վերցնող մշակ (ապարանքի)։

Подъёмъ է. ա. զառիվայր, զառիվեր։

Подъигрывать տ. Подыгрывать.

Подъискиваться տ. Подыскиваться.

Подъѣдать, —ѣсть բ. ն. ուտել, մաշել (տակից) || վնասել, կրծել։ —ся բ. ա. ուտուել, կրծուել (տակից)։

Подъѣденный ած. կերուած (տակից)։

Подъѣздный ած. կառուղական, ընդունելութեան դռան, առաջ դռան։

Подъѣздъ գ. ա. մօտենալը (ձիով ևայլն) || կառադուռ, ընդունելութեան դուռն || || սրահակ։

Подъѣжать, —ѣхать բ. չ. մօտ գալ, կանգ առնել (կառքով ևայլն)։

Подъѣзжій ած. անցուդարձի։

Подъѣсть, տ. Подъѣдать.

Подъѣхать տ. Подъѣзжать.

Подъязычный ած. ենթալեզուեայ, լեզուի տակի։ —ная кость—ենթալեզուեայ ոսկր։

Подъяремный ած. բեռնակիր, լծուոր, լծկան —ныя животныя—լծուոր կենդանիք, լծկաններ։

Подъять տ. Поднять.

Подъяческій ած. դատաստանատան գրագրի։

Подъячій ած. դատաստանատան գրագիր։

Подыгрывать, —грать բ. չ. ձայնակցել (մի ուրիշ նուագարանով)։

Подымать, поднять տ. Поднимать.

Подымный ած. ծխի, տան։ —ная подать—տնահարկ, ծխահարկ։

Подыскивать, подыскать բ. ն. գտնել (յարմարը, համապատասխանը)։ —ся բ. ա. գտնուել (յարմարը ևայլն)։

Подышать բ. չ. շնչել, ներշնչել։

Подѣвать, —дѣть բ. ն. դնել, թողնել։ —ся բ. ա. գտնուել, մնալ, լինել։

Подѣйствовать բ. չ. ներգործել, ազդել։

Подѣлать բ. ն. անել, շինել, գործել։

Подѣлиться բ. ա. բաժին հանել, մասնակից անել։

Подѣлка, —лочка գ. է. փոքրիկ աշխատութիւն։

Подѣломъ մ. արժան է։ — ему—նրա հախն է։

Подѣлочный ած. փոքրիկ աշխատութեան։

Подѣлывать, —лать բ. ն. անել, շինել, գործել։

Подѣляться, —литься բ. ա. բաժանել, մասն հանել, մասնակից անել։

Подѣтски մ. երեխայաբար, երեխի նման։

Подѣть տ. Подѣвать.

Подюжинно մ. տասներկու-տասներկու, դիւժին-դիւժին։

Подюжѣлый ած. մեծացած, ամրացած, զօրեղացած։

Подюжѣть բ. չ. մեծանալ, ամրանալ, զօրեղանալ։

Поединокъ գ. ա. մենամարտութիւն։

Поединочный ած. մենամարտութեան։

Поединщикъ գ. ա. մենամարտ։

Поелику շ. որովհետև։

Поёмистый տ. Поёмный.

Поёмный ած. ողողուած։

Поёмъ գ. ա. ողողուելը, ջրուելը։

Поеніе գ. չ. խմեցնելը || հարբեցնելը։

Пожадничать տ. Жадничать.

Пожалованіе գ. չ. շնորհելը, պարգևելը || այցելութիւն, այց ելանելը։

Пожалованный ած. շնորհած, պարգևած, բախշած։

Пожаловать բ. ն. շնորհել, պարգևել || || հրամմել։

Пожалуй մ. դուցէ, լաւ, ինչպէս կամենաք, համեցէք, խնդրեմ։

Пожалуйста մ. խնդրեմ, աղաչեմ։

Пожалѣть տ. Жалѣть.

Пожарить բ. ն. տապակել, խորովել (երբեմն կամ փոքր ինչ)։

Пожарище գ. չ. հրդեհի տեղ։

Пожарный ած. հրդեհի || ջրհանակիր, հրշէջ։ —ный насосъ—հրշէջ մեքենայ, հրանցոյց։

Пожаръ գ. ա. հրդեհ։

Пожатіе գ. չ. սեղմելը։ — руки—ձեռը սեղմելը։

Пожатый ած. սեղմուած || հնձուած, քաղուած։

Пожать տ. Пожимать и Пожинать.

Пождалый ած. սպասածից ուշի կամ անցած։

Пожданьё գ. չ. սպասելը։
Пождáть բ. ն. փոքր ինչ սպասել։
Пожёванный ած. փոքր ինչ ծամած, ծամծմած։
Пожёвывать, —жевáть բ. ն. ծամել, ծամծմել (երբեմն, փոքր ինչ)։
Пожелáніе գ. չ. ցանկութիւն, յօժարութիւն, ցանկանալը, կամենալը։
Пожелáть տ. Желáть.
Пожёлклый ած. դեղնած։
Пожёлкнуть բ. չ. դեղնել։
Пожелтúть բ. ն. դեղնեցնել, դեղին ներկել։
Пожелтѣлый ած. դեղնած։
Пожелтѣть բ. չ. դեղնել։
Поженúть բ. ն. ամուսնացնել (շատերին)։ —ся բ. ձ. ամուսնանալ։
Пóженка գ. ի. արօտատեղի, մարգագետին։
Пóженный ած. մարգագետնի։
Поже́нски մ. կանացաբար, կնոջ նման, կանացի կերպով։
Поже́ртвованіе գ. չ. զոհաբերութիւն, ընծայաբերութիւն, զոհեր, նուիրաբերութիւն, նուէր, ընծայ։
Поже́ртвовать տ. Же́ртвовать.
Пожёстклый ած. ցամաքած, չորացած։
Пожёсткнуть բ. չ. ցամաքել, չորանալ, չորնալ։
Пожестѣлый տ. Пожёстклый.
Пожестѣть տ. Пожёсткнуть.
Поже́чь տ. Пожигáть.
Пожúва գ. ի. օգուտ, շահ, աշխատանք։
Поживáть բ. չ. ապրել, կենալ։ Каковó поживáете?—Ի՞նչպէս կաք։
Поживúться տ. Поживля́ться.
Пожúвишка գ. ի. չնչին կամ աննշան աշխատանք։
Пожúвка գ. ի. մասնաւոր կամ քիչ օգուտ։
Поживля́ться, —вúться բ. ձ. օգուտ ստանալ։

Пожúвочка տ. Пожúвка.
Пожигáть, поже́чь բ. ն. այրել, վառել։ —ся բ. ձ. այրուել, վառուել։
Пожжённый ած. այրուած, վառուած,
Пожидѣть բ. չ. անօսրանալ, ջրանալ։
Пожúзненный ած. ցմահ, բոլոր կենդանութեան ժամանակի։ —нная пéнсія—կենսաթոշակ, ցմահ թոշակ։
Пожилóе ած. գ. չ. տնովարձ, բնակավարձ։
Пожилóй ած. հասած, տարիքն առած։
Пожимáть, —жáть բ. ն. սեղմել։ —ся բ. ձ. սեղմուել։
Пожинáть, —жáть բ. ն. հնձել, քաղել։
Пóжранный ած. լափուած։
Пожирáть, —жрáть բ. ն. լափել, լափլիզել։ —ся բ. լափուել։
Пожирѣть բ. չ. գիրանալ, պարարտանալ։
Пожúтки գ. ձ. յգ. գոյք, ինչք։
Пожúть բ. չ. ապրել ‖ կենալ (մի առ ժամանակ)։
Пожитьё գ. չ. բնակուելը, կենալը, ապրելը (առժամանակ)։
Пожнúво տ. Жнúво.
Пóжня գ. ի. արօտատեղի, մարգագետին, խոտատեղի։
Пожрáть տ. Пожирáть.
Пожужжáть բ. չ. բզզալ, վզվզալ։
Пожурúть բ. ն. յանդիմանել։
Пóза գ. ի. դիրք, կեցուածք, դրութիւն (մարմնի)։
Позабáвить տ. Забавля́ть.
Позаблёклый ած. փոքր ինչ թառամած։
Позаблёкнуть բ. չ. փոքր ինչ թառամել։
Позабóчиваться, —бóтиться բ. ձ. հոգալ, հոգս քաշել։
Позабрáть տ. Забрáть.
Позабросáть տ. Забросáть.
Позабры́згать տ. Забры́згивать.

Позабыва́ть, —бы́ть տ. Забыва́ть.
Позави́довать տ. Зави́довать.
Позавинти́ть բ. ն. պտուտակով ամրացնել (շատ բան)։
Позави́стовать, —ви́стничать տ. Зави́довать.
Поза́втракать տ. За́втракать.
Позавчера́ մ. նախանցեալ, երեկ չէ առաջի օրը, մէկ օր յառաջ։
Позаве́сить բ. ն. քօղարկել, ծածկել։
Позаве́шенный ած. քօղարկուած, ծածկուած։
Позавяза́ть տ. Завя́зывать.
Позавя́лый ած. փոքր ինչ թարշամած կամ թառամած։
Позавя́нуть տ. Позаблёкнуть.
Позага́дить բ. ն. աղտոտել, աղտեղել, ապականել։ —ся բ. կ. աղտեղուել ապականուել։
Позага́женный ած. ապականուած, աղտեղուած։
Позагоре́лый ած. փոքր ինչ այրուած կամ սեւացած (արեւից եւայլն)։
Позагоре́ть բ. չ. փոքր ինչ այրուել (արեւից եւայլն)։
Позаното́вить բ. ն. պատրաստել (առատութեամբ)։
Позагрязни́ть բ. ն. փոքր ինչ ցեխոտել։
Позадержа́ть բ. ն. փոքր ինչ յետ պահել։
Позади́ մ. յետեւից, յետեւում, յետնին, յետուստ։
Позадолжа́ть տ. Задолжа́ть.
Позаду́маться տ. Призаду́мываться.
Поза́дь տ. Позади́.
Позаде́лать տ. Заде́лывать.
Позазелене́ть տ. Зазелене́ть.
Позаи́мствовать տ. Заи́мствовать.
Позака́пать բ. ն. — сургуче́мъ (զմուռը) կաթեցնել, կեղտոտել։ —ся բ. կ. կաթել (զմուռը)։
Позака́панный ած. զմուռով կաթեցրած։
Позакида́ть տ. Заки́дывать.
Позакла́довать տ. Закла́довать.
Позакле́ить տ. Закле́ивать.
Позаклепа́ть տ. Заклёпывать.
Позаконопа́тить տ. Законопа́чивать.
Позакопа́ть տ. Закопа́ть.
Позакопти́ть տ. Закопти́ть.
Позакопте́лый տ. Закопте́лый.
Позакопте́ть բ. չ. փոքր ինչ ծխոտել կամ մխոտել։
Позакра́сить տ. Закра́сить.
Позакры́ть տ. Закры́ть.
Позакрепи́ть տ. Закрепи́ть.
Позаку́порить տ. Заку́поривать.
Позаку́тать տ. Заку́тать.
Позалежа́ться տ. Зале́живаться.
Позаложи́ть տ. Заложи́ть.
Позале́зть տ. Залеза́ть.
Позалени́ться տ. Залени́ться.
Позалепи́ть տ. Залепи́ть.
Позама́зать տ. Зама́зывать.
Позамара́ть տ. Замара́ть.
Позама́слить տ. Зама́сливать.
Позаме́длить բ. չ. փոքր ինչ ուշացնել, յետացնել։
Позамёрзнуть տ. Замерза́ть.
Позамо́лкнуть բ. չ. լռել, փոքր ինչ լռել, խօսքը կտրել։
Позаморо́зить տ. Заморо́зить.
Позамо́чить տ. Замочи́ть.
Позаме́шкать տ. Позаме́длить.
Позапа́чкать տ. Запа́чкивать.
Позапере́ть տ. Запере́ть.
Позапеча́тать տ. Запеча́тать.
Позаплева́ть տ. Заплёвывать.
Позапле́сневе́ть տ. Пле́сневе́ть.
Позапозда́ть բ. չ. ուշանալ, յետանալ (փոքր ինչ)։
Позапро́шлый ած. անցածից յառաջ, վերջինից առաջ։
Позапря́тать տ. Запря́тывать.
Позапусте́ть տ. Запусте́ть.

Позапу́тать տ. Запу́тать.
Позапыли́ть տ. Запы́ливать.
Позапятна́ть տ. Запятна́ть.
Позарасти́ տ. Зараста́ть.
Позаржа́вѣлый ած. փոքր ինչ ժանգոտած։
Позаржа́вѣть տ. Заржа́вѣть.
Поза́риться բ. ա. արթուն նայել, ագահ նայել, գրաւուել, աչքերը չռել։
Позары́ть տ. Зары́ть.
Позасади́ть տ. Засади́ть.
Позасели́ть բ. ն. փոքր ինչ ժողովուրդ բնակեցնել, մասամբ բնակութիւն հաստատել։
Позасидѣ́ться տ. Заси́живаться.
Позасова́ть տ. Засо́вывать.
Позасо́хлый ած. փոքր ինչ չորացած։
Позасо́хнуть տ. Засо́хнуть.
Позастарѣ́лый տ. Застарѣ́лый.
Позастарѣ́ть տ. Застарѣ́ть.
Позастро́ить տ. Застро́ивать.
Позасты́лый ած. փոքր ինչ սառած, պաղած։
Позасты́ть տ. Застыва́ть.
Позасы́пать տ. Засыпа́ть.
Позасѣ́ять տ. Засѣ́ять.
Позата́сканный ած. մաշուած (զգեստ և այլն),
Позатаска́ть բ. ն. մաշել (զգեստ) —ся բ. ա. մաշուել։
Позатвердѣ́лый ած. փոքր ինչ չորացած կամ պնդացած։
Позатвердѣ́ть տ. Затвердѣ́ть.
Позатвори́ть տ. Затвори́ть.
Позаты́кать բ. ն. խցել, ծածկել, փակել։
Позаупря́миться տ. Заупря́миться.
Позаши́ть տ. Заши́ть.
Позашто́пать տ. Зашто́пывать.
Позва́нивать, —вони́ть բ. չ. զանգահարել (փոքր ինչ)։
По́званный ած. կանչուած, հրաւիրուած։
Позва́ть տ. Позы́вать.
Позве́нивать, —венѣ́ть բ. չ. զանգահարել, զնգզնգացնել (փոքր ինչ)։
Позволе́ніе գ. չ. հրաման, թոյլտուութիւն։
Позво́ленный ած. թոյլատրուած, հրամայուած։
Позволи́тельный ած. թոյլատրելի, ներելի։
Позволя́ть, – во́лить բ. ն. թոյլատրել, թոյլ տալ։ —ся բ. ա. թոյլատրուել։
Позвони́ть տ. Позва́нивать.
Позвоно́къ գ. ա. ող, ողն || զանգ — грудно́й — լանջողն։ — ше́йный — վզողն։ — поя́сничный — մէջքի ողն։ — позвонки́ хвостовы́е — տտան ողներ։ — спинны́е — քամակի ողներ։ — крестцо́вые — գաւակի ողներ։
Позвоно́чный ած. ողի, ողնի։ — хребе́тъ или столбъ — ողնաշար, մէջքի կեկ։ —ное живо́тное — ողնաշար կենդանի։
Позвуча́ть բ. չ. ձայնել, ձայն տալ (փոքր ինչ)։
Позвѣ́рски մ. գազանաբար, գազանի նման։
Позда́ть տ. Опа́здывать.
По́здненькій ած. ուշ, փոքր ինչ ուշ։
Поздне́нько մ. փոքր ինչ ուշ։
Поздн̈ёхонько մ. խիստ ուշ, շատ ուշ։
По́здній ած. ուշ, անագան || տարաժամ || հետաւոր։
По́здно մ. և ստոր. ուշ, անագան || ուշ է։
Поздновá́то տ. Поздне́нько.
По́здность գ. է. ուշ լինելը, տարաժամ լինելը։
Позднѣ́йшій ած. ամենից ուշ։
Поздня́къ գ. ա. ուշ հասած պտուղ || || սովորական ժամանակից ուշ ծնած կենդանի։
По́здо տ. По́здно.
Поздоро́ваться տ. Здоро́ваться.

Поздоро́виться բ. ա. Не —тся ему́ отъ этихъ словъ—այդ խօսքերից նրան լաւ բան չի դուրս գալ։

Поздоро́ву մ. ողջ և առողջ։

Поздоровѣть տ. Здоровѣть.

Поздрави́тель, —льница գ. շնորհաւորող։

Поздрави́тельный ած. շնորհաւորական։

Поздра́вить բ. ն. շնորհաւորել։

Поздравле́ніе գ. չ. շնորհաւորութիւն, խնդակցութիւն։

Поздравля́ть, —дра́вить բ. ն. շնորհաւորել։

Поздра́вствовать տ. Здра́вствовать.

Позелени́ть տ. Зелени́ть.

Позеленѣлый ած. կանաչած, կանաչ դարձած։

Позеленѣть տ. Зеленѣть.

Поземе́льное ած. գ. չ. գետնահարկ, հողահարկ։

Поземе́льный ած. գետնի, հողի։ —ная со́бственность—հողային սեփականութիւն, կալուածական սեփականութիւն։

Позе́мистый, —зёмный ած. բերրի։

Позёмъ գ. ա. բերրի հող։

Позирова́ть բ. չ. դիրք բռնել, նստել նկարչի առաջին ևայլն)։

Позитиви́змъ գ. ա. դրական փիլիսոփայութիւն։

Позитиви́стъ գ. ա. հետեւող դրական փիլիսոփայութեան։

Позити́вность գ. ի. դրականութիւն։

Позити́вный ած. դրական։

Позити́въ գ. ա. դրական նկար (լուսանկարչութեան մէջ)։

Позиту́ра գ. ի. մարմնի և անդամի դիրք, մարմնի դիրք (նկարչի առաջին ևայլն)։

Пози́ція գ. ի. դիրք, դրութիւն (պատերազմական բանակների ևայլն)։

Позлаща́ть, —лати́ть բ. ն. ոսկեզօծել։ —ся բ. ա. ոսկեզօծուել։

Позлащённый ած. ոսկեզօծուած, ոսկեջրած։

Позли́ться բ. ա. բարկանալ, փոքր ինչ բարկանալ։

Познава́ніе գ. չ. գիտնալը, իմանալը, ճանաչելը։

Познава́ть, —зна́ть բ. ն. գիտենալ, իմանալ, տեղեկանալ, ճանաչել, ըմբռնել, հասկանալ։ —ся բ. ա. ընդունուել, ճանաչուել։

Познако́мить բ. ն. ծանօթացնել։ —ся բ. ա. ծանօթանալ։

Познако́мленный ած. ծանօթացած, ծանօթացրած։

Позна́ніе գ. չ. գիտենալը, ճանաչելը, գիտութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, ծանօթութիւն։

По́знанный ած. ճանաչուած, ընդունուած, ըմբռնած։

Позна́ть տ. Познава́ть.

Позно́бля́ть, —ноби́ть բ. ն. սառեցնել, մրսեցնել։

Позоба́ть տ. Покле́вать.

Позоло́та գ. ի. ոսկեզօծ։

Позолоти́ть բ. ն. ոսկեզօծել, ոսկեջրել։

Позолоче́ніе գ. չ. ոսկեզօծելը, ոսկեզօծում։

Позолоче́нный ած. ոսկեզօծած, ոսկեզօծ, ոսկեհուռ, ոսկեփայլ։

Позо́рить բ. չ. անպատուել, խայտառակել։ —ся բ. ա. խայտառակուել։

Позо́рникъ —ница գ. անամօթ, անպատկառ, անպատիւ (մարդ)։

Позо́рно մ. խայտառակութեամբ։

Позо́рный ած. նախատական, խայտառակ, նշաւակելի, ամօթաբեր, չարաշուք։ — столбъ—նշաւակաձող։

Позо́ръ գ. ա. խայտառակութիւն, նախատինք, ամօթ, անարգանք։

Позубоска́лить բ. չ. փոքր ինչ ատամները կրճտացնել, նեղանալ։

Позудѣть բ. չ. ուռչել և կսկծալ (մի ժամանակ)։

Позуме́нтный ած. տրէզի, կլապատոնի։

Позуме́нтщикъ գ. ա. տրէզագործ, կլապատոն գործող։

Позуме́нтщичій ած. տրէզագործի, կլապատոն գործողի։

Позуме́нтъ գ. ա. տրէզ, անկուածոյք, ժապաւէն (ոսկէ և արծաթէ), չերխա. կլապատոն։

Позыва́ть, —зва́ть բ. ն. կանչել, անուանել։

Позы́вистый ած. — **пёсъ** ընտել, վարժուած, շուտ լսող, ականջանող (շուն)։

Позы́вный ած. դատաստանի կանչելու ծառայող։

По́зывъ գ. ա. կանչելը (դատաստանի) || գրգիռ, ախորժակ։

Позѣва́ть բ. չ. յօրանջել (մի ժամանակ)։

Позѣво́та տ. **Зѣво́та.**

Позѣвывать բ. չ. շատ անգամ յօրանջել։

Позя́бать, —бнуть բ. չ. մրսել, պաղել, տանջուել։

Позя́блый ած. մրսած, պաղած, սառած, ցրտից փճացած։

Позя́бнуть տ. **Позяба́ть.**

По́иво գ. չ. ըմպելի կամ լափ (կովերի համար)։

Поигре́цки մ. հմուտ խաղացողի նման։

Пои́грывать, —гра́ть բ. չ. յաճախ խաղալ։

По́игрышъ գ. ա. տարածը (խաղի մէջ)։

Поизвести́ տ. **Извести́.**

Поизво́щичьи մ. կառապանի նման։

Поизга́дить բ. ն. ապականել, կեղտոտել (փոքր ինչ)։

Поизгры́зть բ. ն. կրծել փոքր ինչ։

Поиздержа́ть բ. ն. ծախսել, մսխել։

Поизлома́ть բ. ն. մի մասը կոտրել։

Поизмара́ть բ. ն. աղտոտել (փոքր ինչ)։

Поизмо́клый ած. փոքր ինչ թրջուած, թացոտ։

Поизмо́кнуть բ. չ. փոքր ինչ թրջուել։

Поизмочи́ть բ. ն. փոքր ինչ թրջել։

Поизмя́ть բ. ն. ճմլել, ճմրտել (փոքր ինչ)։

Поизноси́ть բ. ն. փոքր ինչ հագնել, մաշել (զգեստ)։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ մաշուել (զգեստ)։

Поизогну́ть բ. ն. (փոքր ինչ) ծալել, ծռել։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ ծալուել։

Поизодра́ть բ. ն. (փոքր ինչ) պատռել, պատառոտել։

Поизорва́ть տ. **Поизодра́ть.**

Поизруби́ть տ. **Изруби́ть.**

Поизрѣзать տ. **Изрѣзать.**

Поизсо́хлый ած. փոքր ինչ ցամաքած կամ չորացած։

Поизсо́хнуть բ. չ. փոքր ինչ ցամքեցնել։

Поизцара́пать բ. ն. փոքր ինչ ճանկռել, ճանկռոտել։

По́йло գ. չ. ըմպելիք, լափ (անասնոց) || ուապան (անասուններըը ջրելու համար), գուռ։

Пои́льный ած. խմեցնելու ծառայող։

По́йма գ. է. ջրածածկ տեղ։

Пойма́ніе գ. չ. բռնելը, կալնելը։

По́йманный ած. բռնուած, կալանաւորուած։

Пойма́ть բ. ն. բռնել, կալնել։

Поиме́нно մ. անուն-անուն, յականէ յանուանէ։

Поиме́нный ած. անուանական։

Поименова́ніе գ. չ. անուանելը, անուանակոչելը։

Поимено́ванный ած. անուանուած։

Поименова́ть բ. ն. անուանել, անուանակոչել։ **—ся** բ. ա. անուանուել, կոչուել։

По́имка տ. **Пойма́ніе.**

По́имщикъ, —щица գ. բռնող, կալնող։

Поимя́нный տ. **Поиме́нный.**

Поимя́нно տ. **Поиме́нно.**

Пойный ած. կաթնակեր, կաթով մեծացած։

Поискивать, —кать բ. ն. որոնել, պըտռել։

Поисковеркать տ. Исковеркать.

Поискрошить տ. Искрошить.

Поискъ գ. ա. որոնում, խուզարկութիւն։

Поиспакостить բ. ն. ապականել կեղտոտել։ —ся բ. ա. կեղտոտուել, ապականուել։

Поиспански մ. սպաներէն || սպանացոց նման։

Поиспачкать բ. ն. կեղտոտել։ —ся բ. ա. կեղտոտուել։

Поисправить բ. ն. ուղղել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. ուղղուել (փոքր ինչ)։

Поистаскать բ. ն. մաշել, գործ ածել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. մաշուել (փոքր ինչ)։

Поистинѣ մ. արդարև, ճշմարտիւ։

Поистолочь բ. ն. փշրել, մանրել, ծեծել (փոքր ինչ)։

Поистратить բ. ն. ծախսել, մսխել։ —ся բ. ա. շատ ծախս անել, շատ մսխել։

Поитальянски մ. իտալերէն || իտալացոց նման։

Пойти բ. չ. գնալ, երթալ || սկսել (խաղի մէջ) || դիմանալ։

Поить բ. ն. ջուր տալ, խմեցնել || արբեցնել։

Пока չ. մինչև, մինչդեռ։

Покадить բ. չ. խնկարկել, խնկել (փոքր ինչ)։

Показаніе գ. չ. ցուցում, ցուցմունք, ցոյց։

Показанный ած. ցոյց տրուած, երևցրած։

Показатель, —льница գ. ցուցանող, ցոյց տուող, յայտնող, ապացուցանող, յայտարար — степени աստիճանացոյց (թիւ)։ — переломленія—բեկման ցուցիչ, բեկման նշանացոյց։

Показательскій ած. յայտնողի, ցոյց անողի։

Показать տ. Показывать.

Показацки մ. ղազախի նման։

Показной ած. ցուցանելի, ցոյց տալու։

Показъ գ. ա. ցուցումն, ցոյց։ На показъ —ի ցոյց։

Показывать, —зать բ. ն. ցոյց տալ, երևցնել։ —ся բ. ա. երևել, ծագել || հաճոյանալ։

Покаковски մ. ինչ կերպով, ինչպէս։

Покалывать, поколоть բ. ն. ճեղքել, պատռել, կարել || ջարդել, սպանել, ծակել։ —ся բ. ա. ճեղքուել։

Покалякать բ. չ. զրուցել, խօսակցել (փոքր ինչ)։

Покамѣсть մ. մինչդեռ, մինչև, դեռևս։

Покапать բ. չ. փոքր ինչ կաթել, կաթկթել։

Покапывать, – копать բ. ն. փորփրել, փորել, բրել։ —ся բ. ա. փորել, որոնել, մանել։

Покарать տ. Карать.

Покараулить բ. ն. պահապան լինել, աչք պահել։

Покармливать, —кормить բ. ն. կերակրել (երբեմնակի, փոքր առ փոքր)։

Покатать, —катить բ. ն. գլորել || գլորնել (փոքր ինչ կառքով և այլն)։ —ться բ. ա. գլորնել (կառքով, ձիով և այլն)։

Покатистый տ. Покатый.

Покато մ. թեք, զառիվայր։

Покатость գ. ի. զառիվայր լինելը, թեքութիւն։

Покатъ տ. Покатость.

Покатый ած. զառիվայր, զառիթափ, թեք, շեպ, զարիվայր։

Покачать բ. ն. օրօրել, ճօճել, շարժել, տարուբերել, ցնցել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. օրօրուել, ճօճուել։

Покачивать բ. ն. օրօրել, ճօճել, տա-րուբերել (երբեմնակի): **—ся** բ. ա. օրօրուել, ճօճուել (երբեմնակի):

Покачнутый ած. տատանած, երերուած:

Покачнуть բ. ն. տատանել, երերել, շարժել, գլորեցնել: **—ся** բ. ա. երե-րուել, տատանուել:

Покашивать բ. ն. հնձել (երբեմնակի): **—ся** բ. ա. հնձուել (երբեմնակի):

Покашливать բ. չ. հազալ (երբեմնակի):

Покашлять բ. չ. հազալ (փոքր ինչ):

Покаяніе գ. չ. ապաշխարութիւն, ա-պաշխարանք, զղջումն, քաւումն, խոս-տովանութիւն:

Покаянная ած. ապաշխարանաց բանտ, քաւարան:

Покаянникъ, —нница գ. ապաշխարող, քաւող, զղջացող, խոստովանող:

Покаянный ած. զղջալի, ապաշխարելի || || զղջման, ապաշխարութեան:

Покаяться բ. ա. ապաշխարել, զղջալ, խոստովանել:

Поквасить բ. ն. թթուեցնել (փոքր ինչ):

Поквитаться բ. ա. հաշիւը վերջացնել, հատուցանել, պարտավճար լինել:

Покивать տ. **Кивать.**

Покидать, —кинуть բ. ն. թողնել, վայր ձգել, լքանել, բարձի թողի անել:

Покидывать, —дать բ. ն. շպրտել, նետել, ձգել (յաճախակի):

Покидышъ գ. ա. ընկեցիկ, մօրից լը-քուած (երեխայ, կենդանու ձագ և այլն):

Покинутый ած. թողուած, ձգուած, լքուած, լքեալ:

Покинуть տ. **Покидать.**

Покипно մ. բեռներով, հակերով, կա-պոցներով:

Покипѣть բ. չ. եփել, եռալ (փոքր ինչ):

Покипятить բ. ն. եփել (փոքր ինչ):

Покиснуть տ. **Киснуть.**

Поклажа գ. ի. տեղաւորելը, բեռնա-ւորելը || բեռ, ծանրութիւն || գոյք, ինչք, ծանրոց:

Покланяться, —лониться բ. ա. պաշ-տել, երկիր պագանել || ողջունել, ող-ջոյն տալ, բարևել:

Поклассно մ. դասատուն-դասատուն || ըստ դասակարգի:

Покласть բ. ն. դնել, տեղաւորել, զե-տեղել, դասաւորել:

Поклевать բ. ն. կտցահարել, կտուցել, կտուցով ուտել:

Поклеветать բ. չ. զրպարտել (փոքր ինչ):

Поклёвывать բ. ն. կտցահարել (ժա-մանակ առ ժամանակ):

Поклепать բ. ն. հարուածել, դխկա-ցնել || զրպարտել, բամբասել:

Поклёпный ած. սխալ, զրպարտիչ, բամ-բասաւոր:

Поклёпщикъ, —щица գ. զրպարտող, բամբասող:

Поклёпъ գ. ա. զրպարտութիւն, զը-րպարտանք, բամբասանք:

Покликивать, —кать բ. ն. կանչել, ձայն տալ:

Поклоненіе գ. չ. երկրպագութիւն, պաշտօն, յարգանք:

Поклониться բ. ա. երկրպագել, ողջու-նել, բարևել:

Поклонливый ած. երկրպագասէր, շատ ծունր դնող:

Поклонникъ, —нница գ. պաշտող, եր-կրպագու || յարգող, պատուող:

Поклонный ած. երկրպագութեան, ող-ջոյնի:

Поклончивый տ. **Поклонливый.**

Поклонщикъ, —щица գ. խոնարհ յար-գանք յայտնող (մեծաւորին):

Поклонъ գ. ա. ծնրադրութիւն, երկրը-պագութիւն, պաշտօն || ողջոյն, բարև:

Поклоняться տ. **Поклониться.**

Покляпый ած. տափակ, ճկլած, պա-ճօ: **— носъ**—ճկլած քիթ, պաճօ:

Покла́сться բ. ա. երդուել, երդում ուտել։

Покня́жески մ. իշխանաբար։

Покня́жить բ. չ. իշխել (մի առ ժամանակ)։

Покова́ть բ. ն. կռել, զարբնել (երկաթ)։

Поко́евый ած. տան մէջ հագնելու (զգեստ)։

Пока́зацки մ. կօզակի նման։

Покозыря́ть տ. **Козыря́ть.**

Поко́й գ. ա. հանգիստ, դուլ, դադար, դադարում || անդորրութիւն, խաղաղութիւն || մահ, ննջելը, հանգչելը, անշարժութիւն || սենեակ, օթևան։

Поко́йникъ, —ница գ. հանգուցեալ, ննջեցեալ, մեռել։

Поко́йно մ. հանդարտութեամբ, հանգստութեամբ, հանգիստ կերպով, խաղաղ։

Поко́йный ած. հանգիստ, խաղաղ, անշփոթ, անդորր || յարմար, լայնարձակ || հանգուցեալ, ողորմածիկ, ողորմած հոգի։

Поко́ить բ. ն. հանգստացնել, հանդարտացնել։ **—ся** բ. ա. հանգստանալ, հանգչել, հանդարտել, դադար առնել։

Покола́ченный ած. ցցուած, խփուած || ծեծուած, գանակոծուած։

Покола́чивать, —лоти́ть բ. ն. ցցել || ծեծել, թակել, հարուածել, գանակոծել։

Поколеба́ніе գ. չ. շարժում, տատանում, խախտում, երերալը։

Поколеба́ть բ. ն. շարժել, տատանել, դղրդեցնել, խախտել, վրդովել։ **—ся** բ. ա. շարժուել, տատանուել, խախտուել, վրդովուել։

Поколе́бленный ած. շարժուած, տատանուած, խախտուած։

Поколебну́ть բ. ն. շարժել, դրդել, վրդովել։

Поколоти́ть տ. **Покола́чивать.**

Поко́лотый ած. ճեղքած, պատռուած, կտրած || ծեծուած, ջարդուած, սպանուած։

Поколо́ть տ. **Пока́лывать.**

Поколупа́ть տ. **Колупа́ть.**

Поколе́ніе գ. չ. սերունդ, տոհմ, ճետ, ցեղ։

Поколе́нный ած. տոհմական, սերնդական, ցեղական։

Поколе́ть բ. չ. սատկել, կոտորուել, ջարդուել։

Поко́нчить բ. ն. վերջացնել, աւարտել, վերջաւորել։

Покопа́ть տ. **Пока́пывать.**

Покопи́ть բ. ն. հաւաքել, ժողովել դումարել, համբարել, կուտել, շեղջել, մթերել, գանձել։

Покопти́ть բ. ն. մրոտել, սևացնել։

Покопте́ть բ. չ. մրոտուել, սևանալ,

Покоре́ніе գ. չ. նուաճում, նուաճելը, տիրելը։

Покорённый ած. նուաճած, տիրած, հնազանդեցրած։

Покори́тель, —льница գ. նուաճող, տիրող, հնազանդեցնող։

Покори́ть բ. ն. նուաճել, տիրել, հնազանդեցնել։

Поко́рливость գ. ի. հեշտ հնազանդելը։

Поко́рливый ած. հեշտութեամբ հնազանդուող, նուաճուող, դիւրատանձ։

Покорми́ть տ. **Пока́рмливать.**

Поко́рмка գ. ի. վաստակ, շահ, օգուտ։

Поко́рмленный ած. կերակրած, սնընդած։

Поко́рмъ գ. ա. սնունդ, կերակուր, կեր || կերակրելը։

Поко́рно մ. խոնարհաբար, հլութեամբ, հնազանդութեամբ։

Поко́рность գ. ի. խոնարհութիւն, հնազանդութիւն, հլութիւն։

Поко́рный ած. խոնարհ, հնազանդ, հլու։

Покоро́бить բ. ն. ծռել, կորացնել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, կորանալ։

Покорóбленный ած. ծռուած, կորացած։

Покóрство տ. Покóрность.

Покóрствовать բ. չ. խոնարհուել, հնազանդուել։

Покоря́ть, —ри́ть բ. ն. տիրել, նուաճել, հնազանդեցնել, յաղթել։ —ся բ. ա. նուաճուել, հնազանդուել։

Покоси́ть բ. ն. հնձել (փոքր ինչ) || բոլորը հնձել || ծռել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. ծուռ նայել, ծուռ աչքով նայել, խեթ աչքով նայել։

Покосмáтѣть տ. Космáтѣть.

Покóсный ած. հնձածի, հնձելու || արօտատեղի։

Покóсъ գ. ա. հունձ, հնձելը || խոտաւէտ տեղ, արօտատեղի || փոքրիկ թեքութիւն։

Покосѣ́ть տ. Косѣ́ть.

Покочевáть բ. չ. թափառել, թափառական կեանք վարել (մի առ ժամանակ)։

Покóшенный ած. հնձած, հնձուած, քաղած, քաղուած։

Покрáжа գ. ի. գողութիւն || գողացած իր, գողունի (բան), գողօն։

Покрáпывать, —пать բ. չ. կաթել, կաթկթել։

Покрáсить տ. Покрáшивать.

Покраснѣ́лый ած. կարմրացած, շառագունած։

Покраснѣ́ть տ. Краснѣ́ть.

Покрасовáться տ. Красовáться.

Покрáсть տ. Красть.

Покрахмáлить տ. Крахмáлить.

Покрáшенный ած. ներկուած։

Покрáшивать, —крáсить բ. ն. ներկել։

Покрейсеровáть բ. չ. փոքր ինչ երթեւեկել, յածել, այս եւ այն կողմ նաւել (պատերազմական նաւ)։

Покрестья́нски մ. գեղջկօրէն, գիւղացու նման, գիւղացու պէս, գեղջավարի։

Покрёхтывать բ. չ. հեծել, մնչել, մըրմնջել, մռմռալ։

Покриви́ть բ. ն. ծռել, ստել։ — душóй — հոգին սեւցնել, սուտ խօսել։ —ться բ. ա. ծռուել։

Покривлённый ած. ծռուած, ծռած։

Покривля́ться բ. ա. ծռմռկել, կապկտուել, նազ անել (ասւում է մարդու համար)։

Покри́кивать բ. չ. աղաղակել, կանչւռռտել։

Покри́нъ գ. ա. լօշտակ, մարգատակ (բոյս եւ արմատ)։

Покритиковáть բ. ն. քննադատել (փոքր ինչ)։

Покричáть բ. չ. ձայն տալ, կանչել, բղաւել (փոքր ինչ)։

Покрóвецъ գ. ա. բաժակի կամ սկիհի ծածկոց, սկիհի քող։

Покрови́тель, —льница գ. պաշտպան, հովանի (մարդ)։

Покрови́тельственный ած. պաշտպան, հովանաւորական։

Покрови́тельсво գ. չ. պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն։

Покрови́тельствовать բ. ն. պաշտպանել, հովանի լինել։ —ся բ. ա. պաշտպանուել, հովանաւորուել։

Покрови́тельствуемый ած. պաշտպանուած, հովանաւորուած։

Покрóвскій ած. պաշտպան || պաշտպանի։

Покрóвъ գ. ա. ծածկոց, ծածկոյթ, քող || տանիք, յարկ, ձեղուն || պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն || պատսպարան։ — цвѣтóчный — պարածաղկի։

Покрóй գ. ա. ձեւ, ձեւի տեսակը (զգեստի)։

Покрóить տ. Крóить.

Покрóма, покрóмка, —мочка գ. ի. եզրածիր, ծիր (մահուդի), մահուդի զլուխ։

Покрóмочный ած. եզրածրի (մահուդի)։

Покро́мъ տ. Покро́ма.
Покропа́ть տ. Кропа́ть.
Покропи́ть տ. Кропи́ть.
Покроши́ть տ. Кроши́ть.
Покругли́ть բ. ն. կլորել, փոքր ինչ կլորցնել, կլորցնել։
Покругле́ть բ. չ. կլորուել, կլորուել, կլորենալ, բոլորակենալ, բոլորակ ձև առնել։
Покружи́ть տ. Кружи́ть.
Покрупнѣ́ть տ. Крупнѣ́ть.
Покрути́ть տ. Крути́ть.
Покру́чникъ գ. ա. վարձուած որսորդ կամ ձկնորս։
Покручи́ниться բ. ա. տրտմել, տխրել, հոգս անել, դարդ անել։
Покрыва́ло գ. չ. ծածկոց, ծածկոյթ, քող, երեսնոց, փաթթոց։
Покрыва́льный ած. ծածկելու, քողարկելու։
Покрыва́льцо տ. Покрыва́ло.
Покрыва́ть, —кры́ть բ. ն. ծածկել, սքօղել, թաքցնել || ծածկել, կարել (թղթախաղի մէջ)։ —ся բ. ա. ծածկուել, թաք կենալ։
Покры́нъ տ. Мандраго́ръ.
Покры́тый ած. ծածկուած, սքօղուած, թաքցուած։
Покры́ть տ. Покрыва́ть.
Покры́шка գ. է. ծածկոց, խուփ, ծածկոյթ, կափարիչ։
Покрѣпи́ть բ. ն. ամրացնել, պնդացնել։ —ться բ. ա. ամրանալ, պնդանալ։
Поку́да, —дова մ. մինչդեռ, մինչ, մինչև։
Покуми́ться տ. Куми́ться.
Покупа́тель, —льница գ. գնող, առնող։
Покупа́ть բ. ն. լողացնել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. լողանալ (փոքր ինչ)։
Покупа́ть բ. ն. գնել, ծախու առնել։ —ся բ. ա. գնուած լինել, գնուել։
Поку́пка գ. է. գնելը, գնում || գնած իր։
Покупно́й ած. գնելու, գնած։
Покупщи́къ, —щи́ца գ. գնող, առնող || || գնորդ, յաճախորդ։ Покупщи́къ ве́кселя—մուրհակ գնող։
Поку́ривать, —ри́ть բ. ն. ծխել (երբեմնակի) || թորել (երբեմնակի)։
Покуса́ть տ. Поку́сывать.
Покуси́ться տ. Покуша́ться.
Поку́сывать, —са́ть բ. ն. խածոտել, խածխծել, կծոտել։
Покути́ть տ. Кути́ть.
Поку́шать բ. ն. ուտել, խմել (փոքր ինչ)։
Покуша́ться, —куси́ться բ. ն. համարձակել, վստահանալ, փորձել, ըն-կնել։
Покуше́ніе գ. չ. փորձ, վստահութիւն || — на жизнь—սպանութեան փորձ, ոճիր։
Пола́ գ. է. կէս մաս || քղանց, փէշ (զգեստի) || կողքեր, կողք։
Пола́вливать, —лови́ть բ. ն. բռնել, ձեռք բերել, որսալ (յաճախակի)։
Пола́вочный ած. ամեն մի կրպակի, կրպակի։
Полага́ть, —ложи́ть բ. ն. դնել, զետեղել, տեղաւորել || սահմանել, վճռել, կարծել, համարել, դիտաւորուել, միտքը դնել։ —ся բ. ա. յուսալ, ապաւինել || դրուել, զետեղուել։
Пола́дить բ. չ. համաձայնել, վերջացնել։
Полаке́йски մ. սպասաւորի նման։
Полакирова́ть տ. Лакирова́ть.
Пола́комить տ. Ла́комить.
Поласка́ть տ. Ласка́ть.
Полаты́ни մ. լատիներէն։
Пола́ять բ. չ. հաչել (փոքր ինչ)։ —ся բ. չ. կռուել, իրար միս ուտել, իրար վրայ հաչել։
По́лба գ. է. ձաւար, աճար։
По́лбенный ած. ձաւարից շինած, ձաւարի || աճարէ։

Пóлгода գ. ա. կէս տարի, վեցամսեակ։

Полгóлоса մ. (въ) կիսաձայն, կէս ձայնով։

Полдевятá թ. ութն ու կէս։

Пóлдень գ. ա. կէսօր, միջօրէ || հարաւ։

Полдéсти գ. ի. կէս դաստայ (թուղթ)։

Полдесятá թ. ինն ու կէս։

Полднéвный ած. կէսաւուր, միջօրէի, ճաշի ժամանակի։

Пóлдникъ գ. ա. նախընթրիք։

Пóлдничать բ. չ. ճաշել, նախընթրել, ճաշակել։

Полдю́жины գ. ի. վեցեակ, վեց հատ։

Пóле գ. չ. դաշտ, ագարակ || ասպարէզ || լուսանցք, եզր, եզերք։ — **битвы** — մարտավայր, ճակատատեղի, պատերազմի դաշտ, կռուատեղ։ — **Мáрсово** — Արեսեան դաշտ։

Полевáть բ. չ. (**заполевáть**) որսալ (դաշտերում)։

Полеви́ца գ. ի. սինձ, սէզ. բ.։

Полевóдство գ. չ. հողագործութիւն, մշակութիւն, դաշտի պարարտացնելը։

Полевóй ած. դաշտային։ — **макъ** — տատ. բ.։ — **рѣпа** — կանճրակ. բ.։ — **шафрáнъ** — ձնծաղիկ. բ.։ — **шпатъ** — խատաքար։

Полегчи́ть բ. ն. թեթեւացնել, թեթեւցնել, դիւրացնել։

Полежáть բ. չ. թեք ընկել, ընկողմանել, եան գալ։

Полéживать բ. չ. թեք ընկնել, թեք գալ (երբեմնակի)։

Полéзно մ. և բ. || օգտաւէտ կերպով || || օգտաւէտ է, օգուտ է։

Полéзность գ. ի. օգտաւէտութիւն, օգտակարութիւն։

Полéзный ած. օգտաւէտ, շահաւէտ, օգտակար, օգտաբեր, արդիւնաւոր, արդիւնաբեր, շահաւէտ, կենցաղօգուտ, պիտանացու, շահեկան։

Полéй գ. ա. խոռ, խաշ, գետնի ուհան. բ.։

Полéйный ած. խոռի, խաշի։

Полелѣ́ять բ. ն. գգուել, գուրգուրել։

Полéмика գ. ի. գրաւոր վիճաբանութիւն։

Полеми́ческій ած. վիճաբանական։

Полетáй ծ. գ. ա. մեծ քայլեր անող, մեծաքայլ մարդ։

Полетáть բ. չ. թռչել (փոքր ինչ)։

Полётъ գ. ա. թռիչք, թռչելը, ճախրելը, սաւառնելը, սլանալը։

Полётывать բ. չ. թռչել, ճախրել, սաւառնել (երբեմնակի)։

Полетѣ́ть բ. չ. թռչել, գնալ։

Полечи́ть տ. **Полѣчи́ть.**

Пóлзаніе գ. չ. սողալը, սողոսկելը։

Пóлзать տ. **Ползти́.**

Пóлзикъ գ. ա. ծառատգնաց. թ.։

Пóлзкій ած. սողոսկուն, սահուն, սկլ- հան, սլատան։

Ползкóмъ մ. սողալով, սողոսկելով։

Ползти́ բ. չ. սողալ, մագլցել || հոսել։

Ползу́нъ, —нья գ. սողացող, սողոսկող։

Ползу́чій ած. մագլցող, սողոսկող, գետնասող, գետնաքարշ (կենդանի, բոյս)։

Поливáльный ած. ջրջնկելու, ջրելու։

Поливáльникъ գ. ա. **—вальня** գ. ի. ցնցուղ, ջրջկնիչ (գործիք)։

Поливáніе գ. չ. ջրելը, սրսկելը, ջրջնկելը, ոռոգումն։

Поливáть, —ли́ть բ. ն. ջրել, ջրջնկել, ոռոգել։

Поли́вка գ. ի. ոռոգում, ջրելը, ջրջնկելը։

Поливнóй ած. ջրարբի, ջրովի || ջրելու։

Полигáмія գ. ի. բազմակնութիւն։

Полигистóръ գ. ա. բազմահմուտ || բազմավէպ։

Полиглотти́ческій ած. բազմալեզուեան։

Полигóнъ գ. ա. բազմանկիւն || թնդանօթաձիգ զօրքը վարժեցնելու ապարէզ կամ տեղի։

Полигономе́трія գ. ի. *բազմանկիւնաչափութիւն։*

Полиграфи́ческій ած. *բազմալէպի, բազմագրութեան վերաբերեալ։*

Полигра́фія գ. ի. *բազմալէպս, բազմագրութիւն։*

Полигра́фъ գ. ա. *բազմալէպս, բազմաձառ։*

Полиза́ть բ. ն. *լիզել (փոքր ինչ) || լափ լիզել, լափել։*

Поли́ка տ. **Ули́ка и Поли́чное.**

Поликра́тія գ. ի. *բազմիշխանութիւն։*

Полиме́рія գ. ի. *բազմամասնութիւն։*

Полиморфи́змъ գ. ա. *բազմակերպութիւն, բազմաձեւութիւն։*

Полимо́рфный ած. *բազմակերպ, բազմաձեւ։*

Полиня́лый ած. *գունաթափ, գոյնը ձըգած։*

Полиня́ть տ. **Линя́ть.**

Поли́пъ գ. ա. *բուստ, պոլիպոզ || խոց (քթի, ստամոքսի)։* — **благоро́дный** —*ազնիւ բուստ, մարջան։*

Полирова́льный ած. *փայլեցնող, ողորկող։*

Полирова́льня գ. ի. *ողորկարան, ողորկիչ։*

Полирова́ніе գ. չ. *ողորկելը, փայլեցնելը։*

Поліро́ванный ած. *ողորկ, կոկ, ողորկած։*

Полирова́ть բ. ն. *ողորկել, կոկել, փայլեցնել։*

Полиро́вка գ. ի. *ողորկում, կոկելը, փայլեցնելը։*

Полиро́вщикъ, —щица գ. *ողորկող, յղկող, փայլեցնող, սրբող։*

Полиса́дникъ տ. **Палиса́дникъ.**

Полиспа́стъ գ. ա. *բազմաճախարակ, բազմաճախարակեայ (գործիք)։*

Полиста́врій, —тавріо́нъ գ. ա. *եմիփորոն։*

Поли́съ գ. ա. *ապահովագիր։*

Полите́кнія գ. ի. *բազմապտղութիւն։*

Политехни́ческій ած. *բազմարուեստ || բազմարուեստից։* — **институ́тъ** — *բազմարուեստից ճեմարան։*

Политизи́ровать բ. չ. *խօսել քաղաքական նիւթերի մասին։*

Поли́тика գ. ի. *քաղաքականութիւն, քաղաքագիտութիւն։*

Поли́тикъ գ. ա. *քաղաքագէտ։*

Политипа́жный ած. *բազմատիպ պատկերի։*

Политипа́жъ գ. ա. *բազմատիպ (պատկեր)։*

Полити́чески մ. *քաղաքականութեամբ։*

Полити́ческій ած. *քաղաքական։* — **эконо́мія**—*քաղաքական տնտեսութիւն։*

Полити́чный ած. *բարակ, խորամանկ, ճարտար։*

Политу́ра գ. ի. *փայտի երեսը քսելու նիւթ՝ կոկելու համար || ողորկելը, փայլեցնելը || ողորկ թուղթ, տախտակ եւայլն։*

Политу́рный ած. *ողորկիչ, ողորկելու պիտանի։*

Поли́тый ած. *ոռոգած, ջրած, ջրջկնած։*

Поли́ть տ. **Полива́ть.**

Поли́ца գ. ի. *կոնգեռ։*

Полице́йскій ած. *ոստիկանական։*

Полицемѣ́рить տ. **Лицемѣ́рить.**

Поли́ція գ. ի. *ոստիկանութիւն։*

Полицме́йстерскій ած. *ոստիկանապետի։*

Полицме́йстеръ գ. ա. *ոստիկանապետ։*

Поли́чка տ. **Поли́ца.**

Поли́чное ած. գ. չ. *ապացուցանող իր (գողութեան, յանցանքի եւայլն)։*

Поли́чный ած. *ապացուցանող (իր եւայլն)։*

Поліора́ма գ. ի. *շարժացոյց։*

Поліэ̀дръ գ. ա. *բազմանիստ մարմին (երկրաչափ.)։*

По́лка գ. ի. *դարակ || սկահակ (հրացանի)։*

Полко́вникъ գ. ա. գնդապետ։
Полко́вница գ. ի. գնդապետի կին։
Полко́вническій, —чій ած. գնդապետական || գնդապետի։
Полково́децъ գ. ա. զորապետ, զորավար։
Полково́дство գ. չ. զորավարութիւն։
Полково́й ած. գնդի, գնդին վերաբերեալ։
Полкъ գ. ա. գունդ։
Полмину́ты գ. ի. կէս րոպէ։
Полнёхонекъ ած. լիքը, լիք-լիքը։
По́лнить բ. ն. լեցնել, լցնել։ —ся բ. ա. լցուել։
По́лно մ. և ձյջ. լի, լիուլի || բաւական է։
Полнова́тый ած. փոքր ինչ լիքը։
Полновла́стіе գ. չ. լիազօրութիւն, լիակատար իշխանութիւն։
Полновла́стно մ. լիազօրութեամբ, լիակատար իշխանի պէս։
Полново́діе գ. չ. յորդութիւն ջրերի, ջրերի բարձրանալը, յորդանալը, վարարելը։
Полнове́сность գ. ի. լիակշռութիւն, գերակշռութիւն։
Полнове́сный ած. լիակշիռ, գերակշիռ։
Полногру́дный ած. լիակուրծք || կոկորդալից։
Полнокро́віе գ. չ. արիւնաշատութիւն, արիւնալեցութիւն։
Полнокро́вный ած. արիւնաշատ, արիւնուէտ, շատարիւն, արիւնալեց։
Полноли́цый ած. կլոր երես, լիքը երեսով, գէրերես։
Полнолу́ніе գ. չ. լուսնի լրումն || լիալոյս լուսին։
Полномо́чіе գ. չ. լիազօրութիւն։
Полномо́чно մ. լիազօրութեամբ, լիազօր կերպով։
Полномо́чный ած. լիազօր։
Полноме́сячіе տ. Полнолу́ніе.
Полнопра́вность գ. ի. ձեռնհասութիւն, իրաւասութիւն։
Полнопра́вный ած. ձեռնհաս, իրաւասու, լիակատար իրաւունք ունեցող։
Полносо́чіе գ. չ. հասունութիւն, հիւթալիութիւն, հիւթալի լինելը։
Полносо́чный ած. հիւթալի, հասուն։
По́лность, полнота́ գ. ի. լիութիւն, լիակատարութիւն || գիրութիւն, պարարտութիւն։
Полно́чный տ. Полу́ночный.
По́лночь գ. ի. կէս գիշեր, մէջ գիշերի || հիւսիս։
Полно́щный, по́лнощь տ. Полу́ночній и по́лночь.
По́лный ած. լի, լցուած, լրացած, անպակաս, կատարեալ || գէր, պարարտ, թորթոշ, թոթոշիկ || անսահման, լիակատար, լիարեան։
Полне́ть, пополне́ть բ. չ. լցուել || գիրանալ, հաստանալ։
По́ло մ. բաց, մերկ։
Полобо́кій ած. նիհար ընկած կողքերով։
Поло́ва գ. ի. յարդ, ղարման։
По́ловень գ. ա. ղարմանոց, մարագ։
Полови́къ գ. ա. կէս || կէս մասը || նեղ գորգ յատակի։
Полови́на գ. ի. կէս, կէս մաս։
Полови́нить, у— բ. ն. կիսել, կէս անել, երկուսի բաժանել։
Полови́нка կէս, կէս մաս || — две́ри —դռնաթև, դռան փեղկ։
Полови́нный ած. կէսի, կէս մասի։
Полови́нокъ գ. ա. կէսը, կէս մասը (ամբողջ կտորի)։
Полови́нчатый ած. երկկէս, կէս մասերից բաղկացած։
Полови́нщикъ, —щица գ. հաւասար ընկեր, կէս մասի տէր, օրթաղ (առևտրի եայն)։
Полови́ть տ. Пола́вливать.
Полови́ца գ. ի. յատակի տախտակ։
Половни́къ գ. ա. օգտի կիսով ընկեր հողագործ։

Половóдье գ. չ. յարոյց (ջրերի), յորդութիւն ջրերի, ջրերի բարձրանալը։

Половóй ած. յատակի || սեռական, ծննդական || հիւրանոցի սպասաւոր։ — óрганъ—սեռական գործարան։

Полóвый ած. աշխէտ, դեղին (մազ)։

Половѣлый տ. Полóвый.

Половѣть բ. չ. աշխէտ լինել, դեղնել։

Полóгій, —лóго, —лóгость տ. Отлóгій, —лóго, —лóгость.

Пологрýдый ած. կրծքաբաց, հօլանի || թոյլ կրծքով։

Полóгъ, —ложёкъ գ. ա. վարագոյր (բաստմալի, մահճակալի)։

Положéніе գ. չ. դրութիւն, վիճակ, դիրք || դնելը, ենթադրութիւն || մասնաւոր կանոնադրութիւն։ По положéнію—ըստ դրութեան։

Полóженный, —жёный ած. դրուած, պետեղուած։

Полóжимъ что, полóжимъ մ. ընդունենք որ, ասենք թէ։

Положи́тельно մ. դրականապէս, հաստատապէս, վճռական կերպով, դրական կերպով։

Положи́тельный ած. դրական, վճռական, հաստատ։ —ное коли́чество—դրական քանակութիւն (ալգեբր.)։

Положи́ть տ. Полагáть.

Полозовóй ած. սահնակի ձողերի։

Пóлозъ գ. ա. ձող սահնակի || ձող, որի վրայով որ և է ծանրութիւն սողում է։

Полокáть բ. չ. փոքր ինչ լիզել, լակել։

Полóкъ, —лóчекъ գ. ա. սանդղաձև նստարան (ռուսաց բաղնիսի շոգեարանում)։

Полóльникъ գ. ա. քաղհան (գործիք)։

Полóльный ած. քաղհանելու։

Полóльщикъ, —щица գ. քաղհան, քաղհանող (այր, կին)։

Поломáть տ. Ломáть.

Полóмъ գ. ա. կոտրուածք, կոտրատուածք։

Пóломя, —лымя գ. չ. բոց։

Полони́ть բ. ն. գերել, գերի տանել, գերեվարել։

Полóнъ գ. ա. գերութիւն։

Полосá, —ска գ. ի. շերտ, զօլ || ածու, ակօսամէջ || ձող։

Полосáтка գ. ի. շերտաւոր կենդանի կամ միջատ։

Полосáтый ած. շերտաւոր, զօլ-զօլ, երփներանգ։

Полосáть, —снýть բ. ն. զօլ-զօլ կամ շերտ-շերտ կտրտել։ —ся բ. ա. շերտ-շերտ կտրտուել։

Полоси́ть բ. ն. գոյնզգոյն անել, երփներանգ շինել։ —ся բ. ա. երփներանգ դառնալ (ծաղիկներ)։

Полóска գ. ի. շերտիկ, փոքրիկ շերտ։

Полоскáльщикъ, —щица գ. ցայող, ողողող։

Полоскáніе գ. չ. ողողելը, ցայելը, ողողումն։

Полоскáнье գ. չ. կոկորդը ողողելը || կոկորդը ողողելու դեղ։

Полоскáтельница գ. ի. ողողաման, ողողելու թաս։

Полоскáтельное տ. Полоскáнье.

Полоскáтельный ած. ողողելու, ցայելու։

Полоскáть բ. ն. ցայել, ողողել, լուանալ || ծփել, տատանել։

Полоснóй ած. ձողաձև, ձողատեսակ։

Полосóванный ած. ձող-ձող բաժանուած, ձողուած։

Полосовáть, рас— բ. ն. ձողել, ձողերի բաժանել։ —ся բ. ա. ձող-ձող լինել։

Полосовóй տ. Полоснóй.

Полóсочка տ. Полóска.

Пóлость գ. ի. խոռոչ, դատարկութիւն (մէջը)։ — барабáнная—թմբկի խոռոչ։ — глóтки—կլանախորշ։ —груднáя—լանջախորշ։ — лёгочная—թոքատուն։ — мáтки—արգանդի խորշ։

— носова́я—քթակողը։ — плевры́—լանջամաշկի կողը։ — рта—բերան։ — та́за—կոնքի կողը։ — че́репа—գանկակողը, գանք։

Полоте́нце գ. չ. երեսսրբիչ։

Полотёрный ած. շփելու, ողորկելու, հագաղելու (յատակ)։

Полотёрскій ած. շփողի, ողորկողի (յատակի)։

Полотёръ գ. ա. շփող, ողորկող, սրբող (յատակ)։

Поло́тнище գ. չ. խաչք (որևէ կտորի, ծալելով երկարութեան վրայ լայնութեան չափով)։

Полотно́ գ. չ. քաթան || հարթ հիմք ճանապարհի և այլն։

Полотня́ный ած. քաթանէ, քաթանեղէն, կտաւեղէն։

Поло́ть բ. ն. քաղհանել, քաղհան անել։ —ся բ. ա. քաղհանուել։

По́лоть գ. ի. նետաձև շերտ խոզաճարպի։

По́лотье գ. չ. քաղհանելը։

Полоу́міе գ. չ. թերամտութիւն, պակասամտութիւն, անխելքութիւն։

Полоу́мный ած. պակասամիտ, թերամիտ, խելքից պակաս, անխելք։

Поло́чекъ տ. Поло́къ.

По́лочка տ. По́лка.

По́лочный ած. դարակի, թարակի || յատակի։

Полоши́ть, всполоши́ть, переполоши́ть բ. ն. աղմուկ ձգել, խրար խառնուել, ահաբեկել, զարհուրեցնել։ —ся բ. ա. զարհուրել, ահաբեկուել։

Поло́шливый ած. երկչոտ, վախկոտ։

Полощи́ть բ. ն. ողորկել, փայլեցնել, կոկել։

По́лпиво գ. չ. թոյլ գարեջուր։

Полсло́ва գ. չ. կէս խօսք։

Полсо́тни գ. ի. կէս հարիւր, յիսուն։

Полстево́й ած. թաղիքէ կամ մորթէ ծածկոցի (սահնակի)։

По́лстить, с— բ. ն. թաղիք շինել, թաղիք հարել։

Полсть, —стка նուազ. գ. ի. թաղիքէ կամ մորթէ ծածկոց (դուան, սահնակի և այլն)։

Полстяно́й տ. Полстево́й.

По́лсыта մ. կիսակուշտ, կէս կշտացած։

Полта́кта գ. ա. կէս բաղխում, կէս չափ, հարուած (երաժշտական)։

Полти́на, —нка գ. ի. տասը շահի, կէս մանէթ, 50 կոպէկ։

Полти́нникъ, —нничекъ գ. ա. տասըշահանոց, կէս մանէթանոց։

Полти́нный ած. տասշահի արժող, կէս մանէթ արժող։

Полтора́ թ. մէկ և կէս։

Полтора́ста թ. հարիւր յիսուն։

Полу́ մասնիկ. կէս։

Полуарши́нникъ գ. ա. կէս արշիննոց։

Полуарши́нный ած. կէս արշին երկարութեամբ։

Полуатла́съ գ. ա. կիսատլաս։

Полуба́йка գ. ի. կիսաբայկա։

Полуба́йковый ած. կիսաբայկայից շինուած։

Полуба́рокъ գ. ա. փոքրիկ նաւ։

Полуба́рочный ած. փոքրիկ նաւի։

Полуба́рхатный ած. կիսաթաւշեայ, կէս մախմուր։

Полуба́рхатъ գ. ա. կիսաթաւիշ, հասարակ թաւիշ։

Полубастіо́нъ գ. ա. կիսամբարտակ։

Полубатальо́нъ գ. ա. գնդամաս, կէս բատալիոն։

Полубатаре́я գ. ի. կիսամարտկոց։

Полубати́стъ գ. ա. բարակ կտաւի ցածր տեսակը, հասարակ փաթիսթա։

Полубоги́ня գ. ի. դիւցազնուհի, չաստուածուհի։

Полубо́гъ գ. ա. չաստուած, դիւցազն, կիսադիք։

Полубочёнокъ գ. ա. տակառակ, փոքր տակառ։

Полубо́чка գ. ի. կէս տակառ։
Полубрига́да գ. ի. կիսավաշտ։
Полубри́тый ած. կիսածիլուած, կիսաթրաշ։
Полубума́жный ած. բամբակախառն։
Полубуты́лка գ. ի. կէսշիշ։
Полува́ликъ գ. ա. կէսգլան, կէս բոլորակ (ճարտարապետական)։
Полуведёрный ած. կէս վեդրանոց։
Полуведро́ գ. չ. կէս վեդրօ։
Полувзво́дъ գ. ա. խմբիկ (զօրաց)։
Полугла́сный ած. կիսաձայն, կէս ձայնաւոր։
Полугнило́й ած. կէս հոտած, կէս լըղքած։
Полуготи́чный ած. կիսամեայ, կէս տարեկան։
Полуго́діе գ. չ. կիսամեակ, կէս տարի, վեց ամիս։
Полугодова́лый ած. կէս տարեկան, կիսամեայ (կենդանի)։
Полугодово́й ած. կէս տարուայ, վեց ամսուայ։
Полуго́докъ գ. ա. կէս տարեկան, վեց ամսական (հասակ)։
Полугри́венный ած. հինգ կոպէկի, մէկ շահու։
Полугри́вна գ. ի. հինգ կոպէկ, մէկ շահի։
Полу́да գ. ի. անագելը, կլայեկելը ‖ կլայեկ, անագ։
Полу́денникъ գ. ա. հարաւային քամի։
Полудённый ած. կէսօրեայ, միջօրեայ։
Полу́денный ած. հարաւային, միջօրէական։
Полу́день գ. ա. կէս օր, ճաշի ժամանակ։
Полуде́ньга տ. Полу́шка.
Полудика́рь գ. ա. կիսավայրենի (մարդ)։
Полуди́кій ած. կիսավայրենի։
Полуди́ть բ. ն. կլայեկել, անագել։ —ся բ. ա. կլայեկուել։

Полудне́вный տ. Полудённый и полу́денный.
Полудо́льный ած. կէս մասի, կէս բաժնի, կիսուկի։
Полудо́ля գ. ի. կէս մասը, կէս բաժինը, կէսը։
Полудо́мъ, —микъ գ. ա. կէս տուն, տան կէսը։
Полуду́рье գ. չ. յիմար, կիսախելք, ծալպակաս։
Полужённый ած. կլայեկուած, անագուած։
Полужесткокры́лый ած. կիսակարծրաթաղանթ։ —ное насѣко́мое—կիսակարծրաթաղանթ միջատ։
Полуживо́й ած. կիսակենդան։
Полузакры́тый ած. կիսախուփ, կիսաբաց։
Полузвѣ́рь գ. ա. կիսագազան, կենտաւրոս։
Полуимперіа́лъ գ. ա. պօլիմպէրիալ, կէս իմպէրիալ (ոսկեդրամ)։
Полуимперія́льный ած. պօլիմպէրիալի։
Полукафта́нъ գ. ա. կապայ։
Полуквадра́тецъ գ. ա. կէս քառակուսի (տպար.)։
Полукопна́ գ. ի. կէս խուրձ։
Полукру́глый, —кру́жный ած. կիսաբոլոր, կիսաբոլորակ կամարաձև։
Полукру́гъ գ. ա. կիսաշրջան, կիսաբոլորակ։
Полукуста́рникъ գ. ա. կիսաթուփ։
Полумёртвый ած. կիսամեռ, կիսամահ, կիսակենդան, կիսահոգի։
Полумета́ллъ գ. ա. կիսամետաղ, մետաղակերպ։
Полумра́къ գ. ա. կիսամթութիւն, կէս-խաւար։
Полумѣ́сяцъ գ. ա. կիսալուսին։
Полумѣ́сячный ած. կիսամսեայ։
Полунага́лище գ. չ. ծածկոց հրացանի ծծի։

Полунагóй ած. կիսամերկ, հոլանի։

Полунóчникъ գ. ա. կէս գիշերեայ. թ. || || հիւսիս։

Полýночный ած. գիշերային || հիւսիսային։ — часъ—կէս գիշեր, մէջ գիշերի։

Полýнощница գ. է. գիշերային ժամերգութիւն։

Полунóщный տ. Полýночный.

Полунóщь տ. Пóлночь.

Полуоборóтъ գ. ա. կէս դարձուածք։

Полуодичáлый ած. կիսավայրենացած։

Полуодѣ́тый ած. կէս հագնուած, կիսամերկ։

Полуокаменѣ́лый ած. կէս քարացած։

Полуопáлъ գ. ա. խաւար յոպալ (քար)։

Полуосвѣщéніе գ. չ. աղօտ, աղօտ լուսաւորութիւն։

Полуóстровъ գ. ա. թերակղզի։

Полуоткры́тый ած. կիսաբաց, բացխփիկ։

Полупенсіонéрскій ած. կիսաթոշակ։

Полупенсіонéръ գ. ա. կիսաթոշակ (ծառայող)։

Полуперчáтка գ. է. կիսաձեռնոց։

Полуплíсовый ած. կիսաթաւիշ։

Полуплíсъ գ. ա. հասարակ թաւիշ, կիսաթաւիշ։

Полуполтíнникъ գ. ա. 5 շահի, 25 կոպէկ։

Полупоперéчникъ գ. ա. շառաւիղ, կէս տրամագիծ։

Полупóртикъ գ. ա. լուսամուտ (նաւի կողքերին)։

Полупрозрáчный ած. կիսաթափանցիկ։

Полупроцéнтный ած. կէս տոկոսաբեր։

Полупроцéнтъ գ. ա. կէս տոկոս։

Полупудовíкъ գ. ա. կէս փթանոց, 20 գրուանքանոց։

Полупудóвый ած. կէս փթանոց ծանրութեամբ։

Полупухóвый ած. կիսափետուր, կիսաբմբուլ։

Полупýхъ գ. ա. կէս աղուամաղ, կէ[ս] բմբուլ։

Полупья́ный ած. կէս հարբած, կիսա[-] հարբած։

Полурáзность գ. է. կիսամնացորդ։

Полуразрушéнный ած. կիսաւեր։

Полурóта գ. է. կէս վաշտ։

Полурóтный ած. կէս վաշտաւոր || կէ[ս] վաշտի։

Полусáбля գ. է. սուսեր։

Полусапогí, —пóжки գ. ա. յգ. կի[սա]կօշիկ։

Полусвѣ́тъ գ. ա. կէս օր, նուաղ լո[յս], աղօտ լոյս։

Полусóнный ած. կիսաքուն, քնաթաթախ։

Полусорочíны գ. է. յգ. քառասնօրեա[յ] պաշտամունք, կէս քառասունք։

Полусóтня գ. է. կէս հարիւրեակ, յի[-]սուն։

Полустíшіе գ. չ. կարգակէս, կիսատա[ղ]

Полусукнó գ. չ. թեթև մահուդ, կէ[ս] մահուդ։

Полусукóнный ած. կէս մահուդէ։

Полусýмма գ. է. կիսագումար, գումարակէս։

Полусýточный ած. կէսօրեայ։

Полусѳéра գ. է. կիսագունդ։

Полутáктный ած. կէս բաղխումի, կի[-]սադարկի, կիսաչափի։

Полутóнъ գ. ա. կիսաոլորակ, սրկի, կէ[-]սասուր, կիսաձայն։

Полýторный ած. մէկուկէսի։

Полутрáуръ գ. ա. թեթև սուգ։

Полутѣ́нь գ. է. թերստուեր, կիսաստուեր։

Полуучёный ած. կիսակիրթ, թերուս

Полуфóрма գ. է. միջակ նշանազգեստ (աստիճանաւորաց)։

Полуфунтовíкъ գ. ա. կէս գրուանքանոց (կշռաքար)։

Полуфунтóвый ած. կէս գրուանքանոց։

Получасово́й ած. կէս ժամու։

Получа́тель, —льница գ. ստացող, առնող։

Получа́ть, —чи́ть բ. ն. ստանալ, ընդունել։ —ся բ. չ. ստացուել։

Получе́ніе գ. չ. ստանալը || ստանալիք։

Получи́ть տ. Получа́ть.

Получуло́къ գ. ա. գուլպայ։

Полуша́гъ գ. ա. կիսաքայլ, կէսքայլ։

Полуша́ріе գ. չ. կիսագունդ։

Полушёлковый ած. մետաքսախառն։

Полушерстяно́й ած. բրդախառն, մետաքս բրդէ։

Полу́шечникъ գ. ա. դրամատերև. բ.։

Полу́шечный ած. կէս գրոշի, կոպէկի քառորդի։

Полу́шка գ. ի. կէս գրոշ, 1/4 կոպէկի։

Полушта́бъ գ. ա. շտաբ, հետևի քէ-րեր։

Полушто́фъ գ. ա. կէս շիշ, կէս շտոֆ։

Полуштри́хъ գ. ա. նուրբ գիծ (քան-դակի վրայ)։

Полушу́бокъ գ. ա. փոքր մուշտակ, կարճ մուշտակ։

Полуэскадро́нно մ. կէս-կէս գումար-տակներով։

Полуэскадро́нъ գ. ա. կէս գումարտակ (հեծելազօրայ)։

Полфу́нта գ. ա. կէս ֆունտանոց, կէս գրուանքանոց։

Полфу́та գ. ա. կէս ոտնաչափ։

Полцѣ́ны, (заполцѣ́ны) մ. կիսագին, կէս գնով։

Полчаса́ գ. ա. կէս ժամ։ На — կէս ժամով։

По́лчище գ. չ. զօրախումբ, զօրաժողով։

Полъ գ. ա. յատակ (սենեակի եւայլն) || սեռ || կէս։

Полыга́ла գ. ի. սալիկ, ստախօս մարդ։

Полыга́ть բ. չ. ստախօսել, սուտ խօ-սել, փչել (երբեմնակէս)։

По́лый ած. բաց, դատարկ, սնամէջ։ По́лая ве́на—սնամէջ երակ։ — грудь —հոլանի կուրծք։

По́лымя տ. Пла́мя.

Полы́нка գ. ի. օշինդր խառնելով թո-րելը։

Полы́нный ած. օշինդրի || օշինդրից շի-նած, օշինդրախառն։

Полы́нь գ. ի. օշինդր. բ.։

Полынья́ գ. ի. բաց տեղեր անտառի մէջ || բաց տեղ գետի կամ լճի վրայ (ուր չի սառչում) || կտրած տեղ սա-ռոյցի մէջ։

Полысѣ́ть տ. Лысѣ́ть.

По́льза գ. ի. օգուտ, շահ, արդիւնք, պտուղ, օգտակարութիւն, թեթեւու-թիւն, դիւրութիւն։

По́льзованіе գ. չ. վայելում, օգուտ քա-ղելը || բուժելը։

По́льзованный ած. գարմանուած, բը-ժշկուած։

По́льзовать բ. ն. գարմանել, բժշկել, բուժել։ —ся բ. չ. օգտուել, օգուտ քաղել, շահուել, գարմանուել, բժըշ-կուել։

По́лька գ. ի. պօլկա (պար լեհացոց)։

По́льный տ. Полево́й.

Польсти́ть տ. Льсти́ть.

По́льце գ. չ. փոքրիկ դաշտ։

Полѣ́зть բ. չ. սկսել մագլցել, բարձ-րանալ։

Полѣ́ниваться բ. չ. ծուլանալ։

Полѣни́ться բ. չ. ծուլանալ։

Полѣ́нище տ. Полѣ́но.

Полѣ́нный ած. կոճղի, կտորի (փայտի)։

Полѣ́но գ. չ. մեծ կտոր (փայտ), կոճղ || || գայլի պոչ։

Полѣ́совщикъ գ. ա. անտառապահ, ան-տառի սպահապան։

Полѣ́тникъ, —лѣ́тчикъ գ. ա. ամա-ռուայ մշակ։

Полѣ́чивать, —чи́ть բ. ն. բուժել, բը-ժշկել։ —ся բ. չ. բուժուել, բժշկուել։

Полюбе́зничать բ. չ. հաճոյանալ, քըծնել։

Полюби́ть բ. ն. սիրել։ **—ся** բ. ա. սիրուել, հաճոյանալ։

Полюбова́ться բ. ա. հրճուել, զուարճանալ, զմայլել։

Полюбо́вникъ գ. ա. սիրական, սիրահար։ **—ница**—սիրուհի, սիրական։

Полюбо́вно մ. սիրով, կամաւ, յօժարութեամբ, քաղցրութեամբ։

Полюбо́вный ած. յօժար, առանց վէճի, կամաւոր։

Полюбопы́тствовать բ. չ. հետաքրքրուել, հետաքրքիր լինել։

По́люсный ած. բեւեռային։

По́люсъ գ. ա. բեւեռ։ **— одноимённый**— համանուն բեւեռ։ **— отрица́тельный** —բացասական կամ ժխտական բեւեռ՝ **—положи́тельный**—դրական բեւեռ։ **— разноимённый, разноро́дный** այլասեռ բեւեռ։

Полю́ція գ. ի. երազախաբութիւն, երազախառնութիւն, սերմնեղութիւն, մաշք։

Поляѓушечьи մ. գորտանման, գորտի պէս։

Поля́на գ. ի. դաշտ, հովիտ, բացատ։

Поляни́ка գ. ի. մորի, արքայամորի (պտուղ)։

Поля́нка տ. **Поля́на.**

Поляриза́торъ գ. ա. բեւեռիչ (Ֆիզ. գործիք)։

Поляриза́ція գ. ի. բեւեռականութիւն, բեւեռացում (Ֆիզ.)։ **— кругова́я**— բոլորաձեւ բեւեռականութիւն։

Поляризо́ванный ած. բեւեռացած։

Поляризова́ть բ. ն. բեւեռացնել, չեզոքացնել ‖ **—ся** բ. ա. բեւեռանալ։

Поля́рность գ. ի. բեւեռականութիւն։

Поля́рный ած. բեւեռային։ **—ная звѣзда́**—բեւեռային աստղ։ **—ный кругъ** —բեւեռային շրջան։

Поляроско́пъ գ. ա. բեւեռացոյց (Ֆիզ. գործիք)։

Помава́ть, —ману́ть բ. չ. նշան անել ‖ շարժել, գրգռել, յուզել։

Пома́да գ. ի. անուշահոտ իւղ, օծանելիք։

Пома́дить, (напома́дить) բ. ն. օծել, քսել (անուշահոտ իւղով)։ **—ся** բ. ա. օծուել, քսուել (անուշահոտ իւղով)։

Пома́дишка գ. ի. վատ օծանելիք։

Пома́дка տ. **Пома́да.**

Пома́дный ած. անուշահոտ իւղի, օծանելիքի։

Пома́дчикъ գ. ա. օծանելիքներ պատրաստող, անուշահոտ իւղեր պատրաստող։

Пома́женный ած. օծուած, քսուած (անուշահոտ իւղով)։

Пома́заніе գ. չ. օծում, օծելը, քսելը

Пома́занный ած. օծուած, քսուած։

Пома́занникъ, —нница գ. օծեալ

Пома́зать տ. **Пома́зывать.**

Помазо́къ գ. ա. մալալ, թխակ (տարբ կամ կուպր քսելու սայլի կամ կառքի անիւին)։

Пома́зывать, —зать բ. ն. օծել, քսել **—ся** բ. ա. օծուել, քսուել։

Пома́кивать, —ка́ть, —кну́ть բ. ն. թաթախել, թաթխել։

Помале́ньку, пома́лу մ. կամաց-կամաց փոքր առ փոքր, սակաւ առ սակաւ, քիչ-քիչ։

Пома́лчивать, —молча́ть բ. չ. լռել լուռ մնալ, լռութիւն պահել։

Пома́лывать բ. ն. երբեմն աղալ, փոքր ինչ աղալ։

Помалѣ́ть բ. չ. փոքրանալ։

Пома́нивать, —мани́ть բ. ն. հրապուրել, ձգել։

Пома́нка գ. ի. հրապուրանք, հրապոյր

Поману́ть տ. **Помава́ть.**

Пома́ргивать բ. չ. կկոցել ‖ աչքով անել

Помáранный ած. կեղտոտած, ջնջուած։

Помáрка գ. ի. աղտեղութիւն, բիծ։

Помáрывать, —рáть բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ջնջել։ —ся բ. ա. ջնջուել, կեղտոտուել։

Помáсленный ած. իւղոտուած, իւղով քսուած։

Помáсливать, —слить բ. ն. իւղոտել, իւղով օծել, իւղ քսել։ —ся բ. ա. իւղոտուել։

Поматерѣть տ. Матерѣть.

Поматрóсски մ. նաւաստու նման։

Помáтывать, помотáть բ. չ. վատնել, սպառել։

Помáхивать, —хáть բ. ն. շարժել, տատանել, տարուբերել։

Помáчивать բ. ն. թրջել, թրջոտել։ —ся բ. ա. թրջուել։

Помéдлить բ. չ. յամացնել, ուշացնել, դանդաղացնել։

Помели́ще, помелó, помельцó գ. չ. փարտիչ, վարսող, ջնջոց եւայլն։

Помелькáть բ. չ. փայլփլել։

Помéльный ած. ջնջոցի։

Помелѣть տ. Мелѣть.

Помéньше մ. աւելի փոքր։

Померанéцъ գ. ա. նարինջ, թուրինջ (պտուղ)։

Померáнцевый ած. նարնջէ ‖ նարնջագոյն։

Померéть տ. Помирáть.

Померéщиться տ. Мерéщиться.

Померзáть, —мёрзнуть բ. չ. սառչել, պաղել։

Помёрзлый ած. ցրտած, սառած։

Помёрзнуть տ. Померзáть.

Померкáть, помéркнуть բ. չ. աղօտանալ, նսեմանալ ‖ անյայտանալ։

Помéрклость գ. ի. աղօտութիւն, խաւար լինելը։

Помéрклый ած. աղօտ, խաւար, նսեմ։

Помéркнуть տ. Померкáть.

Помертвѣлый ած. մեռելանման, մեռելագոյն։

Помертвѣніе գ. չ. մեռելագոյն լինելը։

Помертвѣть բ. չ. մեռելագոյն դառնալ, մեռելի գոյն ստանալ։

Пометáть, —мести́ բ. ն. սրբել, սրբոտել, աւլել (երբեմնակի)։

Помётъ գ. ա. աղբ, քակոր, կղ, ծերտ։

Помётывать, —тáть բ. ն. աւլել (երբեմնապէս)։

Помечтáть բ. չ. երազել փոքր ինչ։

Поми́гивать —гáть բ. չ. կկոցել, բացուխուփ անել (աչքերը)։

Помидóръ գ. ա. կարմիր բադրիջան։

Поми́лованіе գ. չ. ներում, ներելը, ներողութիւն։

Поми́ловать բ. ն. ներել։ —ся բ. ա. ներուել, ներողութիւն ստանալ։

Помилосéрдствовать բ. չ. ներողամիտ լինել։

Поми́луй, поми́луйте ձյն. Աստուած սիրէք, էհ։

Поми́мо, — меня́ մ. բացի, հակառակ (ինձ)։

Помина́льщикъ, —щица գ. յիշատակող, ուրիշի հոգու համար պատարագ անել տուող։

Поминáніе գ. չ. յիշատակութիւն, յիշելը։

Поминáнье, —нáньице ն. գ. չ. գնացելոց մատեան (որի մէջ արձանագրւում են ննջեցեալների հոգու համար ամենամեայ պատարագները)։

Поминáть, —мянýть բ. ն. յիշել, մտաբերել, յիշատակել։ —ся բ. ա. յիշուել, մտաբերուել, յիշատակուել։

Поминáть, —мя́ть բ. ն. ճմլել, տրորել։ —ся բ. ա. տրորուել, ճմլուել։

Поми́нки գ. ի. յգ. յիշատակ ննջեցելոց, հոգու հաց, քելեխ։

Поминовéніе տ. Поминáніе.

Поминýтно մ. ամեն րոպէ։

Поми́нъ գ. ա. յիշատակ։

Поми́ны *տ.* **Поми́нки.**
Помира́ть, —мере́ть *բ. չ. մեռնել։*
Помири́ть *տ.* **Мири́ть.**
По́мнить *բ. ն. յիշել, մտաբերել, միտքը պահել։* **—ся** *բ. ա. սթափուել։*
Помно́гу *մ. շատ-շատ, առատ-առատ։*
Помножа́ть, —но́жить *բ. ն. բազմապատկել։*
Помно́женный *ած. բազմապատկուած։*
Помноже́ніе *գ. չ. բազմապատկում, բազմապատկութիւն։*
Помно́жить *տ.* **Помножа́ть.**
Помо́га *գ. ի. օգնութիւն, նպաստ։*
Помога́ть, —мо́чь *բ. չ. օգնել, օժանդակել, նպաստել, օգնութեան հասնել։*
Помо́дничать *բ. չ. մոդայի հետևել, զուգուել։*
Помо́и *գ. ա. յգ. լուացքաջուր, լուացանք։*
Помо́йникъ, помо́йница *գ. լուացարան, լուացքի տաշտակ։*
Помо́йный *ած. լուացքաջրի, լուացանքի։*
Помока́ть, —мо́кнуть *բ. չ. թրջել, թաթախել։*
Помо́клый *ած. թաթախուած, թրջուած։*
Помокну́ть *տ.* **Помока́ть.**
Помола́чивать *բ. ն. ցորենը կալսել կամ ծեծել (երբեմնակի)։*
Помо́лвить *տ.* **Помо́лвливать.**
Помо́лвка *գ. ի. նշանախօսութիւն։*
Помо́лвливать, —мо́лвить *բ. ն. նշանադրել, նշանել։*
Помо́лвленный *ած. նշանադրուած, նըշանուած։*
Помоли́ть *բ. ն. աղաչել, խնդրել։* **—ся** *բ. ա. աղօթել, աղօթք անել։*
Помологи́ческій *ած. պտղաբեր ծառերի ուսման վերաբերեալ։*
Помоло́гія *գ. ի. ուսումն պտղաբեր ծառերի։*
Помолоде́цки *մ. քաջաբար, քաջի պէս։*
Помолоди́ть *բ. ն. թարմացնել, նորոգել։* **—ся** *բ. ա. թարմանալ, նորոգվել, ջահէլանալ։*
Помолодѣ́лый *ած. թարմացած, երիտասարդացած, ջահէլացած։*
Помолодѣ́ть *տ.* **Молодѣ́ть.**
Помоложа́вѣть *տ.* **Моложа́вѣть.**
Помолоти́ть *բ. ն. կալսել, ծեծել (ցորեն և այլն)։*
Помолча́ть *տ.* **Пома́лчивать.**
Помоло́ченный *ած. կալսած, ծեծած։*
Помо́ль *գ. ա. աղալը, աղացք։*
Помонасты́рски *մ. վանական սովորութեանց նման։*
Помона́шески *մ. միանձնու պէս, վանականի նման։*
Поморга́ть *բ. չ. թարթափել, կկոցել (աչքերը)։*
Помо́рецъ *գ. ա. ծովեզերքի բնակիչ, ծովեզերաբնակ, ծովափնեայ բնակիչ։*
Помори́ть *բ. ն. քաղցած պահելով սպանել, կոտորել, բնաջինջ անել։*
Помо́ріе *գ. չ. ծովեզերեայք, ծովեզր տեղեր։*
Поморо́зить *բ. ն. սառեցնել, մրսեցնել։*
Помороси́ть *բ. չ. կաթկթել, սրսկել ցօղել։*
Помо́рскій *ած. ծովեզերեայ, ծովափնեայ։*
Помо́рщивать, —щить *բ. ն. կնճռոտել, կնճռել։* **—ся** *բ. ա. կնճռոտուել։*
Помо́рщенный *ած. կնճռոտած։*
Поморя́нинъ, —ря́нка *տ.* **Помо́рецъ.**
Помо́стъ *գ. ա. տախտակամած, ոտքի յատակ, քարած յատակ։*
Помота́ть *տ.* **Пома́тывать.**
Помохна́тѣть *տ.* **Мохна́тѣть.**
По́мочи *գ. ի. յգ. ձգափոկ (անդրավարտիքի)։*
Помочи́ть *բ. ն. թրջել։* **—ся** *բ. ա. միզել, շռել։*
Помо́чь *տ.* **Помога́ть.**
По́мочь *տ.* **По́мощь.**

Помошéнничать բ. ն. խաբեբայութիւն անել, խարդախութիւն անել:

Помóщникъ գ. ա. օգնական, աջակից: —ница գ. ի. օգնականուհի:

Помóщный ած. օգնութեան:

Пóмощь գ. ի. օգնութիւն, նպաստ || աջակցութիւն:

Пóмпа գ. ի. ջրհան, պոմպ, [illegible]:

Пóмповый ած. ջրհանի:

Помрачáть, —чи́ть բ. ն. խաւարեցնել, խամրել, աղօտացնել, նսեմացնել, կուրացնել: —ся բ. ա. խաւարել, նսեմանալ, մթագնել:

Помрачённый ած. նսեմացած, մթագնած, խամրած, խաւարած:

Помрачéніе գ. չ. խաւարում, մթագնութիւն || կուրութիւն:

Помрачи́ть տ. Помрачáть.

Помудри́ть տ. Мудри́ть.

Помужи́цки մ. գեղջկօրէն, գեղջկաբար:

Помурáвить տ. Мурáвить.

Помути́ть բ. ն. պղտորել, շփոթել: —ся բ. ա. պղտորուել:

Помучённый ած. պղտորուած, շփոթուած:

Помýченный ած. տանջուած, չարչարուած:

Помýчить բ. ն. տանջել, չարչարել: —ся բ. ա. տանջուել, չարչարուել:

Помчáть բ. ն. սլացնել, վազեցնել, արագավազ քշել: —ся բ. ա. սլանալ, վազել:

Помывáть, —мы́ть բ. ն. լուանալ: —ся բ. ա. լուացուել:

Помы́кать տ. Мы́кать.

Помыкáть բ. ն. բռնադատել, սախալել, քարշ տալ, վարուել, վարժեցնել: —ся բ. ա. բռնադատուել, սախալուել:

Помы́ливать, —лить բ. ն. սապոնել, սապնել, սապոնոտել, սապնոտել: —ся բ. ա. սապնոտուել, սապոնուել:

Помы́лки գ. ա. յգ. լուացքաջուր, սապնաջուր:

Пóмыселъ գ. ա. խորհուրդ, դիտաւորութիւն, մտածութիւն, մտածողութիւն:

Помы́слить բ. չ. մտածել, դիտաւորել, խորհրդածել:

Пóмыслъ տ. Пóмыселъ.

Помы́тчикъ գ. ա. բազէակիրթ, բազէակիր (մարդ):

Пóмытъ գ. ա. արուեստ որսկան թռչուն կրթելու:

Помы́тый ած. լուացած:

Помычáть բ. չ. բառաչել, բռալ, մըռընչել:

Помышлéніе գ. չ. մտածմունք, միտք:

Помышля́ть բ. չ. մտածել, խորհել:

Помѣли́ть տ. Мѣли́ть.

Помѣня́ть տ. Мѣня́ть.

Помѣня́ться տ. Мѣня́ться.

Помѣ́рить, —рять տ. Мѣ́рять.

Помѣси́ть բ. ն. շաղախել, շաղել (մի քիչ):

Помѣ́сный ած. խառնածին, այլախառն, խառնուրդ:

Помѣсти́тельность գ. ի. ընդարձակութիւն, բովանդակութիւն:

Помѣсти́тельный ած. տեղաւորող, զետեղելի, ընդարձակ:

Помѣсти́ть բ. ն. տեղաւորել, զետեղել:

Помѣ́стно մ. տեղ-տեղ, ՚ի տեղս-տեղս:

Помѣ́стный ած. տեղական, մասնաւոր || կալուածական:

Помѣ́стье, —тьице գ. չ. դաստակերտ, կալուածք, գիւղ:

Пóмѣсь գ. ի. խառնածին, խառնուրդ:

Помѣ́сячно մ. ամսական, ամսէամիս, ամէն ամիս:

Помѣ́сячный ած. ամսական, ամսօրեայ:

Помѣ́та գ. ի. վերնագիր || նշան, կնիք:

Помѣ́тить տ. Помѣчáть.

Помѣ́тка, —точка գ. ի. նշան:

Помѣха գ. ի. արգելք, խափան։

Помѣчáть, —мѣтить բ. ն. նշանակել, նշան անել || ամսաթիւր դնել։ —ся բ. ա. նշանակուել։

Помѣченный ած. նշան արուած։

Помѣшанный ած. ցնորուած, խելագարուած, խելացնոր, խելքը թռցրած։

Помѣшáтельство գ. չ. խելագարութիւն, ցնորք, ցնորուելը։

Помѣшáть բ. ն. արգելել, խափանել || || խառնել (մի ժամանակ)։

Помѣшáться բ. ա. ցնորուել, խելագարուել։

Помѣшивать բ. ն. խառնել։ —ся բ. ա. խառնուել։

Помѣшкать բ. չ. ուշանալ, յետանալ, դանդաղ շարժուել։

Помѣщáть, —мѣстить բ. ն. տեղաւորել, զետեղել || պաշտօն տալ։ —ся բ. ա. տեղաւորուել, բնակուել։

Помѣщéніе գ. չ. զետեղելը, տեղաւորելը, տեղ (բնակութեան կամ պաշտօնի)։

Помѣщённый ած. տեղաւորուած, զետեղուած։

Помѣщикъ գ. ա. կալուածատէր, հողատէր, գիւղատէր։

Помѣщина գ. ի. տուրք կամ հաս կալուածատիրոջ։

Помѣщица գ. ի. կալուածատէր կին։

Помѣщичій ած. կալուածատիրոջ, կալուածքի տիրոջ։

Помя́нутый, —нýтый ած. մտաբերուած, յիշատակուած։

Помянýть տ. Поминáть.

Помя́тый ած. տրորուած, ճմլուած։

Помя́ть տ. Поминáть и Мять.

Понаби́ть տ. Наби́ть.

Понабрáть տ. Набрáть.

Понабросáть տ. Набросáть.

Понавезти́ տ. Навезти́.

Понавербовáть տ. Навербовáть.

Понавести́ տ. Навести́.

Понавостри́ть տ. Навостри́ть.

Понаврáть տ. Наврáть.

Понавыкáть, —вы́кнуть բ. չ. ընտելանալ, սովորել։

Понавѣдаться տ. Навѣдаться.

Понаготóвить տ. Наготóвить.

Понагрáбить տ. Награ́бить.

Понагрузи́ть տ. Нагрузи́ть.

Понадавáть տ. Надавáть.

Понадари́ть տ. Надари́ть.

Понадбáвить տ. Надбáвить.

Понадвигáть, —дви́нуть բ. ն. մօտեցնել փոքր ինչ։

Понáдобиться բ. ա. հարկաւորուել, հարկաւոր լինել։

Понадорвáть տ. Надорвáть.

Понадрѣзать տ. Надрѣзать.

Понадѣлать տ. Надѣлать.

Понадѣли́ть տ. Надѣли́ть.

Понадѣяться բ. ա. յուսալ, յոյս ունենալ։

Понажáрить տ. Нажáрить.

Поназвáть տ. Назвáть.

Понаигрáться բ. ա. տարուել, տանուլ տալ, շատ խաղալ (Թղթախաղ ևայլն)։

Понакидáть տ. Накидáть.

Понаклáсть տ. Наклáсть.

Понакли́кать տ. Накли́кать.

Понаковáть տ. Наковáть.

Понаколóть տ. Наколóть.

Понакопи́ть տ. Накопи́ть.

Понакоси́ть տ. Накоси́ть.

Понакрáсить տ. Накрáсить.

Понакрахмáлить տ. Накрахмáлить.

Понакрои́ть տ. Накрои́ть.

Понакроши́ть տ. Накроши́ть.

Понакупи́ть տ. Накупи́ть.

Понакури́ть տ. Накури́ть.

Поналгáть տ. Налгáть.

Поналетѣть տ. Налетѣть.

Понали́пнуть տ. Налипáть.

Поналови́ть տ. Налови́ть.

Поналѣпи́ть տ. Налѣпи́ть.
Понамари́ха գ. ի. ժամակոչի կին, ժամկոչի կին։
Понама́рскій ած. ժամակոչի։
Понама́рь գ. ա. ժամակոչ, ժամկոչ։
Понамо́клый տ. Намо́клый.
Понамо́кнуть տ. Намо́кнуть.
Понамолоти́ть տ. Намолоти́ть.
Понамоло́ть տ. Намоло́ть.
Понаниза́ть տ. Наниза́ть.
Понапа́костить տ. Напа́костить.
Понапа́чкать տ. Напа́чкать.
Понапе́чь տ. Напе́чь.
Понапи́ться տ. Напи́ться.
Понапиха́ть տ. Напи́хивать.
Понапи́чкать տ. Напи́чкать.
Понаплева́ть տ. Наплёвывать.
Понапои́ть տ. Напои́ть.
Понаползти́ տ. Наползти́.
Понапо́лнить տ. Напо́лнить.
Понапра́сну տ. Напра́сно.
Понапрока́зничать տ. Напрока́зничать.
Понапря́сть տ. Напря́сть.
Понапря́тать տ. Напря́тать.
Понапуга́ть տ. Напуга́ть.
Понапуска́ть տ. Напуска́ть.
Понапусти́ть տ. Напусти́ть.
Понапыли́ть տ. Напыли́ть.
Понарва́ть տ. Нарва́ть.
Понаряди́ть տ. Наряди́ть.
Понасади́ть տ. Насади́ть.
Понасажа́ть տ. Насажа́ть.
Понасели́ть տ. Насели́ть.
Понасказа́ть տ. Насказа́ть.
Понаскака́ть տ. Наска́кивать.
Понасла́ть տ. Насла́ть.
Понаслу́шаться տ. Наслу́шаться.
Понасмотрѣ́ться տ. Насмотрѣ́ться.
Понасмѣ́шить տ. Насмѣши́ть.
Понасова́ть տ. Насова́ть.
Понасоли́ть տ. Насоли́ть.
Понасори́ть տ. Насори́ть.
Понасоса́ть տ. Насоса́ть.
Понаста́вить տ. Наста́вить.
Понастоя́ть տ. Настоя́ть.
Понастраща́ть տ. Настраща́ть.
Понастро́ить տ. Настро́ить.
Понастрѣля́ть տ. Настрѣля́ть.
Понастря́пать տ. Настря́пать.
Понасу́нуть տ. Насу́нуть.
Понасуши́ть տ. Насуши́ть.
Понасы́пать տ. Насы́пать.
Понасѣ́ять տ. Насѣ́ять.
Понатаска́ть տ. Натаска́ть.
Понатере́ть, —ться տ. Натере́ть, —ся.
Понати́скать տ. Нати́скать.
Понатоло́чь տ. Натоло́чь.
Понатопи́ть տ. Натопи́ть.
Понаторѣ́лый տ. Наторѣ́лый.
Понаторѣ́ть տ. Наторѣ́ть.
Понаточи́ть տ. Наточи́ть.
Понату́житься բ. ա. աշխատել, ճգնել, փոյթ ունենալ, ջանալ։
Понаты́кать տ. Наты́кать.
Понатѣ́шиться տ. Натѣ́шиться.
Понатяну́ть տ. Натяну́ть.
Понахвата́ть տ. Нахва́тывать.
Понаши́ть տ. Наши́ть.
Понашумѣ́ть տ. Нашумѣ́ть.
Понащипа́ть տ. Нащипа́ть.
Понаѣ́сться տ. Наѣ́сться.
Понево́ливать, —лить բ. ն. բռնադատել, ստիպել։
Понево́лѣ и По нево́лѣ մ. ակամայ, բռնադատեալ։
Понедѣ́льникъ գ. ա. երկուշաբթի։
Понедѣ́льничать բ. չ. երկուշաբթի օրերը պաս պահել։
Понедѣ́лничный ած. երկուշաբթի օրուայ։
Понедѣ́льно մ. շաբաթական, շաբթէ շաբաթ։
Понедѣ́льный ած. շաբաթական։

Понедѣльщикъ գ. ա. շաբաթական մըշակ, շաբթական բանուոր։

Понедѣльщина գ. է. շաբաթուայ աշխատանք։

Понедѣльщица գ. է. շաբաթական աշխատող կին։

Понéже շ. որովհետև, քանզի, վասնզի։

Понездорóвиться բ. ա. փոքր ինչ տկարութիւն զգալ։

Понемнóгу մ. փոքր առ փոքր, քիչ-քիչ, սակաւ առ սակաւ, կամաց-կամաց։

Понепріятельски մ. թշնամաբար, թըշնամու պէս։

Понесéніе գ. չ. տանելը, կրելը։

Понесённый ած. տարուած, կրուած։

Понести́ բ. ն. տանել, կրել, քարշել || || —ся բ. ա. սրընթաց գնալ։

Пóни գ. բոշոյ, ձիուկ։

Понижáть, пони́зить բ. ն. ցածրացնել, իջեցնել || պակսեցնել։ —ся բ. ա. ցածրանալ, իջնել։

Пони́же մ. աւելի ցածր, աւելի ցած։

Пони́женный ած. ցածրացրած, իջեցրած։

Пониже́ніе գ. չ. ցածրանալը, պակասելը։ — цѣнъ на торгáхъ—նուազուրդ, նուազութիւն գների։

Пони́зить տ. **Понижáть.**

Пони́зовый տ. **Ни́зовый.**

Поникáть, пони́кнуть բ. չ. կախել, իջեցնել, ցածրացնել։ — гóлову—գլուխը կախել։ — глазá—աչքերը ցածրացնել։

Пони́клый ած. կախած, կախ ձգած, կորացած։

Пони́кнуть տ. **Поникáть.**

Понимáніе գ. չ. հասկանալը, իմանալը || հասողութիւն։

Понимáть, поня́ть բ. ն. հասկանալ, իմանալ, ճանաչել, ըմբռնել || ողողել, ծածկել (ջուրը)։ —ся բ. ա. հասկացուել։

Пони́щенски մ. աղքատի պէս։

Понови́ть տ. **Поновля́ть.**

Поновле́ніе գ. չ. նորոգելը, նորոգութիւն։

Поновлённый ած. նորոգուած։

Поновля́ть, —ви́ть բ. ն. նորոգել, վերանորոգել։ —ся բ. ա. նորոգուել։

Поновѣть տ. **Новѣть.**

Понóжи գ. է. յգ. ոտքի շղթայ || ոտքի ապարանջան։

Понорáвливать, —рови́ть բ. չ. յարմար ժամանակի սպասել || յարմարեցնել || թելադրել, դրդել, շողոքորթել

Понорóвка գ. է. դրդում, թելադրութիւն։

Понорóвлять տ. **Понорáвливать.**

Понорóвщикъ, —щица գ. թելադրող դրդող, պատճառ դարձող։

Поноси́тель, —льница գ. նախատող, հայհոյող։

Поноси́тельный ած. նախատական, եպերական, եպերիչ։

Поноси́ть բ. ն. փոքր ինչ տանել կամ կրել։

Поноси́ть բ. ն. անպատուել, անարգել, նախատել, հայհոյել։

Понóска գ. է. տարուածք, տանելու բան (վարժուած շան)։

Понóсный ած. հայհոյական, նախատական || որովայնալուծութեան, թանչի, թուլութեան։

Понóсчивый ած. տանելու վարժ (շուն)

Понóсъ գ. ա. որովայնալուծութիւն, փորանցութիւն, փորլուծութիւն, փորքշուք, թուլութիւն, լուծում, խնար — кровáвый—թանչ։

Поношéніе գ. չ. մաշելը || եպերանք, անարգանք, անպատուութիւն։

Понóшенный ած. մաշուած, հագնուած (զգեստ)։

Понрáвиться տ. **Нрáвиться.**

Понтёръ գ. ա. խաղապետի հակառակորդ, փող վէր եկող (թղթախաղի մէջ)։

Пóнтеръ գ. ա. պօնտէր շուն։
Понтировáть բ. չ. փող վէր գալ (շտօս խաղին թղթախաղի մէջ)։
Понтирóвщикъ տ. **Понтёръ.**
Понтóнный ած. կամրջաշէն նաւակի։
Понтóнъ գ. ա. կամրջաշէն նաւակ։
Понтъ գ. ա. ծով։
Понудѝтель, —льница գ. ստիպող, հարկադրող, բռնադատող (մարդ)։
Понудѝтельный ած. ստիպողական, հարկադրական։
Понуждáть, понýдить բ. ն. ստիպել, հարկադրել, բռնադատել։ —ся բ. ա. ստիպուել, հարկադրուել։
Понуждéніе գ. չ. ստիպելը, հարկադրելը, բռնադատելը։
Понуждённый ած. ստիպուած, հարկադրուած։
Понукáльщикъ, —льщица գ. դրդող, շտապեցնող, ստիպող։
Понукáніе գ. չ. դրդելը, շտապեցնելը, ստիպելը։
Понукáть, понýкнуть բ. ն. դրդել, շտապեցնել, ստիպել։
Понýра գ. չ. գլխակոր ման եկող։
Понýривать, —рить բ. ն. կախ ձգել, կորացնել (գլուխը)։
Понýрно մ. գլխակոր, գլուխը կախ ձըգած, գլուխը կախած։
Понýрность գ. ի. գլխակորութիւն։
Понýрный ած. գլխակոր, գլուխը կախ ձգած։
Понýрый տ. **Понýрный.**
Понынѣ մ. մինչ այսօր, մինչ այժմ, ցարդ։
Понырѝвать բ. չ. երբեմնապէս սուզել, սկել։
Понырливый ած. սուզել սիրող, սկել սիրող || տակէտակ։
Понырять բ. չ. մի առ ժամանակ սուզել կամ սկել։
Понѣживать, понѣжить բ. ն. գգուել, փայփայել։ —ся բ. ա. փայփայուել։
Понѣженный ած. գգուած, փայփայած։
Понѣмéцки մ. գերմաներէն || գերմանացոց նման։
Понюхивать, понюхать տ. **Нюхать.**
Понюхъ, понюшка գ. պտղուց (քթախոտի)։
Понятіе գ. չ. հասկացողութիւն, խելամտութիւն || միտք, գաղափար։
Понятливость գ. ի. հասկացողութիւն, ըմբռնողութիւն։
Понятливый ած. հասկացող, ըմբըռնող։
Понятно մ. և բ. հասկանալի կերպով || || հասկանալի է։
Понятный ած. հասկանալի, դիւրիմաց, պարզ։
Понятóй ած. գ. ա. հասկացող, հմուտ, դիտակ (մարդ)։
Пóнятый ած. հասկացուած, իմացուած։
Понять տ. **Понимать.**
Пообвѣсить բ. ն. կշռելիս փոքր ինչ խաբել։ —ся բ. ա. կշռելիս խաբուել։
Пообглодáть տ. **Обглодáть.**
Пообглядѣть տ. **Обглядывать.**
Пообгорѣлый տ. **Обгорѣлый.**
Пообгорѣть տ. **Обгорѣть.**
Пообгрызть տ. **Обгрызáть.**
Пообдержáнный ած. բանեցրած, գործ դրած։
Пообдержáть բ. ն. բանեցնել, գործ դնել։ —ся բ. ա. բանեցուել, գործ դրուել։
Пообдýмать տ. **Обдýмывать.**
Пообжéчь տ. **Обжéчь.**
Пообжѝться բ. ա. փոքր ինչ ընտելանալ (նոր բնակարանին)։
Пообзавестѝся բ. ա. փոքր ինչ սարքել (նոր բնակարանը)։
Пообзнакóмиться բ. ա. ծանօթանալ։
Пооблизáть տ. **Облѝзывать.**
Пооблома́ть տ. **Обломáть.**
Пообнадéжить տ. **Обнадéживать.**

Пообнища́лый ած. աղքատացած, խեղճացած։

Пообнища́ть բ. չ. աղքատանալ, չքաւորութեան մէջ ընկնել։

Пообноси́ть տ. Обноси́ть.

Пообню́хать տ. Обню́хивать.

Пообогрѣ́ть տ. Обогрѣва́ть.

Поободра́ть տ. Ободра́ть.

Поободри́ть տ. Ободря́ть.

Пообожда́ть բ. ն. փոքր ինչ սպասել։

Пооборва́ть տ. Оборва́ть.

Пообразу́мить տ. Образу́мить.

Пообру́бить տ. Обруби́ть.

Пообры́згать տ. Обры́згать.

Пообрѣ́зать տ. Обрѣ́зать.

Пообсади́ть տ. Обса́живать.

Пообсоса́ть տ. Обсоса́ть.

Пообсо́хлый ած. փոքր ինչ չորացած կամ ցամաքած։

Пообсо́хнуть բ. չ. փոքր ինչ չորանալ կամ ցամաքել։

Пообста́вить տ. Обста́вливать.

Пообстри́чь բ. ն. փոքր ինչ խուզել։

Пообстрога́ть տ. Обстрога́ть.

Пообсуши́ть բ. ն. փոքր ինչ չորացնել կամ ցամաքացնել։

Пообта́ять տ. Обта́ять.

Пообтере́ть տ. Обтере́ть.

Пообтеса́ть տ. Обтеса́ть.

Пообчи́стить տ. Обчища́ть.

Пообша́рить տ. Обша́ривать.

Пообщипа́ть տ. Общи́пывать.

Пообъѣ́здить տ. Объѣ́здить.

Пообѣ́дать բ. չ. ճաշել, ճաշ ուտել։

Пообѣднѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ աղքատանալ։

Пообѣща́ть բ. չ. խոստանալ (շատերին)։

Поовдовѣ́ть բ. չ. այրիանալ։

Поогложа́ть տ. Оглода́ть.

Поо́даль ն. մեկուսի, փոքր ինչ հեռու, մի կողմ։

Поодари́ть տ. Ода́ривать.

Пооде́рживать, —жа́ть բ. ն. փոքր ինչ բռնել։

Поодича́ть բ. չ. փոքր ինչ վայրենանալ։

Поопери́ться տ. Опери́ться.

Поопозда́ть բ. չ. փոքր ինչ յետանալ կամ ուշանալ։

Поопра́вить տ. Опра́вить.

Поопустѣ́ть տ. Опустѣ́ть.

Поопьянѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ հարբել։

Поора́торски մ. ճարտասանի նման։

Поора́ть բ. ն. — (зе́млю) փոքր ինչ հերկել (գետինը)։

Поосерди́ть բ. ն. փոքր ինչ բարկացնել։

Поосла́бить բ. ն. փոքր ինչ թուլացնել։

Поослабѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ թուլանալ։

Поостри́ть տ. Остри́ть.

Поостуди́ть բ. ն. փոքր ինչ սառեցնել կամ պաղեցնել։

Поосты́нуть բ. չ. փոքր ինչ սառչել։

Поотвы́кнуть բ. չ. խամանալ, խամ-նալ, սովորութիւնից դուրս գալ։

Поотдаля́ть, —ли́ть բ. ն. փոքր ինչ հեռացնել։ —ся բ. ձ. փոքր ինչ հեռանալ։

Поотдира́ть, —тодра́ть բ. ն. քակել պատռել։ —ся բ. ձ. քակուել, պատռուել։

Поотдохну́ть բ. չ. փոքր ինչ հանգստանալ։

Поотксида́ть и Поотки́нуть տ. Отки́дывать.

Поооткопа́ть տ. Откопа́ть.

Поотли́ть բ. ն. փոքր ինչ լցնել։

Поотнима́ть и поотня́ть տ. Отнима́ть.

Поотобра́ть տ. Отобра́ть.

Поотогрѣ́тый ած. փոքր ինչ տաքացած։

Поотогрѣ́ть բ. ն. փոքր ինչ տաքացնել։ —ся բ. ձ. փոքր ինչ տաքանալ։

Поотодви́нутый մի կողմ քաշուած (փոքր ինչ)։

Поотодви́нуть բ. ն. փոքր ինչ մի կողմ քաշել։ **—ся** բ. ը. մի կողմ քաշուել (փոքր ինչ)։

Поото́дранный ած. քակուած, պատռուած։

Поотодра́ть տ. **Поотдира́ть.**

Пооторва́ть բ. ն. պատառոտել, պատըռտել, պատռել։

Поотпили́ть տ. **Отпи́ливать.**

Поотрѣ́зать տ. **Отрѣ́зать.**

Поотста́ть բ. չ. փոքր ինչ յետ մնալ։

Поотстрони́ть տ. **Отстора́нивать.**

Поотсы́пать բ. ն. փոքր ինչ թափել։

Поотсырѣ́лый ած. փոքր ինչ թացոտ, փոքր ինչ նամ առած։

Поотсырѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ նամանալ, թրջուել։

Поотта́ять բ. չ. հալչել, փոքր ինչ հալուել։

Поотучи́ть բ. ն. սովորութիւնից հանել, սովորութիւնը թողնելու սովրել։ **—ся** բ. ը. սովորութիւնից դուրս գալ։

Поохо́титься տ. **Охо́титься.**

Поохо́тничьи մ. որսորդի նման։

Поцара́пать բ. ն. փոքր ինչ ճանկռել։

Поочерёдно մ. հերթով, կարգով։

Поочерёдный ած. հերթական ‖ հերթի։

Поочну́ться բ. ը. ուշաբերուել։

Поощипа́ть բ. ն. փետտել (փոքր ինչ)։

Поощре́ніе գ. չ. քաջալերութիւն, խրախոյս։

Поощрённый ած. քաջալերուած, խրախուսուած։

Поощри́тель, —льница գ. քաջալերող, խրախուսող։

Поощри́тельный ած. քաջալերական, խրախուսիչ, յորդորիչ։

Поощря́ть, —ри́ть բ. ն. քաջալերել, խրախուսել, յորդորել։ **—ся** բ. ը. քաջալերուել, խրախուսուել, յորդորուել։

Попада́ть, попа́сть բ. չ. մէջ ընկնել, ընկնել լինել (պատահմամբ) ‖ դիպցնել, նշանին խփել։ **—ся** բ. ը. լինել, գըտնուել, մէջն ընկնել (պատահմամբ)։

Попа́дать բ. չ. ընկնել (բազմութեամբ)։

Попа́дъ, въ попа́дъ մ. յարմար ժամանակին, յաջող կերպով։

Попадья́ գ. ի. երիցուհի, իրիցկին, տէրտէրակին։

Попа́ивать, попои́ть բ. ն. խմացնել (փոքր ինչ կամ երբեմն)։

Попа́ливать, —ли́ть բ. չ. երբեմնապէս արձակել (հրացան) ‖ խանձել։

Попалённый ած. խանձած։

Попа́ренный ած. քրտնցրած, քրտնած։

Попа́ривать, —рить բ. ն. երբեմն քրտնել։

Попа́рно մ. զոյգ-զոյգ, ջուխտ-ջուխտ։

Попа́рный ած. զոյգ-զոյգ։

Попа́рхивать բ. ն. թռչկոտել այս և այն կողմ։

Попа́рывать, попоро́ть բ. ն. պատռել, քակել։

Попо́ротый ած. քակուած, պատռուած։

Попасти́ բ. ն. մի առ ժամանակ արածացնել։

Попа́сть տ. **Попада́ть.**

Попа́ханный ած. հերկուած։

Попа́хивать, —ха́ть բ. ն. երբեմնապէս հերկել։

Попека́ть, попе́чь բ. ն. երբեմն եփել։

Попённо մ. **Плати́ть** — ամեն մի կտրած ծառի համար վճարել։

Попённый ած. **—нныя де́ньги**—վճար՝ կտրած ծառերի թուով հաշուելով։

Попеня́ть տ. **Пеня́ть.**

Поперёгъ մ. լայնութեամբ, խաչաձեւ ուղղութեամբ, խաչմէրուկ։

Поперемёрзнуть բ. չ. սառեցնել, պաղեցնել։

Попеременно մ. փոփոխակի կերպով, փոփոխ։

Поперемѣ́нный ած. փոփոխակի, փոփոխադէր։

Попере́чина, —чинка գ. ի. գիծ, կապ, գերան լայնութեամբ կամ խաչաձեւ դրուած։

Попере́чить տ. **Пере́чить.**

Попере́чникъ գ. ա. տրամագիծ || լայնութիւն։

Попере́чно մ. լայնութեամբ, հաստութեամբ։

Попере́чный ած. տրամագծական || ընդմիջող, հաստութեան կամ լայնութեան ուղղութեամբ։

Попе́рсье գ. չ. ձիու լանջապակ։

Попе́рхиваться, —хну́ться բ. ա. հազալ կամ խեղդըրուել (պատահմամբ շնչափողը բան ընկնելուց)։

Попеча́литься բ. ա. փոքր ինչ տրտմել։

Попеча́танный ած. կնքուած || տպուած։

Попеча́тывать բ. ն. կնքել, դրոշմել (շատ բան) || փոքր ինչ տպել։

Попече́ніе գ. չ. հոգացողութիւն, հոգատարութիւն, հոգածութիւն, հոգ։

Попечи́тель, —льница գ. հոգացող, հոգատար || հոգաբարձու, խնամակալ || || խնամապետ։

Попечи́тельно մ. հոգացողութեամբ։

Попечи́тельный ած. հոգացող, հոգատար, խնամակալ, խնամող։

Попечи́тельство գ. չ. խնամակալութիւն, հոգաբարձութիւն || հոգատարութիւն, տածողութիւն։

Попечи́тельствовать բ. չ. հոգաբարձական պաշտօն վարել, հոգաբարձութիւն անել։

Попе́чь բ. ն. մի առ ժամանակ եփել կամ խորովել։

Попещи́ся բ. ա. հոգալ, հոգս քաշել։

Попива́ть, попи́ть բ. ն. հարբել (երբեմնակի) || յաճախակի հարբել։

Попи́ливать, —ли́ть բ. ն. փոքր ինչ սղոցել կամ խզարել։

Попира́ніе գ. չ. կոխկրտելը, ոտնակոխութիւն։

Попира́ть, попра́ть բ. ն. կոխկրտել (ոտքերով), ոտնակոխ անել) || արհամարհել || յաղթել։ **—ся** բ. ա. կոխկրտուել, ոտնակոխ լինել։

Попирова́ть բ. չ. (մի առ ժամանակ) քէֆ անել, հրճուել։

Попи́сывать, —са́ть բ. ն. երբեմնակի գրել։

Попи́ть տ. **Попива́ть.**

Попи́хивать, —ха́ть բ. ն. (փոքր ինչ) մղել, հրել։

Попища́ть բ. չ. ճչլտալ (փոքր ինչ)։

Попла́вать բ. չ. նաւարկել, (փոքր ինչ) || լողալ (փոքր ինչ)։

Поплаво́къ գ. ա. ձկնորսի կարթի կոթ կամ ձող || ճրագի կտուց։

Попла́кать բ. չ. փոքր ինչ լալ։

Поплати́ть բ. ն. տալ, վճարել, հատուցանել։ **—ся** բ. ա. վճարուել || տուժել, տուգանք վճարել։

Поплёвывать, —ва́ть բ. չ. թքել, թըքոտել։

Поплета́ть, поплести́ բ. ն. հիւսել, գործել։ **— ся** բ. ա. հիւսուել։

Попло́тничать տ. **Пло́тничать.**

Поплотнѣ́ть տ. **Плотнѣ́ть.**

Поплу́жный ած. ամեն մի գութանի համար վճարուած։

Поплы́ть բ. չ. առագաստ բանալ, նաւարկել։

Попля́сывать, —са́ть բ. չ. պարել (յաճախ կամ երբեմն)։

Попо́вичъ գ. ա. քահանայորդի, քահանայի որդի, տէրտէրի տղայ։

Попо́вна գ. ի. քահանայի դուստր, տէրտէրի աղջիկ։

Попово́-гуменцо́ գ. չ. կաթնածաղիկ սատանի ջահրայ. բ.։

Попо́вскій ած. քահանայական || քահանայի։

Попо́вство գ. չ. քահանայութիւն։

Попо́вщина գ. ի. դասք քահանայից |

|| աղանդ ռուսաց, որ ընդունում է փախըստական քահանաները բայց ոչ եկեղեցական ծէսերը։

Попо́дчивать տ. **По́дчивать.**

Попо́йка գ. ի. գինարբութիւն, կոնծաբանութիւն։

Попои́ть տ. **Попа́ивать.**

Попола́мъ մ. կիսով, կիսով չափ, երկուսի բաժանած։

Попола́скивать բ. ն. երբեմն լուալ, ողողել։

Попо́лдничать տ. **По́лдничать.**

Попо́лзать բ. չ. մի ժամանակ մագլցել։

По́ползень գ. ա. չոչ ման եկող երեխայ || սիտեղ. թ.։

Поползнове́ніе, —ве́нность գ. սողալը, սողոսկելը, սողոսկում։

Поползнове́нный ած. սողացող, սողոսկող։

Поползти́, попо́лзать բ. չ. սողալ, սողոսկել։

Пополне́ніе գ. չ. լրացնելը։

Попо́лненный ած. լրացուած։

Пополня́ть, попо́лнить բ. ն. լրացնել։ **—ся** բ. ա. լրացուել։

Пополнѣ́ть տ. **Полнѣ́ть.**

Пополо́сканный ած. ցայած, ողողուած։

Пополо́сно մ. շերտ-շերտ։

Пополо́сный ած. շերտ-շերտ։

Пополо́ть բ. ն. խանձել։

Пополуго́дно մ. կէս-կէս տարեկան, ամեն կէս տարին։

Пополу́дни մ. կէս օրից յետոյ։

Попо́льзень գ. ա. սիտեղ. թ.։

Попо́льзовать տ. **По́льзовать.**

Попо́мнить տ. **По́мнить.**

Попо́на, —нка գ. ի. տապճակ, ջուլ, չուլ, ջիլաւ, թառլիկ։

Попо́нный ած. տապճակի։

Попоро́ть տ. **Поро́ть.**

Попо́ртить բ. ն. աւերել, խանգարել, փչացնել, խարար անել։ **—ся** բ. ա. խանգարուել, փչանալ, խարար լինել։

Попо́рченный ած. խանգարուած, խարար, խարար եղած։

Попости́ться բ. ա. **попо́стничать** բ. չ. մի ժամանակ պաս պահել։

Попо́тчивать տ. **По́тчивать.**

Попотѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ քրտնել։

Попра́вить տ. **Поправля́ть.**

Попра́вка գ. ի. ուղղագրութիւն, սրբագրութիւն || նորոգութիւն || կազդուրում։

Поправле́ніе գ. չ. վերանորոգելը || կազդուրելը || ուղղելը, ուղղագրելը։

Попра́вленный ած. ուղղուած։

Поправля́ть, —ра́вить բ. ն. ուղղել, ուղղագրել, սրբագրել || նորոգել, կարկատել (շինուածը) || կազդուրել։ **—ся** բ. ա. ուղղուել || կազդուրուել։

Попра́вщи́къ գ. ա. նորոգող, շինող։

Попра́здничать բ. չ. տօնել կամ պարապ մնալ (մի ժամանակ)։

Попра́здновать բ. չ. մի ժամանակ տօնել։

Попра́здство գ. չ. տօն, հանդէս։

Попра́нный ած. ոտնակոխ, կոխկրտուած, ոտնակոխ եղած։

Попра́ть տ. **Попира́ть.**

Попра́шивать բ. ն. խնդրել (յաճախ կամ երբեմն)։

Попре́жнему մ. ըստ հնոյն, առաջուայ նման։

Попрека́ніе գ. չ. յանդիմանելը, յանդիմանութիւն։

Попрека́тель, —льница գ. յանդիմանող, յանդիմանութիւն անող։

Попрека́тельный ած. յանդիմանական։

Попрека́ть, —кну́ть բ. ն. յանդիմանել։

Попрёкъ գ. ա. յանդիմանութիւն։

Попрепя́тствовать տ. **Препя́тствовать.**

Попрёчный տ. **Попрека́тельный.**

Поприба́вить բ. ն. փոքր ինչ աւելա-

ցնել: —ся բ. ա. փոքր ինչ աւելանալ:

Поприбáвленный ած. աւելացրած (փոքր ինչ):

Пóприще գ. չ. ասպարէզ, մրցարան:

Попріятельски մ. բարեկամաբար:

Попрóбовать տ. Прóбовать.

Попросúть բ. ն. խնդրել:

Пóпросту մ. հասարակ կերպով, անպաճոյճ կերպով:

Попрошáйка գ. ի. մուրացկան, անամօթ խնդրող, բոշայ մարդ:

Попрошáйничать բ. չ. մուրացկանութիւն անել:

Попрошáйство, —шáйничество, գ. չ. մուրացկանութիւն:

Попрощáться բ. ա. մնաս բարով ասել, հրաժարուել, հրաժեշտ տալ:

Попрыгивать, попрыгать բ. չ. թռչկոտել, ոստնուլ:

Попрыгýнъ, —гýнья գ. թռչկոտող, ոստոստող:

Попрысканный ած. սրսկուած, ցօղուած:

Попрыскивать, —кать բ. ն. սրսկել, ցօղել, ցանել: —ся բ. ա. սրսկուել:

Попрѣвáть, —рѣть բ. չ. քրտնել, թացանալ:

Попрямúть բ. ն. ուղղել, ուղղագիծ անել, դիւզնել:

Попрятанный ած. ծածկուած:

Попрятать բ. ն. ծածկել (մի քանիսը): —ся բ. ա. ծածկուել:

Поптúчьи մ. թռչունի պէս:

Попугáй գ. ա. թութակ. թ.:

Попугáйчій ած. թութակի:

Попýгивать, попугáть բ. ն. փոքր ինչ վախեցնել:

Попýдно մ. փթով:

Попýдренный ած. սնգոյրուած, սպիտակ քսուած:

Попýдрить բ. ն. փոքր ինչ սնգոյրել: —ся բ. ա. սնգոյրուել, սպիտակ քըսուել:

Популяризовать բ. ն. ընդհանրացնել, ժողովրդականացնել:

Популярность գ. ի. ժողովրդականութիւն:

Популярный ած. ժողովրդական:

Попурú գ. չ. նուագափնջիկ, փնջիկ (զանազան երաժշ. եղանակներից):

Попускáть, попустúть բ. ն. թողնել, թոյլ տալ: —ся բ. ա. թոյլատրուել:

Попустóму, пóпусту մ. իզուր տեղը, դատարկ տեղը:

Попýщенный ած. թողնուած, թոյլատրուած:

Попýтать բ. ն. կնճռել, կապկպել, փաթաթել:

Попутешéствовать տ. Путешéствовать.

Попýтниковый ած. գառնալեզուի:

Попýтникъ գ. ա. գառնալեզու, ջղախոտ. բ. || ուղեկից, ճանապարհակից:

Попýтный ած. բարեյաջող, յարմար (քամի, ընկեր):

Попýтчикъ, —чица գ. ուղեկից, ճանապարհակից:

Попущáть տ. Попускáть.

Попущéніе գ. չ. թոյլատուութիւն, զիջում:

Попъ գ. ա. քահանայ, տէրտէր, երէց:

Попылáть տ. Пылáть.

Попылúть տ. Пылúть.

Попырúвать բ. ն. աքացել, քացի տալ || դէսուդէն քշել (ուղարկել), անտեղի ուղարկել:

Попырка գ. ի. աքացելու սովորութիւն:

Попытáть բ. ն. փորձել, պահանջել || տանջել, հարցաքննել, չարչարել:

Попытка գ. ի. փորձ:

Попыхъ գ. ա. շտապ: Въ попыхáхъ— շտապելով:

Попьянствовать բ. չ. մի ժամանակ հարբենալ:

Попѣвáть բ. չ. երբեմն երգել:

Попѣту́шьи մ. աքաղաղի նման։

Попѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ երգել։

Попя́тить բ. ն. յետ ընկրկեցնել։ —ся բ. ա. ընկրկել || ուրանալ, խօսքից յետ կանգնել։

Попя́тка գ. ի. ընկրկելը, յետ կանգնելը։

Попя́тный ած. յետևի, յետին || յետախաղաց, յետադէմ։

Попя́тчикъ գ. ա. յետ ընկրկող, յետ-յետ գնացող։

Попя́чивать բ. ն. յետ կենալ, ընկրկել, յետ քաշուել։

Порá գ. ի. և բ. ժամանակ || ժամանակն է, ժամ է։

По́ра, поръ գ. յ. ծակոտիք։

Поработать բ. չ. փոքր ինչ աշխատել։

Поработи́тель, —льница գ. նուաճող, ընկճող։

Поработи́тельный ած. նուաճելու, ընկճելու։

Порабоща́ть, —боти́ть բ. ն. նուաճել, ընկճել։ —ся բ. ա. նուաճուել, ընկճուել։

Порабоще́ніе գ. չ. նուաճելը, ընկճելը։

Порабощённый ած. նուաճած, ընկճած։

Пора́вненный ած. հաւասարուած։

По́равну մ. հաւասարապէս։

Поравня́ть բ. ն. հաւասարացնել։ —ся բ. ա. հաւասարուել։

Пора́дованный ած. ուրախացած։

Пора́довать բ. ն. ուրախացնել։ —ся բ. ա. ուրախանալ։

Порадѣ́ть տ. Радѣ́ть.

Поража́ть, порази́ть բ. ն. զարնել, հարուածել, ծեծել || պարտել, կոտրել, ջարդել || ապշեցնել, հիացնել || զարմացնել։ —ся բ. ա. զարնուել || պարտուել։

Поража́ть, породи́ть բ. ն. ծնել, ծնանել || մի քանիսը ծնել || ծագել, պատճառել, յառաջ բերել։ —ся բ. ա. ծնուել, սնուել || ծագուել, պատճառուել։

Пораже́ніе գ. չ. պարտութիւն, յաղթուելը, կոտրուելը, ջարդուելը։

Поражённый ած. զարկուած || պարտուած։

Поразбрести́ся տ. Разбрести́ся.

Поразброса́ть բ. ն. ցրուել, ցանել (ամէն կողմ)։

Поразбѣжа́ться բ. ա. վազվզել այս և այն կողմ։

Поразвесели́ть բ. ն. փոքր ինչ ուրախացնել։

Поразвѣ́дать բ. ն. տեղեկանալ, իմանալ, հարցափորձել։

Поразвѣ́сить բ. ն. կախել, կախ տալ։

Поразвѣ́шать բ. ն. կախել, կախ տալ։

Поразвяза́ть բ. ն. քակել, արձակել, բանալ։

Поразгласи́ть բ. ն. հռչակել, տարածել։

Поразглядѣ́ть բ. ն. դիտել, լաւ նայել, ամէն կողմից նայել։

Поразговори́ться բ. ն. խօսակցութեամբ զբաղուել։

Поразгоня́ть տ. Разгоня́ть.

Поразгорѣ́ться տ. Разгора́ться.

Пораздари́ть տ. Разда́ривать.

Поразду́мать տ. Разду́мать.

Порази́тель, —льница գ. յաղթող սպանող, սատակեցնող։

Порази́тельно մ. զարմանալի, ապշելի։

Порази́тельность գ. ի. ազդուութիւն։

Порази́тельный ած. ազդու, մտահար, զարմանալի, ապշելի։

Порази́ть տ. Поража́ть.

Поразлетѣ́ться տ. Разлета́ться.

Поразложи́ть տ. Разложи́ть.

Поразлома́ть տ. Разлома́ть.

Поразмета́ть տ. Размета́ть.

Поразмѣсти́ть տ. Размѣсти́ть.

Поразнести́ տ. Разнести́.

Поразню́хать բ. ն. հոտոտել, հոտ քաշել (փոքր առ փոքր)։
Поразобра́ть տ. Разобра́ть.
Поразогна́ть տ. Разогна́ть.
Поразойти́сь տ. Разойти́сь.
Поразосла́ть տ. Разосла́ть.
Поразровня́ть տ. Разровня́ть.
Поразроня́ть տ. Разроня́ть.
Поразрости́ся տ. Разрости́ся.
Поразры́ть տ. Разры́ть.
Поразрѣ́зать տ. Разрѣза́ть.
Поразсади́ть բ. ն. հեռու-հեռու տնկել։
Поразсказа́ть բ. ն. պատմել (փոքր առ փոքր)։
Поразслабѣ́ть տ. Разслабѣ́ть.
Поразсла́вить տ. Разсла́вить.
Поразсмотрѣ́ть տ. Разсмотрѣ́ть.
Поразсо́рить տ. Разсо́рить.
Поразста́вить տ. Разста́вить.
Поразсуди́ть բ. ն. դատել, մտածել, քննել (փոքր ինչ)։
Поразши́рить բ. ն. փոքր ինչ ընդարձակել։
Пора́мица գ. ի. ուրար։
Пора́мница գ. ի. վակաս։
Пора́нить տ. Ра́нить.
Пораскида́ть, пораски́нуть տ. Раскида́ть, раски́нуть.
Пораскла́сть տ. Раскла́сть.
Пораскова́ть տ. Раскова́ть.
Пораско́лоть տ. Расколо́ть.
Пораскопа́ть տ. Раскопа́ть.
Пораскра́сить տ. Раскра́сить.
Пораскра́сть տ. Раскра́дывать.
Пораскрича́ться տ. Раскрича́ться.
Пораскупи́ть բ. ն. գնել (մաս-մաս)։
Пораспле́сть տ. Расплета́ть.
Пораспloди́ть տ. Расплоди́ть.
Пораспоро́ть տ. Распоро́ть.
Распоря́диться տ. Распоря́диться.
Пораспра́вить տ. Распра́вить.
Пораспрода́ть բ. ն. ծախել, ծախծխել
Пораспроси́ть տ. Распроси́ть.
Пораспространи́ть բ. ն. ընդարձակել, տարածել։
Пораспры́скать տ. Распры́скать.
Пораспрями́ть տ. Распрями́ть.
Распусти́ть տ. Распусти́ть.
Пораспу́тать տ. Распу́тать.
Пораспу́хлый ած. փոքր ինչ ուռած։
Пораспу́хнуть բ. չ. փոքր ինչ ուռչել։
Порастаска́ть բ. ն. տանել, գողանալ (փոքր առ փոքր)։
Пораста́ять բ. չ. փոքր ինչ հալուել։
Пораствори́ть տ. Раствори́ть.
Порастеря́ть գ. ն. կորցնել, վատնել, փչացնել (մաս-մաս)։ —ся բ. ն. շփոթուել, ինքն իրան կորցնել։
Порастолка́ть տ. Растолка́ть.
Порастоло́чь տ. Растоло́чь.
Порастолстѣ́ть տ. Растолстѣ́ть.
Порастопта́ть տ. Растопта́ть.
Порастопы́рить տ. Растопы́ривать.
Порастрево́жить տ. Растрево́жить.
Порастре́скаться տ. Растре́скаться.
Порастрясти́ տ. Растрясти́.
Порастяну́ть տ. Растяну́ть.
Порасхвата́ть տ. Расхвата́ть.
Порасходи́ться տ. Расходи́ться.
Порасчи́стить տ. Расчи́стить.
Порасшата́ть տ. Расшата́ть.
По́рванный ած. պատռուած, քանդուած։
Порва́ть բ. ն. պատռել, քանդել։ —ся բ. ա. պատռուել, քանդուել։
Поребя́чески մ. երեխայաբար, երեխայի նման։
Поребя́читься բ. ա. երեխայութիւն անել (մի առ ժամանակ)։
Поревнова́ть տ. Ревнова́ть.
Поревѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ ոռնալ || [illegible] բղաւել։
Поре́й, порре́й գ. ա. պրաս, [illegible] բ.։
Порекомендова́ть տ. Рекомендова́ть.

Поре́чка գ. ի. կարմիր հաղարջ (տես. և. ք.)։

Поржа́вѣть տ. Ржа́вѣть.

Поржа́ть բ. չ. մի քիչ խրխնջալ։

Порискова́ть բ. չ. մի քիչ ռիսկի վտանգանալ։

Порисова́ть բ. ն. մի քիչ նկարել։

По́ристый ած. ծակոտկէն, ծակ-ծակ։

Порица́ніе գ. չ. պախարակելը, պարսաւելը, պարսաւ, պախարակումն, նախատինք։

Порица́тель, —льница գ. պախարակող, պարսաւող, նախատող։

Порица́тельный ած. պախարակելի, պարսաւելի, նախատական։

Порица́ть բ. ն. պախարակել, պարսաւել, գոռվել, կշտամբել, յանդիմանել, նախատել, չհաւանել, փնովել։

По́рка գ. ի. ծեծկելը, ծեծկոց։

По́ровну մ. հաւասարաչափ, հաւասար չափով։

Поровня́ть տ. Поравня́ть.

Поро́гъ գ. ա. սեմ, շեմ, դրանդի || բարակոյտք, քարաժայռ, ապառաժ (ծովի և գետերի մէջ)։

Поро́да գ. ի. ծագում, ծնունդ || տեսակ || ցեղ, սերունդ։

Поро́дистый ած. ընտիր սերունդից, լաւ տեսակից։

Породи́ть տ. Пораждáть.

Породни́ть բ. ն. խնամիացնել, խնամի դարձնել։ —ся բ. ա. խնամիանալ, ազգակից դառնալ։

Поро́дный ած. երևելի տոհմից, լաւ ազգից սերուած։

Порожда́ть տ. Пораждáть.

Порождённый ած. ծնուած || ծագած, սերուած։

Порожде́ніе գ. չ. ծնունդ, զարմ, սերունդ։

Поро́жекъ գ. ա. լարալից, էշ (ջութակի, թառի ևայլն)։

Поро́жистый ած. քարաշատ, խութերով լի, քարաւոր։

Порожмя́, порожнёмъ մ. դատարկ, առանց բեռ. բառնալու (սայլ ևայլն)։

Поро́жнить, о— բ. ն. դատարկել, պարպել։

Поро́жній ած. դատարկ, թափուր, պարապ || առանց բեռի։

Порожня́къ գ. ա. դատարկ կառք կամ սայլ։

Поро́знить բ. ն. բաժանել, զատել || || վիճել։

Поро́знично մ. մաս-մաս, առանձին-առանձին, զատ-զատ։

Поро́зничный ած. մաս-մաս, հատ-հատ, հատով։

По́рознь մ. առանձնակի, առանձին-առանձին, զատ-զատ։

Поро́зъ գ. ա. չկտրուած խոզ, խարտուի խոզ։

Порозя́тина գ. ի. խարտուի խոզի միս։

Порои́ться բ. ա. միաժամանակ դուրս գալ (մեղուներ)։

Поро́къ գ. ա. մոլութիւն, ախտ, արատ, թերութիւն, պակասութիւն, յանցանք։

По́рокъ գ. ա. բարան (մեքենայ)։

Поро́мъ տ. Паро́мъ.

Порони́ть, —ня́ть բ. ն. վայր ձգել, թափել, ատամել, կորցնել։ —ся բ. ա. վայր ընկնել, թափուել։

Поропта́ть բ. չ. քրթմնջել։

Поросёнокъ գ. ա. խոճկոր, խոզի ձագ, գոճի։

Пороси́ться, о— բ. ա. ծնել (խոզ)։

Поро́слый ած. խոտով ծածկուած։

По́росль գ. ի. բոյս, բուսականն || բողբոջ || || մատղաշատունկ անտառ։

Пороста́ть, порости́ բ. չ. ծածկուել (բուսականութեամբ կամ ծառերով)։

По́ростъ գ. ա. ծառի մամուռ, գորտնաբոյս, գորտնկախոտ և ք.։

Порося́тина գ. ի. կաթնկեր խոճկորի միս։

Поросячій ած. խոճկորի (կաթնկեր)։

Поротно մ. վաշտ-վաշտ։

Пороть բ. ն. քակել || փորը բաց անել (ձկների) || սուտ խօսել || ձաղկել, գանակոծել։ **—ся** բ. ա. քակուել։

Поротый ած. քակուած։

Поротье գ. չ. քակելը || ձկի փորը մաքրելը || ձաղկելը։

Пороховница գ. ի. վառօդաման։

Пороховой ած. վառօդի։

Пороховщикъ գ. ա. մշակ վառօդարանի։

Порохъ գ. ա. վառօդ, բարութ։

Порочение գ. չ. արատաւորելը։

Порочить, о— բ. ն. արատ ձգել, արատաւորել, պախարակել, անարգել, պարսաւել։

Порочно մ. արատաւոր, յանցաւոր։

Порочность գ. ի. յանցաւորութիւն, արատաւորութիւն։

Порочный ած. արատաւոր, պակասաւոր, պախարակելի, անառակ։

Пороша գ. ի. աշնան առաջին ձիւն։

Порошина գ. ի. վառօդի հատիկ || մանր ձիւն, ձեան փոշի։

Порошить բ. ն. մաղել, բարակ ձիւնով ծածկել։ **Снѣгъ порошитъ** ձիւնը մաղում է։

Порошковатый ած. փոշխախառն։

Порошкообразный ած. փոշանման։

Порошокъ գ. ա. փոշի || փոշի (բժշկական)։

Порою մ. երբեմն, երբեմնակի։

Поррей-лукъ գ. ա. պրաս. բ.։

Порта գ. ի. դուռն։ — **Оттоманская, — Высокая**—Բարձրագոյն Դուռն (Օսմանեան կայսրութեան)։

Порталъ գ. ա. աւագ դուռն (շինութեան)։

Портальный ած. աւագ դռան։

Портвейнъ ած. Օպորտոյի գինի (Պորտուգալի)։

Портерный ած. պորտէրի։

Портеръ գ. ա. պորտէր, անգլիական թունդ գարեջուր։

Портикъ գ. ա. սրահակ, անդաստակ, պատշգամ (սիւնազարդ հովանոցով ծածկուած)։

Портить, ис— բ. ն. խանգարել, ապականել, փճացնել, աղաւաղել։ **—ся** բ. ա. խանգարուել։

Портки գ. ա. յգ. վարտիք (տղամարդոց)։

Портмоне գ. ա. դրամաքսակ, դրամի քսակ։

Портная տ. **Портниха.**

Портнина գ. ի. կտաւ և հաստ քաթան։

Портниха գ. ի. դերձակուհի, կարանող կին։

Портно տ. **Портнина.**

Портной ած. գ. ա. դերձակ։

Портняга գ. ա. վատ դերձակ։

Портняжескій ած. դերձակի։

Портняжить բ. չ. դերձակութիւն անել։

Портняжничество գ. չ. դերձակութիւն։

Портняжный ած. դերձակի։

Портовой ած. նաւահանգստի։

Портомой գ. ա. լուացարար (զգեստ ա-ւին, նաւահանգստի վրայ և այլն)։

Портомойный ած. — **сборъ** լուացքատեղի համար վճար (քաղաքին և այլն)։

Портомойня գ. ի. լուացարան (նաւահանգստի վրայ և այլն)։

Портомоя գ. ի. լուացարար կին (նաւահանգստի վրայ և այլն)։

Порто-франко գ. չ. ազատ նաւահանգիստ։

Порточный ած. վարտիքի։

Портретецъ, —тикъ գ. ա. պատկերիկ, փոքրիկ պատկեր։

Портретистъ գ. ա. պատկերահան, պատկեր նկարող։

Портретный ած. պատկերական || պատկերի։

Портретчикъ գ. ա. պատկերահան։

Портретъ գ. ա. պատկեր, կենդանագիր

Портулáковый ած. անմեռուկի։

Портулáкъ գ. ա. անմեռուկ, փրփրեմ, փրփրան, կոճկորակ, նուկասու, գանգուռ. բ.:

Портулáчный ած. անմեռուկի։

Портупéй գ. ա. սրաքամար։

Портупéйный ած. սուսերակալ, սուսերաւոր։

Портупéй-прáпорщикъ գ. ա. սուսերաւոր զինուորեալ։

Портупéй-юнкеръ գ. ա. սուսերաւոր՝ տասնապետ։

Портупéя գ. ի. սրի կապ, սուսերակալ։

Портфéль գ. ա. թղթապանակ, թըղթակալ։

Портшéзъ գ. ա. գահաւորակ, փալանկին։

Портъ գ. ա. նաւահանգիստ || անցք թնդանօթի բերանի դէմ (նաւի վրայ)։

Портъ-мантó գ. զգեստակալ, ձորձակալ (կապ)։

Портъ-монé գ. դրամաքսակ։

Портъ-сигáръ գ. ա. սիգարի տուփ։

Порты́ գ. ա. յգ. զգեստ, հանդերձ։

Портьéра գ. ա. դրան վարագոյր։

Портя́нина, —ница գ. ի. հաստ քաթան։

Портя́нка գ. ի. ոտքի փաթթոց (հաստ քաթանից)։

Портянóй ած. հաստ քաթանէ || հաստ քաթանից։

Порубéжный ած. սահմանի։

Порубúть բ. ն. ջարդել, կտրել (փայտ՝ քիչ կամ բոլոր)։

Порýбка գ. ի. կտրելը, ջարդելը (փայտի)։

Порýбщикъ գ. ա. կտրող, ջարդող (փայտի)։

Пóрубъ գ. ա. կտրելը, կտրուածք || կտրուած տեղ (վէրք)։

Поругáніе գ. չ. հայհոյութիւն, անուանարկութիւն։

Порýганный ած. հայհոյուած, անպատուած։

Поругáтель, —льница գ. հայհոյող, անպատուող,

Поругáтельный ած. հայհոյական, հայհոյիչ, անպատիւ։

Поругáтельство գ. չ. հայհոյութիւն։

Поругáть բ. ն. հայհոյել, յանդիմանել, անպատուել։ —ся բ. ա. հայհոյել, անպատուել, միմեանց հայհոյել։

Порýка գ. չ. երաշխաւոր։

Поруководúть, —вóдствовать բ. ն. առաջնորդել։

Порумя́ненный ած. կարմրած, սնգոյրած։

Порумя́нить բ. ն. կարմրացնել, սնգոյրել, փոքր ինչ կարմիր քսել։ —ся բ. ա. կարմրել. կարմրել։

Порýсски մ. ռուսերէն || ռուսաց նման։

Порусѣть տ. Русѣть.

Порýтчикъ գ. ա. պորուչիկ, հարիւրապետ։

Порýтчица գ. ի. հարիւրապետի կին։

Порýтчическій, порýтчичій ած. հարիւրապետի։

Поручáтель գ. ա. յանձնարարութիւն անող, յանձնարարող։

Поручáть, —чúть բ. ն. յանձնարարել, յանձնել։ —ся բ. ա. յանձն առնել, երաշխաւոր լինել։

Поручéйникъ գ. ա. ջրային լախուր. բ.:

Поручённый ած. յանձնուած, յանձնարարուած։

Поручéніе գ. չ. յանձնարարութիւն || յանձնակատարութիւն։

Пóручень գ. ա. յենարան ձեռքի (սանդուղի վրայ)։

Порýчикъ գ. ա. հարիւրապետ, պորուչիկ։

Поручúтель, - льница գ. երաշխաւոր։

Поручúтельный ած. երաշխաւորական։

Поручúтельство գ. չ. երաշխաւորութիւն։ — въ платежѣ по вéкселю — երաշխագիր։

Поручúть բ. ն. յանձնել, յանձնարարել։

Поручи́ться բ. ն. երաշխաւորել, երաշխաւոր լինել։

Пору́чичій ած. հարիւրապետի, պորուչիկի։

Пору́чный ած. ստորադրած || երաշխաւորութեան։

По́ручъ գ. ա. բազրիք (ձեռնադրի)։

Порфи́ра գ. ի. ծիրանի պատմուճան։

Порфи́рный, —фи́ровый ած. ծիրանի պատմուճանի։

Порфироно́сецъ գ. ա. ծիրանակիր, թագաւոր։

Порфироно́сный ած. ծիրանակիր։

Порфироро́дный ած. ծիրանածին։

Порфи́ръ գ. ա. ծիրանաքար, պորփիր, պորփիրեան կիճ։

Порха́ніе գ. չ. ճախրելը, թռչկոտելը։

Порха́ть բ. չ. ճախրել, թռչել, թռչկոտել, սաւառնել։

Порхну́ть բ. չ. թռչել, սաւառնել։

Порцелани́тъ գ. ա. ճենակուճ (քար)։

Порціо́нный ած. օրապարէնի, ճնդաբաժնի։

Порціо́нъ գ. ա. օրապարէն, ճնդաբաժին (զինուորի)։

По́рція գ. ի. բաժին (որև է կերակուրի)։

По́рча գ. ի. ապականութիւն, խանգարումն։

По́ршень գ. ա. մխոց, շարժաձող։

Поршневый ած. մխոցի, շարժաձողի։

По́ры գ. ա. յգ. ծակտիք, ծակոտիք։

Порыва́ть բ. ն. պատառել || ձգել, քաշել, ձգել։ **—ся** բ. ա. ձգտել, ձգտուել։

Поры́висто մ. ուժգնութեամբ, բուռն կերպով։

Поры́вистость գ. ի. ուժգնութիւն, բուռն ձգտում։

Поры́вистый ած. ուժգին, բուռն։

Поры́въ գ. ա. ուժգնութիւն, սաստկութիւն, բուռն ձգտում։

Порыда́ть բ. չ. մի ժամանակ հեկեկալ, կոծել, ողբալ։

Порыжѣлый ած. շէկացած։

Порыжѣть բ. չ. շէկանալ, շէկնալ։

Поры́скать բ. չ. մի ժամանակ վազել.

Поры́ть բ. ա. փորել, փոքր ինչ փորփրել։

Порыхлѣть տ. **Рыхлѣть.**

Поры́царски մ. ասպետի նման։

Порыча́ть բ. չ. բառաչել, բշալ, գռալ։

Порѣва́ть բ. ն. սաստիկ փչել կամ ձգել։ **Вѣтеръ —ва́етъ—** քամին սաստիկ փչում է։

Порѣдѣлый ած. անօսրացած, անօսրացեալ։

Порѣдѣть տ. **Рѣдѣть.**

Порѣзанный ած. փոքր ինչ կտրած։

Порѣзать տ. **Порѣзывать.**

Порѣзви́ться բ. ա. զուարճանալ (մի ժամանակ)։

Порѣзъ գ. ա. կտրած տեղ, վէրք։

Порѣзывать, порѣзать բ. ն. փոքր ինչ կտրել։ **—ся** բ. ա. կտրուել (փոքր ինչ)։

Порѣчный ած. գետեզրի։

Порѣчье գ. չ. գետեզերք։

Порѣши́ть բ. ն. վճռել։

Порѣшня գ. ի. ջրադուէս, ջրային ամանք. և.։

Порябѣлый ած. չեչոտ։

Порябѣть բ. ն. չեչոտանալ։

Поряди́ть տ. **Подряди́ть.**

Поря́дковый ած. դասական, կարգաւոր։

Поря́дкословіе գ. չ. դասաւորութիւն (բառերի և այլն)։

Поря́дкомъ մ. կարգով, ըստ կարգի, ըստ կանոնի || բաւականին, բաւականաչափ։

Поря́докъ գ. ա. կարգ, կարգաւորութիւն, դասաւորութիւն || դասակարգ։

Поря́дочно մ. միջակ, բաւականաչափ || ըստ կարգին։

Поря́дочный ած. յարմար, կարգով, լաւ || դասական։

Посади́ть բ. ն. նստեցնել, բազմեցնել, դնել || տնկել։

Посáдка գ. ի. նստեցնելը || տնկելը։

Посáдникъ, —ница գ. պետ, գլխաւոր, տանուտէր (արուարձանի)։

Посáдничать բ. չ. տանուտէրութիւն անել (արուարձանի)։

Посáдничество գ. չ. տանուտէրութիւն (արուարձանի)։

Посáдничій ած. տանուտիրոջ (արուարձանի)։

Посáдскій ած. արուարձանի։

Посáдской ած. գ. ա. արուարձանի բնակիչ։

Посáдъ գ. ա. արուարձան (քաղաքի)։

Посажéнно մ. սաժէնով։

Посажéнное ած. սաժէնահարկ, հարկ առնեն մի սաժէնի համար (գետնի և այլն)։

Посáженный ած. նստեցրած || տնկած։

Посажéнный ած. սաժէնով չափուած։

Посажёнтый ած. — отéцъ — կնքահայր։

Посáливать, —лить բ. ն. ճարպոտել, ճրագոտել։

Посáсывать, пососáть բ. ն. ծծել (շատ կամ փոքր ինչ)։

Посбáвить բ. ն. իջեցնել, քչեցնել, քը-չացնել, պակասեցնել։

Посвáтать տ. Свáтать.

Посви́нски մ. խոզի նման, խոզի պէս։

Посвистáть բ. չ. փոքր ինչ սուլել։

Пóсвистъ գ. ա. սուլումն, շուացնելը։

Посви́стывать բ. չ. սուլել, շուացնել, փչել։

Посвистѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ սուլել։

Посвóйски մ. իր ուզածի պէս, ըստ իր սովորութեան։

Посвы́кнуться բ. ա. ընտելանալ (փոքր ինչ)։

Посвѣжѣ́лый ած. թարմացած, վերանորոգուած։

Посвѣжѣ́ть բ. չ. թարմանալ, ամրանալ։

Посвѣти́ть բ. չ. փոքր ինչ լուսաւորել || ընծայաբերել || գործ դնել։

Посвѣтлѣ́ть տ. Свѣтлѣ́ть.

Посвѣ́тски մ. քաղաքավար, աշխարհօրէն։

Посвязáть բ. ն. կապել, կապկպել։

Посвящáть, посвяти́ть բ. ն. ձօնել, նուիրել, ընծայաբերել, կարգադրել, ձեռնադրել։ —ся բ. ա. նուիրուել || ձեռնադրուել։

Посвящённый ած. նուիրուած || ձեռնադրուած։

Посвящéніе գ. չ. նուիրելը || ձեռնադրելը, ձեռնադրութիւն։

Посекрéту մ. գաղտնաբար, գաղտնի, գաղտնի կերպով։

Поселéнецъ գ. ա. գաղթական, նորաբնակ || աքսորական, աքսորեալ։

Поселéніе գ. չ. գաղթատեղի, տեղի գաղթականութեան || աքսորատեղի։

Поселéнка գ. ի. գաղթականի կին։

Поселéнный ած. գաղթեցրած, աքսորական։ —лённый ած. բնակեցրած։

Поселéночный ած. աքսորականի։

Посёлокъ գ. ա. շէն։

Посéльски մ. գեղջկօրէն, գիւղի սովորութեանց համաձայն։

Поселя́нинъ գ. ա. գիւղացի, շինական || գիւղաբնակ, գեղաբնակ։

Поселя́нка գ. ի. գեղջկուհի։

Поселя́нскій ած. գիւղացոց, գիւղացոց պատկանած։

Поселя́ть, —ли́ть բ. ն. բնակեցնել || ազդել, սերմանել, արմատացնել։ —ся բ. ա. բնակուել, տեղաւորուել || սերմանուել, արմատանալ։

Посемéйно մ. ընտանիք-ընտանիք, տուն-տուն։

Посемéйному մ. ընտանեբար, գերդաստան սովորութիւնների համեմատ։

Посемéйный ած. ընտանեկան։

Посерди́ть բ. ն. բարկացնել, գրգռել։

Посеребрéніе գ. չ. արծաթաջրելը, արծաթազօծում։

Посеребрённый, —рёный *ած. արծաթաջրած, արծաթապօղ։*

Посеребря́ть, —ри́ть *բ. ն. արծաթաջրել, արծաթապօծել։* **—ся** *բ. ա. արծաթաջրուիլ։*

Посидѣлка *տ.* **Сидѣлка.**

Посидѣлки *գ. ի. յգ. երեկոյթներ (գիւղացոց ջահէլների)։*

Посидѣть, —си́живать *բ. չ. նստել (մի առ ժամանակ)։*

Поси́льно *մ. ըստ կարողութեան, ըստ կարեաց։*

Поси́льный *ած. ըստ կարողութեան, ուժին յարմար։* **—ная по́мощь**—*նպաստ ըստ չափու կարողութեան։*

Посини́ть *տ.* **Сини́ть.**

Посинѣлый *ած. կապտած, կապտացած։*

Посинѣть *տ.* **Синѣть.**

Посиро́тски *մ. որբի նման։*

Поскобле́нный *ած. քերուած։*

Поска́бливать, —кобли́ть *բ. ն. քերել (յաճախ կամ փոքր ինչ)։*

Поскака́ть *բ. չ. արշաւել, վազել։*

Поски́рдно *մ. դէզ-դէզ, դէզերով։*

Поскита́ться *բ. ա. երկար մանգալ, երկար քարշ գալ։*

Поскобли́ть *տ.* **Поска́бливать.**

Поскольза́ться, —зну́ться *բ. ա. սայթաքել. սկուել, սղալ, սոթկիլ։*

Поско́нина *գ. ի. կոպիտ քաթան։*

Поско́никъ *գ. ա. երեսնակ. բ.։*

Поско́нный *ած. կանեփէ || կանեփի։*

По́сконь *գ. ի. կանեփ (առէջատոր, արական ծաղկով). բ.։*

Поскорѣе *մ. աւելի արագ, շուտ։*

Поскрёбки *գ. ա. յգ. քերելը || քերուցք։*

Поскрёбышъ *գ. ա. տաշտաքեր խմորից հաց || վերջածին զաւակ, տաշտաքեր։*

Поскре́сть *բ. ն. քերել (փոքր ինչ)։*

Поскуча́ть *բ. չ. սրտնեղիլ, սիրտը նեղանալ (փոքր ինչ)։*

Послаби́тель, —льница *գ. թուլացնող, լուծող։*

Посла́бить *բ. ն. լուծել, թուլացնել, թուլութիւն տալ։*

Послабле́ніе *գ. չ. թուլացնելը։*

Посла́бленный *ած. թուլացած, մեղմացած։*

Послабля́ть, послаби́ть *բ. ն. թուլացնել, մեղմացնել։*

Послабѣть *բ. չ. փոքր ինչ թուլանալ, փոքր ինչ մեղմանալ։*

Посла́нецъ *գ. ա. ուղարկուած մարդ, առաքեալ, պատգամաբեր, դեսպան։*

Посла́ніе *գ. չ. ուղարկելը, յղելը || առաքումն || թուղթ, կոնդակ։*

Посла́нникъ *գ. ա. դեսպան։*

Посла́нница *գ. ի. դեսպանի կին։*

По́сланный *ած. նուիրակ, պատգամաբեր, պատգամատոր։*

Посла́ть *բ. ն. ուղարկել, առաքել, յղել։*

По́слень *գ. ի. ձարարակախ, ծարարակախ, մօրմ քաղցր. բ.։*

Посло́вица *գ. ի. առած, առակ։*

Посло́вичный *ած. առածի, առակի։*

Послу́га *գ. ի. ծառայութիւն։*

Послужи́ть *բ. չ. ծառայել (փոքր ինչ կամ մի առ ժամանակ)։*

Послужно́й *ած. ծառայութեան։* **— спи́сокъ**—*ցուցակ ծառայութեան։*

Послуша́ніе *գ. չ. լսելը, ունկնդրութիւն || հնազանդութիւն, հլութիւն։*

Послу́шать *բ. ն. լսել (փոքր ինչ), ականջ դնել։* **—ся** *բ. ա. լսել, անսալ։*

Послу́шествовать *բ. չ. վկայել, վկայութիւն տալ։*

Послу́шливо *տ.* **Послу́шно.**

Послу́шливость *տ.* **Послу́шность.**

Послу́шливый *տ.* **Послу́шный.**

Послу́шникъ *գ. ա. նորընծայ || հնազանդ, հլու։*

Послу́шница *գ. ի. նորընծայ (կին) || || հնազանդ, հլու։*

Послу́шно մ. հնազանդութեամբ, հլու-թեամբ։

Послу́шность գ. է. հնազանդութիւն, հլութիւն։

Послу́шный ած. հնազանդ, հլու։

Послы́шать բ. ն. լսել, իմանալ, տե-ղեկանալ || զգալ։ —ся բ. ա. լսուել, լսելի լինել։

По́слѣ մ. յետոյ, ապա, զկնի || յետոյ, ուրիշ ժամանակ։

Послѣ́дки գ. ա. յգ. մնացորդ։

Послѣ́дній ած. վերջին, յետին || ստոր, յետնորդ, վատ, յետնեալ || վերջին, ծայրահեղ։

Послѣ́дованіе գ. չ. հետեւելը, հետեւո-ղութիւն || կարգ եկեղեցական արա-րողութեան։

Послѣ́дователь, —льница գ. հետեւող, նմանող, հետեւորդ, համախոհ։

Послѣ́довательно մ. յաջորդաբար, հե-տեւողաբար։

Послѣ́довательность գ. է. յաջորդակա-նութիւն։

Послѣ́довательный ած. յաջորդական, հետեւողական, կարգով։

Послѣ́довать բ. չ. հետեւել։

Послѣ́докъ գ. ա. վերջ, աւարտ | մնացորդ։

Послѣ́дочный ած. մնացածի, մնացորդի։

Послѣ́дственно մ. յաջորդաբար։

Послѣ́дственный ած. յաջորդական, հետեւողական։

Послѣ́дствіе գ. չ. հետեւանք || մակա-բերութիւն, եզրակացութիւն։ Въ по-слѣ́дствіи—յետոյ, ապագայում։

Послѣ́дующій ած. յաջորդ։

Послѣ́дъ գ. ա. մնացորդ || ընկերք (նո-րածին երեխայի կամ կենդանու)։

Послѣ́дышъ գ. ա. վերջածին զաւակ, տաշտաքեր, կրտտանք։

Послѣза́втра մ. վաղը չէ միւս օր։

Послѣза́втрашній ած. վաղը չէ միւս օրուայ։

Послѣ́нъ տ. Паслёнъ.

Послѣобѣ́денный ած. ճաշից յետոյ ե-ղած, զկնի ճաշու։

Послѣпото́пный ած. յետ ջրհեղեղեան, ջրհեղեղից յետոյ եղած։

Послѣродово́й ած. յետ ծննդաբերու-թեան եղած, ծննդաբերութիւնից յե-տոյ։ —ва́я боль — յետնացաւ։

Послѣсло́віе գ. չ. վերջաբան։

Послѣу́жинный ած. ընթրիքից յետոյ եղած։

Посма́ркивать, посморка́ть բ. ն. խըն-չեցնել, խլինքը սրբել։ —ся բ. ա. խնչել։

Посма́тривать բ. չ. երբեմն նայել։

Посме́ртный ած. յետ մահուան, մահից յետոյ եղած։

Посмо́лкнуть բ. չ. լռել (կամաց-կա-մաց)։

Посморка́ть տ. Посма́ркивать.

Посмотрѣ́ть բ. չ. նայել, տեսնել || աչք ունենալ, հսկել։ —ся բ. ա. իրար նայել։

Посмуглѣ́лый ած. թխացած, արեւա-կէզ եղած, սեւացած։

Посмуглѣ́ть բ. չ. թխանալ, սեւանալ, արեւակէզ դառնալ։

Посмы́ть բ. ն. փոքր ինչ լուալ։

Посмѣ́иваться բ. ա. երբեմն ծիծաղել, փոքր ինչ ծիծաղել։

Посмѣлѣ́е մ. աւելի համարձակ, վըս-տահ կերպով։

Посмѣ́пно մ. վախխակի։

Посмѣ́ть բ. ն. վստահանալ, համար-ձակել, յանդգնել։

Посмѣши́ть բ. ա. փոքր ինչ ծիծաղեցնել։

Посмѣ́шище գ. չ. նշաւակ, ծաղրի ա-ռարկայ։

Посмѣя́ніе գ. չ. ծաղրելը, կատակ, ծաղր, ծանականք։

Посмѣя́тельный ած. ծաղրական, ծաղ-րելի։

Посмѣя́ться բ. ա. փոքր ինչ ծիծաղել։

Посо́біе գ. չ. օգնութիւն, նպաստ, մի-

ջող, օժանդակութիւն։

Пособлéніе տ. Пособіе.

Пособливый ած. նպաստող, օգնող, օգնելու։

Пособлять, —бить բ. չ. օգնել, նըպաստել, օժանդակել։

Пособникъ գ. ա. օգնական || նպաստող || ընկեր, ընկերակից։

Пособранный ած. հաւաքուած, ժողովուած։

Пособрать բ. ն. (կամաց կամաց) հաւաքել, ժողովել։ **—ся** բ. ա. հաւաքուել, ժողովուել (կամաց-կամաց)։

Пособствовать բ. չ. օգնել, նպաստել։

Пособывать, посовать, посунуть բ. չ. (շուտ-շուտ ներս) քշել, մղել։

Посовѣститься տ. Совѣститься.

Посовѣтовать տ. Совѣтовать.

Посогласить տ. Согласить.

Посозвать տ. Созвать.

Посозрѣть տ. Созрѣть.

Посократить բ. ն. փոքր ինչ քչացնել, կարճացնել։

Посолдатски մ. զինուորի նման։

Посолить բ. ն. աղել, աղ ցանել։

Посоловѣлый ած. խարտեաշ։

Посоловѣть բ. չ. շէկանալ, խարտեաշ գոյն ստանալ || պղտորել (աչքերը)։

Посолъ գ. ա. դեսպան։

Посольскій ած. դեսպանական || դեսպանի։

Посольство գ. չ. դեսպանութիւն || պատգամաւորութիւն։

Посольствовать բ. չ. դեսպանութիւն անել, դեսպանի պաշտօն կատարել։

Пососанный ած. ծծուած։

Пососать բ. ն. ծծել։

Посотенно մ. հարիւր-հարիւր, հարիւրներով։

Посохлый ած. չորացած, ցամաքած։

Посохнуть տ. Посыхать.

Посохъ գ. ա. ցուպ, գաւազան, ճոկան || դագանակ, կոպալ, կոմբալ։

Посошникъ գ. ա. գաւազանակիր։

Посошной ած. դագանակի || գաւազանի

Поспасть բ. չ. կամաց-կամաց ընկնել || նիհարանալ։

Поспать բ. չ. փոքր ինչ քնել։

Поспектакльный ած. ամեն մի ներկայացման համար։

Поспесивиться տ. Спесивиться.

Поспесивѣть տ. Спесивѣть.

Поспилить բ. ն. (փոքր ինչ) խզարել, սղոցել։

Поспорить բ. չ. վիճել (փոքր ինչ)։

Поспѣвать, поспѣть բ. չ. հասունանալ, հասնել || վրայ հասնել, ժամանակին գալ || աւարտել, վրայ հասցնել։

Поспѣлый ած. հասուն, հասած, հասունացած։

Поспѣть տ. Поспѣвать.

Поспѣшать, —шить բ. չ. շտապել, աճապարել։

Поспѣшеніе, —пѣшество գ. չ. շտապելը, աճապարելը, շտապ, աճապարանք։

Поспѣшествованіе գ. չ. օգնութիւն, նպաստ, ձեռնտուութիւն։

Поспѣшествовать բ. չ. օգնել, նպաստել։

Поспѣшительный ած. արագացուցիչ։

Поспѣшить բ. չ. շտապել, աճապարել։

Поспѣшливо տ. Поспѣшно.

Поспѣшливость տ. Поспѣшность.

Поспѣшливый ած. շտապող։

Поспѣшно մ. շտապով, ճեպով, աճապարանօք, հապճեպ, հապշտապ, փութանակի։

Поспѣшность գ. ի. շտապելը || շտապ, աճապարանք, արագութիւն, շուտափութութիւն։

Посрамитель, —льница գ. խայտառակող, անպատւող, անարգող (մարդ)։

Посрами́тельно մ. խայտառակ կերպով, անարգաբար։

Посрами́тельный ած. խայտառակիչ, անարգական։

Посрами́ть տ. **Посрамля́ть.**

Посрамле́ніе գ. չ. խայտառակելը, խայտառակութիւն, անպատուութիւն, անարգանք։

Посрамлённый ած. խայտառակուած, անպատուած։

Посрамля́ть, —ми́ть բ. ն. խայտառակել, անպատուել, անարգել։ **—ся** բ. ա. խայտառակուել, անպատիւ լինել։

Посреди́ մ. մէջ, մէջը, ՚ի միջի։

Посре́дникъ, —ница գ. միջնորդ, բարեխօս, խօսնակից։

Посре́дническій ած. միջնորդական || միջնորդի։

Посре́дничество գ. չ. միջնորդութիւն։

Посре́дственно մ. միջակ || ուրիշի միջնորդութեամբ, ՚ի ձեռն։

Посре́дственность գ. ի. միջակութիւն, չափաւորութիւն։

Посре́дственный ած. միջակ, չափաւոր։

Посре́дство գ. չ. միջոց, եղանակ || օգնութիւն, ձեռնտուութիւն, միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն։

Посре́дствовать գ. չ. միջնորդել, միջնորդ դառնալ։

Посре́дствомъ մ. միջնորդութեամբ, ՚ի ձեռն, միջոցով։

Посровня́ть բ. ն. հարթել, կոկել (փոքր ինչ)։

Посро́чно մ. պարբերաբար, որոշեալ ժամանակներով։

Посро́чный ած. պարբերական, որոշեալ ժամանակով։ **—чный платёжъ—** պարբերական վճար, վճար որոշ ժամանակից յետոյ։

Поссо́рить տ. **Ссо́рить.**

Поставе́цъ գ. ա. սեղան || պահարան։

Поста́вить տ. **Поставля́ть.**

Поста́вка գ. ի. կապալ, տալը, յանձնելը (ըստ պայմանի) || ներկայացնելը, դնելը, կառուցանելը, սարքելը։

Поставле́ніе գ. չ. զետեղում, դնելը, տեղաւորելը || կանգնացնելը, ներկայացնելը։

Поставля́ть, —та́вить բ. ն. դնել, տեղաւորել, նստացնել || գործադրել, կանգնացնել, ներկայացնել, կառուցանել || նուիրել, կարգադրել։ **—ся** բ. ա. տեղաւորուել || վերագրուել || կանգնացնուել։

Поставле́нный ած. դրուած, կանգնեցրած, տեղաւորուած։

Поставно́й ած. կանգնեցնելու։

Поста́вочный ած. կապալի։

Поставщи́къ, —щи́ца գ. կապալառու, փոդրաթչի։

Поста́въ գ. ա. ոստայնանկութեան գործիք, ջուլհակի գործիք || ոստայն || դարակ, թարէք || դիրք, դրութիւն || ջրաղացի աչք (երկու քարը միասին)։

Поста́дно մ. հօտ-հօտ, առանձին հօտերով։

Постанови́ть տ. **Постановля́ть.**

Постано́вка գ. ի. դնելը, դրութիւն || կարգադրութիւն։

Постановле́ніе գ. չ. կարգադրութիւն || կանոնադրութիւն, օրէնսդրութիւն։

Постано́вленный ած. կարգադրուած, վճռուած։

Постановля́ть, —ви́ть բ. ն. վճռել, կարգադրել։ **—ся** բ. ա. կարգադրուել, վճռուել։

Постара́ться բ. ա. ջանալ, աշխատել։

Постарико́вски մ. ծերունիի նման, պառաւի պէս։

Постарѣ́лый ած. ծերացած, պառաւած։

Постарѣ́ть բ. չ. ծերանալ, պառաւել։

Постате́йно մ. յօդուածներով, յօդուած-յօդուած։

Постега́ть բ. ն. մտրակել || թակել։

Постелипо́ле գ. չ. օձախանձ. բ.։
Посте́ль գ. է. անկողին, մահիճք։
Посте́льный ած. անկողնի, անկողնու։
Посте́ля տ. Посте́ль.
Постепе́нно մ. աստիճանաբար, աստիճան առ աստիճան։
Постепе́нность գ. է. աստիճանաբար լինելը։
Постепе́нный ած. կարգաւ, աստիճանաբար յառաջ գնացող։
Постере́ть տ. Стере́ть.
Постере́чь տ. Стере́чь.
Постига́ть, пости́гнуть, пости́чь բ. ն. հասնել, վրայ հասնել || հասկանալ, տեղեկանալ, ըմբռնել, գլուխ ընկնել, մտքով թափանցել, հասու լինել։
Пости́гнутый, пости́женный ած. հասած || հասկացած, ըմբռնած։
Постиже́ніе գ. չ. հասնելը || հասկանալը, ըմբռնելը։
Постижи́мость գ. է. հասանելիութիւն || ըմբռնելի լինելը։
Постижи́мый ած. հասանելի, դիւրահաս || հասկանալի, ըմբռնելի։
Постила́ գ. է. փաստիլ։
Постила́ть, постла́ть բ. ն. սփռել, փռել, տարածել, շարել։ —ся բ. ա. սփռուել, փռուել։
Пости́лка գ. է. սփռելը, տարածելը || սփռոց։
Пости́лочный ած. անկողնի։
Постира́ть բ. ն. երկեան լուանալ (սպիտակեղէն)։
Пости́ться բ. ա. պաս պահել։
Пости́чь տ. Постига́ть.
По́стланный ած. սփռուած, փռուած։
Постла́ть տ. Постила́ть.
По́стникъ, —ница գ. պաս պահող, պահեցող, ծոմապահ։
По́стничанье գ. չ. պաս պահելը, պահեցողութիւն։
По́стничать բ. չ. պաս պահել։
По́стническій ած. պահեցողութեան, պասի։
По́стничество գ. չ. պահեցողութիւն, պաս։
По́стный ած. պասի, պասուց, պասուայ, պահոց։
Посто́й գ. ա. իջեւան։
Посто́йный ած. բնակելու, բնակարանի։
Постопа́ть բ. չ. մի ժամանակ ոտքալ, տրաքալ։
Посто́пно մ. ոտմայ-ոտմայ, ոտմանելով։
Посторони́ться տ. Сторони́ться.
Посторо́нній ած. կողմնակի, օտար, եկամուտ, ուրիշ։
Постоя́лецъ, —лица գ. բնակող, կեցող, վարձաբնակ։
Постоя́лое ած. իջեւանի վճար։
Постоя́лый ած. իջեւանի, բնակարանի։ — дворъ - իջեւան, պանդոկ։
Постоя́льщикъ, —щица տ. Постоя́лецъ.
Постоя́нникъ, —ница գ. հաստատուն, ծանրաբարոյ (մարդ)։
Постоя́нничать բ. չ. հաստատուն մնալ։
Постоя́нно մ. միշտ, անդադար, յարատեւ։
Постоя́нность տ. Постоя́нство.
Постоя́нный ած. մնայուն, կայուն, հաստատուն, անւական, մշտական, մըշտակայ, մնացական, յարաժամեայ։
Постоя́нство գ. չ. հաստատութիւն, անդրդուելիութիւն, մնայութիւն։ — хара́ктера—հաստատամտութիւն։
Постоя́нствовать տ. Постоя́нничать.
Постоя́ть բ. չ. կանգնել, մնալ, կենալ || հաստատ մնալ, դէմ կենալ։
Пострада́ть բ. չ. չարչարուել, տանջուել, նեղուել (մի առ ժամանակ)։
Постра́нствовать բ. չ. մի ժամանակ թափառել, ճանապարհորդել։
Пострaща́ть բ. ն. սպառնալ, վախեցնել։
Постригáть, пострúчь բ. ն. փոքր ինչ խուզել։ —ся բ. ա. խուզուել։

Постри́женный ած. խուզուած ‖ ձեռնադրուած (հոգեւորական)։

Постри́женецъ, —ница գ. ա. աբեղայ, կրօնաւոր գրուած։

Постриже́ніе գ. չ. աբեղայ գրուելը, հոգեւորական ձեռնադրուելը։

Постри́чь տ. Постригать.

Постро́ганный ած. տաշուած։

Построга́ть բ. ն. տաշել փոքր ինչ։

Построе́ніе գ. չ. շինելը, կառուցանելը, կազմելը։

Постро́енный ած. շինուած, կառուցուած։

Постро́йка գ. ի. շինութիւն։

Постро́ить բ. ն. շինել, կազմել, կառուցանել։ —ся բ. ա. շինուել, կառուցուել։

Постро́йщикъ գ. ա. շինող, կազմող, կառուցանող։

Постро́мка գ. ի. փոկակապ, թամբակապ, փոկքաշ, ղօլան։

Постро́мочный ած. թամբակապի, փոկքաշի։

Постро́чно մ. տող-տող, ամեն տողի։

Постро́чный ած. տողի, ամեն տողի։

Пострѣлёнокъ գ. ա. սատանակ, չարաճճի։

Пострѣ́лъ գ. ա. կաթուած, կաթուածահարութիւն ‖ գնդակի վէրք։

Пострѣля́ть բ. չ. մի առ ժամանակ արձակել (հրացան)։

Постря́пать տ. Стря́пать.

Постряху́ть տ. Стряху́ть.

Постскри́птъ գ. ա. յետագրութիւն, յաւելուած նամակի։

Постуди́ть բ. ն. փոքր ինչ մրսեցնել։

Посту́кать տ. Постуча́ть.

Посту́кивать բ. չ. բաղխել, թխթխկացնել, երբեմն ղխկխկացնել, զարնել։

Поступа́тельный ած. յարձակողական, յառաջադիմական։

Поступа́ть, —пи́ть բ. չ. վարուել ‖ ‖ մտնել, գնալ։ —ся բ. ա. վարուել։

Поступле́ніе գ. չ. գրուելը, մտնելը (ծառայութեան եւայլն)։

Поступно́й ած. վարմունքի, արարքի։

Посту́покъ գ. ա. վարմունք, արարք, արարող, վարք։

Посту́пчивый ած. զիջող, խաղաղասէր։

По́ступь գ. ի. գնացք, ընթացք, քայլուածք։

Постуча́ть բ. չ., —ся բ. ա. բաղխել, զարնել, ծեծել (դուռը)։

Постъ գ. ա. պաս, պահեցողութիւն ‖ ‖ պահակ (զօրքի), պահականոց ‖ դիրք, տեղը։

Постыди́ть բ. ն. ամաչեցնել, ամօթահարել։

Посты́дно մ. խայտառակութեամբ, ամօթահարութեամբ։

Посты́дный ած. խայտառակ, ամօթալի, ամօթալից, ամօթաբեր, ծաղածանակ։

Постыжа́ть, постыди́ть բ. ն. ամաչեցնել, խայտառակել։ —ся բ. ա. ամօթահար լինել, խայտառակուել։

Посты́лость գ. ի. անդուր լինելը, ատելի կամ զզուելի լինելը։

Посты́лый ած. անախորժ, անդուր, զզուելի, ատելի։

Посты́лѣть, о— բ. չ. անախորժ լինել, անդուրնալ, զզուելի լինել։

Посты́нуть բ. չ. փոքր ինչ զովանալ կամ հովանալ։

Постѣ́нный ած. պատի վրայ եղած։

Посу́да գ. ի. անօթ, աման։

Посу́дина գ. ի. մեծաաման։

Посуди́ть բ. ն. դատել, մտածել։

Посуди́ться տ. Посужа́ться.

Посу́дникъ գ. ա. ամանի դարակ կամ պահարան։

Посужа́ться, посуди́ться բ. ա. (чѣмъ) փոխ առալ։

Посули́ть տ. Сули́ть.

Посу́лъ գ. ա. խոստում, կաշառելի խոստում։

Посу́льный ած. *խոստացած* || *խոստումի։*
Посу́нуть տ. **Посо́вывать.**
Посу́пленный ած. *խոնարհած աչքերով։*
Посу́пливать, посу́пить բ. ն. **—ся** բ. ա. *աչքերը ցածրացնել, խոնարհեցնել։*
Посурми́ть բ. ն. *փոքր ինչ ներկել, սուրմայել (յօնքերը)։*
Посу́точно մ. *օրական, ամէն օր։*
Посу́точный ած. *օրական։*
Посутя́жить տ. **Сутя́жить.**
По́суху մ. *ցամաքով, ցամաքի վրայով։*
Посушённый ած. *չորացած (փոքր ինչ)։*
Посуши́ть բ. ն. *փոքր ինչ չորացնել։* **—ся** բ. ա. *չորանալ (փոքր ինչ)։*
Посчастли́виться բ. ա. *բաղդ ունենալ, յաջողուել։*
Посчастли́вѣть տ. **Посчастли́виться.**
Посчита́ть բ. ն. *հաշուել, համրել։* **—ся** բ. ա. *հաշուուել։*
Посыла́ніе գ. չ. *ուղարկելը, առաքելը։*
Посыла́ть, посла́ть բ. ն. *ուղարկել, առաքել, յղել։* **—ся** բ. ա. *ուղարկուել, առաքուել։*
Посы́лка գ. ի. *ուղարկելը* || *ուղարկուած ծրար* || *նախադասութիւն (տրամաբանական)։*
Посы́лочный ած. *ուղարկելու։*
Посы́льный ած. գ. ա. *ուղարկելի* || *ուղարկուած մարդ։*
Посы́льщикъ, —щица գ. *ուղարկող, առաքող։*
Посыпа́ніе գ. չ. *լցնելը, հոսեցնելը։*
Посы́панный ած. *լցրած, ցանուած, ծածկուած։*
Посыпа́ть, посы́пать բ. ն. *լցնել, հոսեցնել, ցանել, ծածկել* **—ся** բ. ա. *ցանուել, ծածկուել։*
Посы́пка գ. ի. *լցնելը, ցանելը, թափելը* || *ցանուած, թափուած (բան)։*
Посыха́ть, посо́хнуть բ. չ. *չորանալ, մեռնել* || *(փոքր ինչ) չորանալ, ցամաքել։*
Посѣва́ть, посѣ́ять բ. ն. *սերմանել, ցանել։*
Посѣвъ գ. ա. *սերմնացու, ցանք, ցանքս* || *ցանքի ժամանակ* || *ցանելը, սերմանելը։*
Посѣда́ть, посѣ́сть բ. չ. *նստել (շատերը կամ բոլորը)։*
Посѣдѣ́лый ած. *ալեւորցած, սպիտակացած (մազերը)։*
Посѣдѣ́ть բ. չ. *ալեւորել, ալեւորնալ, սպիտակահեր դառնալ, սպիտակնալ։*
Посѣка́ть, посѣ́чь բ. ն. *կտրել* || *երբեմն կտրել* || *վիրաւորել* || *ձաղկել, ծեծել։* **—ся** բ. ա. *կտրուել* || *ձաղկուել։*
Посѣ́къ գ. ա. *կտրուածք* || *կտրելը։*
Посѣ́рить բ. ն. *ծծմբոտել։*
Посѣрѣ́ть բ. չ. *փոքր ինչ մոխրագոյն դառնալ։*
Посѣ́стъ գ. ա. *նստելու ժամանակ։*
Посѣ́сть տ. **Посѣда́ть.**
Посѣти́тель, —льница գ. *այցելու, այցելող։*
Посѣ́товать գ. չ. *տրտնջալ, գանգատուել։*
Посѣ́ченный, —чённый ած. *կտրուած* || *ձաղկուած։*
Посѣща́ть, посѣти́ть բ. ն. *այցելել, այցելութիւն տալ, տեսութեան գնալ, հանդիպել։* **—ся** բ. ա. *այցելուել։*
Посѣщённый ած. *այցելուած, այցելած։*
Посѣще́ніе գ. չ. *այցելելը, այցելութիւն։*
Посѣ́янный ած. *սերմանած, ցանած։*
Посѣ́ять բ. ն. *սերմանել, ցանել (փոքր ինչ)։*
Посяга́ніе տ. **Посяга́тельство.**
Посяга́тель, —льница գ. *յանդգնող, փորձ անող (վնասելու), եղեռնագործ։*
Посяга́тельный ած. *ոճրափորձ, եղեռնափորձ։*
Посяга́тельство գ. չ. *ոճրագործութիւն, փորձ եղեռնագործութեան։*

Посягáть, посягнýть բ. չ. յանդգնել, փորձել (եղեռնագործութիւն անելու)։
Потаéнница գ. ի. գաղտնագողնի. բ.։
Потаéнно մ. ծածուկ կերպով, գաղտնագողի։
Потаéнность գ. ի. ծածուկ լինելը, գաղտնագողի լինելը։
Потаéнный ած. ծածուկ, թագուն, գողտնագողի։
Потаённый ած. ծածկուած, պահուած։
Пóтáжъ գ. ա. ապուր։
Потáивать, потáять բ. չ. փոքր ինչ հալել։
Потайни́къ գ. ա. ծածուկ տեղ, ծածկուած տեղ։
Потайнóй տ. Потаéнный.
Потайть բ. ն. ծածկել, պահել։ —ся բ. ա. ծածկուել, պահուել։
Потакáло տ. Потакáльщикъ.
Потакáльщикъ, —щица գ. երես տուող։
Потакáніе գ. չ. երես տալը։
Потакáть, потакнýть բ. չ. երես տալ։
Поталáниться տ. Посчастли́виться.
Потáлкивать, потолкáть, потолкнýть բ. ն. թեթև հրել, դրդել, բոթել։ —ся բ. ա. հրուել, դրդուել։
Потáль գ. ի. արոյրի թիթեղ, զար վարագ։
Потáльной ած. զարի, վարագի, զարվարագի ‖ զարէ, վարագէ։
Потанцовáть բ. չ. փոքր ինչ պարել, քիչ պար գալ։
Потáпливать, потопи́ть բ. ն. փոքր ինչ տաքացնել։
Потáптывать, потоптáть բ. ն. կոխկռտել։ —ся բ. ա. կոխկռտուել։
Потарáщить տ. Тарáщить.
Потáска տ. Потасóвка.
Потáсканный ած. քարշ տրուած։
Потáскивать, потаскáть բ. ն. (փոքր ինչ) քարշել, քարշ տալ։ —ся բ. ա. քարշ տրուել (փոքր ինչ)։
Потаскýха, —кýшка գ. ա. անառակ կին, քարշ եկող կին։
Потаскýшничать բ. չ. անառակութիւն անել (կնոջ համար է ասւում)։
Потасóвка գ. ի. ղնդստոց, տուրուդմբոց։
Потатýйка գ. ի. յոպոպ, բուբբու. թ.։
Потáтчикъ, —чица գ. երես առած երեխայ։
Потáчливый ած. երես առած։
Потáшный ած. կալաքարէ, կալաքարից շինած ‖ կալաքարի, տնկալի։
Потáшъ գ. ա. կալաքար, տնկալ, բոթաս։
Потащи́ть բ. ն. քաշել, քարշել։ —ся բ. ա. քարշուել, քարշ տրուել։
Потáять տ. Потáивать.
Потверди́ть բ. ն. կրկնել, սերտել, անգիր սովորել (դաս)։
Потвóрить տ. Потвóрствовать.
Потвóрникъ, —ница գ. երես առած (մարդ)։
Потвóрный ած. երես տուած։
Потвóрство գ. չ. երես տալը։
Потвóрствованіе գ. չ. երես տալը։
Потвóрствовать բ. չ. երես տալ։
Потвóрщикъ, —щица տ. Потвóрникъ, —ница.
Потéкать, потéчь բ. չ. հոսել, վազել ‖ ‖ սկսել հոսել։
Потёкъ գ. ա. կաթուածի հետք։
Потёмки գ. ի. յգ. մութ ժամանակ, մթանը ‖ մութ տեղ։
Потемнённый ած. մթացած, խաւար։
Потемни́ть տ. Потемня́ть.
Потемнѣ́лый ած. մթնացած, նսեմացած, խաւարած։
Потемнѣ́ніе գ. չ. նսեմանալը, խաւարելը։
Потемнѣ́ть բ. չ. մթնել։
Потемня́ть, —ни́ть բ. ն. մթնացնել, խաւարացնել։ —ся բ. ա. մթնանալ, խաւարել։

Потепле́ть, —ли́ть տ. Тепле́ть.
Потереби́ть տ. Тереби́ть.
Потере́ть տ. Потира́ть.
Поте́рна գ. ի. գաղտադուռն (պարսպի)։
Потерпе́ть բ. չ. կրել, տանել, ենթարկուել, համբերել || սպասել։
Потёртый ած. շփուած, քսուած, մաշուած։
Поте́ря գ. ի. կորուստ || կորցնելը։ —креди́та—վարկակորուստութիւն, համբաւակորուստութիւն։
Потеря́ть բ. ն. կորցնել, կորուսանել։
Потёсывать, потеса́ть բ. ն. տաշել։
Потёсанный ած. տաշուած, տաշած։
Поте́чь բ. չ. հոսել (վազել)։
Потира́ніе գ. չ. շփելը, քսելը։
Потира́ть, потере́ть բ. ն. շփել, քսել (թեթև կերպով)։ —ся բ. ա. շփուել, քսուել։
Поти́ръ գ. ա. սկիհ։
Поти́скивать, —кать բ. ն. ճնշել (յաճախ կամ փոքր ինչ)։
Потиту́лѣ մ. տիտղոսի համաձայն։
Потихо́ньку մ. աւելի կամաց || հանդարտ։
Потка́ть բ. ն. մի ժամանակ հիւսել։
Поткну́ться տ. Спотыка́ться.
Потли́вость գ. ի. քրտնքոտութիւն։
Потли́вый ած. քրտնքոտ։
Потни́къ գ. ա. թաղիք ձիու թամբի տակին, թաւլիկ։
По́тный ած. քրտնաթոր, քրտնահար || || քրտնքի։
Потово́й ած. քրտնքի || քրտնելու։ —вая сква́жника—վտառք, մարմնոյ ծակտիք։ — горя́чка—քրտնատենդ։
Потого́нный ած. քրտնաբեր, քրտնեցնող։
Пото́къ գ. ա. հեղեղատ։
Потоли́ку մ. այնքան և։
Потолка́ть բ. ն. մղել, հրել, քշել (առ ժամանակ)։ —ся բ. ա. հրուել, մղուել։
Пото́лкнутый ած. հրուած, մղուած, դրդուած։
Потолкова́ть բ. չ. խօսակցել, զրուցել։
Потоло́къ գ. ա. առաստաղ, առիք, ձեղուն։
Потоло́чина գ. ի. առաստաղի տախտակ։
Потоло́чный ած. առաստաղի։
Потоло́чь բ. ն. փոքր ինչ մանրել, փոշիացնել։
Потолсте́лый ած. հաստացած։
Потолсте́ть բ. չ. հաստանալ։
Пото́ль, пото́лѣ տ. Дото́лѣ.
Пото́мно մ. հատոր-հատոր։
Пото́мный ած. հատոր-հատոր, հատորներով։
Пото́мокъ գ. ա. ճետ, զարմ, սերունդ, տոհմ, յաջորդ։
Пото́мственно մ. սերնդաբար, յորդոց յորդիս։
Пото́мственный ած. տոհմական, սերնդական։
Пото́мство գ. չ. տոհմ, սերունդ։
Потому́ մ. որովհետև, ուստի, վասնզի, քանզի։
Пото́мъ մ. յետոյ, ապա, նորանից յետոյ։
Потону́ть բ. չ. ջրախեղդ լինել։
Потонча́ть տ. Тонча́ть.
Потопа́ть, пото́пнуть, потону́ть բ. չ. ցածր վազել, ներքև հոսել || խեղդուել, ընկղմուել։
Потопи́ть տ. Потопля́ть.
Потопле́ніе գ. չ. ընկղմելը (ջրի մէջ), խեղդելը։
Пото́пленный ած. հեղեղուած։
Потопля́ть, потопи́ть բ. ն. ներքև հոսել || հեղեղել, խեղդել։ —ся բ. ա. հեղեղուել, խեղդուել։
Пото́пный ած. ջրհեղեղեան || ջրհեղեղի։
Пото́птанный ած. կոխկռտուած։
Потопта́ть տ. Пота́птывать.
Пото́пъ գ. ա. ջրհեղեղ, հեղեղ։
Пото́пь գ. ի. հեղեղելը։
Потора́пливать, потороп́ить բ. ն. շտապեցնել։ —ся բ. ա. շտապել։

Поторговáть բ. չ. առևտուր անել։ —ся բ. ա. սակարկել։

Поторжествовáть բ. չ. յաղթանակել (առժամանակ)։

Потормошúть տ. Тормошúть.

Поторопúть բ. ն. շտապեցնել։ —ся բ. ա. շտապել։

Потосковáть բ. չ. անձկալ, կարօտել, կարօտ զգալ, կարօտ քաշել։

Поточúть բ. ն. փոքր ինչ սրել, յեսանել։

Потóчный ած. հեղեղատի։

Потрáва գ. ի. փչացնելը, վնասելը, կոխկռտելը, ուտեցնելը (արտ, արօտ և այլն)։

Потравúть բ. ն. ուտեցնել, կերցնել || || վնաս պատճառել (անասուններին կոխկռտել տալով և կերցնելով)։

Потрáвленный ած. վնասած, փչացրած, (արտ և այլն)։

Потрáта գ. ի. ծախս, վատնում, կորուստ, վնաս։

Потрáтить տ. Трáтить.

Потрéба գ. ի. հարկաւորութիւն, կարեւորութիւն, կարիք։

Потребúтель, —льница գ. գործածող, պահանջող։

Потребúть տ. Потреблять.

Потреблéніе գ. չ. գործածելը, ծախսելը։

Потреблённый ած. գործածուած։

Потреблять, потребúть բ. ն. ծախսել, գործածել || սպառել, լափել, բնաջինջ անել || մաշել։ —ся բ. ա. ծախսուել, գործածուել, սպառուել || մաշուել։

Потрéбникъ գ. ա. մաշտոց || Նշխարք։

Потрéбно մ. կարեւոր է, պէտք է։

Потрéбность գ. ի. կարիք, հարկաւորութիւն, կարեւորութիւն։

Потрéбный ած. կարեւոր, հարկաւոր։

Потрéбовать բ. ն. պահանջել (վճռապէս)։

Потревóженный ած. անհանգստացած։

Потревóживать, —жить բ. ն. անհանգստացնել։ —ся բ. ա. անհանգստանալ։

Потрепáть բ. ն. շոյել, շփել || գզել, գզգզել (վուշ և այլն)։

Потрéскать բ. ն. ճեղքել, ճայթեցնել։ —ся բ. ա. ճեղքուել։

Потрéскивать, потрещáть բ. չ. ճռճռալ, ճայթճրթել։

Потрéтно մ. ամեն քառամսեակներով, չորս ամիսը մի անգամ։

Потрóгивать, —гать բ. ն. փոքր ինչ դիպչել։

Потрохóвый ած. փորոտիքի, քաղերթի։

Пóтрохъ գ. ա. փորոտիք, քաղերթ։

Потрошéніе գ. չ. դատարկելը, մաքրելը։

Потрошённый ած. դատարկուած (փորոտիք)։

Потрошúльщикъ գ. ա. դատարկող, մաքրող (փորոտիք)։

Потрошúть բ. ն. դատարկել, մաքրել (փորոտիք)։ —ся բ. ա. դատարկուել (փորոտիք)։

Потрудúть բ. ն. նեղութիւն պատճառել։ —ся բ. ա. նեղութիւն յանձն առնել։

Потрунúть բ. չ. ծաղրել, վրան ծիծաղել։

Потрýшивать, —рýсить բ. չ. փոքր ինչ վախենալ։

Потрясённый ած. ցնցուած, տատանուած, շարժուած։

Потрясáть, —стú բ. ն. ցնցել, տատանել, շարժել, թափ տալ || յուզել, խռովել, խանգարել։ —ся բ. ա. ցնցուել։

Потрясéніе գ. չ. ցնցում, ցնցելը, տատանելը, դղորդ, դղրդիւն || խանգարում։

Потряхивать բ. ն. թափ տալ, ցնցել (երբեմն, մեղմ կերպով)։

Пóтýги գ. ա. յգ. զաւակատան կծկումը կամ սեղմուելը։

Потýживать, —жúть բ. չ. դարդ ա-

նել, զարգաւորուել, հօգս անել, մը-տածել։

Потузи́ть բ. ն. բռունցքով ծեծել, դնգ-սել։

Потýпленный ած. ցածրացրած, խո-նարհած, կոր։

Потупля́ть, —пи́ть բ. ն. ցածրացնել, կորացնել. խոնարհեցնել (աչքերը, գը-լուխը եւայլն)։ **—ся** բ. ա. ցածրանալ, կորանալ, խոնարհուել։

Потýривать, —ри́ть բ. ն. մղել, չքել, դուրս քշել, արտաքսել։

Потýсклый ած. խաւար, աղօտ, նսե-մացած։

Потýскнуть տ. **Тýскнуть.**

Потускнѣ́лый տ. **Потýсклый.**

Потускнѣ́ть բ. չ. աղօտանալ, նսեմա-նալ, խաւարել։

Потуха́ть, потýхнуть բ. չ. շիջանել, մարել։

Потýхлый ած. շիջած, մարած, հան-գած։

Потýхнуть տ. **Потуха́ть.**

Потучнѣ́ть բ. չ. գիրանալ, պարարտա-նալ։

Потуша́ть, —ши́ть բ. ն. շիջեցնել, մա-րել, հանգցնել || խաղաղեցնել, դա-դարեցնել։

Потушéніе գ. չ. շիջեցնելը, մարելը, հանգցնելը։

Потуши́ть տ. **Потуша́ть.**

Пóтчивать տ. **Пóдчивать.**

Потщи́ться տ. **Тщи́ться.**

Пóтъ գ. ա. քրտինք || խոնաւութիւն, նամութիւն, գիճութիւն։

Потъ-ры́ба գ. ի. վիշապ ձուկ, կաշա-լօտ. կ.։

Поты́ка գ. ի. գոմբ, հարուած։

Поты́кать, поткнýть բ. ն. հարուածել, խփել, գոմբել || բոթել || վնասել։ **—ся** բ. ա. սօթքել || անզգուշութեամբ ոտքով դիպչել։

Поты́сячно մ. հազար-հազար, հազար-ներով։

Поты́чка տ. **Поты́ка.**

Потѣ́лый ած. քրտնած, քրտնաթոր։

Потѣ́ніе գ. չ. քրտնելը։

Потѣснённый ած. փոքր ինչ սեղմուած։

Потѣсни́ть բ. ն. փոքր ինչ սեղմել։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ սեղմուել։

Потѣ́ть բ. չ. քրտնել, քրտնքով ծած-կուել || խիստ եռանդով աշխատել, խիստ տքնել։

Потѣ́ха գ. ի. զուարճութիւն, խաղ, օյին։

Потѣша́ть, —тѣ́шить բ. ն. զուարճա-ցնել, զբաղեցնել (խաղով, երգով եւ այլն)։ **—ся** բ. ա. զուարճանալ, զբա-ղուել։

Потѣ́шка տ. **Потѣ́ха.**

Потѣ́шливый ած. զուարճալի, ծիծաղելի։

Потѣ́шникъ գ. ա. զուարճացնող, զբա-ղեցնող։

Потѣ́шный ած. զուարճալի, ծիծաղելի || || զուարճախօս, զուարճարան։

Потяга́ться բ. ա. ոյժերը փորձել, ձըգ-տել։

Потя́гивать, потянýть բ. ն. քարշել, քաշել, ձգել || խմել, հարբենալ։ **—ся** բ. ա. ձգուել, երկարանալ, ձեռք մեկ-նել։

Потя́говый ած. ոտքի փոկի (կօշկակարի)։

Потяго́та գ. ի. քըշքօտում, բազուկնե-րի եւ սրունքների ձգձգուելը յօրան-ջումի հետ, ջանի կոտրուելը։

Потя́гъ գ. ա. ոտքի փոկ (կօշկակարի)։

Потянýтый ած. ձգած, ձգուած։

Потянýть տ. **Потя́гивать.**

Поуба́вить բ. ն. փոքր ինչ պակասեցնել։

Поубра́ть տ. **Убра́ть.**

Поубы́ть բ. չ. նուազել, պակասել։

Поуди́ть բ. ն. մի առժամանակ որսալ (ձուկ)։

Поудóбренный ած. պարարտացրած, փխրած (գետին)։

Поудо́брить բ. ն. պարարտացնել, փէյ-նել, (գետինը մի քիչ)։
Поу́жинать բ. ն. ընթրել վերջացնել։
Поу́зить բ. ն. աւելի նեղցնել։
Поукипѣ́ть բ. չ. եփուելով պակասել։
Поукла́сть բ. ն. տեղաւորել, դարսել, պառկացնել։
Поукры́ть տ. Укры́ть.
Поукрѣпи́ть տ. Укрѣпи́ть.
Поуложи́ть տ. Укла́дывать.
Поу́мничать բ. ն. խելքին զօռ տալ։
Поумнѣ́ть բ. չ. աւելի խոհեմանալ, աւելի խելօքանալ։
Поуня́ть տ. Уня́ть.
Поуплати́ть տ. Упла́чивать.
Поупря́миться տ. Упря́миться.
Поуро́чно մ. դաս, ամէն դասի։
Поусмири́ть տ. Усмири́ть.
Поусмирѣ́ть տ. Усмирѣ́ть.
Поуспоко́ить տ. Успоко́ить.
Поустарѣ́лый ած. մի քիչ ծերացած || մի քիչ հնացած։
Поустарѣ́ть բ. չ. ծերանալ || հնանալ։
Поуста́ть տ. Уста́ть.
Поустро́ить տ. Устро́ить.
Поусумни́ться բ. կ. մի քիչ կասկածել։
Поусы́пать տ. Усы́пать.
Поусѣ́сться տ. Усѣ́сться.
Поути́хнуть տ. Ути́хнуть.
Поутоми́ть տ. Утоми́ть.
Поутопта́ть տ. Утопта́ть.
Поутра́тить տ. Утра́тить.
Поутру́ մ. առաւօտեան, առաւօտեան դէմ։
Поуча́ть, —чи́ть բ. ն. սովորացնել, խրատել, կրթել։ —ся բ. կ. սովորել։
Поуче́ніе գ. չ. սովորեցնելը || ուսումն, վարդապետութիւն, քարոզութիւն, խրատ։
Поучи́тельный ած. խրատական, հրահանգիչ։
Поучи́ть տ. Поуча́ть.
Пофантази́ровать բ. չ. երեւակայել, երազել, ցնորել (մի ժամանակ) || նուագարանի վրայ ածել յանպատրաստից։
Пофилосо́фствовать տ. Философствовать.
Пофло́тски մ. նաւային պաշտօնէից նըման։
Пофранти́ть տ. Франти́ть.
Пофранцу́зски մ. Փռանսիացու նման, Փռանսիացոց նման։
Поха́бникъ, —ница գ. անպարկեշտ, ցոփ, յանդուգն (մարդ)։
Поха́бничать, —ха́бить բ. չ. անպարկեշտ կամ հայհոյական խօսքեր գործածել || ապականել, խանգարել || երես տալով փչացնել։
Поха́бно մ. անպարկեշտութեամբ, անպարկեշտ կերպով։
Поха́бный ած. անպարկեշտ, լրբենի։
Поха́бство գ. չ. անպարկեշտութիւն, ցոփութիւն։
Поха́бствовать տ. Поха́бничать.
Поха́живать, походи́ть բ. չ. գնալ գալ, ման գալ || երբեմնապէս գնալ։
Поха́ркивать, —кать բ. չ. խոխել, խորխել։
Похвала́ գ. ի. գովեստ, գովասանութիւն, գովասանք, դրուատիք։
Похвале́ніе գ. չ. գովելը, գովասանելը։
Похва́ленный ած. գոված, գովասանած, գովաբանած։
Похва́ливать բ. ն. գովել, գովաբանել, գովասանել։
Похвали́ть տ. Похваля́ть.
Похвальба́ գ. ի. գովասանք || պարծենկոտութիւն։
Похвальби́шка գ. ա. պարծենկոտ։
Похва́льно մ. գովելի, գովական, գովելի կերպով։
Похва́льный ած. գովելի, գովական,

արժանագով, ներբողական, գովեստական:

Похвалять, —лить բ. ն. գովել, գովասանել, գովաբանել: **—ся** բ. ա. գովուել, գովաբանուել:

Похварывать բ. չ. իրան թոյլ զգալ, հիւանդանալ (յաճախ կամ երբեմն):

Похвастать բ. չ. պարծենալ:

Похватать բ. ն. բռնել, խլել, ճանկել, ձեռք առնել, հազիւ բռնել:

Похватски մ. քաջաբար, լօթիանու:

Похватывать բ. ն. երբեմն առնել, ձեռք բերել, յափշտակել:

Похворать բ. չ. հիւանդանալ, իրան տկար զգալ (երբեմն):

Похилѣть տ. **Хилѣть.**

Похититель, —льница գ. յափշտակող, խլող, փախցնող, առևանգող:

Похитить տ. **Похищать.**

Похитрить բ. չ. խորամանկութիւն անել:

Похищать, —хитить բ. ն. յափշտակել, խլել, փախցնել, առևանգել: **—ся** բ. ա. յափշտակուել, առևանգուել:

Похищеніе գ. չ. յափշտակելը, փախցնելը || յափշտակութիւն, առևանգ:

Похищенный ած. յափշտակուած, խլուած, փախցրած:

Похлебать տ. **Похлёбывать.**

Похлёбка գ. ի. արգանակ, ապուր, խառնաթան, ջրալի կերակուր, զարեթան, լամէջ:

Похлёбочный ած. արգանակի:

Похлёбывать, —бать բ. ն. ուտել, լափել:

Похлёстанный ած. ձաղկուած, ծեծուած:

Похлёстывать, —тать բ. ն. ձաղկել (յաճախ), ծեծել: **—ся** բ. ա. ձաղկուել:

Похлопотать տ. **Хлопотать.**

Похлопывать, —пать բ. ն. ծափահարել:

Похлыстывать, —тать տ. **Похлёстывать.**

Похлѣбство գ. չ. մարդահաճութիւն, շողոքորթութիւն:

Похлѣбствовать բ. չ. շողոքորթել, քծնել:

Похлѣбщикъ, —щица գ. շողոքորթ, քծնող:

Похмелье գ. չ. գլխացաւ (քէֆից յետոյ), մախմուրանան:

Похмельный ած. մախմուրանանի, գլխացաւի (քէֆից յետոյ):

Походить բ. չ. նմանել || ման գալ, շրջել:

Походка գ. ի. քայլուածք, գնացք, ընթացք:

Походный ած. ուղեգնացութեան (զօրքի):

Походъ գ. ա. չու, ուղեգնացութիւն (զօրքի) || ակլուած (կշռելիս) || գերակշռութիւն, ծախս, ընթացք (ապրանքի):

Походя մ. անընդհատ, առանց ընդհատուելու, ամէն քայլում:

Похожденіе գ. չ. ճանապարհորդութիւն | արկած, դէպք, գիպուածք:

Похожій ած. նման, նմանատիպ, զուգակից:

Похозяйничать, похозяйствовать տ. **Хозяйничать.**

Похолодѣть բ. սառչել, պաղել:

Похороненіе գ. չ. թաղելը:

Похороненный ած. թաղուած:

Похоронить տ. **Похоронять.**

Похоронный ած. թաղման, թաղումի || մահական:

Похороны գ. ի. յգ. թաղում, թաղման հանդէս, յուղարկաւորութեան հանդէս:

Похоронять, —нить բ. ն. թաղել (մեռելը) **—ся** բ. ա. թաղուել:

Похорошѣть տ. **Хорошѣть.**

Похотливо մ. վավաշոտութեամբ, տռփանքով:

Похотли́вость գ. ի. վավաշոտութիւն, ցանկասիրութիւն, տռփամոլութիւն։
Похотли́вый ած. վաւաշ, վաւաշոտ, կրքոտ, պագշոտ, տռփոտ, ցանկասէր, գազրագործ։
Похо́тникъ, —ница գ. վաւաշոտ, ցանկասէր (մարդ)։
По́хотный տ. Похотли́вый.
По́хоть տ. Похотли́вость.
Похотѣ́ніе գ. չ. ցանկութիւն. տռփանք, ցանկասիրութիւն։
Похотѣ́ть բ. չ. ցանկալ, տռփալ։
Похохота́ть տ. Хохота́ть.
Похрабри́ться տ. Храбри́ться.
Похра́пывать, —пѣ́ть բ. չ. խռկալ (յաճախ կամ փոքր ինչ)։
Похристіа́нски մ. քրիստոնէաբար, քրիստոնէի նման։
Похристо́соваться բ. ա. համբուրուել (Զատկին՝ բառ սովորութեան ռուսաց)։
Похрома́ть բ. չ. կաղալ։
Похудѣ́лый ած. նիհարացած, լղարած։
Похудѣ́ть բ. չ. նիհարանալ, լղարել։
Похули́тель, —льница գ. վատաբանող, պարսաւող, պախարակող, հայհոյող։
Похули́ть բ. ն. վատաբանել, պարսաւել, պախարակել, հայհոյել։
Поху́лка գ. ի. պարսաւանք, վատաբանութիւն։
Похѣ́ренный ած. ջնջած, ոչնչացրած, ջրած։
Похѣ́ривать, —рить բ. ն. ջնջել, ոչնչացնել, ջրել։
Поцара́пать տ. Цара́пать.
Поца́рски մ. արքայաբար, արքայավայել կերպով, թագաւորի նման։
Поца́рствовать բ. չ. թագաւորել (մի առժամանակ),
Поцвѣсти́ բ. չ. ծաղկել (առժամանակ)։
Поцеремо́ниться տ. Церемо́ниться.
Поцыга́нски մ. բոշի նման։

Поцѣлова́ніе գ. չ. համբուրելը։
Поцѣлова́нный ած. համբուրուած, համբուրած։
Поцѣлова́ть տ. Цѣлова́ть.
Поцѣлу́й գ. ա. համբոյր, պաչ։
Поцѣпи́ть բ. ն. շղթայել. շղթայով արգելել։
Поцѣ́пка, —почка գ. ի. շղթայ (զարդ կանանց) ‖ կապ, սպառան։
Поча́вкивать, поча́вкать բ. չ. ճպճպացնել, ծլպացնել (շրթունքները ուտելիս)։
Поча́рочно մ. փոքր բաժակներով։
Поча́сту մ. յաճախ, յաճախակի, շատ-շատ։
Поча́тіе գ. չ. սկսելը ‖ սկիզբ, սկզբնաւորութիւն։
Почато́й ած. սկսած, կտրուած, բացուած, (հաց, շիշ ևայլն)։
Поча́токъ գ. ա. սկսուածք, կտրուածք ‖ կոճ ‖ եգիպտացորենի հատ ‖ շեղակն անհամաչափ վազ (◇)
Поча́ть տ. Почина́ть.
Поча́ще մ. յաճախակի, աւելի շատ-շատ։
По́чва գ. ի. գետին. երկիր, հող։
Почва́ниться տ. Чва́ниться.
По́чвенный ած. գետնի, հողի։
Почеловѣ́чески մ. մարդկօրէն, մարդու նման։
Почему́, почёмъ մ. ինչու համար։
Поче́ркивать, —ка́ть բ. ն. ուղղել, խազել, խծբծել։
По́черкъ գ. ա. գրութեան ձև, ձեռքը (գրելու վերաբերութեամբ)։
Поче́рнивать, —ни́ть բ. ն. փոքր ինչ սևացնել ‖ ներկել, վերսևել։
Почернѣ́лый ած. սևացած, սևցած։
Почернѣ́ть բ. չ. սևանալ, սևնալ։
Почерпа́ніе գ. չ. հանելը, ջուրը քաշելը (հեղուկի)։
Почерпа́ть, —пну́ть բ. ն. հանել, ջուրը քաշել (հեղուկի) ‖ քաղել, ժողովել (ու-

րին գրուածներից)։ —ся բ. ա. հանուել (հեղուկ) || քաղուել, ժողովուել (ուրիշ գրուածներից)։

Почéрпать բ. ն. փոքր ինչ հանել կամ քաշել (հեղուկ)։

Почéрпнутый ած. հանուած (ջուր և այլն) || քաղուած, ժողովուած (ուրիշ գրուածներից)։

Почерствѣ́лый ած. չորացած, ցամաքած (փոքր ինչ)։

Почерствѣ́ть բ. չ. չորանալ, ցամաքել։

Почертóвски մ. սատանի նման։

Почесáть բ. ն. քորել։ —ся բ. ա. քորուել։

Почéсть տ. **Почитáть.**

Пóчесть գ. ի. պատիւ, յարգանք, մեծարանք, շուք։

Почесýха գ. ի. բոր, քոր։

Почёсывать բ. ն. քերել, քորել։ —ся բ. ա. քերուել, քորուել։

Почётный ած. պատուաւոր, պատուարժան, յարգելի, պատուելի։

Почётъ գ. ա. պատիւ, յարգանք, մեծարանք։

Пóчечный ած. երիկամունքի, բոլորակի։ **—чная лохáнка**—կոնք երիկամանց։ **—ные сосóнки**—երիկամանց պտուկներ։

Почечýй գ. ա. արիւներթութիւն, թութխասութիւն, մայասիլ։

Почечýйникъ գ. ա. ջրապղպեղ. բ.։

Почечýйный ած. ջրապղպեղի։

Почивáльный ած. քնելու, ննջելու։

Почивáльня գ. ի. ննջարան, ննջելու սենեակ։

Почивáніе գ. չ. քնելը, ննջելը, հանգստանալը։

Почивáть բ. չ. քնել, ննջել, հանգստանալ || հանգչել։ **Здѣсь почивáетъ прахъ**—աստ հանգչի մարմին...

Починáть, почáть բ. ն. սկսել, նոր բանալ։ —ся բ. ա. սկսուել, նոր բացուել։

Почи́ненный ած. կարկատուած, նորոգուած։

Почи́нивать, —ни́ть բ. ն. կարկատել, նորոգել։ —ся բ. ա. կարկատուել, նորոգուել։

Почи́нка գ. ի. նորոգում, կարկատանք։

Почи́нный ած. սկզբի, սկսուածքի։

Почи́нокъ գ. ա. նոր հերկուած արտ, ցել։

Почи́нъ գ. ա. սկիզբ, սկզբնաւորութիւն || սկսելը։

Почи́слить տ. **Чи́слить.**

Почи́стить բ. ն. սրբել, մաքրել։

Почи́стка գ. ի. քերելը (գրուածքի մէջ)։

Почитáй տ. **Почти́.**

Почитáніе գ. չ. յարգելը, պատուելը, մեծարելը։

Почитáтель, —льница գ. յարգող, պատուող, մեծարող։

Почитáть, почти́ть բ. ն. յարգել, պատուել, մեծարել։ —ся բ. ա. յարգուել, պատիւ ստանալ, մեծարուել։

Почитáть, почéсть բ. ն. ընդունել, համարել։ —ся բ. ա. ընդունուել, համարուել։

Почитáть բ. ն. փոքր ինչ կարդալ։

Почи́тывать բ. ն. կարդալ (յաճախ կամ երբեմն)։

Почи́ть բ. չ. ննջել, քնել || հանգստանալ, հանգչել || մեռնել, յաւիտեան քնել։

Почихáть բ. չ. փռշտալ, փռնգտալ։

Пóчка գ. ի. երիկամունք, բոլորակ, պտոճիկ || ծառապտուկ, ծաղկապտուկ։

Почковáтый ած. պտկաձև։

Почковáніе գ. չ. պտկաձև աճում։

Почковáть բ. ն. պատուաստել պտուկներով։

Почкови́дный ած. երիկամնաձև, բոլորաձև։ — **листъ**—երիկամնաձև տերև։

Пóчковый ած. ծառապտկի։

Почковьюнъ գ. ա. գիշերաթիթեռ. (մի-ջատ)։

Почкогрызъ գ. ա. պտկակեր ամիս. (միջատ) || պտկակեր. թ.։

Почконосный ած. պտկաբեր։

Почленно մ. անդամ-անդամ։

Почта գ. ի. նամակատուն || նամակատար (օդը և այլն), փոսթա։

Почталіонъ, —льонъ գ. ա. սուրհանդակ, թղթատար, նամակաբեր։

Почтамтскій ած. նամակատան։

Почтамтъ գ. ա. նամակատան վարչութիւն։

Почтарскій ած. սուրհանդակի։

Почтарь տ. Почталіонъ.

Почтдиректорскій ած. նամակատան տնօրէնի։

Почтдиректоръ գ. ա. տնօրէն նամակատան (մայրաքաղաքում)։

Почтеніе գ. ը. յարգելը, յարգանք, պատկառանք, ակնածութիւն։

Почтенно մ. յարգանօք, յարգանքով, պատուով։

Почтенный ած. յարգելի, պատուելի, յարգի, արգոյ։

Почти մ. համարեա, համարեա թէ։

Почтительно մ. յարգանօք, յարգանքով, ակնածութեամբ։

Почтительность գ. ի. յարգանք, ակնածութիւն։

Почтительный ած. յարգող, պատուող, մեծարող, յարգելի։

Почтить տ. Почитать.

Почтмейстерскій ած. նամակատան տնօրէնի կամ կառավարչի։

Почтмейстерша գ. ի. նամակատան կառավարչի կին։

Почтмейстеръ գ. ա. նամակատան տնօրէն կամ կառավարիչ։

Почто մ. ինչու համար, ինչ իրաւամբ։

Почтовой, почтовый ած. փոսթայի, փոշտի։ —вая станція—փոսթայի կայարան կամ իջեւան։ —вой дворъ —սուրհանդակարան։

Почтосодержатель գ. ա. կապալառու փոսթայի կառքերի և ձիերի, փոշտ պահող։

Почувствовать տ. Чувствовать.

Почудиться բ. ա. երևել, երազուել։

Почуять տ. Чуять.

Пошагать բ. չ. քայլել, քայլելով երթալ։

Пошаливать, —лить բ. չ. չարութիւն անել, խեռութիւն անել (երբեմն)։

Пошалѣть տ. Шалѣть.

Пошарить տ. Шарить.

Пошаркать տ. Шаркать.

Пошатанный, —тнутый ած. շարժուած, տատանուած։

Пошатывать, —тать, —тнуть բ. ն. շարժել, տատանել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. շարժուել, տատանուել։

Пошвырять բ. ն. շպրտել, նետել, թափել։

Пошевеливать, —лить բ. ն. փոքր ինչ շարժել։ —ся բ. ա. փոքր ինչ շարժուել։

Пошевни գ. ի. յգ. բակխիր, խզակ, սահնակ։

Пошелушить տ. Шелушить.

Пошепетать տ. Шепетать.

Пошептать բ. չ. շշնջել, փսփսալ, փըսորտալ (փոքր ինչ)։

Пошептомъ մ. փսփսալով։

Пошивать, —шить բ. ն. փոքր ինչ կարել։

Пошипѣть բ. չ. Փշշալ (օձ)։

Пошить տ. Пошивать.

Пошколить տ. Школить.

Пошлина գ. ի. մաքս, մաքսահարկ։

Пошлинный ած. մաքսի։

Пошло մ. անարգ, անպիտան։

Пошлость գ. ի. անարգութիւն, անպիտանութիւն, ցածութիւն։

Пошлый ած. անարգ, անպիտան, վատ, ցած։

Пошля́къ, —ля́чка, —ля́нка գ. անարգ մարդ։

Пошпіо́нить տ. Шпіо́нить.

Поштóпать տ. Штóпать.

Поштукату́рить տ. Штукату́рить.

Пошту́чно մ. կտոր-կտոր, հատ-հատ, թոփերով։

Пошту́чный ած. թոփ-թոփ, կտոր-կտոր։

Пошу́мливать, пошу́мѣть բ. չ. փոքր ինչ աղմուկ անել։

Пошути́ть տ. Пошу́чивать.

Пошутовскí մ. խեղկատակի նման, խեղկատակութեամբ։

Пошу́чивать, пошути́ть բ. չ. ծաղրել, հանաք անել, կատակաբանել։

Пошушу́кать բ. չ. փոքր ինչ շշնջել։

Поща́да գ. ի. գթութիւն, թողութիւն, ներողութիւն, ողորմութիւն։

Пощади́ть բ. ն. գթալ, ողորմել, ներել, թողութիւն տալ։

Пощегольскí մ. պճնասէրի նման, պճնասիրութեամբ, անհոգ։

Пощеголя́ть տ. Щеголя́ть.

Пощёлкивать, —лка́ть բ. չ. չրթացնել, չխկացնել։

Пощéніе գ. չ. պաս պահելը, պահեցողութիւն։

Пощепа́ть բ. ն. ճեղճղքել (փայտը)։

Пощёчина գ. ի. ապտակ, շամփ։

Пощечи́ть բ. ն. տանել, գողանալ || — ни́тку - մանել։ —ся բ. ա. օգտուել, խլացնել, գզել, ճանկել։

Пощи́пывать, —па́ть բ. ն. քաղել, փրցունել, փետտել։

Пощу́пывать, —пать բ. ն. շօշափել։

Поѣда́ть, поѣсть բ. ն. ուտել, լափել։ —ся բ. ա. ուտուել, լափուել։

Поѣ́денный ած. կերուած, կերած։

Поѣ́здить բ. չ. գնալ, ճանապարհորդել (փոքր ինչ)։

Поѣ́здка գ. ի. ուղեւորութիւն, գնալը։

Пóѣздъ գ. ա. շոգեգնացք (երկաթուղու վրայ), կառաշար, կառախումբ || ուղեկիցք, ընթացակիցք։ — курье́рскій—ճեպընթաց շոգեգնացք։

Поѣ́здъ գ. ա. գնալը, հեռանալը (կառքով եւայլն)։

Поѣзжáлый ած. սուրհանդակ, [illegible]։

Поѣ́сть տ. Поѣда́ть.

Поѣ́хать բ. չ. գնալ (կառքով եւայլն)։

Поэ́зія գ. ի. բանաստեղծութիւն։

Поэкзаминова́ть բ. ն. քննել, հարցաքննել։

Поэконóмить բ. չ. փոքր ինչ տնտեսել։

Поэ́ма գ. ի. վիպասանութիւն։

Поэскадрóнно մ. վաշտերով (հեծելազօր)։

Поэти́чески մ. բանաստեղծօրէն, բանաստեղծի նման։

Поэтическій ած. բանաստեղծական։

Поэ́тому մ. այդ պատճառով։

Поэ́тъ գ. ա. բանաստեղծ։

Появи́ться տ. Появля́ться.

Появлéніе գ. չ. երեւումն, երեւալը, ծագելը։ — втори́чное—վերերեւումն։

Появля́ться, —ви́ться բ. ա. երեւալ։

Поягни́ться տ. Ягни́ться.

Поя́рковый ած. ասուէ, բրդէ, ոլորած։

Поя́рокъ գ. ա. բուրդ, ասուի (ոչխարից առնած առաջին անգամ խուզած)։

Поя́сать բ. ն. գօտեպնդել, գօտի կապել։

Пояснéніе գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն։

Пояснённый ած. մեկնած, բացատրած։

Пояснíкъ գ. ա. գօտի գործող։

Поясни́тельный ած. բացատրական։

Поясни́ть տ. Поясня́ть.

Поясни́ца գ. ի. մէջք։

Поясни́чный ած. մէջքի։

Поя́сной ած. գօտու։

Пояснѣ́ть տ. Яснѣ́ть.

Поясня́ть, —ни́ть բ. ն. պարզել, մեկնել, պարզել, բացատրել։

Пóясъ, —сóкъ, —сóчекъ գ. ա. գօտի, քամար։ — жáркій—այրեցեալ գօտի։ — умѣ́ренный—բարեխառն գ.։ — холóдный—սառուցեալ գ.:

Поя́ть բ. ն. ըմպել, կալնել։

Прабáба գ. ի. նախամամայր, ապումամ։

Прáвда գ. ի. ճշմարտութիւն, արդարութիւն։ По прáвдѣ сказáть—ճըշմարիտն ասելով:

Правди́во մ. ճշմարտութեամբ, արդարութեամբ։

Правди́вость գ. ի. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտախօսութիւն, ճշգրտախօսութիւն։

Правди́вый ած. ճշմարիտ, ճշմարտախօս, ճշմարտապաշտ, ճշգրտախօս, ճշգրտաբան, արդարախօս, արդարակշիռ, արդարաբան, ստուգախօս։

Правдолю́бецъ գ. ա. ճշմարտասէր (այր, մարդ)։

Правдолюби́вый ած. ճշմարտասէր, արդարասէր։

Правдолю́бица գ. ի. ճշմարտասէր, արդարասէր (կին)։

Правдолю́біе գ. չ. ճշմարտասիրութիւն, արդարասիրութիւն։

Правдоподóбно մ. ճշմարտանման, հաւանօրէն։

Правдоподóбный ած. ճշմարտանման, հաւանական։

Прáведникъ, —ница գ. արդար, սուրբ, անմեղ (մարդ)։

Прáведничество գ. չ. անմեղութիւն, արդարութիւն։

Прáведничій ած. արդարի, անմեղի, սուրբի։

Прáведно մ. արդարութեամբ։

Прáведность գ. ի. արդարութիւն, անմեղութիւն։

Прáведный ած. արդար, անմեղ։

Правёжъ գ. ա. վարձ պեկակալութիւն։

Прави́ло գ. չ. կանոն, օրէնք, կարգ։ — смѣшéнія—խառնուրդի կանոն։ — товáрищества—ընկերութեան կանոն։ — тройнóе—երից կանոն։

Прáвило գ. չ. ղեկ, ղեակ։

Прави́лье գ. չ. փայտէ կաղապար կօշկի || կաղապար, կաղպար։

Прáвильно մ. կանոնաւոր կերպով, կանոնի համաձայն || ուղիղ, անսխալ || արդար կերպով։

Прáвильность գ. ի. կանոնաւորութիւն || ուղիղ լինելը։

Прави́льный ած. կանոնաւոր, ուղիղ, ուղղագիր, անսխալ։

Прави́льщикъ, —щица գ. ոսկրայարդար, ուղղող, ուղղիչ (ոսկորների), ած. մնդչի։

Прáвильщикъ գ. ա. կառավար։

Прави́тель, գ. ա. —льница գ. ի. կառավարչուհի։

Прави́тельственный ած. կառավարչական։

Прави́тельство գ. չ. կառավարութիւն, վարչութիւն (նահանգի, տէրութեան)։

Прави́тельствовать բ. չ. կառավարել։

Прави́тельствующій գ. ա. կառավարող։ — сенáтъ—կառավարող ծերակոյտ։

Прáвить բ. ն. կառավարել || վարել || ուղղել || տեղը դնել, տեղաւորել || սրել, լեսանել։ —ся բ. ն. կառավարուել || վարուել || ուղղուել։

Прáвка գ. ի. ուղղելը, սրբագրութիւն (տպագր.)։

Правлéніе գ. չ. կառավարելը, կառավարութեան եղանակ || կառավարութիւն || ատեան կառավարչական, կառավարութիւն։

Прáвленіе գ. չ. ուղղելը, սրելը, լեսանելը։

Прáвленный ած. կառավարուած || ուղղուած։

Прáвнука գ. ի. թոռան աղջիկ։

Прáвнукъ, —нучекъ գ. ա. թոռան որդի։

Пра́внучка *տ.* Пра́внука.

Пра́во *մ.* *Ճշմարիտ, ուղիղ, ես ձեզ հաւատացնում եմ։*

Пра́во *գ. չ.* *իրաւունք։* — госуда́рственное—*պետական իրաւունք։* — догово́рное—*պայմանադրութեան իր.։* — залогово́е—*գրաւադրութեան իր.։* — иму́щественное—*գոյքի իր.։* — ли́чное—*անձնական իրաւունք։* — междунаро́дное—*միջազգային իր.։* — на наслѣ́дство—*ժառանգութեան իր.։* — обы́чное—*նախնեաց կանոն, մեծաց գիրք, ադաթ։* — обяза́тельственное—*պարտադրութեան կամ խոստմնադրութեան իր.։* — полице́йское—*բարեկարգութեան իր. (վարչական)։* — ри́мское—*հռոմայեցոց իր.։* — семе́йное—*ընտանեկան կամ գերդաստանական իր.։* — со́бственности—*սեփականութեան իր.։* — торго́вое—*վաճառականական իր.։* — уголо́вное—*քրէական իրաւունք։*

Правовѣ́деніе *գ. չ.* *իրաւագիտութիւն, իրաւաբանութիւն։*

Правовѣ́децъ *գ. ա.* *իրաւագէտ, իրաւաբան։*

Правовѣ́ріе *գ. չ.* *ուղղահաւատութիւն, ուղղադաւանութիւն։*

Правовѣ́рный *ած.* *ուղղահաւատ, ուղղադաւան։*

Праводу́шіе *գ. չ.* *արդարամտութիւն, բարեխղճութիւն։*

Праводу́шно *մ.* *արդարամտութեամբ, բարեխղճութեամբ։*

Праводу́шный *ած.* *արդարամիտ, բարեխիղճ, ողջամիտ։*

Правомы́слящій *ած.* *ուղղամիտ, ուղղախոհ։*

Правописа́ніе *գ. չ.* *ուղղագրութիւն։*

Правосла́віе *գ. չ.* *ուղղափառութիւն, ուղղադաւանութիւն։*

Правосла́вный *ած.* *ուղղափառ, ուղղադաւան։*

Правоспосо́бный *ած.* *կարող, իրաւունք ունեցող։*

Пра́вость *տ.* Правота́.

Правосу́діе *գ. չ.* *արդարադատութիւն, իրաւադատութիւն։*

Правосу́дно *մ.* *արդարադատութեամբ։*

Правосу́дный *ած.* *արդարադատ, արդարակորով, արդարավճիռ։*

Правосу́дство *տ.* Правосу́діе.

Правота́ *գ. ի.* *արդարութիւն, ուղիղ լինելը։*

Пра́вочный *ած.* *սրբագրութեան։* — листъ—*սրբագրութեան թերթ։*

Правша́ *գ. ը.* *աջ ձեռքով վարժ, աջլիկ։*

Пра́вый *ած.* *աջ, աջակողմեան ‖ ուղիղ, արդարացի, արդար, ճշմարիտ ‖ անարատ, անմեղ, արդարամիտ, արդարակ։*

Прагмати́ческій *ած.* *Ճշգրտապատում, իրական փաստերի վրայ հիմնուած։*

Пра́дѣдовскій *ած.* *պապական, պապենական, պապերի։*

Пра́дѣдъ *գ. ա.* *նախահայր, նախահաւ, պապոպապ, պապպապպապ։*

Пра́зднество *գ. չ.* *հանդէս, տօնախմբութիւն, խնջոյք, հանդիսաւոր հացկերոյթ։*

Пра́здникъ *գ. չ.* *տօն, տօնախմբութիւն, հանդիսաւոր օր։*

Пра́здничать *բ. չ.* *տօնել, գործ չանել, քէֆ անել, խնճոյք տալ կամ մասնակցել։*

Пра́здничный *ած.* *հանդիսաւոր, տօն աւուր, հանդէսի, խնջոյքի։*

Пра́здно *մ.* *պարապ-սարապ, անգործ, դատարկ։*

Пра́зднованіе *գ. չ.* *տօնելը, տօնախմբելը։*

Пра́здновать *բ. ն.* *տօնախմբել, տօնել ‖ ‖ չաշխատել, պարապ մնալ։*

Празднолю́бецъ *գ. ա.* *գործատեաց,*

պարապութիւն սիրող, դատարկապորտ (մարդ)։

Празднолюби́вый ած. գործատեաց, դատարկապորտ, պարապութիւն սիրող։

Празднолю́біе, —лю́бство. գ. չ. դատարկասիրութիւն, աներկասիրութիւն։

Праздносло́вить բ. չ. դատարկաբանութիւն անել։

Праздносло́віе գ. չ. դատարկաբանութիւն։

Праздносло́вный ած. դատարկաբան։

Пра́здность գ. ի. պարապութիւն, դատարկութիւն։

Праздношата́тельство գ. չ. դատարկաշրջիկ կեանք վարելը։

Праздношата́ющійся ած. դատարկաշրջիկ, դատարկասուն։

Пра́здный ած. պարապ, դատարկ || դատարկասուն || թափուր, անտէրունջ։

Пра́зелень գ. ի. կապտականաչագոյն։

Пра́земъ, пра́зеръ գ. ա. կանաչագոյն քուարց։

Пра́зеровый ած. կանաչագոյն քուարցէ || կանաչագոյն քուարցի։

Пра́ктика գ. ի. փորձառութիւն, գործնականութիւն, փորձ, գործադրական մաս (արուեստի, գիտութեան)։

Практикова́ть բ. ն. գործադրել, անել, պարապել, վարժել։

Пра́ктикъ գ. ա. փորձուած, գործնական, հմուտ, տեղեակ (մարդ)։

Практи́чески մ. գործնականապէս։

Практи́ческій ած. գործնական։

Прама́терній ած. նախամօր։

Прама́терь գ. ի. նախամայր։

Пра́отецъ գ. ա. նախահայր || նահապետ (ազգի)։

Праоте́ческій, праотцо́вскій ած. նախահօր։

Пра́отчій տ. Праоте́ческій.

Пра́порный ած. դրօշակի (զօրաց)։

Пра́порщикъ գ. ա. յիսնապետ, դրօշակիր։

Пра́порщица գ. ի. յիսնապետի կին։

Пра́порщическій, —щій ած. յիսնապետի։

Пра́поръ գ. ա. դրօշակ || խումբ զօրաց դրօշակի շուրջը։

Пропраба́бка գ. ի. նախամայր || մեծ մամ։

Прапра́дѣдовскій ած. նախահօր, պապենական։

Прапра́дѣдъ գ. ա. նախահայր, մեծ պապ։

Прароди́тель տ. Пра́отецъ.

Прароди́тельница տ. Прама́терь.

Прароди́тельскій տ. Праоте́ческій.

Пра́совка գ. ի. դաշկեան, տախտակ (դերձակի)։

Пра́совый ած. պրասէ, պրասից շինած || || պրասի։

Пра́солъ գ. ա. աղած միս կամ ձուկ ծախող։

Пра́сольскій ած. աղած միս կամ ձուկ ծախողի։

Прасъ գ. ա. պրաս. բ.։

Прать բ. ն. սեղմել, ճնշել, քամել || || ծեծել, լուալ և քամել։

Прахъ գ. ա. փոշի, հող || աճիւն, մօխիր, փոշի (մեռելի)։

Пра́чешная ած. լուացարան։

Пра́чешный ած. լուացարանի։

Пра́чка գ. ի. լուացարար կին, լուացարարուհի։

Пра́ща, —щица գ. ի. պարսատիկ, պարս, սափան։

Пра́щникъ գ. ա. պարսաւոր, պարսատիկ ձգող։

Пра́щничій ած. պարսատիկի։

Пра́щурскій ած. պապեպապի։

Пра́щуръ գ. ա. պապի-պապ։

Пращъ տ. Пра́ща.

Пре ն. բայերի հետ միանալով նրանց միտքը մասամբ փոխում է. իսկ ածականների հետ միանալով ցոյց է տա-

ըն նոյն գերադրական աստիճանը։

Преблагій ած. ամենաբարի։

Преблаженный ած. գերերջանիկ, ամենաերանելի։

Пребываніе ժ. չ. գտնուելը, լինելը, կենալը, ապրելը, մնալը։

Пребывать, пребыть բ. չ. կենալ, ապրել, լինել, գտնուել, մնալ։

Превзойти տ. Превосходить.

Превозвысить տ. Превозносить.

Превозвышать տ. Превозносить.

Превозмогать, превозмочь յաղթահարել, յաղթել։

Превозможеніе ժ. չ. յաղթահարելը, յաղթելը։

Превознесеніе ժ. չ. չափազանցութիւն, չափազանցելը, չափազանց գովելը։

Перевознесённый ած. չափազանց գովուած։

Превозносить, превознести բ. ն. չափազանցել, չափազանց գովել, բարձրացնել, գովել։ —ся բ. ա. չափազանց գովուել։

Превозношеніе տ. Превознесеніе.

Превосходительный ած. գերազանց։

Превосходительство ժ. չ. գերազանցութիւն։ Его — во—Նորին գերազանցութիւն։

Превосходить, превзойти բ. ն. գերազանցել։

Превосходно մ. գերազանց կերպով, խիստ գեղեցիկ, հիանալի։

Превосходность տ. Превосходство.

Превосходный ած. գերազանց, գերակատար, գերադրական, չափազանց, չնաշխարհիկ, վեհ։ —ная степень— գերադրական աստիճան (քեր.)։

Превосходство ժ. չ. գերազանցութիւն, գերազանցելը։

Превосходствовать տ. Превосходить.

Превратитель, —льница ժ. փոխակերպող, փոխարկող, փոխող, յեղաշրջող։

Превратно մ. անհաստատ, փոփոխական, խոտորնակ։

Превратность ժ. ի. փոփոխականութիւն, անհաստատութիւն, խոտորնակութիւն։

Превратный ած. անհաստատ, փոփոխական, դիւրափոփոխ || խոտորնակ, յեղաշրջուած, ծուռ, թիւր, թարս։

Превращать, —ратить բ. ն. փոխել, փոխարկել, դարձնել || կերպարանափոխել, յեղաշրջել || խանգարել, խեղաթիւրել։ —ся բ. ա. փոխուել, փոխարկուել, կերպարանափոխուել։

Превращеніе ժ. չ. կերպարանափոխութիւն, փոխակերպութիւն, այլակերպութիւն || վերածումն (թուերի)։

Превращённый ած. կերպարանափոխուած, փոխակերպուած։

Превысить տ. Превышать.

Превыспренній ած. գերամբարձ, ամենաբարձր, գերազանց, վսեմ։

Превыспренность ժ. ի. վսեմութիւն, գերազանցութիւն։

Превышать, —высить բ. ն. վեր բարձրանալ, գերազանցել։ —ся բ. ա. գերազանցուել։

Превышенный ած. գերազանց։

Превыше մ. աւելի բարձր։

Превышеніе ժ. չ. վերանցնելը, գերազանցելը։ — власти—իրաւազանցութիւն։

Превѣчно մ. յաւիտեան։

Превѣчность ժ. ի. յաւիտենականութիւն։

Превѣчный ած. յաւիտենական։

Преграда ժ. ի. արգելք, խոչ, պատուար, ցանկապատ։ — грудобрюшная— ստոծան։

Преградить տ. Преграждать.

Преградъ ժ. ա. ակոնկա, ակոնկառն. բ.։

Преграждать, —градить բ. ն. ցանկապատ քաշել, արգելել, խափանել

—ся բ. ա. ցանկապատուել, արգելուել, խափանուել։

Преграждённый ած. ցանկապատուած, արգելուած, խափանուած։

Прегрѣшáть, —шúть բ. չ. մեղանչել, յանցանք գործել։

Прегрѣшéніе գ. չ. մեղանչելը ‖ մեղք, յանցանք։

Предавáть, —дáть բ. ն. տալ, ձեռքը յանձնել, մատնել, դաւաճանել ‖ աւանդել, նուիրել, զոհել։ —ся բ. ա. յանձնուել, անձնատուր լինել, մատնուել։

Предáніе գ. չ. յանձնելը, մատնելը ‖ ‖ աւանդութիւն, զրոյց։ По предáнію —ըստ աւանդութեան, աւանդութեամբ։

Прéданно մ. անձնուիրութեամբ, հաւատարմութեամբ։

Прéданность գ. ի. հաւատարմութիւն, անձնուիրութիւն։

Прéданный ած. մատնուած, յանձնուած ‖ հաւատարիմ, անձնուէր։

Предáтель, —льница գ. մատնիչ, դաւաճան (մարդ)։

Предáтельскій ած. մատնիչի, դաւաճանի։

Предáтельски մ. դաւաճանութեամբ, մատնութեամբ։

Предáтельство գ. չ. դաւաճանութիւն, մատնութիւն։

Предáть տ. Предавáть.

Предбýдущій ած. ապագայ, յաջորդ։

Предварéніе գ. չ. նախազգուշացնելը, ազդ. անելը, լուր տալը։

Предварённый ած. նախազգուշացրած։

Предварúтель, —льница գ. ազդարար, լուր տուող։

Предварúтельный ած. նախապատրաստական ‖ կանխական։ —ное заключéніе —կանխական բանտարկութիւն։ — слѣдствіе - նախաքննութիւն։

Предварять, —рúть բ. ն. նախազգուշացնել, լուր տալ, ազդ. անել։ —ся զգուշացուել։

Предвзять բ. ն. նախապէս առնել (վերցնել), առաջուց ստանալ։

Предвзятый ած. նախապէս ունեցած, կանխական։

Предвúдѣніе գ. չ. նախատեսութիւն։

Предвúдѣть բ. ն. նախատեսել, նախատեսնել, առաջուց իմանալ։

Предвкушáть, —вкусúть բ. ն. առաջուց ուրախանալ։

Предвкушéніе գ. չ. առաջուց ուրախանալը։

Предводúтель, —льница գ. գլխաւոր, առաջնորդ, առաջնորդող։

Предводúтельскій ած. առաջնորդողի, առաջնորդի, գլխաւորի։

Предводúтельство գ. չ. առաջնորդութիւն, գլուխ կանգնելը (հասարակութեան, ժողովրդի եայլն)։

Предводúтельствовать բ. չ. առաջնորդել։

Предводúтельша գ. ի. առաջնորդ. կին։

Предводúть բ. ն. առաջնորդել։

Предвозвѣстúтель տ. Предвозвѣстникъ.

Предвозвѣстúтельный ած. նախազգուշացնող, կանխազգուշակ։

Предвозвѣстúть տ. Предвозвѣщáть.

Предвозвѣстникъ, —ница գ. կանխազգուշակ, նախազգուշացնող, կանխաձայնող։

Предвозвѣщáть, — возвѣстúть բ. ն. նախազգուշացնել, կանխաձայնել, քարոզել, պատրաստել։ — ся բ. ա. նախաձայնուել, նախապէս քարոզուել։

Предвозвѣщённый ած. նախապէս քարոզած։

Предвозвѣщéніе գ. չ. նախաձայնելը, քարոզելը։

Предвѣденіе գ. չ. նախատեսութիւն (Աստուծոյ)։

Предвѣсти́ть տ. Предвѣща́ть.

Предвѣстіе գ. չ. նշան, գուշակութիւն, նախագուշակութիւն։

Предвѣстникъ տ. Предвозвѣстникъ.

Предвѣчно մ. յառաջ քան զյաւիտեան, անսկզբնականաբար։

Предвѣчность գ. ի. անսկզբնականութիւն։

Предвѣчный ած. յաւիտենից յառաջ, անսկզբնական։

Предвѣща́ніе գ. չ. կանխատեսութիւն, կանխաձայնութիւն, նախագուշակութիւն։

Предвѣща́тель, —льница գ. մարգարէ, կանխատես մարդ։

Предвѣща́тельный ած. կանխատեսող, մարգարէական։

Предвѣща́ть, —вѣсти́ть բ. ն. մարգարէանալ, նախագուշակել, քարոզել։ —ся բ. կ. քարոզուել, նախագուշակուել։

Предвѣщенный ած. քարոզած, կանխատեսց։

Предго́ріе գ. չ. լեռնամերձ տեղ, ստորոտ լեռան։

Предго́рный ած. լեռնամերձ տեղի։

Преддве́ріе գ. չ. նախադուռն, նախագաւիթ, վայրագաւիթ։

Предзнаменова́ніе գ. չ. նախագուշակութիւն, նշան։

Предзнамено́вывать, —нова́ть բ. ն. նախագուշակել, նշանակել։ —ся բ. կ. նախագուշակուել։

Предзнаменова́нный ած. նախագուշակուած, նշան տուած։

Предзнача́ть, —на́чить բ. ն. նախանշանակել, նախագուշակել ‖ երգահանի (նօթայի) վրայ բարձրացնելու կամ ցածրացնելու նշան դնել։

Предзначе́ніе գ. չ. նախանշանակութիւն։

Предзна́чить տ. Предзнача́ть.

Предисло́віе գ. չ. յառաջաբան, նախաբան։

Предисло́вный ած. յառաջաբանի։

Пре́дки գ. ա. յգ. տ. Пре́докъ.

Предлага́ть, —ложи́ть բ. ն. առաջարկել, առաջադրել, մատուցանել։ —ся բ. կ. առաջարկուել։

Предлежа́ть բ. չ. առաջում լինել, յառաջին դասուել, լինել։

Предло́гъ գ. ա. առիթ, պատճառ, պատրուակ ‖ նախադրութիւն (քեր.)։

Предложе́ніе գ. չ. նախադասութիւն ‖ առաջարկութիւն, առաջադրութիւն, առաջարկ։

Предло́женный ած. առաջարկուած, առաջադրուած։

Предложи́ть տ. Предлага́ть.

Предло́жный ած. նախադրութեամբ։ — падéжъ — կոչական հոլով։

Предме́тный ած. առարկայական ‖ առարկայի։ — уро́къ — խրատարժութիւն։

Предме́тъ գ. ա. առարկայ, իր ‖ նիւթ։

Предмо́стный ած. կամրջի գլխի։

Предмѣстіе գ. չ. արուարձան, քաղաքագիւղ։

Предмѣстникъ, —ница գ. նախորդ։

Предмѣстный ած. նախորդի։

Предназнача́ть, —на́чить բ. ն. նախասահմանել, առաջուց որոշել։ —ся բ. կ. նախասահմանուել, առաջուց որոշուել։

Предназначе́ніе գ. չ. նախասահմանելը ‖ նախասահմանութիւն։

Предназначённый ած. նախասահմանուած, առաջուց որոշուած։

Преднамѣрева́ться բ. կ. դիտաւորութիւն ունենալ, մտքի մէջ դնել։

Преднамѣреніе գ. չ. դիտաւորութիւն։

Преднамѣренно մ. դիտաւորութեամբ։

Преднамѣренность գ. ի. դիտաւորութեամբ լինելը։

Предначерта́ніе գ. չ. նախագծելը, նախասահմանելը։

Предначе́ртанный ած. նախագծուած, նախասահմանուած։

Предначе́ртывать, —та́ть բ. ն. նախագծել, նախասահմանել։

Предознача́ть, — зна́чить բ. ն. նախասահմանել, որոշել։ —ся բ. ա. որոշուել, նախասահմանուել։

Предозна́ченный ած. որոշուած, նախասահմանուած։

Пре́докъ գ. ա. նախնի, հաւ ‖ —дки— նախնիք։

Предопредѣле́ніе գ. չ. նախասահմանութիւն։

Предопредѣлённый ած. նախասահմանուած, նախասահմանեալ։

Предопредѣли́тельный ած. նախորոշիչ։

Предопредѣля́ть, —ли́ть բ. ն. նախասահմանել, նախորոշել, նախանշանակել։ —ся բ. ա. նախասահմանուել։

Предоста́вить տ. Предоставля́ть.

Предоставле́ніе գ. չ. թողնելը, յանձնելը։

Предоста́вленный ած. թողնուած, յանձնուած։

Предоставля́ть, —та́вить բ. ն. կամքին թողնել, յանձնել, թողնել։ —ся բ. ա. թողնուել։

Предостерега́ть տ. Остерега́ть.

Предостереже́ніе գ. չ. նախազգուշութիւն, զգուշացնելը։

Предостере́чь տ. Остере́чь.

Предосторо́жно մ. նախազգուշութեամբ։

Предосторо́жность գ. ի. նախազգուշութիւն, զգուշութիւն։

Предосторо́жный ած. զգոյշ, հաշուող, հեռատես։

Предосуди́тельно մ. նախատելի, ամօթալի, ամօթաբեր, պախարակելի, պարսաւելի։

Предосуди́тельность գ. ի. նախատելի լինելը, պախարակելի լինելը։

Предосуди́тельный ած. նախատելի, պախարակելի, պարսաւելի։

Предосужда́ть, —суди́ть բ. ն. կանխադատել ‖ պախարակել, նախատել, պարսաւել։ —ся բ. ա. պախարակուել, նախատուել։

Предосужде́ніе գ. չ. պախարակելը, պարսաւելը, նախատելը։

Предотвраща́ть, —врати́ть բ. ն. հեռացնել, առաջն առնել։ —ся բ. ա. հեռացուել։

Предотвраще́ніе գ. չ. հեռացնելը, առաջն առնելը։

Предотвращённый ած. հեռացուած։

Предохране́ніе գ. չ. պաշտպանութիւն, պահպանութիւն։

Предохранённый ած. պաշտպանուած, պահպանուած։

Предохрани́тель, —льница գ. պաշտպանող, պահպանող, պաշտպան։

Предохрани́тельный ած. պաշտպանողական, պաշտպանութեան, պահպանելու, յառաջարգել, յառաջապահ, նախահոգ, նախազգոյշ։ —ныя мѣры— նախազգոյշ միջոցներ, նախահոգ միջոցներ։

Предохраня́ть, —храни́ть բ. ն. պաշտպանել, պահպանել։ —ся բ. ա. պաշտպանուել, պահպանուել։

Предпе́чекъ գ. ա. կրակատեղ (վառարանի ռուսաց)։

Предписа́ніе գ. չ. հրամանագրելը, կարգադրելը, հրամայելը, հրամանագրութիւն, պատուէր։

Предпи́санный ած. կարգադրուած, հրամանագրուած, հրամայուած, պատուիրուած։

Предпи́сывать, —са́ть բ. ն. հրամանագրել, կարգադրել, հրամայել, պատուիրել։ —ся բ. ա. կարգադրուել, հրամայուել, հրամանագրուել, պա-

տուկրուել։

Предплечіе գ. չ. բազուկ, ծղի։

Пведплюсныя кости գ. յգ. ոտնաթաթի ոսկորներ։

Предполагаемый ած. ենթադրելի։

Предполагать, —ложить բ. ն. ենթադրել, մտածել, կարծել, նախապէս որոշել։ —ся բ. ա. ենթադրուել։

Предположеніе գ. չ. ենթադրութիւն, ենթադատութիւն, կարծիք։

Предположённый ած. ենթադրուած, կարծուած։

Предположительно մ. ենթադրութեամբ։

Предположительный ած. ենթադրական։

Предположить տ. Предпологать.

Предпосланный ած. նախապէս ուղարկուած։

Предпослать տ. Предпосылать.

Предпослѣдній ած. վերջինի նախորդը, վերջընթեր։

Предпосылать, —слать բ. ն. նախապէս կամ առաջուց ուղարկել։ —ся բ. ա. նախապէս ուղարկուել։

Предпотопный ած. ջրհեղեղեան, նախաջրհեղեղեան, ջրհեղեղից առաջ եղած։

Предпочтённый ած. նախադասուած։

Предпочитать, —честь բ. ն. նախադասել։ —ся բ. ա. նախադասուել։

Предпочтеніе գ. չ. նախադասելը ‖ նախամեծարութիւն, նախադասութիւն, նախապատուութիւն։

Предпочтительно մ. նախադասելով, նախապատուելով։

Предпочтительность գ. ի. նախամեծարութիւն, նախադասութիւն։

Предпочтительный ած. նախադասելի, նախամեծար, նախապատիւ։

Предпринимать, —нять բ. ն. սկսել, ձեռնարկել, յանձն առնել։ —ся բ. ա. սկսուել, ձեռնարկուել։

Предприниматель գ. ա. ձեռնարկու։

Предпринятый ած. սկսուած, ձեռնարկուած։

Предпринять տ. Предпринимать.

Предпріимчиво մ. ձեռներէցութեամբ,

Предпріимчивость գ. ի. ձեռներեցութիւն, վստահութիւն։

Предпріимчивый ած. ձեռներէց, վստահ։

Предпріятіе գ. չ. ձեռնարկութիւն, գործ։

Предпястье գ. չ. դաստակ, դաստանկ։

Предразсудокъ գ. ա. նախապաշարմունք։

Предрасположеніе գ. չ. կանխատրամադրութիւն, նախապատրաստութիւն։

Предреканіе и предрекать տ. Предсказаніе и предсказать.

Предреченіе տ. Предсказаніе.

Предречь տ. Предсказать.

Предсердіе գ. չ. նախախորշ սրտի, սրտի բլթակ։

Предсказаніе գ. չ. նախագուշակութիւն, գուշակութիւն, առաջագուշակում։ Дурное предсказаніе—ապախտարք, չար գուշակութիւն, վատ գուշակութիւն։

Предсказанный ած. նախագուշակուած, մարգարէացած։

Предсказывать, —сказать բ. ն. նախագուշակել, մարգարէանալ, յառաջուց ասել։ —ся բ. ա. նախագուշակուել, մարգարէացուել։

Предсмертный ած. մահուան ժամանակի, հոգեվարքի։ —ное храпѣніе—խուխուց՝ հոգին տալուց առաջ։

Представать տ. Предстать.

Представитель, —льница գ. ներկայացուցիչ, ներկայիչ։

Представительность գ. ի. ներկայացուցիչ լինելը, վայելուչ և ծանր կերպարանք ունենալը։

Представительный ած. ներկայացուցիչ, վայելուչ և ծանր։

Представи́тельство գ. ա. ներկայացուցչութիւն, փոխանորդութիւն։ — наро́дное — երեսփոխանութիւն։

Представлéніе գ. չ. ներկայացնելը, ներկայացում || առաջարկելը, առաջարկութիւն || մատախաղը, մատապատկեր։

Предста́вленный ած. ներկայացուած || || առաջարկուած || պատկերացած։

Представля́ть, —ста́вить բ. ն. ներկայացնել, ներկայել || առաջարկել || || ձևացնել, երևցնել || երևակայել, մտաբերել, պատկերացնել։ —ся բ. ա. ներկայացուել || առաջարկուել || պատկերացուել, երևակայուել։

Предста́ніе գ. չ. ներկայանալը, լինելը, գտնուելը։

Предста́тель, —льница գ. պաշտպան, հոգատար, միջնորդ || գլխաւոր, առաջին։

Предста́тельство գ. չ. առաջին կանգնելը, ներկայանալը։

Предста́тельствовать բ. չ. առաջում կանգնել, ներկայանալ։

Предста́ть տ. **Представа́ть.**

Предстоя́ніе գ. չ. առաջում կանգնելը։

Предстоя́тель գ. ա. աւագանի, առաջնորդ։

Предстоя́ть բ. չ. առաջին կանգնել, մօտենալ։

Предстоя́щій ած. առաջիկայ, առաջակայ։

Предстоя́щее ած. գ. չ. գործակից (ակն.) || || առաջնում եղածը։

Предсѣда́ніе գ. չ. նախագահելը։

Предсѣда́тель, —льница գ. նախագահ, գահերէց, ատենապետ։

Предсѣда́тельскій ած. նախագահական || || նախագահի, ատենապետի։

Предсѣда́тельство գ. չ. նախագահութիւն, ատենապետութիւն։

Предсѣда́тельствовать բ. չ. նախագահութիւն անել, ատենապետութիւն անել։

Предсѣда́тельствующій ած. գ. նախագահ, նախագահող, ատենապետ։

Предсѣда́ть բ. չ. նախագահել։

Предте́ча գ. ա. նախաշաւիղ, յառաջընթաց, կարապետ։

Предтече́ніе գ. չ. յառաջ ընթանալը, կարապետելը։

Предте́ченскій ած. յառաջ գնացողի, կարապետի։

Предубѣжда́ть, —убѣди́ть բ. ն. նախապաշարել, նախապաշարման մէջ ձգել։ —ся բ. ա. նախապաշարուել։

Предубѣждённый ած. նախապաշարուած։

Предубѣжде́ніе գ. չ. նախապաշարում, նախապաշարմունք։

Предувѣдомить տ. **Предувѣдомля́ть.**

Предувѣдомле́ніе գ. չ. ազդարարութիւն, ծանուցանելը, նախապէս իմացում տալը || յառաջաբան, նախագիտելիք։

Предувѣдомлённый ած. ծանուցուած, ազդարարուած։

Предувѣдомля́ть, —вѣдомить բ. ն. ազդարարել, իմաց տալ, ծանուցանել, ազդ անել։ —ся բ. ա. տեղեկացուել, առաջուց իմաց տրուել։

Предувѣре́ніе գ. չ. նախապէս հաւաստիացում։

Предувѣренный ած. նախապէս հաւաստիացած։

Предувѣря́ть, —увѣрить բ. ն. նախապէս հաւաստիացնել, առաջուց հաւաստացնել։ —ся բ. ա. նախապէս հաւաստիանալ։

Предуга́данный ած. նախագուշակուած։

Предуга́дывать, —да́ть բ. ն. նախագուշակել։ —ся բ. ա. նախագուշակուել։

Предготови́тельный ած. նախապատրաստելի։

Предуготóвить տ. Предуготовля́ть.

Предуготовлéніе գ. չ. նախապատրաստելը, նախապատրաստութիւն։

Предуготóвленный ած. նախապատրաստուած։

Предуготовля́ть, —уготóвить բ. ն. նախապատրաստել։ —ся բ. չ. նախապատրաստուել։

Предузнавáть, —нáть բ. ն. նախազգալ, մարգարէանալ։ —ся բ. չ. նախազգացուել։

Предузнáніе գ. չ. նախագիտութիւն, յառաջուց գիտենալը։

Предýзнанный ած. նախազգացուած։

Предумышля́ть, —ленно, —ленность տ. Преднамѣревáться, —ренно, —ренность.

Предупреди́тельно մ. ազդ առնելով, նախապէս իմաց տալով, նախազգուշացնելով։

Предупреди́тельность գ. ի. նախապէս իմաց տալը։

Предупреди́тельный ած. նախընթաց, նախազգոյշ, պատրաստական։

Предупреждáть, —преди́ть բ. ն. ազդ առնել, իմաց տալ, նախազգուշացնել։ —ся բ. չ. նախազգուշացուել։

Предупреждéніе գ. չ. նախազգուշացնելը։

Предупреждённый ած. նախազգուշացրած։

Предускоря́ть բ. ն. յառաջել։

Предусмáтривать, —мотрѣ́ть բ. ն. նախատեսել։ —ся բ. չ. նախատեսուել։

Предусмотри́тельно մ. նախատեսաբար։

Предусмотри́тельность գ. ի. նախատեսութիւն։

Предусмотри́тельный ած. նախատես, նախանկատ։

Предусмóтренный ած. նախատեսած, նախանկատ։

Предусмотрѣ́ть տ. Предусмáтривать.

Предуспѣвáть, —пѣ́ть բ. չ. յառաջադիմել, յառաջադիմութիւն ցոյց տալ։

Предустановля́ть, —нови́ть բ. ն. նախապատրաստել, նախապէս պատրաստել։

Предустранённый ած. նախապէս հեռացուած։

Предустраня́ть, —ни́ть բ. ն. նախատեսել, նախապէս հեռացնել։ —ся բ. չ. նախապէս հեռացուել։

Предучреждáть, —реди́ть բ. ն. նախապէս հիմնել (կարգաւորել)։

Предходи́ть, предъидти́ բ. չ. յառաջ գնալ։

Предхрáміе գ. չ. նախագաւիթ տաճարի

Предчýвствіе գ. չ. նախազգացմունք, նախազգացութիւն։

Предчýвствовать բ. ն. նախազգալ։

Предшéственникъ, —ница գ. յառաջընթաց, նախորդ։

Предшéствіе, —шéствованіе գ. չ. յառաջընթացութիւն, առաջից գնալը։

Предшéствовать բ. չ. նախորդել, յառաջել, յառաջ ընթանալ, յառաջ գնալ (լինել, կատարուել)։

Предшéствующій ած. նախընթաց։

Предъ, пéрéдъ, прéдо, пéредо ն. յառաջ, նախ, նախ քան, առաջ։

Предъидти́ տ. Предходи́ть.

Предъидýщій ած. նախընթաց, յառաջընթաց։

Предъизвѣщáть, —вѣсти́ть բ. ն. նախապէս տեղեկացնել, առաջուց իմացնել։ —ся բ. չ. նախապէս տեղեկացուել, նախապէս տեղեկանալ։

Предъизвѣщéніе գ. չ. նախապէս տեղեկացնելը։

Предъизвѣщённый ած. նախապէս տեղեկացրած։

Предъобѣ́денный ած. ճաշից առաջ։

Предъяви́тель, —льница գ. ներկայացնող, յանձնող։

Предъяви́тельный ած. ներկայացուելի։
Предъяви́ть տ. Предъявля́ть.
Предъявле́ніе գ. չ. յայտնելը, ներկայացնելը, ցոյց տալը։
Предъявля́ть, —ви́ть բ. ն. յայտնել, ներկայացնել, յառաջ բերել։ —ся բ. ա. յայտնուել, ներկայացուել։
Предѣ́лъ գ. ա. սահման, վախճան, եզր, չափ։ — упру́гости—առաձգականութեան սահման։
Предѣ́льный ած. սահմանի։
Прее́мникъ, —ница գ. յաջորդ։
Прее́мничество գ. չ. յաջորդութիւն:
Прее́мничій ած. յաջորդի:
Прее́мственно մ. յաջորդի նման։
Прее́мственность տ. Прее́мничество.
Прее́мственный ած. յաջորդութեան։
Пре́жде մ. առաջ, վաղ։ — чѣмъ—նախքան։
Преждебы́вшій ած. առաջ եղած։
Преждевре́менно մ. յառաջագոյն, կանխապէս, կանուխ։
Преждевре́менность գ. ի. կանխաժամանակեայ լինելը։
Преждевре́менный ած. կանխաժամանակեայ։ —ныя ро́ды—օրպակաս ծնունդ։
Пре́жній ած. նախկին, առաջին, հին, անցեալ, նախնի, նախնական։
Презе́нтъ գ. ա. նուէր, ընծայ։
Президе́нтскій ած. նախագահական ‖ ‖ նախագահի։
Президе́нтство գ. չ. նախագահութիւն։
Президе́нтъ գ. ա. նախագահ։
Презира́ть, презрѣ́ть բ. ն. արհամարհել, անարգել, ատել, անգոսնել, քամահել։ —ся բ. ա. ատուել, արհամարհուել։
Презри́тель, —льница գ. ատող, արհամարհող։
Презри́тельно մ. արհամարհանքով, արհամարհանօք։
Презри́тельность գ. ի. արհամարհելի լինելը։
Презри́тельный ած. արհամարհելի, անարգ։
Презрѣ́ніе գ. չ. արհամարհութիւն, արհամարհանք, անարգութիւն, անարգանք։
Презрѣ́нно տ. Презри́тельно.
Пре́зрѣнный ած. ատուած, արհամարհուած։
Презрѣ́нный ած. արհամարհելի, ատելի, անարգ, տրուպ։
Презрѣ́ть տ. Презира́ть.
Преизбы́токъ գ. ա. յորդութիւն, առատութիւն։
Преизбы́точно մ. առատութեամբ, առատաբար, բազմառատ։
Преизоби́ліе գ. չ. խիստ առատութիւն։
Преизоби́ловать, преизли́шествовать բ. չ. առատութեամբ ստացուել (լինել)։
Преизоби́льно մ. առատութեամբ։
Преизоби́льный ած. առատ, բազմառատ։
Преизя́щество գ. չ. ամենաչքեղութիւն։
Преизя́щный ած. ամենաչքեղ։
Преиму́щественно մ. առաւելապէս, եւս առաւել, մանաւանդ, գերազանցելով։
Преиму́щественный ած. նախապատիւ, նախամեծար, նախադասելի։
Преиму́щество գ. չ. նախապատուութիւն, նախամեծարութիւն, գերազանցութիւն, առաւելութիւն ‖ առանձնաշնորհութիւն։
Преиму́ществовать բ. չ. գերազանցել, գերադասուել։
Преиспо́дній ած. անդունդք, խորք ‖ ‖ դժոխք, սանդարամետք։
Преиспо́лненный ած. կատարուած, լըցուած։
Преисполня́ть, —по́лнить բ. ն. կատարել, լցնել։ —ся բ. ա. կատա-

րուել, լրացուել։

Прейсъ-курантъ գ. ա. գների ացուցակ, ցուցակ (արժէքների)։

Прейти տ. Преходить.

Преклоненіе գ. չ. խոնարհեցնելը։

Преклонённый ած. խոնարհուած ‖ ծըռուած, թեքուած,

Преклонить տ. Преклонять.

Преклонность գ. ի. գլխահակութիւն ‖ ‖ համամտութիւն ‖ զառամութիւն։

Преклонный ած. գլխահակ, գլխակոր ‖ ‖ զառամեալ։

Преклонять, —нить բ. ն. խոնարհեցնել, իջեցնել ‖ համոզել, համաձայնեցնել։ —ся բ. ա. խոնարհուել, թեքուել ‖ ‖ հակուել, համոզուել։

Прекословить բ. չ. հակաճառել, հակառակել, հակառակ խօսել։

Прекословіе գ. չ. հակաճառելը, հակաճառութիւն; հակառակախօսութիւն, դիմադարձութիւն, ընդդիմադարձութիւն։

Прекословникъ, — ница գ. հակաճառող, հակառակախօս, դիմադարձութիւն անող։

Прекословно մ. հակաճառելով, դիմադարձութեամբ։

Прекословный ած. հակաճառելի, վիճելի։

Прекоснить բ. չ. շարունակել մնալ, վատել։

Прекрасно մ. գեղեցիկ կերպով։

Прекрасный ած. գեղեցիկ, գեղանի, ընտիր, չքնաղ, չքնաղատեսիլ, չքնաղատես, գեղապայծառ, գեղափայլ, հրաշագեղ, հրաշատեսիլ, կարմրագեղ, պայծառագեղ։

Прекращать, — кратить բ. ն. ընդհատել, կարճել, աւարտել, վերջացնել։ —ся բ. ա. ընդհատուել։

Прекращеніе գ. չ. կասում, ընդհատելը։

Прекращённый ած. ընդհատուած։

Прелагать, —ложить բ. ն. տեղափոխել։ — ся բ. ա. տեղափոխուել։

Прелатъ գ. ա. բարձրաստիճան հոգեւորական (կաթոլիկների)։

Прелестникъ, — ница գ. գեղեցիկ, գեղեցկուհի, հրապուրող, խաբող։

Прелестно մ. չքնաղ. զմայլելի։

Прелестность գ. ի. չքնաղութիւն, վայելչագեղութիւն, շնորհաձեւութիւն։

Прелестный ած. չքնաղ, վայելչագեղ, գեղափայլ, հրաշագեղ, չքնաղագեղ, շնորհաշուք, շնորհաձեւ, նազելի, գողտր, գողտրիկ, գեղեցկագեղ, գեղեցկադէմ ‖ հրապուրիչ, խաբող։

Прелесть գ. ի. գեղեցկութիւն, չքնաղութիւն, հրաշագեղութիւն, վայելչագեղութիւն ‖ պատրանք։

Прелиминарный ած. նախապատրաստական (բանակցութեան ևայլն)։

Преложеніе գ. չ. փոփոխութիւն ‖ փոխանձելը, փոխադրութիւն։

Преложённый ած. տեղափոխուած։

Преложить տ. Прелагать.

Преломленіе գ. չ. կոտրելը, բեկումն։ — двойное—կրկին բեկումն։

Преломлённый ած. կոտրուած, կոտըրտուած ‖ բեկուած, բեկեալ։

Преломляемость գ. ի. բեկանելիութիւն։

Преломляющій ած. բեկանիչ, բեկող։ — уголъ—բեկանիչ անկիւն։

Преломлять, —ломить բ. ն. կոտրել, կոտրտել ‖ բեկանել, բեկել։ —ся բ. ա. կոտրտուել, կոտրուել ‖ բեկուել։

Прельститель, —льница գ. զմայլեցնող, հրապուրող, խաբող։

Прельстительный ած. հրապուրիչ, զմայլեցուցիչ։

Прельщать, прельстить բ. ն. զմայլեցնել, հրապուրել, խաբել։ —ся բ. ա. զմայլուել։

Прельщеніе գ. չ. հրապուրելը, հրապուրանք, զմայլեցնելը։

Прельщённый ած. հրապուրուած, զմայլեցրած։

Прелюбодѣй, —дѣйка գ. ճախաճան, շնացող, շուն (մարդ, կին)։

Прелюбодѣйничать բ. չ. շնալ, շնանալ։

Прелюбодѣйный, —дѣйственный ած. շնացող, ճախաճան || շնութեան վերաբերեալ։

Прелюбодѣйство, —дѣяніе գ. չ. շնութիւն։

Прелюбодѣйствовать բ. չ. շնալ, շնանալ։

Прелюдировать բ. չ. նախերգանքն ածել, նախերգանքով զբաղուել (մի կարճ ժամանակ)։

Прелюдія գ. ի. նախերգանք, սկզբնանուագ || նախապատրաստութիւն, ըսկիզբն։

Премилосердый ած. ամենագթած։

Преминуть բ. չ. ուշանալ։ Не —ну увѣдомить васъ—Զեմ ուշանալ (ծուլանալ) ձեզ իմաց տալու։

Премія գ. ի. պարգև, պարգևատրութիւն (ուս. գրուածքի) || վիճակախաղի վերադիրն։ Съ преміею—պարգևաւոր։

Премногіе ած. յգ. շատերը։

Премного մ. շատ, անչափ։

Премножество գ. չ. մեծ քանակութեամբ։

Премудро մ. գերիմաստութեամբ։

Премудрость գ. ի. գերիմաստութիւն, իմաստութիւն։

Премудрый ած. մեծիմաստ, գերիմաստ, իմաստուն։

Премѣна, премѣнять տ. Перемѣна и перемѣнять.

Пренебрегатель, —льница գ. արհամարհող, անարգող։

Пренебрегательный ած. արհամարհական, անարգիչ։

Пренебрегать —бречь բ. ն. արհամարհել, քամահել, քամահարել, անարգել, —ся բ. ա. արհամարհուել։

Пренебреженіе գ. չ. արհամարհութիւն, անարգութիւն, արհամարհանք || անտեսութիւն, թողնելը, լքանելը։

Пренебрежённый ած. արհամարհուած, լքանեալ։

Пренебрежительно մ. արհամարհութեամբ, արհամարհանքով։

Пренебрежительный ած. արհամարհական։

Пренебречь տ. Пренебрегать.

Преніе գ. չ. վիճաբանութիւն, պայքար։

Преобладаніе գ. չ. իշխելը, տիրելը || || գերիշխանութիւն։

Преобладать բ. չ. իշխել, տիրել, տիրապետել, ունենալ։

Преобладающій ած. իշխող, տիրող, տիրապետող։

Преображать, —разить բ. ն. կերպարանափոխել, այլակերպել։ —ся բ. ա. կերպարանափոխուել, այլակերպուել։

Преображённый ած. կերպարանափոխուած, այլակերպած։

Преображеніе գ. չ. (Господне) այլակերպութիւն կամ պայծառակերպութիւն Քրիստոսի։

Преображенскій ած. պայծառակերպութեան։

Преобразитель տ. Преобразователь.

Преобразить տ. Преобразовать.

Преобразованіе գ. չ. կերպարանափոխութիւն, կերպարանափոխելը, փոփոխելը։

Преобразованный ած. փոխակերպուած, փոխուած, կերպարանափոխուած։

Преобразователь, —льница գ. վերանորոգիչ, վերակազմիչ, կերպարանափոխող (մարդ)։

Преобразовательный ած. փոխակերպիչ, վերակազմիչ, փոխակերպող, կերպարանափոխող։

Преобразо́вывать, —зова́ть բ. ն. փոխակերպել, փոխել, այլակերպել. կերպարանափոխել։ **—ся** բ. ա. փոխակերպուել, փոխուել, կերպարանափոխուել։

Преобраща́ть, - рати́ть տ. **Превраща́ть, —рати́ть.**

Преодоли́мый ած. յաղթուելի, զօրելի։

Преодолѣва́ть, —лѣ́ть բ. ն. յաղթել, զօրել, յաղթահարել։ **—ся** բ. ա. յաղթուել, յաղթահարուել։

Преодолѣ́ніе գ. չ. յաղթելը, յաղթահարելը, զօրելը։

Преодолѣ́нный ած. յաղթուած, յաղթահարուած։

Преодолѣ́ть տ. **Преодолѣва́ть.**

Преосвяще́нный ած. սրբազան։

Преосвяще́нство գ. չ. սրբազնութիւն։

Препара́тъ գ. ա. հանդերձանք, կազմութիւն, խառնուած (դեղագործների)։

Препари́ровать բ. ն. պատրաստել, կազմել։

Препина́ніе գ. չ. արգելելը, դադարեցնելը։ **Зна́ки препина́нія**—կէտադրութեան նշաններ։

Препина́тельный ած. կէտադրական։

Препина́ть, —пну́ть, —пя́ть բ. ն. կանգնեցնել, արգելել, արգելք դառնալ։

Препира́ть, —прѣ́ть բ. ն. հերքել, չընդունել, վիճել, պայքար մտնել։ **—ся** բ. ա. հերքուել, չընդունուել։

Препну́ть տ. **Препина́ть.**

Преподава́ніе գ. չ. դասատուութիւն, դասաւանդութիւն։

Препода́ва́тель գ. ա. դասատու, ուսուցիչ, վարժապետ։

Преподава́ть, —да́ть բ. ն. ուսուցանել, սովորեցնել, դասաւանդել։ **—ся** բ. ա. ուսուցանուել, աւանդուել։

Препо́данный ած. ուսուցուած, դասաւանդուած։

Преподо́біе գ. չ. սրբութիւն, բարձր արժանապատուութիւն։

Преподо́бно մ. սրբութեամբ, արդարութեամբ։

Преподо́бный ած. սուրբ, արդար, աստուածահաճոյ, վերապատուելի, արժանապատիւ։

Препо́на գ. է. արգելք, խոչընդոտ, խափան։

Препоруча́ть տ. **Поруча́ть.**

Препоруче́ніе տ. **Поруче́ніе.**

Препоручи́тель, —льница գ. յանձնարարող, յանձնող։

Препоручи́тельный ած. յանձնելի, յանձնարարական։

Препоручи́ть բ. ն. յանձնարարել, յանձնել։

Препоя́санный ած. գօտեպնդուած։

Препоя́сывать, —я́сать բ. ն. գօտեպնդել, գօտի կապել։ **—ся** բ. ա. գօտեպնդուել, գօտիով կապուել։

Препровожда́ть, препрове́сть բ. ն. անցկացնել (ժամանակ)։ **—ся** բ. ա. անցկենալ (ժամանակ)։

Препровожда́ть, —води́ть բ. ն. ուղարկել, առաքել **—ся** բ. ա. ուղարկուել

Препровожде́ніе գ. չ. անցկացնելը ‖ ‖ ուղարկելը։ — **вре́мени**—ժամանցում, ժամանակ անցկացնելը։

Препровождённый ած. ուղարկուած։

Препрѣ́тельный ած. հերքողական։

Препря́да գ. է. ծիրանի պատմուճան։

Препя́тствіе գ. չ. արգելք, խոչընդոտ, խոչ։

Препя́тство տ. **Препя́тствіе.**

Препя́тствованіе գ. չ. արգելելը, խոչընդոտ լինելը։

Препя́тствовать, по— բ. չ. արգելել, խափանել, խոչընդոտ լինել։

Прерва́ніе գ. չ. ընդհատում, ընդհատելը։

Пре́рванный -ծ. ընդհատուած։

Пререка́ть, пререщи́ բ. ն. վիճաբանել, հակաճառել։

Прерыва́ть, прерва́ть բ. ն. պատառել || երկու կտոր անել || ընդհատել։ —ся բ. ա. ընդհատուել։

Преры́висто, —вчато, —вчиво մ. ընդհատուող ձայնով։

Преры́вистый, —вчатый, —вчивый -ծ. ընդհատուող։

Пресвитеріа́нинъ գ. ա. երիցական (աղանդաւոր)։

Пресви́терство գ. չ. քահանայութիւն, երիցութիւն (աղանդ)։

Пресви́терскій -ծ. երիցական (աղանդի)։

Пресви́теръ գ. ա. քահանայ, երէց։

Пресвѣ́тлый -ծ. մեծապայծառ։

Пресвяты́й -ծ. ամենասուրբ։

Пресловýтость գ. ի. երևելի լինելը, հռչակաւորութիւն։

Пресловýтый -ծ. երևելի, հռչակաւոր, մեծանուն, անուանի։

Преслуша́ніе գ. չ. անհնազանդութիւն։

Преслýшать, բ. չ. անհնազանդ լինել։ —ша́ться բ. ա. չլսել։

Преслýшникъ, —ница գ. անհնազանդ (մարդ)։

Преслýшный -ծ. անհնազանդ, չլսող։

Преслѣ́дованіе գ. չ. հետամտութիւն, հետևելը, հետապնդելը, յետևն ընկնելը, հալածելը։

Преслѣ́дователь, —льница գ. հալածող, հետամուտ։

Преслѣ́довать բ. ն. հետապնդել, հալածել, հետամուտ լինել։

Пресмыка́ніе գ. չ. սողալը, սողոսկելը։

Пресмыка́ться բ. չ. սողալ, սողոսկել։ —ка́ющіяся живо́тныя—սողուն կենդանիք։

Преспоко́йно— մ. ամենահանգիստ կերպով։

Преспоко́йный -ծ. ամենահանգիստ, հանգիստ։

Преспѣва́ть, —пѣ́ть տ. Преуспѣва́ть.

Прессова́ніе գ. չ. ճնշելը, մամուլի տակ դնելը։

Прессова́ть բ. ն. ճնշել, քամել, սեղմել։

Пресса գ. ի. լրագրութիւն, օրագրութիւն, մամուլ։

Прессъ գ. ա. ճնշարան, մամուլ։ —гидравли́ческій—ջրաբաշխական մամուլ։

Прессъ-папье́ գ. ա. թղթաճնշիչ, ծանրոց թղթի։

Преставле́ніе գ. չ. մահ, վախճան։ —свѣ́та—աշխարհքի վերջ։

Преставля́ться, —та́виться բ. ա. մեռնել, վախճանուել։

Престарѣ́лость գ. ի. զառամութիւն։

Престарѣ́лый -ծ. զառամեալ։

Прести́жъ գ. ա. ազդեցութիւն։

Пре́сто մ. արագ, արագութեամբ (ըստ երաժշտաց)։

Престо́ли գ. ա. յգ. դասք հրեշտակաց։

Престолонаслѣ́діе գ. չ. գահաժառանգութիւն։

Престо́лъ գ. ա. գահ, աթոռ, սեղան։

Престо́льный -ծ. գահի, աթոռի։

Преступа́ть, —пи́ть բ. ն. անց կենալ, քայլելով անցնել || զանց առնել։ —ся բ. ա. զանց առնուել։

Преступле́ніе գ. չ. յանցանք, ոճիր, ոճրագործութիւն, եղեռնագործութիւն յանցաւորութիւն, պատուիրանազանցութիւն։

Престýпникъ, —ница գ. յանցաւոր, յանցապարտ, պատուիրանազանց։

Престýпническій, —пничій -ծ. յանցաւորական || յանցաւորի։

Престýпно մ. յանցաւոր կերպով։

Престýпный -ծ. յանցաւոր։

Пресуществи́ть տ. Пресуществля́ть.

Пресуществлéніе գ. չ. գոյափոխութիւն (հացի և գինու Քրիստոսի մարմին փոխուելը)։

Пресуществля́ть, —существи́ть բ. չ. գոյափոխուել։

Пресыща́ть, пресы́тить բ. ն. յագեցնել, կշտացնել։ —ся բ. ա. յագենալ, յագեցուել, կշտանալ։

Пресыще́ніе գ. չ. յագենալը, յագուրդ, յափրութիւն, կշտանալը։

Пресыщённый ած. յագեցրած, կշտացած։

Пресѣка́ніе տ. Пресѣче́ніе.

Пресѣка́ть, пресѣчь բ. ն. կտրել, խափանել, ընդհատել։ —ся բ. ա. կտրուել, ընդհատուել։

Пресѣче́ніе գ. չ. կտրելը, ընդհատելը, խափանելը։

Пресѣченный ած. կտրուած։

Пресѣчь տ. Пресѣка́ть.

Претворе́ніе գ. չ. փոխելը, փոխակերպուելը։

Претворе́нный ած. փոխակերպուած, փոխուած։

Претворя́ть, —ри́ть բ. ն. փոխել, կերպարանափոխել, փոխակերպել։ —ся բ. ա. փոխակերպուել, փոխուել։

Претенде́нтъ գ. ա. Թեկնածու, հետամուտ || Թագապահանջ։

Претендова́ть բ. չ. Թեկնածել։

Претéнзія գ. է. յաւակնութիւն, պահանջ, ակնկալութիւն, յոյս։

Претерпѣва́ніе գ. չ. համբերելը, կրելը, տանելը, դիմանալը, տոկալը։

Претерпѣва́ть, —пѣть բ. ն. համբերել, հանդուրժել, կրել, տանել, դիմանալ, տոկալ, քաշել։ —ся բ. ա. համբերուել, դիմացուել, տոկացուել։

Претерпѣ́нный ած. համբերած, կրած, քաշած։

Претерпѣ́ніе տ. Претерпѣва́ніе.

Претерпѣ́ть տ. Претерпѣва́ть.

Прети́тельно մ. արգելիչ կերպով, սաստելով, սպառնալից կերպով։

Прети́тельность գ. է. արգելուած լինելը։

Прети́тельный ած. արգելուած, արգելական։

Прети́ть բ. չ. (кому́) արգելել || սաստել, սպառնալ։

Преткнове́ніе գ. չ. ընդդիմութիւն, խոչք, արգելք (հանդիպել) || մոլորութիւն, յանցանք։

Преткнове́нный ած. խոչընդոտ, արգելիչ || մոլորեցուցիչ։

Преткну́ться տ. Претыка́ться.

Претолкова́ть տ. Перетолкова́ть.

Пре́торскій ած. քաղաքապետի || կուսակալի։

Пре́торъ գ. ա. քաղաքապետ || կուսակալ (հռոմայեցոց)։

Претыка́ніе տ. Преткнове́ніе.

Претыка́ться, —кну́ться բ. ա. խոչի հանդիպել, ոտը քարի դէմ տանել || մոլորուել, յանցանք գործել։

Преувели́ченіе գ. չ. չափազանցելը, չափազանցութիւն։

Преувели́ченно մ. չափազանցութեամբ։

Преувели́чивать, —чить բ. ն. չափազանցել, չափանցել, չափազանց մեծացնել։ —ся բ. ա. չափազանցուել։

Преувеличе́нный ած. չափազանցրած։

Преузоро́чный ած. բազմազարդ, նաշխուած։

Преумно́ մ. շատ խելացի, մեծ խելքով, շատ խելացի կերպով։

Преу́мный ած. խիստ խելացի, շատ խելօք։

Преуспѣва́ть, —пѣ́ть բ. չ. յառաջադիմել, յառաջադիմութիւն ցոյց տալ։

Преуспѣ́яніе գ. չ. յառաջադիմութիւն։

Префе́ктскій ած. կուսակալի, կողմնակալի || ոստիկանապետի։

Префе́ктъ գ. ա. կուսակալ, կողմնակալ

(հռոմայեցոց) ‖ — полиціи—ոստի-կանապետ։

Преферáнсъ գ. ա. պրէֆէրանս (թղթ-թախաղ)։

Преходи́ть, прейти́ տ. Переходи́ть.

Преходя́щій ած. անցողական, անցա-կան, անցաւոր։

Прехождéніе գ. չ. անցնելը, տեղափո-խուելը ‖ զանցառութիւն (ձև Ճար-տասանական)։

Прецéссія գ. ի. равнодéнствій—կան-խութիւն գիշերահաւասարի, կանխու-թիւն զուգօրութեանց (աստղաբաշխա-կան)։

Пречестнáя ած. ի. ամենամաքուր, ա-նարատ։

Пречу́дный ած. մեծահրաշ։

Прещéніе գ. չ. արգելելը, խափանելը։

При ն. մօտ, վրայ, առ, ժամանակով, օրով։

Прибáвить տ. Прибавля́ть.

Прибáвка գ. ի. աւելացում, աւելացնե-լը, վերադիր։

Прибавлéніе գ. չ. յաւելուած, յաւելում։

Прибáвочный ած. աւելացրած։ —листъ (къ вéкселю)—երկայնորդ։

Прибáвленный ած. աւելացրած, աւե-լացած։

Прибавля́ть, —бáвить բ. ն. աւելա ցնել։ —ся բ. ա. աւելացուել։

Прибáвокъ, - вочекъ տ. Прибáвка

Прибáвочка տ. Прибáвка.

Прибáвочный ած. աւելացրած։

Прибáлтывать, приболтáть տ. Под-бáлтывать, —болтáть.

Прибау́тка գ. ի. սրախօսութիւն, ա-ռած։

Прибаю́кивать, —кать բ. ն. օրօրել, նանիկ ասելով քնացնել։

Приберегáть, — берéчь բ. ն. պահել, պահպանել։ —ся բ. ա. պահուել, պահ-պանուել։

Прибережённый ած. պահուած, պահ-պանուած։

Прибережный ած. եզերային, եզերքի մօտ եղած։

Прибере́жье տ. Побере́жье.

Прибере́чь տ. Приберегáть.

Прибивáтель, գ. ա. — объявлéній—յայտարարութիւններ կպցնող։

Прибивáть, —би́ть բ. ն. կպցնել, ամ-րացնել, մեխել, բևեռել ‖ տարուել, քշուել։ —ся բ. ա. կպցուել, ամրա-ցուել, մեխուել։

Прибивнóй ած. ամրացրած, մեխած։

Прибирáтель, —льница գ. ժողովող, հաւաքող, դարսող, տեղաւորող։

Прибирáть, —брáть բ. ն. ժողովել, ընտ-րել, տեղաւորել։ —ся բ. ա. ժողո-վուել, դարսուել։

Приби́тый ած. կպցրած, ամրացրած, մեխուած։

Приби́ть բ. ն. ծեծել, զանահարել ‖ ‖ կպցնել, ամրացնել, մեխել։

Прибля́живать բ. չ. շոյել, փաղաքշել։

Приближáть, —бли́зить բ. ն. մօտե-ցնել, մերձեցնել։ —ся բ. ա. մօտե-նալ, մերձենալ։

Приближéніе գ. չ. մօտեցնելը, մօտե-նալը։

Приближéнность գ. ի. մերձաւոր լի-նելը, մերձաւորութիւն։

Приближенный ած. մօտեցած, մօտե-ցրած։

Приближéнный ած. մերձաւոր, մօտիկ ‖ ‖ սիրելի։

Приблизи́тельно մ. մօտաւորապէս։

Приблизи́тельность գ. ի. մօտաւորա-պէս լինելը, մերձաւորութիւն։

Приблизи́тельный ած. մօտաւոր, մօտ եղած։

Прибли́зить տ. Приближáть.

Приободря́ть, —бодри́ть բ. ն. քաջա-լերել, սիրտ տալ։ —ся բ. ա. քաջա-

լերուել, սիրտ առնել։

Прибо́й գ. ա. խփուածք, խփելը, ամբարցնելը || ալէքեր, ջրի բերած; ջրի դուրս ձգած || ալէկոծ եղերամաս։

Прибо́ина գ. ի. տախտակամած պատի վրայ || քամու ենթարկուած եղերամաս։

Прибо́йникъ գ. ա. գումբայ, թնդանօթի շիշ (վառօդը ամրացնելու ձող)։

Прибо́йный ած. ափնադէմ։

Приболо́тный ած. ճահճի մօտի։

Приболо́тье գ. չ. ճահճամօտ տեղեր, ճահճի մօտակայք։

Приболта́ть տ. **Подболта́ть.**

Прибо́лтка տ. **Подбо́лтка.**

Прибо́рка գ. ի. հաւաքելը, ժողովելը || || կարգուկանոն։

Прибо́рникъ գ. ա. տ. **Отмы́чка.**

Прибо́рчивость գ. ի. կարգասիրութիւն։

Прибо́рчивый ած. կարգասէր։

Прибо́ръ գ. ա. կարգ, կարգուսարք, կահեար || գործիք։ **Ку́хонный прибо́ръ**—խոհանոցի պարագայք։ **Столово́й пр.**—բաժին, սպաս (սեղանի)։ **Хими́ческій прибо́ръ**—քիմիական գործիքներ։

Прибоче́ниваться տ. **Подбоче́ниваться.**

Прибра́нный ած. ժողովուած, դարսուած։

Прибра́сывать, —бро́сить բ. ն. ձգել, թապլել, լցնել, թափել։ **—ся** բ. ա. քցուել, թապլուել։

Прибра́ть տ. **Прибира́ть.**

Прибре́жіе գ. չ. գետափ, ծովափ, եզերային տեղեր։

Прибре́жный տ. **Прибере́жный.**

Прибрести́ բ. չ. քարշ գալ (անժամանակ)։

Прибро́сить տ. **Прибра́сывать.**

Прибро́шенный ած. լցուած, թափած։

Прибыва́ніе գ. չ. գնալը, ժամանելը || || աւելանալը։

Прибыва́ть, —бы́ть բ. չ. գալ, հասնել, ժամանել || աւելանալ, շատանալ։

Прибыло́й ած. եկած || աւելացած։

При́быль գ. ի. աւելացում, օգուտ, շահ, վաստակ։

При́быльно մ. օգտաւէտ կերպով, շահաւոր, վաստակով։

При́быльный ած. օգտաւէտ, շահաւէտ, արդիւնաբեր, շահաբեր։

При́быльца գ. ի. քիչ վաստակ, փոքր օգուտ։

Прибы́тіе գ. չ. գալը, ժամանելը։

Прибы́токъ տ. **При́быль.**

Прибы́точный տ. **При́быльный.**

Прибы́ть տ. **Прибыва́ть.**

Прибѣга́ть, —бѣ́гнуть բ. չ. դիմել, վազել, շտապել։

Прибѣга́ть, —бѣжа́ть բ. չ. վազելով հասնել, վազելով գնալ։

Прибѣ́жище գ. չ. ապաստան, ապաստանարան։

Прибѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. սպիտակացնել։ **—ся** բ. ա. սպիտականալ, ճերմակնալ։

Прива́женный ած. ընտելացած, հրապուրուած։

Прива́живать, —ва́дить բ. ն. ընտելացնել, սովորացնել, հրապուրել, ժողովել։ **—ся** բ. ա. ընտելանալ, հրապուրուել։

Прива́ленный ած. գլորուած։

Прива́ливать, —ли́ть բ. ն. գլորել, լենել։ **—ся** բ. ա. գլորուել։

Прива́лъ գ. ա. թափելը, դուրս լցուելը || նաւի ցամաք հասնելը || դադարք զօրքի։

Прива́льное ած. մաքս նաւահանգստութեան (նաւահանգստի մէջ)։

Приварённый ած. եփելով լցրած։

Прива́ривать, —ри́ть բ. ն. եփել, եփելով պակասը լցնել։

Прива́рина գ. ի. կերակուրի փափուր, քեաֆ։

Приварить տ. Приваривать.
Приварка գ. ի. եփուածք։
Приварный ած. եփուած։
Приварокъ տ. Приваръ.
Приварочный տ. Приварный.
Приваръ գ. ա. եփելով աւելացրածը || || աւելացրած կերակուր (զինուորի բաժնի վրայ)։
Приватный ած. մասնաւոր, առանձին։
Приведеніе գ. չ. բերելը, ածելը։
Привезеніе գ. չ. բերելը (սայլով և այլն)։
Привезённый ած. բերուած, կրուած (սայլով և այլն)։
Привезти и привезть տ. Привозить.
Привередливый ած. — человѣкъ— թեթեւ մարդ, պահանջող, ջոկջկող։
Привередничать բ. չ. թեթեւութիւն անել, պահանջող լինել։
Приверженецъ գ. ա. հաւատարիմ, մտերիմ, անձնուէր || կողմնակից, կուսակից։
Приверженность գ. ի. հաւատարմութիւն, մտերմութիւն, անձնուիրութիւն։
Приверженный ած. հաւատարիմ, մտերիմ, անձնուէր։
Привёрнутый ած. պտոյտքելով սեղմուած։
Привернуть տ. Привёртывать.
Привёртный ած. պտոյտքով սեղմուող։
Привёртывать, —вёрчивать, —ртѣть, —рнуть բ. ն. պտրտցնելով սեղմել։ —ся բ. ա. պտրտցնելով սեղմուել։
Привести, —весть տ. Приводить.
Прививальный ած. պատուաստելու։
Прививальщикъ գ. ա. պատուաստող։
Прививаніе գ. չ. պատկինում, պատուաստում, պատուաստելը։
Прививатель տ. Прививальщикъ.
Прививать, привить բ. ն. պատկինել, պատուաստել || հիւսել։ —ся բ. ա. պատուաստուել || հիւսուել։

Прививка տ. Прививаніе.
Прививной ած. պատուաստելու։
Прививокъ գ. ա. աչք կամ ճիւղ պատուաստելու։
Прививочный ած. պատուաստի։
Привидѣніе գ. չ. տեսիլ, երեւոյթ, տեսիլք, անուրջք, ուրուական, ուրու, ոգի։
Привидѣться բ. ա. երեւիլ։
Привилегированный ած. արտօնութիւն վայելող, առանձնաշնորհեալ։
Привилегія գ. ի. արտօնութիւն, պարգեւագիր, առանձնաշնորհութիւն։
Привинчиваніе գ. չ. պտուտակով ամրացնելը։
Привинченный ած. պտուտակով ամրացած։
Привинчивать, —винтить բ. ն. պտուտակել, պտուտակով ամրացնել։ — ся բ. ա. պտուտակով ամրանալ։
Привирать, —врать բ. ն. սուտ փչել, սուտ խօսել։
Привитіе տ. Прививаніе.
Привитый ած. պատուաստուած || հիւսուած։
Привить տ. Прививать.
Привлекательно մ. հրապուրիչ կամ գրաւիչ կերպով, սրտաւուչ կերպով։
Привлекательность գ. ի. հրապոյրք, շնորհք, շնորհագեղ, հրապուրիչ, գրաւիչ լինելը։
Привлекательный ած. հրապուրիչ, գրաւիչ, սրտագրաւ, սրտաւուչ, գեղաշնորհ։
Привлекать, привлечь բ. ն. հրապուրել, գրաւել, ձգել, քաշել։ —ся բ. ա. հրապուրուել, գրաւուել։
Привлечённый ած. հրապուրուած, գրաւուած, ձգուած։
Приводить, —вести, —весть բ. ն. յառաջ բերել || ցոյց տալ։ —ся բ. ա. բերուել, յառաջ բերուել։
Приведённый ած. բերուած, յառաջ բերուած։

Приво́дка գ. ի. ներս կապելը (տպագր.)։

Приво́дный ած. բերուած || յառաջ բերուած, քաղուած։

Приво́дчикъ, —чица գ. բերող, յառաջ բերող։

Приво́дъ գ. ա. բերելը, յառաջ բերելը || || անվերջ լար (մեքենայի)։

Привози́ть, —везти́, —вёзть բ. ն. բերել, կրել (սայլով և այլն)։ —**ся** բ. մ. բերուել, կրուել (սայլով և այլն)։

Приво́зный ած. բերուած, օտար տեղից բերուած, բերովի։

Приво́зъ գ. ա. բերելը (սայլով և այլն)։

Привола́кивать, —лочи́ть, —ло́чь բ. ն. քարշել, քարշ տալ, քարշելով տանել։ —**ся** բ. մ. քարշ տրուել, քարշելով տարուել։

Привола́киваться, —локну́ться բ. մ. քծնել, յետևից քարշ գալ։

Приво́лье գ. չ. ազատ յարմար տեղ, բերրի, ընդարձակ և ազատ երկիր || || ազատ կեանք։

Приво́льно մ. ազատաբար, ազատօրէն։

Приво́льный ած. յարմար և ազատ։

Привора́живать, —рожи́ть բ. ն. կախարդել սիրով, դիւթելով կամ կախարդութեամբ սիրուեցնել։ —**ся** բ. մ. կախարդանօք սիրուել, կախարդուել։

Приворожённый ած. կախարդանօք սիրուած, կախարդուած։

Привора́чивать, —вороти́ть բ. ն. շուռ ջելով դնել, դարձնելով վրան դնել։

Привoро́тный ած. դռան մօտ տեղաւորուած || կախարդիչ։

Приврáтникъ գ. ա. դռնապան, բարապան || ստամոքսի ելք։ —**ница** գ. ի. դռնապանուհի։

Приврáть տ. **Привира́ть.**

Привстава́ть, —та́ть բ. չ. վեր կանգնել, ոտի կանգնել, վեր ելնել։

Привыка́ть, —вы́кнуть բ. չ. ընտելանալ, սովորել։

Привы́клый ած. սովորած, ընտելացած։

Привы́кнуть տ. **Привыка́ть.**

Привы́чка գ. ի. սովորոյթ, սովորութիւն։

Привы́чливый ած. դիւրընտել, հեշտ ընտելացող։

Привы́чный ած. սովոր, սովորած, ընտելացած։

Привѣва́ть, —вѣять բ. ն. քամով բերել, քամու փչելով բերուել։

Привѣ́са գ. ի. կախելու զարդ (գինդ և այլն)։

Привѣ́сить տ. **Привѣ́шивать.**

Привѣ́ска տ. **Привѣ́са.**

Привѣ́съ գ. ա. կշռի աւելին։

Привѣ́тливо մ. քաղցրութեամբ, սիրով, անուշութեամբ։

Привѣ́тливость գ. ի. քաղցրութիւն, անուշ վարմունք։

Привѣ́тливый ած. դիւրահամբոյր, քաղցրահամբոյր, սիրալիր, քաղցր, անուշ։

Привѣ́тный ած. շնորհաւորական || ողջոյնի։

Привѣ́тственный ած. ընդունելութեան || || շնորհաւորութեան։ —**ная рѣчь**—դիմաւորական ճառ։

Привѣ́тствіе գ. չ. ողջագուրելը, ողջոյն (սիրոյ), ընդունելութիւն, մեծարանք || || շնորհաւորութիւն, դիմաւորական ճառ։

Привѣ́тство տ. **Привѣ́тствіе.**

Привѣ́тствователь գ. ա. դիմաւորող, ողջագուրող, ընդունող։

Привѣ́тствовать բ. ն. շնորհաւորել, դիմաւորել, ողջագուրել։

Привѣ́тъ գ. ա. ողջոյն, շնորհաւորութիւն։

Привѣ́шенный ած. կախուած, կախ արած։

Привѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. կախ անել, կախել։ —**ся** բ. մ. կախուել, կախ լինել։

Привѣ́янный ած. քամու բերած։

Привѣ́ять տ. **Привѣва́ть.**

Привяда́ть, —вя́нуть տ. **Увяда́ть и увя́нуть.**

Привя́занность գ. ի. սէր, սիրոյ կապ, խանդաղատանք, բարեկամութիւն։

Привя́занный ած. կապուած || մտերիմ, հաւատարիմ, բարեացակամ։

Привяза́ть տ. **Привя́зывать.**

Привя́зка գ. ի. կապելը || կապ։

Привязно́й ած. կապելու || կապի։

Привя́зчивость գ. ի. կռուասիրութիւն։

Привя́зчивый ած. կռուասէր, ձեթի պէս կպչող։

Привя́зывать, —за́ть բ. ն. կապել։ **—ся** բ. ա. կապուել || մտերմանալ, սիրով կապուել։

При́вязь գ. ի. կապ։

Привя́нуть տ. **Увя́нуть.**

Пригара́ть տ. **Пригора́ть.**

Прига́рки գ. ա. յգ. այրուցք, այրուած տեղ, խանձուածք։

Прига́ркивать, —кнуть բ. չ. ղռղռալ։

Прига́рный ած. այրուածքի, խանձուածքի։

При́гарь գ. ի. այրուելը, խանձ, խանձահոտ։

Пригва́живать, —гвожда́ть, —гвозди́ть բ. ն. մեխել, բևեռել, գամել։ **—ся** բ. ա. մեխուել, գամուել։

Пригвожде́ніе գ. չ. մեխելը, գամելը։

Пригвождённый ած. մեխուած, գամուած։

Пригвозди́ть տ. **Пригва́живать.**

Пригиба́ть, —гну́ть բ. ն. ծռել, կորացնել, թեքել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, կորանալ, թեքուել։

Пригла́женный ած. հարթուած, հաւասարուած։

Пригла́живать, —гла́дить բ. բ. հարթել, հաւասարել (առարկ. երեսը)։ **—ся** բ. ա. հարթուել, հաւասարուել։

Пригласи́тель, —льница գ. հրաւիրող, կանչող, հրաւիրակ։

Пригласи́тельный ած. հրաւիրական։

Приглаша́ть, —гласи́ть բ. ն. հրաւիրել, կանչել։ **—ся** բ. ա. հրաւիրուել, կանչուել։

Приглаше́ніе գ. չ. հրաւիրելը, կանչելը, կոչ, կոչունք, հրաւէրք։

Приглашённый ած. հրաւիրուած, կանչուած։

При́глухъ ած. փոքր ինչ խուլ, ծանր ականջով։

Пригля́дка գ. ի. հսկողութիւն, աչք պահելը։

Пригля́дный ած. գեղեցկադէմ, հաճելի դէմքով, դուրեկան։

Пригля́дчивый ած. սովորական դարձած || շուտ նմանացնող (ակնոց և այլն)։

Пригля́дывать, —дѣть բ. ն. հսկել, վերահսկողութիւն ունենալ, աչք պահել։

Приглянý́ться բ. ա. հաճելի լինել, դուր գալ։

При́гнанный ած. քշելով տարուած (անասուն և այլն)։

Пригна́ть տ. **Пригоня́ть.**

Пригнета́ть, —гнести́ բ. ն. սեղմել, ճնշել։ **—ся** բ. ա. սեղմուել, ճնշուել։

Пригнете́ніе գ. չ. սեղմելը, ճնշելը։

Пригнетённый ած. սեղմուած, ճնշուած։

Пригну́тый ած. ծռուած, կորացած։

Пригну́ть տ. **Пригиба́ть.**

Пригну́шивать բ. չ. խմխմացնել։

Пригова́ривать բ. ն. ասել, աւելացնել։

Пригова́ривать, —вори́ть բ. ն. ասել, արտասանել || դատապարտել, վճռել || || վարձել։ **—ся** բ. ա. ասուել || արտասանուել || դատապարտուել։

Приговорённый ած. ասուած || արտասանուած || դատապարտուած, վճռուած։

Пригово́рка գ. ի. արտասանութիւն || || ասացուած, վճիռ, ասելը։

Приговóрный ած. դատավճռի։
Приговóръ գ. ա. վճիռ || դատակնիք։
Пригóда գ. է. օգտաւէտութիւն։
Пригоди́ться բ. ա. պէտք գալ։
Пригóдникъ, —ница գ. պէտքական մարդ || ամենաբաց բանալի։
Пригóдно մ. պիտանի, օգտաւէտ։
Пригóдность գ. է. օգտաւէտութիւն, պէտքականութիւն։
Пригóдный ած. օգտաւէտ, պէտքական։
Пригожáйка գ. է. սիրունիկ, սիրուն կնամարդ։
Пригóже մ. սիրուն կերպով, գեղեցիկ կերպով։
Пригóженькій տ. **Пригóжій.**
Пригóжество տ. **Пригóжесть.**
Пригóжесть գ. է. գեղանձնութիւն, գեղեցկադիմութիւն։
Пригóжій ած. գեղեցիկ, սիրուն, անձնադեղ, գեղանձն, գեղեցկադէմ, գեղեցկադեղ։
Пригóжество տ. **Пригóжесть.**
Приголóвокъ գ. ա. գլխատեղ, գլխու տեղ (մահճակալի) || քաղցու, գինու չիրայ, նոր ստացած արաղի սիֆթա։ **— рѣки́**—ակունք գետի։
При́голодь գ. է. կիսակուշտ լինելը։
Приголýбленный ած. գգուած, շոյած, գուրգուրած։
Приголýбливать, —лýбить բ. ն. գգուել, շոյել, գուրգուրել, փաղաքշել։
Пригóнка գ. է. քշելով տանելը, վարելը (անասունները) || ջրով տանելը (գերան և այլն) || յարմարեցնելը, տեղաւորցնելը։
Пригóнный ած. վարած, քշելով տարած (անասուն, գերան և այլն)։
Пригóнъ տ. **Пригóнка.**
Пригоня́ть, —гнáть բ. ն. քշելով տանել (տաւար, անասուն)։ **—ся** բ. ա. քշելով տարուել։
Пригорáживать, —роди́ть բ. ն. ցանկապատելով միացնել, ուրիշի հողը խլել՝ իր ունեցածի հետ խառնելով։ **—ся** բ. ա. ներս կամ մէջ առնուել (ուրիշի գետինը)։
Пригорáть, —рѣ́ть բ. չ. փոքր ինչ այրուել։
Пригороди́ть տ. **Пригорáживать.**
Пригорóдка գ. է. աւելուած՝ գլխաւոր շինութեան մօտ։
Пригорóдный ած. արուարձանի։
При́городъ գ. ա. արուարձան, քաղաքիւղ։
Пригорóженный ած. ցանկապատելով մէջ առնուած։
Пригóрокъ գ. ա. բլրակ, սարի մօտ բլրակ։
Пригóршни գ. է. յգ. բուռ։
Пригорѣ́лый ած. այրուած, փոքր ինչ խանձուած։ **—рѣ́ло—древéсная кислотá**—խանձափայտային թթուտ (քիմ.)։
Пригорѣ́ть տ. **Пригорáть.**
Пригорю́ниваться, —ниться բ. ա. տխրել, տրտմել։
Приготáвливать տ. **Приготовля́ть.**
Приготови́тельный ած. նախապատրաստական։
Приготóвить տ. **Приготовля́ть.**
Приготовлéніе գ. չ. պատրաստութիւն, պատրաստելը, նախապատրաստելը, նախապատրաստութիւն։
Приготóвленный ած. պատրաստուած, նախապատրաստուած։
Приготовля́ть, —тóвить բ. ն. պատրաստել, նախապատրաստել։ **—ся** բ. ա. պատրաստուել, նախապատրաստուել։
Пригребáть, —грести́ բ. ն. քերել (քերելով և այլն)։
Пригрéзиться բ. ա. երազուել, երազում երևալ։
Пригрóбный տ. **Надгрóбный.**
Пригрози́ть բ. չ. փոքր ինչ սպառնալ՝

Пригрѣвáть, —грѣть բ. ն. *տաքացնել, տաքցնել։*

Пригýльный ած. (скотъ) *ցակասէր, խառնուող, նախրի հետ եկած։*

Пригýнъ գ. ա. *ոստոստող, թռչկոտող, ոստիչ։*

Придавáть, — дáть բ. ն. *աւելացնել, վրայ տալ։* —ся բ. ա. *աւելացուել, վրայ տրուել։*

Придáвленный ած. *ճնշուած, սեղմուած։*

Придáвливать, —давúть բ. ն. *ճնշել, սեղմել։* —ся բ. ա. *ճնշուել, սեղմուել։*

Придáное ած. գ. չ. *օժիտ, բաժինք։*

Прúданный ած. *աւելացրած, վրայ տըրուած։*

Придáтокъ գ. ա. *աւելուած, աւելորդ։* — я́ичка—*վերնամորձի։*

Придáточный ած. *աւելացած, աւելացնելու, օժանդակ։* —ное предложéніе—*միջանկեալ նախադասութիւն, երկրորդական նախադասութիւն։*

Придáча գ. ի. *աւելի, աւելորդ* || *պոչին կարկատան եւայլն։*

Придвéрникъ գ. ա. *դռնապան։* —ница գ. ի. *դռնապանուհի։*

Придвéрный ած. *դռան մօտ եղած։*

Придвигáть, —двúгивать, —двúнуть բ. ն. *առաջ մղել, մօտեցնել։* —ся բ. ա. *առաջ մղուել, մօտեցուել։*

Придвóрный ած. *դրանիկ, պալատական* || *արքունի, պալատի։*

Придёргивать, —дёрнуть բ. ն. *փոքր ինչ քաշել, ցնցել։*

Придéржанный ած. *բռնուած, պահուած։*

Придéрживать, —жáть բ. ն. *բռնել, կանգնեցնել, պահել* || *բռնելով չթողնել բանալու։* — языкъ—*լեզուն պահել, զգուշանալ խօսելու։* —ся բ. ա. *բռնուել, պահուել։*

Придёрнутый ած. *փոքր ինչ քաշուած, ցնցուած։*

Придёрнуть տ. **Придёргивать.**

Придирáться, —дрáться բ. ա. *առիթ որոնել կռուելու, պատճառ փնտրել վէճ սկսելու։*

Придúрка գ. ի. *առիթ, պատճառանք, վէճառիթ։*

Придúрчивость գ. ի. *վիճասիրութիւն։*

Придúрчивый ած. *կռուելու պատճառ որոնող, վիճասէր։*

Придúрщикъ, —щица գ. *վիճասէր, կռուելու պատճառ որոնող (մարդ)։*

Придорóжникъ գ. ա. *մատիտեղ.* բ.։

Придорóжный ած. *ճանապարհամերձ, ճանապարհի մօտի։* —ная úгла, (иголкá)—*գժնիկ, յակրի.* բ.։

Придрáться տ. **Придирáться.**

Придтú տ. **Приходúть.**

Придувáть, — дýть բ. ն. *փչելով բերել, փչելով մօտեցնել։*

Придýманный ած. *հնարուած; մտածուած։*

Придýмывать, —дýмать բ. ն. *մտածել, հնարել։* —ся բ. ա. *հնարուել, մտածուել։*

Придýривать բ. չ. *յիմարանալ, յիմարութիւններ անել։*

Прúдурь գ. ի. *յիմարութիւն, ցնդաբանութիւն, խելքի պակասութիւն, կուտ պօլօզութիւն, գլխի մեխեր։*

Придýть տ. **Придувáть.**

Придушúть տ. **Задушúть.**

Придыхáніе գ. չ. *մեղմ արտաշնչութիւն, մեղմիկ շնչելը։*

Придыхáть բ. չ. *մեղմ արտաշնչել, կամաց շնչել։*

Придѣвáть, —дѣть բ. ն. *կախել, կախանել, կախ ձգել հագցնել։* —ся բ. ա. *հագցուել։*

Придѣланный ած. *շինուած, շինուածի վրայ աւելացրած։*

Придѣлать տ. **Придѣливать.**

Придѣлка գ. ի. *շինուածք, կերտուածք, աւելացրածը։*

Придѣлъ գ. ա. խորան, կողմնակի սեղան։

Придѣлывать, —лать բ. ն. շինել, շինածին աւելացնել։ —ся բ. ա. շինուել, շինուածի վրայ աւելացուել։

Придѣльный ած. խորանի, սեղանի։

Придѣтый ած. վրան հագցրած։

Придѣть տ. Придѣвать.

Прижаренный ած. տապակուած։

Прижаривать, —рить բ. ն. տապակել, կարմրացնել։ —ся բ. ա. տապակուել։

Прижатый ած. սեղմուած, ճնշուած։

Прижать տ. Прижимать.

Прижечь տ. Прижигать.

Прижжённый ած. այրուած, դաղուած, խանձուած։

Приживатель գ. ա., —валка գ. ի. սուտակապաս, ձրի ապրող (ուրիշի մօտ)։

Приживать, —жить բ. ն. ծնել, միասին ունենալ։

Прижиганіе գ. չ. այրելը, խանձելը, դաղելը || դրոշմելը, դամղելը։

Прижигательный ած. այրող, խանձող, դաղող։

Прижигать, —жечь բ. ն. այրել, դաղել, խանձել, այրելով դրոշմել, դամղել։ —ся բ. ա. այրուել, դաղուել || դամղուել։

Прижигъ գ. ա. այրելը, դաղելը, խանձելը։

Прижиливать, —жилить տ. Зажиливать, —жилить.

Прижимать, —жать բ. ն. սեղմել, ճնշել || նեղել, նեղեցնել, հարստահարել։ —ся բ. ա. սեղմուել, ճնշուել || հպել, կպչել։

Прижимистый ած. խիստ սեղմող, սաստիկ ճնշող (մարդ, զսպանակ և այլն)։

Прижимка գ. ի. ճնշում, սեղմելը || || հարստահարութիւն։

Прижимчивый ած. սեղմող, ճնշող, հարստահարող։

Прижимщикъ գ. ա. հարստահարող։

Прижимъ գ. ա. սեղմիչ։

Прижинать, —жать բ. ն. հնձել, մանգաղել։

Прижитый, —той ած. ծնած, բերած։

Прижить տ. Приживать.

Прижиться բ. ա. ընտելանալ, սովորել (բնակարանին)։

Прижмуренный ած. կկոցած, մանրացրած, պշացրած (աչքերը)։

Прижмуривать, —рить բ. ն. կկոցած աչքերով նայել, պշել, պշացնել (աչքերը)։ —ся բ. ա. պշացուել։

Призадумываться, —думаться բ. ա. մտածմանց մէջ ընկնել։

Призасохнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքել (փոքր ինչ)։

Призатихнуть բ. չ. հանդարտել, մեղմանալ։

Призваніе գ. չ. հրաւիրելը, կանչելը || || կոչում, ներքին ձգտում, նպատակ։

Призванный ած. հրաւիրուած, կանչուած, կոչուած։

Призвать տ. Призывать.

Приземистый ած. կարճառուն —кустарникъ—կարճառուն թուփ։ — человѣкъ—կարճ ու հաստլիկ մարդ, թօփ մարդ, գնդլիկ մարդ։

Призиратель, —льница գ. դէտ, պաշտպան։

Призирать, —зрѣвать, —зрить, —рѣть բ. ն. պաշտպանել, պահպանել || || դիտել, քաղցրութեամբ նայել, հոկել։

Призрѣнный ած. պաշտպանած, պահած։

Призма գ. ի. հատուածակող, պրիզմա (երկրաչափ. մարմին)։

Призматическій ած. հատուածաձև, հատուածակողմեան։

Признавать, —нать բ. ն. ընդունել, ճանաչել, խոստովանել։ —ся բ. ա.

ընդունուել, խոստովանուել։

Прúзнакъ գ. ա. նշան, յատկանիշ։

Признáніе գ. չ. խոստովանութիւն։

Прúзнанный ած. ընդունուած, ճանաչուած, յայտնի։

Признáтельно մ. երախտագիտաբար։

Признáтельность գ. ի. երախտագիտութիւն։

Признáтельный ած. երախտագէտ։

Признáть տ. Признавáть.

Прúзовый ած. պարգեւաբաշխութեան, մրցանակի։ —вые дéньги—մրցանակագրամ։

Призóръ գ. ա. հսկողութիւն, դիտելը, նայելը։

Прúзракъ գ. ա. ցնորք, խաբուսիկ երեւոյթ, տեսիլք, ուրուական։

Прúзрачный ած. երեւակայական, ցնորական։

Прúзрить տ. Призирáть.

Призрѣвáть տ. Призирáть.

Призрѣніе գ. չ. խնամատարութիւն, հոգատարութիւն, հսկողութիւն։

Призрѣть տ. Призирáть.

Призъ գ. ա. աւար (պատերազմական) || պարգեւ (մրցութեան ժամանակ) || նաւ, աւար, թշնամուց խլուած նաւ։

Призывáніе գ. չ. կանչելը, հրաւիրելը։

Призывáть, —звáть բ. ն. կանչել, հրաւիրել || խնդրել, հայցել։ —ся բ. ա. հրաւիրուել || խնդրուել, հայցուել։

Призы́въ գ. ա. կանչելը, կոչ։

Приказáніе գ. չ. հրամայելը, պատուիրելը || հրաման, պատուէր։

Прикáзанный ած. հրամայուած, պատուիրուած։

Приказáть տ. Прикáзывать.

Прикáзный ած. հրամանի, պատուէրի || պաշտօնեայ։

Прикáзъ գ. ա. հրաման, պատուէր || ատենական հաստատութիւն (հին) || յանձնարարութիւն, անդարձ կտակ։

— общéственнаго призрѣнія—խնամատար վարչութիւն որբոց և այրեաց։

Прикáзывать, —зáть բ. ն. հրամայել, պատուիրել || կտակել։ —ся բ. ա. հրամայուել, պատուիրուել։

Прикалúтокъ գ. ա. դռնակ, դուռ (ցանկապատի)։

Прикáлывать, —колóть բ. ն. սպանել, վերջացնել (սրով, դանակով և այլն) || գնդասեղներով ամրացնել։ —ся բ. ա. գնդասեղներով ամրանալ։

Прикáпливать տ. Прикопля́ть.

Прикóрмленный ած. կերակրուած։

Прикáрмливать, —кормúть բ. ն. կերակրելով հրապուրել || ուտացնել խմացնելով շահել։ —ся բ. ա. կերակրուել։

Прикасáться, —коснýться բ. ա. շօշափել, հպել, դիպչել, մօտենալ։

Прикáтанный ած. գլանակուած, գլանակով հարթուած։

Прикáтывать, —тáть բ. ն. գլանով հարթել, գլանակել, գլանակով հարթել։ —ся բ. ա. գլանակուել, գլանակով հարթուել։

Прикáтывать, —катúть բ. ն. գլորել || գալ, մօտենալ (կառքով)։ —ся բ. ա. գլորուել, գլորուելով մօտենալ։

Прикáченный ած. գլորուած, գլորելով մօտեցած։

Прикáчивать, —качáть, —качнýть բ. ն. տանել բերելով հանել, ջրահանով հանել, բարձրացնել։

Прикáшивать, —косúть բ. ն. բոլորը հնձել։ —ся բ. ա. բոլորովին հնձուել։

Прикáщикъ գ. ա. գործակատար։

Прикáщичій ած. գործակատարի։

Прикидáть տ. Прикúдывать.

Прикúдка գ. ի. ձգելը, թափելը։

Прикúдчивый ած. ձգել սիրող, թափել կամ շպրտել սիրող։

Прикúдывать, —кидáть, —кúнуть

բ. ն. ձգել, գցել, շպրտել։ —ся բ. ա. գցուել, շպրտուել։

Прикинутый ած. ձգուած, գցուած, շպրտուած։

Прикипать, —пѣть բ. չ. եփելով կպչել։

Прикипь գ. է. կպածք, քերուկք։

Прикипѣть տ. **Прикипать.**

Прикладка գ. է. գումարելը, աւելացնելը || աստառ (զգեստի)։

Прикладной ած. գործադրական։

Прикладный ած. կոթի (հրացանի) || աստառի։

Прикладъ գ. ա. յաւելուած, ներփակեալ || կոթ (հրացանի) || աստառ (զգեստի)։

Прикладываніе գ. չ. աւելացնելը, ներփակելը։

Прикладывать, прилагать, —ложить, приклaсть բ. ն. աւելացնել, վրան դնել, կցել, յարակցել, վրան ձգել։ — **руку**—ստորագրել։ — **печать**—կնքել։ —ся բ. ա. աւելացուել, յարակցուել։

Прикладенный ած. յարակցուած։

Приклеенный ած. սոսնձուելով կպցրած։

Приклеивать, —клеить բ. ն. սոսնձելով կպցնել։ —ся բ. ա. սոսնձուելով կպցուել։

Приклейка գ. է. սոսնձելով կպցնելը, սոսնձում։

Приклеить տ. **Приклеивать.**

Приклёпывать, —клепать բ. ն. մուրճով թակել (մեխադի գլուխը) || կռանել || զրպարտել, չարախօսել։

Приклоненіе գ. չ. հակեցնելը, թեքելը։

Приклонённый ած. հակուած, թեքուած։

Приклонять, —нить բ. ն. հակել, թեքել, խոնարհեցնել։ —ся բ. ա. հակուել, թեքուել, կռանալ։

Приключать, —чить բ. ն. պատճառել, անել։ —ся բ. ա. կատարուել, լինել։

Приключеніе գ. չ. արկած, դիպուած, պատահար, պատահմունք, դէպք։

Прикованный ած. կռանելով ամրացած։

Приковывать, —ковать բ. ն. կռանելով ամրացնել, շղթայել։ —ся բ. ա. շղթայուել, կռանելով ամրանալ։

Прикокошить բ. ն. գաղտնագողի սպանել։

Приколачивать, —лотить բ. ն. մեխել, բևեռել, մեխով ամրացնել։ —ся բ. ա. մեխուել, մեխով ամրանալ։

Приколдованный ած. կախարդուած։

Приколдовывать, —довать բ. ն. կախարդուել։

Приколка գ. է. գնդասեղներով ամրացրած կը։

Приколотить տ. **Приколачивать.**

Приколотый ած. գնդասեղով ամրացրած || սպանուած (սրով, դանակով և այլն)։

Приколоть տ. **Прикалывать.**

Приколоченный ած. մեխուած, մեխով ամրացրած։

Приколъ գ. ա. ծակելը || ցից, դիրակ։

Прикольный ած. ցցի։

Прикомандировывать, —ровать բ. ն. ուղարկել, ուրիշ մասի մէջ ծառայելու նշանակել։ —ся բ. ա. ուղարկուել։

Прикомандированный ած. ուղարկուած։

Прикопленный ած. կուտած, հաւաքած։

Прикоплять, —пить բ. ն. կուտել, հաւաքել, դարսել, աւելացնել։ —ся բ. ա. հաւաքուել, կուտուել։

Прикопъ գ. ա. աւելցուք || խրամատ, խրամ։

Прикормить բ. ն. կերակրել, կշտացնել։

Прикормка գ. է. կերակրելը, կշտացնելը։

Прикормщикъ գ. ա. կերակրող, կերատուող։

Прикормъ գ. ա. կերակուր, կեր։

Прикорну́ть բ. չ. պառկել հանգստանալու, հանգստանալ, կողքին ընկնել։

Прикоснове́ніе գ. չ. շօշափելը ‖ կցում, միացում։

Прикоснове́нно մ. մասնակի, կցուած, կից, մօտիկ։

Прикоснове́нность գ. ի. մասնակից լինելը։

Прикоснове́нный ած. մասնակից։

Прикосну́ться բ. ա. դիպչել, շօշափել, մօտենալ։

Прико́сый ած. մասնաւոր շեղ։

При́кось գ. ի. մասնաւոր շեղութիւն։

Прикочёвывать, —чева́ть բ. չ. գաղթել, ուրիշ տեղ գնալ։

Прико́шенный ած. հնձուած։

Прикра́ивать, —крои́ть բ. ն. վրան ձևել, չափել ու ձևել։

Прикра́пывать բ. չ. կաթկթեցնել, կաթ-կաթ թափել։

Прикра́са գ. ի. զարդարանք ‖ զարդարելը։

Прикра́шенный ած. զարդարուած։

Прикра́шивать, —краси́ть բ. ն. ներկել, գեղեցկացնել, սիրունցնել, զարդարել։ —ся բ. ա. զարդարուել։

Прикри́кивать, —кри́кнуть բ. ն. (на кого) բղաւել։

Прикроённый ած. վրան ձևած։

Прикро́й գ. ա., —кро́йка գ. ի. ձևի օրինակ։

Прикрои́ть տ. Прикра́ивать.

Прикручи́ниваться, —ниться բ. ա. ցաւել, տխրել, տրտմել։

Прикрыва́ть, —кры́ть բ. ն. ծածկել, պահել, պահպանել, պաշտպանել, քօղարկել, վերաքօղել։ —ся բ. ա. ծածկուել։

Прикрыва́ющій ած. ծածկող։

Прикры́тіе գ. չ. ծածկելը ‖ ուղեկից զօրք։

Прикры́тъ գ. ա. ընձախոտ, ակօնիտոն. բ.։

Прикры́тый ած. ծածկուած։

Прикры́ть տ. Прикрыва́ть.

Прикрѣ́па գ. ի. ամրացնող, ամրացուցիչ։

Прикрѣпи́ть տ. Прикрѣпля́ть.

Прикрѣпле́ніе գ. չ. ամրացնելը։

Прикреплённый ած. ամրացած, ընդգրկած (կապելով ևայլն)։

Прикрѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. ամրացնել, ընդացնել (կարելով, կցելով, սոսնձելով, մեխելով ևայլն)։ —ся բ. ա. ամրանալ, ընդանալ (կապելով և այլն)։

Прикрю́ченный ած. կարթաձև շինած։

Прикрю́чивать, —чить բ. ն. կարթաձև ծռել, կորացնել։ —ся բ. ա. կարթաձև շինուել։

Прикупа́ть, —пи́ть բ. ն. նորից գնել, պակասը գնել։ —ся բ. ա. նորից գնուել ‖ պակասը գնուել։

Прику́пка գ. ի. աւելորդ գնելը։

Прику́пленный ած. նորից գնուած։

Прикупно́й ած. աւելի գնելու։

Прику́почка տ. Прику́пка.

Прику́пъ տ. Прику́пка.

Прикуси́ть տ. Прику́сывать.

Прику́ска գ. ի. կծելով, խածելով։ Пить чай въ —ку—թէյը կծովի խմել։

Прику́сывать, —си́ть բ. ն. կծելով ուտել, խածելով ուտել։

Прику́шанный ած. հետը կերած։

Прику́шенный ած. խածած, կծած։

Прику́шивать, —шать բ. ն. միասին կամ հետը ուտել ‖ փորձել։

Прила́вокъ գ. ա. հաշուասեղան, դախլ։

Прилага́тельный ած. ածական —ное и́мя—ածական անուն (քեր.)։

Прилага́ть տ. Прикла́дывать.

Прила́живанье գ. չ. յարմարեցնելը, պատրաստելը ‖ կցում; շարակարգութիւն, յարադրութիւն։

Прила́женный ած. յարմարեցրած ‖ յարադիր։

Прила́живать, —ла́дить բ. ն. յարմա-

րեցնել, պատրաստել։ —ся բ. ա. յարմարեցուել, պատրաստուել։

Прила́комить բ. ն. կերցնել, ուտեցնելով հրապուրել, համ ցոյց տալ։

Прила́мывать, —лома́ть բ. ն. կոտրել, կոտրտել, ջարդել։

Прила́скивать, —ка́ть բ. ն. շոյել, գըգուել, փայփայել, գուրգուրել։ —ся բ. ա. գուրգուրուել, փայփայուել, ուրիշի գգուանքին կարօտել։

Прила́сканный ած. գգուած, փայփայած։

Прила́щивать, —ла́стить բ. ա. կոկել, թիմարել, պաշտպանով թիմարել։ —ся բ. ա. թիմարուել, կոկուել։

Прилга́ть տ. Прилыга́ть.

Прилега́ть բ. չ. մօտ լինել, մօտ գըտնուել։

Прилежа́ніе գ. չ. աշխատասիրութիւն, ջանասիրութիւն։

Прилежа́ть բ. չ. մօտ դրուել, մօտ գըտնուել || աշխատել։

Прилежа́щій ած. յարադիր, մօտ դըրուած։

Приле́жно մ. ջանասիրութեամբ, աշխատասիրութեամբ։

Приле́жность տ. Прилежа́ніе.

Приле́жный ած. ջանասէր, աշխատասէր, ժրաջան, ժրադլուխ, մեծաջան։

Прилета́ть, —тѣ́ть բ. չ. թռչելով գալ։

Прилётный ած. թռչելով եկած։

Прилётъ գ. ա. թռչելով գալը։

Прилетѣ́ть տ. Прилата́ть.

Приле́чь բ. չ. հանգստանալ, փոքր ինչ քնել։

Прилива́ть, —ли́ть բ. ն. լցնել, թափել։ —ся բ. ա. լցուել, թափուել։

Прили́вка գ. ի. լցնելը, թափելը։

Приливно́й ած. ջրային, յորդ։

Прили́въ գ. ա. մակընթացութիւն, վերահոսում || խռնուելը։ — крови́— համախռնութիւն արեան։ — мо́ря— մակընթացութիւն (ծովի)։

Прили́занный ած. լիզուած։

Прили́зывать, прилиза́ть բ. ն. լիզել, լիզելով մաքրել։ —ся բ. ա. լիզուել։

Прилине́йный տ. Пограни́чный.

Прилипа́ла տ. Держи́-ла́дья.

Прилипа́ніе գ. չ. կպչունութիւն, շարակապութիւն, շարամերձութիւն, շարայարում։

Прилипа́ло տ. Держи́—ла́дья.

Прилипа́ть, —липнуть, —льну́ть բ. չ. կպչել, փակչել || վարակել։

Прили́плый ած. կպած, սոսնձուած։

Прили́пнуть տ. Прилипа́ть.

Прили́пчивость գ. ի. կպչուն լինելը, վարակիչ լինելը, տարափոխիկ լինելը։

Прили́пчивый ած. կպչուն || տարափոխիկ։

Прили́стникъ գ. ա. ծեղ (տերևի)։

Прили́тіе տ. Прили́въ.

Прили́тый, —то́й ած. լցուած, թափուած։

Прили́ть տ. Прилива́ть.

Прили́чествовать բ. չ. պատշաճել, յարմար լինել, վայել լինել։

Прили́чіе գ. չ. վայելուչ լինելը || վայելչութիւն, կարգ։

Прили́чно մ. և բ. վայելուչ կերպով || անկ է, վայելուչ է։

Прили́чный ած. վայելուչ, պատշաճ, անկ, բարեդէպ, պատեհ։

Приложе́ніе գ. չ. դնելը, գործադրելը || գործադրութիւն, կիրառութիւն || ներփակեալ լինելը || յաւելուած։

Прило́женный ած. գործ դրուած, յարակցուած, ներփակեալ։

Приложи́ть տ. Прикла́дывать.

Прилома́ть տ. Прила́мывать.

Прилу́ка, —лу́чка գ. ի. հրապոյր։

Прилы́гать, —лга́ть բ. ն. ստախօսել, սուտ փչել։

Прильну́ть տ. Прилипа́ть и Льнуть.

Прилѣза́ть, —лѣзть բ. չ. մագլցելով

վեր ելնել, վերելակել։

Прилѣпле́ніе գ. չ. կպցնելը, սոսնձելը, սոսնձում || շարամերձութիւն։

Прилеплѣ́нный, —лённый ած. կըպցրած, սոսնձած։

Прилѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կպցնել, սոսընձել։ **—ся** բ. ա. կպցուել, սոսնձուել։

Прилѣпокъ գ. ա. կպցրած իր։

Прилѣсокъ գ. ա. ծառաստանի՝ անտառի մօտ։

Приля́панный ած. ծեփած։

Приля́пывать, —пать բ. ն. ծեփել։

При́ма գ. ի. առաջին ջութակ (նուագախումբի) || լար la երգաձայնի։

Примадо́нна գ. ի. աւագ երգչուհի։

Примáзанный ած. քսուած։

Примáзывать, —зать բ. ն. քսել, ըստործուն նիւթերով քսել || մազերին անուշահոտ իւղեր քսել։ **—ся** բ. ա. քսուել || օծուել։

Примáлывать, —моло́ть բ. ն. կալսել, ծեծել (ցորեն ևայլն)։

Примáненный ած. հրապուրուած։

Примáнивать, —ни́ть բ. ն. ձգել, քարշել, հրապուրել, խաբել, թակարդել։ **—ся** բ. ա. հրապուրուել, խաբուել։

Примáнка գ. ի. հրապուրանք, խայծ, կեր, հրապոյրք։

Примáнный ած. հրապուրիչ, խաբող։

Примáнчиво մ. հրապուրիչ կերպով, խաբուսիկ ձևով։

Примáнчивость գ. ի. հրապուրիչ լինելը։

Примáнчивый ած. հրապուրիչ, յանկուցիչ, պատրողական։

Примáнщикъ, —щица գ. հրապուրող (մարդ)։

Примáранный ած. կեղտոտած, աղտոտած։

Примáрывать, —примара́ть բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել, աղտոտուել։

Примáсленный ած. եղած, եղոտած։

Примáсливать, —слить բ. ն. իւղել, իւղոտել։ **—ся** բ. ա. եղուել, եղոտուել։

При́масскій ած. գլխաւոր եպիսկոպոսի։

При́масъ գ. ա. գլխաւոր եպիսկոպոս (կաթոլիկ.)։

Примáтывать, —мота́ть բ. ն. կծկել, փաթաթել։

Примáчивать, —мочи́ть բ. ն. թրջել։ **—ся** բ. ա. թրջուել։

Примáщивать, —мости́ть բ. ն. քերելով աւելացնել եղածին, քարերը շարունակել։

Примежёванный ած. նոր սահմաններով բաժանուած։

Примёжевывать, —жева́ть բ. ն. նորից աւելացնել, նոր սահման կարել (գետին ևայլն)։

Примелька́ться բ. ա. շուտ շուտ երեւալ, այցելելով ձանձրացնել։

Примерза́ть, —мёрзнуть բ. չ. սառչելով կպչել, սառչելիս մօտենալ։

Примёрзлый ած. սառչելով կպած։

Примета́ть, примести́ բ. ն. աւելելով տանել (դէպի)։ **—ся** բ. ա. աւելելով տարուել։

Примета́ть տ. **Примётывать.**

Приметённый ած. աւելուելով տարուած։

Примётывать, —та́ть բ. ն. ձգել (դէպի), աւելել (դէպի)։ **—ся** բ. ա. ձըգուել || աւելուել։

Прими́гивать, —га́ть, —гну́ть բ. չ. կկոցել, աչքով անել։

Примина́ть, —мя́ть բ. ն. ճմլել, ճըմրթել։ **—ся** բ. ա. ճմլուել, ճմրթուել։

Примире́ніе գ. չ. հաշտութիւն։

Примирённый ած. հաշտեցրած, հաշտուած։

Примири́тель, —льница գ. հաշտեցնող, հաշտարար, խաղաղարար։

Примири́тельный ած. հաշտարարական։

Примиря́ть, —ри́ть բ. ն. հաշտեցնել,

խաղաղացնել։ —ся բ. ա. հաշտուել։

Примкну́тый ած. փակուած ‖ միացած։

Примкну́ть տ. Примыка́ть.

Примола́живаться, —лоди́ться բ. ա. զարդարանքով կամ զգեստով ձգտել դեռահաս երեւալ, աշխատել իրան ջահէլ ցոյց տալ։

Примола́чивать, —лоти́ть բ. ն. աւելի կալսել, կալսելով աւելացնել (ցորեն)։ —ся բ. ա. կալսուելով աւելանալ (հաշուածից)։

Примо́лвить բ. ն. աւելացնել, ասել (ուրիշի խօսքի վրայ)։

Примо́лвка տ. Пригово́рка.

Примо́лкнуть բ. չ. լռել, խօսելը վերջացնել։

Примолоди́ться տ. Примола́живаться.

Примоло́тъ գ. ա. կալսելուց սպասածից աւելի ստացածը, գլուխ դցածը։

Примо́лотый ած. կալսած, ծեծած։

Примоло́ть տ. Прима́лывать.

Примоло́ченный ած. աւելի կալսուած, կալսուելով աւելացած (հաշուածից)։

Примо́лъ գ. ա. աղուցքի աւելացածը, գլուխ տուած։

Примора́живать, —ро́зить բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։

Примоpо́женный ած. սառած, պաղած։

Примо́рiе տ. Помо́рiе.

Приморо́зить տ. Примора́живать.

Примо́рскiй ած. ծովեզերային, ծովեզերեայ, ծովափնեայ։

Примости́ть տ. Прима́щивать.

Примо́танный ած. կծկած, փաթաթած։

Примота́ть տ. Прима́тывать.

Примо́ченный ած. թրջած, թրջուած։

Примочи́ть տ. Прима́чивать.

Примо́чка գ. ի. թրջոց, թրջած շոր։ — глазна́я— շուրխայ, արտաքին դեղ աչքի։

Примо́чный ած. թրջոցի ‖ շուրխայի։

Примощённый ած. քարած, սալայատակած։

Приму́чить բ. ն. չարչարել, յոգնեցնել։

Примча́ть բ. ն. շտապով տանել, սլանալով տանել։ —ся բ. ա. սլանալով գալ, սլանալ, վազել։

Примыва́ть, — мы́ть բ. ն. լուալ (ամեն բան) ‖ ողողել (եզերք ևայլն)։ —ся բ. ա. լուացուել ‖ ողողուել։

Примыка́ть, примкну́ть բ. ն. փակել (թեթև կերպով), ծածկել ‖ սուինը հրացանի վրայ անցնել, միանալ, յարել։ —ся բ. ա. փակուել, ծածկուել, միանալ։

Примыка́ющiй ած. փակող, ծածկող։

Примы́слить տ. Приду́мать.

Примы́тый ած. լուացուած, ողողուած։

Примышля́ть տ. Приду́мывать.

Примѣне́нiе գ. չ. գործադրութիւն։

Примѣнённый ած. գործադրուած։

Примѣни́тельно մ. գործադրութեամբ, գործադրականօրէն։

Примѣни́тельный ած. գործադրական։

Примѣня́ть —ни́ть բ. ն. գործադրել, յարմարացնել։ —ся բ. ա. գործադրուել։

Примѣ́ренный ած. չափուած։

Примѣ́ривать, —мѣря́ть, —мѣ́рять բ. ն. չափել, չափն առնել։ —ся բ. ա. չափուել։

Примѣ́рно մ. օրինակի համար, մօտաւորապէս։

Примѣ́рность գ. ի. մօտաւորապէս լինելը։

Примѣ́рный ած. օրինակելի ‖ օրինակի, օրինակի համար։

Примѣ́ръ գ. ա. օրինակ։ На— որօրինակ։ Не въ примѣ́ръ други́мъ—ոչ օրինակ այլոց։

Примѣря́ть տ. Примѣ́ривать.

При́мѣсь գ. ա. խառնուրդ, բաղադրութիւն։ — оса́живающая—վայրասուզիչ նիւթ (քիմ.)։

Примѣ́та գ. ի. նշան, յատկութիւն, յատկանիշ։

Примѣтить տ. Примѣчать.

Примѣтка տ. Примѣта.

Примѣтливость գ. ի. ուշադրութիւն, ուշադիր բնաւորութիւն:

Примѣтливый ած. ուշադիր, դիտող:

Примѣтно մ. յայտնապէս, նշմարելի կերպով:

Примѣтный ած. երևելի, նշմարելի, տեսանելի, զգալի, յայտնի:

Примѣчáніе գ. չ. ծանօթութիւն, բացատրութիւն:

Примѣчáтельно մ. նշանաւոր կերպով:

Примѣчáтельность գ. ի. նշանաւորութիւն, նշանաւոր լինելը:

Примѣчáтельный ած. նշանաւոր, ուշադրութեան արժանի:

Примѣчáть, — мѣтить բ. ն. դիտել, նկատել, գտնել, նշան անել: —ся բ. ա. դիտուել, նկատուել:

Примѣченный ած. դիտուած, նկատուած:

Примѣшанный ած. խառնուած, բաղադրուած:

Примѣшенный ած. շաղախուած:

Примѣшивать, —мѣсить բ. ն. աւելացնել (շաղուելով): —ся բ. ա. շաղախուել:

Примѣшивать, —шáть բ. ն. խառնել, բաղադրել: —ся բ. ա. խառնուել, բաղադրուել:

Примя́тый ած. ճմլուած, ճմրթուած:

Примя́ть տ. Приминáть.

Принадлежáть բ. չ. պատկանել, վերաբերուել:

Принадлежáщій ած. պատկանած, վերաբերուած:

Принадлéжность գ. ի. պատկանելութիւն:

Принаряжáть, —рядúть բ. ն. հագցնել, զարդարել: —ся բ. ա. հագցուել, զարդարուել:

Принаря́женный —жённый ած. հագցուած, զարդարուած:

Принасýпливаться, —питься բ. ա. մթնել, ամպերով ծածկուել:

Принахмýривать, —хмýрить բ. ն. (брóви) յօնքերը կիտել, յօնքերը վրայ բերել: —ся բ. ա. կիտուել (յօնքերը):

Приневóленный ած. բռնադատուած:

Приневóливать, —вóлить բ. ն. բռնադատել: —ся բ. ա. բռնադատուել:

Принесéніе գ. չ. բերելը, ածելը, անելը, տալը: — прися́ги—երդուելը, երդում տալը:

Принесённый ած. բերուած, բերած || պատարագուած:

Принестú, принéсть տ. Приносúть.

Принúзанный ած. շարուած:

Принúзывать, —зáть բ. ն. շարելով աւելացնել:

Приникáть, принúкнуть բ. չ. կպչել, հպել, մօտենալ, կախ ընկնել, գետին ընկնել:

Принимáтель, —льница գ. ընդունող, ընկալնող:

Принимáть, —ня́ть բ. ն. ընդունել, առնել, վերցնել, ստանալ || ընդ. առաջ ելնել, մեծարել, յարգել || համաձայնել: —ся բ. ա. ընդունուել:

Приногóтка գ. ի. մատնաշուրթն, եղեգնաբոյս. բ.:

Принорáвливать, —ровúть բ. ն. յարմարացնել, պատշաճին անել: —ся բ. ա. յարմարուել:

Приноровка գ. ի. յարմարացնելը:

Принорóвленный ած. յարմարեցրած:

Приноровля́ть տ. Принорáвливать.

Принорóвчивый ած. հեշտ յարմարուող:

Приносúтель, —льница գ. բերող, մատուցանող:

Приносúть բ. ն. բոլորովին մաշել (զգեստ):

Приносúть, —нестú, —нéсть բ. ն. բերել, մատուցանել, տալ || պատարե-

րել, արգելնարեր լինել։ —ся բ. ա. բերուել։

Приносная ած. գ. ի. որբանոցի սենեակ, ուր բերում են ընկեցիկ երեխայոց։

Приносный ած. բերուած։

Приносъ գ. ա. բերք, մատուցուած ընծայ, պարգև։

Приношеніе գ. չ. բերելը, մատուցանելը, ընծայում || նուէր, պարգև, ընծայաբերութիւն, ձօն։

Принудительный ած. բռնադատիչ։ **—ная работа**—բռնի աշխատանք։

Принуждать, —нудить բ. ն. ստիպել, հարկադրել, բռնադատել։ **—ся** բ. ա. ստիպուել, բռնադատուել։

Принужденіе գ. չ. ստիպելը, բռնադատութիւն, բռնազբօսութիւն։

Принуждённый ած. ստիպուած։

Принужденно մ. ստիպմամբ, ակամայ, բռնի, բռնազբօսեալ։

Принужденность գ. ի. ակամայութիւն, անյօժարութիւն, ստիպմամբ լինելը, ակամայ անելը։

Принужденный ած. ստիպմամբ եղած, ակամայ եղած, բռնադատ, անյօժար։

Принцесса գ. ի. արքայադուստր։

Принципалъ գ. ա. գլխաւոր, մեծաւոր, տէր։

Принципіальный ած. սկզբունքի վերաբերեալ || հիմնական։

Принципъ գ. ա. սկզբունք։

Принцметалловый ած. ոսկեպղնձէ || ոսկեպղնձի։

Принцметаллъ գ. ա. ոսկեպղինձ, արքայական արոյր, ոսկի Մանհէյմի։

Принцъ գ. ա. արքայազն, արքայորդի։

Принцъ-металлъ տ. **Принцметаллъ.**

Принятіе գ. չ. ընդունելը։

Принятый, —той ած. ընդունուած || || հանրընկալ։

Принять տ. **Принимать.**

Припадать, —пасть բ. չ. խոնարհուել, չոքել, թաթերի վրայ նստել || ընկնելով աւելանալ || յանկարծ գալ վրայ հասնել || տկարանալ, լղարել, ուշագնաց լինել։

Припадокъ գ. ա. ուշագնացութիւն || || դիպուած։ **— нервный** ջղախտութիւն, ջղաձգութիւն։

Припадочный ած. ուշագնաց, մարող, ընկնող։

Припаивать, —паять բ. ն. մածուցանել, լեհեմել։ **—ся** բ. ա. մածուցուել, լեհեմուել։

Припаивать, —поить բ. ն. խմացնել, խմել սովորացնել։

Припайка գ. ի. մածուցանելը, լեհեմելը || մածուցուած կր, լեհեմուած բան։

Припалённый ած. այրած, խանձած։

Припалзывать, —ползти գ. չ. սողոսկելով գալ։

Припалять, —палить բ. ն. վառել, խանձել (բոլորը) || վառել (բոլոր վառօդը)։

Припамятовать տ. **Припоминать.**

Припаривать, —парить բ. ն. մարմնի մի մասը քրտնցնել կամ տաքացնել։ **—ся** բ. ա. քրտնել (մարմնի մի մասը)։

Припарка գ. ի. տած, լափայ, ծեփելիք, (ջերմ և ջրալի դեղ մարմնոյ վրայ դրուած)։

Припасать, —пасти բ. ն. պատրաստել, պաշար հաւաքել։ **—ся** բ. ա. պատրաստուել (պաշար)։

Припасённый ած. պատրաստուած (պաշար)։

Припасный տ. **Запасный.**

Припасъ գ. ա. պաշար, պարէն։

Припаханный ած. աւելի հերկուած, հերկելով լրացած։

Припахивать —хать բ. ն. հերկելով աւելացնել, հերկելով լրացնել։ **—ся** բ. ա. աւելորդ հերկուել, հերկելով լրանալ։

Припа́хивать բ. չ. հոտել, հոտ փչել։
Припа́янный ած. մածուցած, լեհեմած։
Припая́ть տ. Припа́ивать.
Припёка գ. ի. էրուցք, այրուած կամ խանձուած մաս (հացի)։
Припека́льный ած. խանձող, խորովող։
Припека́ть, припе́чь բ. չ. տապակել, խորովել, խանձել ‖ խիստ տաքացնել, կարմրացնել։ —ся բ. ա. տապակուել, խորովուել։
Припечённый ած. տապակուած, խորովուած։
Припёкъ գ. ա. յաւելուած (ալիւրի և նրանից եփած հացի ծանրութեանց մէջ)։
Припёртый ած. մղուած, հրուած (հակառակ կողմից)։
Припеча́танный ած. տպելով աւելացրած։
Припеча́тка գ. ի. յաւելուած տպածին։
Припеча́тывать, —тать բ. ն. տպելով աւելացնել, աւելի տպել։ —ся բ. ա. տպուելով աւելացուել։
Припе́чекъ գ. ա. վառարանի առաջք։
Припе́чь տ. Припека́ть.
Припива́ть, —пи́ть բ. ն. բոլորը խմել։ —ся բ. ա. բոլորը խմուել։
Припилённый ած. սղոցելով յարմարեցրած։
Припи́ливать, —ли́ть բ. ն. սղոցելով յարմարացնել, և սղոցել։
Припира́ть, припере́ть բ. ն. թեթև փակել, ծածկել ‖ մղել, սեղմել, ճընշել։ —ся բ. ա. մղուել, ճնշուել։
Припи́санный ած. գրելով աւելացրած։
Приписа́ть տ. Припи́сывать.
Припи́ска գ. ի. յետագրութիւն ‖ յաւելուած։
Приписно́й ած. գրելով աւելացնելու։
Припи́сывать, —писа́ть բ. ն. գրելով աւելացնել ‖ վերագրել ‖ սեփհականել, նուիրել, ընծայել։ —ся բ. ա. գրելով աւելացուել։
При́пись տ. Припи́ска.

Припи́тый ած. բոլորը խմած։
Припи́ханный, —пи́хнутый ած. ներս խրուած։
Припи́хивать, —пихну́ть բ. ն. ներս սեղմել, կոխել, խրել։ —ся բ. ա. ներս խրուել։
Припла́вить տ. Припла́вливать.
Припла́вить տ. Припла́вливать.
Припла́вка գ. ի. ջրով տեղ հասցնելը։
Припла́вленный ած. ջրով տեղ հասած, ջրատար։
Припла́вливать, —пла́вить բ. ն. ջրի վրայ լողացնելով տեղ հասցնել։ —ся բ. ա. ջրի վրայով տեղ հասցնուել։
Припла́въ տ. Припла́вка.
Припла́ченный ած. վճարելով լրացուած։
Припла́чивать, —плати́ть բ. ն. վճարելով լրացնել, և վճարել։ —ся բ. ա. վճարելով լրացուել։
Приплета́ть, —плести́ բ. ն. հիւսելով աւելացնել, աւելի հիւսել։ —ся բ. ա. հիւսուելով աւելացուել։
Приплетённый ած. հիւսուելով աւելացած։
Приплоди́ть տ. Припложа́ть.
Припло́дный ած. աճման (անասուններին)։
Припло́дъ գ. ա. աճում (անասուններին)։
Припложа́ть, —плоди́ть բ. ն. աճեցնել, բազմացնել։ —ся բ. ա. աճել, բազմանալ։
Припло́женный ած. աճած, բազմացած։
Приплыва́ть, приплы́ть բ. չ. նաւարկելով գալ, նաւարկելով հասնել։
Приплю́щивать, приплю́снуть բ. ն. տափակացնել, ջնջխել։ —ся բ. ա. տափականալ, ջնջխուել։
Приплю́снутый ած. ջնջխուած։ — носъ —տափաքիթ, պաճոյ։
Припля́сывать բ. չ. պարել (համաձայն երգին), հանդումը պարել դայտին պարել։
Приподнима́ть, —ня́ть բ. ն. բարձրա-

ցնել, վեր վերցնել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. վեր բարձրացուել։

Припóднятый ած. վեր բարձրացրած, վեր վերցուած։

Приподымáть տ. Приподнимáть.

Припоённый ած. խմացրած, խմել սովորեցրած։

Припóй գ. ա. մածուցանելը, լեհեմելը։

Припóйть տ. Припáивать.

Приползáть, —ползти́ տ. Припáлзывать.

Припóлокъ գ. ա. փոքր զարակ։

Припоминáніе գ. չ. յիշելը, մտաբերելը։

Припоминáтельный ած. յիշելու, մտաբերելի։

Припоминáть, —пóмнить, բ. ն. յիշել, յիշեցնել, մտաբերել։

Припóрка տ. Припóръ.

Припóрный ած. փակելու ծառայող, փակող։

Припорошённый ած. փոշիով ծածկուած։

Припороши́ть բ. ն. փոշիով ծածկել։ —ся բ. ա. փոշիով ծածկուել։

Припóръ գ. ա. յենարան, նեցուկ։

Приправа գ. է. համեմունք, համդերձանք, բանջարեղէն։

Припрáвить տ. Припрáвливать.

Припрáвка գ. է. սարքելը, հարթել պատրաստելը, երես կապելը (տպելու համար)։

Припрáвленный ած. սարքած, յարմարեցրած։

Припрáвливать, —влять, —вить բ. ն. սարքել, յարմարեցնել, պատրաստել։ —ся բ. ա. յարմարանալ, սարքուել։

Припрáшивать, —проси́ть բ. ն. աւելի խնդրել, աւելի պահանջել։

Припры́гивать, —гать բ. չ. վեր թռչել, ոստնել, թռչկոտել։

Припры́гивать, —гну́ть բ. չ. թռչկոտելով գալ, թռչելով անցնել։

Припры́жка գ. է. ոստիւն, վեր-վեր թռչելը։

Припры́сканный, —снутый ած. սրսկուած։

Припры́скивать, —снуть բ. ն. և բ. չ. սրսկել, փոքր ինչ ցօղել։

Припрягáть, припря́чь բ. ն. աւելի լծել || մէջ խառնել, կաշկանդել։ —ся բ. ա. աւելորդ լծուել։

Припря́денный ած. բոլոր մանած, մանած պրծած։

Припря́дывать, припря́сть բ. ն. մանել վերջացնել || մանելով յարմարացնել || մանելը շարունակել։ —ся բ. ա. մանուել վերջանալ։

Припря́дывать, припрядáть, —ря́нуть տ. Припры́гивать.

Припряжённый, —жёный ած. աւելի լծուած, աւելորդ լծուած։

Припря́жка գ. է. աւելի լծելը || սարք, սպառք (կողմի ձիու եւայլն)։

Припряжнóй ած. կողմը լծած։ —ная лóшадь—կողքի ձի (կառատայլի և այլն)։

При́пряжь տ. Припря́жка.

Припря́нуть տ. Припря́дывать.

Припря́сть տ. Припря́дывать.

Припря́танный ած. ծածկուած։

Припря́тывать, —тать բ. ն. ծածկել, պահել։ —ся բ. ա. ծածկուել, պահուել։

Припря́чь տ. Припрягáть.

Припу́гивать, —пугну́ть բ. ն. վախեցնել։ —ся բ. ա. վախենալ։

Припу́гнутый ած. վախեցած։

Припу́дренный ած. փոքր ինչ սնգոյրուած։

Припу́дривать, —пу́дрить բ. ն. փոքր ինչ սնգուրել։ —ся բ. ա. փոքր ինչ սնգուրուել։

Припускáть, —пущáть, —пусти́ть բ. ն. մօտ թողնել, ներս թողնել, թողնել մօտենալու || խառնել, լցնել, բաց

թողնել, լայնացնել (զգեստ)։ —ся բ. բ. ա. մօտ թողնուել։

Припускной ած. — жеребецъ—մատակախանձ ձի, այգր։ —ная корова—հորթ ունեցող կաթնատու կով։

Припускъ գ. ա. մօտ թողնելը։

Припустить տ. Припускать.

Припутывать, припутать տ. Впутывать.

Припухать, —пухнуть բ. չ. փոքր ինչ ուռչել, ուռել։

Припухлый ած. փոքր ինչ ուռած։

Припухнуть տ. Припухать.

Припухоль գ. ի. փոքր ուռոյց։

Припущать տ. Припускать.

Припущенникъ գ. ա. ներս առնուած, ընդունուած (զինուորական հասարակութեան մէջ)։

Припущенный ած. ներս առնուած, մօտ թողնուած, թողնուած։

Припыживать, —жить բ. ն. (зарядъ) լցնել, խփել, ամրացնել (վառօդ թնդանօթի մէջ)։

Припѣвать, —пѣть բ. ն. երգել դեռևս || բոլորը երգել։

Припѣвъ գ. ա. ձայնակցութիւն, երգակցութիւն։

Припѣть տ. Припѣвать.

Припяченный ած. յետ հրուած, ընկրկած։

Припячивать, —пятить բ. ն. յետ հրելով սեղմել, յետս ընկրկել։ —ся բ. ա. յետ-յետ գնալ, յետ հրուել։

Приработанный ած. աւելի աշխատած։

Приработывать, —ботать բ. ն. աշխատելով աւելացնել, աւելի աշխատել։ —ся բ. ա. զզուեցնել, զզուանք բերել։

Приравнённый ած. հաւասարեցրած։

Приравнивать, —ровнять բ. ն. յարմարացնել, հաւասարել, հաւասարեցնել, համեմատել, բաղդատել։ —ся բ. ա. հաւասարուել։

Прирастаніе գ. չ. բուսնելով միանալը, կցուելը, աճելով մեծանալը։

Прирастать, —ростать, —расти, —рость բ. չ. բուսնելով միանալ, հետը բուսնել, կցուել։

Приращать, —растить բ. ն. աճեցնել, նպաստել միասին բուսնելուն։ —ся բ. ա. աճելով միանալ, միասին բուսնել։

Приращеніе գ. չ. աճելը, բազմանալը։

Приращённый ած. աւելացած, միասին բուսած։

Прирванный ած. պատռուած (բոլորը)։

Прирвать բ. ն. պատռել (բոլորը)։ —ся բ. ա. պատռուել (բոլորը)։

Приревновать բ. ն. նախանձել։

Приировнять տ. Приравнивать.

Природа գ. ի. բնութիւն, արարող աշխարհ || բնաւորութիւն, բնոյթք։ Законъ природы—բնութեան օրէնք։

Природный ած. բնական, բնատուն, բնածին։

Прирождённый ած. բնածին։

Прирослый ած. կպած, կպչելով բուսած։

Приростать տ. Прирастать.

Приростить տ. Приращать.

Приростокъ, —точекъ գ. ա. աւելորդ միս, գորտնուկ || մօլաբոյս, աւելորդ բուսածը։

Приростъ գ. ա. աւելի բուսածը, աճած մասը։

Прирость տ. Приростать.

Прирощать տ. Приращать.

Прирубать —бить բ. ն. կտրելով հաւասարացնել || կտրել։

Прирубежный ած. սահմանի վրայ եղած։

Прирубленный ած. կտրելով հաւասարուած։

Прирумянивать, —мянить բ. ն. կարմրացնել (փոքր ինչ) || կարմիր քսել, սնգուրել։ —ся բ. ա. փոքր ինչ կարմրացնել || սնգուրուել։

Прирумяненный ած. փոքր ինչ կար-

մրացած || սնգոյրուած։

Приручня́ть, —ни́ть *բ. ն.* ընտելա-ցնել։ —ся *բ. ա.* ընտելանալ։

Прирѣ́занный *ած.* կտրելով տեղաւո-րուած։

Прирѣ́зать *տ.* **Прирѣ́зывать.**

Прирѣ́зка *գ. ի.* կտրելով յարմարեցրած կտոր։

Прирѣ́зывать, —рѣ́зать *բ. ն.* կտրե-լով տեղաւորցնել, յարմարեցնել։ —ся *բ. ա.* կտրելով տեղաւորուել։

Прирѣ́чный *ած.* գետեզրային, գետափ-նեայ || գետեզրի։

Приряди́ть *տ.* **Принаряжа́ть.**

Приса́живать, —сади́ть *բ. ն.* ամուր տնկել, ամրացնել || նստացնել աշխա-տելու || տնկելով լցացնել։

Приса́женный *ած.* ամուր տնկած, ամ-րացրած || աւելի տնկած, տնկածի վրայ աւելացրած։

Приса́ленный *ած.* եղոտուած, ճենճո-տուած։

Приса́ливать, —соли́ть *բ. ն.* փոքր ինչ աղել, աղոտել։ —ся *բ. ա.* փոքր ինչ աղուել, աղոտուել։

Приса́ливать, —са́лить *բ. ն.* եղոտել, ճենճոտել։

Приса́сывать, —соса́ть *բ. ն.* ծծել, ծծելով քաշել։ —ся *բ. ա.* ծծուել։

Присва́тывать, —тать *բ. ն.* նշանա-դրել, նշանել։ —ся *բ. ա.* նշանուել, նշանադրուել։

Присви́стывать, —сви́снуть *բ. չ.* ու-րիշի շուացնելուն ձայնակցել, միասին սուլել, միասին շուացնել։

Присви́стывать, —свиста́ть *բ. ն.* սու-լելով կանչել։

Присвое́ніе *գ. չ.* իւրացնելը, յատկա-ցնելը, սեփհականացնելը։ — да́вно-стію—երաւակալութիւն || իւրացում։

Присво́енный *ած.* իւրացած, սեփհակա-նած։

Присво́ивать, —своя́ть, —сво́ить *բ. ն.* իւրացնել, սեփհականացնել, իրան յատ-կացնել։ —ся *բ. ա.* իւրացուել, սեփ-հականուել։

Присвои́тель, —льница *գ.* իւրացնող, սեփհականացնող, իրեն յատկացնող, յափշտակող։

Присво́ить *տ.* **Присво́ивать.**

Присво́ренный *ած.* խմբին սովորած։

Присво́ривать, —сво́рить *բ. ն.* սովո-րեցնել խմբին (շանը)։ —ся *բ. ա.* սո-վորել խմբին (շուն)։

Присвоя́ть *տ.* **Присво́ивать.**

Приселённый *ած.* գիւղում եղածների վրայ աւելացած, նոր գիւղացի։

Присели́ть *տ.* **Приселя́ть.**

Присёлокъ *գ. ա.* շէն, փոքրիկ գիւղ։

Присе́льный *ած.* շէնի։

Приселя́ть, —ли́ть *բ. ն.* եղած շէնա-կանաց վրայ աւելացնել, եղած գիւ-ղացոց հետ միացնել, նոր գաղթակա-նութիւն բերել։ —ся *բ. ա.* եղած գիւ-ղացոց վրայ աւելանալ։

Приска́занный *ած.* աւելացած (ասածի կամ պատմածի վրայ)։

При́сказка *գ. ի.* յաւելուած, միջանկեալ բան (հէքիաթի)։

Приска́зывать, —за́ть *բ. ն.* ասածի վրայ աւելացնել, պատմութեան վրայ աւելացնել։ —ся *բ. ա.* աւելանալ ա-սածի կամ պատմածի վրայ։

Прискака́ть *բ. չ.* վազելով գալ, վազե-ցնելով գալ։

Приска́кивать, —скочи́ть, —скок-ну́ть *բ. չ.* թռչել, կամ թռչկոտել, թռչելով անցկենալ։

Приско́къ *գ. ա.* թռիչք, ոստիւն, ընդ-ոստ։

Приско́рбіе *գ. չ.* վիշտ, տառապանք, նեղութիւն, թախծութիւն։

Приско́рбно *մ.* ողբալի կերպով, վշտա-լի կերպով, ցաւալի կերպով։ Э'то —

այդ ցաւալի է։

Приско́рбный ած. ցաւալի, վշտալի, աղէտալի, տխուր։

Прискочи́ть տ. **Приска́кивать.**

Приско́чка գ. ի. ոստիւն, ընդոստ։

Прискучивать, —ску́чить բ. չ. սրտանեղութիւն զգալ, նեղանալ։

Присла́нивать, —лоня́ть, —лони́ть բ. ն. յենել, նեցուկ տալ, թեք տալ։ —ся բ. ա. յենուել։

Присла́ть տ. **Присыла́ть.**

Присла́щивать, —слаща́ть, —сласти́ть տ. **Подсла́щивать.**

Присло́вица տ. **Приговóрка.**

Присло́віе, —ло́вье գ. չ. ասացուած, առած ‖ մականուն, աւելորդ անուն ‖ ‖ դիմորոշ մասնիկ (քեր.)։

Присло́вный ած. —ная части́ца դիմորոշ մասնիկ ‖ աւելորդ մասնիկ։

Прислоне́ніе գ. չ. յենուելը, յենելը։

Присло́ненный ած. յենուած, յենած, թեք տուած։

Прислони́ть տ. **Присла́нивать.**

Присло́нка տ. **Присло́нъ.**

Присло́нный ած. յենակի, նեցուկի։

Присло́нъ գ. ա. յենակ, նեցուկ։

Прислоня́ть տ. **Присла́нивать.**

Прислу́га գ. ի. ծառայութիւն ‖ ծառայք, սպասաւորները, նօքարները։

Прислу́живать բ. չ. ծառայել, ծառայութիւն անել։ —ся բ. ա. աշխատել հաճելի լինել։

Прислу́жливость գ. ի. պատրաստականութիւն, հաճոյանալու ձգտում։

Прислу́жливый ած. պատրաստական, ծառայութիւն անելու պատրաստ։

Прислу́жникъ, —ница գ. ծառայութիւն անող, հաճոյացող։

Прислу́шанный ած. լսուած, ականջ դրած։

Прислу́шивать, —лу́шать բ. ն. լսել, ականջ դնել։ —ся բ. ա. ականջ դընել, ականջները սրել։

Присма́тривать, —смотрѣ́ть բ. ն. հսկել, դիտել, նայել։ —ся բ. ա. (къ чему́) ուշադրութեամբ նայել։

Присмирѣ́лый ած. հանդարտած, մեղմացած։

Присмирѣ́ть բ. չ. հանդարտել, մեղմանալ։

Присмо́трщикъ, —щица գ. վերակացու ‖ պահապան։

Присмо́тръ գ. ա. վերակացութիւն, պահպանութիւն ‖ քննութիւն։

Присмо́тренный ած. ուշադրութեամբ դիտուած։

Присмотрѣ́ть տ. **Присма́тривать.**

Присни́ться տ. **Сни́ться.**

При́сно մ. միշտ, հանապազ։

Присноблаже́нный ած. երանաւէտ։

Присносу́щный ած. մշտագոյ, մշտընջենաւոր։

При́сный ած. մշտնջենաւոր ‖ ուղիղ, արդար։

Присовокупи́тельный ած. յարակցուած, մասնակից արած ‖ կուտական (ըստ իրաւագէտների)։

Присовокупи́ть տ. **Присовокупля́ть.**

Присовокупле́ніе գ. չ. միացնելը, յարակցելը, կցելը, մերձաւորութիւն, կըցում։

Присовокуплённый ած. յարակցուած ‖ ‖ մերձաւորուած։

Присовокупля́ть, —пи́ть բ. ն. աւելացնել, կցել, յարել ‖ միաւորել, հաղորդակցել։ —ся բ. ա. աւելացուել, յարակցուել ‖ մերձաւորուել։

Присо́вывать, —су́нуть բ. ն. ներս մղել։ —ся բ. ա. ներս մղուել, խըրուել։

Присовѣ́тывать, —вѣ́товать բ. ն. խորհուրդ տալ։

Присоедине́ніе գ. չ. միացում, միացնելը։

Присоединённый ած. միացրած, միացած։

Присоедини́тельный ած. միացնող, միացուցիչ։

Присоединя́ть, —дини́ть բ. ն. միացնել, միաւորել, յարակցել, կցել, հաղորդակցել, աւելացնել։ —ся բ. ա. միանալ։

Присолённый ած. աղոտած, փոքր ինչ աղած։

Присоли́ть տ. Приса́ливать.

Присо́санный ած. ծծուած, ծծելով հանած։

Присоса́ть տ. Приса́сывать.

Присосѣ́диться բ. ա. դրացի դառնալ, մօտ նստել։

Присо́хлый ած. չորացած, ցամաքած։

Присо́хнуть տ. Присыха́ть.

Приспи́чить բ. ն. ստիպել, սեղմել։

Приспособле́ніе գ. չ. պատշաճեցում, յարմարացնելը։

Приспосо́бленный ած. յարմարեցրած։

Приспособля́ть, —пособи́ть բ. ն. յարմարացնել։ —ся բ. ա. յարմարուել, պէտք գալ։

Приспѣва́ть, —спѣ́ть բ. չ. ժամանակին հասնել, ժամանել։

Приспѣ́шная ած. գ. է. կարկանդակ շինելու տեղ։

Приспѣ́шникъ, —ница գ. խոհարար || կարկանդակ շինող || սպասաւոր։

Приспѣ́шничать բ. չ. խոհարարութիւն անել։

Присро́ченный ած. ժամանակը որոշուած։

Присро́чивать, —ро́чить բ. ն. ժամանակը որոշել, ժամանակակէտը որոշել։ —ся բ. ա. ժամանակը որոշուել։

Пристава́ніе գ. չ. ցամաքին մօտենալը || ձգուելը, միանալը, կողմը բռնելը, կպչելը || ձանձրացնելը։

Пристава́ть, —ста́ть բ. չ. ցամաքին մօտենալ || ձգուել, քարշել || միանալ, կողմը բռնել || սեղմել || կպչել || յամառուել։

Приста́вка գ. է. միանալը, աւելացրած ևս || մակդիր։

Приста́вленный ած. դրուած, տեղաւորուած։

Приста́вливать, —вля́ть, —та́вить բ. ն. դնել, տեղաւորեցնել, ամրացնել || նշանակել։ —ся բ. ա. դրուել, տեղաւորուել։

Приста́вникъ գ. ա. վերակացու, նշանակուած մարդ, դրուած մարդ։

Приста́вническій —ничій ած. վերակացուի։

Приставно́й ած. աւելացրած, աւելորդ։

При́ставъ գ. ա. Թաղապետ (ոստիկան)։ Уча́стковый при́ставъ — վերակացու գաւառակի։ Суде́бный — վճռակատար, դատական վճռակատար։

Приста́лый ած. խառնուած, եկուոր || յոգնած, բեզարած։

При́стально մ. ուշի ուշով, ուշադրութեամբ։

При́стальность գ. է. ուշադրութեամբ նայելը։

При́стальный ած. ուշադիր, ուշի ուշով։

Приста́нище գ. չ. ապաստանարան || նաւահանգիստ։

При́станный ած. նաւահանգստի, նաւահանգստին վերաբերեալ։

Пристанодержа́тель գ. ա. ապաստանող, պահող, ապաստան տուող։

Пристанодержа́тельство գ. չ. ապաստան տալը։

При́стань գ. է. նաւամատոյց, նաւակայք, նաւահանգիստ։

Пристарѣ́ть տ. Постарѣ́ть.

Приста́ть տ. Пристава́ть.

Пристёганный, —тёгнутый ած. կոճկած || շուլուլուած։

Пристёгивать, —га́ть, —гну́ть բ. ն.

կոճկել || թեթև կարել, շուլալել, շուլալել: —ся բ. ա. կոճկուել || թեթև կարուել, շուլալուել:

Пристерегáть, пристерéчь բ. ն. պահպանել || զգուշութեամբ պահել:

Пристережённый ած. պահպանած:

Присти́гнуть տ. Засти́гнуть.

Пристóйно մ. պատշաճ կերպով, վայելուչ կերպով, ըստ պատշաճի:

Пристóйность գ. ի. պատշաճաւորութիւն, վայելչութիւն, վայելուչ լինելը:

Пристóйный ած. պատշաճ, վայելուչ, ճահաւոր, անձ:

Пристрáивать տ. Пристрóивать.

Пристрасти́ть տ. Пристращáть и пристрáщивать.

Пристрáстіе գ. չ. աչառութիւն, կողմնապահութիւն:

Пристрáстно մ. աչառութեամբ, կողմնապահութեամբ:

Пристрáстный ած. աչառ, կողմնապահ:

Пристрáщать, – страсти́ть բ. ն. սպառնալ, վախեցնել, սարսափեցնել: —ся բ. ա. վախենալ, սարսափել:

Пристращённый ած. վախեցած, սարսափած:

Пристрáщивать, —страсти́ть բ. ն. գրգռել, կիրքը շարժել, գրաւել:

Пристрóенный ած. շինութեան վրայ աւելացած:

Пристрóивать, —рóить բ. ն. մօտը շինել, շինութեան վրայ աւելացնել: —ся բ. ա. շինութեան վրայ աւելանալ:

Пристрóйка գ. ի. նոր շինութիւն եղած մեծին մօտ, յաւելուած շինութեան վրայ:

Пристрóить տ. Пристрóивать.

Пристрýнивать, —рýнить բ. ն. ձրգել || սեղմել, սանձել, ականջը քաշել:

Пристрѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. գնդակահար անել, սպանել սրծնել:

Пристрѣлённый, —рѣ́лянный ած. գնդակահար սպանած, սպանած սրծած:

Пристря́панный ած. պատրաստած, եփած (ուտելի):

Пристря́пывать, —ря́пать բ. ն. պատրաստել, եփել (ուտելի):

Приступáніе գ. չ. անցնելը, մօտենալը:

Приступáть, —пи́ть բ. չ. ոտ դնել, ոտով սեղմել || մօտենալ, սկսել || պահանջել, որոնել, միանալ, ընկերանալ: —ся բ. ա. ոտով սեղմուել || մօտենալ:

Приступный ած. դիւրամատչելի, մերձենալի:

Пристýпокъ, —почекъ գ. ա. գարշապար ոտքի:

При́ступъ գ. ա. գրոյթ, յարձակում, մօտենալը || մուտ || սկիզբ, սկսուածք, ձեռնարկութիւն || նախերգանք:

Пристыжáть, —стыди́ть բ. ն. ամաչեցնել, ամօթահարել, ամօթից կարմրացնել: —ся բ. ա. ամաչել, ամօթահարուել:

Пристыжённый ած. ամաչացրած, ամօթահար, կորագլուխ:

Пристѣ́нный ած. պատամերձ, պատի մօտի:

Пристѣ́нъ, —стѣ́нокъ գ. ա. պատամերձ տեղ, պատի մօտի տեղ: **Игрáть въ пристѣ́нъ**—սիւն-սիւն խաղալ:

Пристя́гивать, —гнýть բ. ն. կողքին լծել (ձի): —ся բ. ա. կողքին լծուել:

Пристя́гнутый ած. կողքին լծուած:

Пристя́жка գ. ի. կողմի կամ կողքի ձի (եռաձի կառքի մէջ):

Пристяжнóй ած. կողքի —ная лóшадь —կողքի ձի:

При́стяжь գ. ի. կողքում լծելը:

Присуди́тель, – льница գ. խորհուրդ անելով կամ մտածելով վճռող, արժանի գանող:

Присуди́тельный ած. վճռելու || դատապարտելի:

Присýдъ գ. ա. վճիռ, վճռելու իրաւունք:

Присуждáть, присудить բ. ն. յօգուտ վճռել, տալ, արժանի գտնել || վըճ-ռել, դատապարտել։ —**ся** բ. ա. վը-ճռուել (յօգուտ)։

Присуждéніе գ. չ. վճռելը (յօգուտ)։

Присуждённый ած. վճռուած (յօգուտ)։

Присýнутый ած. ներս մղուած, խը-թուած։

Присýнуть տ. **Присóвывать.**

Присýтственный ած. ատենական։

Присýтствіе գ. չ. ատեան, կառավա-րութիւն։

Присýтствовать բ. չ. ներկայ լինել || || ատեանի նիստի օրը ներկայ լինել։

Присýтствующій ած. ներկայ եղող, ներկայ, ընթերակայ։

Присýченный ած. միասին հիւսած։

Присýчивать, —чи́ть բ. ն. միասին հիւսել։ —**ся** բ. ա. միասին հիւսուել։

Присушённый ած. խիստ չորացած։

Присýшивать, —ши́ть բ. ն. խիստ չո-րացնել։ —**ся** բ. ա. խիստ չորանալ։

Присýщій ած. ներկայ || յատկանիշ, բնական։

При́сланный ած. ուղարկուած, առա-քուած, յղուած։

Присылáть, прислáть բ. ն. ուղարկել, առաքել, յղել։ —**ся** բ. ա. ուղարկուել։

Присы́лка գ. ի. ուղարկելը, յղելը։

Присы́льный ած. ուղարկելու։

Присы́панный ած. էլի թափուած, լը-ցուած։

Присыпáть, —сы́пать բ. ն. ևս թա-փել, լցնել։

Присы́пка գ. ի. թափելը, լցնելը։

Присыпнóй ած. թափուող, լցուող։

Присы́почный տ. **Присыпнóй.**

Присыхáть, —сóхнуть բ. չ. չորանա-լով կպչել։

Присѣвáть, —сѣ́ять բ. ն. ևս ցանել, ևս սերմանել։ —**ся** բ. ա. ևս ցանուել։

Присѣдáніе գ. չ. պըպըզելը, կըկըզելը || || խոնարհուելով ողջոյնելը || փոքր ինչ նստելը։

Присѣдáть, —сѣ́сть բ. չ. պըպըզել, կըկըզել || խոնարհուելով ողջունել || || փոքր ինչ նստել։

Присѣкáть, присѣ́чь բ. ն. կտրել (բո-լորը)։

Присѣ́стъ գ. ա. նիստ։

Присѣ́сть տ. **Присѣдáть.**

Присечённый ած. բոլորը կտրուած։

Присѣ́янный ած. ևս ցանուած, աւելի ցանած։

Присѣ́ять տ. **Присѣвáть.**

Прися́га գ. ի. երդում։

Присягáніе գ. չ. երդուելը, երդում տալը։

Присягáть, —гнýть բ. չ. երդուել, եր-դում տալ, երդում ուտել։

Прися́дка գ. ի. կըկըզելը, պըպըզելը։

Прися́жническій ած. երդուեալ դա-տաւորի։

Прися́жничество գ. չ. երդուեալ դա-տաւորութիւն անելը։

Прися́жный ած. երդուեալ || երդուեալ դատաւոր։

Притаённый ած. յետ պահուած։

Притáивать, —таи́ть բ. ն. թաքնել, յետ պահել, ծածկել։ —**дыхáніе** — շունչ չքաշել, շունչը պահել։ —**ся** բ. ա. թաքնուել, յետ պահուել։

Притáкивать, —кнуть տ. **Подтáкивать, —тáкнуть.**

Притáлина տ. **Протáлина.**

Притáлкивать, —толкáть, —кнýть բ. ն. մղել, քշել, քշելով մօտեցնել։

Притáптывать, —топтáть բ. ն. կոխ-կռտել, ճմլել || ոտքերով կեղտոտել։

Притáсканный ած. քաշքշելով բերուած։

Притáскивать, —таскáть, —тащи́ть բ. ն. քարշել, քարշելով մօտեցնել || || մաշել (զգեստ)։ —**ся** բ. ա. քաշ-քըշուել || մաշուել։

Притáчивать, —точи́ть բ. ն. աւելի

ճախրակել, աւելի ռանդել, տաշել։

Притащить *տ.* **Притаскивать.**

Притаять *բ. չ.* բոլորովին հալել։

Притворенный *ած.* կիսատ փակուած, վրայ դրուած (դուռը եայլն)։

Притворить *տ.* **Притворять.**

Притворно *մ.* կեղծաւորութեամբ, առերեսս։

Притворность *գ. ի.* կեղծաւորութիւն, կեղծ ու պատիր լինելը։

Притворный *ած.* ձեւացած, առ երեսս, կեղծ, կեղծուպատիր։

Притворство *գ. չ.* կեղծաւորութիւն, կեղծիք։

Притворствовать *բ. չ.* կեղծել, ձեւանալ || ծածկել։

Притворчивый *ած.* կեղծաւոր։

Притворщикъ, —щица *գ.* կեղծաւոր (մարդ)։

Притворъ *գ. ա.* գաւիթ, սրահ (եկեղ.) || || դռան վրայի փոս || դռան փեղկ (եկեղ.)։

Притворять, притворить *բ. ն.* մատամբ փակել, ծածկել, վրայ դնել (դուռը եայլն)։ **—ся** *բ. ա.* ձեւանալ, կեղծաւորել, ծպտել փակուել։

Притекать, притечь *բ. չ.* հոսել, ջրով բերուել || մօտ վազել, ներս վազել։

Притереть *տ.* **Притирать.**

Притёртый *ած.* քսուած || սնգուրուած։

Притёсанный *ած.* տաշուած, յարմար տաշած։

Притёсывать, —тесать *բ. ն.* տաշելով յարմարեցնել, տաշելով տեղը դնել։ **—ся** *բ. ա.* տաշուելով յարմարուել, յարմար տաշուել։

Притечь *տ.* **Притекать.**

Притинный *ած.* սահմանի, տեղի, դրութեան։

Притинъ *գ. ա.* տեղ, դրութիւն, որոշ դրութիւն, կանգ, սահման, բուն։

Притираніе *գ. չ.* քսելը, շփելը։

Притиранье *գ. չ.* քսելու նիւթ, քսելու բան։

Притирательный *ած.* քսելու։

Притирать, —тереть *բ. ն.* քսել, մաքրել, սրբել || քսել, սնգուրել։ **—ся** *բ. ա.* քսուել || սնգուրուել։

Притирка *տ.* **Притираніе.**

Притисканный, —снутый *ած.* սեղմուած, ճնշուած || ճնշուած, նեղուած։

Притискивать, —кать, —тиснуть *բ. ն.* խիստ սեղմել, հուպ տալ, ճնշել || ճնշել, հարստահարել, նեղել։ **—ся** *բ. ա.* սեղմուել, ճնշուել || ճնշուել, հարստահարուել։

Притискъ *գ. ա.* ճնշում || փոս, փոսացած տեղ (հացի վրայ)։

Притиснуть *տ.* **Притискивать.**

Притихать, притихнуть *տ.* **Затихать, —тихнуть.**

Притканный *ած.* հիւսուելով յարմարեցրած։

Приткать, приткнуть *տ.* **Притыкать.**

Приткнутый *ած.* ցցուած, խրուած, խոթուած։

Притокъ *գ. ա.* օժանդակ գետ, գետառու։

Притолачивать, —толочить *բ. ն.* հրելով մտցնել, ներս մղել։ **—ся** *բ. ա.* հրելով մտնել, ներս մղուել։

Притолкать, —толкнуть *տ.* **Приталкивать.**

Притолкнутый *ած.* մղուած, հրուած, քշուած։

Притолока *գ. ի.* բարաւոր, վերի սեմ (դռան եայլն)։

Притолоченный *ած.* մղուած, հրելով մտցրած։

Притолочить *տ.* **Притолачивать.**

Притолочь *բ. ն.* մանրել, փոշի դարձնել։

Притомить *բ. ն.* յոգնեցնել։ **—ся** *բ. ա.* յոգնել։

Притомлённый *ած.* յոգնած։

Притонъ *գ. ա.* բուն, աւազականոց։

Притóптанный ած. կոխկռտուած, ոտնակոխ։

Притоптáть տ. **Притáптывать.**

Приторгóванный ած. սակարկուած, բազար արուած։

Приторгóвывать, —говáть բ. ն., սակարկել, բազար անել։ —**ся** բ. չ. բազար անել, գինն իմանալ։

При́торно մ. չափից դուրս քաղցր, անախորժ քաղցր, չափազանց անուշ։

При́торность գ. ի. չափազանց քաղցրութիւն, անախորժ քաղցրութիւն։

При́торный ած. չափազանց քաղցր, անախորժ քաղցր։

Притóченный ած. աւելի ճախարակած, աւելի տաշած։

Приточи́ть տ. **Притáчивать.**

При́точникъ գ. ա. առակախօս։

При́точно մ. առակաւոր, առակով։

При́точный ած. առակական || առակի։

Притрáва գ. ի. խայծ, կեր, հրապոյր։

Притрáвленный ած. քը'ս քը'ս արած, քիս արած, հիս արած։

Притрáвливать, —трави́ть բ. չ. քը'ս քը'ս անել տալ, վրայ քշել, քիս տալ, հիս տալ։

Притрóгиваться, —тронýться տ. **Дотрóгиваться, —тронýться.**

Притузи́ть բ. ն. ժ. ղընգստել, ղոմբել, մուշտուտել։

Притýлиться բ. չ. քողարկուել, քողով ծածկուել, տուլի քցել։

Притумáниться բ. չ. մէգով ծածկուել, մառախուղով ծածկուել, միգապատուել։

Притуплённый ած. բթացած, բթացրած։

Притупля́ть, —пи́ть բ. ն. բթացնել։ բ. չ. բթանալ։

При́тча գ. ի. առակ, այլաբանութիւն || || առած։

Приты́канный ած. խցուած, փակուած։

Притыкáть, —ткáть բ. ն. հիւսելով յարմարեցնել, աւելի հիւսել, գործել։ —**ся** բ. չ. հիւսելով յարմարուել։

Притыкáть, —ткнýть բ. ն. ցցել, խրել։ —**ся** բ. չ. ցցուել, խրուել։

Притыкáть, —ты́кать բ. ն. խցել, ծածկել, փակել։ —**ся** բ. չ. խցուել, փակուել։

Притѣснéніе գ. չ. ճնշում || հարստահարութիւն, նեղութիւն, հալածանք։

Притѣснённый ած. ճնշուած, հարստահարուած։

Притѣсни́тель, —льница գ. ճնշող, հարստահարող, նեղիչ։

Притѣсни́тельный ած. ճնշիչ, նեղիչ, հարստահարիչ, նեղութիւն պատճառող։

Притѣсня́ть, - сни́ть բ. ն. ճնշել, հարստահարել, նեղել, հալածել։ —**ся** բ. չ. ճնշուել, հարստահարուել։

Притягáтельный ած. ձգողական, ձգիչ։ —**ная си́ла**—ձգողական զօրութիւն, ձգիչ զօրութիւն։

Притя́гивать, —тянýть բ. ն. ձգել, քարշել, քաշել, հրապուրել։ —**ся** բ. չ. ձգուել, քարշուել։

Притяжáтель տ. **Стяжáтель.**

Притяжáтельный ած. ստացական։ —**ное мѣстоимѣніе**—ստացական դերանուն։

Притяжáть բ. ն. ձեռք բերել, ստանալ (աշխատութեամբ)։

Притяжéніе գ. չ. ձգողութիւն, առաձգութիւն։ — **хими́ческое**—մասնական կամ քիմիական ձգողութիւն։ — **земнóе**—ծանրութիւն, երկրային ձգողութիւն։

Притязáніе գ. չ. կարծեցեալ իրաւունք, պահանջ, առիթ պահանջի, յաւակնութիւն։

Притязáтельный ած. պատճառախնդիր, պահանջող։

Притязáть բ. չ. պահանջել, հետամուտ

լինել, սահանչների յայտնել։

Притя́нутый ած. ձգուած, քարշուած։

Притяну́ть տ. **Притя́гивать.**

Приха́живать բ. չ. երբեմնապէս գալ։

Прихва́ливать, —ли́ть բ. ն. գովել, գովաբանել։

Прихва́рывать բ. չ. շուտ-շուտ տկարանալ։

Прихва́стывать, —тать, —стну́ть բ. ն. պարծենալ երբեմն, սուտ փչել, աւելացնել։

Прихвати́ть տ. **Прихва́тывать.**

Прихва́тка գ. է. բռնելը, ընդգրկելը։

Прихва́тывать, —ти́ть բ. ն. բռնել, ընդգրկել։

Прихва́ченный ած. բռնած, ընդգրկած։

Прихворну́ть բ. չ. տկարանալ, քէֆ չունենալ։

При́хвостень, —стникъ գ. ա. ծ. պոչ, ստուեր, շուաք։

Прихлеба́тель, —льница գ. սուտակասպաս, հացկատակ (մարդ)։

Прихлёбка գ. է. ջրալի կերակուր (արգանակ եւայլն)։

Прихлёбывать, —бну́ть բ. ն. ըմպել, խմել, ուտել (գդալով եւայլն)։

Прихлёстанный ած. ձաղկուած, ծեծուած։

Прихлёстывать, —хлесну́ть բ. ն. ծեծել, ձաղկել (փոքր ինչ)։

Прихло́пнутый ած. դրխկացրած։

Прихло́пывать, —пнуть բ. ն. դրըխկացնել, վրայ զարնել (դուռը)։

Приходи́ть, прійти́, придти́ բ. չ. գալ, հասնել, ժամանել, ընկնել, ենթարկուել || դառնալ։ **—ся** բ. ա. հարկադրուել, պարտաւորուել։

Прихо́дный ած. եկամուտի, մուտքի։ **—ная кни́га**—մուտքի մատեան, մըտից մատեան։

Приходорасхо́дный ած. ելեմտի։ — **—ная кни́га**—ելեւմտից մատեան։

Приходорасхо́дчикъ գ. ա. ծախսարար։

Прихо́дскій ած. ծխական || ծխատէր։ **— свяще́нникъ**—ծխատէր քահանայ։

Прихо́дъ գ. ա. գալուստ, գալը || եկամուտ, արդիւնք, մուտք || ծուխ, ծըխականք։

Приходя́щій ած. եկող, գալող։

Прихожа́нинъ, —жа́нка գ. ծխական։

Прихо́жая ած. գ. է. նախասենեակ։

Прихо́жій ած. եկւոր, օտարական, դրսեցի։

Прихо́ленный ած. փաղաքշուած։

Прихо́ливать, —лить բ. ն. փաղաքշել, լաւ պահել (ուտեցնել-խմեցնելով, մաքրելով եւայլն)։ **—ся** բ. ա. փաղաքշուել։

Прихотли́во մ. օտարոտի, քմապաշտ կերպով || սիրուն, գեղեցիկ։

Прихотли́вость գ. է. քմապաշտութիւն։

Прихотли́вый ած. նորահնար, ինքնահաճոյ, քմապաշտ, օտարոտի, մեծածախ || ազատ, վառվռուն, գեղեցիկ։

Прихотни́къ, —ница գ. քմապաշտ մարդ։

Прихотни́чать բ. չ. քմապաշտութիւն անել։

При́хоть գ. է. հաճոյք, քմապաշտութիւն։

Прихо́хливаться, —литься բ. ա. մազերը ցցել (աքաղաղի կատարի նման)։

Прихрабри́ться բ. ա. քաջանալ։

Прихра́мывать բ. չ. փոքր ինչ կաղալ։

Прихра́пывать, —храпну́ть բ. չ. խըռկալ, խորդալ։

Прицвѣ́тникъ գ. ա. ծաղկակալ (ծաղկի մաս)։

Прицѣ́ленный ած. նշանին ուղղուած, նպատակակէտին ուղղուած։

Прицѣ́ливанье գ. չ. նշան առնելը, նըշան դնելը, նպատակակէտին ուղղելը։

Прицѣ́ливательный ած. նպատակակէտին ուղղելու, նշան առնելու։

Прицѣливать, —цѣлить բ. ն. նշան դնել, նպատակին ուղղել: **—ся** բ. ա. նշան դրուել:
Прицѣлъ գ. ա. դէպի նպատակին ուղղելը, նշան դնելը || Թիրախ, նշանակէտ, նշան դնելու գործի:
Прицѣльный ած. նպատակին ուղղուած:
Прицѣниваться, —ни́ться բ. ա. (къ чему) գինը հարցնել, գինն իմանալ:
Прицѣнка գ. ի. գինն իմանալը || գինն աւելացնելը:
Прицѣпи́ть տ. Прицѣпля́ть.
Прицѣпка գ. ի. կապելը, կախելը, ճանկելը: **—цѣпки**—ծել, խեղը:
Прицѣплённый ած. կցած, միացրած, կախ ընկած:
Прицѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կցել, միացնել, կախել, կախ ձգել: **—ся** բ. ա. կախուել, կախ ընկնել:
Прицѣпочный ած. կախելու ծառայող:
Прича́ленный ած. կապուած, մօտեցրած (ցամաքին):
Прича́ливать, —лить բ. ն. կապել, մօտեցնել (դէպի ցամաքը): **—ся** բ. ա. կապուել (ցամաքից ցցով և այլն):
Прича́лка գ. ի. կապելը (նաւ կամ նաւակ):
Прича́лъ գ. ա. նաւակապ, կապ (նաւ կամ նաւակ կապելու):
Прича́льный ած. նաւակապի:
Прича́стенъ գ. ա. սրբապսակութիւն, հաղորդութեան ժամանակ երգուած շարական:
Причасти́ть տ. Причаща́ть.
Прича́стіе գ. չ. մասնակցութիւն, հաղորդակցութիւն || հաղորդութիւն, ճաշակ || ընդունելութիւն (քեր.):
Прича́стникъ, —ница գ. մասնակից, հաղորդակից, հաղորդ || հաղորդութիւն ընդունող, ճաշակող:
Прича́стный ած. մասնակից, հաղորդակից, կցորդ:
Причаща́ть, —части́ть բ. ն. հաղորդել, ճաշակել, հաղորդութիւն տալ: **—ся** բ. ա. հաղորդուել, ճաշակուել:
Причащённый ած. հաղորդուած, ճաշակուած:
Причаще́ніе գ. չ. հաղորդելը, ճաշակելը:
Приче́рнивать, —ни́ть տ. Поче́рнивать, —ни́ть.
Причёсанный ած. սանդրուած:
Причеса́ть տ. Причёсывать.
Причёска գ. ի. սանդրուածք (մազերի): Съ бога́тою причёскою—հերապանծ:
Приче́сть տ. Причита́ть.
Причёсываніе, —чеса́ніе գ. չ. սանդրելը:
Причёсывать, —чеса́ть բ. ն. սանդրել: **—ся** բ. ա. սանդրուել:
Приче́тникъ գ. ա. եկեղեցու սպասաւոր, հոգևորական:
Причётъ գ. ա. աւելորդ (հաշուի մէջ):
При́четъ գ. ա. միաբանութիւն (եկեղեցու):
Причи́на գ. ի. պատճառ || սկիզբ || առիթ, անակնկալ դէպք, անցք:
Причине́ніе գ. չ. պատճառելը:
Причинённый ած. պատճառուած:
Причи́нный ած. պատճառական || պատճառի:
Причиня́ть, —ни́ть բ. ն. պատճառել, առիթ տալ: **—ся** բ. ա. պատճառուել:
Причисле́ніе գ. չ. թուելը, համաթուելը:
Причи́сленный ած. թուած, համաթուած:
Причисля́ть, —чи́слить բ. ն. թուել, հաշուել, համարել, համաթուել: **—ся** բ. ա. թւուել, հաշւուել, համաթւուել:
Причита́ть, приче́сть բ. ն. աւելացնել, համաթուել || գրել, համարել: **—ся** բ. ա. հաշւուել:
Причтённый ած. հաշուած:
Причтъ գ. ա. (եկեղեցու) միաբանութիւն:
Причу́диться բ. ա. երազի մէջ երևալ:

Причу́дливо մ. տարօրինակ կերպով։
Причу́дливость գ. ի. տարօրինակ լինելը։
Причу́дливый ած. տարօրինակ։
Причу́дникъ, —ница գ. տարօրինակ մարդ։
Причу́дничать բ. ն. տարօրինակ վարմունք ունենալ։
Причу́ды գ. ի. յգ. տարօրինակ վարմունք, անսովոր վարմունք։
Причу́ивать, —чу́ять բ. ն. հոտ առնել (շան)։
Приша́ливать բ. չ. փոքր ինչ չարութիւն անել։
Приша́ркивать, —кнуть բ. չ. գնալիս աղմուկ հանել։
Пришéлецъ գ. ա. եկուոր, նոր եկուոր, օտարական, գրսեցի։
Пришéльникъ, —ница գ. օտարական, եկուոր (մարդ)։
Пришéльническій —ничій ած. եկուորի, օտարականի։
Пришепéливать տ. Пришепётывать.
Пришепётываніе գ. չ. խօսելիս փսփսացնելը։
Пришепётывать, —пéливать բ. չ. խօսելիս փսփսացնել։
Пришéствіе գ. չ. գալուստ։
Приши́бенный ած. խփած, վիրաւորած։
Пришиба́ть, —би́ть բ. ն. խփել, վիրաւորել, վայր ձգել մի հարուածով, տափով տալ, գետնին գլխկացնել։ —ся բ. ա. խփուել, վիրաւորուել։
Пришива́ть, —ши́ть բ. ն. կարել, կարելով կցել։ —ся բ. ա. կարուել, կարելով կցուել։
Приши́вка գ. ի. կարելը, կարելով կցելը։
Пришивно́й ած. աւելի կարուած, կցուած։
Приши́тый ած. կարուած, կարելով կցուած։
Приши́ть տ. Пришива́ть.
Пришлéцъ տ. Пришéлецъ.

При́шлый ած. եկուոր, եկած, ուրիշ տեղից եկած։
Пришпи́ленный ած. գնդասեղով ամրացած։
Пришпи́ливать, —лить բ. ն. գնդասեղով ամրացնել։ —ся բ. ա. գնդասեղով ամրանալ։
Пришпо́ренный ած. խթած, օրգանկուած։
Пришпо́ривать, —рить բ. ն. աշտանակել, խթանել, խթել, օրգանկել։ —ся բ. ա. խթուել, օրգանկուել։
Пришу́чивать բ. չ. կատակել, հանաք անել։
Прищёлкивать, —кнуть բ. չ. չրտացնել, չտտացնել (մատներով)։ —ся բ. ա. չրտացուել, չտտացուել (մատներով)։
Прищёлкнутый ած. չրտած, չտտացրած (մատներով)։
Прищёлкъ գ. ա. եղնուռոյց (միջատ)։
Прищеми́ть տ. Прищéмливать.
Прищемлéніе գ. չ. սեղմելը, ճնշելը։
Прищемлённый ած. սեղմուած, ճնշուած։
Прищéмливать, —ля́ть, —ми́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել։
Прищéпъ գ. ա. պատուաստի տեղ։
Прищу́ра գ. ի. կկոցող, պուշ, պշացնող մարդ։
Прищу́реніе, —риваніе գ. չ. պշացնելը, կկոցելը (աչքերը)։
Прищу́ривать, —щу́рить բ. ն. (глаза́) կկոցել, պշացնել։ —ся բ. ա. կիսաբաց աչքերով նայել։
При́щурь գ. ի. աչքերը կկոցելու սովորութիւն, պշութիւն։
Пріёмка գ. ի. ընդունելութիւն։
Пріéмлемость գ. ի. ընդունակութիւն։
Пріéмлемый ած. ընդունակ, հեշտ ընդունող։
Пріéмникъ, —ница գ. ընդունող, ընդունիչ։

Пріёмникъ գ. ա. ընդունարան, փունդ (քիմ.)։

Пріёмный ած. ընդունելու || ընդունելութեան։ **—ная зáла**—ընդունելութեան դահլիճ, ընդունարան։

Пріёмщикъ, —щица գ. ընդունող։

Пріёмъ գ. ա. եղանակ, միջոց || ընդունելութիւն։ **—воздýшный**—ընդունարան օդի։

Пріёмышъ գ. ա. որդեգիր, որդեգրած զաւակ։

Прíимчивый ած. ընդունակ, ըմբռնող || || քաղցր, մարդասէր։

Прíисканный ած. որոնած, գտած։

Пріискáтель, —льница գ. որոնող, գտնող, հնարող։

Прíискивать, —кáть բ. ն. որոնել, գըտնել։ **—ся** բ. ա. գտնուել։

Прíискъ գ. ա. որոնելը։

Прійтú տ. **Приходúть.**

Пріободрённый ած. քաջալերուած, խրախուսուած։

Пріободря́ть, —рúть բ. ն. քաջալերել, խրախուսել, սիրտ տալ։

Пріобрѣсть տ. **Пріобрѣтáть.**

Пріобрѣтáніе գ. չ. ստանալը, վաստակելը, ձեռք բերելը։

Пріобрѣтáтель, —льница գ. ստացող, ձեռք բերող։

Пріобрѣтáть, пріобрѣ́сть բ. ն. շահել, ստանալ, գտնել, ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. շահուել, ձեռք բերուել։

Пріобрѣтéніе գ. չ. ստացածը, վաստակ, շահ, ստացուածք։

Пріобрѣтенный ած. շահած, վաստակած։

Пріобучáть, —чúть տ. **Пріучáть, —чúть.**

Пріобщáть, пріобщúть բ. ն. հաղորդել || կցել, միացնել, յարակցել, աւելացնել։ **—ся** բ. ա. հաղորդուել || || կցուել, աւելացուել, յարակցուել։

Пріобщéніе գ. չ. հաղորդութիւն || կցելը, յարակցելը, կցորդութիւն։

Пріобщённый ած. հաղորդուած || կցուած, աւելացրած, յարակցած։

Пріобщúть տ. **Пріобщáть.**

Пріобыкáть բ. չ. ընտելանալ, վարժուել։

Пріобыклый ած. ընտելացած, վարժուած, սովորած։

Пріобы́кнуть տ. **Пріобыкáть.**

Пріодѣвáть, пріодѣть բ. ն. ծածկել, տակը դնել || հագցնել։ **—ся** բ. ա. հագնուել։

Пріодѣтый ած. հագցրած, հագնուած։

Пріокýтанный ած. ծածկուած, փաթաթուած։

Пріокýтывать, —тать բ. ն. ծածկել, փաթաթել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, փաթաթուել։

Пріóръ տ. **Настоя́тель.**

Пріосáниться բ. ա. պատուաւոր դէմք ստանալ։

Пріостанáвливать, —новúть բ. ն. կանգնեցնել (առժամանակ)։ **—ся** բ. ա. կանգնել, կանգ առնել։

Пріостанóвленный ած. կանգնեցրած, կանգ. առած։

Пріострúть, —ря́ть տ. **Завáстривать.**

Пріосѣня́ть, —нúть տ. **Осѣня́ть.**

Пріотворя́ть, —рúть բ. ն. փոքր ինչ բանալ։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ բացուել։

Пріохáчивать, пріохóтить բ. ն. զըրգռել, սէր զարթեցնել, սիրուեցնել, հաւանեցնել։ **—ся** բ. ա. զրգռուել, սիրել, հաւէսի ընկնել։

Пріохóченный ած. զրգռուած, հաւէսի ընկած։

Пріуготовúтельный ած. նախապատրաստական։

Пріуготóвить տ. **Приготóвить.**

Пріуготовлéніе տ. **Приготовлéніе.**

Пріуготовля́ть տ. **Приготовля́ть.**

Пріудáрить բ. ն. խփել։ —ся բ. ա. խփուել։

Пріукрашáть, —рáсить բ. ն. փոքր ինչ զարդարել, գեղեցկացնել։ —ся բ. ա. զարդարուել, գեղեցկանալ (փոքր ինչ)։

Пріукрáшенный ած. զարդարուած, գեղեցկացած (փոքր ինչ)։

Пріумножáть, —нóжить բ. ն. բազմապատկել, աճեցնել։ —ся բ. ա. բազմապատկուել։

Пріумножéніе գ. չ. բազմապատկելը։

Пріумнóженный ած. բազմապատկուած։

Пріумнóжить տ. Пріумножáть.

Пріумóлкнуть բ. չ. առժամանակ լռել։

Пріуны́лый ած. տխուր, յուսահատ։

Пріуны́ть բ. չ. տխրել, յուսահատուել։

Пріурóченный ած. վարժեցրած, կիրթ-եղած, մարզընտել։

Пріурóчивать, —чить բ. ն. վարժեցնել, սովորեցնել։

Пріурóчка գ. ի. վարժեցնելը, մարզընտելութիւն։

Пріусугублять տ. Усугублять.

Пріутихáть, —ти́хнуть տ. Прити-хáть, —ти́хнуть.

Пріучáть, —чи́ть բ. ն. վարժեցնել, սովորեցնել։ —ся բ. ա. վարժուել, սովորել։

Пріучéніе գ. չ. վարժեցնելը, սովորեցնելը։

Пріѣдáть, пріѣ́сть բ. ն. բոլորն ուտել։ —ся բ. ա. ուտուել (բոլորը)։

Пріѣ́дчивый ած. ուտող։

Пріѣ́здъ գ. ա. գալուստ, գալը։

Пріѣзжáть, пріѣ́хать բ. չ. գալ, ժամանել (կառքով և այլն)։

Піѣзжій ած. նորեկ, եկող։

Пріѣ́сть տ. Пріѣдáть.

Пріѣ́хать բ. չ. գալ (կառքով և այլն)։

Пріюти́ть բ. ն. պատսպարել, ապաստան տալ, պահպանել։ —ся բ. ա. պատսպարուել։

Прію́тный ած. պատսպարանի, ապաստարանի։

Прію́тъ գ. ա. ապաստանարան։

Прія́зненный ած. բարեկամական։

Прія́знь գ. ի. բարեկամութիւն։

Прія́тель գ. ա. բարեկամ։ —льница գ. ի. բարեկամուհի։

Прія́тельски մ. բարեկամաբար, ընտանեբար։

Прія́тельскій ած. բարեկամական։

Прія́тіе տ. Приня́тіе.

Піятно մ. հաճելի կերպով, քաղցր, ախորժելի։

Прія́тность գ. ի. բերկրութիւն, հաճոյականութիւն, քաղցրութիւն, անուշութիւն, ախորժելի լինելը։

Пріятный ած. հաճելի, ախորժելի, անուշակ, հեշտալուր, հեշտական, բերկրալի, բերկրալից, բերկրաբեր, սրտահաճոյ, քաղցրիկ, գողտր, գողտրիկ, քաղցրազուարճ, քաղցրալուր։

Прія́тство տ. Прія́тность.

Прія́тствовать բ. չ. բարեացակամութիւն անել։

Прія́ть տ. Принимáть.

Про ն. համար, մասին, վրան։

Проáхать բ. չ. ախուվախ քաշել (մի ժամանակ)։

Прóба գ. ի. փորձ ‖ յարգ (դրամի և այլն)։ — напи́тковъ—համտեսութիւն (ըմպելիքների)։

Пробавля́ться, —бáвиться բ. ա. անցնել, գալ ‖ ուշանալ ‖ զուարճանալ, ժամանակ անցկացնել։

Пробалагу́рить բ. չ. զրուցել (մի ժամանակ), ժամանակ անցկացնել զրուցելով, կատակ անել։

Пробáлтывать, —болтáть բ. ն. խառնել, ողողել (հեղուկ) ‖ զրուցել, խօսակցել (մի որոշ ժամանակ) ‖ բերնից թողնել, ուրիշին ասել։ —ся բ. ա.

պղտորուել || շատախօսել։

Пробандýрить բ. ն. ծախսել, ուտել (ինչքը, ունեցածը)։ — **ся** բ. տ. ծախսուել (եղածը)։

Пробарабáнить բ. ն. թմբկահարել (մի ժամանակ)։

Пробесѣ́довать բ. չ. խօսակցութիւնով անցկացնել, խօսակցել։

Пробивáльникъ, пробивáльня գ. հարթիչ մեքենայ (խճուղու և այլն)։

Пробивáть, пробúть բ. ն. ծակել, ծակելով անցնել, թափանցել || բացանել, գտնել (ճանապ.)։ —**ся** բ. տ. ծածկուել, թափանցուել։

Пробирáть, пробрáть բ. ն. բաժանել, ջոկել, հանել || մանել։ —**ся** բ. տ. ջոկուել, հանուել || մանել։

Пробúреръ գ. տ. փորձիչ պաշտօնեայ (մետաղների)։

Пробúрный ած. փորձելու։

Пробировáть բ. ն. հանքի մէջ զուտ մետաղի քանակութիւնը որոշել։

Пробúрщикъ տ. **Пробúреръ.**

Пробúтый ած. ծակուած, թափանցած։

Пробúть տ. **Пробивáть.**

Прóбка գ. ի. խից, խցանք, խցանափայտ, խցան, խցիչ, սունկ։

Прóбковый ած. խցանափայտէ, սունկէ || խցանի։ —**вое дéрево**—սնկենի, խցանափայտ. ծ.։

Проблéма գ. ի. խնդիր, առաջարկութիւն։

Проблематúчески մ. կասկածելի, անորոշ կերպով։

Проблематúческій ած. վերլուծելի, պարզաբանելի։

Проблéскивать, —блеснýть բ. չ. փայլել, փայլփլել։

Прóблескъ գ. տ. փայլ, փայլփլոց։

Проблудúть, —блуждáть բ. չ. մոլորուել, թափառել (առ ժամանակ)։

Прóбный ած. փորձառական || փորձի։ — **кáмень**—փորձաքար, սմպատակ, մէհէնիկ քար։

Прóбованіе գ. չ. փորձելը։

Прóбованный ած. փորձած։

Прóбовать, попрóбовать բ. ն. փորձել, փորձ անել։ —**ся** բ. տ. փորձուել։

Прободáть, —бостú բ. ն. խոցել, խոթել, ծակել։

Прободённый ած. խոցուած, խոթած, ծակած։

Пробóй գ. տ. ակխի օղակ։

Пробóина գ. ի. ծակ, փոս։

Пробóйникъ գ. տ. ծակիչ (երկաթի) || մաքրիչ (թնդանօթի)։ — **электрúческій**—ծակիչ էլեկտրական (թղթի, ապակու և այլն)։

Пробóлтанный ած. պղտորած || արտասանած, բերնից թողած։

Проболтáть տ. **Пробáлтывать.**

Проболѣ́ть բ. ն. տկար լինել, հիւանդ լինել (որոշ ժամանակ)։

Проборáживать տ. **Бороздúть.**

Проборáнивать տ. **Боронúть.**

Пробормотáть բ. չ. քրթմնջել, մրթմրթալ։

Пробóрный ած. սանտրուածքի։

Проборозднть տ. **Бороздúть.**

Пробороннть տ. **Боронúть.**

Проборóться բ. տ. կռուել (որոշ. ժամանակ)։

Пробóръ գ. տ. սանդրուածք, վարս, մազի բացուածք։

Пробостú տ. **Прободáть.**

Прóбочка տ. **Прóбка.**

Прóбочникъ գ. տ. խցանահան (գործիք) || խցանավաճառ, խցան շինող։

Прóбочный տ. **Пробкóвый.**

Прорáжничать բ. չ. զուաանցել, խօսել քնի մէջ || թթուել, հանել. (գարեջուր և այլն) || քարշ գալ, գնալ։

Прóбранный ած. ջոկած, հանած։

Пробра́сывать, —броса́ть բ. ն. շպրտել, ձգել, նետել (անցքի եայլն միջից)։ —ся բ. ա. շպրտուել, ձգուել (անցքի միջից)։

Пробра́сывать, —бро́сить բ. ն. ձգել, նետել (շարունակ) || ձգելիս վրպա գալ || թղթախաղի մէջ սխալուել։

Пробра́ть տ. Пробира́ть.

Пробрива́ть, —бри́ть բ. ն. սափրել, թրաշել, ածիլել (տեղ-տեղ)։ —ся բ. ա. սափրուել, ածիլուել (տեղ-տեղ)։

Пробри́тый ած. սափրուած, թրաշուած։

Проброди́ть բ. ն. թափառել, քարշ գալ, շրջել (մի ժամանակ)։

Пробро́санный ած. շպրտուած, ձգուած (անցքի միջից)։

Проброса́ть տ. Пробра́сывать.

Пробро́сить տ. Пробра́сывать.

Пробро́шенный ած. ձգուած, շպրտուած։

Пробрюзжа́ть տ. Брюзжа́ть.

Пробуди́ть տ. Пробужда́ть.

Пробу́дъ գ. ա. զարթնելը։

Пробужда́ть, —буди́ть բ. ն. զարթեցնել || գրգռել || յարուցանել։ —ся բ. ա. զարթնել։

Пробужде́ніе գ. չ. զարթնելը։

Пробуждённый ած. զարթեցրած, զարթած։

Пробура́ленный ած. ծակուած (գչիրով)։

Пробура́вливать, —бура́вить բ. ն. գչիրով ծակել, ծակել։ —ся բ. ա. ծակուել (գչիրով)։

Пробу́ривать, пробури́ть տ. Пробура́вливать.

Пробы́ть բ. չ. լինել, կենալ, ապրել։

Пробѣга́ть, —бѣжа́ть բ. չ. վազելով անցնել || շատ կարդալ։ —ся բ. ա. վազելով անցկենալ։

Пробѣгать բ. չ. վազելով անցնել (մի ժամանակ) || բ. ն. առիթը փախցնել։

Пробѣжа́ть տ. Пробѣга́ть.

Пробѣлённый ած. սպիտակացած։

Пробѣливать, —ли́ть բ. ն. սպիտակացնել։ —ся բ. ա. սպիտականալ։

Пробѣлка գ. ի. սպիտակացնելը։

Пробѣлъ գ. ա. լուսանցք (գրքի) || բաց թողնուած տեղ, չգրուած թերթ (գրքի)։

Прова́живать բ. ն. ման ածել, շրջել։ —ся բ. ա. ման ածուել։

Провала́ндаться բ. ն. ժամանակ կորցնել, զբաղուել։

Прова́ленный, —лённый ած. գլորուած, ցած ձգած։

Прова́ливать, —ли́ть բ. ն. վայր ձգել, ցած քցել, ներքև շպրտել || || մօտից վազելով անցնել։ —ся բ. ն. գլորուել, ցած ընկնել։

Прова́лина, —линка գ. ի. փոս, խոռոչ (գետնի շերտերի մէջ)։

Провали́ть տ. Прова́ливать.

Прова́лъ գ. ա. խրուտ, վիհ, խորխորատ || || ուռուցքի ճեղքուածք (թարախի)։

Прова́льный ած. վիհի, խորխորատի || || սրտնեղիչ։

Проваля́ть բ. ն. քցել, ձգել, ցկել։ —ся բ. ա. ընկնել, գլորուել։

Прова́нскій ած. —кое ма́сло — Պրովանսայի իւղ, ձէթ (ձիթապտղի)։

Проварённый ած. խիստ եփուած։

Прова́ривать, —ри́ть բ. ն. խիստ եփել։ —ся բ. ա. խիստ եփուել։

Прова́щивать, —вощи́ть բ. ն. մոմել, մոմոտել։ —ся բ. ա. մոմուել, մոմոտուել։

Проведе́ніе գ. չ. անցկացնելը, տանելը, քաշելը || խաբելը։ — ли́ній — գծելը։

Проведённый ած. տարուած || խաբուած։

Провезе́ніе գ. չ. տանելը (սայլով և այլն)։

Провезти́ տ. Провози́ть.

Провёртывать, —тѣть, —верну́ть բ. ն. պտտեցնելով մտցնել, գչիրով փորել։

Прове́рченный, —вёрнутый ած. պտտելով մտցրած, գչիրով փորած։

Провесели́ться բ. ա. զուարճանալ (մի առժամանակ)։

Провести́, прове́сть տ. Проводи́ть.

Провидѣ́ніе գ. չ. Նախախնամութիւն։

Прови́дѣніе գ. չ. տեսչութիւն, նախատեսութիւն։

Прови́дѣнный ած. նախատեսած։

Прови́дѣть բ. ն. նախատեսնել, նախատեսել։ —ся բ. ա. նախատեսուել։

Провизжа́ть բ. չ. վնկվնկալ, վնգստալ (մի ժամանակ)։

Прови́зія գ. ի. պաշար, մթերք։

Прови́зоръ գ. ա. դեղագործի օգնական, պրովիզօր։

Провини́ться տ. Провиня́ться.

Провинти́ть տ. Прови́нчивать.

Провинціали́змъ գ. ա. գաւառաբանութիւն, գաւառացի ոճ։

Прови́нція գ. ի. գաւառ։

Провинціа́лъ, —а́лка գ. գաւառացի։

Провинціа́льный ած. գաւառական։

Прови́нченный ած. պտուտակով անցկացրած։

Прови́нчивать, —винти́ть բ. ն. պտուտակ անցկացնել։ —ся բ. ա. պտուտակով անցկացուել։

Провиня́ться, провини́ться բ. ա. մեղք գործել, սխալուել, մեղանչել։

Провира́ть, —вра́ть բ. ն. սուտ լուր տարածել։ —ся բ. ա. սուտ փախցնել, սուտ խօսել։

Провисѣ́ть բ. ն. կախ մնալ, կախուել (առժամանակ)։

Провіантме́йстеръ գ. ա. համբարապետ։

Провіа́нтская ած. գ. ի. համբարանոց։

Провіа́нтскій ած. պաշարի։

Провіа́нтъ գ. ա. պաշար։

Провладѣ́ть բ. չ. տիրապետել (առժամանակ)։

Провлачи́ть բ. ն. քարշել, քարշ տալ (որոշ. ժամանակ)։

Проводи́ть, —вести́, —ве́сть բ. ն. տանել, անցկացնել, ճանապարհ ձգել || ժամանակ անցկացնել || խաբել —ся բ. ա. տարուել || խաբուել։

Проводи́ть տ. Провожа́ть.

Проводи́мость գ. ի. հաղորդականութիւն, հաղորդելու ընդունակութիւն։

Прово́дка տ. Прово́дъ.

Проводни́къ, —ни́ца գ. ուղեցոյց, առաջնորդ || ուղղորդ, հաղորդիչ (ֆիզ.)։

Проводни́чій ած. ուղեցոյցի։

Проводно́й ած. ուղեկցութեան։

Прово́дъ գ. ա. ուղեկցելը, անցկացնելը։

Про́воды գ. ա. յգ. ուղեկցութիւն, յուղարկաւորութիւն։

Провожа́ніе գ. չ. ուղեկցելը, ճանապարհ ձգելը։

Провожа́тый ած. ուղեցոյց։

Провожа́ть, —води́ть բ. ն. ուղեկցել, առաջնորդել || ուղեկցել || յուղարկաւորել || անցկացնել, հաղորդել։ —ся բ. ա. առաջնորդուել, ճանապարհ ձգուել։

Провожда́ть բ. ն. անցկացնել։ — вре́мя—ժամանակ անցկացնել։

Провозвѣсти́тель տ. Провозвѣ́стникъ.

Провозвѣсти́ть տ. Провозвѣща́ть.

Провозвѣ́стіе տ. Провозвѣще́ніе.

Провозвѣ́стникъ, —ница գ. մարգարէ, գուշակ || համբաւաբեր, աւետաբեր։

Провозвѣща́ть, —вѣсти́ть բ. ն. մարգարէանալ || հռչակել, աւետել։ —ся բ. ա. մարգարէացուել || հռչակուել, աւետուել։

Провозвѣще́ніе գ. չ. մարգարէութիւն || գուշակութիւն։

Провозвѣщённый ած. մարգարէացած։

Провозгласи́ть բ. ն. հռչակել, հրատարակել։

Провозглáсникъ, —ница գ. հռչակող, հրատարակող։

Провозглашáтель, —ласи́тель, —ласи́тельница գ. հռչակող։

Провозглашáть, —ласи́ть բ. ն. հրատարակել, հռչակել։ —ся բ. ա. հռչակուել, հրատարակուել։

Провозглашéніе գ. չ. հռչակելը, հրատարակելը։

Провозглашённый ած. հռչակուած, հրատարակուած։

Провози́ть, —везти́ բ. ն. տեղափոխել, սայլով կամ կառքով տանել, անցկացնել (սայլով եւայլն)։ —ся բ. ա. տեղափոխուել (սայլով եւայլն)։

Провози́ться բ. ա. զբաղուել, աշխատել (մի ժամանակ)։

Провóзка տ. Провóзъ.

Провóзный ած. տեղափոխութեան։

Провóзъ գ. ա. տեղափոխութիւն, անցկացնելը (սայլով եւայլն) || բեռնակրութիւն || տրամանցութիւն։

Проволáкивать, —волóчь բ. ն. քարշել, քարշ տալ, ձգել։ — ся բ. ա. քարշուել։

Проволáкивать, —лочи́ть բ. ն. երկարացուել։

Прóволока գ. կ. ոլորաթել, մետաղաթել։

Проволóченный ած. քարշ տուած || || երկարացուած։

Проволочи́ть տ. Проволáкивать.

Проволóчка գ. կ. յետաձգութիւն, ուշացնելը, երկարացնելը։

Прóволочка տ. Прóволока.

Прóволочный ած. ոլորաթելի, մետաղաթելի։

Проволóчь տ. Проволáкивать.

Провоня́лый ած. հոտած։

Провоня́ть բ. չ. հոտել։

Провóрить, с— բ. ն. շտապով շինել, պատրաստել։

Провóрно մ. շտապով, փութով, ճարպիկութեամբ, ժրութեամբ։

Провóрность գ. կ. տ. Провóрство.

Провóрный ած. ժիր, ճարպիկ, գործունեայ, դիւրաշարժ։

Проворóбить տ. Ворóбить.

Проворожи́ть բ. չ. գուշակութիւններ անել, ժամանակ անցկացնել։

Проворóчать բ. ն. ժամանակ անցկացնել դարձնելով։ —ся բ. ա. դառնալ։

Провóрство գ. չ. աջողակութիւն, ճարպիկութիւն, արագաշարժութիւն, ժրութիւն, ճարտարութիւն։

Проворчáть տ. Ворчáть.

Провощённый ած. մոմած, մոմուած, մոմոտած։

Провощи́ть տ. Провáщивать.

Провы́ть բ. չ. ոռնալ (մի ժամանակ)։

Провѣвáть, —вѣять բ. ն. էրնել, էրան անել || փչել (փոքր ինչ)։ —ся բ. ա. էրնուել։

Провѣданный ած. իմացած, տեղեկացած (հոտն առած)։

Провѣдывать, —дать բ. չ. իմանալ, տեղեկանալ, հասու լինել։

Провѣивать բ. ն. էրնել, էրանել։

Провѣривать, —рить տ. Провѣря́ть.

Провѣрка տ. Повѣрка.

Провѣря́ть տ. Повѣря́ть.

Провѣсить տ. Провѣшивать.

Провѣсный ած. օդի մէջ չորցած, ապխտած։

Провѣсъ գ. ա. կշռի պակասը։

Провѣтренный ած. էրնուած || քամուն տրուած։

Провѣтривать, —рить բ. ն. էրնել, էրան անել || քամուն տալ, քամել (կալը եւայլն)։ —ся բ. ա. էրնուել || քամուն տրուել։

Провѣшивать, —вѣсить բ. ն. օդի մէջ չորացնել, ապխտել։ —ся բ. ա. օդի մէջ չորանալ։

Провѣянный ած. էրնուած։

Провѣять տ. **Провѣвать.**

Провяленный ած. ապխտած, արեգակով չորացրած։

Проваливать, —вялить բ. ն. ապխտել, արեգակով չորացնել։ **—ся** բ. ա. ապխտուել, արեգակով չորացուել։

Прогадать տ. **Проворожить.**

Прогалина գ. ի. սառուցից ազատ տեղ (գետի վրայ) || բաց տեղ (անտառի մէջ)։

Прогарать տ. **Прогорать.**

Прогарина, —гаръ գ. խանձուած տեղ։

Прогимназія գ. ի. պրոգիմնազիօն, չորսդասեան գիմնազիօն։

Проглаженный ած. հարթուած, շփուած։

Проглаживать, —ладить բ. ն. հարթել, շփել (մի ժամանակ)։ **—ся** բ. ա. հարթուել, շփուել։

Проглазѣть բ. չ. բաց բերանութիւն անել (մի ժամանակ)։

Проглатывать, —лотить բ. ն. կլանել, կուլ տալ։ **—ся** բ. ա. կլանուել։

Проглотить տ. **Проглатывать.**

Проглоданный ած. կրծոտած։

Проглодать բ. չ. կրծել, կրծոտել։

Проглоченный ած. կլանուած։

Проглядывать, —лянуть բ. չ. երեւել, երեսը ցոյց տալ, նշմարուել։

Проглядывать, —дѣть բ. ն. զբաղուել դիտելով կամ զննելով || անուշադրութեամբ անցկացնել։

Прогнаніе գ. չ. վռնդելը, արտաքսելը, դուրս անելը։

Прогнанный ած. արտաքսուած, վռնդուած։

Прогнать տ. **Прогонять.**

Прогнивать —гнить բ. ն. հոտել, լըղքել, փտել (բոլորովին)։

Прогнѣвлять, —нѣвать, —нѣвить բ. ն. բարկացնել, զայրացնել։ **—ся** բ. ա. բարկանալ, զայրանալ։

Проговорённый ած. ասուած, խօսուած, արտասանուած։

Проговаривать, —ворить բ. չ. ասել, արտասանել, խօսել, սկսել խօսել, խօսակցութիւնը վերջացնել։ **—ся** բ. ա. ասուել, արտասանուել։

Проговѣть բ. չ. ապաշխարել (մի ժամանակ)։

Проголодать բ. չ. քաղցածութիւնից տանջուել։ **—ся** բ. ա. քաղցենալ, անօթանալ։

Прогонка գ. ի. զրաստավաճառութիւն, անասնավաճառութիւն, չոլվարութիւն։

Прогонный ած. նախրի ճանապարհի || ձիու անցած ճանապարհի։

Прогонщикъ գ. ա. անասնավաճառ, զրաստավաճառ, չոլվար։

Прогонъ գ. ա. ջրի վրայով տանել || նախրի ճանապարհ || ձիու գնացած ճանապարհ || զրաստավաճառութիւն, չոլվարութիւն։

Прогоны գ. ա. յգ. ձիու համար վճար (փոստի կառքով գնալիս)։

Прогонять, —гнать բ. ն. վռնդել, արտաքսել, վանել։ **—ся** բ. ա. արտաքսուել, վռնդուել։

Прогорать, —рѣть բ. չ. այրուել (բոլորովին)։

Прогоревать բ. չ. մի ժամանակ ախուվախ քաշել։

Прогорланить բ. ն. բղաւել, ճղաւել, գաղկա տանել (մի ժամանակ)։

Прогорклость գ. ի. դառնութիւն, կծուահամութիւն։

Прогорклый ած. դառն, կծուահամ, ծթուած։

Прогоркнуть բ. չ. դառնանալ, կծուահամնալ։

Прогорѣлый ած. բոլորովին այրուած։

Прогорѣть տ. **Прогорать.**

Прогостить բ. չ. մի ժամանակ հիւր մնալ

Програ́мма գ. ի. ծրագիր, հիմնագիր, յայտագիր։

Прогреба́ть —рести́, —ре́сть բ. ն. քերելով մաքրել։

Прогребённый ած. քերուած, քերելով մաքրուած։

Прогремѣ́ть բ. չ. որոտալ, գոռալ, գոր-գուոցը քցել (մի ժամանակ)։

Прогресси́вный ած. յառաջադիմական։

Прогресси́стъ գ. ա. մարդիկ յառաջադիմութեան, նախանձախնդիր յառաջադիմութեան։

Прогре́ссія գ. ի. յառաջատուութիւն։

Прогре́съ գ. ա. յառաջադիմութիւն, զարգացում։

Прогрести́, —ре́сть տ. **Прогреба́ть.**

Прогрохота́ть բ. չ. ձայն տալ, որոտալ (մի ժամանակ)։

Прогрузи́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. ժամանակ գործ դնել բառնալու, բեռնաւորել, բառնալ (նաւը)։

Прогрусти́ть բ. ն. տխրութեամբ անցկացնել ժամանակը։

Прогрыза́ть, —ры́зть բ. ն. բոլորովին կրծել։ **—ся** բ. ա. բոլորովին կրծուել։

Прогры́зенный ած. բոլորովին կրծուած։

Прогрѣва́ть, —рѣ́ть բ. ն. տաքացնել || || երբեմն տաքացնել։ **—ся** բ. ա. տաքանալ։

Прогрѣ́тый ած. տաքացրած, տաքցրած։

Прогу́ливать, —ля́ть բ. ն. (որոշ. ժամանակ) մանգալով անցկացնել։ **—ся** բ. ա. ճեմել, ման գալ։

Прогу́лка գ. ի. մանգալը, շրջագայութիւն։

Прогу́лъ գ. ա. հանգստութեան ժամանակ, պարապ ժամանակ։

Прогу́льный ած. հանգստութեան ժամանակի, պարապութեան։

Прогу́лянный ած. զբօսնելով ժամանակը կորուսած, թրև եկած։

Прогуля́ть տ. **Прогу́ливать.**

Продава́ніе գ. չ. ծախելը, վաճառելը։

Продава́ть —да́ть բ. ն. ծախել, վաճառել։ **—ся** բ. ա. ծախուել, վաճառուել։

Продаве́цъ, —ви́ца գ. ծախող, վաճառող։

Прода́вленный ած. սեղմուելով ծակուած։

Прода́вливать, —дави́ть բ. ն. սեղմելով ծակել, ճնշելով կոտրել։ **—ся** բ. ա. սեղմուելով ծակուել, սեղմուելով կոտրուել։

Продавщи́къ, —щи́ца տ. **Продаве́цъ.**

Прода́жа գ. ի. վաճառելը, ծախս։

Прода́жно մ. կաշառուելով։

Прода́жность գ. ի. վաճառելի լինելը, ծախուող լինելը։

Прода́жный ած. վաճառելի, ծախուող։

Прода́лбливать, —долби́ть բ. ն. փորելով ծակել։ **—ся** բ. ա. փորելով ծակուել։

Про́данный ած. ծախուած, վաճառուած, ծախած, վաճառած։

Прода́ть տ. **Продава́ть.**

Продвига́ть, —ви́нуть բ. ն. շատ յառաջ մղել։ **—ся** բ. ա. խիստ յառաջ մղուել։

Продви́ганный ած. մղուած, սեղմուած (մի ժամանակ)։

Продви́гать բ. ն. մղել (մի ժամանակ),

Продви́нутый ած. խիստ յառաջ մղուած։

Продежу́рить բ. չ. օրապահութիւն անել, հերթակալել։

Продёрганный ած. քաշուած, քաշհանուած։

Продёргивать, —дёрнуть բ. ն. ցնցել, քաշել, թափ տալ։ **—ся** բ. ա. ցնցուել, քաշուել, թափ տրուել։

Продёргивать, —дёргать բ. ն. քաշել, քաշհանել (բոյս)։ **—ся** բ. ա. քաշուել, քաշհանուել։

Проде́ржанный ած. պահուած, գործածուած։

Продéрживать, —жáть բ. ն. պահել, բռնել (մի ժամանակ)։ —ся բ. ա. պահուել (մի ժամանակ)։

Продéржка գ. ի. պահելը, բռնելը (մի ժամանակ)։

Продéрзкій ած. ամենալիրբ։

Продéрзостно մ. ամենալիրբ կերպով։

Продéрзостный տ. Продéрзкій.

Продéрзость գ. ի. մեծ լրբութիւն։

Продёрнутый ած. ցնցուած, քարշուած։

Продёрнуть տ. Продёргивать.

Продиктовáть բ. ն. թելադրել։

Продирáвить բ. ն. ծակել, ծակ անել, ծակծկել։ —ся բ. ա. ծակուել, ծակծկուել։ —ся բ. ա. ծակուել, ծակծկուել։

Продирáвленный ած. ծակուած։

Продирáвѣть բ. չ. ծակուել, ծակ-ծակ դառնալ։

Продирáть, —дрáть բ. ն. պատռել, պատառոտել։ —ся բ. ա. պատռուել, պատառոտուել։

Продли́тельно, —ность, —ный տ. Продолжи́тельно, —ность, —ный.

Продли́ть բ. ն. երկարաձգել, երկարացնել։ —ся բ. ա. երկարաձգուել, երկարացուել։

Продневáть տ. Дневáть.

Продовóльственный ած. պաշար մատակարարող։

Продовóльствіе գ. չ. սնունդ, պաշար, ուտեստ, պարէն, ապրուստ, ուտելիք։

Продовóльствованіе գ. չ. սնունդ տալը, պաշար մատակարարելը։

Продовóльствованный ած. սնունդ տրուած, պաշար մատակարարուած։

Продовóльствовать բ. ն. սնունդ տալ, պաշար տալ։ —ся բ. ա. սնունդ տրուել, պաշար մատակարարուել։

Продолби́ть տ. Продáлбливать.

Продóлбленный ած. փորելով ծակուած։

Продолговáто մ. երկայնաձև։

Продолговáтость գ. ի. երկայնաձևութիւն։

Продолговáтый ած. երկայնաձև։ — мозгъ—երկայնաձև ուղեղ։

Продолжáтель գ. ա. շարունակող, երկարաձգող։

Продолжáть, —жи́ть բ. ն. շարունակել, երկարաձգել։ —ся բ. ա. շարունակուել, տևել։

Продолжённый ած. շարունակուած։

Продолжéніе գ. չ. շարունակելը, շարունակութիւն։

Продолжи́тельно մ. շարունակաբար։

Продолжи́тельность գ. ի. տևողութիւն, տևականութիւն, երկարատևութիւն։ — качáнія - Ճօճման տևողութիւն։

Продолжи́тельный ած. շարունակ, տևական, երկարատև։

Продолжи́ть տ. Продолжáть.

Продóльно մ. լայնութեամբ։

Продóльный ած. լայնութեամբ, լայնանիշ։

Продорóжить տ. Дорóжить.

Прóдранный ած. պատռուած, պատառոտուած։

Продрáть տ. Продирáть.

Продремáть բ. չ. նիրհել, կնքուտել (մի առժամանակ)։

Продрóгнуть բ. չ. դողալ, սառսռել, սրսփալ։

Продувáть, продýть բ. ն. փչել (մաքրելու համար)։ —ся բ. ա. փչուել (մաքր. համար)։

Продувнóй ած. խորամանկ, նենգաւոր։

Продукти́вность գ. ի. պտղաբերութիւն, արդիւնաբերութիւն։

Продукти́вный ած. պտղաբեր, արդիւնաբեր։

Продýктъ գ. ա. արդիւնք, բերք, հանք։

Продýмать բ. չ. մի ժամանակ գործ դնել մտածելու, մտածել (մի առժամանակ)։

Продура́чить բ. չ. յիմարացնել (մի առժամանակ)։ —ся բ. ա. յիմարանալ։
Проду́ть տ. Продува́ть.
Проду́шина, —шинка գ. ի. օդանցք || ծակ (սառոյցի վրայ)։
Продырённый ած. ծակուած։
Продыря́ть, —ри́ть բ. ա. ծակել, ծակ անել։ —ся բ. ա. ծակուել։
Продыша́ть բ. չ. շնչել (մի ժամանակ)։
Продѣва́ніе գ. չ. անցկացնելը, մտցնելը։
Продѣва́тельный ած. անցկացնող, մտցնող։
Продѣва́ть, —дѣть բ. ն. անցնել, անցկացնել, մտցնել։ —ся բ. ա. անցկենալ, մտնել։
Продѣ́ланный ած. արուած։
Продѣ́лать բ. ն. շինել, անել (մի ժամանակ)։
Продѣ́лка գ. ի. բացուածք, ծակ || խորամանկութիւն, արարմունք։
Продѣ́лывать, —дѣ́лать բ. ն. մէջն անել, բացանել։ —ся բ. ա. մէջը անցուորուել։
Продѣ́льный ած. անցկացնելու։
Продѣ́тый ած. անցկացրած, մտցրած։
Продѣ́ть տ. Продѣва́ть.
Проекти́ровать բ. ն. նախագծել։
Прое́ктный ած. նախագծի։
Прое́ктъ գ. ա. նախագիծ, առաջարկութիւն։
Прое́кція գ. ի. ստորագծում || օդընկեցութիւն։
Проёмный ած. մանող-ելնող, անցկենող (մեխ և այլն)։
Проёмъ գ. ա. բացուածք, ծակ։
Прожа́ренный ած. լաւ տապակուած։
Прожа́ривать, —рить բ. ն. լաւ տապակել || տապակել (մի որոշ. ժամանակ)։ —ся բ. ա. լաւ տապակուել։
Прожа́ть տ. Прожима́ть и прожина́ть.
Прожда́нный ած. սպասած։
Прожда́ть բ. ն. սպասել (առժամանակ)։
Прожёванный ած. ծամուած։
Прожёвывать, —жева́ть բ. ն. ծամել, լաւ ծամել։ —ся բ. ա. ծամուել։
Прожектёръ գ. ա. նախագծներ պատրաստող։
Прожекти́ровать տ. Проекти́ровать.
Прожелоби́ть տ. Желоби́ть.
Про́желть գ. ի. դեղնագոյն, դեղնախառն։
Проже́чь տ. Прожига́ть.
Прожива́ніе գ. չ. ապրելը, կենալը։
Прожива́ть, —жи́ть բ. չ. ապրել (մի ժամանակ) || բնակել, կենալ || ծախսել, ուտել։ —ся բ. ա. ապրել։
Прожига́льный ած. այրելով ծակող։
Прожига́ніе գ. չ. այրելը, այրելով ծակելը։
Прожига́тельный տ. Прожига́льный.
Прожига́ть, проже́чь բ. ն. այրելով ծակել։ —ся բ. ա. այրուելով ծակուել։
Прожжённый, —жёный ած. այրուած, այրելով ծակուած։
Прожи́лина, —линка տ. Прожи́локъ.
Прожи́локъ, —жи́лочекъ գ. ա. խազ, երակ, տամար (մարմարի և այլ հանքերի)։
Про́жиль գ. ի. նուրբ երակ (մարմնի վրայ)։
Прожима́ть, —жа́ть բ. ն. քամել, մզել։
Прожи́нать, —жа́ть բ. ն. հնձել մի առժամանակ։
Прожи́токъ գ. ա. սնունդ, միջոց։
Прожи́точный ած. սնունդի։
Прожи́тый ած. ապրած || ծախսած։
Прожи́ть տ. Прожива́ть.
Прожитьё գ. չ. սննդելը, կերակրելը։
Прожо́га գ. ի. այրուած տեղ։
Прожо́ра գ. ի. շատակեր, ըկլիկ։
Прожо́рливо մ. շատակերութեամբ։

Прожо́рливость գ. ի. շատակերութիւն, ըկլկութիւն։

Прожо́рливый ած. շատակեր, ըկլկ։

Прожо́рство տ. Прожо́рливость.

Прожужжа́ть բ. չ. տզզալ, բզզալ։ — у́ши—ականջ տանել (շատ բզզալով)։

Про́за գ. ի. արձակ ձև գրուածքի։

Проза́икъ գ. ա. արձակարան, արձակագիր, արձակ գրող (մատենագիր)։

Прозаи́ческій ած. արձակարան, արձակագիր || հասարակ, միակերպ, սովորական։

Прозакла́дывать —ла́довать բ. ն. գրաւ դնել։

Прозва́ніе գ. չ. մականուն։

Прозва́ть տ. Прозыва́ть.

Прозвенѣ́ть բ. չ. ձայնել, ձայն տալ || || ականջը կանչել կամ ձայն տալ։

Про́звище գ. չ. մականուն || աւելորդ անուն։

Прозвони́ть բ. չ. մի ժամանակ զարնել, զանգահարել || զանգահարել պրծնել։

Прозвуча́ть բ. չ. հնչել։

Прозе́кторъ գ. ա. դիահատ, անդամահատ (մարդ.)։

Прозелити́змъ գ. ա. եռանդ. հաւատակիցներ շատացնելու։

Прозели́тъ գ. ա. նորահաւատ, նորամուտ։

Прозимова́ть տ. Зимова́ть.

Прозира́ть, —зрѣва́ть, —зрѣ́ть բ. չ. տեսնել, թափանցնել։

Прознаменова́ть բ. ն. նշանաւոր անել։

Прозопопе́я գ. ի. դիմառնութիւն, ճառ դիմառնական։

Прозо́рливо, —ли́во մ. կորովամտութեամբ։

Прозо́рливость, —ли́вость գ. ի. կորովամտութիւն։

Прозо́рливый, —ли́вый ած. կորովամիտ, կանխագէտ, խորամիտ, սրամիտ, արթնամիտ, խորաթափանց, կորովատես, սրատես, սրատեսիկ։

Прозра́чно մ. թափանցիկ, թափանցիկ կերպով։

Прозра́чность գ. ի. թափանցկութիւն, թափանցիկ լինելը։

Прозра́чный ած. թափանցիկ || պարզ, վճիտ, ականակիտ, զուլալ։

Прозрѣ́ніе գ. չ. տեսնելը || մտքով թափանցելը։

Прозрѣ́ть տ. Прозира́ть..

Прозу́бренный ած. շինած ատամներով || լաւ սերտած։

Прозу́бривать, —ри́ть բ. ն. ատամներ շինել (սղոցին) || լաւ սերտել։

Про́званный ած. կոչուած, կանչուած։

Прозыва́ть, прозва́ть բ. ն. անուն տալ, կոչել, կանչել։ —ся բ. ա. կոչուել, կանչուել։

Прозѣва́ть բ. ն. աչքից փախցնել, յարմար առիթը փախցնել || յօրանջել։

Прозяба́емое ած. գ. չ. բոյս (աճուն)։ Ца́рство прозяба́емыхъ—բոյսերի կարգ։

Прозяба́емость գ. ի. կեանք և աճումն բոյսերի։

Прозяба́ніе գ. չ. աճելը, բուսնելը, աճեցում։

Прозяба́ть բ. չ. աճել, բուսնել։

Прозяба́ть, —зя́бнуть բ. չ. դողալ (ցրտից)։

Прозябе́ніе գ. չ. բուսականութիւն || || բուսնելը, աճելը || բոյս։

Прозя́бнуть տ. Прозяба́ть.

Прои́гранный ած. տանուլ տրուած, կորցրած, կորուսած։

Прои́грывать, —ра́ть բ. ն. կորցնել, տանուլ տալ (խաղ, դործ, պատերազմ և այլն), վնաս սպառնել || խաղալով անցկացնել ժամանակը։ —ся բ. ա. տանուլ տրուել, կորցնել։

Проигрышный ած. կորուստի, տանուլ տուածի։

Проигрышъ գ. ա. կորուստ, տանուլ տուածը, կրուածը։

Пройдоха գ. ի. ծակամուտ, խորամանկ, տակէտակ։

Произведеніе գ. չ. եզրակացութիւն || արդիւնք, բերք || արտադրեալ։ — естественное - բնական բերք, արդիւնք։

Произведённый ած. արդիւնաբերուած, արտադրուած, ծագած։

Произвести, —весть տ. Производить.

Производитель, —льница գ. արդիւնաբերող || արտադրիչ, բազմապատկիչ։

Производительность գ. ի. արդիւնաբերութիւն, պտղաբերութիւն։

Производительный ած. արդիւնաբեր, պտղաբեր։

Производить, —вести, —весть բ. ն. արդիւնաբերել, արտադրել, գործել, շինել, կատարել, ածանցել, ստեղծել։ **—ся** բ. ա. արդիւնաբերուել, ծագել։

Производный ած. ածանցական, ածանցեալ։

Производство գ. չ. նշանակելը, բերելը, բարձրացնելը || գործողութիւն, կատարելը։

Произволеніе գ. չ. յօժարութիւն, կամք։

Произволъ գ. ա. կամակարութիւն, հաճոյք || կամեցողութիւն, յօժարակամութիւն։

Произвольно մ. կամաւոր կերպով || կամակարութեամբ։

Произвольный ած. ինքնակամ, ինքնայօժար, նախայօժար || կամայական։

Произнесеніе գ. չ. արտասանելը, ասելը։

Произнесённый ած. արտասանած, ասած։

Произносить, —нести, —несть բ. ն. արտասանել, ասել։ **—ся** բ. ա. արտասանուել, ասուել։

Произношеніе գ. չ. արտասանութիւն, արտասանելը, ասելը։

Произойти տ. Происходить.

Произраждать բ. ն. ծնել, պտղաբերել, աճել։

Произрастать, —расти բ. չ. բուսնել։

Произрастеніе գ. չ. բուսնելը։

Произрасти տ. Произрастать.

Произшествіе գ. չ. եղելութիւն, դէպք, պատահմունք, անցք։

Пройма գ. ի. բացուածք || ականջի բլթակը ծակող օղ։

Проймать բ. ն. ծակել (ականջները)։

Проименованіе գ. չ. անուանելը, մականուն տալը։

Проименованный ած. անուանուած, մականունը դրուած։

Проименовывать, —вать բ. ն. անուանել, մականուն տալ։ **—ся** բ. ն. անուանուել, մականուն տրուել, ստանալ։

Происки գ. ա. յգ. հնարներ, խորամանկութիւն։

Проискивать, —кать բ. ն. որոնել։

Происканный ած. որոնած։

Проистекать, —течь բ. չ. հոսել, դուրս հոսել, բղխել || ծագել, ծնել, ելնել։

Проистеченіе գ. չ. հոսելը, բղխելը, ծագելը։

Происходить, произойти բ. չ. բղխել, ծնել, ծագել, դուրս գալ, ելնել || լինել, կատարուել, շարունակուել։

Происходящій ած. բղխող, ծագող։

Происхожденіе գ. չ. ծագում։ — видовъ — ծագումն տեսակների, տեսակների ձեւափոխութիւն։

Происшествіе տ. Произшествіе.

Происшедшій ած. բղխած, ծնած, դուրս եկած։

Пройти տ. Проходить.

Пройтися բ. ա. շրջել, անցնել (մէկ անգամ)։

Прокаженный ած. բորոտ, բորոտած։

Проказа գ. ի. բոր, բորոտութիւն, գո-

դութիւն, քոսոտութիւն։

Прока́зить բ. չ. յիմարութիւններ կամ չարութիւններ անել։

Прока́зливый ած. ծաղրածու, հանաքչի։

Прока́зникъ, —ница գ. ծաղրածու, հանաքչի (մարդ)։

Прока́зничать տ. **Прока́зить.**

Прока́зы գ. ի. յգ. հանաքներ, ծաղրածութիւններ։

Прока́ливать, —ли́ть բ. ն. Թրծել, հրացնել, հրաշէկ անել։

Прока́лывать, —коло́ть բ. ն. ծակել, մէջը ծակել, ծակոտել։ **—ся** բ. ա. ծակուել, մէջը ծակուել։

Прокаля́кать բ. չ. խօսել, զրուցել, (մի առժամանակ)։

Прока́пчивать, —копти́ть բ. ն. ապխտել, ծխոտել։ **—ся** բ. ա. ապխտուել, ծխոտուել։

Прока́пывать, —ка́пать բ. չ. կաթկթեցնել, կաթեցնել։

Прока́пывать, —копа́ть բ. ն. փորել։ **—ся** բ. ա. փորուել։

Прокарау́ливать, —рау́лить բ. ն. պահպանել || զարթուն մնալ։

Прока́рмливать, —корми́ть բ. ն. կերակրել, սնուցանել, ջամբել։ **—ся** բ. ա. կերակրուել, սնուցուել։

Прока́танный ած. գլորուած։

Проката́ть տ. **Прока́тывать.**

Прокати́ть տ. **Прока́тывать.**

Прока́тка գ. ի. Ճնշելը, տափակացնելը։

Прока́тный ած. գլորուող || վարձուած, վարձով տուած։

Прока́тъ գ. ա. գլանակ || վարձագին, վարձի վճար։ **На прока́тъ**—վարձով։

Прока́тывать, — та́ть, —ти́ть բ. ն. գլորել || շրջել, ման ածել, ման գալ (կառքով) || ծախսել (կառքով ման գալու համար)։ **—ся** բ. ա. գլորուել։

Прокача́ть տ. **Прока́чивать.**

Прокача́ться բ. ա. մի փոքր ժամանակ ճօճել, ճլորսի խաղալ, տարուբերուել։

Прока́чивать, —ча́ть բ. ն. օրօրել (երեխայ)։

Прока́шливать, —лять բ. չ. հազալ։ **—ся** բ. ա. հազալով խորխել, կոկորդը խորխից մաքրել։

Проква́шенный ած. թթուեցրած։

Проква́шивать, —ква́сить բ. ն. թթուեցնել։

Проки́данный ած. մէջից ձգուած, կորցրած։

Проки́дывать, —да́ть բ. ն. մէջից ձգել || կորցնել, ծախսել, ձգել (մի ժամանակ)։

Проки́дывать, —ки́нуть բ. ն. մի կողմ ձգել։ **—ся** բ. ա. մի կողմ ձգուել։

Проки́нутый ած. մի կողմ ձգուած։

Проки́нуть տ. **Проки́дывать.**

Прокипа́ть, —пѣ́ть բ. չ. բոլորովին եփուել։

Прокипяти́ть բ. ն. բոլորովին եփել։ **—ся** բ. ա. բոլորովին եփուել։

Прокиса́ть, —ки́снуть բ. չ. թթուել։

Про́кисель գ. ի. քիչ թթուութիւն։

Проки́слый ած. թթուած, փոքր ինչ թթու։

Проки́снуть տ. **Прокиса́ть.**

Прокла́дка գ. ի. երկու տախտակների մէջ դրուելիք։

Прокладно́й ած. երկու տախտակների մէջ դրուելու։

Прокла́дывать, —кла́сть, проложи́ть բ. ն. երկու տախտակների մէջ դնել, փաթաթել, դարսել || տուգել || հաշուի մէջ սխալուել։ **—ся** բ. ա. դարսուել։

Прокла́дывать, —ложи́ть բ. ն. բանալ, բաց անել։ **—ся** բ. ա. բացուել։

Проклажа́ться բ. ա. զուարճանալ, զբօսնել, քէֆ անելով քաշ գալ, շատ քնել եւայլն։

Проклама́ція գ. ի. յայտարարութիւն, ծանուցում։

Прокламировать բ. ն. յայտարարել, յայտնել, հրատարակել։

Прокласть տ. Прокладывать.

Проклёванный ած. կտուցով ծակծըկուած։

Проклёвывать, —левать, —клюнуть —ся բ. ա. կտուցով ծակծկուել։

Проклеенный ած. սոսնձով ամրացած։

Проклеивать, —клеить բ. ն. սոսնձել, սոսնձով ամրացնել։ —ся բ. ա. սոսնձով ամրանալ։

Прокликать բ. ն. կանչել (մի որոշ. ժամանակ)։

Проклинание գ. չ. նզովելը, անիծելը։

Проклинать, проклясть բ. ն. անիծել։ —ся բ. ա. անիծուել։

Проклинивать, —нить բ. ն. սեպի օգնութեամբ ճեղքել։

Проклюнуть տ. Проклёвывать.

Проклясть տ. Проклинать.

Проклятіе գ. չ. անէծք ‖ նզովք, բանադրանք։

Проклятый ած. անիծած, անիծեալ ‖ ‖ նզովեալ։

Проковывать, —вать բ. ն. նալելով ծակել ‖ լաւ նալել ‖ մի ժամանակ գործ դնել նալելու համար։

Проковыривать, —рять բ. ն. ծակել խառնխառելով։

Проковырянный ած. խառնխառնելով ծակուած։

Прокозыривать, —рять բ. չ. յաղթել թղթերը խաղալ (թղթախաղի մէջ)։

Проколачивать, —лотить բ. ն. խըփելով մաշեցնել, անցկացնել։

Проколотый ած. ծակուած, կտրտուած։

Проколоть տ. Прокалывать.

Проколоченный ած. խփելով մաշուած։

Проколупанный ած. քչփորելով ծակուած։

Проколупывать, —пать բ. չ. քչփորելով ծակել։

Проконопаченный ած. լաւ կպրտած։

Проконопачивать, —патить բ. ն. լաւ կպրել, լաւ ձիւթել։ —ся բ. ա. լաւ կպրտուել։

Проконсулъ գ. ա. բդեշխի օգնական, պրոկոնսուլ (հռոմ.)։

Проконсульскій ած. բդեշխի օգնականի։

Прокопанный ած. փորուած, պեղուած։

Прокопать տ. Прокапывать.

Прокопный ած. խրամի, խրամատի։

Прокоптить տ. Прокапчивать.

Прокоптѣлый ած. ծխոտած, մխոտած։

Прокоптѣть բ. չ. լաւ ծխոտուել, ապխտանալ։

Прокопчённый ած. ծխով ապխտած։

Прокопъ գ. ա. խրամ, խրամատ, փորուած տեղ։

Прокормить տ. Прокармливать.

Прокормленіе, —мка գ. կերակրելը, սնընդելը, դլեցում ‖ սնունդ, պարէն։

Прокормленный ած. կերակրուած, սընուած։

Прокормъ գ. ա. կերակրելը ‖ սնունդ, պարէն ‖ սննդադրամ։

Прокосить բ. ն. (մի ժամանակ) հնձել։

Прокочёвывать, —чевать բ. չ. (մի ժամանակ) թափառել, թափառելով (մի ժամանակ) մի տեղում մնալ։

Прокошенный ած. հնձուած։

Прокрадываться, —расться բ. ա. սողալ, սողոսկել, գաղտնագողի մտնել։

Прокрасить տ. Прокрашивать.

Прокрасться տ. Прокрадываться.

Прокрашенный ած. ներկուած, ներկ քսուած։

Прокрашивать, —расить բ. ն. ներկել, ներկ քսել։ —ся բ. ա. ներկուել, ներկ քսուել։

Прокрикивать —чать բ. ն. բղաւել, ձայնել, ձայնելով կանչել։

Прокудливый ած. չարաճճի, չար, սըտահակութիւններ անող։

Прокуликáть բ. չ. հարբենալ (մի ժամանակ)։

Прокупáть բ. չ. մի ժամանակ լողացնել։ —ся բ. ա. լողանալ (մի ժամանակ)։

Прокýренный ած. խնկարկուած, բուրած։

Прокýривать, —рúть բ. ն. խնկարկել։ —ся բ. ա. բուրել։

Прокурóрская ած. գ. ի. դատախազի սենեակ կամ տունը։

Прокурóрскій ած. դատախազի։

Прокурóрство գ. չ. դատախազութիւն։

Прокурóръ գ. ա. դատախազ։

Прокýсанный, —кýшенный ած. խածելով ծակուած։

Прокýсывать, —сúть բ. ն. խածելով ծակել, կտրել։ —ся բ. ա. խածելով ծակուել։

Прокутúть բ. ն. ծախսել, ուտել, խմել, վատնել։ —ся բ. ա. ծախսուել, վատնուել։

Прокýшенный տ. Прокýсанный.

Прокъ գ. ա. օգուտ, շահ։

Пролагáть, —ложúть բ. ն. բանալ, բաց անել, հարթել։

Пролáза տ. Пройдóха.

Пролáзить բ. չ. մագլցել, վերելակել, ելնել (բոլոր ժամանակ)։

Пролáзничáть տ. Пролáзить.

Пролáзъ գ. ա. ծակ (որից կարելի է սողալով անցնել)։

Пролáкомливать, —лáкомить բ. ն. ծախսել անուշեղէնների վրայ, փողը վատնել։ —ся բ. ա. ծախսուել անուշեղէնների վրայ։

Пролáмывать, —ломáть բ. չ. ծակել, կոտրելով ծակ բանալ, կոտրել, ջարդել || —ся բ. ա. կոտրելով բաց անուել (ծակ կամ անցք)։

Пролáмывать, —ломúть բ. ն. ջարդել, կոտրել։ —ся բ. ա. ջարդուել։

Пролáщивать, —лощúть բ. ն. ողորկել, շփել։ —ся բ. ա. ողորկուել, շփուել։

Пролáять բ. չ. հաչել (մի ժամանակ)։

Пролегáть բ. չ. լինել, գտնուել, անցնել։

Пролежáлый ած. товáръ պառկած, մնացած (ապրանք)։

Пролежáть տ. Пролéживать.

Прóлежень գ. ա. վէրքեր, խոցեր (երկար հիւանդ պառկելուց)։

Пролéживать, —жáть բ. չ. քնած մնալ (մի ժամանակ) || — бокá — երկար պառկելով կողքերը ցաւացնել։

Пролетаріáтъ գ. ա. չքաւորների դասակարգ, սինլքորներ։

Пролетарій ած. չքաւոր, սինլքոր։

Пролетáть, —тѣ́ть բ. չ. անցկենալ (թռչելով) || արագութեամբ հեռանալ։

Пролётка գ. ի. քառանիւ թեթեւակ (կառք)։

Пролётный ած. անցնելու, թռչելու (թռչուններ) || անցնող։

Пролётъ գ. ա. թռչելով անցնելը (թռչ.) | || ծակ, բացուածք || կամար (կամրջի)։

Пролетѣ́ть տ. Пролетáть.

Пролéчивать, —чúть տ. Пролѣ́чивать, —чúть.

Проливáть, —лúть բ. ն. լիքը լցնելով թափել։ —ся բ. ա. լցուելով բերնից թափուել։

Проливнóй ած. յորդահոս — дождь — ջրալի կամ վարար անձրեւ, տարափ, տեղատարափ։

Пролúвъ գ. ա. նեղուց (ծովային)։

Прóлизы գ. ա. յգ. (ականջի) բլթակի ծակեր։

Пролúтіе գ. չ. թափելը։ — крóви — արեան թափելը, արիւնհեղութիւն, սպանութիւն։

Пролúтый ած. լցուած, թափուած։

Проли́ть տ. Пролива́ть.
Прослови́ть բ. ն. որսալ (մի ժամանակ)։
Проло́гъ գ. ա. նախերգանք։
Проло́женный ած. բացուած, շինուած || դրուած, դարսուած։
Проложи́ть տ. Прокла́дывать.
Проло́манный ած. կոտրելով բաց արած (ծակ կամ անցք)։
Пролома́ть տ. Прола́мывать.
Проломи́ть տ. Прола́мывать.
Проло́мленный ած. ջարդուած։
Проло́мный ած. կոտրելու, կոտրող || խրամատի։
Проло́мъ գ. ա. ճեղքուածք, խրամատ, ծակ։
Пролощённый ած. ողորկուած, յղկուած։
Проль́сина գ. ի. գունարաց տեղ, գունաթափ տեղ։
Пролѣза́ть, —лѣзть բ. չ. մագլցել, մագլցելով անցնել։
Пролѣни́ться բ. ա. ծուլանալ, ծուլութիւն անել։
Пролѣ́ска, —лѣ́сникъ գ. կմշտալուկ. բ.։
Пролѣ́сокъ տ. Просѣ́ка.
Пролѣ́товать տ. Лѣ́товать.
Пролѣчённый ած. բուժուած, բժշկուած, լաւացած։
Пролѣ́чивать, —чи́ть բ. ն. բուժել, լաւացնել || ծախսել դեղերի վրայ։ —ся բ. ա. բուժուել, լաւանալ։
Прома́лчивать, —молча́ть բ. չ. լռել, լռութիւն պահպանել, խօսք չասել։
Прома́лывать, —моло́ть բ. ն. աղալ։
Прома́нивать, —ни́ть բ. ն. հրապուրել, խաբուսիկ յոյսեր զարթեցնել։
Промарширова́ть բ. չ. չուել, քայլել։
Прома́тывать, —мота́ть բ. ն. կծկել || վատնել, ծախսել, ուտել։ —ся բ. ա. կծկուել || ծախսուել, վատնուել։
Прома́хивать, —маха́ть, —махну́ть բ. ն. սխալել, անցկենալ (մէկի մօտից) || քշել (ճանճերը) || վատնել (փողերը)։ —ся բ. ա. վրիպել, սխալուել (խփելիս)։
Про́махъ գ. ա. սխալ հարուած, վրիպակ։
Прома́чивать, —мочи́ть բ. ն. թրջել (երբեմնապէս) || սաստիկ թրջել։ —ся բ. ա. սաստիկ թրջուել, ալոդուել։
Прома́яться բ. ա. տանջուել, ցաւ ըզգալ (մի ժամանակ)։
Прома́ячить տ. Ма́ячить.
Промедле́ніе գ. չ. յամեցնելը, ուշացնելը, յապաղում։
Проме́дливать, —лить բ. չ. յամեցնել, ուշացնել։
Проме́жду ն. մէջ, միջև։
Проме́жность գ. ի. երանք, շեք։
Промежу́токъ գ. ա. միջոց, միջնավայր, անջրպետ, բաց տեղ։ — ме́жду двумя́ ре́льсовыми путя́ми—միջուղի։ —ме́жду ба́лками—մարդակամէջ։
Промежу́точный ած. միջասահման, միջնական, մէջ եղած, անջրպետ, միջոցի, միջանկեալ || անթաւոր։
Проме́жъ տ. Проме́жду.
Промелька́ть, —кну́ть տ. Мелька́ть и мелькну́ть.
Промерза́ть, —мёрзнуть բ. չ. սաստիկ կամ բոլորովին սառչել, ցրտահար լինել, ցրտահարուել։
Промёрзлый ած. բոլորովին սառած, ցրտահար եղած։
Промёрзнуть տ. Промерза́ть.
Промётанный ած. քցուած, նետուած։
Промета́ть, —мести́, —ме́сть բ. ն. աւլել, սրբել։ —ся բ. ա. աւլուել, սրբուել։
Прометённый ած. աւլուած, սրբուած։
Промётывать, —мета́ть, —метну́ть բ. ն. քցել, ձգել, նետել, շպրտել։ —ся բ. ա. քցուել, նետուել։
Промечта́ть բ. չ. երազել, երևակայել, ցնորքների յետևի ընկնել (մի առժամանակ)։

Про́мзглость, — **глый,** —**гнуть** *տ.* **Промо́зглость, —глый, —гнуть.**

Промина́ть, —мя́ть *բ. ն. լաւ ճմլել, տրորել, լաւ ճմլթել, լաւ շաղախել, շաղուել || տրորել (կօշիկը), ծեծել || մաշ անել (քրտնած ձիերը, որ չվնասուին)։* **—ся** *բ. ա. լաւ տրորուել։*

Промо́зглость *գ. ի. ապականութիւն, գառնահամութիւն։*

Промо́зглый *ած. ապականուած, գառնահամ։*

Промо́згнуть *բ. չ. ապականուել, գառնահամ լինել։*

Промо́ина *գ. ի. ջրի ողողած կամ տարած տեղ || ջրի փոս։*

Промо́йный *ած. ողողած ջրի || ջրի փոսի։*

Промока́ть, —мо́кнуть *բ. չ. թրջուել, տրցկել։*

Промо́клый *ած. թրջուած, տրցկած։*

Промо́кнуть *տ.* **Промока́ть.**

Промола́чивать, —лоти́ть *բ. ն. կալսել։*

Промо́лвить *բ. ն. ասել, արտասանել (խօսք)։*

Промо́лвленный *ած. ասուած, արտասանուած։*

Промоли́ться *բ. ա. աղօթքի կանգնել կամ մնալ (մի ժամանակ)։*

Промолоти́ть *տ.* **Промола́чивать.**

Промо́лотый *ած. աղացած, աղցած։*

Промоло́ть *տ.* **Прома́лывать.**

Промолча́ть *տ.* **Прома́лчивать.**

Промоло́ченный *ած. կալսած։*

Промора́живать, —ро́зить *բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։* **—ся** *բ. ա. սառչել, պաղել։*

Проmори́ть *բ. ն. անօթի պահել։*

Проморо́женный *ած. սառեցրած, պաղեցրած։*

Проморо́зить *տ.* **Промора́живать.**

Промо́танный *ած. կծկուած || վատնուած։*

Промота́ть *տ.* **Прома́тывать.**

Промо́ченный *ած. սաստիկ թրջուած, տրցկած։*

Промочи́ть *տ.* **Прома́чивать.**

Прому́ченный *ած. տանջուած, չարչարուած։*

Прому́чить *բ. ն. տանջել, չարչարել (մի ժամանակ)։* **—ся** *բ. ա. տանջուել, չարչարուել։*

Промча́ть *բ. ն. արագ սլացնել, քաշել, անցկացնել։* **—ся** *բ. ա. սլանալ, սրընթաց անցկենալ։*

Промши́ть *տ.* **Мшить.**

Промыва́льный *ած. լուալու։*

Промыва́льня *գ. ի. լուացարան։*

Промыва́льщикъ *գ. ա. լուացող։*

Промыва́льщичій *ած. լուացողի։*

Промыва́ніе *գ. չ. լուանալը։*

Промыва́тельное *ած. լուացող դեղ։*

Промыва́тельный *տ.* **Промыва́льный.**

Промыва́ть, —мы́ть *բ. ն. լուալ, ողողել || հեղեղով տանել, քանդել։*

Промы́вка *գ. ի. լուալը, լուացում։*

Про́мыселъ *գ. ա. արուեստ, արհեստ, գործ || շինութիւն, պատրաստարան, ձկնորսների բնակութեան տեղ || հանքատեղի։*

Промысли́тель *գ. ա. խնամող, ապաստանարան շինող || Նախախնամող (Աստուած)։*

Промысли́тельный *ած. Նախախնամիչ, Նախախնամող։*

Промы́слить *տ.* **Промышля́ть.**

Промысло́вый *ած. արհեստի || ձկնորսարանի։*

Про́мыслъ *գ. ա. Նախախնամութիւն։*

Промыта́ривать *տ.* **Прома́тывать.**

Промыта́рить *տ.* **Промота́ть.**

Промы́ть *տ.* **Промыва́ть.**

Промы́шленникъ *գ. ա. արհեստաւոր, արհեստագէտ։*

Промы́шленничій *ած. արհեստաւորի։*

Промы́шленность գ. ա. արհեստագործութիւն, ճարտարութիւն, արուեստագիտութիւն։

Промы́шленный ած. արհեստագործութեան || արհեստով ձեռք բերած || || հայթայթուած։

Промышлёный ած. արհեստագործական։

Промышля́ть բ. չ. պարապել, զբաղուել (որեւէ արհեստով կամ առեւտուրով)։

Промышля́ть, —мы́слить բ. ն. հայթայթել։ —ся բ. ա. հայթայթուել։

Промѣ́на տ. Промѣ́нъ.

Промѣ́ненный ած. փոխուած, փոխանակուած։

Промѣ́нивать, —ня́ть բ. ն. փոխել, փոխանակել։ —ся բ. ա. փոխուել, փոխանակուել։

Промѣ́нный ած. փոխելի, փոխելու։

Промѣ́нщикъ գ. ա. փոխող, փոխանակող (ապրանք եայլն)։

Промѣ́нъ գ. ա. փոխանակութիւն, փոխանակելը || փոխանակագին։

Промѣня́ть տ. Промѣ́нивать.

Промѣ́ривать, —рить, —рять բ. ն. չափել (խորութիւնը)։ —ся բ. ա. չափուել։

Промѣ́ръ գ. ա. չափելը || չափելու մէջ սխալ։

Промѣ́рянный ած. չափուած։

Промѣ́рять տ. Промѣ́ривать.

Промѣ́шанный ած. լաւ շաղախուած։

Промѣ́шивать, —мѣси́ть, —мѣша́ть բ. ն. լաւ շաղախել, լաւ շաղել։ —ся բ. ա. լաւ շաղուել, շաղախուել։

Промѣ́шкивать, —кать բ. չ. յետացնել, ուշացնել։

Промя́кнуть տ. Мя́кнуть.

Промя́тый ած. տրորուած, լաւ ճմռթուած։

Промя́ть տ. Проминáть.

Пронáшивать, —носи́ть բ. ն. տանել, ածել, կրել (առժամանակ) || հագնելով ծակել (զգեստ)։ —ся բ. ա. տարուել, կրուել || մաշուել։

Пронесённый ած. տարուած || տարածուած || փախած։

Пронести́ տ. Проноси́ть.

Пронзáть, —зи́ть բ. ն. ծակել, թափանցել։ —ся բ. ա. ծակուել, թափանցուել։

Пронзённый ած. ծակուած, թափանցուած։

Пронзи́тельно մ. սուր, թափանցող։

Пронзи́тельность գ. ի. սրութիւն, թափանցիկ լինելը։

Пронзи́тельный ած. սուր, հատու, թափանցիկ։

Пронзи́ть տ. Пронзáть.

Прони́зывать, — зáть բ. ն. զարդարել միջոցները (մարգարիտ) || (մի ժամանակ) շարել թելի վրայ։

Прóнизъ գ. ի. ուլունք, հուլունք։

Проникáніе գ. չ. թափանցելը, թափանցում։

Проникáть, —ни́кнуть բ. ն. թափանցել, ծակել։ —ся բ. ա. ծակուել, թափանցուել։

Проникáющій ած. թափանցող։ Легкó-проникáющій—դիւրաթափանց։

Прони́кнутый ած. ծակուած, թափանցուած։

Проницáемость գ. ի. թափանցում, թափանցելիութիւն։

Проницáемый ած. թափանցելի։

Проницáтельность գ. ի. նրբամտութիւն, կորովամտութիւն։

Проницáтельный ած. նրբամիտ, նրբահայեաց, կորովամիտ, խորիմաց, խորամիտ, խորախուզ, սրամիտ, արագամիտ, խորաթափանց, սրատեսիկ։

Проницáть տ. Проникáть.

Проноси́ть տ. Пронáшивать.

Проноси́ть, —нести́ բ. ն. տանել, կր-

րել || տարածել || փախչել, սլանալ։
—ся բ. ա. տարուել || տարածուել || || փախչել։

Проно́сное ած. գ. չ. լուծողական։

Проно́сный ած. յարմար, յաջող։

Проно́шенный ած. տարուած, կրուած || || մաշուած։

Проны́ра գ. չ. ծակամուտ, խարդախ (մարդ)։

Проны́ривать, —рну́ть բ. չ. սուզուել, սկել։

Проны́рить բ. չ. խարդախութիւններ անել։

Проны́рливость գ. ի. խորամանկ բնաւորութիւն։

Проны́рливый ած. խորամանկ, հնարիմաց։

Пронырну́ть տ. **Проны́ривать.**

Проны́рство գ. չ. խորամանկութիւն։

Проны́рствовать բ. չ. խորամանկութիւն անել։

Проны́рщикъ, —щица տ. **Проны́ра.**

Пронѣ́житься բ. ա. փափկասէր կեանք վարել, փափկանալ, քնքշանալ։

Проню́ханный ած. հոտոտած || քաշած, գործադրած (քթախոտ)։

Проню́хивать, —хать բ. ն. հոտ առնել, հոտ քաշել || ծախսել քթախոտի վրայ։

Проня́нчить տ. **Ня́нчить.**

Прообразо́ванный ած. վերանորոգուած։

Прообразова́тель գ. ա. վերանորոգող։

Прообразова́тельно մ. վերանորոգիչ կերպով։

Прообразова́тельный ած. վերանորոգիչ։

Прообразо́вывать, —зова́ть բ. ն. վերանորոգել։ —ся բ. ա. վերանորոգուել։

Прóобразъ գ. ա. նշանարան, նշան։

Прообѣ́дать բ. չ. երկար նստել ճաշի սեղանի վրայ, ճաշ անել։

Проора́ть բ. ն. ակօսել, հերկել || գոռալ, ոռնալ։

Проóхать բ. չ. մի ժամանակ հառաչել, ախուվախ քաշել։

Пропага́нда գ. ի. քարոզութիւն, ձգտում որևէ կարծիք տարածելու | ժողով հռովմէական դաւանութիւնը տարածելու, ծառայող։

Пропага́ндировать բ. ն. քարոզել, տարածել։

Пропаганди́стъ գ. ա. քարոզող (որևէ գաղափար կամ կարծիք)։

Пропада́ть, —па́сть բ. չ. կորչել, անհետանալ, փչանալ, չքանալ || ապականել, փտել։

Пропа́жа գ. ի. կորուստ, կորած իր։

Пропа́ивать, —пои́ть բ. ն. խմացնել, խմիչքի վրայ ծախսել։

Пропа́лзывать, —ползти́ բ. ն. մագլցել, սողալով անցկենալ։

Пропали́ть բ. չ. մի ժամանակ կրակ անել, հրացան արձակել։

Пропало́й ած., **на пропалу́ю** տ. **Напропалу́ю.**

Пропа́лывать, —поло́ть բ. ն. քաղհանել։ —ся բ. ա. քաղ հանուել։

Пропа́рывать, —поро́ть բ. ն. պատռել, պատառոտել։ —ся բ. ա. պատռուել, պատառոտուել։

Пропасова́ть տ. **Пасова́ть.**

Пропасти́ բ. ն. արածացնել։

Пропастно́й ած. դժուար, անյարմար։

Пропа́сть տ. **Пропада́ть.**

Про́пасть գ. ի. խորխորատ, վիհ, անդունդք || խիստ շատ, անհուն բազմութիւն։

Пропа́ханный ած. լաւ հերկուած։

Пропа́хивать, —ха́ть բ. ն. լաւ հերկել։ —ся բ. ա. լաւ հերկուել։

Пропа́шка գ. ի. լաւ հերկելը։

Пропа́шникъ գ. ա. մարգերի մէջ ակօս փորող գործիք։

Пропа́щій ած. կորած, իր կորստեան մօտ։

Пропеде́втика գ. ի. նախապատրաս-

տական վարժութիւն, նախագիտելիք (որևէ գիտութեան)։

Пропека́ть, пропе́чь բ. ն. խաշել։ —ся բ. ա. խաշուել։

Пропере́ть տ. Пропира́ть.

Пропеча́тать բ. ն. մի ժամանակ տպել։

Пропечённый ած. խաշուած, տպուած։

Пропива́ть, —пи́ть բ. ն. խմելու համար վատնել, խմել։ —ся բ. ա. խմելով ունեցածը վատնել։

Пропиле́нъ գ. ա. պրօպիլէն (քիմ. բառ.)։

Пропилённый ած. սղոցած։

Пропи́ливать, —ли́ть բ. ն. սղոցել || մի ժամանակ գործ դնել սղոցելու համար։

Пропи́лъ գ. ա. պրօպիլ (քիմ.)։

Пропина́ть, —пя́ть բ. ն. խաչել, խաչի վրայ հանել, խաչ հանել։

Пропёртый ած. ճնշուած, սեղմուած։

Пропира́ть, —пере́ть բ. ն. ճնշել, սեղմել։

Пропирова́ть բ. չ. խնճոյքներ անել։

Прописа́ніе գ. չ. մանրամասն գրելը, հանգամանօրէն նկարագրելը։

Пропи́санный ած. գրուած || ցուցակագրուած || կարգադրուած։

Прописа́ть տ. Пропи́сывать.

Пропи́ска գ. ի. մանրամասն գրել հանգամանքը || նշանակելը, ցուցակագրելը։ — па́спорта || վաւերացնելը, ստորագրելը (անցաթղթի վրայ), վաւերագիր։

Прописно́й ած. խոշոր։ —ная бу́ква— գլխատառ։

Пропи́сывать, —писа́ть բ. ն. գրել, նկարագրել || ցուցակագրել, ցուցակ անցկացնել || ստորագրել, կարգադրել։ —ся բ. ա. գրուել։

Про́пись գ. ի. օրինակ գրութեան, օրինակ գեղագրութեան։

Пропита́ніе գ. չ. սնունդ, պարէն, ապրուստ, ուտելիք։

Пропи́танный ած. սնուցուած, կերակրուած։

Пропи́тывать, —пита́ть բ. ն. սնուցանել, կերակրել։ —ся բ. ա. սնուցանուել, կերակրուել || տոգորուել։

Про́питый ած. խմելու վրայ վատնած, արբեցողութեամբ վատնած։

Пропи́ть տ. Пропива́ть.

Пропи́ханный, —хнутый ած. ներս խրուած։

Пропи́хивать, —ха́ть, —пихну́ть բ. ն. ներս խրել։ —ся բ. ա. ներս խրուել։

Пропища́ть բ. չ. ճղճղալ || մի ժամանակ ճղճղալ։

Пропла́вать բ. չ. լողալ, նաւարկել (մի առժամանակ)։

Пропла́кать բ. չ. լալ, ողբալ (մի ժամանակ)։

Проплета́ть, —лести́ բ. ն. հիւսել։ —ся բ. ա. հիւսուել։

Проплетённый ած. հիւսուած։

Проплута́ть բ. չ. խաբել, խարդախութիւն անել (մի ժամանակ)։

Проплыва́ть, —плы́ть բ. չ. լողալ, լողալով անցկենալ։

Пропля́сывать, —са́ть բ. չ. պարել։

Проповѣ́даніе գ. չ. քարոզելը։

Проповѣ́данный ած. քարոզուած || ուսուցուած։

Проповѣ́датель գ. ա. քարոզիչ, քարոզող։

Проповѣ́дать տ. Проповѣ́дывать.

Проповѣ́дникъ գ. ա. քարոզիչ, քարոզող, քարոզախօս։

Проповѣ́днически մ. քարոզախօսի նման, քարոզչի նման։

Проповѣ́днический ած. քարոզչի։

Проповѣ́дничество գ. չ. քարոզչութիւն։

Проповѣ́дничій տ. Проповѣ́днический.

Проповѣдно́й, —вѣ́дный ած. քարոզի։

Проповѣ́дывать, —дать բ. ն. քարոզել || ուսուցանել, քարոզ տալ || հրա-

տարածել։ —ся է. ա. քարոզուել, ուսուցանուել։

Про́повѣдь գ. ի. քարոզ, քարոզութիւն։

Пропоённый ած. խմացրած, խմցրած || || խմելու վրայ ծախսած։

Пропо́й գ. ա. փողի վատնելը (արբեցութեան համար)։

Пропои́ть տ. **Пропа́ивать.**

Пропо́йца գ. չ. հարբեցող, հարբան, արբեցութեան համար փող վատնող։

Пропола́скивать, —лоска́ть է. ն. ողողել, լուալ։ **—ся** է. ա. ողողուել, լուացուել։

Проползáть տ. **Пропа́лзывать.**

Пропо́лзать է. չ. չոչ գնալ, չորեքթաթ անել, սողոսկել։

Проползти́ տ. **Пропа́лзывать.**

Прополо́сканный ած. ողողուած, լուացուած։

Прополоска́ть է. ն. մի քիչ ողողել, լուալ։

Пропо́лотый ած. քաղհանուած։

Прополо́ть տ. **Пропа́лывать.**

Пропо́льзовать է. ն. մի ժամանակ բուժել, բժշկել։

Пропо́ротый ած. պատռուած, պատռտուած։

Пропоро́ть տ. **Пропа́рывать.**

Пропорошённый ած. մաղուած, փոշին միջից անցկացրած։

Пропороши́ть է. ն. մաղել, փոշին միջից անցկացնել։

Пропорхну́ть է. չ. ոստնելով անցնել։

Пропорціона́льно մ. համեմատաբար։

Пропорціона́льность գ. ի. համեմատական մեծութիւն։

Пропорціона́льный ած. համեմատական։ **—ныя вели́чины**—համեմատական քանակութիւններ։ **— ли́ніи**— համեմատական գծեր։

Пропо́рція գ. ի. համեմատութիւն։

Пропости́ться է. ա. մի առժամանակ պաս պահել։

Пропотѣ́ть է. չ. մի առժամանակ քրտնել։

Пропры́гать է. չ. մի առժամանակ վեր-վեր թռչել։

Пропря́сть է. ն. մանել (մի ժամանակ)։

Пропуска́ніе գ. չ. թողնելը, անցկացնելը, քամելը։

Пропуска́ть, —пуща́ть, —пусти́ть է. ն. թողնել, անցկացնել, ներս թողնել || թողնել և անցնել, մոռանալ || || քամել, մզել։ **—ся** է. ա. թողնուել || || քամուել։

Пропускно́й ած. թողնող, իր միջից անցկացնող։ **—ная бума́га**—հեղուկ քամող թուղթ, ծծուն թուղթ։

Про́пускъ գ. ա. անցնելը || թոյլտուութիւն անցնելու || անցաթուղթ || մոռացմամբ բաց թողած (բառ և այլն)։

Пропусти́ть տ. **Пропуска́ть.**

Пропутеше́ствовать է. չ. մի ժամանակ ճանապարհորդութիւն անել։

Пропу́щенный ած. թողած, թողնուած || || քամուած։

Пропья́нствовать է. չ. հարբելով անցկացնել ժամանակը։

Пропѣва́ть, —пѣ́ть է. ն. երգել (մի ժամանակ)։

Пропѣ́тый ած. երգուած, երգած։

Пропя́тіе գ. չ. խաչելը || խաչելութիւն։

Пропя́тый ած. խաչած, խաչուած։

Прорабо́тывать, —рабо́тать է. ն. աշխատել (մի առժամանակ)։

Прора́мка, прора́мочка գ. ի. ուսնոց (շալկի)։

Прораста́ть, —расти́ է. չ. ուրիշ բանի մէջ լինելով բուսնել։

Про́рванный ած. կտրուած, պատռուած։

Прорва́ть տ. **Прорыва́ть.**

Проревѣ́ть է. չ. ոռնալ || բղաւել։

Прорека́тель տ. **Прорица́тель.**

Прорека́ть, —ре́чь է. ն. քարոզել, նա-

խագուշակել, մարգարէանալ։ —ся բ. ա. նախագուշակուել։

Прореченіе տ. Прорица́ніе.

Проре́чь տ. Прорека́ть.

Проржа́вѣть բ. չ. տեղ-տեղ ժանգոտել։

Проржа́ть բ. չ. խրխնջալ (մի որոշ ժամանակի ընթացքում)։

Прорисо́ванный ած. ընդօրինակած, հանած նկար (կաթնապակու կամ թափանցիկ թղթի վրայ)։

Прорисо́вывать, —сова́ть բ. ն. արտանկարել, ընդօրինակել, նկարը հանել (կաթնապակու կամ թափանցիկ թղթի վրայ)։ —ся բ. ա. արտանկարուել, ընդօրինակուել։

Прори́сь գ. ի. արտանկար, հանած պատկեր։

Прорица́лище գ. չ. պատգամ դից || || մեհեան պատգամախօս դից։

Прорица́ніе գ. չ. գուշակութիւն, պատգամ։

Прорица́тель գ. ա. պատգամախօս, նախագուշակ։

Прорица́тельница գ. ի. պատգամախօսուհի, մարգարէուհի։

Прорица́тельно մ. մարգարէաբար։

Прорица́тельный ած. մարգարէական։

Прорица́ть տ. Прорека́ть.

Проро́къ գ. ա. մարգարէ։

Пророни́ть բ. ն. վայր ձգել || բերնից հանել, դուրս թողնել (խօսք)։

Пророста́ніе գ. չ. ծլելը, ծլում։

Проро́ческій ած. մարգարէական || մարգարէի։

Проро́чественный ած. մարգարէական։

Проро́чество գ. չ. մարգարէութիւն։

Проро́чествовать բ. չ. մարգարէանալ։

Проро́чить, на— բ. ն. մարգարէանալ։

Проро́чица գ. ի. մարգարէուհի։

Прорубáть, —би́ть բ. ն. կտրել, ճեղքել, ծակ բանալ։ —ся բ. ա. կտրուել, ճեղքուել։

Прору́бка գ. ի. կտրելը, փայտ կտրելը։

Прору́бленный ած. կտրուած, ճեղքուած։

Прорубно́е ած. գ. չ. վճար փայտ կտրելու համար։

Прорубщи́къ գ. ա. փայտ կտրող, փայտահատ։

Про́рубь գ. ա. ծակ, բացուած (սառուցի վրայ ջուր հանելու համար)։

Прору́ха գ. ի. սխալ, սխալմունք, անզգուշութիւն, մեղք։

Прору́шиваться, —шиться բ. ա. քանդուել, փոսանալ || սխալ անել, մեղք գործել։

Прорыва́ть, прорва́ть բ. ն. մաս-մաս պատռտել, կտրատել || բանալ, պատռելով անցնել։ —ся բ. ա. կտրտուել || || բացուել, պատռելով անցկենալ։

Проры́вать, проры́ть բ. ն. փորել, փորելով բանալ։ —ся բ. ա. փորուել։

Проры́въ գ. ա. քանդուածք || պատռել-անցնելը։

Прорыда́ть բ. չ. հեկեկալ (մի առժամանակ)։

Проры́скать բ. չ. վազվզել (մի առժամանակ)։

Проры́тый ած. փորուած, փորած։

Проры́ть տ. Прорыва́ть.

Прорыча́ть բ. չ. բառաչել, մռնչել։

Прорѣзанный ած. կտոր-կտոր եղած։

Прорѣзать տ. Прорѣзывать.

Прорѣзви́ться բ. ա. զուարճանալ, ուրախանալ։

Прорѣзно́й ած. դուրս եկած։

Прорѣзъ գ. ա. բացուածք, պատռուածք, ճեղքուածք, կտրուածք։

Прорѣзывать, —рѣзать բ. ն. կտոր կտոր անել || մի ժամանակ գործ դնել կտրելու համար։ —ся բ. ա. բաժանուել, կտրտուել, կտրուել։

Прорѣха, —рѣшка գ. ի. մաշուած տեղ, փոքրիկ ծակ։

Просадить տ. Просаживать.

Просажать բ. ն. մի ժամանակ զբաղուել տնկելով (ծառեր եւայլն)։

Просаженный ած. տնկուած || ծախսուած։

Просаживать, —садить բ. ն. տնկել || || ծախսել։

Просакъ գ. ա. ծուղակն ընկնելը, թոռի մէջ ընկնելը, թակարդն ընկնելը։

Просаливать, —солить բ. ն. խիստ աղել։ —ся բ. ա. խիստ աղուել։

Просасываніе գ. չ. ծծելը, ծծում, ընդմտում։

Просасывать, —сосать բ. ն. —ся բ. ա. ծծել, մղուել, քամուել։

Просачиваніе գ. չ. ծծում, ընդմտում։

Просачиваться, —сочиться բ. ա. ծըծելով անցնել, ծծուել։

Просватаніе գ. չ. նշանախօսութիւն։

Просватывать, —ватать բ. ն. նշնել, նշանախօսել։

Просватанный ած. նշանուած, նշան դրուած։

Просвердь տ. Шершень.

Просверкать բ. չ. փայլել, լոյս տալ (մի ժամանակ)։

Просверкивать, —кнуть բ. չ. փայլել, փայլփլել։

Просверленіе գ. չ. փորելով ծակելը։

Просверленный ած. փորելով ծակուած։

Просверливать, —лить բ. ն. փորելով ծակել, ծակոտել։ —ся բ. ա. փորելով ծակուել։

Просвира գ. ի. նշխարք, նշխարհաց։

Просвиренная ած. գ. ի. նշխար շինելու կամ գործելու տեղ։

Просвирка գ. ի. նշխարիկ, փոքրիկ նշխարք։

Просвирки գ. ի. յգ. մոլոշ, բաղրջուկ. բ.։

Просвирковый ած. մոլոշէ || մոլոշի։

Просвирница, —вирня գ. ի. նշխարք պատրաստող կին (Ռուսիայում)։

Просвирный ած. նշխարի, նշխարքի։

Просвирня տ. Просвирница.

Просвирнякъ տ. Проскурнякъ.

Просвирочка տ. Просвирка.

Просвирочный ած. —рочное растеніе —կատաղամախի բոյս։

Просвистывать, —тать, —тѣть բ. ն. սուլել, շվացնել (մի եղանակ)։

Просвѣжать, —жить բ. ն. թարմացնել, զուարթացնել։ —ся բ. ա. թարմանալ։

Просвѣтитель գ. ա. լուսաւորիչ։ —льница գ. ի. լուսաւորչուհի։

Просвѣтительный ած. լուսատու, լուսաւորիչ։

Просвѣтить տ. Просвѣщать.

Просвѣтлённый ած. պարզած, պայծառացած։

Просвѣтлить տ. Просвѣтлять.

Просвѣтлѣть բ. չ. լուսաւորուել։

Просвѣтлять, —лить բ. ն. պարզեցնել, պայծառացնել (հոգուն)։ —ся բ. ա. պարզուել, պայծառանալ։

Просвѣтъ գ. ա. լոյս երեւելը || լուսամուտների անցք։

Просвѣчивать բ. չ. փայլփլել, ծակերից երեւալ։

Просвѣчивающій ած. կիսաթափանց։

Просвѣщать, —свѣтить բ. ն. լուսաւորել (աչք, միտք), պարզել, պայծառացնել։ —ся բ. ա. լուսաւորուել։

Просвѣщеніе գ. չ. լուսաւորութիւն, քաղաքակրթութիւն։

Просвѣщённый ած. լուսաւորուած,

Просёлокъ գ. ա. գիւղի ճանապարհ։

Просёлочный ած. գիւղի ճանապարհի։

Просиживать, —сидѣть բ. չ. նստած մնալ (մի ժամանակ)։

Просинь գ. ի. կապոյտ գոյն։

Проситель, —льница գ. խնդրող, խընդրակ, աղաչող, աղաչաւոր, աղերսաբան, աղերսարկու || խնդրատու, գանգատող, գանգատաւոր։

Проси́тельный ած. խնդրելի, պաղատական, աղաչական։

Проси́тельскій ած. խնդրողի։

Проси́ть բ. ն. խնդրել, աղաչել, հայցել, մաղթել, աղերսել, պաղատել || բողոքել, գանգատել։ —ся բ. ա. խընդրուել։

Просіява́ть, —сія́ть բ. չ. սկսել պայծառանալ, սկսել փայլել։

Проска́бливать, —кобли́ть բ. ն. քերել, քերելով ծակել։ —ся բ. ա. քերուել, քերուելով ծակուել։

Проскака́ть բ. չ. մի ժամանակ վազել։

Проска́кивать, —кака́ть բ. չ. ոստնելով գնալ։

Проска́кивать, —кочи́ть, —кокну́ть բ. չ. թռչել, թռչելով անցկենալ || || արագ անցկենալ։

Проско́бленный ած. քերուած, քերուելով ծակուած։

Проскобли́ть տ. Проска́бливать.

Проскокну́ть տ. Проска́кивать.

Проскользну́ть բ. չ. սոլթքել, սլլալ։

Проскоми́дійный ած. ընծայման (պատարագի մաս)։

Проскоми́дія գ. ի. ընծայում (պատարագի մաս)։

Проскочи́ть տ. Проска́кивать.

Проскреба́ть, —кре́сть բ. ն. քերել, քերելով հաւաքել։ —ся բ. ա. քերուել, քերուելով ժողովուել։

Проскрипѣ́ть բ. չ. ճռճռալ, ճռռալ (դուռը եայլն)։

Проскурня́къ գ. ա. տուղտ, կտտուենակ. բ.: — же́лтый — դեղին տուղտ. բ.:

Проскуря́тникъ գ. ա. մոլոշ, սինձ. բ.:

Проскурня́чный, — няко́вый ած. տուղտէ || տուղտի։

Прosла́бить բ. ն. թուլացնել, լուծել (դեղը)։

Просла́бленный ած. թուլացրած, լուծուած։

Прославле́ніе գ. չ. փառաբանութիւն, փառաբանելը, գրուատիք, գովաբանելը։

Просла́вленный ած. փառաբանուած, գովաբանուած, փառաւորեալ։

Прославля́ть, —ла́вить բ. ն. փառաբանել, գովաբանել, գրուատել, համբաւը տարածել։ —ся բ. ա. փառաբանուել, գովաբանուել։

Просла́ть տ. Просыла́ть.

Прослези́ть բ. ն. (кого́) լացացնել, արտասուել, աչքերը արտասուք բերել։ —ся բ. ա. արտասուել։

Просли́вый ած. խնդիրքներով ձանձրացնող։

Просло́екъ գ. ա. բարակ շերտ մետաղի (հանքերի մէջ)։

Прослоня́ться տ. Прошата́ться.

Прослуже́ніе գ. չ. ծառայելը (որոշեալ ժամանակ)։

Прослу́живать, —жи́ть բ. չ. ծառայել, մի ժամանակ ծառայութեան մէջ անցկացնել։ —ся բ. ա. ծառայութեան մէջ յանցանք գործել, պարտապանց գտնուել։

Прослу́шиватель գ. ա. ունկնդիր, դաս լսող։

Прослу́шивать, —лу́шать բ. ն. մինչ վերջը լսել || լսել։

Прослыва́ть, —лы́ть բ. չ. համարուել։

Прослы́шать տ. Услы́шать,

Прослѣ́довать բ. չ. նայել, դիտել || || ստուգել, քննել || հետեւել։

Просма́ливать, —смоли́ть բ. ն. լաւ կպրել, լաւ ձիւթել։ —ся բ. ա. լաւ կպրոտուել, լաւ ձիւթուել։

Просма́тривать, —смотрѣ́ть բ. ն. գընահատել, քննել, ուղղել, աչքից անցկացնել։ —ся բ. ա. գնահատուել, քըննուել։

Просмолённый ած. լաւ կպրոտած։

Просмоли́ть տ. Просма́ливать.

Просмо́тръ գ. ա. քննութիւն || գնահատութիւն || սխալանք։

Просмотрѣ́ть տ. Просма́тривать.

Просмѣ́ивать, —мѣя́ть տ. Осмѣ́ивать.

Просмѣя́ться բ. ա. ծիծաղել (որոշեալ ժամանակ)։

Проснуро́ванный ած. ժապաւինեալ։

Проснуро́вывать, —рова́ть բ. ն. ժապաւինել։ —ся բ. ա. ժապաւինուել։

Просну́ться բ. ա. զարթնել, վեր կենալ։

Про́со գ. չ. կորեկ. բ.։ — индѣ́йское —հնդկակորեկ. բ.։ — италья́нское — բոր. բ.։

Просо́ванный, —су́нутый ած. կոխած, մտցրած։

Просова́ть տ. Просо́вывать.

Просо́вка գ. ի. կոխելը, մղելը, ներս մտցնելը։

Просо́вывать, —су́нуть բ. ն. կոխել, մտցնել, ներս մտցնել, անցկացնել։ —ся բ. ա. կոխուել, մտցուել։

Просоди́ческій ած. առոգանական։

Просо́дія գ. ի. առոգանութիւն (մաս քերականութեան)։

Просолённый ած. խիստ աղած, շատ աղուած։

Просоли́ть տ. Проса́ливать.

Про́солъ գ. ա. ձկի աղելը։

Про́соль գ. ի. փոքր ինչ աղած։

Просо́льный ած. թեթև աղած։

Просолѣ́ть բ. չ. լաւ աղի լինել, աղը լաւ ծծել, աղը լաւ ջանը քաշել։

Просо́нки, —сонье գ. կիսաքուն լինելը։ Въ просо́нкахъ, съ просо́нья մ. քնաթաթախ։

Просоо́бразный ած. կորեկանման։

Просопѣ́ть բ. չ. խռկալ, խորդալ։

Просо́санный ած. ծծուած, մզուած, քամուած։

Прососа́ть տ. Проса́сывать.

Просо́съ գ. ա. ջրի պատճառած ծակ (սառուցի եայլն վրայ)։

Просо́хлый ած. չորացած։

Просо́хнуть տ. Просыха́ть.

Просочи́ться տ. Проса́чиваться.

Про́спанный ած. քնելով թողած, շատ քնած։

Проспа́ть տ. Просыпа́ть.

Проспе́ктъ գ. ա. պողոտայ, լայնափողոց || նախագիծ շարադրութեան։

Проспо́рить բ. չ. վիճել, վիճաբանել։

Проспряга́ть բ. ն. մի ժամանակ խոնարհել։ — глаго́лъ —բայը խոնարհել։

Просро́ченный ած. անցկացրած ժամանակով, ժամանակը անցկացրած։

Просро́чивать, —ро́чить բ. ն. ժամանակին անցկացնել, ժամանակակէտն անցկացնել։

Просро́чка գ. ի. ժամանակի անցկացնելը։

Проста́ивать, —тоя́ть բ. չ. մնալ, լինել, կանգնել։

Проста́къ, —тачёкъ գ. ա. միամիտ մարդ։

Простёганный, —тёгнутый ած. կոճկուած || ձաղկուած։

Просте́гивать, —тега́ть, —тегну́ть բ. ն. կոճկել || ձաղկել, ծեծել։ —ся բ. ա. կոճկուել || ձաղկուել։

Простерега́ть, —ре́чь բ. ն. գողցնել տալ, խլել տալ։

Простёртый ած. կարկառած, տարածուած, սփռուած։

Простира́ть, —те́рть բ. ն. կարկառել, տարածել, ձգել, սփռել, փռել։ —ся բ. ա. տարածուել, ձգուել, սփռուել, փռուել։

Прости́тельность գ. ի. ներելի լինելը։

Прости́тельный ած. ներելի, դիւրաներելի։

Проститу́ція գ. ի. պոռնկութիւն, բոզութիւն։

Проститу́тка գ. ի. պոռնիկ, բոզ։

Прости́ть տ. Проща́ть.
Про́сто մ. պարզ, լոկ, անարուեստ, անպաճոյճ։
Простова́то մ. պարզութեամբ, անպաճոյճ կերպով։
Простова́тость գ. ի. պարզութիւն, պարզ լինելը։
Простова́тый ած. պարզ, պարզամիտ։
Простоволо́сый ած. գլխաբաց։
Простоду́шіе գ. չ. պարզամտութիւն, միամտութիւն։
Простоду́шно մ. պարզամտութեամբ։
Простоду́шный ած. պարզամիտ։
Просто́й ած. պարզ, անպաճոյճ, հասարակ, սովորական, լոկ, սոսկ || աննենգ, միամիտ։
Просто́й գ. ա. կանգնած ժամանակը։
Просто́йный ած. մնացած ժամանակի համար վճարուած։
Простоква́ша գ. ի. շիճուկ։
Простолюди́нка գ. ի. ռամկուհի։
Простолюди́нство գ. չ. ռամկութիւն։
Простолюди́нъ գ. ա. ռամիկ մարդ։
Простолю́діе գ. չ. ռամիկ դասակարգ, հասարակ ժողովուրդ։
Простонаро́діе գ. չ. հասարակ ժողովուրդ։
Простонаро́дно մ. աշխարհօրէն, ռամկօրէն։
Простонаро́дный ած. ռամկական, հասարակ ժողովրդին վերաբերեալ։
Простонаро́дье գ. չ. հասարակ ժողովուրդ։
Простона́ть բ. չ. հեծել, տնքալ, տրնքտնքալ։
Просто́рно մ. լայն, ընդարձակ, արձակ կերպով։
Просто́рный ած. ընդարձակ, լայն, արձակ, ընդարձակաշէն։
Просто́ръ գ. ա. ընդարձակութիւն, արձակութիւն։
Просторѣ́чіе գ. չ. ժողովրդական բարբառ։
Простосерде́чіе գ. չ. —де́чность գ. ի. պարզասրտութիւն, անկեղծութիւն։
Простосерде́чно մ. պարզասրտութեամբ, անկեղծութեամբ։
Простосерде́чный ած. անկեղծ, պարզասիրտ։
Простота́ գ. ի. պարզութիւն, անզարդութիւն, անշքութիւն || միամտութիւն, պարզամտութիւն || թեթևամտութիւն։
Простофи́ля գ. ի. պարզամիտ մարդ, միամիտ մարդ, ծանծաղամիտ մարդ։
Простоя́ть տ. Проста́ивать.
Простра́нно մ. ընդարձակ կերպով մանրամասնաբար։
Простра́нность գ. ի. մանրամասն լինելը։
Простра́нный ած. մանրամասն, երկարաձիգ, երկարապատում, լայնածաւալ, լայնափիւռ, լայնատարած։
Простра́нство գ. չ. տարածութիւն, անջրպետութիւն։ — пусто́е—դատարկ տարածութիւն, դատարկութիւն։ — насы́щенное—յագեցած տարածութիւն։ — межре́берное—կողամէջ։
Простра́нствовать բ. չ. ճանապարհորդել, ճանապարհորդութիւն անել։
Простра́чивать, —прочи́ть բ. ն. թակլել։ —ся բ. ա. թակլուել։
Простри́гать, —три́чь բ. ն. խուզել, կտրել (մազերը)։
Простри́женный ած. խուզուած։
Простро́енный ած. վատնուած (շինութեան վրայ)։
Простро́ивать, —тро́ить բ. ն. ծախսել, վատնել (շինելով կամ շինութեան պատճառով)։ —ся բ. ա. վատնուել (շինութեան վրայ)։
Простро́ченный ած. թակլած, թակլուած։
Прострочи́ть տ. Простра́чивать.
Прострѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. գնտա-

կով ծակել։

Прострѣленный ած. գնդակով ծակուած։

Прострѣлина գ. ի. ծակ (գնդակով արած)։

Прострѣли́ть տ. Прострѣливать.

Прострѣлъ գ. ա. տեղ գնդակով խըրվուած || խիթան աքաղաղի. բ.։

Прострѣльный ած. —ная травá—ակոնիտ ակոնիտովն. բ.։

Простря́пать բ. ն. սպատրաստել (կերակուր)։

Простýда գ. ի. մրսելը, ցրտահարութիւն։

Простуди́ть տ. Простужáть.

Простýдливый ած. մրսող, մրսկան։

Простýдный ած. մրսելու, մրսեցնող։

Простужáть, —туди́ть բ. ն. մրսեցնել, պաղեցնել, սառեցնել։ —ся բ. ա. մրսել։

Простýженный ած. մրսած։

Простýживать տ. Простужáть.

Проступáть, —тупи́ть բ. չ. անցկենալ, անցնել, դուրս գալ, դանց առնել։ —ся բ. ա. անցնել, դանց առնուել։

Простýпокъ գ. ա. վրիպանք, սխալանք, սխալութիւն, յանցանք, յանցաւորութիւն, մեղք։

Простучáть բ. չ. աղմուկ հանել, հարուածել։

Простывáть, —ты́нуть, —ты́ть բ. չ. սառչել, պաղել, հովանալ։

Просты́лый ած. մրսած, սառած։

Просты́нный ած. չարսաւի, սաւանի։

Просты́нуть տ. Простывáть.

Простыня́ գ. ի. չարսաւ, սաւան (անկողնի)։

Просты́ть տ. Простывáть.

Простѣнокъ, —стѣночекъ գ. ա. միջնապատ (սենեակների) || պատուհանների մէջ եղած պատը, անջրպետ (պատուհանների միջի)։

Простѣночный ած. միջնապատի։

Простя́къ տ. Простáкъ.

Простя́нка գ. ի. պարզամիտ կին || դատարկ կաւատայ։

Просуди́ть տ. Просýживать.

Просýдъ գ. ա. ապօրէն վճիռ, սխալ դատավճիռ։

Просуети́ться բ. ա. իրար անցնել, խառնուել, գնալ գալ։

Просýживать, —суди́ть բ. ն. (մի ժամանակ) դատաստանի նստել, դատաստան անել։ —ся բ. ա. դատուել։

Просýнутый տ. Просóванный.

Просýнуть տ. Просóвывать.

Просутя́жить բ. ն. դատեր բացանելով փողերը վատնել։

Просýха գ. ի. նոր չորացած ճանապարհ (գարնանը)։

Просучи́ть բ. ն. ոլորել (պարան եայլն)։

Просýшенный ած. չորացած, ցամաքած։

Просýшиваніе գ. չ. չորացում, չորացնելը, ցամաքացնելը։

Просýшивать, —ши́ть բ. ն. չորացնել, ցամաքեցնել։ —ся բ. ա. չորանալ, ցամաքել։

Просýшка գ. ի. չորացնելը, ցամաքացնելը։

Просфи́рня տ. Просви́рница.

Просфорá գ. ի. նշխարք, նշխար հաց։

Просфóрный ած. նշխարքի, նշխարի։

Просцéніумъ գ. ա. նախաբեմ։

Просчи́танный ած. հաշուած։

Просчи́тывать, —читáть բ. ն. (մի ժամանակ) հաշուել || հաշուելիս սխալուել։ —ся բ. ա. հաշուել || սխալուել հաշուում։

Просы́панный ած. թափած, լցրած։

Просыпáть, —спáть բ. չ. քնել (մի ժամանակ) || քնելով բացակայ գտնուել || քնելով անցկացնել —ся բ. ա. քունն առնել, լաւ քնել || քնելով անցկացնել (գլխացաւը)։

Просыпа́ть, —сы́пать բ. ն. *թափել, լցնել։*

Просыпа́ться, проспа́ться բ. ա. *քունն առնել, ուշածի չափ քնել։*

Просыпа́ться, —сну́ться բ. ա. *զարթնել, արթնանալ։*

Просы́пъ գ. ա. *միանուագ քնելը (առանց ընդմիջումի)։*

Просыха́ть, —со́хнуть բ. չ. *չորանալ, ցամաքել։*

Про́сьба գ. է. *խնդիր, խնդրուածք, հայցուածք, աղերսանք, պաղատանք* || *խնդրագիր, աղերսագիր։*

Просѣва́льный ած. *մաղելու, խարբալելու։*

Просѣва́ть, —сѣять բ. ն. *մաղել, խարբալել։* —ся բ. ա. *մաղուել, խարբալուել։*

Просѣвочный տ. Просѣва́льный.

Просѣда́ть, —сѣсть բ. չ. *նստել, տակն իջնել։*

Просѣдина գ. է. *ճեղք, ճեղքուածք, բացուածք։*

Просѣдный ած. *ճեղքով, ճեղքուած։*

Про́сѣдь գ. է. *սպիտակ մազեր, ալեխառն մազեր։*

Просѣка, про́сѣка գ. է. *կտրուած տեղ (անտառի)։*

Просѣка́ніе գ. չ. *կտրելը (միջից)։*

Просѣка́ть, —просѣ́чь բ. ն. *կտրել (միջից)* || *ծակել կտրելով։*

Про́сѣкъ տ. Просѣка.

Просѣсть տ. Просѣда́ть.

Просѣ́чный ած. *կտրուած, բացուած, կտրելով բացած։* —ная доро́га—*անտառի մէջ բացած ճանապարհ։*

Просѣчь տ. Просѣка́ть.

Просѣянный ած. *մաղուած, խարբալուած։*

Просѣять տ. Просѣва́ть.

Просяка́ніе գ. չ. *քամուելը։*

Просяка́ть, прося́кнуть բ. չ. *քամուել, մզուել։*

Прося́клый ած. *անցկացած (միջից), քամուած, մզուած։*

Прося́кнуть տ. Просяка́ть.

Просяни́къ գ. ա. *մանր կորեկ։*

Просяни́ца գ. է. *կորեկի բոյս։*

Прося́нка գ. է. *կորեկկերիկ, դրախտապան. թ.։*

Просяно́й ած. *կորեկի, կորեկից շինած* || || *կորեկի։*

Протаза́нный ած. *գեղարդի։*

Протаза́нъ գ. ա. *գեղարդ, լայնագլուխ տէգ։*

Прота́ивать, —та́ять բ. ն. *հալել* || || *հալչել։*

Прота́лина, —нка գ. է. *հալած տեղ ձիւնի վրայ։*

Прота́лкивать, —толка́ть, —толкну́ть բ. ն. *մղել, հրել, դրդել։* —ся բ. ա. *մղուել, հրուել, դրդուել։*

Прота́лкивать, —толо́чь բ. ն. *փշրել, մանրել։*

Протанцова́ть բ. ն. *պարել* || *մի ժամանակ պարել։*

Прота́пливать, —топи́ть բ. ն. *տաքացնել* || *երբեմնապէս տաքացնել։* —ся բ. ա. *տաքանալ (երբեմն)։*

Прота́птывать, —топта́ть բ. ն. *կոխկրտել բանալ, շինել, (ճանապարհ այլն)* || *կօշիկի կրունկը մաշել։* —ся բ. ա. *կոխկրտուել* || *մաշուել (կօշիկի կրունկը)։*

Прота́сканный ած. *տարած, բռնած։*

Протаска́ть, բ. ն. *տանել, կրել, գրկել։* —ся բ. ա. *տարուել, քարշելով տարուել։*

Прота́скивать, —тащи́ть բ. ն. *քարշ տալ, քարշելով տանել։* —ся բ. ա. *քարշուելով տարուել։*

Протасо́ванный ած. *խառնուած, կըռուած (խաղաթուղթ)։*

Протасова́ть, բ. ն. *խառնել (խաղաթուղթը), մի ժամանակ գործ դնել*

թուղթ խաղալով։ —ся բ. ա. խառնուել (խաղաթուղթը)։

Протáчивать, —**точи́ть** բ. ն. տաշել, ռանդել, մաշել || սրել։ —**ся** բ. ա. տաշուել || սրուել։

Протáчивать, — **тачáть** բ. ն. ջուխտ կարել (կարի տեսակ) —**ся** բ. ա. ջուխտ կարուել։

Протáщенный ած. քարշելով տարուած։

Протащи́ть տ. **Протáскивать.**

Протáять տ. **Протáивать.**

Протвéрженный ած. սերտուած։

Протвéрживать, —**верди́ть** բ. ն. կրկնել, սերտել (դասը)։ —**ся** բ. ա. սերտուել։

Протежé գ. ա. պաշտպանեալ, պաշտպանած։

Протежи́ровать բ. ն. պաշտպանել։

Протеи́нъ գ. ա. բնապրոտէին (քիմ.)։

Протекáть, — **тéчь** բ. չ. հոսել, վազել, գնալ || ծծել, կաթեցնել։

Протекторáтъ գ. ա. պաշտպանողութիւն, հովանաւորութիւն։

Протéкторство գ. չ. պաշտպանութիւն։

Протéкторъ գ. ա. պաշտպան, հովանի։

Протекціóнный ած. հովանաւորական։ —**нная систéма**—պահպանողութիւն։

Протéкція գ. ի. հովանաւորութիւն, պաշտպանութիւն։

Протéкшій ած. հոսած, անցած, գնացած։

Протерéбленный ած. ցետուած, քաղհանուած։

Протерéбливать, —**би́ть** բ. ն. անցկացնել (որեւէ բանի միջից) || ցետել, քաղհանել։ —**ся** բ. ա. ցետուել, քաղհանուել։

Протерéть տ. **Протирáть.**

Протерпѣ́ть բ. չ. համբերել, տանջուել, դիմանալ, քաշել (որոշ. ժամանակ)։

Протёртый ած. շփուելով ծակուած։

Протёсанный ած. տաշուած։

Протесáть տ. **Протёсывать.**

Протентанти́змъ գ. ա. բողոքականութիւն։

Протестáнтскій ած. բողոքական։

Протестáнтъ, —**тантка** գ. բողոքական կրօնի պատկանող (այր, կին)։

Протестáція տ. **Протестовáніе.**

Протестовáніе գ. չ. բողոքելը || նոտարին՝ ժամանակը լրացած մուրհակի յանձնելը։

Протестовáнный ած. —**нная вéксель** բողոքուած || նոտարին յանձնուած մուրհակ։

Протестовáть բ. չ. բողոքել, անբաւականութիւն յայտնել || նոտարին յանձնել մուրհակը ժամանակը լրանալուց յետոյ։

Протéстъ գ. ա. բողոք, անհամաձայնութիւն || բողոքագիր (մուրհակը դատաւորին կամ նոտարին յանձնելը)։

Протёсывать, —**тесáть** բ. ն. տաշել, տաշելով հաւասարել։ —**ся** բ. ա. տաշուած, տաշուելով հաւասարուել։

Протéчь տ. **Протекáть.**

Прóтивень գ. ա. հակառակ քամի || || հակոտնեայ, ընդդիմակաց։

Противи́тельный ած. ընդդիմադրական, հակառակ։

Проти́виться բ. ա. ընդդիմանալ, տոկալ, դիմանալ։

Противлéніе գ. չ. հակառակելը, ընդդիմանալը։

Проти́вникъ, —**ница** գ. հակառակորդ, հակառակամարտ, ոսոխ, ախոյեան։

Проти́внический, —**ти́вничій** ած. հակառակորդի։

Проти́вно մ. և բ. զզուելի || զզուելի է։

Проти́вность գ. ի. ընդդիմութիւն, ներհակութիւն || զզուելի լինելը։

Проти́вный ած. հակառակ, ներհակ || || զզուելի, անհաճոյ, տաղտկալի։

Противобóрецъ *տ.* Противобóрникъ.

Противобóрникъ *գ. ա.* ընդդիմամարտիկ, մաքառող։

Противобóрный, —бóрственный *ած.* ընդդիմամարտ։

Противобóрство, —бóрствованіе *գ. չ.* ընդդիմամարտութիւն։

Противобóрствовать *բ. չ.* ընդդէմ լինել, դիմադրութիւն ցոյց տալ։

Противовѣ́съ *գ. ա.* հակակշիռ։

Противодѣ́йствіе, противодавлéніе *գ. չ.* ընդդիմադրութիւն, դիմադրութիւն։

Противодѣ́йственный *ած.* ընդդիմադրական։

Противодѣ́йствовать *բ. չ.* ընդդիմադրել, դիմադրել, հակառակել։

Противодѣ́йствующій *ած.* ընդդիմադրող։

Противолежáщій *ած.* հակադիր, դէմուդէմ դրուած։

Противолихорáдочный *ած.* տենդի դէմ, տենդախափ, —ное срéдство — տենդախափ դեղ, տենդահալ դեղ։

Противогнилúстый, —тое веществó *ած.* նեխարգել նիւթ։

Противополагáть, —ложúть *բ. ն.* ընդդիմադրել || հակառակել։ —ся *բ. չ.* ընդդիմադրուիլ || հակառակուիլ։

Противоположéніе *գ. չ.* ընդդիմադրութիւն։

Противополóженный *ած.* ընդդիմադրուած || հակառակ։

Противополóжно *մ.* հակընդդէմ, բոլորովին հակառակ։

Противополóжность *գ. ի.* հակադրութիւն, հակադիպակցութիւն։

Противополóжный *ած.* հակադիր, հակադիպակից, դիմադիր, դէմուդէմ։

Противоставлять, —ставúть *տ.* Противополагáть.

Противотвóрный *ած.* փսխելն արգելող (դեղ)։

Противорѣчúвый *ած.* հակաճառող, հակասական։

Противорѣ́чить *բ. չ.* հակաճառել, հակասել, դիմադարձութիւն անել։

Противорѣ́чіе *գ. չ.* հակաճառութիւն, դիմադարձութիւն, ներհակութիւն։

Противоскорбýтный *տ.* Противоцынгóтный.

Противостáть *տ.* Противостоя́ть.

Противостоя́ніе *գ. չ.* ընդդիմադրութիւն || դէմ առ դէմ կանգնելը, դիմակայութիւն։

Противостоя́ть, —стáть *բ. չ.* ընդդիմանալ, ընդդիմութիւն ցոյց տալ || || դէմ առ դէմ կանգնել։

Противострáстіе *գ. չ.* հակակրութիւն։

Противосýдорожный *ած.* ջղաձգութեան դէմ ներգործող (դեղ)։

Противоукорéніе *գ. չ.* հակառակ ամբաստանութիւն։

Противоукоря́ть *բ. ն.* հակառակ ամբաստանել։

Противцынгóтный *ած.* լնդացաւի դէմ (դեղ)։

Противочýвствіе *գ. չ.* հակակրութիւն։

Противочýмный *ած.* ժանտախտի դէմ ներգործող (դեղ)։

Противоя́діе *գ. չ.* դեղթափ, հակաթոյն (դեղ)։

Противоя́дный *ած.* հակաթոյն։

Протúву *տ.* Прóтивъ.

Противуверúческій *ած* ասողկեան ցաւի դէմ ներգործող (դեղ)։

Противувоспалúтельный *ած.* բորբոքման արգելող (դեղ)։

Противуглúстный *ած.* որդահալած (դեղ)։

Противуестéственный *ած.* հակաբնական, անբնական, բնութեան հակառակ։

Противузакóнный *ած.* ապօրինի, հակառակ օրէնքի։

Противуломо́тный ած. ոսկրացաւի դէմ (դեղ)։

Противучахо́точный ած. բարակացաւի դէմ ներգործող (դեղ)։

Противуэпилепти́ческій ած. հակվերնոտ (դեղ)։

Про́тивъ գ. ա. հակառակ, ընդդէմ, դէմ ու դէմ, հանդէպ, ներհակ։

Протира́ть, —тере́ть բ. ն. շփելով կամ քսելով ծակել։ —ся բ. ա. շփուելով ծակուել։

Проти́сканный, —ти́снутый ած. ճըճշուելով ծակուած։

Про́тканный ած. հետը հիւսուած։

Протка́ть տ. Протыка́ть.

Проткну́тый ած. խրուած, ծակուած։

Проткну́ть տ. Протыка́ть.

Протодіа́конскій ած. աւագ սարկաւագի։

Протодіако́нство գ. չ. աւագ սարկաւագութիւն։

Протодіа́конъ գ. ա. աւագ սարկաւագ։

Протоіере́й գ. ա. աւագ քահանայ, աւագերէց։

Протоіере́йскій ած. աւագ քահանայի։

Протоіере́йство գ. չ. աւագ քահանայութիւն։

Протоколи́стскій ած. արձանագրողի։

Протоколи́стъ գ. ա. արձանագրող (ատենադպիր)։

Протоко́лъ գ. ա. արձանագրութիւն, ատենագրութիւն։

Протоко́льный ած. արձանագրութեան։

Прото́къ գ. ա. ծորակ, անցք։ — жёлчный—լեղատար անցք։ — лимфати́ческій—աւշատար անցք։ — моло́чный—կաթնատար անցք։ — печено́чный—լեղածորակ։ — слезоно́сный—արտոսրանցք։ — сѣмяно́й—սերմանցք։

Прото́лканный, —то́лкнутый ած. մըղուած, հրուած, դրդուած։

Протолка́ть տ. Прота́лкивать.

Прото́лкнутый տ. Прото́лканный.

Протолкну́ть տ. Прота́лкивать.

Протолкова́ть բ. չ. խօսել, զրուցել։

Протоло́чь տ. Прота́лкивать.

Протоми́ть բ. չ. յոգնեցնել (մի ժամանակ)։

Протопи́ть տ. Прота́пливать.

Прото́пленный ած. տաքացրած։

Протопо́пица գ. ի. աւագ քահանայի կին։

Протопо́пскій տ. Протоіе́рейскій.

Протопо́пъ տ. Протоіере́й.

Прото́птанный ած. կոխկռտուած, արահետ || մաշուած (կօշկի կրունկ)։

Протопта́ть տ. Протаптыва́ть.

Проторго́ванный ած. վնասուած (առուտուրի մէջ)։

Проторго́вывать, —гова́ть բ. չ. վնաս քաշել առուտուրի մէջ (մի ժամանակ)։ —ся բ. ա. սնանկանալ առևտուրի մէջ։

Прото́ржка գ. ի. վնաս (առուտուրի մէջ)։

Про́тори գ. ի. յգ. վնաս, կորուստ, ծախս։

Прото́рина գ. ի. մաշուած տեղ, քըսուած տեղ։

Протори́ть բ. ն. հարթել, անցուդարձով հարթել (ճանապարհը)։

Прото́риться բ. ա. վնաս քաշել, կորցնել։

Протоскова́ть բ. չ. կարօտել, կարօտ զգալ, կարօտանալ։

Прототи́пъ գ. ա. նախատիպ, նախագաղափար, սկզբնատիպ։

Прото́ченный ած. տաշուած || սրուած։

Прото́чина, —чинка գ. ի. ցեցակեր տեղ։

Проточи́ть տ. Прота́чивать.

Прото́чный ած. հոսելու, վազելու։

Протра́ва գ. ի. կերցնելը, վնասելը (խոտի, արտի և այլն) || թոյն։

Протра́вленный ած. թունաւորուած || կերցնելով վնասուած (արտ և այլն)։

Протра́вливать, —рави́ть բ. ն. թունաւորել || վնասել ուտեցնելով (արտ և այլն)։ —ся բ. ա. թունաւորուել || կերցնելով վնասուել (արտ և այլն)։

Протрезвле́ніе գ. չ. սթափեցնելը, սը-

թափելը (արբեցողութենից)։

Протрезвлённый ած. սթափուած (արբեցողութենից)։

Протрезвливать, —лять, —вить բ. ն. սթափեցնել (արբեցողութենից) **—ся** բ. ա. սթափուել (արբեցողութենից)։

Протрёпанный ած. գզելով մաքրուած։

Протрепливать, —пать բ. ն. գզել, մաքրել (վուշ)։ **—ся** ա. ա. գզելով մաքրուել (ուշ)։

Протрубить գ. չ. փողհարել || հռչակել։

Протрясённый ած. ցնցուած, թափ տրուած։

Протрясывать, —рясти բ. ն. ցնցել, թափ տալ։ **—ся** բ. ա. ցնցուել, թափ տրուել։

Протряхивать, —хнуть տ. **Протрясывать, протрясти.**

Протурить բ. ն. դուրս քշել, վանել, արտաքսել։

Протухать, —тухнуть բ. չ. հոտել, լղքել։

Протухлый ած. հոտած, լղքած || ձուահոտ։

Протухнуть տ. **Протухать.**

Протыкать, проткать բ. ն. հետը հիւսել։ **—ся** բ. ա. հետը հիւսուել։

Протыкать, —кнуть բ. ն. խրել, ծակել, անցկացնել։ **—ся** բ. ա. խրուել, ծակուել։

Протѣсняться, —ниться բ. ա. սեղմուել, սեղմուելով անցնել։

Протягать բ. ն. ոյժերը չափել, ծախսել՝ դատը վաստակելու համար։ **—ся** բ. ա. վնասուել՝ դատավարութեան յետեւ ընկնելով։

Протягивать, —тянуть բ. ն. քաշել, ձգել, երկարաձգել, կարկառել || քաշքշել, յետաձգել, ուշացնել, **—ся** բ. ա. քարշուել, ձգուել, երկարաձգուել։

Протяженіе գ. չ. տարածութիւն || չափ։

Протяжка գ. չ. յետացնելը, յապաղում։

Протяжно մ. երկարացնելով, երկարաձգելով։

Протяжность գ. ի. երկարաձգութիւն || || տարածոց։

Протяжный ած. երկարաձիգ, ծաւալական։

Протянутый ած. ձգուած, քարշուած, երկարաձգուած։

Протянуть տ. **Протягивать.**

Проудить բ. չ. ձուկ որսալ (կարթով)։

Проужинать բ. չ. ընթրել։

Проулокъ տ. **Переулокъ.**

Проурчать տ. **Урчать.**

Проужать բ. ն. վատնել, ծախսել (կալուածք եւայլն)։

Проучённый ած. սերտուած || խրատուած։

Проучивать, —чить բ. ն. սերտել, բերան անել || խրատել, ուղղել, սովորեցնել, (սաստելով կամ պատժելով)։ **—ся** բ. ա. սերտուել || խրատուել, ուղղուել, սովորուել։

Проушина գ. ի. ականջ (կացնի, ուրագի եւայլն)։

Профанировать բ. ն. նսեմացնել, սրբապղծել։

Профанъ գ. ա. տգէտ, խաւարամիտ։

Профессіональный ած. արհեստաւորաց || || տարապագործ։

Профессія գ. ի. արուեստ, պաշտօն, գործ։

Профессорскій ած. ուսուցչապետի։

Профессорство գ. չ. ուսուցչապետութիւն։

Профессоръ գ. ա. ուսուցչապետ, պրոֆէսոր, դասախօս (բարձրագոյն ուսումնարաններին)։

Профессура գ. ի. ուսուցչապետի բեմ (պաշտօն)։

Профиль գ. ա. կիսադէմք, կողմնակի տեսիլ (երեսի)։

Профильный ած. կիսադէմքի։

Профильтро́вывать, —трова́ть *տ.* **Процѣ́живать.**

Профинти́ть *բ. ն. խորամանկութիւն անել, խաբել || վատնել, շռայլութիւն անել։*

Проха́живать, —ходи́ть *բ. չ. քայլել, գնալ, ժամանակ գործ դնել գալու համար։*

Проха́живаться, —ходи́ться, пройти́ся *բ. ա. ճեմել, ման գալ, զբօսնել։*

Прохва́тывать, —ти́ть *բ. ն. ատամներով բռնել, ատամներով ծակել։*

Прохвора́ть *բ. չ. հիւանդանալ։*

Прохво́стъ *գ. ա. արտաքնոց մաքրող (զինուոր) || անպիտան։*

Прохла́да *գ. է. զովութիւն, հովութիւն։*

Прохлади́тельный *ած. զովարար, զովացնող, զովացուցիչ, հովացուցիչ, հովացնող։*

Прохлади́ть *տ.* **Прохлажда́ть.**

Прохла́дно *մ. զով, հով, պաղ, զովարար։*

Прохла́дность *տ.* **Прохла́да.**

Прохла́дный *ած. զով, հով, զովային (եղանակ)։*

Прохладѣ́ть *տ.* **Охладѣ́ть.**

Прохлажда́ть, —ди́ть *բ. ն. զովացնել, հովացնել, պաղեցնել։* **—ся** *բ. ա. զովանալ, հովանալ։*

Прохлажде́ніе *գ. չ. զովացնելը, հովացնելը։*

Прохлаждённый *ած. զովացած, հովացած։*

Прохлеста́ть *բ. ն. ծեծել, ձաղկել։*

Прохлёстывать, —хлесну́ть *բ. ն. ձաղկել, չպխել։*

Прохлопота́ть *բ. չ. հոգալ, հոգս քաշել, միջնորդել։*

Прохны́кать *բ. չ. թնկթնկալ, լալ, լալկանութիւն անել։*

Проходи́мецъ, проходи́мъ *տ.* **Пройдо́ха.**

Проходи́мый *ած. անցանելի։*

Проходи́ть, пройти́ *բ. չ. անցնել, անցկենալ, երթալ || վերջանալ || թափանցել || անցնել, սովորել || հոսել, վազել։*

Проходи́ть *բ. չ. քայլել, երթալ, գնալ։*

Проходи́ться *տ.* **Проха́живаться.**

Прохо́дникъ *գ. ա. փորիչ, ծակիչ (գործիք), ծխաքարշ ծակող գործիք։*

Проходно́й *ած. անցանելի։* **— домъ —** *երկու փողոցի վրայ շինուած տուն, որի միջից կարելի է անցնել։*

Прохо́дъ *գ. ա. անցք, ճանապարհ,* **— за́дній —** *սրբան, արտահանք։* **— слухово́й —** *ականջափող։*

Прохожде́ніе *գ. չ. անցնելը || ընթացք (պատուանդութեան)։*

Прохо́жій *ած. անցորդ։*

Прохола́живать, —холоди́ть *բ. ն. պաղեցնել, սառեցնել։* **—ся** *բ. ա. պաղել, սառչել։*

Прохоло́женный *ած. պաղած, սառած։*

Про́холодь *գ. է. զովութիւն, հովութիւն։*

Прохрапѣ́ть *բ. չ. խռռալ, խռկալ։*

Прохрома́ть *բ. չ. կաղալ (մի ժամանակ)։*

Процара́панный *ած. ճանկռտուած։*

Процара́пывать, —пать *բ. ն. ճանկռտել, ճանկռելով ծակել։* **—ся** *բ. ա. ճանկռտուել։*

Процвѣсти́, процвѣ́сть *տ.* **Процвѣта́ть.**

Процвѣта́ніе *գ. չ. ծաղկելը, ծաղկում։*

Процвѣта́ть, —вѣсти́, —цвѣ́сть *բ. չ. ծաղկել, բարգաւաճել, աճել, զարգանալ || ծաղկած դրութեան մէջ լինել։*

Процеду́ра *գ. է. նախապատրաստութիւն, գործողութիւն, կարգ, ընթացք || կարգ դատի, դատարարութիւն։*

Проце́нтный *ած. տոկոսաբեր || տոկոսի։*

Проце́нтъ *գ. ա. տոկոս։*

Процéссія *գ. ի. թափօր || հանդիսաւոր գնացք։*

Процéссъ, процéсъ *գ. ա. գործողութիւն || դատ, դատաստան ||* — химическій *գործողութիւն քիմիական։*

Процѣ́женный *ած. քամուած, մզուած։*

Процѣ́живать, —цѣди́ть *բ. ն. քամել, մզել։* —ся *բ. ա. քամուել, մզուել։*

Проча́хнуть *բ. չ. նիհարանալ, մաշուել։*

Про́ченіе *գ. չ. պահպանութիւն || որոշելը, որոշում, սահմանելը։*

Прочéркивать, —кну́ть *բ. ն. գծել, խազել։*

Прочёсанный *ած. սանտրուած, գզուած։*

Прочёсывать, —чеса́ть *բ. ն. սանտրել, գզել, փորել, փորելով ծակել։*

Прочётный *ած. սխալ հաշուած || կարդալու համար նշանակուած։*

Прочётъ *գ. ա. սխալ (հաշուի մէջ), հաշուէսխալ։*

Прочи́кать, —чкну́ть *բ. ն. ծակել, բանալ։* —ся *բ. ա. ծակուել, բացուել։*

Прочинённый *ած. կարկատուած։*

Прочи́нивать, —ни́ть *բ. ն. կարկատել չորս բոլորը։*

Прочи́стить *տ.* Прочища́ть.

Прочи́стка *տ.* Прочищéніе.

Прочи́танный, —чтённый *ած. կարդացուած։*

Прочи́тывать, —чита́ть, —чéсть *բ. ն. կարդալ, կարդալով ժամանակ անցկացնել։* —ся *բ. ա. կարդացուել։*

Про́ченный *ած. պահուած, նշանակուած || նախագուշակուած։*

Про́чить *բ. ն. պահել, նշանակել || նախագուշակել։*

Прочиха́ть *բ. չ. փռշտալ (մի որոշ ժամանակ)։*

Прочища́ть, —чи́стить *բ. ն. մաքրել, սրբել։* —ся *բ. ա. մաքրուել, սրբուել։*

Прочи́щенный *ած. մաքրուած, սրբուած։*

Прочи́щеніе *գ. չ. մաքրելը, սրբելը։*

Про́чій *ած. միւս, այլ, ուրիշ։*

Прочкну́ть *տ.* Прочи́кать.

Про́чно *մ. հաստատ, ամուր, պինդ։*

Про́чность *գ. ի. ամրութիւն։*

Про́чный *ած. ամուր, պինդ, հաստատ, հաստահիմն, մնացական։*

Прочтéніе *գ. չ. կարդալն աւարտելը։*

Прочь *մ. հեռու, դէն գնա։* Я не прочь отъ ѐтого—*ես համաձայն եմ, ես չեմ հրաժարվում այդ բանից։*

Проша́къ *գ. ա. մուրացող, մուրացկան։*

Прошали́ть *բ. չ. ստահակութիւն անել, չարութիւն անել։*

Прошата́ться *բ. ա. (մի ժամանակ) թափառել, քարշ գալ։*

Про́шва *գ. ի. երկարաձև զարդ ուրիշ գոյնից (զգեստի)։*

Прошéдшій *ած. անցեալ, անցկացած։*

Прошéніе *գ. չ. խնդիր, խնդրագիր, խնդրուածք, աղերս, աղերսագիր, հայցուածք || խնդրելը, աղաչելը։*

Прошёптывать, —шепта́ть *բ. չ. շշնջել, շշնջելով ասել, փսփսալ։*

Прошéствіе *գ. չ. անցնելը, հոսելը։*

Прошиба́ть —би́ть *բ. ն. կոտրել, ծակել, ծակելով անցկացնել։* —ся *բ. ա. ծակելով անցկացուել, կոտրուել։*

Проши́бенный *ած. կոտրած, ծակած (բռունցքով և այլն)։*

Проши́бка *գ. ի. կոտրելը (բռունցքով և այլն)։*

Прошива́ть, —ши́ть *բ. ն. ծակելով կարել, լայնութեամբ կարել (կաշի և այլն)։* —ся *բ. ա. կարուել (կաշի և այլն)։*

Проши́вка *գ. ի. ծակելով կարելը (կաշի և այլն)։*

Прошивно́й *ած. ծակելով կարելու (կաշի և այլն)։*

Прошипѣ́ть *բ. չ. շչալ, փշշալ (օձի)։*

Проши́тый *ած. կարուած (կաշի և այլն)։*

Прошúть տ. Прошивáть.

Прошкóливать, —лить բ. ն. վարժեցնել, լաւ խրատ տալ, սրբել: —ся բ. կ. վարժուել, լաւ սովորել, սրուել:

Прошлéцъ տ. Пройдóха.

Прошлогóдній ա. ծ. անցեալ տարուայ, նախորդ տարուայ:

Прóшлый ա. ծ. անցեալ, վերջին, անցած գնացած:

Прошмыгнýть բ. չ. արագութեամբ անցկենալ, սահել, սպրդել, փրթալ:

Прошнурóвывать տ. Проснурóвывать.

Прошпиковáть բ. ն. շերտ-շերտ ճարպով փաթաթել, ճարպ խառնել (բադրիջանի եայլն):

Прошпикóванный ա. ծ. ճարպ խառնած (բադրիջանի եայլն):

Прошумѣ́ть բ. չ. աղմուկ հանել (մի առժամանակ):

Прошушýкать բ. չ. շշնջել, փսփսալ, (մի առժամանակ):

Прощáльный ա. ծ. մնաս բարովի, հրաժեշտի, հրաժարականի:

Прощáніе գ. չ. հրաժեշտ, հրաժարական ողջոյն, մնաս բարով ասելը:

Прощáть, простúть բ. ն. ներել || չըպահանջել, բաշխել: —ся բ. կ. ներուել, բաշխուել:

Прощённый ա. ծ. ներուած, բաշխուած:

Прóще մ. պարզագոյն, աւելի պարզ:

Прощеголя́ть բ. չ. զուգուել, զարդարուել: —ся բ. կ. փողերը վատնել պճնասիրութեան եայլ բաների վրայ:

Прощéніе գ. չ. ներողութիւն, թողութիւն, քաւութիւն (մեղքերի):

Прощúпанный ա. ծ. քաղուած (բոյս եայլն):

Прощúпывать, —пáть բ. ն. քաղել (բոյս եայլն) —ся բ. կ. քաղուել:

Проѣдáть, проѣ́сть բ. ն. ուտելով սպառել || մաշել, մաշելով ծակել: —ся բ. կ. ուտելով սպառուել || մաշուել, մաշուելով ծակուել:

Проѣ́денный ա. ծ. ուտելով սպառուած || մաշուած, սպառուած:

Проѣ́дина գ. ի. մաշուած տեղ (ծակ):

Проѣ́дчивый ա. ծ. մաշուող:

Проѣ́здить բ. չ. գնալ, ման գալ (կառքով եայլն) || ծախսել (կառքով, ձիով եայլն ճանապարհորդութեան վրայ) || անցկենալ (ճանապարհ): —ся բ. կ. ծախս անել շրջելով (կառքով եայլն):

Проѣ́здомъ մ. մօտից անցնելով (ձիով եայլն):

Проѣ́здъ գ. ա. անցք || մօտով անցնելը (ոչ հետևակ):

Проѣзжáть, —ѣ́хать բ. չ. մօտով անցնել (ոչ հետևակ): —ся բ. կ. շրջել, ման գալ (ոչ հետևակ):

Проѣ́зживать, —жáть, —ѣ́здить բ. ն. մարզել, հեծնելով վարժացնել (ձի):

Проѣ́зжій ա. ծ. անցնելու || անցորդ: —жая дорóга—վարան, մեծ ճանապարհ, կառավարուն ճանապարհ:

Проѣ́сть տ. Проѣдáть.

Проѣ́хать տ. Проѣзжáть.

Проэкзаменóванный ա. ծ. քննուած, հարցաքննուած:

Проэкзаминовáть բ. ն. քննել, հարցաքննել:

Проявúть տ. Проявля́ть.

Проявлéніе գ. չ. յայտնութիւն, երեւան հանելը, ցոյց տալը || գուշակելը, նշան:

Проя́вленный —лённый ա. ծ. յայտնուած, երեւցրած:

Проявля́ть, —явúть բ. ն. յայտնել, երեւցնել, ցոյց տալ || գուշակել, երեւան հանել:

Проявля́ться բ. կ. յայտնուել, երեւալ:

Прояснённый ա. ծ. պարզուած, պայծառացած:

Проя́снивать, —нѣ́ть բ. չ. պայծառանալ, պարզուել:

Проясниваться, —ниться տ. Прояснивать.

Прояснѣть տ. Прояснивать.

Проясня́ть, – нить բ. ն. պայծառացնել, պարզել || մեկնել, բացատրել, պարզաբանել։ — ся բ. ա. պարզուել, պայծառանալ։

Пру́ги գ. ա. յգ. մորեխ, մարախ։

Пруди́ть, за— բ. բանդ անել, արգելել, կապել (ջրի ընթացքը)։

Прудово́й ած. աւազանի, լճակի (արուեստական)։

Прудъ գ. ա. աւազան, լճակ (արուեստական)։

Пружи́на, —ика գ. ի. զսպանակ, մըղանակ || գործին ուղղութիւն տուողը կամ լարողը։ — спира́льная—զսպանակ պարուրաձև։

Пружи́нный ած. զսպանակէ։

Пружи́ть բ. ն. ձգել, լարել, փքել։ — ся բ. ա. ձգուել, լարուել, փքուել։

Пруса́къ գ. ա. խաւարասէր ուտիճ (միջատ)։

Пру́тецъ գ. ա. ուռի ոստ։

Пру́тикъ գ. ա. ուռի ոստիկ։

Прутко́вый ած. ուռի ոստի նման։ —вая сталь—ձողաձև պողպատ։ —вая икра́—անմաքուր ձուզը։ —вая ры́ба—ապխտած ձուկ (կողակ եայն)։

Прутня́къ գ. ա. կարճարուն ուռ. բ ։

Прутово́й տ. Прутко́вый.

Прутo̓къ գ. ա. կարթատեղ, գործելու տեղ, փայտէ տեղ կամ ճաղ։

Прутъ գ. ա. տերևազուրկ ճիւղ, ճիպոտ, ոստ || ձողակ (մետաղի), շղուղ (արծաթի)։

Прутяно́й ած. ոստերից շինած։

Прущъ տ. Гера́ній.

Пры́ганіе գ. չ. թռչելը, ոստնելը, կաքաւանք, կայթ, կայթիւն։

Пры́гать, —гивать, —гнуть բ. չ. թռչել, ոստնուլ, ոստոստել։

Прыгу́нчикъ գ. ա. մորեխ, մարախ։

Прыгу́нъ, —у́нья գ. թրթռող, թռչկան || թռչկաններ, թրթռող աղանդաւոր։

Прыгъ գ. ա. թռոյցք, թռչելը։

Прыжо́къ գ. ա. ոստիւն, կայթիւն, կայթ։

Пры́скалка գ. ի. սրսկիչ գործիք։

Пры́сканіе գ. չ. սրսկելը, ցայտելը։

Пры́сканный ած. սրսկուած, ցայտեցրած։

Пры́скать, —снуть բ. ն. սրսկել, ցայտեցնել։ —ся բ. ա. սրսկուել, ցայտուել։

Прыскъ գ. ա. ցայտ, ցայտուած, խիծ || || սրսկիչ գործիք։

Пры́снуть տ. Пры́скать.

Пры́ткій ած. արագոտն, սրընթաց, արագավազ։

Пры́тко մ. սրընթաց կերպով, արագ։

Пры́ткость գ. ի. սրընթացութիւն, արագոտն լինելը։

Прыть գ. ի. սրընթացութիւն || ճարպկութիւն, ժրութիւն։

Прыщева́тый ած. ելունդամածկ, ելունդներով լի, մօլօքուրոտ։

Прищева́тѣть, о— բ. չ. ելունդներով ծածկուել։

Пры́щевѣть տ. Прыщева́тѣть.

Прыщъ, —щикъ գ. ա. ելունդ, պալար, ծնոտուկ, պուտ, խաղաւարտ, բշտիկ։

Прѣлый ած. տաքութիւնից փթած, քանելուց փչացած || կրակոտած (աչքեր)։

Прѣль գ. ի. լղքած տեղ, լղքուածք։

Прѣніе գ. չ. խիստ քրտնելը։

Прѣснова́тый ած. փոքր ինչ անուշահամ (ջուր)։

Прѣсново́дный ած. անուշահամ ջրով։

Прѣсность, —нота́ գ. ի. անուշահամութիւն ջրի || անխմորութիւն (հացի)։

Прѣсный ած. անուշահամ (ջուր) || անխմոր (հաց)։

Прѣсня́къ գ. ա. բաղարջ, անխմոր հաց։
Прѣть բ. չ. քրտնել || եփել, եփուել || || ուռչել, նեխուել || բորբոքուել, վառուել։
Пряда́ть, пря́нуть բ. չ. թռչկոտել, ոստոստել։
Пря́дево գ. չ. թանձրաթել (բամբակի)։
Прядéніе գ. չ. մանելը։
Пря́деный ած. մանուած, մանած։
Пря́диво մ. մէկ աղէկատ, մէկ աղէկատի նիւթ, բուք։
Прядúльный ած. մանելու, մանող։
Прядúльня գ. է. մանարան։
Прядúльщикъ, —щица գ. մանող։
Прядь գ. է. մանած (քուղ, թել)։
Пря́жа գ. է. խծուծ, դերձան։
Пря́жить բ. ն. տապակել իւղի մէջ։
Пря́жка գ. է. ճարմանդ, ագոյց։
Пря́лка գ. է. բուք, աղէկատ, ջահրա, ճախարակ։
Пря́менькій տ. Прямóй.
Пряменько տ. Пря́мо.
Прямёхонекъ ած. ուղղակի, բոլորովին ուղիղ։
Прямёхонько մ. ուղիղ, միայար, դէպ-ուղիղ։
Прямизнá գ. է. ուղիղ լինելը, ուղղութիւն։
Прямúкъ գ. ա. ուղղախօս, ուղիղ մարդ, անկեղծ մարդ։
Прямúть բ. ն. ուղղել, շտկել || արդարութեամբ վարուել, —ся բ. ա. ուղղուել, շտկուել։
Прямлёный ած. ուղղուած, շտկուած։
Прямлéніе գ. չ. ուղղելը, շտկելը։
Пря́мо մ. ուղիղ, ուղղակի, շիտակի, յայտնապէս։
Прямоду́шіе գ. չ. անկեղծութիւն, ուղիղ բնաւորութիւն։
Прямоду́шный ած. անկեղծ, միամիտ։
Прямóй ած. ուղիղ, ուղղակի, շիտշիտակ || || կանգնորդ։

Прямокры́лый ած. ուղղաթեւ։ —лыя насѣкóмыя —ուղղաթեւ միջատներ։
Прямолинéйный ած. ուղղագիծ։
Прямоpóгій ած. ուղիղ եղջիւրով։
Прямотá գ. է. ուղղութիւն, ճշմարտասիրութիւն։
Прямоугóльникъ գ. ա. ուղղանկիւն քառանկիւնի։
Прямоугóльный ած. ուղղանկիւն։
Прямостоя́щая գ. է. лúнія—ուղղորդ, ուղղահայեաց գիծ։
Прямы́й տ. Прямóй.
Пря́никъ գ. ա. մեղրահաց, պրեանիկ։
Пря́ничекъ գ. ա. փոքրիկ մեղրահաց։
Пря́ничникъ գ. ա. մեղրահաց եփող։
Пря́ничный ած. մեղրահացի։
Прянова́тость տ. Пря́ность.
Прянова́тый տ. Пря́ный.
Пря́ность գ. է. տախպութիւն։
Пря́нуть տ. Пря́дать.
Пря́ный ած. տախպ։
Пря́слица գ. է. աղէկատ, բուք, իլիկ, թէշիկ։
Прясть բ. ն. մանել։ —ся բ. ա. մանուել։
Пря́таніе գ. չ. թագցնելը, ծածկելը։
Пря́тать, с— բ. ն. թագցնել, ծածկել, պահել։ —ся բ. ա. թագչել, ծածկուել, պահուել։
Пря́тки գ. է. յգ. աչքախփուկ, աչքակապ, քոռ մամու (խաղ)։
Пря́ха գ. է. մանող կին։
Псалмопѣвецъ գ. ա. սաղմոսերգու։
Псалмопѣніе գ. չ. սաղմոսերգութիւն։
Псалóмникъ գ. ա. սաղմոսագիր։
Псалóмническій ած. սաղմոսագրի։
Псалóмный, —лóмскій ած. սաղմոսի։
Псалóмщикъ գ. ա. փոխասաց, սաղմոսասաց (եկեղեցական)։
Псалóмъ գ. ա. սաղմոս։
Псалтúрный ած. սաղմոսարանի։
Псалтúрщикъ գ. ա. սաղմոս քաղող կամ կարդացող, (մեռելի վրայ)։

Псалти́рь, —ты́рь գ. ա. քնար, սաղմոսարան։

Псалты́рникъ ա. Псало́мщикъ.

Пса́рный ած. շնանոցի, շան բույնի։

Пса́рня գ. ի. շնանոց, շան բույն։

Пса́рскій ած. շան պահապանի։

Псарь գ. ա. շնապահ, շան պահապան։

Псевдони́мъ գ. ա. ծածկանուն, ստապերանուն, կեղծ անուն (հեղինակի)։

Пси́на գ. ի. շան միս || շան հոտ։

Пси́нка գ. ի. շնխաղող։ բ.։ — малаба́рская—հնդկի սպանախ. բ.։

Психи́ческій ած. հոգեկան։ —кія болѣ́зни—հոգեկան հիվանդություններ։

Психіа́трія գ. ի. գիտություն հոգեկան հիվանդությունների։

Психіа́тръ գ. ա. բժիշկ հոգեկան հիվանդությունների։

Психологи́ческій ած. հոգեբանական։

Психоло́гія գ. ի. հոգեբանություն։

Психоло́гъ գ. ա. հոգեբան։

Психроме́тръ գ. ա. ցրտաչափ։

Пси́ца գ. ի. քած շուն։

Псо́вина գ. ի. երկար մազ՝ շան ոտքերի և պոչի վրա։

Псо́вый ած. շան, շունի։

Псообра́зный ած. շանանման, շան պես։

Псо́ра գ. ի. քոր, քոս։

Пта́шечій ած. թռչունի, թռչնակի։

Пта́шечка գ. ի. թռչնիկ, թռչնակ։

Пта́шій ած. թռչունի, թռչնիկի։

Пта́шка գ. ի. թռչնակ։

Птене́цъ գ. ա. թռչնաձագ, թռչունի ձագ, ճուտ || մանուկ, երեխա։

Птеродá́ктиль գ. ա. թևամատն (նախաջրհեղեղեան թռչուն)։

Пти́ца գ. ի. թռչուն։ —цы боло́тныя—ճահճային թ.։ — бу́рная—փոթորկի թ.։ — бѣ́гающія—վազող։ — водяны́я—ջրային թ.։ — выводко́выя—թխսահան թ.։ — земны́я—ցամաքային։ — ла́зающія—ծառագնաց, մագլցիկ թ. — пла́вающія—լողացող թ.։ — птенцо́выя—թռչնակյան թ.։ — ра́йская—դրախտահավ։ —цы хи́щныя—գիշատող թ.։

Птицево́дство գ. չ. թռչնապահություն։

Птицеволхвова́ніе, птицегада́ніе գ. չ. հավահմայություն։

Птицело́вный ած. թռչնորսության վերաբերեալ։

Птицело́вня գ. ի. թռչնաթակարդ, թռչուն որսալու թակարդ։

Птицело́вство գ. չ. թռչնորսություն, հավորսություն։

Птицело́въ գ. ա. թռչնորս, հավորս։

Птицесло́віе գ. չ. թռչնաբանություն։

Птицесло́въ գ. ա. թռչնաբան։

Пти́чій ած. թռչնական || թռչունի։ — горе́цъ—մատնտեղ. բ.։ — кле́й—յարդագույր ժանտափուշ. բ.։ —чье молоко́ շնախոտր. բ.։ — про́со—ճիակորեկ. բ.։

Пти́чка գ. ի. թռչնիկ, թռչնակ։

Пти́чникъ գ. ա. թռչնոց, թռչնարան || թռչնորս || թռչնավաճառ, թռչուն վաճառող || թռչնապահ։

Птіали́змъ գ. ա. բազմաթքություն։

Пу́блика գ. ի. հասարակություն։

Публика́ція գ. ի. յայտարարություն, հրատարակելը։

Публикова́ть, рас— բ. ն. հրատարակել, հրապարակել։

Публици́стъ գ. ա. հրապարակախօս։

Публи́чно մ. հրապարակով։

Публи́чность գ. ի. հրապարակական լինելը։

Публи́чный ած. հրապարակական։

Пу́га գ. ի. ձուի տակ, ձուի տակի ծառը։

Пу́гало, —лище գ. չ. խրտուիլակ, բոբոլ, պողոճ, վախ || այլանդակ կամ ահեղ մարդ։

Пуга́ніе գ. չ. վախեցնելը։

Пуга́ть, —гну́ть բ. ն. վախեցնել: —ся բ. տ. վախենալ:

Пу́ганный, пу́ганый ած. վախեցած, վախեցրած:

Пуга́чъ գ. ա. բու. Թ.:

Пугли́во մ. երկչոտութեամբ, վախենալով:

Пугли́вость գ. ի. երկչոտութիւն, վախկոտութիւն, վախլիկութիւն, վեհերոտութիւն:

Пугли́вый ած. երկչոտ, վախկոտ, վախլուկ, վեհերոտ, խրտչան, խրտնող:

Пугну́ть տ. Пуга́ть.

Пу́говица, —говка, —вочка գ. ի. կոճակ:

Пу́говочникъ, —ница գ. կոճակ շինող:

Пу́говочный ած. կոճակի:

Пу́дель գ. ա. բուդել (շուն):

Пу́дингъ գ. ա. պուդինգ (կերակուր):

Пудлингова́ть բ. ն. երկաթը զտել չուգունից:

Пудлинго́вый ած. չուգունից զտած երկաթ:

Пудови́къ գ. ա. փթանոց (կշռաքար):

Пудово́й ած. փթանոց ծանրութեամբ:

Пу́дра գ. ի. սնգոյր, շպար, երեսի փոշի:

Пу́дреникъ, —рема́нтель գ. ա. ծածկոց կանանց (որ հագնում են սանդրուելիս):

Пу́дреница գ. ի. շպարաման, շպարի աման:

Пу́дреніе գ. չ. սպիտակ քսելը, շպար քսելը:

Пу́дренный ած. սպիտակ փոշի քսուած:

Пу́дрить, на— բ. ն. սպիտակ փոշի կամ սնգոյր քսել: —ся բ. տ. սպիտակ փոշի քսուել:

Пу́дряный ած. սպիտակ փոշու:

Пудъ գ. ա. փութ (40 գրվանքայ):

Пужа́ть տ. Пуга́ть.

Пужли́вость տ. Пугли́вость.

Пужли́вый տ. Пугли́вый.

Пуза́нъ, —нчикъ գ. ա. հաստափոր (մարդ):

Пуза́стый, пуза́тый ած. հաստափոր, փորեղ, պորտնդեր, մեծ որովայն, թանձրապորտ:

Пузи́ще գ. չ. մեծ փոր, մեծ որովայն:

Пу́зо գ. չ. փոր, որովայն:

Пузырева́тый ած. փամփշաձև:

Пузырёкъ գ. ա. փամփշտիկ, բշտիկ, ա-ռատուշտ, պղպջակ: —сѣмя́нной— սերմնաբշտիկ:

Пузы́ристый գ. ի. փամփուշտներով լի, բշտիկներով լի, խաղաւարտաւոր:

Пузы́риться բ. տ. բշտիկներով ծածկուել || ուռչել:

Пузы́рище գ. չ. մեծ փամփուշտ:

Пузыркова́тый տ. Пузы́ристый.

Пузы́рный ած. փամփուշտի || փամփուշտի մէջ դրած:

Пузы́рчатый տ. Пузы́ристый.

Пузы́рь գ. ա. փամփուշտ || փոքրիկ շիշ: — взрыва́ющій—պայթուցիկ փ.: — жёлчный—մաղձապարկ: — лёгочный—թոքաբշտիկ: — мочево́й—միզապարկ, միզափամփուշտ: — пла́вательный—լողական փ.: — ростко́вый—ծննդաբշտիկ:

Пу́калка գ. ի. մանկանց հրացան (խաղալիք):

Пу́кать, пу́кнуть բ. չ. չխկացնել, տրաքուել, արձակել (խաղալիք հրացան և այլն):

Пу́кля գ. ի. խոպոպիք:

Пу́кнуть տ. Пу́кать.

Пу́ковый ած. խուրձի, փնջի:

Пуковя́зъ գ. ա. խրձնաւոր, խուրձ կապող, կոճայ կամ դաստա կապող:

Пу́колька տ. Пу́кля.

Пу́кольный տ. Бу́кольный.

Пукъ, пучёкъ գ. ա. խուրձ, փունջ, կապոց, կոճայ, դաստա:

Пу́левый ած. գնդակի:

Пулели́тня գ. ի. գնտակ ձուլող գործիք։
Пулвериза́ція գ. ի. փոշիացում, մանրացնելը։
Пулвериза́торъ գ. ա. ցնցուղ, սրսկիչ (անօթ)։
Пу́лька գ. ի. գնտակ || վերնիկանը, կոնը (թղթախաղի մէջ)։
Пу́льсовый ած. երակի։
Пульсосчётъ գ. ա. երակաչափիկը հաշուող։
Пульсъ գ. ա. երակի զարկ, երակազարկ։
Пу́ля գ. ի. գնտակ (հրացանի)։
Пу́мпа գ. ի. հաստ կաշի, ամենահաստ՝ գործածական կաշի։
Пункти́рный ած. կէտերով նշանակուած։
Пунктирова́ніе գ. չ. կէտերով նշանակելը։
Пунктирова́ть բ. ն. կէտերով նշանակել։ —ся բ. ա. կէտերով նշանակուել։
Пунктиро́ванный ած. կէտերով նշանակուած։
Пунктиро́вка տ. Пунктирова́ніе.
Пунктуа́льно մ. ճշտութեամբ, կէտ առ կէտ։
Пунктуа́льность գ. ի. ճշտութիւն, ճըշտապահութիւն։
Пунктуа́льный ած. ճիշտ, ճշտապահ։
Пунктуа́ція գ. ի. կէտադրութիւն։
Пунктъ գ. ա. կէտ || յօդուած (խօսքի, գրուածքի) || ժողովատեղ || նշանակուած տեղ։
Пу́ночка գ. ի. դրախտապան թ.։
Пунсо́нщикъ գ. ա. հայր տառեր պատրաստող։
Пунсо́нъ գ. ա. հայր տառ (տպագր.)։
Пунцо́вый ած. պայծառ կարմիր, ալ կարմիր, ծիրանի։
Пуншево́й ած. ջերմօղու, փունջի (խմելու)։
Пуншъ գ. ա. ջերմօղի, փունջ (ըմպելիք)։
Пу́ня գ. ի. մառան, խոտնոց, գարմնոց, մարագ։

Пупа́вка, —па́вникъ գ. երիցուկ, անթեմ. բ.։
Пупи́тръ գ. ա. գրակալ, թեքերես գրասեղան։
Пупкови́дный, —ва́тый ած. պորտանման։
Пупови́на գ. ի. պորտք, պորտի աղիք || || առասանակ։
Пупо́вникъ գ. ա. ջիլախոտ, պաղտիկուր (ջրային)։
Пупо́къ, —по́чекъ գ. ա. պորտ || որովայնամաշկ (թռչուններին)։
Пупо́чный ած. պորտի — кана́тикъ — պորտաթել, պորտի աղիք։
Пупъ գ. ա. պորտ։
Пупы́ристый ած. ելունդածածկ, մօլոքաւոր։
Пупы́рь, —рышекъ գ. ա. խաղաւարտ, բշտիկ, պալար։
Пу́пышъ, —шекъ գ. ա. ծլածայր, բողբոջի գլուխ։
Пу́рга գ. ի. թիփի բորան։
Пуритани́змъ գ. ա. մաքրակրօնութիւն (աղանդ)։
Пурита́нинъ գ. ա. մաքրակրօն (աղանդաւոր)։
Пурифика́ція գ. ի. մաքրում, զտում։
Пурпу́ровый ած. ծիրանեգոյն, բոսորագոյն, ծիրանազեղ։
Пу́рпуръ գ. ա. ծիրանի ներկ, ծովի ծիրանի։
Пуска́й, пусть մ. թող, դիցուք։
Пуска́ніе գ. չ. թողնելը, արձակելը։
Пуска́ть, пуща́ть, пусти́ть բ. ն. թողնել, թոյլ տալ, արձակել, ներս թողնել || || ձգել, քցել, ընդունել։ —ся բ. ա. թողնուել, իրան թոյլ տալ, ներս թողնուել։
Пустельга́ գ. ի. հովհալած թ.։
Пустёхонекъ տ. Пусто́й.
Пусти́ть տ. Пуска́ть.
Пустобре́дъ տ. Пустоме́ля.
Пустова́тый տ. Пусто́й.

Пустовáть բ. չ. դատարկ մնալ, օգուտ չբերել (գետին տուն եայլն)։

Пустóвка գ. է. քած շուն։

Пустоголóвый ած. դատարկագլուխ։

Пустодóмъ, —мка գ. անհաշիւ տնտես, անշնորհ տնտես։

Пустóй ած. դատարկ, ունայն, սնամէջ || նանրամէտ, ունայնամէտ, դատարկ։

Пустоколóсица գ. է. դատարկ հասկ։

Пустокóрмъ գ. ա. ուտող ու չաշխատող։

Пустомéлить բ. չ. դատարկախօսել, դատարկ-դատարկ խօսել, զուր տալ։

Пустомéльство գ. չ. դատարկախօսութիւն։

Пустомéля գ. ը. դատարկախօս մարդ, լեզուագար, շաղակրատ։

Пустоплéсье գ. չ. անբնակ գետափ։

Пустоплётство գ. չ. դատարկախօսութիւն։

Пустоплётъ գ. ա. միջամուտ, հետաքրքիր, ամէն բանի մէջ խառնուող։

Пустопорóжній ած. դատարկ, անմշակ, կոյս, զուր։

Пусторы́лъ գ. ա. վայրի յասմիկ (Թուփ)։

Пусторѣчить, —рѣчіе տ. Пустослó-вить, —віе.

Пустосвя́тный ած. սուտ բարեպաշտ, կեղծաւոր, փարիսեցի։

Пустосвя́тство գ. չ. սուտ բարեպաշտութիւն, կեղծաւորութիւն, փարիսեցիութիւն։

Пустосвя́тъ գ. ա. սուտ բարեպաշտ մարդ, փարիսեցի։

Пустосéль գ. է. գիհեծաղիկ. բ.։

Пустослóвецъ տ. Пустослóвъ.

Пустослóвить բ. չ. դատարկաբանութիւն անել, շաղակրատել։

Пустослóвіе գ. չ. դատարկաբանութիւն, վայրաբանութիւն, աւելաբանութիւն, շաղակրատութիւն, զրախօսութիւն։

Пустослóвка գ. է. դատարկախօս կին, շատախօս։

Пустослóвный ած. դատարկաբան, դատարկախօս, զրախօս։

Пустослóвъ գ. ա. դատարկախօս, մեծախօս, պոռոտախօս, վայրաբան, շաղակրատ (մարդ)։

Пустотá գ. է. դատարկութիւն։

Пустоцвѣтъ գ. ա. անպտուղ ծաղիկ։

Пустоши́ть տ. Опустоши́ть.

Пустóшка գ. է. յոյզ, բուբու. Թ.։

Пу́стошь գ. է. անմշակ տեղ, դատարկ տեղ։

Пусты́нникъ, —нница գ. անապատական։

Пусты́ннический ած. անապատականի։

Пусты́нничество գ. չ. ճգնաւորութիւն։

Пусты́нничій տ. Пусты́ннический.

Пустынножи́тель տ. Пусты́нникъ.

Пустынножи́тельствовать տ. Пус-ты́нничать

Пусты́нный ած. անապատական || անապատի։

Пу́стынскій ած. անապատականի։

Пу́стынь տ. Пу́стыня.

Пу́стынька գ. է. մատաղահաս մենանուհի։

Пусты́ня գ. է. անապատ, անբնակ տեղ։

Пу́стыня գ. է. խուց, ճգնարան։

Пусты́рникъ գ. ա. առիւծագի. բ.։

Пусты́рь, —тырёкъ գ. ա. դատարկ տեղ (աների մէջ)։

Пусты́шка գ. է. չնչին, դատարկ (բան) || անծին շուն։

Пусть տ. Пускáй.

Пустѣ́ть, о— բ. չ. դատարկանալ, անապատանալ։

Пустя́къ գ. ա. չնչին բան, անշահ բան, փանաքի։

Пустя́чить տ. Пустослóвить.

Пустя́чный ած. չնչին, անշահ։

Пу́таница գ. է. խճճուած (Թել) || խառնակութիւն, շփոթութիւն, խճճուած գործ։

Пу́танiе գ. չ. խառնելը, խճճելը։
Пу́танный ած. խճճուած, խառնուած։
Пу́тань գ. ի. խճճուած թել։
Пу́тать, —тывать բ. ն. խճճել, խառնել։ —ся բ. ա. խճճուել, խառնուել։
Путе́вникъ գ. ա. ուղեգրութիւն, նկարագրութիւններ (ճանապարհորդական)։
Путево́децъ տ. Путеводи́тель.
Путеводи́тель —льница գ. ի. ուղեցոյց։
Путеводи́тельный տ. Путево́дный.
Путево́дный ած. ուղեցոյցի։
Путево́дство գ. չ. ուղեցոյց լինելը, առաջնորդելը։
Путево́дствовать բ. ն. ուղեցոյց լինել, առաջնորդել։
Путево́й ած. ճանապարհորդութեան։
Путе́йскій ած. ճանապարհների և հաղորդակցութեան վարչութեան պաշտօնեայ։
Путеме́ръ գ. ա. ճանապարհաչափ, ուղեչափ։
Путеуказа́тель գ. ա. ուղեցոյց, ճանապարհացոյց։
Путеше́ственникъ, —нница գ. ճանապարհորդ, ուղևոր։
Путеше́ственный ած. ճանապարհորդութեան։
Путеше́ствіе գ. չ. ճանապարհորդութիւն։
Путеше́ствователь գ. ա. ճանապարհորդ, ուղևոր։
Путеше́ствовать բ. չ. ճանապարհորդել, ուղևորել։
Путли́ще գ. չ. ասպանդակալ։
Путло́ գ. չ. ասպանդակալ, կապանք ոտների։
Пу́тникъ, —ница գ. ճանապարհորդ, ուղևոր, անցորդ։
Пу́тный ած. ճանապարհի || գործունեայ, հմուտ։
Пу́товый ած. ոտնակապի —вая кость — ոտնակապի տեղ (ձիու)։

Пу́ты գ. չ. յգ. ճախանոց, ոտնակապ, ըխով (ձիու ևայլն)։
Путь գ. ա. ճանապարհ, ուղի, շաւիղ, ընթացք || միջոց, հնարք։
Пуфъ գ. ա. կեղծիք, հնարովի պատմութիւն։
Пу́хленькій ած. թխլիկ, թմպլիկ, փափլիկ, թնթուղ, թորթոշ, թոթոշիկ։
Пу́хлина գ. ի. ուռոյց։
Пу́хлость գ. ի. ուռած լինելը, փքուածութիւն։
Пу́хлый ած. ուռած։
Пухля́къ գ. ա. թուխ կատար. թ. || տերեւատ (թուփ)։
Пу́хнуть, рас— բ. չ. ուռչել։
Пухови́къ, —ви́чекъ գ. ա. փետուրէ անկողին, փետուրէ ներքնակ։
Пухови́нка, пуши́нка գ. ի. աղուամազ, բմբուլ։
Пухо́вникъ գ. ա. վարդատառ. բ.։
Пухо́вый ած. աղուամազ, փետրալից, բմբուլով լցուած։
Пухъ գ. ա. աղուամազ, փետուր, բմբուլ || խաւ։ — въ пухъ — իսպառ, բոլորովին։
Пучегла́зить բ. չ. աչքերը չռել, աչքերը մեծ-մեծ բանալ։
Пучегла́зый ած. չռած աչքերով, կոլոնակն։
Пучёкъ գ. ա. փունջ, տրցակ, խուրձ։ — свѣта — լոյսի փունջ, շող։
Пучи́на գ. ի. յորձանք, անդունդք։
Пучи́нный ած. յորձանքի, անդունդի։
Пу́чить բ. ն. ուռեցնել, փքուեցնել։
Пучкова́тый ած. փնջաձև, խրձաձև։
Пучко́вый ած. փունջի, տրցակի։
Пу́ша գ. ի. աղուամազ։
Пушёкъ տ. Пушо́къ.
Пу́шечка գ. ի. փոքր թնդանօթ։
Пу́шечникъ տ. Пушка́рь.
Пу́шечный ած. թնդանօթի։
Пуши́нка տ. Пухови́нка.
Пуши́стый ած. աղուամազոտ, թաւեղ,

բրդել, բրդոտ ‖ խաւոտ։

Пушить, о— բ. ն. աղուամազով ծածկել, խաւոտել, գզգզել ‖ յանդիմանել, կշտամբել։ —ся բ. ա. խաւով ծածկուել։ —ся բ. ա. խաւով ծածկուել։

Пушка գ. ի. թնդանօթ, հրանօթ։

Пушкарскій ած. թնդանօթաձիգ զինուորի։

Пушкарь գ. ա. թնդանօթաձիգ զինուոր։

Пушница գ. ի. յարդ։

Пушной ած. մազոտ, աղուամազ։

Пушокъ գ. ա. աղուամազ, խաւ։

Пушь գ. ի. աղուամազ։

Пуща գ. ի. անանցանելի անտառ։

Пущать տ. Пускать.

Пуще մ. ևս առաւել, աւելի։

Пущенный ած. թողնուած, ներս թողուած։

Пущій ած. խիստ մեծ, աւելի սաստիկ։

Пхать տ. Пихать.

Пхиновникъ գ. ա. սղանկն, ան. գէրէվէնտ. բ.։

Пхнуть տ. Пихать.

Пчела գ. ի. մեղու, մեղրաճանճ։ — рабочая—մեղրագործ մեղու։

Пчелинецъ տ. Пчеловодъ.

Пчелиный ած. մեղուի։

Пчелистый ած. մեղուառատ, բազմամեղու։

Пчёлка գ. ի. մեղու։

Пчеловодецъ գ. ա. մեղուապահ։

Пчеловодство գ. չ. մեղուապահութիւն, մեղուաբուծութիւն։

Пчеловодъ գ. ա. երաշտահաւ. թ.։

Пчелососка գ. ի. ծծուկ, ոսկեթելուկ. բ.։

Пчёлочка գ. ի. մեղուիկ, մեղուի ձագ։

Пчелоядъ գ. ա. շահէն. թ.։

Пчельникъ գ. ա. փեթակ ‖ թուրինջ խոտ, պատրինջ. բ.։

Пчельный տ. Пчелиный.

Пшенецъ տ. Плевелъ.

Пшеница գ. ի. ցորեն բ. — озимая—աշնանացանքս ցորեն։ — яровая—գարնանացանքս ցորեն։

Пшеничка գ. ի. եգիպտացորեն բ.։

Пшеничный ած. ցորենէ ‖ ցորենի։

Пшено գ. չ. կորեկ բ.։ — сарачинское —բրինձ. բ.։

Пшонецъ տ. Плевелъ.

Пшонный ած. կորեկի։

Пыжиковый ած. եղտիւրիկի ‖ մատաղ եղջերուի։

Пыжикъ գ. ա. եղտիւրիկ, սիրամարգ վայրի. թ. ‖ դեռահաս եղջերու ‖ մարդուկ, պստիկ մարդ։

Пыжить բ. ն. թուղթ դնել (հրացանի մէջ վառօդ լցնելուց առաջ)։

Пыжовникъ գ. ա. խցանահան, քղահան (հրացանի ևայլն)։

Пыжовый ած. խցանի։

Пыжъ գ. ա. խցան (հրացանի ևայլն)։

Пыланіе գ. չ. վառելը, բոցբոցելը։

Пылать բ. չ. վառել, բոցբոցել ‖ տոչորել, մաշուել։

Пылающій ած. բոցաճաճանչ, բոցավառ։

Пылинка գ. ի. փոշու հատիկ։

Пылистый ած. փոշոտ, փոշեծածկ։

Пылить բ. չ. փոշոտել ‖ փոշի անել ‖ —ся բ. ա. փոշոտուել, փոշիով ծածկուել։

Пылкій ած. սաստիկ, բուռն, դիւրաբորբոք, եռանդոտ։

Пылко մ. բուռն եռանդով, եռանդագին։

Пылкость գ. ի. բուռն ձգտում, սաստիկ եռանդ։

Пыловатый ած. փոշոտ, թողոտ։

Пылъ գ. ա. բոց, տապ ‖ զայրոյթ, բարկութիւն։

Пыль գ. ի. փոշի, թոզ։ — плодотворная—ծաղկափոշի։

Пыльникъ գ. ա. սրսկիկ, փոշանոց, փոշանօթ (ծաղկի)։

Пыльникови́дный ած. սրսկաձեւ։
Пы́льный ած. փոշոտ, փոշալից։
Пыре́й գ. ա. սէզ, մատնատեղ. բ.։
Пыре́йникъ տ. **Пыре́й.**
Пыре́йный ած. մատնատեղի։
Пырну́ть տ. **Пыря́ть.**
Пыро́къ գ. ա. հարուած, գոմբ, գլխոց։
Пыря́ть, пырну́ть բ. ն. հարուածել, խփել || շպրտել, նետել || գլխկացնել || || խեթել, խեթկել։ **—ся** բ. ա. հարուածուել || խեթկուել։
Пыта́ніе գ. չ. փորձելը || տանջելը։
Пы́танный ած. փորձուած || տանջուած (հարցաքննուելով)։
Пыта́тель գ. ա. փորձող || տանջող (հարցաքննելով)։
Пыта́ть բ. ն. փորձել, հարցաքննել || || տանջել, չարչարել (հարցաքննելով)։ **—ся** բ. ա. հարցաքննուել || փորձ անել։
Пы́тка գ. ի. տանջելը, տանջանք (հարցաքննութեան ժամանակ)։
Пы́тковый տ. **Пы́точный.**
Пытли́вость գ. ի. հետամուտ բնաւորութիւն, նրբախնդրութիւն։
Пытли́вый ած. նրբախնդիր, հետամուտ։
Пы́точный ած. տանջանքի, տանջանաց։
Пы́тчикъ գ. ա. հարցափորձող || տանջող։
Пыха́ть տ. **Пыша́ть.**
Пыхну́ть տ. **Пыша́ть.**
Пыхте́й գ. ա. շնչարգելութիւն ունեցող, հեւացող։
Пыхтѣ́ніе գ. չ. հեւալը, տքտքալը, փըսփսալը, փսփսոց։
Пыхтѣ́ть բ. չ. հեւալ, տքտքալ, փըսփսալ։
Пыша́ть, пыхну́ть բ. չ. փչել || հեւհեւալ || սաստիկ վառուել, խիստ տաքութիւն արձակել || բարկութեամբ լցուել։
Пы́шно մ. շքեղութեամբ, շքեղ կերպով, ճոխ, պերճութեամբ։
Пы́шность գ. ի. շքեղութիւն, պերճութիւն, ճոխութիւն։
Пы́шный ած. շքեղ, շքեղազարդ, ճոխ, պերճ, մեծաշուք, մեծապայծառ, փառաւոր, շքեղապաճոյճ, պերճաշուք։
Пы́щить, на— բ. ն. փքուեցնել, ուռուցնել։ **—ся** բ. ա. փքուել, ուռչել։
Пьедеста́лъ գ. ա. պատուանդան, ներքնախարիսխ։
Пьянёхонекъ ած. թունդ հարբած։
Пья́ница գ. ի. հարբան, հարբեցող, գինարբու, արբշիռ, գինեսէր, գինեմոլ։
Пья́ничникъ գ. ա. վարդաթուփ, մրրտենի ոսկեծաղիկ (թուփ)։
Пья́нство գ. չ. հարբեցողութիւն, արբշռութիւն, գինեճանութիւն։
Пья́нствовать բ. չ. հարբենալ, հարբել։
Пья́нчивый ած. հարբան։
Пьянчу́га տ. **Пья́ница.**
Пья́ный ած. հարբած։
Пьянѣ́ть, о— բ. չ. հարբել։
Пьяню́га, — ню́жка տ. **Пья́ница.**
Пѣва́ть տ. **Пѣть.**
Пѣве́цъ գ. ա. երգիչ, երգակ, խօսնակ։
Пѣви́ца գ. ի. երգչուհի || գուսան, վարձակ։
Пѣвни́ца գ. ի. քնար, սաղմոսարան։
Пѣву́нъ, —у́нья գ. երգիչ || երգել սիրող։
Пѣву́честь գ. ի. ներդաշնակութիւն, (ստանաւորի)։
Пѣву́чій ած. երգող, երգեցիկ։
Пѣвческая ած. գ. ի. երգատեղ, երգելու սենեակ։
Пѣвческій ած. երգչի։
Пѣвчій ած. երգիչ։ **—чія пти́цы**—երգեցիկ թռչուններ։
Пѣга́нка գ. ի. գետնարենակ բաղ. թ.։
Пѣгій ած. խայտաբղէտ։
Пѣжина, —жинка գ. ի. չալ, պաշպա, սպիտակ բիծ (սեւ կամ մութ գոյն ունեցող մորթու վրայ)։

Пѣна գ. ի. փրփուր || ճենճեր || լորձունք || քրտինք։

Пѣнистый ած. փրփրոտ, փրփրալից, փրփրադէզ, փրփրերախ։

Пѣнить բ. ն. փրփրացնել։ —ся բ. ա. փրփրել, փրփրալ։

Пѣніе գ. չ. երգելը || երգեցողութիւն։

Пѣнка գ. ի. փառ (պատած հեղուկ կերակրի երեսին նստած շերտաւ. մ. || || ծովափրփուր (թեթեւ քար)։

Пѣнковый ած. ծովափրփուր քարից շինած։

Пѣнникъ գ. ա. զտած օղի || զտման (կաթի)։

Пѣнность գ. ի. փրփրոտ լինելը, փրփրոտութիւն։

Пѣнный ած. —ное вино́ ս. զտած թունդ օղի։

Пѣночка ս. Пѣнка.

Пѣсельникъ գ. ա. երգիչ, երգող, երգասաց։

Пѣсенка գ. ի. երգ։

Пѣсенникъ գ. ա. երգիչ, երգ յօրինող (մարդ) || երգարան։

Пѣсенница գ. ի. երգչուհի, երգ յօրինող (կին)։

Пѣсенный ած. երգի։

Пѣснопѣвецъ գ. ա. երգիչ, սաղմոսերգու || երգարան, քնարական բանաստեղծ։

Пѣснопѣніе գ. չ. երգասացութիւն || || քնարական բանաստեղծութիւն։

Пѣснь գ. ի. երգ, խաղ։ — пѣсне́й — երգ երգոց։ — свадебная — հարսներգ, երգ առագաստի։

Пѣсня, —сенка գ. ի. երգ, տաղ, խաղ։

Пѣстованіе գ. չ. խնամելը, հոգալը, պահելը, մեծացնելը։

Пѣстовать բ. ն. հոգալ, խնամել, հոկել, պահել, մեծացնել, դաստիարակել։

Пѣстунъ գ. ա. առաջնորդ, դաստիարակ, խնամակալ։

Пѣту́хъ գ. ա. աքաղաղ, աքլոր, որձակ, խորոզ. թ.։ — индейскій — հնդկահաւ. թ.։

Пѣтуши́ться բ. ա. գոռոզանալ, խորոզ-բամիչ լինել, փքուել։

Пѣтуши́ще գ. ա. մեծ աքաղաղ։

Пѣту́шій ած. աքաղաղի || — гре́бень կատար։ — гребешо́къ — թաւաղնջակ. բ.։ —шьи голо́вки — ոսկեծաղիկ. բ.։

Пѣту́шникъ գ. ա. աքլորակատար. բ.։

Пѣтушо́къ գ. ա. ճիճիս, նորահաս աքլոր։ — морско́й — ծովային սիրամարգ. թ.։

Пѣть, пѣва́ть բ. ն. երգել, խաղ ասել || || երգել, ժամերգութիւն անել։ —ся բ. ա. երգուել, ասուել։

Пѣхо́та գ. ի. հետեւակ զօրք, հետեւակազօրք, հետեւազօրք։

Пѣхоти́нецъ գ. ա. հետեւակ զինուոր։

Пѣхо́тный ած. հետեւակ զօրքի։

Пѣшехо́децъ գ. ա. հետեւակ, հետիոտ. հետի, ոտաւոր։

Пѣшехо́дка գ. ի. հետեւակ գնացող կին։

Пѣшехо́дный ած. հետեւակ, հետեւակ գնացող։

Пѣшехо́дня գ. ի. կամրջի մաս՝ ոտքով գնացողների համար շինած։

Пѣшехо́дство գ. չ. հետեւակ գնալը, ոտքով գնալը։

Пѣшехо́дъ գ. ա. հետեւակ (մարդ)։

Пѣше́чкомъ ս. Пѣшко́мъ.

Пѣшій ած. հետեւակ, հետիոտ, հետի։

Пѣшка, — шечка գ. ի. զինուոր (սատրընջ խաղի մէջ) || տամաշի քար || || չնչին մարդ, փուչ մարդ։

Пѣшко́мъ մ. հետեւակ, ոտով, հետիոտ, հետի։

Пѣшня́ գ. ի. ծակիչ (սառոյցի)։

Пюре́ գ. չ. ծեծած եւ մաղից անցկացրած (գետնախնձոր եայլն)։

Пяде́ница գ. ի. երկրաչափ, անդաչափ (միջատ)։

Пядéнный ած. թզաչափի (մինչափ):
Пядéнь, пядь գ. է. թիզ, թզաչափ:
Пя́леніе գ. չ. ձգձգելը, երկարաձգելը:
Пя́лечный ած. ձգձգուած, երկարաձգուող:
Пя́ленный ած. ձգձգուած:
Пя́лить բ. ն. ձգձգել, երկարաձգել, տարածել: —ся բ. ա. ձգձգուել:
Пя́ло գ. չ. ձգաձող, ձգող ձող:
Пя́льцы գ. ա. յգ. կարգկան, քարգլեան, շրջանակ ձգձգող (կտաւի եւայլն):
Пя́сликъ տ. Паслёнъ.
Пя́стать բ. ն. բռով խփել || շփել:
Пя́стный ած. դաստակի:
Пясть գ. է. դաստակ, ափ, մատնաբմատ:
Пята́ գ. է. գարշապար, կրունկ, կոճ || բուժի ծայր (առանցքի):
Пята́къ, - тачёкъ գ. ա. հինգ կոպէկանոց, շահանոց:
Пята́чный ած. շահանոցի || հինգ կոպէկի արժող:
Пятери́къ գ. ա. հինգ թուղթ, հնգեակ, հինգատեղի (աշտանակի) || հինգ գրուանքանոց:
Пятери́цею մ. հնգապատիկ, հնգիցս:
Пятери́чный ած. հնգամեա:
Пятёрка գ. է. հնգանոց || հինգ:
Пятерно́й ած. հնգանոց, հինգ հատատր մասերից բաղկացած:
Пятерня́ գ. է. հինգ հատ, հինգ մատեր միասին:
Пя́теро բ. հինգ հոգի, հնգեկան, հինգական:
Пятёрочка տ. Пятёрка.
Пятиалты́нникъ, —нный գ. ա. 15 կոպէկանոց:
Пятивёрстный ած. հինգ վերստանոց:
Пятигла́вый ած. հինգ գլխեան, հինգ գլխանի:
Пятигра́нникъ գ. ա. հինգ երեսանի (մարմին):
Пятигра́нный ած. հնգանկիւն, հինգերեսանի:
Пятигри́венный ած. տասը շահանոց:
Пятидесятилѣ́тіе գ. չ. յիսուն տարուայ լրանալը || յիսնամեակ:
Пятидесятилѣ́тній ած. յիսնամեայ: — юбилéй - յիսնամեակ:
Пятидеся́тникъ գ. ա. յիսնապետ:
Пятидеся́тница գ. է. Պենտեկոստէ:
Пятидеся́тый ած. յիսներորդ:
Пятидне́вный ած. հնգօրեայ:
Пятижённый ած. հնգակին:
Пятижёнство գ. չ. հնգակին լինելը:
Пятикни́жіе գ. չ. հնգամատեան, հինգ գիրք Մովսէսի:
Пятикопѣ́ечникъ գ. ա. 5 կոպէկանոց, շահանոց:
Пятикопѣ́ечный ած. 5 կոպէկի արժող:
Пятили́стникъ գ. ա. հնգատերեւեան, մատնիկ, սիրալախոտ, գոլից Նանի. բ.:
Пятилѣ́тіе գ. չ. հինգ տարուայ ժամանակ, հնգամեակ:
Пятилѣ́тній ած. հնգամեայ:
Пятиму́жній ած. հնգայրեայ:
Пятиму́жство գ. չ. հնգայրեայ լինելը (բոյսի):
Пятимѣ́сячный ած. հինգամսեայ:
Пяти́на գ. է. հինգերորդ մաս:
Пятипо́льный ած. հնգափոխ (երկանակ հողագործութեան):
Пятипроце́нтный ած. հինգ տոկոսաբեր:
Пятирублёвый ած. հինգ ռուբլիանոց:
Пятисо́тый ած. հինգհարիւրերորդ:
Пятисто́пный ած. հնգաչափ (ոտանաւոր):
Пятистру́нный ած. հնգալարեայ, հնգալար (նուագարան):
Пятиты́сячный ած. հինգհազարերորդ:
Пя́тить по— բ. ն. լեա մցել, բնկլկեցնել, կանկի վրայ լեա դարձնել —ся բ. ա. լեա մցուել, լեաս բնկլկել:
Пя́ченный ած. լեա մցուած, լեաս բնկլկուած:

Пятиугóльникъ գ. ա. հնգանկիւն, հընգերես մարմին (երկրաչ.)։

Пятиугóльный ած. հնգանկիւնի։

Пятифунтовúкъ գ. ա. հինգ գրուանքանոց (կշռաքար)։

Пя́тка, — точка նւզ. գ. ի. գարշապար, կրունկ։ Душá ушлá въ пя́тку—հոգին ցամքաւ։

Пятнадцатикопѣечный ած. 15 կոպէկանոց։

Пятнáдцатый ած. տասնեւհինգերորդ։

Пятнáдцать թ. ա. տասն և հինգ։

Пятнáльщикъ գ. ա. ձի դրոշմող։

Пя́тнанный ած. դրոշմուած || արատաւորուած։

Пятнáть բ. ն. դրոշմել, նշան անել || || բծաւորել, լաքոտել, արատաւորել։ —ся բ. ա. դրոշմուել || արատաւորուել։

Пятнúстый ած. բծաւոր։

Пя́тница գ. ի. ուրբաթ։

Пя́тничать բ. չ. պաս պահել ուրբաթ օրերին։

Пя́тничный ած. ուրբաթի, ուրբաթաւոր, ուրբաթօրեայ։

Пятнó գ. չ. բիծ, արատ, կեղտ || դամղայ։ — ростóвый—ծննդաբիծ։

Пя́тный ած. կրունկի։

Пя́тнышко գ. չ. բիծ։

Пятóкъ գ. ա. հինգ, հնգեակ || ռմկ. ուրբաթ։

Пятóчекъ տ. Пятóкъ.

Пя́точка տ. Пя́тка.

Пя́точный ած. կրունկի։ —ная кость —կրունկի ոսկր։

Пя́тый ած. հինգերորդ։

Пять թւ. հինգ։

Пятьдеся́ть թւ. յիսուն։

Пятьсóтъ թւ. հինգհարիւր։

Пя́тью մ. հնգիցս, հինգ անգամ։

Пя́ченіе գ. չ. յետս ընկրկելը, կրունկի վրայ դառնալը։

Р.

Рабá գ. ի. ստրկուհի, աղախին։

Раболѣпіе գ. չ. ստրկական ոգի, նուաստութիւն։

Раболѣпно մ. ծառայաբար, նուաստանալով։

Раболѣпность գ. ի. ծառայականութիւն։

Раболѣпный ած. ծառայական, ստրկական։

Раболѣпство տ. Раболѣпіе.

Раболѣпствованіе տ. Раболѣпіе.

Раболѣпствователь —льница գ. նըւաստացող մարդ։

Раболѣпствовать բ. չ. նուաստանալ։

Рабóта գ. ի. աշխատանք, աշխատութիւն || գործ || ձեռագործ, կերտուած։ — силъ—զօրութեանց աշխատանք։

Рабóтаніе գ. չ. աշխատելը, աշխատութիւն։

Рабóтать, —бóтывать բ. ն. աշխատել, գործել, գրագուել։ — комý—ծառայել։

Рабóтишка գ. ի. վատ աշխատութիւն, անձոռնի գործ։

Рабóтливый ած. աշխատասէր։

Рабóтникъ —ница գ. աշխատաւոր, գործաւոր, բանւոր, մշակ։

Рабóтничій ած. բանւորի, մշակի։

Рабóтный ած. աշխատանքի։

Рабóтывать տ. Рабóтать.

Работя́щій ած. աշխատող, աշխատաւոր։

Рабо́чій ած. աշխատութեան, աշխատանքի || աշխատելու || աշխատող, աշխատասէր || աշխատաւոր մշակ։

Ра́бски մ. ստրկաբար։

Ра́бскій ած. ստրկական, ստրկային || || ստրուկի։

Ра́бство գ. չ. ստրկութիւն, գերութիւն։

Ра́бствовать բ. չ. ստրկութիւն քաշել, ստրկութեան մէջ լինել || ստրկանալ, ստրուկի նման խոնարհել։

Рабъ գ. ա. ստրուկ։

Рабы́ничъ գ. ա. ստրուկի զաւակ։

Рабы́ня տ. Раба́.

Равви́ գ. ռաբբի, ուսուցիչ, վարդապետ։

Равви́нистъ գ. ա. հրէայ, ջհուդ, մովսիսական օրինաց հետեւող։

Равви́нскій ած. րաբունու, ռաբբիի։

Равви́нъ գ. ա. րաբունի, ռաբբի։

Ра́вдуга գ. ի. եղջերուի կամ այծի մըշակած կաշի։

Равенду́къ գ. ա. հաստ քաթան (գըլխաւորապէս նաւառագաստի համար)։

Равенду́чный ած. հաստ քաթանից շինած || հաստ քաթանի։

Ра́венство գ. չ. հաւասարութիւն, նոյնութիւն || հաւասարութիւն (ալգ.)։

Равне́ніе գ. չ. հաւասարացում, հաւասարացնելը, հարթելը։

Равне́нько, равнёхонько, равнёшенько տ. Равно́.

Равни́на գ. ի. դաշտավայր, հարթավայր, հարթ տարածութիւն, հարթութիւն։

Равно́ մ. հաւասարապէս, միակերպ, միատեսակ։

Равноапо́стольный ած. առաքելապատիւ։

Равнобе́дренный ած. հաւասարասրունք։ — треуго́льникъ—հաւասարասրունք եռանկիւնի։

Равновре́менность գ. ի. ժամանակակցութիւն, զուգաժամութիւն։

Равновре́менный ած. ժամանակակից, զուգաժամանակ։

Равновре́менно մ. զուգաժամանակ։

Равновѣ́сіе գ. չ. հաւասարակշռութիւն։ — безразли́чное—անտարբեր կամ չէզոք դրութիւն։ — неусто́йчивое—անկայուն հաւասարակշռութիւն։ — усто́йчивое—կայուն հաւասարակշռութիւն։

Равновѣ́сно մ. հաւասարակշռութեամբ, հաւասարակշռելով։

Равновѣ́сный ած. հաւասարակշիռ։

Равноде́нственникъ, —де́нникъ գ. ա. ծիր գիշերահաւասարի, հասարակած (աշխարհագր. գիծ)։

Равноде́нственный ած. գիշերահաւասարի։ — кругъ—ծիր գիշերահաւասարի, հասարակած։

Равноде́нствіе գ. չ. գիշերահաւասար։ — весе́ннее—գիշ. գարնանային։ — осе́ннее—գիշ. աշնանային։

Равноду́шіе գ. չ. անտարբերութիւն, անհոգութիւն։

Равноду́шно մ. անտարբերութեամբ, անհոգաբար, անտարբեր կերպով։

Равноду́шный ած. անտարբեր, անհոգ։

Равнодѣ́йствующій ած. հաւասարազօր։ —щая си́ла—արդիւնարար զօրութիւն։

Равнозна́чащій ած. նոյնանիշ, նոյնանշան, համանիշ, հոմանիշ։

Равнозаме́дленный ած. —нное ускоре́ніе—հաւասար յապաղող արագութիւն։

Равнолѣ́тіе գ. չ., —лѣ́тность գ. ի. հասակակցութիւն։

Равнолѣ́тный ած. հասակակից, տարեկից։

Равномо́щіе գ. չ. —мо́щность գ. ի. տ. Равноси́ліе.

Равномо́щный տ. Равноси́льный.

Равномѣ́рно մ. համաչափութեամբ, հա-

ւասարաչափ, միաչափ։

Равномѣрность գ. ի. *համաչափութիւն, հաւասարաչափութիւն։*

Равномѣрный ած. *համաչափ, հաւասարաչափ, միաչափ։* —ное движéніе *հաւասարաչափ շարժում։*

Равноно́щіе տ. Равнодéнствіе.

Равноно́щный տ. Равнодéнственный.

Равнообрáзіе գ. չ. *միակերպութիւն, միօրինակութիւն։*

Равнообрáзно մ. *միակերպ, միօրինակ։*

Равнообрáзность գ. ի. *միակերպութիւն, միօրինակութիւն։*

Равнообрáзный ած. *միակերպ, միօրինակ։*

Равноотстоя́щій ած. *զուգահեռական, հաւասար հեռաւոր։*

Равноси́ліе գ. չ. *համազօրութիւն, հաւասարազօրութիւն։*

Равноси́льный ած. *համազօր, հաւասարազօր։*

Равносторо́нній ած. *հաւասարակողմ։* — треуго́льникъ—հ. *եռանկիւնի։*

Равносто́ющій ած. *համարժէք, հաւասարագին։*

Рáвность, —нотá գ. ի. *հաւասարութիւն, չափակցութիւն։*

Равноуго́льный ած. *հաւասարանկիւն, զուգանկիւն։* — треуго́льникъ—*հաւասարանկիւն եռանկիւնի։*

Равноцѣнно մ. *համարժէք։*

Равноцѣнность գ. ի. *հաւասարագնութիւն, համարժէք լինելը, արժէքին հաւասար լինելը։*

Равноцѣнный ած. *համարժէք, հաւասարագին։*

Равночáстіе գ. չ. *զուգամասնութիւն, հաւասարամասնութիւն։*

Равночáстный ած. *զուգամաս, հաւասարամաս։*

Равночи́сленный ած. *հաւասարաթիւ։*

Равночлéнный ած. *հաւասարանդամ։*

Рáвный ած. *հաւասար, համեմատ։* —нымъ о́бразомъ—*նմանապէս, (նոյնպէս) համեմատ։*

Равня́ніе գ. չ. *հաւասարելը, հաւասարեցնելը, հարթելը։*

Равня́ть բ. ն. *հաւասարել, հաւասարեցնել, հարթել։*

Рáди ն. *համար, վասն, յաղագս։*

Радúво մ. *հօժարութեամբ, փութաջանութեամբ, ուշիուշով, ուշադրութեամբ։*

Радúвость գ. ի. *փոյթ, ջանք, ուշադրութիւն, հօժարութիւն։*

Радúвый ած. *փութաջան, ուշադիր, ուխտաւոր։*

Радикалúзмъ գ. ար. *ուսումն արմատական փոփոխութեանց։*

Радикáлъ գ. ար. *արմատական կուսակցութեան պատկանող ‖ արմատ (տըզեր.) ‖ սկզբնատարր (քիմ.)։*

Радикáльно մ. *արմատական կերպով, հիմնովին։*

Радикáльный ած. *արմատական, հիմնաւոր։*

Рáдиксъ գ. ար. *արմատ (տըզ.)։*

Радúсъ, редúсъ, редúска գ. *բողկ. բ.։*

Радіомéтръ գ. ար. *ճառագայթաչափ (ճեղ. գործիք)։*

Рáдіусъ գ. ար. *ճառագայթ, շառաւիղ* - вéкторъ—*շարժուն ճառագայթ։*

Рáдованіе գ. չ. *ուրախութիւն, խնդութիւն։*

Рáдовать, об— բ. ն. *ուրախացնել։* —ся բ. ար. *ուրախանալ, ցնծալ։*

Рáдостно մ. *ուրախութեամբ, խնդութեամբ։*

Рáдостный ած. *ուրախալի, ուրախառիթ, ուրախ, խնդալից, ցնծալի, ցնծալից, ցնծալի։*

Рáдость գ. ի. *ուրախութիւն, խնդութիւն, ցնծութիւն ‖ ուրախալի լուր։*

ուրախութեան արտասուք, ուրախութեան աղաղակ:

Радуга գ. ի. ծիածան, աղեղնակ:

Радужникъ գ. ա. ծիածանաքար, բարբառօրաքար:

Радужный ած. ծիածանագոյն, եօթնագոյն | ծիածանի: —ная оболочка — ծիածանամաշկ (աչքի):

Радушіе գ. չ. մտերմութիւն:

Радушно մ. մտերմաբար, սիրալիր կերպով:

Радушный ած. մտերիմ, սիրալիր, սիրայօժար:

Радъ ած. ուրախ, պատրաստ:

Радѣніе գ. չ. հոգացողութիւն, փոյթ:

Радѣтель, —льница գ. հոգացող, հոգատար (մարդ):

Радѣтельно մ. հոգացողութեամբ, հոգատարութեամբ:

Радѣтельный ած. հոգատար, փութաջան:

Радѣть, по— բ. չ. հոգալ, հոգատար լինել, խնամել, խնամք ունենալ:

Раёкъ գ. ա. ամենավերնայարկ (շէնքի) | | դրախտանման (թատրոնի) | սարակի հատուած ակնոյ | ծիածանամաշկ (աչքի):

Раждать, —жать, родить բ. ն. ծնանել, աշխարհ բերել | պատճառել: —ся բ. ա. ծնանիլ | առաջ գալ:

Ражесть գ. ի. հ. մարմնեղութիւն:

Ражій ած. հ. մարմնեղ, առողջակազմ:

Разахаться բ. ա. ախուվախ քաշել:

Разбавлять, —бавить բ. ն. ջուր խառնել, ջրալի անել: —ся բ. ա. ջրալի դառնալ, ջրով խառնուել:

Разбаливаться, —болѣться բ. ա. ցաւ զգալ | սկսել ցաւ զգալ:

Разбалтывать, —болтать բ. ն. խառնել, շաղախել | տալ, բերնից թռցնել (խօսք): —ся բ. ա. խառնուել | | արտասանուել:

Разберéживать, —редить տ. Бередить.

Разбиваніе գ. չ. կոտրելը, ջարդելը || || պատռելը (վէրքի):

Разбивать, — бить բ. ն. կոտրել, կոտրել, ջարդել || ցրուել, մասերի բաժանել || կոտրել, ջարդել, յաղթահարել (զօրքը): —ся բ. ա. կոտրուել, ջարդուել || կազմող մասերի բաժանուել, ցրուել, ցիր ու ցան լինել || | վիրաւորուել:

Разбивка գ. ի. կոտրելը, ջարդելը || անջատելը, սարքելը:

Разбивной, —бивочный ած. բաժանելի, մասերի բաժանուող, կտորներից բաղկացած:

Разбивчивость գ. ի. կտորներից բաղկացած լինել || դիւրաբեկութիւն, փխրունութիւն:

Разбивчивый ած. կոտրուող, փխրուն, դիւրաբեկ | կտորներից բաղկացած:

Разбираніе գ. չ. մասերի քանդելը, զատելը, ընտրելը, ջոկելը || քննութիւն (գործի) | զննութիւն:

Разбиратель, —льница գ. զատող, ընտրող, ջոկող || քննող || զննող:

Разбирательство գ. չ. քննութիւն, հարցաքննութիւն (որն է յանցանքի վերաբերմամբ):

Разбирать, —зобрать բ. ն. քանդել, ցրուել, կազմող մասերի բաժանել, ջոկել || քննել, զննել || մանրամասն քննութիւն անել: —ся բ. ա. քանդուել, ցրուել, ջոկուել || քննուել:

Разбитіе գ. չ. կոտրելը, ջարդելը, ցրուելը: — войска զօրքը ջարդելը և ցրուելը:

Разбитной ած. ճկուն, աշխոյժ:

Разбить տ. Разбивать.

Разблажиться բ. ա. կամակորութիւն անել, կամակորել:

Разбогатѣть բ. չ. հարստանալ:

Разбодри́ться բ. ա. աշխուժանալ, քաջանալ, վստահութիւն առնել։

Разбо́й գ. ա. աւազակութիւն || յափշտակութիւն, կողոպտում։

Разбо́йникъ —ница գ. աւազակ, ասպատակ || ղոլող, հարստահարող || || որոր. թ.։ — морско́й—ծովահէն։

Разбо́йничанье տ. Разбо́йничество.

Разбо́йничать բ. չ. աւազակութիւն անել։

Разбо́йнически մ. աւազակաբար։

Разбо́йническій ած. աւազակային, աւազակի նման։

Разбо́йничество գ. չ. աւազակութիւն։

Разбо́йничій ած. աւազակային || աւազակի։

Разбо́лтанный ած. խառնուած || բերնից թռցրած (խօսք)։

Разболта́ть տ. Разба́лтывать.

Разболѣ́ться տ. Разба́ливаться.

Разбо́рка տ. Разбира́ніе.

Разбо́рный ած. քակուող, բաժանուող, զրուող, մասերի քանդուող։

Разбо́рчиво մ. ընտրողութեամբ, զգուշութեամբ || պարզ, որոշակի, մեկին-մեկին։

Разбо́рчивость գ. ի. ընտրողութիւն, զգուշութիւն, նրբութիւն։

Разбо́рчивый ած. ընտրող, որոշող, ըզգոյշ, ջոկող, նրբաճաշակ։

Разбо́рщикъ, —щица տ. Разбира́тель, —льница.

Разбо́ръ գ. ա. ընտրողութիւն, որոշում || || քննութիւն || վերլուծութիւն || տեսակ։

Разботѣ́лый ած. հաստացած, ուռքած։

Разботѣ́ть բ. չ. ուռչել, փքուել || հաստանալ, ուռքել։

Разбра́живаться —броди́ться բ. ա. բաժանուել || հազիւ հազ ման գալ (ակարութիւնից յետոյ) || ցրուել (նախիրը) || թթուել, եռ գալ (հեղուկ)։

Разбро́живаться, —бре́стися բ. ա. ցան ու ցիր լինել, ցրուել։

Разбрани́ть բ. ն. հայհոյել։ —ся բ. ա. երկար միմեանց հայհոյել։

Разбра́сывать, —броса́ть, —бро́сить բ. ն. ցիր ու ցան անել, ցրուել, թափթփել, թափրտել։ —ся բ. ա. ցիր ու ցան լինել, թափթփուել։

Разбра́таться բ. ա. հոգևոր եղբայրութեան կապը խզել։

Разбрести́ся, —ти́сь տ. Разбра́живаться.

Разброди́ться տ. Разбра́живаться.

Разбро́дъ գ. ա. բացակայութիւն, ցրուած լինելը։ Всѣ люди въ разбро́дѣ - բոլոր մարդիկ ցրուած են (այս և այն կողմ են գնացած)։

Разброса́ніе գ. չ., —ро́санность գ. ի. ցիրուցան անելը, ցրուելը || ցրուած լինելը։

Разбро́санный ած. ցիրուցան եղած, ցրուած, թափթփած, թափրտած։

Разброса́ть, —бро́сить տ. Разбра́сывать.

Разбры́згивать, —гать, —ры́знуть բ. ն. ցայտեցնել, թռցնել (հեղուկ, ներկ, ցեխ և այլն)։ —ся բ. ա. ցայտուել ապականուել (ցեխով և այլն)։

Разбрюзжа́ться բ. ա. երկար փնթփնթալ, մռմռթալ։

Разбужа́ть, —жда́ть, —буди́ть բ. ն. զարթեցնել, արթնացնել։ —ся բ. ա. զարթնել, արթնանալ։

Разбуждённый, —бу́женный ած. զարթեցրած, արթնացրած։

Разбура́въ, —ра́вчикъ գ. ա. ընդլայնիչ գչիր (երկաթի, պղնձի և այլն)։

Разбуха́ть, —бу́хнуть բ. չ. ուռչել, ուռել, փքուել (խոնաւութիւնից)։

Разбу́хлый ած. ուռած, փքուած։

Разбу́хнуть տ. Разбу́хать.

Разбуя́ниться բ. ա. անկարգութիւններ անել։

Разбѣга́ться, —бѣжа́ться բ. չ. ցիրուցան լինել, ցրուել, ցիր ու տալ։

Разбѣгаться բ. չ. շատ վազելով գալ։

Разбѣгъ գ. ա. շատ վազելը || առանցքի անուակալ տեղը։

Разбѣжа́ться տ. Разбѣга́ться.

Разва́жничаться բ. չ. գոռոզանալ, հպարտանալ։

Разва́живать, развожа́ть բ. ն. սանձերը քաշել, արձակել (ձի)։ —ся բ. չ. սանձից արձակուել։

Разва́ленный ած. քանդուած, փլցրած, թափած։

Разва́ливать, —вали́ть բ. ն. քանդել, փլցնել, աւերել, թափել։ —ся բ. չ. քանդուել, փլցուել, թափուել։

Разва́лина գ. ի. աւերակ, փլատակ։

Разва́лка գ. ի. քանդելը։

Разва́лъ գ. ա. հանքադուր || կախ շրթունք անօթի || բազմաթիւ ամբոխ։

Разва́ренный ած. եփելով կակղացրած։

Разва́ривавь, —вари́ть բ. ն. եփելով կակղացնել կամ ջրալի դարձնել։ —ся բ. չ. եփուելով կակղել։

Разва́рка տ. Разва́ръ.

Разварно́й ած. մինչ փշրելը խաշած, շատ խաշած։

Разва́ръ գ. ա. շատ խաշելը || չամչաքակ, ան. գօշամա։

Разведе́нецъ գ. ա. կնաթող ամուսին։

Разведе́ніе գ. չ. բաժանելը, անջատելը | խառնելը, լուծելը (ջրի հետ և այլն) || տնկելը, աճեցնելը, բազմացնելը || ապահարզան անելը։

Разведёнка գ. ի. այրաթող կին, մարդաթող կին։

Разведённый ած. բաժանած, անջատած || նօսրացրած, ջրացրած, ջրով խառնած || աճեցրած || բաժանուած, ապահարզան եղած։

Разве́дриваться, —ве́дриться բ. չ. պարզուել (եղանակ)։

Развезённый ած. տարուած, տեղափոխուած (կառքով և այլն)։

Разве́зть տ, Развози́ть.

Разверга́ть, —ве́ргнуть տ. Разбра́сывать.

Развере́женнный ած. ցաւը նորոգած։

Развере́живать, —реди́ть բ. ն. ցաւը նորոգել։

Разверза́ть, —верзти́ բ. ն. բանալ։ —ся բ. չ. բացուել։

Развёрнутый ած. բացուած, բաց արած, պարզուած (ծալուածը և այլն)։

Разверну́ть տ. Развёртывать.

Разверста́ніе գ. չ. բաժանելը, մաս-մաս անելը։

Развёрстка տ. Разверста́ніе.

Развёрстывать, —верста́ть բ. ն. բաժանել, բաշխել։ —ся բ. չ. բաժանուել, բաշխուել։

Развёртка գ. ի. բանալը, բաց անելը, պարզելը, ուղղելը։

Развёртывать, —верну́ть բ. ն. բանալ, բաց անել, պարզել (ծալուածը կամ փաթաթուածը)։ —ся բ. չ. բացուել, պարզուել (ծալուածը և այլն)։

Разве́рченный ած. յետ բացուած (փաթաթածը)։

Разве́рчивать, —вертѣ́ть բ. ն. յետ բանալ (փաթաթածը)։ —ся բ. չ. յետ բացուել (փաթաթածը)։

Развеселя́ть, —сели́ть բ. ն. ուրախացնել, զուարճացնել։ —ся բ. չ. ուրախանալ, զուարճանալ։

Развести́ տ. Разводи́ть.

Развива́ніе գ. չ. յետ ոլորելը, յետ բանալը։

Развива́ть, разви́ть բ. ն. յետ ոլորել, յետ բանալ || զարգացնել, բանալ (ընդունակութիւնները) —ся բ. չ. յետ ոլորուել, յետ բացուել || զարգանալ (մտաւորապէս)։

Разви́вка տ. Развива́ніе.

Развизжáться բ. չ. վնկվնկալ, վնգստալ (շուն)։

Разви́ливать, —ля́ть բ. ն. երկճղի անել, ճեղքել։ —ся բ. չ. երկճղի լինել, ճեղքուել։

Развили́на, —линка գ. ի. ճեղքի բերան, արանք։

Разви́листый ած. ճիւղաւոր։

Развиля́ть տ. Разви́ливать.

Разви́нчивать, —винти́ть բ. ն. յետ պտոյտքել, պտուտակը յետ քանդել։ —ся բ. չ. յետ պտոյտքուել։

Разви́нченный ած. յետ պտոյտքած, պտուտակը յետ քանդած։

Развира́ться, разовра́ться բ. չ. խիստ սուտ խօսել, սաստիկ ստեր փչել։

Разви́тіе գ. չ. բանալը, պարզելը ‖ զարգանալը, զարգացում, մտքի բացուելը։

Разви́тый ած. յետ ոլորուած, յետ-բացուած ‖ զարգացած (մտաւորապէս)։

Разви́ть տ. Развива́ть.

Развлека́ть, —вле́чь բ. ն. բաժանել, դեգերել, քաշել ‖ զբաղեցնել, ցրել (միտքը, ուշքը և այլն)։ —ся բ. չ. ցրուել ‖ զբաղուել, միտքը ցրել։

Развлечённый ած. ցրուած, դեգերուած։

Развлече́ніе գ. չ. տանելը, ձգելը, քաշելը, բաժանելը ‖ մտացրութիւն, մըտքի թեթև զբաղմունք, զբօսանք։

Разводи́ть, —вести́, —ве́сть բ. ն. բաժանել, անջատել ‖ խառնել, հալել, լուծել ‖ աճեցնել ‖ լուծել (պսակը), ապահարզան անել ‖ տեղաւորել, զետեղել (զօրք և այլն) ‖ պատրաստել, անել (կրակ)։ —ся բ. չ. բաժանուել, անջատուել։

Разво́дка տ. Разведе́ніе.

Разво́дная գ. ի. խնդիր ապահարզանի համար ‖ ապահարզանի վկայական։

Разво́дный ած. բաժանուելու, ապահարզանի ‖ զօրահանդէսի։

Разво́дчикъ, —чица գ. բաժանող, ջոկող, վարող, տեղաւորող, դարսող, աճեցնող (տունկ և այլն)։

Разво́дъ գ. ա. տեղաւորելը, զետեղելը ‖ ապահարզան ‖ զօրահանդէս։

Разво́ды գ. ա. յգ. ձամուկք, նկարներ (գործուածների)։

Разво́зжанный ած. սանձը հանած, արձակուած։

Развози́ть, —вести́, —ве́сть բ. ն. տանել, տեղափոխել (կառքով և այլն)։ —ся բ. չ. տարուել, տեղափոխուել։

Развози́ться բ. չ. զբաղուել ‖ աղմուկ հանել։

Разво́зка գ. ի. տանելը, տեղափոխելը (կառքով և այլն)։

Разво́зный ած. տեղափոխող, բեռնակիր, բեռնակրութեան ծառայող։

Разво́зъ տ. Разво́зка.

Развола́кивать, —воло́чь բ. ն. քարշելով բաժանել։

Развопи́ться բ. չ. շատ լալ, լալով ձէնը ձգել։

Развора́чивать, —вороти́ть բ. ն. դարձնել, յետ դարձնել։

Развора́шивать, —вороши́ть բ. ն. խառնել, խառնխառել։

Разворо́ванный ած. գողացուած, գողութեամբ տարուած։

Разворова́ться բ. չ. շատ գողութիւն անել, շատ գողանալ։

Разворо́вывать, —ворова́ть բ. ն. գողանալ։ —ся բ. չ. գողցուել։

Разворо́ченный ած. դարձրած, յետ դարձրած։

Разворо́шенный ած. խառնած, խառնըխառած։

Разврати́тель, —льница գ. մոլորեցնող, ճանապարհից հանող, անառակութիւն սովորեցնող։

Разврати́тельный ած. մոլորեցուցիչ, անառակ։

Разврати́ть տ. Развраща́ть.

Развра́тникъ, գ. ա. անառակ, ցոփ (մարդ)։ —ница գ. ի. անառակ, վատաբարոյ (կին)։

Развра́тничать բ. չ. անառակութիւն անել, վատաբարոյ կեանք վարել։

Развра́тно մ. անառակաբար, անառակութեամբ, զեղխութեամբ։

Развра́тность գ. ի. անառակութիւն, ցոփութիւն, զեղխութիւն, վատաբարոյութիւն։

Развра́тный ած. անառակ, ցոփ, զեղխ, վատաբարոյ։

Развра́тъ գ. ա. անառակութիւն, ցոփութիւն, վարուց ապականութիւն։

Развраща́ть, —врати́ть բ. ն. մոլորեցնել, ուղիղ ճանապարհից հանել, վարքը ապականել։ —ся բ. ա. մոլորուել, ուղիղ ճանապարհից դուրս գալ։

Развращённый ած. մոլորեցրած, վարքով ապականուած։

Развраще́ніе գ. չ. մոլորեցնելը, վարքն ապականելը։

Развраще́нность գ. ի. մոլորութիւն, վարուց ապականութիւն։

Развью́чивать, —вью́чить բ. ն. բեռը վեր բերել կամ ցած առնել, բեռը քանդել (ձիու, ուղտի եւայլն վրայից)· —ся բ. ա. ազատուել բեռից (ձի եւայլն)։

Развью́ченный ած. բեռից ազատուած (ձի եւայլն)։

Развью́чка գ. ա. բեռը ցած առնելը (ձիու եւայլն վրայից)։

Ра́звѣ մ. եթէ, եթէ որ, թէ որ ‖ միթէ ‖ բացի, զատ։

Развѣва́ніе գ. չ. ցրուելը, ծածանելը (քամուց)։

Развѣва́ть, —вѣ́ять բ. ն. ցրուել, սփռել (քամին)։ —ся բ. ա. քամուց ցրուել ‖ ծածանել, փռփռալ։

Развѣ́данный ած. տեղեկացած, իմացուած, հարցափորձած։

Развѣ́дать տ. Развѣ́дывать.

Развѣ́дка գ. ի. տեղեկութիւն հաւաքելը, լրտեսելը։

Развѣ́дочный ած. տեղեկաբեր, լրտեսող։

Развѣ́дчикъ գ. ա. տեղեկաբեր, լրտես։

Развѣ́дывать, —вѣ́дать բ. ն. տեղեկութիւն հաւաքել, հարցափորձել, իմանալ, լրտեսել։ —ся բ. ա. տեղեկացուել, իմացուել։

Развѣ́нчивать, —вѣнча́ть բ. ն. թագից զրկել, թագաւորութիւնից զրկել ‖ պսակը քանդել, փառքը նսեմացնել։ —ся բ. ա. թագից զրկուել։

Развѣ́нчанный ած. թագազուրկ, թագից զրկուած։

Развѣ́систый ած. ճիւղաւոր, բազմաճիւղ։

Развѣ́сить տ. Развѣ́шивать.

Развѣ́сы գ. ա. յգ. կշռի պակաս, կշռորդ։

Развѣтвле́ніе գ. չ. ճիւղաւորելը, ստեղնաւորութիւն։

Развѣтвля́ть, —тви́ть բ. ն. ճիւղաւորել, ճիւղերի բաժանել։ —ся բ. ա. ճիւղաւորուել, ճիւղերի բաժանուել։

Развѣ́шанный ած. կախուած, կախկըխուած։

Развѣ́шенный ած. կշռուած։

Развѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. կշռել։ —ся բ. ա. կշռուել։

Развѣ́шивать, —вѣ́шать բ. ն. կախել, կախկխել։ —ся բ. ա. կախուել, կախկըխուել։

Развѣ́янный ած. ցրուած, սփռուած, քամով տարուած ‖ ծածանած (քամուց)։

Развѣ́ять տ. Развѣва́ть.

Развя́занный ած. քակուած, յետ արած։

Развяза́ть տ. Развя́зывать.

Развя́зка գ. ի. քանդուածք ‖ քակելը, կնճռի լուծումն ‖ աւարտ, վախճան։

Развя́зно մ. համարձակ կերպով։

Развя́зность գ. ի. համարձակութիւն ‖ ‖ յաջողակութիւն։

Развя́зный ած. համարձակ, ազատ և արձակ։

Развя́зывать, —вяза́ть բ. ն. քակել։ —ся բ. ա. քակուիլ։

Разга́вливаться, —говля́ться, —говѣ́ться բ. ա. պասը բաց անել։

Разга́данный ած. գուշակուած, գտնուած։

Разгада́ть տ. Разга́дывать.

Разга́дка գ. ի. գուշակելը, գտնելը, իմանալը (հանելուկի լուծն)։

Разга́дчикъ, —чица գ. բացատրող, պարզող, գտնող, գուշակող, իմացող։

Разга́дывать, разгада́ть բ. ն. բացատրել, պարզել, գուշակել, իմանալ, հասկանալ։ —ся բ. ա. բացատրուել, գուշակուել, պարզուել։

Разга́нивать, —гоня́ть, —зогна́ть բ. ն. վանտել, ցրուել, վանել, հեռացնել։

Разга́ръ գ. ա. սաստիկ բորբոքում (կըռուի) || ամենատաք ժամանակ (պատերազմի)։

Разгиба́ть, разогну́ть բ. ն. ուղղել կամ բանալ (ծռուածը)։ —ся բ. ա. ուղղուել (ծռուածը)։

Разгибно́й ած. ուղղուող, բացուող (ծըռուածք)։

Разги́бъ գ. ա. ծռուած տեղ, ծունկ։

Разгильдя́й գ. ա. ղանդաղ, անշնորհք, (մարդ), արջուկ, ղանդաղայ։

Разглаго́ланіе, —го́льствіе, —го́льствованіе բ. չ. ճոռոմաբանութիւն։

Разглаго́льствовать բ. չ. ճառել, ասել, խօսակցել || ճոռոմաբանել, դատարկաբանել։

Разгла́женный ած. հարթուած, ողորկուած։

Разгла́живать, разгла́дить բ. ն. հարթել, ողորկել։ —ся բ. ա. հարթուել, ողորկուել։

Разгласи́ть տ. Разглаша́ть.

Разгла́сіе տ. Несогла́сіе.

Разгла́ска գ. ի. հռչակելը, հրատարակելը, հռչակ || հակառակութիւն, երկպառակութիւն։

Разглаша́тель, —льница գ. հռչակող, հրատարակող։

Разглаша́ть, —гласи́ть բ. ն. հռչակել, հրատարակել։ —ся բ. ա. հռչակուել, հրատարակուել։

Разглаше́ніе գ. չ. հռչակելը, հրատարակելը։

Разглашённый ած. հռչակուած, հրատարակուած։

Разгля́дывать, —дѣ́ть բ. ն. նայել, աչել, տեսնել, նկատել, դիտել, զննել։ —ся բ. ա. նայուել, դիտուել, զննուել։

Разгна́ивать, разгнои́ть բ. ն. ճողնել, թարախոտել, շարաւոտել, լպրծնել (վէրքը)։ —ся բ. ա. թարախոտուել, շարաւակալել (վէրք)։

Разгнива́ться, разгни́ться բ. ա. լպրծել, նեխուել, փտել։

Разгноéніе գ. չ. թարախոտուելը, շարաւակալելը, լպրծելը, փտելը, նեխելը։

Разгноéнный ած. թարախոտած, շարաւակալած, փտած, նեխուած, լպրծած։

Разгнои́ть տ. Разгна́ивать.

Разгну́ть տ. Разгиба́ть.

Разгнѣ́ванный ած. բարկացած, զայրացած, կատաղած։

Разгнѣвля́ть, разгнѣ́вать բ. ն. բարկացնել, զայրացնել։ —ся բ. ա. բարկանալ, զայրանալ։

Разгнѣ́зживаться, разгнѣ́здиться բ. ա. ամեն կողմ բուն դնել, բնաւորուել։

Разгова́ривать բ. չ. խօսակցել, զրուցել։

Разгова́ривать, —вори́ть բ. ն. խորհուրդ չտալ, աշխատել համոզել չանելու || խօսակցութեամբ զբաղեցնել || խօսակցել, զրուցել։

Разговля́ться տ. Разга́вливаться.

Разговори́ться բ. ա. միտքը փոխել տալ, խորհուրդը փոխել, երկար խօսել || սկսել խօսել։

Разгово́рно մ. խօսակցական ձեւով։

Разговóрный ած. խօսակցական || խօսակցութեան — языкъ—աշխարհիկ կամ խօսակցութեան լեզու, աշխարհաբար։

Разговóрчивость գ. ի. խօսակցելու ընդունակութիւն, խօսակցելու շնորհք։

Разговóрчивый ած. խօսել սիրող, շատախօս, զրուցասէր։

Разговóръ գ. ա. խօսակցութիւն, զրոյց, տրամախօսութիւն։

Разговѣ́ться տ. Разгáвливаться.

Разгóнка գ. ի. այս և այն կողմ ուղարկելը, ցրուելը || փոստի իջևանից բոլոր ձիերը դուրս ուղարկելը (ուղևորներով)։

Разгóнный ած. —ная лóшадь—փոստի ձի, ուղևոր տանող ձի։

Разгóнъ գ. ա. ցրուելը, գլխ ու ցան անելը || արագութեան պակասութիւն (մեքենայի ատամանուի) || տեղի ազատութիւն (անուի դառնալուն) || տարածութիւն (սիւների մէջ) || կապ (երկու տախտակի)։

Разгоня́ть տ. Разгáнивать.

Разгорóженный ած. միջնորմուած, միջնապատուած։

Разгорáживать, —городи́ть բ. ն. խափանել, արգելել, միջնորմել || արգելքը վերցնել։ —ся բ. ա. միջնորմուել։

Разгорáться —горѣ́ться բ. ա. բռնկել || վառուել, բորբոքուել || կատաղել || կարմրել։

Разгорди́ться բ. ա. մեծամտել, գոռոզանալ։

Разгоревáться բ. ա. տխրել, տրտմել, տրտմութեան անձնատուր լինել։

Разгороди́ть տ. Разгорáживать.

Разгорóдка գ. ի. բաժանում, խափանում, միջնորմ || միջնորմներ։

Разгорѣ́ться տ. Разгорáться.

Разгорячáть —чи́ть բ. ն. տաքացնել || գրգռել, բռնկացնել, կատաղեցնել, կիրքը շարժել։ —ся բ. ա. տաքանալ, գրգռուել, կատաղանալ։

Разгорячéніе գ. չ. տաքացնելը || գրգռելը։

Разгорячённый ած. տաքացած, գրգռուած, կատաղած։

Разгорячи́ть տ. Разгорячáть.

Разгости́ться բ. ա. երկար հիւր մնալ։

Разгрáбить տ. Разграбля́ть.

Разграблéніе գ. չ. կողոպտելը, յափշտակելը || աւարելը։

Разгрáбленный ած. կողոպտած, յափշտակուած || աւարուած։

Разграбля́ть, —грáбить բ. ն. կողոպտել, յափշտակել || աւարել։ —ся բ. ա. կողոպտուել, յափշտակուել || աւարուել։

Разграни́ченіе, —чиваніе գ. չ. սահման որոշելը, սահմանորոշում։

Разграни́ченный ած. սահմանները որոշուած, որոշուած սահմաններով։

Разграни́чивать, —ни́чить բ. ն. սահման որոշել, սահման դնել։ —ся բ. ա. սահմանը որոշուել, սահմանով բաժանուել։

Разгрáфка գ. ի. տողագծանք։

Разграфля́ть, разграфи́ть բ. ն. տողել, գծել, խազել։

Разгребáть, разгрести́, разгрéсть բ. ն. քերել || աւելել, աւելով ցրուել։ —ся բ. ա. քերուել || աւելուել։

Разгребённый ած. քերուած || աւելուած։

Разгремѣ́ться բ. ա. որոտալ, գոռգռալ, երկար գոռգռալ։

Разгроми́ть տ. Разгромля́ть.

Разгромлéніе գ. չ. աւերելը, կործանելը, քարուքանդ անելը։

Разгромлённый ած. աւերուած, կործանուած, քարուքանդ արուած։

Разгромля́ть, разгроми́ть բ. ն. աւերել, կործանել, քարուքանդ անել։

Разгрóмъ գ. ա. քարուքանդ անելը, աւերելը, կործանելը։

Разгружáть, —грузи́ть բ. ն. բեռը

թափել, բեռը վերցնել։ —ся բ. ա. դատարկուել (բեռից)։

Разгруже́ніе գ. չ. բեռը թափելը, բեռը վերցնելը (սայլից եայլն)։

Разгружённый ած. դատարկուած (բեռից)։

Разгрузи́ть տ. Разгружа́ть.

Разгру́зка գ. ի. բեռը թափելը, բեռը վերցնելը (սայլից եայլն)։

Разгру́зный ած. —ное су́дно—բեռը տեղափոխող նաւ։

Разгрусти́ться բ. ա. տխրել։

Разгрыза́ть, разгры́зть բ. ն. կրծել, կրծոտել, խածխծել։

Разгры́зенный ած. կրծած, կրծոտած։

Разгряза́ть, —гря́знуть բ. չ. ցեխոտուել։

Разгу́ливать բ. չ. —ся բ. ա. շրջագայել, ման գալ։

Разгу́ливать, —ля́ть բ. ն. զբօսնել, զբօսնելով ցրուել || սթափել —ся բ. ա. ցրուել (տխրութիւնը)։

Разгу́лъ գ. ա. զբօսանք, մեծ քէֆ։

Разгу́льный ած. զբօսասէր, քէֆ սիրող։

Разгуля́ть տ. Разгу́ливать.

Раздава́ніе գ. չ. բաժանելը, բաշխելը, մատակարարելը։

Раздава́тель, —льница գ. բաժանող, բաշխող, մատակարարող։

Раздава́ть, разда́ть բ. ն. բաժանել, բաշխել, մատակարարել։ —ся բ. ա. բաժանուել, բաշխուել, մատակարարուել։

Разда́вленный ած. ջախջախուած, ջնջխուած, ճմլուած։

Разда́вливать, —ви́ть բ. ն. ջախջախել, ջնջխել, փշրել, ճմլել, ճզմել։ —ся բ. ա. ջախջախուել, ջնջխուել, ճմլուել։

Разда́лбливать, —долби́ть բ. ն. դուրով փորել, փոսցնել, փորելով փոսցնել (դուրով)։

Раздарённый ած. պարգեւատրած, ընծաներ ստացած։

Разда́ривать, —ри́ть բ. ն. պարգեւատրել, ընծաներ տալ, բաշխել (շատերին)։ —ся բ. ա. ընծաներ ստանալ։

Раздалбли́вать, раздо́лбить բ. ա. փորել, փոսցնել։

Разда́точный ած. բաժանելու, բաշխելու։

Разда́тчикъ տ. Раздава́тель.

Разда́ть տ. Раздава́ть.

Разда́ча գ. ի. բաժանելը, բաշխելը։

Раздва́ивать, —двои́ть բ. ն. երկկիսել, երկուսի բաժանել, ճեղքել, երկուս անել։ —ся բ. ա. ճեղքուել, երկու մասի բաժանուել։

Раздви́гивать, —га́ть, —дви́гать, —дви́нуть բ. ն. տեղից շարժել, միմեանցից հեռացնել, անջատել, բաժանել || բանալ։ —ся բ. ա. տեղից շարժուել, միմեանցից հեռացուել, անջատուել || բացուել։

Раздви́жка գ. ի. բաժանում || տեղից շարժելը։

Раздвижно́й ած. բացուող, բաժանուող։ — столъ—ծալուող սեղան։

Раздви́нутый ած. տեղից շարժուած, անջատուած || բացուած։

Раздви́нуть տ. Раздви́гивать.

Раздвое́ніе, —дво́й, —дво́йка գ. երկուսի բաժանելը։

Раздвое́нный ած. երկճղի, երկփեղկի, երկհերձ, ճեղքուած, երկու մասի բաժանուած։

Раздвои́ть տ. Раздва́ивать.

Раздёрганный ած. գզգզուած, փետտուած։

Разде́ргивать, —дёрнуть բ. ն. յետ քաշել, ձգել։ —ся բ. ա. յետ քաշուել, ձգուել։

Разде́ргивать, —дёргать բ. ն. փետտել, ցետել, գզգզել։ —ся բ. ա. գզգզուել, փետտուել։

Раздёрнутый ած. չեռ քաշուած, ձըգուած:

Раздира́ть, разодра́ть, раздра́ть բ. ն. պատառել, պատառոտել, պատռատել || խռովել, յուզել: —ся բ. ա. պատառուել, պատառոտուել:

Раздира́ющій ած. քրքրող, կտրտող: — се́рдце или ду́шу — սիրտ կտրտող:

Раздоба́ривать բ. չ. ռ. խօսել, բլբլտացնել:

Раздоба́ры գ. ա. յգ. ռ. դատարկաբանութիւն, դատարկ խօսակցութիւն, զրոյց:

Раздо́брить բ. ն. մեղմացնել, զիջող անել, միտքն առ բարին առաջնորդել || շաղախել, խառնել: —ся բ. ա. խըղճալ, բարի դառնալ, զիջող լինել:

Раздобрѣ́ть տ. Добрѣ́ть.

Раздо́лье գ. չ. երջանիկ, խաղաղ կեանք, բարեբաստիկ կեանք:

Раздо́рить բ. չ. հակառակել, վիճել, կռուել:

Раздо́рный ած. երկպառակիչ || երկպառակութեան:

Раздо́ръ գ. ա. երկպառակութիւն, շփոթ, վէճ, գժտութիւն, կռիւ, խռովութիւն, անհամաձայնութիւն:

Раздоса́дованный ած. վշտացած, բարկացած:

Раздоса́довать բ. ն. վշտացնել, բարկացնել: —ся բ. ա. վշտանալ, բարկանալ:

Раздража́ть, —жи́ть բ. ն. գրգռել, բարկացնել: —ся բ. ա. գրգռուել, բարկանալ:

Раздражённый ած. գրգռուած, բարկացած:

Раздраже́ніе գ. չ. գրգռում, կոզանք:

Раздражи́мость գ. ի. գրգռուող լինելը, գրգռականութիւն, ցասկոտութիւն:

Раздражи́мый ած. գրգռուող:

Раздражи́тельность գ. ի. գրգռուող բնաւորութիւն, գրգռականութիւն:

Раздражи́тельный ած. դիւրագրգիռ, գրգռուող:

Раздражи́ть տ. Раздража́ть.

Раздра́знивать, —ни́ть բ. ն. գրգռել, կատաղեցնել, աձի-գձի անել:

Раздра́ть տ. Раздира́ть.

Раздроби́ть տ. Раздробля́ть.

Раздробле́ніе գ. չ. մանրելը, փշրելը, կտորելը, կտորների բաժանելը:

Раздроблённый ած. մանրուած, փշրուած, կտորուած:

Раздробля́ть, раздроби́ть բ. ն. մանրել, փշրել, փխրել, կտորների բաժանել, մանր մասերի բաժանել: —ся բ. ա. մանրուել, փշրուել, կտորուել:

Раздробни́къ գ. ա. ջարդիչ, կտորիչ (գործիք):

Раздро́бщикъ գ. ա. կտորիչ (մարդ):

Раздружа́ть, —жи́ть բ. ն. բարեկամութիւնը քանդել, բարեկամութեան կապը խզել: —ся բ. ա. բարեկամութիւն անելուց հեռանալ:

Раздружённый ած. բարեկամութեան կապը խզած:

Раздува́льный ած. փչուող, փչելու:

Раздувальщи́къ, —щица գ. փչող, փչելով արծարծող (կրակ և այլն:

Раздува́ть, —разду́ть բ. ն. փչել ուռեցնել || արծարծել, փչելով բորբոքել || փչելով ցրուել: —ся բ. ա. փչուել || արծածուել, փչուելով բորբոքել:

Разду́мчивость գ. ի. տարտամութիւն, փոփոխամտութիւն:

Разду́мчивый ած. երկբայող, տարտամ, անհաստատ, փոփոխամիտ:

Разду́мывать, —ду́мать բ. չ. մտածել, երկբայել, տարակուսել || միտքը փոխել:

Разду́мье գ. չ. մտատանջութիւն, տարակոյս, երկբայութիւն, վարանք, ծուփք (մտքի):

Раздури́ться բ. ա. յիմարութիւնները շարունակել:

Разду́тость գ. ի. փքուածութիւն:

Разду́ть տ. Раздува́ть.

Разду́тый ած. փչուած, փչելով ուռեցած || արծարծած || փչելով ցրուած:

Раздуша́ть, —ши́ть բ. ն. անուշահոտութիւններով օծել: —ся բ. ա. օծուել (անուշահոտութիւններով):

Разду́шённый ած. օծուած (անուշահոտութիւններով):

Раздѣва́нье գ. չ. մերկացնելը:

Раздѣва́ть, —раздѣ́ть բ. ն. մերկացնել, հանել (զգեստը): —ся բ. ա. մերկանալ:

Раздѣлать տ. Раздѣлывать.

Раздѣле́ніе գ. չ. բաժանելը, անջատելը || անհամաձայնութիւն, երկպառակութիւն: — тру́да — աշխատանքի բաժանում:

Раздѣлённый ած. բաժանուած, մասնաւոր:

Раздѣли́мость գ. ի. բաժանականութիւն, բաժանելիութիւն:

Раздѣли́мый ած. բաժանելի:

Раздѣли́тель, —льница գ. բաժանող, անջատող:

Раздѣли́тельный ած. բաժանողի:

Раздѣли́ть բ. ն. բաժանել, ջոկել: — на двóе — երկկիսել:

Раздѣлка գ. ի. բաժանում | հաշիւ, հաշուէտուութիւն:

Раздѣлочный ած. հաշուի, հաշուէտուութեան:

Раздѣлъ գ. ա. բաժանում, բաշխում || — по жре́бію — վիճակաբաշխութիւն:

Раздѣлывать, раздѣлать բ. ն. հաշիւը վերջացնել: —ся բ. ա. բաժանուել:

Раздѣльно մ. առանձին, բաժան, զատ:

Раздѣльноно́гій ած. կճղակաւոր, թաթահերձ:

Раздѣльнокопы́тный ած. հերձոտն: —ныя живóтныя — հերձոտն կենդանիներ:

Раздѣльность գ. ի. բաժանելի լինելը:

Раздѣльный ած. բաժան, առանձին, անջատ, տարանջատ, տարորոշ, անկցորդ: — актъ — բաժանաթուղթ:

Раздѣльнолепе́стный ած. բազմաթերթ:

Раздѣля́ть, —ли́ть բ. ն. բաժանել, ջոկել: —ся բ. ա. բաժանուել, ջոկուել:

Раздѣтый ած. մերկացած, մերկացրած, մերկ:

Раздюжѣлый ած. զօրեղացած, ամրացած:

Раздюжѣть բ. չ. զօրեղանալ, ամրանալ:

Разжа́лобленный ած. ՚ի գութ շարժուած:

Разжа́лобить բ. ն. ՚ի գութ շարժել, գութը շարժել:

Разжа́лованный ած. պաշտօնընկէց, պաշտօնից հանած:

Разжа́лованье գ. չ. պաշտօնից զրկելը || կարգընկէց անելը, պաշտօնընկէց անելը:

Разжа́ловать բ. ն. պաշտօնընկէց անել || աստիճանից զրկել: —ся բ. ա. պաշտօնից ընկնել:

Разжа́ловаться բ. ա. բարձր պաշտօնից ստոր պաշտօնի կարգել:

Разжа́тый ած. բացուած, բացած (սեղմուածը):

Разжа́ть տ. Разжима́ть.

Разжёвывать, —ва́ть բ. ն. ծամել, ծամծմել: —ся բ. ա. ծամուել, ծամծմուել:

Разжёванный ած. ծամած, ծամծմուած:

Разжени́ться բ. ա. կնաթող լինել, կնոջից բաժանուել:

Разже́чь տ. Разжига́ть.

Разжи́ва գ. ի. օգուտ, շահ:

Разжива́ться, —жи́ться բ. ա. հարըս-

տանել, գթութիւնը լաւացնել։

Разжига́ть, разже́чь բ. ն. տաքացնել, այրել, վառել || գրգռել։ —ся բ. ա. տաքացուել, այրուել || գրգռուել։

Разжиди́мость գ. ի. ջրալիութիւն, կակղութիւն։

Разжиди́мый ած. ջրալի, կակուղ։

Разжиди́тельный ած. ջրացնող, կակղեցող։

Разжиди́ть տ. Разжижа́ть.

Разжидѣлый ած. ջրացած, կակղած։

Разжидѣть բ. չ. ջրանալ, կակղել, հեղուկանալ։

Разжижа́ть, разжиди́ть բ. ն. հեղուկացնել, կակղեցնել։ —ся բ. ա. կակղել, ջրալի դառնալ, անօսրանալ։

Разжиже́ніе գ. չ. ջրալի դարձնելը։

Разжижённый ած. ջրալի դարձած։

Разжима́ть, разжа́ть բ. ն. բանալ (սեղմուածը)։ —ся բ. ա. բացուել (սեղմուածը)։

Разжирѣть տ. Жирѣть.

Разжи́ться տ. Разжива́ться.

Раззадо́ренный ած. գրգռուած, բարկացած, զայրացած։

Раззадо́ривать, —до́рить բ. ն. բարկացնել, զայրացնել, գրգռել, կրքի հանել։ —ся բ. ա. բարկանալ, զայրանալ, գրգռուել։

Раззнако́миться բ. ա. յարաբերութիւնը կտրել։

Раззола́чивать, раззолоти́ть բ. ն. ոսկեզօծել, ոսկեզօծ զարդարել։ —ся բ. ա. ոսկեզօծուել, ոսկեզօծ զարդարուել։

Раззоло́ченный ած. ոսկեզօծուած, ոսկեզօծ զարդարուած։

Раззѣва́ться բ. ա. առանց ընդհատելու խիստ յօրանջել։

Ра́зикъ տ. Разъ.

Рази́нутый ած. բացուած, բաց (բերան)։

Рази́нуть տ. Разѣва́ть.

Рази́ня, рази́нька գ. ի. բերանբաց, դանդալոշ (մարդ)։

Рази́тельный ած. մտահար, խիստ ազդու, աչքի ընկնող, զարմացնող։

Рази́ть բ. ն. խիստ ծեծել || յաղթահարել։

Разлага́ть, —ложи́ть բ. ն. դասաւորել, հանդէս հանել || վերլուծել (քիմ.) || արծարծել (կրակ)։ —ся բ. ա. վերլուծուել (քիմ.) || քայքայուել։

Разла́дить տ. Разла́живать.

Разла́дъ գ. ա., —дица գ. ի. անհամաձայնութիւն (նուագարաններին և այլն), անհամաձայնութիւն, տարաձայնութիւն || երկպառակութիւն, խառնակութիւն, շփոթ։

Разла́дье գ. չ. անհամաձայնութիւն։

Разла́женный ած. երկպառակուած։

Разла́живать, разла́дить բ. ն. երկպառակել։ —ся բ. ա. երկպառակուել։

Разла́комить բ. ն. ախորժակը գրգռել, բերնի թուքը վազեցնել։ —ся բ. ա. ախորժակը գրգռուել, բերնի թուքը վազել կամ գնալ։

Разла́комленный ած. գրգռուած ախորժակով, բերնի թուքը վազած։

Разла́мливать, разломи́ть բ. ն. կոտրել, ջարդել։ —ся բ. ա. կոտրուել, ջարդուել։

Разла́мывать, разлома́ть բ. ն. կոտրատել || քանդել։ —ся բ. ա. կոտրատուել || քանդուել։

Разла́яться բ. ա. շարունակել հաչել։

Разле́живаться, —лежа́ться բ. ա. քնած մնալ։

Разлета́ться, —летѣться բ. ա. այս և այն կողմ թռչել։

Разлета́ться բ. ա. թռչելով հեռանալ։

Разлётывать բ. չ. այս և այն կողմ թռչկոտել։

Разлетѣться բ. ա. վազելով գալ, թռչելով գնալ։

Разле́чься բ. ա. լայն և արձակ պառ-

44

կել, փռուել։

Разлива́льный, —ва́тельный ած. լը-ցնելու, թափելու։ —ная ло́жка – շե-րեփ։

Разлива́нный ած. լցուած։

Разлива́ть, —ли́ть բ. ն. լցնել, թա-փել, հոսեցնել։ —ся բ. ա. լցուել, թա-փուել։

Разли́вка գ. ի. լցնելը (շշերի մէջ և այլն)։

Разли́въ գ. ա. հեղեղ, հեղեղելը, ար-տահեղում։ — рѣки—գետայորդութք։

Разлинева́ніе, —нёвка գ. տողելը, գը-ծելը։

Разлинёванный ած. տողուած, գծուած։

Разлинёвывать, разлинева́ть բ. ն. տողել, գծել։ —ся բ. ա. տողուել, գը-ծուել։

Разли́нка գ. ի. մազը կամ կաշին փո-խելու ժամանակ (կենդանու)։

Разли́тіе գ. չ. հեղեղելը, արտադեղելը, արտադեղում, արտահեղում։

Разли́тый, —то́й ած. լցուած, թա-փուած։

Разли́ть տ. Разлива́ть.

Различа́ть, —чи́ть բ. ն. զանազանել, որոշել։ —ся բ. ա. զանազանուել, ո-րոշուել։

Различе́ніе գ. չ. զանազանելը, որոշելը։

Разли́чествовать բ. չ. զանազանել, տարբերել։

Различи́тельный ած. որոշիչ, որոշող։

Разли́чіе գ. չ. զանազանութիւն, տար-բերութիւն։ — мнѣній—տարամիտու-թիւն, կարծիքների զանազանութիւն։

Разли́чно մ. այլապէս, այլ ազգ, տար-օրինակ։

Разли́чность տ. Разли́чіе.

Разли́чный ած. զանազան, տարբեր, բազմազան, պէսպէս, ազգի-ազգի, այ-լեայլ։

Разло́гій ած. փոսացած, փոս։

Разло́гость գ. ի. փոսութիւն։

Разло́гъ գ. ա. ձորակ, ձոր։

Разложе́ніе գ. չ. տարրալուծութիւն, լուծում, վերլուծութիւն։ — силъ — բաժանումն զօրութիւնների։ — хими́ческое — տարրաբաշխութիւն, տար-րալուծութիւն։

Разло́женный ած. վերլուծուած (քիմ.)։

Разло́жистый տ. Разло́гій.

Разложи́ть տ. Разлага́ть и раскла́-дывать.

Разлома́ніе տ. Разло́мка.

Разло́манный ած. կոտրտուած || քան-դուած։

Разлома́ть տ. Разла́мывать.

Разло́мленный ած. կոտրուած, ջար-դուած։

Разломи́ть տ. Разла́мливать.

Разло́мка գ. ի. կոտրելը, բեկանելը, քանդելը։

Разло́мъ գ. ա. կոտրուած տեղ։

Разло́пываться, —паться, —ло́пнуть-ся բ. ա. պայթուել, ճայթուել։

Разлу́ка գ. ի. անջատում, բաժանում։

Разлупа́ть —пи́ть տ. Облупа́ть.

Разлуча́ть, —чи́ть բ. ն. անջատել, բաժանել։ —ся բ. ա. անջատուել, բաժանուել։

Разлуче́ніе գ. չ. բաժանելը, անջատելը։

Разлучённый ած. անջատուած, բա-ժանուած։

Разлѣза́ться, —лѣзться բ. ա. քըր-քրուել։

Разлѣниваться, —ни́ться բ. ա. ծու-լանալ։

Разлѣпленный ած. պոկուած։

Разлѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. պոկել, կըպ-ցրածը քանդել || պոկպոկել։ —ся բ. ա. պոկուել, պոկ գալ։

Разлюби́ть բ. ն. այլևս չսիրել։

Разма́занный ած. ծեփուած || քսուած։

Разма́зать տ. Разма́зывать.

Размазня́ գ. ի. բնաւորութիւն և համոզմունք չունեցող մարդ, ջնջոց մարդ || || չխաշուած (կերակուր) || քամուած ք:

Размáзывать, размáзать բ. ն. ծեփել, քսել || չափազանցել (նկարը, պատմութիւնը և այլն)։ —ся բ. ա. ծեփուել || || քսուել:

Размáлывать, —молóть բ. ն. աղալ: —ся բ. ա. աղացուել:

Размáранный ած. աղտեղուած:

Размáрывать, —рáть բ. ն. աղտեղել:

Размáсленный ած. խիստ եղոտած:

Размáсливать, —слúть բ. ն. խիստ եղոտել, իւղի մէջ թաթախել:

Размáтывать, — мотáть բ. ն. կծկածը քանդել, յետ կծկել || վատնել: —ся բ. ա. յետ կծկուել || վատնուել:

Размáхиванье գ. չ. — рукáми— թեւերը բանալը կամ թափ տալը:

Размáхивать, —хáть, —махнýть բ. ն. թափ տալ, տարուբերել: —ся բ. ա. ձեռք բարձրացնել կամ տանել բերել (հարուածի համար):

Размáхъ գ. ա. տարուբերելը, թափ տալը || ձեռքի բարձրացնելը կամ տարուբերելը (հարուածի համար):

Размáчивать, —мочúть բ. ն. թրջոց դնել, թրջել: —ся բ. ա. թրջոց դրուել, թրջուել:

Размачтовáніе գ. չ. կայմը քանդելը:

Размачтóванный ած. կայմից զրկուած, կայմազուրկ:

Размачтóвывать, —товáть բ. ն. կայմը քանդել: —ся բ. ա. կայմից զրկուել:

Размáшисто մ. լայնչո, լանձեան, առատաձեռն:

Размáшистый ած. առատաձեռն, հարուստ, լի:

Размáшка գ. ի. տարուբերում, բարձրացնելը, թափ տալը (ձեռքի):

Размежевáніе գ. չ. սահմանը որոշել:

Размежёванный ած. որոշուած սահմաններով:

Размежёвывать, —вáть բ. ն. սահման դնել, սահմանը բաժանել: —ся բ. ա. որոշուել սահմաններով:

Размельчáть, размелчáть —льчúть բ. ն. մանրել, փշրել, կտոր-կտոր անել: —ся բ. ա. մանրուել, փշրուել, մանրանալ:

Размельчéніе գ. չ. մանրելը, փշրելը:

Размельчённый ած. մանրուած, փշրուած:

Размётанный ած. ցրուած, ցրիւ տուած:

Разметáть, разместú բ. ն. աւելել, սրբել:

Разметённый ած. աւելած, սրբած:

Разметáть տ. Размётывать.

Размётка գ. ի. ցրում, ցրուելը:

Размётный ած. ցրուող, ցրուելու:

Размётъ գ. ա. ցրուելը || կոյտ, սպառբազմ:

Размётывать, размéтать բ. ն. ցրուել, ցրիւ տալ: —ся բ. ա. ցրուել, ցրիւ գալ:

Разминáть, размя́ть բ. ն. ճմլել, ճմրթել, տրորել: —ся բ. ա. ճմլուել, տրորուել:

Размиря́ться, —рúться բ. ա. խաղաղութիւնը վրդովել, անհամաձայնութիւն սկսել:

Размножáть, —мнóжить բ. ն. բազմապատկել, բազմացնել, շատացնել: —ся բ. ա. բազմապատկուել:

Размножéніе գ. չ. բազմապատկելը:

Размножéнный ած. բազմապատկուած:

Размозжáть, размозжúть բ. ն. կոտրել, փշրել, ջախջախել (գլուխը)։ —ся բ. ա. ջախջախուել, խորտակուել:

Размозжéніе գ. չ. ջախջախելը, խորտակելը:

Размозжённый ած. ջախջախուած, խորտակուած:

Размокáть, размóкнуть բ. չ. թրջուել:

Размо́клый ած. թրջուած, թրջած։

Размо́лвить բ. չ. —ться բ. ա. (съ кѣмъ) խօսք ձգել, կռուել։

Размо́лвка գ. ի. տարաձայնութիւն, խռովութիւն։

Размолоти́ть բ. ն. ջարդել, ճմլել։

Размоло́ть բ. ն. բարակ աղալ։ —ся բ. ա. բարակ աղացուել։

Размо́лъ գ. ա. աղուցք։

Размо́танный ած. յետ կծկուած։

Размота́ть տ. Разма́тывать.

Размо́тка գ. ի. յետ կծկելը։

Размоча́ленный ած. թել-թել բաժանուած։

Размоча́ливать, —ча́лить բ. ն. թել-թել անել, թելի բաժանել։ —ся բ. ա. թել-թել անուել։

Размо́ченный ած. թրջոց դրուած, թրջուած։

Размочи́ть տ. Разма́чивать.

Размо́чка գ. ի. թրջելը։

Размý́чить բ. ն. տանջել, երկար չարչարել։

Размыва́ть, размы́ть բ. ն. լուանալ || || ողողելով տանել։ —ся բ. ա. լուացուել || ողողուելով տարուել։

Размы́кать բ. ն. օղակը բանալ, օղակը բաց անել։

Размы́слить տ. Размышля́ть.

Размыта́ренный ած. վատնուած, ծախսուած։

Размыта́ривать —рить, բ. ն. վատնել, ծախսել։ —ся բ. ա. վատնուել ծախսուել։

Размы́тый ած. լուացած || ողողելով տարուած։

Размы́ть տ. Размыва́ть.

Размышле́ніе գ. չ. մտածում, մտածելը, մտածմունք, մտածողութիւն, դատողութիւն։

Размышля́ть, размы́слить բ. չ. լաւ խորհել, լաւ մտածել, կշռել, դատել։

Размѣ́на գ. ի. փոխանակութիւն, փոխելը։

Размѣ́ненный ած. փոխուած, փոխանակուած։

Размѣ́нивать, —ня́ть բ. ն. փոխանակել, փոխել։ —ся բ. ա. փոխուել, փոխանակուել։

Размѣ́нная գ. ի. փող մանրելու տեղ (գանձարան եւայլն)։

Размѣ́нный ած. փոխելու։ —ныя де́ньги—մանրափող։

Размѣ́нъ տ. Размѣ́на.

Размѣня́ть տ. Размѣ́нивать.

Размѣре́ніе գ. չ. չափելը։

Размѣ́ренный ած. չափուած։

Размѣ́ривать, —рить —рять բ. ն. չափել, չափն առնել || բաղդատել, համեմատել (չափելով)։ —ся բ. ա. չափուել || չափն առնուել։

Размѣ́ръ գ. ա. չափ, մեծութիւն, դրութիւն || չափելը || ոտանաւորի վանկերի չափը, նուագաւոր շարժում || || դաշնաւորութիւն։

Размѣра́ть, размѣ́рять տ. Размѣ́ривать.

Размѣси́ть տ. Размѣ́шивать.

Размѣ́ска գ. ի. խառնելը, շաղախելը։

Размѣсти́ть տ. Размѣща́ть.

Размѣ́тить տ. Размѣча́ть.

Размѣ́тка գ. ի. նշան անելը։

Размягчи́ть տ. Размягча́ть.

Размѣча́ть, размѣ́тить բ. ն. նշան անել։ —ся բ. ա. նշան անուել։

Размѣ́ченный ած. նշան արուած։

Размѣ́шанный ած. խառնխառնուած։

Размѣ́шивать, —ша́ть բ. ն. խառնել, խառնխառնել։ —ся բ. ա. խառնխառնուել։

Размѣ́шенный ած. շաղախուած, շաղուած։

Размѣ́шивать, размѣси́ть բ. ն. շաղախել, շաղել։ —ся բ. ա. շաղախուել։

Размѣща́ть, —мѣсти́ть բ. ն. տեղաւո-

րել, զետեղել, դասել։ —ся բ. տ. —ся բ. տ. տեղաւորուել, զետեղուել։

Размѣщéніе գ. չ. տեղաւորելը, զետեղելը։

Размѣщённый ած. տեղաւորուած, զետեղուած։

Размягчáть, —чи́ть բ. ն. կակղեցնել, մեղմացնել։ —ся բ. տ. կակղել, մեղմանալ։

Размягчéніе գ. չ. կակղեցնելը, կակղելը, մեղմացնելը։

Размягчи́ть տ. Размягчáть.

Размякáть, —мя́кнуть բ. չ. թրջուել, փափկել, կակղել։

Размя́клый ած. թրջուած, փափկած, կակղած։

Размя́кнуть տ. Размякáть.

Размя́тый ած. ճմրթուած, ճմլուած, տրորուած։

Размя́ть տ. Разминáть.

Разнáшивать, —носи́ть բ. ն. հագնելով լայնացնել (կօշիկ, զգեստ եւայլն)։ —ся բ. տ. (հագնելով) լայնանալ։

Разнемогáться, разнемóчься բ. տ. հիւանդանալ, տկարանալ։

Разносéніе գ. ն. այս և այն կողմ տանելը, կրելը || ցրուելը։

Разнесённый ած. այս և այն կողմ տարուած || ցրուած։

Разнести́, ранéсть տ. Разноси́ть.

Разни́занный ած. թելի վրայ շարուած, շարան եղած։

Разни́зывать, —зáть բ. ն. թելի վրայ շարել, շարան անել։ —ся բ. տ. թելի վրայ շարուել, շարան շինուել։

Разнимáть, разня́ть բ. ն. բաժանել, անջատել, միմեանցից հեռացնել, քակել։ —ся բ. տ. բաժանուել, անջատուել։

Рáзнить բ. ն. զանազանել։ —ся բ. տ. զանազանուել, տարբերուել։

Рáзница գ. ի. զանազանութիւն, տարբերութիւն։

Рáзничный ած. հատով, մանր։

Рáзно մ. զանազան կերպով։

Разнови́дность գ. ի. զանազանակերպութիւն։

Разнови́дный ած. զանազանակերպ, բազմատեսակ, բազմաձեւ։

Разновлáстіе գ. չ. իշխանութեան բաժանում։

Разноглáзый ած. զանազան գոյնի աչքերով։

Разноглáсить բ. չ. տարաձայնութիւն ունենալ, անհամաձայն լինել, ընդդէմ լինել։

Разноглáсица, —сіе գ. տարաձայնութիւն, ընդդիմութիւն, աններդաշնակութիւն։

Разноглáсно մ. անհամաձայնութեամբ || || աններդաշնակ կերպով։

Разноглáсный ած. անհամաձայն, անմիաբան, տարբեր || այլաձայն, աններդաշնակ։

Разноголóсица տ. Разноглáсица.

Разнознáчащій ած. այլանիշ, այլ նըշանակութիւն ունեցող։

Разноимéнный ած. տարբեր անուններով, զանազան անուններով։

Разнокали́берный ած. զանազան մեծութեան։

Разноли́стный ած. զանազանատերեւ։

Разномы́сленникъ գ. ա. տարակարծիք, այլ կարծիք ունեցող (մարդ)։

Разномы́сленно մ. այլակարծիք։

Разномы́сленный ած. այլակարծիք, տարակարծիք, ուրիշ կարծիքի։

Разномы́сліе գ. չ. այլ կարծիք ունենալը, նոյն կարծիքի չլինելը։

Разнообрáзить բ. ն. զանազանակերպել, բազմազան անել, փոփոխել։

Разнообрáзіе գ. չ. զանազանակերպութիւն, բազմազանութիւն, փոփոխութիւն, այլայլութիւն։

Разнообрáзно մ. զանազանակերպ, բազմազան։

Разнообра́зность գ. ի. զանազանակերպութիւն, բազմակերպութիւն, պէսպէսութիւն։

Разнообра́зный ած. զանազանակերպ, բազմակերպ, բազմատեսակ, բազմազգի, բազմազան, տեսակ-տեսակ, պէսպէս։

Разноплемённость գ. ի. բազմացեղութիւն։

Разноплемённый ած. բազմացեղ։

Разнопо́лый ած. այլասեռ || զանազան քղանցքներով։

Разноро́дность գ. ի. այլասեռութիւն։

Разноро́дный ած. այլասեռ, անհամասեռ, աննմանասեռ, բազմազգի, խառնափնդոր, զանազան։

Разноро́дство տ. **Разноро́дность.**

Разнорѣчи́во մ. հակասութիւն, հակասաբար։

Разнорѣчи́вость գ. ի. հակասութիւն։

Разнорѣчи́вый ած. հակասական։

Разнорѣчить բ. չ. հակասել։

Разнорѣчіе գ. չ. հակասութիւն։

Разоси́ть, разнести́, —нёсть բ. ն. զանազան կողմ տանել || ցրուել, ցիրուցան անել || ուռցնել։

Разноси́ть տ. **Разна́шивать.**

Разно́ска գ. ի. տանելը, ցրուելը (զանազան տեղեր)։

Разно́сный ած. տանելի, շրջելի || **—ная кни́га**—շրջաբերական մատեան։

Разносторо́нній ած. զանազանակողմ, անհաւասարակողմ։ – **треуго́льникъ** —անհաւասարակողմ եռանկիւնի։

Разносторо́нность գ. ի. անհաւասարակողմ լինելը։

Ра́зность գ. ի. տարբերութիւն, մնացորդ։

Разно́съ տ. **Разно́ска.**

Разноцвѣ́тность գ. ի. բազմագունութիւն, գունազեղութիւն, զանազանագոյն լինելը, երփներանգ լինելը։

Разноцвѣ́тный ած. բազմագունի, բազմերանգ, երփներանգ, երփնավառ, երփնազեղ, գունազեղ, երանգախառն, զանազանագոյն || տարագոյն, այլագոյն։

Разноце́нтренный ած. այլակեդրոն։

Разно́шенный ած. հագնելով լայնացած։

Разношёрстный ած. զանազանագոյն բրդով։

Разно́щикъ, —щица գ. մանրավաճառ, չարչի, փերեզակ || թղթաբեր, նամակաբեր, նամակակիր։

Разноязы́чный ած. այլալեզու || բազմալեզուեան։

Ра́знствовать բ. չ. տարբերուել, զանազանուել։

Разну́зданность գ. ի. սանձարձակութիւն։

Разну́зданный ած. սանձարձակ։

Разну́здывать, —зда́ть բ. ն. սանձարձակել, սանձը հանել։ **—ся** բ. ա. սանձարձակուել, սանձից ազատուել։

Ра́зный ած. զանազան, տարբեր, ուրիշ, այլ տեսակ, տեսակ-տեսակ, պէսպէս։

Разнь տ. **Ра́зница.**

Разнѣ́женный ած. քնքշացրած, փափուկ կեանքի վարժեցրած, փափկացած։

Разнѣ́живать, —нѣ́жить բ. ն. քնքշացնել, փափկասիրութեան վարժեցնել || || փափկացնել (հողը եւայլն)։ **—ся** բ. ա. փափկանալ։

Разню́хивать, —ню́хать բ. ն. հոտոտել, հոտ առնել || քաշել, գործածել։ **—ся** բ. ա. հոտն առնուել || քաշուել, գործածուել (քթախոտ)։

Разню́ханный ած. հոտոտած, հոտն առնուած || քաշուած, գործածուած (քթախոտ)։

Разня́тый ած. բաժանուած, անջատուած, միմեանցից հեռացրած։

Разня́ть տ. Разнима́ть.

Разобижа́ть, —би́дѣть բ. ն. *խիստ անպատուել, անարգել։* — ся բ. ա. *խիստ անպատուած զգալ, նեղանալ։*

Разоби́женный ած. *խիստ անպատուած։*

Разоблача́ть, —блачи́ть բ. ն. *պատարագի զգեստները հանել (քահանան և այլն) || մերկացնել։* —ся բ. ա. *մերկանալ (պատարագի զգեստներից)։*

Разоблачённый ած. *մերկացած (պատարագի զգեստներից և այլն)։*

Разобра́ніе տ. Разбира́ніе.

Разо́бранный ած. *քանդուած, ցրուած, կազմող մասերի բաժանուած || քննուած։*

Разобра́ть տ. Разбира́ть.

Разобща́ть, —бщи́ть բ. ն. *բաժանել, անջատել, հեռացնել || առանձնացնել։* —ся բ. ա. *բաժանուել անջատուել || առանձնանալ։*

Разобщённый ած. *բաժանուած, անջատուած || առանձնացրած։*

Разобще́ніе գ. չ. *բաժանում, անջատում || || առանձնացում։*

Разобщи́тельный ած. *առանձնացնող, կղզիացնող։*

Разобщи́ть տ. Разобща́ть.

Разовра́ться տ. Развира́ться.

Разогна́ніе գ. չ. *ցրուելը, վանելը, վռնդելը։*

Разо́гнанный ած. *ցրուած, վանած, վռնդած, հեռացրած։*

Разогна́ть տ. Разга́нивать.

Разо́гнутый ած. *ուղղուած (ծռուածը)*

Разогну́ть տ. Разгиба́ть.

Разогорча́ть, —горчи́ть բ. ն. *խիստ ցաւեցնել, խիստ վիրաւորել։* —ся բ. ա. *խիստ ցաւել, խիստ վիրաւորուել։*

Разогорчённый ած. *խիստ ցաւեցրած, խիստ ցաւած, վիրաւորած, վիրաւորուած։*

Разогрѣва́ніе գ. չ. *տաքացնելը։*

Разогрѣва́ть, —грѣть բ. ն. *տաքացնել։* —ся բ. ա. *տաքանալ։*

Разодра́нный ած. *պատառուած, պատառուն, պատառոտուն։*

Разодра́ть տ. Раздира́ть.

Разодѣва́ть, —дѣть բ. ն. *պաճուճել, զարդարել, գեղեցիկ հագցնել։* —ся բ. ա. *պաճուճուել, զարդարուել։*

Разодѣ́тый ած. *պաճուճած, զարդարուած։*

Разозля́ть, —зли́ть, բ. ն. *չարացնել, զայրացնել։* —ся բ. ա. *չարանալ, զայրանալ։*

Разознава́ть, —зна́ть տ. Развѣдывать.

Разойти́ся տ. Расходи́ться.

Разо́къ ն-չ. տ. Разъ.

Ра́зомъ մ. *միանգամից, մէկէն, ձեռաց։*

Разопрѣва́ть, —прѣ́ть բ. չ. *քրտնելով փափկել || ուռել || քրտնելուց թալկանալ։*

Разопрѣ́лый ած. *քրտնելուց ուռած։*

Разопрѣ́ть տ. Разопрѣва́ть.

Разора́ть բ. ն. *գութնել, վարել։* —ся բ. ա. *երկար գութնուել, վարուել || || բղաւել, ճղաւել, երկար լալ։*

Разо́рванный ած. *պատռուած, պատըռտուած։*

Разорва́ть տ. Разрыва́ть.

Разоре́ніе գ. չ. *աւերում, աւերմունք, քանդում, կործանում, վնաս։*

Разорённый ած. *աւերուած, քանդուած, կործանուած || վնասուած։*

Разоржа́ться բ. ա. *շատ խրխնջալ։*

Разори́тель, —льница գ. *աւերող, քանդող, կործանո ։*

Разори́тельный ած. *աւերիչ, վնասաբեր։*

Разори́ть տ. Разоря́ть.

Разоруже́ніе գ. չ. *զինաթափութիւն, զէնքընկէցութիւն։*

Разору́женный ած. *զինաթափ, զէնքընկէց։*

Разору́живать, —жить բ. ն. զինաթափ անել, զէնքընկէց անել։ —ся բ. ա. զինաթափ լինել, զէնքընկէց լինել։

Разо́ръ գ. ա. աւերակ, աւեր։

Разоря́ть, —ри́ть բ. ն. քանդել, կործանել, աւերել։ —ся բ. ա. աւերուել, քանդուել։

Разо́сланный ած. ուղարկուած, յղուած։

Разосла́ть տ. Разсыла́ть.

Разоспа́ться բ. ա. երկար քնել, շատ քնել։

Разо́стланный ած. սփռուած, փռուած, տարածուած։

Разостла́ть տ. Растила́ть.

Разохо́ченный ած. գրգռուած, ցանկութիւնը զարթնած։

Разохо́чивать, —хо́тить բ. ն. գրգռել, ցանկութիւն զարթեցնել, ուզեցնել։ —ся բ. ա. ուզել, կամենալ, ցանկանալ։

Разочарова́ніе գ. չ. հիասթափութիւն, սթափմունք, փոշմանութիւն։

Разочаро́ванный ած. հիասթափ, հիասթափ եղած։

Разочаро́вывать, —рова́ть բ. ն. սթափեցնել, հիասթափել, կախարդանքը լուծել։ —ся բ. ա. հիասթափ լինել։

Разо́чекъ տ. Разъ.

Разрабо́таніе գ. չ. մշակելը, արդիւնաբերելը։

Разрабо́танный ած. մշակուած (հող և այլն)։

Разрабо́тка գ. ի. մշակելու եղանակ (հող և այլն) || հողը մշակելը։

Разрабо́тывать, —бо́тать բ. ն. մշակել (հող և այլն)։ —ся բ. ա. մշակուել (հող և այլն)։

Разравне́ніе գ. չ. հարթելը, հաւասարացնելը։

Разравнённый, —ро́вненный ած. հարթուած, հաւասարուած։

Разра́внивать, —ровня́ть բ. ն. հարթել, հաւասարացնել։ —ся բ. ա. հարթուել, հաւասարուել։

Разража́ть, —рази́ть բ. ն. խորտակել, կործանել, կտոր-կտոր անել, ջարդել։ —ся բ. ա. խորտակուել, կործանուել։

Разражённый ած. խորտակուած, կործանուած։

Разра́знивать տ. Разро́знивать.

Разра́нивать, —роня́ть բ. ն. թափթփել, թափել։

Разраста́ться, —рости́сь բ. ա. աճել, մեծանալ։

Разревѣ́ться բ. ա. ոռնալ || շատ լալ։

Разрисо́ванный ած. նկարելով զարդարուած։

Разрисо́вывать, —сова́ть բ. ն. նկարելով զարդարել։

Разро́вненный տ. Разравнённый.

Разровня́ть տ. Разра́внивать.

Разрожа́ться, —роди́ться բ. ա. ծնել || || աճել, բազմանալ։

Разро́зненный ած. բաժանուած, անջատուած։

Разро́знивать, —розни́ть բ. ն. բաժանել, անջատել, պառակտել || ապահարզան անել, պսակը քանդել։ —ся բ. ա. բաժանուել, անջատուել։

Разро́нянный ած. թափթփած, թափուած։

Разроня́ть տ. Разра́нивать.

Разрости́ся տ. Разроста́ться.

Разруба́ніе գ. չ. կտրելը, կտրատելը։

Разруба́ть, —би́ть բ. ն. կտրել, կտրատել։ —ся բ. ա. կտրատուել։

Разру́бленный ած. կտրատուած, կտրած։

Разру́бка գ. ի. կտրելը, կտրատելը։

Разру́бъ գ. ա. կտրելու տեղ, կտրուած տեղ։

Разру́ганный ած. հայհոյած, հայհոյուած։

Разруга́ть բ. ն. հայհոյել, խիստ նախատել։ —ся բ. ա. միմեանց հայհոյել։

Разрумя́ненный ած. կարմրած, սրնգուած, դեղ քսուած։

Разрумя́нивать, —мя́нить բ. ն. կարմրացնել, սնգոյր քսել, դեղ քսել։ —ся բ. չ. կարմրել, դեղ քսուել։

Разруша́ть, —ру́шить բ. ն. քանդել, աւերել, կործանել, փլցնել, քայքայել։ —ся բ. չ. քանդուել, կործանուել, փուլ գալ, փլչել։

Разру́шенный ած. քանդուած, կործանուած, աւեր։

Разруше́ніе գ. չ. քանդելը, աւերում, քանդում, կործանում, քակտում։

Разруши́мость գ. ի. եղծականութիւն, աւերելի լինելը։

Разруши́мый ած. քանդուելի, կործանելի, քանդուող, աւերուող։

Разруши́тель, —льница գ. քանդող, աւերող, կործանող։

Разруши́тельный ած. աւերիչ, կործանիչ, աւերաւէտ, երկրակործան։

Разрыва́ть, —зры́ть բ. ն. բրել, պեղել, փորել, փորելով հանել։ —ся բ. չ. պեղուել, փորուել, փորելով հանուել։

Разрыва́ть, разорва́ть բ. ն. պատռել, պատառոտել։ —ся բ. չ. պատռուել, պատառոտուել։

Разрывно́й, —ры́вный ած. տրաքուող, ճայթող։

Разры́вчатый ած. տրաքեցնող, ճայթեցնող, պայթուցիկ։

Разры́вчивый ած. փորուող, պեղուող։

Разры́въ գ. ա. փորելը ‖ ճայթում, պատառուածք, ընդհատում։

Разры́въ-трава́ գ. քարահերձ։ բ.։

Разры́тый ած. պեղած, փորուած, փորելով հանուած։

Разры́ть տ. Разрыва́ть.

Разрыхле́ніе գ. չ. փխրելը, բրբրելը, փորելով փափկացնելը։

Разры́хленный ած. փխրած, բրբրուած, փխրուն, փափկացած։

Разрыхля́ть, —ры́хлить բ. ն. փխրել, բրբրել, փխրուն անել, փափկացնել։ —ся բ. չ. փխրուննալ, փափկանալ։

Разрѣжа́ть, —рѣди́ть բ. ն. անօսրացնել, նօսրացնել ‖ պայծառացնել։ —ся բ. չ. անօսրանալ։

Разрѣжённый ած. անօսրացած, անօսրացրած։

Разрѣже́ніе գ. չ. անօսրացնելը, անօսրացում։

Разрѣживать տ. Разрѣжа́ть.

Разрѣза́ть տ. Разрѣзывать.

Разрѣзвиться բ. չ. շատ զուարճանալ, խաղալ, ուրախանալ։

Разрѣзка գ. ի. կտրուածք, հատուած։

Разрѣзно́й ած. կտրուելի, կտրուելիք։ — листъ—հերձատերև, հերձեալ տերև։

Разрѣзъ գ. ա. հատուած տեղ, կտրուածք, կտրուած տեղ, վէտ։

Разрѣзывать, —рѣзать բ. ն. կտրել, կտրատել, կտոր-կտոր անել, յօշատել։ —ся բ. չ. կտրատուել, կտոր-կտոր լինել։

Разрѣзанный ած. կտրուած, կտոր-կտոր եղած։

Разрѣша́ть, —ши́ть բ. ն. թոյլատրել, արձակել ‖ ներել ‖ մեկնել, պարզել, բացատրել ‖ վճռել, վճիռ տալ։ —ся բ. չ. վճռուել, թոյլատրուել ‖ Она́ разрѣши́лась отъ бреме́ни—նա ազատուեց, նա ծնեց։

Разрѣшённый ած. լուծուած ‖ վճռուած, թոյլատրուած։

Разрѣше́ніе գ. չ. վճռելը, վճիռ կտրելը ‖ թոյլատրութիւն, ներում, լուծում, արձակում։

Разрѣши́мость գ. ի. վճռուելու կարելիութիւն։

Разрѣши́мый ած. վճռելի։

Разрѣши́тельный ած. արձակման։

Разрѣши́ть տ. Разрѣша́ть.

Разрю́миться բ. չ. շարունակ լալ։

Разрядить տ. **Разряжать.**

Разря́дка գ. է. զարդարելը, պճնազարդութիւն։

Разря́дникъ գ. ա. պարպիչ (ելեկտր. մեքենայի) || պարպիչ (հրազէնի)։

Разря́дный ած. պարպելու։

Разря́дъ գ. ա. կարգ, բաժանում, դաս, դասաւորութիւն || պարպելը, դատարկելը։

Разряжа́ть, —ряди́ть բ. ն. պճնազարդել || կարգաւորել || դատարկել, պարպել, արձակել (հրազէն և այլն)։ **—ся** բ. ա. զարդարուել || դատարկուել (հրազէն և այլն)։

Разря́женный ած. զարդարուած, պճնազարդ || դատարկուած (հրազէն և այլն)։

Разряже́ніе գ. չ. պճնազարդութիւն || || պարպելը, դատարկելը (հրազէն և այլն)։

Разса́да գ. է. ջերմարաններում սնուցած բոյսեր, որոնք որոշ ժամանակում տեղափոխւում են մարգերի մէջ։

Разсади́ть տ. **Разса́живать.**

Разса́дка գ. է. տեղափոխութիւն, փոխադրութիւն (տնկերի)։

Разса́дникъ գ. ա. տնկարան, անդաստան։

Разса́дный, —дно́й ած. տնկարանի, անդաստանի։

Разса́женный ած. տնկուած (զանազան տեղերում) || միմեանցից հեռացրած (տնկեր)։

Разса́живать, —ди́ть բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել (տնկերը) || զանազան տեղեր տնկել, միմեանցից հեռացնել (տնկերը)։ **—ся** բ. ա. տընկուել (զանազան տեղերում)։

Разса́ривать, —сори́ть բ. ն. թափթփել, թափտել, ցրուել։

Разсверлённый ած. փորելով լայնացած։

Разсве́рливать, —рли́ть բ. ն. փորելով լայնացնել։

Разсвирѣпѣлый ած. կատաղած, կատղած։

Разсвирѣпѣ́ніе գ. չ. կատաղելը, կատղելը։

Разсвирѣпѣть բ. չ. կատաղել, կատղել։

Разсвѣта́ть բ. չ. լուսանալ։

Разсвѣ́тъ գ. ա. լուսաբաց, լուսադէմ, առաւօտ, այգ, արևագալ, արևածագ։

Разселе́ніе գ. չ. բնակեցնելը (զանազան տեղերում)։

Разселённый ած. բնակեցրած (զանազան տեղերում)։

Разселя́ть, —сели́ть բ. ն. բնակեցնել (զանազան տեղերում)։ **—ся** բ. ա. բնակեցուել (զանազան տեղերում)։

Разсерди́ть բ. ն. բարկացնել, չարացնել։ **—ся** բ. ա. բարկանալ, զայրանալ։

Разсеребрённый ած. արծաթաջրած։

Разсеребри́ть բ. ն. արծաթաջրել։

Разсе́рженный ած. բարկացած, զայրացած։

Разсе́рживать, —серди́ть բ. ն. բարկացնել, զայրացնել։

Разси́живаться, —сидѣ́ться բ. ա. երկար նստել, երկար մնալ։

Разска́занный ած. պատմուած, ասուած։

Разсказа́ть տ. **Разска́зывать.**

Разска́зъ գ. ա. պատմութիւն, զրոյց, վէպ։

Разска́зываніе, —каза́ніе գ. չ. պատմելը, ասելը։

Разска́зывать, —каза́ть բ. ն. պատմել, ասել։ **—ся** բ. ա. պատմուել, ասուել

Разскака́ться բ. ա. այս և այն կողմ փախչել կամ թռչել || երկար վազել այս և այն կողմ։

Разска́щикъ, —щица գ. պատմող, պատմիչ, պատմաբան։

Разскочи́ться բ. ա. դուրս պրծնել, քա-

կոխել, քանդուել։
Разсла́бить տ. Разслабля́ть.
Разслабле́ніе է. չ. թուլացնելը, տկարացնելը || կնատութիւն։
Разсла́бленный ած. թուլացրած, թուլացած։
Разслабля́ть, —ла́бить բ. ն. թուլացնել, տկարացնել։ —ся բ. ա. թուլանալ, տկարանալ։
Разслабѣва́ть, —лабѣ́ть, —сла́бнуть բ. չ. թուլանալ, անկարանալ։
Разслабѣ́лый ած. թուլացած, անկար, կնատ։
Разслабѣ́ніе է. չ. թուլանալը, տկարանալը, անկարութիւն։
Разслабѣ́ть տ. Разслабѣва́ть.
Разсла́вить տ. Разславля́ть.
Разславле́ніе է. չ. հռչակելը, ամեն կողմ տարածելը։
Разсла́вленный ած. հռչակուած։
Разславля́ть, —ла́вить բ. ն. հռչակել։ – ся բ. ա. հռչակուել։
Разсла́щивать, —ласти́ть տ. Подсла́щивать.
Разсло́енный ած. շերտ-շերտ բաժանուած։
Разсло́ивать, —лои́ть բ. ն. շերտ շերտ բաժանել։ —ся բ. ա. շերտ-շերտ բաժանուել։
Разслу́шанный ած. լսելով ըմբռնուած, հասկացուած։
Разслу́шивать, —шать բ. ն. լսելով ըմբռնել, հասկանալ։ —ся բ. ա. լսելով ըմբռնուել, հասկացուել։
Разслы́шанный ած. լաւ լսուած։
Разслы́шать բ. ն. լաւ լսել։
Разсма́трывать, —мотрѣ́ть բ. ն. նայել, զննել, տեսնել։ —ся բ. ա. զննուել, տեսնուել։
Разсмотри́тельно, —тельность, —тельный տ. Осмотри́тельно, —ность, —ный.
Разсмотрѣ́ніе է. չ. զննելը, տեսնելը, նայելը։
Разсмо́трѣнный ած. նայուած, զննուած, տեսնուած։
Разсмотрѣ́ть տ. Разсма́тривать.
Разсмѣшённый ած. ծիծաղացրած։
Разсмѣши́ть բ. ն. ծիծաղեցնել։
Разсмѣя́ться բ. ա. ծիծաղել։
Разснасти́ть բ. ն. պարանները հանել (նաւի)։
Разсна́стка է. ի. պարանների քակելը (նաւի)։
Разснаще́ніе տ. Разна́стка.
Разснашённый ած. արձակուած պարաններով (նաւ)։
Разсна́щивать, —насти́ть բ. ն. պարանները արձակել (նաւի)։ —ся բ. ա. առանց պարանների մնալ, պարանները քակուած լինել (նաւ)։
Разснуро́ванный ած. արձակուած կապերով (զգեստ, լանջապահ, և այլն)։
Разснуро́вывать, —рова́ть բ. ն. կապերը կամ ժապաւէններն արձակել։ —ся բ. ա. կապերից ազատուել։
Разсо́вывать, —сова́ть բ. ն. խրել, մըղել || մազմզել։
Разсо́ванный ած. խրուած, մղուած || մազմզուած։
Разсовѣ́тывать տ. Отсовѣ́тывать.
Разсоло́дить տ. Солоди́ть.
Разсолодѣ́лый տ. Солодѣ́лый.
Разсолодѣ́ть տ. Солодѣ́ть.
Разсо́лъ է. ա. աղջուր, աղաջուր։
Разсо́льный ած. աղաջրի։
Разсорённый ած. թափթափ, ցրուած։
Разсо́ренный ած. կռուած, բաժանուած։
Разсо́ривать, —со́рить բ. ն. կռուացնել։ —ся բ. ա. կռուել, բաժանուել։
Разсори́ть տ. Разса́ривать.
Разсортиро́ванный ած. ջոկուած, տեսակների բաժանուած։
Разсортиро́вывать, —рова́ть բ. ն. ջո-

կել, տեսակ-տեսակ դարսել, կարգ-կարգ բաժանել։ —ся բ. ա. ջոկուել, տեսակներին բաժանուել։

Разсо́ха գ. ի. արօրի փեղկ || երկճղի, ջուխտ ճիւղաւոր (ծառ և այլն)։

Разсо́хнуться տ. Разсыха́ться.

Разсо́шистый ած. փեղկերով, ճիւղաւոր։ —тое де́рево—բազմաճիւղ ծառ։

Разсро́ченіе գ. չ. յետաձգելը, նոր ժամանակ որոշելը (վճարի և այլն)

Разсро́чивать, —чить բ. ն. մի քանի որոշ ժամանակներ նշանակել (վճարի և այլն) || յետաձգել (վճար և այլն)։ —ся բ. ա. յետաձգուել, նոր ժամանակ ստանալ (վճարի և այլն)։

Разстава́ніе գ. չ. բաժանում, հեռանալը, մեկնելը, հրաժեշտ։

Разстава́ться, —та́ться բ. ա. բաժանուել, հեռանալ, մեկնել։

Разста́вить տ. Разставля́ть.

Разста́вка գ. ի. տեղաւորելը։

Разста́вливать, —вля́ть, —та́вить բ. ն. տեղաւորել, շարադասել, դարսել, դնել || հեռացնել միմեանցից || լայնացնել։ —ся բ. ա. դրուել, դարսուել։

Разста́вленный ած. դրուած, դարսուած այս և այն կողմ || միմեանցից հեռացրած։

Разстана́вливать, —нови́ть բ. ն. հեռու-հեռու դնել, հատ-հատ տեղաւորել։ —ся բ. ա. հեռու հեռու դրուել։

Разстанови́ть տ. Разстана́вливать.

Разстано́вка գ. ի. կանգ առնելը, հանգիստ, դադարում || տարածութիւն, հեռաւորութիւն || հեռացնելը։

Разстано́вленный ած. հեռու-հեռու դրուած, հատ-հատ տեղաւորուած։

Разста́ться տ. Разстава́ться.

Разсте́гивать, —га́ть, —гну́ть բ. ն. կոճակները քանդել, կոճակները բաց անել։ —ся բ. ա. քանդուել (կոճակները)։

Разстёгнутый ած. քակուած կոճակներով, բաց կոճակներով։

Разстила́ть, разостла́ть, բ. ն. սփռել, փռել, տարածել, բանալ։ —ся բ. ա. սփռուել, փռուել, տարածուել։

Разсти́лка գ. ի. սփռելը, փռելը || սփռոց։

Разстона́ться բ. ա. երկար հառաչել։

Разстоя́ніе գ. չ. տարածութիւն, հեռաւորութիւն, հեռակայութիւն, միջոց, անջրպետ։ — я́снаго видѣ́нія — որոշ տեսութեան հեռաւորութիւն։

Разстоя́ться բ. ա. երկար ժամանակ կանգնած մնալ։

Разстра́ивать տ. Разстро́ивать.

Разстри́га գ. ա. կարգընկէց քահանայ։

Разстрига́ть, —три́чь բ. ն. կարգալոյծ կամ կարգընկէց անել (քահանային)։ —ся բ. ա. կարգընկէց լինել (քահանայ)։

Разстриже́ніе գ. չ. կարգալուծութիւն (քահանայի)։

Разстри́женный ած. կարգընկէց, կարգալոյծ (քահանայ)։

Разстро́й գ. ա. խանգարմունք։

Разстро́ивать, —ро́ить բ. ն. խանգարել, խառնել || լքել, քակել || շփոթել, խռովել, վրդովել || ներդաշնակութիւնը խանգարել։ —ся բ. ա. խանգարուել || քակուել, լքուել || վրդովուել, յուզուել։

Разстро́енный ած. խանգարուած || լքած, քակած || շփոթուած, յուզուած։

Разстро́йство գ. չ. խանգարմունք, անկարգութիւն || խռովութիւն, շփոթ, վրդովմունք։ — желу́дка—լուծ, որովայնալուծութիւն, փորլուծութիւն, փորհարութիւն։

Разстро́ить տ. Разстро́ивать.

Разстрѣ́ленный ած. գնդակահար, գնդակահար եղած։

Разстрѣ́ливать, —ля́ть բ. ա. գնդա-

կահար անել: —ся բ. ա. գնդակահար լինել:

Разступа́ться, —пи́ться բ. ա. անցք տալ, բաց անել:

Разсуди́тельно մ. խոհեմութեամբ, խոհեմաբար:

Разсуди́тельность գ. է. խոհեմութիւն, տրամախոհութիւն, տրամադատութիւն, քաջամտութիւն, ուշիմութիւն, մտավարժութիւն:

Разсуди́тельный ած. խոհեմ, խոհական, տրամախոհ, ուշիմ, ուշեղ, քաջուշիմ մտավարժ:

Разсуди́ть տ. Разсужда́ть и разсужа́ть.

Разсу́дливый տ. Разсуди́тельный.

Разсу́докъ գ. ա. բանականութիւն, խելք:

Разсужа́ть, —суди́ть բ. ն. դատել, դատաստան անել: —ся բ. ա. դատուել:

Разсужда́ть, —суди́ть բ. չ. կշռադատել, դատել, խորհել, մտածել, վիճուել:

Разсужде́ніе գ. չ. խորհելը, դատելը, մտածելը:

Разсу́живать տ. Разсужа́ть.

Разсу́нуть տ. Разсо́вывать.

Разсу́чивать, —чи́ть բ. ն. ոլորները քանդել, ոլորուածքը քանդել: —ся բ. ա. յետ ոլորուել:

Разсу́ченный ած. յետ ոլորուած, ոլորները յետ քանդուած:

Разсу́чка գ. է. ոլորները քանդելը:

Разче́сть տ. Разчи́тывать.

Разчётливо, —вость, —вый տ. Расчётливо, —вость, —ливый.

Разчётный տ. Расчётный.

Разчётъ տ. Расчётъ.

Разчи́тывать, —чита́ть, տ. Расчи́тывать, —та́ть.

Разсыла́ніе գ. չ. ուղարկելը, առաքելը (այս և այն տեղ):

Разсыла́ть, —зосла́ть բ. ն. ուղարկել, առաքել, յղել: —ся բ. ա. ուղարկուել:

Разсы́лка տ. Разсыла́ніе.

Разсы́лочный ած. ուղարկելու, ուղարկուելի, ուղարկուելիք:

Разсы́льный ած. տանող, հասցնող, բաժներ (առհասարակ) || թղթատար (որեւէ վարչութեան եայլն):

Разсы́льщикъ, —щица գ. ուղարկող:

Разсы́паніе գ. չ. լցնելը, թափելը:

Разсы́панный ած. լցուած, թափուած:

Разсыпа́ть, —сы́пать բ. ն. լցնել, թափել, ցրուել: —ся բ. ա. թափուել:

Разсыпно́й ած. ցրուած: Въ разсыпну́ю —ցրուելով, ցրուած գնալով:

Разсы́пчатый ած. հեշտ փշրուող, փխրափշուր:

Разсы́пчивость, գ. է. փխրունութիւն, հեշտ փշրուելը:

Разсы́пчивый ած. փխրուն, փխրափշուր, հեշտ փշրուող:

Разсыха́ться, —со́хнуться բ. ա. չորանալ, ցամաքել, ցամքիլ:

Разсѣва́лень գ. ա. սերմնացան (գործիք):

Разсѣва́ніе գ. չ. ցանելը:

Разсѣва́тель, — льница գ. ցանող, ցրուող:

Разсѣва́ть, —сѣ́ивать, —сѣ́ять բ. ն. ցանել || ցրուել, ցիր ու ցան անել || || փարատել: —ся բ. ա. ցրուել, ցիրուցան լինել:

Разсѣвъ գ. ա. ցանքս, ցանք:

Разсѣда́ться, — сѣ́сться բ. ա. ճեղքուել (գետինը):

Разсѣ́дина տ. Разсѣ́лина.

Разсѣ́дланный ած. թամբը վերցրած, առանց թամբի:

Разсѣ́длывать, —дла́ть բ. ն. թամբը վեր առնել (ձիու): —ся բ. ա. թամբից ազատուել:

Разсѣка́ть, —сѣчь բ. ն. կտրելով բաժանել։ —ся բ. չ. կտրելով բաժանուել։

Разсѣлина գ. ի. ճեղք, բացուածք, պատառուածք, լուսանցոյց։

Разсѣлый ած. ճեղքուած, պատառուած։

Разсѣсться բ. չ. տեղաւորուել, տեղերում նստել։

Разсѣче́ніе գ. չ. կտրելը ‖ անդամահերձութիւն։

Разсѣченный ած. կտրուելով բաժանուած, կտրուած։

Разсѣяніе գ. չ. ցրուելը, սփռելը ‖ մտքի ցրուում։ —сѣмянъ—սերմնացանութիւն։

Разсѣянность գ. ի. անուշադրութիւն, մտքի ցրուում։

Разсѣянный ած. անուշադիր, մտացիր, ցրուած մտքով։

Разсѣять տ. Разсѣва́ть.

Разу́бранный ած. սպճնազարդ, սպճնազարդեալ։

Разубира́ть, —бра́ть բ. ն. սպճնազարդել։ —ся բ. չ. սպճնազարդուել։

Разубѣжда́ть տ. Разувѣря́ть.

Разува́ніе գ. չ. հանելը (կօշիկ եայլն)։

Разува́ть, разу́ть բ. ն. հանել (կօշիկ եայլն)։ —ся բ. չ. հանուել (կօշիկ եայլն)։

Разувѣре́ніе գ. չ. տարհամոզում, միտքը փոխելը։

Разувѣренный ած. տարհամոզուած։

Разувѣря́ть, —вѣрить բ. ն. տարհամոզել, միտքը փոխել։ – ся բ. չ. տարհամոզուել։

Разуго́локъ գ. ա. Ներքին անկիւն (երկու մակարդակից կազմուած)։

Разузнава́ть, —зна́ть բ. չ. իմանալ, տեղեկանալ։

Разукраша́ть բ. ն. գունազեղ զարդարել, գեղերփնել։ —ся բ. չ. գունազեղ զարդարուել։

Разукра́шенный ած. գեղապաճոյճ, երփնազեղ, զարդազեղ։

Разу́мникъ, —ница գ. խելացի, խոհեմ, ողջամիտ, ուշիմ (մարդ)։

Разу́мно մ. խելացի կերպով, խոհեմաբար, խոհեմութեամբ։

Разу́мный ած. խոհեմ, խելացի, իմաստալից բանաւոր, բանական, խելամուտ, խոհեմամիտ, ողջամիտ, ուշեղ, ուշիմ։

Ра́зумъ գ. ա. բանականութիւն, խելք, միտք։

Разумѣніе գ. չ. հասկանալը, ըմբռնելը, իմանալը։

Разумѣть բ. ն. իմանալ, հասկանալ, ըմբռնել։ —ся բ. չ. հասկացուել։

Разу́тый ած. հանուած (կօշիկ եայլն)։

Разу́ть տ. Разува́ть.

Разутю́женный ած. արդուկուած, ութօյով հարթուած։

Разутю́живать, —жить բ. ն. արդուկել, ութօյով հարթել։ —ся բ. չ. արդուկուել, ութօյով հարթուել։

Разу́ченный ած. սովորածը մոռացած։

Разу́чивать, —чи́ть բ. ն. սովորեցնել ‖ ‖ մոռացնել տալ։ —ся բ. չ. սովորածը մոռանալ։

Разх. տ. Расх. . . .

Разц. տ. Расц. . . .

Разч. տ. Расч. . . .

Разш. տ. Расш. . . .

Разщ. տ. Разщ. . . .

Разъ գ. ա. հարուած ‖ անգամ, նուագ, դիր.։ Два ра́за—երկու անգամ, երկու դիր։

Разъ մ. մի անգամ, մէկ օր։ Ра́зомъ съ ра́зу—մէկէնիմէկ, մէկ շարժումով, մէկէն, յանկարծ։

Разъ, расъ ն. Նախադիր մասնիկ բայի, որ ցոյց է տալիս մասերի բաժանմունք, գործողութեան տարածութիւն, ցրում, եայլն։

Разъединéніе գ. չ. բաժանում, հեռացնելը։

Разъединéнный ած. բաժանուած, տարանջատ։

Разъединя́ть, —ни́ть բ. ն. բաժանել, հեռացնել։ – ся բ. ա. բաժանուել, հեռացուել։

Разъёмистый ած. թունդ, գլուխ ցաւեցնող։ —тое пи́во, вино́ и т. д. —թունդ գարեջուր, գինի, ևայլն։

Разъёмный ած. բաժանուող։

Разъёмчивый ած. խաղաղարար, կռուողներին բաժանող || թունդ, գլուխ ցաւեցնող։

Разъёмщикъ, —щица գ. խաղաղարար, բաժանող (կռուողներին)։

Разъёмъ գ. ա. բաժանելը, հեռացնելը։

Разъѣда́ніе գ. չ. սպառելը, մաշելը, ուտելը։

Разъѣда́ть, —ѣсть բ. ն. ուտել, սպառել։ —ся բ. ա. ուտուել, սպառուել։

Разъѣденный ած. կերուած, սպառուած։

Разъѣздить տ. Разъѣживать.

Разъѣздиться բ. ա. բոլոր ժամանակ շրջել (կառքով, ձիով ևայլն)։

Разъѣздъ գ. ա. գնալը, չու (շատերի խմբովին) || լրտեսք, գիշերային հեծելազօր։

Разъѣзжа́ть բ. չ. շատ տեղ գնալ, շատ տեղ հանդիպել (ոչ հետևակ)։ — по бала́мъ—պարահանդէսներին մասնակցել։

Разъѣзжа́ться, —ѣхаться բ. ա. բաժանուել, զանազան կողմ գնալ, միմեանց չհանդիպել || բաժանուել, հեռանալ։

Разъѣзживать, —ѣздить բ. ն. գնալ գալով հարթել (ճանապարհ), դիւրանցանելի անել, կոխկռտել։ —ся բ. ա. հարթուել, կոխկռտուել, դիւրանցանելի դառնալ։

Разъѣзженный ած. կոխկռտուած, հարթուած, դիւրանցանելի։

Разъѣсть տ. Разъѣда́ть.

Разъѣхаться տ. Разъѣзжа́ться.

Разъяре́ніе գ. չ. կատաղեցնելը, կատաղելը || կատաղութիւն։

Разъярённый ած. կատաղած, զայրացած։

Разъяря́ть, —яри́ть բ. ն. կատաղեցնել, զայրացնել։ —ся բ. ա. կատաղել, սաստիկ բարկանալ, զայրանալ։

Разъясне́ніе գ. չ. պարզելը, բացատրութիւն, պարզաբանութիւն։

Разъяснённый ած. պարզուած։

Разъя́снивать, —яснѣть բ. չ. պարզել (երկինքը ևայլն)։

Разъя́сниваться, —ни́ться բ. ա. պարզուել։

Разъяснѣть տ. Разъя́снивать.

Разъясня́ть, —сни́ть բ. ն. բացատրել, պարզել։ —ся բ. ա. պարզուել։

Разъя́тіе գ. չ. բաժանելը, բանալը։

Разъя́ть տ. Разнима́ть.

Разы́гранный ած. խաղացած, կատարուած, տեղի ունեցած։

Разыгра́ть տ. Разы́грывать.

Разыгра́ться բ. ա. տաքանալ խաղի մէջ, խաղը շարունակել։

Разы́грыванье գ. չ. խաղալը, ներկայացնելը։

Разы́грывать, —гра́ть բ. ն. խաղալ, ներկայացնել || դասաւորել։ —ся բ. ա. տեղի ունենալ, կատարուել։

Разыма́ть տ. Разнима́ть.

Разыска́ніе գ. չ. որոնելը, որոնում, հետազօտութիւն։

Разыска́тель գ. ա. որոնող, հետամուտ, հետազօտող, խուզարկու։

Разы́скивать, —ска́ть բ. ն. որոնել, հետամուտ լինել, խուզարկել, հետազօտել։ —ся բ. ա. գտնուել, որոնուել։

Разы́сканный ած. գտնուած, որոնուած։

Разы́щикъ տ. Разыска́тель.

Разѣва́ть, —зи́нуть բ. ն. (բերանը) բանալ։ **—ся** բ. ա. բացուել (բերանը)։
Рай գ. ա. դրախտ, եդեմ։
Рай-де́рево գ. չ. մոլոշ Խաղլայի։
Райко́вый ած. ձողակի, ձողի։
Ра́йна գ. ի. առագաստակալ (նաւի)։
Райо́нъ գ. ա. տարածութիւն, տեղի։
Ра́йскій ած. դրախտի, եդեմական, ադենական։ **—кая пти́ца**—դրախտահաւ. թռ.։ **—кія зёрна**—հոշտրուակ։
Райя́ գ. ա. րայեա, քրիստոնեայ հպատակ Օսմանեան տէրութեան։
Рака́ գ. ի. օղի, րակի, արաղ։
Ра́ка գ. ի. գամբարան (սուրբի նշխարաց)։
Раке́та գ. ի. հրավամփուշտ, վամփուշտ, հրացայտ, հրթիռ, փշշանք։
Раке́тный ած. հրավամփշտի, փշշանքի։
Раке́точка տ. **Раке́та.**
Раке́точникъ գ. ա. փշշանք շինող։
Раке́точный ած. փշշանքի։
Раки́та տ. **Раки́тникъ.**
Раки́тина գ. ի. հաւամրգի ոստ։
Раки́тниковый ած. հաւամրգի թփի։
Раки́тникъ գ. ա. հաւամրգի (թուփ)։
Раки́товый տ. **Раки́тниковый.**
Ракови́дный ած. խեցգետնի նման։
Ра́ковина, —винка գ. ի. գաղտակուր, խեցի ‖ ներքան (ձկու ոտքի)։ **—во́гнутая**—կոնք, ծովու խռնչող (խեցի)։ **— жемчу́жная**—մարգարտի գաղտակուր։ **— многоство́рчатая**—բազմատախի կամ բազմապատեան խեցի։ **— окамене́лая**—խեցեքար։ **— пу́рпурная**—ծիրանածին կոնքեղ։ **— уша́я**—ականջակոնք։
Ра́ковинный ած. խեցիի, գաղտակուրի։
Ра́ковистый ած. խեցենման։
Ра́ковый ած. խեցգետնի։
Ракообра́зный ած. խեցգետնի նման։
Ракоѣ́дка գ. ի. խեցգետնակեր, խեցգետին ուտող. թռ.։
Раку́шка գ. ի. ուլականջ, ձկնականջ (խեցի)։
Ракъ գ. ա. խեցգետին, քարչանգ կ. ‖ Խեցգետին (աստեղատուն) ‖ քաղցկեղ, խլրդենի (ախտ) ‖ մաքրիչ հնոցի։
Ралообра́зный ած. արօրաձև։ **—ная кость**—արօրաձև ոսկր։
Ра́ма, ра́мка գ. ի. շրջանակ (պատկերի, լուսամտի)։
Ра́мочка տ. **Ра́ма.**
Ра́мочникъ գ. ա. շրջանակ շինող։
Ра́мочный ած. շրջանակի։
Ра́мпа գ. ի. կանթեղաշար։
Ра́на գ. ի. վէրք, խոց, սպի։
Ра́нговый ած. կարգի, աստիճանի։
Ранго́утъ գ. ա. նաւի դրահապատ մասերը։
Рангъ գ. ա. կարգ, դաս, շար, աստիճան։
Рандеву́ գ. չ. ժամադրութիւն, տեսակցութիւն։
Ра́неніе գ. չ. վիրաւորելը, խոցելը։
Ра́неный ած. վիրաւոր, վիրաւորուած, վիրաւորեալ, խոցուած։
Ране́нько մ. բաւականին վաղ։
Ране́товый ած. դշխոյախնձորի։
Ране́тъ գ. ա. դշխոյախնձոր, խայտախնձոր (սպուղ)։
Ранёхонько մ. շատ վաղ, վաղ-վաղ, շատ կանուխ։
Ра́нецъ գ. ա. սպայուսակ։
Ранёшенько տ. **Ранёхонько.**
Ранжирова́ть բ. ն. դասաւորել, կանգնեցնել (զինուորները՝ հասակի երկարութեան համեմատ)։
Ранжи́ръ գ. ա. դասաւորութիւն զինուորների (հասակի երկարութեան համեմատ)։
Ра́нить, по— բ. ն. վիրաւորել, խոցել։
Ра́нка գ. ի. փոքր վէրք, աննշան վէրք։
Ра́нній ած. կանուխ, վաղ, վաղաժամեկ, վաղահաս։
Ра́нный ած. վէրքի, խոցի, հարուածի։

Ра́но մ. վաղ, կանուխ, ժամանակից առաջ։

Ранова́то մ. փոքր ինչ վաղ։

Ранорвре́менно մ. վաղաժամանակ, կանխահաս։

Ранорвре́менность գ. է. կանխահասութիւն։

Ранорвре́менный ած. կանխահաս, վաղաժամանակ։

Ра́ночка գ. է. փոքրիկ վէրք, սպի։

Рантъ, —тикъ գ. ա. եզերք, շրթունք, բերան (կօշիկի)։

Рану́нкулъ գ. ա. հրանունկ. ծղ.։ — луговой - դեղին հրանունկ։

Ра́нцовый ած. պայուսակի։

Рань գ. է. վաղ առաւօտ։

Ра́ньше, —нѣе մ. աւելի վաղ, աւելի կանուխ։

Рапа́, ропа́ գ. է. աղաջուր (աղադատարանում)։

Рапи́ра գ. է. անսայր սուր։

Рапи́рный ած. անսայր սրի։

Рапи́рщикъ գ. ա. զինավար, ուսուցիչ զինավարժութեան։

Рапортова́ть, от— բ. ն. յայտնել, զեկուցանել։ —ся բ. ա. յայտնուել։

Рапо́ртъ գ. ա. զեկուցում, տեղեկութիւն, յայտարարութիւն։

Рапсо́дея գ. է. հագներգ, հագներգութիւն։

Рапсо́дъ գ. ա. հագներգու։

Ра́са գ. է. ցեղ, ազգ, ջոկ։

Расверза́ющійся (плодъ) գ. ա. ինքնաբաց (պտուղ)։

Раска́иваться, —яться բ. ա. զղջալ, խոստովանել։

Раскале́ніе գ. չ. հրացնելը։ — докра́сна - կասկարմիր դարձնելը։ — добѣ́ла—շողարձակ սպիտակութիւն (երկաթի եւայլն)։

Раскалённый ած. հրաշէկ, տաքաշէկ, կասկարմիր։

Раска́ливать, —ли́ть բ. ն. հրաշէկ անել, շիկակարմիր անել, կասկարմիր անել։ —ся բ. ա. կասկարմիր դառնալ, հրաշէկ դառնալ (կրակից)։

Раска́лывать, —коло́ть բ. ն. ճեղքել, պատառել || կոտրել, կտորել || —ся բ. ա. ճեղքուել || կոտորուել։

Раскаля́каться բ. ա. ճեղքուել, բացուել || քրքրուել, պատռուել, ճեղքրտուել | շատախօս լինել։

Раска́пывать, —копа́ть բ. ն. բրել, փորել, փորփրել || քանդել, աւերել։ —ся բ. ա. փորուել, փորփրուել։

Раска́рмливаніе գ. չ. գիրացնելը, պարարտացնելը։

Раска́рмливать, —корми́ть բ. ն. գիրացնել, չեղցնել, պարարտացնել, չաղացնել։ —ся բ. ա. գիրանալ, պարարտանալ, չաղանալ։

Раскаря́ка գ. է. թիւրասրուն, 'ի բնէ սրունքները լայն բացած, ծուռոտք (մարդ.)։

Раскаря́чивать, —ря́чить բ. ն. ոտքերը լայն բացած ման գալ։

Раска́танный ած. գլորած, թաւալած, գլորուած։

Раската́ть տ. Раска́тывать.

Раската́ться բ. ա. երկար շրջել, ման գալ, զբօսնուլ։

Раска́тистый ած. զառիվայր, դիւրաթաւալ, դիւրագլոր։

Раскати́ть տ. Раска́тывать.

Раска́тный ած. զառիվայրի։

Раска́тъ գ. ա. զառիթափ (պատի), զառիվայր տեղի, զառիվար տեղ || || —ты гро́ма—որոտմունք։

Раска́тывать, —ката́ть, —кати́ть բ. ն. գլորելով բաժանել || բանալ, պարզել (ծրարը) || թաւալել, գլորել || ծալել, փաթաթել։ —ся բ. ա. գլորուել, գլորուելով բացուել։

Раска́чанный ած. տարուբերած; ճօճած, ցնցած, գլորած։

Раска́чивать, —кача́ть բ. ն. տարուբերել, յետ ու առաջ շարժել, երերել, ճօճել, ցնցել, գլորել այս ու այն կողմ, սաստիկ գլորել։ —**ся** բ. ա. տարուբերուել, երերալ, երերուել։

Раска́шляться բ. ա. շատ հազալ, շարունակ հազալ։

Раская́ніе գ. չ. զղջում, զղջալը, ստըրջանք, ստրջալը, մեղայ։

Раска́яться բ. ա. զղջալ, ստրջալ, ստըրջանալ, մեղայ գալ։

Расква́сить բ. ն. —**носъ**— քիթն արիւնոտել։

Расквита́ться տ. **Поквита́ться.**

Раске́пъ տ. **Расще́пъ.**

Раскида́ніе, —ки́дываніе գ. չ. ցրուելը, թափթփելը, թափրտելը, շպրտելը։

Раски́данный ած. ցրուած, թափրտած, յետ քցած։

Раскида́ть տ. **Раски́дывать.**

Раскидно́й ած. յետ բացուող (կառքի ծածկոց)։

Раски́дывать, —да́ть բ. ն. ցրուել, ցիրուցան անել, թափրտել, յետ քցել։ —**ся** բ. ա. ցրուել, ցիրուցան լինել։

Раски́дывать, —ки́нуть բ. ն. կանգնեցնել, զարկել, խփել (վրանը) || տարածել, սփռել (ծառի ճիւղերը ևայլն)։ —**ся** բ. ա. կանգնեցուել, խփուել (վրանը)։

Раски́нутый ած. կանգնեցրած, խփած (վրանը)։

Раскиса́ть, —ки́снуть բ. չ. թթուել, քացխել || թուլանալ, թմրել (ջերմութիւնից ևայլն)։

Раски́слый ած. թթուած || թուլացած, թմրած (ջերմութիւնից ևայլն)։

Раски́снуть տ. **Раскиса́ть.**

Раскла́деный ած. դասաւորուած, բացուած։

Раскла́дка գ. ի. բաշխում, բաշխելը, բաժանելը։

Раскла́дывать, разложи́ть բ. ն. կարգել, որոշել || դասաւորել, բանալ, հանդէս հանել || արծարծել || գուշակել (խաղաթղթերով)։ —**ся** բ. ա. դասաւորուել։

Раскла́дывать, —кла́сть բ. ն. դասաւորել, ցոյց տալ, առաջ բերել։ —**ся** բ. ա. դասաւորուել, առաջ բերուել, բացուել։

Раскла́ниваться, —кла́няться բ. ա. մնաս բարով ասել, ողջունել || բարեկամութիւնը խզել։

Раскла́сть տ. **Раскла́дывать.**

Расклёванный ած. կտցահարուած, կըտուցով կերուած։

Расклёвывать, —клева́ть բ. ն. կտցահարել, կտուցով ուտել։ —**ся** բ. ա. կտցահարուել։

Раскле́енный ած. պոկած, փրցրած (սոսնձածը ևայլն)։

Раскле́ивать, —кле́ить բ. ն. պոկել, փրցնել (սոսնձածը ևայլն) փրցնել։ —**ся** բ. ա. պոկուել (սոսնձածը ևայլն)։

Расклёпанный ած. քակուած (պնդացրած երկաթը ևայլն)։

Расклёпывать, —клепа́ть բ. ն. քանդել, քակել (պնդացրածը)։

Расклинённый ած. սեպը հանուած, հանուած սեպի օգնութեամբ։

Раскли́нивать, —нить բ. ն. սեպը հանել, սեպի օգնութեամբ հանել։

Раскова́ніе գ. չ. կռանելը, երկաթ ծեծելը։

Раскова́ть տ. **Раско́вывать.**

Расков́еркaнный ած. ծամռուած, խեղաթիւրուած։

Раскове́ркать բ. ն. ծամռել, խեղաթիւրել։ —**ся** բ. ա. ծամռուել, խեղաթիւրուել։

Раско́вка տ. **Раскова́ніе.**

Раско́вывать, —кова́ть բ. ն. կռանել, երկաթ ծեծել || պայտերը հանել, նա-

ները քաշել (ձիու և այլն) || շղթայել կամ ոտքերը շղթայի զարնել (բանտարկեալի)։ —ся բ. ա. կռանուել, ծեծուել (երկաթը) || շղթայուել։

Раско́ванный ած. կռանուած, ծեծուած (երկաթ) || շղթայուած || պայտած, նալուած։

Расковы́ривать, —выря́ть բ. ն. քչփորել, խառնխատել || քչփորելով լայնացնել (ծակը)։

Раскозыря́ться բ. ա. բոլոր յաղթիչ թղթերը խաղալ։

Раско́кать բ. ն. կոտրել, կոտորել, ջարդել (ձու և այլն)։

Расколя́чивать, —колоти́ть բ. ն. կոտրել, կոտրատել, ջարդել || տափակացնել || լայնացնել (ծեծելով) || ջարդել (թշնամին) || ծեծել, հարուածել, գնքատել։ —ся բ. ա. հարուածուելով նրբանալ։

Расколеба́ть բ. ն. խախտել, տեղից շարժել։

Расколеба́ться բ. ա. խախտուել, դըղըդալ։

Раско́лка գ. ի. ջարդելը, կոտրելը, կոտրատելը։

Расколоти́ть տ. Расколя́чивать.

Раско́лотый ած. ճեղքուած || կոտրուած։

Расколо́ть տ. Раска́лывать.

Расколо́ченный ած. ջարդուած, մանրուած || ծեծուած || ծեծուած, ջարդուած։

Расколу́панный ած. պոչկած, պոկած։

Расколу́пывать, —лупа́ть բ. ն. պոկել, պոչկել, փրցնել։

Раско́лъ գ. ա. ճեղքուածք, բացուածք, պատառուածք || հերձուած, աղանդ, հերձուածութիւն։

Расколы́ханный ած. տատանուած, երերուած, շարժուած։

Расколыха́ть բ. ն. տատանել, շարժել, երերել։ —ся բ. ա. տատանուել շարժուել, երերուել։

Раско́льникъ, —ница գ. հերձուածող, աղանդաւոր։

Раско́льничать բ. չ. բաժանուել, աղանդ կազմել, աղանդի պատկանել։

Раско́льническій, —ничій ած. աղանդաւոր հերձուածող, հերետիկոս || աղանդաւորների, հերձուածողների։

Раско́льчивый ած. հեշտ ճեղքուող, ջարդուող, կոտրուող։

Расконопа́ченный ած. բացուած, քանդուած (ծածկուած ճեղքերը և այլն)։

Расконопа́чивать, —па́тить բ. ն. քանդել կամ բանալ ծածկուած ճեղքերն և այլն, հանել։ —ся բ. ա. բացուել, քանդուել (ծածկուած ճեղքերը և այլն)։

Раско́панный ած. փորուած, փորփրուած։

Раскопа́ть տ. Раска́пывать.

Раско́пка գ. ի. փորելը, բրելը, փորփրելը փորուածք։ — ки—պեղմունք։

Раскорми́ть տ. Раска́рмливать.

Раско́рмленный ած. գիրացրած, պարարտացրած։

Раскоро́бить տ. Покоро́бить.

Раско́рченный ած. չխկուած, ուղղուած (ծռուածը)։

Раско́сый ած. շիլ, շաշ։

Раскоше́ливаться, —литься բ. ա. առատաձեռնութիւն անել, շատ ծախս անել, քսակի բերանը բաց անել։

Раскра́денный ած. գողացած, գողցած (կամաց-կամաց)։

Раскра́дывать, —кра́сть բ. ն. գողանալ, գողնալ, սրբել տանել (կամաց-կամաց)։ —ся բ. ա. կողոպտուել, գողացուել (կամաց-կամաց)։

Раскра́ивать, —кро́ить բ. ն. ձևել (զգեստ և այլն) || պատռել, ճեղքել (գլուխ)։ —ся բ. ա. ձևուել (զգեստ և այլն) || պատռուել (գլուխ և այլն)։

Раскрáпанный ած. սրսկելով ներկած։

Раскрáпывать, —крáпать բ. ն. սրսկելով ներկել, ներկոտիկ անել, խայտաճամուկ անել։ —ся բ. ա. սրսկուելով ներկուել։

Раскрасáвица գ. ի. գեղեցկուհի || գեղեցիկ, կատարեալ։

Раскрáсить տ. Раскрáшивать.

Раскрáска գ. ի. գունաւորելը || շատագունութիւն (ներկի եւայլն), երփնագրութիւն, արուեստ գունաւորելու։

Раскраснѣ́лый ած. կասկարմիր, կարմրած։

Раскраснѣ́ть բ. չ. ся բ. ա. կարմրել, կասկարմիր դառնալ։

Раскрáсть տ. Раскрáдывать.

Раскрáшенный ած. բազմանկար || գունաւոր, ներկած։

Раскрáшиватель, —льница գ. ներկող, գոյն քսող, գունաւորող։

Раскрáшивать, —крáсить բ. ն. գունագեղ նկարել, գունաւորել, ներկել, երփնագրել։ —ся բ. ա. գունագեղ նկարուել։

Раскритиковáть բ. ն. խիստ քննադատել, անգթօրէն, պախարակել, չափազանց փնովել։

Раскричáть բ. ն. ձայնել, կանչել, բոռալ, բղաւել։ —ся բ. ա. բղաւել, ճղղաւել, բղաւելով յարձակուել (մէկի վրայ)։

Раскрóенный ած. ձեւուած, ձեւած (զգեստ եւայլն) || պատռուած (գլուխ)։

Раскроúть տ. Раскрáивать.

Раскрóшенный ած. մանրուած, փշրուած, բրդուած, բրդած։

Раскрóшивать, —шúть բ. ն. բրդել, մանրել, կտոր-կտոր անել, փշրել, մաս-մաս անել։ —ся բ. ա. բրդուել, մանրուել, փշրուել։

Раскрýченный ած. յետ ոլորուած, յետ քանդուած։

Раскрýчивать, —крутúть բ. ն. ոլորուածը քանդել, յետ ոլորել, յետ քանդել։ —ся բ. ա. յետ քանդուել (ոլորուածը)։

Раскручúниться բ. ա. խիստ տրտմել, խիստ տխրել, հոգ անել։

Раскрывáть, —крыть բ. ն. բանալ || բաց անել || պարզել։ —ся բ. ա. բացուել։

Раскрытіе գ. չ. բանալը, բաց անելը || պարզելը, հրապարակ դուրս բերելը (գործ, գաղտնիք եւայլն)։ — плóдовъ, цвѣтóвъ и пр.—[illegible] (պտուղների, ծաղիկների եւայլն)։

Раскры́тый ած. բացուած, բաց եղած։

Раскры́ть տ. Раскрывáть.

Раскудáхтаться բ. ա. կտկտալ, կչկչալ (հաւ)։

Раскуликáться բ. ա. շատ խմել, խիստ հարբենալ։

Раскупáніе գ. չ. բոլորը գնելը։

Раскупáть, —пúть բ. ն. գնել (բոլորը), վերցնել։ —ся բ. ա. գնուել, ծախուել (բոլորը)։

Раскýпка տ. Раскупáніе.

Раскýпленный ած. գնուած, ծախուած (բոլորը)։

Раскýпоривать, —порить տ. Откýпоривать.

Раскýпорка տ. Откýпорка.

Раскýренный ած. ծխուած || խնկուած։

Раскýривать, —курúть բ. ն. ծխել || խնկել։ —ся բ. ա. ծխուել || խնկուել։

Раскýсывать, —сúть, —сáть բ. ն. խածել, կծել, կծոտել, խածխծել || հասկանալ, ճանաչել, իմանալ։ —ся բ. ա. կծոտուել, խածուել, խածխծուել։

Раскýтанный ած. բացուած, երեւան հանուած։

Раскýтывать, —кýтать բ. ն. բանալ, հանել, բաց անել, ծածկոցը վերցնել։

—ся բ. չ. բացուել, երևալ (ծածկոցի միջից ևայլն)։

Раскушенный ած. խածած, կծած, կրծոտուած, խածխծուած։

Распадаться, —пасться բ. չ. մասերի բաժանուել, ընկնելով մասերի բաժանուել ‖ կտոր-կտոր լինել, քանդուել, կործանուել։

Распаденіе գ. չ. բաժանուելը ‖ կտոր-կտոր լինելը, աւերուելը, կործանումը։

Распаживать, —пазить բ. ն. փորը բաց անել և տափակացնել (ձուկ) ‖ պատռել և տափակացնել (փամփուշտ և այլն)։

Распажённый ած. բացուած և տափակացրած (ձուկ ևայլն)։

Распаивать, —паять բ. ն. պոկել, փրցնել (կպցրածը, մածուցածը)։ —ся բ. չ. պոկուել (մածուցածը ևայլն)։

Распаивать, —поить բ. ն. խմեցնել, անուշ անել տալ։

Распайка գ. ի. պոկելը, պոչկելը, գըջլելը (մածուցածը ևայլն)։

Распаленіе գ. չ. խիստ տաքացնելը (վառարանի ևայլն) ‖ յոյզք, դայրոյզք, գրգիռ (սրտին)։

Распалённый ած. խիստ տաքացրած ‖ բորբոքած, գրգռած։

Распалзываться, —ползаться բ. չ. սողալ, քաշքշուել ‖ մաշել, հնանալ (զգեստ)։

Распаливать, - палять, —палить բ. ն. խիստ տաքացնել ‖ բարկացնել, բորբոքել, գրգռել։ — ся բ. չ. խիստ տաքանալ ‖ բարկանալ, բորբոքուել, գրգռուել։

Распаренный ած. գոլորշիով տաքացրած։

Распаривать, —парить բ. ն. գոլորշիով տաքացնել, խաշել, բուղամիչ անել։ —ся բ. չ. գոլորշիով տաքանալ։

Распарывать, —пороть բ. ն. կարը քակել, կարը քանդել։ —ся բ. չ. քակուել (կարը)։

Распаханный ած. հերկուած, վարուած։

Распахиваніе, —паханіе գ. չ. հերկելը, վարելը, մշակելը։

Распахивать, —хать, բ. ն. հերկել, վարել։ —ся բ. չ. հերկուել, վարուել։

Распахивать, —хнуть բ. ն. բանալ, բաց անել։ —ся բ. չ. բացուել։

Распахнутый ած. բացուած, բաց եղած։

Распашка գ. ի. հերկ, վար ‖ հերկելը, վարելը ‖ բերան (ուականի)։ На распашку—կոճակներով բաց արած, գօտեկոյծ։

Распашной ած. չկոճկուած, առանց կոճկելու, բաց (հագնուած զգեստ)։

Распашный ած. հերկելի, վարելի։

Распаянный ած. պոկած, պոչկած (մածոյծը ևայլն)։

Распаять տ. Распаивать.

Распеканіе գ. չ. լաւ եփելը, կարմրացնելը (հաց ևայլն) ‖ յանդիմանութիւն, յանդիմանելը։

Распекать, —печь բ. ն. խորովել, կարմրացնել (ջերմութեան օգնութեամբ) ‖ ‖ յանդիմանել, կշտամբել։

Распелённый ած. բարուրից հանուած։

Распелёнывать, —ленать բ. ն. բարուրը բաց անել, խանձարուրը յետ քանդել։ —ся բ. ն. բարուրից հանուել։

Распёртый ած. հրուելով բացուած։

Распереть տ. Распирать.

Распёрстница գ. ի. մատահան (գործիք բժշկական)։

Распёрстый ած. ծռամատ մարդ։

Распестрить տ. Распещрять.

Распечатаніе գ. չ. կնքատելը, կնիքը քանդելը, կամ բաց անելը (նամակի ևայլն թղթ.)։

Распеча́танный ած. կնքատուած, կընիքը քանդուած։

Распеча́тывать, —ча́тать բ. ն. կընքատել, կնիքը բաց անել, կնիքը քանդել (նամակի եւայլն)։ —ся բ. ա. կնքատուել, կնիքը բացուել։

Распечённый ած. լաւ եփած, կարմըրացրած, խորոված || յանդիմանած, կշտամբած։

Распе́чь տ. Распека́ть.

Распещре́ніе գ. չ. գոյնզգոյն չինելը, նախշուն գործելը, խայտաճամուկ անելը։

Распещрённый ած. գոյնզգոյն ներկուած կամ գործուած։

Распещря́ть, —пестри́ть բ. ն. գոյնզգոյն չինել, նաշխուն գործել։ —ся բ. ա. գոյնզգոյն ներկուել։

Распива́ть, —пи́ть բ. ն. դատարկել || խմել։ —ся բ. ա. դատարկուել || խմուել։

Распи́вочный ած. —ная прода́жа— մանրածախս խմիչքների, մէյխանի առուտուր։

Распиле́ніе, —пи́ливаніе գ. չ. սղոցելը, խզարելը։

Распи́ленный ած. սղոցուած, խզարուած։

Распи́ливать, —пили́ть բ. ն. սղոցել, խզարել։ —ся բ. ա. սղոցուել, խզարուել։

Распи́лка, —ло́вка գ. ի. սղոցուածք, թեփ։

Распина́ніе գ. չ. խաչելը, 'ի խաչ հանելը։

Распина́ть, —пя́ть, —пну́ть բ. ն. խաչել, 'ի խաչ հանել։ —ся բ. ա. խաչուել, 'ի խաչ հանուել։

Распира́ть, —пере́ть բ. ն. քշել, բանալ, հրելով բանալ։ —ся բ. ա. յետ հրուելով բացուել։

Расписа́ніе գ. չ. նկարելը, նկարագրութիւն։

Распи́санный ած. նկարուած || ստորագրուած։

Расписа́ть տ. Распи́сывать.

Расписа́ться բ. ա. նկարուել || ստորագրուել || երկար գրել։

Распи́ска գ. ի. նկարելը (սյունի վրայ) || նկարագրութիւն || ձեռագիր, ստացագիր։

Распи́сочный ած. ստացական, ստացման, հատուցման։

Распи́сывать, —са́ть բ. ն. նկարել || նշանակել, որոշել, ստորագրել, սահմանել (գրելով)։ —ся բ. ա. նկարուել || ստորագրուել։

Распи́тый ած. դատարկուած || խմուած։

Распи́ть տ. Распива́ть.

Распи́ханный, —пи́хнутый ած. ներս սեղմած, սղմելով ներս քշած, ներս հրուած։

Распи́хивать, —ха́ть, —хну́ть բ. ն. ներս սղմել, ներս հրել, սղմելով ներս քշել։

Распла́вить տ. Распла́вливать.

Распла́вка, —влива́ніе գ. հալելը, հալումն, հեղուկ դարձնելը։

Распла́вленный ած. հալուած, հալած։

Распла́вливать, —вля́ть, —пла́вить բ. ա. հալել, հեղուկ դարձնել։ —ся բ. ն. հալուել, հեղուկ դառնալ։

Расплавно́й ած. հալելու, հալելու ծառայող։ —на́я печь—հալելու հնոց, հալոց։

Распла́каться բ. ն. սկսել լալ || շատ լալ, երկար լալ։

Распланиро́вать տ. Плани́ровать.

Распласта́ть տ. Распла́стывать.

Распла́стка գ. ի. շերտ-շերտ կտրելը։

Распла́станный ած. շերտ-շերտ բաժանուած, ճեղքուած եւ բացուած (գերան, ձուկ եւայլն)։

Распла́стывать, —та́ть բ. ն. շերտ-շերտ կտրել, կտրելով բանալ, եր-

կարութեամբ։ —ся բ. չ. շերտ-շերտ բաժանուել, կարուելով բացուել, երկարութեամբ։

Распла́та գ. ի. վճար, վճարելը։

Распла́тный ած. վճարելի, հատուցանելի || վճարի։

Распла́ченный ած. վճարուած, հատուցուած։

Распла́чиваніе, —че́ніе գ. չ. վճարելը, հատուցանելը։

Распла́чивать, —плати́ть բ. ն. վճարել, հատուցանել, տալ։ —ся բ. չ. վճարել (պարտքը), հաշիւը մաքրել, հաշիւը վերջացնել։

Распла́щивать, —площи́ть բ. ն. տափակացնել, տափակցնել։ —ся բ. չ. տափականալ։

Расплева́ть բ. ն. թքթքել, մի քանի անգամ թքել։ — кого́—մէկին երեսին թքել։ —ся բ. չ. շատ թքել։

Распле́сканный ած. ցայուած, ցայտուած։

Распле́скивать, —леска́ть բ. ն. ցայտեցնել, ցայել, ցօղել։ —ся բ. չ. ցայուել։

Расплета́ть, —лести́, —пле́сть բ. ն. քակել, յետ քանդել (հիւսուածը)։ —ся բ. չ. քակուել, յետ քանդուել (հիւսուածը)։

Расплетённый ած. քակուած, յետ քանդուած (հիւսուածը)։

Расплоди́ть տ. Распложа́ть.

Распло́дъ գ. ա. աճեցնելը, բազմացնելը || աճուն առարկայ։

РасплоYжённый ած. աճեցրած, բազմացրած։

Распложа́ть, — лоди́ть բ. ն. աճեցնել, բազմապատկել, շատացնել։ —ся բ. չ. աճել, բազմանալ։

Распложе́ніе գ. չ. աճեցնելը, բազմացնելը || բազմասերութիւն։

Распло́хъ գ. ա. Въ распло́хъ—յանկարծակի, անսպասելի, յանկարծուստ։

Расплощённый ած. տափակացրած, տափակցրած։

Расплощи́ть տ. Распла́щивать.

Расплива́ніе գ. չ. խոնաւութիւնից ջրալի դառնալը || խոնաւալուծութիւն։

Расплыва́ться, —лыться բ. չ. ջրջրկել, փխրել, քայքայուել (խոնաւութիւնից), ջրալի դառնալ, ջուր ծծել։

Распльі́вчивость գ. ի. խոնաւալուծութիւն, ջուր ծծելու ընդունակութիւն։

Распльі́вчивый ած. խոնաւալոյծ, լուծական, խոնաւութիւնից քայքայուող։

Распльі́ться տ. Расплыва́ться.

Расплю́снуть տ. Расплю́щивать.

Расплюще́ніе, —щиваніе գ. չ. տափակացնելը (հարուածելով)։

Расплю́щенный, —плю́снутый ած. տափակացած (հարուածից)։

Расплю́щивать, — лю́щить, —лю́снуть բ. ն. տափակացնել (հարուածելով)։ — ся բ. չ. տափակնալ (հարուածից)։

Расплясаться բ. չ. շատ պարել, երկար պարել, երկար կաքաւել։

Распну́ть տ. Распина́ть.

Распознава́ніе գ. չ. ճանաչողութիւն, ճանաչելը։

Распознава́ть, —на́ть բ. ն. ճանաչել, իմանալ || զանազանել որոշել։ —ся բ. չ. ճանաչուել, ճանչուել։

Распо́знанный ած. ճանաչուած, ճանչուած։

Распоённый ած. խմցրած, հրամցրած։

Распои́ть տ. Распа́ивать.

Располага́ть, —ложи́ть բ. ն. կարգաւորել, դասաւորել, շարադասել || տնօրինել, կարգադրել || հակուեցնել։ —ся բ. չ. տեղաւորուել։ — ла́геремъ—բանակել, բանակ դնել։

Располза́ться տ. Распа́лзываться.

Распо́лзаться բ. չ. սողոսկալ, սողալ։

Расползти́ся *տ.* Распа́лзываться.

Расположе́ніе *գ. չ.* դասաւորութիւն || տեղադրութիւն, դիրք || նախադիծ || սէր, հակում, ձգտում — ду́ха— տրամադրութիւն։ — во́йска ла́геремъ— բանակադրութիւն, բանակելը։

Расположённый *ած.* դասաւորուած || տեղաւորուած || հակուած։

Расположи́ть *տ.* Располага́ть.

Располосо́ванный *ած.* ձողուած։

Располосо́вывать, —сова́ть *բ. ն.* ձողել, ձողերի բաժանել։ —ся *բ. ա.* ձողուել։

Распо́рка *գ. ի.* կարի քակուածք || քակուելը, բացուելը (կարի)։

Распо́ротый *ած.* քակուած (կար)։

Распоро́ть *տ.* Распа́рывать.

Распо́рочка *տ.* Распо́рка.

Распо́ръ *գ. ա.* քակելը, քանդելը (կարի) || քակուածք կարի։

Распоряди́тель, —льница *գ.* կարգաւորող, կարգադիր, կարգադրիչ, բարեկարգիչ։

Распоряди́тельность *գ. ի.* բարեկարգութեան ընդունակութիւն, կարգադրելու շնորհք։

Распоряди́тельный *ած.* կարգադրիչ, կարգադիր || կարգադրելու շնորհ ունեցող։ — комите́тъ *գ. ա.* կարգադրիչ յանձնաժողով։

Распоряди́ть *տ.* Распоряжа́ть.

Распоря́докъ *գ. ա.* կարգաւորութիւն, կարգադրութիւն, կարգ։

Распоря́дочный *ած.* կարգաւորութեան ծառայող, կարգաւորութեան նպաստող։

Распоряжа́ть, —ряди́ть *բ. ն.*, —ся *բ. ա.* կարգադրել, անօրինել, կարգաւորել, կարգի դնել։

Распоряже́ніе *գ. չ.* կարգադրութիւն || հրաման։

Распотѣ́лый *ած.* քրտնաթոր, քրտնած, քրտնքով ծածկուած։

Распотѣша́ть, —тѣ́шить *բ. ն.* խիստ ծիծաղացնել, խիստ զուարճացնել։

Распотѣ́ть *բ. չ.* խիստ քրտնել, քրտնքով ծածկուել, արիւնքրտինքով ծածկուել։

Распоя́саніе *գ. չ.* —я́ска *գ. ի.* գօտին քակելը։

Распоя́санный *ած.* քանդուած գօտիով։

Распоя́сывать, —я́сать *բ. ն.* գօտին քակել, գօտին քանդել, բանալ։ —ся *բ. ա.* գօտին քանդուել։

Распра́ва *գ. ի.* դատաստան || խրատարան || խրատունք || պատիժ, դատաստան։

Распра́вить *տ.* Расправля́ть.

Расправле́ніе *գ. չ.* վերստին ուղղելը, հարթելը, բանալը։

Распра́вленный *ած.* բացուած, ուղղուած, հարթուած։

Распра́вливать, —ля́ть *բ. ն.* կրկին ուղղել, հարթել, բանալ —ся *բ. ա.* վերստին ուղղուել։

Распра́стываться, —проста́ться *բ. ա.* ծնանել, ծնել։ — съ кѣмъ—հաշիւը վերջացնել մէկի հետ, ազատուել մէկի հետ գործ ունենալուց։

Распра́шивать, —проси́ть *բ. ն.* հարցանել, հարցնել, հարցափորձել, հարցափորձ անել, հարցաքննել || քննել, ստուգել։ —ся *բ. ա.* հարցուել, հարցաքննուել։

Распредѣле́ніе *գ. չ.* բաժանելը, մատակարարելը, բաշխելը || սահմանելը, կարգադրելը։

Распредѣлённый *ած.* բաժանուած, բաշխուած։

Распредѣли́тельный *ած.* բաշխատու, բաշխական || բաժանելու, բաշխելու, մատակարարելու։

Распредѣля́ть, —дѣли́ть *բ. ն.* բաժանել, մատակարարել, բաշխել, որոշել || սահմանել, կարգել || նշանակել։

—ся բ. ա. բաժանուել, բաշխուել։

Распродава́ть, —прода́ть բ. ն. բոլորը վաճառել։ —ся բ. ա. բոլորը վաճառուել։

Распрода́жа գ. ի. վաճառելը, վաճառում (բոլորովին)։

Распропада́ть, —пропа́сть բ. չ. կորչել, անյայտանալ, պակասել։

Распроси́ть տ. Распра́шивать.

Распросте́ртый ած. տարածուած, սփռուած, բացուած, փռուած։

Распростира́ніе գ. չ. տարածելը, սփռելը, փռելը։

Распростира́ть, —простéрть բ. ն. տարածել, սփռել, բանալ, ընդարձակել։ —ся բ. ա. տարածուել, սփռուել։

Распрости́ться տ. Распроща́тьтя.

Распростране́ніе գ. չ. տարածելը, ընդարձակելը։

Распростране́нный ած. տարածուած, ընդարձակուած, լայնատարած, լայնածաւալ, լայնափիւռ, երկայնատարած, երկայնափիւռ։

Распространи́тель, —льница գ. տարածող։

Распространи́тельный ած. տարածիչ։

Распространя́емость գ. ի. սփռում, ծաւալում։

Распространя́ть, —простран́ить բ. ն. տարածել, ընդարձակել, սփռել, ծաւալել։ —ся բ. ա. տարածուել, ծաւալուել։

Распро́съ գ. ա. հարցուփորձ, քննութիւն։

Распро́шенный ած. հարցափորձուած, հարցուած։

Распроща́ться, —прости́ться բ. ա. հրաժարական ողջոյն տալ, մնաս բարով ասել։

Распро́щикъ, —щица գ. հարցանող, հարցուփորձ անող։

Распры́гаться բ. ա. ոստոստել, վեր-վեր թռչել, թռչկոտել։

Распры́сканный ած. սրսկուած։

Распры́скивать, —кать բ. ն. սրսկել, ցայտեցնել, ցանել։

Ра́спря գ. ի. վէճ, տարաձայնութիւն, կռիւ, կագ։

Распряга́ніе գ. չ. (լծուած ձի և այլն) արձակելը։

Распряга́ть, —пря́чь բ. ն. (լծուած ձի և այլն) արձակել։ —ся բ. ա. արձակուել (լծուած ձի և այլն)։

Распряжённый ած. արձակուած (լծուած ձի և այլն)։

Распря́мить տ. Распрямля́ть.

Распрямле́ніе գ. չ. ուղղելը, հարթելը, բանալը։

Распря́мленный ած. ուղղուած, շտկուած, բացուած։

Распря́мливать, —ля́ть, —ми́ть բ. ն. ուղղել, շտկել, հարթել, բանալ։ —ся բ. ա. ուղղուել, շտկուել, բացուել։

Распу́ганный ած. վախեցած, վախեցրած, վախցնելով ցրուած։

Распу́гивать, —га́ть, —гну́ть բ. ն. վախեցնել, վախեցնելով ցրուել, վախցնել։ —ся բ. ա. վախենալ, վախենալով ցրուել։

Распу́дренный ած. խիստ սնգոյրուած, շատ սնգոյր քսած։

Распу́дривать, —пу́дрить, բ. ն. շատ սնգոյր քսել, խիստ սնգոյրել։ —ся բ. ա. խիստ սնգոյրուել։

Распу́живать, —жа́ть տ. Распу́гивать, —пуга́ть.

Распу́кивать, —кать բ. ն. սպառել, գործ դնել (բոլոր վառօդը)։ —ся բ. ա. գործ դրուել, սպառուել (բոլոր վառօդը) ‖ փթթել (կոկոնները և այլն) ‖ զուարթանալ (երեխի)։

Распу́колка գ. ի. փթթած կոկոն, բացուած կոկոն։

Распуска́ніе գ. չ. արձակելը, արձակուրդ ‖ բացուելը, փթթելը ‖ բաժա-

ներ, քակելը, քակտելը։

Распускать, —пущать, —пустить բ. ն. արձակել, արձակուրդ տալ, բաց թողնել || պարզել, բանալ || տարածել (լուր), հաւաստացնել || քակել, քակտել, քանդել։ —ся բ. ա. բացուել, փթթել || բաց թողնուել, արձակուել, տարածուել || քակուել, արձակուել։

Распустка գ. ի. ջերմութիւն կամ գրգիռ (կենդանիների)։

Распутаніе գ. չ. քակելը, քակտելը, քանդելը, բանալը, լուծելը։

Распутанный ած. քակուած, արձակուած։

Распутать տ. Распутывать.

Распутица գ. ի. անյարմար ժամանակ ճանապարհների համար, ցեխոտ միջոց։

Распутіе գ. չ. ճանապարհաբաժին, ճանապարհների գլուխ, երկճղի ճանապարհ։

Распутникъ տ. Развратникъ.

Распутно մ. անկարգութեամբ, անառակութեամբ։

Распутный ած. անկարգ, անառակ, խառնակ || գեղխ, անպարկեշտ, ցոփ, ցոփակեաց, լիրբ, վաւաշ || ճանապարհից դուրս եկած։ —ная женщина—անառակ կին։

Распутство գ. չ. անկարգութիւն, անառակութիւն, գեղխութիւն, ցոփութիւն, վաւաշոտութիւն։

Распутствовать բ. չ. անառակութիւն անել, անկարգ կեանք վարել։

Распутывать, —путать բ. ն. քակել, քանդել, արձակել, բանալ։ —ся բ. ա. քակուել, արձակուել։

Распутье տ. Распутица.

Распуханіе գ. չ. ուռչելը, փքուելը։

Распухать, —пухнуть բ. չ. ուռչել, ուռել, փքուել։

Распухлый ած. ուռած, փքուռոյց, փքուած։

Распухнуть տ. Распухать.

Распучивать, —чить բ. ն. ուռեցնել, փչել, փչելով տիկ դարձնել։

Распушённый ած. աղուամազով ծածկուած։

Распушать, —шить բ. ն. աղուամազով ծածկել, փետուրով ծածկել։ —ся բ. ա. աղուամազով ծածկուել։

Распушить տ. Разбранить.

Распущать տ. Распускать.

Распущеніе տ. Распусканіе.

Распущенность գ. ի. արձակութիւն, սանձարձակութիւն։

Распущенный ած. արձակուած, բաց թողուած, լուծուած, քակուած || տարածուած։

Распылаться բ. ա. բորբոքուել (բոցավառ ևայլն)։

Распырять բ. ն. փչելով ցրուել։

Распытывать, —тать բ. ն. ստիպել խոստովանելու (տանջանքով ևայլն)։

Распыхаться բ. ն. շնչասպառ լինել, շունչը կտրուել։

Распѣвать բ. ն. երկար երգել, հաճութեամբ երգել։

Распѣвъ գ. ա. երգ, երգելը || երգաչափ, չափ (ոտանաւորի) || երգանման ընթերցանութիւն։ На распѣвъ—երգանման խօսակցութիւն։

Распѣтушиться տ. Пѣтушиться.

Распѣть բ. ն. կրկնելով սովորել (երգի կամ նուագի մի հատուած)։

Распѣться բ. ա. երկար երգել, շատ երգել, շարունակել երգել։

Распяленный ած. ձգձգուած, ձգձգուելով լայնացրած։

Распяливать, —пялить բ. ն. ձգձգել, քաշքշել, լայնացնել (կաշի ևայլն)։ —ся բ. ա. ձգձգուել, ձգձգուելով լայնանալ։

Распя́лъ գ. ա. — перчато́чный ձգիչ ձեռնոցի, ձեռնոց ընդարձակող գործիք։

Распя́тіе գ. չ. խաչհանելութիւն, խաչելութիւն, խաչելը || խաչելութիւն Քրիստոսի, պատկեր խաչելութեան Քրիստոսի։

Распя́тый ած. խաչեալ, խաչուած, ՚ի խաչ հանուած։

Распя́ть տ. Распина́ть.

Растáгъ գ. ա. հանգստեան օր, հանգստանալու օր։

Растáивать բ. ն. հալեցնել, հալել։

Растакелáживать, — келáжить (сýдно) բ. ն. նաւի պարան և առագաստները քակել, նաւի սարքը վերցնել։

Растáлкивать, — толкáть, — толкнýть բ. ն. յետ հրել, յետ մղել, ցրուել։ —ся բ. ա. յետ մղուել, յետ հրուել, ցրուուել։

Растáпливать, —топля́ть, —топи́ть բ. ն. վառել, կրակ անել || հալել, հեղուկ դարձնել։ —ся բ. ա. վառուել || հալուել։

Растáптывать, —топтáть բ. ն. կոխկռտել, ոտնակոխ անել, ոտքով ճմլթել, ջախջախել։ —ся բ. ա. կոխկռտուել, ոտնակոխ լինել։

Растáсканный ած. քարշելով տարուած || գողացուած։

Растаскáться բ. ա. քարշ գալ, յաճախ գնալ գալ։

Растáскивать, —кать, —тащи́ть բ. ն. —ся քաշել, քարշելով տանել || գողանալ։
բ. ա. քարշելով տարուել || գողացուել։

Растáскивать, —тащи́ть բ. ն. բաժանել, անջատել, հեռացնել։

Растасóвка գ. ի. խառնելը, տեղափոխելը (խաղաթուղթ և այլն)։

Растасовáть բ. ն. խառնել, տեղափոխել։ —ся բ. ա. խառնուել, տեղափոխուել (խաղաթուղթ և այլն)։

Растáщенный ած. քարշելով տարուած || անջատուած։

Растаявáть, —тáять բ. չ. հալել, հալչել, լուծուել։

Растáяніе գ. չ. հալումն, հալելը, հալչելը։

Растáянный ած. հալուած, հալած, լուծուած։

Растáять տ. Растаявáть.

Растворéніе գ. չ. բանալը, բաց անելը || հալելը, լուծելը, լուծում, բնալուծում։

Растворённый, —вóренный ած. լուծուած, հալուած։

Раствори́мость գ. ի. լուծականութիւն։

Раствори́мый ած. լուծուող, հալուող, հալչող, լուծելի, լուծական։

Раствори́тель գ. ա. լուծիչ, բնալուծիչ։

Раствори́тельный ած. — ное срéдство լուծող, հալող (նիւթ)։

Раствóрный, —рчатый ած. բացուելի, բացուող։

Раствóръ գ. ա. լուծոյք, լուծուածք || խառնուրդ, շաղախ։

Растворя́ть, —вори́ть բ. ն. բանալ, բաց անել || շաղախել, թրել, կանգել, շաղուել, խառնել || լուծել, հալել։ —ся բ. ա. լուծուել, հալուել։

Растекáть, —тéчь բ. չ. ուռել, ուռչել։ —ся բ. ա. վազել, հոսել, քայքայուել, ցրիւ գալ։

Растéніе, —ньица գ. չ. բուսնելը, աճելը || բոյս, տունկ։ — тáйнобрачное—գաղտաբեղուն բոյս։ — я́внобрáчное—յայտաբեղուն բոյս։

Растерéбливать, —би́ть բ. ն. գզել, գզգզել || փետտել, ցետել։

Растерéбленный ած. գզուած, գզգզուած || փետտուած, ցետուած։

Растерéть տ. Растирáть.

Растерзáніе գ. չ. յօշոտելը, յօշոտում, պատառելը, խածխծելը, կտոր-կտոր

անելը || խոցելը, վիրաւորելը, մաշելը։

Растерзанный ած. յօշոտուած, կտոր-կտոր եղած, գազանաբեկ || խոցուած վիրաւորուած, մաշուած։

Растерзывать, —зать բ. ն. յօշոտել, պատառել, պատառոտել, պատռտել, կտոր-կտոր անել || խոցել, վիրաւորել, մաշել։ —ся բ. ա. յօշոտուել, կտոր-կտոր լինել || խոցուել, մաշուել։

Растеривать, —рять բ. ն. կորուսանել, կորցնել։ —ся բ. ա. մոլորուել, խման կորցնել։

Растёртый ած. սղկուած, քսուած, փշրուած, մանրուած։

Растерянный ած. կորցրած, կորուսած || || մոլորուած, խման կորուսած։

Растеряха ի. ի. մոռամոլոր, բան կորցնող։

Растечь տ. Растекать.

Расти բ. չ. աճել, զարգանալ, բուսնել; մեծանալ։

Растираніе ի. չ. քսելը, սղկելը || փշրելը, մանրելը, մանրուք։

Растирать —тереть բ. ն. քսել, սղկել, տրորել || փշրել, մանրել։ —ся բ. ա. սղկուել, քսուել || փշրուել, մանրուել։

Растирка տ. Растираніе.

Растискивать, —тиснуть բ. ն. սեղմուածը բանալ (ատամները) || ճնշելով ջախջախել, ճզմել, ճխլել։ —ся բ. ա. յետ բացուել (սեղմուածը) || ճզմուել, ջախջախուել, ճխլուել։

Растиснутый ած. յետ բացուած (սեղմուածը) || ճզմուած, ջախջախուած, ճխլտած, ճխլած։

Растительность ի. ի. բուսնելու զօրութիւն, աճեցող զօրութիւն || բուսականութիւն։

Растительный ած. բուսական || աճեցողական, աճուն։ —ное царство— բուսոց կարգ։

Растить բ. ն. բուսցնել, աճեցնել || թողնել երկարանալու (մազ եւայլն)։

Растканный ած. հիւսուած։

Расткать տ. Растыкать.

Растлитель, —льница ի. ապականիչ, աւերիչ || կուսանենգ, կուսութիւն խախտող։

Растлѣвать, —тлить բ. ն. ապականել, քայքայել, փտեցնել, մոխիր դարձնել || կուսութիւնը խախտել։ —ся բ. ա. նեխուել, փտել, մոխիր դառնալ || անպատուուել, կուսութիւնից զրկուել։

Растлѣніе ի. չ. ապականութիւն, նեխելը, փտելը || յոռութիւն || կուսապղծութիւն։

Растлѣнный ած. նեխուած, փտած, մոխիր դարձած || անպատուուած, կուսութիւնից զրկուած։

Растлѣть բ. չ. ապականուել, նեխուել, փտել։

Растокъ ի. ա. վտակ, օժանդակ (գետի)։

Растолканный ած. յետ մղուած, յետ հրուած, ցրուած։

Растолкать տ. Расталкивать.

Растолкаться բ. ա. ներս սեղմուել, հրուելով մանել։

Растолкнуть տ. Расталкивать.

Растолкованіе ի. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն || մեկնելը, բացատրելը։

Растолкованный ած. բացատրուած, մեկնուած, հասկացրած։

Растолковаться բ. ա. հասկացնել, համոզել։

Растолковывать, —ковать բ. ն. բացատրել, մեկնել։ —ся բ. ա. բացատրուել, մեկնուել։

Растолочь բ. ն. փշրել, սղկել, մանրել, բարակ ծեծել։ —ся բ. ա. փշրուել, մանրուել։

Растолстѣлый ած. հաստացած, գիրացած, գիրցած, չաղացած։

Растолстѣть բ. չ. հաստանալ, գիրանալ, գիրնալ, չաղանալ։

Растолче́ніе գ. չ. սղկելը, փշրելը, մանրելը։

Растолчённый ած. փշրուած, մանրուած, բարակ ծեծուած։

Растопи́ть տ. Раста́пливать.

Расто́пка գ. ի. վառելը (կրակի) || տաշեղ (վառելու համար)։

Расто́пленный ած. հալած, հալուած։

Растопля́ть տ. Раста́пливать.

Расто́птанный ած. ոտնակոխ եղած, կոխկռտուած։

Растопта́ть տ. Раста́птывать.

Растопы́ренный ած. լայն բացուած։

Растопы́ривать, —рить բ. ն. լայն բանալ, միմեանցից հեռացնել։ —ся բ. ա. լայն բացուել։

Расторга́ть, —то́ргнуть բ. ն. քակել, քակտել, լուծել, բաժանել, անջատել || կտրել, լուծել, պատռել։ —ся բ. ա. բաժանուել, անջատուել։

Расто́рженный, —то́ргнутый ած. բաժանուած, անջատուած։

Расторго́вываться, —ва́ться բ. ա. առեւտուրն ընդարձակել || առեւտրով հարստանալ։

Расторже́ніе գ. չ. կտրելը, քակելը, լուծելը, անջատելը։

Расторжи́мый ած. դիւրաքակ։

Расто́ржка գ. ի. կտրելը, քակելը, լուծելը || սակարկութիւն, սարաֆութիւն։

Растормози́ть բ. ն. անուարգելը բանալ, արգելակին արձակել։

Растормоши́ть բ. ն. ձանձրացնել || խառնըխտել։

Расторо́пно մ. շուտով, շուտաժիր, շուտափոյթ, արագութեամբ։

Расторо́пность գ. ի. ժրութիւն, շուտաժրութիւն։

Расторо́пный ած. ժիր, շուտաժիր, ճարպիկ, շուտ գործ անող, չափուկ։

Растоскова́ться բ. ա. խիստ կարօտել, կարօտնալ, խիստ կարօտ քաշել։

Расточа́ть, —точи́ть բ. ն. վատնել, շռայլել || ցրուել, ցիրուցան անել։ —ся բ. ա. վատնուել || ցրուուել։

Расточе́ніе գ. չ. ցրուելը, ցիրուցան անելը || վատնելը, շռայլելը, սպառելը։

Расточённый ած. վատնուած || ցրուած։

Расточи́тель, —льница գ. վատնող, մսխող, շռայլ || ցրուող։

Расточи́тельно մ. շռայլաբար, շռայլութիւն։

Расточи́тельность գ. ի. վատնողութիւն, շռայլութիւն։

Расточи́тельный ած. վատնիչ, շռայլ։

Расточи́ть տ. Расточа́ть.

Ра́стра գ. ի. գրիչ երգախազերի, գծող։

Растра́ва տ. Растравле́ніе.

Растрави́ть տ. Растра́вливать.

Растравле́ніе գ. չ. գրգռելը, կսկծեցնելը (վէրքի որեւէ դեղով)։

Растра́вленный ած. նորոգուած (վէրք) || զայրացրած, գրգռուած (շուն)։

Растра́вливать, —ля́ть, —ви́ть բ. ն. նորոգել, կսկծեցնել, զայրացնել, գրգռել (վէրք) || զայրացնել, ցաւեցնել, կսկծեցնել (սիրտ եւայլն) || զայրացնել (շուն եւայլն)։ —ся բ. ա. նորոգուել, նորից բացուել (վէրք) || զայրանալ։

Растранжи́рить տ. Транжи́рить.

Растра́та գ. ի. վատնում, շռայլութիւն || վատնածը։

Растра́ченный ած. վատնուած, մըսխած, մսխուած։

Растра́чивать, —ра́тить բ. ն. վատնել, մսխել։ —ся բ. ա. վատնուել, մըսխուել։

Растрево́женіе գ. չ. վրդովելը, անհանգստացնելը։

Растрево́женный ած. վրդոված, վրդովուած։

Растрево́живать, —во́жить բ. ն. վրդովել, խռովել, անհանգստացնել, շըփոթել, աղմուկ անել։ —ся բ. ա.

վրդովուել, անհանգստանալ։

Растре́ніе գ. չ. երգախազերի թղթի գծելը։

Растрёпа գ. ի. գծուծ մազերով, խճճուած մազերով, խառնուած մազերով (մարդ)։

Растрёпанный ած. յետ քակուած (ոլորուածը) || գիսախռիւ, խճճուած մազերով, հերարձակ։

Растрепа́ть տ. **Растре́пливать.**

Растрёпка գ. ի. ոլորները քակելը || || մազերը խճճելը։

Растре́пливать, —па́ть բ. ն. ոլորները քակել, ոլորուածը քանդել || կոկած մազերը խառնել։ **—ся** բ. ա. յետ քակուել (ոլորուածը) || խճճուել, խառնխառնուել (մազերը)։

Растре́скаться բ. ա. տրաքտրաքուել։

Растре́скиваться, —каться, —тре́снуться բ. ա. ճեղճեղքուել, տրաքուել։

Ра́стрить բ. ն. երգախազերի թուղթը գծել։

Растро́гивать, —гать բ. ն. խառնել, խառնակել || բանալ (վէրք) || վրդովել, շարժել (սիրտ, կիրք) || զայրացնել։ **—ся** բ. ա. խառնուել || վրդովուել, բացուել (վէրք) || շարժուել (սիրտ)։

Растро́ганный ած. խառնած, դրդած || || վրդոված, բացած (վէրք) || դրդած, շարժած (սիրտ և այլն)։

Растру́бъ գ. ա. փողաբերան, փողի գլուխ։

Растру́ска, —тру́шеніе գ. թափելը, թափթփելը, ցրուելը։

Растру́шивать, —ру́сить բ. ն. թափել, թափթփել, ցրուել։ **—ся** բ. ա. թափուել, թափթփուել, ցրուուել։

Растру́шенный ած. թափած, թափթփած, ցրուած։

Растряса́ть, —рясти́, —ря́сть բ. ն. ցրուել, ցիրուցան անել, թափ տալ, թօթափել, ցնցել։ **—ся** բ. ա. թափ տրուել, թօթափուել։

Растрясённый ած. թօթափած, թափ տրուած || ցրուած։

Растрясе́ніе գ. չ. թափ տալը, թօթափելը, ցնցելը։

Растушева́ть տ. **Растушёвывать.**

Растушёвка գ. ի. ստուերագրելը, ստուերագծելը։

Растушёванный ած. ստուերագծուած։

Растушёвывать, —шева́ть բ. ն. սև գոյնով ներկել, ստուերագրել, ստուերագծել։ **—ся** բ. ա. ստուերագրուել, ստուերագծուել։

Растъ գ. ա. պտուղների հասունանալու ժամանակ, այգեկութի ժամանակ։

Расты́канный ած. խցուած, խցանով ծածկուած։

Растыка́ть, —стка́ть բ. ն. հինել, ստայնանկել։

Расты́кивать, —ты́кать բ. ն. ամրացնել, խցանով ծածկել || զանազան կողմ ուղարկել։

Растѣшиться բ. ա. զուարճանալ, խաղ անել։

Растя́вкаться բ. ա. շարունակ հաչել։

Растя́гивать, —тяну́ть բ. ն. ձգել, ձգձգել || երկարացնել, քաշել, քաշքշել || ընդարձակել, տարածել։ **—ся** բ. ա. ձգձգուել, ձգուել, տարածուել, ընդարձակուել։

Растяже́ніе գ. չ. ախուելը, տարածուելը, ձգուելը։

Растяжи́мый ած. տարածուն, ձգուող, ձգտական։

Растя́жка գ. ի. ձգձգելը, ձգելը։

Растя́нутость գ. ի. ընդլայնութիւն (ձև ճարտարախօսութեան), երկարաբանութիւն։

Растя́нутый ած. ձգուած, տարածուած։

Растяну́ть տ. **Растя́гивать.**

Расфранти́ться բ. ա. պճնազարդուել, զարդարուել։

Расха́живать բ. չ., —ся բ. ա. շրջել, գնալ գալ։

Расха́ивать, —ха́ять տ. Расху́ливать.

Расхвале́нный, —лёный ած. խիստ գովուած, չափազանց գոված։

Расхва́ливать, —ли́ть բ. ն. խիստ գովել, շատ գովել, չափազանց գովաբանել։ —ся բ. ա. խիստ գովուել։

Расхва́станный ած. խիստ պարծենցած։

Расхва́стывать, —тать բ. ն. պարծենալով հռչակել։ —ся բ. ա. խիստ պարծենալ։

Расхва́танный ած. խլուած, շուտով վերցուած։

Расхва́тъ на — տ. Нарасхва́тъ.

Расхва́тывать, —та́ть, —ти́ть բ. ն. շուտով գնել, ձեռքից խլել || խփել, կտրել։ —ся բ. ա. խլուել, շուտով վերցուել, շտապով սարքուել։

Расхвора́ться բ. ա. երկար ժամանակ հիւանդանալ։

Расхити́тель, —льница գ. յափշտակող, կողոպտող, թալանող։

Расхища́ть, —хи́тить բ. ն. յափշտակել, կողոպտել, թալանել։ —ся բ. ա. յափշտակուել, կողոպտուել։

Расхищённый ած. յափշտակուած, կողոպտուած, թալանուած։

Расхище́ніе գ. չ. յափշտակութիւն, յափշտակելը, կողոպտելը, թալանելը։

Расхлёбывать, —леба́ть բ. ն. գդալով ուտել, խաշտել։

Расхлёстанный ած. ձաղկուած, մտրակուած։

Расхлёстывать, —та́ть բ. ն. ձաղկել, մտրակել։ —ся բ. ա. ձաղկուել, մտրակուել։

Расхли́паться բ. ա. երկար ժամանակ հեկեկալ։

Расхло́пывать, —хло́пать բ. ն. փակելով կոտրել, խփելով կոտրել։ —ся բ. ա. փակուելիս կոտրուել, խփուելով կոտրուել։

Расхля́баться բ. ա. երերալ, տատանել, թուլանալ, լխկլխկալ։

Расхны́каться բ. ա. սուտ լաց լինել, սուտ լալ, թնկթնկալ։

Расходи́мость գ. ի. տարամիտութիւն։

Расходи́ться, розойти́сь բ. ա. բաժանուել, մեկնել, միմեանցից հեռանալ, ցրուել || չհանդիպել || փշրուել, մանրուել || սպառուել, բոլորովին ծախսուել։

Расходи́ться բ. ա. շատ գնալ գալ || || բարկանալ, գրգռուել։

Расхо́дка գ. ի. ընդարձակութիւն շարժման համար (մեքենայի մասերի) || || ջեռում, գրգիռ (կենդանիների)։

Расхо́дникъ գ. ա. մկան խաշխաշ. բ.։

Расхо́дный ած. ծախսի, ծախսուց։

Расходо́вать, из— բ. ն. ծախսել, մսխել, ծախս անել || սպառել։ —ся բ. ա. ծախսուել || շատ ծախս անել || || սպառուել։

Расхо́дчикъ, —чица գ. ծախսարար։

Расхо́дъ գ. ա. ծախս, ելք || ծախս, վաճառում։

Расходя́щійся ած. զուգախոտոր։

Расхожде́ніе գ. չ. տարամիտութիւն, միմեանցից հեռանալը։

Расхо́жій ած. սովորական ծախսի, սովորական, ընթացիկ։

Расхола́живать, —холоди́ть բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել, հովացնել, զովացնել։ —ся բ. ա. հովանալ, զովանալ։

Расхоло́дка, —ло́женіе գ. հովացնելը, զովացնելը, սառեցնելը, պաղեցնելը։

Расхоло́женный, —жённый ած. հովացած, զովացած։

Расхомута́ть, բ. ն. կառաձիերի վզափոկերը հանել։ —ся բ. ա. վզափոկերից ազատուել։

Расхорохо́риться տ. Хорохо́риться.

Расхохота́ться բ. ա. քրքիջ արձակել, հռհռալ, խիստ ծիծաղել, բարձրաձայն ծիծաղել։

Расхрабри́ться բ. ա. եռանդաւորուել, տաքանալ, խիստ քաջանալ։

Расхрама́ться բ. ա. սաստիկ կաղալ։

Расхуле́ніе գ. չ. խիստ պարսաւելը, պախարակելը։

Расху́ленный ած. խիստ պարսաւած, խիստ պախարակուած։

Расху́ливать, —ли́ть բ. ն. խիստ պարսաւել, խիստ պախարակել։ —ся բ. ա. խիստ պախարակուել։

Расцара́панный, —пнутый ած. ճանկռտուած, բզկտուած։

Расцара́пывать, —пать, —пнуть բ. ն. ճանկռտել, բզկտել։ —ся բ. ա. ճանկռտուել, բզկտուել։

Расцвѣ́лый ած. փթթած, ծաղկած, բացուած։

Расцвѣ́сть տ. Расцвѣта́ть.

Расцвѣта́ніе գ. չ. փթթելը, ծաղկելը, բացուելը։

Расцвѣта́ть, —вѣ́сть բ. չ. փթթել, ծաղկել, բացուել։

Расцвѣти́ть տ. Расцвѣ́чивать.

Расцвѣ́тъ գ. ա. փթթելը ‖ փթիթ։

Расцвѣча́ть տ. Расцвѣ́чивать.

Расцвѣче́ніе գ. չ. գունաւորելը, գոյնըզգոյն ներկելը։

Расцвѣчённый ած. գոյնզգոյն ներկուած, երփնագիր, նաշխուած։

Расцвѣ́чивать, —ча́ть, —вѣти́ть բ. ն. ներկել, գունաւորել, գոյնզգոյն ներկել, երփնագրել, նաշխել ‖ ներկել (նաւը)։ —ся բ. ա. գոյնզգոյն ներկուել, երփնագրուել, նաշխուել։

Расцыга́нивать, —га́нить բ. ն. բոշութիւն անել։

Расцѣлова́нный ած. շատ համբուրած, շատ գրկախառնուած։

Расцѣлова́ть բ. ն. համբուրել, գրկախառնել (շատ անգամ)։ —ся բ. ա. շատ համբուրուել, շատ գրկախառնուել։

Расцѣне́ніе գ. չ. գնահատութիւն, գնահատելը, գին կտրելը, գին որոշելը։

Расцѣнённый ած. գնահատուած, գինը որոշուած։

Расцѣ́нивать, —ни́ть բ. ն. գնահատել, գին կտրել, գին որոշել։ —ся բ. ա. գնահատուել։

Расцѣ́нка տ. Расцѣне́ніе.

Расцѣпи́ть տ. Расцѣпля́ть.

Расцѣпле́ніе գ. չ. կորզելը, արձակելը ‖ անջատելը, բաժանելը։

Расцѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կորզել, արձակել, անջատել, բաժանել։ —ся բ. ա. արձակուել, անջատուել։

Расчва́ниться բ. ա. գոռոզանալ, հպարտանալ։

Расче́рпанный ած. դատարկուած, սպառած։

Расче́рпывать, —пать բ. ն. դատարկել, սպառել, հանել, դուրս թափել։ —ся բ. ա. դատարկուել, սպառուել։

Расче́рчивать, —черти́ть բ. ն. խազմզել, գծեր քաշել ‖ նախագծել։

Расче́рченный ած. խազմզած ‖ նախագծած։

Расчёсанный ած. սանտրուած, սանտրած։

Расчёска գ. ի. սանտրելը ‖ սանտր։

Расче́сть տ. Расчи́тывать.

Расчёсывать, —чеса́ть բ. ն. սանտրել ‖ գզել, գզգզել։ —ся բ. ա. սանտրուել։

Расчетвертова́ть տ. Четвертова́ть.

Расчётисто, —стый տ. Расчётливо, —тливый.

Расчётливо մ. տնտեսաբար, հաշուով։

Расчётливость գ. ի. հաշիւ գիտենալը ‖ տնտեսութիւն։

Расчётливый ած. տնտես, հաշիւ գիտցող, հաշուով մարդ։

Расчётъ գ. ա. հաշիւ || տնտեսութիւն։
Расчече́ниться բ. ա. ամբարհաւաճել, կոտրտուել, ցնքի-ցնքի գալ։
Расчи́виться բ. ա. առատանալ, առատութեամբ փող մսխել, ջոմարդանալ։
Расчисле́ніе գ. չ. հաշուելը || հաշիւ։
Расчи́сленный ած. հաշուած։
Расчи́сливать, —сля́ть, —лить բ. ն. հաշուել։ —ся բ. ա. հաշուուել։
Расчи́стить տ. Расчища́ть.
Расчи́стка գ. ի. հողից մաքրելը || հող փորելը։
Расчи́танный ած. հաշուած։
Расчита́ться բ. ա. շատ կարդալ, շարունակ կարդալ։
Расчи́тывать, —чита́ть, —че́сть բ. ն. հաշուել || հաշիւ անել։ —ся բ. ա. հաշուուել || հաշիւը վերջացնել։
Расчиха́ться բ. ա. շատ փռշտալ։
Расчища́ть, —чи́стить բ. ն. մաքրել։ —ся բ. ա. մաքրուել։
Расчи́щенный ած. մաքրուած։
Расшали́ться բ. ա. շատ չարութիւն անել, խիստ անկարգութիւն անել։
Расша́танный ած. խախտուած։
Расша́тывать, —та́ть բ. ն. խախտել, դղրդացնել։ —ся բ. ա. խախտուել։
Расшварто́пить բ. ն. նաւապահ կամ նաւաքարշ պարանը քակել։
Расшвыря́ть բ. ն. շպրտել, դէսուդէն ձգել, այս ու այն կողմ թափել։
Расшевелённый ած. շարժուած խառնուած || գրգռուած, սթափեցրած։
Расшеве́ливать, —шевели́ть բ. ն. շարժել, խառնել || գրգել, սթափեցնել։ —ся բ. ա. շարժուել || սթափուել, գրգռուել || զժմժալ։
Расши́бенный ած. կոտրուած, կտոր-կտոր եղած։
Расшиба́ть, —шиби́ть բ. ն. կոտրտել, կտոր-կտոր անել։ —ся բ. ա. կոտրուել, կոտրտուել։
Расши́бка գ. ի. կոտրուելը, կոտրտուելը։
Расшива́ть, —сши́ть բ. ն. կարը քանդել || ասղնեգործել եղերքը։ —ся բ. ա. քանդուել (կարը) || ասղնեգործուել (եղերքը)։
Расшире́ніе գ. չ. լայնանալը, լայնացնելը, ընդարձակելը, ընդլայնում || || ծաւալում || պալար։ — ви́димое— առերևոյթ ծաւալում (Ֆիզ.)։ —лине́йное—թելագծական ընդլայնում (Ֆիզ.) — куби́ческое—խորանարդական ընդլայնում։ — се́рдца—թողանք, սրտի և շնչերակների ընդարձակուելը։
Расши́ренный ած. լայնացած, լայնացրած || ընդլայնած։
Расшири́тель գ. ա. լայնացնող, ընդարձակող։
Расшири́тельность տ. Расширя́емость.
Расшири́тельный ած. լայնացնող, լէնցնող, ընդարձակող։
Расшири́ть տ. Расширя́ть.
Расширя́емость գ. ի. տարածականութիւն, ծաւալականութիւն, ընդլայնականութիւն, սփռականութիւն։
Расширя́емый ած. լայնացող, ընդարձակուող, ծաւալուող, սփռական։
Расширя́ть, —ши́рить բ. ն. լայնացնել, ընդարձակել, ընդլայնել։ —ся բ. ա. լայնանալ, ընդլայնուել, ընդարձակուել։
Расши́тый ած. կարը քակուած || ասղնեգործած եղերքով։
Расшифро́вывать, —фрова́ть բ. ն. գաղտնագիրը կարողանալ կարդալ։
Расшифро́ванный ած. գաղտնագիրը կարդացած։
Расшумѣ́ться բ. ա. շատ աղմուկ հանել։
Расшути́ться բ. ա. զուարճանալ, հանաք անել։
Расщебе́нивать, —бе́нить տ. Щебе́нить.

Расще́дриваться, —дри́ться բ. ա. առատաձեռն լինել || առատաձեռնութիւն անել, ջոմարդնալ։

Расще́ливаться, —ще́литься բ. ա. ճեղքուել, փեռեկուել։

Расще́лина գ. է. ճեղք, բացուածք, պատառուածք։

Расщепа́ніе գ. չ. փեռեկելը, ճեղքելը,

Расщепа́ть տ. Расще́пывать.

Расще́пистый ած. երկար ճեղք ունեցող, երկար պատառուածք ունեցող։

Расщепи́ть տ. Расще́пывать.

Расщепле́ніе տ. Расщепа́ніе.

Расщепля́ть տ. Расще́пывать.

Расщепноклю́вый ած. —вая (пти́ца) հերձակտուց թռչուն։

Расщепнокры́лый, —ное насѣко́мое ած. հերձաթեւ միջատ։

Расще́пъ գ. ա. ճեղք գրչի։

Расще́панный ած. ճեղքուած, փեռեկուած։

Расще́пывать, —па́ть, —пи́ть բ. ն. ճեղքել, փեռեկել, պատռել։ —ся բ. ա. ճեղքուել, փեռեկուել։

Расще́чить բ. ն. զոդանալ, սրբել տանել։

Расщипа́ніе գ. չ. փետտելը, ցետելը։

Расщи́панный ած. փետտած, փետտուած, ցետուած։

Расщи́пывать, —па́ть բ. ն. փետտել, ցետել, պռճոկել։ —ся բ. ա. փետտուել, ցետուել, պռճոկուել։

Рата́вія գ. է. մրգօղի։

Ратифика́ція գ. է. վաւերացում, վաւերացնելը (դաշնադրութիւն եւայլն)։

Ратификова́ть բ. ն. վաւերացնել, հաստատել (դաշնադրութիւն եւայլն)։

Ра́тникъ գ. ա. զինուոր, զօրական, մարտիկ։

Ра́тничій ած. զինուորի, զօրականի։

Ра́тный ած. պատերազմական, զինուորական։

Ратобо́рецъ գ. ա. մարտիկ, պատերազմօղ, կռուօղ (զինուոր)։

Ратобо́рный ած. պատերազմական։

Ратобо́рственный տ. Ратобо́рный.

Ратобо́рство գ. չ. պատերազմ, մարտ, կռիւ։

Ратобо́рствовать բ. չ. պատերազմել || կռուել, մարտնչել։

Ра́товать բ. չ. պատերազմել, կռուել։

Ра́товище գ. չ. տիգարուն, նիզակարուն։

Ра́туша գ. է. շահապատուն, քաղաքային տուն (ուր գտանվում է քաղաքային վարչութիւնը եւայլն)։

Ра́тушный ած. շահապատան։

Рать գ. է. զօրք, զօրախումբ || պատերազմ, կռիւ, մարտ։

Ра́утъ գ. ա. ակումբ, բազմամբոխ ակումբ մեծամեծների։

Рафина́дъ գ. ա. զտած շաքար։

Рафирова́льщикъ գ. ա. զտիչ (շաքարի)։

Рафиниро́ванный ած. զտած, մաքրուած (շաքար)։

Рафини́рованье գ. չ. զտում, պարզելը, շաքարի մաքրելը։

Рафини́ровать բ. ն. զտել, մաքրել (շաքար)։

Рахма́нный ած. ծանր, թոյլ, տապակալի։

Раціонали́змъ գ. ա. բանապաշտութիւն։

Раціонали́стъ գ. ա. բանապաշտ։

Раціона́льно մ. մտաւորապէս || ուղիղ։

Раціона́льность գ. է. մտածողական ընդունակութիւն || հաշուելի լինելը։

Раціона́льный ած. համաչափ, բանաւոր (մաթ.) || բանական (մետօդ), հաստատական։

Раціо́нный ած. օրաբաժին կերակուրի (զինուորի, ձիու եւայլն)։ —нныя де́ньги—ռոճկադրամ (զինուորի եւ այլն)։

Раціо́нъ գ. ա. օրաբաժին կերակուր

(գինուորի, ձիու ևայլն)։

Рáчекъ գ. ա. փոքրիկ խեցգետին։

Рачéніе գ. չ. հոգացողութիւն, հոգատարութիւն, փոյթ։

Рачи́тель, —льница գ. հոգացող, հոգատար || նախանձաւոր, եռանդոտ, փութաջան։

Рачи́тельно մ. խնամքով, մտադրութեամբ, ուշադրութեամբ։

Рачи́тельность տ. Рачéніе.

Рачи́тельный ած. նախանձաւոր, փութաջան, ժրաջան, ջանասէր, բազմաջան, յարաջան, մեծաջան || հոգացող, խնամածու || ուշադիր, աշխատասէր, երկասէր։

Рачи́ть բ. չ. ջանալ, հոգալ, աշխատել, ուշադիր լինել։

Рашкéтъ գ. ա. շրջանակ (ասեղու թերթի վրայ գրուող)։

Рáшкуль գ. ա. ելենի փայտից մատիտ (նկարչութեան մէջ գործածուող)։

Рáшперъ գ. ա. կասկարայ։

Рáшпиль գ. ա. մեծ խարտոց։

Рáшпля գ. ի. հրեշտակ ծովու, սատանաձուկ. ձ.։

Рáштра տ. Рáстра.

Ращéніе գ. չ. աճեցնելը, բուսցնելը։

Рвáніе գ. չ. պատառելը, պատռտելը || կթելը, քաղելը || փսխելը։

Рвáнный ած. պատառուած, պատռուած || քաղած, պոկած, կորզած։

Рвану́ть բ. ն. քաշել։ —ся բ. ա. ձըգտուել։

Рвань գ. ի. աքցան։

Рвать բ. ն. պատառել, պատառոտել || քաղել, կորզել, պոկել, խլել || որձկալ, փսխել։ —ся բ. ա. ձգտել || պատառուել || քաղուել, պոկուել || յետ գալ, յետ փսխուել։

Рвéніе գ. չ. եռանդ, աշխոյժ || եղձ, կաթոգին սէր, տարփանք։

Рвóта գ. ի. փսխելը, փսխում։

Рвóтина գ. ի. փսխուածք, յետ եկածք || փսխաքար։ —ный кáмень—փըսխաքար։

Рвóтное ած. գ. չ. փսխեցնող, փսխեցուցիչ (դեղ)։

Рвóтный ած. փսխեցնող, փսխեցուցիչ։ — кóрень—ոսկետակ, գծխտակ, փըսխեցնող արմատ. բ.։

Рдéстовый ած. աղբերաց շահաղէմի։

Рдестъ գ. ա. շահաղէմ աղբերաց, հասկ ջրոց. բ.։

Рдѣлый ած. հասունացած, հասած, կարմրած։

Рдѣніе գ. չ. հասունանալը, հասնելը, կարմրելը։

Рдѣть բ. չ. —ся բ. ա. հասունանալ, հասնել, կարմրել։

Реагéнтъ գ. ա. հակազդակ, ընդդիմագործ, միջնորդ լուծման (քիմ.)։

Реаги́ровать բ. ն. հակազդել։

Реакти́вный ած. հակազդակի։

Реакти́въ գ. ա. հակազդակ, միջնորդ լուծման (քիմ.)։

Реакти́ровать բ. չ. յետաշրջել, հակազդել։

Реакціонéръ գ. ա. յետաշրջիկ, յետադէմ։

Реáкція գ. ի. յետադիմութիւն || վերադարձութիւն, յետաշրջում, հակազդեցութիւն։

Реализáція գ. ի. իրականացում, իրականացնելը։

Реализи́ровать բ. ն. իրականացնել, իրագործել || արժէթղթերը դրամի փոխարկել։

Реали́змъ գ. ա. ուսումն իրապաշտութեան || իրականութիւն։

Реали́стъ գ. ա. իրապաշտ (փիլիսոփայ, մատենագիր ևայլն), հետևող իրապաշտութեան || աշակերտ ըէալական ուսումնարանի։

Реáльгаръ գ. ա. չնարէկ, կարմրագոյն

ղառնիկ, ռէալգար։

Реа́льность գ. ի. նիւթականութիւն, իրականութիւն։

Реа́льный ած. իրական ‖ գործնական, փորձնական։ — **ное учи́лище**—ռէալական ուսումնարան, ուսումնարան գործադրական կամ փորձնական գիտութիւնների։ —**ныя нау́ки**—փորձնառական գիտութիւններ։

Ребёнокъ, —ночекъ գ. ա. երեխայ, մանուկ տղայ։ — **грудно́й**—ստնդի, ստնդեայ, ծծկեր։

Ребёрный ած. կողի, կողքի։

Ребри́стый ած. հաստակող, ամուր կողք ունեցող։

Ребри́ться տ. **Вочéниться.**

Ребро́ գ. չ. կող ‖ եզր ‖ կողի մաս (նաւի) ‖ կողի ոսկոր։ — **ло́жное**—կարճ կող, թոյլ կող, սնակուշտ, թւակուշտ, հոգեղուռ։

Ребро́вый ած. կողքի վրայ դրուած։

Ре́бусъ գ. ա. կերպագրութիւն, նկարուոր և բառական առեղծուած։

Ребя́та գ. ա. յգ. տղայք, տղէք, տղերք։

Ребяти́шки տ. **Ребя́та.**

Ребя́чески մ. երեխայի նման, երեխի պէս։

Ребя́ческій ած. տղայական, երեխայական, մանկաբարոյ։

Ребя́чество գ. չ. տղայութիւն, տղայամտութիւն, երեխայամտութիւն։

Ребя́читься բ. ա. երեխութիւն անել, երեխայի պէս վարուել։

Ребя́чій տ. **Ребя́ческій.**

Рёва գ. չ. կոծող, մռնչող ‖ մռնչող կապիկ։

Ревале́нта գ. ի. ոսպնալիւր։

Рева́ншъ գ. ա. հատուցում, փոխարէն, տրխտուր։

Ревéнный ած. խաշնդեղի, գարծիլի։

Ревенту́хъ գ. ա. հաստ կտաւ (նաւի առագաստի համար)։

Ревéнь գ. ա. խաշնդեղ, գար, գարծիլ, խաւարծիլ։ — **черéшковый**—պոնտական գար. բ.։

Ревербéръ գ. ա. ցոլացիկ լապտեր (փողոցների և այլն)։

Ревизіо́нный ած. քննիչ ‖ քննութիւն, քննական ‖ հետախուզութեան ‖ ժողովրդագրութեան։

Реви́зія գ. ի. քննութիւն, ստուգութիւն ‖ ‖ ժողովրդագրութիւն, վերաքննութիւն։

Ревизова́ть, об— բ. ն. վերաքննել, քննել, ստուգել։ —**ся** բ. ա. քննուել, ստուգուել։

Ревизо́вка գ. ի. վերաքննութիւն, քըննութիւն։

Ревизо́ръ գ. ա. քննիչ ‖ ստուգող, վերաստուգող։

Ревмати́змъ գ. ա. ոսկրացաւութիւն, գնդերացաւ, օդացաւութիւն, քամի (ցաւ)։

Ревмати́ческій ած. ոսկրացաւութեան, օդացաւութեան։

Ревни́вецъ, —вица գ. նախանձոտ, կասկածոտ (մարդ)։

Ревни́во մ. նախանձով, կասկածոտութեամբ։

Ревни́вость գ. ի. նախանձ, նախանձաւորութիւն, կասկածոտութիւն։

Ревни́вый ած. նախանձոտ, նախանձ, կասկածոտ։

Ревни́тель, —льница գ. նախանձախնդիր, նախանձայոյզ, եռանդուն, եռանդոտ։

Ревни́тельный ած. եռանդուն, նախանձելի։

Ревнова́ніе գ. չ. նախանձաւոր լինելը ‖ ‖ կասկածոտութիւն։

Ревнова́ть բ. չ. կասկածոտ լինել ‖ նախանձել, խանդալ, բախել ‖ աշխատել, ջանալ։

Ре́вностно մ. եռանդուն կերպով, եռանդով, ջերմեռանդութեամբ || սիրով և ուրախութեամբ, կամակար, մտադիւր։

Ре́вностный ած. եռանդուն, եռանդոտ, ջերմեռանդ, եռանդալից, բարենախանձ || նախանձաւոր, քրտնավաստակ, բազմաջան։

Ре́вность գ. ի. եռանդ, նախանձ, նախանձաւորութեամբ || կասկածոտութեամբ։

Рево́львеpъ գ. ա. շրջահար, բազմակի, բազմահարուածեան ատրճանակ։

Революціоне́ръ, —ни́стъ գ. ա. յեղափոխական կուսակցութեան պատկանող, յեղափոխական։

Революціо́нный ած. յեղափոխական, յեղաշրջական։

Револю́ція գ. ի. յեղափոխութիւն, յեղաշրջում, յեղաշրջութիւն, խռովութիւն։

Реву́нъ, —нья գ. կոծող, բարձր լացող || կռնչող, մռնչող (կապիկ)։

Рёвъ գ. ա. աղաղակ || բառանչիւն, մռընչիւն || շաչիւն, գոչիւն։

Ревѣ́ть բ. չ. բառանչել, մռնչել || գոչել || գոռալ, ղռալ։

Рега́ліи գ. ի. յգ. արքայանշաններ։

Рега́лъ գ. ա. թագանուագ, արքայանուագ։

Рега́та գ. ի. նաւարշաւներ։

Ре́гель գ. ա. խաչանիշ յենաձողեր տանիքի։

Регенера́ція գ. ի. այլասերութիւն։

Реге́нтскій ած. խնամակալական։

Реге́нтство գ. չ. խնամակալութիւն (պետութեան)։

Реге́нтъ, —тша գ. խնամակալ (պետութեան)։

Ре́гентъ գ. ա. կառավարիչ երգեցիկ խմբի։

Регистра́торскій ած. մատենապահի։

Регистра́торъ գ. ա. համարակալ, ատենական մատենապահ։

Регистрату́ра գ. ի. բաժին մատենապահի։

Реги́стръ գ. ա. ցուցակ։

Регла́ментный ած. կանոնական, կանոնի, կարգի։

Регла́ментъ գ. ա. կանոնադրութիւն, կանոն, կարգադրութիւն, սահմանադրութիւն։

Регреси́вный ած. յետադէմ։

Регре́ссъ գ. ա. յետադիմութիւն։

Регулирова́ніе գ. չ. կանոնաւորութիւն, կանոնաւորելը։

Регулирова́ть բ. ն. կանոնաւորել։

Ре́гулье գ. ա. յգ. ամսականք, ապարան, եռամսեայք, կանացիք, արիւնակաթ, դաշտան, տեռատեսութիւն, արիւնաբեր աւուրք (կանանց)։

Регуля́рно մ. կանոնաւորապէս, շարունակաբար։

Регуля́рность գ. ի. կանոնաւորութիւն || ճշտութիւն, շարունակութիւն, միաձևութիւն, կարգաւորութիւն || կանոնապահութիւն։

Регуля́рный ած. կանոնաւոր, կարգապահ || ճիշդ || համեմատ || շարունակ, յարմար։

Регуля́торъ գ. ա. կանոնիչ, կանոնաւորիչ (մեքենայի) || կանոնաւոր շարժիչ։

Редакти́ровать, —дижи́ровать բ. ն. խմբագրել։

Реда́кторскій ած. խմբագրի։

Реда́кторъ գ. ա. խմբագիր։

Редакціо́нный ած. խմբագրական։

Реда́кція գ. ի. խմբագրութիւն։

Реда́нтъ գ. ա. ամրութիւններ (որև է տեղ պաշտպանելու համար)։

Редижи́ровать բ. ն. կարգի դնել, հրատարակել։

Рединго́тъ գ. ա. լոդիկ (զգեստ)։

Реди́ска գ. ի. բողկ։

Реду́кція գ. ի. վերածում։

Редýтъ գ. ա. գղեակ, ամրոց։
Редуци́ровать բ. ն. զտել (մետաղը խառնուրդներից) || դրամի արժէքը փոքրացնել՝ նորա մէջ եղած մետաղի քանակութիւնը նուազեցնելով։
Реéстръ գ. ա. ցուցակ, ցանկ։
Рéечка տ. Рéйка.
Режиссёрскій ած. կառավարչի (դերասանական խմբի)։
Режиссёръ գ. ա. յանձնանձիչ, կառավարիչ (դերասանական խմբի)։
Резáнъ գ. է. դառինջ, քոլախնձոր, վայրի թթու խնձոր (և խնձորենի)։
Резедá գ. է. յախուկ, յախրուկ. բ.։ —
— крáсильная—մեղկամուշկ. բ.։
Резедóвый ած. յախրուկի, յախուկէ։
Резéрвный ած. պահեստի զօրքի, պահունի։
Резервуáръ գ. ա. ջրամբար, աւազան։
Резéрвъ գ. ա. պահեստիք, պահեստի զօրք || պահեստ նաւատորմիղ։
Резидéнтскій ած. պատուիրակի, գործակալի։
Резидéнтъ գ. ա. պատուիրակ, գործակալ, օտար տէրութեան։
Резидéнція գ. է. կայան, բնակարան || տեղի բնակութեան (թագաւորի, իշխանի ևայլն) || թագաւորանիստ քաղաք։
Рези́на, —нка գ. է. ռետին, առաձգական խէժ։
Рези́нковый տ. Рези́новый.
Резинлáстиковый տ. Рези́нный.
Рези́нластикъ տ. Рези́на.
Резинлáстичный տ. Рези́нный.
Рези́нный, —новый ած. ռետինէ || ռետինի։
Резолю́ція գ. է. եզրակացութիւն, վճիռ։
Резонáнсъ գ. ա. հնչականութիւն, խառնաձայնութիւն։
Резонáторъ գ. ա. հնչակից (գործիք)։

Резонёрство գ. չ. պատճառաբանութիւն, դատարկախօսութիւն, պուտախօսութիւն։
Резонёръ գ. ա. պատճառաբանէր, դատարկախօս, պուտախօս։
Резони́ровать բ. չ. վիճել, պատճառաբանել։
Резóнно մ. արդարացի, իրաւացի կերպով։
Резóнный ած. խելացի, արդարացի, իրաւացի։
Резóнъ գ. ա. պատճառ, իրաւունք, ապացոյց։
Результáтъ գ. ա. հետևանք, եզրակացութիւն, արդիւնք, արգասիք || արտադրոյթ։
Резюмé գ. չ. անհոլ. ամփոփում, համառօտութիւն, համառօտ բովանդակութիւն։
Резюми́ровать բ. ն. ամփոփել, համառօտել։
Рей գ. ա. առագաստակալ։
Рейдъ գ. ա. նաւակայք, նաւակայան։
Рéйка, рéечка գ. է. կաւար, երկայն և նուրբ տախտակ։
Рейнвéйнъ գ. ա. Հռենոսի ափանց գինի, Ռայնվայն։
Рéйсфéдеръ գ. ա. գծագրիչ, գծոց (գործիք)։
Рейсъ գ. ա. շրջան (շոգենաւի գնացութեան)։
Рéйткнехтъ գ. ա. ձիապան։
Рейтýзы գ. ա. յգ. կաշուէ անդրավարտիկ (հեծելազօրքի)։
Рекáмбіо գ. ա. որոշեալ տուգանք՝ ժամանակին չվճարուած պարտքի։
Реквизи́ція գ. է. պատերազմի կարգի հարկահանութիւն (պատերազմի ժամանակ) || հրաւէր ՚ի պաշտպանութիւն հայրենիքի։
Реклáма գ. է. գովասանական յօդուած կամ յայտարարութիւն (լրագրների մէջ)։

Рекогносцировáть բ. ն. զննել, լրտեսել (թշնամու բանակը, բերդը և այլն)։

Рекогносцирóвка գ. ի. (թշնամու բանակի և այլն) դրութիւնը զննելը կամ լրտեսելը։

Рекомендáтельный ած. յանձնարարական։

Рекомендáція գ. ի. յանձնարարութիւն || յանձնարարական թուղթ || մեծարոյ կարծիք։

Рекомендóванный ած. յանձնարարուած, առաջարկուած։

Рекомендовáть, от— բ. ն. յանձնարարել || խորհուրդ տալ, յորդորել, առաջարկել։ —ся բ. ա. ներկայացուել || առաջարկուել։

Рекреáція գ. ի. հանգիստ, դադար (պաշտօնավարութեան, ուսուցման և այլն)։

Рекреаціóнный ած. հանգստեան։ —ная зáла—հանգստեան դահլիճ (ուսումն. մէջ)։

Рéкрутикъ տ. Рéкрутъ.

Рекрýтскій ած. դեռընտիրի կամ նորընտիրի զինուորի։ — набóръ—զինուորագրութիւն, զօրաժողով։

Рекрýтчина գ. ի. զօրաժողովի միջոց, զօրք ժողովելու ժամանակ։

Рéкрутъ գ. ա. նորընտիր զինուոր, դեռընտիր, զուգազ։

Рéкторскій ած. համալսարանի վերատեսչի։

Рéкторство գ. չ. վերատեսչութիւն համալսարանի։

Рéкторъ գ. ա. վերատեսուչ համալսարանի։

Рéли գ. ի. յգ. ձղահաղիկ, տնկադօշիկ։

Религіóзно մ. աստուածպաշտութեամբ հաւատով, բարեպաշտութեամբ, երկիւղածութեամբ։

Религіóзность գ. ի. հաւատ, աստուածպաշտութիւն։

Религіóзный ած. հաւատի, կրօնի || — человѣ́къ—բարեպաշտ, երկիւղած, աստուածպաշտ (մարդ)։ — обря́дъ —կրօնական արարողութիւն։

Рели́гія գ. ի. աստուածպաշտութիւն, կրօն, կրօնք, հաւատք։

Рельéфный ած. բարձրաքանդակի, բարձրաքանդակ։

Рельéфъ գ. ա. բարձրաքանդակ նկար։

Рельсъ գ. ա. երկաթուղի։

Реля́ція գ. ի. զեկուցում պատերազմական գործողութիւնների մասին։

Рéмезъ գ. ա. պարեկ Լեհաստանի. թ.։

Ремённый ած. փոկէ || փոկի, խրացի, խրացէ։

Ремéнь գ. ա. փոկ, խրաց, գայիշ։ — безконéчный—անծայր կամ անվերջ փոկ (մեքենայի) — груднóй—լանջափոկ։

Ремéньщикъ գ. ա. փոկ ծախող, խրացավաճառ։

Ремéсленникъ, —ница գ. արհեստաւոր, արհեստագէտ։

Ремéсленничать բ. չ. արհեստով պարապել, արհեստաւորութիւն անել։

Ремéсленническій ած. արհեստաւորի, արհեստաւորների։

Ремéсленничество գ. չ. արհեստագործութիւն, արհեստաւորութիւն։

Ремéсленничій ած. արհեստաւորի, արհեստագէտի։

Ремéсленный ած. արհեստաւոր || արհեստաւորների։ —нное учили́ще—արհեստաւորների ուսումնարան։

Ремеслó գ. չ. արհեստ — столя́рное —կահագործութիւն։

Ремéшекъ, —шóкъ գ. ա. փոքրիկ փոկ, պզտի գայիշ։

Реми́зить բ. ն. տուժել տալ (խաղի մէջ)։ —ся բ. ա. տուժուել (խաղի մէջ)։

Реми́зъ գ. ա. տուգանք (խաղի մէջ)։

Ремонтёръ գ. ա. ձի գնող սպայ (գնդից ուղարկուած)։

Ремонти́рованіе գ. չ. վերանորոգելը,

վերանորոգութիւն։

Ремонти́ровать բ. չ. վերանորոգել, նորոգել || հեծելազօրի ձիաների նշանակեալ թիւը լրացնել։ —**ся** բ. ա. վերանորոգուել, նորոգուել։

Ремонтиро́вка գ. ի. վերանորոգութիւն, նորոգութիւն։

Ремо́нтный ած. վերանորոգելի || վերանորոգութեան։

Ремо́нтъ գ. ա. վերանորոգութիւն, նորոգութիւն։

Ренега́тъ, —тка գ. ուրացող, դենադարձ, դենափոխ, քրիստոնէութիւնից մահմէտական դարձող։

Ренеса́нсъ գ. ա. վերանորոգութեան կամ վերածնութեան ժամանակամիջոց (գիտութիւնների և գեղարուեստների ԺԵ դարում)։

Ренкло́дъ գ. ա. կանաչ սալոր, ալուչայ։

Рено́нсъ գ. ա. հրաժարուելը որևէ սե-սակից լաղալու (թղթախաղի մէջ)։

Ренсково́й, —скій ած. — **по́гребъ**— գինետուն, գինու վաճառատուն։

Ре́нта գ. ի. տարեկան եկամուտ, թոշակ։

Реорганиза́ція գ. ի. վերակազմութիւն, նորոգ կազմակերպութիւն։

Реоста́тъ գ. ա. ելեկտրակալ (Ֆիզ. գործիք)։

Репеёкъ գ. ա. շան սոխուկ. բ.։

Репе́й գ. ա. հատ մարգարիկոնի։

Репе́йниковый ած. մարգարիկոնի։

Репе́йникъ գ. ա. մարգարիկոն, կռատուկ, ադրիկոն։

Репе́йный ած. մարգարիկոնի։

Репертуа́рный ած. թատերախաղերի ցանկի։

Репертуа́ръ գ. ա. ցանկ թատերախաղերի, ցանկ թատերական ներկայացումների։

Репети́торскій ած. կրկնիչի, կրկնող ուսուցչի։

Репети́торъ գ. ա. կրկնիչ, երկրորդիչ, կրկնող ուսուցիչ։

Репетиціо́нный ած. կրկնիչ || կրկնութեան։

Репети́ція գ. ի. կրկնութիւն, կրկնում։

Репети́чный ած. — **кора́бль**—ազդանշանը կրկնող նաւ։

Ре́пникъ տ. **Репя́шки.**

Репело́вій ած. կարմրալանջի։

Репело́въ գ. ա. կարմրալանջ. թ.։

Репортёръ գ. ա. լրաքաղ։

Репортова́ть, —по́ртъ տ. **Рапортова́ть, ра́портъ.**

Репрезента́ція գ. ի. ներկայացնելը։

Репрезентова́ть բ. ն. ներկայացնել։

Репрезента́нтъ գ. ա. ներկայացուցիչ։

Репреси́вный ած. Ճնշող, արգելիչ, զսպողական։

Репреса́лія գ. ի. Ճնշող միջոցներ։

Репута́ція գ. ի. բարի անուն, համբաւ, համարում։

Репя́шки գ. ի. յգ. երեսնակ. բ.։

Рескри́птъ գ. ա. հրովարտակ։

Ресни́ца, —ни́чка գ. ի. արտևանունք, թերթիչ։

Ресни́чный ած. արտևանունքի, թերթիչի։

Респе́ктъ գ. ա. պատիւ, յարգանք։

Респу́блика գ. ի. հասարակապետութիւն։

Республика́нецъ գ. ա. հասարակապետական ուղղութեան պատկանող, քաղաքացի հասարակապետութեան։

Республика́нка գ. ի. կին հասարակապետական ուղղութեան պատկանող։

Республика́нскій ած. հասարակապետական։

Рессо́ра գ. ի. զսպանակ (կառքի)։

Реставра́ція գ. ի. վերահաստատութիւն (թագաւորութեան և այլն)։

Рестово́й ած. ցպահանջ։ —**во́е письмо́**—նամակ ցպահանջ։

Ресторáнъ գ. ա. խորտկանոց, ճաշարան, ճաշատեղ, պանդոկ։
Ресторáторскій ած. պանդոկապետի։
Ресторáторъ գ. ա. պանդոկապետ։
Ресторáція գ. ի. ճաշարան, պանդոկ։
Рéсурсъ գ. ա. ապրուստի միջոց։
Ретúво մ. աշխուժութեամբ, եռանդով, բուռն։
Ретивóе ած. գ. չ. (փոխ.) սիրտ։
Ретúвость գ. ի. աշխուժութիւն, եռանդ։
Ретúвый ած. աշխոյժ, եռանդուն, եռանդալից, սաստիկ։
Ретирáда գ. ի. նահանջում զօրքի։
Ретирáдный ած. նահանջի (զօրքի)։ —ное мѣсто—արտաքնոց։
Ретировáться բ. ա. նահանջել, յետ գնալ, յետ դառնալ։
Ретóрика տ. Ритóрика.
Реторúческій ած. ճարտասանական։
Ретóрта գ. ի. սրուակ, փունգ (ապակեայ անօթ քիմիկոսների գործածութեան համար)։
Ретраншéментъ գ. ա. ամրութիւն բանակատեղի կամ բերդի (թշնամիների անսպասելի յարձակումից պաշտպանուելու համար)։
Ретрогрáдный ած. յեղաշրջիկ, յետադէմ։
Реферáтъ գ. ա. զեկուցում։
Референтъ գ. ա. զեկուցանող։
Рефлéксъ գ. ա. ցոլացում, անդրադարձ շարժում։ —лекторное движéніе—ցոլական շարժում, անդրադարձ շարժում։
Рефлéкторъ գ. ա. ցոլացուցիչ (գործիք)։
Рефóрма գ. ի. բարենորոգութիւն։
Реформатóръ գ. ա. բարենորոգիչ։
Реформáтскій ած. նորաղանդական, վերանորոգուած աղանդի։
Реформáтъ, —тка գ. նորաղանդաւոր, վերանորոգուած դաւանութեան պատկանող։
Реформáція գ. ի. վերանորոգութիւն (արուեստների և գիտութիւնների) || || նորակրօնութիւն, նորաղանդութիւն։
Рефрáкторъ գ. ա. հեռադիտակ բեկիչ (գործիք)։
Рефрáкція գ. ի. բեկումն (ճառագայթների)։
Рехнýться բ. ա. խելակորոյս լինել, խելքը կորցնել, ցնդուել, գժուել։
Рецензéнтъ գ. ա. քննադատ (գրուածքի, ներկայացման և այլն)։
Рецензúровать բ. ն. քննադատել։
Рецéнзія գ. ի. քննադատութիւն (գրուածքի և այլն)։
Рецептýра գ. ի. գիտութիւն դեղ պատրաստելու և տալու՝ համաձայն դեղատոմսերի։
Рецéптъ գ. ա. դեղատոմս։
Рецидúвъ գ. ա. կրկնութիւն միևնոյն հիւանդութեան։
Реципіéнтъ գ. ա. ընդունարան (մաս մեքենայի)։
Речéніе գ. չ. ասացուած, խօսք, զրոյց։
Речённый ած. ասուած, արտասանած, ճառած։
Речúстый տ. Рѣчúстый.
Речитатúвъ գ. ա. երգախօսութիւն (երաժշ.)։
Речь, —рещú բ. ն. ասել, ճառել։
Решéтина, —тúть, —шётка, —шетó տ. Рѣшетúна, —тúть, —шётка, —шетó.
Рéя տ. Рей.
Ржáвина տ. Ржáвчина.
Ржáвистый ած. փոքր ինչ ժանգոտ։
Ржáвить բ. ն. ժանգոտացնել։
Ржáвость գ. ի. ժանգոտութիւն։
Ржáвчатый ած. ժանգոտ։
Ржáвчина գ. ի. ժանգ, ժանկ || ժանգ (ջրի վրայ) || ժանգ (ցորենի և այլն)։
Ржáвый ած. ժանգոտ։
Ржáвѣть, за— բ. չ. ժանգոտել։
Ржáніе գ. չ. խրխնջալը, խրխնջոց, վրնջիւն, վրնջիւն։

Ржáнка գ. ի. քարաղը, անձրեւաբեր թռչուն. թ.։

Ржанóй ած. հաճարի, աշորայի։ —**ная мукá**—հաճարի ալիւր։ —**ной хлѣбъ** —հաճարէ հաց, սեւ հաց։

Ржать բ. չ. խրխնջալ, վրնջալ, վրրնջել։

Ри́га գ. ի. կալ, կալատեղ || կալած ցորենի քանակութիւնը։

Ригори́змъ գ. ա. խստակրօնութիւն։

Ригори́стъ խստակրօն մարդ։

Ридикю́ль գ. ա. ձեռաքսակ կանանց (մանր հարկաւոր բաների)։

Ри́за գ. ի. պատմուճան, զգեստ || զգեստ, շուրջառ || մետաղազգեստ սրբոց պատկերների։

Ри́зки գ. ի. յգ. պատառ, լաչակ (մկրատուած երեխան փաթաթելու)։

Ри́зница գ. ի. խորան զգեստների, զգեստների պահարան (եկեղ.)

Ри́зничій ած. և գ. ա. խորանի || լուսարար (եկեղ.)։ **Глáвный ри́зничій** —աւագ լուսարար։

Ри́зный ած. զգեստի, շուրջառի։

Ризохрани́лище տ. **Ри́зница.**

Рикошéтный ած. ոստոստկենի վերաբերեալ (գնտակի, քարի եայլն)։

Рикошéтъ գ. ա. ոստոստկէն (գնտակի՝ գետնի երեսից, քարի՝ ջրի երեսից)։

Ринопла́стика գ. ի. ռնգաբուժութիւն, արհեստական քիթ շինելը։

Ри́нуть տ. **Рѣять.**

Рипи́да գ. ի. քշոց (եկեղ.)։

Рискóванный ած. վտանգ, յանդուգն, վտանգաւոր, յանդգնական։

Рискова́ть, —кнýть բ. չ. վտանգանալ, յանդգնել, յաւակնել։

Рисковóй ած. վտանգութեան, վտանգաւոր ձեռնարկութեան։

Рискóвый տ. **Рискóванный.**

Рискъ գ. ա. վտանգաւոր ձեռնարկութիւն, վտանգութիւն, յանդգնութիւն։

Рисова́льный ած. նկարչական || նկարելու։

Рисова́льщикъ, —щица գ. նկարիչ, նկարող, ստուերագիր։

Рисова́ніе գ. չ. նկարչութիւն։

Рисóванный ած. նկարուած, նկարած։

Рисова́ть, —сóвывать բ. ն. նկարել։ —**ся** բ. ա. նկարուել։

Рисóвка գ. ի. նկարելը || նկար։

Ри́совый ած. բրնձէ || բրնձի։

Риста́лище գ. չ. արշաւահանդէս, ընթացարան, ձիարձակարան, ձիընթացարան, ասպարէզ։

Риста́лищный ած. ասպարէզի, արշաւահանդէսի։

Риста́ніе գ. չ. — **кóнское** —ձիընթացք, ձիարշաւ։

Риста́тельный ած. ձիարշաւի։

Риста́ть բ. չ. արշաւել։

Рисýнокъ, —ночекъ գ. ա. նկար, պատկեր։

Рисъ գ. ա. բրինձ։

Рити́на գ. ի. ստաշխն, անուշահոտ ռետին։

Ритмъ տ. **Ри́θмъ.**

Ритóрика գ. ի. արուեստ ճարտարախօսութեան, հռետորութիւն, ճարտասանութիւն։

Ритори́чески մ. հռետորաբար, ճարտասանօրէն։

Ритори́ческій ած. ճարտասանական, հռետորական։

Ри́торскій ած. ճարտասանի, հռետորի։

Ри́торствовать բ. չ. հռետորութիւն անել։

Ри́торъ գ. ա. հռետոր, ճարտասան, ճառաբան։

Ритуали́стъ գ. ա. ծիսագիր, ծիսաբան։

Рифъ գ. ա. խութ, քարաժայռ (ծովի մէջ)։

Рици́новый ած. տիզկանական || — **кислотá**—տիզկանական թթուուտ։

Ри́θма գ. ի. յանգ, ոտ (ոտանաւորի)։

Риѳма́чъ *գ. ա. յանգատեղծ, ոտանաւոր գրող։*

Риѳми́ческій *ած. յանգաւոր, չափերով, դաշնակաւոր, յարմարաւոր։*

Риѳмова́ть *բ. չ. նոյնայանգ վերջացնել, չափերով գրել (ոտանաւոր)։*

Риѳмоплётъ, —тво́рецъ, —тка́чъ *տ.* Риѳма́чъ.

Риѳмъ *գ. ա. ոտ, չափ (երաժշ.)։*

Ро́бберъ *գ. ա. շարք որև է խաղի (թղթախաղի մէջ՝ վիստի, ալլիէտի և այլն)։*

Робёнокъ, —ночекъ *տ.* Рeбёнокъ.

Ро́бкій *ած. երկչոտ ‖ ամօթխած, ամաչկոտ։*

Ро́бко *մ. երկչոտութեամբ, ամաչելով։*

Ро́бость, ро́бкость *գ. ի. երկչոտութիւն ‖ ‖ ամաչկոտութիւն, ամօթխածութիւն։*

Робѣ́ть, об— *բ. չ. վախենալ, թուլանալ։*

Рове́сникъ, —ница *գ. տարեկից, հասակք, հասակակից (մարդ)։*

Рове́сничество *գ. չ. հասակակցութիւն, տարեկցութիւն։*

Рове́сный *ած. հասակակից, տարեկից։*

Ро́викъ *գ. ա. փոսիկ, փոքրիկ փոս։*

Ровнина́ *գ. ի. հաստ հարթ կտաւ։*

Ровни́на *տ.* Равни́на.

Ро́вно *մ. հարթ, հաւասար ‖ ճիշտ, ուղիղ։*

Ро́вность *գ. ի. հարթութիւն տափարակութիւն ‖ հաւասարութիւն։*

Ро́вный *ած. հարթ ‖ կոկ, ողորկ ‖ մեղմ, կերպ ‖ հաւասար։*

Ро́вня *գ. ի. հաւասար մարդ։* Онъ вамъ не ро́вня *- նա ձեր ընկերը (հաւասարը) չէ։*

Ровня́ть *տ.* Равня́ть.

Ровъ *գ. ա. փոս, գուբ, վիրապ, խանդակ, հոր, խրամ, խրամատ։*

Ровяно́й *ած. փոսի։*

Рога́стый *ած. մեծակոտոշ, մեծապոզ, մեծ կոտոշներով։*

Рога́тина, —тинка *գ. ի. արջապան նիզակ։*

Рога́тка, —точка *գ. ի. եղջրաշէն, եղջիւրից շինած ‖ ուղարգել ժանեւոր ‖ ‖ անեղնածանի վզնոց (կենդանիների)։*

Рога́точникъ *գ. ա. արջասպան նիզակաւոր ‖ աղնիւ կոփ. ձ.։*

Рога́тый *ած. եղջիւրաւոր, կոտոշներով։*

Рога́тѣть *բ. չ. կոտոշները դուրս գալ, եղջիւրաւորուել։*

Рога́чъ *գ. ա. եղնաճճի (միջատ)։*

Рогови́къ *գ. ա. եղջրաստնտր։*

Рогово́й *ած. եղջիւրէ, եղջերեայ, կոտոշից շինած։* —вая оболо́чка—*եղջերենի, եղջրամաշկ։* —вой ка́мень—*եղջերաքար։*

Рого́жа *գ. ի. խսիր, փսիաթ, ճիլոփ։*

Рого́жка *գ. ի. փոքր խսիր։*

Рого́жникъ *գ. ա. խսիր շինող, փսիաթ շինող։*

Рого́жный *ած. խսիրի, փսիաթի։*

Рогозу́бъ *գ. ա. սղոցաձուկ. ձ.։*

Рого́зъ *գ. ա. սիրտու. բ.։*

Рогоно́сецъ *գ. ա. կնակատ, այր (որի կինն անհաւատարիմ է)։*

Рогоно́съ *գ. ա. թրաձուկ. ձ.։*

Рогопло́дникъ *գ. ա. եղջիւրապտուղ. բ.։*

Рогосѣме́нникъ *գ. ա. եղջիւրասերմ. բ.։*

Рогу́льки *գ. ի. յգ. ջրի շագանակ. բ.։*

Рогъ *գ. ա. եղջիւր, կոտոշ, պոզ։* — изоби́лія—*ամաթեղջիւր։*

Роде́нька *տ.* Родня́.

Ро́дій *գ. ա. վարդուն (քիմ. մրմին.)*

Роди́льница *գ. ի. ծննդկան (կին)։*

Роди́льный *ած. ծննդկանութեան ‖ ծընելու։*

Роди́льня *գ. ի. ծնարան, ծնելու տուն։*

Роди́мецъ *գ. ա. վերնոտութիւն երեխայոց ‖ ազգական։*

Роди́мчикъ *գ. ա. վերնոտութիւն երեխայոց։*

Роди́мый *ած. հայրենական։*

Ро́дина *գ. ի. հայրենիք։*

Ро́динка *գ. ի. ծին, կոծիծ, պէնկ, խալ։*

Роди́ны գ. ի. յգ. ծնունդ, ծննդաբերութիւն, ծնելու ժամանակը։

Роди́тели գ. ա. յգ. ծնողք, հայր և մայր։

Роди́тель գ. ա. ծնող հայր։

Роди́тельница գ. ի. ծնող մայր։

Роди́тельный ած. — паде́жъ—սեռական հոլով։

Роди́тельски մ. հայրաբար, ծնողաբար։

Роди́тельскій ած. հայրական, ծնողական։

Роди́ть տ. Рожда́ть.

Роднико́вый ած. աղբիւրի։ —вая вода́—աղբիւրաջուր։

Родни́къ, —чёкъ գ. ա. աղբերակ, փոքրիկ աղբիւր։

Родни́ща գ. ի. մեծ ազգականութիւն։

Родно́й, родны́й ած. հարազատ, արիւնակից, համարիւն, ազգական։

Ро́дный ած. զօրեղ, մեծ, խոշոր։

Родня́ գ. չ. ազգական։

Родово́й ած. հայրենի, հայրենական, տոհմական, սերնդական, ժառանգական։ —во́е дворя́нство—տոհմական ազնուականութիւն։

Родовспомога́тельный ած. ծնելուն նպաստող։

Родовы́й տ. Родово́й.

Родоло́гія գ. ի. վարդաբանութիւն, նկարագրութիւն վարդերի։

Родонаслѣ́дственный ած. տոհմական, ժառանգական։

Родонача́льникъ գ. ա. նախահայր, ազգապետ, ցեղապետ։

Родосло́віе գ. չ. ազգաբանութիւն, ցեղաբանութիւն, տոհմաբանութիւն։

Родосло́вная ած. գ. ի. ճիւղագրութիւն (ազգատոհմի)։

Родосло́вный ած. ազգաբանական։

Родосло́въ գ. ա. տոհմաբան, ճիւղագրագէտ։

Ро́дственникъ, —нница գ. ազգական, արիւնակից, ազգակից, տոհմակից (մարդ)։

Ро́дственный ած. ազգակցական, արիւնակցական, տոհմակից։

Родство́ գ. չ. ազգակցութիւն, ազգականութիւն, արիւնակցութիւն, տոհմակցութիւն։

Родъ գ. ա. տոհմ, ցեղ, ազգ || սերունդ || սեռ || отъ ро́ду—'ի բնէ, ծնած օրից, բնապէս։

Ро́ды գ. ա. յգ. ծին, ծնելը, ծննդաբերութիւն։

Рое́викъ տ. Роёвка.

Рое́нье գ. չ. աճելը (մեղուների)։

Ро́жа գ. ի. տգեղ երես, անճոռնի կերպարանք, այլակերպ || օձացու, կարմիր քամի || մոլոշ վայրի. բ.։

Рожа́ть տ. Ражда́ть.

Рожде́ніе գ. չ. ծին, ծնելը || ծնունդ։

Рождённый ած. ծնած, աշխարհ եկած։

Рожде́ственскій ած. Քրիստոսի ծննդեան տօնի։

Рождество́ գ. չ. ծնելը || ծնունդ || օր ծննդեան։ — Христо́во—Ծնունդ Տեառն։ Пра́здникъ Рождества́—տօն Քրիստոսի ծննդեան։

Ро́жевый ած. օձացուի, կարմիր քամու։

Роже́къ գ. ա. եղջիւրիկ, փող, սրուակ || եղջերափող։

Роже́нецъ գ. ա. արջաթաթ, ականթ, կաւն. բ.։

Роже́ница գ. ի. ծննդկան || ծնարան, ծննդարան, ծննդատեղ։

Рожёнъ գ. ա. խթան, շիշ։

Роже́чекъ տ. Рожёкъ.

Роже́чникъ գ. ա. եղջերափող ածող։

Роже́чный ած. եղջիւրի, կոտոշի || սրուակի։

Рожки́ գ. ա. յգ. փոքրիկ կոտոշներ || կոտոշ, սրուակ (արիւն առնելու)։

Рожко́вый ած. եղջիւրի, կոտոշի || —вое де́рево—եղջրենի. բ.։

Рожне́цъ գ. ա. եղան, կորածայր ձող՝ խոտը դէզից իջեցնելու համար։

Рожо́къ, —жо́чекъ տ. Рожёкъ, —жёчекъ. Рожо́къ дѣтскій—ծծակ։

Рожь գ. ի. հաճար, աշորայ, չաւդար. բ.։

Ро́за գ. ի. վարդ || վարդենի. բ.։ — альпійская—ալպեան վարդ։ — ди́кая—վայրի վարդենի, մասրենի։ — сиби́рская—խշադեղ. բ.։

Ро́занчикъ գ. ա. վարդիկ || սպիտակ հացիկ։

Ро́занъ գ. ա. վայրի վարդ և վարդենի։

Ро́зга գ. ի. ձաղկիչ, ձաղկոց։

Ро́зговый ած. ձաղկիչի, ճիպոտների։

Ро́зданный ած. ցրուած, բաժանուած, բաշխուած, մատակարարուած:

Ро́здыхъ գ. ա. հանգիստ։

Розе́тка գ. ի. վարդենիկ, վարդաձև զարդ շինութիւնների || կցած (հացիկ)։

Рози́ня տ. Рази́ня.

Розмари́нный ած. խնկունու։

Розмари́нъ գ. ա. խնկունի, լեռնապսակ, լեռնացցուկ. բ.։

Ро́змахъ տ. Разма́хъ.

Ро́знить բ. ն. բաժանել, հեռացնել։ —ся բ. ա. հեռանալ։

Ро́зница գ. ի. въ ро́зницу—հատ-հատ, հատով։

Ро́зничный ած. հատ-հատ, հատով։

Ро́зно մ. առանձին, առանձին-առանձին։

Ро́зный ած. բաժանուած, որիշ։

Рознь գ. ի. զանազանութիւն, տարբերութիւն։

Розова́тый ած. վարդագոյն։

Розови́дный ած. վարդանման || վարդաձև։ — вѣнчикъ—վարդաձև պըսակ։ — ви́дныя расте́нія—վարդանման բոյսեր։

Розови́къ գ. ա. վարդագոյն որձաքար։

Ро́зовый ած. վարդագոյն || վարդի — лавръ—մրտավարդ. բ.։ —вое ма́сло—վարդի իւղ։

Ро́зоновка, ро́зановка գ. ի. վարդախառն օշարակ։

Ро́зсказни տ. Ро́сказни.

Ро́зсыпь գ. ի. մանրունք, փոշի, աւազ։

Ро́зыгришный ած. վիճակախաղութեան, խաղարկութեան։

Ро́зыгришъ գ. ա. վիճակախաղութիւն, խաղարկութիւն։

Розиска́ніе տ. Ро́зыскъ.

Розыскно́й ած. քննիչ, որոնող, խուզարկու։

Ро́зыскъ գ. ա. խուզարկութիւն, որոնում։

Розь, рознь գ. ի. տարբերութիւն, տարբերելը։

Рой գ. ա. մեղուապար, պար (մեղուների), պարս։

Ройба́ գ. ի. (пчёлъ) պար կազմելը (մեղուների)։

Ро́йный ած. մեղուապարի։

Ро́йстый ած. բազմապար (փեթակ)։

Ро́иться, от— բ. ա. պար կազմել, խըմբով ելնել (մեղուներ)։

Рокамбо́лъ գ. ա. խոտոր սպանիական. բ.։

Роки́рованіе գ. չ. տեղափոխութիւն քարերի (ճատրակ խաղի մէջ)։

Роки́ровать բ. չ. տեղափոխել քարերը (ճատրակ խաղի մէջ)։

Роково́й ած. օրհասական || սարսափելի։ Роковы́мъ о́бразомъ—դժբաղդաբար, արտաքոյ կարգի դժբաղդութեամբ։

Рокота́ть բ. չ. գրգռալ, որոտալ։ Громъ роко́четъ—ամպը որոտում է, ամպը գոռում է։

Ро́котъ գ. ա. գրգռոց, որոտում։

Рокъ գ. ա. ճակատագիր, օրհաս || նախասահմանութիւն, վիճակ։

Ро́ликъ գ. ա. փոքրիկ ճախարակ, կոլորվէք։

Роль գ. ի. դեր։

Ро́ля տ. Роль.

Романи́стъ գ. ա. վիպասան։

Романи́чески մ. վիպական կերպով։

Романи́ческій ած. վիպական, վիպասանական։

Рома́нсъ գ. ա. մրմունջ, զուգար երգ։
Романти́змъ գ. ա. վիպականութիւն, վիպական մատենագրութիւն։
Рома́нтикъ գ. ա. վիպական, վիպական մատենագիր։
Романти́ческій ած. վիպական։
Рома́нъ գ. ա. վէպ, վիպասանութիւն։
Рома́шка գ. ի. երիցուկ, անթեմ, խռնձորխոտ, կուծուծի, լուի ծաղիկ. բ.։ — ри́мская—երիցուկ, օշօշ, սպապու լեղի։
Рома́шковый ած. լուի ծաղկի։
Ро́мбовый ած. շեղակյանի։
Ромбоида́льный, —бо́йдный ած. շեղակերպ։
Ромбо́йдъ գ. ա. շեղակերպ մարմին, ռոմբոյիդ։
Ромбоэдръ գ. ա. շեղանիստ, սարանկիւնանիստ, ռոմբոէդր։
Ромбъ գ. ա. շեղակյան, տարանկիւն, ռոմբ։
Ро́менъ գ. ա. անթեմ. բ.։
Ро́мецъ, —микъ, —мо́къ տ. Ромъ.
Ромъ գ. ա. շաքարօղի, ռոմ։
Рондо́ գ. չ. եռանգ ‖ պարոյր։
Ро́нжа տ. Со́я.
Роня́ть բ. չ. վայր ձգել։
Ропа́ տ. Рапа́.
Ропотли́вость գ. ի. քրթմնջող բնաւորութիւն, թիթեղութիւն։
Ропотли́вый ած. քրթմնջող, տրտնջող։
Ропотни́къ տ. Ропта́тель.
Ро́потный ած. տրտունջի։
Ро́потъ գ. ա., ропта́ніе գ. չ. տրտնջալը, տրտունջ, քրթմնջիւն։
Ропта́тель, —льница գ. տրտնջող, քրթմնջող, շարունակ գանգատող։
Ропта́ть բ. չ. տրտնջալ, քրթմնջել, շարունակ գանգատել։
Роса́ գ. ի. ցօղ։ — вече́рня—շաղ։— со́лнечная—օղիշի, պապակ։
Роси́на, —си́нка գ. ի. ցօղի կաթիլ, ցօղիկ։
Роси́стый ած. ցօղաւէտ, ցօղալից։
Роси́ть բ. ա. ցօղել, շաղել։
Ро́сказни գ. ի. յգ. զուարճալի պատմութիւններ։
Роско́шество գ. չ. ճոխութիւն, շռայլութիւն։
Роско́шествовать բ. չ. ճոխ ապրել, շռայլ ապրել։
Роско́шникъ, —ница գ. ճոխ ապրող, շռայլ ապրող։
Роско́шничать տ. Роско́шествовать.
Роско́шно մ. ճոխ կերպով ‖ շռայլութեամբ։
Роско́шность գ. ի. ճոխութիւն ‖ շռայլութիւն։
Роско́шный ած. ճոխ, շքեղազարդ, շքեղապաճոյճ, պերճաշուք ‖ շռայլ։
Ро́скошь գ. ի. պերճանք, ճոխութիւն ‖ շռայլութիւն։
Ро́слый ած. բարձրահասակ, մեծանձն։
Росни́ца գ. ի. առիւծաթաթ. բ.։
Росно́й ла́донъ գ. ա. շէր, կնդրուկ, ռսպան։
Ро́сный ած. ցօղի։
Росо́лъ տ. Разсо́лъ.
Роспа́шка, ро́спашь տ. Распа́шка.
Роспи́ска գ. ի. ստացագիր։
Ро́спись գ. ի. ցուցակ։
Ро́спуски գ. ա. յգ. սայլակառք, երկայն սայլակառք։
Ро́спускъ գ. ա. արձակում, հեռացնելը, արձակուրդ։
Ро́спустъ գ. ա. ապահարզան, կնոջից բաժանուելը։
Россома́ха գ. ի. շատակեր. կ.։
Россома́шій, —ма́шечій ած. շատակեր կենդանու։
Ростби́фъ գ. ա. ռոստբիֆ, ջրայի խորոված եզի մսից։
Ро́стверкъ գ. ա. գերաններ (երբեմն երբե տան հիմք ծառայող)։
Рости́, —ти́ть տ. Расти́, —ти́ть.

Ро́стить բ. ն. բուսցնել, աճեցնել, ծըլեցնել։ —ся բ. ա. բուսնել։

Ростко́вый ած. բողբոջի։

Ростово́й ած. տոկոսի, շահի, վաշխի։

Ростовщи́къ, —щи́ца գ. վաշխառու,

Ростовщи́чій ած. վաշխառուի։

Росто́къ գ. ա. ծիլ, ծիղ, բողբոջ, ընձյուղ։

Ро́стополь գ. ի. ջրերի յորդութիւնների միջոցը։

Росторо́нша գ. ի. Աստուածածնայ ճանկ. բ.։

Ростро́гъ գ. ա. լերդախոտ, դարաւշ. բ.։

Ростъ գ. ա. հասակ, բարձրութիւն ‖ վաշխ, տոկոսիք։

Ро́схмелъ, —мѣль գ. ի. հարբեցողութեան սկիզբն։

Рота́ գ. ի. երդում, հաւատացնելը։

Ро́та գ. ի. վաշտ (զօրքի)։

Ро́тикъ գ. ա. բերանիկ, փոքր բերան։

Роти́ще գ. ա. մեծ բերան, լայն բերան։

Ро́тмистръ գ. ա. հազարապետ հեծելազօրքի։

Ро́тный ած. վաշտի։ — команди́ръ — վաշտապետ։

Ро́товый ած. բերանի։

Ротозѣ́й, —ѣ́йка գ. բաց բերան, բերանաբաց մարդ։

Ротозѣ́йничать բ. չ. բացբերանութիւն անել։

Ротозѣ́йство գ. չ. բացբերանութիւն, բերանաբացութիւն։

Ротозѣ́нить տ. Ротозѣ́йничать.

Ротозѣ́я տ. Ротозѣ́й.

Рото́къ գ. ա. փոքր բերան, բերանիկ։

Рото́нда գ. ի. գմբէթաւոր հովանոց (պարտէզների մէջ եայլն)։

Рототни́къ տ. Подмаре́нникъ.

Ротъ գ. ա. բերան։

Ро́хля գ. ի. թմբած, չմար, դանդաղաշարժ (մարդ)։

Ро́ща, —щица գ. ի. ծառաստան, ծառաստանիկ, անտառակ։ — па́льмовая — արմաւաստան։

Роще́ніе գ. չ. աճեցնելը։

Ро́щинскій ած. անտառակի, ծառաստանի։

Рояли́змъ գ. ա. թագաւորականութիւն, հաւատարմութիւն թագաւորական իշխանութեան։

Рояли́стъ գ. ա. կուսակից թագաւորի, թագաւորական։

Роя́ль գ. ա. դաշնամուր, րոյալ։

Рта́читься բ. ա. խրտնել, տաքանալ (ձի)։

Рта́чливый ած. շատ տաքցող, խրտնող, խրտան։

Рти́ще տ. Роти́ще.

Рто́вый ած. բերանի։

Рту́тистый ած. բաղմանդիկի։

Рту́тить բ. ն. սնդկապօղել։

Рту́тный ած. սնդիկէ ‖ սնդիկի։

Ртуть գ. ի. սնդիկ, ժիպակ, ջիվա (հեղուկ մետաղ)։

Рту́ченіе գ. չ. սնդկապօղելը, սնդկապօղում։

Руба́ка գ. ի. վարժ սուսերամարտ։

Руба́нокъ գ. ա. քերիչ, հարթիչ։

Руба́ночный ած. քերիչի, հարթիչի։

Руба́нъ տ. Руба́нокъ.

Руба́ха գ. ի. շապիկ։

Руба́чъ տ. Руба́ка.

Рубашёнка գ. ի. անճոռնի շապիկ։

Руба́шечка գ. ի. փոքր շապիկ։

Руба́шечный ած. շապիկի։

Руба́шища գ. ի. մեծ շապիկ։

Руба́шка գ. ի. շապիկ ‖ ընկերք (նորածին երեխայի)։

Рубе́жный ած. միջասահմանի։

Рубе́жъ գ. ա. միջասահման, կռւար։

Ру́бель, —бе́ль գ. ա. հարթիչ գլան, ջանդարայ։

Рубе́цъ գ. ա. սպի, նշան, ճանկրթուկ, երաշխէպք, վէտ ‖ բոլորակը ‖ քառակերթ, թափան (եզի ստամոքսի մի մասը)։

Рубидій գ. ա. ռուբիդի (քիմ. պարզ մարմին)։

Рубинный ած. կարկեհանի, սուտակի։

Рубиновый ած. կարկեհանի ‖ կարկեհանից շինած։

Рубинъ գ. ա. կարկեհան, սուտակ։

Рубить բ. ն. կտրել, ջարդել ‖ լփել (կըտաւեղէնների եզերքները կարել)։ —ся բ. ա. կտրուել, ջարդուել։

Рубленный ած. կտրուած, կտրտուած, ջարդուած։

Рубище գ. չ. ձորձ, քուրձ։

Рубищный ած. ձորձի, քուրձի։

Рубка գ. ի. կտրելը, կտրուածք։

Рублёвикъ գ. ա. մանէթանոց։

Рублёвый ած. մանէթի։

Рубль, рубликъ գ. ա. մանէթ, ռուբլի։

Рубрика գ. ի. բաժանմունք, մաս (գրքի)։

Рубцеватый ած. խազերով ծածկուած։

Рубцы գ. ա. յգ. խախացոց։

Рубчатый ած. փոսիկներով։

Рубчикъ գ. ա. վէտ — сѣмени — մէջք հատիկի (պտղատիկների)։

Руга գ. ի. (стѣнная) քարփեզենայ. ե.։

Руганіе գ. չ. հայհոյելը։

Руганный ած. հայհոյած, հայհոյուած։

Ругань տ. Ругательство.

Ругатель, —льница գ. հայհոյող։

Ругательно մ. հայհոյական կերպով։

Ругательный ած. հայհոյական։

Ругательство գ. չ. հայհոյութիւն ‖ հայհոյանք, լուտանք, յիշոց։

Ругать բ. ն. հայհոյել։ —ся բ. ա. միմեանց հայհոյել։

Ругнуть բ. ն. հայհոյել, յիշոց տալ։

Руда գ. ի. հանք, բով, հանածոյ։

Руденѣть բ. ն. հանք դառնալ, բիւրեղանալ։

Рудникъ գ. ա. բով, հանք։

Рудничный ած. բովի, հանքի։

Рудный ած. հանքի, մետաղի։

Рудожёлтый ած. կարմրադեղին։

Рудоискатель գ. ա. հանք որոնող։

Рудокопный ած. հանքահանի։

Рудокопня գ. ի. հանք։

Рудокопъ, —пщикъ գ. ա. հանքահան։

Рудокопъ տ. Рудокопня.

Рудомётка գ. ի. արիւն առնող (օգնական կին բժշկի և այլն)։

Рудомётный ած. երակահատ, արիւն առնող։

Рудомётъ գ. ա. երակահատ (մարդ)։

Рудопромывательный ած. հանքամաքրիչ։

Рудоразборщикъ գ. ա. հանք որոշող։

Рудословный ած. հանքաբանական։

Рудословъ գ. ա. հանքաբան։

Рудотвореніе գ. չ. բիւրեղացում։

Рудотворить բ. ն. բիւրեղացնել։

Рудянить բ. ն. արիւնոտել։

Рудяный ած. արիւնոտ։

Ружейникъ գ. ա. հրացան շինող, հրացանագործ։

Ружейный ած. հրացանի։

Ружейня գ. ի. հրացան պահելու տեղ։

Ружьё, —жьецо գ. չ. հրացան։ — духовое — օդական հրացան։

Рука գ. ի. ձեռ, ձեռք, թաթ։

Рукавецъ գ. ա. փոքր թևնոց։

Рукавица գ. ի. թաթպան, ձեռնոց, թևնոց։

Рукавичникъ գ. ա. թևնոց կարող։

Рукавичный ած. թևնոցի։

Руковище գ. չ. մեծ թևնոց։

Рукавный ած. թևնոցի։

Рукавъ գ. ա. թևնոց ‖ թևնոց ստամոքսի (եզի և այլն)։ — маточный — հեշտոց։

Рукастый ած. զօրեղ թևերով, մեծաթև։

Рукобитье գ. չ. պոռնգ, չրտոց։

Рукоблагословленіе գ. չ. ձեռնադրութիւն։

Рукоблудіе գ. չ. մարմնաշարժութիւն։

Рукоблу́дникъ գ. ա. մարմնաշարժ (մարդ)։

Рукоблу́дный ած. մարմնաշարժութեան։

Рукоблу́дство տ. Рукоблу́діе.

Рукоблу́дствовать բ. չ. մարմնաշարժութեամբ պարապել։

Руководи́тель, —льница գ. առաջնորդող, առաջնորդ, ուղեցոյց, պարագլուխ։

Руководи́тельный ած. առաջնորդողի, ուղեցոյցի։

Руководи́тельство գ. չ. առաջնորդութիւն, նախաձեռնութիւն։

Руководи́тельствовать տ. Руково́дствовать.

Руководи́ть տ. Руково́дствовать.

Руково́дственный տ. Руководи́тельный.

Руково́дство գ. չ. առաջնորդութիւն, ուղեցոյց || հրահանգ։

Руково́дствовать բ. ն. առաջնորդել։ —ся բ. ա. առաջնորդուել։

Рукогада́ніе գ. չ. ձեռնահմայութիւն, փալչութիւն։

Рукогада́тель, —льница գ. ձեռնահմայ, փալչի։

Рукодѣ́ліе, —дѣ́лье գ. չ. ձեռագործութիւն։

Рукодѣ́льникъ, —льница գ. ձեռագէտ, ձեռագործութեամբ պարապող։

Рукодѣ́льничать բ. չ. ձեռագործութեամբ պարապել։

Рукодѣ́льность գ. ի. ձեռակերտութիւն, ճարտարութիւն։

Рукодѣ́льный ած. ձեռագործ, ձեռակերտ։

Рукокры́лый ած. թեւոտն։ —лое живо́тное—թեւոտն կենդանի։

Рукомо́йникъ, —ничекъ գ. ա. լուացարան, լուացուելու թաս։

Рукопа́шный ած. ձեռքի, մուշտու։ — бой—մուշտակռիւ։

Ру́копашь գ. ի. մուշտակռիւ, կռփամարտ։

Рукопи́сный ած. ձեռագիր։

Ру́копись գ. ի. ձեռագիր, գրչագիր (գիրք եայլն)։

Рукоплеска́ніе գ. չ. ծափահարութիւն։

Рукоплеска́тель գ. ա. ծափահարող։

Рукоплеска́тельный ած. ծափահարութեան։

Рукоплеска́ть բ. չ. ծափահարել։

Рукополага́ть, —положи́ть բ. ն. ձեռնադրել։ —ся բ. ա. ձեռնադրուել։

Рукоположе́ніе գ. չ. ձեռնադրութիւն։

Рукополо́жённый ած. ձեռնադրուած, ձեռնադրած։

Рукоположи́ть տ. Рукополага́ть.

Рукоприкла́дство գ. չ. ստորագրութիւն, վաւերացում, ձեռք քաշելը։

Рукоприкла́дствовать բ. չ. ստորագրել։

Рукоприкла́дчикъ, —чица գ. ստորագրող, ձեռք դնող, ձեռք քաշող։

Рукоприкла́дываніе տ. Рукоприкла́дство.

Рукотво́рный, —творённый ած. ձեռակերտ։

Рукоцвѣ́тъ գ. ա. շահոկրակ, մեմփածաղիկ. բ.։

Рукоя́ть, —тка գ. ի. կոթ, մեղեխ, բռնատեղ, դաստապան || մաճ, կոթ։

Рула́да գ. ի. դեղգեղանք, գլգլունք, կլկլոց (ձայնի)։

Рулево́й ած., գ. ա. ղեկավար։

Руле́тка գ. ի. անուախաղ, րուլէտ։

Руле́точка տ. Руле́тка.

Руле́точный ած. անուախաղի։

Руль գ. ա. ղեկ, ղեակ || քեղի։

Ру́льный ած. ղեկի։

Ру́ля գ. ի. ծխախոտի պատառ, թութունի դաստա։

Румбъ գ. ա. հողմացոյց, հողմագիծ (կողմնացոյցի)։

Ру́мпель գ. ա. լծակ ղեկի։

Румя́на գ. ի. այծալեզու. բ.։
Румя́неніе գ. չ. կարմիր քսելը։
Румя́ненный ած. կարմրած, կարմիր քսուած։
Румя́нецъ գ. ա. կարմրութիւն։
Румя́нить, на— բ. ն. կարմրեցնել, կարմիր քսել։ —ся բ. ա. կարմրել, կարմիր քսուել։
Румя́нка տ. Румя́на.
Румя́ность գ. ի. կարմրութիւն։
Румя́нце գ. չ. — ти́течное—պտկի ծիր, պտուկ։
Румя́ны գ. ի. յգ. սնգոյր, շպար։
Румя́ный ած. կարմիր, կարմրացայտ, կարմրափայլ։
Румя́нѣть բ. չ. կարմրել։
Рундъ գ. ա. շրջապտոյտ (զինուորական պահապաններին վերահսկելու համար)։
Ру́нистый ած. գեղմնաւոր, ասրալից։
Ру́нный ած. բրդի, գեղմի։
Руно́ գ. չ. բուրդ, գեղմն || երամ ձկների, գլաթ։
Рупа́зъ գ. ա. վիմաշաղախ։
Ру́поръ գ. ա. խօսափող (նաւավարների)։
Руса́къ գ. ա. շէկ նապաստակ։
Руса́лка գ. ի. յաւերժահարս (ջրի)։
Руса́чій ած. շէկ նապաստակի։
Ру́сленникъ գ. ա. կխաս եփելու տեղ։
Ру́сло գ. չ. տաշտ (գետի), ձորուղի։
Русоборо́дый ած. շիկամօրուս։
Русова́тый ած. շէկ, շիկագոյն։
Ру́сый ած. շէկ, խարտեաշ, խարտիշագեղ։
Русѣ́ть բ. չ. շէկնալ։
Ру́та գ. ի. փեգենայ. բ.։
Рути́на գ. ի. սովորութիւն, վարժութիւն։
Рутинёръ գ. ա. ըստ սովորութեան գործող։
Ру́тный ած. փեգենայի։
Ру́хлость գ. ի. փխրունութիւն։
Ру́хлый ած. փխրուն։
Рухлѣ́ть գ. ի. փուխրանալ։
Ру́хлядной ած. գ. ա. կահավէտ (վանքի)։
Ру́хлядный ած. կահ-կարասիքի։
Ру́хлядь գ. ի. կահ-կարասիք։
Рухля́къ գ. ա. մարգ, կրախառն կաւ։
Ру́хнуть, —ся բ. փլչել, քանդուել, ընկնել || մեռնել։
Ру́хрика գ. ի. սուսր։
Руча́тель, —льница գ. երաշխաւոր։
Руча́тельный ած. երաշխաւորական։
Руча́тельство գ. չ. երաշխաւորութիւն։
Руча́ться, по— բ. ա. երաշխաւորել, երաշխաւոր լինել։
Ручево́й տ. Руче́йный.
Ручеёкъ գ. ա. առուակ։
Руче́й գ. ա. առու։
Ручёнка գ. ի. ձեռնիկ, թաթիկ։
Ручи́ща գ. ի. ահագին ձեռք։
Ру́чка գ. ի. թաթիկ, փոքր ձեռք || կոթ։ — пера́—գրչակոթ — безъ ру́чки—անկոթ, կոթատ։ Съ ру́чкою—կոթուն, կոթաւոր։
Ручни́къ գ. ա. ուրիշի տեղ ստորագրող կամ ձեռք քաշող || ձեռքի մուրճ։
Ручни́ца գ. ի. թեթև հրացան։
Ручно́й ած. ձեռնի, ձեռքի || թևի || ընտել, մարդընտել, անտառուն։
Ручнѣ́ть բ. չ. ընտանի դառնալ, սովորել (կենդ., թռչ.)։
Ручьи́стый ած. առուակի նման հոսող։
Ручьи́ться բ. ա. առուակ կազմել։
Ру́шалка գ. ի. գինդ, գինկ (ջրաղացի աղացի)։
Ру́шать բ. ն. կտորել, մանրել։
Ру́шеніе գ. չ. մանրելը, կտորելը || քանդելը, փլեցնելը։
Ру́шеный ած. քանդուած, կործանուած։
Руши́тель, —льница գ. քանդող, աւերող, կործանող։
Ру́шить բ. ն. քանդել, աւերել, կործանել, փլեցնել։ —ся բ. ա. քանդուել,

կործանուել, փչել, փլել։

Рыба գ. ի. ձուկ, ձուկն։ — брюхоперая—որովայնաթև ձուկ։ — крылатая—թռչկան ձուկ։

Рыбакъ գ. ա. ձկնորս։

Рыбарскій տ. Рыбацкій.

Рыбарство տ. Рыболовство.

Рыбарь գ. ա. ձկնորս։

Рыбацкій, —бачій ած. ձկնորսի։

Рыбачка գ. ի. ձկնորս կին։

Рыбенный ած. ձկան, ձկի։

Рыбистый ած. ձկնառատ։

Рыбица գ. ի. ձուկ։

Рыбища գ. ի. ահագին ձուկ։

Рыбій ած. ձկի, ձկան։ — клей—ձկան սոսինձ։

Рыбка գ. ի. ձկնիկ, փոքրիկ ձուկ։

Рыбный ած. ձկան, ձկի։ —ная ловля—ձկնորսութիւն։

Рыбоводство գ. չ. ձուկ աճեցնելը։

Рыболовный ած. ձկնորսութեան։

Рыболовство գ. չ. ձկնորսութիւն։

Рыболовъ գ. ա. ձկնորս։ — морской —տարմորոր. թ.։

Рыбопромышленникъ գ. ա. ձկնավաճառ։

Рыбопромышленность գ. ի. ձկնավաճառութիւն։

Рыбопромышленный ած. ձկնավաճառութեան վերաբերեալ։

Рыбоѣдъ գ. ա. ձկնասէր, ձկնակեր, ձկով կերակրուող։

Рыбоядéніе գ. չ. ձկնակերութիւն, ձուկ ուտելը։

Рыбы գ. ի. յգ. Ձուկն (աստեղատուն)։

Рыганіе տ. Рыгота.

Рыгать, —гнуть բ. չ. զկռտալ։

Рыгаться բ. ա. բերնից հոտ գալ։

Рыгота գ. ի. զկռտոց։

Рыданіе գ. չ. հեծութիւն, հեծկլտանք, հեկեկանք, հառաչանք, հեծկլտոց || || կոծ, սուգ։

Рыдательный ած. հառաչանքների հետ միացած, հեծկլտոցի հետ։

Рыдать բ. չ. հեծել, հառաչել, կոծել, ողբալ։

Рыжакъ գ. ա. շէկ մարդ։

Рыжебородый ած. շիկամօրուս, խարտեշամօրուս։

Рыжеватость գ. ի. շէկութիւն, խարտեաշութիւն։

Рыжеватый ած. շիկորակ, շէկ։

Рыжеволосый ած. շիկահեր, շիկամազ, խարտեշահեր։

Рыженькій ած. փոքր ինչ շէկ, շէկլիկ։

Рыжесть գ. ի. շէկութիւն։

Рыжёхонекъ ած. խիստ շէկ։

Рыжечалый ած. չալ, աշխէտ։

Рыжикъ գ. ա. կոճղիկաւոր սունկ։

Рыжій ած. շէկ, շիկագոյն, շառագոյն || || աշխէտ։

Рыжокъ գ. ա. զկռտոց։

Рыжѣть, по— բ. չ. շէկնալ։

Рыканіе գ. չ. մռնչելը։

Рыкать, —кнуть բ. չ. մռնչել։

Рыкъ տ. Рыканіе.

Рылейный ած. սազի։

Рылейщикъ, —щица գ. սազ (նուագ.)։

Рыло գ. չ. ցռուկ, դունչ։

Рыльникъ գ. ա. առխծագռուկ. բ.։

Рыльный ած. դնչի, ցռուկի։

Рыльце գ. չ. փոքր ցռուկ || քիթ, ծայր, դունչ, բերանիկ (ամանի) || սալի, կնիք (բոյսի)։

Рылѣ գ. ի. յգ. սազ։

Рылястый ած. մեծացռուկ, մեծադունչ, մեծ դնչով։

Рында գ. ի. ճաշի զանգակ (նաւի) || || թիկնապահ, զինակիր || չորչոփ կին։

Рынокъ գ. ա. հրապարակ, շուկայ, բազար։

Рыночный ած. բազարի, շուկայի, հրապարակի։

Рынуться բ. ա. վրայ պրծնել, վրայ ընկնել։

Рыса́къ, —чёкъ գ. ա. տրապընթաց ձի։
Рысёнокъ գ. ա. լուսանի կամ քաւթառի ձագ։
Рыси́стый ած. տրապընթաց։
Ры́сій ած. քաւթառի, լուսանի։
Ры́сканіе գ. չ. արշաւելը, վազվզելը։
Ры́скать բ. չ. վազվզել, արշաւել։
Рыскли́вый ած. վազվզող։
Рыску́нъ, —ку́нья գ. վազվզող, քարշ եկող (մարդ)։
Рыску́чій ած. արագավազ (շուն)։
Рыскъ գ. ա. տրապընթացութիւն։
Рысь գ. ի. քաւթառ, լուսան. կ.։
Ры́твина գ. ի. հեղեղատ, հեղեղատի փոս։
Ры́твинный ած. շատ փոսերով, փոս-փոս։
Ры́тіе գ. չ. փորելը, պեղելը։
Ры́тый ած. փորած, բրած, պեղած։
Рыть բ. ն. փորել, բրել, պեղել։
Ры́ться բ. մ. փորփրել, խրուել, պտրել։
Ры́хлить, из— բ. ն. փափկացնել, փուխր անել (փորփրելով)։
Рыхлова́тый ած. փխրուն, փափուկ։
Ры́хлость գ. ի. փխրութիւն, փխրունութիւն, փխրականութիւն։
Ры́хлый ած. փուխր, փխրուն։
Рыхлѣ́ть բ. չ. փխրել, փխրուն դառնալ։
Ры́царски մ. ասպետի նման, ազնուաբար։
Ры́царскій ած. ասպետական։
Ры́царь գ. ա. ասպետ։
Рыча́гъ, —чажёкъ գ. ա. լծակ։ — криво́й—կոր լծակ։ — лома́нный—արմկաձև կամ բեկեալ լծակ։
Рыча́жный ած. լծակաւոր || լծակի։
Рыча́ніе, —ча́ть տ. Рыка́ніе, Рыка́ть.
Рья́ность գ. ի. դիւրագրգռութիւն։
Рья́ный ած. դիւրագրգիռ։
Рѣ́денькій տ. Рѣдкій.
Рѣ́дечка տ. Рѣдька.
Рѣ́дечный ած. բողկի։
Рѣдизна́, —дина́ գ. ի. անօսրութիւն, նօսրութիւն։
Рѣди́ть բ. ն. անօսրացնել, նօսրացնել։
Рѣдкій ած. անօսր, անխիտ || նօսր, ցանցառ, ցանցառակ || հազուագիւտ, չնաշխարհիկ, ազնիւ, ընտիր, հազուադէպ, անգիւտ։
Рѣдко մ. շատ ուշ-ուշ, սակաւ անգամ։
Рѣдкова́тый ած. փոքր ինչ ուշ-ուշ։
Рѣдковоло́сый ած. նօսր մազերով, ցանցառ մազերով, նօսրահեր։
Рѣдкостный ած. հազուագիւտ։
Рѣдкость գ. ի. անօսրութիւն, նօսրութիւն, ցանցառութիւն || սակաւութիւն || հազուագիւտ իր։
Рѣдни́на գ. ի. նօսր կտաւ։
Рѣдни́нный ած. նօսր կտաւի։
Рѣдь տ. Рѣдни́на.
Рѣдька գ. ի. բողկ։
Рѣдько́вникъ, рѣдько́вня գ. բողկի թեր, բողկի փերթ։
Рѣдьчища գ. ի. խոշոր բողկ։
Рѣдѣть բ. չ. անօսրանալ, նօսրանալ։
Рѣже մ. աւելի սակաւ։
Рѣжу́ха գ. ի. արտակ, ջրակոտեմ. բ. — водяна́я—սուսամբար, նամամ. բ.
Рѣза́ка գ. ի. կտրող, կտրելու սկրող։
Рѣза́къ, —зачёкъ գ. ա. կտրող, կտրիչ (հիւսների եայն) հատոց, յատոց, ցաքատ, մանգաղակ || ձեւիչ (արօրի)։
Рѣзальщикъ գ. ա. միս ջարդող։
Рѣзаніе գ. չ. կտրելը, ջարդելը։
Рѣзанный ած. կտրուած || մորթուած։
Рѣзать, рѣзывать բ. ն. կտրել || ջարդել || մորթել, սպանել։ —ся բ. մ. կտրուել || մորթուել։
Рѣзви́ться բ. մ. ուրախանալ, զուարճանալ։
Рѣзво մ. կայտառութեամբ, ժիր։
Рѣзвость գ. ի. կայտառութիւն, ժրութիւն։
Рѣзву́нъ, —ву́нья գ. կայտառ (մարդ)

Рѣзву́шка գ. ի. կայտառ (աղջիկ և այլն)։
Рѣзвый ած. կայտառ, առոյգ, անհանգիստ, խաղասէր։
Рѣзвя́къ, —ву́ха տ. Рѣзву́нъ.
Рѣзе́цъ գ. ա. կտրոց, հատոց, դանակ || կտրիչատամ, առաջնատամ։ — ковáльный—դանակ։
Рѣзка գ. ի. կտրելը, կտրուածք։
Рѣзкій ած. սուր, հատու, սաստիկ || խիստ || ժանտ։
Рѣзко մ. սուր կերպով, անախորժ կերպով։
Рѣзкость գ. ի. կտրողականութիւն, ժանտութիւն։
Рѣзна́я ած. գ. ի. փորագրանոց։
Рѣзни́къ գ. ա. մսավաճառ, մսագործ, ղասապ։
Рѣзни́ца գ. ի. սպանդանոց։
Рѣзно́й ած. փորուած, քանդակուած։
Рѣзня́ գ. ի. կոտորած, ջարդ։
Рѣзчи́къ տ. Рѣщи́къ.
Рѣзь գ. ի. կտրոց, գալարում (որովայնի), սանձու։
Рѣзьба́ գ. ի. փորագրութիւն, քանդակագործութիւն || քանդակ, դրուագ։
Рѣка́ գ. ի. գետ։ — судохóдная—նաւագնաց գետ։
Рѣкостáвъ գ. ա. գետերի սառչելու միջոց։
Рѣпа գ. ի. շաղգամ, գոնգեղ. բ.։ — полевáя—կաղամբաբողկ։
Рѣпица գ. ի. պոչի ոսկոր (կենդանիների)։
Рѣпища գ. ի. խոշոր շաղգամ։
Рѣпка գ. ի. փոքր շաղգամ։
Рѣпникъ գ. ա. շաղգամի բոյս։
Рѣпный ած. շաղգամի։
Рѣпчатый ած. շաղգամի նման։
Рѣснитчáтый ած. թերթիչաւոր։
Рѣсни́ца գ. ի. թերթիչ, արտեւանունք։
Рѣсни́чный ած. թերթիչի, արտեւանունքի։
Рѣченька գ. ի. գետակ։
Рѣчи́сто մ. ճարտարախօսութեամբ, ճոխաբանութեամբ։
Рѣчи́стый ած. ճարտարախօս, ճոխաբան, բազմաբան, բանեղ։
Рѣчка գ. ի. գետակ։
Рѣчно́й ած. գետային || գետի։
Рѣчь գ. ի. ճառ, բանախօսութիւն։ — трóнная—գահաճառ։
Рѣшáть, —ши́ть, от— բ. ն. վճիռ կտրել, վճռել || որոշել, սահմանել || արձակել։ —ся բ. ա. վճռուել։
Рѣшённый, —шёный ած. վճռուած։
Рѣшено́ բ. վճռուած է։
Рѣше́ніе գ. չ. վճիռ, վճռահատութիւն || լուծում։
Рѣше́тина գ. ի. կաւար, մաղ։
Рѣшети́ть, об— բ. ն. կաւարել, մաղել։
Рѣшети́ще գ. չ. մեծ մաղ։
Рѣшётка, —точка գ. ի. վանդակ || վանդակապատ || — въ сóтахъ—փեթակ, մեղուանոց։
Рѣше́тникъ գ. ա. մաղ շինող, մաղագործ։
Рѣшётный ած. կաւարի, մաղի։
Рѣшето́ գ. չ. փոկէ մաղ, խալբալ, մաղ, նքոյլ։
Рѣшёточка տ. Рѣшётка.
Рѣшёточный ած. մաղի, կաւարի։
Рѣшетцо́ գ. չ. փոքր մաղ։
Рѣшётчатый ած. ծակոտկէն, ցանցաձև։ —тая кость—ցանցոսկր։
Рѣши́мость գ. ի. վճռականութիւն։
Рѣши́тель, —льница գ. վճռող || լուծող։
Рѣши́тельно մ. վճռաբար, վճռականօրէն։
Рѣши́тельность գ. ի. վճռականութիւն, վստահութիւն։
Рѣши́тельный ած. վճռական, վստահ։
Рѣши́ть տ. Рѣшáть.
Рѣщи́къ գ. ա. փորագրող, քանդակող։
Рѣять բ. չ. արագ հոսել, ներս թափել || թռչել (հաւ)։ —ся բ. ա. ներս թափուել։

Рюми́ть բ. չ. ծ. լալ։
Рю́мища տ. Рю́мка.
Рю́мка գ. ի. ըմպանակ, ըմպակ, կլթղայ, կլթխայ։
Рю́мочка գ. ի. կլթղայ, ըմպանակ։
Рю́мочный ած. ըմպանակի։
Ря́бенькій ած. մնոտ, բաղմամուն։
Ря́бикъ գ. ա. նաւակ։
Ряби́на գ. ի. սին. բ. || մուն։ — кры́мская и́ли садо́вая—սին, սև խուրմայ, խալէգ։
Ряби́нка գ. ի. ապարխոն. բ.։ — ди́кая —մեղուամաշկ, լուլ խոտ։
Ряби́нникъ գ. ա. սին ծառերով ծածկուած տեղ || մոխրագոյն սարեակ. թ.։
Ряби́новка գ. ի. սինէ օշարակ։
Ряби́новый ած. սինէ || սինի։
Ряби́ть բ. ն. նշմարուել։
Ря́бка գ. ի. կաքաւ. թ.։
Рябова́тый տ. Ря́бенькій.
Рябо́й ած. մնոտ || չէչոտ, ծաղկատար, ծաղկադէմ, ծաղկածեծ։
Ря́бость գ. ի. մնոտութիւն։
Ря́бчиковый ած. սալամբի։
Ря́бчикъ գ. ա. դշխոյահաւ, սալամբ, կաքաւ. թ.։
Рябъ տ. Ря́бчикъ.
Рябы́й տ. Рябо́й.
Рябь գ. ի. ծածանում (ջրի երեսի), ծփծփոց։
Рябѣ́ть, по— բ. չ. մնոտել։
Ря́да գ. ի. պայման, դաշնադրութիւն։

Ряди́ть բ. ն. վարձել, հրաւիրել || զարդարուել։ —ся բ. ա. գինը կարել || || զարդարուել։
Ря́дная գ. ի. պայմանագիր։
Ря́дный ած. պայմանագրին համաձայն։
Рядово́й ած. հասարակ, պարզ || հասարակ զինուոր։
Рядо́къ տ. Рядъ.
Ря́домъ, —дко́мъ մ. կարգով, կարգ կարգելով, կողք մօտ։
Ря́дчикъ գ. ա. վարձող, պայման կապող, դաշնագիր, կարգաւորող։
Рядъ գ. ա. կարգ, շարք, դաս || դասակարգութիւն || կրպակների շարք։
Ряже́ніе գ. չ. կերպաւորելը, պայմանաւորելը։
Ря́женый ած. գինը որոշուած || զարդարուած։
Ря́пуха, ря́пушка գ. ի. միւեննէս ձուկ։
Ря́пушій ած. միւեննէս ձկան։
Ря́са, —ска գ. ի. վերարկու (հոգևորականների), լօդիկ։
Ря́сна գ. ի. մանեակ, վզնոց, բոզմայ։
Ря́сный ած. վերարկուի, լօդիկի։
Рясоно́сецъ գ. ա. վերարկու հագնող (հոգևորական)։
Ря́сочка գ. ի. կարճ վերարկու, փոքրիկ վերարկու։
Ря́ха գ. ի. պճնասէր կին։
Ряхну́ться գ. չ. խելագարուել, խելացնորուել, խելքը թռցնել։

С.

Сабади́лла գ. ի. մկնդեղ. բ.։
Саба́нъ գ. ա. երկանիւ գութան։
Са́белька գ. ի. փոքրիկ սուր։
Са́бельникъ գ. ա. լուրջ շուշան, հերիկ. բ.։
Са́бельный ած. թրի, սրի, սուսերի։

Са́блища գ. ի.ահագին սուր։
Са́бля գ. ի. սուր, թուր։
Сабу́рный, —ровый ած. հալուէի։
Сабу́ръ գ. ա. հալուէ, ալգայ. բ.։
Са́ванна, գ. ի. —нны—պանձապարոտ

ռեղեր (Ամերիկայում)։
Сáванный ած. պատանքի, պատանի։
Сáванъ գ. ա. պատան, պատանք։
Саваóѳъ գ. ա. Տէր Աստուած զօրու-թեանց, Տէր Սաբաօվթ։
Савасіáнна տ. Придорóжникъ.
Сáвка գ. ի. ձմռան բադ. թ.։
Саврáско գ. ա. Ճարտուկ ՃանՃկէն (ձի), ռճ. դէմքը դրու։
Сáга գ. ի. առասպել Սկանդինաւեցոց։
Сáго գ. չ. անհ. սագօ (ուղղակից արմա-ւենու միջուկից ստացած ալիւր)։
Сáговый ած. սագոյի, —вая пáльма— ուղղակից արմաւենի. բ.։
Сагуи́нъ գ.ա. կապիկապիկ, սագուին. կ.։
Сáдикъ գ. ա. պարտէզիկ։
Сади́стый ած. այգեւէտ, բազմայգի։
Сади́тель գ. ա. տնկող , բուսցնող։
Сади́ть տ. Сажáть.
Сади́ться բ. ա., сѣсть բ. չ. նստել || || նստել, իջնել, ցածրանալ || նեղնալ, մտնել (գործուածք)։
Сади́шко գ. ա. անբարեկարգ պարտէզ։
Сади́ще գ. ա. ահագին պարտէզ։
Сáдка գ. ի. տնկելը || նեղնալը, մըտ-նելը (գործուածք) || խոնաւութիւնից սմքելը, կարծրանալը։
Сáдкій ած. նեղցող, մտնող։
Садкóвый ած. թարմ, նոր, թաղա (ձըկ-նարանից)։
Сáднить, о—, с— բ. ն. քերծել, քերել։
Саднó տ. Ссáдина.
Сáднѣть բ. չ. թրծել, այրել։
Садóвникъ գ.ա. պարտիզպան, այգեպան, տնկարկ։ —ница—պարտիզպանուհի։
Садóвничать բ. չ. պարտիզպանութիւն անել, այգեգործութիւն անել։
Садóвническій ած. պարտիզպանի, այ-գեգործի։
Садóвничество գ. չ. պարտիզպանու-թիւն, այգեգործութիւն։
Садóвничій ած. պարտիզպանի, պար-տիզպանին վերաբերեալ։
Садовóдецъ գ. ա. այգեգործ, պարտիզ-պան || ծաղկադարման։
Садовóдственный ած. այգեգործական։
Садовóдство գ. չ. այգեգործութիւն, պարտիզպանութիւն || ծաղկադար-մանութիւն։
Садовóдъ գ. ա. այգեգործ, պարտիզ-պան || ծաղկադարման։
Садóвый ած. այգու, պարտէզի։ — нó-жикъ — յատոցիկ, յատոց, բաղպա-քատ։
Садóкъ գ. ա. ձկնոց, ձկնարան || թռչ-նարան։
Садóчекъ գ. ա. պարտէզիկ։
Садъ գ. ա. այգի, պարտէզ, բուրաստան։ — плодóвый, фруктóвый—մրգաս-տան, այգի, բաղ։
Саéчка տ. Сáйка.
Сáечникъ գ. ա. գլոտկավաճառ, սպի-տակ փափուկ հաց պատրաստող։
Сáечный ած. գլոտկի, սպիտակ փա-փուկ հացի։
Сáжа գ. ի. մուր, ձանձախարիթ։
Сажáлка գ. ի. ձկնարան (նաւակի մի մասը՝ ծակոտկէն շինած) || կանեփի ծղնոտներ թրջելու տեղ։
Сажáльный ած. տնկելու || կանգնե-ցնելու, նստեցնելու։
Сажáльщикъ, —щица գ. նստեցնող || | տնկող։
Сажáніе գ. չ. նստեցնելը, տնկելը։
Сажáть բ. ն. նստեցնել, տնկել։ — подъ караýлъ—բանտարկել — хлѣбы въ печь—հացը հնոցի մէջ դնել։
Сажде́ніе գ. չ. տնկելը։
Саженéцъ գ. ա. տնկուած ծառ, սատե-րով աճող ծառ, տնկուող ծառ (և ոչ սերմով աճող)։
Саже́ніе գ. չ. տնկելը։
Сажённый ած. սաժէնի (երեք արշի-նոցի)։

Саже́нь գ. ի. սաժէն (երեք արշին)։

Саза́нина գ. ի. գետնակի կամ սազանի միս։

Саза́ній ած. գետնակի, սազանի։

Саза́нъ գ. ա. գետնակ, սազան. ձ.։

Са́йга գ. ի. մկիթ. կ.։

Сайга́къ գ. ա. այծեամ անապատի։

Сайга́нъ գ. ա. դարունաձ, այծախոտ. բ.։

Сайга́чій ած. անապատի այծեամի։ — ко́рень—այծախոտ, դարունաձ. բ.։

Са́йка գ. ի. գրտակ, սպիտակ փոքր հաց։

Са́ква գ. ի. քսակ կամ խուրջին (ձիու վրայ), զաշահարգայ։

Са́ккосъ գ. ա. վակաս։

Са́кля գ. ի. տուն, խրճիթ (Կովկասեան լեռնաբնակների)։

Саксу́рки գ. ի. յգ. երկայնագեղմ ոչխարի մորթ։

Сакъ-де-воя́жъ, саквоя́жъ գ. ա. ճանապարհի պարկ։

Сала́зки, — зочки գ. ի. յգ. սահնակ, խաղակ (տղայոց)։

Сала́зочный ած. սահնակի, խաղակի։

Сала́кушка, —куша գ. ի. հրձուկ, ապկեր, անձրուկ. ձ.։

Сала́кушный, —шій ած. հրձուկի։

Салама́ндра գ. ի. սալամանդր. կ.։

Салама́та գ. ի. խաւիծ (կերակուր),

Сала́тникъ գ. ա. աղցանոց, սալաթի աման || սալաթատնկոց։

Сала́тница գ. ի. աման, աղցանոց։

Сала́тный ած. սալաթի, սալատի, աղցանի։ — булдыря́нъ—հաւաղցան. բ.։

Сала́тъ գ. ա. սալատ, սալաթայ, հազար. բ.։

Са́леніе գ. չ. կեղտոտելը, ճենճոտելը, ճարպոտելը։

Са́леный ած. կեղտոտած, ճենճոտած, ճարպոտած։

Сале́пъ գ. ա. ճլղտրուկ, սալեպ. բ.։

Салива́ція գ. ի. փսլնքոտութիւն, թոժինքի վազելը։

Са́лить բ. ն. ճարպոտել, ճենճոտել || կեղտոտել։ —ся բ. ա. ճարպոտուել, ճենճոտուել || կեղտոտուել։

Сали́ческій ած. — зако́нъ—օրէնք (որ արգելում է իգական սեռից գահ բարձրանալու)։

Салици́ровая ած. кислота́—ուռխտական թթուուտ

Салици́тъ գ. ա. ուռխտակ (քիմ.)։

Са́ло գ. չ. ճարպ, ճրագու։

Саломи́на, —ми́нка գ. ի. ծղոտ, ծղնոտ

Саломорѣ́зка գ. ի. յօշիչ, յօշարան։

Сало́нъ գ. ա. հիւրասենեակ, ընդունարան։

Сало́пница գ. ի. կանանց վերարկու կարող։

Сало́пный ած. կանանց վերարկուի։

Сало́пъ գ. ա. կանանց վերարկու։

Салото́пенный ած. — заво́дъ—ճրագու հալելու գործարան, ճարպհալարան։

Салото́пный ած. ճրագու հալելու։

Салото́пня գ. ի. ճրագու հալելու գործարան, ճարպհալարան։

Салото́пъ գ. ա. ճրագու հալող։

Салфе́тка, —точка գ. ի. անձեռոցիկ։

Салфе́точникъ գ. ա. անձեռոցիկ շինող

Салфе́точный ած. անձեռոցիկի։

Са́льдо գ. չ. մնացորդ հաշուի։

Сальдирова́ть բ. ն. հաշիւր կնքել։

Са́льникъ գ. ա. կանթեղ, ճրագ || մակաթաղանթ, ճարպային թաղանթ որովայնի || ճարպոտ կամ եղոտ կերակուր || ճարպաման, ճարպոց։

Са́льничный ած. ճրագի, կանթեղի։

Са́льно մ. ճրագոտ, խիստ ճրագոտ, ճենճոտ։

Са́льность գ. ի. անմաքրութիւն, ճենճոտութիւն։

Са́льный ած. անմաքուր, կեղտոտ։

Са́льный ած. ճրագուի, ճրագոտ, ճենճոտ — ко́рень—ճարպոտ արմատ, շապկխոտակ. բ.։

Салютáція տ. Салю́тъ.

Салютовáть, от— բ. ն. ողջունել (թընդանօթ արձակելով)։

Салю́тъ գ. ա. ողջոյն (թնդանօթ արձակելով)։

Самбу́ковый ած. շամբուկէ || շամբուկի։

Самбу́къ գ. ա. շամբուկ, թանթրուենի. բ.։

Саме́цъ գ. ա. որձ, արու։

Сáмка գ. ի. էգ, քած։ — у птицъ — մարի։

Сáмкинъ ած. էգի, քածի։

Самобесѣ́дованіе գ. չ. առանձնախօսութիւն, ինքն իրան խօսելը։

Самобы́тно մ. ինքնագոյաբար, բնական։

Самобы́тность գ. ի. ինքնագոյութիւն, ինքնութիւն։

Самобы́тный ած. ինքնագոյ, ինքնաստեղծ, անեղ։

Самовáрецъ տ. Самовáрчикъ.

Самовáрный ած. հեշտաեռի, ինքնաեռի։

Самовáрчикъ գ. ա. փոքր հեշտաեռ։

Самовáръ գ. ա. հեշտաեռ, ինքնաեռ, տաւտատակ։

Самови́децъ, —дица գ. ականատես (մարդ)։

Самови́дный ած. (свидѣ́тель) ականատես (վկայ)։

Самовлáствованіе գ. չ. ինքնիշխանութիւն։

Самовлáствовать բ. չ. ինքնիշխել։

Самовлáстецъ, —власти́тель գ. ա. ինքնիշխան (մարդ)։

Самовласти́тельница գ. ի. ինքնիշխան (կին)։

Самовласти́тельство գ. չ. ինքնիշխանութիւն։

Самовлáстіе գ. չ. բացարձակ իշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն։

Самовлáстно մ. ինքնիշխանաբար։

Самовлáстный ած. ինքնիշխան, անձնիշխան, ակրագլուխ։

Самовозгарáніе գ. չ. ինքնաբորբոքում, ինքնաբռնկում։

Самовозгарáтельный ած. ինքնայրող, ինքնաբռնկիչ։

Самово́ліе գ. չ. ինքնակամութիւն, կամայականութիւն։

Самово́льникъ, —ница գ. ինքնակամ, կամակոր (մարդ)։

Самово́льничать բ. չ. ինքնակամութիւն անել։

Самово́льно մ. ինքնակամ կերպով։

Самово́льный ած. ինքնակամ։

Самово́льство գ. չ. ինքնակամութիւն։

Самово́льствовать տ. Самово́льничать.

Самово́льщина գ. ի. ինքնակամ մարդկանց խումբ։

Самоглáсный ած. —ная бу́ква—ձայնաւոր (տառ)։

Самоговоря́щій ած. ինքնախօս։

Самодви́гъ գ. ա. ինքնաշարժ (մեքենայ և այլն)։

Самодви́жность գ. ի. ինքնաշարժութիւն։

Самодви́жный ած. ինքնաշարժ։

Самодержáвецъ գ. ա. ինքնակալ։

Самодержáвіе գ. չ. ինքնակալութիւն։

Самодержáвно մ. ինքնակալութեամբ։

Самодержáвный ած. ինքնակալ, միահեծան։

Самодержáвствовать բ. չ. ինքնակալել, միահեծան թագաւորել։

Самодéржецъ գ. ա. ինքնակալ, միահեծան։ —жица—ինքնակալուհի։

Самодово́льно մ. ինքնաբաւական կերպով։

Самодово́льный ած. ինքնաբաւական, անձնահաճոյ։

Самодово́льство գ. չ. ինքնաբաւականութիւն, ինքնաբաւութիւն, անձնահաճութիւն։

Самоду́вный ած. ինքնաշարժ։ — мѣхъ —ինքնաշարժ փուքս։

Самоду́рство գ. չ., —рь գ. ի. յամառութիւն, յիմարութիւն։

Самоду́ръ գ. ա. յամառ, չհամոզուող (մարդ)։
Самодѣ́йственный ած. ինքնաշարժ։
Самодѣ́льный ած. ինքնակազմ, բնական։
Самодѣ́льщина գ. ի. անարուեստ եւ կամ աշխատանք։
Самозабве́ніе գ. չ. ինքնամոռացութիւն, ինքնիրան մոռանալը։
Самозарожде́ніе գ. չ. ինքնածին սերում։
Самозва́нецъ գ. ա. ինքնակոչ (մարդ)։
Самозва́нство գ. չ. ինքնակոչութիւն, ուրիշի անունով գործելը։
Самозва́нный ած. ինքնակոչ։
Самозвуча́щій ած. ինքնաձայն։
Самойстина գ. ի. զուտ ճշմարտութիւն։
Самолётный ած. — челно́къ—մակոյկ, մաքուք։
Самолётъ գ. ա. լաստանաւ || արագաշարժ իր։
Самоли́чно մ. անձամբ, ինքնին, իւրովին։
Самоли́чность գ. ի. անձնականութիւն, անձնաւորութիւն, ինքնութիւն։
Самоли́чный ած. անձնական, անձամբ։
Самоло́въ գ. ա. թակարդ։
Самолю́бецъ գ. ա. ինքնասէր մարդ։
Самолюби́вый ած. ինքնասէր, անձնասէր, անձնապաշտ։
Самолю́біе գ. չ. ինքնասիրութիւն, անձնասիրութիւն, անձնահաճութիւն։
Самомни́тельный ած. սնափառ։
Самомнѣ́ніе գ. չ. սնափառութիւն։
Самонадѣ́янно մ. յանձնապաստանութեամբ, վստահաբար։
Самонадѣ́янность գ. ի. ինքնավստահութիւն, յանձնապաստանութիւն։
Самонадѣ́янный ած. ինքնավստահ, յանձնապաստան։
Самонра́віе գ. չ. անձնահաճութիւն։
Самонра́вный ած. անձնահաճ։
Самооблада́ніе գ. չ. զգաստութիւն || անձին իշխելը, իրան սանձելը։
Самоотверже́ніе գ. չ. անձնուրացութիւն։
Самопоже́ртвованіе գ. չ. անձնուիրութիւն։
Самопозна́ніе գ. չ. ինքնաճանաչութիւն։
Самопроизво́льно մ. ինքնակամ կերպով։
Самопроизво́льность գ. ի. ինքնակամութիւն, ինքնիշխանութիւն, անձնիշխանութիւն, ինքնագլխութիւն։
Самопроизво́льный ած. ինքնակամ, ինքնիշխան, անձնիշխան, ինքնագլուխ։
Самопря́лка գ. ի. ճախարակ, ջահրա։
Самопря́лочный ած. ճախարակի, ջահրայի։
Самоpо́дка տ. Самоpо́докъ.
Самоpо́дный ած. բնական, բնածին, ինքնաբոյս, բնդածին։ —ное серебро́—մաքուր արծաթ։ — сѣрнокислый стронціа́нъ—երկնաքար։
Самоpо́докъ գ. ա. բնդածին մետաղ, բնիկ մետաղ։
Самоса́дка գ. ի. նստած աղ լճակի (ջուրը գոլորշիանալուց յետոյ)։
Самоса́дочный ած. —ная соль—նստած (աղ, ջրի գոլորշ. յետոյ)։
Самосвѣтя́щійся գ. ի. ինքնալոյս, լուսատու։ —щее́ся тѣло—լուսատու մարմին։
Самоскорѣ́йшій ած. ամենաշուտ։
Самосохране́ніе գ. չ. ինքնապահպանութիւն։
Самостоя́тельно մ. անկախ կերպով, անկախ։
Самостоя́тельность գ. ի. անկախութիւն։
Самостоя́тельный ած. անկախ։
Самосу́дность տ. Самоупра́вство.
Самосу́дный տ. Самоупра́вный.
Самоубі́йственный ած. անձնասպան,

ինքնասպան։

Самоубійство գ. չ. անձնասպանութիւն, ինքնասպանութիւն, բռնամահ։

Самоубійца գ. ը. անձնասպան, ինքնասպան (մարդ)։

Самоувѣренно մ. ինքնավստահութեամբ, անձնավստահութեամբ։

Самоувѣренность գ. է. ինքնավստահութիւն, յանձնապաստանութիւն։

Самоувѣренный ած. ինքնավստահ, յանձնապաստան։

Самоуправленіе գ. չ. ինքնօրինութիւն, ինքնիշխանութիւն։

Самоуправно մ. ինքօրինաբար, ինքնիշխանաբար։

Самоуправный ած. ինքնօրինական, ինքնիշխանական։

Самоуправство գ. չ. ինքնագլուխ կարգադրութիւն, ինքնիշխանաբար վճռելը, կամայականութիւն։

Самоуправствовать բ. չ. կամայականութիւն անել։

Самоучитель գ. ա. ինքնուսոյց գիրք։

Самоучка գ. ը. ինքնուսոյց մարդ, ինքնուս։

Самохвалъ, —хвалка գ. անձնագով, ինքնագով. պարծոտ (մարդ)։

Самохвальный ած. անձնագովական, պարծենկոտ։

Самохвальство գ. չ. անձնագովութիւն, ինքնագովութիւն։

Самохотно մ. ինքնայօժար, ինքնայօժարութեամբ։

Самохотный ած. ինքնայօժար։

Самоцвѣтный ած. բնական գոյնով (գոհար)։

Самочертъ գ. ա. ինքնագիծ (գործիք)։

Самумъ գ. ա. խորշակ, տապախառն հողմ Աֆրիկայի, Սահարայի քամի (հարաւային)։

Самшитовый ած. տոսախից շինած || տոսախի։

Самшитъ գ. ա. տոսախ. բ.։

Самъ ած. և դ. ինքն, նոյնինքն։

Самый ած. նոյն, նոյնիսկ || ամենից, կարի. յոյժ։

Сангвиникъ գ. ա. շատարիւն (մարդ)։

Сангвиническій ած. շատարիւն։

Сандалить բ. ն. սանդալի փայտով ներկուած։

Сандалій, сандалія գ. ա. սանդալակօշիկ, հողաթափ, տ՛ս. նալն։

Сандалъ գ. ա. —льное дерево ճանդան, սանդալի ծառ, կարմիր փայտ։

Сандальный ած. սանդալի փայտից շինած || սանդալի։

Сандараковый ած. ջնարակէ, ջնարախեժէ || ջնարակի, ջնարախէժի։

Сандаракъ գ. ա. ջնարակ, ջնարախէժ։

Сандрикъ գ. ա. զարդարուած ծածկոյթ (լուսամուտի վրայ)։

Сани գ. է. յգ. սահնակ, բալխիր, խզակ։

Санки գ. է. յգ. փոքրիկ սահնակ։

Санкція գ. է. հաստատութիւն օրէնքի բարձրագոյն իշխանութիւնից։

Санникъ գ. ա. սահնակ շինող։

Санничій գ. ա. սահնակների գլխաւոր վերակացու (արքունիքի)։

Санный ած. սահնակի։

Сановито մ. վեհապանծ, վեհաքայլ։

Сановитость գ. է. վեհութիւն, վայելչագեղութիւն || ազնուատոհմութիւն։

Сановитый ած. վայելչագէմ, բարձրահասակ || ազնուատոհմ, հրաշափառ, մեծափառ։

Сановникъ գ. ա. բարձրաստիճան (մարդ)։ —ники— աւագորեայք։

Сановность գ. է. բարձրաստիճանութիւն։

Сановный ած. բարձրաստիճանութեան։

Саночный ած. սահնակի, խզակի։

Санскритскій ած. — языкъ— սանսկրիտ լեզու, հին լեզու հնդկաց։

Сансуализмъ, сенсуализмъ գ. ա. զգ-

զգայաւորութիւն || զգայասիրութիւն, հեշտասիրութիւն։

Сантиграмъ գ. ա. հարիւրերորդա-գրամ։

Сантиметръ գ. ա. հարիւրերորդամետր։

Сантимъ գ. ա. հարիւրերորդ մասն (ֆրանկի). սանտիմ (դրամ)։

Сантиментальность գ. ի. արուեստական խանդաղատութիւն, զգայնութիւն։

Санъ գ. ա. բարձր աստիճան, բարձր պաշտօն։

Сапа գ. ի. խրամատ (թշնամուց ծածկուելու համար՝ բերդին մօտենալուց)։

Сапажу գ. ա. անփ. սապաժու (կապիկ)։

Сапёрный ած. ռահահորդի, խրամահատի։

Сапёръ գ. ա. ռահահորդ, խրամահատ զինուոր։

Сапировать բ. ն. խրամատել։

Сапировка գ. ի. խրամատութիւն։

Сапогъ, —жёкъ գ. ա. կօշիկ։

Сапожишко գ. ա. անձոռնի կօշիկ։

Сапожище գ. ա. ահագին կօշիկ։

Сапожникъ գ. ա. կօշկակար։

Сапожница գ. ի. կօշկակար կին։

Сапожничать բ. չ. կօշկակարութիւն անել։

Сапожническій ած. կօշկակարի։

Сапожничество գ. չ. կօշկակարութիւն։

Сапожничиха գ. ի. կօշկակարի կին։

Сапожничій տ. Сапожническій.

Сапожный ած. կօշիկի։

Сапунъ տ. Сопунъ.

Сапфирный, —ровый ած. շափիւղայից շինած || շափիւղայի։

Сапфиръ գ. ա. շափիւղայ, կորունդ (քար)։

Сапъ գ. ա. քերքէշ, ռուֆիս (ձիու ախտ)։

Сапѣніе գ. չ. խռկալը, խռկոց, խորդիւն։

Сапѣть բ. չ. խռկալ, խորդալ։

Сарай, —раецъ, —райчикъ գ. ա. համբարանոց, չարդախ։ — для телѣгъ — սայլատուն, սայլակայան, կառատուն։

Сарайный ած. համբարանոցի || կառատանի։

Сарайчикъ տ. Сарай.

Сараище գ. ա. մեծ համբարանոց։

Сарана գ. ի. արքայածաղիկ, շուշան || արմատ շուշան ծաղկի։

Саранча գ. ի. մորեխ, մարախ։

Сарафанецъ տ. Сарафанъ.

Сарафанный ած. սարաֆանի։

Сарафанъ գ. ա. սարաֆան, վերնաշապիկ (գեղջ ռուս կանանց)։

Сарачинскій ած. —ское пшено — բրինձ։

Сардель գ. ի. ազկեր, հրձուկ, թառ։

Сардина, —динка, գ. ի. —динъ գ. ա. Սարդինայի ազկեր. ձ.։

Сардониксъ գ. ա. սարդեղունգ, սարդիոն, սարդօնիկ (քար)։

Сардонически մ. հեգնօրէն ծաղրով || սարդօնեան ծաղրով։

Сардоническій ած. հեգնական ծաղր || սարդօնեան ծաղր։

Саржа գ. ի. սատառուցու, սատառի սարժ։

Саржевый ած. սարժի։

Сарказмъ գ. ա. երգիծաբանութիւն, այպանութիւն, կծու խօսքեր։

Саркастическій ած. երգիծաբանական, այպանական։

Саркофагъ գ. ա. մահարձան, շիրիմ։

Саромникъ, —ница տ. Срамникъ, —ница.

Саромный տ. Срамный.

Сарсапариль գ. ի. սասսապարիլ. բ.։

Сарсапарильный ած. սասսապարիլի։

Сарычъ գ. ա. մօրական ցին. թ.։

Сассапариль, —рильный տ. Сарсапариль, —льный.

Сассафрасовый ած. Ամերիկեան սարդենու։

Сассафрасъ գ. ա. սարդենի Ամերիկեան,

սասաֆրաս. բ.։

Сатана́ գ. ա. սատանայ, դև, այս։

Сатани́нскій ած. սատանայական, դիւական։

Сати́нъ գ. ա. սատին (կերպաս)։

Сати́ра գ. ի. երգիծաբանութիւն (գրուած)։

Сати́рикъ գ. ա. երգիծաբան (գրող)։

Сатири́чески մ. երգիծաբանօրէն։

Сатири́ческій ած. երգիծաբանական։

Сати́ръ գ. ա. մեծ արգօս (թիթեռն) || || այծամարդ (դիցաբանական)։

Сатисфа́кція գ. ի. բաւականութիւն, հատուցում (թշնամու)։

Сатра́пскій ած. նախարարական, մարզպանական։

Сатра́пъ գ. ա. մարզպան, սատրապ, նախարար հին պարսկաց։

Сату́рновъ ած. Սատուրնոսի։

Сату́рнъ գ. ա. Սատուրնոս (մոլորակ)։

Сафи́ръ գ. ա. շափիւղայ, սափիր։

Сафло́ръ գ. ա. վայրի քրքում. բ.։

Сафо́й գ. ա. սափայի կաղամբ. բ.։

Сафья́нный, —новый ած. սեկէ || սեկի, սեկից կարած։

Сафья́нъ գ. ա. սեկ։

Са́харецъ տ. Са́харъ.

Сахари́стый ած. շաքարական | շաքրոտ, —тое вещество́—շաքարանիւթ։

Са́харить, на—, об— բ. ն. շաքարոտել, շաքարախառնել։

Са́харница գ. ի. շաքարաման։

Са́харный ած. շաքարի, շաքարեղէն։ — тростни́къ — շաքարեղէգն. բ.։ —ная болѣ́знь—բաղցրամիզութիւն, անցուորիկ։

Сахароваре́ніе գ. չ. շաքարագործութիւն։

Сахарова́рный ած. շաքարագործութեան վերաբերեալ։

Сахарова́рня գ. ի. շաքարի գործարան։

Сахарова́ръ գ. ա. շաքարագործ։

Сахаромéтръ, —мѣръ գ. ա. շաքարաչափ (գործիք)։

Са́харъ գ. ա. շաքար։ — клёновый — հացւոյ շաքար։

Сба́вить տ. Сбавля́ть.

Сба́вка գ. ի. պակասացնելը, փոքրացնելը, աժգին, զիջում, նուազութիւն (արժէքի)։

Сба́вленный ած. պակասեցրած, քչացրած։

Сбавля́ть, сба́вить բ. ն. պակասեցնել, քչացնել, փոքրացնել։ —ся բ. ա. պակասիլ, քչանալ։

Сба́вочный ած. պակասեցուելի, պակասացնելու։

Сба́лмошный տ. Взба́лмошный.

Сберега́тель, —льница գ. խնայող, պահպանող, խնամող։

Сберега́тельный ած. —ная ка́сса— խնայողական գանձարան։

Сберега́ть, сбере́чь բ. ն. խնայել։ —ся բ. ա. խնայուել։

Сбереже́ніе գ. չ. խնայելը, խնայողութիւն, պահպանութիւն։

Сбере́чь տ. Сберега́ть.

Сбива́льный ած. թակելու, խփելու, հարելու, զարնելու։

Сбива́ть, сбить բ. ն. ցցել, թակել, խփել, զարնել || խորտակել, քանդել || || պակասեցնել, իջեցնել (գին) || շփոթել։ —ся բ. ա. թակուել խփուել || պակասեցուել || շփոթուել։

Сби́вка գ. ի. թակելը, խփելը || պակասացնելը։

Сби́вчиво մ. շփոթուած, խառն, անորոշ կերպով։

Сби́вчивость գ. ի. շփոթութիւն (խօսքերի մէջ)։

Сби́вчивый ած. շփոթուած, խառն։

Сбира́тель գ. ա. ժողովող։

Сбира́ть, собра́ть բ. ն. ժողովել, հաւաքել, շուտել։ —ся բ. ա. ժողովուել, հաւաքուել, կուտուել։

Сби́тый ած. խփած, հարած || պակասե-

ցրած || շփոթած։

Сбить տ. Сбивать.

Сблаговать ե. չ. քմայքանալ։

Сближать, —лизить ե. ն. մերձեցնել, մոտեցնել։ —ся ե. ա. մոտենալ։

Сближеніе ի. չ. մոտենալը | մերձաւորութիւն || բարեկամութիւն։

Сближенный ած. մերձաւոր, մոտիկ։

Сбой ի. ա. դնի պակասները (անօրինի մէջ)։

Сбойка տ. Сбивка.

Сбойливый ած. հեշտ ցցուող, ձգուող, ընկնող || հեշտ շփոթուող։

Сбойна ի. է. քամուածք, մրուր (սերմերի)։

Сбойничать ե. չ. խառնակել (ուրիշի գործերին միջամտող լինելով)։

Сболтнуть ե. չ., —ся ե. ա. բերնից թռցնել (խօսք)։

Сбористый ած. բազմածալ։

Сборище ի. չ. ժողով, գումարում։

Сборка ի. է. հաւաքելը, ժողովելը։

Сборникъ ի. ա. հաւաքածու, ժողովածոյ, ժողովածու (գիրք)։

Сборный ած. ժողովուելու || հաւաքուած, բազմաբարդ։ — плодъ—պտղաբոյլ։

Сборщикъ ի. ա. ժողովող || — податей - հարկաժողով, հարկահան։

Сборъ ի. ա. ժողով, գումարում, հաւաքում || հարկաժողով || զօրահաւաք թմբկահարութիւն։ — шоссейный անցադրամ։

Сборы ի. ա. յի. նախապատրաստութիւն || ծախք, ծախսուածք (զգեստի)։

Сботать ե. ն. հարել։ — масло—կարագ հարել։

Сбрасывать, сбросить ե. ն. վայր ձգել, շպրտել, թօթափել || զահավէժ անել։ —ся ե. ա. վայր ձգուել, շպրտուել || մերկանալ || վիժել, անցուցք անել։

Сбрасывать, сбросать ե. ն. դէս ու դէն ձգել, թափրտել, թափթփել։ —ся ե. ա. թափթփուել, թափրտուել։

Сбрести տ. Брести.

Сбрестися տ. Сбродиться.

Сбривать, сбрить ե. ն. ածիլել, սափրել, թրաշել | շատ թանկ վճարել տալ։

Сбритый ած. ածիլուած, թրաշուած։

Сбродиться, сбрестися ե. ա. թափառել։

Сбродъ ի. ա. խառնիճաղանճ, խաժամուժ։

Сбросанный ած. թափթփուած, թափրտուած։

Сбросать տ. Сбрасывать.

Сбросить տ. Сбрасывать.

Сброшенный ած. ձգուած, քցուած || դէն ձգուած։

Сбруя ի. ա. սարք։

Сбухты-барахты ձ. ձ. անմտաբար դուրս տալով, անմտածելի։

Сбываніе ի. չ. ծախելը | նուազեցնելը։

Сбывать, сбыть ե. ն. ձեռքից հանել, փախցնել, ծախել || նուազել, պակասել։ —ся ե. ն. կատարանալ։

Событіе ի. չ. նուազում, նուազելը, պակասելը։

Сбытый ած. ձեռքից հանուած || փախցրած || ծախուած։

Сбылой ած. նուազած, պակասած։

Сбыточный ած. կարելի, պատահող, լինող։

Сбытный ած. ծախուելի, հեշտ ծախուող։

Сбытъ ի. ա. վաճառում, ծախս։

Сбыть տ. Сбывать.

Сбѣганіе ի. չ. վազելը, գնալը | գաղտնագողի փախչելը։

Сбѣгать, сбѣгать —бѣжать. ե. չ. վազել, գնալ, փախչել, հոսել, —ся ե. ա. հաւաքուել, ժողովուել։

Сбѣгъ ի. ա. հոսանք, հոսում || հանքի խողովակ կամ անցք, ջրի ուղի։

Сбѣжалый ած. փախած, փախստական։

Сбѣжа́ніе գ. չ. փախուստ։
Сбѣжа́ть տ. Сбѣга́ть.
Сва́дебка տ. Сва́дьба.
Сва́дебный ած. հարսանիքի, հարսանեաց։ —ная пѣснь — հարսներգ, երգ տաղաստանի։
Сва́дьба գ. ի. հարսանիք։
Сва́ечка տ. Сва́йка.
Сва́живать տ. Свози́ть.
Сва́йка գ. ի. մեծ մեխ, գամ, բևեռ || բևեռախաղ։
Свайнобо́йный ած. ցցահար։
Сва́йный ած. ցցային, ցցերի վրայ շինուած։
Свалённый ած. տապալուած || իրար վրայ դիզուած։
Сва́ливать, —ли́ть բ. ն. տապալել, գլորել || դիզել || փախցնել (ձանձրոյթը), մերժել | ուրիշի վրայ գցել։ —ся բ. չ. տապալուել || դիզուել։
Сва́ливать, —ля́ть բ. ն. գզել, կոխել։
Сва́лка գ. ի. կուտակումն, շեղջեր || կռիւ, ծեծ։
Сва́льщикъ գ. ա. գլանակող, թակող։
Сваля́ть տ. Сва́ливать.
Сварга́нить բ. ն. անշնորհ և շտապով շինել (մի բան)։
Сва́ренный ած. եփուած || կռանուած։
Сва́ривать, свари́ть բ. ն. եփել || կռանել, կպցնել (երկու երկաթ)։
Свари́ться բ. չ. եփուել || կռանուել։
Свари́ть տ. Вари́ть.
Сва́рка գ. ի. եփելը, եփում։
Сва́рливость, сварли́вость գ. ի. կռուասիրութիւն։
Сва́рливый, сварли́вый ած. կռուազէր, կռուարար։
Сварно́й ած. եփած || կռանուած։
Сва́рочный ած. եփման, խաշելու։
Сва́таніе գ. չ. հարսնախօսութիւն, նշանադրութիւն։
Сва́тать բ. ն. նշանադրել, նշնել։ —ся բ. չ. նշանադրուել, նշանուել։
Сватовство́ գ. չ. նշանադրութիւն || խնամութիւն։
Сватъ գ. ա. խնամախօս || խնամի (այր մարդ)։
Сва́тья, —тьюшка գ. ի. խնամի, խնամիք։
Сва́ха գ. ի. խնամի (կին)։
Свахля́ть բ. ն. ձեռաց շինել, ձեռաց պատրաստել։
Сва́я, сва́йка գ. ի. ցից։
Сведе́ніе գ. չ. ցածր տանելը || բաղդատելը (հաշուի) || կարկամութիւն, կծկելը։
Сведённый, сво́дный ած. հաւաքածոյ, ժողոված։ — братъ — խորթ եղբայր։ — бракъ — առօրինի ամուսնութիւն։ —ная кома́нда—զանազան բաժիններից հաւաքած խումբ (զօրքի)։
Сведённый, ած. կծկուած || ժողովուած, իրար մօտ բերուած || համաձայնեցրած։
Свезе́ніе գ. չ. տանելը, բերելը (կառքով և այլն)։
Свезти́, свезть տ. Свози́ть.
Свёкла, свеклови́ца գ. ի. բազուկ, ճակնդեղ. բ.։
Свеклови́чникъ գ. ա. բազուկ, ճակընդեղի տերև։
Свеклови́чный ած. ճակնդեղի, ճակընդեղից շինած։ — са́харъ—ճակնդեղից շինած շաքար։
Свеко́льникъ գ. ա. բազուկի փերթ։
Свеко́льный ած. բազուկէ։
Свеко́льня գ. ի. բազկէ կերակուր։
Свёкоръ գ. ա. սկեսրայր։
Свекро́вь գ. ի. սկեսուր։
Свербе́жникъ գ. ա. եկքան, ուղտափուշ. բ.։
Свербе́жница գ. ի. քոսոտ, արբեծա-

դիկ. բ.:

Свербёжъ գ. ա. կոկծացող տեղ կաշու:

Свербигу́зъ գ. ա. կանխոց ծաղիկ, գարնանաբեր. բ.:

Свербѣ́ть բ. չ. կոկծալ, ծակծկուել:

Сверга́ть, све́ргнуть բ. ն. վայր ձգել, վար քցել || գահազրկել, եջեցնել, զրկել (գահից): —ся բ. ա. վայր ձըգուել || գահազրկուել:

Сверже́ніе գ. չ. վայր ձգելը || գահազրկելը:

Све́рженный, све́ргнутый — գահազրկած:

Сверка́ніе գ. չ. փայլելը, փայլատակութիւն, շողշողալը:

Сверка́ть, сверкну́ть բ. չ. փայլել, փայլփլել, փայլատակել, շողշողալ:

Сверка́ющій ած. շողշողուն, լուսավառկայծ, փայլակնայի, փայլփլուն, նշուլափայլ:

Сверле́ніе գ. չ. գչրով ծակելը, փորելը բուրգով:

Сверлёный ած. փորուած, ծակուած (գչիրով):

Сверли́ло գ. չ. փայտափոր, ծակող. (միջատ) || մատխար (գործիք):

Сверли́льный ած. փորելու, ծակելու:

Сверли́льщикъ գ. ա. փորող, ծակող (գչիրով):

Сверли́на գ. ի. ծակ, փորուածք:

Сверли́ть բ. ն. փորել, ծակել (գչիրով): —ся բ. ա. փորուել, ծակուել (գչիրով):

Сверло́ գ. չ. գչիր, բուրգու:

Сверну́ть տ. Свёртывать.

Свёрнутый ած. փաթաթուած, ծրարուած:

Сверста́ть տ. Свёрстывать.

Све́рстникъ, —ница գ. հասակակից, զուգահասակ, տարեկից, համատիք:

Све́рстничество գ. չ. հասակակցութիւն:

Све́рстный ած. հասակակից, զուգահասակ, տարեկից, համատիք:

Свёрстанный ած. հաւասարեցրած:

Свёрстывать, —рста́ть բ. ն. հաւասարացնել: —ся բ. ա. — հաւասարուել:

Свёртокъ գ. ա. ծրար, փաթթոց || մակարդ:

Свёртывать, —тѣ́ть, —верну́ть բ. ն. փաթաթել, ծրարել, պատատել || գլորուել, շեղուել: —ся բ. ա. փաթաթուել, ծրարուել || ոլորուել:

Сверхдо́лжный ած. հարկաւորից աւելի:

Сверхкомпле́ктный ած. սահմանեալ թուից աւելի:

Све́рху մ. վերևից, վերուստ, ՚ի վերուստ:

Сверхшта́тный ած. սահմանեալ ցանկից դուրս:

Сверхъ ն. բացի || դուրս || վրայ, ևս:

Сверхъесте́ственно մ. գերբնական կերպով:

Сверхъесте́ственность գ. ի. գերբնականութիւն:

Сверхъесте́ственный ած. գերբնական, արտաբնական, չնաշխարհիկ:

Сверча́ніе գ. չ. ճռճռալը, ճռճռոց:

Сверча́ть բ. չ. ճռճռալ:

Сверчо́къ գ. ա. արուսեկ, ճպուռ, բնտանի ծղրիդ. (միջատ):

Свершённый ած. կատարուած, գլուխ բերուած:

Сверша́ть, —ши́ть բ. ն. բարձրացնել, շարել, դիզել || կատարել, ի կատար ածել, գլուխ բերել: —ся բ. ա. կատարուել:

Све́ршекъ գ. ա. աւելորդ, մնացորդք:

Сверше́ніе գ. չ. կատարելը, խարգործելը, գլուխ բերելը:

Сверши́ть տ. Сверша́ть.

Сверщь տ. Сверчо́къ.

Свести́, свесть տ. Своди́ть.

Свива́льникъ գ. ա. փաթթոց, երեխի շոր (որով նրան փաթաթում են):

Свива́льный ած. փաթաթելու:

Свива́ніе գ. չ. փաթաթելը:

Свива́ть, свить բ. ն. փաթաթել, ոլորել, հիւսել։ —ся բ. ա. ոլորուել, հիւսուել։
Сви́вокъ, — вочекъ գ. ա. ոլորուած էր, փաթթոց ոլորուն։
Сви́вочный ած. ոլորելու։
Свида́ніе գ. չ. տեսակցութիւն։
Свиди́на գ. է. ժանտահոն (թուփ)։
Свиди́нный ած. ժանտահոնի։
Сви́дываться, сви́дѣться բ. ա. տեսնել, տեսակցել։
Свидѣ́тель, —льница գ. վկայ։
Свидѣ́тельный ած. վկայելու։
Свидѣ́тельскій ած. վկայի։
Свидѣ́тельство գ. չ. վկայութիւն ‖ վկայագիր, վկայական։
Свидѣтельствованіе գ. չ. վկայելը։
Свидѣ́тельствовать բ. ն. վկայել։
Сви́дѣться տ. Сви́дываться.
Свиль գ. է. փոսութիւն (ծառի)։
Свина́рный ած. խոզանոցի։
Свина́рня գ. է. խոզանոց։
Свина́рь գ. ա. խոզարած։
Свинево́дство գ. չ. խոզապահութիւն։
Свине́цъ գ. ա. արճիճ։ — хромоки́слый—քրոմատ արճիճ։
Свини́на գ. է. խոզենի, խոզի միս։
Сви́нка գ. է. — морска́я—ծովու խոճկոր։
Свиноголо́вка գ. է. ցայգաթիթեռն. (միջատ)։
Свино́й ած. խոզի. — хлѣбъ—թզթ. բ.։
Свинопа́съ գ. ա. խոզարած։
Сви́нски մ. խոզաբար, խոզի նման, խոզի պէս։
Сви́нскій ած. խոզային, անմաքուր ‖ ‖ խոզի։
Сви́нство գ. չ. խոզութիւն։
Свинти́ть տ. Сви́нчивать.
Свину́ха գ. է. խոզի լափ ‖ ջրջրուկ, խոզախոտ ‖ ագարիկոն, գարիկոն, ծառատունկ. բ.։

Свинцева́тый, —цова́тый ած. արճճախառն։
Свинцо́вый ած. արճճէյ, կապարեայ ‖ ‖ արճճի, կապարի։ — блескъ—կապարափայլ։ — са́харъ—կապարաշաքար։
Свинча́къ գ. ա. ծծմբական արճիճ (մետ.)։
Свинча́тка գ. է. նալնու (արճճով լցուած կտոր կամ մեծ վէգ)։
Сви́нченный ած. պտուտակներով ամրացած։
Сви́нчивать, свинти́ть բ. ն. պտուտակել, պտուտակով ամրացնել։ —ся բ. ա. պտուտակով ամրանալ։
Свиньи́ща գ. է. խոշոր խոզ։
Свинья́ գ. է. խոզ. — индѣйская—եղջերուախոզ. կ.։ — морска́я—ծովախոզ, խոզակ ծովու. ձ.։
Свиня́чій ած. խոճկորի, խոզի ձագի։
Свиристе́ль գ. ա. մետաքսագի թ.։
Свирѣль, —лка գ. է. սրինգ։
Свирѣльникъ գ. ա. սրնգածու։
Свирѣльный ած. սրնգի։
Свирѣпка տ. Сурѣпица.
Свирѣпо մ. կատաղաբար։
Свирѣпова́тый ած. կատաղադէմ։
Свирѣпость գ. է. կատաղութիւն, դըժնդակութիւն, ամեհութիւն, վայրագութիւն։
Свирѣпствовать բ. ն. կատաղաբար վարուել։
Свирѣпый ած. կատաղի, մոլեգին, դըժնդակ, գազանաբարոյ, ամեհի, վայրագ, վայրենաբարոյ։
Свирѣпѣть բ. չ. կատաղել, մոլեգնել։
Сви́слый ած. կախուած, կախ ընկած։
Сви́снуть բ. չ. շուացնել, սուլել։
Свиста́ніе գ. չ. շուացնելը, սուլելը, սուլում։
Свиста́ть, —тѣть բ. չ. շուացնել, սուլել։
Свистко́вый ած. սուլելու։

Свистнуть բ. չ. սուլել, շուացնել։

Свистóкъ, —тóчекъ գ. ա. սուլիչ, շչակ։

Свистýлька, —лечка գ. է. տղոց սուլիչ։

Свистунóкъ գ. ա. մուկ Սիբիրայի։

Свистýнъ, —ýнья գ. սուլող։

Свистъ գ. ա. սուլելը, սուլում, չվոց, շաչիւն, շառաչիւն, շառաչ։

Свистѣлка տ. **Свистýлька.**

Свистѣніе գ. չ. սուլելը։

Свистѣть տ. **Свистáть.**

Свúта գ. է. ուղեկիցք, շքախումբ։

Свúтокъ գ. ա. փաթաթոց։

Свúтскій ած. ուղեկիցներին վերաբերեալ։

Свúтый ած. ոլորուած || խանձարուրապատ։

Свить տ. **Свивáть.**

Свúхивать, —хнýть բ. ն. խախտել, տեղահան անել (ոսկոր) **—ся** բ. ա. խախտուել, տեղահան լինել (ոսկոր)։

Свихнýтый ած. խախտուած տեղից հանուած։

Свихнýтіе տ. **Свихъ.**

Свихнýть տ. **Свúхивать.**

Свихъ գ. ա. խախտուածք, խախտուած տեղ (ոսկորի)։

Свищевáтый ած. ծակոտկէն, ծակոտած։

Свúщикъ տ. **Свищъ.**

Свищъ գ. ա. ծակ (փայտի), փտած տեղ (կաղնու) || վէրքի բերան || ծակուածք մարմնի || սուլող բադ. թ.։

Свобóда գ. է. ազատութիւն։

Свободúть տ. **Освобождáть.**

Свобóдно մ. ազատաբար, ազատ կերպով, արձակ համարձակ։

Свободномы́слящій ած. ազատամիտ։

Свобóдность գ. է. ազատութիւն, անկախութիւն || դիւրութիւն, թեթեւութիւն || պարապութիւն։

Свобóдный ած. ազատ, անկախ, ինքնիշխան || պարապ, թափուր, անգործ || հեշտ, արձակ, դիւրաշարժ || անխառն, զերծ։

Свободомы́сліе գ. չ. ազատամտութիւն։

Свобождáть տ. **Освобождáть.**

Свóдецъ, —дикъ գ. ա. կամարիկ, փոքր կամար։

Сводúть, свестú բ. ն. ցած բերել, իջեցնել, հասցնել || տանել || մօտեցնել, համաձայնեցնել || տուզել, համեմատել || կոտել, հաւաքել || տրնկել, չինել || տանել (հետեւակ)։ **— съ умá** —խելքից հանել, խելքը թռցնել։ **— знакóмство**—ծանօթութիւն բռնել, բարեկամանալ։ **—ся** բ. ա. համաձայնուել, տուզուել || չինուել։

Свóдникъ գ. ա. **—дница** գ. է. կաւատ, մառձակալ, միջնորդ, մօցիքոր։

Свóдничанье գ. չ. կաւատութիւն անելը, մօցիքութիւն անելը։

Свóдничать բ. չ. կաւատութիւն անել, մօցիքութիւն անել։

Свóднический ած. կաւատական || կաւատի։

Свóдничество գ. չ. կաւատութիւն, մառձակալութիւն, մօցիքութիւն։

Свóдничій տ. **Свóдническій.**

Свóдный ած. միացրած, մօտեցրած, ժողոված։

Свóдня տ. **Свóдница.**

Сводообрáзный ած. կամարաձեւ։

Свóдчатый ած. կամարապատ, կամարակապ, կամարներով։

Свóдчикъ գ. ա. առեւտրի միջնորդ։

Сводъ գ. ա. կամար։ **— небéсный**—երկնակամար։ **— закóновъ**—կոձղ օրինաց, օրինագիրք, ժողովածու օրինաց։

Своевлáстіе տ. **Самовóліе.**

Своевóліе տ. **Самовóліе.**

Свóльникъ, —ница տ. **Самовóльникъ, —ница.**

Свóльничать տ. **Самовóльничать.**

Своеврéменно մ. իր ժամանակին, յարմար ժամանակին։

Своеврéменность գ. է. բարեժամու-

թիւն, գլխոց ժամ, իւր ժամանակին լինելը։

Своевре́менный ած. իւր ժամանակին, կամ յարմար ժամանակին եղած։

Своекоры́стіе գ. չ. շահասիրութիւն։

Своекоры́стно մ. շահասիրութեամբ։

Своекоры́стный ած. շահասէր։

Своеко́штный ած. սեպհական ծախքով։

Своенра́віе գ. չ. կամապաշտութիւն, կամակորութիւն։

Своенра́вно մ. կամակորութեամբ։

Своенра́вный ած. կամապաշտ, կամակոր։

Своеобра́зіе գ. չ. յատկանիշ վարմունք || || անհեղեղութիւն։

Своеобра́зно մ. իւր յատուկ կերպով || || անհեղեղ կերպով։

Своеобра́зность գ. ի. առանձնայատկութիւն։

Своеобра́зный ած. առանձնայատկութիւններու տէր։

Своеобы́чіе տ. Своенравіе.

Своеобы́чный տ. Своенра́вный.

Своеру́чно մ. իւր ձեռքով, ինքնագիր։

Своеру́чный ած. սեպհական ձեռքով || || ինքնագիր։

Свози́ть, свезти́, свезть բ. ն. տանել, կրել, տեղափոխել (սայլով եւայլն) || || մաքրել։ —**ся** բ. ա. տարուել, կրուել, տեղափոխուել (սայլով եւայլն)։

Свезённый ած. տարուած, կրուած տեղափոխուած։

Сво́зка գ. ի., **свозъ** գ. ա. տանելը, տեղափոխելը կրելը (սայլով եւայլն)։

Свой ած. իւրային, իւր, իրա || մերձաւոր ազգական։

Сво́йски մ. իւր ուզածի պէս, իւր խելքով, իւր սովորութեան համեմատ, իւրեանի նման, ընտանեբար։

Сво́йственникъ, —нница գ. ազգական || խնամի։

Сво́йственный ած. յատկանիշ, բնական, սեպհական։

Свойство́ գ. չ. յատկութիւն, որակութիւն։ — **о́бщее**—էական կամ ընդհանուր յատկութիւն։ — **ча́стное**— մասնաւոր յատկութիւն։

Сво́йство́ գ. չ. ազգակցութիւն || խնամութիւն։

Сволáкивать, своло́чь բ. ն. քաշել, ցած քաշել || բունի քաշ տալ։ —**ся** բ. ա. քաշուելով տարուել, քաշ գալ։

Сво́лочь գ. ի. խառնիճաղանճ, ամբոխ, անպիտան, սինքլոր։

Сво́ра գ. ի. շան կապ || զոյգ || շներու խումբ։

Сворáчивать, свороти́ть բ. ն. դարձնել, շեղել, թաւալել, ծռել, ճանապարհը փոխել։ —**ся** բ. ա. դառնալ, թաւալուել || փոխել, ծռուել (ճանապարհից)։

Сво́рить բ. ն. շանը վարժեցնել կապի։

Сво́рный ած. խմբի սովորած (շուն)։

Своровáть բ. ն. գողանալ, խաբել, խարդախել։

Свороти́ть տ. **Сворáчивать.**

Своро́ченный ած. դարձրած, յետ դարձրած, թաւալած։

Своя́къ գ. ա. քենակալ։

Свояси մ. իւր տունը, բնակարանը, գերդաստանը։ **Возврати́ться во своя́си**—իւր տունը դառնալ։

Своя́чина, —чиница գ. ի. քենի, կնոջ քոյր։

Свыкáться, —кнуться բ. ա. ընտելանալ, վարժուել, սովորել (մէկի վրայ)։

Свысокá մ. բարձրից, բարձրէն։

Сви́чка գ. ի. սովորութիւն, ընտելանալը։

Свы́чный ած. սովորած, ընտելացած, վարժած։

Свы́ше ն. և մ. բարձր, գերիվեր || բարձրից, յերկնուստ, ՚ի վերուստ, ՚ի բարձանց։

Свѣдать բ. ն. սովորել, տեղեկութիւն առնել։

Свѣденіе գ. չ. տեղեկութիւն, հմտութիւն։

Свѣдомый ած. տեղեակ, յայտնի, ծանօթ։

Свѣдущій ած. տեղեակ, գիտակ, փորձված, խորագէտ, ներհուն, գիտցող, հմուտ, գիտցիկ, գիտունիկ։

Свѣжеватый ած. փոքր ինչ զով։

Свѣжевать բ. ն. քերթել (կենդանին)։

Свѣженькій տ. Свѣжій.

Свѣженько բ. на дворѣ—փոքր ինչ զով է դրսում։

Свѣжепросольный ած. նոր աղած, թարմ աղած։

Свѣжесть գ. ի. թարմութիւն, զովութիւն։

Свѣжёхонькій ած. խիստ զով, խիստ հով || խիստ թարմ։

Свѣжина գ. ի. թարմ միս, թաժայ միս։

Свѣжить բ. ն. նորոգել, թարմացնել։

Свѣжій ած. թարմ, նոր, թաժայ || զով, հով, ցուրտ || մաքուր, յստակ || զուարթ, պայծառ || զօրեղ, կայտառ, առոյգ։

Свѣжо բ. զով է, հով է։

Свѣжѣть բ. ն. հովանալ, զովանալ։

Свѣивать, свѣять բ. ն. փչել, փչելով մաքրել։

Свѣковать բ. չ. անցնել, ապրել, կենալ։

Свѣреніе գ. չ. բաղդատելը, համեմատութիւն։

Свѣренный ած. համեմատուած, բաղդատուած, ստուգուած։

Свѣрильщикъ, —ряльщикъ գ. ա. գրքի համեմատող, գրքի քննող։

Свѣрить բ. ն. համեմատել, բաղդատել, ստուգել։

Свѣрка տ. Свѣреніе.

Свѣрять, —рить բ. ն. համեմատել, բաղդատել, ստուգել։ —ся բ. ա. համեմատուել, ստուգուել։

Свѣсить տ. Свѣшивать.

Свѣсъ գ. ա. ծածկ, ծածկոց (պատի վերայ եւայլն)։

Свѣтаніе գ. չ. լուսանալը, լոյսը բացուելը։

Свѣтать բ. չ. լուսանալ, լոյսը բացուել։

Свѣтёлка, —лочка գ. ի. ընդունարան (սենեակ), առամայք, արեգակնակ, տանեստան, քէօշք, չարդաղ։

Свѣтёлочный ած. արեգակնակի, տամայու, չարդաղի։

Свѣтикъ գ. ա. լուսիկ, հոգեակ, աչքի լոյս։

Свѣтиленный ած. կանթեղի, ճրագի։

Свѣтило գ. չ. աստղ լուսատու, լուսատու, արփի || լապտեր։

Свѣтильникъ գ. ա. լապտեր։

Свѣтильничный ած. երեկոյեան ժամերգութեան վերաբերեալ։

Свѣтильный ած. կանթեղի։

Свѣтильня գ. ի. կանթեղ, ճրագ։

Свѣтить բ. չ. լուսաւորել, լոյս անել։ —ся բ. ա. լոյս տալ։

Свѣтлана գ. ի. ամարկլլա. բ.։

Свѣтленіе գ. չ. փայլեցնելը, պայծառացնելը։

Свѣтленькій տ. Свѣтлый.

Свѣтлёхонькій ած. խիստ փայլուն, շատ պայծառ։

Свѣтлёхонько մ. խիստ լոյս։

Свѣтлить բ. չ. փայլել, փայլուն դառնալ։

Свѣтлица, —личка տ. Свѣтёлка, свѣтёлочка.

Свѣтличный տ. Свѣтёлочный.

Свѣтло բ. լոյս է։

Свѣтлобурый ած. բաց շագանակ։

Свѣтловатый ած. բաց, փոքր ինչ պայծառ։

Свѣтлогнѣдой ած. շագանակագոյն (ձիու գոյն)։

Свѣтлоголубой ած. բաց կապոյտ։

Свѣтложёлтый ած. բաց դեղին։

Свѣтлозелёный ած. բաց կանաչ։

Свѣтлокашта́новый ած. բաց շագանակագոյն։

Свѣтлокори́чневый ած. բաց կինամոնագոյն։

Свѣтлолило́вый ած. բաց մանուշակագոյն։

Свѣтломали́новый ած. բաց կարմիր։

Свѣтломѣ́ръ գ. ա. լուսաչափ (Ֆիզ. գործիք)։

Свѣтлору́сый ած. բաց խարտեաշ, շէկ։

Свѣтлоси́ній ած. բաց կապոյտ։

Свѣтлость գ. ի. լուսաւորութիւն || լուսափայլութիւն, պայծառութիւն, պայծառափայլութիւն։

Свѣтлосѣ́рый ած. բաց մոխրագոյն։

Свѣтлоцвѣ́тный ած. բաց գունաւոր։

Свѣтлый ած. լուսաւոր, լուսափայլ, լուսագեղ, լուսապայծառ, սպիտակափայլ, առաւօտայոյս || յստակ, մաքուր, պարզ, վճիտ, պայծառատեսիլ, մաքրափայլ։

Свѣтлѣ́йшій ած. ամենապայծառ, գերապայծառ, մեծապայծառ։

Свѣтлѣ́ть բ. չ., —ся բ. ա. լուսաւորուել, պայծառանալ || մաքրուել, պարզուել։

Свѣтля́къ, —лячёкъ գ. ա. կայծոռիկ, լուսատտիկ (միջատ)։

Свѣтоза́рно մ. լուսափայլ, արփիաճաճանչ։

Свѣтоза́рность գ. ի. լուսափայլութիւն, պայծառութիւն։

Свѣтоза́рный ած. լուսափայլ, արփիագեղ, արփիազարդ, արփիաճաճանչ, արփիացնցուղ, արփիափայլ, բազմաճաճանչ, լուսաբուղխ, լուսագեղ, լուսաբոլոր, լուսաճաճանչ, լուսանշոյլ։

Свѣтоно́ска գ. ի. լուսափայլ որդն։

Свѣтоно́сный ած. լուսաբեր։

Свѣтоно́съ տ. Свѣтоно́ска.

Свѣтопи́сецъ գ. ա. լուսանկար, լուսանկարիչ։

Свѣтопи́сный ած. լուսանկարչական։

Свѣтопись գ. ի. լուսանկարչութիւն։

Свѣтопреставле́ніе գ. չ. վերջին դատաստան։

Свѣтотѣ́нь գ. ի. աղօտ լոյս, լուսաստուեր։

Свѣточъ գ. ա. կերոն, ջահիկ || լուսաւոր բիծ (արեգակի)։

Свѣтски մ. աշխարհօրէն, աշխարհի սովորութեան համաձայն։

Свѣтскій ած. աշխարհական, աշխարհային, աշխարհիկ։

Свѣтскость գ. ի. քաղաքավարի ձեւեր, բարեկրթութիւն։

Свѣтъ գ. ա. լոյս || աշխարհ։ — поляризо́ванный—բեւեռականացեալ լոյս։ — фо́сфорный—լուսածնութիւն։ Весь свѣтъ—համակ աշխարհ, բոլոր աշխարհ։

Свѣча́ գ. ի. մոմ || կերոն։

Свѣче́ніе գ. չ. լոյս տալը։

Свѣчка տ. Свѣча́.

Свѣчни́къ գ. ա. մոմ շինող || մոմավաճառ || աշտանակ, շամադան։

Свѣчновосково́й ած. մեղրամոմէ || մեղրամոմի։

Свѣчно́й ած. մոմի։

Свѣчноса́льный ած. ճրագու մոմէ || || ճրագու մոմի։

Свѣшивать, свѣ́сить բ. ն. հակեցնել || || կշռել։ —ся բ. ա. հակուել || կշռուելիս պակսել։

Свѣшенный ած. կշռուած || կախած || || հակեցրած։

Свѣщено́сецъ գ. ա. կերոնակիր, մոմ բռնող (եկեղ. սպասաւոր), լապտերակիր (հանդէսների ժամանակ)։

Свѣщникъ գ. ա. աշտանակ, շամադան, շանտան։

Свѣ́ять տ. Свѣ́ивать.

Связа́ніе գ. չ. կապելը, կապկպելը։

Свя́занный ած. կապուած, կապկպուած, կաշկանդուած։

Связа́ть տ. Свя́зывать.

Свя́зка գ. ի. կապ, կապոց || խուրձ, տրցակ, փունջ։ — вѣка —կոպակապ։ — го́лоса—ձայնակապ։ — кресто́бразная—խաչակապ, խաչաձև կապ։ — су́мочная—պարկաձև կապ։

Свя́зность գ. ի. կապակցութիւն, բաղակցութիւն, կապով լինելը։

Свя́зно մ. կապով, կապակցաբար։

Свя́зный ած. կապով, կարգով (խօսք) || սեղմուած, անընթեռնելի (գիր)։

Свя́зочка տ. Свя́зка.

Свя́зочный ած. կապերու || կապի։

Свя́зывать, связа́ть բ. ն. կապել, միացնել, միաւորել, կաշկանդել, զօդել շաղկապել։ —ся ը. ա. կապուել, միանալ, կաշկանդուել։

Связь գ. ի. կապ, յօդ, զօդ, շաղակապութիւն, յարակցութիւն։

Свя́сло գ. չ. կեմ, խրձնակապ, խոտէ պարան։

Свята́я ած. գ. ի. սրբուհի, սուրբ կին։

Святи́лище գ. չ. սրբարան, տաճար։

Святи́лищный ած. տաճարի։

Святи́тель գ. ա. եպիսկոպոս, քահանայապետ։

Святи́тельскій ած. եպիսկոպոսական, քահանայապետական։

Святи́тельство գ. չ. քահանայապետութիւն, եպիսկոպոսութիւն։

Святи́ть բ. ն. օրհնել, սրբել, սրբագործել։

Свя́тки գ. ի. յգ. Քրիստոսի Ծննդեան օրից մինչև մկրտութեան օր (ռուսաց եկեղեցու, դեկ. 25-ից մինչ 6 ն յունվ.)։

Свя́то մ. սրբութեամբ։

Свято́й, святы́й ած. սուրբ։ Святы́й Духъ—Սուրբ Հոգի։

Свято́й ած. գ. ա. սուրբ || սուրբ մարդ։

Святоку́пецъ գ. ա. սիմոնական մարդ, շնորհավաճառ մարդ։

Святоку́пный ած. սիմոնական, շնորհավաճառ։

Святоку́пство գ. չ. սիմոնականութիւն, շնորհավաճառութիւն։

Свя́тость գ. ի. սրբութիւն։

Святота́тецъ, —тица գ. սրբապիղծ (մարդ)։

Святота́тственный, —та́тскій ած. սրբապիղծ։

Святота́тство գ. չ. սրբապղծութիւն։

Святота́тствовать բ. չ. սրբապղծութիւն գործել։

Святота́ть տ. Святота́тецъ.

Святоху́льникъ գ. ա. սրբերին հայհոյող։

Святоху́льничество գ. չ. հայհոյութիւն սրբերի։

Свя́точный ած. Ծննդեան տօնի։

Свято́ша գ. ը. մարդահաճոյ, սուտ բարեպաշտ (մարդ)։

Свято́шество գ. չ. սուտ բարեպաշտութիւն։

Свято́шничать բ. չ. սուտ բարեպաշտութիւն անել։

Свя́тцы գ. ա. յգ. տօնացոյց։

Святы́й ած. սուրբ։

Святы́ня գ. ի. սրբութիւն || սուրբ բան || սրբութիւնք (խաչ, աւետարան ևայլն)։

Святѣ́йшество գ. չ. սրբազնութիւն։

Святѣ́йшій ած. սրբազան։

Свяще́ніе գ. չ. օրհնութիւն (եկեղ.)։

Свяще́нникъ գ. ա. քահանայ, երէց։

Свяще́ннический ած. քահանայական, երիցական։

Свяще́нничество գ. չ. քահանայութիւն, երիցութիւն։

Священнограби́тель, — граби́тельство տ. Святота́тецъ, —та́тство.

Священнодѣ́йствіе գ. չ. պատարագ մատուցանելը, նուիրագործութիւն, սրբագործութիւն։

Священнодѣ́йствовать բ. չ. պատարագ մատուցանել։

Священнои́нокъ գ. ա. աբեղայ։

Священнои́ноческій ած. աբեղայական։

Священно-іерей տ. Священникъ.
Священномученикъ գ. ա. նահատակ, մարտիրոս:
Священноначаліе գ. չ. հոգևոր իշխանութիւն:
Священноначальникъ գ. ա. քահանայապետ, հոգևոր տէր, իշխանաւոր:
Священнослуженіе գ. չ. սրբազնագործութիւն:
Священнослужитель գ. ա. քահանայ, պաշտօնեայ Աստուծոյ:
Священнослужительскій ած. քահանայական:
Священный ած. սուրբ, սրբազան, սրբանուէր, նուիրական:
Священство գ. չ. քահանայութիւն:
Священствовать բ. չ. քահանայանալ, քահանայութիւն անել:
Сгадъ հ. գ. ա. կարծիք, միտք,
Сганивать տ. Сгонять.
Сгараемость գ. ի. այրելիութիւն, կիզողութիւն, դիւրավառութիւն:
Сгараемый ած. այրելի, կիզանուտ, դիւրավառ:
Сгараніе գ. չ. այրելը, վառուելը:
Сгарать, сгорѣть բ. չ. այրուել, վառուել:
Сгибаніе գ. չ. կորացնելը, թեքելը, ծռելը:
Сгибать, согнуть բ. ն. կորացնել, թեքել, ծռել, կքեցնել: —ся բ. ա. կորանալ, թեքուել, ծռուել:
Сгибистый ած. ծռռումռռ:
Сгибка տ. Сгибаніе.
Сгибной ած. ծռուող || ծալուող:
Сгибнуть տ. Гибнуть.
Сгибъ, сгибчикъ գ. ա. կորութիւն, թեքութիւն || ծալ, կորութեան տեղը: — локтевый — արմնկածալ, արմնկի ծալ:
Сгинуть տ. Гинуть.
Сглаженный ած. հարթուած, ողորկուած, հաւասարուած:
Сглаживать, сгладить բ. ն. հարթել, հաւասարել, ողորկել: —ся բ. ա. հարթուել, հաւասարուել, ողորկուել:
Сглазить բ. ն. աչք տալ, չարակնել:
Сглазъ գ. ա. աչքով տալը, չարակնութիւն:
Сглодать տ. Глодать.
Сглупа մ. յիմարութեամբ:
Сглуповать բ. չ. յիմարութիւն անել:
Сгнаивать, сгноить բ. ն. հոտեցնել, փտեցնել, լղճեցնել: —ся բ. ա. փըտել, հոտել, լղճել:
Сгнести, снесть տ. Сгнетать.
Сгнетаемость գ. ի. ճնշականութիւն, ճնշելի լինելը:
Сгнетать, сгнести, —несть բ. ն. ճընշել, սեղմել: —ся բ. ա. ճնշուել, սեղմուել:
Сгнетеніе գ. չ. ճնշում, սեղմելը:
Сгнетённый ած. ճնշուած, սեղմուած:
Сгниваніе գ. չ. լղճելը, լղճում:
Сгнивать, сгнить բ. չ. լղճել, փտել:
Сгноённый ած. փտած, հոտած, լըղճած:
Сгноить տ. Сгнаивать.
Сговорённый ած. համոզած, համաձայնեցրած:
Сговаривать, —ворить բ. ն. համոզել || || հարսնախօսել, նշանադրել: —ся բ. ա. համաձայնել, պայմանաւորուել:
Сговорить բ. չ. համոզել, համաձայնեցնել:
Сговорный ած. հարսնախօսութեան վերաբերեալ:
Сговорчивость գ. ի. հակամիտութիւն, դիւրին համոզուող լինելը:
Сговорчивый ած. դիւրին համոզուող, դիւրալուր, հեշտալուր:
Сговоръ գ. ա. հարսնախօսութիւն:
Сговѣть բ. չ. փոքր ինչ ապաշխարել:
Сгодиться տ. Пригодиться.

Сголо́вье տ. Изголо́вье.

Сго́нка գ. ի. վարելը, հաւաքելը, ժողովելը (անասուններին)։

Сго́нный ած. տանելու, քշելու || մի տեղ հաւաքելու։

Сгоня́ть, согна́ть բ. ն. վանել, քշել || ցրուել || ժողովել, հաւաքել։ —ся բ. ա. վանուել, տարուել || մի տեղ ժողովուել։

Сгора́ніе, сгора́ть տ. Сгара́ніе, сгара́ть.

Сго́рбить տ. Го́рбить.

Сгороди́ть տ. Городи́ть.

Сгорѣ́лый ած. այրուած, վառուած կիզուած, սպառուած։

Сгорѣ́ть տ. Сгара́ть.

Сгоряча́ մ. տաքանալով, տաք-տաք, բարկացած։

Сгра́бленный ած. տրմզուած, հաւաքուած, քերուած (տրմզով)։

Сгра́бливать, сгра́бить բ. ն. տրմզել, տրմզով հաւաքել։

Сгреба́льщикъ, —щица գ. տրմզող, հաւաքող (տրմզով), տրմուզ քաշող։

Сгреба́ть, сгрести́ բ. ն. թիով քերել։

Сгребённый ած. թիով քերուած։

Сгрёбки գ. ի. յգ. ակնուցք, ժողովածք (տրմզով, թիով)։

Сгре́зить տ. Гре́зить.

Сгрести́, сгресть տ. Сгреба́ть.

Сгромозжда́ть, —мозди́ть բ. ն. շեղջել, բարդել, դիզել, կիտել։ —ся բ. ա. դիզուել, կիտուել։

Сгромозжде́ніе գ. չ. շեղջելը, բարդելը, դիզելը, կիտելը։

Сгромозждённый ած. դիզուած, շեղջուած, կիտուած։

Сгромозди́ть տ. Сгромозжда́ть.

Сгруби́ть տ. Груби́ть.

Сгрубія́нить տ. Грубія́нить.

Сгружа́ніе գ. չ. բեռը թափելը, սայլը դատարկելը, նաւը դատարկելը։

Сгружа́ть, —рузи́ть բ. ն. բեռը թափելը, դատարկելը (սայլի, նաւի)։ —ся բ. ա. դատարկուել (սայլ, նաւ)։

Сгружённый ած. դատարկուած (սայլ, նաւ)։

Сгру́зка գ. ի. բեռները հանելը, թափելը։

Сгрусну́ться բ. ա. տրտմել, տխրել։

Сгрыза́ть, сгрызть բ. ն. կրծել, կրծոտել։

Сгрызённый ած. կրծած, կրծոտած։

Сгуби́ть բ. ն. խեղդել, կորցնել, վնասել։

Сгублённый ած. վնասուած, խեղդուած։

Сгусти́тель գ. ա. սառնարան, խտացուցիչ (մասն շոգեմեքենայի)։

Сгусти́тельный ած. թանձրացուցիչ։ —ное сре́дство—մակարդ։

Сгусти́ть տ. Сгуща́ть.

Сгустѣ́лость գ. ի. թանձրութիւն, կարծրութիւն։

Сгустѣ́лый ած. թանձրացող, կարծրացող || թանձրացած, թանձր։

Сгустѣ́ніе գ. չ. թանձրանալը, կարծրանալը։

Сгустѣ́ть բ. չ. թանձրանալ, կարծրանալ, պնդանալ։

Сгуща́емость գ. ի. թանձրացում, խըտացում։

Сгуща́ть, сгусти́ть բ. ն. խտացնել, թանձրացնել։ —ся բ. ա. խտանալ։ թանձրանալ։

Сгуще́ніе գ. չ. թանձրանալը, խտանալը, պնդանալը || հեղուկացում (գազերի)։

Сгущённый ած. թանձրացած, պնդացած, խտացած, խախացեալ։

Сда́бривать, сдо́брить բ. ն. համեմել, քաղցրացնել || սանձել, մեղմացնել։ —ся բ. ա. քաղցրացուել, համեմուել։

Сдава́ть, сдать բ. ն. յանձնել || տալ, բաժանել։ —ся բ. ա. յանձնուել || || տրուել, բաժանուել։

Сда́вленный ած. սեղմուած, ճնշուած։

Сда́вливать, сдави́ть, сдавну́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել։ —ся բ. ա. սեղմուել, ճնշուել։

Сда́нный ած. յանձնուած || տրուած, բաժանուած։

Сда́точный ած. տուած, յանձնուելիք, բաժանելի, բաժանելու։

Сда́тчикъ, —чица գ. բաժանող բաժանարար, տուող։ — счёта—հաշուատու։ — картъ—խաղաթղթերը բաժանող։

Сдать տ. Сдава́ть.

Сда́ча գ. ի. բաժանելը, յանձնելը || դարձուելիք (դրամ), խուրդա։

Сдва́ивать, сдвоить բ. ն. կրկնապատկել, ջուխտակել։

Сдви́гивать, —га́ть, сдви́нуть բ. ա. տեղից շարժել։ —ся բ. ա. տեղից շարժուել։

Сдви́нутый ած. տեղից շարժուած։

Сдвижно́й ած. շարժական։

Сдви́нуть տ. Сдви́гивать.

Сдвӧенный ած. կրկնապատկուած, ջուխտակուած։

Сдво́йка գ. ի. կրկնապատկելը, ջխտակելը։

Сдвои́ть տ. Сдва́ивать.

Сдёргивать, —рнуть բ. ն. քաշել, դէպի ցած քաշել։ —ся բ. ա. դէպի ցած քաշուել։

Сдержа́ніе գ. չ. — сло́ва—պահելը, բռնելը (տուած խօսքը)։

Сде́ржанность գ. ի. համեստութիւն, զգաստութիւն, զգօնութիւն, խորհրդապահութիւն, գաղտնապահութիւն, զգուշութիւն։

Сде́ржанный ած. համեստ, զգաստ, զգօն || չափաւոր, խորհրդապահ || պահուած, զսպուած։

Сде́рживать, —жа́ть բ. ն. պահել, պահպանել, կատարել։ —ся բ. ա. ինքն իրան պահել, իրան զսպել։

Сдёрнутый ած. դէպի ցածը քաշուած։

Сдёрнуть տ. Сдёргивать.

Сдира́ть, содра́ть բ. ն. քերթել, գզլել, սոխպամը առնել։ —ся բ. ա. քերթուել։

Сди́рка գ. ի. պոկելը, գզլելը, կորզելը || քերթելը։

Сдо́ба գ. ի. համեմունք։

Сдо́бина, —бинка գ. ի. կաթնահացի կամ իւղահացի գործարան։

Сдобля́ть, —бить բ. ն. համեմել, պատրաստել (իւղով, ձուով եայլն)։

Сдо́бный ած. կաթնախառն, ձուով եփած։

Сдо́бренный ած. համեմուած, քաղցրացրած։

Сдо́бривать, сдо́брить տ. Сда́бривать.

Сдоръ գ. ա. քերթուածք || սածմնի, փորի Փարդա || վատ մետաքս։

Сдо́хлость, —хлый տ. За́дхлость, за́дхлый.

Сдохну́ть բ. չ. փոքր ինչ հանգստանալ։

Сдроби́ть բ. ն. մօտեցնել, իրար սեղմել (տառերը)։

Сдружа́ть, —жи́ть բ. ն. բարեկամացնել։ —ся բ. ա. բարեկամանալ։

Сдува́ть, сдуть բ. ն. փչելով մաքրել, ցրուել || պոկել։

Сду́ру մ. յիմարաբար։

Сду́тый ած. փչելով մաքրուած, փչելով ցրուած։

Сдуть տ. Сдува́ть.

Сдыха́ться, сдо́хнуться բ. ա. խեղդուել, սատկել։

Сдѣлать, —латься տ. Дѣлать, дѣлаться.

Сдѣлка գ. ի. համաձայնութիւն, համաձայնութիւն կայացնելը։

Сдѣлочный ած. պայմանին համաձայն։

Сеа́нсъ գ. ա. նիստ (նկարչի մօտ եայլն)։

Себялю́бецъ գ. ա. ինքնասէր մարդ։

Себялюби́вый ած. ինքնասէր։

Себялю́бица գ. ի. ինքնասէր կին։

Себялю́біе գ. չ. ինքնասիրութիւն։
Севрю́га գ. ի. զութխի ձուկ։
Севрю́жина գ. ի. զութխի ձկան միս։
Севрю́жій ած. զութխի ձկան։
Сегме́нтъ գ. ա. հատուած, հատած շրջանի։
Сего́днишній ած. այսօրուայ։
Сего́дня մ. այսօր։
Сего́ ра́ди մ. սորա համար։
Седмери́цею մ. եօթն անգամ, եօթնապատիկ, եօթնից։
Седмизвѣ́здіе գ. չ. բազումք, բազմաստեղք (աստեղատուն)։
Седми́ца գ. ի. շաբաթ, եօթնօրեակ։
Седми́чный ած. եօթնօրեակի, շաբաթի։
Седмо́й, седьмо́й ած. եօթներորդ։
Седмой на́ де́сять ած. բ. եօթ և տասներորդ։
Седьмо́й տ. Седмо́й.
Сеза́мъ գ. ա. շուշմայ, կնճիթ. բ.։
Се́зень գ. ա. պարանի քրքրած ծայրը (հանգոյց անելու համար)։
Сезо́нъ գ. ա. միջոց, ժամանակ (զբ-ւարճութիւնների, հանքաջրերում լո-ղանալու և այլն)։
Сей ած. և դ. այս, սոյն։
Се́ймовый ած. աւագաժողովի (պետու-թեան)։
Сеймъ գ. ա. աւագաժողով (պետութեան)։
Сейсмоме́тръ գ. ա. ճօճանացոյց (երկ-րաշարժի սաստկութիւնը ցոյց տուող գործիք)։
Сейча́съ մ. այժմ, իսկոյն։
Сека́нсъ գ. ա. հատանող (գիծ)։
Секвестра́ція գ. ի. գրաւում, պատան-դում։
Секвестрова́ть, за— բ. ն. գրաւել, պահեստ վերցնել։
Секве́стръ գ. ա. գրաւում, գրաւուած ինչք։
Секрета́рскій ած. քարտուղարական, ա-տենադպրի, քարտուղարի։
Секрета́рство գ. չ. ատենադպրութիւն, քարտուղարութիւն։
Секрета́рь գ. ա. ատենադպիր, քար-տուղար։
Секре́тецъ տ. Секре́тъ.
Секре́тничать բ. չ. ծածկել, թագցնել, լռութիւն պահել։
Секре́тно մ. գաղտնաբար, ծածուկ, թա-գուն, գաղտնի կերպով։
Секре́тный ած. գաղտնի, ծածուկ։
Секре́тъ գ. ա. գաղտնիք, խորհուրդ || թագստոց, գաղտանոց (դրամարկղ-ների և այլն)։
Се́кста գ. ի. վեցերորդ երգաձայն։
Секста́нтъ գ. ա. բաժանաչափ երկնային մարմինների։
Сексте́тъ գ. ա. վեցաձայն (երգ կամ նուագարան)։
Се́кта գ. ի. աղանդ, հերձուած։
Секта́нтскій ած. աղանդական։
Се́ктантъ գ. ա. աղանդաւոր, աղան-դակից։
Секта́нтство գ. չ. աղանդաւորութիւն։
Секта́торъ գ. ա. աղանդաւոր, աղան դակից, հերձուածող։
Се́кторъ գ. ա. հատած շրջանի (երկրա-չափական)։
Секуляриза́ція գ. ի. գրաւում հոգևոր կալուածոց։
Секуляризова́ть բ. ն. հոգևոր կալուած-ները գրաւել կամ աշխարհականաց դարձնել։
Секу́нда գ. ի. վայրկեան ($^1/_{60}$ մաս րո-պէի) || երկրորդ երգաձայն։
Секунда́нтъ գ. ա. մարտավկայ կամ միջնորդ մենամարտողների։
Села́ва տ. Укле́я.
Селеде́цъ գ. ա. հարինգամայր. ռ.։
Селёдка գ. ի. փայլունկ, տառեխ. ռ.։
Селе́дникъ գ. ա. սագախոտ. բ.։
Селёдочка գ. ի. փոքրիկ փայլունկ. ռ.։
Селёдочный ած. փայլունկի։
Селезе́ній ած. որձ բադի։

Селезёнка գ. ի. փայծաղ, փփծեղ։
Селезёночка տ. Селезёнка.
Селезёночница գ. ի. փայծաղի հիւանդութիւն։
Селезёночный ած. փայծաղի։
Сéлезень գ. ա. որձ բադ։
Селеникъ գ. ա. վայրի թանթրուենի. բ.։
Селéнистый ած. սելենական, լուսնաքարոտ։
Селенокислый ած. —лая соль—սելենատ (աղ)։
Селенитъ գ. ա. լուսնաքար, թերթաւոր գաճ, սելենուտ։
Селéніе գ. չ. շէն, գիւղ։
Селéній и селéнъ գ. ա. սելենիոն (մետաղակերպ)։
Селикáтъ գ. ա. գայլախազատ։
Селимóръ գ. ա. ոսկեձուկ, ոսկի Մանհէյմի (մետաղ)։
Селитра գ. ի. բորակ, աղբորակ, շընչբորակ, շոռ։
Селитреный ած. բորակային || բորակի։
Селитроварéніе գ. չ. բորակ պատրաստելը, բորակի պատրաստութիւն։
Селитровáрня գ. ի. բորակի գործարան, բորակարան։
Селитровáръ գ. ա. բորակագործ, բորակահան։
Селитровáтый ած. բորակոտ, բորակախառն։
Селитрокислый ած. բորակած, բորակաթթու աղ։
Селитряница գ. ի. բորակագործ կին։
Селитряный տ. Селитреный.
Селить, по— բ. ն. բնակեցնել, բնաւորցնել։ —ся բ. ա. բնակիլ, տեղաւորուել, բնաւորուել։
Селитьба գ. ի. գաղթականութիւն հաստատելը || գաղութ, շէն։
Селиться տ. Селить.
Селó գ. չ. գիւղ, շէն (եկեղեցի ունեցող)։

Сельдерéй գ. ա. նեխուր, լախուր, կարոս. բ.։
Сельдерéйный ած. նեխուրի, լախուրի։
Сельдь գ. ի. փայլունկ, ընձակալց. ձ.։
Сельдяникъ գ. ա. փայլունկ որսացող։
Сельдянóй ած. փայլունկի։
Сéльскій ած. շինական, գիւղական, գեղջկական, գեղջուկ։ — священникъ—գեղերէց։ — старшина—գեղաւագ, տանուտէր։
Сельцó տ. Селó.
Сельчанинъ տ. Селянинъ.
Селянинъ գ. ա. գիւղացի, շինական, գեղաբնակ, գեղացի։
Селянка գ. ի. գեղջկուհի, գիւղացի կին։
Сёмга գ. ի. սաղմոն. ձ.։
Семéйка տ. Семья.
Семéйный ած. տնական, ընտանեկան, գերդաստանական || գերդաստանաւոր, գերդաստան ունեցող։
Семéйственный ած. գերդաստանական։
Семéйство գ. չ. գերդաստան, ընտանիք || խումբ, տոհմ (բոյսերի և կենդանիների)։
Семенить բ. չ. արագ-արագ գնալ, արագ-արագ խօսել || անհանգիստ կանգնել, ոտքերը վերցնել դնել, մանր և արագ քայլել։
Семерикóвый ած. եօթնանոց (չափ և այլն)։
Семерикъ գ. ա. եօթը չետվերիկանոց։
Семеричный ած. եօթներորդ։
Семёрка գ. ի. եօթն (խաղաթուղթ)։
Сéмеро բ. եօթը հոգի, եօթը հատ։
Семéстръ գ. ա. կիսամեակ, վեցամսեակ։
Семжина գ. ի. սաղմոն ձկի միս։
Сёмжища գ. ի. ահագին սաղմոն։
Семиаршинный ած. եօթն արշինանոց երկարութեամբ։
Семибáшенный ած. եօթնաշտարակեան։
Семивершкóвый ած. եօթը վերշոկանոց, եօթը վերշոկ երկարութեամբ։

Семигла́вый ած. եօթնագլխեան, եօթը գլխանի։

Семидесятилѣ́тіе գ. չ. եօթանասուն ամեայ ժամանակամիջոց, եօթանասնամեակ։

Семидесятилѣ́тній ած. եօթանասնամեայ։

Семидеся́тый ած. եօթանասներորդ։

Семидне́вный ած. եօթնօրեայ։

Семидюймо́вый ած. եօթը դիւյմանոց։

Семилѣ́тіе գ. չ. եօթնամեայ շրջան, եօթնամեակ։

Семилѣ́тній ած. եօթնամեայ, եօթը տարեկան։

Семимѣ́сячный ած. եօթնամսեայ, եօթն ամսական։

Семинари́стъ գ. ա. դպրանոցի աշակերտ, դպիր։

Семина́рія գ. ի. դպրանոց, հոգեւոր դըպրոց։

Семина́рскій ած. դպրանոցական ‖ դըպրանոցի։

Семинедѣ́льный ած. եօթշաբաթուայ։

Семипа́лый ած. եօթը մատնեայ, եօթը մատնանի։

Семипудо́вый ած. եօթը փթանոց ծանրութեամբ։

Семисажённый ած. եօթը սաժէնանոց երկարութեամբ։

Семисо́тый ած. եօթը հարիւրերորդ։

Семистру́нный ած. եօթալի, եօթը լար ունեցող։

Семиты́сячный ած. եօթհազարեայ։

Семиуго́льникъ գ. ա. եօթնանկիւնի (երկրաչ. մարմին)։

Семиуго́льный ած. եօթնանկիւն։

Семифунто́вый ած. եօթը գրուանքանոց ծանրութեամբ։

Семифу́товый ած. եօթը ոտնաչափ երկարութեամբ։

Семиэта́жный ած. եօթը յարկանի, եօթը յարկեան։

Семіоло́гія տ. **Семіо́тика**.

Семіо́тика գ. ի. նշանաձայնութիւն (հիւանդութիւնների)։

Семна́дцатый ած. եօթեւտասաներորդ, տասնեւեօթներորդ։

Семна́дцать թ. տասն եւ եօթն, եօթ եւ տասն։

Сёмужина գ. ի. սաղմոն ձկի միս։

Сёмужій ած. սաղմոնի։

Семь թ. եօթն։

Се́мьдесятъ թ. եօթանասուն։

Семьсо́тъ թ. եօթը հարիւր։

Семья́ գ. ի. գերդաստան, ընտանիք։

Семьяни́нъ գ. ա. գերդաստանաւոր, գերդաստան ունեցող, ընտանիք ունեցող (մարդ)։

Семьяни́стый ած. մեծ գերդաստան ունեցող, մեծ ընտանիք ունեցող (մարդ)։

Се́на գ. ի. սինամաքի, անձպ. բ.։ — **обыкнове́нная** — բացմէնուկ. բ.։

Сена́торская ած. գ. ի. ընդունարան ծերակոյտի։

Сена́торскій ած. սենատի, սինկլիտոսի, ծերակոյտի (անդամի)։

Сена́торство գ. չ. ծերակոյտի անդամ լինելը, սենատորի պաշտօն։

Сена́торша գ. ի. ծերակոյտի անդամի կին, սենատորի կին։

Сена́торъ գ. ա. ծերակոյտի անդամ, սենատոր։

Сена́тскій ած. սինկլիտոսական, ծերակոյտի։ —**скія вѣ́домости** — ծերակոյտի յայտարարութիւններ։

Сена́тъ գ. ա. ծերակոյտ, սենատ, սինկլիտոս։

Сенса́ція գ. ի. յուզում, ազդեցութիւն, ներգործութիւն։

Сенте́нція գ. ի. վճիռ, դատակնիք։

Сентимента́льно մ. զգայնութեամբ, գորովալից, յուզական։

Сентимента́льность գ. ի. զգայնութիւն, գորովութիւն։

Сентиментáльный ած. զգայուն, զգայնիկ, գորովալից, յուզական։

Сентя́брскій ած. սեպտեմբերեան || սեպտեմբերի։

Сентя́брь գ. ա. սեպտեմբեր։

Сепаратúзмъ գ. ա. անջատման ձգտում։

Сепаратúвный ած. մասնաւոր, առանձին, բաժան։

Сéпія տ. Каракáтица.

Сепсъ գ. ա. օձամողէզ։

Септéтъ գ. ա. նուագ (7 ձայնի կամ նուագի)։

Септúма գ. ի. եօթներորդ ձայն։

Септуóръ տ. Септéтъ.

Серáль գ. ա. պալատ, արքունիք || ապարանք, կանանոց սուլթանի։

Серáльскій ած. պալատական || պալատի։

Сераскúръ գ. ա. սպարապետ (տաճկական բանակի)։

Сарафúмскій ած. սերովբէական || սերովբէի։

Серафúмъ գ. ա. սերովբէ։

Сервúзецъ տ. Сервúзъ.

Сервúзный ած. բաժնի || սպասու (սեղանի վրայի)։

Сервúзъ գ. ա. սկուտեղք, սպասք, սեղանի անօթք։

Сердéчко տ. Сéрдце.

Сердéчникъ գ. ա. եղինձ վայրի, սրտախոտ. բ.։

Сердéчно մ. սրտագին, կաթոգին, խանդաղատանքով։

Сердéчный ած. սրտի || սիրտ, սրտակից, սիրելի, մտերիմ, սրտագին, հաւատարիմ։

Сердéчная сýмка գ. ի. սրտի շապիկ, սրտի պարկ։

Сердúтка գ. ը. բարկացող (մարդ)։

Сердúто մ. բարկանալով, բարկութեամբ, զայրանալով։

Сердúтый ած. բարկացող, բարկասիրտ, բարկացած, զայրացած։

Сердúть բ. ն. բարկացնել, զայրացնել։ —ся բ. ա. բարկանալ։

Сердобóліе գ. չ. կարեկցութիւն, սրտացաւութիւն։

Сердобóльный ած. կարեկից, սրտացաւ, գթոտ։

Сердолúковый ած. սարդիոնից շինած || || սարդիոնի։

Сердолúкъ գ. ա. սարդիոն (քար)։

Сéрдце գ. չ. սիրտ || կամք, բարկութիւն։ Сердцебіéніе—սրտի բաբախում, սրտի թրթռոց։

Сердцевúдецъ տ. Сердцевѣ́децъ.

Сердцевúдный ած. սրտաձև, սրտի նման։ — листъ—սրտաձև տերև։

Сердцевúна գ. ի. սիրտ, միջուկ։ — дéрева—կարծրափայտ, միջուկ ծառի։

Сердцевѣ́децъ գ. ա. սրտագէտ։

Сердчáть, о— բ. չ. բարկանալ։

Сердчúшко գ. չ. սրտիկ։

Серебарúнникъ գ. ա. մասրենի, վայրի վարդենի (թուփ)։

Серебарúнный ած. վայրի վարդենու։

Серебарúнъ գ. ա. վայրի վարդ։

Серéбреникъ գ. ա. արծաթագործ, ոսկերիչ || սադաթաթ, մասնունի. բ.։

Серéбреническій, —реничій ած. արծաթագործի, ոսկերիչի։

Серéбреніе գ. չ. արծաթաջրելը, արծաթապօծելը։

Серéбреный ած. արծաթեայ, արծաթէ, արծաթեղէն, արծաթակերտ, արծաթածոյ։

Серебрúльщикъ գ. ա. արծաթաջրող։

Серебрúстый ած. արծաթախառն, արծաթապօծ, արծաթագոյն, արծաթափայլ։

Серебрúть по— բ. ն. արծաթաջրել, արծաթապօծել, —ся բ. ա. արծաթաջրուել, արծաթապօծուել։

Серебрó գ. չ. արծաթ || արծաթեղէնք ||

|| դրամ։ — роговóе—եղջերանման արծաթահանք։

Серебронóсный ած. արծաթաբեր, արծաթ պարունակող։

Серебря́къ գ. ա. հինգաերեւուկ. ք.։

Серéбряникъ գ. ա. արծաթագործ, ոսկերիչ։

Серéбряническій, —ничій ած. արծաթագործի, ոսկերիչի։

Серебря́нка գ. է. սագապաթ, մասունի. ք.։

Серéбряный տ. Серéбреный.

Середá գ. է. չորեքշաբթի։

Середи́на գ. է. մէջը, մէջտեղը, միջնավայր։

Серёдка գ. ա. մէջը, միջուկ։

Серéдній ած. միջին։

Середнóй ած. չորեքշաբթի աւուր։

Середóвичъ գ. ա. միջահասակ մարդ։

Середовóй ած. միջին։

Серёдочка տ. Серёдка.

Серёжечка գ. է. օղիկ, փոքրիկ օղ։

Серёжка գ. է. փոքրիկ օղ || կատուակ (բոյսի) || ծաղիկ կամ ունդի բոժոժներ (մի քանի բոյսերի)։ — ýха— բլթակ։

Серёжный ած. օղային || օղի, օղերի։

Серёжчатый ած. պատարկ բոժոժներ ունեցող։ —тыя растéнія—բոժոժածաղիկ բոյսեր։

Серенáда գ. է. գիշերերգ, ցայգանուագ, գիշերանուագ։

Сержáнтскій ած. յիսնապետի։

Сержáнтъ գ. ա. յիսնապետ։

Сержéніе գ. չ. բարկութիւն, բարկանալը։

Серіóзно, —ный տ. Серьёзно, серьёзный.

Сéрія գ. է. շարք, շար։

Сермя́га տ. Сѣрмя́га.

Сермя́жный տ. Сѣрмя́жный.

Сéрна գ. է. քարայծ, քօշ վայրի. կ.։

Сéрный ած. քարայծի։

Серни́на գ. է. քարայծի միս։

Серпенти́нный ած. օձակուճէ շինած || օձակուճի։

Серпенти́нъ գ. ա. օձակուճ, օձաքար։

Сéрпикъ գ. ա. մանգաղիկ, փոքրիկ մանգաղ։

Сéрпникъ գ. ա. քարբեկ. ք.։

Серпови́дный ած. մանգաղաձև, եղջերաձև։

Серпóвый ած. մանգաղի։

Серпообрáзный տ. Серпови́дный.

Серпýха գ. է. սղոցուկ, մանգաղ բոյս. ք.։

Серпýшный ած. սղոցուկի։

Серпъ գ. ա. մանգաղ։

Серпя́нка, —ночка գ. է. հաստ քող (խեղէններ ծածկելու համար)։

Серпя́ночный ած. հաստ քողի, ծածկոցի։

Сертепáртія գ. է. պայմանագիր, ապահովագիր (նաւատիրոջ և ապրանքատիրոջ մէջ)։

Сертýкъ, —тучёкъ գ. ա. սերթուկ, առնազգեստ (եւրոպական ձևով)։

Сертучи́шко գ. ա. վատ կարած սերթուկ։

Сертучи́ще գ. ա. մեծ սերթուկ։

Сертýчный ած. սերթուկի։

Серчáть տ. Сердчáть.

Серьгá գ. է. գինտ, գինդ, օղ։

Серьёзничать բ. չ. ծանր վարուել, լուրջ ձև ընդունել, ծանր կերպարանք ըստանալ։

Серьёзно մ. լրջօրէն, ծանրութեամբ, առանց կատակի, լուրջ կերպով։

Серьёзность գ. է. ծանրաբարոյութիւն, զգօնութիւն, լրջութիւն || ծանրութիւն, կարևորութիւն, դժուարութիւն։

Серьёзный ած. ծանր, զգօն, ծանրաբարոյ, լուրջ, կարևոր, հանդարտ։

Сéссія գ. է. ժամանակ գործունէութեան (ազգային ժողովի և այլն), երաստ

Се́теръ գ. ա. երկայնամազ շուն, սետէր։
Сестра́ գ. է. քոյր։
Се́стринъ ած. քրոջ, քեռ։
Сестри́ться բ. ա. քոյրանալ, հոգիով քոյր դառնալ (միմեանց հետ)։
Сестри́ца գ. է. քոյրիկ, սիրելի քոյրիկ։
Сестри́чка գ. է. քոյրիկ։
Сестроубі́йство գ. չ. քոյրասպանութիւն։
Сестроубі́йца գ. ը. քոյրասպան մարդ։
Сжа́литься բ. ա. խղճալ, ցաւել, ողորմել։
Сжа́тіе գ. չ. սեղմելը, ճնշելը ‖ կծկում, սղմում ‖ հնձելը, հնձում։
Сжа́то մ. սղմուած, սեղմուած կերպով։
Сжа́тость գ. է. սեղմուած լինելը, ճըն-շուած լինելը։
Сжа́тый ած. սեղմուած, ճնշուած, պըն-դակապ ‖ հնձուած։
Сжать տ. Сжима́ть и Сжина́ть.
Сжева́ть բ. ն. ծամել, որոճալ։
Сжива́ть, сжить բ. ն. հեռացնել, ուադ անել։
Сжига́ніе գ. չ. այրելը, այրում։
Сжига́ть, сжечь բ. ն. այրել, կիզել, վառել։ —ся բ. ա. այրուել, վառուել։
Сжида́ться բ. ա. երկար սպասել։
Сжима́емость գ. է. սեղմուելու ընդու-նակութիւն, ճնշականութիւն։
Сжима́емый ած. սեղմուելի, ճնշելի, սեղմուող, ճնշուող։
Сжима́ніе գ. չ. սեղմելը, ճնշելը, կըծ-կում, սղում։
Сжима́тельный ած. ճնշողական։
Сжима́ть, сжать բ. ն. սեղմել, ճնշել։ —ся բ. ա. սեղմուել, ճնշուել։
Сжина́ніе գ. չ. հունձ, հնձելը, հնձում։
Сжина́ть, сжать բ. ն. հնձել։ —ся բ. ա. հնձուել։
Сжинъ տ. Сжина́ніе.
Сжира́ть, сожра́ть բ. ն. ագահութեամբ ուտել, լափել, խաշտել։
Сжить տ. Сжива́ть.

Сза́ди մ. յետևից, յետի կողմից, յետուստ։
Сзыва́ть տ. Созыва́ть.
Сзывъ տ. Со́зывъ.
Сибари́тски մ. փափկասիրութեամբ, զեղխութեամբ։
Сибари́тскій ած. փափկասէր, զեղխ, հեշտասէր, ցանկասէր, թուլամորթ։
Сибари́тство գ. չ. փափկասիրութիւն, զեղխութիւն, հեշտասիրութիւն։
Сибари́тствовать բ. չ. փափուկ ապ-րել, փափկասէր կեանք վարել։
Сибари́тъ գ. ա. փափկասէր, հեշտա-սէր, ցանկասէր, թուլամորթ (մարդ)։
Сибири́тъ գ. ա. կարմիր վանաքար։
Сиби́рка գ. է. չէքմէն (զգեստ) ‖ կա-նաչ ժանգ ‖ բանտ (ոստիկանական վարչութեան մօտ) ‖ սիբիրական ախտ։
Си́венькій, —вёшенькій ած. գորշա-խառն, փոքր ինչ գորշ, մոխրագոյն։
Сивизна́ գ. է. գորշ գոյն, մկան գոյն։
Си́вка գ. է. գորշագոյն ձի, կապոյտ ձի։
Сивоворо́нка գ. է. կապտաբղէտ ագ-ռաւ, չարթ. թ.։
Сивожелѣ́зный ած. ճարտուկ ճանճ-կէն, լուրջ գոյն։
Сивола́пъ գ. ա. շինական, տմարդի (մարդ)։
Сивола́пый ած. շինական, տմարդի։
Си́вость տ. Сивизна́.
Сиву́ха, сиволда́й գ. հացօղի (ցածր տեսակը)։
Сиву́чій ած. ծովառիւծի։
Сиву́чъ գ. ա. ծովառիւծ. կ.։
Сиву́шка տ. Сиву́ха.
Сиву́шный ած. հացօղիից շինած ‖ հաց-օղիի։
Си́вый ած. աշխէտ, գորշ, մոխրագոյն։
Сивѣ́ть, по— բ. չ. գորշ գոյն ստանալ։
Сига́ра, —рка գ. է. սիգար, սիգարա, գլանակ։
Сига́рный ած. սիգարի։
Сига́рочка գ. է. սիգարիկ, փոքրիկ սիգար։

Сига́рочникъ գ. ա. սիգարա ծախող։

Сига́рочница գ. ի. սիգարա ծախող (կին) || սիգարայի տուփ։

Сигнали́стъ գ. ա. նշանատու, ազդարար (երաժիշտ, հեռագրող. եւայլն)։

Сигна́лъ գ. ա. նշան, ազդ, ազդանշան, ազդարար նշան, հրանշան։ Сдѣ́лать сигна́лъ—նշան անել, նշան տալ, ազդարարել։

Сигна́льный ած. նշանի, ազդարար նշանի, հրանշանի։

Сигна́льщикъ գ. ա. նշան տուող, ազդարար։

Сигнату́ра, —ка գ. ի. դեղատուցակ (որ դեղատանը կպցնում են սրուակի վրայ)։

Сигнату́рный ած. դեղատուցակի։

Сиго́вина գ. ի. լճի կարմրախայտի միս։

Сиго́вый ած. լճի կարմրախայտի։

Сигъ գ. ա. լճի կարմրախայտ. ձ.։

Си́день գ. ա. չոչ գնացող (երեխայ)։

Си́дка գ. ի. թորում, գոլորշիացում։

Сидръ գ. ա. մրգօղի, խնձորօղի։

Си́дмья մ. անշարժ նստելով։ Онъ сидьмя́ сидитъ до́ма—Նա տանն ամուր նստած է.

Сидѣ́йка գ. ի. հիւանդ պահող կին, հիւանդապահ կին || Խանութպանի կառք || Նստարան։

Сидѣ́лецъ գ. ա. գործակատար, դուքնի աշկերտ։

Сидѣ́лка գ. ի. հիւանդապահ կին։

Сидѣ́лый ած. երկար մնացած, երկար պառկած։

Сидѣ́льникъ, —ница գ. հիւանդապահ (մարդ)։

Сидѣ́ніе գ. չ. նստելը։

Сидѣ́нье գ. չ. նստելը || նստուածք || նստելու տեղ։

Сидѣ́ть, си́живать բ. չ. նստել, բազմել || բնակւել, սովորել || գտել, թորել։

Сидѣ́ться բ. ա. նստել, մնալ, դադարել։ Ему́ не сиди́тся до́ма—Նա չէ դադարում տանը, Նա չէ կարող տանը նստել։

Сидя́чій ած. նստած, նստող || նստակյան, նստուկ, նստողական։ — цвѣто́къ—անկոթ ծաղիկ, նստադիր ծաղիկ։ — на но́жкѣ листъ—կոթունաւոր տերև, կոթով տերև։ —чая жизнь—նստուկ կեանք, նստած կեանք։

Сижёкъ տ. Сигъ.

Си́живить տ. Сидѣ́ть.

Си́зенькій տ. Си́зый.

Сизёхонькій, сизёшенькій տ. Си́зый.

Сизи́гій գ. ա. լծակցութիւն, լծորդութիւն (լուսնի՝ արևի հետ)։

Сизова́тый տ. Си́зый.

Сизокры́ленькій տ. Сизокры́лый.

Сизокры́лый ած. կապտաւուն թևերով (աղաւնի)։

Си́зость գ. ի. կապտաւունութիւն։

Си́зый ած. կապտաւուն, պխրխալերի, կէօք։

Сизѣ́ть, посизѣ́ть բ. չ. կապտանալ, պխրխալերի գոյն ստանալ։

Сизя́къ գ. ա. կապտաւուն աղաւնի։

Сиклъ գ. ա. սիկղ (հրէից դրամ)։

Сикомо́ръ գ. ա. ժանտաթզենի, կատաղենի. բ.։

Си́ла գ. ի. զօրութիւն, ոյժ, թափ, կորով, կարողութիւն, ուժեղութիւն || ներգործութիւն, իշխանութիւն, ազդեցութիւն, կարողութիւն || միտք, իմաստ։ — зако́нная—օրինական զօրութիւն։ — перемѣ́нная—փոփոխական զ.։ — упру́гая—առաձգական զ.։ — ускоря́ющая—երագիչ, արագացնող զ.։ — части́чная—մասնական, հիւլէական զ.։ — электродви́гательная—էլեքտրաշարժ զ.։ — жива́я—կենդանի կամ կենսական զօրութիւն։ — постоя́нная—մշտական կամ անփոփոխ զ.։ — двигательна́я—շար-

ժիչ զ.: — естéственная—*բնական զ.:* — задержáтельная—*արգելիչ զ.:* — оттáлкивающая—*վանողական զ.:* — притягáтельная—*ձգողական զ.:* — влiя́ющая—*ազդիչ զ.:* — замедля́ющая—*դանդաղիչ զ.:* — равнодѣ́йствующая—*արդիւնարար զ.:* — составнáя—*արդիւնարար զօրութիւն, արտադրոյթ:* — цѣ́нтробѣ́жная—*կենդրոնախոյս զ.:* — центростремúтельная—*կենդրոնաձիգ զ.:* Сúлы паралéльныя—*զուգահեռական զօրութիւնք:*

Силáчка *գ. ի. ուժեղ, ուժով, զօրեղ (կին):*

Силáчъ *գ. ա. ուժեղ, ուժով, զօրեղ, հուժկու, հաստաբազուկ (տղամարդ):*

Сúлиться *բ. ա. աշխատել, ջանել, ջան գործել:*

Силкóвый *ած. վարմով որսացած:* —вая дичь—*վարմով որսացած (կենդանի, թռչուն եւայլն):*

Силлабúческiй *ած. վանկական, հեգական:*

Силлогúзмъ *գ. ա. հաւաքաբանութիւն, հետեւաբանութիւն (լեզուաբ.):*

Силлогистúческiй *ած. հաւաքաբանական:*

Силóкъ *գ. ա. որոգայթ, թակարդ, ծուղակ, վարմ:*

Силуэ́тъ *գ. ա. շքանկար, ստուերական նկար:*

Сúлы *գ. ի. յգ. հրաշք, զօրութիւնք (հրեշտակաց):*

Сúльно *մ. սաստիկ, ուժգին, ուժգնապէս, խիստ, կարի, յոյժ, շատ:*

Сúльный *ած. զօրեղ, ուժեղ, ուժով, կորովի, հուժկու, հզօր, զօրաւոր, հաստաբազուկ || սաստիկ, ուժգին, բուռն, ազդու, խիստ || կարող, հմուտ, գիտակ, ճարտար:*

Символúческiй *ած. խորհրդաւոր, այլաբանական:*

Симвóлъ *գ. ա. խորհրդական նշանակ, նշան, նմանութիւն, կերպարանք, օրինակ, այլաբանութիւն || հանգանակ, բովանդակութիւն:* — вѣ́ры—*հանգանակ հաւատոյ:*

Симетрúчески *մ. համաչափ, զուգաչափօրէն, պատշաճաւոր կարգով, համեմատ, բարեյարմար:*

Симетрúческiй *ած. համաչափ, զուգաչափ, պատշաճաւոր, համեմատ, բարեյարմար:*

Симетрíя *գ. ի. համաչափութիւն, զուգաչափութիւն, չափակցութիւն, յարմարութիւն, համադրութիւն:*

Симúлоръ *գ. ա. ոսկետիպ, ոսկի Մանհէյմի (խառնուրդ ցինկի ու պղնձի):*

Симонúческiй *ած. սիմոնական, շնորհավաճառ:*

Симóнiя *գ. ի. սիմոնականութիւն, շնորհավաճառութիւն:*

Симпатизúровать *բ. չ. համակրել:*

Симпатúчески *մ. համակրութեամբ:*

Симпатúческiй, —тúчный *ած. համակրական, համակրելի, գուրեկան:*

Симпáтiя *գ. ի. համակրութիւն, համակրանք || հակամիտութիւն, կարեկցութիւն:*

Симптóмъ *գ. ա. ախտանշան, ախտանիշ, հիւանդութեան նշան || նշան:*

Сúмусъ *գ. ա. ծնօտ (զարդ. շինուածքի ճակատի):*

Симфóнiя *գ. ի. միաձայն երաժշտութիւն, միաբարբառ երգ, սիմֆոնիա || || նուագակցութիւն, երաժշտական հատուած (նուագարանների համար):*

Синагóга *գ. ի. ժողովրդանոց, ժողովատուն, աղօթարան (հրէից):*

Синаксáрiй *գ. ա. համառօտ պատմութիւն վարուց սրբոց, կամ տօների:*

Синапúзмъ *գ. ա. մանանեխէ սպեղանի (մարմնի վրայ դրուած):*

Си́ндикъ գ. ա. գործակալ իրաւանց, հոգաբարձու, խօսնակ։

Синё բ. На не́бѣ — երկինքը կապոյտ է։

Синева́ գ. է. կապուտակած տեղ, կապոյտ բիծ (հարուածից մնացած)։

Синева́тость գ. է. կապտութիւն, կապուտակած լինելը։

Синева́тый ած. կապտագոյն, կապուտակած, կապտահար։

Синеворо́нка տ. Сивоворо́нка.

Синеголо́вникъ գ. ա. երնջակ. բ.։

Синегу́бый ած. կապտաշրթն, կապուտակած շրթունքով։

Сине́левый ած. շեփորագոյն || շեփորուկի, եղրևանու։

Сине́ль գ. է. շեփորուկ, եղրևանի. բ.։

Сине́ніе գ. չ. կապոյտ ներկելը, կապտացնելը։

Си́ненькій տ. Си́ній.

Синеро́дный ած. կապտածին, խաժական։ —ная кислота́—խաժական թթուուտ։

Синеро́дъ գ. ա. կապտածին, բնակապոյտ, կապտաբեր, խաժածին (քիմ. բաղ.)։

Си́несть, синета́ գ. է. կապոյտ, կապոյտ գոյն, կապտութիւն։

Синёхонькій ած. խիստ կապոյտ։

Сини́льникъ գ. ա. լրջաբոյս, լրջու, կոկուկ || կապոյտ ներկող, ներկարար։

Сини́льній ած. կապուտացնող, կապտացնող || կապտեցուցիչ։ —ная кислота́—կապտաբեր թթուուտ։ —ное веще́ство—կապոյտ նիւթ։

Сини́льщикъ, —щица գ. կապոյտ ներկող, ներկարար։

Сини́ть բ. ն. կապոյտ ներկել։ —ся բ. ա. կապտել, կապտանալ։

Сини́ца գ. է. թուխ կտուց, երաշտահաւ. թ.։

Сини́чій ած. թուխ կտուցի, երաշտահաւի։

Си́ній ած. կապոյտ, կապտագոյն։ — я́хонтъ գ. ա. շափիւղայ, կապոյտ յակինթ, կապուտ եաղութ։

Синкли́тъ գ. ա. ծերակոյտ, Սենատ, սինկլիտոս։

Сино́вія գ. է. յօդաւեշ, ոսկրահիւթ։

Синода́льный ած. սինօդական || սիւնհոդոսի։

Синоди́къ գ. ա. մեռելաթիւք, արձանագիր մեռելոց, յաւերժական։

Синоди́ческій ած. լուսնի և մոլորակների շարժման ժամանակամիջոցների վերաբերեալ։

Сино́дскій ած. սինօդական || սիւնհոդոսի։

Сино́дъ գ. ա. սիւնհոդոս, սինօդ։

Синоло́гъ գ. ա. չինագէտ, չինաբան, գիտակ չինարէնի։

Синоними́ческій ած. —ни́мный ած. նոյնանիշ, նոյնանշան, համանուն, համանշան, հոմանիշ։

Синони́мія, —мика գ. է. համանունութիւն, անուանակցութիւն, նոյնանշան լինելը, հոմանիշ լինելը։

Синони́мъ գ. ա. համանշան, նոյնանշան, համանուն, հոմանիշ։

Си́нопсисъ գ. ա. բովանդակութիւն, համառօտութիւն, համառօտուած գիրք։

Синопти́ческій ած. համացոյց։

Си́нтаксисъ գ. ա. համաձայնութիւն, յարմարադրութիւն (քեր.)։

Синтакси́ческій ած. համաձայնութեան վերաբերեալ (քեր.)։

Синте́зисъ, синте́зъ գ. ա. համադրութիւն || վերաբաղադրութիւն || կցուած || խառնուած։ — хими́ческій—քիմիական վերաբաղադրութիւն։

Синтети́ческій ած. համադրական, համադրային, յօդաւոր։

Си́нусъ գ. ա. ծոց (անկեան), սինուս։

Синхрони́змъ գ. ա. ժամանակակից լինելը, ժամանակակցութիւն || պատմութիւն ժամանակակից անցքերի։

Синхроническій ած. համաժամանակ, ժամանակակից։

Синь գ. ի. կապոյտ, լեղակագոյն։

Синька գ. ի. կապոյտ ներկ, հոլլանդական լուրջ։

Синьеоръ գ. ա. տէր, պարոն։

Синѣть по— բ. չ. կապտել, կապուտկել, կապտանալ, կապոյտ գոյն ստանալ։

Синюха գ. ի. շուշան հովտաց (ծաղիկ)։

Синякъ գ. ա. կապուտակած կամ ճմլուած տեղ։

Сипло մ. խռպոտ ձայնով։

Сиплость գ. ի. խռպոտութիւն։

Сиплый ած. խռպոտ, կերկեր, խզխզկի։

Сипль գ. ա. ծառի բնդեռ (միջատ)։

Сипнуть, о— բ. չ. խռպոտել, կերկերել։

Сиповатый ած. փոքր ինչ խռպոտ։

Сиповка գ. ի. սրինգ, շուի, զաւալ։

Сиповщикъ գ. ա. սրինգ ածող, շուի ածող։

Сипота գ. ի. խռպոտութիւն, կերկերելը։

Сипъ գ. ա. անգղ. թ.։

Сипъ-орёлъ գ. ա. անգղարծուի. թ.։

Сипѣть բ. չ. խռպոտել, խռպոտ ձայնով խօսել, խզխզացնել։

Сиреневый ած. շեփորագոյն ‖ շեփորուկի։

Сирена գ. ի. յուշկապարիկ (փիլ. գործիք) ‖ համբարու։

Сирень գ. ի. շեփորուկ, եղրևանի. բ.։

Сиринъ գ. ա. բու։

Сиріусъ գ. ա. շուն աստեղատուն, շնիկ (մեծ աստղ շան աստեղատան)։

Сироко գ. սիրոկո, հարաւահողմ արեւելեան։

Сиропецъ տ. Сиропъ.

Сиропить բ. ն. թանձրացնել, սիրոփ դարձնել։

Сиропный ած. շարապային ‖ օշարակի, շարապի։

Сиропъ գ. ա. օշարակ, շարապ, խաղմուզ, սիրոփ։

Сирота գ. չ. որբ, անտերունջ, անօգնական։

Сиротина տ. Сирота.

Сиротинка, —ротка, —роточка գ. ի. որբիկ, որբուկ։

Сиротскій ած. որբի, որբերի, որբերի համար — судъ—որբախնամ խնամակալութիւն։

Сиротство գ. չ. որբութիւն, որբ լինելը։

Сиротствовать, сиротѣть բ. չ. որբ մնալ, որբանալ։

Сирый ած. որբ, անօգնական, անտէր։

Сиръ, сэръ գ. ա. ազնիւ պարոն, ազնուական պարոն (Անգլ.)։

Сирѣчь մ. այսինքն, այն է։

Сисмометръ գ. ա. ճօճանացոյց (երկրաշարժի սաստկութիւնը ցոյց տուող գործիք)։

Система գ. ի. համակարգութիւն, համադրութիւն, դրութիւն, եղանակ։ — магнитная—մագնիսական խուրձ։ — нервная—նեարդային համակարգութիւն։ — ромбоэдрическая—շեղանստական հ.։ — меркантильная —բուն վաճառականութիւն։ — фридредерская—ազատ վաճառականութիւն։ — протекціонная – հովանաւորեալ վաճառականութիւն։

Систематикъ գ. ա. դասաւորութիւն սիրող, կարգ ու կանոն սիրող, կարգի և կանոնի հետեւող։

Систематически մ. կանոնաւոր կերպով, կարգով, հետեւաբար։

Систематическій ած. դասաւորուած, կարգաւորուած, կանոնաւոր։

Ситецъ գ. ա. չիթ։

Ситечко գ. չ. — чайное—քամիչ (թէյի)։

Ситниковый ած. պրտուի։

Ситникъ, —чекъ գ. ա. պրտու. բ.։ — морской—կոնձեղ, զուն. բ.։

Ситный ած. մաղուած ‖ թեփոտ, խոշոր ալիւրից շինած։

Сито գ. չ. մաղ։

Си́товникъ գ. ա. սղոտ. բ. ‖ ալիւրի թեփ։

Сито́вный, —то́вый ած. սղոտի։

Си́точный ած. մաղի։

Ситуаціо́нный ած. դրութեան, վիճակի, հանգամանքին վերաբերեալ։

Ситуа́ція գ. ի. դիրք, դրութիւն, վիճակ, հանգամանք։

Си́тце տ. Си́то.

Си́тцевый ած. չթէ, չթեղէն ‖ չթի։

Си́тяный տ. Си́точный.

Си́филисъ գ. ա. վեներական կամ սեռական հիւանդութիւն, ռմ. ֆրէնկ զէհմէտի։

Сифилити́ческій ած. սեռական հիւանդութեան վերաբերեալ ‖ սստղկեան հիւանդութեամբ վարակուած։

Сифо́нъ գ. ա. սիֆոն, կնճաւոր, գինեհան (գործիք)։

Сіени́товый ած. սիյենիտեայ ‖ սիյենիտի։

Сіени́тъ գ. ա. սիյենիտ (քար)։

Сія́ніе գ. չ. փայլ, ցոլք, շողիւն, լոյս, ճառագայթ, ճաճանչ ‖ ճաճանչք, պսակ (սրբոց գլխի շուրջը), փառապսակ։ — поля́рное—բեւեռափայլ։ — сѣверное—հիւսիսափայլ։

Сія́тельный, —нѣйшій ած. պայծառափայլ։

Сія́тельство գ. չ. պայծառափայլութիւն։

Сія́ть բ. չ. փայլել, լուսափայլել, շողալ։

Сія́ющій ած. փայլուն, արփիափայլ, արփիահրաշ, արփիաճաճանչ, գեղափայլ, լուսափայլ, լուսաճաճանչ, լուսաշաւիղ, լուսապայծառ, լուսաճեմ, լուսանշոյլ, շողշողուն, պայծառափայլ, լուսազեղ, պայծառատեսիլ։

Скабіо́за գ. ի. քոսաբոյս, քոսաբոյժ, այրեծաղիկ, սխտակոտի. բ.։

Сказа́ніе գ. չ. ասացուած, պատմութիւն, զրոյց ‖ մեկնութիւն։

Ска́занный ած. ասուած, ճառուած։

Сказа́тель գ. ա. պատմող, պատմիչ, մեկնող, մեկնիչ։

Сказа́ть տ. Ска́зывать.

Ска́зка գ. ի. առասպել, հէքեաթ։

Ска́зочникъ, —ница գ. առակախօս, հէքեաթ ասող։

Ска́зочный ած. առասպելական, աներեւակայելի, երազական։

Сказу́емое ած. գ. չ. բայ, ստորոգեալ, ստորոգելի (քեր.)։

Ска́зывать, сказа́ть բ. ն. ասել, պատմել, ճառել, յայտնել, —ся բ. ա. ասուել, պատմուել, ճառուել։

Скака́ніе գ. չ. արշաւելը, վազելը, ոստոստելը, քառարշաւանք։

Скака́ть, —кну́ть բ. չ. ոստնուլ, արշաւել, վազել, թռչել ‖ պարել։

Скакли́вый ած. արշաւասէր, արշաւել սիրող, ոստնել սիրող։

Скакну́ть տ. Скака́ть.

Скаково́й ած. վազուկ, լաւ վազող։

Скакуно́къ, —но́чикъ տ. Скаку́нъ.

Скаку́нъ գ. ա. ոստոստնող, թռչող ‖ ‖ ոստոստող եփխկալ։

Скаку́нья գ. ի. արագավազ, վազուկ ձի։

Скала́ գ. ի. ապառաժ, ժայռ, քարաժայռ։

Ска́ла գ. ի. ցուցակ երգաձայների, երգաձայների քերական ‖ յաջորդական ‖ ‖ փոփոխուող եօթն հիմնաձայների։

Скали́стый ած. ժայռոտ, ապառաժոտ։

Ска́лить, о— բ. ն. ցոյց տալ, բանալ, կճրտացնել, ծաղրել։ (о)ска́лить зу́бы—ատամները կճրտացնել։

Ска́лка գ. ի. գլանակ։

Скалозу́бить, —зу́бство, —зу́бъ տ. Зубоскали́ть, —ка́льство, —ска́лъ

Ска́лочка տ. Ска́лка.

Ска́лывать, сколо́ть բ. ն. կտրել, պոկել, կոտրել, կոտրելով հանել ‖ ծակծկել, ծակծկելով նկարել։ —ся բ. ա. կոտրելով հանուել։

Скальпе́ль գ. ա. կտրոց, դանակ ան-

ղամահաստակին։

Скальпи́ровать բ. ն. քերթել (գանգը)։

Скаме́ечка գ. ի. փոքրիկ նստարան։

Скаме́ечный ած. նստարանի։

Скаме́йка տ. Скамья́.

Скаммо́нія գ. ի. շան մահաբեր, սակամոնի, բաղեղան կաթն. բ.։

Скамья́ գ. ի. նստարան, թախտ։

Скандалёзный ած. գայթակղեցուցիչ, խայտառակ, ամօթալից։

Скандализи́ровать բ. ն. ամօթահարել, խայտառակել։

Сканда́лъ գ. ա. գայթակղութիւն, խայտառակութիւն, ամօթ, աղմուկ, դղրդիւն։

Скандова́ніе գ. չ. տաղաչափութեան ոտքերը թուելը։

Скандова́ть բ. ն. տաղաչափութեան ոտքերը թուելը։

Скандо́вка տ. Скандова́ніе.

Скань գ. ի. ոլորուած թել, ջուխտած թել։

Скапида́рный, —да́ръ տ. Скипида́рный, —даръ.

Ска́пливать, скопи́ть բ. ն. մալել, ներքինացնել, կտրել։ —ся բ. ա. ներքինանալ, կտրուել։

Ска́пывать, скопа́ть բ. ն. փորել, պեղել։ —ся բ. ա. փորուել, պեղուել։

Скарбъ գ. ա. կահ, կարասիք։

Ска́редничать տ. Скря́жничать.

Ска́редно մ. գարշելի կերպով։

Ска́редность գ. ի. գարշելիութիւն, պղծութիւն։

Ска́редный ած. գարշելի, պիղծ,

Ска́редъ գ. ա. գարշելի, պիղծ (մարդ)։

Скарлати́на գ. ի. կարմրախտ, շառաչերմ (ըկացաւ)։

Ска́рмливать, скорми́ть բ. ն. ուտեցնել, սպառել (բոլոր պաշարը)։ —ся բ. ա. ուտուել, սպառուել (բոլոր պաշարը)։

Ска́танный ած. ծրարուած, փաթթաթուած։

Ската́ть տ. Ска́тывать.

Скатёртка, ска́тертка գ. ի. սփռոցիկ։

Ска́тертникъ գ. ա. սփռոցագործ։

Ска́тертный ած. սփռոցի։

Ска́терть գ. ի. սփռոց, փռոց, սպասծոց, ծածկոց։

Ска́тистый ած. փոքր ինչ զառիվայր, թեքաւոն, փոքր ինչ թեք։

Скати́ть տ. Ска́тывать и Ска́чивать.

Ска́тъ գ. ա. գլորելը, գլորում ‖ ոլոք, զառիվայր (լեռան) ‖ տափաձուկ, ներկէս. ձ.։ — электри́ческій—թմրեցուցիչ ներկէս. ձ.։

Ска́тывать, ската́ть բ. ն. ծրարել, փաթթաթել։ —ся բ. ա. ծրարուել, փաթթաթուել։

Ска́тывать, скати́ть բ. ն. գլորել։ —ся բ. ա. գլորուել։

Скачёкъ գ. ա. ոստիւն, կայթիւն։

Ска́ченный ած. գլորուած ‖ լուացուած, մաքրուած։

Ска́чивать, скати́ть բ. ն. ողողել, լըւանալ։ —ся բ. ա. ողողուել, լուացուել։

Ска́чка գ. ի. ձիարշաւ, արշաւահանդէս։

Скачо́къ տ. Скачёкъ.

Скачь գ. ի. ոստիւն, քառատրոփ, քառաարշաւ։

Ска́шивать, скоси́ть բ. բ. հնձել, քաղել։ —ся ա. բ. հնձուել, քաղուել։

Сква́жина, —жинка գ. ի. ծակ, ծակտիք, ճեղք, լուսանցոյց։

Сква́жистость գ. ի. ծակոտկէնութիւն, ծակոտութիւն։

Сква́жистый ած. ծակոտ, ծակոտկէն, բազմածակ։ —тое тѣло—ծակոտկէն մարմին։

Сква́жный տ. Сква́жистый.

Сква́жня, —ня́ տ. Сква́жина.

Сква́шенный ած. թթուած։

Сква́шивать, сква́сить բ. ն. թթուեցնել, խմորել։ —ся բ. ա. թթուել։

Скверне́ніе գ. չ. պղծելը, ապականելը, պղծութիւն։

Скверни́тель գ. ա. պղծող, ապականող (մարդ)։

Скверни́ть, о— բ. ն. ապականել, պղծել, կեղտոտել։ —ся բ. ա. ապականուել, կեղտոտուել։

Скве́рно մ. գարշելի կերպով, շատ վատ։

Сквернословецъ, —вица գ. պղծախօս, զազրաբերան, հայհոյող։

Сквернослóвить բ. չ. պղծախօսել, հայհոյել։

Сквернослóвіе գ. չ. պղծախօսութիւն, հայհոյանք։

Сквернослóвка գ. ի. պղծախօս կին, անպարկեշտ կին։

Сквернослóвный ած. պիղծ, անպարկեշտ, լկտի։

Сквернослóвъ տ. Сквернослóвецъ.

Скве́рность գ. ի. պղծութիւն, գարշելիութիւն, աղտեղութիւն, ապականութիւն։

Скве́рный ած. պիղծ, գարշելի, աղտեղի։

Скверъ գ. ա. պարտէզ (հրապարակի վրայ)։

Сквита́ться տ. Поквита́ться.

Сквози́стый ած. ծակոտկէն, թափանցիկ։

Сквози́ть բ. ն. թափանցել։

Сквозни́къ գ. ա. թափանցիկ պտուղ, հաստութիւնից շեղուած դարձած (խընձոր եայլն)։

Сквозно́й ած. թափանցիկ, անցուկ, թափանց, ընդմիջանց։

Сквозно́сть գ. ի. թափանցկութիւն։

Сквозь ն. միջով, ծակելով, թափանցելով։

Скворе́цъ գ. ա. ժեռ, սարեակ, սարմ. թ.։ — ро́зовый — վարդագոյն սարեակ, տարմահաւ։

Скворцо́вый ած. սարեակի։

Скеле́тный ած. կմախքի։

Скеле́тъ գ. ա. կմախք, ոսկերոտիք, ոսկրակազմ։ — кора́бля ողնուց, նաւի կմախք։

Ске́птикъ գ. ա. սկեպտիկեան փիլիսոփայ, երկբայող, կասկածամիտ (մարդ)։

Скептици́змъ գ. ա. սկեպտականութիւն, կասկածոտութիւն, երկբայողութիւն (վարդապետութիւն փիլիսոփայական)։

Скепти́ческій ած. երկբայելի, կասկածոտ։

Ске́рда գ. ի. եղերդակ. բ.։

Скида́ть, ски́нуть բ. ն. հանել || վայր ածել, ցած ր ածել, ձգել || պակասեցնել, նուազեցնել։

Ски́данный, ски́нутый ած. հանուած, ձգուած, պակասեցրած։

Ски́дка գ. ի. պակասեցնելը (կշռի մէջ) || զեղչ, զրամազեղչ։

Ски́дывать, —да́ть, ски́нуть բ. ն. ձգել, վայր ձգել || պակասեցնել, զեղչել։ —ся բ. ա. վայր ձգուել || զեղչուել։

Ски́лла գ. ի. կորիղոս, ծովի մարախ (մի տեսակ փոքրակազմ խեցգետին)։

Ски́менъ գ. ա. կորիւն առիւծու, առիւծի ձագ։

Ски́нія գ. ի. խորան, վրան, տաղաւար։

Скинопи́гія գ. ի. տօն տաղաւարահարաց։

Ски́нуть տ. Скида́ть, Ски́дывать.

Скипа́ться, —пѣ́ться բ. ա. եփելով թանձրանալ, կարծրանալ։

Ски́петръ գ. ա. գայիսոն, գաւազան զօրութեան || խոընդատ. բ.։

Скипида́рникъ գ. ա. սթեր. բ.։

Скипида́рный ած. բեւեկնային || բեւեկնի։

Скипида́ръ գ. ա. բեւեկն, բեւեկնի իւղ։

Скипѣ́лый ած. եփելուց թանձրացած կամ ցամաքած։

Ски́рдный ած. դէզի, եղինի։

Скирдъ գ. ա. դէզ, եղին, օրան, շեղջ, բարդ (30 խուրձ)։

Скиса́ніе գ. չ. թթուելը։

Скиса́ть, ски́снуть, —ся բ. թթուել։

Скитáлецъ, —лица գ. *թափառաշրջիկ, թափառական, վատաբանդի, վարատական, պանդուխտ (մարդ)։*
Скитáльческій ած. *թափառական, վարատական։*
Скитáніе գ. չ. *թափառական կեանք վարելը, թափառելը, թափառանք։*
Скитáться բ. ա. *թափառել, մոլորուել։*
Скúтникъ գ. ա. *ճգնաւոր, մենակեաց, անապատակեաց (մարդ)։*
Скúтническій ած. *ճգնաւորի, մենակեացի։*
Скúтный ած. *ճգնաւորական, մենակեաց։*
Скúтъ, —тóкъ գ. ա. *անապատ, ճգնաւորութեան վանք, ճգնարան, ճգնելու տեղ։*
Скицевáть, —цовáть բ. ն. *գծագրել։*
Скицъ տ. **Эскúзъ.**
Склáдень գ. ա. *մանեակ, բողմազ։*
Склáдка, —дочка գ. ի. *շեղջելը, դիզելը, դարսելը, ծալելը || ծալ, ծալք, ծալուածք, խորշխորշան։* — **митровúдная**—*փառապատուկ։*
Склáдно մ. *ներդաշնակ, կարգով, յարմար։*
Складнóй ած. *կարգին, համաձայն, վայելչահիւս, բարեկազմ || վայելչահասակ, բարեձեւ, բարեկազմ || ծալովի, ծալածոյ։*
Склáдность գ. ի. *ներդաշնակութիւն, կարգաւորութիւն, համաձայնութիւն։*
Склáдный ած. *ներդաշնակ, լաւ գըրուած, յարմար, բարեկազմ || ծալուող։*
Склáдочка գ. ի. *փոքրիկ ծալ։*
Склáдочный ած. *ժողովուած, հանգանակած || հանգանակելի։*
Склáдчатый ած. *բազմածալ, ծալծալոտ։*
Склáдчикъ, —чица գ. *մասնակից, բաժնեկից (տուրքի, հանգանակութեան)։*
Склáдчина գ. ի. *տուրք, վճար, հանգանակութիւն։*
Складъ գ. ա. *բարեկարգութիւն, համաձայնութիւն, ճշտութիւն, ուղղութիւն, կապակցութիւն, վայելչութիւն, համաչափութիւն, դասաւորութիւն || պահեստ, մթերանոց։*
Склáдывать, сложúть բ. ն. *գումարել || շեղջել, դիզել || դարսել, ծալել || յօրինել։* **—ся** բ. ա. *գումարուել։*
Склáдывать, сложúть, скласть բ. ն. *դնել, դարսել || յօրինել || ծալել։* **—ся** բ. ա. *դարսուել || յօրինուել || ծալուել։*
Склёванный ած. *կտցահարուած, կտուցով կերուած։*
Склёвывать, склевáть բ. ն. *կտցահարել, կտուցով ուտել։*
Склеéніе, склéиваніе գ. չ. *սոսնձելը, կպցնելը, զօդելը։*
Склеéнный, —леённый ած. *սոսնձած, սոսնձով կպցրած։*
Склéивать, склéить բ. ն. *սոսնձել, կպցնել։*
Склéйка գ. ի. *սոսնձելը, սոսնձում || սոսնձուած տեղը։*
Склепáть տ. **Склёпывать.**
Склёпка գ. ի. *պնդացնելը, ամրացնելը։*
Склёпный ած. *մխասին ամրացած, կպած։*
Склéпный ած. *դամբարանի։*
Склепъ գ. ա. *դամբարան, գերեզմանատեղի։*
Склёпывать, —пáть բ. ն. *պնդացնել, ամրացնել։* **—ся** բ. ա. *պնդանալ, ամրանալ։*
Склерóтика գ. ի. *կարծրենի, աչքի ըսպիտակուց, կարծրաթաղանթ։*
Склéщиваться, —щúться բ. ա. *կցուել, քոնթի գալ (շների)։*
Склúзкій, —лúзкость տ. **Слúзкій, слúзость.**
Склúзнуть, склизъ տ. **Слúзнуть, слизь.**
Скликáніе գ. չ. *ձայնելը, կոչելը, կանչելը։*

Склúканный ած. կանչուած։

Скликáть, склúкать, склúкнуть բ. ն. ձայն տալ, ձայնել, կանչել։ —ся բ. ա. կանչուել։

Склúчка տ. Скликáніе.

Склонéніе գ. չ. հակում, թեքում || հոլովում (քերակ.) || համոզելը։

Склонúть տ. Склонять.

Склóнность գ. ի. հակում, հակամիտութիւն, յօժարութիւն, միտում։

Склóнный ած. հակամէտ, յօժարամիտ, դիւրամէտ։

Склонённый ած. թեքած, խոնարհեցրած, համոզած || հոլոված։

Склонъ գ. ա. զառիվայր, թեքութիւն։

Склоняемость գ. ի. հոլովականութիւն, հոլովելի լինելը։

Склоняемый ած. հոլովելի։

Склонять, —нúть բ. ն. թեքել, խոնարհեցնել, համոզել, յօժարեցնել, հաճեցնել, հակեցնել || հոլովել։ —ся բ. ա. զիջանել, հակուել, հաճել || հոլովուել։

Склóчивать տ. Всклóчивать.

Сключáть, —чúть բ. ն. հագցնել, ագուցանել (գերաններ, տախտակներ)։ —ся բ. ա. իրար հագնել, միմեանց հետ կպչուել (տախտակներ եւայլն)։

Склянка, —ночка գ. ի. փոքրիկ շիշ, սրուակ, ապակեակ, կօշարայ։

Скляночный ած. սրուակի։

Скобá գ. ի. ակիշ, կորակտուց երկաթ || || զամ, կտուճի նալ (կօշիկի) || մրցնիկ, կամրջակ (երկաթ, որ սողնակի մէջ մտնելով դուռը փակւում է)։ — замóчная—լամբ։

Скóбель գ. ի. քերիչ, տաշիչ, խարարուղ, հարթիչ, շաղափ, ռէնակ։

Скóбельный ած. շաղափի։

Скóбить բ. ն. երկաթէ կապերի մէջ դնել || փակագծերի մէջ դնել || միմեանց հետ ամրանալ երկաթէ կապերով։ —ся բ. ա. փակագծերի մէջ դրուել։

Скóбка գ. ի. ճռանակալ, երկաթէ կապ || || փակագիծ։

Скоблéніе գ. չ. տաշելը, քերելը։

Скоблúть բ. ն. տաշել, քերել, քերծել։ —ся բ. ա. տաշուել, քերուել։

Скóбленный, —лёный ած. տաշուած, քերուած։

Скóбочка տ. Скóбка.

Скóбочный ած. կարթի, ակիշի։

Скóбчатый ած. պայտաձև կորացած։

Скóванный ած. կռանելով միացած || || շղթայուած։

Сковáть տ. Скóвывать.

Сковéркивать, —ркать տ. Исковéркивать.

Скóвка գ. ի. կռելով միացնելը || շղթայելը։

Сковородá գ. ի. կասկարայ, թաւա։

Сковородúшка գ. ի. վատ կասկարայ։

Сковородúща գ. ի. մեծ կամ ահագին կասկարայ։

Сковорóдка գ. ի. փոքրիկ կասկարայ։

Сковорóдочка տ. Сковорóдка.

Скóвывать, сковáть բ. ն. կռանելով միացնել, կցել || շղթայի զարնել, շղթայել։ —ся բ. ա. կռանուելով միանալ || շղթայուել։

Сковы́ривать, —ря́ть, —рну́ть բ. ն. քչփորել, փորելով պոկել։

Сковы́рнутый ած. քչփորած, քչփորելով պոկած։

Скокнýть տ. Скакáть.

Скóкомъ մ. ոստիւններով, թռչկոտելով։

Скокъ գ. ա. ոստիւն, թըռ || թըրըմփ։ Разбѣжáлся да и скокъ въ водý— վազեց և թը՛ռ (թըրըմփ) ջրի մէջ ընկաւ։

Сколáчивать, —лотúть բ. ն. խփել || || ամրացնել, հանել || միաւորել, հաւաքել, ժողովել։

Сколіо́за գ. է. կողաթիւրութիւն, ողնաշարի կորութիւն։

Ско́лка գ. է. կոտրտելը, կոտրելը։

Ско́локъ գ. ա. կտոր, դարինակ։

Сколо́ченный պծ. խփուած, ցցուած ‖ ամրացած ‖ ժողովուած։

Ско́лотень գ. ա. հին ցնցոտիներից կարած զգեստ։

Сколоти́ть տ. Скола́чивать.

Ско́лотый պծ. կոտրտուած, կոտրտելով հանուած։

Сколо́ть տ. Ска́лывать.

Ско́лочекъ տ. Ско́локъ.

Сколу́пывать, —па́ть, —пну́ть տ. Сковы́ривать.

Сколь մ. քանի, որքան, որչափ։

Скольза́ніе գ. չ. սահելը, սայթաքելը, սայթաքում։

Скользи́ть, —зну́ть բ. չ. սահել, սայթաքել, սօթքել, սղալ, սուրալ։

Ско́льзкій պծ. սահուն, գլխրատան, լպրծուն, ողոտան, լպիրծ, սահուկ, անհաստատ, գլխրատայթաք, գլխրդայթ, տանապկիրծ, տանար։

Ско́льзко մ. սայթաքելի, սահուն։

Ско́льзкость գ. է. սահուն լինելը, լպրծուն լինելը։

Ско́лькій մ. ո՞րքան, քանի՞։

Ско́лько մ. որքան, որչափ, քանի, քանիցս։

Скома́ндовать բ. չ. հրամայել, առաջնորդել։

Скомбе́ръ գ. ա. թիւնիկ. ձ.։

Ско́мкивать, скомка́ть տ. Ко́мкать.

Скоморо́хъ գ. ա. միմոս, խեղկատակ։

Скоморо́шескій պծ. խեղկատակի, միմոսի։

Скоморо́шество գ. չ. միմոսութիւն, խեղկատակութիւն։

Скоморо́шить, —шествовать բ. չ. միմոսութիւն անել, խեղկատակութիւն անել, ծաղրածութիւն անել։

Скомпромети́ровать տ. Компромети́ровать.

Сконфу́зить բ. ն. ամաչեցնել, ամօթահարել։ —ся բ. ա. ամաչել, խռովել, ամօթահարուել։

Сконча́ніе գ. չ. վերջանալը ‖ աւարտ ‖ ‖ վախճան, վերջ, կատարած։

Сконча́ть բ. ն. վերջացնել, աւարտել։ —ся բ. ա. վերջանալ, աւարտուել, կատարուել ‖ վախճանել, մեռնել։

Скопа́ գ. է. ծովարծիւ. թ.։

Ско́панный պծ. փորուած, պեղուած։

Скопа́ть տ. Ска́пывать.

Скопе́цъ գ. ա. ներքինի, ամորձատ, կտրած (աղանդաւոր)։

Скопе́ческій պծ. ներքինու ‖ ներքինեաց աղանդի։

Скопе́чество գ. չ. ներքինութիւն, կըտրուած լինելը։

Скопидо́мка գ. է. տնտեսուհի, տնտես կին։

Скопидо́мство գ. չ. տնտեսութիւն։

Скопидо́мъ գ. ա. տնտես մարդ։

Скопирова́ть տ. Копиро́вать.

Скопи́ть, о— բ. ն. կտրել, ամորձատել, քածաւարել, մալել։ —ся բ. ա. կըտրուել, ամորձատուել։

Скопи́ть տ. Скопля́ть.

Ско́пище գ. չ. ժողով, խումբ (աւազակների եւայլն)։

Ско́пка գ. է. փորփորում, փորփրելը ‖ ‖ փորփրոց։

Скопле́ніе գ. չ. փորելը, քերելը, քերծելը ‖ ժողովելը, հաւաքելը։

Ско́пленный պծ. ներքինացրած, կըտրած։

Скопля́ть տ. Ска́пливать.

Ско́пчій պծ. ներքինու, կտրածի։

Скопъ գ. ա. պահեստ, ժողովում, տնտեսութիւն ‖ ժողով, խումբ։

Ско́рблость գ. է. կարծրութիւն, չորութիւն, թանձրութիւն։

Скóрблый ած. կարծր, թանձր, չորացած։

Скóрбно մ. ցաւալի կերպով։

Скóрбнуть, за— բ. չ. տխրանալ, հիւծուել, մաշուել։

Скóрбный ած. հիւանդ ‖ տխուր, ցաւալի, աղետալի, վշտալի, կսկծալի, բազմահառաչ, բազմավիշտ։

Скорбýтный ած. լնդահարական ‖ լնդահարութեան։

Скорбýтъ գ. ա. լնդացաւ, լնդահարութիւն, լնդապարութիւն (ախտ)։

Скорбь գ. ի. վիշտ, ցաւ, աղէտ, տխրութիւն, հիւանդութիւն, նեղութիւն, մորմոք, շիւան, հեծեծանք։

Скорбѣть բ. չ. ցաւել, նեղանալ, վշտանալ, մորմոքալ, սորջանալ։

Скорбя́щій ած. գ. ա. տրտմող, ցաւող, վշտացող, մորմոքող։

Скóренькій տ. Скóрый.

Скóренько մ. բաւականին արագ, բաւականին շուտ։

Скорёхонько, —рёшенько մ. շատ արագ։

Скорлупá, —лýпка գ. ի. կեղև, կճեպ, կեղևանք։

Скорлýпный ած. կեղևի, կճեպի։

Скормúть տ. Скáрмливать.

Скóрмленный ած. կերած, սպառած (բոլոր պաշարը)։

Скорня́къ գ. ա. մաշկեգործ, մորթեգործ, կաշեգործ, դաբաղ։

Скорня́чество գ. չ. մաշկեգործութիւն, մաշկավաճառութիւն, քիւրքչութիւն։

Скорня́чить բ. չ. մաշկեվաճառ, քիւրքչի։

Скорня́чій ած. մաշկեգործի։

Скóро մ. արագ, փութանակի, շուտով, ճեպով, փութով, անյապաղ, վաղվաղակի, վաղ։

Скорóбить տ. Корóбить.

Скорогúбельный ած. դիւրաբեկ, անցաւոր, վաղանցուկ։

Скороговóрка գ. ի. արագախօսութիւն, շուտասելուկ, շուտարտասանութիւն, շուտ-շուտ խօսելը։

Скорóдить բ. ն. տափանել։

Скорозрѣлость տ. Скороспѣлость.

Скорозрѣлый տ. Скороспѣлый.

Скоролётный ած. արագաթռիչ, արագաթև։

Скорóмить, о— բ. ն. պաս ուտեցնել —ся բ. ա. պաս ուտել։

Скорóмникъ, —ница գ. պաս ուտող, պասակեր։

Скорóмничать բ. չ. պաս պահել։

Скорóмный ած. պասուց, պահոց։

Скоронóгій ած. արագոտն, արագավազ, դիւրաշարժ, արագընթաց։

Скоронóжка գ. ի. օձաստանդր (միջատ)։

Скоропáшка գ. ի. խլէչ, քաղէչ, ջնջէչ (գործիք)։

Скоропечáтаніе գ. չ. արագ տպագրութիւն։

Скоропечáтный ած. արագատիպ։

Скорописáніе գ. չ. արագագրութիւն։

Скоропúсецъ գ. ա. արագագիր, արագ գրող (մարդ)։

Скоропúсный ած. արագագիր, սղագիր։

Скóропись գ. ի. արագագրութիւն, սղագրութիւն, բանագրութիւն։

Скоропостúжно մ. յանկարծահաս կերպով, յանկարծակի։

Скоропостúжный ած. յանկարծահաս։

Скоропреходя́щій ած. կարճատև, վաղանցուկ, վաղանցիկ։

Скороспѣлка գ. ի. վաղահաս, շուտ հասունացող ‖ կխալրոն. բ.։

Скороспѣлость գ. ի. շուտ հասնելը, շուտ հասունանալը։

Скороспѣлый ած. վաղահաս, կանխահաս, շուտ հասունացող։

Скорострѣльный ած. արագաձիգ։ —ное ружьё—արագաձիգ հրացան։

Скóрость գ. ի. արագութիւն։

Скоротáть տ. Сократúть.

Скоротéчно մ. կարճատև, վաղանցուկ։

Скоротéчность գ. ի. կարճատևութիւն, սրընթացութիւն, վաղանցուկ լինելը։

Скоротéчный ած. կարճատև, վաղանցիկ, վաղանցուկ, արագընթաց, սրընթաց։

Скорохвáтъ գ. ա. շուտիկ, աչքարաց, շուտաժիր (մարդ)։

Скорохóдскій ած. վազեկի, արագաքայլ գնացողի։

Скорохóдъ գ. ա. վազեկ, սուրհանդակ, արագոտն, արագաքայլ, արագագնաց, քաջընթաց, արագընթաց (մարդ)։

Скорпéна գ. ի. ծով. ձ.։

Скорпіóнный, —піóновый ած. կարիճի։

Скорпіóнъ գ. ա. կարիճ ‖ Կարիճ կենդանակերպ (աստեղատուն)։ — морскóй— ծով. ձ.։

Скóрчивать, скóрчить բ. ն. կծկուել, կուչ գալ, կարկամել, ծռմռկել։ —ся բ. ա. ծռմռկուել, կծկուել։

Скóрченный ած. կծկուած, կարկամած, ծռմռկուած։

Скóрый ած. արագ, շուտ։

Скорѣе մ. աւելի արագ, աւելի շուտ։

Скóса մ. շլած, ծուռ աչքով։

Скосúть տ. Скáшивать.

Скóска գ. ի. մանգաղելը, մանգաղով հնձելը։

Скосъ գ. ա. մանգաղով հնձելը ‖ հնձողի վարձ, մշակի վարձ։

Скотúна, —тúнка գ. ի. անասուն, գըրաստ, անասնիկ ‖ անասնամիտ մարդ։ —домáшняя— պատրուճակ, ընտանի անասուն։

Скóтникъ, —ница գ. անասնապահ, կով կթող ‖ անասնավաճառ։

Скóтный ած. անասնային ‖ անասնոց, անասունի։

Скотобóйня գ. ի. սպանդարան, սպանդանոց։

Скотовóдецъ գ. ա. անասնապահ մարդ։

Скотовóдство գ. չ. անասնապահութիւն, խաշնարածութիւն։

Скотовóдъ տ. Скотовóдецъ.

Скотоврачéбный ած. անասնաբուժական։

Скотолѣчéбный ած. անասնաբուժական։

Скотолѣчéніе գ. չ. անասնաբուժութիւն։

Скотопáсъ գ. ա. նախրապան, հովիւ, խաշնարած, հօտաղ։

Скотоподóбный ած. անասնանման, անասնական։

Скотопригóнный ած. անասնոց հրապարակ, մայր մէյդան, անասուն ժողովելու տեղ (մեծ քաղաքներում՝ ծախելու համար)։

Скóтскій ած. անասնական ‖ անասունի։

Скóтство գ. չ. անասնութիւն, յիմարութիւն։

Скотъ գ. ա. անասուն։ — крýпный— պաճառ, պաճար, դուար, տաւար, պախրէ։

Скочёкъ տ. Скачёкъ.

Скочить տ. Скакнýть.

Скошéніе գ. չ. հնձելը, քաղելը։

Скóшенный ած. հնձուած, քաղուած։

Скрáденный ած. գողացուած, պահուած։

Скрáдывать, скрасть բ. ն. գողանալ, պահել, ծածկել։ —ся բ. ա. գողացուել, պահուել։

Скрáивать, скроúть տ. Кроúть.

Скрáсить տ. Скрáшивать.

Скрáсть տ. Скрáдывать.

Скрáшиваніе գ. չ. ներկելը, գեղեցկացնելը ‖ ձևելը։

Скрáшивать, скрáсить բ. ն. գեղեցկացնել, պաճուճել։ —ся բ. ա. ներկուել, գեղեցկանալ, զարդարուել։

Скребённый, —бёный ած. քերուած։

Скребнúца գ. ի. ձիասանտր, քերիչ, քերոց, դշու, ղաշավի։

Скребóкъ, —бóчекъ գ. ա. քերիչ, քերոց, մաքրիչ։

Скрежета́ніе գ. չ. կրճտելը, կճրտելը (ատամներին)։

Скрежета́ть բ. ն. կրճտել, կճրտել (ատամները)։

Скре́жетъ գ. ա. կրճտոց, կճրտոց (ատամների)։

Скресть բ. ն. քերել։ **—ся** բ. ա. քերուել։

Скреща́ть, скрести́ть բ. ն. խաչաձև դնել || զուգաւորել (կենդանիք՝ նրանց տեսակը ազնուացնելու համար)։

Скре́щеніе գ. չ. զուգաւորութիւն, արգասաւորութիւն (կենդանիների՝ նրանց տեսակը ազնուացնելու համար։

Скре́щенный ած. խաչաձև || զուգաւորած (կենդանիք)։

Скри́вливать, —вля́ть, —ви́ть բ. ա. ծռել, ծամռել, կորացնել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, ծամռուել։

Скри́вленный, —лёный ած. ծռուած, ծամռուած, կորացած։

Скрижа́ль գ. ի. **—ли** յգ. տախտակ (Տասն Պատուիրանաց) տախտակ կտակարանաց։

Скрижа́льный ած. տախտակի (Տասն Պատուիրանաց)։

Скри́нка, —ночка գ. ի. արկղ, արկղիկ։

Скрипа́чъ գ. ա. ջութակահար։

Скрипи́ца գ. ի. ջութակ || փոքրիկ դեղին սունկ։

Скрипи́чный ած. ջութակի։

Скри́пка գ. ի. ջութակ, շաւեւ, տճ. քեամանչա։

Скри́пнуть տ. **Скрипѣть.**

Скрипня́. —потня́ գ. ի. աղմուկ, ճռճռոց։

Скри́почка գ. ի. փոքրիկ ջութակ։

Скри́почный ած. ճռճռան։

Скрипу́нъ, —пунчикъ գ. ա. ճռճռան, ճռճռացնող։

Скрипу́чій ած. ճռճռող, ճռճռան։

Скрипчёнка գ. ի. վատ ջութակ։

Скри́пъ գ. ա., **скрипѣніе** գ. չ. ճռճռոց, ճռնչիւն, ճռինչ։

Скрипѣть, —пнуть բ. չ. ճռճռալ, ճռնչել։

Скрои́ть տ. **Скра́ивать.**

Скро́мникъ, —ница գ. պարկեշտ, համեստ (մարդ)։

Скро́мничанье գ. չ. պարկեշտութիւն, համեստութիւն (անէր)։

Скро́мничать բ. չ. համեստաբար վարուել, համեստ լինել, թաքցնել (ձիրք, ընդունակութիւն)։

Скро́мно մ. համեստաբար, համեստութեամբ, պարկեշտաբար, համեստ կերպով։

Скро́мность գ. ի. համեստութիւն, պարկեշտութիւն։

Скро́мный ած. պարկեշտ, պարկեշտասուն, համեստ, պարկեշտամիտ։

Скропа́ть բ. ն. շուլուլել || հազիւ հազ մի բան շինել (խառնխառնելով եւայլն)։

Скро́панный ած. ած. շուլուլած։

Скро́пки գ. ա., յգ. շուլուլուածք։

Скро́пышъ գ. ա. շուլուլած շոր։

Скругле́ніе գ. չ. բոլորելը, բոլորաձև շինելը, կլորելը։

Скру́гливать, —ля́ть, —ли́ть բ. ն. բոլորել, բոլորաձև շինել, կլորել։ **—ся** բ. ա. բոլորուել, բոլորաձև դառնալ։

Скруглённый ած. կլորացրած, բոլորակաձև շինած։

Скру́пулъ գ. ա. դրամ (ծանրութիւն 24 գարեհատի), սկրուպուլ։

Скручённый ած. ոլորուած։

Скру́чивать, скрути́ть բ. ն. ոլորել, գալարել, արտադրութեամբ հանել։ **—ся** ոլորուել։

Скрыва́ніе գ. չ. **—ва́тельство** գ. չ. թաքցնելը, ծածկելը։

Скрыва́ть, скрыть բ. ն. ծածկել, թաքցնել, պահել, պարտակել։ **—ся** բ. ա.

թաքչել, ծածկուել, պահուել։
Скры́тничанье գ. չ. ծածկամտութիւն, ծածկամիտ լինելը։
Скры́тничать բ. չ. ծածկամիտ լինել, պատրուակել։
Скры́тно մ. ծածկաբար, ծածուկ կերպով, գաղտնագողի, թաքուն։
Скрытно́плодный ած. գաղտասեր։ —ное расте́ніе—գաղտասեր բոյս։
Скры́тность գ. ի. ծածկամտութիւն։
Скры́тный ած. ծածկամիտ, ծածկուած։
Скрытъ գ. ա. ծածուկ խորհուրդ։
Скры́тый ած. ծածկած, թաքցրած, պարտըկած։
Скрыть տ. Скрыва́ть.
Скрѣ́па գ. ի. ամրացնելը, հաստատելը, վաւերացնելը, ստուգելը, ստորագրելը։
Скрѣпи́ть տ. Скрѣпля́ть.
Скрѣпле́ніе տ. Скрѣ́па.
Скрѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. ամրացնել, հաստատել, վաւերացնել, ստուգել, ստորագրել տալ։ —ся բ. ա. ամրանալ, վաւերացուել, ստորագրուել։
Скрѣплённый ած. ամրացած, վաւերացած, ստորագրուած։
Скрѣпча́ть տ. Крѣпча́ть.
Скрю́ченный ած. կորացրած, ծռած || նեղուած։
Скрю́чивать, —чить բ. ն. կորացնել, ծռել, ոլորել || նեղել, սաստիկ թուլացնել։ —ся բ. ա. կորանալ, ծռուել || նեղուել։
Скря́га գ. չ. ժլատ, կծծի, ագահ (մարդ)։
Скря́жничать բ. չ. ժլատութիւն անել, կծծի լինել։
Скря́жничество գ. չ. ժլատութիւն, կծծիութիւն, ագահութիւն։
Скуда́ться բ. ա. կարօտութիւն ունենալ, կարիք ունենալ, պակաս ունենալ։
Скуде́ль գ. ի. կաւ || թաղար, չանախ, ծափ, կաւեղէն անօթ։
Скуде́льникъ գ. ա. կաւագործ, բրուտ || կաւէ կուժ, սափոր։
Скуде́льничій ած. բրուտի, բրտի։
Скуде́льный ած. կաւեղէն, կաւէ։
Ску́дненькій տ. Ску́дный.
Ску́дно մ. չքաւոր, կարօտութեամբ, պակաս, սակաւ։
Ску́дность գ. ի. չքաւորութիւն, պակասութիւն, կարօտութիւն, նուաղութիւն, սակաւութիւն։
Ску́дный ած. չքաւոր, նուազ, պակաս։
Ску́дость տ. Ску́дность.
Скудоу́міе գ. չ. խելքի պակասութիւն, պակասամիտ լինելը։
Скудоу́мный ած. խելքից պակաս, ծալպակաս, խելապակաս, պակասամիտ։
Скудѣ́ть բ. չ. աղքատանալ, չքաւոր դառնալ, նուազել, պակասել։
Ску́ка գ. ի. ձանձրոյթ, ձանձրութիւն, նեղութիւն, սրտնեղութիւն, տաղտկութիւն, անձկութիւն, ձանձիր։
Скула́ գ. ի. այտ, թուշ, այտոսկր || ժլատ մարդ։
Скула́стый ած. մեծ այտոսկրներով։
Скули́ть բ. չ. ժլատութիւն անել։
Скулова́тый տ. Скула́стый.
Скулово́й, —льно́й ած. թշերի, այտի։ —вая кость—այտոսկր։
Скульпто́рскій ած. քանդակագործի։
Скульпто́рство գ. չ. քանդակագործութիւն, անդրիագործութիւն։
Скульпто́ръ գ. ա. քանդակագործ, անդրիագործ, արձանագործ։
Скульпту́ра գ. ի. քանդակագործութիւն || քանդակ։
Скульпту́рный ած. քանդագործական, անդրիագործական || քանդակագործութեան || քանդակի։
Ску́мбра գ. ի. թիւնիկ. ձ.։
Скупа́ніе գ. չ. գնելը (բոլորը) || լողացնելը։

Скупа́тель տ. Скупщи́къ.
Скупа́ть, —пи́ть բ. ն. գնել (բոլորը՝ զանազան տեղերից)։ —ся բ. ա. գընուել (բոլորը՝ զանազան տեղերից)։
Ску́пенькій տ. Скупо́й.
Скупе́нько տ. Ску́по.
Скуперда́й, —да́йка գ. ժլատ, ագահ մանրակծծի (մարդ) || քոսոտ մարդ։
Скупе́цъ գ. ա. ժլատ, ագահ, կծծի (մարդ)։
Скупи́ть տ. Скупа́ть.
Скупи́ться բ. ա. ժլատանալ, կծծիանալ։
Ску́пка տ. Скупа́нье.
Ску́пленный ած. բոլորը գնած (զանազան տեղերից)։
Скупно́й ած. գնուած, առնուած։
Ску́по մ. ժլատ, ժլատութեամբ, կծծիութեամբ։
Скупова́тость գ. ի. փոքր ինչ ժլատութիւն։
Скупова́тый ած. փոքր ինչ ժլատ։
Скупо́й —пый, ած. ժլատ, աչքածակ, գօշաքաղ, ընչաքաղց։
Ску́пость գ. ի. ժլատութիւն, ընչաքաղցութիւն։
Скупчи́на գ. ի. ազգային ժողով Սերբիացոց։
Скупщи́къ, —щи́ца գ. մենավաճառ, բոլորը գնող։
Скупъ գ. ա. մենավաճառութիւն, բոլորը գնելը || կաշառք։
Скупя́га տ. Скря́га и Скупе́цъ.
Ску́сывать, —си́ть բ. ն. խածել, խածոտել, կծել։ —ся բ. ա. խածուել, կծուել։
Ску́тывать տ. Заку́тывать.
Скуфе́йка տ. Скуфья́.
Скуфе́йникъ գ. ա. թասակակիր։
Скуфе́йный ած. թասակի։
Скуфе́йщикъ գ. ա. թասակ շինող։
Скуфья́ գ. ի. թասակ || գտակ։

Скуча́ть բ. չ. սրտնեղել, ձանձրանալ, տաղտկութիւն զգալ, տաղտկանալ։
Ску́ченный ած. դիզուած, կիտուած, հաւաքուած։
Ску́чивать, —чить բ. ն. դիզել, շեղջել, թեզել, հաւաքել, դարսել, գումարել։ —ся բ. ա. դիզուել, հաւաքուել։
Ску́читься բ. ա. սրտնեղել, ձանձրանալ։
Ску́чливость գ. ի. ձանձրալի լինելը, տաղտկալի լինելը։
Ску́чливый ած. նեղսիրտ, ձանձրալի։
Ску́чненькій տ. Ску́чный.
Скучне́нько տ. Ску́чно.
Ску́чно մ. և բ. ձանձրալի կերպով || || ձանձրալի է։
Скучнова́то տ. Ску́чно.
Скучнова́тый տ. Ску́чный.
Ску́чный ած. ձանձրալի, տաղտկալի, ձանձրացուցիչ, նեղութիւն պատճառող։
Ску́шать բ. ն. ուտել։
Ску́шенный ած. խածած, խածելով կերած, կերած։
Сла́бенькій տ. Сла́бый.
Слабёхонькій ած. շատ թոյլ։
Сла́бже մ. աւելի թոյլ։
Слабина́ գ. ի. թոյլ մասը (կտաւի, պարանի և այլն)։
Слаби́тельное ած. գ. չ. լուծողական, մեղմացուցիչ (դեղ և այլն)։
Слаби́тельный ած. լուծողական, լուծում պատճառող։
Сла́бить բ. ն. լուծել։
Сла́бкій ած. թոյլ, թուլ, նուաղ։
Сла́бко մ. թոյլ կերպով, թոյլ։
Сла́бкость գ. ի. թուլութիւն։
Сла́бнуть, о— բ. չ. թուլանալ, նուաղել, տկարանալ։
Сла́бо մ. թոյլ կերպով, նուաղ, տկար || || հարևանցի, վեր ՚ի վերոյ։

Слабовáто մ. թուլակի, սակաւ ինչ թոյլ կերպով։

Слабовáтый ած. փոքր ինչ թոյլ, սակաւ ինչ թոյլ, նուաղ, տկար։

Слабоголóсый ած. տկար ձայն ունեցող, թոյլ ձայնով։

Слабогрýдый ած. թոյլ կուրծք ունեցող։

Слабодýшіе գ. չ. փոքրոգութիւն, թուլասրտութիւն, թուլամորթութիւն։

Слабодýшно մ. փոքրոգութեամբ, թուլասրտութեամբ։

Слабодýшный ած. փոքրոգի, թուլասիրտ, թուլամորթ, մեղկ։

Слабопáмятность գ. ի. տկար յիշողութիւն ունենալը, մոռամոլութիւն։

Слабопáмятный ած. տկար յիշողութիւն ունեցող, մոռամոլ։

Слабосúліе գ. չ. անզօրութիւն, տկարութիւն, ուժաթափութիւն։

Слабосúльный ած. անզօր, ուժաթափ, տկար։

Слáбость գ. ի. թուլութիւն, տկարութիւն, անզօրութիւն, նուաղութիւն || թալուկ։

Слабоýздый ած. գլխասանձ, փափկերախ, կակուղ գլուխ ունեցող (ձի)։

Слабоýміе գ. չ. տկարամտութիւն, տխմարութիւն։

Слабоýмный ած. տկարամիտ, նուազամիտ, աղքատամիտ, ախմար։

Слабохарáктерный ած. թոյլ բնաւորութեան տէր։

Слáбый ած. թոյլ, տկար, անզօր, անկար, տկար, նուաղ || փոքրոգի, թոյլ բնութիւն ունեցող || կակուղ, մեղմ, զիջանող, տեղի տուող, գլխասան։

Слабѣ́ть բ. չ. տկարանալ, անկարանալ, թուլանալ, նուազել, պակասել, թօշնել։

Слáва գ. ի. փառք, համբաւ, անուն || շքեղութիւն, գովեստ, գովաբանութիւն։
Въ дурной словѣ—անուանարկ, վատահամբաւ։

Слáвильщикъ գ. ա. Ծննդեան երգ երգող, աւետիս ասող։

Слáвить բ. ն. փառաբանել, փառաւորել, գովաբանել, տնօրհնէնք անել, տուն օրհնելու շրջել։

Слáвливать, словúть բ. ն. բռնել || վրայ հասնել։

Слáвникъ գ. ա. Փառք 'ի բարձունս (աղօթք)։

Слáвно մ. փառքով, պատուով, յաջողակ կերպով։

Слáвный ած. փառաւոր, հռչակաւոր, պանծալի, երեւելի, մեծանուն, մեծապատիւ, անուանի, մեծահռչակ, բարեհամբաւ, բարետոհմ, բարետոհմիկ, ընտիր, շատ լաւ։

Славолю́бецъ գ. ա. փառասէր մարդ։

Славолюбúвый ած. փառասէր, փառամոլ, պատուասէր։

Славолю́біе գ. չ. փառասիրութիւն, փառամոլութիւն, պատուասիրութիւն։

Славословúть բ. ն. փառաբանել, փառաւորել, օրհնաբանել, երգել, երգել գերգս օրհնութեան։

Славослóвіе գ. չ. փառաբանութիւն, օրհներգութիւն։

Славя́нскій ած. սլաւոնական, սլաւեան։

Славя́нщина գ. ի. սլաւոնականութիւն, Սլաւոն ժողովուրդք։

Слагáемое ած. числó գ. չ. գումարելի թիւ։

Слагáтель գ. ա. հեղինակ, յօրինող || ոտանաւոր գրող։

Слагáть, сложúть բ. ն. միաւորել, յարակցել, գումարել || ծալել, վայր դնել, վար առնել || յօրինել, շարադրել, ստեղծել || հրաժարել, թողնել։
—ся բ. ա. գումարուել || յօրինուել։

Слáденькій ած. քաղցրահամ, անոյշ։

Сладéнько մ. քաղցրահամ, անոյշ։

Сладёхонькій, —дёшенькій ած. շատ քաղցր, շատ անոյշ։

Сладимый ած. անհամ քաղցր, անախորժ քաղցր:

Сладить տ. **Слаживать.**

Сладить բ. ն. քաղցրացնել, անուշացնել, համեղացնել:

Сладкій ած. քաղցր, քաղցրալից, քաղցրիկ, անուշահամ, համեղ, ախորժ, անոյշ, անուշակ: **—кія дятлина—** Ճօճան առւոյտ. բ.:

Сладко մ. տ. բ. քաղցրութեամբ || || քաղցր է:

Сладковатость գ. ի. քաղցրահամութիւն, փոքր ինչ քաղցր լինելը, փոքր ինչ անոյշ լինելը:

Сладковатый ած. (փոքր ինչ) քաղցր, անոյշ կամ համեղ:

Сладкоглаголивый ած. քաղցրախօս, քաղցրաբան:

Сладкогласіе գ. չ. ձայնի անուշութիւնը, քաղցրաձայնութիւն:

Сладкогласный ած. քաղցրաձայն, անոյշաձայն, ախորժելի ձայն:

Сладкогорькій ած. քաղցրադառն, դառնանոյշ:

Сладкозвучіе գ. չ. քաղցրահնչութիւն:

Сладкозвучный ած. քաղցրահնչիւն, քաղցրահնչակ, քաղցրաձայն, քաղցրախօս:

Сладкозёмъ գ. ա. անոյշ հող:

Сладкокислый ած. թթուաշ անոյշ, ամխալ:

Сладкокорень, —корникъ գ. ա. մատուտակ (արմատ):

Сладкопѣвецъ գ. ա. քաղցրանուագ, անոյշ երգող:

Сладкопѣніе գ. չ. քաղցրանուագ երգեցողութիւն:

Сладкорѣчіе գ. չ. քաղցրախօսութիւն:

Сладкорѣчивый ած. քաղցրաբան, քաղցրախօս, քաղցրալեզու:

Сладкострунный ած. քաղցրանուագ, ներդաշնակ:

Сладкость տ. **Сладость.**

Сладостно մ. քաղցրութեամբ, ախորժանօք:

Сладостный ած. քաղցր, ախորժ, անուշահամ, անուշակ:

Сладострастіе գ. չ. հեշտասիրութիւն, ցանկութիւն, ցանկասիրութիւն, տռփանք, անառակութիւն:

Сладострастно մ. հեշտասիրութեամբ, ցանկասիրութեամբ, տռփանօք, տռփողաբար:

Сладострастный ած. հեշտասէր, փափկասէր, ցոփ, հեշտաւէտ, անառակ, ըղձախոհ, մարմնասէր, մարմնամոլ, մարմնապաշտ, ճախաճան, խնդասէր, տռփական, տռփօտ, տարփաւոր, տարփատենչ:

Сладость գ. ի. քաղցրութիւն, ախորժութիւն, անուշութիւն:

Слаженіе գ. չ. դասաւորութիւն, յօրինում:

Слаженный ած. դասաւորուած:

Слаживать, сладить բ. ն. դասաւորել, դնել, սարքել, գլուխ հանել || պայմանադրել, համաձայնել: **—ся** բ. տ. դասաւորուել:

Слазить բ. չ. մագլցել, մագլցելով բարձրանալ:

Сламливать տ. **Сламывать.**

Сламываніе գ. չ. կոտրելը, երկուսի բաժանելը || համօզելը, ամօքելը, յաղթելը:

Сламывать, —ломать, —мить բ. ն. կոտրել, երկուսի բաժանել || համօզել, ամօքել, յաղթել, **—ся** բ. տ. կոտրուել || համօզուել, տեղի տալ:

Сланецъ գ. ա. թերթաքար:

Сланцоватый ած. թերթաքարէ, թերթաքարով հարուստ:

Сланцовый ած. թերթաքարի:

Сластёна տ. **Лакомка.**

Сласти գ. ի. յգ. քաղցրաւենիք, անուշեղէնք:

Сластолю́бецъ գ. ա. հեշտասէր, ցանկասէր, փափկասէր (մարդ)։
Сластолюби́во մ. հեշտասիրութեամբ, ցանկասիրութեամբ, փափկասիրութեամբ։
Сластолюби́вый ած. հեշտասէր, ցանկասէր, անառակ, վաւաշ, վաւաշոտ։
Сластолю́біе գ. չ. հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն, անառակութիւն։
Сластолю́бствовать բ. չ. զեղխութիւն անել, անառակութիւն անել։
Сла́сть գ. ի. քաղցրութիւն։
Слать բ. ն. ուղարկել, առաքել, յղել։ —ся բ. ա. ուղարկուել։
Сла́ще մ. աւելի քաղցր։
Слега́ть, слечь բ. չ. հիւանդ պառկել, անկողին ընկնել։
Слега́ться, слежа́ться, сле́чься բ. ա. փտել, փթել, ճքլել, փթելով վառուել։
Слегка́ մ. թեթև կերպով, թեթևակի։
Слежа́ться, —живаться տ. Слега́ться.
Слеза́, —зи́нка, —зи́ночка գ. ի. արտասուք, արտօսր, արտասուաշիթ, արտասուքի կաթիլ։
Слези́ть բ. չ. արտասուել, արտասուք թափել, լալ։
Слёзка տ. Слеза́.
Слезли́вость գ. ի. լալու տրամադրութիւն, արտասուք թափելու տրամադրութիւն, լալկանութիւն։
Слезли́вый ած. արտասուալից, արտասուագին, բազմարտօսր, ցաւագին, ողբալի։
Слезни́къ գ. ա. սափոր կամ արտասուքի անօթ (հին Հռոմ.)։
Сле́зно մ. արտասուագին, արտասուքով, արտասուալից աչքերով։
Сле́зный ած. արտասուելի || արտասուաման || արտասուքի։
Слезотече́ніе գ. չ. արտասուքի գալը։
Слезохрани́лище տ. Слезни́къ.
Слеса́рить բ. չ. փականագործութիւն անել, փականագործութեամբ պարապել։
Слесари́шко գ. ա. վատ կամ անշնորհ փականագործ։
Слеса́рная ած. գ. ի. փականագործի խանութ, փականքի գործարան։
Слеса́рничать տ. Слеса́рить.
Слеса́рный ած. փականագործի։ —ная рабо́та փականագործի շինած բան։
Слеса́рня տ. Слеса́рная.
Сле́сарскій ած. փականագործի։
Сле́сарство գ. չ. փականագործութիւն։
Сле́сарша գ. ի. փականագործի կին։
Сле́сарь գ. ա. փականագործ, տճ. չիլինկէր։
Слета́ть, —тѣть բ. ն. թռչելով հասնել, թռչելով վերանալ || վայր ընկնել։
Слета́ть բ. չ. թռչել, արագ գնալ գալ։
Слётокъ գ. ա. թռչունի ձագ։
Слётъ գ. ա. թռչելը, թռիչք (թռչունի)։
Слетѣ́ть տ. Слета́ть.
Слечь տ. Слега́ть.
Сли́ва գ. ի. շլոր, սալոր, դամոն, դամբուլ || շլորի ծառ, շլորենի, սալորենի։ — лаврови́шневая—բալասաղ։
Слива́ніе գ. չ. ամանում, մէկ ամանից միւսը լցնելը։
Слива́ть, слить բ. ն. միաւորել, լցնել, ձուլել || խառնել, շփոթել։ —ся բ. ա. միաւորուել, խառնուել։
Сли́вина գ. ի. սալոր, շլոր։
Сли́вка գ. ի. լցնելը, ձուլելը, միաւորելը || փոքր սալոր։
Сли́вки գ. ի. յգ. սեր, արաժան, հումսեր։
Сливно́й ած. սերի, արաժանի։
Сли́вный ած. սալորի, շլորի։
Сливня́къ գ. ա. սալորի պարտէզ, սալորիք։
Сли́вочки գ. ի. յգ. սեր, արաժան։
Сли́вочникъ գ. ա. սերաման։
Сли́вочный ած. սերի, սերոտ։
Сливъ գ. ա. ջրերի պակասում։

Сливянка գ. ի. սալորի ջուր, սալորախառն օշարակ։

Сливяный ած. սալորեղէն, սալորից շինած || սալորի։

Слизаніе գ. չ. լիզելը, լափելը, լիզելով մաքրելը։

Слизанный, —знутый ած. լիզած, լիզուած։

Слизать տ. Слизывать.

Слизетеченіе գ. չ. թուքի վազելը, մշտակաթութիւն թուքի։

Слизистый ած. լորձիւնոտ, թքոտ —тая оболочка—լորձիւնոտ թաղանթ, խըռնչական մաշկ։

Слизкій ած. լպրծու, լպրծուն, մածանող։

Слизковатый ած. փոքր ինչ լպրծուն։

Слизкость գ. ի. լպրծութիւն, լպրծուն լինելը։

Слизнуть տ. Слизывать.

Слизнуть, о— բ. չ. լպրծուն դառնալ։

Слизнякъ գ. ա. լպրծուն կենդանի։

Слизость տ. Слизкость.

Слизунъ գ. ա. Սիբերիայի խոտը. բ.։

Слизывать, —зать, —знуть բ. ա. լիզել, ուտել։ —ся բ. ա. լիզուել, ուտուել։

Слизь գ. ի. լորձանիւթ, մաղաս, հոյզ, բոյսերի հիւթ, խժային հիւթ։

Слизѣть տ. Слизнуть.

Слина գ. ի. թուք, լորձունք։

Слинистый ած. թքոտ, փսլնքոտ։

Слинить բ. ն. թքոտել։ —ся բ. ա. թըքոտուել։

Слинный ած. թուքի։

Слиногонный ած. թուքը քշացնող, փսլինքը սակաւացնող։

Слинотеченіе գ. չ. փսլինքի վազելը։

Слинтяй, —тяйка գ. թքոտ, փսլընքոտ (մարդ)։

Слинявый ած. փսլնքոտ, թքոտ։

Слинявѣть բ. չ. փսլնքոտել։

Слиняй տ. Слинтяй.

Слинять բ. չ. գունաթափել, գոյնը ձըգել || անյայտանալ, գողցուել։

Слипаніе գ. չ. կպչունութիւն, յարակցութիւն։

Слипать, —пнуть բ. չ. խփուել, ծածկուել։ —ся բ. ա. կպչել միմեանց հետ։

Слитіе գ. չ. ձուլելը, ձուլում, միացում։

Слитковый ած. ձուլուած, թափծու, ձուլածոյ։

Слитно մ. միասին, կից, միասին ձուլուած։

Слитный ած. միաւորուած, յարակցուած, միասին ձուլուած։

Слитокъ, —точекъ գ. ա. ձոյլ, ձուլուածք, թափծուք։

Слиточный տ. Слитковый.

Слить տ. Сливать.

Слитый ած. միաւորուած, խառնուած։

Сличать, —чить բ. ն. բաղդատել, համեմատել։ —ся բ. ա. բաղդատուել, համեմատուել։

Сличеніе գ. չ. բաղդատութիւն, համեմատութիւն։

Сличённый ած. բաղդատուած, համեմատուած։

Сличительный ած. բաղդատական, համեմատելի։

Сличить տ. Сличать.

Слишкомъ մ. աւելի, չափազանց, կարի։

Сліяніе գ. չ. միախառնութիւն, միաւորութիւն։ — рѣкъ—գետախառնունք։

Слобода, —дка գ. ի. թաղ, քաղաքամաս || արուարձան։

Слободскій ած. թաղական || թաղի, արուարձանի։

Слобожанинъ, —нка գ. թաղի բնակիչ, թաղաբնակ, արուարձանի բնակիչ։

Словарикъ գ. ա. փոքրիկ բառարան, առձեռն բառարան։

Словаришко գ. ա. վատ կազմած բառարան։

Слова́рный ած. բառարանական || բառարանի:

Слова́рь գ. ար. բառարան, բառգիրք:

Слове́сникъ գ. ար. բանասէր, գրասէր (մարդ):

Слове́сно մ. բերանացի, բերանով, անգիր. բանաւոր կերպով:

Слове́сность գ. է. գրականութիւն:

Слове́сный ած. բանաւոր, բերանացի, անգիր || գրականական:

Слове́чко գ. չ. մէկ խօսք, մէկ բառ:

Сло́вить տ. Сла́вливать.

Сло́вленный ած. բռնուած, բռնոտած:

Сло́вно մ. որպէսզի, իբր, իբր թէ, կարծես թէ:

Сло́во գ. չ. բառ, խօսք || ճառ, քարոզ, խօսակցութիւն || խոստում, յուսադրութիւն: — Бо́жіе—Սուրբ Գիրք:

Словоли́тецъ գ. ար. տառ ձուլող:

Словоли́тіе գ. չ. տառերի ձուլում:

Словоли́тный ած. տառաձուլելու:

Словоли́тня գ. է. տառերի ձուլարան:

Словоли́тчикъ տ. Словоли́тецъ.

Сло́вомъ մ. մի խօսքով, միով բանիւ, կարճ ասելով:

Словоохо́тливость գ. է. շատախօսութիւն:

Словоохо́тливый ած. շատախօս, խօսել սիրող:

Словопре́ніе գ. չ. վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն:

Словопроизведе́ніе գ. չ. բառադննութիւն, ստուգաբանութիւն բառերի:

Словопроизво́дный ած. բառադննական:

Словопроизво́дство գ. չ. գիտութիւն բառադննութեան:

Словосочине́ніе գ. չ. համաձայնութիւն (քերակ.):

Словотолкова́ніе գ. չ. բառերի մեկնութիւն:

Словотолкова́тель գ. ար. մեկնիչ բառերի:

Словотолкова́тельный ած. բառերի մեկնութեան վերաբերող:

Словоударе́ніе գ. չ. առոգանութիւն, բառերի շեշտելը:

Слову́тый, —ву́щій ած. գ. նշանաւոր, փառաւոր, անուանի:

Сло́вцо տ. Сло́во.

Слогоударе́ніе տ. Словоударе́ніе.

Слогъ գ. ար. վանկ || ոճ կամ դրութեան ձև:

Слоева́тость գ. է. շերտաւորութիւն, շերտաւոր լինելը, խաւերից կազմած լինելը:

Слоева́тый ած. շերտաւոր, թերթաւոր, խաւ խաւ:

Слое́ніе գ. չ. խաւ խաւ դասաւորած լինելը, ղաթ ղաթ անելը:

Слоёный ած. խաւ խաւ, թերթ թերթ, փերթ փերթ, ղաթ ղաթ:

Слоеобра́зный ած. թերթաւոր, թերթանման:

Сложе́ніе գ. չ. դարսելը, վերցնելը, ծալելը || գումարում || բարդում, յաւելում || կազմուածք, կազմութիւն, ծալելը || յօրինուած, շարադրութիւն, խառնուած || բնութիւն, բարք, միտում: — силъ—գումարում զօրութեանց, բաղադրութիւն զօրութեանց:

Сло́женный ած. գումարուած || դարսուած || ծալուած:

Сложи́ть տ. Скла́дывать и Слага́ть.

Сло́жно մ. բարդ, բաղադրեալ կերպով:

Сло́жность գ. է. բարդութիւն, բաղադրեալ լինելը:

Сло́жный ած. բարդ, բարդուած, բաղադրեալ: —ное тѣло—բաղադրեալ մարմին:

Слой գ. ար. շերտ, խաւ, թերթ, կարգ: — рогово́й—եղջրաշերտ:

Сло́йка գ. է. ղաթ ղաթ անելը:

Слои́стый ած. թերթաւոր, թերթ թերթ, խաւ խաւ:

Слойть բ. ն. խաւ խաւ շինել, թերթաւոր անել։

Сломаніе տ. Сломка.

Сломанный, —мленный ած. կոտրած, երկուսի բաժանած || համոզած, զիջեցրած, կոտրած։

Сломать, сломить տ. Сламывать.

Сломка, сломъ գ. կոտրտելը, բեկանելը, քանդելը։

Слонить տ. Заслонить.

Слониха գ. ի. էգ փիղ։

Слоновщикъ գ. ա. փղապան։

Слоновый ած. փղային || փղի։ —вая кость—փղոսկր։

Слонъ գ. ա. փիղ. կ.։

Слоняться բ. ա. պարապ քարշ գալ։

Слопать տ. Лопать.

Слопецъ գ. ա. բիր, գազանակ || թակարդ։

Слуга գ. ա. ծառայ, սպասաւոր || արբանեակ։

Служака գ. ա. ջերմեռանդ ծառայող։

Служанка գ. ի. աղախին, նաժիշտ, սպասուհի։

Служащій ած. ծառայող, պաշտօնատար, պաշտօնակիր, պաշտօնական անձն։

Служба գ. ի. ծառայութիւն, սպասաւորութիւն, պաշտօն, պաշտօնավարութիւն || կիրառութիւն։

Службы գ. ի. յգ. ծառաների սենեակ, սպասաւորների բնակարան։

Служебникъ գ. ա. պատարագամատոյց || խորհրդատետր, ճաշոց։

Служебный ած. ծառայական, պաշտօնական։

Служеніе գ. չ. ծառայութիւն || պաշտօնավարութիւն։

Служивой, —вый ած. զինուոր։

Служилый ած. ծառայած, զինուորական ծառայութեան մէջ եղած։

Служитель գ. ա. ծառայ, սպասաւոր, սպասեակ, պաշտօնատար, պաշտօնեայ։

Служительница գ. ի. աղախին, ծառայող կին։

Служительскій ած. սպասաւորի, ծառայի։

Служить բ. չ. ծառայել, սպասաւորութիւն անել, պաշտել, եկեղեցական պաշտամունք կատարել || կարեւոր լինել, պիտանի լինել, պէտք գալ, հարկաւորուել։

Служка գ. ա. մենաստանի սպասաւոր, վանքի սպասաւոր || կօշկահան, կօշկաձիգ (գործիք)։

Слукавить տ. Лукавить.

Слупать, —плять, —пить բ. ն. կեղեւել, կճպել։ —ся բ. ա. կճպուել, կեղեւուել։

Слупленный ած. կեղեւուած, կճպուած։

Слупливать տ. Слупать.

Слуховой ած. լսողական || լսելեաց։ — проходъ—ականջախող։

Слухъ գ. ա. լսելիք || ձայն, շշուկ || լուր, համբաւ։

Случай գ. ա. պատահմունք, պատահար, դիպուած, առիթ, պատեհութիւն, պատեհ, ժամ, պատահականութիւն։ Въ случаѣ—ի դէպս, եթէ պատահի։

Случайно մ. պատահմունքով, դիպուածով։

Случайность գ. ի. պատահականութիւն, դիպուած, արկած։

Случайный ած. պատահական, դիպուածական։

Случать, —чить բ. ն. խառնել, միաւորել, (կենդանիք՝ սերունդ տալու համար), մերձաւորել։ —ся բ. ա. միաւորուել, մերձաւորուել։

Случённый ած. միաւորուած, մերձաւորուած։

Случаться, —читься բ. ա. պատահել, հանդիպել։

Случи́ть տ. Случа́ть.

Слу́чка գ. ի. մերձաւորութիւն, միաւորութիւն։

Слу́чный ած. մերձաւորութեան համար նշանակած։ — жеребе́цъ—մատակախանձ ձի, երամակի մէջ խառնելու որձ։

Слуша́й բ. լսիր, լսեցէք, ունկնդրութիւն։

Слу́шаніе գ. չ. լսելը, ականջ անելը, ունկնդրութիւն։

Слу́шанный ած. լսուած, լսած, իմացած։

Слу́шатель, —льница գ. ունկնդիր, լսող, ականջ անող (մարդ)։

Слу́шать բ. ն. լսել, ականջ անել, ականջ դնել ‖ հաւատալ, հաւատ ընծայել, հետեւել։ —ся բ. ա. լսել, անսալ, հնազանդել։

Слыть բ. չ. համարուել, հաշուել։

Слы́ханный ած. լսուած։

Слыха́ть բ. չ. լսել, իմանալ։

Слы́шательный ած. լսողական։

Слы́шать բ. ն. լսել, իմանալ։ —ся բ. չ. լսուել։

Слы́шимый ած. լսուող։

Слы́шкій տ. Чу́ткій.

Слы́шно բ. լսվում է, խօսվում է, ասվում է։

Слы́шный ած. լսելի, լսելու։

Слѣ́ва մ. ձախ կողմից։

Слѣди́ть, на—, о— բ. ն. հետեւել, հետամուտ լինել, յետեւից գնալ, նկատել։

Слѣ́дованіе գ. չ. հետեւելը, յետեւից գնալը, երթալը ‖ քննութիւն։

Слѣ́дованный ած. հետեւած, քննած։

Слѣ́дователь գ. ա. քննիչ ‖ հետեւող, նմանող, համակարծիք։

Слѣ́довательно մ. հետեւապէս, հետեւաբար, ապա ուրեմն, ուստի, վասնորոյ։

Слѣ́довать, по— բ. չ. հետեւել, յետեւից գնալ ‖ նմանել, հետեւել ‖ հետեւել, բղխել ‖ քննել, քննութիւն անել։

Слѣ́дственно տ. Слѣ́довательно.

Слѣ́дственный ած. քննական, քննութեան վերաբերեալ։

Слѣ́дствіе գ. չ. յուզաքննութիւն ‖ հետեւանք քննութեան, եզրակացութիւն։

Слѣ́дующій ած. հետեւեալ ‖ հետեւող, յետեւից գնացող, յաջորդ։

Слѣдъ գ. ա. հետք, շաւիղ ‖ նշան, ապացոյց, աւիթ, պատճառ։ — корабля́—նաւահետք։

Слѣза́ніе գ. չ. ցածր իջնելը (կառքից եւայլն)։

Слѣза́ть, слѣзть բ. չ. իջնել, վէր գալ (կառքից եւայլն)։

Слѣпе́нь գ. ա. գոռեխ (միջատ)։

Слѣ́пенькій տ. Слѣпо́й.

Слѣпе́цъ գ. ա. կոյր մարդ ‖ քոռ մուկ. կ.։

Слѣпи́ть, о— բ. ն. կուրացնել, քոռացնել։

Слѣпле́ніе գ. չ. կպցնելը, ամրապնդելը, մածուցում։

Сѣ́пленный ած. կպցրած, մածուցուած։

Слѣ́пливать, —ля́ть, —пи́ть բ. ն. կպցնել, մածուցանել, ամրապնդել։ —ся բ. ա. կպչել, մածուցուել։

Слѣ́пнуть, о— բ. չ. կուրանալ, տեսութիւնից զրկուել, աչքի լոյսից զրկուել։

Слѣ́по մ. կուրօրէն, կուրաբար, կոյր-ըղկուրայն։

Слѣпова́тый ած. կոյրի նման, պուչ։

Слѣпо́й ած. կոյր։ — мѣшо́къ—փակ պարկ, փակ գրպան։

Слѣпоку́рникъ գ. ա. հրանունկ. բ.։

Слѣпоку́ръ տ. Курослѣ́пникъ.

Слѣпо́къ, —почекъ գ. ա. տիպ, տիպար, օրինակ։

Слѣпорожде́нный ած. կոյր ծնուած, ի մօրէ կոյր, ի բնէ կոյր։

Слѣпота́ գ. ի. կուրութիւն, քոռութիւն,

— цвѣтна́я—անգունատեսութիւն։
Слѣпо́тствовать բ. չ. կուրանալ, կուրացած լինել, մոլորուել, քոռանալ։
Слѣпы́й տ. Слѣпо́й.
Слѣпы́шъ, —пышёнокъ գ. ա. քոռմուկ, դաշտամուկ. կ.։
Слюбля́ться, —би́ться բ. ա. սիրուել, սիրահարուել։
Слю́да գ. ի. փայլար, փայլածու քար։
— бѣ́лая—կպարծաթ։
Слю́дистый ած. փայլարախառն։
Слю́дяный ած. փայլարէ, փայլարից || փայլարի։
Слю́на, գ. ի. թուք, փսլինք։
Слюни́ть բ. չ. թքոտել։
Слю́нка, сли́на գ. ի. թուք, լորձունք, շողիք։
Слюного́нка գ. ի. խզամող, ակիկարճայ. բ.։
Слюного́нный ած. լորձնաբեր (դեղ)։
Слюнотече́ніе գ. չ. (յորդառատ) լորձնահոսութիւն։
Сля́котный ած. անձրեւոտ, ձիւնոտ (եղանակ)։
Сля́коть գ. ի. ձիւնախառն անձրեւ, անձրեւոտ եղանակ, խոնաւ եղանակ։
Сля́пать տ. Ля́пать.
Сма́занный ած. իւղով քսուած։
Сма́зать տ. Сма́зывать.
Сма́зень գ. ա. զմրուխտ վանեայ, կրկենակ, գոյն քար։
Сма́зка գ. ի. իւղով օծելը, իւղ քսելը։
— пчели́ная—ակնամոմ։
Смазли́венькій տ. Смазли́вый.
Смазли́вость գ. ի. չքնաղ լինելը, գեղեցկութիւն, վայելչութիւն, սիրունութիւն։
Смазли́вый ած. զարդարուն, գեղեցիկ, սիրուն։
Смазно́й ած. մոմած, փայլեցրած, փայլեցնելու։
Сма́зываніе գ. չ. իւղելը, օծանելը, մոմելը։

Сма́зывать, сма́зать բ. ն. իւղել, օծանել, քսել, փայլեցնել։ —ся բ. ա. իւղով օծուել, իւղով քսուել։
Смазь գ. ի. Ճրագու, իւղ, Ճարպ։
Смакова́ть բ. չ. համը տեսնել, համտես անել, փորձել։
Смакъ գ. ա. համ, անուշութիւն։
Сма́лчивать, смолча́ть բ. չ. լռել, լռութիւն պահել։
Сма́льта տ. Шма́льта.
Смане́ніе գ. չ. հրապուրելը, հրապոյր։
Сма́ненный ած. հրապուրուած։
Сма́нивать, смани́ть բ. ն. հրապուրել, համոզել։ —ся բ. ա. հրապուրուել։
Сма́нка տ. Смане́ніе.
Сма́нщикъ, —щица գ. հրապուրող, խաբող, թակարդ ձգող։
Смара́гдовый ած. զմրուխտէ, զմրուխտից շինած || զմրուխտի։
Смара́гдъ գ. ա. զմրուխտ, ականակիտ (գոհար)։
Сма́ранный ած. ջնջուած, սրբուած։
Сма́рывать, —ра́ть բ. ն. ջնջել, սրբել։ —ся բ. ա. ջնջուել, սրբուել։
Смаста́чить, —тери́ть տ. Мастери́ть.
Сма́тить բ. ն. ախտացնել, թուլացնել։
Сма́тывать, смота́ть բ. ն. կծկել, կաժ անել։ —ся բ. ա. կծկուել։
Сма́хивать, —хну́ть բ. ն. շարժել, վարտել։
Сма́ху մ. վարտելով, շարժելով։
Сма́чивать, смочи́ть բ. ն. թրջել, թաթախել։ —ся բ. ա. թրջուել, թաթախուել։
Сма́чно մ. համով, ախորժանօք, քաղցրութեամբ։
Сма́чность տ. Сма́къ.
Сма́чный ած. համեղ, ախորժելի, քաղցր, անուշահամ, անուշակ, անուշ։
Смежа́ть, —жи́ть բ. ն. խառը մօտեցնել, կկոցել, րացուխուր անել, թերթել (աչքերը)։ —ся բ. ա. կկոցուել,

բացուխտի լինել։

Смежённый ած. միմեանց մօտեցրած,

Сме́жникъ գ. ա. դրացի, կից։

Сме́жно մ. սահմանակցելով, սահմանակից կերպով։

Сме́жность գ. ի. սահմանակցութիւն։

Сме́жный ած. սահմանակից, կից, յարակից, դրացի։ — у́голъ—կից անկիւն։

Смека́ть, —кну́ть բ. ն. հասկանալ, իմանալ, գլխի ընկնել։

Смерде́ть բ. չ. ժահահոտել, հոտել, գարշահոտել։

Смерза́ть, смёрзнуть բ. չ. սառչել, ցրտից փետանալ։ —ся բ. ա. սառչելով կպչել։

Смёрзлый ած. սառած, սառչելով փետացած։

Смерка́ться, —кнуться բ. ա. երեկոյանալ, մթնանալ, մթնել, մութը կոխել։

Смерте́льно մ. մահու չափ, կարեվեր || անչափ, խիստ, կարեվեր։

Смерте́льность գ. ի. մահաբեր լինելը, մահառիթ լինելը։

Смерте́льный ած. մահուչափ, մահառիթ, մահաշունչ, մահացու, մահաբեր || սաստիկ, կարեվեր, չափազանց, խիստ։

Сме́ртно տ. Смерте́льно.

Сме́ртность գ. ի. մահկանացութիւն, մահկանացու լինելը || մեռելների թիւը, կոտորած։

Сме́ртный ած. մահուան || մահկանացու, մահառիթ։ — пригово́ръ—մահուան վճիռ։

Смертоно́сность գ. ի. մահաբեր լինելը, մահաշունչ լինելը։

Смертоно́сный ած. մահաբեր, մահաշունչ, մահացու, մահատու, կենազրկու, կորստաբեր, վիրամահ։

Смертоубі́йственный ած. մահաբեր, մահացու, սպանող, սատակիչ։

Смертоубі́йство գ. չ. սպանութիւն, մարդասպանութիւն։

Смертоубі́йца գ. ա. մարդասպան, սպանող (մարդ)։

Смертоѣ́дъ գ. ա. աղջախտոտ, գանձիկ. բ.։

Смерть գ. ի. մահ։ — наси́льственная—բռնամահ։

Смерчъ գ. ա. թաթառ, ջրասիւն։

Смести́, сместь տ. Смета́ть.

Смета́на գ. ի. թթուեցրած արաժան կամ սեր։

Смета́нникъ գ. ա. թթուեցրած արաժանի աման, սերաման։

Смета́нный ած. թթուած սերի։

Смётанный ած. ձգուած, քցուած, շպրտուած || դիզուած։

Сметённый ած. սրբուած, շեղջուած, աւելուած։

Смета́ть, смести́, сместь բ. ն. աւելել, աւլել, սրբել, հաւաքել, շեղջել, դիզել։ —ся բ. ա. աւելուել, սրբուել։

Смета́ть տ. Смётывать.

Смётка գ. ի. կորովութիւն, մտքի ճարտարութիւն, խորագիտութիւն։

Смётки գ. ա. յգ. աւելածուք, աւելցուք։

Смётникъ գ. ա. (վառելու համար) կըտրուած փայտ։

Смётничный ած. —ныя дрова́—վառելու համար կտրած փայտ։

Смётывать, —та́ть, —тну́ть բ. ն. ձգել, շպրտել, թափել || դնել, դիզել, հաւաքել։ —ся բ. ա. ձգուել, շպրտուել || դիզուել։

Смётывать տ. Смета́ть.

Сми́гиваться, —гну́ться տ. Переми́гиваться.

Сми́ловаться տ. Умилосе́рдиться.

Смина́ніе գ. չ. շաղախելը, ճանքելը, խառնելը։

Смина́ть, смять բ. ն. ճմրթել, տրորել։

Смирéніе գ. չ. խոնարհութիւն, հեզութիւն, նուաստութիւն:

Смирéнникъ, —нница գ. հեզաբարոյ, հեզ, խոնարհ, հանդարտ (մարդ):

Смирéнничать բ. չ. հեզանալ, հեզաբարոյ լինել, խոնարհել:

Смирéнно մ. հեզութեամբ, հեզաբար, պարկեշտաբար, խոնարհութեամբ, խոնարհաբար,

Смиренномýдренный ած. խոնարհամիտ, հեզամիտ:

Смиренномýдріе գ. չ. խոնարհամտութիւն, հեզամտութիւն:

Смиренномýдро մ. խոնարհաբար, հեզաբար:

Смиренномýдрствовать բ. չ. խոնարհ և իմաստուն լինել:

Смиренномýдрый ած. խոնարհամիտ, հեզամիտ:

Смирéнность գ. ի. խոնարհութիւն, հեզութիւն, խոնարհամտութիւն:

Смирéнный ած. խոնարհ, հեզ, խոնարհամիտ, պարկեշտամիտ, հնազանդուած:

Смири́тель, —льница գ. խոնարհեցնող, ընկճող, սանձող, հնազանդեցնող (մարդ):

Смири́тельный ած. ուղղիչ, խոնարհութեան վարժեցնող: — **домъ**—խրատուելու տուն, ուղղելու տեղ || գժանոց:

Смири́ть տ. **Смиря́ть.**

Сми́рна գ. ի. զմուռս, զմուռ:

Сми́рненный ած. զմուռսէ || զմուռսի:

Сми́рненькій տ. **Сми́рный.**

Сми́рно մ. հանդարտութեամբ, հանդարտ, հանգիստ, հեզիկ:

Сми́рность գ. ի. հանդարտաբարոյութիւն, հանդարտութիւն:

Сми́рный ած. հանդարտ, հանդարտաբարոյ, քաղցր, կիրթ երասան:

Смирѣ́ть, при— բ. չ. հանդարտել, հանդարտանալ:

Смиря́ть, —ри́ть բ. ն. հանդարտեցնել, զսպել, նուաճել, խոնարհեցնել: —**ся** բ. ա. հաշտուել, խոնարհուել, հնազանդուել:

Смогáть, смочь բ. չ. կարողանալ, զօրել:

Смóква գ. ի. թուզ || թզենի. բ.:

Смóклый ած. թրջուած, թաց:

Смóкнуть բ. չ. թրջուել:

Смокóвница գ. ի. թզենի: — **рáйская или индѣ́йская**—բանանենի, ադամաթզենի: — **ди́кая**—ժանտաթզենի. բ.:

Смокóвный, смокóвничный ած. թզենու:

Смолá գ. ի. ձիւթ, խէժ: — **можжевéльная**—ջնարակ: — **гóрная**—կուպր, սև ձիւթ: — **вонючая**—անգուժատ, գարշախունկ:

Смóлвливаться, —виться բ. ա. միաբանել, դաշինք կապել:

Смолевáтый ած. խժախառն, խէժեղէն

Смолевóй ած. խէժեղէն, խէժային, կպրէ

Смолéніе գ. չ. ձիւթոտելը, ձիւթելը || կպրելը, ղաթրանելը:

Смолёный ած. կպրած, կպրուած, ղաթրանած:

Смоли́льщикъ գ. ա. կուպր քսող, ղաթրան քսող:

Смоли́стость գ. ի. խէժանմանութիւն

Смоли́стый ած. խէժաւէտ, ձիւթաւէտ, ռէտնային:

Смоли́ть բ. ն. կպրել, կուպր քսել, ղաթրանել: —**ся** բ. ա. կպրուել:

Смóлка գ. ի. կպրելը, կուպր քսելը, ղաթրանելը:

Смолкáть, смóлкнуть բ. չ. դադարել խօսելուց, ձէնը կտրել, լռել:

Смоловáрня, —локýрня գ. ի. կպրատուն, կպրարան:

Смóлоду մ. փոքր հասակից, սկսած 'ի մանկութենէ:

Смолоти́ть տ. **Молоти́ть.**

Смоло́ть տ. **Моло́ть.**
Смолча́ть տ. Сма́лчивать.
Смоль տ. Смола́.
Смо́льный ած. *խէժեղէն, ձիւթոտ:* — монасты́рь—*Սմօլնի մենաստան (կրթարան ազնուական օրիորդաց՝ Պետերբուրգում):*
Смо́льня գ. ի. *կպրարան, կպրատուն:*
Смоляно́й ած. *խէժի, կուպրի. ռետինի:*
Смоля́ръ տ. Смоли́льщикъ.
Сморка́ніе գ. չ. *խնչելը, քիթը սրբելը:*
Сморка́ть, —кну́ть բ. ն. —ся բ. ա. *խնչել, քիթը սրբել:*
Сморо́дина գ. ի. *հաղարջ. սպ.:* — чёрная—*սեւ հաղարջ, զարաչալթ:*
Сморо́динишка գ. ի. *անպիտան կամ վատ հաղարջ:*
Сморо́динка տ. Сморо́дина.
Сморо́динникъ գ. ա. *հաղարջանոց:*
Смородинный ած. *հաղարջից պատրաստած || հաղարջի:*
Сморо́диновка գ. ի. *հաղարջի օշարակ:*
Смо́родъ գ. ա. *խանձահոտ*
Сморчко́вый ած. *մորխեղի, սնկակերպ սունկի:*
Сморчо́къ գ. ա. *մորխեղ, սնկակերպ սունկ:*
Сморще́ніе գ. չ. *կնճռելը:*
Смо́рщенный ած. *կնճռոտած:*
Смо́рщивать, —щить բ. ն. *կնճռել:* —ться բ. ա. *կնճռոտուել:*
Смота́ніе գ. չ. *կծկելը:*
Смо́танный ած. *կծկած:*
Смота́ть տ. Сма́тывать.
Смо́тка տ. Смота́ніе.
Смотри́льщикъ, —щица գ. *տեսնող, հանդիսական, թատերական:*
Смотри́тель գ. ա. *տեսուչ, վերակացու, պահապան:*
Смотри́тельскій ած. *տեսչական, տեսչի, վերակացուի:*
Смотръ գ. ա. *զննութիւն, մանր քննութիւն:* — войска́мъ—*զօրահանդէս:*
Смотрѣ́ніе գ. չ. *տեսութիւն, հայելը, նայելը, նկատողութիւն, զննութիւն, հայեցողութիւն:*
Смотрѣ́ть բ. չ. *նայել, հայել, մտիկ տալ, աչել, դիտել || նկատել, զննել, վերահասու լինել:*
Смотрѣ́ться բ. ա. *նայելով կշտանալ, երկար նայել:*
Смо́ченный ած. *թրջուած, թաթախուած:*
Смочи́ть տ. Сма́чивать.
Смоше́нничать բ. չ. *խարդախութիւն անել:*
Смра́дить, на— բ. չ. *գարշահոտութիւն տարածել:*
Смра́дно մ. *գարշահոտութեամբ, ժահահոտութեամբ:*
Смра́дность գ. ի. *գարշահոտութիւն:*
Смра́дный ած. *գառնաբոյր, գարշահոտ, ժահահոտ, անպիտան հոտ, մահահոտ:*
Смрадъ տ. Смра́дность.
Смуглёръ գ. ա. *մաքսանենգ նաւ:*
Смуглова́тость, —ва́тый տ. Смýглость, смýглый.
Смуглоли́цый ած. *թուխերես, թխադէմ, սեւադէմ:*
Смýглость գ. ի. *թխութիւն, սեւութիւն:*
Смýглый ած. *թուխ, թխագոյն, թխամորթ, ցորենամորթ, սեւուկ:*
Смуглѣ́ть, по— բ. չ. *թխանալ, սեւանալ:*
Смугля́къ գ. ա. *թխադէմ, սեւոտ, սեւերեսով, թուխ-երես (մարդ):*
Смугля́нка գ. ի. *թխադէմ, թուխերես, սեւուկ, սեւերեսով (կին):*
Смудри́ть բ. ն. *վարպետութեամբ մի բան շինել || խորամանկութիւն անել:*
Смýрый ած. *գորշագոյն, ձիթագոյն:*
Смýта գ. ի. *աղմուկ, շփոթ, խռովութիւն, ապստամբութիւն:*
Смути́тель, —льница գ. *խռովարար,*

խառնակող, շփոթութիւն ձգող:

Смути́ть տ. **Смуща́ть и Смуча́ть.**

Сму́тки գ. է. յգ. գրպարտութիւն, բանսարկութիւն:

Сму́тникъ, —ница տ. **Смути́тель, —льница.**

Сму́тничать գ. է. խառնել, խռովել, յուզել, պղտորել, շփոթել:

Сму́тничество գ. չ. խառնակութիւն, շփոթ:

Сму́тно մ. աղօտ, նսեմ, հազիւ հազ, անորոշ կերպով:

Сму́тность գ. է. շփոթութիւն || յուզուած լինելը, վրդովուած լինելը:

Сму́тный ած. շփոթուած, խռովուած, վրդովուած:

Смуча́ть, смути́ть բ. ն. պղտորել: **—ся** բ. չ. պղտորուել:

Смучённый ած. պղտորուած:

Сму́чить տ. **Изму́чить.**

Смуща́ть, смути́ть բ. ն. յուզել, շփոթել, խռովել, խառնել: **—ся** բ. չ. շփոթուել, յուզուել:

Смущённый ած. շփոթուած, խռովուած:

Смуще́ніе գ. չ. յոյզ, յուզում, պղտորութիւն, մտայուզութիւն, շփոթութիւն, աղմուկ, խռովութիւն:

Смыва́льный ած. լուանալու, լուալու, լուացուելու:

Смыва́ніе գ. չ. լուանալը, լուալը:

Смыва́ть, смыть բ. ն. լուանալ, մաքրել, սրբել: **—ся** բ. չ. լուացուել, մաքրուել, սրբուել:

Смыка́ть, сомкну́ть բ. ն. փակել, կապել, աղխել, միաւորել, կղպել, ախել: **—ся** բ. չ. փակուել, կղպուել, ախուել:

Смыкъ գ. ա. կցուածք, ծունկ:

Смы́сленный ած. մտացի, զգօն, գիտակ, քաջահմուտ, խելացի:

Смы́слить բ. ն. գիտնալ, հասկանալ, իմանալ:

Смыслъ գ. ա. միտք, իմաստ, նշանակութիւն, բանականութիւն, խելք:

Смы́тый ած. լուացուած, մաքրուած, սրբուած:

Смыть տ. **Смыва́ть.**

Смычёкъ գ. ա. աղեղ, կնանոց, թէ-զանայ:

Смыче́чный ած. աղեղի, կնանոցի:

Смы́чка գ. է. կապելու տեղը, կապկցելու տեղը:

Смычко́вый ած. աղեղի, կնանոցի:

Смышле́ніе գ. չ. գիտենալը, տեղեկութիւն, բանականութիւն, հասկացողութիւն, միտք:

Смышлённость գ. է. կորովամտութիւն, մտաբացութիւն:

Смышлёный ած. կորովամիտ, ուշիմ, ուշեղ, սրամիտ, մտաբաց, խոհական, խոհեմամիտ:

Смышля́ть բ. ն. մտածել, խորհել, հնարել, մեքենայել:

Смѣ́ленькій, —лёхонькій տ. **Смѣ́лый**

Смѣ́ло մ. համարձակ, վստահութեամբ, վստահաբար, արիաբար, արձակ համարձակ, վստահ, համարձակ կերպով:

Смѣ́лость գ. է. համարձակութիւն, վստահութիւն, յանդգնութիւն, քաջասրտութիւն:

Смѣ́лый ած. համարձակ, վստահ, քաջասիրտ, անվեհեր, խիզախ, դիմազրաւ:

Смѣльча́къ գ. ա. քաջասիրտ մարդ, դիմազրաւ:

Смѣ́на գ. է. փոփոխելը, փոփոխութիւն:

Смѣне́ніе գ. չ. փոփոխելը:

Смѣнённый ած. փոխուած, փոխադրուած:

Смѣ́нивать տ. **Смѣня́ть.**

Смѣни́ть բ. ն. համեմատել || փոխել:

Смѣ́нный ած. փոխուելի, փոփոխուելի:

Смѣ́нъ տ. **Обмѣ́нъ.**

Смѣня́емость գ. է. փոփոխելի լինելը, փոփոխականութիւն:

Смѣня́емый ած. փոփոխելի։

Смѣня́ть, смѣни́ть բ. ն. փոխել, փոփոխել, փոխարինել, համեմատել, բաղդատել։ —ся բ. ա. փոխուել, փոփոխուել։

Смѣня́ться բ. ա. փոխանակուել, միմեանց հետ փոխել։

Смѣ́ривать, —рять, —рить բ. ն. չափել, չափն առնել։ —ся բ. ա. չափուել։

Смѣ́рянный ած. չափուած։

Смѣсти́ть տ. Смѣща́ть.

Смѣсь գ. ի. խառնուրդ, խառնուածք, խառնակոյտ, բաղադրութիւն։ — охлади́тельная—ցրտացուցիչ, կամ սառեցնող խառնուրդ։

Смѣ́та գ. ի. նախահաշիւ || գնահատութիւն։

Смѣ́тливость գ. ի. հասկացողութիւն, նրբամտութիւն, սրամտութիւն, մտաբացութիւն։

Смѣ́тливый ած. հասկացող, խորամուխ, թափանցող, սուր, նրբամիտ։

Смѣ́тный ած. նախահաշուին վերաբերեալ։

Смѣ́тчивый տ. Смѣ́тливый.

Смѣ́тчикъ գ. ա. նախահաշիւ պատրաստող։

Смѣть, по— բ. չ. վստահանալ, համարձակել, յանդգնել։

Смѣхотво́рецъ գ. ա. ծիծաղաշարժ, ծիծաղացնող, զուարճացնող (մարդ)։

Смѣхотво́рица, —тво́рка գ. ի. ծիծաղաշարժ, ծաղրածու (կին)։

Смѣхотво́рный ած. ծիծաղաշարժ, զուարճալի։

Смѣхотво́рство գ. չ. ծաղրածութիւն անելը։

Смѣхотво́рствовать բ. ն. ծաղրածութիւն անել, զուարճացնել։

Смѣхотво́рщица տ. Смѣхотво́рица.

Смѣхотво́ръ տ. Смѣхотво́рецъ.

Смѣхъ գ. ա. ծիծաղ, կատակ։

Смѣча́ть, смѣ́тить բ. ն. մտքով հաշուել, իմանալ, հասկանալ։

Смѣшанно մ. խառնիխուռն, խառն կերպով։

Смѣшанный ած. խառնուած, խառնակ, խառնափնթոր, խառնիխուռն։

Смѣше́ніе գ. չ. խառնուելը, խառնուրդ, խառնուածք, խառնակութիւն։

Смѣшивать, —ша́ть բ. ն. խառնել, խառնափնթորել։ —ся բ. ա. խառնուել, շփոթուել։

Смѣши́ть, раз— բ. ն. ծիծաղացնել։

Смѣшли́вость գ. ի. ծիծաղելու պատրաստ լինելը, ծիծաղկոտութիւն։

Смѣшли́вый ած. ծիծաղկոտ։

Смѣшни́къ, —ни́ца գ. ծիծաղաշարժ, ծիծաղացնող, ծաղրածու (մարդ)։

Смѣшно́ մ. ծաղրելի, ծիծաղելի կերպով։

Смѣшно́й ած. ծիծաղաշարժ, ծաղրելի։

Смѣща́ть, смѣсти́ть բ. ն. տեղափոխել, փոխադրել։ —ся բ. ա. տեղափոխուել, փոխադրուել։

Смѣщённый ած. փոխուած, տեղափոխուած։

Смѣя́ться բ. ա. ծիծաղել։

Смя́гнуть բ. չ. չորանալ, պատռտել (շրթունքներ)։

Смягча́ть, —чи́ть բ. ն. մեղմել, մեղմացնել, կակղել || զսպել, սանձել, նուաճել։ —ся բ. ա. մեղմանալ, կակղել, ՚ի գութ շարժել։

Смягче́ніе գ. չ. կակղելը, մեղմանալը, մեղմացնելը։

Смягчённый ած. մեղմացած, կակղած, դլջած։

Смягчи́тельный ած. կակղեցուցիչ, կակղեցնող, մեղմացնող, մեղմացուցիչ, մեղմարար։

Смягчи́ть տ. Смягча́ть.

Смяте́ніе գ. չ. խռովութիւն, շփոթ, դղրդիւն, ապստամբութիւն։

Смятéнный ած. խռովուած, յուզուած, շփոթուած, ապշած։

Смя́тка գ. ի. թերխաշ ձու։

Смя́тый ած. տրորած, ճմլթած։

Смять տ. **Смина́ть.**

Смv'рна տ. **Сми́рна.**

Снабди́ть տ. **Снабжа́ть.**

Снабдѣва́тель, —льница գ. մատակարարող։

Снабдѣва́ть, —бжа́ть, —бди́ть բ. ն. տալ, մատակարարել, հոգալ, կարիքը լրացնել || (եկեղ.) պահպանել, խնամել։ **—ся** բ. չ. հետը վերցնել, ունենալ (պաշար եւայլն)։

Снабжéніе գ. չ. տալը, մատակարարելը։

Сна́добиться բ. չ. պէտք գալ, հարկաւոր լինել։

Сна́добье գ. չ. համեմունք || զգեստ || || դեղօրայք, դեղի համար պիտանի բոյս։

Снара́вливать, —рови́ть տ. **Снора́вливать и снорови́ть.**

Сна́ружи մ. արտաքուստ, դրսից, դրսէ կողմից։

Снаряди́ть տ. **Снаряжа́ть.**

Снаря́дный ած. զգեստի, գործիքի։

Снаря́дъ գ. ա. զգեստ || գործիք, կահոյք || զէնք, պատերազմական գործիք։ — **ледодѣла́тельный**—սառուցարան։

Снаряжа́ть, —ди́ть բ. ն. հագցնել, պատրաստել || զինավառել։ **—ся** բ. չ. պատրաստուել, սարքուել || զինուորուել։

Снаряжéніе գ. չ. պաշար, պատրաստութիւն, հագուստ || կազմութիւն, յարդարում։

Снаряжённый, —ря́женный ած. պատրաստուած, զինավառուած։

Снасти́ть, —тка տ. **Оснасти́ть и осна́стка.**

Сна́стный ած. կազմուածի, կարգ ու սարքի, գործիքի։

Снасть գ. ի. գործիք, կազմուածք, անօթ։ **Корабéльныя сна́сти**—առաւանդակ, պարաններ, կայմարաններ։

Снача́ла մ. ի սկզբանէ, սկզբից, առաջուց։

Сна́шивать, сноси́ть բ. ն. ժողովել, մի տեղ հաւաքել, մի տեղ բերել, մի տեղ տանել։

Снащéніе գ. չ. պատրաստելը, յարդարելը, սարքելը (նաւի)։

Снесéніе գ. չ. բերելը, տանելը (մի տեղ)։

Снесённый ած. տարուած (մի տեղ)։

Снести́ и Снесть տ. **Сноси́ть.**

Снеги́рь գ. ա. կարմրալանջ, եղնակ. թ.։

Сни́занный ած. շարուած (թելի վրայ եւայլն)։

Сниза́ть տ. **Сни́зывать.**

Снизойти́ տ. **Снисходи́ть.**

Сни́зу մ. ներքեւից, ցածրից։

Сни́зывать, —за́ть բ. ն. շարել (թելի վրայ եւայլն)։

Снима́ть, снять բ. ն. հանել, բառնալ վերցնել, իջեցնել || պակասեցնել (գինը եւայլն) || գաղափարել, օրինակել || վարձել, կապալաւ վերցնել || քաղել, հաւաքել, ժողովել։ — **пѣну**—փրփրաքաղել, փրփուրը վերցնել, փրփուրն առնել։ **—ся** բ. չ. հանուել || վերցուել (բեռ եւայլն)։

Сни́мки գ. ի. յգ. հում սեր, արաժան։

Сни́мокъ գ. ա. պատճէն, ընդօրինակութիւն։

Сни́мочный ած. պատճէնական || պատճէնի։

Сниска́ніе գ. չ. հայթայթելը, ստանալը, շահուելը։

Сни́сканный ած. ստացած, շահուած, ձեռք բերուած։

Сни́скивать, —ка́ть բ. ն. հայթայթել, ստանալ, շահուել, գտնել, ձեռք բերել։ **—ся** բ. չ. շահուել։

Снисходи́тельно մ. քաղցրաբար, գի-

ջողաբար, ներողամտութեամբ։

Снисходи́тельность գ. ի. ներողամտու-թիւն, զիջողութիւն։

Снисходи́тельный ած. զիջող, ներողա-միտ, թոյլատու, ներող։

Снисходи́ть, снизойти́ բ. չ. իջնել, ցա-ծըր իջնել || զիջանել, ներողամիտ լինել։

Снисхожде́ніе գ. չ. իջնելը || ներողա-մտութիւն, զիջանելը, ներողութիւն, բարգթութիւն։

Сни́токъ գ. ա. անգղիական ձկնիկ. բ.։

Сни́ться, при— բ. ա. երազուել, ե-րազում երևալ, երազ տեսնել։

Снобро́дка գ. ի. լուսնոտ, քնայած (կին)։

Снобро́дство գ. չ. լուսնոտութիւն, քնայածութիւն։

Снобро́дъ գ. ա. լուսնոտ, քնայած (տղա-մարդ)։

Снова մ. նորից, նոր ի նորոյ, վերստին։

Снова́лка գ. ի. գործիք ոստայնանկի, ջուլհակի զալգեան։

Снова́льный ած. ոստայնանկի գործի-քին վերաբերեալ։

Снова́льщикъ, —щица գ. ոստայնանկ, ջուլհակ։

Снова́ніе գ. չ. ոստայնանկութիւն ա-նելը։

Снова́ть, за— բ. ն. հէնք անելը, նիւ-թել, տոտ և անդ տարուբերուել։ —ся բ. ա. հիւսուել։

Снови́децъ գ. ա. երազատես (մարդ)։

Сновидѣ́ніе գ. չ. երազ, անուրջք || ե-րազատեսութիւն, երազ տեսնելը։

Снопикъ գ. ա. խրձիկ, փոքր խուրձ։

Снопи́ще գ. չ. մեծ խուրձ։

Сноповидный ած. խրձի նման։

Снопо́вый ած. խրձի։

Снопо́къ, —по́чекъ գ. ա. խրձիկ, փոքր խուրձ։

Снопообра́зный ած. խրձաձև, խրձի նման։

Снопъ գ. ա. խուրձ, որայ, օրան։

Снора́вливать, —рови́ть բ. ն. յարմա-րեցնել, երես տալ, յանդգնեցնել։ —ся բ. ա. յարմարուել։

Сноро́вка գ. ի. յարմարեցնելը, ճարպի-կութիւն, վարպետութիւն, հմտու-թիւն || վարժութիւն, երես տալը։

Сноровля́ть տ. Снора́вливать.

Snоси́ть, снести́, снесть բ. ն. տանել, կրել, գողանալ, յափշտակել, խլել || | համեմատել, բաղդատել || համբե-րել, տանել. տոկալ։ —ся բ. ա. տա-րուել || յարաբերութիւն ունել։

Сноси́ть տ. Сна́шивать.

Сно́ска գ. ի. տանելը, կրելը։

Сно́сливость գ. ի. համբերատարութիւն, դիմացկունութիւն, դիմանալը։

Сно́сливый ած. համբերող, դիմացկուն։

Сно́сно մ. չափաւոր, համբերելի, տա-նելի։

Сно́сный ած. համբերելի, տանելի, դիւ-րատար || գողացած, տարուած, փո-խուած։

Сносъ գ. ա. տանելը, կրելը || գողունի ապրանք, գողօն || կարուած թուղթ (թղթապանակի մէջ)։

Снотво́рный ած. քնաբեր, թմրեցու-ցիչ։

Снотолко́ваніе գ. չ. երազահանութիւն, մեկնութիւն երազի։

Снотолкова́тель գ. ա. երազահան, ե-րազագրատու, երազագէտ, երազ մեկնող (մարդ)։

Снотолкова́тельный ած. ՝երազահան, երազահանութեան վերաբերեալ։

Сноха́ գ. ի. հարսն, նու։

Сноше́ніе գ. չ. յարաբերութիւն, վերա-բերութիւն, կապակցութիւն, յարակ-ցութիւն, երթևեկութիւն, ծուսեել || || համբերելը, տանելը։

Сно́шенный ած. ժողովուած, մի տեղ տարուած։

Снурова́ніе գ. չ. ժապաւինելը (մատեանի)։

Снурова́ть, за— բ. ն. ժապաւինել (մատեան եայլն)։ —ся բ. ա. ժապաւինուել (մատեան եայլն)։

Снуро́вка տ. Снурова́ніе.

Снурово́й ած. ժապաւինեալ, ժապաւինած։ —ва́я кни́га—ժապաւինեալ մատեան։

Снуръ, —ро́къ, —ро́чекъ գ. ա. լար, ժապաւէն, երիզ։

Снутри́ մ. ներսից, ներսի կողմից, ի ներքուստ։

Снуть, усну́ть բ. չ. մեռնել, սատկել (ձկերի)։

Сныть տ. Снить.

Снѣги́ръ տ. Снеги́рь.

Снѣгово́й ած. ձնի, ձիւնի, ձեան || ձիւնեղէն, ձիւնակալ || ձիւնապատ։ —вая вода́—ձիւնաջուր։ — ли́нія—ձեան սահման։

Снѣгъ գ. ա. ձիւն։

Снѣда́ть, снѣ́сти բ. ն. ուտել || աւերել, քանդել || սպառեցնել, սպառ կոտրել։

Снѣ́дный ած. ուտելի || դարմանելու || կերակրելի։

Снѣдо́къ գ. ա. ապտակեղ վայրի, անգլիական հիւանդ. ր.։

Снѣдь գ. ի. ուտեստ, կերակուր, կեր, ճարակ։

Снѣжёкъ գ. ա. ձիւն || —кі́—ձեանգունդ, ձնաթօփ, ձնթօփ։

Снѣживать, —жить բ. ն. միաւորութեան սովորացնել։

Снѣжи́на, —жи́нка գ. ի. ձնի փերթ։

Снѣжи́стый ած. ձիւնոտ, ձիւնառատ։

Снѣжи́ть, за— բ. ն. ձիւնոտել, ձիւնով ծածկել։ —ся բ. ա. ձիւն գալ։

Снѣжкі́ տ. Снежёкъ.

Снѣжно մ. ձիւն է, ձիւնոտ է։

Снѣжный ած. ձիւնեղէն, ձիւնէ || ձիւնի || ձիւնապատ, ձիւնաբեր։

Снѣжня́нка գ. ի. ձնծաղիկ. բ.։

Снѣжо́къ տ. Снежёкъ.

Сню́хиваться, —хаться տ. Стакива́ться, ста́кнуться.

Сня́тіе գ. չ. վերցնելը, իջեցնելը։

Снято́й տ. Сня́тый.

Сня́тый ած. հանած, վերցրած || ընդօրինակած։

Снять տ. Снима́ть.

Со տ. Съ.

Соаре́ գ. չ. երեկոյթ։

Соба́ка գ. ի. շուն. կ.։ — бо́рзая—բարակ շուն։ — ляга́вая—որսորդ շուն։

Собачёнка գ. ի. վատ շուն, չար շուն։

Собачёночка տ. Соба́чка.

Соба́чина գ. ի. շան միս։

Соба́читься բ. ա. շնութիւն անել, հաչել։

Собачи́ща գ. ի. գամփռ, ահագին շուն։

Соба́чій ած. շնական || շան։ — ко́рень—պորտնուկ. բ.։ —бачья смерть—շան մահարար, սոխամունի. բ.։

Соба́чка գ. ի. շնիկ || հրացանի ծիծ։

Соба́чникъ, —ница գ. շանալեզու. բ.։

Собесѣдникъ, —ница գ. խօսակից, խօսելու ընկեր։

Собесѣдованіе գ. չ. խօսակցութիւն անելը, խօսակցութիւն։

Собесѣдователь, —льница տ. Собесѣдникъ, —ница.

Собесѣдовать բ. չ. խօսակցել, խորհրդակցել։

Со́бина գ. ի. սեփհական ինչք. ինքնուղութիւն։

Собира́ніе գ. չ. ժողովելը, հաւաքելը || հունձք, կուտք։

Собира́тель, —льница գ. ժողովող, հաւաքող, հաւաքիչ։

Собира́тельный ած. հաւաքական || գումարած։

Собира́ть, собра́ть բ. ն. ժողովել, հաւաքել, վերամբարել, կուտել, դիզել, քաղել, հնձել։ —ся բ. ա. հաւաքուել, ժողովուել, կուտուել։

Со́бить բ. ն. անատնել, խնայողութիւն անել։

Соблаговоле́ніе գ. չ. բարեհաճութիւն, հաւանութիւն։

Соблаговоли́ть գ. չ. բարեհաճել, հաճել, հաւանութիւն տալ, ընդունել։

Соблазне́ніе գ. չ. գայթակղեցնելը, հրապուրելը, հրապոյր։

Соблазнённый ած. հրապուրուած, խաբուած։

Соблазни́тель, —льница գ. գայթակղեցնող, հրապուրող, մոլորեցնող, սըխալացնող (մարդ)։

Соблазни́тельно մ. գայթակղեցուցիչ կերպով։

Соблазни́тельность գ. ի. գայթակղեցուցիչ լինելը։

Соблазни́тельный ած. գայթակղեցուցիչ, մոլորեցնող, հրապուրիչ, քաղցր։

Соблазни́ть, —ня́ть բ. ն. գայթակղեցնել, խաբել, հրապուրել, սխալեցնել, գայթակղեցնել։ —ся բ. ա. հրապուրուել, խաբուել, գայթակղուել։

Собла́знъ գ. ի. գայթակղութիւն, հրապոյր։

Соблюда́ть, —сти́ բ. ն. պահել, պահպանել, կատարել։ —ся բ. ա. պահուել, կատարուել։

Соблюде́ніе գ. չ. պահպանութիւն, հսկողութիւն։

Соблюдённый ած. պահուած, կատարուած։

Соблюсти́ տ. Соблюда́ть.

Соболёкъ տ. Со́боль.

Со́боли գ. ա. յգ. սամոյրի ագի, (որ կանայք վզին են կրում)։

Соболи́ный, собо́лій ած. սամոյրէ, սամուրենի, սամոյր || սամուրի։

Со́боль գ. ա. սամոյր, սամուր, սամսար, Թոխոր. կ.։

Соболѣ́знованіе գ. չ. կարեկցութիւն ցաւակցութիւն, սրտացաւութիւն։

Соболѣ́зновательный ած. կարեկից, սրտացաւ։

Соболѣ́зновать բ. չ. կարեկցել, կարեկից լինել, ցաւակցել։

Собо́рный ած. տիեզերական, ընդհանրական, կաթուղիկէ || եկեղեցական ժողովի։

Собо́рованіе գ. չ. վերջին օծում։

Собо́ровать, о— բ. չ. (ма́сломъ) վերջին օծումը կատարել։ —ся բ. ա. վերջին օծումն ստանալ։

Собо́рскій տ. Собо́рный.

Собо́ръ գ. ա. ժողով (եկեղեցական) || || աւագ կամ մայր եկեղեցի։

Собра́ніе գ. չ. հաւաքածու, ժողովածոյ || ժողով, նիստ, երաստ, ակումբ։ —ньце— ժողովակ, գումարտակ։

Со́бранный ած. հաւաքած, ժողոված։

Собра́ньице տ. Собра́ніе.

Собра́тство գ. չ. եղբայրակցութիւն, ընկերութիւն, միաբանութիւն։

Собра́тъ գ. ա. եղբայրակից։

Собра́ть տ. Собира́ть.

Собра́ть տ. Собира́ть.

Со́бственникъ, —ница գ. սեպհականատէր, տէր։

Со́бственно մ. յատկապէս, անձնապէս։

Собственнору́чно մ. ինքնագիր, իւր ձեռքով։

Собственнору́чный ած. ինքնագիր, իւր ձեռքով գրած։

Со́бственность գ. ի. սեպհականութիւն, ստացուածք, գոյք, ինչք։ — поземе́льный — հողային սեպհականութիւն։

Со́бственный ած. սեպհական, անձնական, յատուկ։

Собуты́льникъ գ. ա. ըմպակից, կթղաընկեր, խմելու ընկեր, միասին խմող։

Собы́тіе գ. չ. անցք, դէպք, պատահար։
Сова́ գ. ի. բու, բուէճ, բուինճակ, կատակամ. թ.։
Сова́ть, су́нуть բ. ն. մղել, բռնի դնել, ծածուկ տալ։ —ся բ. ա. մղուել, խրուել։
Соверша́ть, —ши́ть բ. ն. աւարտել, վերջաւորել, կատարել, կատարելագործել, հաստատել։ —ся բ. ա. կատարուել։
Соверше́ніе գ. չ. կատարելը, աւարտելը, հաստատելը, լրումն։
Соверше́нно մ. կատարելապէս, լիակատար, ամբողջապէս, բնաւին, բոլորովին, գլխովին, լիովին, անթերի։
Совершеннолѣ́тіе գ. չ. չափահասութիւն։
Совершеннолѣ́тній ած. չափահաս։
Совершённый ած. աւարտուած, վերջացած, կատարուած։
Соверше́нный ած. կատարեալ, անպակաս, անթերի։
Соверше́нство գ. չ. կատարելութիւն։
Соверше́нствованіе գ. չ. կատարելագործութիւն։
Соверше́нствовать, у— բ. ն. կատարելագործել։ —ся բ. ա. կատարելագործուել։
Соверши́тель, —льница գ. կատարող, գլուխ բերող, իրականացնող։
Соверши́тельный ած. կատարողի, գլուխ բերողի։
Соверши́ть տ. Соверша́ть.
Сови́ный ած. բուի։
Со́вка գ. ի. բուի ձագ։
Со́вкій ած. ծակամուտ (մարդ)։
Совлада́ть տ. Совладѣ́ть.
Совладѣ́лецъ գ. ա. կալուածակից, կալուածքի խառանց ընկեր։
Совладѣ́ніе գ. չ. վայելորդութիւն, ընկերակցութիւն տիրելու։
Совладѣ́ть, —да́ть բ. չ. տիրել, ենթարկել, յաղթել, հետը գլուխ գալ։

Совлека́ть, —ле́чь բ. ն. հետը բռնի տանել, հետը քարշել ‖ մերկացնել, հանել, զրկել։ —ся բ. ա. հետը տարուել ‖ մերկացուել, զրկուել։
Совлече́ніе գ. չ. հետը տանելը (բռնի) ‖ մերկացնելը, հանելը, զրկելը։
Совлечённый ած. միասին տարուած (բռնի) ‖ մերկացուած, հրապարակ հանուած։
Совле́чь տ. Совлека́ть.
Совмѣсти́тельный ած. պարունակելի։
Совмѣсти́ть տ. Совмѣща́ть.
Совмѣ́стникъ, —ница գ. ոսոխ, մրցող, նախանձորդ։
Совмѣ́стничанье տ. Совмѣ́стничество.
Совмѣ́стничать բ. չ. մրցել, նախանձել։
Совмѣ́стническій ած. մրցողի։
Совмѣ́стничество գ. չ. մրցութիւն, նախանձաւորութիւն։
Совмѣ́стничій տ. Совмѣ́стническій.
Совмѣ́стно մ. ՚ի միասին, միասին։
Совмѣ́стность գ. ի. միասնականութիւն, յարմարութիւն։
Совмѣ́стный, —ти́тельный ած. միասնական, կից, յարմար։
Совмѣща́ть, совмѣсти́ть բ. ն. պարունակել, բովանդակել, տեղաւորել։ —ся բ. ա. պարունակուել։
Совмѣще́ніе գ. չ. ամփոփումն, բովանդակումն։
Совмѣщённый ած. պարունակած, ամփոփած։
Совокупле́ніе գ. չ. միաւորութիւն, մերձաւորութիւն։
Совоку́пленный ած. միաւորուած, կցուած, կցորդ, ՚ի միասին։
Совокупля́ть, —пи́ть բ. ն. միաւորել, կցորդել, կցել։ —ся բ. ա. միաւորուել, մերձաւորուել։
Совоку́пно մ. ՚ի միասին, միանգամայն։
Совоку́пность գ. ի. միաւորութիւն, կցորդութիւն, միանալը։ — преступ-

лéній—համագումար յանցանաց։
Совокýпный ած. համագումար։
Совóкъ գ. ա. կռուփ || գոգաւոր թի (արմտեղէնների համար)։
Совоспитáніе գ. չ. միասին կրթելը։
Совоспи́танникъ, —нница գ. աշակերտակից, ուսումնակից։
Совоспи́танный ած. միասին կրթուած, միասին սովորած։
Совоспи́тывать, —питáть բ. ն. միասին կրթել։ —ся բ. ա. միասին կրթուել։
Совóчекъ տ. Совóкъ.
Совпадáть, —впáсть բ. չ. միմեանց ծածկել, զուգադիպել, հանդիպել, իրար վրայ ընկնել (միևնոյն ժամանակ)։
Совпадéніе գ. չ. համադրութիւն, ծածկելը, հանդիպելը, հանդիպմունք, միմեանց ծածկելը, զուգադիպութիւն, դիպակցութիւն։
Совпáсть տ. Совпадáть.
Соврати́тель, —льница գ. մոլորեցնող, խոտորեցնող, դարձնող, ճանապարհից հանող (մարդ)։
Соврати́тельный ած. մոլորեցնող, խոտորեցնող, դարձնող։
Совращáть, —рати́ть բ. ն. խոտորեցնել, մոլորեցնել, ճանապարհից շեղել։ —ся բ. ա. ուղիղ ճանապարհից շեղուել, ուղիղ ճանապարհից դուրս գալ։
Совращённый ած. ճանապարհից շեղուած, մոլորած։
Совращéніе գ. չ. խոտորեցնելը, մոլորեցնելը, ուղիղ ճանապարհից շեղելը։
Совремéнникъ, —нница գ. ա. գ. ի. ժամանակակից, դարակից (մարդ)։
Совремённость գ. ի. ժամանակակցութիւն, դարակցութիւն։
Совремённый ած. ժամանակակից, դարակից || ներկայ ժամանակի, այժմեան։
Совсѣ́мъ մ. բոլորովին, ամենևին, զուխովին, ընաւ, ընաւին, համակ, կատարելապէս։
Сóвѣстить, у— բ. ն. խիղճը զարթեցնել, ամօթահարել, զղջացնել։ —ся բ. ա. խղճահարուել։
Совѣ́стливо մ. խղճմտանքով, բարեխղճմտաբար։
Сóвѣстливость գ. ի. խղճմտանք ունենալը, բարեխղճութիւն։
Сóвѣстливый ած. խղճմտանքով, խղճահար, երկիւղած, բարեխիղճ։
Сóвѣстно մ. և. բ. խղճմտանքով || ամօթ է։
Сóвѣстный ած. խղճահար, բարեխիղճ։
Сóвѣсть գ. ի. խիղճ, խղճմտանք։
Совѣ́тникъ գ. ա. խորհրդական, խորհրդատու, խորհրդակից, խրատատու, թելադիր։
Совѣ́тница գ. ի. խորհրդականի կին։
Совѣ́тническій, —ничій ած. խորհրդականի։
Совѣ́тно տ. Соглáсно.
Совѣ́тный ած. խորհրդեան, խորհրդի։
Совѣ́товальщикъ, —щица գ. խորհրդատու, խորհուրդ տուող (մարդ)։
Совѣ́тованіе գ. չ. խորհուրդ տալը, խորհրդատուութիւն։
Совѣ́тователь, —льница գ. խորհրդատու, խրատատու, թելադիր (մարդ)։
Совѣ́товать, по— բ. ն. խորհուրդ տալ, խրատ տալ։ —ся բ. ա. խորհրդակցել։
Совѣ́тчикъ, —чица գ. խորհրդատու, խրատատու (մարդ)։
Совѣ́тъ գ. ա. խորհուրդ, խրատ || խորհրդակցութիւն, համաձայնութիւն || || խորհուրդ (նիստ)։
Совѣщáніе գ. չ. խորհրդակցութիւն։
Совѣщáтель գ. ա. խորհրդակից մարդ։
Совѣщáтельный ած. խորհրդակցութեան։
Совѣщáться բ. ա. խորհրդակցել։
Согбéнный ած. կորացած, թեքուած,

ծռուած || քամակարել, կորաքամակ։

Согласи́тель, —льница գ. համաձայնող, հաշտարար (մարդ)։

Согласи́тельный ած. հաշտարարական, համոզիչ։

Согласи́ть տ. Соглаша́ть.

Согла́сіе գ. չ. համաձայնութիւն, յարմարութիւն, ներդաշնակութիւն, միաբանութիւն, հաճութիւն, կամք, հաւանութիւն, չափակցութիւն։

Согласи́мый ած. համաձայնելի։

Согла́сно մ. համաձայն, միաբան միահաւան, ներդաշնակութեամբ, համեմատ։

Согла́сность գ. ի. ներդաշնակութիւն, յարմարութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն։

Согла́сный ած. ներդաշնակ, յարմար, համեմատ, նման, համաձայն, միաբան, յօժար, հաճ, կամակից, հաւան։ **—ная бу́ква**—բաղաձայն տառ։

Согласова́ніе գ. չ. համաձայնութիւն, համաձայնելը, յարմարելը, միաբանելը։

Согласо́ванный ած. համաձայնեցրած։

Согласова́ть բ. ն. համաձայնեցնել, յարմարեցնել, համապատասխան անել։

Согласова́ться բ. ա. համաձայնուել։

Соглаша́ть, согласи́ть բ. ն. համաձայնեցնել, միաբանեցնել։ **—ся** բ. ա. հաւանել, համաձայնել։

Соглаше́ніе գ. չ. համաձայնութիւն։

Соглашённый ած. հաւանած, համաձայնած։

Соглядáтай գ. ա. լրտես, տեղեկարեր, գաղտնի պատուիրակ։

Соглядáть բ. ն. լրտեսել, դիտել։

Со́гнанный ած. վանուած, քշուած, տարուած || մի տեղ ժողովուած։

Согна́ть տ. Сгоня́ть.

Согнива́ть, согни́ть տ. Сгнива́ть и сгни́ть.

Согну́ть տ. Сгиба́ть.

Согра́жданинъ, —данка գ. համաքաղաքացի։

Сограни́чный տ. Пограни́чный.

Согрубля́ть, —би́ть բ. չ. անպատուել, կոպիտ վարուել։

Согрѣва́ніе գ. չ. ջեռուցում, տապում, տաքացնելը։

Согрѣва́ть, —рѣ́ть բ. ն. տաքացնել։ **—ся** բ. ա. տաքանալ։

Согрѣ́тый ած. տաքացած, տաքացրած։

Согрѣша́ть, —ши́ть գ. չ. մեղանչել, յանցանք գործել։

Согрѣше́ніе գ. չ. մեղանչելը, մեղք, յանցանք։

Согрѣши́ть տ. Согрѣша́ть.

Со́да գ. ի. կալաքար, սօդա։

Содвига́ть, —ви́нуть տ. Сдвига́ть, сдви́нуть.

Содержа́ніе գ. չ. պահպանութիւն, ծախս, սնունդ, ապրուստ || պարունակութիւն, բովանդակութիւն || բանարգելութիւն։

Содержа́нка գ. ի. սիրուհի։

Содержа́тель, —льница գ. պահող, տէր, գլխաւոր, պահպանող (մարդ)։

Содержа́ть բ. ն. պահել, ունենալ, պահպանել || պարունակել, բովանդակել, ամփոփել։ **—ся** բ. ա. պահուել || պարունակուել։

Со́довый ած. կալաքարէ, սօդայից շինած || կալաքարի, սօդայի։

Содо́мить բ. չ. աղմուկ հանել, բղաւել, ճղաւել, Սոդոմ-Գոմոր դարձնել։

Содо́мскій грѣхъ տ. Мужело́жство.

Содо́мъ գ. ա. աղմուկ, շփոթ, խառնակութիւն։

Со́дранный ած. պոկած, գզլտած, քերթած։

Содра́ть տ. Сдира́ть.

Содрога́ніе գ. չ. սարսափում, սարսափ, սարսուռ, դողալը, սասանութիւն։

Содрога́ться, —гну́ться բ. ա. սարսափել, սարսափ զգալ, դողդողալ։

Содѣва́ть, содѣ́ять բ. ն. հն. օժանդակել, անել, գործել։

Содѣ́йственный ած. օժանդակած, օժանդակ։

Содѣ́йствіе, —вованіе գ. չ. գործակցութիւն, ձեռնտուութիւն, օգնութիւն, նպաստ, օժանդակութիւն։

Содѣ́йствователь գ. ա. օժանդակող, նպաստող, գործակից (մարդ)։

Содѣ́йствовать բ. չ. գործակցել, ձեռնտուութիւն անել, օգնել, նպաստել, օժանդակել։

Содѣ́ланіе գ. չ. անելը, գործելը։

Содѣ́ланный ած. արած, շինած։

Содѣ́лывать բ. ն. անել, գործել։ **—ся** բ. ա. անուել, գործուել։

Содѣ́тель, —льница գ. յօրինող, ստեղծող, պատճառ։

Содѣ́яніе գ. չ. անելը, գործելը։

Содѣ́янный ած. արած, գործած, կատարած։ **—нное преступле́ніе**—կատարած յանցանք։

Соедине́ніе գ. չ. միաւորութիւն, միաւորելը, կցորդելը, կապակցութիւն, խառնուրդ, խառնելը, բաղադրութիւն, յարակցութիւն։ **— механи́ческое**—մեքենական խառնուրդ։ **— хими́ческое**—քիմիական խ.։ **— плане́тъ**—հանդիպակցութիւն մոլորակների։

Соедине́нно մ. միացած, միաւորուած, յարակցուած, խառն, բաղադրեալ։

Соединённый ած. միացած, միացեալ։ **—нные Шта́ты**—Միացեալ-Նահանգներ։

Соедини́тель, —льница գ. միացնող, միաւորիչ, եղարար։

Соедини́тельный ած. միացուցիչ, կապող։ **— сою́зъ**—բաղհիւսական շաղկապ։

Соединя́ть, —ни́ть բ. ն. միաւորել, միաբանեցնել, միացնել, կցել, յարակցել, խառնել, շաղկապել, զօդել, յօդել, կապել || պսակել։ **—ся** բ. ա. միանալ, շաղկապուել, յօդուել։

Сожалѣ́ніе գ. չ. խղճալը, ցաւելը, ափսոսալը, ցաւակցելը, վշտակցութիւն, ցաւակցութիւն, արգահատանք, ապաշաւ։

Сожалѣ́ть բ. չ. խղճալ, ողորմել, ցաւել, ցաւակցել, ափսոսալ, զղջալ։

Соже́чь տ. **Сожига́ть.**

Сожже́ніе, сожига́ніе գ. չ. վառելը, այրելը, կիզում։ **— мёртвыхъ тѣлъ**—դիակիզութիւն։

Сожига́ть, соже́чь տ. **Сжига́ть.**

Сожи́тель, —льница գ. ամուսին, կենակից || համաբնակ, համաբնակիչ, բնակակից։

Сожи́тельство գ. չ. կենակցութիւն, բնակակցութիւն, տնակցութիւն, համաբնակութիւն։

Сожи́тольствовать բ. չ. կենակցել || || իւր կնոջ հետ ապրել։

Сожи́тіе գ. չ. կենակցութիւն, ամուսնութիւն։

Со́жранный ած. ագահութեամբ կերած, լափած, խժռած։

Сожра́ть տ. **Сжира́ть.**

Созва́ніе գ. չ. կանչելը, ձայն տալը, ձայնելը։

Со́званный ած. կոչուած, կանչուած, հրաւիրուած։

Созва́ть տ. **Сзыва́ть и Созыва́ть.**

Созву́чіе գ. չ. ներդաշնակութիւն, ձայնակցութիւն, միաձայնութիւն, նմանայանգութիւն։

Созву́чный ած. ներդաշնակ, միաձայն, նմանայանգ։

Созвѣ́здіе գ. չ. համաստեղութիւն, աստեղատուն։

Создава́ть, созда́ть բ. ն. ստեղծել, յօրինել։ **—ся** բ. ա. ստեղծուել, յօրինուել։

Создáніе գ. չ. արարչագործութիւն, ստեղծագործութիւն || արարած, ստեղծուած։

Сóзданный ած. ստեղծած, յօրինուած, եղական։

Создáтель, —льница գ. արարիչ, ստեղծող, ստեղծագործ, գոյացուցիչ, շինող, կառուցանող։

Создáть տ. Создавáть и Созидáть.

Созéмецъ տ. Единозéмецъ.

Созерцáніе գ. չ. զննութիւն, դիտելը, հայելը, նկատելը, տեսնելը։

Созерцáтель, —льница գ. նայող, դիտող, նկատող, զննող (մարդ)։

Созерцáтельно մ. տեսականաբար, մըտաւորապէս, տեսական կերպով։

Созерцáтельный ած. տեսական, մտաւորական, հայեցողական։

Созерцáть բ. ն. նայել, դիտել, զննել, նկատել, տեսնել, թափանցել։

Созидáніе գ. չ. շինելը, կառուցանելը, շինութիւն։

Созидáтель գ. ա. շինող, կառուցանող (մարդ)։

Созидáть, создáть բ. ն. շինել, կառուցանել, հիմնել, ստեղծել, հաստատել։ —ся բ. ա. շինուել, կառուցուել, ստեղծուել։

Сознавáть, сознáть բ. ն. ընդունել, զգալ։ —ся բ. ա. խոստովանել։

Сознáніе գ. չ. խոստովանելը, ընդունելը || գիտակցութիւն։

Сóзнанный ած. խոստովանած, ճանաչած։

Сознáтельно մ. գիտակցաբար, գիտակցօրէն։

Сознáтельность գ. ի. գիտակցութիւն։

Сознáтельный ած. գիտակցական, ինքնագէտ։

Сознáть տ. Сознавáть.

Созрѣвáніе գ. չ. հասունանալը, հասնելը։

Созрѣвáть, созрѣ́ть բ. չ. հասունանալ, հասնել, ուռճանալ։

Созрѣ́лый ած. հասուն, հասունացած || կատարեալ, կատարելագործուած։

Созрѣ́ніе տ. Созрѣ́ваніе.

Созывáніе տ. Созвáніе.

Созывáтель, —льница գ. կոչող, հրաւիրող։

Созывáтельный ած. հրաւիրական։

Созывáть, созвáть բ. ն. կոչել, հրաւիրել, ժողովել։ —ся բ. ա. կոչուել, հրաւիրուել։

Сóзывъ գ. ա. կոչելը, կանչելը, հրաւէր։

Соизволéніе գ. չ. հաճութիւն, հաւանութիւն, բարեհաճութիւն։

Соизволи́тельный ած. թոյլատրուած, հաճութիւն տուած։

Соизволя́ть, —вóлить բ. չ. հաճել, ընդունել, բարեհաճել։

Соизгнáнникъ գ. ա. աքսորակից մարդ։

Соизмѣри́мость գ. ի. համաչափութիւն, չափակցութիւն։

Соизмѣри́мый ած. համաչափ, չափակից։

Сóйка գ. ի. չաղթ. թ.։

Соимéнникъ գ. ա. անուանակից, համանուն (մարդ)։

Соимённость գ. ի. անուանակցութիւն։

Соимéнный ած. անուանակից, համանուն։

Соискáніе գ. չ. մրցում, հետամտութիւն։

Соискáтель, —льница գ. զուգախընդիր, մրցող, հետամուտ եղող (մարդ)։

Соискáтельный ած. մրցողական, մրցութեան վերաբերեալ։

Соискáтельство գ. չ. մրցութիւն։

Соискáть բ. ն. մրցել, հետամուտ լինել, ձգտել։

Сойти́ տ. Сходи́ть.

Сойтіе գ. չ. մերձաւորութիւն, զուգաւորութիւն։

Соковóй ած. հիւթի։

Соколёнокъ գ. ա. բազէի ձագ։

Соколéцъ գ. ա. սև երակ բթամատի ‖ սևերակ ձիու ոտքի՝ որտեղից սովորաբար արիւն են առնում։

Сокóликъ գ. ա. փոքրիկ բազէ։

Соколи́ный ած. բազէի։

Соколи́ха գ. է. էգ բազէ։

Соколи́ще գ. ա. մեծ բազէ։

Сокóлій ած. բազէի։ — перелéтъ — բող, օձի դեղ. բ.։

Сокóлня գ. է. բազէանոց։

Соколóкъ տ. Соколéцъ.

Сокóлъ գ. ա. բազէ, քուպիճ. Թ.։ — благорóдный—ազնիւ բազէ, շահէն։ — сѣроголóвый—ճակուր. Թ.։ Пéрвый подлéтный сóколъ—բապրակ. Թ.։

Сокóльникъ գ. ա. բազէակիր, բազէավարժ (մարդ)։

Сокóльничаніе գ. չ. բազէպանութիւն։

Сокóльничій ած. բազէակիրի։

Соколя́тня գ. է. բազէարան։

Сократи́тель գ. ա. համառօտող, կրճատող (մարդ)։

Сократи́тельно մ. համառօտաբար, կրճատելով։

Сократи́тельный ած. համառօտելի, կրճատելու։

Сокращáть, сократи́ть բ. ն. համառօտել կրճատել, պակսեցնել։ —ся բ. ա. համառօտուել, կրճատուել, պակսեցուել։

Сокращéніе գ. չ. համառօտութիւն, կրճատում, ամփոփում։ — сéрдца—ամփոփում սրտի։

Сокращéнно մ. համառօտակի, կրճատուած կերպով, համառօտաբար։

Сокращéнность գ. է. համառօտուելը, կրճատուելը, համառօտութիւն։

Сокращéнный ած. համառօտուած, կրճատուած, պակսեցրած ‖ համառօտ, կարճառօտ։

Сокровéнно մ. ծածկաբար, խորհրդաբար։

Сокровéнный ած. ծածկուած, գաղտնի, ծածուկ։

Сокрóвище գ. չ. գանձ, գանձարան, թանկագին իր։

Сокрóвищница գ. է. գանձարան, գանձատուն։

Сокрóвищный ած. գանձի։

Сокрушáть, —ши́ть բ. ն. կոտրել, փշրել, բեկանել, խորտակել, կործանել, յաղթել։ —ся բ. ա. կոտրուել ‖ թախծել։

Сокрушéніе գ. չ. կոտրելը, փշրելը, կործանելը, խորտակելը, բեկանելը ‖ սրտի կոտրելը, տառապանք։

Сокрушéнный ած. կոտրուած, փշրուած, խորտակուած ‖ տրտմած ‖ խոնարհ։

Сокруши́тель գ. ա. կոտրող, փշրող, խորտակող, տրտմեցնող (մարդ)։

Сокруши́тельный ած. կործանող, կործանիչ, խորտակող ‖ տրտմեցնող։

Сокруши́ть տ. Сокрушáть.

Сокрывáть, —кры́ть տ. Скрывáть и Скрыть.

Сокъ գ. ա. հիւթ ‖ ծուծ ‖ քամուածք, քամուք, մուզ, աւիշ ‖ սնուցիչ հիւթ (բոյսերի)։ — желу́дочный—խախաց, ստամոքսի հիւթ։ — ки́шечный—աղիքի հիւթ։ — питáтельный—մամայ։

Солгáть բ. չ. ստախօսել, սուտ խօսել։

Солдатёнокъ գ. ա. զինուորի որդի։

Солдáтикъ գ. ա. փոքրիկ զինուոր։

Солдáтина գ. ա. բարձրահասակ զինուոր։

Солдáтна գ. է. զինուորի կին։

Солдáтскій ած. զինուորական ‖ զինուորի։

Солдáтство գ. չ. զինորականութիւն, զօրականութիւն։

Солда́тчина գ. ի. զինուորագրութիւն, զինուորութիւն։

Солда́тъ գ. ա. զինուոր, մարտիկ։

Солеваре́ніе գ. չ. աղահանութիւն, աղի պատրաստութիւն || աղավաճառութիւն։

Солева́ренный, —ва́рный ած. աղահան, աղ գտնելու ծառայող։

Солева́рня գ. ի. բովք աղի, աղահանք։

Солева́ръ գ. ա. աղավաճառ, աղ բովող։

Соле́ніе գ. չ. աղելը, աղ ցանելը։

Соленойдъ գ. ա. պարուրաձեւ ելեքտրուղի, պարուրատեսակ, ոլորուն, խողովակաձեւ || ելեքտրուղի։

Соленоки́слый տ. Солянокислый.

Солёность գ. ի. աղիութիւն, աղի լինելը։

Солёный ած. աղի, աղած։

Солеописа́ніе գ. չ. աղագրութիւն, նկարագրութիւն աղերի։

Солеро́дный, солетво́рный ած. աղածին։

Солеро́дъ, солетво́ръ գ. ա. աղածին նիւթ։

Солеци́змъ գ. ա. բանեղծութիւն, սխալ (հակառակ համաձայնութեան կանոնների)։

Солида́рность գ. ի. համերաշխութիւն։

Солида́рный ած. համերաշխ։

Соли́дный ած. հաստատուն, ծանր, ծանրաբարոյ, ծանրակաց, ծանրագլուխ, չեցամիտ։

Соли́льщикъ գ. ա. աղող։

Соли́стъ գ. ա. միաձայն երգիչ։

Солите́ръ գ. ա. մապօրդ, լայնծուկ, երիզ որովայնի, փորի ճիճու || աղամանդ։

Соли́ть բ. ն. աղել, աղ ցանել։ —ся բ. ա. աղուել։

Со́лка տ. Соле́ніе.

Со́лкій ած. աղոտ, աղի։

Со́лкость գ. ի. աղիութիւն, խիստ աղի լինելը։

Со́лнечникъ տ. Подсо́лнечникъ.

Со́лнечный ած. արեգական, արեգակային, արփիական || արեւի, արեգակի։ — микроско́пъ—արեւական մանրադէտ։ — лучъ—արեւի ճառագայթ։ —ная роса́—արեւացօղ. բ.։ —ное зо́лото—արեւոսկի. բ.։

Со́лно տ. Со́лоно.

Солнопёкъ գ. ա. արեւադէմ տեղ։

Со́лнце գ. չ. արեւ, արեգակն, արեգ, արփի։ — побо́чное—առարեւք։

Солнцеподо́бный ած. արեւանման, արփիատեսիլ։

Солнцестоя́ніе գ. չ. արեւակայ, արեւադարձ, արեւախաղ։

Солнцестоя́тельный ած. արեւադարձային։

Со́лнышко գ. չ. արեւիկ, արեւուկ, սիրուն արեւ։

Со́ло գ. չ. միաձայն || միանուագ, առանձներգութիւն։

Соловаре́ніе, —ва́рный տ. Солеваре́ніе, солева́рный.

Солове́й, գ. ա. սոխակ. թ.։ —ночно́й —գիշերախօս սոխակ։

Соло́вка գ. ի. էգ սոխակ։

Солово́й ած. դեղձան, ոսկեգոյն խարտեաշ։

Соло́вушекъ, —вушко տ. Солове́й.

Соловьёнокъ, —вьёнышъ գ. ա. սոխակի ձագ։

Соловьи́ный ած. սոխակի։

Соловѣ́ть, по— բ. չ. դեղնագոյն աչխէտ դառնալ, դեղձան գոյն ստանալ։

Солоди́ть բ. բ. կծղեցնել || քաղցրացնել, ամոքել։

Соло́дка գ. ի. մատուտակ։

Солодкова́тый ած. անհամ քաղցր, անախորժ քաղցր։

Соло́дковый ած. — ко́рень—մատուտակ քաղցր, բկան, մատուտակի արմատ։

Солодо́вникъ գ. ա. գարի թթուեցնող (գարեջրի համար)։
Солодо́вня գ. է. ծլարան, բողբոջարան։
Солодо́вщикъ տ. **Солодо́вникъ.**
Со́лодъ գ. ա. տրօսանք, կասկ, ծլած ցորեն, կծղած ցորեն։
Солодѣ́лый ած. կծղած, անհամ քաղցր, անախորժ քաղցր։
Солодѣ́ть, раз— բ. չ. անհամ քաղցրութիւն ստանալ։
Соложе́ніе գ. չ. կասկում։
Соло́ма գ. է. յարդ, դարման։
Соло́менникъ գ. ա. յարդանկողին, ապառն, յարդով լցուած ներքնակ։
Соло́менный ած. յարդէ, յարդեայ, խարբաշէն։ **—нная шля́па**—յարդեայ գլխարկ։
Соло́мина, —минка գ. է. ցողուն, ծըղ-նոտ, ծղոտ։
Соло́мистый ած. դարմնոտ, ծղոտառատ։
Соло́мка տ. **Соло́ма.**
Соломорѣ́зка գ. է. **—рѣ́зъ** գ. ա. յարդատ, դարման չինող, ցողուն մանրող (գործիք)։
Солони́на գ. է. աղած միս։
Соло́нинный ած. աղած մսի։
Соло́нка, —ни́ца գ. է. աղաման։
Со́лоно մ. աղոտ, աղի։
Солонова́тый ած. աղահամ, փոքր ինչ աղի։
Соло́ночка գ. է. փոքրիկ աղաման։
Солончако́вый ած. աղոտ, աղուտ։ **—выя сте́пи**—աղոտ դաշտեր։
Солонча́къ գ. ա. աղոտ տեղ, աղահանք։
Соло́нчатый ած. աղապտարաններով լի։
Со́лоный ած. աղած, աղոտ։
Солонѣ́ть, —по բ. չ. աղիանալ, աղոտուել։
Соль գ. է. աղ։ — **ка́менная**—քարաղ, աղքար, աղուճակ։ — **а́нглійская**—դառն աղ։ — **бертолѣ́товая**—քլորի թթուակայնի։ — **винока́менная**—գինեմրուրի աղ։ — **двойна́я**—երկաղ, կրկին աղ։ — **глаубе́ровая**—գլաուբերեան աղ։ — **пова́ренная**—կերակուրի աղ, հասարակ աղ։ — **сѣрноки́слой мѣди**—պղնձի արջասպ, կապոյտ քար։
Со́льникъ գ. ա. աղնիւ աւշնան. բ.։
Соля́нка գ. է. թանթռնիկ, շոռ. բ.։
Соляно́й ած. աղի։ **—ная кислота́**—ջրածնին քլոր, աղջրական թթուուտ։
Солянокислый ած. աղաթթու։
Соматоло́гія գ. է. մարմնաբանութիւն, ուսումն մարմնի պինդ մասերի։
Сомкну́ть տ. **Смыка́ть.**
Сомкну́тый ած. փակուած, ախուած։
Сомнамбули́змъ տ. **Лунати́змъ.**
Сомнамбули́стъ, сомнамбу́лъ տ. **Луна́тикъ.**
Сомнило́гъ գ. ա. քնախօս։
Сомни́тельность գ. է. կասկածելի լինելը, երկբայելի լինելը։
Сомни́тельный ած. կասկածելի, երկբայելի, անստոյգ, տարակուսելի, կեղակարծ։
Сомнѣва́ться, усумни́ться բ. ա. կասկածել, երկբայել, տարակուսել, թերահաւատել, կեղակարծել։
Сомнѣ́ніе բ. չ. կասկած, երկբայութիւն, երկմտութիւն, թերահաւատութիւն, տարակոյս, տարակուսութիւն, վարանք։
Сомо́вина գ. է. կապոյտ ձկան միս, լոքոյի միս։
Сомо́вій ած. կապոյտ ձկան, լոքոյի։
Сомъ գ. ա. կապոյտ ձուկ, լոքօ։
Сонаслѣ́дникъ, —ница գ. ժառանգակից։
Соне́тъ, соне́тка գ. հնչեակ, հնչենուագ։
Сонли́вецъ գ. ա. քնկոտ, քնէած (մարդ)։
Сонли́во մ. քնաթաթախ, քունը գլուխը։

Сонли́вость գ. ի. քնկոտութիւն, քնէածութիւն։

Сонли́вый ած. քնկոտ, քնասէր, քնէած։

Со́нмище, сонмъ գ. ժողով, գումարում, բազմութիւն, սպար։

Сонмъ տ. Со́нмище.

Со́нникъ տ. Снотолкова́тель.

Со́нно մ. քնաթաթախ, քունը գլուխը։

Со́нный ած. քնի || քնած, քնկոտ, քընեցնող։

Сонъ գ. ա. քուն, երազ, անուրջք։ — трава́—կակաչ լեռնային. բ.։

Со́ня գ. չ. քնկոտ մարդ || քնասէր առնէտ. կ.։

Сообита́ніе գ. չ. կենակցելը, միասին բնակելը։

Сообита́ть բ. չ. կենակցել, միասին բընակել։

Сообража́ть, —бразова́ть, —зи́ть բ. ն. համակերպել, նմանեցնել, յարմարցնել, համեմատել, կշռել, կշռադատել, մտածել։ —ся բ. ա. յարմարուել, համակերպուել։

Соображе́ніе գ. չ. նմանեցնելը, յարմարացնելը, համեմատելը || կշռադատութիւն։

Сообрази́тельность գ. ի. կշռադատութիւն, համեմատելու ընդունակութիւն, քննող միտք։

Сообрази́тельный ած. մտածող, ըմբռնող, զննող, յարմարուող։

Сообра́зно մ. համաձայն, համեմատ, նման, յարմար։

Сообра́зность գ. ի. յարմարութիւն, համակերպութիւն, նմանութիւն։

Сообра́зный ած. նման, յարմար, նմանատիպ, համեմատ, համաձայն։

Сообразо́вать տ. Сообража́ть.

Сообща́ մ. ’ի միասին, միասին։

Сообща́ть, —щи́ть բ. ն. հաղորդել, յայտնել, ծանուցանել, յարակցել։ —ся բ. ա. հաղորդուել, յայտնուել։

Сообща́ющійся ած. —чіеся сосу́ды— հաղորդակից անօթներ (ֆիզ.)։

Сообще́ніе գ. չ. հաղորդելը, յայտարարութիւն, ծանուցում, հաղորդակցութիւն, յարակցութիւն, երթեւեկութիւն։

Сообщённый ած. հաղորդուած, ծանուցուած, յայտնուած։

Сообщество գ. չ. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն, միաբանութիւն։

Сообщи́тельность գ. ի. ընկերական ոգի, հաղորդակցութեան սահմանք։

Сообщи́тельный ած. հաղորդող, գերահաղորդ, միաւորող, յայտնող, հաղորդակից անող։

Соо́бщникъ, —ца գ. հաղորդակից, մասնակից, համախոհ, կուսակից, ընկեր։

Соо́бщничество գ. չ. ընկերակցութիւն, մասնակցութիւն։

Сооруди́тель գ. ա. հիմնող, շինող, կառուցանող, կանգնող։

Сооружа́ть, —руди́ть բ. ն. հիմնել, շինել, կառուցանել, կանգնել։ —ся բ. ա. հիմնուել, կառուցուել։

Сооружённый ած. հիմնուած, կառուցուած, շինուած։

Сооруже́ніе գ. չ. կառուցանում, շինութիւն, շինուածք։

Соотвѣ́тственно մ. համապատասխան, համաձայն, համեմատ, յարմար։

Соотвѣ́тственность գ. ի. համապատասխան լինելը, յարմարութիւն, համեմատութիւն։

Соотвѣ́тственный ած. համապատասխան, յարմար, համաձայն, համեմատ, նման։

Соотвѣ́тствованіе գ. չ. համապատասխանելը, համապատշաճութիւն։

Соотвѣ́тствовать բ. չ. համապատասխանել, համապատշաճ լինել, յարմարուել, համեմատուել, նմանել։

Соотéчественникъ, —нница գ. հայրենակից (մարդ)։

Соотéчественный ած. հայրենական, հայրենի։

Соотноси́тельность գ. է. յարաբերականութիւն։

Соотноси́тельный ած. յարաբերական, առնչական, համեմատական։

Соотношéніе գ. չ. յարաբերութիւն, յարակցութիւն, համակշռում, կապակցութիւն, առնչութիւն։

Соóтчичій ած. հայրենակցական || հայրենակցի։

Соóтчичъ գ. ա. հայրենակից։

Сопéль, сопéлка գ. է. փող, սրինգ։

Сопéльный ած. փողի, սրնգի։

Сопéрникъ, —ница գ. ոսոխ, հակառակորդ, մրցակից, ախոյեան, ախոյեանակից, նախանձորդ, հակառակող։

Сопéрничать բ. չ. հակառակորդ լինել, մրցել։

Сопéрническій ած. հակառակորդի, մրցողի, ոսոխի։

Сопéрничество գ. չ. ոսոխութիւն, հակառակորդութիւն, մրցում։

Сопéрничествовать տ. Сопéрничать.

Сопéцъ գ. ա. փող ածող, փողհար, սրինգ ածող։

Сóпка գ. է. հրաբուղխ (լեռան) || բլուր։

Соплемéнникъ, —нница գ. ցեղակից, տոհմակից, համացեղ, համարիւն (մարդ)։

Соплемéннический, —чій ած. ցեղական, տոհմական, համարիւն։

Соплемéнность գ. է. ցեղակցութիւն, համացեղութիւն։

Соплемéнный ած. ցեղակից, համացեղ, համատոհմ։

Соплетáтель գ. ա. հիւսող, նիւթող, ճարտարարուեստ (մարդ)։

Соплетáть, —плéсть տ. Сплетáть.

Сóпли գ. է. խլինք, ծլուլ։

Сопли́вецъ, —вица գ. խլնքոտ, քթից ջուրը վազող (մարդ)։

Сопли́вить, за— բ. ն. խլնքոտել, կեղտոտել։

Сопли́вость գ. է. խլնքոտութիւն։

Сопли́вый ած. խլնքոտ, կեղտոտ։

Сопли́вѣть բ. չ. խլնքոտ դառնալ։

Сóпло գ. չ. ակի բերան։

Соплю́ха գ. է. խլնքոտ կին։

Сопля́ գ. է. ծլուլ (քթի)։

Сопля́къ գ. ա. խլնքոտ (մարդ)։

Сопну́ть տ. Сопѣ́ть.

Сóполь տ. Штани́на.

Сопостáвленный ած. համեմատուած, հանդիպադիր։

Сопоставля́ть, —стáвить բ. ն. համեմատել, յառաջի դնել։

Сопостáтскій, —стáтъ տ. Супостáтскій, —тáтъ.

Сóпочка տ. Сóпка.

Соправи́тель գ. ա. իշխանակից, վարչակից։

Соправлéніе գ. չ. իշխանակցութիւն, համիշխանութիւն։

Сопрáно գ. չ. զիլ ձայն (կանանց) || || սրաձայն երգիչ կամ երգչուհի։

Сопредѣ́льно մ. սահմանակցութեամբ։

Сопрѣдѣ́льность գ. է. սահմանակցութիւն։

Сопрѣдѣ́льный ած. սահմանակից։

Соприкасáться, —коснýться բ. ա. շօշափել, շփուել, քսուել։

Соприкосновéніе գ. չ. շօշափում, հպում, քսուելը։

Соприкосновéнность գ. է. շօշափում, քսուելը, հպելը։

Соприкосновéнный ած. շօշափող, քսուող, հպող։

Соприкоснýться բ. ա. շօշափուել, քսուել, դիպչել, հպել։

Соприсносýщій ած. մշտնջենակից։

Сопричáстникъ տ. Соучáстникъ.

Сопричáстность գ. է. մասնակցութիւն։

Сопричáстный ած. մասնակից։

Сопричислять, —чи́слить բ. ն. համաթուել։

Сопричитáть տ. Сопричислять.

Сопричтéніе գ. չ. դասաւորելը, թուելը, բարձրացնելը։ — къ святы́мъ— սրբոց դասին դասաւորելը։

Сопровождáть, —води́ть բ. ն. ուղեկցել։ —ся բ. ա. ուղեկցուել, հետը տանել։

Сопровождéніе գ. չ. ուղեկցութիւն, ուղեկցելը։

Сопротиви́тельный ած. ընդդիմական, ընդդէմ։

Сопроти́виться բ. ա. ընդդիմանալ, հակառակել։

Сопротивлéніе գ. չ. ընդդիմութիւն, հակառակութիւն, ընդդիմադրութիւն, դիմահարութիւն, ընդդիմակցութիւն, դիմակայութիւն, մաքառում։ — среды́—միջոցի ընդդիմակցութիւն։ Безъ сопротивлéнія—անդիմադարձ, առանց դիմադարձութեան։

Сопротивля́ться, —ти́виться բ. ա. ընդդիմանալ, հակառակել։

Сопроти́вникъ, —ница գ. հակառակորդ, ընդդիմացող (մարդ)։

Сопроти́вно մ. հակառակութեամբ, ընդդէմ կերպով։

Сопроти́вный ած. ընդդէմ, հակառակ։

Сопрѣвáть, сопрѣть բ. չ. փտել, լղքել (խոնաւութիւնից)։

Сопрѣлый ած. փտած, լղքուած (խոնաւութիւնից)։

Сопрѣть տ. Сопрѣвáть.

Сопрягáтельный ած. լծորդական, զուգադրական։

Сопрягáть, сопря́чь բ. ն. լծել, լծորդել, զուգաւորել (պատկել), միաւորել։ —ся բ. ա. լծուել, լծորդուել || միաւորուել։

Сопряжéніе գ. չ. միաւորելը, միաւորութիւն, լծորդելը, զուգաւորութիւն։

Сопряжённый ած. լծուած, զուգադրուած, միաւորուած, յարակից։

Сопу́нъ, сопу́нья գ. փնչող, խորդացող, խռխացող։

Сопу́тникъ տ. Спу́тникъ.

Сопу́тствованіе գ. չ. ուղեկցութիւն։

Сопу́тствовать բ. չ. ուղեկցել, ճանապարհորդակցել։

Сопы́льниковый ած. համաւորիկ։ —ковыя тычинки—համաւորիկ առէջք։

Сопѣніе գ. չ. խորդալը, խռխալը։

Сопѣть, сопну́ть բ. չ. խորդալ, խռխալ || սրինգ ածել։

Соразмѣривать, —мѣрить տ. Соразмѣрять.

Соразмѣрно մ. համեմատաբար, համեմատ, ըստ արժանեաց, ըստ չափու։

Соразмѣрность գ. ի. համաչափութիւն, համեմատութիւն։

Соразмѣрный ած. չափեալ, չափակից, մակհաւասար || յարմար, համեմատ, ըստ արժանեաց։

Соразмѣря́ть, —мѣрить բ. ն. չափակցել, համեմատել, յարմարել։

Сорáтникъ գ. ա. համհարզ, զինակից, պատերազմակից, մարտակից, նիզակակից։

Сорáтовать բ. չ. զինակցել, մարտակցել, միասին պատերազմել։

Сорванéцъ գ. ա. անամօթ, անպատկառ (մարդ)։

Со́рванный ած. քաղուած, հանուած, կորզուած, փրցուած։

Сорвáть բ. ն. քաղել, հանել, կորզել, փրցնել։ — банкъ (въ игрѣ)—սեղանաթափ անել (խաղալիքին)։

Сорви́-головá գ. ա. տաքգլուխ, տաքարիւն (մարդ)։

Сордѣлый, —рдѣніе, —дѣть տ. Рдѣлый, Рдѣніе и Рдѣть.

Соревновáніе գ. չ. նախանձաւորութիւն,

բարեյորդոր նախանձ:

Соревнова́тель, —льница *գ. նախանձորդ, բարենախանձ մարդ:*

Соревнова́ть *բ. չ. նախանձել, բարենախանձ լինել:*

Соре́ніе *գ. չ. աղբոտելը, կեղտոտելը:*

Сори́тъ *գ. ա. համարադրութիւն:*

Сори́ть *բ. ն. աղբոտել, կեղտոտել:* —ся *բ. ա. աղտոտուել:*

Со́рный *ած. աղբոտ, աղբալից || աղբի:*

Сорово́й *ած. աղբի || աղբաքծուծ:*

Соро́ка *գ. ի. անծեղ, կաչաղակ. թ.:*

Сорокадне́вный *ած. քառասնօրեայ, քառասուն օրուայ:*

Сорокакопѣ́ечный *ած. քառասուն կոպէկանոց (արժողութեամբ եայն):*

Сорокалѣ́тіе *գ. չ. քառասնամեայ լինելը:*

Сорокалѣ́тній *ած. քառասնամեայ, քառասուն տարեկան:*

Сорокарублёвый *ած. քառասուն ռուբլիանոց (արժողութեամբ եայն):*

Сороково́й *ած. քառասներորդ:*

Сороконо́жка *գ. ի. ցողկ բազմոտանի, հազարոտնեայ (միջատ):*

Сорокопу́тъ, —пу́дъ *գ. ա. անծեղ. թ.:*

Сорокоу́стъ, —тье *գ. քառասնօրեայ հոգեհանգիստ, քառասունք:*

Со́рокъ *թ. քառասուն, քառասուն:*

Соро́мить *տ.* Срами́ть.

Соро́мскій *տ.* Сра́мный.

Соро́мщина *գ. ի. հայհոյութիւն:*

Сорочи́ны *գ. ի. յգ. քառասնօրեայ հոգեհանգիստ, քառասունք:*

Сорочи́нный *ած. քառասունքի:*

Соро́чій *ած. կաչաղակի:*

Соро́чка *գ. ի. շապիկ || հողմացոյց (դըրօշակ նաւի) || սաղմնաբոյն մզանք, ընկերք:*

Сортирова́ніе *տ.* Сортиро́вка.

Сортирова́ть *բ. ն. ջոկել, ջոկջկել, ընտրել, որոշել:* —ся *բ. ա. ջոկուել, ընտրուել, զատուել:*

Сортиро́вка *գ. ի. ջոկջկելը, ջոկելը, որոշելը, տրոհում:*

Сортиро́вщикъ, —щица *գ. ջոկող, որոշող, ընտրող (մարդ):*

Сортово́й *ած. ջոկնուած, որոշ, ընտրուած, ջոկովի:* —вое желѣзо—*ջոկովի երկաթ:*

Сорту́тить *տ.* Сорту́чивать.

Сорту́токъ *տ.* Сорту́чка.

Сорту́ченіе, —чиваніе *գ. չ. սնդկապօծելը:*

Сорту́ченный *ած. սնդկապօծ, սնդկապօծած:*

Сорту́чивать, —чить *բ. ն. սնդկապօծել, սնդիկի մէջ մետաղ լուծել:* —ся *բ. ա. սնդկապօծուել:*

Сорту́чка *գ. ի. սնդկապօղ, ամալգամ:*

Сортъ *գ. ա. տեսակ:*

Сорубе́жный *ած. սահմանակից:*

Соръ *գ. ա. աղբ, աւելածք, աղբակոյտ:*

Coса́ніе *գ. չ. ծծելը:*

Со́санный *ած. ծծուած, ծծած:*

Coса́ть *բ. ն. ծծել, դիել:* —ся *բ. ա. ծծուել:*

Сосва́танный *ած. նշնուած, նշանադրուած:*

Сосва́тывать, —ва́тать *բ. ն. նշանադրել, նշնել, հարսնախօսել:* —ся *բ. ա. նշնուել, նշանադրուել:*

Со́сенка *գ. ի. մատաղ սոճի || ծնեբեկ. բ.:*

Сосе́цъ *տ.* Сосо́къ.

Coси́ска, coси́сочка *գ. ի. բարակ երշիկ:*

Со́ска *գ. ի. ծծի պտուկ || ծծակ:*

Соска́бливать, —скобли́ть *բ. ն. քերել, քերծել, պոչկել:* —ся *բ. ա. քերուել պոչկուել:*

Соска́кивать, —кочи́ть *բ. չ. թռչել, դուրս թռչել:* — съ ре́льсовъ—*արտուղել, դուրս սրծնել (երկաթուղու կառատարքը):*

Соска́льзывать, —кользну́ть *բ. չ. սոթ-*

քել, սայթաքել։

Соскобленный ած. քերուած, պոկուած։

Соскоблить տ. Соскабливать.

Сосковый ած. ծծի, պտուկի։

Соскокнуть տ. Соскакивать.

Соскользнуть տ. Соскальзывать.

Соскочить տ. Соскакивать.

Соскребать, —скресть բ. ն. քերել, հարթել, մաքրել։ —ся բ. ա. քերուել, մաքրուել։

Соскребённый ած. քերուած, մաքրուած։

Соскучиваться, —читься բ. ա. սրտնեղել, տխրել, տաղտկալ։

Сослагательный ած. —ное наклоненіе —ստորադասական եղանակ (քերակ.)։

Сосланіе գ. չ. աքսորելը, աքսորում։

Сосланный ած. աքսորուած, աքսորեալ, տարագիր, վտարանդի։

Сослать տ. Ссылать.

Сословіе գ. չ. դասակարգ, կարգ։

Сословка գ. ի. գետնամայր, ճանկխոտ. բ.։

Сословный ած. դասակարգային || դասակարգի։

Сословъ գ. ա. համանուն, նոյնանիշ (բառ)։

Сослуживецъ գ. ա. ծառայակից, պաշտօնակից։

Сослужить բ. ն. ծառայել, պաշտօն վարել։

Сосна, сосна գ. ի. սոճի, սարոյ, փիճի, շոճի, չամ. բ.։

Соснина գ. ի. սոճի ծառ (մէկ հատ)։

Сосница գ. ի. մեծ սոճի։

Сосновка գ. ի. խաչկտուց. թ.։

Сосновый ած. սոճու, սոճիի։ —вая шишка—խոզակ։

Соснуть բ. չ. քնել, ննջել, կնքուսարել։

Сосняк, —снячёкъ գ. ա. սոճու անտառ։

Сосокъ գ. ա. պտուկ || պտկունք (ծծի)։ —волосной—մազապտուկ։ —грибовидный—սնկաձև պտուկ։ —грудной железы—ծծի պտուկ, բադապըտուկ։ —кожи—կաշու պտուկ։ —нитеобразный—թելապտուկ։ —языка—լեզուապտուկ։

Сосочка տ. Соска.

Сосредоточеніе գ. չ. կենդրոնացում, հաւաքում, ժողովելը։

Сосредоточивать, —чить բ. ն. կենդրոնացնել, կենդրոնել, հաւաքել, համախմբել։ —ся բ. ա. կենդրոնանալ, ժողովուել։

Сосредоточенный ած. կենդրոնացած, կենդրոնացրած, համախմբուած, հաւաքուած, ժողովուած։

Составитель, —льница գ. կազմող, յօրինող, հեղինակ, խմբագրող։

Составить բ. ն. կազմել, հեղինակել, յօրինել, խմբագրել։

Составленіе գ. չ. կազմելը, յօրինելը, յօրինում, խմբագրելը || բաղադրելը, վերաբաղադրութիւն։

Составленный ած. կազմուած, յօրինուած || վերակազմուած։

Составливать, —тавить բ. ն. վար դնել, վար իջեցնել։

Составлять, —тавить բ. ն. վերակազմել, բաղադրել, բաղկացնել || կազմել, ձեւակերպել, շարադրել, յօրինել։ —ся բ. ա. կազմուել, յօրինուել։

Составляющій ած. բաղադրիչ, յօդիչ, կազմիչ։

Составной ած. բաղադրեալ, բաղադրիչ, կազմուած, խառնուած։

Составный ած. բաղադրիչ, կազմող, բաղկացուցիչ։ — элементъ—բաղկացուցիչ տարր։ —ная часть—բաղկացուցիչ մասն։

Составъ գ. ա. բաղադրութիւն, բաղկացութիւն || գանգուած, խառնակազմ, խառնուրդ, կազմութիւն, յօրինուած։ — химическій—քիմիական

բաղադրութիւն։

Соста́рить բ. ն. ծերացնել։

Соста́рѣваться, —рѣться բ. ա. ծերանալ, պառաւել։

Состёганный ած. մկրակած։

Состе́гивать, —тега́ть բ. ն. մկրակել։

Состе́гивать, —гну́ть բ. ն. կոճկածը քանդել կամ բանալ || կոճկել։

Состёгнутый ած. յետ կոճկուած || կոճկուած։

Состоя́ніе գ. չ. դրութիւն, վիճակ, կացութիւն || կարողութիւն, ինչք, գոյք, ստացուածք, հարստութիւն։ — есте́ственное—բնական դրութիւն։ — газообра́зное—գազեղէն վիճակ։ — жи́дкое—հեղանիւթ վիճակ։ — тве́рдое—հաստատուն վիճակ։ — тѣлъ —մարմինների վիճակ։

Состоя́нице գ. չ. մասնաւոր հարստութիւն, փոքր կարողութիւն։

Состоя́тельность գ. ի. կարողութիւն, հարստութիւն։

Состоя́тельный ած. կարողաւոր, հարուստ, ընչաւէտ, կարող։

Состоя́ть բ. ն. բաղկանալ, կայանալ, գտանուել, լինել։ —ся բ. ա. տեղի ունենալ, կազմուել, յօրինուել։

Остра́гивать, —трога́ть բ. ն. տաշել, հարթել, ռանդել։ —ся բ. ա. տաշուել, ռանդուել։

Сострада́лецъ, —лица գ. չարչարակից, ցաւակից, վշտակից, կարեկից (մարդ)։

Сострада́ніе գ. չ. կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն, վշտակցութիւն։

Сострада́тельность գ. ի. կարեկցելը, ցաւակից լինելը, կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն։

Сострада́тельный ած. կարեկից, վշտակից, ցաւակից, գթոտ, գթառատ, ողորմած։

Сострада́ть բ. չ. կարեկցել, ցաւակցել, վշտակցել, չարչարակցել։

Сострига́ть, —ри́чь բ. ն. խուզել, կըտրել։

Состри́женный ած. խուզած, խուզուած։

Состро́ганный ած. տաշուած, ռանդուած։

Состро́енный ած. շինուած, կազմուած, կառուցուած։

Состро́ивать, —стро́ить բ. ն. շինել, կառուցանել, կազմել։ —ся բ. ա. շինուել, կազմուել, կառուցուել։

Состря́панный ած. պատրաստած։

Состря́пывать, состря́пать բ. ն. պատրաստել, անել, շինել։

Соступа́ть, —ступи́ть բ. չ. իջնել, վայր իջնել, տեղի տալ։

Состяза́ніе գ. չ. վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն, մրցութիւն։

Состяза́тель գ. ա. վիճաբանող, հակաճառող, մրցող։

Состяза́тельный ած. վիճաբանական, մրցողական։

Состяза́ться բ. ա. վիճել, վիճաբանել, հակաճառել, մրցել։

Сосу́децъ, —дикъ տ. Сосу́дъ.

Сосу́дистый ած. —тая оболо́чка—երակամաշկ, անօթամաշկ։

Сосу́дище գ. ա. մեծ աման, մեծ անօթ։

Сосу́дный ած. անօթի, ամանի։

Сосудодви́гательный ած. անօթաշարժ։

Сосудосѣ́мяный ած. —ное расте́ніе պատճասերմ բոյս։

Сосу́дъ գ. ա. անօթ, աման, սկիհ || || երակ || անօթ ընդունելութեան։ — для выпа́риванія—խառնարան։ — волосно́й—մազակերպ երակ, — капиля́рный—մազակերպ անօթ։ — — лимфати́ческій ած. կաթնանօթ, աւիշանօթ։ —ды сообща́ющіеся—հաղորդակցող անօթներ, հաղորդակից անօթներ։

Сосу́лька, —лечка գ. ի. սառոյցի լոլո կամ ծիլուլ։

Сосу́нъ, —но́къ գ. ա. ծծող կենդանի, ստնդեայ, կաթնակեր։

Сосуществова́ніе գ. չ. համագոյակցութիւն || զուգընթացութիւն։

Сосуществова́ть բ. չ. համագոյ լինել։

Сосцеви́дный, сосцеобра́зный ած. պտկաձև, պտուկի նման։

Сосцепита́ющій ած. կաթ ուտող, կաթնակեր, ծիծ ուտող (կենդանի)։

Сосчи́тывать, —чи́тать и счита́ть, сосче́сть բ. ն. թուել, համարել, ըստուգել։ բ. ա. համարուել, թւուել։

Сосчи́танный ած. համարուած, թուած։

Сосѣ́дка գ. ի. դրացուհի, դրացի կին։

Сосѣ́дный, сосѣ́дскій ած. դրացիական || դրացու։

Сосѣ́дственный ած. դրացի, մերձակայ, շրջակայ, սահմանակից։

Сосѣ́дство գ. չ. դրացիութիւն, դրացութիւն, հարևանութիւն։

Сосѣ́душко գ. ա. սիրելի դրացի։

Сосѣ́дъ գ. ա. դրացի, հարևան, դրկից։

Сотворе́ніе գ. չ. ստեղծագործութիւն, արարչութիւն, ստեղծում։

Сотвори́ть բ. ն. ստեղծել, ստեղծագործել, անել, կատարել։

Со́тенка տ. Со́тня.

Со́тенный ած. հարիւրի։

Сотка́ть տ. Ткать.

Со́ткнутый ած. խցուած, փակուած։

Соткну́ть բ. ն. խցել, փակել։

Со́тникъ գ. ա. հարիւրապետ։

Со́тничій ած. հարիւրապետի։

Со́тня գ. ի. հարիւրեակ, հարիւր հատ։

Сотня́га գ. ի. հարիւրեակ։

Сотова́рищество գ. չ. ընկերակցութիւն, ընկերութիւն։

Сотова́риществовать բ. չ. ընկերակցել, ընկերութիւն անել։

Сотова́рищъ գ. ա. ընկեր, ընկերակից || ուսումնակից || պաշտօնակից։

Сото́вый ած. բջիջի, խորիսխի։ — мёдъ —անձայ մեղր։

Сотрапе́зникъ գ. ա. սեղանակից (մարդ)։

Сотру́дникъ, —ница գ. աշխատակից (մարդ)։

Сотру́дничество գ. չ. աշխատակցութիւն, վաստակակցութիւն։

Сотру́дничій ած. աշխատակցական || աշխատակցի։

Сотру́женикъ գ. ա. աշխատակից, վաստակակից (մարդ)։

Сотряса́ть, —сти́ բ. ն. ցնցել, թափ տալ, շարժել։ —ся բ. ա. ցնցուել, շարժուել։

Сотрясе́ніе գ. չ. ցնցում, շարժ, ժաժ, տատանում, դղրդիւն, դող, թրթռում։

Со́тскій ած. հարիւր տան գլխաւոր, թաղապետ։

Сотъ գ. ա. (յգ. соты́) մեղրախորիսխ, մեղրի գաթայ։

Со́тый ած. հարիւրերորդ։

Соумы́слить տ. Соумышля́ть.

Соумышле́ніе գ. չ. դաւակցութիւն։

Соумы́шленникъ, —нница գ. դաւակից, հաղորդակից, մասնակից, համախոհ, կամակից։ — въ пре́ступленіи —յանցակից։

Соумышля́ть, —мы́слить բ. չ. դաւակցել, չար խորհուրդ կազմել։

Со́усникъ գ. ա. անօթ համեմանց, սօուսի աման։

Со́усный ած. համեմունքի, սօուսի։

Со́усъ գ. ա. համեմանք, ամոքանք, սօուս։

Соуча́ствователь, —льница գ. մասնակից (մարդ)։

Соуча́ствовать բ. չ. մասնակցել, հաղորդակցել, միանալ, ընկերանալ, վաստակակցել։

Соуча́стіе գ. չ. մասնակցութիւն, հաղորդակցութիւն։ — въ воровствѣ́ —

զօշակցութիւն։

Соучастникъ, —ница գ. մասնակից, հաղորդակից, ընկեր, կցորդ, հաղորդ, խորհրդակից։ — въ воровствѣ—գողակից։ — въ преступленіи—յանցակից։

Соучастный ած. մասնակից, հաղորդ, բաժանակից։

Соученикъ, соученица գ. աշակերտակից, դասակից։

Сога գ. ի. բարձոց, գերան, սօփա։

Софизмъ գ. ա. սոփեստութիւն, իմաստակութիւն ‖ պատիր փաստ։

Софистическій ած. սոփեստական։

Софистъ գ. ա. սոփեստ, իմաստակ։

Соха գ. ի. արօր, չութ ‖ երկճեղի յենարան։

Сохатый ած. երկճղի։

Сохнуть բ. չ. ցամաքել, չորանալ, գօսանալ, մաշուել։

Сохраненіе գ. չ. պահպանութիւն, պահելը։

Сохранённый ած. պահած, պահպանուած։

Сохранитель, —льница գ. պահպանող, պահապան (մարդ)։

Сохранительный ած. պահպանողական։

Сохранить տ. Сохранять.

Сохранно մ. անվնաս, ամբողջապէս։

Сохранность գ. ի. անվնաս լինելը, ամբողջութիւն։

Сохранный ած. ամբողջ, պահուելու։

Сохранять, —нить բ. ն. պահել, պահպանել ‖ հետեւել։ —ся բ. ա. պահուել, պահպանուել։

Сохраняющійся ած. մնայուն, դիմացկուն։

Соцарствовать բ. չ. թագաւորակցել, գահակցել։

Соцвѣтіе գ. չ. ծաղկափթթութիւն։

Соціализмъ գ. ա. ընկերավարութիւն։

Соціалистъ գ. ա. ընկերավար (մարդ)։

Соціальный ած. ընկերավարական։

Соціологія գ. ի. ընկերաբանութիւն։

Сочевица գ. ի. ոսպ։

Сочевичникъ գ. ա. քիսամ, վիգն, ծրծուկ. բ.։

Сочевичный տ. Чечевичный.

Сочевникъ տ. Сочельникъ.

Сочельникъ գ. ա. Նաւակատիք Ծննդեան տօնի։

Соченіе գ. չ. հիւթի վազելը, հոյլի կաթկթելը։

Сочесть տ. Считать.

Сочетавать, —тать բ. ն. միաւորել, զուգաւորել, լծակցել, լծորդել, բանահիւսել, շարակցել, զուգակցել։ —ся բ. ա. միաւորուել, զուգաւորուել, լծորդուել։

Сочетаніе գ. չ. միաւորելը, զուգաւորութիւն, լծակցութիւն, լծորդութիւն, կցորդութիւն բանահիւսելը, զուգադրութիւն, զուգադիպութիւն։

Сочетанный ած. միաւորուած, լծակցուած, միացուած։

Сочиво գ. չ. հիւթ, ծուծ, հոյզ։

Сочиненіе գ. չ. շարադրելը, շարադրութիւն, հեղինակութիւն, քերթուած։

Сочинённый ած. յօրինուած, շարադրուած։

Сочинитель, —льница գ. հեղինակ, շարադրող, բանահիւս, բանադիր, մատենագիր, յօրինող։

Сочинять, —чинить բ. ն. յօրինել, շարադրել, գրել։ —ся բ. ա. յօրինուել, շարադրուել։

Сочить, вы— բ. ն. հիւթը վազեցնել, հոյզը մզել։

Сочленъ գ. ա. անդամակից։

Сочлененіе գ. չ. յօդ, կապ, կարամուրք։ — колѣнное—ծնկայօդ։ — локтевое—արմնկայօդ։ — плечевое—թեւայօդ, ուսայօդ։ — тазобедренное—ազդրայօդ։

Сóчно մ. հիւթաւոր, հիւթալից։

Сóчность գ. ի. հիւթալից լինելը, ջրալիութիւն։

Сóчный ած. հիւթալից, ջրալի։

Сочýвственно մ. համակրութեամբ, համակրանքով։

Сочýвственный ած. համակրական, համակրելի։

Сочýвствіе գ. չ. համակրութիւն, համակրանք || կարեկցութիւն։

Сочýвствовать բ. չ. համակրել || կարեկցել։

Сошéствіе գ. չ. իջնելը, իջանելը։

Сóшка գ. ի. նեցուկ, յենարան || յենարան հրացանի։ — для вéртеля — շամփրակալ։

Сошни́къ գ. ա. խոփ || քթի միջնապատ, միջնապատ ոսկր քթի։

Сóшный ած. խոփի։

Сощикáть, —щикнýть բ. ն. վառուած մոմի քիթը կտրել։

Сощи́пнутый ած. քաղուած, փետտած։

Сощи́пывать, —пнýть բ. ն. քաղել, փետտել։

Сою́зникъ, —ница գ. դաշնակից։

Сою́знической ած. դաշնակցական։

Сою́зно մ. դաշնակցութեամբ, համաձայնութեամբ։

Сою́зный ած. դաշնակից, ուխտակից, միաբանական։

Сою́зъ գ. ա. դաշնակցութիւն, դաշն, միաբանութիւն || կապ, շաղկապ, կապակցութիւն || շաղկապ (քերակ.)։

Сóя գ. ի. կաղնոյ ազգաւ. թ.։

Спадáть, спасть բ. չ. ընկնել, իջնել, թափել, նուազել, պակսել։

Спадéніе գ. չ. անկում, նուազում, պակսելը։

Спáдышъ գ. ա. ձայնը կոտրած երգիչ։

Спáзма գ. ի. ջղաձգութիւն, ջղացաւութիւն։

Спазмоди́ческій ած. ջղաձգական։

Спай տ. Спáйка.

Спáивать, спая́ть բ. ն. կցել, զօդել, ամրացնել, լեհեմել։ —ся բ. ա. կցուել, զօդուել, ամրացուել։

Спáивать, споúть բ. ն. հարբեցնել, հարբեցութեան վարժեցնել։

Спáйка գ. ի. կցում, զօդում, կցելը, ամրացնելը, լեհմելը || զրուագ, զօդած։

Спáиваніе գ. չ. զօդում, զօդելը։

Спаковáть տ. Паковáть.

Спáкостить տ. Пáкостить.

Спалéніе գ. չ. խանձելը, խանձոտելը։

Спáленка տ. Спáльня.

Спáленный ած. ննջարանի, քնելու։

Спáлзывать, сползти́ բ. չ. մագլցել, սողալ, սողոսկել։

Спалённый ած. խանձուած, կիզուած։

Спали́ть բ. ն. այրել, խանձել, կիզել։

Спáлый ած. ընկած, թափած։

Спáльнишка գ. ի. անյարմար ննջարան։

Спáльный ած. ննջելու, քնելու։

Спáльня գ. ի. ննջարան, ննջասենեակ։

Спáніе, спаньё գ. չ. քուն || քնելը, ննջելը։

Спáржа գ. ի. ծնեբեկ, ծնեխակ. բ.։

Спáржевый ած. ծնեբեկից պատրաստած || ծնեբեկի։

Спáренный ած. ջլակած, ջլատած։

Спáривать, спáрить բ. ն. զուգել, վերադուգել, լծել || ջլատել, ջլակել։

Спартáнскій ած. սպարտական || խստաբարոյ։

Спáрхивать, спорхнýть բ. չ. ճախրել, թռչել։

Спáрывать, спорóть բ. ն. քակել (կարը)։

Спасáніе գ. չ. ազատելը, ազատում, փրկելը։

Спасáть, —сти́ բ. ն. փրկել, ազատել։ —ся բ. ա. ազատուել, փրկուել։

Спасéніе գ. չ. փրկութիւն, ազատութիւն || յաւիտենական երանութիւն։

Спасённый ած. ազատուած, փրկուած։
Спаси́бо մ. շնորհակալութիւն, շատ շնորհակալ եմ։ — ему́—շնորհակալ եմ նորանից։
Спаси́тель, —льница գ. ազատիչ, Փրկիչ, Յիսուս Քրիստոս։
Спаси́тельно մ. փրկարար կերպով։
Спаси́тельность գ. ի. փրկարար լինելը։
Спаси́тельный ած. փրկարար, ազատարար։
Спасова́ть բ. չ. հրաժարուել (խաղի մէջ) || || վախենալով հրաժարուել։
Спа́совъ ած. փրկչական, Փրկչի։
Спасскій ած. փրկչական || Փրկչի —кая це́рковь—Փրկչի եկեղեցի։
Спасти́ տ. Спаса́ть.
Спасть տ. Спада́ть.
Спасъ գ. ա. Փրկիչ, Յիսուս Քրիստոս։
Спать բ. չ. քնել, ննջել, քնանալ, շընթռկել։ —ся բ. ա. քնել։
Спа́ханный ած. հերկուած, մշակուած։
Спа́хивать, спаха́ть բ. ն. հերկել, մըշակել։ —ся բ. ա. հերկուել, մշակուել։
Спа́хивать, —хну́ть բ. ն. թափ տալ, թօթափել, սրբել։ —ся բ. ա. թափ տրուել, թափուել։
Спа́хнутый ած. թափ տրուած, թօթափուած։
Спа́шка գ. ի. հերկելը, մշակելը, հերկ։
Спая́ніе տ. Спа́йка.
Спая́нный ած. կցուած, զօդուած, մածուցուած։
Спая́ть տ. Спа́ивать.
Спека́ться, спе́чься բ. ա. մակարդակուել, մակարդուել, թանձրանալ։
Спекта́кль գ. ա. տեսարան, ներկայացում, թատերախաղ։
Спектра́льный ած. սպեկտրական, լուսապատկերի։ — ана́лизъ—սպեկտրական վերլուծութիւն, հայլակի կամ լոյսի վերլուծութիւն։
Спектроско́пъ գ. ա. լուսապատկերացոյց։

Спектръ գ. ա. լուսապատկեր։
Спекули́ровать բ. չ. շահադիտել։
Спеку́лумъ գ. ա. զննարան (գործիք բժիշկների)։
Спекуля́нтъ գ. ա. շահադէտ, շահադէտ։
Спекуляти́вный ած. տեսական, տեսլական || մտածողական։
Спекуля́торъ տ. Спекуля́нтъ.
Спекуля́ція գ. ի. շահադիտութիւն։
Спелена́ть տ. Пелена́ть.
Спенёкъ գ. ա. ճարմանդի սլաք։
Спепеля́ть, —ли́ть բ. ն. մոխիր դարձնել։
Сперва́ մ. նախ, նախ և առաջ, առաջ։
Спе́реди, спереди́ մ. առաջից, առաջի կողմից։
Спере́ть տ. Спира́ть.
Спе́рма գ. ի. արութեան սերմ։
Спермаце́товый ած. կետի ճարպի։
Спермаце́тъ գ. ա. սպիտակուց կետի, կետի ճարպ, կետիտ։
Спёртость գ. ի. սղմուած կամ ճնշուած լինելը։
Спёртый ած. սղմուած, փակուած, ճընշուած։
Спеси́вецъ գ. ա. հպարտ, գոռոզ, մեծամիտ (մարդ)։
Спеси́виться բ. ա. գոռոզանալ, հպարտանալ։
Спеси́вица գ. ի. գոռոզ, հպարտ, մեծամիտ, ամբարհաւաճ (կին)։
Спеси́во մ. գոռոզութեամբ, հպարտութեամբ, ամբարհաւաճութեամբ։
Спеси́вый ած. գոռոզ, հպարտ, խրոխտ, ամբարհաւաճ, բարձրամիտ, ամբարտաւան։
Спеси́вѣть բ. չ. գոռոզանալ, հպարտանալ, մեծամտել։
Спесь, спесца́ գ. ի. գոռոզութիւն, հըպարտութիւն, ամբարհաւաճութիւն,

ամբարտաւանութիւն։

Специфическій ած. *տեսակարար* || *մասնաւոր, յատուկ* || *յատկացեղ։*

Спеціалистъ գ. ա. *մասնագէտ (մարդ)։*

Спеціально մ. *մասնագիտաբար, մասնաւորապէս։*

Спеціальность գ. ի. *մասնագիտութիւն։*

Спеціальный ած. *մասնագէտ։*

Специ գ. ի. յգ. *խոտեղէնք (դեղօրէից համար)։*

Спечь տ. **Испечь.**

Спивать, спить բ. ն. *քիչ խմել (բաժակից)։* **—ся** բ. ա. *համը տեսնել (բաժակից)։*

Спикеръ գ. ա. *գլխաւոր ճառախօս (անգլ. ազգային ժողովներում)։*

Спиленный, —лёный ած. *սղոցած, խարտուած։*

Спиливать, спилить բ. ն. *սղոցել, խարտել։*

Спина գ. ի. *քամակ, մէջք, թիկն, թիկունք, կռնակ, կուռ։*

Спинка գ. ի. *յենակ, մէջք (աթոռի և այլն)։* — **носа**—*քթի կռնակ, քթի երես։*

Спинный ած. *միջաց, մէջքի,* **—нная боль**—*ողնացաւ, ողնացաւութիւն։*

Спиночка տ. **Спинка.**

Спирально մ. *պարուրաձև, գալարուն։*

Спиральный ած. *գալարուն, ոլորուն, պարուրաձև։* **—ная линія**—*պարոյր, ոլորագիծ, պտուտակագիծ։*

Спирать, спереть բ. ն. *գրգել, հրել, տեղից շարժել, փակել, սեղմել, ճնշել։* **—ся** բ. ա. *գրգուել, սղմուել։*

Спёртый ած. *սղմուած, ճնշուած։*

Спирей գ. ա. *տապխակ. բ.։*

Спиритизмъ գ. ա. *ոգեհարցութիւն, ոգեկանութիւն։*

Спиритъ գ. ա. *ոգեհարցուկ, ոգեկան (մարդ)։*

Спиритный ած. *ոգեհարցութեան վերաբերեալ* || *ոգեհարցուկի։*

Спиритуализмъ գ. ա. *հոգեկրօնութիւն, հոգեմոլութիւն։*

Спиритуалистическій ած. *հոգեմոլ, հոգեկրօնական։*

Спиритуалистъ գ. ա. *հոգեմոլ, հոգեկրօն (մարդ)։*

Спиртоватость գ. ի. *ոգեխառն լինելը։*

Спиртный ած. *ալքօոլային, ոգելից։* — **напитокъ**—*ոգելից ըմպելի։*

Спиртоватый ած. *ոգեխառն, ոգելից։*

Спиртовать, на— բ. ն. *ոգիով շինել, սպիրտով քսել։*

Спиртовый ած. *ոգու, ալքօօլի, սպիրտի։* **—вая кислота**—*ալքօօլատ։*

Спиртомѣръ գ. ա. *ալքօօլաչափ (գործիք)։*

Спиртъ գ. ա. *ոգի, ալքօօլ, սպիրտ։* — **двойной**—*ալքօօլ զուտ։* — **амиловый**—*խմորութեան գետնախնձորի, օսլայական ալքօօլ։* — **метиловый**—*մեթիլական ալքօօլ։* — **этиловый**—*հասարակ սպիրտ։*

Списаніе գ. չ. *արտագրելը, օրինակելը։*

Списать բ. ն. *արտագրել, օրինակել։*

Списокъ —сочекъ գ. ա. *ցուցակ, ցանկ։*

Списыватель գ. ա. *արտագրող, օրինակող (մարդ)։*

Списывать, списать բ. ն. *արտագրել, ընդօրինակել, օրինակել, գաղափարել, փոխագրել։*

Спить տ. **Спивать.**

Спиться տ. **Спивать.**

Спихивать, —хнуть բ. ն. *հրել, ներս մղել։*

Спихнутый ած. *հրուած, ներս մղուած։*

Спица գ. ի. *ճղուղ անուի, անիւի շառաւիղ, ճաղ։*

Спичечка տ. **Спичка.**

Спичечникъ գ. ա. *լուցատուփ, լուցկետուփ։*

Спичечный ած. *լուցկիի։*

Спичка գ. ի. *լուցկի, դառնիկ։*

Спи́чникъ գ. ար. լուցկի պատրաստող կամ վաճառող || կախարդ || միամեայ եղջերու։

Спи́чница գ. իգ. լուցատուփ, լուցկետուփ,

Спичь գ. ար. ճառ յանպատրաստից։

Спи́щекъ գ. ար. արտագրող, օրինակող, գաղափարող։

Спла́вка գ. իգ. ձուլուածք || յարադող։

Спла́вленный ած. ձուլուած || ջրով տարուած, ջրատար։

Спла́вливаніе գ. չ. ձուլուածք || ձուլելը | ջրով տանելը։

Спла́вливать, —вля́ть, —вить բ. ն. ձուլել || ջրի քշելը, ջրի վրայով տանելը։ —ся բ. ար. ձուլուել || ջրով տարուել։

Сплавно́й ած. — лѣсъ—ջրատար գերաններ, լօփ։

Спла́вокъ գ. ար. ձուլուած։

Спла́вочный տ. Сплавно́й.

Спла́вщикъ գ. ար. լօփի գլխաւոր, ջրով գերաններ եւայլն տանող։

Сплавъ գ. ար. յարադող։

Спла́чивать, сплоти́ть, բ. ն. միացնել, իրար մօտեցնել, ամրացնել։ —ся բ. ար. միանալ, միմեանց մօտենալ։

Сплёскивать, —сну́ть բ. ն. իրար խըփել, միմեանց դիպցնել։ — рука́ми —ձեռքերը իրար զարնել։

Сплёснивать, сплёснить բ. ն. միացնել, հիւսել։

Спленйтъ գ. ար. փայծաղնատապ։

Сплёснутый ած. իրար խփուած (ձեռները)։

Сплета́ть, соплета́ть, сплесть բ. ն. հիւսել։

Сплете́ніе գ. չ. հիւսելը || հիւսք։

Сплетённый ած. հիւսուած։

Сплéтни, сплётки գ. իգ. յգ. զրպարտութիւն, բարուրանք, բամբասանք։

Сплéтникъ, —ница գ. զրպարտող, բամբասող (մարդ)։

Сплéтничать բ. չ. բամբասել, զրպարտել։

Сплинъ գ. ար. թմրութիւն, մելամաղձութիւն։

Сплоти́ть տ. Спла́чивать.

Спло́ха մ. առանց մտածելու, անզգուշութեամբ։

Сплохова́ть տ. Плоша́ть.

Сплоче́ніе գ. չ. սերտ միաւորելը, կուտակելը։

Спло́ченный ած. միացրած, իրար մօտեցած։

Сплошно́й ած. անընդհատ || խառն։

Сплошь մ. անընդհատ, շարունակ, ամբողջովին։

Сплутова́ть տ. Плутова́ть.

Сплыва́ть, сплы́ть բ. չ. դուրս հոսել, ձուլուել։ —ся բ. ար. հոսուել։

Сплю́снутый ած. սեղմուած, տափակացրած։

Сплю́снуть տ. Сплю́щивать.

Сплю́щеніе գ. չ. տափակացնելը, սեղմելը։

Сплю́щенность գ. իգ. տափակութիւն, սեղմուած լինելը։

Сплю́щенный, сплю́снутый ած. տափակցած, սեղմուած։

Сплю́щивать, —щить, сплю́снуть բ. ն. տափակացնել, սեղմել։ —ся բ. ար. տափակնալ, սեղմուել։

Спляса́ть բ. ն. պարել։

Спобо́рникъ գ. ար. զինակից, նիզակակից։

Спобо́рство գ. չ. զինակցելը, նիզակակցելը, զինակցութիւն, նիզակակցութիւն։

Спобо́рствовать բ. չ. զինակցել, նիզակակցել, զինակից լինել։

Спограни́чный տ. Пограни́чный.

Сподва́лъ մ. բոլոր, բաւականաչափ կերպով։

Сподви́жникъ, —ница գ. զինակից, նիզակակից, ընկեր պատերազմի մէջ։

Сподвиза́ться բ. ա. մասնակցել։

Сподо́бленный ած. արժանացած, արժանի եղած։

Сподобля́ть, —до́бить բ. ն. սպարգևել, արժանացնել, արժանի անել։ —ся բ. ա. արժանի լինել։

Сподру́чно բ. ձեռնտու է։

Сподру́чность գ. ի. ձեռնտուութիւն, յարմարութիւն։

Сподру́чный ած. ձառնտու, յարմար։

Спозара́нку —нковъ մ. լուսադէմին, լուսաբացին, արշալուսին։

Спознова́ть —зна́ть բ. ն. ճանաչել, հասկանալ։ —ся բ. ա. ծանօթանալ։

Спой գ. ա. մածուծուած տեղ, լեհեմած տեղ։

Спои́ть տ. Спа́ивать.

Споко́йно մ. հանդարտութեամբ, անշփոթ կերպով, անդորր, անխռով, խաղաղիկ։

Споко́йность գ. ի. անդորրութիւն, խաղաղութիւն, հանդարտութիւն։

Споко́йный ած. հանդարտ, խաղաղ, խաղաղասէր, անխռով, անդորր, անվրդով, անշարժ, հանդիստ։

Споко́йствіе, —ство գ. չ. հանգստութիւն, խաղաղութիւն, անդորրութիւն։

Споко́ить տ. Поко́ить.

Спола́горя մ. հանգիստ, անդորր, ան դարդ, ազատ հոգսերից։

Спола́скивать, —лоска́ть, —лосну́ть բ. ն. ողողել, մաքրել։ —ся բ. ա. ողողուել, մաքրուել։

Сполза́ть, —зти́ տ. Спа́лзывать.

Сполна́ մ. լրիւ, ամբողջապէս։

Споло́сканный, —снутый ած. ողողուած, մաքրուած։

Сполоска́ть,—сну́ть տ. Спола́скивать.

Споло́хъ գ. ա. աղմուկ, շփոթ։

Споло́шить, сполоши́ть տ. Поло́шить.

Споло́шный ած. աղմկալից, աղմկալի || || աղմուկի։

Сполсти́ть տ. Полсти́ть.

Спо́лье գ. չ. սահմանակցութիւն արտերի։

Сponде́й գ. ա. համբոյր, չափ երկու երկայն վանկերի (ոտանաւորի)։

Споради́ческій ած. սարածական (հիւանդութիւն)։

Спо́рить բ. չ. վիճել, վիճաբանել, հակառակել։ —ся բ. ա. վիճաբանութեան մէջ լինել։

Спо́риться բ. ա. յառաջ գնալ, յառաջ խաղալ։

Спо́ркій տ. Спо́рый.

Спо́ркость գ. ի. աճունութիւն։

Спо́рливость գ. ի. վիճասիրութիւն, վէճ սիրելը։

Спо́рливый ած. վիճասէր, վէճ սիրող։

Спо́рникъ, —ница տ. Спо́рщикъ.

Спо́рный ած. վիճական, վիճելի։

Спороди́ть տ. Роди́ть.

Спо́рокъ, —рочекъ գ. ա. քակուած տեղ, քանդուած կար։

Спо́ротый ած. քակուած (կար)։

Споро́ть տ. Спа́рывать.

Спортсме́нъ գ. ա. ձիասէր, շնասէր (մարդ)։

Спортъ գ. -. մարմնակրթանք, ձիընթացք։

Споручи́ться, —ча́ться բ. ա. երաշխաւոր լինելը, երաշխաւորել։

Поруче́ніе գ. չ. երաշխաւորութիւն։

Спору́чникъ, —ница գ. երաշխաւոր (մարդ)։

Спору́чный տ. Сподру́чный.

Спорхну́ть տ. Спа́рхивать.

Спо́рщикъ, —щица գ. վիճող, վիճաբանող, վիճասէր։

Споръ գ. ա. վէճ, վիճաբանութիւն, բանակռիւ, պայքար։

Спо́рый ած. օգտաւէտ, շահաւէտ։

Спорынья́ ծ. գ. ի. օգտաւէտութիւն, օգուտ, շահ, շահաւէտութիւն, յաջողութիւն, առատութիւն || շալէլ. բ.։

Спо́рышъ գ. ա. մատնտեղն, հովուի գաւազան, հովուի բիր. բ.:

Спо́рящій ած. գ. ա. վիճող, վիճաբանող։

Спосо́бность գ. է. ընդունակութիւն, կարողութիւն, ձիրք, կոչում։ — испуска́тельная—արտահոսիչ կարողութիւն։

Спосо́бный ած. ընդունակ, մտաբաց, շնորհալի, խելամուտ, յաջողակ։

Спосо́бствованіе գ. չ. նպաստելը, օգնելը։

Спосо́бствователь գ. ա. նպաստող, օգնող, սատար։

Спосо́бствовать բ. չ. նպաստել, օգնել, ձեռնտու լինել, սատարել։

Спо́собъ գ. ա. միջոց, եղանակ, հնարք։

Споспѣшествова́ніе գ. չ. նպաստելը, ձեռնտու լինելը, օգնութիւն, նպաստ, սատար։

Споспѣшествова́тель գ. ա. նպաստող, օժանդակող, սատար (մարդ)։

Споспѣшествова́ть բ. չ. նպաստել, օժանդակել, օգնել, սատարել, ձեռնտու լինել։

Спотыка́ться, спотыкну́ться, споткну́ться բ. ա. սայթաքել, գայթել, սխալ, թեւաքարկամիչ լինել։

Спотыкли́вый ած. սայթաքող, գայթող։

Спохва́тываться, —ти́ться բ. ա. յանկարծ մտաբերել։

Спра́ва մ. աջ կողմից։

Справедли́во մ. և բ. արդարութեամբ, ճշմարտութեամբ, իրաւ, ուղիղ, արդար կերպով || ուղիղ է, ճշմարիտ է։

Справедли́вость գ. է. արդարութիւն, անաչառութիւն, իրաւունք, ուղիղ լինելը, ճշմարտութիւն։

Справедли́вый ած. արդար, իրաւ, իրաւացի, ճշմարիտ, ճշմարտասէր, ուղիղ, հաւաստի, անաչառ, արդարակշիռ։

Спра́вить տ. Справля́ть.

Спра́вка գ. է. տեղեկութիւն։

Спра́вленный ած. կատարուած, տօնած։

Справля́ть, спра́вить բ. ն. ուղղել, հաստատել, վաւերացնել։ —ся բ. ա. կատարել, տօնել։

Спра́вочный ած. տեղեկատու, տեղեկութիւնների վերաբերեալ։

Спра́вщикъ գ. ա. սրբագրող։

Спра́вщичій ած. սրբագրողի։

Спра́здновать տ. Пра́здновать.

Спра́шивать, спроси́ть բ. ն. հարցնել, հարցափորձել, տեղեկութիւն պահանջել։ —ся բ. ա. հարցուել։

Спрова́женный ած. գաղտնի կերպով հեռացրած։

Спрова́живать, —ва́дить բ. ն. ուղարկել, հեռացնել, գաղտնի հեռացնել։

Спрово́рить տ. Прово́рить.

Спроси́ть տ. Спра́шивать.

Спро́ста, спроста́ մ. միամտաբար, պարզամտութեամբ, առանց դիտաւորութեան։

Спросъ գ. ա. հրաման || հարցում || պահանջ։

Спро́шенный ած. հարցուած, հարցափորձուած։

Спрутъ գ. ա. ութն բազկեան պոլպ. կ.:

Спры́гивать, —гну́ть բ. չ. վայր թռչել, ցած թռչել։

Спры́сканный, —ры́снутый ած. սրսկուած, ցանուած, ցայտուած։

Спры́скивать, —скать, —снуть բ. ն. սրսկել, ցանել, ցայտել, ցայտեցնել։ —ся բ. ա. սրսկուել, ցանուել, ցայտուել։

Спряга́ть բ. ն. զուգաւորել, միաւորել, լծակցել, խոնարհել (քեր.)։ —ся բ. ա. զուգաւորուել, լծակցուել || խոնարհուել (քեր.)։

Спряже́ніе գ. չ. խոնարհում (բայերի)։

Спрями́ть տ. Спря́мливать.

Спрямле́ніе գ. չ. ուղղելը, շիտակցնելը, շիտկելը։

Спрямлённый ած. ուղղուած, շիտկուած։

Спря́мливать, —ля́ть, —рями́ть բ. ն. շիտկել, ուղղել, շիտակցնել։ —ся բ. ա. ուղղուել, շիտկուել։

Спрясть բ. ն. մանել, հիւսել։

Спря́тать տ. Пря́тать.

Спу́гивать, —га́ть, —гну́ть բ. ն. վախացնել, վախեցնել, վախեցնելով փախցնել։

Спу́ганный, —гнутый ած. վախեցրած, վախեցնելով փախցրած։

Спудъ հն. գ. ա. քու, գրուան։ Подъ спу́домъ—ծածկոցի տակ, պահած։

Спуска́ніе գ. չ. իջեցնելը, արձակելը, թողնելը, խառնելը։

Спуска́ть, спусти́ть բ. ն. իջեցնել || || արձակել, թողնել || խառնել || թող տալ, ներել։ —ся բ. ա. իջնել || արձակուել, թողնուել || ներուել։

Спусково́й ած. իջեցնելու || թողնելու։

Спускъ գ. ա. իջեցնելը, արձակելը || || որոկ, վայրէջք, զառիվայր || ներելը։ — въ во́ду кора́бля—ծովարկութիւն նաւի, նաւը ծովի մէջ իջեցնելը։

Спусти́ть տ. Спуска́ть.

Спу́стникъ գ. ա. կարաս (գարեջրի) || || մեզատար խողովակ (գործիք բժշկ.)։

Спуста́ մ. յետ, յետոյ, զկնի, միքանի ժամանակից յետոյ։

Спу́танный ած. խառնուած, կնճռուած։

Спу́тать տ. Спу́тывать.

Спутеше́ствовать բ. չ. ուղեկցել, ճանապարհակցել։

Спу́тникъ, —ница գ. ուղեկից, ճանապարհակից, ընթացակից, գնացակից, ճանապարհորդակից || արբանեակ։

Спу́тывать, спу́тать բ. ն. խառնել, կնճռել։ —ся բ. ա. խառնուել, կնճռուել։

Спуща́ть տ. Спусти́ть.

Спу́щенный ած. իջեցրած || արձակած, թողած || թող տրուած, ներուած։

Спу́щикъ տ. Ло́цманъ.

Спья́на մ. հարբած դրութեան մէջ, հարբած կերպով։

Спѣва́ться, спѣ́ться ա. ա. ձայնակցել։

Спѣ́лость գ. ի. հասունութիւն։

Спѣ́лый ած. հասուն, հասունացած։

Спѣ́ть բ. չ. հասունանալ || եփուել, պատրաստուել։

Спѣть բ. ն. երգել, երգելն աւարտել։

Спѣ́ться տ. Спѣва́ться.

Спѣхъ գ. ա. շտապ, արագութիւն, փոյթ։

Спѣ́шивать, —шить բ. ն. ձիուց իջեցնել, հրամայել ձիուց իջնել։ —ся բ. ա. ձիուց իջնել։

Спѣши́ть բ. չ. շտապել, աճապարել, ճեպել։

Спѣ́шить տ. Спѣ́шивать.

Спѣ́шно մ. շտապաւ, շտապով, ճեպով։

Спѣ́шность գ. ի. շտապ || շտապելը։

Спѣ́шный ած. շտապ, հապճեպ, փութաջան։

Спѣ́яніе գ. չ. հասունանալը, հասունութիւն || յաջողութիւն։

Спя́чивать, спя́тить բ. ն. ստիպել յետ յետ գնալու, յետս ընկրկեցնել։ —ся բ. ա. ընկրկել, յետ յետ գնալ։

Спя́ченный ած. յետս ընկրկուած, յետ յետ գնացած։

Спя́чій ած. քնած, ննջած։

Спя́чка գ. ի. քնկոտութիւն, քնափութիւն, թմրութիւն || թմրացաւ, խոր քուն։

Срабо́тать բ. ն. աշխատել վերջացնել, աշխատութիւնը կատարել, աւարտել։

Сравне́ніе գ. չ. հաւասարելը, համեմատելը, բաղդատելը, բաղդատութիւն։

Сравнённый ած. համեմատուած, բաղ-

դատուած։

Сра́внивать, —ни́ть *բ. ն. համեմատել, բաղդատել։* —ся *բ. չ. համեմատուել, բաղդատուել։*

Сра́внивать, —равня́ть, —ровня́ть *բ. ն. հարթել, հաւասարացնել։* —ся *բ. չ. հարթուել, հաւասարուել։*

Сравни́тельно *մ. համեմատաբար, բաղդատաբար, համեմատելով։*

Сравни́тельный *ած. համեմատական, բաղդատական։*

Сравни́ть *տ.* Сра́внивать.

Сравня́ть *տ.* Сра́внивать.

Сража́ть, срази́ть *բ. ն. տապալել, գետին ձգել ‖ կարեւէր խոցել, սպանել։* —ся *բ. չ. կռար զինչել, մարտնչել, կռուել,*

Сражённый *ած. տապալուած, գետին ձգուած ‖ կարեւէր սպանուած, խոցուած։*

Сраже́ніе *գ. չ. պատերազմ, կռիւ, ճակատամարտ։*

Срази́ть *տ.* Сража́ть.

Сра́зу, зара́зъ *մ. միանուագ, մէկէն ի մէկ, մէկէն։*

Срами́ть *բ. ն. խայտառակել, ամաչեցնել, ամօթահար անել։* —ся *բ. չ. խայտառակուել։*

Срамни́къ, —ни́ца *գ. լիրբ, խայտառակ, անպատկառ, անպարկեշտ (մարդ)։*

Сра́мно *մ. լրբաբար, անպարկեշտօրէն, խայտառակ կերպով։*

Сра́мность *գ. ի. խայտառակութիւն, անպարկեշտութիւն, նշաւակութիւն։*

Сра́мный *ած. ամօթալից, անպարկեշտ, խայտառակ, նախատական։*

Срамосло́вецъ *տ.* Сквернosло́вецъ.

Срамосло́вить *տ.* Сквернosло́вить.

Срамосло́віе *տ.* Сквернosло́віе.

Срамосло́вный *տ.* Сквернosло́вный.

Срамота́ *տ.* Срамъ.

Срамъ *գ. ի. ամօթ, խայտառակութիւն, անպարկեշտութիւն։*

Сра́нивать, срони́ть *բ. ն. վայր ձգել, վայր թափել, իջեցնել։*

Враста́ніе *գ. չ. յարեկցութիւն, միաւորութիւն, միութիւն։*

Враста́ться, срости́ся *բ. չ. յարել, միանալ։*

Срачи́нское *գ. չ.* пшено́—*բրինձ. բ.։*

Сраще́ніе *գ. չ. կցուածք, կցորդութիւն։*

Сра́щивать, срости́ть *բ. ն. միացնել, միաւորել, կցել։*

Сре́бреникъ *գ. ա. դենար (հին հրէից)։*

Сре́бреный *տ.* Сере́бреный.

Сребри́стый *տ.* Серебри́стый.

Сребро́ *տ.* Серебро́.

Среброви́дный *ած. արծաթանման, արծաթափայլ։*

Среброл́юбецъ *գ. ա. արծաթասէր, փողասէր (մարդ)։*

Сребролюби́вый *ած. արծաթասէր, փողասէր։*

Среброл́юбица *գ. ի. արծաթասէր, փողասէր (կին)։*

Среброл́юбіе *գ. չ. արծաթասիրութիւն, փողասիրութիւն։*

Среда́ *գ. ի. չորեքշաբթի ‖ միջունք, միջավայր, մէջը ‖ շրջան (որի մէջ ապրում են)։*

Среди́ и средь *ն. մէջտեղը, մէջը։*

Средизе́мный *ած. միջերկրական։* —ное мо́ре—*Միջերկրական ծով։*

Среди́на, среда́ *գ. ի. միջնավայր, միջավայր, մէջտեղը, միջոց, միջակէտ։*

Среди́нникъ *գ. ա. սեղանի վերի սափակ մասը։*

Среди́нный *ած. միջին, միջնակ։*

Средневѣко́вый *ած. միջնադարեան։*

Сре́дній *ած. միջին, միջակ, միջնակ, միջասահման ‖ չէզոք։* —нее пропорціона́льное число́—*միջին համեմատական թիւ։* — ариеметическое число́—*միջին թուաբանական թիւ։*

Средогру́діе գ. չ. ստոծանի, փորի փարդա:

Средогру́дный ած. ստոծանու:

Средокре́стье գ. չ. միջունք (Մեծ Պասի):

Средостѣ́ніе գ. չ. միջնապատ:

Средото́чіе գ. չ. կենդրոն, միջնակէտ:

Средото́чный ած. կենդրոնական ‖ միջնակէտի:

Сре́дственно մ. միջակ կերպով:

Сре́дственный ած. միջակ, միջասահման:

Сре́дство գ. չ. միջոց, ելք, եղանակ, հնարք, ճար: — противолихора́дочное—ջերմնացածոյց դեղ:

Средь տ. Среди́.

Сри́нутый ած. կործանուած, վայր ձգուած, տապալուած:

Сри́нуть բ. ն. վայր ձգել, կործանել, տապալել: —ся բ. ա. կործանուել, վայր ընկնել, տապալուել:

Срисо́ванный ած. օրինակուած, արտանկարուած:

Срисо́вывать, срисова́ть բ. ն. ընդօրինակել, գաղափարել, արտանկարել: —ся բ. ա. ընդօրինակուել, արտանկարուել:

Сровня́ть տ. Сра́внивать.

Сро́дникъ գ. ա. ազգական:

Сродни́ть տ. Породни́ть.

Сро́дница գ. ի. ազգականուհի:

Сро́дничій ած. ազգականական:

Сро́дный ած. բնական, բնածին, յատուկ, յատկանիշ, ընդաբոյս:

Сродня́ть տ. Породни́ть.

Сродство́ գ. չ. ազգականութիւն, ազգակցութիւն, արենակցութիւն ‖ ձգողական զօրութիւն ‖ նմանութիւն: — хими́ческое—քիմիական ձգողութիւն:

Сродя́сь դ. մ. իմ օրով, իմ կեանքում:

Срокъ գ. ա. միջոց, ժամանակ, պայմանաժամ, ժամանակակէտ: — ве́кселя—պայմանաժամ, մուրհակի վճարման: — платежа́—պայմանաժամ վճարման:

Сро́ненный ած. վայր թափած, վայր ձգած, իջեցրած:

Срони́ть տ. Сра́нивать.

Сро́слень գ. ա. երկճիւղ ոստ:

Срости́ся տ. Сраста́ться.

Сро́стокъ գ. ա. կցուածք ‖ միացած (քարեր, պտուղներ եւայլն):

Сро́чный ած. ժամանակաւոր: —ная упла́та—պարբերական վճար կամ զեղջում:

Срубáніе տ. Сру́бка.

Сруба́ть, сруби́ть բ. ն. կտրել: —ся բ. ա. կտրուել:

Сру́бка գ. ի. կտրելը:

Сру́бленный ած. կտրուած, կտրած:

Срубъ գ. ա. վերելակք ‖ կտրուածք:

Сру́чность գ. ի. ձեռնտու լինելը, յարմար լինելը, յարմարութիւն:

Сру́чный ած. յարմար, ձեռնտու:

Срыва́ть, сорва́ть բ. ն. քաղել, հանել, կորզել, փրցնել: —ся բ. ա. քաղուել, կորզուել:

Срыва́ть, срыть բ. ն. փորելով հարթել, փորել: —ся բ. ա. փորելով հարթուել, փորուել:

Срывъ գ. ա. պատահական շահ, աւելուած ‖ աւելցուք:

Сры́тіе գ. չ. փորելով հարթելը, փորելը ‖ հիմնայատակ անելը:

Сры́тый ած. փորուած, փորելով հարթուած:

Срыть տ. Срыва́ть.

Срѣ́заніе գ. չ. կտրելը, կտրատելը:

Срѣ́зать տ. Срѣ́зывать.

Срѣ́зокъ գ. ա. հատուած, կտոր:

Срѣзъ գ. ա. կտրելը, կտրատելը:

Срѣ́зывать, срѣ́зать բ. ն. կտրել: —ся բ. ա. կտրատուել:

Срѣта́ть, срѣсти́ բ. ն. դիմաւորել, ընդառաջ գնալ, ընդունել: —ся բ. ա. ընդունուել:

Срѣтенный ած. ընդունուած, դիմաւորուած:

Срѣтеніе գ. չ. դիմաւորում, ընդունելը: — Господне — Տեառնընդառաջ:

Срѣтенскій ած. —ская церковь— եկեղեցի յանուն Տեառնընդառաջի:

Срядить տ. Сряжать.

Сряду մ. կարգաւ, անխափ, առանց ջոկելու:

Сряды գ. ա. յգ. պատրաստութիւնք:

Срядить, сряжать բ. ն. պատրաստել, կազմել, յօրինել, կազմ ու պատրաստ ունենալ: —ся բ. ա. պատրաստուել:

Сряженный ած. պատրաստուած, կազմուած:

Ссадина գ. ի. կեղեքածք, սկրթուկ:

Ссадить տ. Ссаживать.

Ссадка գ. ի. կծկելը, հաւաքելը:

Ссадно տ. Ссадина.

Ссаженный ած. իջեցրած || ցամաք հանուած:

Ссаживать, ссадить բ. ն. իջեցնել || ցամաք հանել: —ся բ. ա. իջեցուել || ցամաք հանուել:

Ссасывать, ссосать բ. ն. ծծել, ծծելով դուրս քաշել:

Ссачивать, ссочить բ. ն. որոնել, գտնել, երեւան հանել, բանալ:

Ссовывать, ссовать, ссунуть բ. ն. ներս սեղմել, մտցնել, ներս մղել: —ся բ. ա. ներս մղուել, ներս մտնել:

Ссора գ. ի. անհամաձայնութիւն, վէճ, կռիւ, բանակռիւ, թշնամանք:

Ссореніе գ. չ. կռուելը, կռուեցնելը:

Ссорить, по— բ. ն. կռուեցնել, թշնամացնել: —ся բ. ա. կռուել, թշնամանալ:

Ссорливость գ. ի. կռուասիրութիւն:

Ссорливый ած. կռուասէր:

Ссорный ած. անհամաձայնութեան վերաբերեալ, վիճական, թշնամական, կռուի:

Ссорщикъ, —щица գ. կռուեցնող, երար ձգող, իրար քցող:

Ссосанный ած. ծծուած:

Ссосать տ. Ссасывать.

Ссохнуться տ. Ссыхаться.

Ссочить տ. Ссачивать.

Ссуда գ. ի. փոխատուութիւն, փոխ տալը, փոխ:

Ссудить բ. ն. փոխ տալ:

Ссудный ած. փոխատուական: —ная касса—փոխատուական գանձարան:

Ссудчикъ գ. ա. փոխատու, փոխ տուող:

Ссужать, ссудить բ. ն. փոխ տալ: —ся բ. ա. փոխ վերցնել:

Ссуженіе գ. չ. փոխատուութիւն, փոխտալը:

Ссуженный ած. փոխ տուած:

Ссунутый ած. ներս մտցրած:

Ссунуть տ. Ссовывать.

Ссучивать, ссучить բ. ն. ոլորել, հիւսել, մանել: —ся բ. ա. ոլորուել, հիւսուել:

Ссученный ած. ոլորուած, հիւսած, մանուած:

Ссучка գ. ի. ոլորելը, ոլորում:

Ссылать, сослать բ. ն. ուղարկել, աքսորել, վռնտել: —ся բ. ա. ուղարկուել, աքսորուել || յենուել:

Ссылка գ. ի. աքսոր, տարագրութիւն || աքսորատեղի || վկայութիւն, քաղուած:

Ссылочникъ —ница գ. աքսորուած, աքսորական, աքսորեալ (մարդ):

Ссылочный, ссыльный ած. աքսորական || աքսորանաց, աքսորի:

Ссыпанный ած. թափուած, լցուած:

Ссыпать, ссыпать բ. ն. թափել, լցնել, —ся բ. ա. թափուել, լցուել:

Ссыхаться, ссохнуться բ. ա. չորանալ, չորանալով սեղմուել, նեղնալ:

Ссѣдаться, ссѣсться բ. ա. չորանալով սեղմուել, քաշուել, կպկթել:

Ссѣкать, ссѣчь բ. ն. կտրել, հատանել:

—ся բ. ա. կտրուել, հատուել։
Ссѣкъ գ. ա. սուկի (եղան)։
Ссѣлый ած. նստուած, քաշուած, սեղմուած, կպկըթած։
Ссѣсться տ. Ссѣда́ться.
Ссѣчённый ած. կտրուած, հատուած։
Ссѣчь տ. Ссѣка́ть.
Става́ть, стать բ. չ. կանգնել, լինել, դադարել, բուել, բուսականանալ || || դառնալ, փոխել։ —на ко́рточки— պըպզել, կռկըզել։
Ста́вень, —нёкъ գ. ա. (ста́вни) չերտգոյր, փակոց, ծածկոց (լուսամուտի)։
Ста́вецъ գ. ա. տաշտ, սքնակ։
Ста́вить, —вливать բ. ն. դնել, տեղաւորել, կանգնեցնել, զետեղել։ —ся բ. ա. դրուել, զետեղուել։
Ста́вленный ած. դրուած, զետեղուած։
Ста́вка գ. է. դնելը, զետեղելը, դէմ առ դէմ դնելը || վէր գալը (խաղի մէջ)։ — въ игрѣ—դրուած, վէր եկած (դրամ խաղի մէջ)։
Ста́вни ա. յգ. չերտգոյր, ծածկոց, փակոց (լուսամուտի)։
Ставроли́тъ գ. ա. ստավրոլիտ (քար)։
Ставропи́гія գ. է. խաչի կանգնեցնելը || || սինօդի իշխանութեան ենթարկուած վանք։
Ста́диться բ. ա. միասին հաւաքուել, երամ կազմել, կուտուել, համախըմբուել, հօտ կազմել (կենդանիք)։
Ста́дія գ. է. ասպարէզ։
Ста́дникъ գ. ա. հովիւ, հօտաղ, նախրապան։
Ста́дный ած. երամի, հօտի, նախրի։
Ста́до գ. չ. հօտ, նախիր, երամ, խաշն, անդի, անդեայ։
Ста́ивать, ста́ять բ. չ. հալուել, ձուլուել, լուծուել։
Ста́ивать տ. Стоя́ть.
Ста́йный ած. երամի, ջոկի || երամասէր (թռչուն)։
Ста́иться բ. ա. երամ կազմուել, համախմբուել (թռչուններ)։
Стака́нище գ. ա. ահագին բաժակ։
Стака́нный ած. բաժակի։
Стака́никъ գ. ա. բաժակիկ, սկահակ։
Стака́нъ գ. ա. բաժակ || ջրհան մեքենայի ներքին մասը։
Ста́киваться, ста́кнуться բ. ա. համաձայնել, միանալ։
Стакка́то Ն. ստականջատ, անջատելով։
Ста́ксель գ. ա. շեղ առագաստ։
Сталагми́тъ գ. ա. պտկաքար, պտղաձար։
Сталакти́тъ գ. ա. շթաքար, կախակի քար։
Стали́стый ած. պողպատախառն։
Ста́лкивать, столка́ть, —кну́ть բ. ն. մղել, ներս վանել, հրել։ —ся բ. ա. հրուել, մղուել։
Ста́ло быть չ. ուրեմն, հետեւապէս, ասել է թէ։
Ста́лпливаться, столпи́ться բ. ա. համախմբել, միասին ժողովուել։
Сталь գ. է. պողպատ։ — зака́ленная —կարծրացած պողպատ։ — неко́ванная—պողովատ։
Ста́лька գ. է. պողպատի սրոց։
Стальни́къ գ. ա. եղնախոտ. բ.։
Стально́й ած. պողպատեայ, պողպատէ || || պողպատի։
Стамбу́лка գ. է. լուլայ (ծխաքարշի)։
Стаме́довый ած. ստամէդի։
Стаме́дъ գ. ա. ստամէդ (գործուած)։
Стаме́зка, —ме́ска գ. է. սեպահան մուրճ։
Стани́ца գ. է. երամ || կոզակների գիւղ, ստանիցա || գաս (երգիչների)։
Стани́чный ած. կոզակների գիւղի, ստանիցայի։
Станови́ть, стана́вливать բ. ն. կանգնեցնել, դնել։
Станови́ться բ. ա. стать բ. չ. լինել

մոլել լինել || զատանուել:
Станови́ще գ. չ. զօրանիստ տեղի:
Станово́й ած. մէջքի, միջայ: — хребе́тъ—մէջքի ողնաշար: — при́ставъ —գիւղակայ. բանակատեղի:
Стано́вье տ. Станови́ще.
Стано́къ, —но́чекъ գ. ա. անուատոյ մե-քենայ || անիւ գործարանի: — тка́цкій —սալջ, մեքենայ, ջուլհակի գործիան:
Стано́чный ած. անուատոյ մեքենայի:
Стансъ գ. ա. ոտանաւորի տուն (տնւն):
Станціо́нный ած. կայարանի, իջեւանի: — нача́льникъ —կայարանապետ:
Ста́нція գ. ի. կայարան, իջեւան:
Станъ գ. ա. անձնէք, հասակ, մէջք, մարմնոյ վերք, իրան || բանակ, բա-նակատեղ, գաւիթ, իջեւան || այր ասա-զակաց || պաշտօնական մամուլ:
Ста́пливать, стопи́ть բ. ն. հալելով (զանազան նիւթեր) խառնել: —ся բ. ա. հալուելով խառնուել (զանազան նիւթեր):
Ста́птывать, стопта́ть բ. ն. ոտնակոխ անել, կոխկռտել, ջախջախել || ծռո-մոկել (կօշիկ): —ся բ. ա. ոտնակոխ լինել:
Стара́ніе գ. չ. ճիգ, ջանք, աշխատու-թիւն, հոգացողութիւն:
Стара́тельно մ. աշխատասիրութեամբ, ժրաջանութեամբ, ջանասիրաբար:
Стара́тельность գ. ի. ժրաջանութիւն, ջանասիրութիւն, աշխատասիրութիւն:
Стара́тельный ած. ժրաջան, մեծաջան, ջանասէր, աշխատասէր, աշխատող:
Старате́льство տ. Стара́тельность.
Стара́ться բ. ա. ջանալ, աշխատել, աշ-խատ լինել, ջան գործել, ձգտել, ճըգ-նել, տքնել:
Ста́ренькій տ. Ста́рый.
Старёхонькій ած. շատ հին:
Ста́рецъ գ. ա. ծերուկ, ծերունի, ծեր մարդ:

Старика́шка գ. ա. ծերուկ, հինաւուրց մարդ:
Старикова́тый ած. փոքր ինչ ծեր:
Старико́вски մ. ծերունու նման, ծերի պէս:
Старико́вскій ած. ծերունական || ծերի:
Стари́къ գ. ա. ծեր, ծերունի, ծերուկ, ալեւոր մարդ:
Старина́, стари́нка գ. ի. հնութիւն, հին ժամանակ || հին մարդ, հին սո-վորութիւն || խաչարոյս. բ.:
Стари́нный ած. հին, վաղեմնի, վաղու-ցուց || վաղուցիր:
Стари́нушка գ. ի. պառաւ, ալեւոր, ծե-րունի:
Ста́рить, со— բ. ն. ծերացնել: —ся բ. ա. ծերանալ:
Ста́рица գ. ի. պառաւ կին, միանձնուհի:
Старичёкъ գ. ա. ծերուկ:
Старичёнко, —чи́шко գ. ա. քաւթառ, պառաւ:
Старичи́ще գ. ա. անձոռնի պառաւ:
Старобы́тный ած. վաղեմնի, հին, հի-նաւուրց:
Старова́тый ած. փոքր ինչ հնացած:
Старовѣ́рческій ած. հնադաւանդաւոր || || հնադաւանդի:
Старовѣ́ръ, —рка գ. հնադաւանդաւոր (Ռուսաստանում):
Старода́вность գ. ի. հնութիւն, վա-ղեմնի լինելը:
Старода́вній ած. նախնական, խիստ հին. շատ հին ժամանակի, խիստ հի-նաւուրց:
Староду́бка գ. ի. օձի դեղ, բոգ. բ.:
Старожи́лка, старожи́лъ գ. հին բնա-կող, վաղեմնի բնակող:
Старолѣ́тній տ. Старода́вный.
Старообра́зный ած. հին ձեւ ունեցող:
Старообря́децъ, —дка տ. Старовѣ́ръ, —рка.
Старообря́дческій տ. Старовѣ́рческій.

Старопеча́тный ած. հնատիպ, հին տիպ։

Старопомѣ́стный ած. հին տիրող, ժառանգական տիրող (հողի)։

Старосе́лье գ. չ. հնաշէն, վաղեմնի բնակութիւն։

Ста́роста գ. ա. տանուտէր։ — церко́вный—երէցփոխ։

Ста́ростинскій ած. տանուտիրական, տանուտիրոջ։

Ста́ростиха գ. ի. տանուտիրոջ կին։

Ста́рость գ. ի. ծերացում, ծերութիւն, զառամութիւն, ծերութեան հասակ || || հնութիւն։

Стару́ха գ. ի. պառաւ կին, ծեր կին։

Старушёнка գ. ի. պառաւ կին։

Стару́шечій ած. պառաւ կնոջ։

Стару́шка տ. Стару́ха.

Ста́рчески մ. ծերունու նման, ծերունու պէս։

Ста́рческій ած. պառաւական, զառամական || ծերունու, պառաւի։

Ста́рчество գ. չ. ծերութիւն։

Старшина́ գ. ա. աւագ, երիցագոյն, կարգերէց, մեծ, երէց || գիւղապետ, գեղաւագ։

Старши́нскій ած. գլխաւորի, ծերի։

Старшинство́ գ. չ. աւագութիւն, մեծութիւն, երիցութիւն, հնութիւն։

Старшинствова́ть բ. չ. աւագագոյն լինել, աւագերէցութիւն անել։

Ста́ршій ած. մեծ, աւագ, երէց, անդրանիկ։

Ста́рый ած. ծեր, ծերունի, հին, հնացած, վաղեմի, հինաւուրց, նախկին || || զահ, զահցած || —рая дѣ́ва—օսարդ, աւսարդ, պառաւացած աղջիկ։

Старьё գ. չ. հնոտիք, ցնցոտիք։

Старѣ́йшина տ. Старшина́.

Старѣ́йшій ած. ամենահին, ամենամեծ, ամենածեր։

Старѣ́ніе գ. չ. ծերանալը, ծերացում։

Старѣ́ть բ. չ. ծերանալ, ալեւորել, հնանալ։

Ста́сканный, ста́щенный ած. քարշուած, տարուած։

Ста́скивать, стаска́ть, стащи́ть բ. ն. քարշել, տանել, շեղջել, գլխել, հաւաքել։ —ся բ. ա. քարշուել, տարուել։

Стасо́ванный ած. խառնած (խաղաթուղթ)։

Стасова́ть բ. ն. խառնել (խաղաթուղթ)։

Стате́йка գ. ի. փոքրիկ յօդուած։

Стате́йный ած. յօդուածական || յօդուածի։

Ста́тивъ գ. ա. նեցուկ, պատուանդան։

Ста́тика գ. ի. գիտութիւն մարմինների հաւասարակշռութեան, կայականութիւն, կշռականութիւն (Физ.)։

Стати́стика գ. ի. վիճակագրութիւն։

Стати́стикъ գ. ա. վիճակագիր (մարդ)։

Статисти́ческій ած. վիճակագրական։

Стати́стъ, —тка գ. անխօս դերասան, երեւակ, լուռ ներկայացուցիչ։

Стати́ческій ած. կայական, կշռական։ — моме́нтъ—կայական վայրկեան։

Ста́тно մ. վայելչակազմ։

Ста́тность գ. ի. վայելչակազմութիւն։

Ста́тный ած. վայելչակազմ, վայելչագեղ, գեղեցկամարմին, հաստակազմ։

Ста́точность գ. ի. կարելիութիւն։

Ста́точный ած. կարելի։

Ста́тскій ած. —чино́вникъ—ոչ-զինուորական պաշտօնեայ, քաղաքային պաշտօնեայ։

Статсъ-да́ма գ. ի. պալատական տիկին։

Статсъ-секрета́рь գ. ա. արքունի քարտուղար։

Стату́й ձ. գ. ա. գռեհիկ, ապուշ, տխմար (մարդ)։

Стату́йка գ. ի. արձանիկ, փոքրիկ արձան։

Стату́йный ած. արձանի։

Стату́йщикъ գ. ա. արձանագործ։

Статýтъ գ. ա. սահմանադրութիւն, օրէնսդրութիւն։
Стáтуя, статýя գ. ի. արձան։
Статýэтка գ. ի. արձանիկ։
Стать գ. ի. վայելչակազմութիւն || պատշաճութիւն։
Стать տ. Ставáть и Станови́ться.
Стáться բ. ա. լինել, պատահել։
Статья́ գ. ի. յօդուած։
Стáчанный ած. միասին կարուած։
Стáчивать, стачáть բ. ն. միասին կարել։ —ся բ. ա. միասին կարուել։
Стáчивать, сточи́ть բ. ն. սրել, տաշել։ —ся բ. ա. սրուել, տաշուել։
Стáчка գ. ի. միաբանութիւն, դաշնակցութիւն || գործադուլ։
Стащи́ть տ. Стáскивать.
Стáя գ. ի. երամ, ջոկ, տարմ, երամիկ։
Стáять տ. Стáивать.
Стволи́стый ած. բազմաճիւղ, ճիւղաւոր։
Стволóвый ած. բունի, ծղնօտի || փողի (հրացանի), հրացանափողի։
Стволъ գ. ա. բուն, ծղօտ, ծղնօտ, խողովակ. փող։ — ружья́—հրացանափող։
Ствóльный տ. Стволóвый.
Створáживать, —рóжить բ. ն. մակարդել։ —ся բ. ա. մակարդուել։
Ствóренный ած. փեղկերով ծածկուած։
Створи́ть տ. Створя́ть.
Ствóрка գ. ի. պատուհան. փեղկ։
Ствóрный տ. Ствóрчатый.
Створóженный ած. մակարդուած։
Ствóрожить տ. Створáживать.
Ствóрчатый ած. փեղկաւոր || երկփեղկի։ —тая дверь—փեղկաւոր դուռ։
Створъ գ. ա. փեղկ, դռնաթև։
Створя́ть, —ри́ть բ. ն. փակել, ծածկել։
Стеари́новый ած. ընաճարպային։ —вая свѣ́ча—կարթոֆիլի մոմ։ —вая кислотá—ճարպական թթուուտ։

Стеари́нъ գ. ա. ընաճարպ, ընաճրագու, ճարպիտ։
Стеати́тъ գ. ա. ճարպաքար։
Стéбель, стебелёкъ, стебелёчекъ գ. ա. շառաւիղ, ճիւղ, ցօղուն, ցօղունիկ, խնձան || բուն (գրչի) || դաստակ, կոթ (գդալի)։
Стебельковáтый ած. ցօղունաւոր։
Стéбельный ած. ցօղունի։
Стебели́стый ած. ցօղունաւատ, բազմացօղուն։
Стегáльный ած. մլղակելու, կարբելու։
Стегáльщикъ, —щица գ. մլղակող։
Стегáніе գ. չ. մլղակելը, կարբելը, սրդելը։
Стегáть, стёгивать, —тегнýть բ. ն. ծեծել, թակ տալ || մլղակել։ —ся բ. ա. մլղակուել։
Стёганый ած. մլղակուած, կարբած, սրդած։
Стегнýть տ. Стегáть.
Стёжка, —жечка գ. ի. մլղակելը || || մլղակ։
Стезя́ գ. ի. շառաւիղ, հետք, շաւիղ։
Стекáть, стечь բ. չ. հոսել, արտահոսել, դուրս վազել։ —ся բ. ա. հոսելով միանալ || ժողովուել, խմբուել։
Стеклó գ. չ. ապակի, շուշայ։ — двояковóгнутое—երկգոգաւոր ապակի։ — двояковы́пуклое—երկուռուցիկ ապ.։ — предмéтное—առարկայական ապ.։ — разсѣ́евающее—ցրուող ապ.։ — собирáтельное—ժողովող ապ.։
Стекловáтый ած. ապակեխառն։
Стекловáть, о— բ. ն. ապակիացնել, շուշայ դարձնել։
Стеклови́дный ած. ապակենման։ —ная жи́дкость—ապակենման հեղուկ։
Стеклодѣ́ліе գ. չ. ապակեգործութիւն, ապակի շինելը։
Стеклýемость գ. ի. ապակիացում։
Стеклýемый ած. ապակեցող, ապակի

դարձող, շուշացող։

Стёклый ած. հոսող, ներքև հոսող, կաթող։

Стёклышко տ. Стекло́.

Стекля́нистый ած. ապակենման, կիսաթափանցիկ։

Стеклянить տ. Стеклова́ть.

Стекля́нный ած. ապակէ | ապակեղէն | | ապակու, շուշի։

Стекляне́ть, о— բ. չ. ապակի դառնալ, թափանցիկ դառնալ։

Стекля́русъ գ. ա. ուլունք, շուշէ ուլունք։

Стеко́льный ած. ապակէ, շուշէ, շուշեղէ։

Стеко́льце տ. Стекло́.

Стеко́льщикъ, стеко́льщица գ. ապակի դնող, ապակեգործ։

Стеко́льщичій ած. ապակեգործի։

Стела́жи գ. ի. յգ. վերելակ, դարևանդակ, ռմ. խոկէշէ, խոկալ։

Сте́лька, —лечка գ. ի. կօշիկի տակի մէջ դրուած ներքնակ || հարթած պառկած մարդ | ծոյլ, կօշկին պառկող (մարդ) | բաւականին արջառ (ձիու), չխապատակ։

Сте́льная ած. յղի կով, ծանրած կով, փորով կով։

Стелю́га գ. ի. բարակ գերան, ձողակ։

Стемнѣ́ть տ. Темнѣ́ть.

Стена́ніе գ. չ. հեծութիւն, կոծկոծանք, հեկեկանք։

Стена́ть բ. չ. հեծել, հառաչել։

Сте́нга տ. Сте́ньга.

Стенографи́ческій ած. սղագրական, արագագրի ձևի։

Стеногра́фія գ. ի. սղագրութիւն, արագագրութիւն։

Стеногра́фъ գ. ա. սղագիր, արագագիր (մարդ)։

Сте́ньга գ. ի. երկրորդ ծոնի կայմ։

Степени́ться, о— բ. ա. համեստանալ, ծանրաբարոյ դառնալ։

Степе́нникъ, —нница գ. ծանրաբարոյ, համեստ, պարկեշտ (մարդ)։

Степе́нничать բ. չ. համեստանալ, համեստի դէմք առնել։

Степе́нно մ. համեստօրէն, ծանրաբարոյութեամբ։

Степе́нность գ. ի. համեստութիւն, ծանրաբարոյութիւն։

Степе́нный ած. համեստ, ծանրաբարոյ, ծանրակեաց, ծանրագլուխ։

Сте́пень գ. ի. աստիճան | չափ, ձեւ, դաս։

Степно́й ած. դաշտային | դաշտի, տափաստանի։

Степь գ. ի. դաշտ, տափաստան, դաշտավայր, դաշտավայրենի։

Сте́рва գ. ի. դի, դէշ։

Стервени́ться բ. ա., —венѣ́ть բ. չ. կատաղել։

Сте́рво տ. Сте́рва.

Стервоя́дный ած. դիշակեր։

Стервя́тина գ. ի. սատկածի միս, դէշ, լէշ։

Стереже́ніе գ. չ. պահպանելը, պահպանում։

Стережённый, —жёный ած. պահպանուած։

Стереометри́ческій ած. հաստատաչափական, տարածաչափական։

Стереоме́трія գ. ի. հաստատաչափութիւն, տարածաչափութիւն (մարմնոց երկրաչափութեան)։

Стереоско́пъ գ. ա. ծաւալադիտակ, երկանդէտ (գործիք)։

Стереогра́фія գ. ի. հաստատագրութիւն։

Стереогра́фъ գ. ա. հաստատագիր։

Стереоти́пный ած. հաստատատիպ։

Стереоти́пъ գ. ա. հաստատատիպ դրոշմանոց || հաստատատիպութիւն || տպուած հաստատուն տպագրութեամբ։

Стере́ть տ. Стира́ть.

Стере́чь բ. ն. պահպանել, պահել, զգու-

շարժել: —ся բ. չ. զգուշանալ:

Стéрженъ, —женёкъ գ. ա. առանցք || ծառի միջուկ, ծառի հուծ || կոթ հրացանի փամփուշտի) || կրակոտան (հրացանի) || շաւիղ սրընթաց հոսան-քի (գետի մէջ):

Стерля́дина տ. Стерля́жина.

Стéрлингъ գ. ա. ստերլինգ (անգլ. ոս-կէ դրամ):

Стéрлядь, —ля́дка գ. ի. չուքայ. ձ.:

Стерля́жина գ. ի. չուքայի միս:

Стерля́жій ած. չուքայի:

Стерпи́мый ած. համբերելի, տանելի:

Стерпѣ́ть բ. ն. տանջուել, համբերել, տանել: —ся բ. չ. համբերել:

Стёртый ած. սրբուած, ջնջուած:

Стерхъ գ. ա. սպիտակ. թ.:

Стёсанный ած. տաշուած:

Стёсывать, стеса́ть բ. ն. տաշել: —ся բ. չ. տաշուել:

Стетоскóпъ գ. ա. կրծադէտ (գործիք բժշկաց):

Стехіометри́ческій ած. նիւթաչափա-կան:

Стехіомéтрія գ. ի. նիւթաչափութիւն (քիմ.):

Стечéніе գ. չ. հոսում, հոսանք, գետե-րի խառնուրդ, միախառնութիւն || հա-ւաքուիլը, խմբուիլը:

Стéчка գ. ի. կաստրացութիւն, մոլեկան ցանկութիւն (շների):

Стечь տ. Стека́ть.

Стиблéтъ տ. Штиблéтъ.

Сти́брить բ. ն. գողանալ, տանել:

Стилéтъ տ. Штилéтъ.

Стили́стика գ. ի. ոճաբանութիւն:

Стили́стъ գ. ա. ոճաբան:

Сти́лка գ. ի. փռելը, սփռելը:

Стиль գ. ա. տոմար || գրոց, գրիչ (հին ժամանակի) || ոճ (գրուածքի) || ձև (շինութեան): — ста́рый—հին տո-մար: — нóвый—նոր տոմար:

Сти́мулъ գ. ա. խթան, գրգռում, դրդիչ:

Стипендіа́тъ գ. ա. թոշակառու:

Стипéндія գ. ի. թոշակ:

Стира́кса գ. ի. շէրաքէժ, ծորենի ամ-պոր:

Стира́ксовый ած. շէրաքէժի || շէրա-քէժի:

Стира́ксъ գ. ա. շէր. ծ.:

Стира́лка գ. ի. մաքրիչ, ջնջող:

Стира́льный ած. լուացուելու, լուանա-լու, ջնջելու, մաքրելու:

Сти́раніе գ. չ. լուանալը, ջնջելը, լուա-ցում:

Стира́нный ած. լուացուած:

Стира́ть, բ. ն. լուանալ: —ся բ. չ. լուա-ցուել:

Стира́ть, стерéть բ. ն. սրբել, քերել, ջնջել: —ся բ. չ. սրբուել, քերուել, ջնջուել:

Сти́рка գ. ի. լուանալը || լուացք:

Сти́скивать, —снуть բ. ն. սեղմել, ճնշել: —ся բ. չ. սեղմուել, ճնշուել:

Сти́сканный, сти́снутый ած. սեղմուած, ճնշուած:

Стифи́тъ գ. ա. պազլեզաքար:

Стиха́рный ած. ժամաշապիկի:

Стиха́рь գ. ժամաշապիկ, վաղաւակ:

Стиха́ть, —хнуть բ. չ. հանդարտել, մեղմանալ, նուազել:

Стихі́йный ած. տարրական || տարերքի, տարերքէն:

Стихі́я գ. ի. տարր, տարերք:

Сти́хнуть տ. Стиха́ть.

Стихокропа́тель, стихоплётъ գ. ա. անհամ բանաստեղծ, անճոռնի ոտա-նաւորներ գրող:

Стихосложéніе գ. չ. տաղաչափութիւն, բանահիւսութիւն:

Стихотворéніе գ. չ. ոտանաւոր բա-նաստեղծութիւն, բանաստեղծութեան շարադրական:

Стихотво́рецъ, —рица գ. բանաստեղծ, բանահիւս, հագներգու, քերթող, ոտանաւոր գրող։

Стихотво́рный ած. բանաստեղծական, տաղաչափական || բանաստեղծութեան վերաբերեալ։

Стихотво́рство գ. չ. բանաստեղծութիւն, տաղաչափութիւն։

Стихотво́рчески մ. բանաստեղծօրէն։

Стихотво́рческій ած. բանաստեղծական || բանաստեղծի։

Стихотво́ръ տ. **Стихокропа́тель.**

Стихъ, стишокъ գ. ա. տուն ոտանաւորի || տուն Աստուածաշնչի։

Стишо́нки գ. ա. յգ. անճոռնի ոտանաւորներ։

Стла́ный ած. սփռուած, տարածուած։

Стлать բ. ն. սփռել, տարածել, ծածկել, շինել։ **—ся** բ. ա. սփռուել, տարածուել։

Сто թ. հարիւր։

Стогла́вый ած. հարիւրգլխեան, հարիւր գլխանի։

Стого́вый ած. դէզի։

Стоголо́вникъ գ. ա. ուղտափուշ. բ.։

Стогра́дусный ած. հարիւր աստիճան ունեցող։ **—термо́метръ**—հարիւր աստիճանաւոր ջերմաչափ (Ցէլզիուսի)։

Стогъ գ. ա. դէզ, օրան, բարդ։

Сто́ечка տ. **Сто́йка.**

Стоже́къ տ. **Стогъ.**

Стожи́ще գ. ա. ահագին դէզ (խոտի)։

Стой միջ. կանգնի՛ր, կանգնեցէ՛ք։

Сто́йбище գ. չ. բանակ թափառական ժողովրդոց։

Сто́йка գ. ի. ոտքի վրայ մնալը, կանգնելը || դալար || նեցուկ || հաստարան (նաւի) || երկտակ անօթ։

Сто́йкій ած. դիմացկուն, տեւող, հաստատուն, անփոփոխ։

Сто́йковый ած. **—вые каблуки́**—բարձրակրունկ, բարձր կրունկ ունեցող։

Стойко́мъ մ. ուղիղ, ուղղադիր, կանգնուած, ոտքի վրայ։

Сто́йкость գ. ի. դիմացկանութիւն, դիմացկոտութիւն, տեւողութիւն, հաստատութիւն։

Сто́икъ գ. ա. խստաբարոյ մարդ, Ստոյիկեան փիլիսոփայութեան հետեւող մարդ։

Сто́йло գ. չ. ախոռ, ձիանոց, պառակ, փարախ։

Сто́имость գ. ի. արժողութիւն, արժէք, գին։

Сто́ймя տ. **стойко́мъ.**

Сто́ить բ. չ. արժել, գին ունենալ, արժանի լինել։

Стоици́змъ գ. ա. խստաբարոյութիւն, խստութիւն || տոկականութիւն, Ստոյիկեան փիլիսոփայութիւն։

Сто́йчески մ. խստաբարոյ, Ստոյիկեան փիլիսոփայի նման։

Сто́йческій ած. խիստ, խստաբարոյ, ստոյիկեան։

Стокра́тно մ. հարիւրապատիկ, հարիւր անգամ։

Стокра́тный ած. հարիւրապատիկ։

Стокъ գ. ա. հոսանք, հոսում (ջրերի) || ջրի ուղք, կոյուղի։

Стола́рь, стола́рный, —рня տ. **Сто-ля́рь, —ный —ля́рня.**

Столбенѣть, о— բ. չ. ապշել, քարանալ, արձանանալ, փէտանալ, քար կտրուել։

Столбе́цъ գ. ա. սիւն, էջ (գրուածների)։

Сто́лбикъ գ. ա. սիւնեակ, փոքր սիւն։

Столби́ще գ. ա. մեծ սիւն։

Столбня́къ գ. ա. կարկամութիւն ջղերի, ուշաթափութիւն (հիւանդութիւն)։

Столбово́й ած. սիւնեղէն || սիւնաւոր, սիւնի։ **—вой дворяни́нъ**—հին ազնուական, ժառանգական ազնուական։

Столбцо́вый ած. սիւնաւոր։

Столбча́къ գ. ա. բազալտ, սիւակուճ։
Столбча́тый ած. բազալտախառն, սիւակճախառն։
Столбъ, столпъ գ. ա. սիւն։ — **во́лтовъ** — Վօլտայեան սիւնեակ։ — **спира́льный** — բարդ խխունջաձև։ — **сухо́й** — բարդ չոր, չոր սիւնեակ։
Столе́цъ գ. ա. սեղան։
Столе́чникъ գ. ա. սեղանի ծածկոց։
Сто́ликъ գ. ա. սեղանիկ, փոքրիկ սեղան։
Столи́ственный, —ли́стный ած. հարիւրտերևեան, հարիւրտերևանի։
Столи́ственникъ գ. ա. հազարտերևուկ. բ.։
Столи́ца գ. ի. մայրաքաղաք, արքայանիստ քաղաք, թագաւորանիստ քաղաք։
Столи́чный ած. մայրաքաղաքի || արքայանիստ, թագաւորանիստ (քաղաքի)։
Столи́шко գ. ա. անճոռնի սեղան։
Столи́ще գ. ա. ահագին սեղան, մեծ սեղան։
Столка́ть տ. **Ста́лкивать.**
Столкнове́ніе գ. չ. բաղխում, հանդիպում, ընդհարում, բաղխիւն, բախ։
Сто́лкнутый ած. հրուած, մղուած։
Столкну́ть տ. **Ста́лкивать.**
Столо́вая ած. գ. ի. սեղանատուն, ճաշարան, ճաշատուն, ճաշատեղ։
Столо́вый ած. սեղանի || սեղանի պէտքական։
Столонача́льникъ գ. ա. գրասեղանապետ (պաշտօնեայ ատենական տեղերում)։
Столонача́льническій, —ничій ած. գրասեղանապետ պաշտօնեայի։
Столо́чь տ. **Истоло́чь.**
Столпи́ть բ. ն. խմբել, հաւաքել, կուտել, ժողովել, խռնել։ **—ся** բ. ա. խմբուել, հաւաքուել, կուտուել։
Столпле́ніе գ. չ. խմբուելը, հաւաքուելը, կուտուելը։
Сто́лпникъ գ. ա. սիւնակեաց (ճգնաւոր)։
Столпотворе́ніе գ. չ. աշտարակաշինութիւն։
Столпъ տ. **Столбъ.**
Столъ գ. ա. սեղան, սեղանատախտակ || գահ, աթոռ || (փոխ.) կերակուր, ուտեստ։
Столь մ. այդքան, այսքան, նոյնքան, այս աստիճան։
Сто́лькій ած. այնքան։
Сто́лько մ. այնքան, այնչափ, այնքան։
Сто́льникъ գ. ա. արքունի սեղանապետ։
Сто́льничій ած. արքունի սեղանապետի։
Стольча́къ գ. ա. արտաքնոցի աթոռ։
Столѣ́тіе գ. չ. դար, հարիւրամեակ, հարիւր տարի։
Столѣ́тній ած. հարիւրամեայ, հարիւր տարեկան։
Столяри́ха գ. ի. հիւսնի կին։
Столя́рничать բ. չ. կահաշինութեամբ պարապել, ատաղձագործութիւն անել։
Столя́рный ած. կահագործական, ատաղձագործական։
Столя́рня գ. ի. կահագործարան, գործարան ատաղձագործի։
Столя́рскій ած. կահագործի, ատաղձագործի։
Столя́ръ գ. ա. կահագործ, ատաղձագործ, աթոռագործ։
Стона́ть բ. չ. հեծել, հառաչել։
Стоно́гъ, —жка գ. օձասանտր (միջատ)։
Стоно́жникъ գ. ա. հարիւրոտնեայ. բ.։
Стонъ գ. ա. հառաչանք, հեծութիւն, հեկեկանք։
Стопа́ գ. ի. գարշապար, շաւիղ, հետք || չափ (ոտանաւորի) || օղմա, պուրակ։
Стопи́нъ գ. ա. թնդանօթի պատրոյգ։
Стопи́ть տ. **Ста́пливать.**
Сто́пка գ. ի. բաժակ, գաւաթ։
Сто́пленный ած. հալուելով խառնուած

(զանազան նիւթեր)։

Сто́пный ած. գարշապարի || ոտնային։

Сто́порить բ. ն. կանգնեցնել, ամրացնել։

Сто́поръ գ. ա. կանգնացնելը, ամրացնելը։

Стопосложе́ніе գ. չ. տաղաչափութիւն, ոտանաւորով խօսելը։

Сто́птанный ած. ոտնակոխ եղած, կոխկռտուած։

Стопта́ть տ. Ста́птывать.

Стопъ ձյն. կանգնի՛ր, կա՛ց։

Сто́ра գ. ի. նուարտան, վարագոյր լուսամտի։

Сторгова́ніе գ. չ. սակարկելը, բազար անելը։

Сторго́ванный ած. սակարկուած։

Сторгова́ть բ. ն. սակարկել, բազար անել։ —ся բ. ա. համաձայնութիւն կայացնել գնի վերաբերութեամբ։

Стори́ца գ. ի. —цею—հարիւրապատիկ, հարիւր անգամ։

Стори́чно, —чный տ. Стокра́тно, стокра́тный.

Сторо́жа գ. ի. պահպանութիւն, դիտելը || պահապան։

Сторожево́й ած. պահպանող, պահապան, դիտող։

Сторожи́ть բ. ն. պահպանել, դիտել։

Сторожи́ха գ. ի. պահապանի կին || || պահապան կին։

Сторо́жка գ. ի. դիտանոց || նախասենեակ (բաղնիքի), բաղնետուն։

Сторо́жкій ած. արթուն, հսկող։

Сторожо́къ գ. ա. լեզուակ (կշեռքի)։

Сто́рожъ գ. ա. պահապան, տնպահ։ —на желѣ́зной доро́гѣ—ուղեպան: —полево́й—անդապահ։

Сторона́, —нка գ. ի. կողմ || երկիր, տէրութիւն։ По сю сторо́ну—այսկոյս։ По ту сто́рону—այնկոյս։

Сторони́ться, по— բ. չ. տեղի տալ, մի կողմ քաշուել։

Сторо́нникъ գ. ա. կողմնակից, կուսակից։

Сторо́нній ած. կողմնակի։

Сторо́нушка գ. ի. երկիր, կողմ։

Стоси́лъ գ. ա. տունկ ջուշը խէժի։

Стоскова́ться բ. ա. կարօտել, կարօտ քաշել, անձկալ։

Стоу́стый ած. հարիւրաբերան —тая молва́—հարիւր բերանից լսուած լուր։

Стоцвѣ́тъ գ. ա. ազնիւ անթեմ. բ.։

Сточённый ած. սրուած, տաշուած։

Сточи́ть տ. Ста́чивать.

Сто́чный ած. հոսելու, ջրի —ная труба́—ջրի ոտք, կոյուղի։

Стоязы́чный ած. հարիւրլեզուեան, հարիւրլեզուանի։

Стоя́лецъ, —лица գ. իջևանող, բնակող։

Стоя́лый ած. նստած, երկար կեցող, երկար բնակող։

Стоя́ніе գ. չ. կանգնելը, ոտքի վրայ մնալը, հսկելը։

Стоя́нка գ. ի. բնակութիւն, կայարան || կանգնելու տեղ։ — я́корная—խարսխարկէք, խարսխաձգութեան տեղ։

Стоя́ть, ста́ивать բ. չ. կանգնել, ոտքի վրայ մնալ, ոտքի կանգնել || անշարժ մնալ, երկար բնակել || մնալ հաստատուն, անփոփոխ, ընդդիմանալ, պաշտպանուել։

Стоя́чій ած. կանգնած || կանգնող։

Стра́вливать, страви́ть բ. ն. ուտացնել, կերցնել։ —ся բ. ա. ուտեցուել, կերցուել։

Стра́вленный ած. կերցրած, կերցուած։

Страда́ գ. ի. տաժանակիր աշխատանք, դաշտային աշխատանք։

Страда́лецъ, —да́лица գ. նահատակ, մարտիրոս, տանջուող, չարչարուող։

Страда́льчески մ. մարտիրոսաբար, նահատակի նման։

Страда́льческій ած. նահատակի, մարտիրոսի։

Страда́льчество գ. չ. նահատակութիւն, մարտիրոսութիւն։

Страда́ніе գ. չ. չարչարանք նահատակութիւն, տանջանք։

Страда́тельность գ. ի. կրաւորականութիւն, կրաւորական լինելը։

Страда́тельный ած. կրաւորական։ — глаго́лъ или зало́гъ—կրաւորական բայ։

Страда́ть բ. չ. չարչարուել, տանջուել, նահատակուել։

Стра́дный ած. դաշտային աշխատանքի։ —ное вре́мя—դաշտային աշխատանքի ժամանակ։

Стра́ждущій ած. վշտակիր, չարչարակիր, չարչարուող, տանջուող || հիւանդ, տըկար (մարդ)։

Стражъ գ. ա. պահապան։

Стра́за, стра́зъ գ. լեռնապակի, Սիբերիայի քար, արուեստական ադամանդ։

Стра́зовый ած. լեռնապակուց շինուած || || լեռնապակու։

Стра́ивать, стро́ить բ. ն. եռեքկնել, եռեքտակ անել։

Страми́ть, —мни́къ, —рамъ տ. Срами́ть, —мни́къ, срамъ.

Страна́ գ. ի. երկիր, կողմ, տէրութիւն։ Четы́ре страны́ свѣ́та—աշխարհիս չորս կողմերը։

Страни́ца, —ни́чка գ. ի. երես, էջ (գրքի և այլն)։

Страни́чный ած. երեսի, էջի։

Стра́нникъ, —нница գ. ճանապարհորդ, անցորդ, օտարական, պանդուխտ։

Стра́нничать բ. չ. ճանապարհորդել, պանդխտել, օտարութիւն գնալ || վարուել հասարակաց սովորութեան հակառակ։

Стра́ннически ած. ճանապարհորդական, թափառական։

Стра́нно մ. անսովոր կերպով, օտարոտի։

Страннолю́бецъ գ. ա. օտարասէր, հիւրասէր (մարդ)։

Страннолюби́вый ած. օտարասէր, հիւրասէր։

Страннолю́бица գ. ի. օտարասէր կին։

Страннолю́біе գ. չ. օտարասիրութիւն։

Страннопріе́мникъ, —прі́ймецъ, —ми́ца գ. հիւրասէր, օտար հիւրասիրող (մարդ)։

Страннопріе́мница գ. ի. հիւրանոց, իջևան։

Страннопрі́ймный ած. հիւրընկալական || || հիւրանոցի։

Страннопрі́ймство գ. չ. հիւրասիրութիւն, հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն։

Страннопрі́ймствовать բ. չ. հիւրընկալել, հիւր ընդունել։

Стра́нность գ. ի. անսովորութիւն, օտարոտի լինելը, այլանդակութիւն (մտքի և այլն)։

Стра́нный ած. օտարական, պանդուխտ || || արտասովոր, անսովոր, օտարոտի, նորօրինակ, նորանշան։

Стра́нствованіе գ. չ. ճանապարհորդութիւն, պանդխտութիւն, թափառելը։

Стра́нствователь, —льница գ. ճանապարհորդ, ուղևոր։

Стра́нствовать բ. չ. ճանապարհորդել, պանդխտել, թափառել։

Стра́нствующій ած. օտարական, թափառական, շրջագայող։

Страсти́шка գ. ի. փոքր կիրք, ցած կիրք։

Стра́стно մ. կաթոգին, ջերմաջերմ, ըղձակաթ || կրքով, բորբոքուած, բուռն ցանկութեամբ։

Страстно́й ած. զգացուած, տարփալի, կրքոտ, ջերմաջերմ || չարչարանքի, չարչարանաց։ —стная недѣ́ля—աւագ կամ չարչարանաց շաբաթ։

—стная пя́тница—աւագ ուրբաթ։
Стра́стность գ. ի. կտղանք, կտղուցք, կատաղութիւնք ցանկութեան։
Стра́стный ած. կաթոգին, բուռն || կըրքոտ, սիրամոլ, սիրավեր, ցանկասէր։
Страстоте́рпецъ, —пица գ. ա. մարտիրոս, մարտիրոսուհի։
Страстоте́рпчество գ. չ. մարտիրոսութիւն։
Страстоцвѣ́тъ գ. ա. սլուտ, հարսնուկ, չարչարան ծաղիկ, անուածաղիկ, չարխփէլէկ. բ.։
Страсть գ. ի. կիրք, բորբոք, բուռն ցանկութիւն, տուփանք, հրայրք, չարչարանք || ահ, երկիւղ || կարի, չափազանց։ — си́льная—մոլութիւն, մոլեգնութիւն, մոլեկան տենչանք։
Стратаге́ма գ. ի. պատերազմական խորամանկութիւն, դաւ։
Стратеги́ческій ած. ռազմագիտական, մարտագիտական, զօրավարական։
Страте́гія գ. ի. ռազմագիտութիւն, մարտագիտութիւն, զօրավարութիւն։
Страте́гикъ գ. ա. մարտագէտ, ռազմագէտ, զօրավար։
Страти́гъ գ. ա. ռազմագէտ, մարտագէտ, զօրավար։
Стратила́тъ գ. ա. ստրատելատ, զօրագլուխ, սպարապետ։
Стратогра́фія գ. ի. բանակագրութիւն։
Стра́усъ տ. Стро́усъ.
Страхо́ваніе գ. չ. ապահովացնելը, ապահովութիւն, ապահովագրութիւն։
Страхова́тель գ. ա. ապահովող։
Страхова́ть, за— բ. ն. ապահովացնել։ —ся բ. ա. ապահովուել։
Страхово́й ած. ապահովական || ապահովութեան։ —выя де́ньги, —вая пре́мія—ապահովագին, ապահովչէք։ —вое общество—ապահովագրական ընկերութիւն, ապահովութեան ընկերութիւն։

Страхо́вщикъ գ. ա. ապահովացնող, ապահովիչ (մարդ)։
Страхъ գ. ա. ահ, սարսափ, երկիւղ, ահաբեկութիւն, սասանութիւն, արհաւիրք || ապահովութիւն։
Страхъ մ. չափազանց, յոյժ, կարի։
Страши́лище, страши́ло գ. չ. հրէշ, այլանդակ բան, սարսափ ձգող։
Страши́ть, у— բ. ն. վախեցնել, զարհուրեցնել։ —ся բ. ա. վախենալ, զարհուրել։
Страшли́во մ. երկիւղով, երկչոտութեամբ, վախենալով։
Страшли́вость գ. ի. երկչոտութիւն, վատասրտութիւն։
Страшли́вый ած. երկչոտ, վատասիրտ։
Стра́шно մ. զարհուրելի, ահալի, ահեղ, երկիւղալի, ահեղաբար։
Стра́шный ած. ահարկու, ահաւոր, ահեղ, զարհուրելի, ահագնատեսիլ։
Страща́ніе գ. չ. վախեցնելը, սպառնալը։
Страща́тель, —льница գ. վախեցնող, սպառնացող (մարդ)։
Страща́ть բ. ն. վախեցնել, սպառնալ։
Стра́щивать տ. Ссу́чивать.
Стрека́ло գ. չ. խթան, գրգիչ։
Стрека́ть, —кну́ть բ. ն. գրգել, խթել, ծակել։
Стрекоза́ գ. ի. ճպուռ, ծղրիդ (միջատ)։
Стрекота́ніе գ. չ. ճռճռոց, կչկչոց։
Стрекота́ть, —кта́ть, —кну́ть բ. չ. կարկաչել, կչկչալ (անձեղ), հաչել, վայրահաչել։
Стремгла́въ մ. գլխի վայր, խուճապելով։
Стреми́тельно մ. արագութեամբ, բուռն, սրանալով, թափով, սրընթաց։
Среми́тельность գ. ի. արագութիւն, ուժգնութիւն, սաստկութիւն, թափ։
Стреми́тельный ած. արագ, ուժգին, սաստիկ, թափ, եռանդուն, սրընթաց։
Стреми́ть բ. ն. ուղղել, սաստիկ ձգել, տանել, քարշել։ —ся բ. ա. ձգտել,

ուղղուել, սլանալ։

Стремле́ніе գ. չ. ձգտում, թափ, ընթացք, յարձակում, կատաղութիւն։

Стремни́на գ. ի. առապար (լեռան)։

Стремни́нный ած. ժայռոտ, ժայռաւոր, առապարներով։

Стремни́стый ած. լի առապարներով։

Стре́мя գ. չ. ասպանդակ (օրդարգու, խլանգի)։

Стремя́нка գ. ի. սեպաւոր կամ ձողաւոր սանդուղ։

Стремя́нникъ գ. ա. ասպանդակ շինող։

Стремя́нной ած. գ. ա. ձիապան։

Стремя́нный ած. ասպանդակի։

Стрено́женный ած. բխովուած։

Стрено́живать, —но́жить բ. ն. ձիու ոտքերը կապել, բխովել։ —ся բ. ա. բխովուել։

Стре́петъ գ. ա. արօս. թ.։

Стре́сканный ած. խիստ շատ կերած։

Стре́скивать, —кать բ. ն. ուտել, լափել, խիստ ուտեցնել։ —ся բ. ա. ուտելով սրաքուել, գլտուել։

Стречо́къ գ. ա. փախուստ, խուսափում, խոյս տալը, բանակը հեռացնելը։ Дать стречка́—ծլկել, ծուել, պոչ բռնել, կծիկը դնել։

Стрига́льня գ. ի. խուզարան (մահուդի եայլն)։

Стригу́нъ, —не́цъ գ. ա. խուզած քուռակ, խուզած ձի։

Стриже́ніе գ. չ. խուզելը, մազերը կտրելը, խուզում։

Стри́женный ած. խուզուած, խուզած։

Стри́жка գ. ի. խուզելը || խուզած մազերով երեխայ։

Стрижо́вый ած. վայրի ծիծռան։

Стрижъ գ. ա. ծիծառ վայրի. թ.։

Стрихни́нъ գ. ա. բնամորմ։

Стричь բ. ն. խուզել, կտրել։ —ся բ. ա. խուզուել։

Строга́ло գ. չ. քերիչ, հարթիչ։

Строга́ль գ. ա. խարբերայ, խարդախ (մարդ)։

Строга́ніе գ. չ. հարթելը, յղկելը, ռանդելը։

Стро́ганый ած. հարթուած, ռանդուած։

Строга́ть բ. ն. հարթել, յղկել, ռանդել։ —ся բ. ա. հարթուել։

Стро́гій ած. խիստ, ճշտ։

Стро́го մ. խստութեամբ, ճշտութեամբ, խստիւ։

Стро́гость գ. ի. խստութիւն, սաստկութիւն, ճշտութիւն։

Строево́й ած. շինութեան || զօրաց շարքի։

Строе́ніе գ. չ. շինելը, շինուածք, շինութեան || ներդաշնակելը (նուագարանաց) || կարգադրութիւն, կազմութիւն, կազմուածք։

Строе́ньице գ. չ. փոքրիկ շինութիւն։

Строй գ. ա. կարգ, դասաւորութիւն (զօրաց), կազմութիւն, կազմակերպութիւն || ներդաշնակութիւն (ձայների)։

Стро́йка գ. ի. կազմութիւն, շինութիւն, շինելը։

Строи́льный ած. շինելու, կազմակերպելու։

Стро́йно մ. կարգով, ներդաշնակութեամբ։

Стро́йность գ. ի. կարգաւորութիւն, կանոնաւորութիւն, ներդաշնակութիւն, վայելչակազմութիւն։

Стро́йный ած. վայելչակազմ, վայելչահասակ, բարեկազմ, գեղեցկամարմին, կանոնաւորուած, կազմակերպուած || || ներդաշնակ։

Строи́тель, —льница գ. շինող, կառուցանող || վանահայր || տնտես։

Строи́тельный ած. շինող || շինելու || || շինութեան։

Строи́тельскій ած. շինողի։

Строи́ть բ. ն. շինել, կառուցանել || կազմակերպել, դասակարգել || ներդաշնակաւորել։

Строи́ться բ. ա. շինուել. կառուցանուել։
Строка́ գ. է. տող, գիծ։
Стро́мкій ած. անհաւասար, անհարթ, ոստոստ։
Стро́нціонъ գ. ա. երկնալուրջ (բաղադր.)։
Стро́нцій գ. ա. ստրոնցիոն (քիմ. պարզ. մարմին)։
Стропи́лина գ. է. հեծանք, գերանակապք (տանիքի)։
Стропи́лить բ. ն. հեծանք կապել։
Стропи́ло գ. չ. ծպեղ, հեծանակ, հեծանք, գերանակապք։
Стропи́льный ած. հեծանքի, հեծանակի։
Стропи́ть տ. **Стропи́лить.**
Стропти́во մ. յամառութեամբ, ըմբոստութեամբ։
Стропти́вость գ. է. յամառութիւն, անհնազանդութիւն։
Стропти́вый ած. յամառ, անհնազանդ, ըմբոստ։
Строcти́ть տ. **Ссу́чивать.**
Стро́усовый ած. ջայլամի։
Стро́усъ գ. ա. ջայլամ, ևշտարմուղ. թ.։
Строфа́ գ. է. ոտանաւորի տուն։
Строче́ніе գ. չ. ուղիղ կարելը, դիւղ կարը || արագ գրելը։
Стро́ченный ած. ուղիղ կարուած, դիւղ կարուած || արագ գրուած։
Строчи́ло գ. ա. արագագիր, արագ գրող (մարդ)։
Строчи́льный ած. ուղիղ կարի, դիւղ կարի։
Строчи́ть բ. ն. ուղիղ կարել, ուղղագիծ կարել || արագ գրել։ **—ся** բ. ա. ուղիղ կարուել || արագ գրուել։
Стро́чка գ. է. ուղիղ կար, դիւղ կար || || ուղիղ կարելը, դիւղ կարելը || տողիկ, փոքր տող։
Стро́чный ած. տողի, գծի։
Строще́ніе գ. չ. ոլորելը, ոլորում։
Струбцы́нга գ. է. փայտէ սեղմիչ, մէնկէնա (հիւսնի գործիք)։
Струга́льщикъ գ. ա. շաղափող, ռանդող, տաշող։
Струганéцъ գ. ա. լեռնապակի։
Струга́ть տ. **Строга́ть.**
Стругово́й ած. քերիչի, խարտոցի, շաղափի || գետանաւ։
Струговщи́къ գ. ա. նաւաստի (գետանաւի)։
Струговщи́чій ած. նաւատիրոջ։
Стругъ, —ружёкъ գ. ա. քերիչ, խարտոց, շաղափ || ուրագ || գետանաւ։
Стружи́ть տ. **Строга́ть.**
Стру́жка գ. է. տաշեղ։
Стружко́вый ած. տաշեղէ, տաշեղից բաղկացած || տաշեղի։
Стру́йка տ. **Струя́.**
Стру́йный ած. հոսանքի || ջրաշաւղի։
Струи́стый ած. ալէնման, ալիքաւոր։
Струи́ть բ. ն. հոսեցնել, վազեցնել։ **—ся** բ. ա. հոսել, վազել։
Стру́йчатый ած. ալիքաւոր։
Структу́ра գ. է. կազմութիւն։
Струкъ գ. ա. կանաչ փոճոկ, կանաչ պատեան (ընդեղէնների)։
Струна, —нка գ. է. լար || աղի, աղիք։
Стру́нецъ գ. ա. վիշապակ (որթ մարդու մարմնի մէջ)։
Стру́нный ած. լարաւոր || լարի։
Стру́ночка տ. **Струна́.**
Стру́пикъ տ. **Струпъ.**
Стру́пный ած. վէրքի կճեպի, վիրակեղևի։
Струпова́тый ած. թարախ արդելող, շարաւարգել։
Струпъ գ. ա. քոս, վիրակեղև, վէրքի կեղև, կեղ, կճեպ։
Струпѣть о— բ. ն. չորանալ, կեղևով ծածկուել, կճեպով ծածկուել։
Стру́сить բ. չ. վախենալ, երկնչել։
Струхну́ть տ. **Стру́сить.**
Стручёкъ, —чёчекъ գ. ա. պատիճ, պատեան (ընդեղէնների)։ **—ки го́рькіе**—ապիկոյ խոտ. բ.։

Стручéчникъ գ. ա. ոլոռ, սիսեռ։

Стручи́стый ած. պատենաւոր, պատիճաւոր, կճեպոտ։

Стручковáтый ած. պատիճաձև, պատիճանման։

Стручкóвый ած. պատենաւոր։

Струя́ գ. է. ցայտ, հոսանք ‖ հետք, շաւիղ ‖ ալէծ, ալիք (կերպասի) ‖ ցայտ, շաւիղ, ճաճանչ (լուսոյ և այլն) ‖ բարակ հոսանք (օդի և այլն)։

Стрыгýша գ. է. ոչխարի բուրդ։

Стрѣлá, —лка գ. է. նետ, սլաք, փքին ‖ ‖ շանթ ‖ ծղոտ, ցօղուն, բուն ‖ նեցուկ ‖ լեզուակ (կշռի և այլն) ‖ սլաքատեղի. բ.։

Стрѣлéцкій ած. աղեղնաւոր ‖ աղեղնաւորի։

Стрѣлéцъ գ. ա. աղեղնաձիգ, աղեղնաւոր (մարդ) ‖ Աղեղնաւոր (աստեղատուն զոդիակոսի, կենդանակերպ)։

Стрѣливать տ. Стрѣля́ть.

Стрѣлка գ. է. սլաք ‖ ցուցակ ‖ ծիղ։ — магни́тная—մագնիսական սլաք, մագնասեղ — астати́ческая—անկայուն սլաք։

Стрѣлкóвый ած. հրացանաձիգ։

Стрѣловéржецъ գ. ա. նետաձիգ, նետընկեց (մարդ)։

Стрѣлови́дный ած. նետաձև, նետանման։

Стрѣлóкъ գ. ա. հրացանաձիգ ‖ նետող, աղեղնաձիգ, ձգիչ։

Стрѣломётъ գ. ա. նետաձիգ, նետընկեց (գործիք)։

Стрѣлообрáзный տ. Стрѣлови́дный.

Стрѣлочка տ. Стрѣлка.

Стрѣлочникъ գ. ա. պահապան սլաքի, որի օգնութեամբ գնացքի ուղղութիւնը փոխւում է մի ուղիի վրայ, ուղղութիւն ցոյց տուող մշակ (երկաթուղու վրայ)։

Стрѣльба գ. է. հրացանաձգութիւն։

Стрѣльби́ще գ. չ. կապարճ։

Стрѣльбóвый ած. հրացանաձգութեան վերաբերեալ։

Стрѣльнýть տ. Стрѣля́ть.

Стрѣльный ած. նետի։ —ная травá—ջրանետ. բ.։

Стрѣльчатый ած. նետաձև։

Стрѣля́ніе գ. չ. հրացանաձգութիւն։

Стрѣляный ած. գնդակահար։

Стрѣля́ть, —рѣливать, —льнýть բ. չ. նետել, հրացան արձակել։

Стря́паніе գ. չ. կերակուր պատրաստելը, խոհարարութիւն։

Стря́панный ած. պատրաստուած (կերակուր և այլն)։

Стря́пать բ. ն. կերակուր պատրաստել, —ся բ. ա. պատրաստուել (կերակուր)։

Стряпня́ գ. է. խոհարարութիւն։

Стряпýха գ. է. խոհարարի կին։

Стря́пческій ած. փաստաբանական ‖ ‖ փաստաբանի։

Стря́пчество գ. չ. փաստաբանութիւն։

Стря́пчій ած. փաստաբան։

Стрясáть, —сти́ բ. ն. ցնցել, թօթափել։ —ся բ. ա. ցնցուել, թօթափուել։

Стрясённый ած. ցնցուած, թօթափուած։

Стря́хивать, —хнýть բ. ն. թափ տալ, թօթափել, թօթուել, ցնցել։ —ся բ. ա. թափ տրուել։

Стряхнýтый ած. թափ տրուած։

Студенéцъ գ. ա. ջրհոր, հոր։

Студени́стый ած. մածուցիկ։ —ное веществó—դոնդող, մածոյց, սառնորակ։

Студени́чный ած. ջրհորի, հորի, գուբի։

Студёность գ. է. ցրտութիւն, սառնութիւն։

Студéнтскій ած. ուսանողական ‖ ուսանողի։

Студéнтъ գ. ա. ուսանող (բարձրագոյն ուսումնարանների)։

Студенцóвый ած. ջրհորի, հորի։

Студе́нческій տ. Студе́нтскій.

Студёный ած. ցուրտ, սառն, զով, ցըրտագին, սառնասառույց, թանձրացած։

Сту́день ռմ. գ. ա. ցուրտ, դոնդող, մածոյց || հին անուն դեկտեմբեր ամսի։

Студенѣть բ. չ. ցրտանալ, սառչել։

Студи́ть, о— բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։ —ся բ. ա. սառչել, պաղել։

Сту́жа գ. ի. ցուրտ, սառն, սարգկայ || || տենդ։

Стужа́ть բ. ն. տանջել, նեղել, չարչարել։

Сту́женный ած. սառցրած, պաղեցրած։

Сту́кальце գ. չ. —у двере́й— ուռնակ, դռան մուրճ, դռան թոխմախ։

Сту́каніе գ. չ. բաղխելը, թխթխկացնելը։

Сту́ка́ть, —кнуть բ. չ. բաղխել, հարուածել, թխթխկացնել։

Стукотня́ գ. ի. աղմուկ, թխթխկոց, ձայն։

Стукъ գ. ա. բաղխում, ձայն || աղմուկ։

Сту́ликъ գ. ա. աթոռիկ, աթոռակ։

Сту́лишко գ. ա. անճոռնի աթոռ։

Сту́лище գ. ա. մեծ աթոռ։

Стулъ, —льчикъ գ. ա. աթոռ, թիկնաթոռ։

Сту́льникъ գ. ա. աթոռ շինող։

Сту́льный ած. աթոռի։

Сту́па գ. ի. սանդ, անկան, հաւանգ || || մեծ թակ, սանդխոռ || բարան || || դանդաղաքայլ կին։

Ступа́ գ. ի. քայլ, քայլափոխ, քայլուածք (ձիու)։

Ступа́льный ած. —ная ме́льница— շարժող կենդանու օգնութեամբ աղաց (ձիու, ջորու ևայլն)։

Ступа́ть, —пи́ть բ. չ. քայլել, գնալ, երթալ, ոտք դնել։

Ступе́нный ած. քայլի || սանդուղի աստիճանի, սանդղամատի։

Ступе́нь, —ньки գ. ի. քայլ, գնացք || || բազրոսն, սանդղամատն, աստիճան սանդուղի, սանդուղի ոտք։

Сту́пень տ. Ступа́.

Ступе́ньчатый ած. բազմաստիճան։

Ступи́ть տ. Ступа́ть.

Сту́пица գ. ի. անուագունտ, թօփ, անիւի զունտ։

Сту́пичный ած. անուագնտի, թօփի, անիւի գնտի։

Сту́пка գ. ի. հաւանգ, անկան։

Ступня́ գ. ի. գարշապար։

Сту́почка տ. Сту́пка.

Ступь գ. ի. գնացք, քայլուածք, ընթացք։

Стуча́ніе գ. չ. բաղխելը, հարուածելը, ծեծելը, զարնելը (դռան ևայլն)։

Стуча́ть բ. ն. բաղխել, դոփել, հարուածել, ծեծել, զարնել (դուռ ևայլն)։ —ся բ. ա. բաղխուել, զարկուել (դուռ ևայլն)։

Стушева́ться բ. ա. անյայտանալ, աներևութանալ։

Сть նխ. սուս, սը՛ս։

Стыди́ть, у— բ. ն. ամաչեցնել, ամօթահարել։ —ся բ. ա. ամաչել, ամօթահարուել, ամօթ կրել, պատկառել։

Стыдли́вица գ. ի. ամփոփուկ, պատկառուկ. բ.։

Стыдли́во մ. ամօթխածութեամբ, ամաչելով։

Стыдли́вость գ. ի. ամօթխածութիւն, ամաչկոտութիւն։

Стыдли́вый ած. ամօթխած, ամաչկոտ։

Сты́дно բ. ամօթ է, ամօթ։ Не сты́дно ли вамъ говори́ть такъ—Ամօթ չէ՞ ձեզ համար, որ այդպէս էք խօսում։ Сты́дно вамъ—ամօթ ձեզ։

Сты́дный ած. ամօթալի, ամօթ բերող, ճակաճան։

Стыдъ գ. ա. ամօթ, ամօթանք։

Стыже́ніе գ. չ. ամօթահարելը, ամաչեցնելը։

Стыка́ть, соткну́ть բ. ն. խցել, փա-

կել: —ся բ. ա. խցուել, փակուել:
Стыкъ գ. ա. խցան, փակիչ:
Сты́лу մ. քամակից, յետևից, յետևի կողմից:
Сты́лый ած. ցրտացած, պաղած, սառած:
Сты́нуть, стыть բ. չ. սառչել, ցրտանալ, պաղել:
Сты́чка գ. ի. վէճ, կռիւ ‖ թեթևամարտ, նախակռիւ, կռիւ առաջաւոր զօրաց:
Стычно́й ած. սահմանակից, միմեանց շօշափող:
Стѣна́, стѣнка գ. ի. պատ, որմ ‖ պարիսպ, պատուար:
Стѣнни́ца գ. ի. ապակեխոտ. բ.:
Стѣнно́й ած. պատի:
Стѣноби́тный ած. որմնաքակ, պարիսպ քանդող:
Стѣноло́мъ գ. ա. որմնաքակ մեքենայ, բաբան:
Стѣнопи́сецъ գ. ա. որմնանկար, պատերի վրայ պատկերներ նկարող:
Стѣнопи́сный ած. որմնանկարչական:
Стѣнопись գ. ի. որմնանկարչութիւն:
Стѣночка գ. ի. փոքր պատ, ցածր պատ, բարակ պատ:
Стѣсне́ніе գ. չ. ճնշում, սեղմելը ‖ հարստահարութիւն, սեղմունք:
Стѣсни́тельный ած. նեղ, ճնշուած, սղմուած, հարստահարուած, ճնշող, ճնշիչ:
Стѣсня́ть, —ни́ть բ. ն. նեղել, ճնշել, հարստահարել, սեղմել: —ся բ. ա. նեղուել, սեղմուել, դժուարանալ:
Стя́гивать, стяну́ть բ. ն. սեղմել, կապել, քաշել, կծկել, ծայրերը միաւորել: —ся բ. ա. սեղմուել, հաւաքուել, ժողովուել:
Стягъ գ. ա. քաշելը, ձգելը, հաւաքելը ‖ դէշ, մարմին սպանած եզան:
Стяжа́ніе գ. չ. ստացուածք, կայք, գոյք:
Стяжа́тель, —льница գ. վաստակող ‖ ‖ տիրող, ունեցող ‖ հաւաքող, դիզող:
Стяжа́тельный ած. շահագիտական:
Стяжа́ть բ. ն. վաստակել, ստանալ ‖ ‖ տիրել, ձեռք բերել:
Стя́жка գ. ի. սեղմելը, ճնշելը:
Стяжно́й ած. սեղմելու ‖ հեշտութեամբ սեղմուող:
Стяза́ніе, —за́ться տ. Состяза́ніе, состяза́ться.
Стяну́тый ած. քաշուած, ձգուած, հաւաքուած:
Стяну́ть տ. Стя́гивать.
Суббо́та գ. ի. շաբաթ օր ‖ շաբաթ, եօթնեակ:
Суббо́тникъ գ. ա. շաբաթապահ, շաբաթակրօն (աղանդաւոր):
Суббо́тній ած. շաբաթ աւուր ‖ շաբաթական:
Суббо́тство գ. չ. շաբաթապահութիւն, (աղանդ):
Сублима́тъ գ. ա. շոգի սնդիկի, սնդկախառն շոգի:
Сублима́ція, —ми́рованіе գ. շոգիացնելով սնդիկի պարզելը, վերամբարձում շոգիի սնդիկի:
Сублими́ровать, —мова́ть բ. ն. պարզել, ցոլացնելով շոգիացնել (սնդիկ):
Субордина́ція գ. ի. զինուորական կարգապահութիւն և հնազանդութիւն:
Субо́та տ. Суббо́та.
Субре́тка գ. ի. շուտիկ և խորամանկ նաժիշտ ‖ նաժիշտ (կատակերգութեան մէջ):
Субси́дія գ. ի. նպաստ, դրամական օժանդակութիւն ‖ հարկ:
Субта́нгенсъ գ. ա. ենթաշօշափ (գիծ):
Субста́нція գ. ի. գոյացութիւն:
Субъекти́вно մ. անձնականօրէն:
Субъекти́вность գ. ի. անձնականութիւն, ենթակայականութիւն:
Субъекти́вный ած. անձնական:

Субъéктъ գ. ա. նիւթ, առարկայ || ոք, անձն, ոմն։

Сувени́ръ գ. ա. յիշատակ։

Сугли́нистый ած. կաւախառն։

Сугли́нокъ գ. ա. կաւախառն հող։

Сугóрбиться տ. Сгóрбливаться.

Сугрóбикъ տ. Сугрóбъ.

Сугрóбистый ած. ձիւնի կոյտերով լի, ձեան հիւսերով առատ։

Сугрóбище գ. ա. ձիւնի մեծ հիւս։

Сугрóбный ած. ձեան հիւսի։

Сугрóбъ գ. ա. ձիւնի հիւս։

Сугу́бить у— բ. ն. երկպատկել, կրկնապատկել, աւելացնել։ —ся բ. ա. կրկնապատկուել։

Сугу́бо մ. կրկնակի, կրկին, երկկին։

Сугу́бый ած. կրկնապատիկ, երկպատիկ։

Судакóвина գ. ի. սլերկի միս, սլերկ ձկան միս։

Судакóвый ած. սլերկի, սլերկ ձկան։

Судáкъ գ. ա. սլերկ. ձ.։

Судáрикъ գ. ա. պարոնիկ։

Судáрка գ. ի. տիկին, տիրուհի || սիրուհի, սիրեկան։

Судáрыня գ. ի. տիկին, տիրուհի || օրիորդ։

Су́дарь գ. ա. պարոն, տէր։

Судáрь գ. ա. վարշամակ։

Судáрьчикъ գ. ա. պարոնիկ, փոքրիկ պարոն։

Судачёкъ գ. ա. փոքրիկ սլերկ. ձ.։

Судачи́на տ. Судакóвина.

Судáчить բ. ն. քննադատել, խայտառակել։

Судачи́ще գ. ա. մեծ սլերկ (ձուկ)։

Судáчій ած. սլերկի, սլերկ ձկան։

Судéбникъ գ. ա. կանոնագիրք (Իվան Գ.)։

Судéбный ած. դատաստանական։ — при́ставъ—վճռակատար դատաստանական, բարաւոր։ —ныя издéржки —դատական ծախսեր։

Судéйская ած. գ. ի. դատաստանատուն, ատեան կամ դահլիճ դատաւորի։

Судейскій ած. դատաւորական || դատաւորի։

Судéйша գ. ի. դատաւորի կին։

Суди́лище գ. չ. դատարան, դատաստանատուն, ատեան։

Суди́ть բ. ն. դատել, քննել, խորհել, մտածել, կարծել։ —ся բ. ա. դատուել։

Судія́ տ. Судья́.

Су́дно գ. չ. նաւ, գետանաւ, փոքր նաւ, —дозóрное—մաքսանաւ։ — контрабáндное—նենգանաւ։

Су́дный ած. դատաստանական, դատական։

Судовóй ած. նաւային || նաւի։

Судовщи́къ գ. ա. նաւատէր։

Судоговорéніе գ. չ. դատական վճիռ։

Судóкъ գ. ա. խղակալ, համեմակալ, սեղանի կարեւոր պարագայք (մանանեխ, քացախ եւայլն) ի միասին։

Судомóйка գ. ի. աման լուացող կին։

Судомóйный ած. աման լուալու։

Судопроизвóдство գ. չ. դատաստան, դատաստանական քննութիւն։

Судопромы́шленникъ գ. ա. նաւավաճառ։

Судорабóчій ած. գ. ա. նաւամշակ, նաւի մշակ։

Су́дорога գ. ի. ջղաձգութիւն, մասձգութիւն, միսնաձգութիւն, կարկամութիւն || սարսուռ, ցոյգք, խռովութիւն կծկում։

Су́дорожиться բ. ա. շտապել, վազել, կպկլթած գնալ։

Су́дорожливый ած. ջղաձգութեան ենթարկուող։

Су́дорожный ած. ջղաձիգ || ջղաձգութեան վերաբերեալ։

Судостроéніе գ. չ. նաւաշինութիւն։

Судострóйтель գ. ա. նաւ շինող։

Судостройтельный ած. նաւաշէն || նաւաշինութեան վերաբերեալ։

Судоустройство գ. չ. կարգ դատաստանական։

Судохóдецъ գ. ա. նաւագնաց (մարդ)։

Судохóдный ած. նաւագնաց, նաւարկելի։

Судохóдство գ. չ. նաւագնացութիւն։

Судохозяинъ գ. ա. նաւատէր։

Судочина տ. Судáковина.

Судъ գ. ա. դատարան, դատաստանատուն, իրաւարան || դատապարտութիւն, վճիռ։ — апелляціóнный— ատեան բողոքի։ — кассаціóнный — վճռաբեկ ատեան։ — мировóй—հաշտարար դատարան։ — окружнóй— նահանգական դատարան։ — торгóвый—առեւտրական դատարան։ — третéйскій—միջնորդների դատարան։ — сирóтскій—որբերի իրաւարան։

Судьбá, судбина գ. ի. ճակատագիր, օրհաս, վիճակ։

Судья գ. ա. դատաւոր, իրաւընտիր։

Суевѣрить տ. Суевѣрничать.

Суевѣріе գ. չ. սնապաշտութիւն, աւելորդապաշտութիւն, աւելապաշտութիւն։

Суевѣрка գ. ի. սնապաշտ կին։

Суевѣрничать բ. չ. սնապաշտութիւն անել, սնապաշտ լինել։

Суевѣрно մ. սնապաշտութեամբ, աւելորդապաշտութեամբ։

Суевѣрность գ. ի. սնապաշտութիւն, սնապաշտ լինելը։

Суевѣрный ած. սնապաշտ, աւելորդապաշտ, նանրահաւատ։

Суевѣрство գ. չ. սնապաշտութիւն, աւելորդապաշտութիւն։

Суевѣрствовать տ. Суевѣрничать.

Суевѣръ գ. ա. սնապաշտ, աւելորդապաշտ (մարդ)։

Суемýдренный ած. իմաստակ, սոփեստ

Суемýдріе գ. չ. իմաստակութիւն, սոփեստութիւն։

Суемýдрствовать բ. ն. իմաստակութիւն անել, սոփեստութիւն անել։

Сууслóвіе գ. չ. դատարկաբանութիւն։

Суеслóвный ած. դատարկաբան, դատարկ, սնոտի, չնչին։

Суетá գ. ի. ունայնութիւն || հոգս, անհանգստութիւն, շփոթ, իրարանցում։

Суетиться բ. ա. անհանգստանալ, շփոթուել, իրար անցնել, գնալ, գալ։

Суетливо մ. անհանգստութեամբ, շփոթուելով։

Суетливость գ. ի. անհանգստութիւն, իրարանցում։

Суетливый ած. շատ անհանգիստ, շատ զբաղուած || դժուարին, տաղտուկ։

Суéтно մ. իզուր, ի նանիր, ունայն տեղը։

Суéтность գ. ի. ունայնութիւն, նանրութիւն։

Суéтный ած. ունայն, սնոտի, ընդունայն, զբաղանց, զբաղանցուկ։

Суждéніе գ. չ. դատողութիւն, դատելը || դատաստան, վճիռ, վճռահատութիւն։

Суждённый ած. դատուած, վճռուած || դատապարտուած։

Сýженый ած. նախասահմանուած, ճակատագրի որոշած։

Сýживаніе, —вать, сýзить տ. Съýживаніе, съýживать, съýзить.

Сýка գ. չ. քած շուն, գէլ։

Сукалéнъ գ. ա. լորամարգի ջրասէր. թ.։

Сýкинъ ած. շան։

Сукнишко գ. չ. վատ մահուդ, վատ չուխա։

Сукновáльный ած. մահուդ հարթող։ —ная глина—ողորկաքար մահուդի։

Сукновáльня գ. ի. մահուդ հարթող, մահուդ ճնշող (մեքենայ)։

Сукнодѣліе գ. չ. մահուդ գործելը,

չուխա գործելը։

Сукностри́жный ած. —ная ма́шина— մահուդ խուզող մեքենայ։

Сукова́тый ած. բազմաճիւղ, բազմոստ։

Су́ковица գ. ի. ցարասի հիւթ։

Суко́нка գ. ի. մահուդի կտոր։

Суко́нный ած. մահուդէ, մահուդից կարած || մահուդի, չուխայի։

Суко́нщикъ գ. ա. մահուդագործ, մահուդավաճառ։

Суко́тная, ած. — ко́шка—յղի կատու, փորով կատու։

Су́кровица գ. ի. թարախ, շարաւ || արեան շճուկ։

Су́кровичный ած. թարախի, շարաւի || արիւնապանգ, արեան շճուկի։

Сукру́тина գ. ի. վատ ոլորուած թել։

Сукъ, сучёкъ, —чёчекъ գ. ա. ճիւղ, ոստ, շիւղ հանգոյց տախտակի։

Суле́йка, суле́ечка տ. Сулея́.

Сулема́ գ. ի. քլորական սնդիկ (քիմ. բառ.)։

Суле́ніе գ. չ. խոստանալը, խոստում։

Сулея́ գ. ի. տափակ շիշ։

Сули́ть, по— բ. ն. խոստանալ։ —ся բ. ն. խոստացուել։

Сули́ха գ. ի. խոստում։

Суло́й գ. ա. հիւթ, ջուր (կերակրի)։

Султа́нный ած. կոզակի, զարդմանակի։

Султа́нскій ած. սուլթանի։

Султа́нша գ. ի. սուլթանի կին, սուլթանուհի։

Султа́нъ գ. ա. սուլթան (կայսր օսմանցոց) || կոզակ, զարդմանակ (սաղաւարտի)։

Сума́ գ. ի. պարկ, քսակ։

Сумасбро́дничать բ. չ. զառանցել, բարբանջել, բանդագուշել, յիմարութիւններ անել։

Сумасбро́дный ած. ցնորական, այլանդակ, օտարոտի, յիմար, խելառ, անտեղի, ցնորախօս։

Сумасбро́дство գ. չ. անմտութիւն, յիմարութիւն, խելացնորութիւն, խելառութիւն, այլանդակութիւն, անպատեհութիւն։

Сумасбро́дъ գ. ա. այլանդակ, խելացնոր, խելառ, յիմար (մարդ)։

Сумаше́дшій ած. խելագար, խելացնոր, խելակորոյս, խեւ, խելառ, խելաւ, ցնորուած։

Сумасше́ствіе գ. չ. խելագարութիւն, խելացնորութիւն։

Сумато́ха գ. ի. շփոթ, խառնակութիւն, իրարանցում, վխվուկ, վխվոց։

Сума́хъ գ. ա. սումախ, աղտոր, սպարակ։

Сумбу́рный ած. անտեղի, անհեթեթ, աղճատուած։

Сумбу́рщикъ, —щица գ. ստախօս, դըլխից դուրս տուող (մարդ)։

Сумбу́ръ գ. ա. ցնորք, տղայամտութիւն, յիմարութիւն։

Су́меречный ած. վերջնալոյսի, երեկոյեան։

Су́мерки գ. ի. յգ. վերջնալոյս, մթընշաղ, աղջամուղջ։

Сумётъ գ. ա. ձեան հիւս։

Суми́ща գ. ի. մեծ պարկ, մեծ քսակ։

Су́мка գ. ի. պայուսակ, պարկ, մախաղ, քսակ || հապկայ։ —пасту́шья—տափիկ, ճնճղպաշար, ծախպաշար. բ.։

Су́мма գ. ի. գումար։

Сумни́тельный տ. Сомни́тельный.

Су́мничать տ. Съу́мничать.

Сумнѣва́ться, —нѣніе տ. Сомнѣва́ться, сомнѣніе.

Сумова́тый ած. լայն կարուած։

Сумото́ха տ. Сумато́ха.

Сумото́шливо մ. խառնակ, անկարգ շփոթութեամբ։

Сумото́шливый ած. խառնակ, անկարգ, շփոթալից, խառնակ։

Су́мочка տ. Су́мка.

Су́мочный ած. պարկի, քսակի։

Сýмракъ գ. ա. մերջնալոյս || աղօտութիւն։

Сýмрачность գ. ի. աղօտութիւն, աղօտ լինելը։

Сýмрачный ած. մութ, աղօտ, խաւար, մթագին։

Сýмчатый ած. քսակաւոր։ —тыя живóтныя—քսակաւոր կենդանիք։

Сýмщикъ գ. ա. պարկ շինող, քսակ կարող։

Сумѣ́ть տ. Умѣ́ть.

Сумя́тица տ. Суматóха.

Сундýкъ, —дучёкъ գ. ա. սնդուկ, արկղ, արկղիկ։

Сундучи́шко գ. ա. անպիտան արկղ, վատ սնդուկ։

Сундýчище գ. չ. մեծ արկղ, ահագին սնդուկ։

Сундýчникъ գ. ա. արկղ շինող, սնդուկ շինող։

Сундýчный ած. արկղի, սնդուկի։

Суни́ца գ. ի. մորի, ելակ, խմորուկ. բ. և պտ.։

Сýнутый ած. մղուած, հրուած, զոռով դրուած։

Сýнуть տ. Совáть.

Суперкáрго գ. ա. բեռնատեսուչ (նաւի)։

Сýпесокъ, —песь գ. աւազախառն հող։

Сýпецъ տ. Супъ.

Сýпить տ. Хмýрить.

Суплéніе տ. Хмýреніе.

Суповóй ած. արգանակի, սպասի։

Супóнить, за— բ. ն. վզնոցի փոկը պինդ քաշել (լծուած ձիու)։

Супóнь, —пóня գ. ի. վզնոց ամրացնող (լծուած ձիու)։

Сýпоросая ած. свинья́—յղի խոզ, մտրով (?) խոզ։

Сýпоросъ գ. ի. յղի խոզ։

Супостáтный, —стáтскій ած. հակառակորդի, ոսոխի, թշնամու։

Супостáтъ գ. ա. թշնամի, ոսոխ, հակառակորդ։

Супроти́въ ն. հակառակ, յանդիման, դէպ յանդիման, չնայելով, հանդէպ, ըստ համեմատութեան։

Супрýга գ. ի. ամուսին, կին, լծակից։

Супрýгъ գ. ա. ամուսին, այր մարդ, լծակից, անկողնակից։

Супрýжескій ած. ամուսնական || ամուսնու։

Супрýжественный ած. ամուսնութեան կարգով || ամուսնութեան։

Супрýжество գ. չ. ամուսնութիւն, լծակցութիւն։

Супрýжный ած. ամուսնու։

Супъ գ. ա. արգանակ, սպաս, մսաջուր, ծուէնի, թան։ —съ зéленью—բանջարաթան, խառնաթան։

Сургýчникъ գ. ա. զմուռս շինող։

Сургýничница գ. ի. զմուռսի տուփ։

Сургýчный ած. զմուռսէ, զմուռսից շինած || զմուռսի, կնքամոմի։

Сургýчъ գ. ա. զմուռս, կնքամոմ, լոնձ (?)։

Сурди́на գ. ի. մեղմացուցիչ (գործիք՝ ջութակի եւայլն ձայնի սրութիւնը մեղմելու համար)։

Сýрепица գ. ի. սոլօպուր. բ.։

Сýриковый ած. սուսրէ || սուսրի։

Сýрикъ գ. ա. սուսր, նօթ։

Суркóвый ած. ալպեան մուկի։

Сурмлённый ած. սիւրմայած, սիւրմա քսած։

Сурнá գ. ի. ձիու ճակատ։

Сурóво մ. խստութեամբ, դաժան կերպով, դաժանաբար։

Сурóвость գ. ի. խստութիւն, դաժանութիւն, վայրագութիւն, կոպտութիւն || դառնաշնչութիւն, սաստիկ ցրտութիւն։

Сурóвый ած. խիստ, դաժան, վայրագ, կոպիտ, խոշոր, խոժոռ, դժնահայեաց, դառն || դառնաշունչ, սաստիկ ցուրտ, սաստիկ։

Суро́вье գ. չ. չմշակած, չձմլուած, հում (կաշի, քաթան, մահուդ և այլն)։

Суро́вѣть բ. չ. դաժանանալ, կոշտանալ, դառնանալ || սաստիկ ցրտել։

Сурожа́нинъ գ. ա. մետաքսավաճառ, կերպասավաճառ։

Суро́къ գ. ա. ալպեան մուկ, արջնամուկ. կ.։

Сурога́тъ գ. ա. ազդակից դեղ, որ հարկաւոր եղած ժամանակ մի ուրիշի տեղը կարող է գործ ածուել։

Сурьма́ գ. է. անթիմոն, ծարիր, յունաքար, սուրմա։

Сурьми́ло գ. ա. սուրմա։

Сурьми́льный ած. սուրմայէ || սուրմայի։

Сурьми́ть բ. ն. սուրմայել, սուրմա քսել մազերը, սևացնել (թերթիչները և այլն)։ **—ся** բ. ա. սուրմայուել։

Сурьмле́ніе գ. չ. սուրմայելը, սուրմա քսելը։

Сурьмяни́стый ած. ծարիրախառն, սուրմայախառն։

Сурьмяно́й ած. ծարրական || անթիմոնի ծարիրի, սուրմայի։ **—ная кислота́**—ծարրական թթուուտ։

Сурѣ́пица գ. է. ավելոյ խոտ. բ.։

Суса́ль գ. է. **—ное зо́лото**—ոսկեզէն թերթ, զառ-վարակ։

Суса́льный ած. զառ-վարակի։ **—ное зо́лото**—զառ-վարակի, զառ-վարակ։

Су́сликовый ած. Սիբիրեայի մկան։

Су́сликъ գ. ա. Սիբիրեայի մուկ. կ.։

Су́слить բ. ն. ծծել, կամաց խմել || || խմելիս կաթեցնել։

Су́сло գ. չ. քաղցու || գարեջրի քաղցու։

Су́сляникъ գ. ա. թթուած հաց։

Суспенсо́ріумъ գ. ա. ազէկապ (կապ)։

Суста́вный ած. յօդական || յօդերի, խաղերի։ **—ная вла́га**—յոդահիւթ։ **— ко́нецъ ко́сти**—յօդակցութեան ծայր (ոսկրի)։

Суста́въ, —вчикъ գ. ա. յօդ, խաղ, մատոսկր, ոսկրայօդ (մատի և այլն)։

Сусѣ́къ տ. **За́кромъ.**

Су́тки գ. է. յգ. տիւ և գիշեր, ցերեկ և գիշեր, ամբողջ օր։

Су́точный ած. օրական || աւուր։

Суту́га, суту́жка գ. է. երկաթաթել, մափթուլ։

Суту́жникъ գ. ա. կաղապար, չափ (սեղմելու)։

Суту́жный ած. երկաթաթելի։

Суту́лина, —нка գ. է. կորութիւն, ծուռ լինելը։

Суту́листый ած. ծուռնումուռ։

Суту́литься, с— բ. ա. կորանալ, ծռուել։

Сутулова́тый ած. փոքր ինչ կորացած։

Суту́лость գ. է. կորաթիկն լինելը, ծուռ մէջք ունենալը։

Суть գ. է. էութիւն։

Сутя́га գ. չ. նենգաւոր, խաբեբայ (մարդ)։

Сутя́женіе գ. չ. նենգաւորութիւն, խաբեբայութիւն։

Сутя́жить բ. չ. նենգել, խաբել, հնարել։

Сутя́жливость գ. է. չարանենգ բնաւորութիւն, խարդախ, խռովարար լինելը։

Сутя́жливый ած. չարանենգ, նենգաւոր, խաբեբայ, խարդախ, կռուասէր, խռովասէր։

Сутя́жничать բ. չ. նենգութիւն անել։

Сутя́жническій ած. նենգաւոր։

Сутя́жничество գ. չ. նենգաւորութիւն։

Сутя́жничій ած. նենգաւորի։

Суфле́рить բ. չ. յուշարարութիւն անել։

Суфлёрный, —флёрскій ած. յուշարարական || յուշարարի։

Суфлёръ գ. ա. յուշարար (մարդ)։

Суффиксъ գ. ա. յետադաս մասնիկ։

Суффрага́нъ գ. ա. մետրոպոլիտի օգնական եպիսկոպոս։

Суха́рикъ գ. ա. փոքրիկ պաքսիմատ, փոքրիկ սուխարի։

Сухари́ще գ. ա. մեծ պաքսիմատ, մեծ սուխարի։

Суха́рный ած. պաքսիմատի, սուխարու։

Суха́рь գ. ա. պաքսիմատ, սուխարի, կցակ։

Сухме́нь տ. երաշտութիւն, չորութիւն։

Су́хо մ. ցամաք, չոր, չոր կերպով, սառնութեամբ։

Сухова́то մ. փոքր ինչ ցամաք, ցամաքուոն, փոքր ինչ չոր կերպով։

Сухова́тый ած. չորաւուն, փոքր ինչ ցամաք կամ չոր։

Суходо́лъ գ. ա. չորացած կամ ցամաքած հովիտ։

Суходу́шина գ. ի. հարուած թիկնամէջին կամ թիկունքին, որով շնչառութիւնը կտրվում է։

Сухожи́лье գ. չ. ջիլ, ճիլ, ձգտան։ — ахилле́сова— աքիլլէսեան ջիլ։

Сухожи́льный ած. ջլոտ ‖ ջլի։

Сухо́й ած. ցամաք, չոր, ազազուն ‖ անջրդի ‖ թառամած ‖ սառն, ցուրտ։

Сухола́пль գ. ա. որոր. թ.։

Сухоно́съ գ. ա. Չինաստանի սագ. թ.։

Су́хонькій ած. փոքր ինչ չոր։

Сухопа́рый ած. նիհար, լղար, դժուծ, չոր-չոր, չոր ու ցամաք։

Сухопу́тный ած. ցամաքային ‖ ցամաքի։

Сухопу́тье գ. չ. Ճանապարհորդութիւն ցամաքով։

Сухоре́брица գ. ի. կոտեմ. բ.։

Сухору́кій ած. հաշմ ձեռքով, գոսացած ձեռքով։

Сухостебе́льникъ գ. ա. ձարխոտ, փապանգամուշկ. բ.։

Сухосто́й ած. չորացած ծառ։

Су́хость, сухота́ գ. ի. ցամաքութիւն, չորութիւն, երաշտութիւն, սառնութիւն ‖ գոսութիւն, հաշմանդամութիւն։

Сухо́тка գ. ի. թոքախտութիւն, ծիւրական ախտ։ — дѣтская— որովայնապնդութիւն։

Сухо́тный ած. թոքախտ ունեցող, թոքախտաւոր։

Сухоцвѣ́тъ գ. ա. անթառամ ծաղիկ. բ.։

Сухоща́вость գ. ի. նիհարութիւն, լղարութիւն։

Сухоща́вый ած. նիհար, լղար։

Сухояде́ніе գ. չ. չոր պաս, չորակերութիւն։

Сухоя́децъ գ. ա. չորակեր, չոր պաս պահող (մարդ)։

Сучёкъ, сучёчекъ տ. Сукъ.

Суче́ніе գ. չ. մանելը, ոլորում։

Сучёный ած. ոլորուած, մանուած։

Сучи́льщикъ, —щица գ. ոլորող, մանող (մարդ)։

Сучи́ть բ. ն. ոլորել, մանել։ —ся բ. ա. ոլորուել, մանուել։

Сучій ած. շան։

Су́чка գ. ի. շնիկ ‖ ոլորելը, մանելը։

Су́ша գ. ի. ցամաք ‖ չորութիւն, երաշտութիւն։

Сушани́ца գ. ի. ապուխտ, ապխտած ձուկ։

Су́ше մ. աւելի չոր ‖ աւելի չոր կերպով։

Сушево́й ած. — воскъ գ. ա. հասարակ դեղին մոմ։

Суше́ніе գ. չ. չորացում, չորացնելը, ցամաքացնելը։

Сушёный, —шённый ած. չորացած, ցամաքացրած։

Суши́ло, —льня գ. չորացնելու տեղ, ցամաքացնելու տեղ։

Суши́тельный ած. չորացնող, ցամաքացնող։

Суши́ть, բ. ն. ցամաքացնել, չորացնել։ —ся բ. ա. չորանալ, ցամաքել։

Су́шка գ. ի. չորացում, չորացնելը, ցամաքացնելը։

Сушни́къ, —шня́къ գ. ա. չոր ծառ, չոր փայտ։

Сушь գ. ի. չոր բան, չոր իր։

Суще́ственно մ. էապէս։

Существенность գ. ի. էականութիւն, իսկականութիւն։

Существенный ած. էական, իսկական, բուն։

Существительный ած. գոյական։ —ное имя—գոյական անուն (քեր.)։

Существо́ գ. չ. գոյացութիւն, էութիւն, բնութիւն || բովանդակութիւն, զօրութիւն։

Существованіе գ. չ. գոյութիւն ունենալը, գոյութիւն, գոյացութիւն։

Существовать բ. չ. լինել, գոյութիւն ունենալ։

Сущій ած. գոյացած || իսկ, իսկական, կատարեալ ուղիղ։

Сущность գ. ի. գոյութիւն, էութիւն, իսկութիւն || բնութիւն, գոյացութիւն։

Суягная ած. ի. յղի ոչխար։

Сфальцевать տ. Фальцевать.

Сфальшивить տ. Фальшивить.

Сфера գ. ի. գունդ || երկրագունդ, երկնագունդ || շրջան, չափ, սահման, տարածութիւն։ — дѣятельности—ներգործութեան կամ գործունէութեան սահման։

Сферически մ. գնտաձև։

Сферическій ած. գնտական || գնտաձև։ —ская аберрація—գնտական խոտորում (լոյսի)։

Сфероидальный ած. գնտաձև։

Сфероидъ գ. ա. գնտաձև մարմին, կորաձև մարմին։

Сферометръ գ. ա. շրջանակաչափ, բաժանիչ մեքենայ։

Сфинксъ գ. ա. սֆինքս, կնադէմ և արծուաթև առիւծ || խորհրդաւոր արարած։

Сформированіе, —ровать, —ся տ. Формированіе, —вать, —ся.

Сфуговать տ. Фуговать.

Сфукнуть տ. Фукать.

Схапать, —пнуть բ. ն. Ճանկել, խլել || գողանալ։

Схвастать, —тнуть տ. Хвастать, —тнуть.

Схватить տ. Схватывать.

Схватка գ. ի. ծայրերը կցելը || փոքրիկ կռիւ, ընդհարում, թեթամարտ։

Схватки գ. ի. յգ. տ. Потуги.

Схватывать, —тить բ. ն. բռնել, կալնել, ձերբակալել, յանկարծ բռնել, յանկարծ պաշարել։ —ся բ. ա. իրար բռնել || կռուել || յանկարծ մտաբերել։

Схваченный ած. բռնուած, բռնած || ձերբակալած || յանկարծ պաշարած։

Схема գ. ի. պատկեր, առարկայի պատկերը։

Схизма գ. ի. հերձուած, հերձուածութիւն։

Схизматикъ գ. ա. հերձուածող։

Схима գ. ի. սքեմ, խարազ։

Схимить, по— բ. ն. աբեղայացնել, խարազ զգեստ հագցնել։ —ся բ. ա. աբեղայանալ, խարազազգեստ դառնալ։

Схимникъ գ. ա. սքեմաւոր, աբեղայ || խարազաւոր, խարազազգեաց, խարազազգեստ։

Схимническій ած. աբեղայական || Ճգնաւորական || աբեղայի || Ճգնաւորի, խարազազգեստի։

Схитрить տ. Хитрить.

Схлёбывать, —бать, —бнуть բ. ն. ծծել, խմել, գդալել, գդալով ուտել։

Схлынуть բ. չ. վրայ թափուել, յարձակուել։

Сходбище գ. չ. ժողով, կուտակում։

Сходбищный ած. խմբուած, կուտակուած, ժողովուած։

Сходень տ. Сходни.

Сходить, сойти բ. չ. իջնել, թողնել || անցնել, աներեւութանալ, հեռանալ, մերժել։ —ся բ. ա. միանալ։

Сходи́ть բ. չ. գնալ, մտնել։

Схо́дка գ. ի. ժողով, համախմբութիւն (ժողովրդական)։

Схо́дни գ. ի. յգ. ցցակամուրջ նաւի, սանդուղք՝ նաւը բարձրանալու։

Схо́дно մ. համաձայն, նման, միակերպ, ձեռնտու կերպով, աժանագին։

Схо́дный ած. ժողովական ‖ ժողովի նըման, համանման, նմանատիպ, համատիպ, միակերպ ‖ ձեռնտու, աժանագին, էժանագին։

Схо́дня տ. Схо́дни.

Схо́дственно մ. համանմանութեամբ։

Схо́дственность գ. ի. նմանութիւն, համանմանութիւն։

Схо́дственный ած. նման, համանման, համաձայն, համապատասխան, նմանող։

Схо́дствіе տ. Схо́дство.

Схо́дство գ. չ. նմանութիւն։

Схо́дствовать բ. չ. նմանել, նման լինել։

Сходъ գ. չ. իջանելը ‖ ժողով, խմբուելը։

Схо́жій ած. նման, միակերպ, զուգատիպ։

Схола́стика գ. ի. սքոլաստիկութիւն, դպրոցական փիլիսոփայութիւն, դպրոցական աստուածաբանութիւն։

Схоласти́ческій ած. սքոլական, սքոլաստիքական։

Схола́стикъ գ. ա. սքոլաստիկոս, դըպրոցական փիլիսոփայ։

Схороне́ніе գ. չ. թաղում ‖ թագցնելը, ծածկելը, պահելը։

Схоронённый ած. թաղուած ‖ թագցրած, պահուած։

Схорони́ть բ. ն. թաղել ‖ թագցնել, ծածկել, պահել։ —ся բ. ա. թաղուել ‖ ‖ թագնուել, պահուել։

Сцара́пнутый ած. ճանկռտուած։

Сцара́пывать, —пнуть բ. ն. քերծել, ցելել, գզել, ճանկռել, չանկռել։ —ся բ. ա. ճանկռտուել։

Сце́на գ. ի. տեսարան, հանդիսարան։

Сцени́ческій ած. տեսարանական։

Сцѣ́женный ած. քամուած, մզուած, ամանած։

Сцѣ́живаніе գ. չ. ամանում, մի ամանից միւսի մէջ քամելը։

Сцѣ́живать, сцѣди́ть բ. ն. քամել, մըզել, ամանել։ —ся բ. ա. քամուել, մզուել։

Сцѣпи́ть տ. Сцѣпля́ть.

Сцѣ́пка գ. ի. վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն։

Сцѣпле́ніе գ. չ. կցում, բաղակցութիւն ‖ ‖ յարակցութիւն, միաւորութիւն, կապակցութիւն, շարակապութիւն։

Сцѣплённый ած. կցուած, յարակցուած, վերտ։

Сцѣпля́ть, сцѣпи́ть բ. ն. կցել, կապել, յարակցել, միաւորել։ —ся բ. ա. կըցուել, յարակցուել, իրար օձիք բռնել։

Сцѣпно́й ած. կցող, կապող, կցելու։

Сцѣпъ գ. ա. կապ, միաւորութիւն ‖ ‖ կարթ, ակիչ։

Сча́ленный ած. միացած, իրար կապուած (երկու նաւ)։

Сча́ливать, сча́лить բ. ն. կապով միացնել (երկու նաւ եայլն)։ —ся բ. ա. կապուել, միանալ (երկու նաւ)։

Сча́лка գ. ի. իրար կապելը (երկու նաւ)։

Сча́стіе, сча́стье գ. չ. բաղդի յաջողութիւն ‖ բաղդաւորութիւն, բարեբաղդութիւն, բարեբաստութիւն, բարօրութիւն, երջանկութիւն։

Счастли́вецъ, —вица գ. բաղդաւոր, բարեբաղդ, բարեբաստիկ, երջանիկ (մարդ)։

Счастли́вить, о— բ. ն. բաղդաւորել, բաղդաւորացնել, երջանկացնել։

Сча́стливо, —ли́во մ. յաջողութեամբ ‖ ‖ բաղդաւորութեամբ, բարեբաղդութեամբ։

Счастли́вый ած. բաղդաւոր, բարեբաղդ,

երջանիկ, երջանկաւէտ, բարեբաստիկ, երանաւէտ || բաղդաւոր, յաջողակ։

Счáстіе տ. Счáстье.

Счéрпанный, —пнутый ած. հանուած։

Счéрпывать, —пать, —пнýть է. ն. ստանալ, հանել, առնել։ **—ся** է. ա. հանուել։

Счéрченный ած. գծագրուած։

Счéрчивать, счертúть է. ն. գծագրել։ **—ся** է. ա. գծագրուել։

Счёсанный ած. գզուած, սանտրուած, սանտրուելով մաքրած։

Счесáть տ. Счёсывать.

Счесть տ. Считáть.

Счёсывать, —сáть է. ն. սանտրել, գըզել, սանտրելով մաքրել։ **—ся** է. ա. գզուել, սանտրուել։

Счётная ած. գ. ի. հաշուատեղի, հաշուետուն։

Счётный ած. հաշուաբարական, հաշուած || հաշուի։

Счетовóдецъ գ. ա. հաշուապահ, հաշուակալ, համարակալ։

Счетовóдство գ. չ. հաշուապահութիւն, համարակալութիւն։

Счётчикъ գ. ա. հաշուող, համարիչ || || համարացոյց (գործիք)։

Счётъ գ. ա. հաշիւ, հաշուարարութիւն, համար։ — **глáвный**—գլխաւոր հաշիւ։ **Чáстный** — մասնաւոր հաշիւ։ — **возврáта**—վերադարձի հաշիւ։ **Остáтокъ по счёту**—կշիռ հաշուի։

Счёты գ. ա. յգ. համրիչ (գործիք)։

Счислéніе գ. չ. հաշուելը, թուելը, համարելը, թուարկութիւն։

Счúсленный ած. հաշուած, համարուած։

Счислять, счúслить է. ն. հաշուել, համարել, թուել։ **—ся** է. ա. հաշուուել, թուուել։

Считáніе գ. չ. համարելը, համրելը, հաշուելը։

Считáнный ած. համրած, հաշուած || կարծուած։

Считáть, счесть, сочéсть, сосчитáть է. ն. համրել, համարել, թուել, հաշուել, ստուգել || կարծել, համարել։ **—ся** է. ա. համարուել, հաշուել || կարծուել։

Счищáть, счúстить է. ն. մաքրել, յըստակել, խստակուել։ **—ся** է. ա. մաքրուել, խստակուել։

Счищéніе գ. չ. մաքրելը, յստակելը, խստակելը։

Счúщенный ած. մաքրուած, խստակուած։

Счунáніе գ. չ. յանդիմանութիւն, ամաչեցնելը։

Счунáть է. ն. ամաչեցնել, յանդիմանել։

Сшибáніе գ. չ. վայր ձգելը, գետին ձըգելը։

Сшибáть, —бить է. ն. վայր ձգել, գետին զարնել, տապալը տալ։

Сшúбка գ. ի. հարուած || վէճ, կռիւ։

Сшивáть, сшить է. ն. միմեանց հետ կարել, կարելով կցել, կարկատել։ **—ся** է. ա. կարելով կցուել, կարկատուել։

Сшúвка գ. ի. միասին կարելը, կցելը, կարկատելը։

Сшивнóй ած. միասին կարուած, կցուած, կարկատուն։

Сшúтый ած. կարելով կցած, կարկատուած։

Сшить տ. Сшивáть.

Сшутúть է. չ. կատակել, կատակ անել, հանաք անել։

Съ ն. հետ, ից։ **Съ нимъ**—նրա հետ։ **Съ него**—նրանից։

Съёженный ած. կզկթած, կծկուած։

Съёживать, —жить է. ն. կծկել, կըզկթեցնել։ **—ся** է. ա. կծկուել, կզկթել։

Съёмка գ. ի. ընդօրինակելը, արտանըկարելը։

Съёмки տ. Слúвки.

Съёмный ած. հանելի, հանելու։

Съёмокъ տ. Сни́мокъ.

Съёмцы գ. ա. յգ. ունելիք, կայծառ, քթառ (մոմի)։

Съёмщикъ գ. ա. գծագրող ‖ կապալառու, արտօնատէր։

Съёмъ գ. ա. կապալով վերցնելը։

Съигра́ть տ. Сыгра́ть.

Съи́змала մ. փոքր հասակից, փոքրուց։

Съи́знова, сы́знова մ. կրկին, նորից, նոր։

Съи́споди, —поди́ մ. ներսից, ՚ի ներքուստ։

Съу́женный ած. նեղցրած։

Съу́живаніе գ. չ. նեղցնելը։

Съу́живать, съу́зить բ. ն. նեղցնել։ —ся բ. ա. նեղցուել։

Съу́мничать տ. У'мничать.

Съумѣть տ. Умѣть.

Съѣда́ть, —ѣсть բ. ն. ուտել, բոլորն ուտուել։

Съѣде́ніе գ. չ. ուտելը, բոլորն ուտելը։

Съѣденный ած. կերած, բոլորը կերած։

Съѣдо́бный ած. ուտելու, համեղ։

Съѣздить բ. չ. գնալ, ուղեւորուել (կառքով եւայլն)։

Съѣздовый ած. համաժողովի, ժողովի։

Съѣздъ գ. ա. գնալը ‖ համաժողով, ժողով։

Съѣзжа́ть, съѣхать բ. չ. գնալ ‖ վայր ընկնել։ —ся բ. ա. ժողովուել ամեն կողմից գալով (կառքով եւայլն)։

Съѣзжая ած. գ. ի. իշխան զօրքի (ոստիկանատան մօտ)։

Съѣзжій ած. ժողովուած, համախմբուած, եկած, ժողովի եկած։

Съѣстно́й ած. ուտելու, ուտելի, ճաշակելի։ —припа́съ—պաշար, նպարակ։ Съѣстно́е—ուտելիք։

Съѣсть տ. Съѣда́ть.

Съѣхать տ. Съѣзжа́ть.

Сы́воротка գ. ի. շիճուկ ‖ խախաց. բ.։

Сы́вороточный ած. շիճուկի ‖ խախաց բոյսի։

Сы́гранный ած. խաղացած, նուագած, ածած։

Сыгра́ть բ. ն. նուագել, ածել, խաղալ։

Сы́грывать, сыгра́ть բ. ն. խաղալ, խաղալով յետ դարձնել (տանուլ տըւածը)։ —ся բ. ա. վարժուել (խաղի մէջ)։

Сы́кать, сы́кнуть բ. չ. լռեցնել, սուս բղաւել։

Сыни́шко գ. չ. որդեակ։

Синище գ. ա. մեծ որդի։

Сыно́вній ած. որդիական։

Сыно́къ գ. ա. որդեակ, մանչուկ։

Сынъ գ. ա. որդի։ — Бо́жій—Որդի Աստուծոյ, Աստուածորդի։ — по́бочный —խորթ որդի։ — незаконнорождённый—պիտակ, ապօրինի զաւակ։

Сы́паніе գ. չ. ածելը, լցնելը, թափելը։

Сы́панный ած. ածուած, թափուած, լցուած։

Сы́пать բ. ն. ածել, լցնել, թափել։ —ся բ. ա. ածուել, թափուել, լցուել։

Сы́пка տ. Сы́паніе.

Сы́пный ած. եռացական, բծաւոր։ — тифъ—բծաւոր ժանտատենդ։

Сыпу́честь գ. ի. թափելի լինելը, հոսանկութ լինելը։

Сыпу́чій ած. թափուող, լցուող, հոսուող։

Сыпь գ. ի. կիծ, մարմառ, բշտիկ, եռացում, քրտնխաշ։ — просо́образная—կարմրացաւ, կորեկիկտիկ։

Сыре́йщикъ գ. ա. շնապան սպասաւոր։

Сыре́цъ գ. ա. հում մետաքս, բոժոժ ‖ ‖ շարթ (անհալ մեղր) ‖ չթրծուած աղիս ‖ անպատրաստ քաթան։

Сы́рникъ գ. ա. պանրալից կարկանդակ, պանրով բլիթ։

Сы́рный ած. պանրային ‖ պանրի։

Сы́рня, сырова́рня գ. ի. պանիր շինելու գործարան։

Сы́ро բ. խոնաւ է։

Сырова́ръ, —родѣлъ գ. ա. պանիր շի-

նող, պանրագործ։

Сыро́й, сырова́тый ած. խոնաւ, խոնաւուտ, նամ, թաց || անխաշ, կիսեփ, թերխաշ, հում, անեփ || տհաս, խակ։

Сыромоло́тный ած. թաց, գէճ, թաց աղացուած, աղացուած առանց չորացնելու (ցորեն եւայլն)։

Сыромоло́тъ գ. ա. թաց ցորենից աղացուած ալիւր։

Сыромя́тникъ գ. ա. խաղախորդ, դաբաղ։

Сыромя́тническій ած. խաղախորդի, դաբաղի։

Сыромя́тничество գ. չ. խաղախորդութիւն, դաբաղութիւն։

Сыромя́тничій ած. խաղախորդի, դաբաղի։

Сыромя́тный ած. լմուած, տրորուած, հարդած։

Сыромя́тня գ. է. խաղախորդի գործարան, դաբաղխանա։

Сы́ромять գ. է. լմուած կաշի, հարդած կաշի։

Сыро́пецъ տ. **Сыро́пъ.**

Сы́ропись գ. է. տամկանկար, ջրադանգ որմանկար։

Сыро́пить, —пный տ. **Сиро́пить, —пный.**

Сыропу́стіе տ. **Сыропу́стъ.**

Сыропу́стный ած. բարեկենդանի։ **—ная недѣ́ля**—բուն բարեկենդանի շաբաթ։

Сыропу́стъ գ. ա. վերջին օր բարեկենդանի, բուն բարեկենդան։

Сыро́пъ տ. **Сиро́пъ.**

Сы́рость գ. է. խոնաւութիւն, նամութիւն, թացութիւն || խակութիւն || չեփած լինելը || անեփ լինելը, անպատրաստ լինելը։

Сырцо́вый ած. բոժոժի, կոկոնի, հում մետաքսի։

Сыръ գ. ա. պանիր։

Сырь տ. **Сы́рость.**

Сырьё գ. չ. հում ապրանք, հում նիւթ։

Сырѣ́ть բ. չ. խոնաւանալ, թացանալ, թրջուել։

Сы́скивать, —ка́ть բ. ն. որոնել, գտնել. հետազօտել։ **—ся** բ. ա. որոնուել, գտնուել։

Сы́сканный ած. որոնուած, գտնուած։

Сыскна́я ած. գ. է. ազդագիր՝ դատաստանատան գնալու։

Сыскно́й ած. խուզարկու, որոնող, հետախուզող։ **—ная поли́ція**—մարդախոյզ ոստիկանութիւն։

Сыскъ գ. ա. որոնելը, փնտրելը, պրպտելը, հետեւելը, խուզարկութիւն։

Сыта́ գ. է. շարբաթ, մեղրախառն ջուր։

Сы́тенькій տ. **Сы́тый.**

Сытёхонькій ած. խիստ կուշտ։

Сыти́ть, раз— բ. ն. կշտացնել, կուշտ ուտեցնել։

Сы́тный ած. սննդարար, կշտացնող || արդիւնաւոր, շահաբեր, պարարտ, գէր։

Сы́то մ. կուշտ կերպով, կշտապինդ։

Сы́тость գ. է. յագենալը, կշտանալը։

Сы́тый ած. յագեցած, կուշտ, անքաղց || կշտապինդ։

Сытѣ́ть տ. **Толстѣ́ть.**

Сычу́гъ գ. ա. երիշկ խողի ստամոքսից շինած, սուճուղ || չորրորդ ստամոքս որոճող կենդանիների || շրդան, շերդան։

Сычужо́къ գ. ա. շրդան, շերդան։

Сычъ գ. ա. բուէճ. թ.։

Сы́щикъ գ. ա. խուզարկու, խուզարկող։

Сѣва́льня գ. է. ալիւր մաղելու տեղ, ալրատուն, ալրտուն։

Сѣ́верскій ած. սառն, ցուրտ։

Сѣ́верный ած. հիւսիսային || հիւսիսի։

Сѣ́веро-восто́къ գ. ա. հիւսիս-արեւելք, հիւսիսային-արեւելք։

Сѣ́веро-восто́чный ած. հիւսիս-արեւելեան, հիւսիսային-արեւելեան։

Сѣ́веро-за́падный ած. հիւսիս-արեւմըտեան, հիւսիսային-արեւմտեան։

Сѣверо-за́падъ գ. ա. *հիւսիս-արեւմուտ, հիւսիսային-արեւմուտ։*

Сѣверъ գ. ա. *հիւսիս, հիւսիսային կողմ։*

Сѣве́цъ գ. ա. *ցանող ‖ մաղող (մարդ)։*

Сѣвъ գ. ա. *ցանք, ցանքս։*

Сѣда́ленъ գ. ա. *եկեղեցական երգ կամ ընթերցուած, որի ժամանակ ժողովրդականք կարող են և նստել։*

Сѣда́лище գ. չ. *նստարան, աթոռ. բազմոց, գահ։*

Сѣда́лищный ած. *նստատեղի։* —ная кость—*նստատեղի ոսկոր։*

Сѣдёлка գ. ի. *կառամձիգ երիվարի թամբ։*

Сѣде́льникъ գ. ա. *համետագործ, թամբ շինող։*

Сѣде́льничій ած. *համետագործի։*

Сѣде́льный ած. *համետի, թամբի։* —ное реме́сло—*համետագործութիւն, սարագործութիւն, սարաջութիւն։*

Сѣде́льце գ. չ. *փոքրիկ համետ։*

Сѣде́льчатый ած. *համետանման, թամբի նման։*

Сѣдина́, сѣди́нка գ. ի. *ալէխառն մազ, ալիք, սպիտակ հերք։*

Сѣдла́ніе գ. չ. *համետելը, թամբելը։*

Сѣдла́ть, о— բ. ն. *համետել, թամբել։* —ся բ. ա. *թամբուել։*

Сѣдли́стый ած. *համետուող, թամբուող։*

Сѣдли́шко գ. չ. *վատ համետ, վատ թամբ։*

Сѣдло́ գ. չ. *համետ, թամբ։* — вью́чное—*կողդին, փալան։*

Сѣдлова́тый ած. *թամբի նման։*

Сѣдлови́на գ. ի. *վիզ (սարի գլխին)։*

Сѣдлообра́зный ած. *համետաձև, թամբի նման։*

Сѣдоборо́дый ած. *սպիտակամօրուս։*

Сѣдова́тый ած. *ալէխառն։*

Сѣдовла́сый, —доволо́сый ած. *սպիտակահեր, ալէհեր, սպիտակ մազերով։*

Сѣдоголо́вый ած. *ալէգլուխ, սպիտակագլուխ, սպիտակահեր։*

Сѣдо́й ած. *ալեւոր, ալէգլուխ։*

Сѣдо́къ գ. ա. *ձիաւոր։*

Сѣдость գ. ի. *սպիտակահերութիւն, սպիտակութիւն մազերի, ալեւորութիւն։*

Сѣдѣть բ. չ. *ալեւորել, ալեւորնալ, սպիտականալ։*

Сѣка́чъ գ. ա. *երկաթահատ, հատիչ (գործիք)։*

Сѣки́ра գ. ի. *սակր, տապար։*

Сѣки́рный ած. *սակրի, տապարի։*

Сѣку́щая գ. ի. *ընդհատող, հատանող։* — ли́нія—*հատանող գիծ։*

Сѣмена́ գ. չ. յգ. *սերմեր, ընդեղէնք։*

Сѣменадо́ля գ. ի. *սերմի ըլթակ։*

Сѣмени́стый ած. *բազմասերմ։*

Сѣмени́ть, за— բ. ն. *սերմանել, ցանել։* —ся բ. ա. *սերմանուել, ցանուել։*

Сѣменникъ գ. ա. *սերմացու պտուղ ‖ ‖ պարուտակ սերմի, սերմնարան։*

Сѣменно́й ած. *սերմնական ‖ սերմի ‖ ‖ սերմնատու ‖* — жи́вчикъ—*սերմնորդ։* — прото́къ—*սերմնանցք։* — пузы́рь—*սերմնաբշտիկ։* —ное гнѣздышко—*բջիջ (ձուարանի)։* — молоко́—*կիթ։*

Сѣменовмѣсти́лище գ. չ. *սերմնարան, ձուարան։*

Сѣменоно́сный ած. *սերմնաբեր, սերմնատու։*

Сѣмя, —мечко գ. չ. *սերմ ‖ սերմ արութեան։* — кротóновое—*տանգ, արուսպալաթի. բ.։* — ци́тварное—*եղենահունդ, խորասանի։*

Сѣмячко, сѣмянка գ. *սերմնիկ, սերմիկ, կուտ։*

Сѣмяно́сецъ գ. ա. *աղտ, ծին (բոյսի)։*

Сѣмяно́почка գ. ի. *սերմնապտուկ։*

Сѣни գ. ի. յգ. *նախասենեակ։*

Сѣни́стый ած. *ստուերախիտ։*

Сѣнички տ. Сѣни.

Сѣнна́я ած. գ. ի. *խոտի հրապարակ,*

խոտի մէյդան, ալաֆի մէյդան։

Сѣнная ած. գ. ի. նաժիշտ, աղախին։

Сѣнникъ գ. ա. խոտանոց, խոտնոց, մառաք || խոտավաճառ։

Сѣнной ած. խոտի։

Сѣнный ած. նախասենեակի։

Сѣно գ. չ. խոտ։ — грѣцкое—հացհամեմ, բլթենի, չաման. բ.։

Сѣновалъ գ. ա. խոտի մթերանոց, խոտի դէզ, խոտանոց։

Сѣновязъ գ. ա. խրձնաւոր, խուրձ կապող։

Сѣнокосецъ գ. ա. խոտ հնձող։

Сѣнокосный ած. խոտ հնձելու։

Сѣнокосъ գ. ա. խոտատեղ, սէզաստան || խոտ հնձելու ժամանակ, խոտհունձ || դաշտասարդ (սարդ)։

Сѣнокошеніе գ. չ. խոտ հնձելը, խոտհունձ։

Сѣноставецъ գ. ա. խոտ դիզող մուկ։

Сѣнпотчѣніе գ. չ. տօն տաղաւարահարաց։

Сѣнцо տ. **Сѣно.**

Сѣнцы տ. **Сѣни.**

Сѣнь ո. գ. ի. ստուեր, հովանի || տաղաւար || հովանաւորութիւն։

Сѣра գ. ի. ծծումբ || ականջի կեղտ։

Сѣреніе գ. չ. ծծմբոտելը։

Сѣренка գ. ի. ծծմբափայտ, ծծմբաւ։

Сѣризна գ. ի. գորշութիւն, գորշ գոյն։

Сѣрка գ. ի. փոկ, ծովի հորթ || մազտաքի։

Сѣрко գ. ա. սպիտակ ձի, ղըր ձի։

Сѣрмяга գ. ի. գիւղացու հաստ շալ։

Сѣристый ած. ծծմբային || ծծմբախառն։ — водородъ —ջրածնական ծծմբուտ։ — кали—ծծմբուտ կալի։ — углеродъ—բնածխական ծծմբուտ։ — фосфоръ—լուսածնական ծծմբուտ։ —тая мѣдь—ծծմբատ պղինձ։ —тое желѣзо—ծծմբատ երկաթ։

Сѣристый ած. ծծմբախառն։

Сѣрить, на— բ. ն. ծծմբոտել։ —ся բ. ա. ծծմբոտուել։

Сѣрмяжный ած. գիւղացու շալից շինուած։

Сѣрнистоводородный ած. ծծմբաջրածնական։

Сѣрница գ. ի. ծծումբի հալոց։

Сѣрнокислый ած. ծծմբաթթու։ —кали—ծծմբաթթու կալի։ — натрій —ծծմբաթթու նատրօն։ —лая известь—ծծմբաթթու կիր։ — соль— ծծմբատ։

Сѣрный ած. ծծմբական || ծծումբի։ — цвѣтъ—ծծումբի ծաղիկ։ — эфиръ հասարակ եթեր։ —ная печень—լեարդ ծծումբի (քիմ. բաղ.)։ —кислота—ծծմբախառն թթուուտ։

Сѣро մ. գորշ, գորշագոյն։

Сѣроватый ած. թխորակ, փոքր ինչ գորշ։

Сѣроглазый ած. խաժակն։

Сѣрогривый ած. գորշ բաշ ունեցող։

Сѣрожёлтый ած. գորշ դեղին։

Сѣрозелёный ած. գորշ կանաչ։

Сѣрокопытка գ. ի. անծեղ. թ.։

Сѣрокъ տ. **Сѣрка.**

Сѣропѣгій ած. գորշախայտ, խայտաբղէտ։

Сѣрость տ. **Сѣризна.**

Сѣроцвѣтъ գ. ա. արեւսկի. բ.։

Сѣрый ած. գորշ, գորշագոյն, մոխրագոյն, բօղ։ — подорожникъ - կորեկկերեկ. թ.։

Сѣрь գ. ի. գորշ գոյն։

Сѣрѣть, по— բ. չ. գորշանալ, մոխրի գոյն ստանալ, բօղնալ։

Сѣрянка գ. ի. ծծումբի հալոց։

Сѣряный ած. ծծմբոտ, ծծմբոտած, ծծմբած։

Сѣсть բ. չ. նստել։

Сѣтка գ. ի. ցանցիկ, փոքրիկ ցանց։

Сѣтный ած. ցանցի || ցանցաձեւ։

Сѣтованіе գ. չ. տրտմելը, տխրելը, ցաւելը, տրտնջալը, գանգատելը, հեծութիւն, կոծ, ողբ։

Сѣтовать բ. չ. տրտմել, տխրել, ցաւել, տրտնջալ, գանգատել, հեծել, հեծհեծել, կոծել, ողբալ։

Сѣточка տ. Сѣтка.

Сѣточникъ, —ница գ. ցանց շինող, ցանցագործ։

Сѣточный ած. ցանցաձեւ, ցանցակերպ || ցանցի։

Сѣтчатокры́лый ած. ցանցաթեւ։ —лыя насѣкóмыя—ցանցաթեւ միջատներ։

Сѣтчатый ած. ցանցաձեւ, ցանցակերպ։

Сѣть գ. ի. հիւսք, ցանց, ուռկան, վարմ, կափուլ || դաւ, որոգայթ։

Сѣча գ. ի. կռիւ, պատերազմ, մարտ։

Сѣчéніе գ. չ. գանակոծելը, ծեծելը || հատուածելը, կտրելը || հատուած, միջակտուր։

Сѣченный ած. կտրուած, հատուած || ձաղկուած։

Сѣчиво գ. չ. կացին, տապար։

Сѣчка գ. ի. կացին || մանրուած յարդ, դարման։

Сѣчь բ. ն. մանրել, կտրել, տաշել || ձաղկել, գանակոծել։ —ся բ. ա. կտրուել || ձաղկուել։

Сѣялка, —льница գ. ի. սերմնացան (գործիք)։

Сѣяльный ած. ցանելու, մաղելու։

Сѣяльня տ. Сѣвáльня.

Сѣяльщикъ, —щица գ. սերմնացան || մաղող (մարդ)։

Сѣянецъ գ. ա. սերմնաբոյս։

Сѣяніе գ. չ. սերմելը, ցանելը || մաղելը։

Сѣянка գ. ի. սերմանացան ծառ։

Сѣяный ած. սերմանուած, ցանուած։

Сѣятель, —льница գ. սերմանող, սերմնացան (մարդ)։

Сѣятельный տ. Сѣяльный.

Сѣять, сѣвáть բ. ն. սերմանել, ցանել։ —ся բ. ա. սերմանուել, ցանցուել։

Сю́да մ. այստեղ։

Сюжéтъ գ. ա. նիւթ, առարկայ (շարադրութեան)։

Сюрпри́зъ գ. ա. անսպասելի ուրախութիւն, անակնկալ ընծայ։

Сюрту́къ տ. Серту́къ.

Сурьмá գ. ի. ծարիր, զառնիկ, սւրմա։

Сюсю́кать բ. չ. փսփսացնել։

Сэръ գ. ա. պարոն, տէր (անգլ.)։

Сягáть, сягну́ть բ. չ. հասցնել, հասնել։

Сяжóкъ գ. ա. շօշափուկ, ընչացք (միջատների)։

Ся́кнуть, из— բ. չ. չորանալ, ցամաքել։

Сякъ մ. այսպէս։ Такъ и сякъ—այսպէս և այնպէս։

Сямъ մ. այստեղ։ Тамъ и сямъ—այստեղ և այնտեղ։

Сѵнклитъ, сѵнодъ տ. Синклитъ, синодъ.

Т.

Табакéрка, —рочка գ. ի. քթախոտի տուփ, ընչադեղոց։

Табакéрочный ած. ընչադեղոցի։

Табáкъ գ. ա. ծխախոտ — нюхательный—քթախոտ։

Табалá գ. ի. Бить —лу́—ջուր ծեծել, պարապ-սարապ ման գալ։

Табаргáнъ գ. ա. տնկան մուկ. կ.։

Табачёкъ տ. Табáкъ.

Табачи́шко գ. ա. վատ ծխախոտ։

Табáчникъ գ. ա. ծխախոտավաճառ, ծխախոտ վաճառող, թիւթիւն ծախող || ծխող || քթախոտ քաշող։
Табáчница գ. է. ծխախոտ վաճառող կին || ծխող կին || ծխախոտի տուփ։
Табáчный ած. ծխախոտի, թիւթիւնի։
Табáчня գ. է. ծխախոտի կրպակ || ծըխանոց, ծխելու տեղ։
Табáшникъ գ. ա. **Табáчникъ.**
Табáшница գ. է. **Табáчница.**
Тáбель գ. է. ցուցակ, աղիւսակ։
Тáбельный ած. ցուցակի։ — **день**— ցուցակի մէջ յիշուած տօն օր։
Таблúца, —личка գ. է. աղիւսակ, ցանկ։ — **умножéнія**—աղիւսակ բազմապատկութեան։
Таблúчный ած. աղիւսակի, ցանկի։
Табльдотъ գ. ա. (Table d'hôte)—ընդհանուր սեղան (ճաշարանում)։
Тáбориться բ. ա. խմբուել || հանգստանալ, բանակել (կարաւանը)։
Тáборище գ. չ. բանակատեղի, հանգստեան տեղ (կարաւանի ևայլն)։
Тáборъ գ. ա. խումբ, բանակ || բանակատեղի։
Табýнный ած. ջոկի, երամի, ասպաստանի, իլխի։
Табунóкъ տ. **Табýнъ.**
Табýнщикъ գ. ա. ասպաստանապետ, ասպաստանեակ, ջոկատէր, իլխու տէր։
Табýнъ գ. ա. ասպաստան, ջոկ, երամ, կուսոց, իլխի։
Табурéтецъ, —тка գ. ա. աթոռիկ, աթոռակ || ընդոտնոց։
Табурéтный ած. աթոռակի։
Табурéтъ գ. ա. աթոռ (անյենակ)։
Тавéрна գ. է. պանդոկ, ճաշարան, գարեջրատուն։
Тавлéи գ. է. նարդի, թավլի (խաղ)։
Тавлéйный ած. նարդու, թավլու։
Тавлúнецъ գ. ա. փախստական, թափառաշրջիկ։

Тáволга գ. է. ասպիրակ, արտուտոտն. բ.։ — **и́льмовая**—մեղուախոտ. բ.։
Тáволжникъ գ. ա. ասպիրակի արտ։
Тáволжный ած. ասպիրակի։
Таврúть, за— բ. ն. նշան անել, կնիք խփել (անասնոց), դամղել։
Таврó գ. չ. կնիք, նշան, դամղա (անասնոց վրայ)։
Тавтолóгія գ. է. նոյնաբանութիւն։
Тавýнъ գ. ա. աւոյտ բ.։
Тагáнецъ տ. **Тагáнъ.**
Тагáнный ած. կասկարէքի, եռոտանու։
Тагáнъ, —нчикъ գ. ա. կասկարէ, եռոտանի, նոխազ (փայտակալ երկաթ կրակարանի)։
Тагáсъ գ. ա. մեծ ուռկան։
Тазáніе գ. չ. սաստելը, յանդիմանելը։
Тазáть բ. ն. սաստել, յանդիմանել || || քունքի մազերից քաշել։
Тáзикъ գ. ա. փոքրիկ թաս։
Тазúще գ. չ. մեծ թաս։
Тáзовый ած. թասի, կոնքի || գաւակի, կոնքի, գլխտոսկրի։
Тазомéтръ գ. ա. գաւակաչափ (գործիք)։
Тазъ գ. ա. թաս, լական, կոնք || գլխտոսկր, գաւակ։
Тайчá գ. է. խուժան, ռամիկ, ամբոխ || || դատարկ անտառ (Սիբիրիայում)։
Тайкóмъ մ. գաղտուկ, ծածուկ, լռելեայն, գաղտնագողի, գաղտնի կերպով։
Тáйна գ. է. գաղտնիք, խորհուրդ։ — **травá**—շան մահարար. բ.։
Тайнúкъ գ. ա. գաղտնի անցք || ցանց թռչնորսների || խորշք (սրտի)։
Тáйничать բ. չ. ծածկել, թաքցնել (ուրիշներից)։
Тáйно մ. գաղտնի, թաքուն, ծածուկ, ծածկաբար, գաղտնի կերպով։
Тайнобрáчіе գ. չ. գաղտնի բեղմնաւորութիւն (բոյսերի)։
Тайнобрáчный ած. գաղտաբեղուն, գաղտասեր (բոյս)։

Тайновѣ́децъ գ. ա. ծածկագէտ, սրբ-ազգէտ։

Тайножа́берный ած. ծածկախռիկ, ծածկախանջ (ձուկ)։

Тайнописа́ніе, գ. չ. —пись գ. ի. ծած-կագրութիւն, գաղտնագրութիւն։

Тайнописа́тельный ած. ծածկագրա-կան, գաղտնագրական։

Та́йность գ. ի. գաղտնի լինելը, ծա-ծուկ լինելը։

Таи́нственно մ. խորհրդաւոր կերպով, ծածկաբար։

Таи́нственность գ. ի. խորհրդաւորու-թիւն։

Таи́нственный ած. ծածուկ, գաղտնի, խորհրդաւոր։

Та́инственный ած. խորհրդաւոր, խոր-հրդական, սրբազան։

Та́инство գ. չ. խորհուրդ (եկեղեցու)։

Та́йный ած. գաղտնի, ծածուկ, պահծու, ներքին։

Таи́ть բ. ն. ծածկել, թագցնել։ —ся բ. ա. ծածկուել, թաքչել։

Та́кальщикъ, —щица գ. մարդահաճ (մարդ)։

Та́кать, —кнуть բ. չ. մարդահաճու-թիւն անել, պնդել, ամեն հարցին այո ասել։

Такела́жить, о— բ. ն. նաւը սարքել, յարդարել նաւը։

Такелажме́йстеръ գ. ա. նաւայարդար, նաւը սարքող։

Такела́жная ած. գ. ի. նաւի կարասեաց գործարան։

Такела́жный ած. նաւի կարասեաց վե-րաբերեալ, նաւայարդարութեան։

Такела́жъ գ. ա. կահ-կարասիք նաւի, հանդերձանք։

Та́кже մ. նոյնպէս, նմանապէս։

Таки́ շ. Все таки́—այնուամենայնիւ, միշտ։ Таки́мъ о́бра́зомъ—այս գու-նակ, այդպէս, այդ կերպով։

Та́кнуть տ. Та́кать.

Та́ко տ. Такъ.

Таково́й տ. Тако́й.

Тако́вскій ած. նոյնպէս, փոքր, բաւա-կանին լաւ։

Тако́въ ած. նոյնպէս, այդպէս, այնպէս։ Како́въ попъ, тако́въ и прихо́дъ —ինչպէս հովիւն է, նոյնպէս էլ հօտը։

Таковы́й ած. նոյնպէս։

Тако́й ած. այդպիսի, նոյնպիսի, նոյն օ-րինակ։

Та́кса գ. ի. սակ, գնահատութիւն, բաժ, նրխ, որոշուած գին մթերեղէնների։

Такса́торъ գ. ա. գնահատող։

Таксаціо́нный ած. գնահատելու։

Такса́ція գ. ի. таксирова́ніе գ. չ. գը-նահատութիւն։

Таксирова́ть, —сова́ть բ. ն. գնահա-տել, գին դնել։

Таксоно́мія գ. ի. դասաբանութիւն։

Та́кта գ. ի. չափ (երաժշ.)։

Та́ктика գ. ի. արուեստ զօրակրթու-թեան, մարտագիտութիւն, զօրակար-գութիւն ‖ մարտաձեւ։

Та́ктикъ գ. ա. մարտագէտ, մարտու-սոյց, ճակատայարդար։

Такти́ческій ած. մարտագիտական։

Та́ктный ած. չափական, տակտի։

Тактъ գ. ա. նուագաւոր շարժում, չափ (երգի, երաժշտութեան) ‖ դաշնաւո-րութիւն ‖ շնորհք վարուելու, բարե-ձեւութիւն։

Такъ մ. այնպէս, այդպէս, նոյնպէս, այո, առանց դիտաւորութեան, առանց մը-տածելու։ Такъ-какъ—որովհետեւ։ —называ́емый—այդպէս կոչուած։

Тала́нить բ. չ. —ся բ. ա. յաջողել, յա-ջողութիւն ունենալ, բաղդ ունենալ։

Тала́нливый ած. յաջողակ, բաղդաւոր։

Тала́нтливый ած. տաղանդաւոր, քան-քարաւոր, շնորհքով, ձիրքով, շնորհք ունեցող։

Тала́нтъ գ. ա. տաղանդ, քանքար, ձիրք, շնորհք։
Тала́нъ գ. ա. բաղդ, յաջողութիւն։
Та́лвегъ գ. ա. ձորուղի, գետի տաշտ։
Та́леръ գ. ա. տալեր (գերմ. դրամ)։
Та́ли գ. ի. յգ. բազմաճախարակ (նաւի մէջ)։
Талисма́нъ գ. ա. յուռութ, բժժանք, հմայեակ, համայիլ, թլըսիմ։
Та́лія գ. ի. իրան, անձնիք, մէջք ‖ ձև (զգեստի) ‖ զգեստի մէջք ‖ հասակ (մարդու), կազմուածք։
Та́ллій գ. ա. տալլիօն (պարզ մարմին.)։
Талмуди́стъ գ. ա. հրէից Թալմուդ ա-ղանդին հետևող, Թալմուդական։
Талму́дный ած. Թալմուդի։
Талму́дъ գ. ա. Թալմուդ (գիրք հրէից)։
Та́ловый ած. ուռենու, ուռի ծառի։
Тало́нъ գ. ա. տալօն (թղթախաղ) ‖ ‖ կտրօն։
Талъ գ. ա. ուռի, ուռենի. (ծառ)։
Та́лый ած. հալած, հալուած։
Таль գ. ի. հալչելը ‖ հալուածք, ձու-լուածք։
Та́льковый ած. ճարպաքարի։
Талькъ գ. ա. ճարպաքար, գետնաստղ, տալկ։ — **зелёный**—քլորակ։
Тальнико́вый ած. ուռենու, ուռի ծառի։
Тальни́къ տ. **Талъ.**
Тамари́ндовый ած. հնդիկ արմաւենու։
Тамари́скъ գ. ա. մոշավայրի. բ.։
Тамари́ндъ գ. ա. հնդիկ արմաւենի (ծառ)։
Тамбури́нъ գ. ա. թմբուկ, դահիրա, դափ։
Тамбурмажо́ръ գ. ա. թմբկապետ, գըլ-խաւոր թմբկահարների։
Тамбу́рный ած. թմբկային ‖ թմբուկի։
Тамбу́ръ գ. ա. թմբուկ ‖ օղակաւոր գործուած։
Тамо́женникъ գ. ա. մաքսաւոր, մաքս ժողովող։
Тамо́женное ած. գ. չ. մաքսահարկ, մաքս։
Тамо́женный ած. մաքսային։ — **на-ло́гъ**—մաքսատուրք։
Тамо́жный ած. մաքսատան։
Тамо́жня գ. ի. մաքսատուն։
Та́мошній ած. տեղական, այնտեղի։
Тамта́мъ գ. ա. ծնծղայք։
Тамъ մ. այնտեղ, անդ։
Танге́нсъ գ. ա. շօշափող գիծ, տան-գէնս (երկրաչ.)։
Та́нецъ գ. ա. պար, կաքաւ, կաքաւանք։
Тани́нъ, танни́нъ գ. ա. աղաղ ‖ դառ-նիճ, ընակաղնի (քիմ. բաղ.)։ —**но-вая кислота́**—աղաղկան թթուուտ։
Танта́лъ գ. ա. տանտալ (պրզ. մարմին.)։
Танцме́йстерскій ած. պարուսուցչի։
Танцме́йстеръ գ. ա. պարել սովորացնող, պարուսոյց, կաքաւուսոյց։
Танцова́льный ած. պարի, կաքաւի —**ная за́ла**—կաքաւարան, կաքա-ւատուն։
Танцова́ніе գ. չ. պարելը, կաքաւելը։
Танцова́ть բ. չ. պարել, կաքաւել։
Танцо́вщикъ, —цо́ръ գ. պարող, կա-քաւող, պարիչ, պարանցիկ ‖ կաքա-ւասէր։
Танцо́вщица, —цо́рка գ. ի. պարուհի, կաքաւող կին։
Танцу́ющій ած. գ. ա. կաքաւող, պարող։
Тапи́ръ գ. ա. տապիր, գետակինճ, ջրի խոզ. կ.։
Та́ра գ. ի. ապրայ, տարա (կշռելիս)։
Тараба́рски մ. անընթեռնելի, չկար-դացուող։
Тара́барскій ած. անընթեռնելի, չկար-դացուող։
Тара́барщина գ. ի. անհասկանալի գը-րուածք, անընթեռնելի գրուածք։
Тараба́ры տ. **Раздоба́ры.**
Тарака́нщикъ գ. ա. ցեց ոչնչացնող, ուտիճ ոչնչացնող։

Таракáнъ գ. ա. ուտիճ խաւարասէր, ցեց (միջատ)։

Тарáнный ած. խոյի։ —нная кость— ոստման ոսկր։

Тарантáсъ գ. ա. ուղեկառք, տարանտաս։

Тарáнтулъ գ. ա. փաղանժ, կոլածուծ, կովաղխաց (միջատ)։

Тарáнъ գ. ա. բարան, խոյ (պատերազմական գործիք)։

Таратáйка, —тáечка գ. ի. երկանիւ կառք։

Таратóра գ. ի. բարբանջող, շատախօս։

Таратóренье գ. չ. շատախօսութիւն, շաղփաղփութիւն, բարբաջմունք։

Таратóрить բ. չ. շատախօսել, բարբանջել, շաղփաղփել։

Таратóрка գ. ի. շատախօս կին, չաչանակ։

Тарáщеніе գ. չ. չռելը, աչքերը լայն բանալը։

Тарáщить, вы́— բ. ն. (աչքերը) չռել, լայն բանալ (աչքերը)։

Тарéлка գ. ի. պնակ, ափսէ, թեփշի, թապաղ։

Тарéлки գ. ի. յգ. ծնծղայք։

Тарéлочникъ գ. ա. ափսէների զամբիւղ։

Тарéлочный ած. ափսէի, պնակի։

Тари́фный ած. յայտատոմսի, սակագրի, ցանկի։

Тари́фъ գ. ա. սակագին, յայտատոմս, սակագիր, ցանկ, նեհ (ապրանքի և այլն)։

Тарлатáновый ած. Հնդկաստանի շղարշատեղի։

Тарлатáнъ գ. ա. Հնդկաստանի շղարշատեղ, նուրբ անկիկ։

Таровáтый ած. վեհանձն, լայն սիրտ, լիապարգև։

Тарóковый ած. —ыя кáрты— տառոկ (խաղ)։

Тармалáма գ. ի. թիրմալամա շալ։

Тарпáнъ գ. ա. վայրի ձի։

Тáртаръ գ. ա. տարտարոս, դժոխք։

Тартръ գ. ա. թարթր, դռմթարթար, գինու մրուր։

Тархáнный ած. հարկազատ։ —ная грáмота— հարկազատող արտօնագիր։

Тарчъ գ. ա. վահան։

Тархýнъ գ. ա. թարխուն. բ.։

Тáска գ. ի., —кáніе գ. չ. քաշելը, ձգելը, քաշքշելը, ձգձգելը։

Тáсканный ած. քաշքշուած։

Таскáть բ. ն. կրել, քարշել, ձգել, քաշքշել, ձգձգել։ —ся բ. ա. քաշքշուել, կռուել։

Таскотня́ գ. ի. վազվզելը, իրարանցում։

Тасовáніе գ. չ. խաղաթուղթ խառնելը, թուղթը խառնելը։

Тасовáть, с— բ. ն. խառնել (խաղաթղթերը)։

Тасóванный ած. խառնուած (խաղաթուղթ)։

Тасóвка տ. Тасовáніе.

Татáрщина գ. ի. թաթարների տիրապետութեան ժամանակը Ռուսաստանում։

Татаýръ, —рецъ գ. ա. լայն ոսկեհուռ արծաթապատ գօտի իշխանների, քահանաների, եպիսկոպոսների (հին ժամանակ)։

Татуи́рованный ած. դաճած։

Татуи́ровать բ. ն. գունաւորել մարմինը զանազան նկարներով, դաճել։ —ся բ. ա. դաճուել։

Татуирóвка գ. ի. մարմնի գունաւորելը զանազան նկարներով, դաճելը։

Тафельдéкеръ գ. ա. ճաշասեղանի մասին հոգացող (արքունի պաշտօնեայ)։

Тафтá, —ти́ца, —ти́чка գ. ի. սնդուս, ճանփէս (կերպաս)։

Тафтя́ный ած. սնդուսէ, սնդուսից կարած ‖ սնդուսի։

Тафья́ գ. ի. թագիա, գտակ (մահմէդականների)։

Тацéтъ գ. ա. նարկիզ Կ. Պոլսի. ծղ.

Тачáніе գ. չ. թակելը, ջխտակար։

Тачáть բ. ն. երկկողմի թակել, ջուխտ

կարել։

Та́чечный ած. սայլակի։

Та́чивать տ. **Точи́ть.**

Та́чка գ. ի. սայլիկ, սայլակ, յոյնակ։

Та́шка գ. ի. կոնքեա գինուորականների։

Таще́ніе գ. չ. տանելը, կրելը, քարշելով տանելը։

Тащи́ть բ. ն. կրել, տանել, քարշել, ձգել, գողանալ, հանել։ **—ся** բ. ա. տարուել, կրուել։

Та́яніе գ. չ. հալելը, հալուելը, լուծուելը։

Та́ять բ. չ. հալուել, լուծուել ‖ գմայլել։

Тваро́гъ տ. **Творо́гъ.**

Тва́рный ած. արարածք։

Тварь գ. ի. արարած, մարդկային ազգ։

Твёрденькій տ. **Твёрдый.**

Твердёхонекъ ած. ամուր, պինդ, կարծր, հաստատուն։

Тверди́ть բ. ն. կրկնել, սերտել։

Твёрдо մ. ամուր, հաստատուն կերպով։

Твёрдость գ. ի. պնդութիւն, ամրութիւն, խստութիւն, կարծրութիւն, հաստատութիւն, անդրդուելի լինելը։

Твёрдый ած. պինդ, ամուր, կարծր, կարծրանիւթ, հաստատուն, անշարժ, հաստահիմն, անդրդուելի, անխախտ, անսասան։ **—дое тѣло**—պինդ կամ կարծր (մարմին)։

Тверды́ня գ. ի. ամրութիւնք, ամուրք, բերդ։

Твердѣ́ть, о— բ. չ. պնդանալ, ամրանալ, կարծրանալ։

Тве́рже մ. աւելի ամուր, աւելի պինդ, աւելի կարծր։

Тверже́ніе գ. չ. կրկնելը, կրկնում, սերտելը, բերան անելը։

Твой ած. քո, քոյ։

Творе́ніе գ. չ. անելը, ստեղծելը, գործողութիւն, արարած, գործ, արած, աշխատասիրութիւն։

Творённый ած. արած, գործած, կատարած։

Творе́ньице գ. չ. փոքրիկ աշխատասիրութիւն։

Творе́цъ գ. ա. արարիչ, արարչագործ, ստեղծող, ստեղծագործ, հաստիչ ‖ կատարող, հեղինակ, պատճառ։

Твори́ло, —льце գ. չ. կրագուբ, կիր շաղախելու տեղ, փրած խառնելու տեղ։

Твори́льный ած. կրագուբի։

Твори́тель, —льница գ. հեղինակ, սարքող, անող, շինող։

Твори́тельный ած. **— паде́жъ**—գործիական հոլով։

Твори́ть բ. ն. կատարել, անել, շինել, գործել ‖ շաղախել, խառնել։ **—ся** բ. ա. կատարուել, անուել, շինուել ‖ ‖ շաղախուել։

Творо́гъ, —рожёкъ գ. ա. խաճոյ, լոռ, թթուած կաթ, թանհատ։

Творо́жистый ած. թանձրացած, լոռլոռ դարձած։

Творо́житься, о— բ. ա. թանձրանալ (կաթ)։

Творо́жникъ, —жничекъ գ. ա. լոռից շինած կարկանդակ։

Творо́жный ած. լոռից շինած ‖ լոռի։

Тво́рческій ած. արարչական, ստեղծական։

Тво́рчество գ. չ. ստեղծական ոգի ‖ արարչութիւն։

Театра́льный ած. թատրոնական, թատերական, թատրային։

Теа́тръ գ. ա. թատրոն։

Те́зисъ գ. ա. բնաբան ‖ յառաջադրութիւն, բանամրցութիւն (աստուածաբանական եւայլն նիւթերի մասին)։

Тёзка գ. ը. անուանակից։

Тейнъ գ. ա. թէյին (քիմ. նիւթ.)։

Тезоимени́тство գ. չ. անուանակցութիւն։

Текстъ գ. ա. բնագիր ‖ բուն օրինակ ‖ ‖ բնաբան։

Текýчесть գ. ի. հոսականութիւն, ծորելութիւն։

Текýчій ած. հոսող, հոսանուտ, հեղուկ, վազուկ, վազող, գնայուն, ծորելի, ծորան։

Текýщій ած. ընթացիկ, ներկայ։ — счётъ — ընթացիկ հաշիւ (դրամատանց մէջ)։

Телегрáма գ. ի. հեռագրալուր, հեռագիր։

Телеграфúровать բ. ն. հեռագրել։

Телеграфúческій ած. հեռագրական։

Телегрáфія գ. ի. հեռագրատուն։

Телегрáфъ գ. ա. հեռագրական գործիք, հեռագիր։ — бýквенный — տպող։

Телёнокъ, —ночекъ գ. ա. հորթ, կովի որթ։

Тéлепень գ. ա. հաստլիկ, գնդլիկ (երեխայ)։

Телескопúческій ած. հեռադիտակական։

Телескóпъ գ. ա. հեռադիտակ։ — діоптрúческій — բեկման. հ.։ — катоптрúческій — ցոլացման. հ.։

Телéцъ գ. ա. երինջ, զուարակ, եզն, ցուլ ‖ Ցուլ (կենդանակերպ աստղ)։

Телúться, о— բ. ա. հորթ ծնել, ծնել (կով)։

Телúца, тёлка գ. ի. երինջ։

Теллýрій գ. ա. երկրացոյց (գործիք)։

Тёлочка, —лýшка տ. Телúца.

Тéльный ած. —ная корóва — հորթ ունեցող կով։

Телѣ́га գ. ի. կառասայլ։

Телѣ́жка գ. ի. սայլակ։

Телѣ́жникъ գ. ա. սայլ շինող։

Телѣ́жный ած. կառասայլի։

Тéля գ. ի. որթ, հորթ։

Теля́тина գ. ի. որթի միս, հորթի միս։

Теля́тникъ գ. ա. որթանոց, հորթանոց ‖ հորթի միս ծախող։

Теля́чій ած. որթի, հորթի։ —чьяногá — նուկիկ, օձաղանակ. բ.։

Тéма գ. ի. դրութիւն, առաջարկութիւն ‖ ‖ նիւթ (շարադրութեան եւայլն), բնաբան (ճառի, քարոզի եւայլն) ‖ բուն և գլխաւոր եղանակ (Երգի, նուագի)։

Тембръ գ. ա. ձայնի տեսակ, ձայնի գոյն։

Тембýль գ. ա. թմբուլ, ակնալու պղպեղ. բ.։

Темля́къ գ. ա. սուսերափունջ (սրի փունջ)։

Темля́чный ած. սուսերափունջի։

Тёмненькій տ. Тёмный.

Томнёхонькій, —хонекъ ած. խիստ մութ, շատ մութ։

Темнúть տ. Потемня́ть.

Темнúца գ. ի. բանտ, արգելանոց, արգելարան, արգելատուն։

Темнúчный ած. բանտային ‖ բանտի։

Тёмно, темнó մ. և բ. մութ, խաւար ‖ ‖ մութ է։

Темнобагрóвый ած. մուգ ծիրանի։

Темнобýрій ած. մուգ մոխրագոյն։

Темновáтый ած. փոքր ինչ խաւար, փոքր ինչ մուգ։

Темноволóсый ած. թխամազ, թխահեր, սեւ մազերով։ — жéлтый — մուգ դեղին։ — крáсный — մուգ կարմիր։ — русый — մուգ շէկ։ — сúный — մուգ կապոյտ։ — сѣ́рый — մուգ մոխրագոյն։

Темнóкожій ած. սեւամորթ, թխամորթ։

Тёмность գ. ի. մուգութիւն, մուգ լինելը ‖ մթութիւն։

Темнотá գ. ի. մթութիւն խաւար, աչքամուղջ ‖ մուգութիւն, մուգ լինելը։

Темноцвѣ́тный ած. մուգ, մուգ գոյնով։

Тёмный ած. մութ, խաւար, մթին, մռայլ, թուխ, մթագին, խաւարամած, աղօտ, աղօտերեւակ, խաւարածածուկ ‖ ‖ խրթին, մութ, անհասկանալի։

Темнѣ́ть, по— բ. չ. մթնանալ, մթնել. մութը կոխել ‖ մուգանալ, թխանալ։

Темнѣ́ться բ. ա. հազիւ երեւալ հեռուից։

Темперáментъ գ. ա. կազմուածք ‖ բը-

նութիւն, բնաւորութիւն։
Температу́ра գ. ի. բարեխառնութիւն։
Те́мпо գ. չ. ամանակ (երաժշ.)։
Те́мя գ. չ. գագաթ, կատար։
Темя́нный ած. գագաթի։ —нная кость —գագաթի ոսկր։
Те́мячко տ. Те́мя.
Темя́шиться բ. ա. ներկայանալ, իրան ցոյց տալ, իրան լսել տալ։
Тена́лъ գ. ի. բերդի ամբարտակներ՝ հրցանաձգութեան համար յարմարեցրած։
Тенденціо́зный ած. որոշեալ ուղղութիւն ունեցող, նպատակաւոր (գրուածք)։
Тенде́нція գ. ի. ուղղութիւն, ձգտում, միտում։
Те́ндеръ գ. ա. միակայմ նաւ || — паровóзный—ածխակառք, հետակառք (ուր դրվում է ածուխ և ջուր՝ շոգեկառքի համար)։
Тенета́ գ. ի. թել։
Тенети́ть բ. ն. ցանցով բռնել, ցանցով որսալ։
Тене́тникъ գ. ա. խաչանիշ սարդ։
Тенётный ած. ցանցի, վարմի։
Тене́то, тенетó գ. չ. ցանց, արագաղ, վարմ։
Тене́тчикъ գ. ա. ցանց սարքող (նապաստակ և այլն որսալու համար)։
Тенори́стъ գ. ա. վերնաբամբ երգիչ։
Тенори́стый, тенóрный ած. վերնաբամբ երգչի վերաբերեալ։
Тенóръ գ. ա. վերնաբամբ (ձայն) || վերնաբամբ երգիչ։
Тентъ գ. ա. նաւի ծածկոց։
Теогóнія գ. ի. աստուածածնութիւն, պատմութիւն ծագման դից։
Теодоли́тъ գ. ա. անկիւնաչափ գործիք (աստղաբաշխական և այլն)։
Теократи́ческій ած. աստուածապետական։
Теокра́тія գ. ի. աստուածապետութիւն։
Теолóгія գ. ի. աստուածաբանութիւն։
Теóлогъ գ. ա. աստուածաբան։
Теоре́ма գ. ի. առաջարկութիւն, տեօրեմ (երկրաչ.)։ — Пиѳагóрова—Պիւթագորեան առաջարկութիւն։
Теоре́тикъ գ. ա. տեսագէտ, տեսականագէտ, տեսական գիտութիւն ունեցող, տեսական գիտութեամբ պարապող։
Теорети́чески մ. տեսականօրէն, տեսականաբար։
Теорети́ческій ած. տեսական, իմացական։
Теóрія գ. ի. տեսութիւն, տեսականութիւն։ — истече́нія—բխման կամ արտահոսման տ.։ — А́мпера—Ամպէրեան տ.։ — волнообра́знаго движе́нія—ալէկան շարժման տ.։ — кача́нія—Ճօճման տ.։ — колеба́нія—ծածանման տ.։ — вѣроя́тности—հաւանականութեան տ.։ — чиселъ—թուոց տեսութիւն։ — смѣше́нія—խառնուրդի կանոն։
Тепе́решній ած. այժմեան, ներկայ ժամանակի։
Тепе́рь մ. այժմ, արդ։
Тёпленькій տ. Тёплый.
Тепле́нько մ. և բ. բաւականին տաք || բաւականին տաք է։
Теплёхонекъ, —лёшенекъ ած. նոր տաքացած, շատ սակաւ տաքացած։
Те́плить, за— բ. ն. վառել || հալել։ —ся բ. ա. վառուել (կանթեղ և այլն)։
Тепли́ца գ. ի. ջերմասենեակ, ջերմանոց։
Темпли́цы գ. ի. յգ. ջերմուկ։
Тепли́чка տ. Тепли́ца.
Тепли́чный ած. ջերմասենեակի, ջերմանոցի։
Тепло́ գ. չ. ջերմութիւն, տաքութիւն։
Тепло́ մ. և բ. ջերմ, տաք || տաք է։
Теплова́тость գ. ի. մեղմ ջերմութիւն, գոլութիւն։

Тепловáтый ած. ջերմախառն, ջերմագոյ, տաքոտ։

Теплодвúгатель գ. ա. ջերմաշարժ, բոցակիզիչ։

Теплоéмкость գ. ի. ջերմութիւն կլանելու ընդունակութիւն։

Теплокрóвный ած. տաքարիւն։

Тепломѣ́рный ած. ջերմաչափական։

Тепломѣ́ръ գ. ա. ջերմաքանակաչափ։

Теплопроводúмость գ. ի. հաղորդականութիւն ջերմութեան։

Теплопровóдный ած. ջերմանցոյց, ջերմաբաշխ։

Теплорóдный ած. ջերմական։

Теплопрозрáчный ած. ջերմանցիկ։

Теплорóдъ գ. ա. ջերմածին, ջերմութիւն։ — **лучúстый**—ճառագայթող ջ.։ — **скры́тый**—ծածկեալ ջ.։

Теплотá գ. ի. ջերմութիւն, տաքութիւն։ — **удѣ́льная**—տեսակարար ջ.

Теплотвóрный տ. **Теплорóдный.**

Теплýга գ. ի. տաք սենեակ || տաք հանդերձ, տաք շոր։

Тёплый ած. տաք, ջերմ, ջերմագոյ || || ջերմեռանդ, սիրալիր։ —**лая водá** ջերմաջուր, տաք ջուր, գաղջ ջուր։

Теплы́нь գ. ի. խիստ տաքութիւն, հրատապութիւն։

Теплѣ́ть, по— բ. չ. տաքանալ։

Терапéвтика գ. ի. դարմանագիտութիւն, վիրաբանութիւն։

Терапевтúческій ած. տածողական, դարմանագիտական, հիւանդատածական։

Терáпія տ. **Терапéвтика.**

Терáса, —расъ գ. բարձրաւանդակ ճեմելիք, դարատափ || պատշգամբ (ներքին յարկի), երեսբաց || տամալի, տանեստան, հարթ տանիք։

Терáсовый ած. դարատափի || պատշգամբի || տանեստանի։

Тератолóгія գ. ի. ճիւաղաբանութիւն (ախտաբանութեան մի մասը)։

Тéрбій գ. ա. տերբիոն (քիմ. մարմին)։

Теребúть բ. ն. գզել, գզգզել, ձգձգել, փետտել։ —**ся** բ. ա. գզգզուել, փետտուել։

Тереблéніе գ. չ. գզելը, գզգզելը, ձըգձգելը, փետտելը։

Тереблённый, —лёный ած. գզգզուած, փետտուած։

Теребнúтъ գ. ա. բւեկնի ծառ։

Тередóрить բ. ն. տալել։

Тередóрщикъ գ. ա. տալող։

Тéремъ, —мóкъ գ. ա. վերնատուն։

Тéрень գ. ա. վայրի ղօղնոջ. բ.։

Терéть, тирáть բ. ն. սրբել, մաքրել, շփել, տրորել, քսել, քերել, փշրել։ —**ся** բ. ա. քերուել, քսուել, տրորուել։

Терзáніе գ. չ. պատռտելը, կտոր-կտոր անելը, տանջելը։

Тéрзанный ած. պատառուած, գիշատած։

Терзáтель, —льница գ. պատառող, պատռտող, տանջող։

Терзáть բ. ն. պատառել, պատառոտել, պատռտել, կտոր-կտոր անել, գիշատել || տանջել, չարչարել։ —**ся** բ. ա. պատառտուել, գիշատուել։

Теріáкъ գ. ա. թերաքի (ափիոն ընդունող)։

Тёрка գ. ի. քերիչ || յղկիչ, մալա։

Терминологúческій ած. անուանական ցուցակի։

Терминолóгія գ. ի. անուանական ցուցակ || եզրաբանութիւն։

Тéрминъ գ. ա. բառ, անուն, խօսք || || ժամանակակէտ։

Термúтъ գ. ա. աշխարհաւէր (միջատ)։

Термометрúческій ած. ջերմաչափական։

Термомéтръ գ. ա. ջերմաչափ (գործիք)։

Термомультипликáторъ գ. ա. ջերմաբազմապատկիչ (գործիք)։

Термоскóпъ գ. ա. ջերմացոյց (գործիք)։

Термоэлектрúческій ած. ջերմելեկտրական։

Термоэлектри́чество գ. չ. ջերմելեկտրութիւն, ջերմելեկտրականութիւն։
Терни́стый ած. փշոտ, փշալից։
Те́рніе գ. չ. փուշ, տատասկ։
Тернови́ще գ. չ. փշոտ տեղ, փշանոց։
Терно́вка գ. ի. օշարակ փշենուց շինուած։
Терно́вникъ գ. ա. փուշ, փշաբեր թուփ, փշենի։
Терно́вый ած. փշեայ, փշալից, փշէ ‖ փշաբեր, փշայեղց։ — кустъ—մորենի. բ.։ —вая я́года—մամուխ (պտուղ)։
Тёрнъ գ. ա. փուշ, փշաբեր, փշենի (թուփ)։
Тёрочка տ. Тёрка.
Тёрочный ած. քերիչի։
Терпенти́новый ած. բևեկնի։
Терпенти́нъ գ. ա. բևեկն, բևեկնի խէժ։
Терпи́мость գ. ի. համբերողութիւն, տանողութիւն, թոյլատուութիւն, զիջողութիւն։
Терпи́мый ած. տանելի, համբերելի, թոյլատրելի։
Те́рпкій ած. փոթոթահամ, տտիպ, թըթու, կծու։
Те́рпкость գ. ի. թթութիւն, տտիպութիւն, կծւութիւն։
Те́рпнуть, о— բ. չ. թմրել։
Терпу́гъ, —пужёкъ գ. ա. քերիչ, խարտիչ, գերբուկ։
Терпу́жный ած. քերիչի, խարտոցի։
Терпѣли́во մ. համբերութեամբ։
Терпѣли́вость գ. ի. համբերատարութիւն։
Терпѣли́вый ած. համբերող, համբերատար, տոկուն, ներող, զիջանող։
Терпѣ́ніе գ. չ. համբերութիւն։
Терпѣ́ть բ. ն. համբերել, հանդուրժել, տանել, կրել. դիմանալ, չարչարուել։
Терра́са, терра́съ տ. Тера́са.
Террори́змъ գ. ա. ահաբեկութիւն։
Террори́стъ գ. ա. ահաբեկեան արհաւիրք տարածող։
Терро́ръ գ. ա. ահ, զարհուրանք, սարսափ, արհաւիրք։
Террито́рія գ. ի. երկիր, սահման (տէրութեան)։
Тёртый ած. մանրուած, տրորուած։ — кала́чъ—բազմափորձ մարդ։
Терце́тъ գ. ա. եռաձայն (երգ)։
Те́рція գ. ի. երրորդ ձայն (երգաձայների)։ — мажо́ръ—մեծագոյն։ — мино́ръ—փոքրագոյն։
Тёрщикъ գ. ա. ներկ խառնող, ներկ սղկող, ներկ քսող ‖ քսայող, նաթր։
Теря́ніе գ. չ. կորցնելը։
Теря́ть, по— բ. ն. կորցնել։ —ся բ. մ. կորցուել, կորսուել, կորել։
Теса́къ գ. ա. վաղակ, խըշտ, կարճ սուր։
Теса́ніе գ. չ. տաշելը, հարթելը։
Тёсанный ած. տաշուած, կոփածոյ։
Теса́рь գ. ա. քարտաշ։
Теса́ть, тёсывать բ. ն. տաշել, հարթել։ —ся բ. մ. տաշուել։
Тесачёкъ տ. Теса́къ.
Теса́чный ած. վաղակի, սուրի, խըշտի։
Тесёмка, —мочка գ. ի. երիզ, ժապաւէն, չէրիտ։
Тесёмочникъ գ. ա. երիզագործ, չէրիտ գործող։
Тесёмочный ած. երիզի, չէրիտի։
Тесёмчатый ած. երիզանման, երիզաձև։
Тёска տ. Теса́ніе и Тёзка.
Теслоно́съ գ. ա. բահակտուց սագ. թ.։
Тесни́ца, —ни́чка գ. ի. նուրբ տախտակ։
Тесни́чный ած. տախտակի։
Тесо́вый ած. տախտակի յարմար, տաշուող։
Теста́ментъ գ. ա. կտակ։
Тесть, —тюшко գ. ա. աներ։
Тёсъ գ. ա. բարակ տախտակ։
Тёсьма́ գ. ի. երիզ, չէրիտ։
Тесмя́ный ած. երիզէ, չէրիտէ։
Тетереви́ный, —вій ած. փայտամորիկի։

Те́теревъ գ. ա. անտառի հաւ, փայտամորիկ. թ. ‖ — глухо́й—խուլ. թ. — коса́чъ—մեծ մորիկ։
Тете́рый ած. փայտամորիկի։
Тете́рька, тете́рья գ. է. էգ փայտամորիկ։
Тетёха գ. է. գէր կին, մարմնեղ կին։
Тетива́ գ. է. լար, հաստ աղէք։
Тётка, —тенька գ. է. հօրաքոյր, մօրաքոյր։
Тетра́дь, —дка, —дочка գ. է. տետր, տետրակ։
Тетраэ̀дръ գ. ա. քառերես (երկրաչ. մարմին)։
Тётушка տ. Тётка.
Те́трархъ գ. ա. չորրորդապետ։
Тетра́рхія գ. է. չորրորդապետութիւն։
Те́хника գ. է. արուեստ, արուեստագիտութիւն։
Техни́ческій ած. արուեստագիտական ‖ ‖ արուեստի։
Те́хникъ գ. ա. արուեստագէտ։
Технологи́ческій ած. բազմարուեստից։ — институ́тъ—բազմարուեստից ճեմարան։
Техноло́гія գ. է. արհեստագիտութիւն։
Те́ча գ. է. հոսանք ‖ գաղթականութիւն, չու (կենդանիների)։
Тече́ніе գ. չ. հոսում, հոսանք, ընթացք, գնացք, վազուածք ‖ շարունակութիւն։
Те́чка գ. է. հոսանք ‖ ջեռումն (եղջերուների ևայլն), կաղուցք, բորբոքում։
Течь բ. չ. հոսել, ծորել, վազել, ընթանալ, անցնել, երթալ։
Течь, те́ча գ. է. հոսանք, կաթելը։ Въ караблѣ́ откры́лась течь—նաւը ծակուեց, նաւի մէջ սկսեց ջուր մտնել։ — въ кро́влѣ—առաստաղից կաթելը։
Тёша, тёшка գ. է. ղօշ, ղուրզէլ (ձուկ)։
Тёща գ. է. զոքանչ։
Ти́брить, по— բ. ն. խորամանկութեամբ գողանալ, նենգել, հնարքով փախցնել։
Ти́гель գ. ա. հալոց։
Ти́гельный ած. հալոցի։
Тигреко́тъ տ. Тигроко́тъ.
Тигрёнокъ գ. ա. վագրի ձագ։
Ти́грикъ գ. ա. փոքր վագր։
Ти́грица գ. է. էգ վագր։
Ти́гровый ած. վագրի։
Тигроко́тъ գ. ա. վագերակատու, վագերակուզ. կ.։
Тигръ գ. ա. վագր. կ.։
Тиза́на գ. է. բուսաջուր։
Ти́кать բ. ն. քոթքոթացնել, թխկթխկացնել (ծառկտուտ թռչուն)։
Ти́ковый ած. տիքի։
Тикъ գ. ա. տիք (հաստ կտաւ, քաթան)։
Ти́мбра գ. է. կորդիւն, ծոթորուն, ծէթրոն, ծոթրին. բ.։
Тиміа́нный ած. ծոթրինի, ուրցի։
Тиміа́нъ գ. ա. ծոթրին, ծէթրոն, ուրց, թիւմ. բ.։
Ти́моновый ած. չամանի ‖ չամանած։
Ти́монъ գ. ա. չաման. բ.։
Тимпа́нный ած. թմբուկի ‖ թմբկաթաղանթի ‖ եռանկիւն՝ շինութեան ճակատին։
Тимпа́нъ գ. ա. թմբուկ ‖ թմբկաթաղանթ ‖ եռանկիւն ճակատ շինութիւնների։
Тимья́нъ տ. Тиміа́нъ.
Ти́на գ. է. տիղմ, տիղ, սիլ։
Ти́новѣть բ. չ. տղոտել, տիղմ դառնալ։
Ти́нистый ած. տղմուտ, տղմոտ, տղոտ։
Тинкту́ра գ. է. գունաւոր լուծուածք, երփնաւէր, ներկ, գոյն, երանգ, ներկուած։
Ти́нный ած. տղմի, տղի։
Тинова́тый ած. փոքր ինչ տղմոտ, փոքր ինչ տղոտ։
Тинъ գ. ա. սպատաղիճ. բ.։
Ти́пикъ գ. ա. արարողութեան տետր, մաշտոց։

Типи́ческій ած. յատկանիշ։

Ти́пнуть բ. չ. կմմըթել, կմըշտել։

Типографи́ческій ած. տպագրական:

Типогра́фія գ. ի. տպարան։

Типогра́фскій ած. տպարանական || տըպարանի:

Типогра́фщикъ գ. ա. տպող, տպարանատէր։

Типогра́фщичій ած. տպագրողի, տըպարանատիրոջ։

Типогра́фъ տ. **Типогра́фщикъ.**

Типу́нъ գ. ա. ուռուցք, ուռոյց (թռչունների լեզուի ծայրի վրայ)։

Типу́нѣть, о— բ. չ. ուռուցք ունենալ, վէրք ունենալ։

Типъ գ. ա. տիպ, նախատիպ || գեղձի. բ.։

Тира́да գ. ի. շարք, հատուած (խօսքերի)։

Тира́жъ գ. ա. թուահանութիւն || վիճակահանութիւն, վիճակախաղութիւն։

Тира́нить, ис— բ. ն. չարչարել, նեղել, տանջել։

Тира́нія գ. ի. բռնակալութիւն || բըռնապետութիւն։

Тира́нка գ. ի. բռնակալուհի || բռնապետուհի։

Тиранни́ческій ած. բռնակալական, բըռնապետական։

Тира́нски մ. բռնակալութեամբ, անողորմ կերպով։

Тира́нскій ած. բռնաւորական, անողորմ, անագորոյն։

Тира́нство գ. չ. բռնութիւն, բռնակալութիւն, անգթութիւն։

Тира́нствованіе գ. չ. բռնութիւն անելը, բռնակալութիւն անելը, անգթութիւն անելը։

Тира́нствовать բ. չ. բռնութիւն անել, բռնակալութիւն անել, անգթութիւն գործել։

Тира́нъ գ. ա. բռնաւոր, բռնակալ, անգութ, անագորոյն (մարդ)։

Тира́ть տ. **Тере́ть.**

Тире́ գ. չ. գիծ (—)։

Ти́ровать բ. ն. կպրել, կպրով ծեփել (նաւ)։

Тиръ գ. ա. կուպր։

Ти́сканіе գ. չ. սեղմելը, ճնշելը։

Ти́сканный ած. սղմուած, ճնշուած։

Ти́скать բ. ն. սեղմել, ճնշել։ **—ся** բ. ա. սղմուել, ճնշուել։

Ти́скать, ти́снуть բ. ն. տպել, դրոշմել (գիրք)։

Тиски́ գ. ա. յգ. գելարան, մամուլ, ճընշիչ, մեանկեան։

Тиско́мъ մ. **наби́тъ**—բերնէ բերան, լիքը լցուած։

Тисне́ніе գ. չ. սեղմելը, տպելը, տիպ։

Тисни́ть, —нуть բ. ն. տպել, դրոշմել։

Ти́снуть տ. **Ти́скать.**

Ти́совый ած. կարմրածառի, գեղձ ծառի։ **—вое де́рево**—սմիղակ, գեղձ, կարմրածառ. (ծառ)։

Тисо́чки տ. **Тиски́.**

Тисъ գ. ա. կարմրածառ, գեղձ, սմիղակ, ծառ միշտադալար. բ.։

Тита́новый ած. տիտանէ || տիտանի։

Тита́нъ գ. ա. տիտան (մետ.)։

Ти́течка գ. ի. ծծիկ, ծիծ, ստինք։

Ти́течный ած. ծծի։

Ти́тла գ. ի. **—ло** գ. չ. տիտղոս, պատուանուն։

Ти́тло գ. չ. պատիւ (նշան՝ կրճատուած բառերի վրայ)։

Титулова́ніе գ. չ. տիտղոսը յիշելը, պատուանունը տալը։

Титулова́ть բ. ն. տիտղոսը յիշել, պատուանունը տալ։

Ти́тулъ գ. ա. տիտղոս, պատուանուն, մակագիր։

Титу́льный ած. տիտղոսի, պատուանունի։

Титуля́рникъ գ. ա. տիտղոսագիրք (վեհապետների)։

Титуля́рный ած. տիտղոս ունեցող, տիտղոսի։

Ти́тька գ. ի. ստինք, ծիծ։

Тифо́зный ած. ժանտատենդային || ժանտատենդի։ —**ная горя́чка**—ժանտատենդ, չարչերմ։

Тифо́нъ գ. ա. թարթառ, տիփոն։

Ти́фусъ, тифъ գ. ա. ժանտատենդ։

Ти́хій ած. հանդարտ, հանդարտիկ, հանդարտաւէտ || հեզ, մեղմ || խաղաղ, ցածր, կամաց, յամր, ծանրաշարժ։

Ти́хнуть բ. չ. հանդարտել, ձէնը կտրել, լռել։

Ти́хо մ. հանդարտութեամբ, մեղմիկ, կամաց, ցածր, կամացուկ, առանց աղմուկի, խաղաղիկ, հեզիկ։

Тихомо́лкомъ մ. լռելեայն, ծածուկ կերպով, գաղտնագողի։

Тихонра́віе գ. չ. հանդարտաբարոյութիւն։

Тихонра́вный ած. հանդարտաբարոյ, հեզահամբոյր, հեզամիտ։

Ти́хонькій տ. **Ти́хій.**

Тихо́нько, по—ку մ. շատ կամաց, խիստ զգուշութեամբ, հանդարտիկ, մեղմիկ։

Ти́хость գ. ի. հանդարտութիւն։

Тихохо́дъ գ. ա. յամրուկ, յամրագնաց. կ.։

Тихо́хонько մ. խիստ կամացուկ։

Ти́ше մ. աւելի հանդարտ, աւելի կամաց։

Тиши́на գ. ի. հանդարտութիւն, խաղաղութիւն, անդորրութիւն։

Тиши́ть բ. ն. հանդարտացնել, խաղաղացնել։

Тишко́мъ տ. **Тихо́нько.**

Тiа́ра գ. ի. խոյր, թագ || երեքկարգեան թագ (Հռովմայ պապի)։

Тка́льный ած. հիւսելու ծառայող, գործող, հիւսող։

Тка́льня գ. ի. ոստայնանկութեան տեղ, ջուլհակի գործարան։

Ткани́на տ. **Ткань.**

Тка́ніе գ. չ. գործելը, հիւսելը։

Тка́ный ած. գործուած։

Ткань գ. ի. անկուած, գործուած, հիւսուածք, հիւսկէն։ — **соедини́тельная**—միաւորիչ անկուած։ — **сѣ́тчатая**—ցանցակերպ հիւսուած։

Тканьё գ. չ. հիւսուած || վիքէ (մի տեսակ կտաւ)։

Тканьёвый ած. վիքէից կարուած || վիքէի։

Тка́тель գ. ա. գործող, ոստայնանկ, ջուլհակ։

Ткать բ. ն. գործել, հիւսել։ —**ся** բ. ա. գործուել։

Тка́цкая տ. **Тка́льня.**

Тка́цкій ած. գործելու, ոստայնանկութեան։ — **ста́нокъ**—ստէծ, ջուլհակի դազգեահ։ — **челно́къ**—կկոց, մակուկ։

Тка́чество գ. չ. ոստայնանկութիւն, ջուլհակութիւն։

Ткачъ, —чи́ха գ. գործող, ոստայնանկ, ջուլհակ։

Ткнуть տ. **Ты́кать.**

Тлетво́рный ած. վարակիչ, ապականիչ, մահառիթ, մահաբեր։

Тли́тельный ած. նեխիչ, եղծանող, քայքայիչ, ապականիչ։

Тлить, ис— բ. ն. նեխել, եղծանել, ապականել || սպառել։ —**ся** բ. ա. սպառուել, այրուել առանց բոցի։

Тло գ. չ. տակը, հիմքը։ **Изба́ до тла сгорѣ́ла**—խրճիթը մինչ հիմքը կամ բոլորովին այրուեց։

Тлѣ́ніе գ. չ. ապականութիւն, եղծութիւն || առանց բոցի վառուելը, գոլխրելը։

Тлѣ́нность գ. ի. ապականացու լինելը, կորստական լինելը։

Тлѣ́нный ած. ապականացու, կորստական։

Тлѣнь գ. ա. նեխ, փտուածք, մոխիր || || ապականացու նիւթ։

Тлѣ́ть բ. չ. նեխել, փտել, ապականուել, առանց բոցի վառուել։ —**ся**

բ. ա. ծածուկ վառուել։

Тля գ. ի. ապականութիւն, նեխ || ուտիճ, ափիս (միջատ)։

Тма գ. ի. խաւար, մութ, մթութիւն, աղջամուղջ || անթիւ բազմութիւն || || բիւր։

Тми́нный ած. քիմոնէ || քիմոնի, չամանի։

Тминъ գ. ա. քիմոն, չաման, շոմին. բ.։ — **кандíйскій**—հացադեղ. բ.։ — **полево́й**—հայ չաման, Ճապուռ. բ.։

Тмить բ. ն. մթնացնել, խաւարացնել։ —**ся** բ. ա. մթնել, խաւարել։

Тмочи́сленный ած. անթիւ, անհամար։

Тму́щій ած. **Тма тму́щая**—անթիւ անհամար բազմութիւն, բիւրք բիւրոց։

То̀ չ. ուրեմն, ապա, մէկ այս մէկ այն, երբեմն։

Тобо́лецъ գ. ա. հացի պարկ, շալակ։

Това́ришко գ. ա. անպիտան կամ վատ ապրանք։

Това́рищески մ. **по—** ընկերաբար։

Това́рищескій ած. ընկերական։

Това́рищественный ած. ընկերութեան վերաբերեալ։

Това́рищество գ. չ. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն։

Това́рищъ գ. ա. ընկեր, ընկերակից || || պաշտօնակից, օգնական || արուեստակից || հաւասարակից։

Това́рный ած. ապրանքի։

Товаровѣ́деніе գ. չ. ապրանք ճանաչելը, վաճառագիտութիւն։

Това́ръ գ. ա. ապրանք, վաճառք || — **сапо́жный**—կաշի։

То́га գ. ի. վերարկու (հին հռոմ.)։

Тогда́ մ. այն ժամանակ, յայնժամ։

Тогда́шный ած. այն ժամանակի, այն ժամանակուայ։

Тогусту́нъ գ. ա. այծատերև Կովկասեան (թուփ)։

То есть մ. այսինքն, այն է։

Тождеиме́нный ած. համանուն, նոյնանուն։

Тождесло́віе գ. չ. նոյնաբանութիւն։

Тождесло́вный ած. նոյնաբանական։

Тождесло́въ գ. ա. նոյնաբան։

Тожде́ственно մ. համանման, նոյնանման։

То́ждественный ած. համանման, նոյնօրինակ, նոյնատեսակ, նոյնանման, նոյնակերպ || համիմաստ։

То́ждество, то́жество գ. չ. համանըմանութիւն, նոյնութիւն, ինքնութիւն, յատկանշնութիւն։

То́же մ. նոյնպէս, միևնոյն։

Тожъ մ. նոյն։

Тока́рная տ. **Тока́рня.**

Тока́рничать բ. չ. Ճախարակել, Ճախարակի օգնութեամբ շինել։

Тока́рный ած. Ճախարակուած || Ճախարակագործութեան վերաբերեալ։ — **ста́нокъ**—դուրգն, չարխ։

Тока́рня գ. ի. արհեստանոց Ճախարակագործութեան։

Тока́рскій ած. Ճախարակագործի || Ճախարակով շինուած։

Тока́рство գ. չ. Ճախարակագործութիւն, խառատութիւն։

Тока́рь գ. ա. Ճախարակագործ, Ճախարագործ, խառատ։

Токма́рь, —ма́чъ, —рикъ, —чикъ գ. ա. Եկեղեցու թակ, թոխմախ։

То́кмо մ. միայն, միայն թէ։

Токова́ть բ. չ. կանչել (աքաղաղ)։

Токсикографи́ческій ած. թունագրական։

Токсикогра́фія գ. ի. թունագրութիւն։

Токсикологи́ческій ած. թունաբանական։

Токсиколо́гія գ. ի. թունաբանութիւն։

Токъ գ. ա. վտակ, աղբիւր || բղխելը, հոսանք || կալ || կոս (կանանց գլխադիր զարդ)։ — **гальвани́ческій**, —

электрическій—գալվանական կամ ելեկտրական հոսանք։ — гидроэлектрическій—ջրելեկտրական հ.։ — индуктивный—ներածական հ.։ — индуктирующій—ներածող հ.։ — — постоянный—կայուն հ.։ — термоэлектрическій—ջերմելեկտրական հ.։ — экстренный—պատահական հ.։ — восходящій—վերելակ հ.։ — нисходящій—վայրէջ հ.։

Толико մ. այնքան։

Толканіе գ. չ. դրդելը, քշելը, մղելը, հրելը։

Толкать, —кнуть բ. ն. դրդել, քշել, մղել, խթել, հրել, զարնել, ծեծել։ —ся բ. ա. դիպչել, հրուել, մղուել։

Толкачъ, —чикъ գ. ա. սանտխտոր, թակ, թոխմախ ‖ ալեբաստր քերող։

Толкнуть տ. Толкать.

Толкованіе գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն, վերլուծութիւն։

Толкованный ած. բացատրուած, մեկնուած ‖ ասուած։

Толкователь, —льница գ. մեկնող, մեկնիչ, մեկնաբան, բացատրող, վերծանող։

Толковательный ած. բացատրական, մեկնաբանական։

Толковать բ. ն. մեկնել, բացատրել, պարզաբանել, հասկացնել ‖ ասել։ —ся բ. ա. բացատրուել, մեկնուել ‖ ասուել։

Толковито մ. խելացի, իմաստալից կերպով, հասկանալի կերպով։

Толковитость գ. ի. հասկացողութիւն, խելամտութիւն, յաջողակութիւն։

Толковитный ած. հասկացող, խելամուտ, խելացի, կորովամիտ։

Толковникъ գ. ա. թարգմանիչ, մեկնիչ, մեկնաբան։

Толково մ. հասկանալի կերպով, պարզօրէն, խելացի կերպով, իմաստութեամբ։

Толковый ած. խելացի, իմաստուն, խելամուտ ‖ բացատրական, մեկնողական, վերլուծական։

Толкотня գ. ի. խռնուելը, դրդելը, հրելը, իրարանցում։

Толкунъ գ. ա. հրող, դրդող ‖ կորութիւն, ծռութիւն (թոնրի) ‖ թակ, թոխմախ։

Толкучій ած. — рынокъ—հին շորեր ծախելու տեղ, հնավաճառատուն։

Толкучка գ. ի. (Толейная мельница) դինկ։

Толкушка գ. ի. թակ, թոխմախ։

Толкъ գ. ա. իմաստ, միտք ‖ վարդապետութիւն, հերձուած, աղանդ ‖ լուր, ձայն, աղմուկ։

Толмаческій ած. թարգմանի։

Толмачить բ. ն. թարգմանել ‖ մեկնել, բացատրել։

Толмачъ գ. ա. թարգման, թարգմանիչ։

Толокно գ. չ. փոխինդ (գարէ ալիւրից)։

Толокнянка գ. ի. մաթուզ, մաթզի (թուփ)։

Толокняный, —конный ած. փոխինդի։

Толочить բ. ն. կոխկրտել, ոտնակոխ անել (խոտը)։

Толочь բ. ն. լոսել, ծեծել, մանրել, սղկել։ —ся բ. ա. մանրուել, սղկուել։

Толпа գ. ի. ամբոխ, խուժան, խաժամուժ, խումբ, գումարտակ, ամբոխակոյտ, երամ։

Толпиться բ. ա. խմբուել, հաւաքուել, կուտուել։

Тольстенькій տ. Толстый.

Толсто մ. հաստ, ստուար։

Толстобрюхій ած. հաստափոր, աղքնդեր, թանձրափոր։

Толстоватый տ. Толстый.

Толстоголовка, —головъ գ. գլխան. ձ.։

Толстогу́бый ած. հաստաշուրթն, հաստապրունգ, պռկոշ։
Толстоко́жій ած. կարծրաթաղանթ, հաստամորթ, հաստակաշի, հաստակեղև։ —жія живо́тныя—հաստամորթ կենդանիք։
Толстокры́лый ած. թանձրաթև (թռչուն)։
Толстоли́стникъ գ. ա. թանձրատերև բ.։
Толстоли́стный ած. թանձրատերև (բոյս)։
Толстоно́гій ած. հաստոտն, հաստ ոտք ունեցող։
Толстоно́ска գ. է. հաստակտուց. թ.։
Толстопу́зый տ. Толстобрю́хій.
Толстота́ գ. է. մեծութիւն, հաստութիւն, ստուարութիւն, թանձրութիւն։
Толстохво́стый ած. թանձրագի (անասուն)։
Толсточешу́йный ած. թանձրաթեփ (ձուկ)։
Толсту́ха, —ту́шка գ. է. գիրուկ կին, հաստլիկ կին։
То́лстый ած. հաստ, խոշոր, ստուար, գէր։
Толстѣ́ть հաստանալ, մեծանալ, ստուարանալ, գիրանալ։
Толстя́къ, —тячёкъ գ. ա. գէր և հաստլիկ մարդ։
То́лча գ. է. չորցած և մանրուած հաց։
Толче́йный ած. մանրելու, աղալու։
Толче́ніе գ. չ. մանրում, լոսելը, մանրելը, ծեծելը (հաւանգի մէջ)։
Толчёный ած. մանրուած, ծեծուած, փշրուած, լոսած, սղկուած։
Толчея́ գ. է. անկան, հաւանք || սանտխտոռն մեքենական։
Толчо́къ, —чёкъ գ. ա. հարուած, զարկ, դրդոց, հարում, հրոց։
То́лща գ. է. հաստութիւն || գիրութիւն։
То́лще մ. աւելի հաստ, աւելի խոշոր։

Толщина́ գ. է. հաստութիւն։
Толь մ. այնչափ, այնքան։
То́лько մ. միայն, լոկ, բայց, միայն, միայն թէ։
То́микъ գ. ա. հատորիկ, փոքրիկ հատոր։
Томи́тельный ած. տաժանելի, ձանձրալի, նեղացնող, բեզարացնող, յոգնեցնող։
Томи́ть բ. ն. նեղացնել, նեղել, ձանձրացնել, յոգնեցնել, չարչարել, ըկել։ —ся բ. ա. յոգնել, նեղանալ։
Томлённый ած. յոգնած, բեզարած։
Томи́ще գ. ա. մեծ հատոր։
Томле́ніе գ. չ. յոգնութիւն, թուլանալը, անձկութիւն։
То́мно մ. թոյլ կերպով, թուլակի։
То́мность գ. է. նուաղութիւն, թուլութիւն, անզօրութիւն, տկարութիւն։
То́мный ած. նուաղ, թոյլ, տկար, անզօր։
Томпа́ковый ած. ոսկեպղնձեայ, ոսկեպղնձէ || ոսկեպղնձի։
Томпа́къ գ. ա. ոսկեպղինձ, պղինձ ծըլխեայ։
Томъ գ. ա. հատոր։
Томѣ́ть, ис— բ. չ. նուաղել, թուլանալ։
То́ненькій տ. То́нкій.
Тоне́нько մ. շատ բարակ։
Тонёхонекъ ած. խիստ բարակ։
Тонёхонько մ. շատ բարակ, շատ նուրբ։
Тонёшенекъ տ. То́нкій.
Тонёшенько տ. Тонёхонько.
Тонзю́ръ գ. ա. կուլակ (կաթոլիկ կղօնաւորների)։
Тонизна́ գ. է. բարակութիւն, նրբութիւն։
То́ника գ. է. գլխաւոր ձայն եղանակի։
Тонина́ տ. Тонизна́.
Тони́ть, о— բ. ն. բարականալ, նրբանալ։
Тони́ческій ած. ձայնական || գլխաւոր ձայնին վերաբերեալ։
То́нкій ած. բարակ, նուրբ, թափանց-

անց || նրբաքննին, ընտրող, ջոկող, փափուկ, մեղմ, խորամանկ, խորամուխ, նրբաբան, նրբալեզու, նրբախօս, նրբահայեաց։

То́нко մ. նուրբ, բարակ || վարպետօրէն, խորամանկութեամբ, բարակ կերպով։

Тонкова́тый ած. փոքր ինչ բարակ։

Тонкоберни́стый ած. մանրահատիկ։

Тонкоко́жій, —ко́жистый ած. նրբամաշկ, բարակամաշկ, նրբակեղև։

Тонконо́сый ած. **—сыя пти́цы**—նրբակտուց թռչուններ։

Тонкору́нный ած. նրբագեղմ, բարակ բուրդ ունեցող։

То́нкость գ. ի. նրբութիւն, բարակութիւն || նրբամտութիւն, խորամանկութիւն։

Тонкоше́рстный տ. **Тонкору́нный.**

Тонкоше́я գ. չ. բարակավիզ, նրբապարանոց։

То́нна գ. ի. տակառաչափ (62,03 փութ ծանրութիւն ունեցող)։

Тонне́ль գ. ա. փապուղի, ստորուղի, գետնանցք, գետնափոր կամար, գետնափոր ճանապարհ։

Тону́ть բ. չ. խեղդուել, ընկղմել, սուզուել։

Тонча́вый ած. բարակ, չոր, լղար։

Тонча́ть տ. **Тонѣ́ть.**

Тончи́ть տ. **Тони́ть.**

Тонъ գ. ա. երգաձայն, ձայն, եղանակ || ուղղութիւն, վարմունք, վարմունքի ձև։

То́нька տ. **То́ня.**

Тонѣ́ть բ. չ. բարականալ, նրբանալ։

То́ня գ. ի. որսարան (ձկների)։

Топа́зовый ած. տպազիոնէ || տպազիոնի։

Топа́зъ գ. ա. տպազիոն (քար)։

То́паніе գ. չ. տոփելը, տոփիւն, դոփիւն։

То́пать, —пнуть բ. չ. տոփել, դոփել։

Топи́льный ած. վառելի, այրելի։

Топи́ть, ис—, рас— բ. ն. վառել || հալել։ **—ся** բ. ա. վառուել || հալուել։

Топи́ческій ած. տեղական, արտաքին **—ческое лѣка́рство**—տեղական դեղ, արտաքին դեղ։

То́пка գ. ի. վառելը, տաքացնելը || հալելը || վառարան, հնոց (վառարանի)։

То́пкій ած. տղմուտ, ցեխոտ, ճախճախուտ || վառուող։

То́пкость գ. ի. ճախճախուտ լինելը։

Topле́ніе գ. չ. տաքացնելը, վառելը || հալելը։

Топлёный, то́пленный ած. վառած || հալած։

То́пливо գ. չ. վառելիք, վառելու նիւթ։

То́плый ած. թրջուած, ջրի մէջ երկար մնացած։

Топлю́шка գ. ի. մշտական ջերմ սենեակ (փոքրիկ)։

Топляки́ գ. ա. յգ. ջրատար թրջած փայտեր։

То́пнуть տ. **Тону́ть и то́пать.**

Топографи́ческій ած. տեղագրական, տեղացուցական։

Топогра́фія գ. ի. տեղագրութիւն։

То́пографъ գ. ա. տեղագիր, երկրաչափ։

То́полевый ած. սօսի, կաղամախի։

То́поль, —ликъ գ. ա. սօսի, կաղամախ. բ.։ **— бѣ́лый**—սպիտակ կաղամախ։

То́польникъ գ. ա. սօսեաց անտառ։

Топо́рикъ գ. ա. փոքր կացին, կացնիկ։

Топори́шко գ. ա. անպէտք կացին։

Топори́ще գ. չ. մեծ կացին։

Топо́рникъ գ. ա. կացնի աման։

Топо́рный ած. կացնի || կոպիտ։

Топоро́къ գ. ա. փոքրիկ կացին։

Топо́рщить տ. **Топы́рить.**

Топо́ръ գ. ա. կացին, տապար։

Топотня́ գ. ի. ոտնատրոփ, տրոփիւն, տոփիւն, դոփիւն։

То́потъ գ. ա. ոտնատրոփ, դփրտոց, դըփրտում, դոփիւն, տրոփիւն, ոտնաձայն։

Тóпочный ած. վառելի, վառելու։

Топтáніе գ. չ. ոտնակոխութիւն, ոտնակոխ անելը, կոխկռտելը, տրորելը։

Тóптанный ած. ոտնակոխ արուած, կոխկռտած։

Топтáть բ. ն. ոտնակոխ անել, կոխկռտել։ **—ся** բ. ա. ոտնակոխ լինել։

Топы́рить բ. ն. ցռել, ուռեցնել։ **—ся** բ. ա. ցռուել։

Топь գ. ի. ճահիճ, ճախին, ճախճախուտ տեղ։

Тóрба գ. ի. տոպրակ, Թօրպա, երախաման, դարմանի տոպրակ։

Тóрбало գ. չ. մխոց ջրհանի։

Тóрбенный, —бовый ած. տոպրակի։

Тóрбетовый ած. վահանաձկան, վահանաձկի։

Тóрбетъ գ. ա. վահանաձուկ, լեզուաձուկ։

Торгáшество գ. չ. չարչիութիւն, փերեզակութիւն, մանրավաճառութիւն։

Торгáшъ գ. ա. չարչի, մանրավաճառ, փերեզակ։

Торговáніе գ. չ. սակարկութիւն, առուտուր անելը։

Торговáть բ. ն. վաճառականութիւն անել || սակարկութիւն անել։ **—ся** բ. ա. սակարկել, չանկայ ծեծել։

Торгóвецъ գ. ա. վաճառական։

Торгóвка գ. ի. վաճառական կին։

Торгóвля գ. ի. վաճառականութիւն || || առեւտուր, տուրեւառ, տուրեւառութիւն։ — **отпускнáя**—արտածում։ — **привезнáя**—ներածում։ — **свобóдная**—ազատ փոխանակութիւն (ապրանքների)։

Торгóвый ած. վաճառականական։

Торгъ գ. ա. սակարկութիւն, աճուրդ || || տօնավաճառ, վաճառատուն, վաճառանոց։

Торéадоръ գ. ա. ցլամարտ (մարդ)։

Торéніе գ. չ. կոխկռտելը, ճանապարհ բանալը։

Торжéственно մ. հանդիսաւոր կերպով, մեծահանդէս։

Торжéственность գ. ի. հանդիսաւորութիւն։

Торжéственный ած. հանդիսաւոր, մեծահանդէս, մեծաշուք, յաղթական։

Торжествó գ. չ. հանդէս, տօնախմբութիւն || յաղթանակ։

Торжествовáніе գ. չ. հանդիսակատարութիւն, տօնելը։

Торжествовáть, от—, вос— բ. ն. տօնախմբութիւն կատարել, տօնել, հանդէս կատարել || յաղթանակը տանել։

Тóржище գ. չ. վաճառանոց, վաճառատեղի, շուկայ։

Тóржищный ած. վաճառանոցի, շուկայի։

Тори́ть, вы—, про— բ. ն. հարթել, կոխկռտելով հարթել (ճանապարհ)։ **—ся** բ. ա. հարթուել || կոխկռտելով հարթուել։

Тори́ца գ. ի. մատիտեղ. բ.։

Тори́чный ած. մատիտեղից շինած || || մատիտեղի։

Тóрій գ. ա. տօրիոն (քիմ. պարզ մարմ.)։

Тормáзить, за— բ. ն. արգելել, դէմ դնել, արգելք դնել, դժուարացնել։

Тóрмазный ած. անուակալի, անուարգելի։

Тормошéніе գ. չ. գզգզելը, գծծելը || || ձանձրացնելը, անհանգստացնելը։

Тормоши́ть բ. ն. գզգզել, գծծել || ձանձրացնել, անհանգստացնել։

Тóрный ած. կոխտռտած, կոխած (ճանապարհ)։

Торовáто մ. առատաձեռնութեամբ։

Торовáтость գ. ի. առատաձեռնութիւն։

Торовáтый ած. առատաձեռն։

Торокá գ. ի. յգ. փոկ, կաշի, խրացք, սամետիք։

Тороли́ть բ. ն. շտապեցնել, աճապարեցնել։ **—ся** բ. ա. շտապել, ճեպել։

Тóропкій ած. շտապող, աճապարող || || երկչոտ, վախկոտ։

Тóропко մ. շտապելով, անձապարելով, արագութեամբ։

Тóропкость գ. ի. անձապարում, շտապողութիւն, շտապելը։

Тороплéніе գ. չ. շտապեցնելը։

Торопли́во մ. շտապով, անձապարանօք, ճեպով, փութաճեմ, հապստէպ, հապճեպ։

Торопли́вость գ. ի. շտապում, շտապելը, շտապողութիւն, անձապարանք։

Торопли́вый ած. շտապող, անձապարող || || երկչոտ։

Торопы́га գ. ը. շտապող (մարդ)։

Тóропь գ. ի. շտապում, անձապարանք։

Торопѣ́ть, о— բ. չ. շփոթուել, վախենալ, երկնչել։

Тóросъ գ. ա. —сы—սառցակոյտեր, սառցալեռներ (ծովի վրայ)։

Торотóрить, —тóрка տ. Таратóрить, таратóрка.

Торочéніе գ. չ. զարդարելը (ժապաւէնով), ժապաւինելը։

Торóченный, —чёный ած. ժապաւինազարդ։

Торочи́ть բ. ն. զարդարել (ժապաւէնով եայլն), ժապաւինել։ —ся բ. ա. ժապաւէնով զարդարուել։

Торóчка տ. Торочéніе.

Торпáнъ տ. Тарпáнъ.

Торпéдо գ. չ. նաւահար, ծովառումբ։

Торсъ գ. ա. կոճղ, բուն, իրան։

Тортъ գ. ա. հաստեայ, տորթ (կարկանդակ)։

Торфъ գ. ա. կլզահող, հողածուխ, տորֆ։

Торфя́никъ գ. ա. տորֆավայր, բով կլզահողի։

Торфяни́стый ած. կլզահողոտ, տորֆային։

Торфянóй, —ный ած. կլզահողի, տորֆի։

Торцевать, о— բ. ն. կտրատել փայտի կտորները՝ յատակ շինելու համար, յատակել փայտի կտորներով։

Торцевóй ած., —вая мостовáя—փայտաշէն յատակ փողոցի։

Торчáніе գ. չ. ցցուելը, դուրս երեւալը։

Торчáть բ. չ. ցցուել, դուրս երեւալ || || երեւալ, իրան ցոյց տալ։

Торчёкъ, —чóкъ գ. ա. երեւցած մասը, ցցուած մասը։

Торчкóмъ, —чмя́ մ. ոտքի վրայ կեցած, կանգնած, ցցուած։

Торѣ́ть, на— բ. չ. հարթուել, տրորուել, կոխկռտուել։

Тоскá գ. ի. անձկութիւն, անձուկ, վիշտ, սրտնեղութիւն, տենչ, տենչանք։

Тоскли́во մ. անձկանօք, սրտնեղութեամբ։

Тоскли́вость գ. ի. անձկութիւն, նեղութիւն, տխրութիւն։

Тоскли́вый ած. անձկալի, անձկակարօտ, վշտալի, տխուր, յուսախնդիր։

Тосковáть բ. չ. անձկալ, տենչալ, տըխրել, տրտմել, թախծել։

Тостъ գ. ա. կենաց բաժակ, կենաց։

Тóтчáсъ մ. նոյն ժամուն, իսկոյն, նոյնհետայն, վաղվաղակի։

Тотъ դ. նա, այն, նոյն։

Точéніе գ. չ. սրելը, յեսանելը || հոսեցնելը, զտելը։

Тóченый, —чёный ած. սրած, յեսանած, տաշած։

Тóчека գ. ի. փոքրիկ կէտ։

Точи́ло գ. չ. յեսան, յեսանաքար, սրոց || || հնձան, հնձանատեղի։

Точи́льница գ. ի. յեսան, սրիչ։

Точи́льный ած. սրելու, սրոցի, յեսանող։

Точи́льня գ. ի. սրելու տեղ, յեսանելու տեղ։

Точи́льщикъ գ. ա. սրող, յեսանող։

Точи́ть, тáчивать բ. ն. սրել, յեսանել, տաշել։

Тóчить, от— բ. ն. կէտերով նշանակել։

Тóчка գ. ի. կէտ. — кипѣ́нія—եռացման կէտ։ — безразли́чія—չէզոք կէտ։ — исхóдная—նախակէտ, ծայ-

ծանկէտ։ — образýющая—կազմող կէտ։ — слѣпáя—անզգայ կէտ։ — опóры—յենակէտ։ — соотвѣтственная—համապատասխան կէտ։ — приложéнія сúлы—ազդման կէտ։ — — росы́—ցօղակէտ։ — слезнáя—արտասուագուռ։ — пересѣчéнія—հատակէտ։

Точнёхонько, —нёшенько մ. բոլորովին, ճիշտ, բոլորովին ստոյգ, նման։

Тóчно մ. ճիշտ, արդարև, կոկապէս։

Тóчность գ. ի. ճշտութիւն, կոկութիւն, նմանութիւն։

Тóчный ած. ճիշտ, ստոյգ, կոկ, կոկական, կատարեալ, մեկին, ճշգրիտ || հաստ, հակիրճ || ճշգրտապահ։

Точь въ точь մ. կոկեւկոկ, կէտառկէտ։

Тошнúтельный տ. Тóшный.

Тошнúть բ. ն. փսխել, փսխեցնել։ —ся բ. ա. փսխել, սիրտը խառնել։

Тóшно բ. զզուելի է, սիրտը խառնող է, անտանելի է, սիրտը խառնում է։

Тошновáтый տ. Тóшный.

Тошнотá գ. ի. զզուանք, դանելը, սիրտը խառնելը, զզուելը։

Тóшный ած. դանը բերող, փսխեցնող, զզուելի, անդուր, անախորժ։

Тощáть, о— բ. չ. թուլանալ, տկարանալ, նուազել, բարակնալ, լղարել, նիհարանալ։

Тóщій ած. դատարկ, անօթի, նիհար, նուազ, բարակ, լղար, անօգուտ, ընդունայն, ունայնաձեռն։

Травá գ. ի. խոտ, դալար || բանջար։ — блошнáя—լուի ծաղիկ։ — богорóдская—Աստուածամօր բոյս։ —слезёночная—ճատրակ. բ.։ — стальнáя—եզնախոտ. բ.։ — увѣчная—եշաքեղ. բ.։ — шúльная—կինեստղ. բ.։ — груднáя придорóжная—յունապի, զօպենի. բ.։ — жáбная—շըթնատունկ. բ.։ — мáточная—խընծաղեղ. բ.։ — пáлочная—սէզ։

Травенѣть բ. չ. կանանչել, խոտով ծածկուել։

Травúнка գ. ի. տերևադալար դալարի։

Травúстый ած. խոտաւէտ, խոտոտ, խոտաւատ, ճարակաշատ։

Травúть, —вливать բ. ն. ուտեցնել (խոտ) || որսալ (շներով)։

Трáвка գ. ի. որսալը (շներով) || դալար, խոտ։

Травлéніе գ. չ. ուտեցնելը || որսալը (շներով)։

Трáвля գ. ի. որսորդութիւն (շներով) || գազանամարտութիւն։

Травнúкъ գ. ա. մարգ, մարգագետին, խոտանոց, չայիր || թուխկատար. թ.։

Травнúстый տ. Травúстый.

Травничёкъ տ. Травнúкъ.

Травнóй ած. խոտեղէն || խոտի։

Травовѣденіе գ. չ. բուսաբանութիւն։

Травовѣдецъ գ. ա. բուսաբան։

Травовѣдственный ած. բուսաբանութեան վերաբերեալ։

Травовѣдство տ. Травовѣденіе.

Травосѣйный ած. խոտացանքի։

Травосѣяніе գ. չ. խոտացանք։

Травоя́дный ած. խոտակեր, խոտաճարակ։

Трáвчатый ած. ճամկաւոր, ծաղկաւոր (գործուածք)։

Травя́нка գ. ի. խոտից ստացած ներկ || վայրի մեխակ (ծաղիկ)։

Травянúстый ած. խոտային դալարուտ։ —тое растéніе—դալարաբոյս։

Травянóй ած. խոտեղէն || խոտատեսակ || խոտի։ —ная вошь—հատապակ ափիս (մլջատ)։

Трагáнтовый ած. գազի։ — кáмедь—գազի խէժ։

Трагáнтъ գ. ա. գազ (թուփ)։

Трагéдія գ. ի. եղերերգութիւն, ողբերգութիւն || աղէտ, աղետալի արկած,

եղեռնական դէպք։

Трагикомéдія գ. ի. ողբերգական կատակերգութիւն, եղերակատակութիւն։

Трагикомúческій ած. եղերակատակ։

Трáгикъ գ. ա. ողբերգու, ողբերգակ, եղերերգակ։

Трагúчески մ. ողբալի կերպով, աղետալի կերպով։

Трагúческій ած. ողբալի, աղետալի, եղերական, եղեռնական, եղերերգական։

Традиціóнный ած. աւանդական։

Традúція գ. ի. աւանդութիւն։

Траектóрія գ. ի. հետագիծ։

Трактáтный ած. դաշնագրութեան վերաբերեալ, դաշնագրական։

Трактáтъ գ. ա. դաշնագրութիւն։ — учёный—ուսումնական քննադատութիւն։

Трактúрный ած. կապելանոցի, պանդոկի, ճաշարանի։

Трактúрщикъ, —щица գ. պանդոկապետ, պանդոկատէր։

Трактúрщичій ած. պանդոկապետի, պանդոկի տիրոջ։

Трактúръ գ. ա. կապելանոց, պանդոկ, ճաշարան, գինետուն։

Трактовáть բ. չ. դաշն կապել ‖ ճառել կամ քննել (ուսումն. աշխատութիւն)։

Трактóвый ած. մեծ ճանապարհի, թագաւորական ճանապարհի։

Трактъ գ. ա. մեծ ճանապարհ, թագաւորական ճանապարհ։

Трамбовáніе գ. չ. ճանապարհի հարթելը (տոփանով)։

Трамбовáть բ. ն. ճանապարհը հարթել (տոփանով)։

Трамбóвка գ. ի. ճանապարհի հարթելը (տոփանով) ‖ թակ, թոխմախ, հարթիչ, տոփան, տափան։

Транжúрить, рас— բ. ն. մսխել, ծախսել, շռայլել։

Транжúрство գ. չ. ծախս անելը, շռայլութիւն։

Транзúтный ած. տրամանցութեան վերաբերեալ, տրանզիտի։

Транзúтъ գ. ա. տրամանցութիւն, ապրանքի մաքսազատ անցնելը մի պետութեան սահմանների միջից, տրանզիտ։

Транспарáнтъ գ. ա. տողաշար, տողացանց ‖ լուսանցոյց։

Транспирáція գ. ի. աննկատելի գոլորշիացում, արտաթորում։

Транспонúровать բ. ն. տեղափոխել։

Транспонирóвка գ. ի. տեղափոխութիւն։

Транспортúрный ած. անկիւնաչափի։

Транспортúръ գ. ա. անկիւնաչափ, աստիճանաչափ (գործիք) ‖ փոխադրիչ։

Транспóртный ած. տեղափոխելի, տեղափոխուող։

Трáнспóртъ գ. ա. տեղափոխութեան կարաւան, փոխադրիչ նաւ ‖ փոխանցում։

Трансфéртный ած. փոխանակութեան վերաբերեալ։

Трансфéртъ գ. ա. փոխանակութիւն դրամի (դրամատանց միջնորդութեամբ)։

Трансцендентáльный ած. վերանցական, գերփորձնական, վերնագոյն։

Трансцендéнтный ած. վերացական։

Траншéйный ած. խրամատի։

Траншéя գ. ի. խրամատ, փոս (պատերազմի ժամանակ)։

Трапéза, трáпеза գ. ի. սեղան, սեղանատուն. ճաշարան (վանքերում) ‖ ճաշկերոյթ։

Трапéзникъ գ. ա. մատակարար (վանքի)։

Трапéзный ած. ճաշասեղանի վերաբերեալ։

Трапéзовать բ. չ. ճաշել, սեղանի նստել, սեղանից ուտել։

Трапéція գ. ի. սեղանակերպ (երկրաչ.)։

Трапецоэдръ գ. ա. սեղանակերպ երեսներ ունեցող մարմին (երկրաչ.)։

Трапъ գ. ա. սանդուղք (նաւի)։

Трасировать բ. ն. ձգձգել || մուրհակը ուրիշի վրայ դարձնել, փոխանակել (մուրհակը)։

Трасировщикъ գ. ա. ձգձգող, յետաձգող (փոխանակագիրը) || մուրհակը ուրիշի վրայ դարձնող, մուրհակը փոխանակող։

Трата գ. ի. կորուստ, ծախք, վատնելը։

Тратить, трачивать բ. ն. վատնել, ծախսել, կորցնել։ —ся բ. ա. ծախսուել || ծախս անել։

Траурный ած. սգի, սուգի, սգոյ։ —ное платье—սուգի զգեստ։

Трауръ գ. ա. սուգ || սուգի զգեստ։

Трафить, по— բ. ն. ձգտել, նպատակին դիպչել || նմանութիւնն ըմբռնել։

Трахитовый ած. տրաքիտէ || տրաքիտի

Трахитъ գ. ա. տրախիտ, տրաքիտ (քար)։

Трахтарарахъ ձյն. թախկաթըխկ (թմբուկի աղմուկ)։

Трахъ ձյն. դըր՜խկ։

Траченіе գ. չ. վատնելը, ծախսելը։

Траченный ած. ծախսուած, ծախս արած։

Трачивать տ. Тратить.

Треба գ. ի. զոհ, պատարագ || պաշտօն կրօնական, օրինակատարութիւն։

Требище գ. չ. կռատուն։

Требникъ գ. ա. զոհարան || մաշտոց։

Требованіе գ. չ. պահանջ, պահանջելը, հարցապահանջութիւն պահանջողութիւն։

Требованный ած. պահանջած։

Требователь, —льница գ. պահանջող, ստիպող։

Требовательность գ. ի. պահանջողութիւն, պէտք, պահանջք։

Требовательный ած. պահանջողական, ստիպողական։

Требовать, по— բ. ն. պահանջել, ստիպել || պէտք ունենալ, հարկաւոր լինել, կարիք ունենալ։ —ся բ. ա. պահանջուել։

Требуха, —бушина գ. ի. աղիք, ընդերք, թափան, քաղերթ անասունների։

Требушинный ած. աղիքի, թափանի։

Тревога գ. ի. աղմուկ, դղրդիւն, շփոթ։

Тревоженіе գ. չ. վրդովելը, վրդովմունք։

Тревожить, вс— բ. ն. վրդովել, յուզել, աղմկել, անհանգիստ անել, աղմուկ հանել, շփոթ ձգել։ —ся բ. ա. վրդովուել, յուզուել, անհանգիստ լինել։

Тревожливый ած. շուտ վրդովուող։

Тревожный ած. անհանգիստ, վրդովեցուցիչ, յուզիչ, շփոթող։

Треволненіе գ. չ. խիստ վրդովմունք || ալէկոծութիւն, փոթորիկ։

Треглавый ած. երեքգլխեան, եռագլխեան։

Трегранный ած. երեքկողմայր, եռակողմայր։

Трегубый ած. ճեղքուած շրթունքով։

Трезво մ. արթնութեամբ, զգաստութեամբ, ժուժկալութեամբ։

Трезвонить բ. չ. զանգահարել՝ բոլոր զանգերը։

Трезвонщикъ գ. ա. եղանակով զանգահարիչ։

Трезвонъ գ. ա. զանգահարութիւն՝ բոլոր զանգերի։

Трезвость գ. ի. արթնութիւն, զգաստութիւն, ժուժկալութիւն, զգուշութիւն։

Трезвучіе գ. չ. եռաձայն։

Трезвый ած. արթուն, զգաստ, ժուժկալ։

Трезубецъ գ. ա. եռաժանի, եռասայր, (գաւազան)։

Трезубка գ. ի. եռատերեւ, կռնկայ բ.։

Трезубный ած. եռաժանի։

Трезу́бъ գ. ա. եռաժանի (զաւազան)։
Трезу́бій, —бчатый ած. եռաժանի։
Треклятый ած. երիցս անիծեալ։
Тре́листый ած. ձայնը խաղացնող, գեղ-գեղացնող, կլկլացնող։
Тре́лить բ. չ. գեղգեղել, ձայնը խա-ղացնել։
Трель գ. ի. գեղգեղանք, ձայնի խաղը։
Тре́льный ած. գեղգեղանքի։
Тре́ньзель գ. ա. զանդանաւանդ, կզա-կակալ (սանձի)։
Тре́ніе գ. չ. շփելը, շփում, ընդհարելը, ընդհարում։
Трено́гій ած. եռոտանի։
Трено́гъ տ. Трено́жникъ.
Трено́жить բ. ն. բխովել (ձին), ոտնե-րը կապել (ձիու)։
Трено́жникъ գ. ա. եռոտանի սեղան, նզոյլ։
Трено́жный ած. եռոտանի։
Тре́нькать բ. ն. տնկտնկացնել (սազ և այլն)։
Трепа́къ գ. ա. տրեպակ (պար ռուսաց)։
Трепа́лка, —ло գ. գզոց, գզիչ, մանրիչ։
Трепа́льный ած. գզող, գզիչ։
Трепа́льщикъ, —щица գ. գզող (մարդ)։
Трепана́ція գ. ի. մարդու (կամ կեն-դանիների) գանկը դուրով ծակելը։
Трепани́ровать բ. չ. գանկը դուրով ծակել։
Трепаниро́вка տ. Трепана́ція.
Трепа́ніе գ. չ. գզելը ‖ թեթևութիւն ‖ ‖ կտաւը կամ քաթանը ծեծելը ‖ փա-ղաքշելը։
Трёпанный ած. գզուած։
Трепа́нъ, —нчикъ գ. ա. դուր, գանկ ծակելու գործիք։
Трепа́ть, —пливать բ. ն. գզել ‖ փա-ղաքշել։ —ся բ. ա. գզուել ‖ փաղաք-շուել։
Тре́пелъ գ. ա. տրիպօլի, փայլեցուցիչ քար (մետաղների)։
Тре́пельный ած. տրիպօլու։
Трепета́ніе գ. չ. դող, դողալը, սարսափ, բաբախում, սոսկում, ահ, երկիւղ։
Трепета́ть բ. ն. դողալ, դողդողալ, բա-բախել, սարսել, սարսափել, սոսկալ, վախենալ։
Тре́петный ած. տրոփացող, բաբախուն, սարսռալի։
Тре́петъ գ. ա. դող, սարսուռ, սարսափ, սոսկում, ահ, տագնապ։
Тре́пливать տ. Трепа́ть.
Трепло́ տ. Трепа́лка.
Треска́ գ. ի. փխխրուկ, ձողաձուկ. ձ.։
Тре́скалка գ. ի. աւազնենի. բ.։
Тре́сканіе գ. չ. լափելը, խփշտելը։
Тре́скать բ. ն. լափել, խփշտել։
Тре́скаться բ. ա. ճեղքուել, ճայթել, տրաքուել։
Треско́вый ած. փայլունկ ձկից պատ-րաստած ‖ փայլունկի (ձկի)։
Трескотня́ գ. ի. ճայթճրթոց, ճթճր-տոց, տրաքոցի ձայն։
Треску́чій ած. ճեղքուող, ճայթող, տը-րաքուող, բարկաճայթ։
Треску́чникъ գ. ա. պաժարի. բ.։
Трескъ գ. ա. ճարճատիւն, ճարճատում, ճայթիւն, տրաքոց, ճթրթոց, ճռճր-թոց։
Тре́снуть բ. ն. ճեղքել, ճայթեցնել, տրաքեցնել։ —ся բ. ա. ճեղքուել, տրաքուել։
Трете́йскій ած. իրաւընտրի, միջնորդի։ — судья́—իրաւընտիր (դատաւոր)։
Тре́ти́ны գ. ի. յգ. երեքօրեայ պաշտօն հանգստեան մեռելոց։
Третирова́ть բ. ն. վատ վարուել (մէ-կի հետ)։
Трети́чно մ. երրորդ անգամ, երիցս։
Трети́чный ած. երրորդական ‖ երրորդ անգամ կրկնուած։
Тре́тій ած. երրորդ։
Третійна́десять տ. Трина́дцатый.

Третнóй ած. ամեն չորս ամիս, չորսամսական (վճարուելիք և այլն)։

Треть գ. ի. երրորդական մաս, երրորդամասը։

Треугóлка գ. ի. եռանկիւնի գլխարկ։

Треугóльникъ գ. ա. եռանկիւնի։ — остроугóльный—սուրանկիւն եռ.։ — прямоугóльный—ուղղանկիւն եռ.։ — тупоугóльный—բութանկիւն եռ.։ — равносторóнный—հաւասարակողմ եռ.։ — разносторóнный—անհաւասարակողմ եռ.։ — равнобéдренный—հաւասարասրունք եռ.։

Треугóльный ած. եռանկիւն, եռանկիւնաւոր։

Трефóвка գ. ի. խաչ (խաղաթղթի)։

Тре́фовый ած. խաչի, խաչանիշի (խաղաթղթի)։

Трефóль գ. ի. եռատերև, կոռնկայ. բ.։

Трефóльный ած. կոռնկայի։

Тре́фы գ. ի. յգ. խաչ տեսակ, խաչանիշ (խաղաթղթի)։

Трехгнѣздный ած. եռաբուն, եռախինձ (սրսկի)։

Трехгра́нникъ գ. ա. եռերես մարմին (երկրաչ.)։

Трехгра́нный ած. եռերես, եռակողմ։

Трехде́чный ած. եռակամուրջ (նաւ)։

Трёхдне́вный ած. երեք օրական, երեքօրեայ, երեք օրուայ։

Трехзве́нный ած. եռանդամ։

Трехзу́бчатый ած. եռաժանի։

Трехлепесткóвый ած. եռատերև։

Трехли́стный տ. Трили́стный.

Трехлистовóй ած. եռաթերթ։

Трехлѣтіе գ. չ. երեք տարի, երեք տարուայ ժամանակամիջոց։

Трехлѣтній ած. եռամեայ, երեքամեայ, երեք տարեկան։

Трёхма́чтовый ած. եռակայմ (նաւ)։

Трёхмѣстный ած. եռատեղ (կառք և այլն)։

Трехмѣсячный ած. եռամսեայ, երեք ամսական։

Трёхнедѣльный ած. երեքշաբաթական, երեք շաբաթուայ։

Трехпа́лый, —пе́рстный ած. երեքմատնանի, եռամատ։

Трехпа́русный ած. եռառագաստեան (նաւ)։

Трехполѣнный ած. $^3/_4$ արշին երկարութեամբ (փայտ)։

Трёхпудовой ած. երեք փութ ծանրութեամբ։

Трёхсложный ած. եռավանկ։

Трёхствóльный ած. երեքփողեայ (հրացան և այլն)։

Трёхстопный ած. եռոտանի (տաղաչափութեան)։

Трёхсторóнный ած. եռակողմ, երեքկողմեան։

Трёхстру́нный ած. երեքլարեան, եռալի։

Трёхфунтовый ած. երեք գրուանքայ ծանրութեամբ։

Трехцвѣтный ած. եռագոյն, երեք գոյնով։

Трехчле́нный ած. եռանդամ։ —нное количество—եռանդամ քանակութիւն։

Трёхъсóтый ած. երեքհարիւրերորդական։

Трёхъэта́жный, трехъя́русный ած. եռայարկ, երեքյարկեան։

Трёхъязы́чный ած. եռալեզուեան, երեք լեզուեան։

Трещáніе գ. չ. ճայթելը, տրաքուելը, ճեղքուելը։

Трещáть բ. ն. ճարճատել, ճայթել, տրաքուել, ճեղքուել։

Трещётка գ. ի. ճռճռակ, ճռճռան ‖ ‖ կոչնակ ‖ մաքրիչ (թնդանօթի և այլն) | ճռճռակ (երկաթ ծակելու գործիք) ‖ շատախօս մարդ։

Тре́щина, —нка գ. ի. ճեղք, ճեղքուածք,

պատառուածք։

Трещиноватый ած. ճեղքրտած, ճեղ-ճեղքուած։

Три թ. երեք։

Трибометръ գ. ա. շփաչափ (գործիք)։

Трибуна գ. ի. ամբիոն։

Трибуналъ գ. ա. դատարան։

Трибунскій ած. ռամկապետի։

Трибунъ գ. ա. ռամկապետ։

Тривіально մ. գռեհկօրէն։

Тривіальность գ. ի. գռեհկութիւն։

Тривіальный ած. գռեհիկ։

Тривостренникъ, —рица գ. կնիւն, պրտու, փաղամեռուկ. բ.։

Тригонометрически մ. եռանկիւնաչափութեան օգնութեամբ։

Тригонометрическій ած. եռանկիւնաչափական, եռանկիւնաչափութեան վերաբերեալ։

Тригонометрія գ. ի. եռանկիւնաչափութիւն։

Тридевять մ. երեք անգամ ինը || շատ հեռու, աշխարհքի միւս ծայրը։

Тридесятый տ. Тридцатый.

Тридесять գ. ի. երեքտասան, երեսուն։

Тридневно մ. երեք օր, երեք օր շարունակ։

Тридневный ած. եռօրեայ, երեք օրուայ։

Тридомство գ. չ. եռատուն լինելը (բոյս)։

Тридцатилѣтній ած. երեսնամեայ, երեսուն տարեկան։

Тридцатый ած. երեսներորդ, երեսուներորդ։

Тридцать թ. ա. երեսուն։

Трижды մ. երիցս, երեք անգամ։

Тризна գ. ի. տրիզնա (խաղ հին սլաւոնացոց ՚ի յիշատակ քաջաց) || հեթանոսական յիշատակ ննջեցելոց։

Тризникъ գ. ա. ըմբիշ || նահատակ, յառաջամարտիկ։

Тризнище գ. չ. մրցարան, կռուարան։

Трикирій գ. ա. եռատեղն աշտանակ։

Трико գ. չ. տրիկո (գործուած)։

Трикратно մ. երիցս, երեք անգամ։

Триктракъ գ. ա. նարտի, նարդ (խաղ)։

Трилистникъ գ. ա. կոռնկայ, առուոյտ, երեքնուկ, եռնջա. բ.։

Трилистный ած. եռատերև։

Триліонъ գ. ա. եռիլիոն (թիւ)։

Тримужство գ. չ. եռործայութիւն (բոյսերի)։

Тримѣсячіе գ. չ. երեք ամիս, երեքամսեայ ժամանակամիջոց։

Тринадесятый տ. Тринадцатый.

Тринадесять տ. Тринадцать.

Тринадцатый ած. երեքտասաներորդ, տասն և երեքերորդ։

Тринадцать թ. ա. տասներեք, երեքտասան։

Триномія գ. ի. եռանդամ (աղգ.)։

Триперъ գ. ա. տրիպեր, սուսունակ (ախտ)։

Триповый ած. բրդախառն թաւշէ։

Трипъ գ. ա. բրդախառն թաւիշ։

Трисвятый ած. երեքսրբեան աղօթք || || սուրբ Աստուած, սուրբ և հզօր և այլն (աղօթք)։

Триста թ. երեք հարիւր։

Тритонъ գ. ա. տրիտոն (երկակենցաղ կենդանի)։

Трихиноза գ. ի. ձարախտութիւն։

Трихинъ գ. ա. ձարակ, ձարորդն, ախտաբեր ճճի, տրիխին։

Тріангуляція գ. ի. եռանկիւնաչափական ընդօրինակութիւն (երկրիս մակերևոյթի)։

Тріединый ած. երրեակ ՚ի միութիւն։

Тріо գ. չ. եռաձայն երաժշտութիւն, եռանուագ || եռեակ։

Тріумвиратъ գ. ա. եռապետութիւն։

Тріумвирскій ած. եռապետական || եռապետի։

Тріумвиръ գ. ա. եռապետ։

Тріумфальный ած. յաղթական։ —ная арка—յաղթական կամար։

Тріу́мфъ գ. ա. յաղթանակ, յաղթական հանդէս։

Тріярусный ած. եռայարկ, երեք յարկանի։

Тро́ганіе գ. չ. դիպչելը, շարժելը || գութ շարժելը, զգացողութիւն զարթեցնելը։

Тро́ганный, тро́нутый ած. շարժուած, դիպած || զգացուած, ՚ի գութ շարժած։

Тро́гательно մ. սրտաշարժ կերպով, սրտառուչ կերպով։

Тро́гательный ած. զգալի, սրտառուչ, սրտաշարժ, կարեկան։

Тро́гать, —гивать, тро́нуть բ. ն. դիպչել, շօշափել, շարժել || սիրտը շարժել, գութ շարժել։ —ся բ. ա. շարժուել || զգացուել։

Троглоди́тъ գ. ա. սորաբնակ։

Тро́е и тро́и թ. երեք հոգի միասին։

Троебра́чіе գ. չ., —бра́чность գ. ի. երրորդ ամուսնութիւն։

Троебра́чный ած. երրորդ անգամ ամուսնացած։

Троезу́бецъ, —зу́бъ ա. ա. եռաժանի, երեքժանի։

Троекра́тно մ. երիցս, երեք անգամ։

Троекра́тный ած. երեք անգամ արած։

Трое́ніе գ. չ. երեք մաս բաժանելը։

Тро́ечка տ. Тро́йка.

Тро́ечникъ գ. ա. եռաձի սայլ։

Тро́ечный ած. եռաձի։

Тро́и թ. ա. երեքը միասին։

Тро́йка գ. ի. եռաձի սայլ || երեքանոց (խաղաթղթի մէջ)։

Тро́йни գ. բ. յգ. եռորեակ, երեքորեակք, երեք երեխայ միասին ծնած։

Тройни́къ, —ничёкъ գ. ա. եռաճիւղ, եռածղի։

Тройни́чникъ գ. ա. եռորեակի մէկը։

Тройно́й ած. երրեակ, եռաթև, եռապատիկ || երեքկին || երեքստակէն։ —ное пра́вило—երից կանոն (թուաբ.)։

Тро́йственно մ. երրեակ։

Тро́йственность գ. ի. երրեակ լինելը։

Тро́йственный ած. երրեակ, երեք անձերից բաղկացած։

Трои́ть բ. ն. երեք մաս բաժանել || երեքկնել թելը։ —ся բ. ա. երեք մաս բաժանուել։

Тро́ица գ. ի. Երրորդութիւն || տօն Սուրբ Երրորդութեան։

Тро́ицкій ած. Սուրբ Երրորդութեան եկեղեցի։

Тро́ицынъ день գ. ա. Պենտեկոստէ կամ Հոգեգալուստ։ — цвѣтъ—խնդածաղիկ. բ.։

Тройча́тка գ. ի. երեք հատ միասին բուսած։

Тро́иченъ գ. ա. շարական առ Սուրբ Երրորդութիւն։

Тро́ичный ած. Երրորդութեան։

Трокъ գ. ա. քաշիկ, վերնաթանգ, փորի գայիշ, զօլան։

Тромбони́стъ գ. ա. աւագափողածող, տրոմբոնիստ։

Тромбо́нъ գ. ա. աւագափող, տրոմբոն։

Тро́нная ած. գ. ի. գահական դահլիճ։

Тро́нный ած. գահական։ —нная рѣчь —գահաճառ։

Тро́нуть տ. Тро́гать.

Тронъ գ. ա. գահ, աթոռ, թախտ։

Тропа́ գ. ի. շաւիղ, նեղ ճանապարհ։

Тропа́рь գ. ա. եկեղեցական երգ։

Тро́пикъ գ. ա. արևադարձ։ — козеро́га—Այծեղջիւրի արևադարձ։ — ра́ка—Խեցգետնոյ արևադարձ։

Тропи́нка տ. Тропа́.

Тропи́ческій ած. արևադարձային || փոխաբերական։

Тро́пка տ. Тропа́.

Тропъ գ. ա. փոխաբերութիւն, փոխակերպութիւն։

Тро́сакъ գ. ա. պայտի ատամ։

Трости́льный ած. ոլորող, պարքացնող, հիւսող։

Трости́на գ. է. եղեգնիկ։

Трости́ть բ. ն. ոլորել, հիւսել, պընդացնել, ամրացնել։

Тро́стка գ. է. եղեգնիկ։

Тростнико́вый ած. եղեգնային || եղէգի։

Тростни́къ գ. ա. եղեգնիկ, եղէգն, գաւազան || շամբ, եղեգնաշամբ։ — индѣйскій—եղեգնացուպ։

Тро́сточка գ. է. փոքրիկ գաւազան։

Трость գ. է. եղէգն || ձեռնափայտ, գաւազան || եղեգնագրիչ։

Тростя́нка գ. է. եղեգնաճնճղուկ. թ.։

Тростяно́й ած. գաւազանի, ձեռնափայտի։

Тросъ գ. ա. Նուրբ պարան նաւի։

Тротуа́рный ած. սալարկի, մայթի։

Тротуа́ръ գ. ա. մայթ, սալարկ, լըկի։

Тротъ գ. ա. ընդոստ, ընթացք (կառաձիու)։

Трофе́й գ. ա. աւար, կողոպուտ, յաղթանակ, նշան յաղթութեան։

Троще́ніе գ. չ. ոլորելը, հիւսելը։

Троюродный ած. — братъ, —ная сестра́—հեռու ազգական։

Троя́кій ած. եռատեսակ, երեք տեսակ։

Троя́ко մ. երեք տեսակ, երեք կերպ, երեք ձեւով։

Труба́ գ. է. փող, խողովակ, փողրակ || ջրատար, օլուխ || ծխնելոյզ, ծխահան, ծըխանի || պոկ, երգեհոնի եղեգնափող։ — подзо́рная—հեռադիտակ։ — астрономи́ческая — աստղաբաշխական դիտակ։ — слу́ховая—լսելեաց խողովակ։ — го́ворная—խօսելու կամ ձայնատար փող։ — наста́вная—երկայնորդ։ — съ у́стьемъ—նուագարան բերանաւոր։ — съ языкомъ—նուագարան լեզուակաւոր։ — пожа́рная—հրշէջ, ջրցան։

Труба́чевскій ած. փողհարի։

Труба́чъ գ. ա. փողհար || ձայնարկու. թ.։

Труби́ть բ. չ. փողել, հնչեցնել, փող ածել, փողհարել || հռչակել, համարձակ խօսել (որեւէ անձի մասին)։

Тру́бка գ. է. խողովակ || փող || ոլորուած || ծխաքարշ, ծխափող, ծխամորճ || լուլա։

Тру́бная ած. գ. է. հրշէջ մեքենաների տեղը։

Тру́бникъ գ. ա. հրշէջ։

Тру́бный ած. փողի։

Трубока́тка գ. է. ընդլայնիչ խողովի (գործիք)։

Труборо́гъ գ. ա. փողարդ (խեցի)։

Трубочи́стный ած. ծխնելոյզ մաքրողի։

Трубочи́стъ գ. ա. ծխնելոյզ մաքրող։

Тру́бочка գ. է. խողովակ։

Тру́бочникъ գ. ա. ծխաքարշ շինող։

Тру́бочный ած. ծխաքարշի։

Трубча́тый, тру́бчатый ած. խողովակաձեւ, խողովակաւոր։

Трубя́нка գ. է. փողարդ (խեցի)։

Труди́ть բ. ն. աշխատեցնել || ձանձրացնել։ —ся բ. ա. աշխատել։

Трудне́некъ, —ненькій տ. Тру́дный.

Трудне́нько տ. Тру́дно.

Тру́дно մ. և բ. դժուարին, դժուարաւ || || դժուար է, դժուարին է։

Труднова́то մ. և բ. փոքր ինչ դժուար || || փոքր ինչ դժուար է։

Труднова́тый ած. դժուարոտ, դժուարաւոն, փոքր ինչ դժուար։

Тру́дность գ. է. դժուարութիւն։

Тру́дный ած. դժուար, դժուարին, ծանր, դժուարիմաց || խիստ նեղացած, խիստ հիւանդ։

Трудово́й ած. աշխատած, վաստակած, աշխատանքի։

Трудолю́бецъ գ. ա. աշխատասէր (մարդ)։

Трудолюби́во մ. աշխատասիրութեամբ։

Трудолюби́вый ած. աշխատասէր, ջանասէր, բազմաշխատ, բազմաջան, ժրաջան, ժրագլուխ։

Трудолю́біе գ. չ. աշխատասիրութիւն,

ջանասիրութիւն։

Трудъ գ. ա. աշխատանք, աշխատութիւն, ջանք, ջանադրութիւն, վաստակ, գործ։ Съ трудо́мъ—դժուարութեամբ, դժուարաւ։

Тру́женикъ, —ница գ. աշխատաւոր, մշակ, աշխատասէր, գործաւէր, չարքաշ (մարդ)։

Тру́женическій ած. աշխատաւորի, մշակի։ —ческая жизнь—աշխատաւորի կեանք։

Труни́ло գ. ա. ծաղրող, այպանող։

Труни́ть բ. չ. ծաղրել, այպանել, ծիծաղել, անալ անել։

Тру́пный ած. դիակի, մարմնի, դէշի։

Трупоразъя́тель գ. ա. անդամահատ, անդամազննին։

Трупоразъя́тіе գ. չ. անդամահատութիւն, անդամազննութիւն։

Трупорѣ́ховатый ած. փտած (փայտ)։

Трупорѣ́ховатость գ. է. փտածութիւն, փտած լինելը։

Трупорѣ́шина գ. է. որդան կրծած, որդան կրծածի փոշի։

Тру́ппа գ. է. (դերասանների) խումբ։

Трупъ գ. ա. դիակ, դի, դէշ, մարմին։

Трусея́ տ. Труси́ха.

Труси́ть բ. չ. թօթափել, թափ տալ, թափել, ցրուել, սփռել։

Тру́сить բ. չ. վախենալ, երկնչել։

Труси́ха գ. է. վախկոտ, վախլան, երկչոտ (կին, աղջիկ)։

Труси́шко տ. Трусъ.

Тру́ска գ. է. թօթափելը, թափ տալը։

Трусли́во մ. երկչոտութեամբ, վախենալով, վախվխելով։

Трусли́вость գ. է. երկչոտութիւն, վախկոտութիւն, վատութիւն, ամարդութիւն։

Трусли́вый ած. երկչոտ, վախկոտ, վախլան, վախլուկ, անարի, վեհերոտ։

Трусова́тый տ. Трусли́вый.

Тру́сость տ. Трусли́вость.

Трусъ գ. ա. երկչոտ, վախկոտ, վախլան, թուլասիրտ, վատասիրտ, անարի, վախլուկ, կնամարդի, թուլամորթ (մարդ) ‖ շարժ, երկրաշարժութիւն, մրրիկ, փոթորիկ։

Тру́тень գ. ա. մեղու (արու) ‖ ծոյլ մարդ։

Трути́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել։

Трутни́ца գ. է. աբեթաման, հրահան, դալ և չախմախի քիսա։

Трутъ գ. ա. աբեթ, դալ։

Труха́ գ. է. փշրած մնացորդք։

Трухлева́тость տ. Тру́хлость.

Трухлева́тый ած. փոքր ինչ փտած, նեխուած, հոտած։

Тру́хлость գ. է. փտածութիւն, փտած լինելը, նեխուած լինելը, հոտած, լինելը։

Тру́хлый, —ля́вый ած. փտած, նեխուած, հոտած։

Трухну́ть տ. Труси́ть.

Тру́хнуть, ис— բ. չ. փտել, հոտել, նեխուել։

Тру́хтанъ տ. Туру́хтанъ.

Труше́ніе գ. չ. թօթափելը, թափ տալը, թափելը։

Трущо́ба գ. է. ծակուծուկ, ծածուկ տեղ, մութ տեղեր։

Трынъ-трава́ գ. է. ռմկ. Ему́ всё трынъ-трава́—նրա համար միևնոյն է, նրա փոյթն էլ չէ։

Трюмо́ գ. չ. որմ, անջրպետ (լուսամուտների միջև)։ ‖ հայելի (լուս. միջև)։

Трюмъ գ. ա. նաւախառ, նաւի ներքին մասը ներսից։

Трю́фель գ. ա. գետնասունկ, սմբլան, թալյն, մապորենի, թարթուփ, (սունկ.)։

Трю́фельный ած. գետնասունկից շինուած։

Тряпи́ца, —пи́чка գ. է. ջնջոց, հին շոր, քուրջ, փալաս։

Тряпи́чникъ գ. ա. ցնցոտավաճառ, քրջահաւաք։

Тряпи́чный ած. քրջային ‖ ջնջոցի, ցընցոտիքի, փալասի։

Тря́пка տ. Тряпи́ца.

Тря́почка տ. Тряпи́ца.

Тряпьё գ. չ. չուլուփալաս, ցնցոտիք, հին շորեր, ջնջոցներ։

Трясе́ніе գ. չ. դողալը, դողդողալը, ցընցելը, շարժում։

Тряси́на գ. է. մամռապատ ճահիճ։

Тряси́нный ած. մամռապատ ճահիճի։

Тря́ска գ. է. ցնցում։

Тря́скій ած. ցնցող, երերուն, շարժուն։

Трясогу́зка գ. է. դողդողագի, խաղտըտնիկ. թ.։

Трясти́, тряхну́ть բ. ն. ցնցել, շարժել, տարուբերել ‖ թօթափել, թօթուել, թափ տալ, երերել։ —ся բ. ա. ցնցուել, շարժուել ‖ թօթափուել։

Трясу́чка գ. է. դող։

Трясу́чный ած. դողի։ —ная болѣ́знь —դող։

Трясца́ գ. է. դողացնելը, դող։

Тряхну́ть տ. Трясти́.

Тсь մկ. սը՛ս, սուս։

Туале́тный ած. զարդարուելու, զարդարանքի, պաճուճանքի, պճնանքի։ — столъ — սեղան զարդարանքի։

Туале́тъ գ. ա. զարդարանք, պաճուճանք, պճնանք ‖ զգեստ։

Тубеpо́за գ. է. հօրուտ-մօրուտ, բրաբիոն (ծաղիկ)։

Тубеpо́зный ած. հօրուտ-մօրուտի, բրաբիոնի։

Тубо́ մկ. լա՛ւ (շանն են ասում)։

Туга́ գ. է. սրտի ճմլուելը, սրտնեղութիւն, ցաւ, կսկիծ, տխրութիւն, տառապանք։

Ту́го մ. պի՜նդ, պնդակապ, ձիգ, դժուարաւ, դժուարութեամբ։

Туго́й, ту́гонькій, тугова́тый ած. պինդ, ձիգ, դժուար ‖ ժլատ, կծծի, դանդաղ։

Ту́гость գ. է. ձգութիւն, պնդութիւն, ձիգ լինելը։

Ту́да մ. այնտեղ։

Туже́ніе գ. չ. ցաւելը, ափսոսալը, տըխրելը, տխրութիւն։

Тужи́ть, ту́живать բ. չ. ցաւել, ափսոսալ, տխրել, յուսահատուել, նեղանալ։

Тузе́мецъ գ. ա. տեղացի, բնիկ, երկրացի։

Тузе́мный ած. տեղական, բնիկ, երկրացի։

Тузе́мство գ. չ. բնիկ լինելը, երկրացի լինելը, տեղական լինելը։

Тузи́ть, от—, за— բ. ն. գանահարել, ծեծել, քոթկել, գոմբել։

Тузлу́къ գ. ա. աղաջուր (ձկերի համար)։

Тузъ, —зикъ գ. ա. աս, տուզ, մէկնոց, մէկանոց (խաղաթղթի) ‖ երևելի, նշանաւոր ‖ հարուստ, գոմբ։

Тука́нъ գ. ա. սղոցկտուց. թ.։

Ту́кманка գ. է. գլխին կռուփ տալը կամ փամփելը, գոմբ գլխին, հարուած գլխին։

Ту́ковый ած. պարարտ, ճարպոտ։

Тукъ գ. ա. պարարտութիւն, ճարպ։

Тукъ-тукъ մկ. թը՛խկ-թը՛խկ։

Туле́ечка и Тулеи́ка տ. Тулья́.

Туле́йный ած. տուլիից շինած ‖ քօղի։

Ту́лить, вы— բ. ն. կորացնել, կամարաձև շինել։ —ся բ. ա. կորացուել։

Ту́лка գ. է. խցան, պնդան։

Ту́ловище գ. չ. անձնիք, իրան, իրանք, մարմին, մարմնու բուն, կոճղ։

Ту́ловищный ած. իրանի, մարմնի։

Тулумба́съ գ. ա. մեծ միակող թմբուկ, դաւուլ, դհօլ։

Тулу́панъ գ. ա. կակաչ (ծաղիկ)։

Тулу́пецъ գ. ա. հասարակ քուրք, մուշտակ։

Тулу́пишко գ. ա. ոչխարի մորթու մուշտակ։

Тулу́пище գ. չ. մեծ մուշտակ։

Тулу́пный ած. մուշտակի, քուրքի։
Тулу́пъ, —лу́пчикъ գ. ա. մուշտակ, քուրք։
Тульпа́нъ տ. Тюльпа́нъ.
Тума́ գ. է. խառնածին կենդանի։
Тума́къ գ. ա. թիւննոս. ձ.։ || կուզ. կ.։
Тума́нить, о— բ. ն. միգապատել, մէգով ծածկել։ —ся բ. ա. մէգով ծածկուել, միգապատուել։
Тума́нно մ. միգապատ։
Тума́нность գ. է. միգապատ լինելը, մառախլապատ լինելը, մթութիւն, խաւար լինելը։
Тума́нный ած. միգապատ, մշուշապատ, մառախլապատ, մթագին || տխուր, տրտում։
Тума́нъ գ. ա. մէգ, մշուշ, մառախուղ, շամանդաղ, թուման, չանգ։
Ту́мба, —бочка գ. է. պատուանդան || || թումբ || կոթող սահմանների։
Тумпа́ковый, —па́къ տ. Томпа́ковый, томпа́къ.
Туме́стный ած. տեղական, տոհմային։
Ту́ндра գ. է. մամռապատ ճախճախուտ։
Ту́ндровый ած. մամռապատ ճախճախուտի։
Ту́не մ. զուր, զուր տեղը։
Ту́нецъ գ. ա. թիւննոս. ձ.։
Тунея́децъ գ. ա. դատարկասուն, դատարկապորտ, անգործ, ծոյլ։
Тунея́дный ած. դատարկասուն, դատարկապորտ, պորտաբոյծ։
Тунея́дство գ. չ. դատարկապորտութիւն, անգործութիւն, ծուլութիւն։
Туни́ка գ. է. պատմուճան (նախնեաց), պարեգօտ։
Ту́рчикъ գ. ա. աղկիր, հրձուկ. ձ.։
Тупа́къ գ. ա. քերիչ (մսի կաշու վրայից)։
Тупе́й գ. ա. փունջ, տրցակ, ցցունք։
Тупе́йный ած. փունջի, տրցակի, ցցունքի։

Туперо́за տ. Туберо́за.
Тупи́ть, ис— բ. ն. բթացնել։ —ся բ. ա. բթանալ։
Тупи́ца գ. է. բութ, ապուշ, թանձրամիտ, անընդունակ, հաստագլուխ։
Ту́по մ. բութ կերպով || ապշութեամբ, ապուշի նման։
Тупова́тость տ. Ту́пость.
Тупова́тый տ. Тупо́й.
Тупоголо́вый ած. ապուշ, թանձրամիտ, անընդունակ, հաստագլուխ։
Тупо́й ած. բութ, բթածայր || զուլ, բթամիտ, ապուշ, յիմար, թանձրամիտ, մտակոյր։
Тупоконе́чный ած. բթածայր։
Тупоно́ска գ. է. բթակտուց սագ։
Тупоно́сый ած. բթակտուց։
Ту́пость գ. է. բթութիւն || բթամտութիւն, թանձրամտութիւն, զուլ լինելը։
Тупоуго́льный ած. բթանկիւն։
Тупоу́міе գ. չ. բթամտութիւն։
Тупоу́мный ած. բթամիտ։
Тупе́ть բ. չ. բթանալ || բթամտանալ։
Турба́нъ գ. ա. արտիշան։
Турби́на գ. է. քեղկոն, ոլորտապտոյտ անիւ։
Туре́цкій ած. թուրքական, տաճկական։ —кая пшени́ца—ճերմակ հատ, սպիտակ ցորեն։ —кіе бо́бы—բակլայ։
Тури́нный ած. արտէկի, քարայծի։
Тури́стъ գ. ա. ճանապարհորդ, ուղևոր։
Тури́ть, про— բ. ն. դուրս քշել, դուրս հրել, դուրս անել, վանել, վռնտել։
Ту́рій ած. արտէկի։
Туркофи́лъ գ. ա. տաճկասէր։
Турмали́новый ած. վանաքարէ, վանաքարից շինած || վանաքարի։
Турмали́нъ գ. ա. վանաքար, մոխրա ձիգ (քար)։
Турне́псъ գ. ա. շաղգամ (անասնոց) բ.։
Турнике́тъ գ. ա. պնդակալ երակի || || դառնակ։

Турни́рный ած. նիզակախաղութեան։

Турни́ръ գ. ա. նիզակախաղութիւն, ճիրիտ, ճիգիթ։

Турпа́нъ, —нчикъ գ. ա. արջնաստագ, սեւաստագ, ծովային բադ. թ.։

Турухта́нъ գ. ա. խաղբնակ, տրինգ. թ.։

Турфъ, —фяни́къ, —ни́стый տ. **Торфъ, —фяни́къ, —яни́стый.**

Туръ գ. ա. վայրի ցուլ || արտիկ, քարայծ, պօրօճ. կ.։

Ту́скло մ. աղօտ, նսեմ։

Тусклова́тость գ. ի. փոքր ինչ աղօտ լինելը։

Тусклова́тый ած. փոքր ինչ աղօտ։

Ту́склость գ. ի. աղօտութիւն, նսեմութիւն։

Ту́склый ած. աղօտ, նսեմ, պղտոր, դժգոյն, անփայլ, մթագին, աղօտերեւակ։

Ту́скнуть, —нѣть բ. չ. նսեմանալ, աղօտանալ, մթագնել։

Тускъ տ. **Ту́склость.**

Тута́ գ. ի. թութ։

Ту́товый ած. թթենու։ **—вое де́рево** թթենի (ծառ)։

Ту́тошній ած. այստեղացի, այստեղի։

Ту́тти գ. չ. երժշ. համերգութիւն։

Тутъ գ. ա. թթենի (ծառ)։

Тутъ մ. այստեղ, աստ։

Ту́фель, —лька գ. հողաթափ, մուճակ։

Ту́фельный ած. հողաթափի։

Туфли́шка գ. ի. անճոռնի հողաթափ։

Ту́фля գ. ի. հողաթափ, մուճակ, չմուշկ։

Туфова́тый ած. հողաքարի նման, փխրաքարի նման։

Ту́фовый ած. փխրաքարէ, փխրաքարից շինած || հողաքարի, փխրաքարի։

Туфъ գ. ա. փխրաքար, քարհող, հողաքար։

Ту́хлость գ. ի. նեխութիւն, հոտածութիւն։

Ту́хлый ած. նեխուած, հոտած։

Тухля́тина գ. ի. հոտած բաներ, գէշ, սատկածի միս եւայլն։

Ту́хнуть, про— բ. չ. նեխուել, հոտել || || հանգչել, շիջանել, մարել։

Ту́холь տ. **Ту́хлость.**

Ту́ція գ. ի. ցնկի, աղպար, թութիա (քիմ.)։

Ту́ча գ. ի. ամպակոյտ, ամպուռոյցք, ամպայոյզք || անհուն քանակութիւն, բազմաթիւ։

Тучево́й ած. ամպակոյտի։

Ту́чка տ. **Ту́ча.**

Тучни́ть, у— բ. ն. պարարտացնել, գիրացնել, գիրցնել։

Ту́чно մ. պարարտ, գէր։

Ту́чность գ. ի. պարարտութիւն, գէրութիւն, գիրութիւն։

Ту́чный ած. պարարտ, պարարակ, պարարուն, ճարպալից, թանձրապորտ գէր, չաղ || առոքահատ, պարարտաբոյս։

Тучнѣ́ть, у— բ. չ. պարարտանալ, գիրանալ, ուռճանալ, չաղանալ։

Тучня́къ գ. ա. ճարպաքար, ստեատիտ։

Ту́ша գ. ի. մորթուած և փորն խստակուած կենդանի։

Тушева́льный ած. ստուերարկելի || ըստուերարկութեան վերաբերեալ։

Тушева́ніе գ. չ. ստուերարկելը, ստուերարկութիւն։

Тушева́ть, от— բ. ն. ստուերարկել։

Тушёвка գ. ի. ստուերարկելը։

Тушёвый ած. տուշի, սեւաներկի (չինական)։

Туше́ніе գ. չ. շիջեցնելը, հանգցնելը, մարելը։

Туши́ла գ. չ. կրակ հանգցնող։

Туши́ть բ. ն. շիջեցնել, հանգցնել, մարել։ **—ся** բ. ա. շիջանել, հանգչել։

Ту́шка տ. **Ту́ша.**

Тушка́нчикъ գ. ա. տնկլան-մուկ. կ.։

Тушъ գ. ա. նուագ, որ ածում են կե-

նաց բաժակ խմելիս։

Тушь գ. ի. տուշ, սևաներկ, չինական թանաք։

Тфу միջ. փո՛ւհ, թո՛ւ։

Тчи́вость գ. ի. առատաձեռնութիւն, վեհանձնութիւն։

Тчи́вый ած. առատաձեռն, վեհանձն, ողորմած։

Тща́ніе գ. չ. ուշադրութիւն, փոյթ, ջանք, խնամք, մտադրութիւն։

Тща́тельно մ. ուշի ուշով, ուշադրութեամբ, մտադրութեամբ, զգուշութեամբ։

Тща́тельность գ. ի. ուշադրութիւն, խնամք, ջանք, փոյթ, մտադրութիւն, փութաջանութիւն։

Тща́тельный ած. ուշադիր, խնամոտ, զգուշաւոր։

Тщеду́шіе գ. չ. **—душность** գ. ի. տկարութիւն ‖ հիւանդութիւն։

Тщеду́шный ած. տկար, հիւանդոտ։

Тщесла́виться բ. ա. պարծենալ, պանծալ, սնապարծել։

Тщесла́віе գ. չ. սնափառութիւն, սնապարծութիւն, փառամոլութիւն, անձնահաճութիւն, ունայնասիրութիւն։

Тщесла́вно մ. սնափառութեամբ, սնապարծութեամբ։

Тщесла́вный ած. սնափառ, սնապարծ, անձնագով, անձնահաճ, նանրասէր։

Тщета́ գ. ի. ունայնութիւն, նանրութիւն։

Тще́тно մ. իզուր, իզուր տեղը, ընդունայն տեղը, անօգուտ տեղը։

Тще́тность գ. ի. ունայնութիւն, սնոտի լինելը, անօգուտ լինելը։

Тще́тный ած. ունայն, սնոտի, անօգուտ, նանիր, ընդունայն։

Тщи́вый տ. **Тща́тельный.**

Тщи́ться, по— բ. չ. ձգնել, ջանալ, գուն գործել։

Ты դ. դու։

Ты́каніе գ. չ. ցցելը, մխելը, ծակելը։

Ты́кать, ткнуть բ. ն. խրել, մխել, ցցել։

Ты́кать, ты́хнуть բ. ն. մէկին դու ասել, մէկի հետ դու-ով խօսել։ **—ся** բ. ա. դուդել, միմեանց դու ասել (փոխանակ դուք)։

Ты́ква գ. ի. դդում։ **— го́рькая—**կոլոկինդ, վայրի դդում։

Ты́квенникъ գ. ա. դդումի մարգ։

Ты́квенный ած. դդումի, դդմի։ **—ное растéніе—**դդմենի։

Ты́квинка գ. ի. դդմապտուղ։

Тыкну́ть տ. **Ты́кать.**

Ты́ковка գ. ի. փոքրիկ դդում, դդմիկ։

Ты́ковникъ գ. ա. կօշ, կօկօշ, ծծում, սրուակաւոր դդում։

Ты́ковный ած. դդմաւոր, դդմային ‖ դդմի։

Тыкообра́зный ած. դդմատեսակ, դըդմաձև։

Тылъ գ. ա. քամակ, թիկունք։

Ты́льный ած. քամակի, թիկունքի։

Ты́новый ած. ցանկապատի։

Тынъ, —но́къ գ. ա. ցանկ, ցանկապատ։

Ты́сяча թ. հազար։

Тысячели́стникъ գ. ա. հազարատերևուկ, բարցվենիկ, ագիլլիկ. բ.։

Тысячелѣ́тіе գ. չ. հազարամեակ։

Тысячелѣ́тній ած. հազարամեայ, հազար տարուան։

Тысячено́гъ գ. ա., **—но́жка** գ. ի. հազարոտանի (միջատ)։

Тысяческв́ажникъ գ. ա. բիւրածակ (բուն պոլիպող)։

Ты́сячникъ գ. ա. հարուստ ռամիկ, հազարների տէր։

Тычёкъ տ. **Тычо́къ.**

Тычи́на գ. ի. ցից, քարակ, խեչակ, սարքնայ, բաձգուր։

Тычи́нка գ. ի. սարու, չենակ ‖ առէջք (ծաղիկների)։

Тычи́нникъ գ. ա. ցանկապատ, ցցա-

պատ ‖ առէջարուն։

Ты́чка գ. ի. առէջք ‖ սուսերախաղ (գետնի մէջ խրելով) ‖ հրելը, բոթելը ‖ ‖ ցցելը, ցցում։

Тычо́къ գ. ա. ցից ‖ գոմը, հարուած։

Тычьё գ. չ. ցանկ ‖ ցից։

Тьма, тьминъ տ. Тма, тминъ.

Тѣле́сно մ. ըստ մարմնոյ, մարմնով, մարմնաւորաբար։

Тѣле́сность գ. ի. մարմնաւորութիւն։

Тѣле́сный ած. մարմնաւոր, մարմնական ‖ — цвѣтъ—մարմնագոյն, մըսագոյն։

Тѣли́стый տ. Тѣльный.

Тѣло գ. չ. մարմին ‖ դիակ, դի, դէշ ‖ ‖ միս։ — губча́тое—սպնգակազմ մարմին։ — геометри́ческое—երկրաչափական մ.։ — жи́дкое հեղուկ մ.։ — изоли́рующее—առանձնացուցիչ մ.։ — мозо́листое—փապարամարմին։ — прозра́чное—թափանցիկ մ.։ — просто́е—պարզ մ.։ — пеще́ристое—խորշամարմին։ — рѣсни́чное—ծալք թարթչական։ — самосвѣтя́щееся—լուսատու մ.։ — сло́жное—բաղադրեալ, բազմատարր մ.։ — стеклови́дное—ապակենման մ.։ — тёмное—խաւար մ.։ — физи́ческое—Ֆիզիքական կամ բնական մարմին։

Тѣлогрѣя, —грѣйка, —грѣчка գ. ի. ներքնաբաճկոն կանանց։

Тѣлодвиже́ніе գ. չ. մարմնի շարժուածք, մարմնաշարժութիւն։

Тѣлосложе́ніе գ. չ. մարմնակազմութիւն, մարմնի կազմութիւն, կազմուածք։

Тѣлохрани́тель գ. ա. թիկնապահ։

Тѣлохрани́тельный ած. թիկնապահական ‖ թիկնապահի։

Тѣльно́й ած. — цвѣтъ—մսագոյն։

Тѣльный ած. մարմնեղ։

Тѣльце գ. չ. մարմնիկ, փոքրիկ մարմին։

Тѣльцо́ գ. չ. ձուի սուր ծայրը։

Тѣново́й ած. ստուերական, ստուերով ‖ ‖ ստուերի, շուքի։

Тѣни́стый ած. ստուերաշատ, բազմաշուք, բազմաստուեր, բարեստուեր, հովանաւոր։

Тѣни́ть, от— բ. ն. ստուերել, ստուերարկել, շուք անել, շուք ձգել։

Тѣни́къ գ. ա. շուք տեղ, ստուերաշատ տեղ ‖ լուսամփոփ։

Тѣнь գ. ի. ստուեր, շուք, շուաք, հովանի ‖ ուրուական, ուրու, ոգի (մեռելոց)։

Тѣсне́ніе գ. չ. սեղմելը, ճմլելը։

Тѣсненькій ած. փոքր ինչ նեղուած, փոքր ինչ նեղ, փոքր ինչ սեղմուած։

Тѣсни́на գ. ի. կիրճ, նեղ անցք, անձուկք, նեղ տեղ։

Тѣсни́ть բ. ն. նեղցնել, սեղմել, ճմլել ‖ ‖ նեղել, հարստահարել։ —ся բ. ա. սեղմուել, իրար մօտենալ։

Тѣсно մ. նեղ, անձուկ։

Тѣснова́то մ. փոքր ինչ նեղ։

Тѣснова́тый ած. նեղաւոն, փոքր ինչ նեղ։

Тѣсность գ. ի. նեղութիւն, նեղ լինելը, անձուկ լինելը։

Тѣснота́ գ. ի. նեղ լինելը, նեղուածք ‖ ‖ նեղութիւն։

Тѣсный ած. նեղ, սեղմուած, անձուկ ‖ ‖ մօտ, սերտ, մտերիմ։

Тѣсто գ. չ. խմոր։

Тѣстова́тый ած. խմորանման։ խմորի պէս։

Тѣстцо տ. Тѣсто.

Тѣстяный ած. խմորեղէն։

Тѣшеніе գ. չ. զուարճացնելը։

Тѣшить բ. ն. զուարճացնել։ —ся բ. ա. զուարճանալ։

Тюбета́й գ. ա. տափակ գդակ, տափակ փափախ (Բուխարացոց և Տիբեթացոց)։

Тю́канье գ. չ. դխդխկացնելը, Թխկթխկացնելը, Թխթխկոց։

Тю́кать, тю́кнуть բ. ն. դխդխկացնել, Թխթխկացնել։ —ся բ. ա. իրար դխկացնել, իրար խփել, ընդհարուել։

Тюкъ գ. ա. հակ, բեռնահակ։

Тю́левый ած. տիւլից շինած || տիւլի։

Тюле́невый ած. ծովահորթի մսից շինած || ծովահորթի։

Тюле́нина գ. ի. ծովահորթի միս։

Тюле́ній ած. ծովահորթի։

Тюле́нь գ. ա. ծովու որթ, փոկ. կ.։

Тюль գ. ա. տիւլ։

Тюльпа́нный ած. կակաչի, պուտի։

Тюльпа́новый ած. կակաչատեսակ։

Тюльпа́нъ գ. ա. կակաչ, պուտ (ծաղիկ)։

Тюрба́нный ած. ապարօշի։

Тюрба́нъ գ. ա. ապարօշ։

Тюре́мникъ, —ница գ. բանտարկուած, բանտարգեալ (մարդ)։

Тюре́мный ած. բանտային || բանտի։

Тюре́мщикъ գ. ա. բանտապետ։

Тюрма́ գ. ի. բանտ, բանդ, արգելանոց, արգելան, արգելարան, արգելատուն, բռնատուն։

Тюрю́къ գ. ա. տոպրակ, որ անց են կացնում յանցաւորի գլուխը գլխատելուց յառաջ։

Тю́тень գ. ա. հալոց, Թավա։

Тютю́нъ գ. ա. Թիւթիւն, ծխախոտ. բ.։

Тюфя́къ, —фячёкъ գ. ա. ներքնակ, տապաստակ, անկողնոց, մահիճք, դօշակ, մինտէր, մաթրաս։

Тюфячи́шка գ. ա. անպիտան ներքնակ։

Тя́вканье գ. չ. հաչելը։

Тя́вкать, —кнуть բ. չ. հաչել։

Тя́га գ. ի. քարշելը || վառարանի ձգումը։ Дать тя́гу—փախչել, ծլկել, պուկ անել։

Тяга́ніе գ. չ. քարշելը, ձգելը, վիճելը։

Тяга́ться բ. ա. դատ վարել, վիճել, մրցել։

Тягле́цъ գ. ա. հարկատու մարդ։

Тягли́стый ած. առաձգական։

Тягло́ գ. չ. հարկ || տուրք || հողաբաժին || բաժին։

Тя́гловой ած. հարկատու։

Тя́глый ած. հարկատու || հարկավճար։

Тя́гостный ած. ծանր, դժուարատար, դժուարին, ծանրալուծ, ծանրակիր։

Тя́гость գ. ի. ծանրութիւն, Թուլութիւն, բեռ։

Тяготи́ть, о— բ. ն. ճնշել || ծանրաբեռնել, նեղել։ —ся բ. ա. ձգուել || || նեղուել։

Тяготѣ́ніе գ. չ. ճնշման զօրութիւն, ծանրականութիւն, ծանրողութիւն։

Тяготѣ́ть բ. չ. ծանրանալ, ձգել, քարշել։

Тягу́честь գ. ի. ծաւալականութիւն։

Тягу́чій ած. տարածական, ծաւալական, տարածուն, ձգողական || մեղմածոր (հեղուկ)։ —чее тѣ́ло—Թելաձիգ մարմին։

Тя́жба, тя́жебка գ. ի. դատ, վէճ, փուրշիշ։

Тя́жебникъ, —ница գ. դատախազ, դատավար, դատ վարող։

Тя́жебный ած. դատի, դատաստանի։

Тяжелёнекъ ս. Тяжёлый.

Тяжелёхонекъ ս. Тяжёлый.

Тяжелина́ գ. ի. ծանրութիւն, կշիռ։

Тяжело́ մ. ծանր, դժուարատար, դըժուար։

Тяжелова́тый ած. փոքր ինչ ծանր։

Тяжеловѣ́сный ած. ծանրակշիռ։

Тяжеловѣ́съ գ. ա. Սիբիրիայի տպազիոն։

Тяжелогру́зный ած. ծանր բեռնաւորուող։

Тяжёлость գ. ի. ծանրութիւն։

Тяжёлый ած. ծանր, ծանրաշարժ || դըժուարին, վտանգաւոր, անտանելի։

Тяжелѣ́ть, о— բ. չ. ծանրանալ։

Тя́жесть գ. ի. ծանրութիւն, բեռն || || կշիռ || դժուարութիւն։

Тя́жкій ած. խիստ ծանր, կարի ծանր, անտանելի, տաժանելի, շատ դժուար։
Тя́жко մ. տաժանելի կերպով, ծանր կերպով։
Тяжкосе́рдый ած. անագորոյն, անխիղճ։
Тя́жущійся ած. գ. գանգատաւոր, դատ վարող։
Тяну́ть բ. ն. քարշել, ձգել, ձգձգել || ծծել։ —ся բ. ա. քարշուել, ձգուել։
Тя́паніе գ. չ. կտրելը || գողանալը։
Тя́пать, —пнуть բ. ն. կտրել || գողանալ։
Тя́пка գ. ի. վաղր, սաթուր, սաթըր։
Тя́тя, тя́тинька գ. ա. հայր, հայրիկ։

У.

У ն. մօտ, առ (պահանջում է սեռական հոլով)։
Уба́вить տ. Убавля́ть.
Уба́вка գ. ի. պակասացնելը, սակաւացնելը || պակասցրածը։
Убавле́ніе գ. չ. պակասացնելը, նուազեցնելը։
Уба́вленный ած. պակասացրած, պակասեցրած, նուազացրած։
Убавля́ть, уба́вить բ. ն. պակասացնել, պակսեցնել, նուազեցնել։ —ся բ. ա. պակասել, նուազել, ցածրանալ։
Уба́вочный ած. պակասացնելի, նուազելի։
Уба́ивать, уба́ять բ. ն. հաւատացնել, համոզել, համաձայնեցնել։ —ся բ. ա. մինչ յոգնելը խօսել || կուշտ խօսել։
Убаю́канный ած. գուրգուրած, օրօրած, օրօր ասելով քնեցրած։
Убаю́кивать, —ю́кать բ. ն. օրօրել, օրօր ասել, գուրգուրել, գուրգուրացնել։ —ся բ. ա. գուրգուրուել, օրօրուել։
Уберега́ть, убере́чь բ. ն. պահպանել, պաշտպանել։ —ся բ. ա. չ. զգուշանալ։
Убережённый ած. պաշտպանած, պահպանած։
Убива́лка գ. ի. տոփան, տափան, հարթիչ (գետնի)։
Убива́льный ած. սպանիչ, սպանելու։
Убива́ніе գ. չ. սպանելը, սպանում։
Убива́ть, уби́ть բ. ն. սպանել, մահացնել || տոփել, տափանել, հարթել։ —ся բ. ա. սպանուել, իրան սպանել || կոծել։
Уби́вка գ. ի. գետնի հարթելը։
Убира́тель, —льница, —ра́льщикъ, —щица տ. Убо́рщикъ.
Убира́ть, убра́ть բ. ն. ժողովել, հաւաքել, տեղաւորել, զարդարել, կարգի դնել || ուտել բոլորը։ —ся բ. ա. ժողովուել || զարդարուել, զուգուել || փախչել, հեռանալ։ — на тотъ свѣтъ—մեռնել։
Уби́рка գ. ի. հաւաքելը, ժողովելը (ցորենի)։
Уби́тіе, убіе́ніе գ. չ. սպանում, խողխողում, կոտորած || սպանելը, մեռցնելը։
Уби́тый ած. սպանած, սպանուած։ — го́ремъ—վշտաբեկ։
Уби́ть տ. Убива́ть.
Убіе́нный ած. սպանուած, մեռուցած։
Убі́йственный ած. սպանիչ, մահացուցիչ, մահառիթ, մարդախողխող || յուսահատ։

Убійство գ. չ. սպանութիւն։

Убійца գ. ը. մարդասպան, սպանող։

Ублажа́ніе գ. չ. երջանկանալը, սրբոց դասը չարուելը։

Ублажа́тель, —льница գ. երանեալ, երջանիկ (մարդ)։

Ублажа́тельный ած. երջանկացնող, երանելի։

Ублажа́ть, —жи́ть բ. ն. երանել, երանի տալ։

Ублю́докъ գ. ա. խառնածին (կենդանի) || խառնաբոյս։

Ублю́дочный ած. խառնածին, այլախառն։

Ублюсти́ բ. ն. պահպանել, պահել։

У'бо չ. ուրեմն, հետեւապէս, և արդ։

Убо́гій ած. տնանկ, աղքատ, չքաւոր, կարօտաւոր։

Убо́го մ. աղքատութեամբ, չքաւորութեամբ։

Убо́жествовать բ. չ. աղքատութիւն քաշել, աղքատ լինել, չքաւոր լինել։

Убо́жница գ. ի. աղքատանոց։

Убо́жѣть բ. չ. աղքատանալ։

Убо́й գ. ա. մսավաճառանոց, սպանդարան, սպանդանոց || մորթելը։

Убо́йка տ. **Уби́вка.**

Убо́ина, —нка գ. ի. տօն օրը մորթելու համար նշանակուած արջառ կամ երինջ || թարմ միս, թազա միս։

Убо́йный ած. — **скотъ**—մորթելու տաւար։

Убо́рецъ տ. **Убо́ръ.**

Убо́ристо մ. սեղմուած, բազմապարունակ, ամփոփ կերպով։

Убо́ристость գ. ի. ամփոփուած լինելը։

Убо́ристый ած. ամփոփ, սեղմուած, (գրուած եւայլն)։

Убо́рка գ. ի. ժողովելը, հաւաքելը (ցորենի, խոտի եւայլն) || զարդարանք, զարդ || յարդարելը, սրբելը։

Убо́рная ած. գ. ի. զարդարանքի սենեակ, զգեստասենեակ (կանանց)։

Убо́рный ած. զարդարանքի, զգեստի։

Убо́рчивость, —вый տ. **Убо́ристость, —тый.**

Уборщикъ, —щица գ. հաւաքող, ժողովող || զարդարող, յարդարող։

Убо́ръ գ. ա. զարդարանք, պաճուճանք, հպտանք, հտպտանք։ **—кружевно́й** —հիւսկէն։

Убра́ніе տ. **Убо́рка.**

У'бранный ած. զարդարուած, պաճուճուած։

Убра́нство գ. չ. զարդարանք, հպրտանք, պճնազարդութիւն։

Убра́ть տ. **Убира́ть.**

Убрести́ բ. չ. հեռանալ, գնալ, մեկնել։

Убру́съ, —сецъ գ. ա. թաշկինակ, անձեռոց || մարգարտաշար պսակ (պատկերների)։

Убыва́ніе գ. չ. պակասելը, նուազում։

Убыва́ть, убы́ть բ. չ. պակսել, նուազել։

Убы́вка տ. **Убыва́ніе.**

Убыло́й ած. պակասած, պակսած, նուազած, իջած || պարապ մնացած || պարապ, դատարկ (տեղ)։

У'быль գ. ի. պակասելը, նուազում || || թերութիւն, պակաս։

Убыстра́ть, —три́ть բ. ն. արագացնել։

Убы́токъ գ. ա. վնաս, կորուստ, զիան։

Убы́точить, —тчить, из— բ. ն. վնասել, վնաս պատճառել։

Убы́точно մ. վնասով, վնաս անելով։

Убы́точность գ. ի. վնասաբերութիւն, վնասաբեր լինելը։

Убы́точный ած. վնասաբեր, վնաս տուող։

Убѣга́ть, убѣжа́ть բ. չ. խուսափել, փախչել, հեռանալ, խորշել։

Убѣга́ться բ. ա. վազելով յոգնել, դադրել։

Убѣди́тель, —льница գ. համոզող, հաւանեցնող։

Убѣди́тельно մ. համոզիչ կերպով, ապացուցաբար || թախանձանօք, ստիպողական կերպով։
Убѣди́тельность գ. ի. համոզիչ լինելը։
Убѣди́тельный ած. համոզիչ, համոզողական, յորդորական || ստիպողական, թախանձական, ապացուցական։
Убѣди́ть տ. **Убѣжда́ть.**
Убѣжа́ть տ. **Убѣга́ть.**
Убѣжда́ть, убѣди́ть բ. ն. համոզել, հաւանեցնել, թախանձել։ **—ся** բ. ա. համոզուել։
Убѣждённый ած. համոզուած։
Убѣжде́ніе գ. չ. համոզելը, հաւանեցնելը || համոզմունք։
Убѣжище գ. չ. ապաստան, ապաստանարան, օթեւան։
Убѣле́ніе գ. չ. սպիտակացնելը, ճերմակացնելը։
Убѣлённый ած. սպիտակացրած, ճերմակցրած։
Убѣливать, —ля́ть, —ли́ть բ. ն. սպիտակացնել, ճերմակցնել։ **—ся** բ. ա. ճերմակնալ, սպիտականալ։
Уважа́емый ած. յարգելի, պատուելի, պատուաւոր, յարգի, արգոյ, մեծարոյ, մեծարու։
Уважа́ть բ. ն. յարգել, պատուել, մեծարել։ **—ся** բ. ա. յարգուել, պատուուել։
Уваже́ніе գ. չ. յարգանք, յարգ, պատիւ, մեծարանք || ակնածութիւն, պատկառանք։
Ува́женный ած. յարգուած, ՚ի նկատի առուած։
Уважи́тельность գ. ի. յարգելի լինելը։
Уважи́тельный ած. յարգելի, ընդունելի։
У'валень գ. ա. ծոյլ, դատարկապորտ (մարդ)։
Ува́ливать, —ля́ть բ. ն. լմել, ամրացնել, կարծրացնել, պնդացնել (թաղիք եւայլն)։
Ува́ливать, —ли́ть բ. ն. լցնել, ծածկել։ **—ся** բ. ա. լցուել, ծածկուել։
Ува́листый ած. ալէնման, գալարուն։
Ува́лить տ. **Ува́ливать.**
Ува́лъ գ. ա. պառկվայր, դարկվէր || անյայտանալը, թաքչելը, փախուստ։
Ува́льчивый ած. դատարկ, անգործ, ծոյլ։
Уваля́ть տ. **Ува́ливать.**
Ува́ривать, —вари́ть բ. ն. բաւականաչափ եփել։ **—ся** բ. ա. բաւականաչափ եփուել։
Ува́ренный ած. բաւականաչափ եփուած։
Ува́рка գ. ի. բաւականաչափ եփելը։
Уварови́тъ գ. ա. ուվարովիտ (Սիբիրեայի խստաքար)։
Ува́ръ գ. ա. եփելով նուազած մասը։
Уведе́ніе գ. չ. տանելը, հեռացնելը, փախցնելը (հետիոտ)։
Уведённый ած. տարուած, փախցրած (հետիոտ)։
Увезе́ніе գ. չ. տանելը (սայլով եւայլն)։
Увезти́, —зть տ. **Увози́ть.**
Увели́ченіе գ. չ. աւելացնելը, մեծացնելը, ընդարձակելը, խոշորացնելը, վերաճում։
Увели́ченный ած. աւելացրած, մեծացրած, խոշորացրած։
Увели́чивательный տ. **Увели́чительный.**
Увели́чивать, —чить բ. ն. մեծացնել, խոշորցնել, աւելցնել։ **—ся** բ. ա. աւելանալ, մեծանալ, ընդարձակուել։
Увели́читель, —льница գ. մեծացնող, ընդարձակող, խոշորացնող։
Увели́чительный ած. խոշորացնող, մեծացնող։
Увели́чить տ. **Увели́чивать.**
Уверну́ть տ. **Увёртывать.**
Увёрстывать, —ста́ть բ. ն. հաւասարացնել։
Увёртка գ. ի. փաթաթելը || խուսա-

փում, հնարք, պատ և պատ հնարք։

Увёртливость գ. ի. յաջողակութիւն, հնարագիտութիւն, ճարտարութիւն։

Увёртливый ած. յաջողակ, հնարագէտ, ճարտար, ճարտարամիտ։

Увёртывать, —тѣть, —рнýть բ. ն. փաթաթել։

Увёртываться, —тѣться բ. ա. փաթաթուել։

Увёртываться, —нýться բ. ա. խուսափել, փախչել, դուրս պրծել։

Увертѣть տ. **Увёртывать.**

Увертю́ра գ. ի. նախերգանք, նախերգ (թատր.)։

Уверчённый ած. փաթաթած։

Увéрчивать տ. **Увёртывать.**

Увеселéніе գ. չ. ուրախացնելը, ուրախութիւն, զուարճութիւն, զբօսանք, զբաղանք։

Увеселитель, —льница գ. ուրախացնող, զուարճացնող, ծաղրածու, խեղկատակ։

Увеселительно մ. զուարճալի կերպով։

Увеселительный ած. ուրախացուցիչ, զուարճացուցիչ, հեշտալի ‖ զուարճութեան, ուրախութեան, հրճուանքի։

Увеселя́ть, —ли́ть բ. ն. ուրախացնել, զուարճացնել, հրճուեցնել։ **—ся** բ. ա. ուրախանալ, զուարճանալ։

Увести́, увéсть տ. **Уводи́ть.**

Увива́ть, уви́ть բ. ն. պատատել, փաթաթել, կապել ‖ ոլորել։ **—ся** բ. ա. փաթաթուել ‖ ոլորուել։

Уви́вка գ. ի. փաթաթելը ‖ ոլորելը ‖ ‖ ոլորուածք։

Уви́вчивость գ. ի. փաթաթուելու ընդունակ լինելը։

Уви́вчивый ած. փաթաթուող, ոլորուող։

Увида́ть, —дѣть բ. ն. տեսնել, նկարել։ **—ся** բ. ա. տեսնուել, տեսակցել։

Уви́ливать, —льнýть բ. չ. ճողոպրել, խուսափել, անյայտանալ։

Уви́нченный ած. պտուտակով ամրացրած։

Уви́нчивать, —нти́ть բ. ն. պտուտակով ամրացնել, սեղմել։

Уви́тый ած. փաթաթած ‖ ոլորած։

Уви́ть տ. **Увива́ть.**

Увлажа́ть, —жить բ. ն. թրջել, խոնաւցնել, ոռոգել, ցօղել։ **—ся** բ. ա. ցօղուել, ոռոգուել, թրջուել։

Увлажéніе գ. չ. թրջելը, ոռոգելը, ցօղելը։

Увла́женный ած. ցօղուած, ոռոգուած։

Увлека́тельно մ. գրաւիչ կերպով։

Увлека́тельность գ. ի. գրաւիչ լինելը։

Увлека́тельный ած. գրաւիչ, զմայլեցուցիչ, գրաւող, զմայլեցնող, ապշեցուցիչ։

Увлека́ть, —лечь բ. ն. քարշել, ձգել, հետը տանել ‖ գրաւել, զմայլեցնել, յափշտակել։ **—ся** բ. ա. գրաւուել, յափշտակել։

Увлечéніе գ. չ. գրաւուելը, հրապուրելը։

Увлечённый ած. գրաւուած, յափշտակուած։

Увлéчь տ. **Увлека́ть.**

Уведённый ած. տարուած, յափշտակուած։

Уводи́ть, увести́, увéсть բ. ն. տանել ‖ ‖ յափշտակել, գողանալ։ **—ся** բ. ա. տարուել, յափշտակուել։

Уво́дка գ. ի. տանելը, յափշտակելը, առևանգելը, փախցնելը։

Уво́дчикъ, —чица գ. յափշտակող, կողոպտող, գողացող։

Уво́дъ տ. **Уво́дка.**

Увезённый ած. տարուած (կառքով և այլն)։

Увози́ть, увезти́, —увéзть բ. ն. տանել (կառքով և այլն)։ **—ся** բ. ա. տարուել (կառքով և այլն)։

Уво́зъ գ. ա. տանելը, տարուած, տարածը (կառքով և այլն)։

Увола́кивать, уволо́чь բ. ն. քարշել, քարշելով տանել, բռնի տանել։ —ся բ. ա. քարշուել, բռնութեամբ տարուել։
Уво́ленный ած. արձակուած։
Уво́лить տ. Увольня́ть.
Уволо́чь տ. Увола́кивать.
Увольне́ніе գ. չ. արձակում, արձակուրդ, թոյլտուութիւն, արձակման թուղթ։
Увольни́тельный ած. արձակման։
Увольня́ть, уво́лить բ. ն. արձակել, ազատել ‖ պաշտօնից հանել, պաշտօնազուրկ անել։ —ся բ. ա. արձակուրդ ստանալ։
Уворова́ть տ. Укра́сть.
Уврачева́ть բ. ն. բժշկել, բուժել։
Увы́ ձյն. աւա՜ղ, եղո՜ւկ, վա՜յ, ո՜հ։
Увѣ́дать տ. Узна́ть.
Увѣдоми́тельный ած. ազդարարական, յայտարարական, ծանուցողական։
Увѣ́домить տ. Увѣдомля́ть.
Увѣдомле́ніе գ. չ. ազդարարութիւն, յայտարարութիւն, ծանուցում։
Увѣ́домленный ած. ծանուցուած, իրազեկ։
Увѣдомля́ть, —мить բ. ն. ազդ առնել, յայտնել, յայտարարել, ծանուցանել, իմացնել, իմաց տալ։ —ся բ. ա. յայտարարուել, ծանուցուել։
Увѣковѣченіе գ. չ. անմահացնելը, յաւերժացնելը։
Увѣковѣчивать, —чить բ. ն. անմահացնել, յաւերժացնել, մշտնջենաւորել, —ся բ. ա. անմահանալ, յաւերժանալ։
Увѣковѣченный ած. անմահացած, յաւերժական։
Увѣнчава́ть, увѣнчивать, —ча́ть բ. ն. պսակել, թագ կապել, թագ դնել ‖ ‖ վարձատրել, յաջող աւարտել, —ся բ. ա. պսակուել։
Увѣнчанный ած. պսակուած ‖ յաջող կերպով աւարտուած։
Увѣнча́ніе գ. չ. պսակադրութիւն, թագադրութիւն։
Увѣнчать տ. Увѣнчава́ть.
Увѣре́ніе գ. չ. հաստատութիւն, հաւաստիք, հաւատացնելը ‖ ապահովացնելը։
Увѣренность գ. ի. հաւատացած լինելը, համարձակութիւն, վստահութիւն, հաստատութիւն, միամտութիւն, ստուգութիւն, ապահովութիւն։
Увѣри́тельно մ. ապահովապէս, հաստատաբար։
Увѣри́тельный ած. ապահովական, հաստատողական։
Увѣря́ть, увѣ́рить բ. ն. հաւատացնել, հաւաստել, ապահովացնել ‖ պնդել, ստուգել, համոզել։ —ся բ. ա. հաւաստի լինել, ճշդուել։
Увѣ́систый ած. ծանրակշիռ, ծանր։
Увѣ́сить տ. Увѣшивать.
Увѣ́тливость գ. ի. յորդորականութիւն։
Увѣ́тливый ած. յորդորական, խրատական, համոզողական (բարի գործեր անելու)։
Увѣ́тный ած. խրատական, յորդորական։
Увѣ́тъ գ. ա. խրատ, խրախոյս, յորդոր, յորդորանք։
Увѣ́чить, из— բ. ն. խեղել, այլանդակել, անդամատել։ —ся բ. ա. խեղուել, անդամատուել։
Увѣ́чный ած. խեղ, հաշմանդամ, վնասուած, սախտ։ —ная трава́—փաղանգամուշկ (նարդոսի տեսակ). բ.։
Увѣ́чье գ. չ. ծայրաքաղութիւն, կրճատութիւն, սախտութիւն (մարմնի)։
Увѣ́шивать, —шать, увѣ́сить տ. Обвѣшивать.
Увѣща́ніе գ. չ. խրատ, խրախոյս, յորդոր, համոզելը։
Увѣща́тель, —льница գ. խրատող, յորդորող, յորդորիչ, խրախուսող, համոզող։

Увѣщательный ած. խրատական, յորդորական, համոզողական։

Увѣщáть տ. Увѣщевáть.

Увѣщевáть, —увѣщáть բ. չ. խրատել, համոզել, յորդորել, քաջալերել։

Увядáніе գ. չ. թառամելը, թարշամելը, խամրիլը։

Увядáть, увя́нуть բ. չ. թառամել, թարշամել, թօշնել, խամրել, թորմըշել։

Увя́занный ած. կապկպած։

Увязáть, увя́знуть բ. չ. խրուել, ընկղմուել։

Увя́зить, բ. ն. խրել || շատ ծախսել։ —ся բ. ա. խրուել։

Увя́зка գ. ի. կապելը, կապկպելը։

Увя́знуть տ. Увязáть.

Увя́зочный ած. կապելու, պնդացնելու, հիւսելի։

Увя́зчивый ած. կապկպող, հիւսող։

Увя́зывать, —зáть բ. ն. փաթաթել, կապկպել, կապել, պնդել։ —ся բ. ա. կապկպուել։

Увя́лый ած. թառամած, թարշամած, թումշած, ճլորած։

Увя́нуть տ. Увядáть.

Угáданный ած. գուշակուած, գտնուած։

Угадáть տ. Угáдывать.

Угáдка գ. ի. գուշակութիւն, հմայութիւն։

Угáдчивый ած. գուշակող, հմայող։

Угáдчикъ, —чица գ. գուշակող, հմայող, գրբաց, տճ. փալճի։

Угáдъ, на— տ. Наугáдъ.

Угáдывать, —дáть բ. ն. գուշակել || հմայել, իմանալ, նախազգալ։ —ся բ. ա. գուշակուել, իմացուել։

Угарáть, —угорѣ́ть բ. չ. գլխի ցաւ ստանալ (ածխահոտից) || վնասուել, այրուել։

Угáрно բ. ածխահոտ է կանգնած։

Угáрный ած. ածխահոտով լի։

Угáръ գ. ա. ածխահոտ։

Угасáть, угáснуть բ. չ. շիջանել, հանգչել, մարել։

Угашáть, угаси́ть բ. ն. շիջուցանել, հանգցնել։ —ся բ. ա. հանգչել, մարել։

Угáшенный ած. հանգչած, մարած։

Угáщивать, угощáть, —стить բ. ն. հրաւիրել, հիւրասիրել, հրամցնել։ —ся բ. ա. հիւրասիրուել։

Угибáть, угнýть բ. ն. ծալել։ —ся բ. ա. ծալուել։

Углáженный ած. հարթուած։

Углáживать, углáдить բ. ն. հարթել։ —ся բ. ա. հարթուել։

Углеки́слый ած. ածխաթթու։ —лая магнéзія—ընածխատ մագնիսի։

Углероди́стый ած. ածխածնական։ —тое соединéніе—ընածխուկ։

Углеводорóдъ գ. ա. ածխաջրածին, ջրածին ածխաւոր։

Углерóдный ած. ածխածնական || ածխածնի։

Углерóдъ գ. ա. ածխածին, ընածուխ։

Углетвóрный տ. Углерóдный.

Углетвóръ տ. Углерóдъ.

Угловáтый ած. անկիւնաւոր || կոպիտ։

Угловóй ած. անկիւնական || անկեան, անկիւնի։

Угломѣ́ръ գ. ա. անկիւնաչափ (գործիք)։

Углублéніе գ. չ. խորցնելը || խորասուզելը, խորամուխ լինելը || խոռոչ, փոս։

Углубля́ть, —би́ть բ. ն. խորացնել։ —ся բ. ա. խորացուել || խորասուզուել։

Углублённый ած. խորցրած || խորասուզուած։

Углядѣ́ть բ. չ. տեսնել, տեսնուել, նշմարել։

Угля́къ գ. ա. ածխախառն նիւթ, ընածխուկ։

У'гнанный ած. քշուած, տարուած։

Угнáть տ. Угоня́ть.

Угнéсть տ. Угнетáть.

Угнетáтель, —льница գ. ճնշող, հարստահարող, հալածող, նեղացնող։
Угнетáть, угнéсть բ. ն. ճնշել || հարստահարել, հալածել, նեղել, նեղացնել։ **—ся** բ. ա. ճնշուել, նեղուել, հարստահարուել։
Угнетённый ած. ճնշուած, հարստահարուած։
Угнетéніе գ. չ. հարստահարութիւն, ճնշում, հալածանք։
Угнýтый ած. ծալուած, ծալած:
Угнýть տ. **Угибáть.**
Угобжáть, —бзи́ть ռ. բ. ն. պտղաբեր շինել։ **—ся** բ. ա. պտղաբերուել, պտղաբեր դառնալ։
Уговорённый ած. յորդորուած, համոզուած։
Уговáриваніе գ. չ. յորդորելը, համոզելը։
Уговáривать, —вори́ть բ. ն. յորդորել, համոզել։ **—ся** բ. ա. յորդորուել, համոզուել։
Уговóрный ած. պայմանական, համաձայն պայմանի:
Уговóрщикъ գ. ա. յորդորող, համոզող։
Уговóръ, —рецъ գ. ա. պայման, կապակցութիւն, դաշն, կապակցագիր, պայմանագիր։
Угóда գ. ի. բաւականութիւն, խաթր։ **Въ его угоду дѣлать**—ի սէր նրա անել։
Угóдливость գ. ի. հաճոյականութիւն, հաճութիւն, անձնահաճութիւն, քաղցրութիւն, հաճոյք, կամարարութիւն։
Угóдливый ած. հաճոյակատար, կամակատար, հաճոյ, հաճելի, քաղցր, կամակատար։
Угóдникъ, —ница գ. կամակատար, հաճոյակատար (մարդ)։ — **бóжій**—աստուածահաճոյ մարդ։
Угóдничать բ. չ. հաճոյակատար լինել, հաճոյ լինել, հաճոյանալ։
Угóдно բ. կամք է, հաճոյ է, հաճելի է։ **Если вамъ угóдно**—եթէ ձեզ հաճելի է։
Угóдность գ. ի. հաճութիւն, հաճոյք, բաւականութիւն։
Угóдный ած. սուրբ, հաճելի, օգտակար, լաւ, ընդունելի || հաճելի, հաճոյ։
Угóдье գ. չ. գիւղական կալուածք՝ իր պարագաներով, ընդարձակ և յարմար տեղ։
Угождáтель, —льница գ. հաճոյակատար, հաճոյ, կամակատար (մարդ)։
Угождáть, угоди́ть բ. չ. հաճոյանալ, հաճոյ լինել, կամքը կատարել։
Угождéніе գ. չ. կամակատարութիւն։
Уголёкъ, —лёчекъ գ. ա. վառուած ածուխ, բորբոքուած ածուխ, հրատ։
Уголóвный ած. քրէական։ **—ное преступлéніе**—քրէական յանցանք։
Уголóвщина գ. ի. քրէական յանցանք։
Уголъ, —лóкъ, —лóчекъ գ. ա. անկիւն, խորշ || անկիւնասայր։ — **внѣшній**—արտաքին անկ.։ — **внýтренный**—ներքին անկ.։ — **глáза**—ակնաղբիւրի.։ — **впи́санный**—շրջապատի անկ.։ — **выходя́щій, вы́пуклый**—ուռուցիկ անկ.։ — **входя́щій, вóгнутый**—գոգաւոր անկ. — **зрѣнія**—տեսութեան անկ.։ — **отражéнія**—ցոլացման անկ.։ — **óстрый**—սուր անկ. — **падéнія**—անկման անկ.։ — **вертикáльный**—հակադիր անկ.։ — **переломлéнія**—բեկման անկ.։ — **переломля́ющій**—բեկանիչ անկ.։ — **поляризáціи**—բեւեռականութեան անկ.։ — **предѣла**—սահմանի անկ.։ — **смѣжный**—կից կամ դրացի անկ. — **прямóй**—ուղիղ անկ.։ — **тупóй**—բութ անկ.։ — **центрáльный**—կենդրոնական անկ.։ — **лы схóдственные** — համապատասխան անկիւններ։ — **при окрýжности**—շրջապատի անկ.։ — **при верши́нѣ**—

գագաթանկիւն։ — при основа́ніи —հիմքի անկ.։ — ме́жду сторона́ми—կողմնակալ անկ.։

Уголь գ. ա. ածուխ, գործելի։ — ка́менный—քարածուխ, հանքածուխ։

У'голье գ. չ. ածուխ, գործելիք։ У'гли горя́щіе—հրատ, շիկացած ածուխ, գոլխրած ածուխ։

У'гольникъ գ. ա. ածխագործ, ածխավաճառ։

Уго́льникъ գ. ա. անկիւնադիր, անկիւնաչափ, գնոյ, ձևոց (գործիք)։

Уго́льный ած. անկիւնաւոր ‖ անկիւնի, անկեան։

У'гольный ած. ածխային ‖ ածուխի, գործելու։

У'гольня գ. ի. ածխանոց, ածխատուն, գործելանոց։

У'гольщикъ գ. ա. ածխագործ, ածխավաճառ։

Угомонённый ած. հանդարտեցրած, լռեցրած։

Угомони́ть տ. Угомоня́ть.

Угомо́нливый, —мо́нный ած. հանդարտ, շուտ հանդարտուող։

Угомо́нъ գ. ա. հանդարտութիւն ‖ հանգիստ, հանգստութիւն։

Угомоня́ть, —ни́ть բ. ն. հանդարտացնել ‖ լռեցնել ‖ մեղցնել։ —ся բ. ա. հանդարտուել։

Уго́нка, уго́нъ գ. քշելը, տանելը։

Угоня́ть, угна́ть բ. ն. վանել, քշել, տանել ‖ յափշտակել։ —ся բ. ա. վանուել, տարուել։

Угора́живать տ. Огора́живать.

Угора́ть տ. Угара́ть.

Угорёкъ, —рёчекъ տ. У'горь.

Угороди́ть տ. Огороди́ть.

Уго́рокъ գ. ա. բլրակ։

У'горь գ. ա. բողբոջ, պտուկ ‖ ձկնակեծակի հարսնուկ՝ ձիւ կամ անասունի մարմնու մէջ ‖ օձաձուկ, ենքեղէս։

— электри́ческій—թմրեցուցիչ օձաձուկ, ելեկտրաձուկ։

Угорѣлый ած. ածխահոտի խփած, ածխահոտից հիւանդացած։

Угорѣть տ. Угара́ть.

Угости́ть տ. Угоща́ть.

Угото́вленный ած. պատրաստուած։

Уготáвливать, —товля́ть, —то́вить բ. ն. պատրաստել։ —ся բ. ա. պատրաստուել։

Угото́ваніе, —вленіе գ. չ. պատրաստելը, պատրաստութիւն։

Угоща́тель, —льница գ. մեծարող, պատուասիրող, հիւրասիրող։

Угоща́ть տ. Уга́щивать.

Угоще́ніе գ. չ. պատուասիրելը, մեծարանք, կոչունք, հացկերոյթ։

Угощённый ած. հիւրասիրուած, մեծարուած։

Угреба́ть, — рести́ բ. չ. քերել։

Угрева́тость գ. ի. բշտերով ծածկուած լինելը։

Угрева́тый ած. բշտածածկ, պտուկներով ծածկուած։

Угреватѣть բ. չ. բշտիկներով ծածկուել։

Угрёвина գ. ի. օձաձուկի միս։

Угрёвый ած. օձաձուկի։

Угре́сть տ. Угреба́ть.

У'грикъ տ. У'горь.

Угрожа́ть, —рози́ть բ. ն. սպառնալ, սաստել, վախեցնել։

Угрожа́ющій ած. սպառնալից, սպառնալի, սպառնացող։

Угроже́ніе գ. չ. սպառնալը, սաստելը։

Угро́за գ. ի. սպառնալիք, սաստ։

Угрози́тельно մ. սպառնալից կերպով։

Угрози́тельный ած. սպառնալի, սպառնացող։

Угрози́ть տ. Угрожа́ть.

Угро́зливо տ. Угрози́тельно.

Угро́зливый տ. Угрози́тельный.

Угрыза́ть, угры́зть բ. ն. խածել, կրծ-

բել, ծամել, ուտել։

Угрызéніе գ. չ. խայթում, խայթ։ — сóвѣсти — խղճի խայթ։

Угры́зть տ. Угрызáть.

Угрь տ. У́горь.

Угрѣвáть, угрѣ́ть տ. Согрѣвáть.

Угрю́мо մ. դաժան, տխուր, տհաճ, յօնքերը կիտած։

Угрю́мость գ. ի. տխրութիւն, դաժանութիւն, դաժան բնաւորութիւն, թթիվ բնաւորութիւն։

Угрю́мый ած. դաժան, խոժոռադէմ, տհաճ, բարկացոտ։

Угрю́мѣть բ. չ. դաժան բնաւորութիւն ստանալ, նեղանալ, յօնքերը կիտել։

Угрязáть, — знуть տ. Погрязáть.

Удá գ. ի. կարթ։

Удáбриваніе գ. չ. արգաւանդում, աղբելը, պարարտացնելը (հողի)։

Удáбривать, удóбрить բ. ն. արգաւանդել, աղբել, աղբել, պարարտացնել (հողը)։ — ся բ. ա. պարարտանալ, արգաւանդուել։

Удáва տ. Удáвка.

Удавáться, удáться բ. ա. յաջողել, յաջողուել։

Удави́ть տ. Удáвливать.

Удáвка գ. ի. օղակ, հանգոյց ‖ խեղդ (դիւրաքակ), խեղդում։

Удáвленина գ. ի. խեղդուած կենդանու միս։

Удавлéніе գ. չ. խեղդելը։

Удáвленникъ, — нница գ. խեղդուած մարդ։

Удáвленный ած. խեղդուած, խեղդամահ արուած։

Удáвливать, — вля́ть, — ви́ть բ. ն. խեղդել, խեղդամահ անել։ — ся բ. ա. խեղդուել, խեղդամահ լինել։

Удáвный ած. խեղդի, խեղդելու։

Удáвщикъ, — щица գ. խեղդող։

Удáвъ գ. ա. բոա, վիշապ օձ։

Удалéніе գ. չ. հեռացնելը, հեռանալը, հրաժարեցնելը, հրաժարելը, մեկնելը, հեռաւորութիւն։

Удалéцъ գ. ա. կտրիճ, քաջ, աներկիւղ, անվեհեր (մարդ)։

Удали́ть տ. Удаля́ть.

Удалóй, удáлый ած. աներկիւղ, անվեհեր, սրտոտ, քաջ։

Удальствó գ. չ. у́даль գ. ի. կտրիճութիւն, արիութիւն, քաջութիւն, անվեհերութիւն։

Удаля́ть, — ли́ть բ. ն. հեռացնել, հրաժարեցնել, մերժել։ — ся բ. ա. հեռանալ, հրաժարուել։

Удалённый ած. հեռացրած, հրաժարեցրած։

Ударéніе գ. չ. հարուածելը, հարուած, զարկ ‖ շեշտ։

Удáренный ած. զարկուած, խփուած։

Удáрецъ, — удáрикъ գ. ա. մեղմ հարուած։

Удари́ть տ. Ударя́ть.

Удáрный ած. խփածի, հարուածի։

Удáръ գ. ա. հարուած, զարկ, զարկուածք ‖ կաթուած (հիւանդութեան)։

Ударя́ть, удáрить բ. ն. հարուածել, զարկել, զարնել, խփել, բախել։ — ся բ. ա. զարկուել, դիպչել։

Удáться տ. Удавáться.

Удáча գ. ի. յաջողութիւն, յաջողուածք։

Удáчливо տ. Удáчно.

Удáчливый տ. Удáчный.

Удáчно մ. յաջող կերպով, յաջողակի։

Удáчный ած. յաջողակ, յաջող, բաղդաւոր։

Удвáивать տ. Удвóивать.

Удвоéніе գ. չ. կրկնապատկում, կրկնապատկութիւն, կրկնապատկելը։

Удвóенный ած. կրկնապատկուած։

Удвóивать, удвóить բ. ն. կրկնապատկել, երկպատկել, կրկնատակել։ — ся բ. ա. կրկնապատկուել, երկպատկուել։

Удвоя́ть տ. Удво́ивать.

Удержа́ніе գ. չ. արգելելը, արգելում, արգելք, խափանում, պահելը, բռնելը || զսպելը, սանձահարելը։

Уде́рживать, —жа́ть բ. ն. արգելել, բռնել, պահել, խափանել, չտալ || || զսպել, սանձահարել։ —ся բ. ա. արգելուել || զսպուել, սանձահարուել։

Уде́ржанный ած. արգելուած || զըսպուած։

Уде́ржка տ. Удержа́ніе

Уде́ржъ գ. ա., уде́ржь գ. ի. ամրութիւն || համբերութիւն։

Удесятерённый ած. տասնապատկուած։

Удесятеря́ть, —ри́ть բ. ն. տասնապատկել։ —ся բ. ա. տասնապատկուել։

Удешеви́ть տ. Удешевля́ть.

Удешевле́ніе գ. չ. աժանացնելը, էժանացնելը։

Удешевлённый ած. աժանացրած, էժանացրած։

Удешевля́ть, —шеви́ть բ. ն. աժանացնել, էժանցնել, աժան տալ։ —ся բ. ա. աժանանալ, էժանանալ։

Удиви́тельная ած. գ. ի. զարմացական նշան։

Удиви́тельно մ. զարմանալի կերպով, հիանալի, սքանչելի։

Удиви́тельный ած. զարմանալի, հիանալի, սքանչելի, սխրալի, բազմահրաշ։

Удиви́ть տ. Удивля́ть.

Удивле́ніе գ. չ. զարմանք, զարմացք, հիացում, շուարում։

Удивлённый ած. զարմացած, շուարած։

Удивля́ть, —ви́ть բ. ն. զարմացնել, հիացնել։ —ся բ. ա. զարմանալ, շըւարել։

У'дилище գ. չ. մեծ կարթ (ձկնորսութեան)։

У'дило գ. չ. սանձ, երասանակ, դանդանաւանդ, երասան։

У'дильный ած. սանձի, երասանակի։

У'дильщикъ գ. ա. կարթով որսացող, չանկալով ձուկ բռնող։

Удира́ть տ. Удра́ть.

Уди́ть, на— բ. ն. կարթով ձուկ որսալ։

У'дица տ. Уда́.

У'дища տ. Уда́.

Удлине́ніе գ. չ. երկարացնելը։

Удлиня́ть, —ни́ть բ. ն. երկարացնել։

Удо́бно մ. յարմար կերպով, հեշտութեամբ, դիւրութեամբ։

Удо́бность գ. ի. յարմարութիւն, դիւրութիւն, անձնդիւրութիւն, հեշտութիւն։

Удо́бный ած. յարմար, անձնդիւր, յաջող, հեշտ, դիւրին, պատեհ, բարեպատեհ։

Удобовари́мость գ. ի. դիւրամարսութիւն։

Удобовари́мый ած. դիւրամարս, դիւրամարսելի։

Удобоисполни́мость գ. ի. դիւրակատարութիւն, հեշտ կատարելի լինելը։

Удобоисполни́мый ած. հեշտ կատարելի, դիւրակատար, հեշտ գլուխ բերելու, հեշտ գործադրելի։

Удобоноси́мый ած. հեշտ տանելի, հեշտատար, դիւրատար։

Удобопоня́тность գ. ի. դիւրըմբռնելի լինելը, դիւրիմացութիւն, հեշտ հասկանալի լինելը։

Удобопоня́тный ած. դիւրըմբռնելի, դիւրիմանալի, դիւրիմաց, հեշտալուր։

Удобопреклó нный ած. դիւրաթեք։

Удобопроѣзжій ած. հեշտագնաց, հեշտ անցնելի։ —жая доро́га—հեշտ անցանելի ճանապարհ։

Удобосгара́емость գ. ի. դիւրավառութիւն։

Удобосгара́емый ած. դիւրավառ, դիւրաբորբոք, հեշտ վառուող։

Удобре́ніе գ. չ. աղբելում, պարարտա-

ցնելը (հողի)։

Удо́бренный ած. աղբեած, պարարտացրած, արգաւանդացրած։

Удо́бривать տ. Уда́бривать.

Удобри́тельный ած. պարարտացնող։

Удобра́ть, удо́брить տ. Уда́бривать.

Удо́бство գ. չ. յարմարութիւն, դիւրութիւն, հեշտութիւն։ — жи́зни — դիւրակեցութիւն, հեշտակեցութիւն։

У'довище տ. У'дилище.

Удовлетворе́ніе գ. չ. բաւականութիւն, հատուցում։

Удовлетворённый ած. բաւականացած, բաւականացրած։

Удовлетвори́тель, —льница գ. հատուցանող, բաւականացող, բաւականութիւն տուող։

Удовлетвори́тельно մ. բաւականացուցիչ կերպով։

Удовлетвори́тельность գ. ի. բաւականացուցիչ լինելը։

Удовлетвори́тельный ած. բաւականացուցիչ։

Удовлетворя́ть, —твори́ть բ. ն. բաւականացնել, բաւականութիւն տալ, հատուցանել, վճարել, կատարել։ —ся բ. ա. բաւականանալ։

Удово́льствіе գ. չ. զուարճութիւն, բաւականութիւն, հաճոյք, բերկրանք, բերկրութիւն։

Удово́льствованіе գ. չ. բաւականացնելը, բաւականութիւն տալը։

Удово́льствованный ած. բաւականացրած, կամքը կատարած։

Удово́льствовать բ. ն. բաւականացնել, բաւականութիւն տալ, կամքը կատարել։ —ся բ. ա. բաւականանալ, շատանալ։

Удо́дъ գ. ա. յոպոպ, բուբու. թ.։

Удо́й գ. ա. միանգամ կթած կաթի քանակութիւն։

Удо́йливый ած. կաթնոտ, կաթնատու։ —вая корова́—կաթնոտ կով։

Удо́ліе գ. չ., удо́лъ գ. ա. տ. Юдо́ль.

Удостовѣре́ніе գ. չ. հաստատութիւն, ստուգութիւն, ապացոյց, հաւաստիք, հաւաստիացում։

Удостовѣренный ած. վաւերացրած, վաւերացած։

Удостовѣри́тель, —льница գ. հաստատող, վաւերացնող, ապահովող, վկայող։

Удостовѣри́тельно մ. հաստատութեամբ։

Удостовѣри́тельный ած. հաստատական, վաւերական || հաստատութեան, ստուգութեան։

Удостовѣря́ть, —вѣрить բ. ն. հաստատել, վաւերացնել, ստուգել, վկայել։ —ся բ. ա. հաւաստիանալ, համոզուել։

Удосто́еніе գ. չ. արժանացնելը, արժանի անելը։

Удосто́енный ած. արժանացրած, արժանացած։

Удосто́ивать, —то́ить բ. ն. արժանացնել, արժանի անել։ —ся բ. ա. արժանանալ։

Удасу́живаться, —су́житься բ. ա. ազատ րոպէ գտնել, փոքր ինչ պարապ լինել։

У'дочка գ. ի. կարթ։

Удра́ть բ. չ. փախչել, քամակը դարձնել։

Удружи́ть բ. չ. պարտաւորել, պարտաւորցնել։

Удруча́ть, —чи́ть բ. ն. նեղել, չարչարել, վհատեցնել։ —ся բ. ա. նեղուել, տառապել։

Удручённый ած. նեղացած, վհատած։

Удруче́ніе գ. չ. նեղելը, չարչարելը, վհատեցնելը։

Удручи́ть տ. Удруча́ть.

Удуша́ть, —ши́ть տ. Задуша́ть.

Удушéніе գ. չ. խեղդելը։
Удýшливость գ. ի. հեղձուցիչ լինելը։
Удýшливый ած. հեղձուցիչ, խեղդող, շնչարգել։
Удýшье գ. չ. շնչարգելութիւն, փղձուկ, խեղդուկ, շնչհեղձութիւն։
Удъ հն. գ. ա. արանդամ, վարոց։
Удѣлéніе գ. չ. բաժանում։
Удѣлённый ած. մասնատրուած, բաժին տուած։
Удѣли́ть տ. Удѣля́ть.
Удѣ́локъ գ. ա. բաժին (անշարժ կալուածքի)։
Удѣ́лъ գ. ա. բաժին, մասն, կալուած || վիճակ, բաղդ։
Удѣ́льный ած. մասնաւոր իշխանական || — вѣсъ — տեսակարար կշիռ։ —ная плóтность — խտութիւն։
Удѣля́ть, —ли́ть բ. ն. բաժին հանել, մասն հանել || բաժանել։ —ся բ. ա. բաժին ստանալ։
Уединéніе գ. չ. առանձնութիւն, միայնութիւն, առանձնակեցութիւն։
Уединéнникъ, —ница գ. առանձնակեաց, միայնակեաց։
Уединéнно մ. առանձին, առանձնաբար, միայնակ։
Уединéнность գ. ի. մենութիւն, մենաւորութիւն։
Уединéнный ած. առանձնացած, առանձնացրած, մենաւոր, առանձնակեաց, մենակեաց։
Уединя́ть, —ни́ть բ. ն. առանձնացնել։ —ся բ. ա. առանձնանալ։
Уéмистый ած. ընդարձակ, մեծանիստ։
Уéмный ած. պակսեցնելու։
Уёмъ գ. ա. պակասացնելը, իջեցնելը || վերջացնելը։
Ужáленіе գ. չ. խայթելը, խայթում։
Ужáлить բ. ն. խայթել։
Ужáлъ տ. Ужáленіе.
Ужáренный ած. խորոված, տապակած։
Ужáривать, —рить բ. ն. տապակել, —ся բ. ա. տապակուել, խորովուել։
Ужасáть, —снýть բ. ն. զարհուրեցնել, ահաբեկել։ —ся բ. ա. զարհուրել, ահաբեկուել։
Ужáсно մ. զարհուրելի, սոսկալի, սարսափելի։
Ужаснýть տ. Ужасáть.
Ужáсный ած. զարհուրելի, սարսափելի, սոսկալի։
У'жасть տ. У'жасъ.
У'жасъ գ. ա. ահաբեկութիւն, արհաւիրք, զարհուրանք, սարսափ։
Ужáтый ած. սեղմուած։
Ужáть տ. Ужимáть и ужинáть.
Ужé մ. արդէն, այլ եւս, ոչ միայն։
Ужé մ. և շ. արդէն || ужé-ли — միթէ։ не-ужели — միթէ։
Ужéніе գ. չ. կարթով ձուկ որսալը։
Ужёнокъ տ. Ужóнокъ.
Уживáться, ужи́ться բ. ա. ապրել, երկար մնալ որեւէ անձի մօտ։
Ужи́вчивость գ. ի. կենցաղավարութիւն, ապրելու շնորհք, վարուելու շնորհք։
Ужимáть, ужáть բ. ն. սեղմել։ —ся բ. ա. սեղմուել։
Ужимáться բ. ա. ծամածռուել։
Ужи́мистый ած. ծամածռող։
Ужи́мка գ. ի. ծամածռութիւն, բերանը ծռմռելը։
Ужинáть, ужáть բ. ն. մանգաղով հնձել։
У'жинать, по— բ. չ. ընթրել, ընթրիք անել, իրիկնահաց ուտել։
У'жинный ած. ընթրիքի։
У'жинъ գ. ա. ընթրիք, իրիկնահաց։
Ужи́нъ գ. ա. հունձ։
Ужи́ться տ. Уживáться.
Ужи́ще գ. ա. մեծ լողակ օձ, մեծ իժ։
Ужó մ. յետոյ, փոքր ինչ յետոյ։
Ужóвникъ գ. ա. պալլաթաթ. բ.։
Ужóвый ած. լորտիի, լորտուի։

Ужо́нокъ գ. ա. լորտուկ, լորտուի ձագ։

У́жъ գ. ա. լորակ օձ, լորտու, լիժ։

Ужъ մ. արդէն։

Уза́ գ. ի. ակնամոմ։

У́за գ. ի. կապ։ У́зы—կապանք։

Узаконе́ніе գ. չ. օրինադրութիւն, օրէնսդրութիւն, օրէնք։

Узако́ненный ած. օրէնք դարձած։

Узаконя́ть, —ко́нить բ. ն. օրէնադրել, օրէնք դնել, կանոն դնել։ —ся բ. ա. կանոնի տակ դրուել։

Узда́ գ. ի. սանձ, երասանակ, վարապան։

Узде́чка, —дочка գ. ի. սանձ, երասանակ ‖ կապ։ — губна́я—շրթնակապ։ — язы́ка—լեզուակապ։

Узде́чный ած. սանձի, երասանակի։

Узело́къ, —ло́чекъ գ. ա. կապ, կապոց, հանգոյց, հանգուստ ‖ կնճիռ, դժուարութիւն։

У́зелъ գ. ա. կապ, կապոց, հանգոյց ‖ ‖ — восходя́щій—վերամբարձ հանգոյց (աստղաբ.)։ — нисходя́щій—վայրաբեր հանգոյց (աստղաբ.)։

У́зенькій տ. У́зкій.

Узи́на գ. ի. նեղ անցք, կիրճ, անձուկ։

У́зить բ. ն. նեղցնել։ —ся բ. ա. նեղանալ։

У́зкій ած. նեղ, անձուկ։

У́зко մ. նեղ։

Узкова́тый ած. փոքր ինչ նեղ, նեղաւուն։

Узкого́рлый ած. նեղաբերան։

Узколи́стый ած. նեղատերև։

Узколо́бый ած. նեղ ճակատով։

У́зкость գ. ի. նեղ լինելը, անձկութիւն։

Узли́стый ած. հանգոյցաւոր, բազմակապ, կապերով, ծնկակապ։

Узли́ще գ. ա. մեծ հանգոյց, մեծ կապ, մեծ կապոց։

Узлова́тость գ. ի. հանգուցաւոր լինելը։

Узлова́тый տ. Узли́стый։ —вая лі́нія—հանգուցաւոր գիծ։

Узнава́ть, —на́ть բ. ն. ճանաչել ‖ իմանալ, գիտենալ, տեղեկանալ։ —ся բ. ա. ճանաչուել։

Узна́ніе գ. չ. ճանաչելը։

У́знанный ած. ճանաչուած։

Узна́ть տ. Узнава́ть.

У́зникъ, —ница գ. բանտարգել, կալանաւոր։

Узо́ристый տ. Узо́рчатый.

Узо́рный ած. օրինակի, ստուերագրի, նկարի։

Узоро́чіе գ. չ. օրինակները, ստուերագրերը, կաղապարները, նկարները։

Узоро́чно մ. շքեղ, փառաւոր, փառայեղ։

Узоро́чный ած. շքեղ, հարուստ, փառաւոր։

Узо́рчатый ած. ճամկաւոր, նկարէն։

Узо́рчикъ տ. Узо́ръ.

Узо́рщикъ, —щица գ. օրինակող, գաղափարող, կաղապար շինող։

Узо́ръ գ. ա. ճամուկ, նկար։

Узурпа́торъ գ. ա. յափշտակող, յափշտակիչ (գլխաւորապէս բարձրագոյն իշխանութեան)։

Узурпа́ція գ. ի. յափշտակութիւն (բարձրագոյն իշխանութեան)։

Узрѣ́ть բ. ն. տեսնել, նշմարել։

Уисти́ти գ. մշկակապիկ. կ.։

Уйти́ տ. Уходи́ть.

Указа́ніе գ. չ. ցուցում, ցոյց տալը։

Ука́занный ած. որոշուած, մատնացոյց եղած։

Указа́тель, —льница գ. ցուցիչ, ցոյց տուող, ցուցակ, ուղեցոյց, ցանկ գրոց։

Указа́тельный ած. ցուցանող, ցոյց տուող, ցուցական։ — па́лецъ—ցուցամատ։

Указа́ть տ. Ука́зывать.

Ука́зка գ. ի. գրացոյց, տառացոյց (ձող՝ սկզբ. կրթ. ժամանակ)։

Ука́зный ած. հրամայած, հրամանագրուած։

Ука́зчикъ, —чица գ. ինքնակոչ խրատատու։

Ука́зъ գ. ա. հրաման, հրամանագրութիւն, որոշադիր, հրովարտակ, արքունի հրաման։

Ука́зывать, —каза́ть բ. ն. ցոյց տալ, հրամայել, հրամանադրել, մատնացոյց լինել։ —ся բ. ա. ցոյց տրուել, հրամանագրուել։

Ука́лывать, —уколо́ть բ. ն. ծակծըկել, խայթել։ —ся բ. ա. խայթուել, ծակծկուել։

Ука́танный ած. հարթուած։

Ука́тывать, —ти́ть բ. ն. հարթել (հարթիչով)։ —ся բ. ա. հարթուել։

Ука́чанный ած. տարուբերուած։

Ука́чивать, —ча́ть բ. ն. շարժել, տարուբերել, ըկել։

Ука́шивать, укаси́ть բ. ն. հնձել, քաղել || կտրել, ժողովել։ —ся բ. ա. հնձուել, քաղուել։

Ука́щикъ, —щица տ. Ука́зчикъ, —чица.

Ква́шенный ած. թթուեցրած, խմորուած։

Ква́шивать, уква́сить բ. ն. թթուեցնել, խմորել։ —ся բ. ա. թթուել, խմորուել։

Укипа́ть, —пѣть բ. չ. եփել, եփուելով քչանալ։

Укипѣлый ած. եփած, խարշած, խաշած։

Укиса́ть, уки́снуть բ. չ. թթուել։

Укла́денный, уло́женный ած. տեղաւորած, զետեղած, դարսած։

Укла́дистый ած. լայն, ընդարձակ, մեծատարած։

Укла́дка գ. է. տեղաւորելը, զետեղելը, դարսելը։

Укла́дочный ած. տեղաւորուելու, զետեղուելու։

Укла́дчикъ, —чица գ. տեղաւորող, դարսող։

Укла́дъ գ. ա. պողպատ (որ գործ են դնում դանակի և այլն շեղբի շինելու)։

Укла́дыванье գ. չ. տեղաւորցնելը, դարսելը։

Укла́дывать, укла́сть уложи́ть բ. ն. տեղաւորել, զետեղել, դարսել։

Укла́дываться, укла́сться, уложи́ться բ. ա. տեղաւորուել, զետեղել իր իրեղէնները, սարքուել։

Укла́дываться, уле́чься բ. ա. պառկել, պատրաստուել քնելու։

Укле́ивать, —е́ить բ. ն. սոսնձել, մածուցանել։

Укле́я, —лейка գ. է. սպիտակ, ճերմակ ձուկ. ձ.

Уклоне́ніе գ. չ. թեքում, հակում, խոտորում, խորշելը, հեռանալը։

Уклонённый ած. թեքուած։

Укло́нисто տ. Укло́нчиво.

Укло́нистый տ. Укло́нчивый.

Уклони́ть տ. Уклоня́ть.

Укло́нливо, —ливость, —ливый տ. Укло́нчиво, —чивость, —чивый.

Укло́нно, —ность, —ный տ. Укло́нчиво, —вость, —вый.

Укло́нчиво մ. խոյս տալով, անորոշ կերպով։

Укло́нчивость, գ. է. զիջողականութիւն, զիջում, դիւրահակութիւն։

Укло́нчивый ած. խոյս տուող, խորշող, հեռացող || դիւրահակ։

Укло́нъ գ. ա. զառիվայր։

Уклоня́ть, —ни́ть բ. ն. թեքել, խոտորեցնել, շրջել, հեռացնել, դարձնել։ —ся բ. ա. խոյս տալ, հրաժարուել։

Уклю́нуть բ. ն. կտցահարել։

Уклю́чина գ. է. թիապահ փոկ (նաւակի)։

Уко́кать, уко́кошить բ. ն. խեղդամահ անել, խեղդել, սպանել, սրախողխող անել։

Укола́чивать, —лоти́ть բ. ն. մեխով

ամրացնել || ամրացնել։
Уколóтый ած. խայթուած, ծակուած։
Уколóть տ. Укáлывать.
Уколóченный ած. մեխով ամրացրած։
Уколýпнутый ած. բաժանուած, պոկած։
Уколýпывать, —пнýть բ. ն. բաժանել, կոտրել, պոկել։
Укóлъ գ. ա. խայթ, խայթուածք, մաղկատ։
Укомплектовáть տ. Комплектовáть.
Уконопáченный ած. կպրած, կըպրոտած։
Уконопáчивать, —нопáтить բ. ն. կըպրել, ծեփել։ —ся բ. ա. կպրուել, կպրոտուել։
Укóра գ. ի. կշտամբանք, յանդիմանութիւն։
Укорáчивать, —ротúть բ. ն. կարճացնել։ —ся բ. ա. կարճանալ։
Укоренéніе գ. չ. ամրացնելը, արմատացնելը, հիմնաւորելը։
Укоренённый ած. արմատացրած։
Укореня́ть, —нúть բ. ն. հիմնաւորել, արմատացնել, արմատել։ —ся բ. ա. հիմնաւորուել, արմատանալ, արմատակալել։
Укорúзна գ. ի. կշտամբանք, յանդիմանութիւն, նախատինք։
Укорúзненный ած. նախատական, պախարակելի։
Укорúтель, —льница գ. նախատող, յանդիմանող, պախարակող։
Укорúтельный, укóрный ած. նախատական, պախարակելի։
Укорóченный ած. կարճեցրած։
Укоря́ть, —рúть բ. ն. նախատել, յանդիմանել, պախարակել։
Укосúть տ. Укáшивать.
Укоснúтельно մ. յամր, անագան, ուշ։
Укоснúтельный ած. յամր, յամրաշարժ։
Укоснѣвáть, —нѣ́ть բ. չ. ուշանալ, յապաղել։
Укоснѣ́ніе գ. չ. ուշանալը, յապաղելը։
Укóсъ գ. ա. հնձուածք, հնձուած խոտ։
Укóшенный ած. հնձած, հնձուած։
Укрáденный ած. գողացած, գողցած։ —нная вещь—գողօն, գողօնք։
Укрáдкою մ. գաղտնագողի, ծածկաբար, ծածուկ կերպով, թագուն։
Укрáсить տ. Украшáть.
Укрáсть բ. ն. գողանալ։
Украшáть, —рáсить բ. ն. զարդարել, պաճուճել, յարդարել, գեղեցկինել, շքեղացնել։ —ся բ. ա. զարդարուել, զուգուել։
Укрáшенный ած. զարդարուած զուգուած, զարդարուն, պճնազարդ։ — драгоцѣ́нными кáмнями—ականակուռ, ականազարդ, ակնակապ։
Украшéніе գ. չ. զարդարելը, զարդարանք, զարդ, պաճուճանք, հըպտանք։
Укрóмно մ. յարմար || հանգիստ, բարեկեցիկ։
Укрóмность գ. ի. յարմարութիւն, հանգիստ, բարեկեցութիւն։
Укрóмный ած. յարմար, հանգիստ, բարեկեցիկ։
Укрóпникъ գ. ա. սամիթ. բ.։
Укрóпный ած. սամիթի։
Укрóпъ գ. ա. օրհնեալ ջրի անօթ (եկեղ.) || || տաք ջուր || օրհնեալ սամիթ, ռազիան, կարօս, զումրայ, շումրայ։ — гóрный—վայրի կարօս. բ.։—водянóй —լողար. բ.։
Укротúтель, —льница գ. զսպող, զըսպիչ, սանձահարող, նուաճող։
Укротúтельный ած. զսպողական, սանձահարիչ, նուաճող։
Укрощáть, —ротúть բ. ն. զսպել, սանձահարել, հանդարտացնել, մեղմել, նուաճել։ —ся բ. ա. զսպուել, սանձուել։

Укрощённый *ած. զսպուած, սանձուած։*
Укрощéніе *գ. չ. սանձահարութիւն, նուաճում, զսպելը։*
Укрути́ть *տ.* укру́чивать.
Укру́ченный *ած. սեղմած, ոլորուած։*
Укру́чивать, —рути́ть *բ. ն. սեղմել, պարանով ոլորել։* —ся *բ. ա. սեղմուել, ոլորուել։*
Укрыва́ніе *գ. չ. թաքցնելը, ծածկելը։*
Укрыватель, —льница *գ. թաքցնող, ծածկող, ապաւինջական, յանցաւոր պահող։*
Укрыва́тельство *գ. չ. թաքցնելը, ծածկելը, պահելը (գող և գողօն)։*
Укрывать, укры́ть *բ. ն. թաքցնել, ծածկել, պահել ‖ ծուարել։* —ся *բ. ա. ծածկուել, թաքնուել։*
Укры́тіе *տ.* Укрыва́ніе.
Укры́тый *ած. ծածկուած, թաքնուած։*
Укры́ть *տ.* Укрыва́ть.
Укрѣпа *գ. ի. ամրացնող (եր և այլն)։*
Укрѣпи́тельный *ած. ամրացնող, ուժատու, կազդուրիչ, զօրացնող։*
Укрѣпи́ть *տ.* Укрѣпля́ть.
Укрѣпле́ніе *գ. չ. ամրացնելը, զօրացնելը ‖ ամրութիւն, ամրոց ‖ կազդուրում։*
Укрѣплённый *ած. ամրացած, զօրացած։*
Укрѣпля́ть, —пи́ть *բ. ն. ամրացնել ‖ ‖ զօրացնել, պնդացնել, կազդուրել։* —ся *բ. ա. ամրանալ, ժրանալ, ժրել, զօրանալ։*
У́ксусникъ *գ. ա. քացախ շինող ‖ քացախավաճառ։*
У́ксусница *գ. ի. քացախաման։*
Уксусноки́слый *ած. քացախաթթու։*
У́ксусный *ած. քացախի։* —ная кислота́—*քացախային թթու։*
У́ксусъ *գ. ա. քացախ։*
Уку́поренный *ած. խցուած։*
Уку́поривать, —порить *բ. ն. խցել, ամրացնել։* —ся *բ. ա. խցուել, փակուել։*
Уку́порка *գ. ի. խցելը, խցանով ամրացնելը։*
Уку́порщикъ, —щица *գ. խցանով ամրացնող։*
Уку́сывать, —си́ть *բ. ն. խածել, կծել։*
Уку́танный *ած. փաթաթուած։*
Уку́тывать, —тать *բ. ն. փաթաթել։* —ся *բ. ա. փաթաթուել։*
Укуше́ніе *գ. չ. խածելը, խածուած։*
Уку́шенный *ած. խածուած, կծած։*
Ула́вливать, улови́ть *բ. ն. բռնել, ըմբռնել։* —ся *բ. ա. բռնուել։*
Ула́дить *տ.* Ула́живать.
Ула́женіе *գ. չ. յարդարելը, կարգի դնելը, վերջացնելը։*
Ула́женный *ած. կարգադրուած, կարգի դրուած։*
Ула́живать, —ла́дить *բ. ն. յարդարել, կարգի դնել, վերջացնել։* —ся *բ. ա. կարգաւորուել, կարգի դրուել։*
Ула́мывать, —лома́ть, —ломить *բ. ն. բեկանել, կոտրել, կորել։*
Ула́нскій *ած. ուլանի։*
Ула́нъ *գ. ա. ուլան (հեծելազօր)։*
Уласка́ть *բ. ն. շոյել, գգուել։*
Ула́щивать, ула́стить *տ.* Ула́скать.
Улега́ться, уле́чься *բ. ա. պառկել, քնել, ընկողմանել, տեղաւորել, զետեղուել։*
Улегчать, —че́ніе *տ.* Облегча́ть, —че́ніе.
У́лей *գ. ա. փեթակ։*
Уле́мъ *գ. ա. ուլէմ, օրէնսգէտ (Տաճկաստանում)։*
У́лейный *ած. փեթակի։*
Улепётывать, —тну́ть *բ. չ. ճողոպրել, խուսափել, անյայտանալ։*
Улета́ть, —тѣть *բ. չ. թռչել, հեռանալ, թռչել գնալ։*

Улетýчиваніе գ. չ. Թռչելը, ցնդելը, գոլորշիացնելը, գազ դառնալը։

Улетýчивать, —чить բ. ն. գոլորշիացնել, թռչել, ցնդել, գազային դարձնել։ —ся բ. ա. ցնդուել, գազ դառնալ։

Улетýченный ած. ցնդուած, գազ դարձած։

Улетýчій ած. ցնդական, ցնդելի։

Улётъ գ. ա. հեռանալը, թռչելը, թռչելով գնալը։

Улетѣ́ть տ. Улетáть.

Улéчься տ. Уклáдываться и Улегáться.

Улещáть, улестúть բ. ն. հրապուրել, համոզել, հաճեցնել։

Уливáть, улúть բ. ն. լցնել, հոսեցնել։

Улúзывать, —знýть բ. չ. լիզել, լզել || խուսափել, փախչել, ծռել, ծուել, ծլկուել։

Улúка գ. ի. ապացոյց յանցանքի, ապացոյց, նշան։

Улúтка գ. ի. խխունջ, շղոտ, որոճ, խոնջայլ || խխունջ ականջի։

Улúтковый ած. խխունջի։

Улиткообрáзный ած. խխունջաձեւ։ —но свéрнутый—խխնջածալ։

Улúтникъ գ. ա. մարական տուտոս, տ. գապա եօնջա. բ.։

Улитóй ած. լցուած։

Улúточка տ. Улúтка.

Улúточный ած. խխունջի։

Улúть տ. Уливáть.

У'лица գ. ի. փողոց, գուեհ, քուչա։

Уличáть, —чúть բ. ն. ապացուցանել, բռնել, մեղադրել։ —ся բ. ա. բռնուել, մեղադրուել։

Уличённый ած. բռնուած, մեղադրուած։

Уличéніе գ. չ. յանցանքի ապացուցանելը։

Уличúтель, —льница գ. ապացուցանող (յանցանք)։

Уличúтельный ած. ապացուցական (յանցանքի)։

Уличúть տ. Уличáть.

Улúчка տ. Уличéніе.

У'личка գ. ի. փոքրիկ փողոց։

У'личный ած. փողոցային || փողոցի։ —мáльчикъ—փողոցասուն տղայ, սամաքալ։

Уловúть տ. Улáвливать.

Улóвка գ. ի. ճարտարութիւն, յաջողակութիւն, հնարք || խորամանկութիւն։

Улóвленный ած. բռնուած, բռնած։

Уловля́ть տ. Улáвливать.

Улóвчивость գ. ի. ճարտարութիւն, յաջողակութիւն, խորամանկութիւն, հնարագիտութիւն։

Улóвчивый ած. ճարտար, հնարագէտ, բարակ, խորամանկ։

Улóвъ գ. ա. ձուկ որսալը || քանակութիւն որսած ձկների։

Уложéніе գ. չ. ծրարելը, դարսելը || կարգադրութիւն, սահմանադրութիւն || օրէնսգիրք ռուսաց Ալէքսի թագաւորի։

Улóженный ած. տեղաւորուած, դետեղած։

Уложúть բ. ն. կարգադրել, սահմանադրել։

Уломáть, —мúть տ. Улáмывать.

Улóмокъ տ. Отлóмокъ.

Улощáть, —щúть տ. Лощúть.

Улýсный ած. իշխանի (վրանաբնակների)։

Улýсъ գ. ա. իշխան (վրանաբնակների)։

Улучáть, —чúть բ. ն. գտնել, ձեռք բերել։

Улучéніе գ. չ. գտնելը։

Улучúть տ. Улучáть.

Улучшáть, улýчшить բ. ն. բարւոքել, լաւացնել։ —ся բ. ա. լաւացուել, լաւանալ։

Улучшéніе գ. չ. բարւոքում, լաւանա-

լը, կատարելագործութիւն։

Улу́чшенный ած. լաւացած, բարւոքած։

Улу́чшить տ. Улучша́ть.

Улыба́ться, —бну́ться բ. ա. ժպտալ, ժպտել, ժմտել։

Улы́бка գ. ի. ժպիտ, ծիծաղ, քմծիծաղ, ժպտանք։

Улыбну́ться տ. Улыба́ться.

Улы́бочка տ. Улы́бка.

Улы́бчивый ած. ծիծաղկոտ, ժպտերես, ժպտադէմ, խնդումերես։

Ульну́ть բ. չ. խուսափել, խոյս տալ,

Ультима́тъ, —ма́тумъ գ. ա. վերջնագիր, սպառնագիր, վճռագիր (քաղաքական)։

Ультрамари́новый ած. լաջուարդի

Ультрамари́нъ գ. ա. լաջուարդ, կապուտակ, ծովագուարթ (ներկ)։

Ультрамонтани́змъ գ. ա. անդրալեռնականութիւն, ծայրահեղութիւն (պապական իշխանութեան կուսակցութիւն)։

Ультрамонта́нъ գ. ա. անդրալեռնական, ծայրայեղ կուսակից պապութեան (Եւրոպայում)։

Улѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կպցնել, սոսնձել։

Улѣ́пленный ած. սոսնձած։

Улѣ́сокъ տ. Пролѣ́сокъ.

Улюлю́кивать տ. Убаю́кивать.

Ума́занный ած. քսուած։

Ума́зывать, ума́зать բ. ն. քսել։

Ума́ивать, ума́ять ռ. բ. ն. յոգնեցնել, դադրեցնել։ —ся բ. ա. յոգնիլ, դադրել։

Умале́ніе գ. չ. նուազեցնելը, քչացնելը, սակաւացնելը։

Ума́ленный ած. փոքրացրած, նուազեցրած։

Умали́тельно մ. սակաւ, քիչ։

Умали́тельный ած. նուազական։

Ума́лить տ. Умаля́ть.

Умалишённый ած. խելացնոր, խելագար։

Ума́лчиваніе գ. չ. լռելը։

Ума́лчивать, умолча́ть բ. չ. լռել, լռելով անցնել (պատմութեան ժամանակ)։ —ся բ. ա. լռութեան տրուել։

Ума́ливать, умоло́ть բ. ն. աղալ, մանրել, ծեծել։

Умаля́ть, ума́лить բ. ն. փոքրացնել, պակասցնել, պստիկցնել։ —ся բ. ա. փոքրանալ։

Уманённый ած. հրապուրուած, խաբելով տարուած։

Ума́нивать, —ни́ть բ. ն. հրապուրել, խաբելով հետը տանել։

Ума́новый ած. կղմուխի

Ума́нъ գ. ա. կղմուխ. բ.։

Ума́сленный ած. եղոտած, եղով ծածկուած։

Ума́сливать, —лить բ. ն. եղոտել, եղ քսել ‖ քաղցր խօսքերով անել, անուշացնել (խօսքերը)։ —ся բ. ա. եղոտուիլ, եղով ծածկուիլ։

Умасли́тельный ած. իւղակից ‖ եռանդակից, քաղցրաբան։

Ума́слить տ. Ума́сливать.

Умасти́ть տ. Умаща́ть.

Ума́тывать, умота́ть բ. ն. կծկել, փաթաթել։

Ума́чивать, умочи́ть բ. ն. թրջել։

Умаща́ть, умасти́ть բ. ն. իւղել, օծել, օծանել, քսել։

Умащённый ած. օծուած, քսուած, իւղոտած։

Ума́щивать, —масти́ть բ. ն. սալայատակ շինել, քարել։

Ума́яніе գ. չ. յոգնութիւն, յոգնածութիւն, դադրածութիւն։

Ума́янный ած. յոգնած, դադրած։

Ума́ять տ. Ума́ивать.

У'мбра գ. ի. կալաքար, ստուերաքար, ումբրեայի հող։

У́мбровый ած. կպրաքարէ || կպրաքարի։
Умедле́ніе գ. չ. յապաղում, յետանալը։
Уме́дленный ած. ուշացրած։
Уме́дливать, —для́ть, —лить բ. ն. և բ. չ. յետաձգել, ուշացնել, դանդաղացնել || ուշանալ։
Уменьша́емый ած. նուազելի — мое число́ — նուազելի թիւ։
Уменьше́ніе գ. չ. պակասեցնելը, նուազեցնելը, փոքրացնելը։
Уменьшённый ած. պակասեցրած, նուազեցրած։
Уменьши́тельный ած. նուազական։
Уменьши́ть տ. Уменьша́ть.
Умере́ть տ. Умира́ть.
Умертви́тель, —льница գ. սպանող, մարդասպան։
Умертви́ть տ. Умерщвля́ть.
Уме́ршій ած. և գ. ա. մեռած, հանգուցեալ, ննջեցեալ, մեռել։
Умерщвле́ніе գ. չ. սպանելը, մահացնելը։
Умерщвлённый ած. մահացրած, սպանուած։
Умерщвля́ть, —ртви́ть բ. ն. սպանել, մեռցնել, մահացնել, սատկացնել, սատակել։ —ся բ. ա. սպանուել, սատակել։
Умета́ть, уме́сть բ. ն. սրբել, աւելել։
Уметённый ած. աւելած, սրբած։
Умётъ գ. ա. խրճիթ (ճանապարհորդաց համար) || աղբ։
Умётывать, —та́ть, —тну́ть բ. ն. ծածկել, վրէն լցնել։
Умиле́ніе գ. չ. զղջում, գութ, գորով։
Умилённый ած. ի գութ շարժած, մեղմացրած։
Умили́тельно մ. զթալից, գորովանօք, խանդաղատանօք։
Умили́тельность գ. է. խանդաղատութիւն, գորով, սրտառուչ լինելը։
Умили́тельный ած. սրտառուչ, սրտաշարժ, գորովալից, խանդաղատական, կարեկցական, աղերսական։
Умили́ть տ. Умиля́ть.
Умилосе́рдить բ. ն. գութը շարժել։ —ся բ. ա. գթալ։
Умилостиви́тельный ած. գթաշարժ պաղատական։
Уми́лостивить տ. Умилостивля́ть.
Умилостивле́ніе գ. չ. ողորմանալը։
Умилостивлённый ած. գութը շարժած։
Умилостивля́ть, уми́лостивить բ. ն. խանդաղատել, գութը շարժել, կարեկից անել, ողորմած անել։ —ся բ. ա. գթալ, ողորմել։
Уми́льно մ. անուշ կերպով, խանդաղատանօք։
Уми́льность գ. է. ողորմութիւն, կարեկցութիւն։
Уми́льный ած. հաճելի, հաճոյական, խանդաղատական։
Умиля́ть, —ли́ть բ. ն. ի գութ շարժել, քաղցրացնել։ —ся բ. ա. ի գութ շարժուել, գթալ։
Умина́ть, умя́ть բ. ն. շաղախել, տրորել, ճմլել։
Умира́ть, умере́ть բ. չ. մեռանել, մեռնել, վախճանել։
Умира́ющій ած. մեռնող, օրհասական։
Умире́ніе գ. չ. խաղաղացնելը, հաշտութիւն։
Умирённый տ. Умиротворённый.
Умири́тель, —ротвори́тель գ. ա. —льница գ. է. հաշտարար, հաշտեցնող, խաղաղարար։
Умири́тельный, —ротвори́тельный ած. հաշտարարական։
Умиротворённый ած. խաղաղեցրած, խաղաղած, հաշտեցրած։
Умиря́ть, —ротворя́ть, —ри́ть, умири́ть բ. ն. հաշտեցնել, խաղաղացնել։ —ся բ. ա. խաղաղել։
Уми́шко տ. Умъ.

Уми́ще տ. Умъ.

У'мненькій տ. У'мный.

Умне́нько տ. Умно́.

У'мникъ, —ница գ. խելացի, հանճարեղ, խելօք, խոհական (մարդ)։

У'мничанье գ. չ. խելքին զոռ տալը։

У'мничать բ. չ. խելքին զոռ տալ։

Умно́ մ. խելացի, խելօք, խոհեմաբար։

Умножа́ть, умно́жить բ. ն. բազմապատկել, բազմացնել, աւելացնել։ —ся բ. ա. բազմապատկուել, բազմանալ։

Умно́женный ած. բազմապատկուած, բազմացած։

Умноже́ніе գ. չ. բազմապատկութիւն, բազմացնելը, շատացնելը, աւելացնելը։

Умножи́тель, —льница գ. բազմապատկիչ, բազմացնող։

Умножи́тельный ած. բազմապատկելի։

Умно́жить տ. Умножа́ть.

У'мный ած. խելացի, խելօք, խոհական, խոհեմ, զգօն, ուշեղ, ուշիմ։

Умнѣ́ть, по— բ. չ. խելօքանալ, խելացի դառնալ։

Умове́ніе գ. չ. լուացում, լուացուելը։ — ногъ — Ոտնալուայ։

Умовре́дный ած. խելքի վնաս տուող։

Умозаключе́ніе գ. չ. հաւաքաբանութիւն, եզրակացութիւն։

Умозри́тель գ. ա. տեսագէտ, տեսականագէտ (մարդ)։

Умозри́тельно մ. տեսականաբար, մըտաւոր կերպով։

Умозри́тельность գ. ի. տեսական լինելը, իմացականութիւն։

Умозри́тельный ած. տեսական, մտաւոր, իմացական, մտածական։

Умозрѣ́ніе գ. չ. մտաւոր տեսութիւն, իմացականութիւն, զննութիւն։

Умока́ть, умо́кнуть բ. չ. թրջել։

Умо́клый ած. թրջուած։

Умо́кнуть տ. Умока́ть.

Умо́къ տ. Умъ.

Умоло́чивать, —лоти́ть բ. ն. ծեծել, մանրել (ցորենը)։ —ся բ. ա. մանրուել, ծեծուել (ցորեն)։

Умоле́ніе գ. չ. պաղատանք, աղաչանք, աղերս։

Умолённый ած. խնդրած, աղերսած, հայցած։

Умоли́ть տ. Умоля́ть.

Умолка́ть, умо́лкнуть բ. չ. լռել, ձայնը կտրել, դադրել, հանդարտել։

У'молкъ գ. ա. լռութիւն || լռելը։

Умолоти́ть տ. Умола́чивать.

Умоло́тный ած. բերքի (ցորենի եւ այլն)։

Умоло́тъ գ. ա. բերք (ցորենի եւ այլն)։

Умоло́ть տ. Ума́лывать.

Умолча́ніе տ. Ума́лчиваніе.

Умо́лчанный ած. լռած, լռութեամբ անցկացած։

Умолча́ть տ. Ума́лчивать.

Умо́лотый ած. աղացուած, մանրուած։

Умоло́ченный ած. մանրուած, ծեծուած։

Умолъ գ. ա. աղալը || աղուցք։

Умоля́ть, —ли́ть բ. ն. աղաչել, աղերսել, խնդրել, հայցել, ողոքել, մաղթել, արգահատել։

Умоначерта́ніе գ. չ. մտքի ծնունդ, միտք, գաղափար։

Умопомѣша́тельство գ. չ. խելացնորութիւն, մտքի խանգարում։

Умо́ра գ. ի. ծիծաղի առարկայ, ծիծաղելի բան։

Уморённый ած. մեռցրած։

Умори́тельно մ. խիստ ծիծաղելի, ծիծաղ պայթեցնող։

Умори́тельный ած. խիստ ծիծաղելի, ծիծաղաշարժ։

Умори́ть բ. ն. մեռցնել || սպանել։

Умо́ръ գ. ա. մահ, մեռնելը։

Умости́ть տ. Ума́щивать.

Умо́танный ած. կծկուած, փաթա-

թուած։

Умотáть տ. Умáтывать.

Умóченный ած. թրջած, թրջուած։

Умочи́ть տ. Умáчивать.

Умóчка գ. ի. թրջուածի պակասը, թրջուելիս պակասը։

Умощённый ած. քարուած, սալայատակուած։

Умственно մ. մտաւորապէս, մտաւոր կերպով։

Умственный ած. մտաւոր, մտաւորական, իմացական, մտական։

Умствованіе գ. չ. դատելը, տրամաբանութիւն, մտածութիւն, խորհրդածութիւն։

Умствователь գ. ա. դատող, մտածող, տրամաբանող (մարդ)։

Умствовать բ. չ. դատել, մտածել, տրամաբանել, խորհել, խորհրդածել։

Умудрённый ած. հնարած, հնարք գտած։

Умудря́ть, —дри́ть բ. ն. իմաստնացնել, իմաստուն դարձնել։ —ся բ. ա. հնար գտնել, միջոց մտածել։

Умýчивать տ. Замýчивать.

Умчáть բ. ն. փախցնել, թռցնել։ —ся բ. ա. սլանալ։

Умъ գ. ա. խելք, միտք։

Умъ-да-рáзумъ գ. ա. ադրուկ խօսք, հաւուց բառ. բ.։

Умывáльникъ, —льница գ. լուացարան, լուացուելու թաս։

Умывáльный ած. լուացուելու, լուանալու։

Умывáніе գ. չ. լուանալը, լուացում։

Умывáнье գ. չ. օծուելու ջուր, անուշահոտ հեղուկ (օծուելու համար)։

Умывáть, умы́ть բ. ն. լուանալ։ —ся բ. ա. լուացուել։

Умыкáнный ած. փակած, փականքի տակ դրած։

Умы́кать բ. ն. աշխատեցնել, յոգնեցնել || —ся բ. ա. յոգնել։

Умыкáть, умкнýть բ. ն. փակել, փականքի տակ դնել։

У́мыселъ գ. ա. դիտաւորութիւն, չարամտութիւն, չար դիտաւորութիւն։

Умы́слить տ. Умышля́ть.

У́мыслъ տ. У́мыселъ.

Умы́тый ած. լուացած։

Умы́ть տ. Умывáть.

Умышлéніе գ. չ. ծրագիր, դիտաւորութիւն։

Умы́шленникъ գ. ա. մեքենայող, նիւթող, նենգագործ։

Умы́шленнически մ. նենգաւորութեամբ։

Умы́шленническій ած. նենգաւոր, դիտակցական։

Умы́шленно մ. դիտմամբ, դիտաւորութեամբ, կանխամտածութեամբ։

Умы́шленность գ. ի. կանխագոյն խորհուրդ, յառաջագոյն մտածողութիւն։

Умы́шленный ած. յառաջագոյն մտածուած, առաջուց մտածուած, հնարուած, մեքենայած, նիւթած։

Умышля́ть, умы́слить բ. ն. դատել, նիւթել, խարդաւանել, հնարել, մեքենայել։ —ся բ. ա. հնարուել, մեքենայուել։

Умѣ́ніе, умѣ́нье գ. չ. գիտենալը, տեղեակ լինելը, հմտութիւն։

Умѣ́ренно մ. չափաւոր կերպով։

Умѣ́ренность գ. ի. չափաւորութիւն, բարեխառնութիւն, ժուժկալութիւն։

Умѣ́ренный ած. չափաւոր, բարեխառն, ժուժկալ, սակաւապէտ։

Умѣ́ривать, —рить, —рять տ. Обмѣ́ривать.

Умѣ́ръ գ. ա. չափ առնելը։

Умѣря́ть, умѣ́рить բ. ն. չափաւորել, մեղմել, զսպել, նուաճել || բարեխառնել։

Умѣ́сить տ. Умѣ́шивать.

Умѣсти́тельный ած. մեծադիր, ընդարձակ, լայնատարած:
Умѣсти́ть տ. **Умѣща́ть.**
Умѣстность գ. ի. յարմարութիւն, պատշաճ լինելը, տեղին լինելը:
Умѣстный ած. պատշաճ, յարմար, տեղին:
Умѣть, съ— բ. ն. գիտենալ, իմանալ, կարող լինել:
Умѣшенный ած. շաղախուած, շաղուած:
Умѣшивать, умѣси́ть բ. ն. շաղախել, շաղել:
Умѣща́ть, умѣсти́ть բ. ն. տեղաւորել, զետեղել: **—ся** բ. չ. տեղաւորուել, զետեղուել:
Умѣщённый ած. տեղաւորուած, զետեղուած:
Умѣще́ніе գ. չ. տեղաւորելը, տեղաւորեցնելը, զետեղելը, զետեղում:
Умягча́ть, —чи́ть բ. ն. կակղեցնել, մեղմացնել, մեղմել, ամոքել: **—ся** բ. չ. մեղմանալ, ամոքուել:
Умягче́ніе գ. չ. կակղեցնելը, մեղմացնելը, մեղմելը, ամոքելը:
Умягчённый ած. մեղմացած, ամոքած:
Умягчи́ть տ. **Умягча́ть.**
Умя́тый ած. շաղախուած, տրորուած, ճմլուած:
Умя́ть տ. **Умина́ть.**
Унаво́женіе գ. չ. աղբելը, աղբով պարարտացնելը (հողը):
Унаво́женный ած. պարարտացրած, աղբեած:
Унаво́живать, —во́зить բ. ն. աղբել, պարարտացնել (հողը աղբով): **—ся** բ. չ. աղբուել, աղբով պարարտանալ:
Унаро́вленный ած. յարմարեցրած:
Унаровля́ть տ. **Унора́вливать.**
Унди́на գ. ի. յաւէրժահարսն (ջրերի):
Унесе́ніе գ. չ. տանելը, գողանալը:
Уне́сть տ. **Уноси́ть.**

Универса́льный ած. համաշխարհային:
Университе́тскій ած. համալսարանական || համալսարանի:
Университе́тъ գ. ա. համալսարան:
Унижа́ть, уни́зить բ. ն. ցածրացնել || նուաստացնել, ստորացնել || պակասեցնել: **—ся** բ. չ. ստորանալ, նուաստանալ:
Униже́ніе գ. չ. ցածրացնելը, պակասեցնելը || ստորացնելը, նուաստացնելը || նուաստացում, անարգութիւն:
Униже́нно մ. նուաստաբար, խոնարհաբար, նուաստանալով:
Униже́нность գ. ի. նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
Униже́нный ած. խոնարհ, հնազանդ, նուաստ || ցած, ստոր, անարգ:
Уни́занный ած. շարուած (թելի վրայ):
Униза́ть տ. **Уни́зывать.**
Унизи́тельно մ. անարգաբար:
Унизи́тельность գ. ի. անարգութիւն, անարգանք:
Унизи́тельный ած. անարգ, եղերելի, ստորացնող:
Уни́зить տ. **Унижа́ть.**
Уни́зывать, —за́ть բ. ն. շարել (թելի վրայ):
Унима́льщикъ, —льщица գ. նուաճող, սաստող, խափանող, զսպող (մարդ):
Унима́ніе գ. չ. նուաճելը, լռեցնելը,
Унима́тельный ած. զսպողական, նուաճող, սաստիկ:
Унима́ть, уня́ть բ. ն. նուաճել, զսպել, խափանել, լռեցնել, հանդարտեցնել: **—ся** բ. չ. լռուել, հանդարտուել, զսպուել:
Унисо́нъ գ. ա. միաձայնութիւն (նուագարանների, ձայների) || միաձայն, միևնոյն ձայնով:
Уничижа́ть, —жи́ть բ. ն. նուաստացնել, ստորացնել, անարգել, արհամարհել: **—ся** բ. չ. նուաստանալ:

Уничижённый ած. նուաստացած, կորագլուխ։

Уничиже́ніе գ. չ. արհամարհութիւն, անարգանք, նուաստութիւն։

Унижиче́нно մ. նուաստութեամբ, արհամարհաբար, անարգաբար։

Уничиже́нность տ. **Уничиже́ніе.**

Уничижи́тельно մ. արհամարհաբար, անարգաբար։

Уничижи́тельность տ. **Уничиже́ніе.**

Уничижи́тельный ած. նուաստացուցիչ, արհամարհական, անարգական, գէշ մտքով։

Уничтожа́ть, —то́жить բ. ն. ոչնչացնել, չքացնել, հետաքինք անել || խափանել, քակտել, քանդել, ՚ի դերև հանել, անհետացնել, անվնաս անել։ **—ся** բ. ա. ոչնչանալ, հետաքինք լինել։

Уничтоже́ніе գ. չ. ոչնչացնելը, չքացնելը || խափանելը, քակտելը, քանդելը, կործանելը, ի դերև հանելը, անհետացնելը, անվնաս անելը։

Уничто́женный ած. ոչնչացրած։

Уничтожи́тель, —льница գ. ոչնչացնող, խափանող, խափանիչ, քանդող, ի դերև հանող, անհետացնող։

Уничтожи́тельный ած. ոչնչացնող, չքացնող, քանդող, քակտող։

Уничто́жить տ. **Уничтожи́ть.**

У'нія գ. ի. միութիւն, ունիթութիւն։

Уніа́тка գ. ի. ունիթու կին։

Уніа́тскій ած. ունիթուական։

Уніа́тъ գ. ա. ունիթու (այր մարդ)։

Унора́вливать, унаровля́ть, —рови́ть բ. ն. յարմարացնել։ **—ся** բ. ա. յարմարուել։

Унесённый ած. հետը տարուած || գողացած։

Уноси́ть, уне́сть բ. ն. տանել (իւր հետ) || || վերցնել, գողանալ։

Уно́сливый ած. դիմացկուն։

Уно́сный ած. տարուած, գողացած։

Уно́счивый տ. **Уно́сливый.**

Уно́съ գ. ա. տանելը || գողօն։

Унтеръ-офице́рскій ած. ենթասպայի, ունտեր-օֆիցերի։

Унтеръ-офице́ръ գ. ա. ենթասպայ, ենթասալար, ունտեր օֆիցեր։

У'нцевой ած. ունցիայի ծանրութեամբ։

У'нція գ. ի. ունցիա, ունկի, նուկի։

Унывá ть, уны́ть բ. չ. վհատել, լքանել, յուսահատուել։

Уны́вно մ. տխրութեամբ, տրտմութեամբ։

Уны́вный ած. տխուր, տխրական, տրտում, ողորմ, վշտագին։

Уны́ло մ. տխրութեամբ, տրտմաձայն, տխրագին։

Уны́лость գ. ի. տրտմութիւն, տխրութիւն։

Уны́лый ած. տխուր, տրտում, տրտմագին, վհատած, վհատ, լքեալ, սրտաբեկ, կորագլուխ։

Уны́ніе գ. չ. վհատութիւն, լքում, տրտմութիւն, սրտաբեկութիւն, սրտաթափութիւն։

Уны́ривать, —рну́ть բ. ն. սուզել, սկել, խուսափել։

Уны́ть տ. **Унывáть.**

Уня́тіе գ. չ. մեղմացնելը || դադարեցնելը, հանդարտեցնելը։

Уня́ть տ. **Унимáть.**

Упадáніе տ. **Упаде́ніе.**

Упадáть, упáсть բ. չ. ընկնել, տապալուել, կործանուել || իջնել։ **Упáсть ду́хомъ**—վհատուել։

Упадáющій ած. — **листъ**—գլորաթափ տերև։

Упаде́ніе գ. չ. անկում, ընկնելը։

Упáдокъ գ. ա. անկում։ — **ду́ха**—վհատութիւն, լքում, սրտաթափութիւն։ — **силъ**—ուժաթափութիւն։

Упáдъ գ. ա. անկում, ընկնելը։ **До упáду** մ. մինչև յոգնելը, մինչ թու.

լանալը։

Упáивать, упойть բ. ն. արբեցնել։ —ся բ. տ. արբենալ, հարբել։

Упаковáніе գ. չ. փաթաթելը, ծրարելը։

Упкóванный ած. ծրարուած, կապուած։

Упаковáть տ. Упакóвывать.

Упакóвка, упакóвываніе գ. չ. փաթաթելը, ծրարելը, բեռ կապելը։

Упакóвывать, —ковать բ. ն. փաթաթել, ծրարել, բեռ կապել։ —ся բ. տ. ծրարուել, կապուել։

Упáлзывать տ. Уползáть.

Упалóй, упáлый ած. թափուր, պարապ, դատարկ (որև է պաշտօնի)։

Упáмятывать, —товать բ. ն. միտքը պահել, յիշել։

Упáрывать, —рить բ. ն. շոգխացնել, գոլորշիով թրջել, խաշել || քրտնցնել (ձին)։ —ся բ. տ. խաշուել, շոգխացուել։

Упасáть, —сти́ բ. ն. ազատել, պահել։

Упáсть տ. Упадáть.

Упáханный ած. հերկուած։

Упáхивать, упахáть բ. ն. հերկել, արօրել։

Упекáть, упéчь բ. ն. լաւ եփել (հաց)։ —ся բ. տ. լաւ եփուել (հաց)։

Упелёнывать, —нать բ. ն. խանձարուրով պատել, շորերով փաթաթել (երեխայ)։

Упелёнанный ած. շորերով փաթաթուած (երեխայ)։

Упере́живать, —редить տ. Предварять, —рить.

Упёртый ած. յենուած, ամրապնդուած, հաստատուած։

Упечáтывать, —чáтать բ. ն. լաւ դրոշմել, լաւ կնքել։

Упечённый ած. լաւ եփուած (հաց)։

Упéчь տ. Упекáть.

Упивáть, упи́ть բ. ն. փոքր ինչ խմել, փոքր ինչ ըմպել։ —ся բ. տ. խմուել || || արբենալ, խմել մինչ արբենալը։

Упи́ленный ած. սղոցած, խղարած։

Упи́ливать, —лить բ. ն. սղոցել, խղ-դարել։

Упирáть, —рéть բ. ն. յենել, ամրապնդել, հաստատել, ամրացնել || ուղ-ղել։ —ся բ. տ. յենուել, հաստատուել || յամառուել։

Упи́санный ած. գրելով զետեղած, սեղմելով գրած։

Упи́сать տ. Упи́сывать.

Упи́систо մ. սղմուած։

Упи́систый ած. բարակ ու սղմուած (գրուածք)։

Упи́сывать, —сать բ. ն. սեղմուած գրել, զետեղել գրելով | խրշտել, ագահութեամբ ուտել, լափել։ —ся բ. տ. սեղմուած գրուել, գրուելով զետեղուել։

Упи́тывать, —тáть բ. ն. կերակրել, պարարտացնել, գիրցնել։ —ся բ. տ. պարարտանալ, ուռճկել։

Упи́танный ած. պարարտացած, պարարտ, պարարուն, պարարտ։

Упи́тый ած. խմուած, խմած։

Упи́ть տ. Упивáть.

Упи́ханный, —хнутый ած. ներս մը-ղուած։

Упи́хивать, —хáть, —хнýть բ. ն. ներս մղել, ներս սեղմել, ներս քշել։ —ся բ. տ. ներս մղուել, ներս քշուել։

Уплáта գ. ի. վճարելը || վճար։

Уплáтный ած. վճարելի։

Уплáчененный ած. հատուցուած, վճարուած։

Уплáчивать, уплати́ть բ. ն. վճարել, հատուցանել, վճարուել։

Уплéскивать, —скáть, —снýть բ. ն. սրսկել, ցայել, թրջել։

Уплетáть, —сти́, —лéсть բ. ն. հիւսել (ամուր, ձիգ) || խրշտել, ագահութեամբ ուտել։ —ся բ. տ. ամուր հիւսուել։

Уплетённый ած. հիւսուած։

Уплотнéніе գ. չ. խտացնելը, խտացում։

Уплотня́ться բ. ա. խտանալ։

Уплывáть, уплы́ть բ. չ. գնալ (ջրի վրայով), առագաստ բանալ ‖ հոսել, անցնել։

Упованіе գ. չ. յոյս, ապաւինութիւն։

Уповáтельно մ. յուսալի, յուսով։

Уповáть բ. չ. յուսալ, ապաւինել։

Уподоби́тельно մ. համեմատաբար, նըմանութեամբ, համեմատութեամբ, բաղդատութեամբ, փոխաբերաբար։

Уподоби́тельный ած. համեմատական, բաղդատական։

Уподóбить տ. Уподобля́ть.

Уподоблéніе գ. չ. համեմատութիւն, նմանութիւն, բաղդատութիւն, նմանեցնելը ‖ պատկեր, նմանութիւն։

Уподобля́ть, —би́ть բ. ն. համեմատել, նմանեցնել, բաղդատել։ —ся բ. ա. նմանուել, բաղդատուել։

Уподóбленный ած. նմանեցրած, բաղդատած։

Упóдчиванный ած. մեծարած, հրամցրած։

Упóдчивать բ. ն. լաւ մեծարել, հրամցնել։

Упоевáть տ. Упáивать.

Упоéніе գ. չ. արբեցնելը, արբեցութիւն ‖ ‖ հոգեզմայլութիւն, յափշտակութիւն մտքի, հիացում։

Упоéнный ած. խմցրած, հարբեցրած։

Упои́тельный ած. գրաւիչ, յափշտակիչ, զմայլեցուցիչ։

Упокéніе գ. չ. հանգստացնելը, հանգիստ ‖ ցնծութիւն։

Упокóй գ. ա. հանգիստ։ Моли́ться за упокóй души у́мершаго—աղօթել հանգուցեալի հոգու հանգստեան համար։

Упокóенный ած. հանգստացրած, հանդարտեցրած։

Упокóивать, —кóить բ. ն. հանգստացնել, հանդարտացնել։ —ся բ. ա. հանգստանալ, հանդարտել։

Упокои́тельный ած. հանդարտեցնող, հանդարտեցուցիչ, հանգստացնող։

Упокóить տ. Упокóивать.

Уползáть, —зти́ բ. չ. սողալ, սողոսկել։

Упóлномóченіе գ. չ. յանձնարարելը, իրաւունք տալը, իշխանութիւն տալը։

Уполномóченный ած. յանձնարարուած։

Упольномóчивать, —мóчить բ. ն. լիակատար իրաւունք տալ, իշխանութիւն տալ, յանձնարարել։ —ся բ. ա. լիակատար իրաւունք ստանալ։

Уполóвленный ած. կիսուած, կէս արուած։

Уполовля́ть, —полови́ть բ. ն. կիսել, կէսը վերցնել։

Уполóвникъ, —ничекъ գ. շերեփ։

Упóлъ գ. ա. փոփուր ‖ կղկղանք (մետաղների)։

Упоминáніе գ. չ. յիշեցնելը, յիշելը, յիշատակութիւն։

Упоминáть, —мяну́ть բ. չ. յիշել, յիշատակել։ —ся բ. ա. յիշատակուել, յիշուել։

Упóмнить բ. ն. յիշել, միտը պահել, մտքում պահել, չմոռանալ։

Упомяну́тый ած. յիշուած, յիշատակուած։

Упóрка գ. ի. նեցուկ, յենակ։

Упóрливый տ. Упóрный.

Упóрно մ. կամակորութեամբ, յամառութեամբ ‖ ակնայեռ։

Упóрность գ. ի. կամակորութիւն, յամառութիւն։

Упóрный ած. կամակոր, յամառ ‖ դիմացող, դիմադիր, հակառակ։

Упóрство տ. Упóрность.

Упóрствовать բ. չ. կամակորութիւն անել, յամառել ‖ ընդդիմանալ։

Упорхáть, —хну́ть բ. չ. թռչել, թըռ-

չելով սլանալ։

Упо́ръ գ. ա. ընդդիմադրութիւն ‖ նեցուկ, յենակ։

Употреби́тельность գ. ի. գործածականութիւն, գործի պէտքականութիւն, գործի պէտք գալը։

Употреби́тельный ած. գործածական, գործածելի։

Употребле́ніе գ. չ. գործածութիւն, կիրառութիւն, կիրառնութիւն, գործառնութիւն, սովորութիւն։

Употребля́ть, —би́ть բ. ն. գործ ածել, կիր առնել, գործ դնել, բանեցնել։ —ся բ. ա. գործածուել, գործդրուել, բանեցուիլ։

Употреблённый ած. գործ ածուած, գործ դրուած, բանեցրած։

Употѣ́ть բ. չ. քրտնել։

Упоя́ть տ. Упа́ивать.

Упра́ва գ. ի. բաւարարութիւն, արդարութիւն, իրաւունք ‖ դատաստանական տեղի ‖ վարչութիւն։ — городска́я—քաղաքային վարչութիւն։

Управи́тель, —льница գ. կառավարիչ, կառավարող։

Управи́тельскій ած. կառավարչի։

Управи́тельство գ. չ. կառավարութիւն, կառավարիչ լինելը։

Управи́тельша գ. ի. կառավարչի կին։

Упра́вить տ. Управля́ть.

Управле́ніе գ. չ. կառավարութիւն, կառավարչական տուն։

Управля́ть, упра́вить բ. ն. կառավարել, իշխել, առաջնորդել ‖ ուղղել, դէպի նպատակին ուղղել։ —ся բ. ա. կառավարուել։

Управля́ющій ած. գ. ա. կառավարիչ։ — пи́ромъ—հացերէց, սեղանի կառավարիչ, Թամադա։

Упражне́ніе գ. չ. վարժութիւն, պարապելը, պարապմունք, զբաղմունք։

Упражнённый ած. վարժուած, վարժեցրած։

Упражня́ть բ. ն. վարժեցնել, պարապեցնել, զբաղեցնել։ —ся բ. ա. վարժուել։

Упраздне́ніе գ. չ. դատարկելը ‖ խափանելը, վերջացնելը։

Упраздня́ть, —дни́ть բ. ն. դատարկել ‖ խափանել, փակել, վերջացնել։ —ся բ. ա. դատարկուել ‖ խափանուել, փակուել։

Упразднённый ած. դատարկուած ‖ խափանուած, փակուած։

Упра́шиваніе գ. չ. խնդրելը, աղերսելը, հայցելը, աղաչելը, Թախանձելը։

Упра́шивать, упроси́ть բ. ն. խնդրել, աղաչել, աղերսել, հայցել։

Упреди́тельно մ. պատուաւոր կերպով, քաղցրութեամբ, մարդասիրաբար, շնորհալի կերպով։

Упреди́тельный ած. քաղցր, պատուաւոր, շնորհալի, մարդասէր։

Упрежда́ть, —реди́ть բ. ն. յափշտակել, գրաւել, յառաջել, կանխել, առաջը կտրել։

Упреждённый ած. կանխուած, գրաւուած, յափշտակուած։

Упрежде́ніе գ. չ. յառաջելը, կանխելը, գրաւելը, յափշտակութիւն։

Упрека́ніе գ. չ. յանդիմանելը, յանդիմանութիւն, նախատելը։

Упрека́тель, —льница գ. յանդիմանող, նախատող։

Упрека́тельный ած. յանդիմանական, նախատական, նախատիչ։

Упрека́ть, —кну́ть բ. ն. յանդիմանել, նախատել, կշտամբել։

Упрёкнутый ած. յանդիմանուած, նախատուած։

Упрёкъ գ. ա. յանդիմանութիւն, նախատինք, կշտամբանք։

Упрёчный ած. յանդիմանական, նախատական։

Упроси́ть տ. Упра́шивать.
Упрости́ть տ. Упро́щивать.
Упроче́ніе գ. չ. հաստատելը, հաստատութիւն։
Упро́ченный ած. հաստատուած։
Упро́чивать, —чить բ. ն. հաստատել, ապահովել։ —ся բ. ա. հաստատուել։
Упро́шенный ած. խնդրուած, հայցուած։
Упроще́ніе գ. չ. պարզ ձև տալը, կրճատելը։
Упро́щивать, —сти́ть բ. ն. պարզ ձև տալ, պարզ կերպարանք տալ, կրճատել։ —ся բ. ա. պարզ ձև ստանալ, կրճատուել։
Упро́щенный ած. պարզ ձև տուած, կրճատուած։
Упру́гій ած. առաձգական։
Упру́гость գ. ի. առաձգականութիւն։
Упру́живать, упруди́ть բ. ն. լճացնել, թումբ կապել, արգելել (ջուր և այլն)։
Упру́женный ած. լճացրած, արգելուած (ջուր և այլն)։
Упры́гаться բ. ա. թռչկոտել, թռչկոտելով յոգնել։
Упры́гивать, —гну́ть բ. չ. թռչկոտել, ոստոստել։
Упры́сканный ած. սրսկուած։
Упры́скивать, —скать, —снуть բ. ն. սրսկել։ —ся բ. ա. սրսկուել։
Упрѣва́ть, упрѣ́ть բ. չ. եփուել թափուել || խիստ քրտնել։
Упрѣ́лый ած. խիստ եփուած || խիստ քրտնած, քրտնաթոր։
Упрѣ́ть տ. Упрѣва́ть.
Упря́жка գ. ի. լծելը || անցկացած ճանապարհ (առանց ձի փոխելու) || ըսպառք ձիու, սարք (ձիու)։
Упряжной ած. լծուելի, լծուող։ —ная ло́шадь—լծուող ձի, անդրուար, լծկան։
У'пряжь գ. ի. լուծք, սպառք ձիու, ձիու արդուզարդ, ձիու սարք։

Упря́мецъ գ. ա. կամակոր, յամառ, կամապաշտ (մարդ)։
Упря́миться բ. ա. կամակորութիւն անել, յամառուել, կամապաշտութիւն անել։
Упря́мица գ. ի. կամակոր, յամառ, կամապաշտ (կին)։
Упря́мо մ. կամակորութեամբ, յամառութեամբ։
Упря́мство գ. չ. կամակորութիւն, յամառութիւն, կամապաշտութիւն։
Упря́мствовать տ. Упря́миться.
Упря́мый ած. կամակոր, յամառ, կամապաշտ։
Упря́танный ած. թաքցրած, ծածկուած։
Упря́тывать, —тать բ. ն. թաքցնել, ծածկել, պահել։ —ся բ. ա. թաքչել, ծածկուել։
Упуска́ніе գ. չ. թողնելը, զանց առնելը։
Упуска́ть, —сти́ть բ. ն. թողնել, արձակել, զանց առնել, կորցնել։ —ся բ. ա. թողնուել, արձակուել։
Упу́скъ տ. Упуска́ніе.
Упусти́ть տ. Упуща́ть.
Упу́танный ած. կաշկանդուած, կապկպուած։
Упу́тывать, упу́тать բ. ն. կաշկանդել, ամուր փաթաթել։ —ся բ. ա. կաշկանդուել։
Упуще́ніе գ. չ. զանցառութիւն, զանցարարութիւն, անտեսութիւն, վրիպանք։
Упу́щенный ած. թողնուած, լքած, զանց առուած։
Упы́рь գ. ա. յամառ, կամակոր || յարալէզ։
Упѣ́ненный ած. փրփրացրած, փրփրոտած (ձին)։
Упѣ́нивать, —нить բ. ն. փրփրեցնել, փրփրոտեցնել, քրտնեցնել (ձին)։
Упятеря́ть, —тери́ть բ. ն. հնգապատկել։

Ура́ մկչ. ուռայ։

Уравне́ніе գ. չ. հաւասարացնելը, հաւասարում, հաւասարացում։

Уравнённый ած. հաւասարեցրած, հաւասարած, հարթուած։

Ура́внивать, —ня́ть բ. ն. հաւասարացնել, հաւասարել, հարթել։ **—ся** բ. ա. հաւասարուել, հաւասարացուել։

Уравни́тель գ. ա. հաւասարացնող, փոխարինող։

Уравни́тельный ած. հաւասարեցուցիչ։

Уравновѣ́сить տ. **Уравновѣ́шивать.**

Уравновѣ́шеніе գ. չ. հաւասարակշռելը։

Уравновѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. հաւասարակշռել։

Уравня́ть տ. **Ура́внивать.**

Урага́нъ գ. ա. մրրիկ։

Ура́зина գ. ի. լախտ, բիր։

Уразумѣва́ть, —зумѣ́ть բ. ն. հասկանալ, իմանալ, ըմբռնել, հասու լինել։ **—ся** բ. ա. հասկացուել։

Уразумѣ́ніе գ. չ. հասողութիւն, ըմբռնողութիւն, հասկանալը, իմանալը։

Ура́зъ գ. ա. սպի, վէրք։

Ура́ній գ. ա. ուրանոս (մետաղ)։

Урангрaфи́ческій ած. երկնագրական, տիեզերագրական։

Уранагра́фія գ. ի. երկնագրութիւն, տիեզերագրութիւն։

Ура́нъ գ. ա. ուրանոս (մոլորակ) ‖ ուրանոս (մետաղ)։

У'рванный ած. պոկուած։

Урва́ть տ. **Урыва́ть.**

Урезо́нивать, —зо́нить բ. ն. համոզել, խելքի բերել։

Урека́ть, уре́чь բ. ն. յանդիմանել, կշտամբել։ **—ся** բ. ա. միմեանց մեղադրել ‖ պայմանաւորուել։

Ури́льникъ, —ничекъ գ. ա. միզաման, միզանոց, միզաւառ, շեռաման։

Ури́на գ. ի. մեզ, շեռ, ջրուէժ։

Ури́нный ած. միզական ‖ մէզի, շեռի, ջրուէժի։

У'рна գ. ի. քուէտուփ ‖ սափոր (աճիւնի)։

У'ровень գ. ա. մակերևոյթ, երես ‖ ‖ հարթաչափ (գործիք)։

Уро́дина տ. **Уро́дъ.**

Уроди́ть տ. **Урожа́ть.**

Уро́дище տ. **Уро́дъ.**

Уро́дливо մ. այլանդակաբար։

Уро́дливость գ. ի. այլանդակութիւն, անճոռնութիւն, տգեղութիւն, ձևազեղծութիւն։

Уро́дливый ած. այլանդակ, անճոռնի, տգեղ։

Уро́довать, уро́дить, из— բ. ն. խանգարել, անճոռնացնել, տգեղացնել, անդամատել։

Уро́дство տ. **Уро́дливость.**

Уро́дъ գ. ա. հրէշ, այլանդակ, հաշմանդամ ‖ մոլոս, խենդուկ, խենդ։

Урожа́й գ. ա. պտղաբերութիւն, առատութիւն, բերք (բոյսերի)։

Урожа́йный ած. պտղաբեր, առատ, բերրի։

Урожа́ть, уроди́ть բ. ն. բուսցնել, պտղաբերել ‖ ծնել։ **—ся** բ. ա. բուսնել ‖ ‖ ծնուել։

Урожде́нный ած. ծնուած, ծնեալ, սերուած, սերեալ։

Уроже́нецъ, —нка գ. բնիկ, ծնուած, տեղացի (մարդ)։

Уро́къ գ. ա. դաս։ — **предме́тный**—իրավարժութիւն։

Урони́ть բ. ն. վայր ձգել։

Уро́ненный ած. վայր ձգուած։

Уро́нъ գ. ա. վնաս, կորուստ։

Уро́слый ած. հասած, հասակն առած, տարիքը առած։

Уроста́ть, урости́ բ. չ. հասակն անցնել, հասակն առնել։

Уро́чить, из—, прі— բ. ն. աչք տալ, աչքով տալ։

Уро́чище գ. չ. բնական սահման, բնա-

կան նշան տեղի (սար, ձոր, գետ և այլն)։
Уро́чливый ած. աչք տուած, աչքով տուած։
Уро́чный ած. նշանակուած, որոշուած, ժամադրուած ‖ դասի, դասի համար։
Уру́бленный ած. կտրուած, փոքրացրած։
Уру́бать, —би́ть բ. ն. կտրատել, տաշել։ —ся բ. ա. կտրուել, փոքրանալ։
Уру́тъ գ. ա. հազար տերևուկ. բ.։
Урча́ніе գ. չ. գռգռոց, կռկռալը (փորի)։
Урча́ть բ. չ. կռկռալ, գռգռալ (փորը)։
Урыва́ть, урва́ть բ. ն. պոկել, անջատել, բաժանել։ —ся բ. ա. պոկուել։
Уры́вка գ. է. ընդհատում (պարապմանց)։
Уры́вокъ գ. ա. կտոր, հատուած, փշուր։
Уры́вчивый ած. խլող, յափշտակող, կորզող։
Уры́льникъ տ. Ури́льникъ.
Урыхля́ть տ. Взрыхля́ть.
Урѣ́занный ած. կտրուած։
Урѣ́зать տ. Урѣ́зывать.
Урѣ́зникъ գ. ա. դանակ, կտրող (կօշկակարի)։
Урѣ́зывать, —зать բ. ն. կտրել։ —ся բ. ա. կտրուել։
Уряди́ть տ. Уряжа́ть.
Уря́дливость գ. է. կարգասիրութիւն, կարգապահութիւն։
Уря́дливый ած. կարգասէր, կարգապահ։
Уря́дникъ գ. ա. կարգաւորող, բարեկարգ ‖ ենթասպայ կօզակների, ուրեադնիկ։
Уря́дный ած. կարգով, բարեկարգ։
Уря́дство գ. չ., уря́дъ գ. ա. կարգ, կարգապահութիւն։
Уряжа́ть, уряди́ть բ. ն. կարգաւորել, կարգի դնել։ —ся բ. ա. կարգի դրուել։
Уса́дебка տ. Уса́дьба.
Уса́дебный ած. ագարակի։
Уса́дка գ. է. տնկելը ‖ կծկւանք (մետաղի)։
Уса́дьба գ. է. ագարակ ‖ կալուածատիրոջ տուն (գիւղում) ‖ ցանկապատ, ցանկ (գիւղ.)։
Уса́дьбенный տ. Уса́дебный.
Уса́дьбище տ. Уса́дьба.
Уса́живать, —сади́ть բ. ն. նստեցնել, տեղաւորեցնել ‖ տնկել։ —ся բ. ա. տեղաւորուել, տնկուել։
Уса́ленный ած. ճարպոտած, ճրագոտած։
Уса́ливать, —лить բ. ն. ճարպոտել, ճարպ քսել, եղոտել։
Уса́стый ած. ընչեղ, մեծ պեխով, մեծ պեխերաւոր։
Уса́сывать, усоса́ть բ. ն. ծծել։
Уса́тый ած. պեխաւոր, պեխերաւոր։
Уса́чъ գ. ա. մեծ ընչացքով, մեծ բեխերաւոր (մարդ)։
Усва́ивать բ. ն. իւրացնել, սեփականացնել, սեփականել։
Усвое́ніе գ. չ. իւրացուցում, սեփականելը։
Усво́ивать, —во́ить բ. ն. իւրացնել, սեփականացնել, սեփականել։
Усвоя́ть տ. Усво́ивать.
Усе́ница գ. է. կաշու ծալ, որի մէջ տեղաւորուած է եղունգի արմատը։
Усёнокъ գ. ա. եզր, եզերք (գերանի, պատի և այլն)։
Усе́рдіе գ. չ. ջերմեռանդութիւն, եռանդ։
Усе́рдно մ. ջերմեռանդութեամբ, եռանդով։
Усе́рдность տ. Усе́рдіе.
Усе́рдный ած. ջերմեռանդ, եռանդոտ, նախայօժար։
Усе́рсдвовать բ. չ. ջերմեռանդ դառնալ, ջերմեռանդութիւն ցոյց տալ։
Уси́дчивость գ. է. յարատեւութիւն, հաստատութիւն։
Уси́дчивый ած. յարատեւ, հաստատուն, շարունակ (աշխատող)։

Уси́живать, —сидѣть *բ. չ.* նստած մնալ, նստել։

У'сикъ *գ. ա.* փոքր ընչացք || շօշափուկ (միջատների եւայլն)։

Усилéніе *գ. չ.* վերաճում, զօրացնելը, սաստկացնելը, աւելացնելը։

Уси́ленный *ած.* զօրացած, սաստկացած, զօրեղացրած։

Уси́ливать, —лить *բ. ն.* զօրացնել, սաստկացնել, աւելացնել։ **—ся** *բ. ա.* զօրանալ, սաստկանալ։

Уси́ліе *գ. չ.* ճիգ, ջանք, աշխատութիւն, ճգունք։

Уси́льно *մ.* թախանձանօք, ստիպմամբ, զօռով։

Уси́льный *ած.* ստիպողական, հարկեցուցիչ, կարեւոր։

Ускáкивать, —кáть *բ. չ.* **ускокнýть** հեռանալ (արագ վազելով)։

Ускользáть, —знýть *բ. չ.* խուսափել, ճողոպրել։

Ускорéніе *գ. չ.* շտապեցնելը || ճեպում, արագացում։

Ускорённый *ած.* արագացրած։

Ускори́тельный *ած.* շտապ, շտապողական || արագացուցիչ, երագիչ։ **—ное движéніе**—արագացող շարժում, ճեպող շարժում։

Ускоря́ть, —ри́ть *բ. ն.* շտապեցնել, արագացնել։ **—ся** *բ. ա.* արագանալ։

Ускочи́ть *բ. չ.* դուրս թռչել։

Услáда *գ. ի.* ուրախութիւն, քաղցրութիւն, անուշութիւն։

Услади́тельно *մ.* քաղցրութեամբ, անոյշ կերպով։

Услади́тельность *գ. ի.* քաղցրութիւն, անուշութիւն։

Услади́тельный *ած.* քաղցր, անուշ, անուշարար, հաճոյ, հաճոյական, հեշտական։

Услаждáть, —ди́ть *բ. ն.* քաղցրացնել, ամոքել, մեղմացնել։ **—ся** *բ. ա.* հըրճուել, բերկրել, զուարճանալ, անուշանալ։

Услаждéніе *գ. չ.* քաղցրութիւն, բերկրութիւն, զուարճութիւն։

Услаждённый *ած.* քաղցրացրած, անուշցրած։

У'сланный *ած.* ուղարկուած || աքսորուած։

Услáть *տ.* **Усылáть.**

Услáщивать, —сти́ть *տ.* **Подслáщивать, —сти́ть.**

Усло́виться *տ.* **Усло́вливаться.**

Усло́віе *գ. չ.* պայման, պայմանադրութիւն, կապակցութիւն, դաշն, դաշնադրութիւն։

Усло́вленный *ած.* պայմանեալ, պայմանադրուած, պայմանադրեալ։

Усло́вливаться, —виться *բ. ա.* պայմանաւորուել, պայմանադրուել։

Усло́вно *մ.* պայմանով, թէութեամբ։

Усло́вность *գ. ի.* պայմանականութիւն, պայմանական լինելը։

Усло́вный *ած.* պայմանական, պայմանաւոր։

Усложнéніе *գ. չ.* բարդուելը, խառնակութիւն։

Усложня́ть, —жни́ть *բ. ն.* բարդել, խառնել, դժուարացնել։ **—ся** *բ. ա.* բարդուել, խառնուել։

Услýга *գ. ի.* ծառայութիւն, շնորհ, բարերարութիւն, նպաստ։

Услужéніе *գ. չ.* ծառայելը, ծառայութիւն, արբանեկութիւն։

Услýживать, —жи́ть *բ. չ.* նպաստել, շնորհ անել, սպասաւորել։

Услýжливо *մ.* պատրաստականութեամբ, պարտաւորցնելով։

Услýжливость *գ. ի.* պատրաստակամութիւն, պատրաստական լինելը, պարտաւորցնելը։

Услýжливый *ած.* պատրաստական, կամակատար, պաշտօնասէր։

Услу́жникъ, —ница գ. կամակատար, պատրաստակամ (մարդ)։
Услу́жничать բ. չ. պատրաստակամութիւն յայտնել։
Услы́хать տ. Услы́шать.
Услы́шаніе գ. չ. լսելը։
Услыша́нный ած. լսուած։
Услы́шать բ. ն. լսել։ —ся բ. ա. լսուել։
Усма́тривать, усмотрѣ́ть բ. ն. տեսնել, նշմարել, նկատել, ճանաչել, գտնել։ —ся բ. ա. նշմարուել, նկատուել։
Усмире́ніе գ. չ. խաղաղեցնելը, նուաճելը, հանդարտեցնելը։
Усмири́тель, —льница գ. խաղաղեցնող, նուաճող, հանդարտեցնող։
Усмири́тельный ած. հանդարտեցնող, խաղաղեցնող, զգաստացնող, զսպողական։ — домъ—զգաստարան։
Усмирѣ́ть բ. չ. հանդարտել, հանդարտանալ։
Усмиря́ть, —ри́ть բ. ն. հանդարտեցնել, մեղմել, զսպել, նուաճել, սանձահարել։ —ся բ. ա. հանդարտուել ‖ ‖ զսպուել։
Усмотрѣ́ніе գ. չ. գիտելը, գիտողութիւն, յարմարադատութիւն։
Усмо́трѣнный ած. նշմարուած, նկատուած։
Усмотрѣ́ть տ. Усма́тривать.
Усмѣха́ться, —хну́ть բ. ա. ծիծաղել, ժպտել։
Усмѣ́шка գ. ի. ծիծաղ, ծաղր, ժպիտ։
Усну́ть բ. չ. քնել, ննջել ‖ սատկել (ձկները)։
Усова́ть տ. Усо́вывать.
Усоверша́ть, —ши́ть բ. ն. կատարելագործել։
Усоверше́нствованіе գ. չ. կատարելագործութիւն։
Усоверше́нствованный ած. կատարելագործուած։
Усове́ршенствователь, —лвница գ. կատարելագործող։
Усоверше́нствовать բ. ն. կատարելագործել։ —ся բ. ա. կատարելագործուել։
Усоверши́тель տ. Усоверше́нствователь.
Усоверши́ть տ. Усоверше́нствовать.
Усо́вывать, усова́ть, усу́нуть բ. ն. ներս խրել, ներս մտցնել։
Усовѣ́щенный ած. խրատուած, յորդորուած։
Усо́вѣщиваніе գ. չ. խրատ, խրախոյս, յորդոր։
Усо́вѣщивать, —вѣ́стить բ. ն. խրատել, յորդորել, խրախուսել։
Усолённый ած. աղած։
Усоли́ть բ. ն. աղել։ —ся բ. ա. աղուել
Усо́лъ գ. ա. աղածք, աղուածք։
Усолѣ́лый ած. խիստ աղած, աղոտ։
Усолѣ́ть բ. չ. շատ աղուել։
Усомни́ться տ. Сомнѣва́ться.
Усо́пшій ած. մեռած, ննջեցեալ, հանգուցեալ։
Усоса́ть տ. Уса́сывать.
Усотери́ть բ. ն. հարիւրապատկել։
Усо́хлый ած. չորացած, չորցած։
Усо́хнуть տ. Усыха́ть.
Успе́ніе գ. չ. մահ, վախճան ‖ վերափոխում, Աստուածամօր։
Успе́нскій ած. վերափոխման։
Успокое́ніе գ. չ. հանդարտեցնելը, խաղաղացնելը ‖ հանդարտութիւն, խաղաղութիւն, անդորրութիւն։
Успоко́енный ած. հանդարտացրած, հանդարտած, մխամտած։
Успоко́ивать, —ко́ить բ. ն. հանդարտացնել, խաղաղացնել, մեղմել, լռեցնել։ —ся բ. ա. հանդարտուել, մխամտել։
Успокойтельно մ. հանդարտացուցիչ կերպով։

Успокóительный ած. հանդարտացնող, հանգստացնող, մեղմացնող, մեղմացուցիչ, անդորրիչ։

Успокóить տ. **Успокóивать.**

Успособля́ть, —сóбить տ. **Приспособля́ть, —сóбить.**

Успѣвáть, успѣ́ть բ. չ. յաջողել || յառաջադիմութիւն անել || կարողանալ միջոց գտնել։

Успѣ́хъ գ. ա. յառաջադիմութիւն, յաջողութիւն։

Успѣ́шно մ. յաջողակ կերպով, յաջողութեամբ, յառաջադիմութեամբ։

Успѣ́шность գ. է. յաջողութիւն, յառաջադիմութիւն։

Успѣ́шный ած. յաջող, յաջողակ, յառաջադէմ։

Усрамлённый ած. խայտառակուած, խայտառակած։

Усрамля́ть, —ми́ть բ. ն. ամաչացնել, խայտառակել։

Устá գ. չ. յգ. շրթունք, բերան։

Уставáть, устáть բ. չ. յոգնել, դադրել, բէզարել, խոնջել։

Устáвка գ. է. տեղաւորելը, դնելը, զետեղելը։

Устáвленный ած. դրուած, տեղաւորուած։

Устáвливать, —вля́ть, —тáвить բ. ն. տեղաւորել, դնել, զետեղել || սահմանել, կարգադրել, կարգ դնել, ծածկել։ —ся բ. ա. դրուել, տեղաւորուել։

Устáвный ած. օրէնսդրական, սահմանադրական։

Устáвщикъ գ. ա. կարգադրող, կառավարող։ — пѣ́сней—գլխաւոր երգասաց (եկեղ.)։

Устáвъ գ. ա. կանոնադրութիւն, կանոնագիրք։

Устáивать, устоя́ть բ. չ. հաստատ մնալ, դիմանալ || ընդդիմանալ, յաղթել, գերազանցել։

Устáлость գ. է. յոգնածութիւն, դադրածութիւն, խոնջութիւն։

Устáлый ած. յոգնած, բէզարած, դադրած, վաստակաբեկ, մարմնաբեկ, յոգնաբեկ։

У́сталь գ. է. յոգնածութիւն, դադրածութիւն։

Устанáвливать, —новля́ть, —нови́ть բ. ն. դնել, տեղաւորել, զետեղել, կարգաւորել || կանգնել, շարուել։ —ся բ. ա. կարգի դրուել։

Устанóви́тель գ. ա. կարգաւորող, կարգի դնող || տեղաւորցնող, դնող, զետեղող։

Установи́ть տ. **Устанáвливать.**

Установка գ. է. կանգնեցնելը, զետեղում, կարգաւորութիւն։

Установлéніе գ. չ. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն։

Установленный ած. կարգադրուած, որոշուած։

Установля́ть տ. **Устанáвливать.**

Устарѣ́лость գ. է. ծերացած լինելը || հնացած լինելը։

Устарѣ́лый, —рѣ́вшій ած. ծերացած, պառամեալ || հնացած, հնաւեր, ժամանակագանց։

Устарѣ́ть բ. չ. ծերանալ, հնանալ։

Устáть տ. **Уставáть.**

Устёганный ած. թակլած։

Устéгивать, —гáть բ. ն. թակլել։

Устерегáть, —рéчь բ. ն. հսկել, դիտել || զգոյշ պահել։ —ся բ. ա. պահպանուել, զգուշանալ։

Устережённый ած. պահպանուած, հըսկուած։

Устилáть, устлáть բ. ն. սփռել, ծածկել, տարածել, փռել։ —ся բ. ա. սփռուել, տարածուել։

У́стланный ած. սփռուած, փռուած։

У́стный ած. անգիր, բերանացի։

Устóй ած. հում սեր, արաժան։

Устóйка գ. ի. խօսքի տէր լինելը, հաստատամտութիւն || պայմանը կատարելը, խոստում կատարելը։

Устóйчивость գ. ի. կայունութիւն, հաստատութիւն։

Устóйчивый ած. կայուն հաստատուն, անդրդուելի, անշարժ || խօսքի տէր։ —вое ровновѣ́сіе—կայուն հաւասարակշռութիւն։

Устоя́лый ած. նստած, պարզուած, պարզած։

Устоя́ть տ. Устáивать.

Устрáгивать, —рогáть բ. ն. տաշել, հարթել, ռանդել։

Устрáивать տ. Устрóивать.

Устранéніе գ. չ. հեռացնելը, հրաժարեցնելը, մերժելը։

Устранённый ած. հեռացրած, հրաժարեցրած։

Устраня́ть, —ни́ть բ. ն. հեռացնել, հրաժարեցնել, մերժել։ —ся բ. ա. հեռացուել, հեռանալ, հրաժարեցուել։

Устрашáть, —ши́ть բ. ն. սպառնալ, վախեցնել, սարսափեցնել, ահաբեկել։ —ся բ. ա. վախենալ, ահաբեկուել, սարսափել։

Устрашéніе գ. չ. սպառնալիք, վախեցնելը, սարսափեցնելը։

Устрашённый ած. վախեցրած, ահաբեկած, ահաբեկ, սարսափահար։

Устраши́тельный ած. սպառնական, սարսափեցուցիչ։

Устраши́ть տ. Устрашáть.

Устреми́ть տ. Устремля́ть.

Устремлéніе գ. չ. ուղղելը, դարձնելը։

Устремлённый ած. ուղղուած, դարձրած։ — взоръ—ակնապիշ, ակնայեռ։

Устремля́ть, —ми́ть բ. ն. ուղղել, դարձնել։ —ся բ. ա. ուղղուել, դարձուել, դառնալ, համակրել։

Устригáть, устри́чь բ. ն. խուզել, սափրել տալ, կտրել (մազ եայլն)։

Устри́женный ած. խուզուած, սափրուած։

У́стрица գ. ի. ոստրէ։

Устрицея́децъ գ. ա. ոստրէակեր. թ.։

У́стричный ած. ոստրէի։

Устри́чь տ. Устригáть.

Устрóганный ած. տաշուած, ռանդուած։

Устроéніе գ. չ. կարգաւորելը, կարգադրութիւն, շինելը։

Устроéнный ած. կարգաւորուած || շինուած։

Устрóивать, —рóить բ. ն. կազմել, կազմակերպել, կարգաւորել, կարգի դնել, շինել || հաստատել։ —ся բ. ա. կարգաւորել || շինուել։

Устрóйство գ. չ. կազմութիւն, կազմակերպութիւն, կարգ, կարգադրութիւն, դասաւորութիւն, շինութիւն, շինուածք, կազմուածք։

Устрóить տ. Устрóивать.

Устужáть, устуди́ть բ. ն. մրսացնել։

Устýженный ած. մրսացրած։

Уступáть, уступи́ть բ. ն. տեղի տալ, զիջանել, խոնարհել, թողնել (ուրիշին) || պակսեցնել։ —ся բ. ա. զիջուել։

Уступáющій ած. երաւատու, զիջանող։

Уступи́тельный ած. զիջողական։

Уступи́ть տ. Уступáть.

Устýпка գ. ի. զիջում, տժգին, զեղչ։

Устýпленный ած. զիջած, ուրիշին թողնուած։

Устýпный ած. դարաւանդ, դուրս ցցուած մասն։

Устýпокъ տ. Устýпъ.

Уступообрáзно մ. աստիճանաբար, աստիճան առ աստիճան։

Устýпочка տ. Устýпка.

Устýпочный ած. զիջած, պակասեցրած։

Устýпчиво մ. զիջողաբար։

Устýпчивость գ. ի. զիջողականութիւն, ներողամտութիւն։

Усту́пчивый ած. զիջանող, զիջող, ներողամիտ:

Усту́пщикъ, —щица գ. զիջանող, տեղի տուող, ետ իրաւունքից հրաժարուող, իրաւատու:

Усту́пъ գ. ա. դուրս ցցուած մաս (շինութեան) || աստիճանաձեւ ցածրանալը (լեռան):

Устыва́ть, усты́ть բ. չ. պաղիլ, ցրտանալ, հովանալ:

Устыжа́ть, —тыди́ть տ. Пристыжа́ть, пристыди́ть.

Усты́лый ած. ցրտացած. պաղած, հովացած:

Усты́ть տ. Устыва́ть.

У'стье գ. չ. գետաբերան || բերան:

Усугуби́тельный ած. կրկնիչ, արագացնող, սաստկացնող:

Усугуби́ть տ. Усугубля́ть.

Усугубле́ніе գ. չ. կրկնում, կրկնութիւն, աւելացնելը:

Усугу́бленный ած. աւելացած, բազմացած, կրկնապատկած:

Усугубля́ть, —бить բ. ն. կրկնել, կրկնապատկել, աւելացնել, շատացնել, բազմացնել: —ся բ. կ. աւելանալ, բազմանալ:

Усумни́ться բ. կ. կասկածիլ:

Усу́нутый ած. ներս մտցրած, ներս մըղուած:

Усу́нуть տ. Усо́вывать.

Усу́чивать, —сучи́ть բ. ն. ոլորելով կարճացնել, ոլորել երկար և կարճացնել:

Усу́ченный ած. ոլորելով կարճացրած:

Усушённый ած. չորացած:

Усу́шивать, —ши́ть բ. ն. չորացնել:

Усцы́ գ. ա. յգ. սանձ, երասանակ, լկամ:

Усчи́танный ած. ստուգուած, ստուգելով պակասեցրած:

Усчи́тывать, —та́ть, усче́сть բ. ն. հաշիւը ստուգել || ստուգելով պակասցնել, զեղչել: —ся բ. կ. ստուգուել (հաշիւ) || պակասել (ստուգուելիս):

Усъ գ. ա. բեղացք, բեխ, ալեխենչակ || շօշափուկ (միջատների):

Усы́лать, усла́ть բ. ն. ուղարկել || աքսորել: —ся բ. կ. ուղարկուել || աքսորուել:

Усы́лка գ. ի. ուղարկելը || աքսորելը:

Усынови́тель, —льница գ. որդեգրող:

Усынови́ть տ. Усыновля́ть.

Усыновле́ніе գ. չ. որդեգրութիւն:

Усыновлённый ած. որդեգրուած:

Усыновля́ть, —ви́ть բ. ն. որդեգրել —ся բ. կ. որդեգրուել:

Усыпа́льница, —па́льня գ. ի. գերեզմանն, շիրիմ, տապան:

Усы́панный ած. ցանած, սփռուած:

Усыпа́ть, усы́пать բ. ն. ցանել, սփռել, ծածկել || լցնել: —ся բ. կ. ցանուել, սփռուել:

Усыпи́тельный ած. թմրեցուցիչ, թմրաբերիչ, քնաբեր:

Усыпи́ть տ. Усыпля́ть.

Усы́пка գ. ի. ցանելը, սփռելը:

Усыпле́ніе գ. չ. թմրեցնելը || թմրութիւն:

Усыпля́ть, —пи́ть բ. ն. թմրեցնել, քնացնել: —ся բ. կ. թմրել, թմրիլ:

Усыплённый ած. թմրեցրած, թմրած:

Усыха́ть, усо́хнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքիլ:

Усы́шка գ. ի. պակասորդ չորանալուց յետոյ, պակաս:

У'ськать, —кнуть բ. չ. գրգռել, խրախուսել (շներ):

Усѣва́ть, усѣ́ять բ. ն. ցանել, ծածկել, սփռել: —ся բ. կ. ցանուել:

Усѣка́ть, усѣ́чь բ. ն. կտրել, կրճատել:

Усѣкнове́ніе գ. չ. կտրելը, կրճատում:

Усѣ́сться տ. Уса́живаться.

Усѣче́ніе գ. չ. կտրելը, հատանելը, կրճատելը:

Усѣчённый ած. կտրած, հատած, ծայրատ, գլխատ || կրճատուած:

Усѣянный ած. ցանուած, փռուած:

Усѣять տ. Усѣвать.

Утаевать տ. Утаивать.

Утаённый ած. թագցրած, պահուած:

Утаивать, утаить բ. ն. թագցնել, ծածկել, քողարկել, պահել || գողանալ: —ся բ. ա. թաքչել, պահուել:

Утайка գ. ի. թագցնելը, ծածկելը:

Утайщикъ, —щица գ. թագցնող, ծածկող, պահող || գողօնաթագոյց, գողանարան, գողատուն, գողարան:

Утапливать, утопить բ. ն. տաքացնել, շատ եփել:

Утаптывать, утоптать բ. ն. կոխոտել, կոխկռտել, ոտնակոխ անել, հարթել:

Утаскивать, утащить բ. ն. քարշելով տանել || ծածուկ տանել, գողանալ: —ся բ. ա. քարշելով տարուել, գողացուել:

Утачивать, утачать բ. ն. սրելով կարճացնել:

Утащенный ած. քարշելով տարուած || գողացած:

Утварь գ. ի. զարդ, զգեստ, կահ-կարասիք, սպաս, անօթ (եկեղ.):

Утвердитель, —льница գ. հաստատող:

Утвердительно մ. հաստատապէս, հաստատաբար:

Утвердительный ած. հաստատական, հաստատ, ստորասական:

Утверждать, —рдить բ. ն. հաստատել, ամրացնել, ասել || ապացուցանել: —ся բ. ա. հաստատուել:

Утвержденіе գ. չ. հաստատութիւն, ամրացնելը || հաստատելը, հաստատութիւն, վաւերացում: — въ судѣ —ատենական հաստատութիւն, վաւերացում:

Утверждённый ած. հաստատուած:

Утекать, утечь բ. չ. հոսել, երթալ, վազել:

Утёкъ գ. ա. փախուստ || հոսում || հոսելը, վազելը (հեղուկի):

Утёнокъ, —ночекъ գ. ա. բադի ձագ:

Утёнышъ տ. Утёнокъ.

Утереть տ. Утирать.

Утерпчивость գ. ի. համբերատարութիւն, համբերողութիւն:

Утерпчивый ած. համբերող, համբերատար:

Утерпѣть բ. չ. համբերել:

Утёртый ած. սրբուած, մաքրուած:

Утёсанный ած. տաշած, տաշուած:

Утёсистый ած. ժայռոտ, ժայռաւոր:

Утёсъ գ. ա. ժայռ, ապառաժ, քարաժայռ:

Утёсывать, —сать բ. ն. տաշել:

Утечка գ. ի. փախուստ || հոսանք, հոսում:

Утечь տ. Утекать.

Утилизація գ. ի. օգտակար գործածութիւն:

Утилизировать, բ. ն. օգտակար կերպով գործ դնել, օգտուել:

Утилитарность գ. ի. օգտակար կերպով գործ դնելը, օգտուելը:

Утилитарный ած. օգտակար, օգտաւոր, շահաւէտ:

Утиный ած. բադի:

Утиральникъ գ. ա. սրբիչ, երեսսրբիչ:

Утиральный ած. սրբելու:

Утираніе գ. չ. սրբելը, մաքրելը, ցամաքեցնելը:

Утирать, утереть բ. ն. սրբել, մաքրել: —ся բ. ա. սրբուել, մաքրուել:

Утирка գ. ի. սրբելը, մաքրելը || ջնջոց:

Утисканный, —снутый ած. ներս սեղմուած:

Утискивать, —скать, —снуть բ. ն. մղել, սեղմել, ներս քշել, ներս մղել. —ся բ. ա. ներս սղմուել:

Утиха́ніе գ. չ. հանդարտելը, մեղմանալը։

Утиха́ть, ути́хнуть բ. չ. հանդարտել, մեղմանալ, իջնել, վերջանալ, դադարել։

Утиша́ть, —ши́ть բ. ն. հանդարտեցնել, խաղաղացնել։ —ся բ. ա. հանդարտուել, հանդարտիլ։

Утише́ніе գ. չ. հանդարտեցնելը, խաղաղացնելը։

Утишённый ած. հանդարտեցրած, խաղաղեցրած։

Утиши́тель, —льница գ. հանդարտեցնող, խաղաղարար, հաշտեցնող։

Утиши́тельный ած. հանդարտեցուցիչ, խաղաղարար։

Утиши́ть տ. Утиша́ть.

У'тка գ. ի. բադ. թ.։ — чёрная—սեւ բադ., ծովային բադ. թ.։

Утка́ть, уткну́ть տ. Утыка́ть.

Уткну́тый ած. խրած։

Утконо́съ գ. ա. ցուկեղ, կտցաւոր կենդանի։

У'тлый ած. ծակոտկէն, ծակոտ։

Уто́къ գ. ա. թեզան, հիւսք, ծոպք, թելացու։

Утола́чивать, —лочи́ть բ. ն. կոխել, կոխկռտել, լմել (խոտ եւայլն)։

Утоле́ніе գ. չ. մեղմացնելը, դիւրացնելը, զովացնելը։

Утолённый ած. մեղմացրած։

Утоли́тель, —льница գ. մեղմացնող, զովացնող։

Утоли́тельный ած. մեղմացուցիչ, զովացուցիչ, դիւրացնող։

Утоли́ть տ. Утоля́ть.

Утоло́ченный ած. կոխկռտած, կոխած, լմած։

Утоло́чить տ. Утола́чивать.

Утоло́чь բ. ն. մանրել, փշրել, ծեծել։

Утолчённый ած. մանրուած, փշրուած։

Утолща́ть, —лсти́ть բ. ն. հաստացնել, ստուարացնել։ —ся բ. ա. հաստանալ։

Утолщённый ած. հաստացրած։

Утоля́ть, утоли́ть բ. ն. մեղմել, մեղմացնել, դիւրացնել, զովացնել, սակաւացնել։ —ся բ. ա. մեղմանալ։

Утоми́тельно մ. ձանձրալի, յոգնեցուցիչ։

Утоми́тельность գ. ի. տաժանելի լինելը, դադրեցնող լինելը։

Утоми́тельный ած. յոգնեցնող, դադրեցնող, տաժանելի, տաժանակիր, վաստակեցուցիչ, ծանր, դժուարին, բեզարացնող, ձանձրալի։

Утоми́ть տ. Утомля́ть.

Утомле́ніе գ. չ. յոգնածութիւն, խոնջութիւն, բեզարելը, դադարելը, վաստկելը։

Утомля́ть, —ми́ть բ. ն. յոգնեցնել, դադրեցնել, բեզարեցնել, նեղացնել, ձանձրացնել։ —ся բ. ա. յոգնել, ձանձրացուել։

Утомлённый ած. յոգնած, բեզարած, դադրած։

Утоне́ніе գ. չ. բարակացնելը, նրբացնելը || բարականալը, նրբանալը։

Утонённый ած. բարակացրած, նրբացրած։

Утони́ть տ. Утоня́ть.

Утону́вшій ած. ջրահեղձ, ջրի մէջ խեղդուած։ — въ во́лнахъ—ալեհեղձ, ալեխեղդ։

Утону́ть տ. Утопа́ть.

Утонча́ть, уто́нчить բ. ն. բարակացնել, նրբացնել || կատարելագործել։ —ся բ. ա. բարականալ, նրբանալ։

Утонче́ніе գ. չ. նրբանալը, նրբութիւն։

Утончённый ած. նրբացած, բարակցած։

Утончённо մ. նուրբ կերպով, բարակ կերպով, նրբաճաշակ։

Утонче́нность գ. ի. նրբութիւն, կատարելութիւն։

Утонче́нный ած. նուրբ, բարակ, կատարեալ, նրբաճաշակ։

Утончи́ть տ. Утонча́ть.

Утоня́ть, —ни́ть բ. ն. բարակացնել, նրբացնել։ —ся բ. ա. բարակնալ։

Утопа́ть, уто́пнуть, утону́ть բ. չ. սուզել, խորասուզել, ընկղմել, խեղդել։ —ся բ. ա. սուզուել, խեղդուել։

Утопи́ть տ. Ута́пливать и утопля́ть.

Утопи́стъ գ. ա. ցնորամիտ, բանդագուշող, երազատես, անիրագործելիք մը-տածող կամ ստեղծող։

Уто́пія գ. ի. մտացածին յոյս, ցնորական առաջարկութիւն։

Утопле́ніе գ. չ. խեղդելը, ընկղմելը։

Уто́пленникъ, —ница գ. խեղդուած, ջրահեղձ, ջրախեղդ (մարդ)։

Уто́плый ած. ներքև հոսած, խեղդուած, ընկղմած։

Утопля́ть, —пи́ть բ. ն. խեղդել, ընկղմել։ —ся բ. ա. խեղդուել։

Уто́пленный ած. խեղդուած։

Уто́птанный ած. կոխկռտուած, ոտնակոխ արուած։

Утопта́ть տ. Ута́птывать.

Уторго́ванный ած. սակարկուած։

Уторго́вывать, —гова́ть բ. ն. սակարկել։

Уто́реніе գ. չ. կոխկռտելը, հարթելը։

Уто́ржка գ. ի. սակարկուածը, պակասեցրածը։

Утори́ть տ. Проторить.

Уто́рить, բ. ն. փորել (տակառը)։

Уто́рникъ գ. ա. հարթիչ։

Уто́рный ած. հարթելու։

Уто́ръ գ. ա. հարթելը։

У́точка տ. У́тка.

Уто́чникъ, —ница գ. թեզանագործ։

Уто́чный ած. թեզանիքի։

Утрамбова́ніе գ. չ. հարթելը, հաւասարելը (տափանով)։

Утрамбова́ть տ. Утрамбо́вывать.

Утрамбо́вка գ. ի. հարթելը, հաւասարելը (տափանով)։

Утрамбо́вывать, —бова́ть բ. ն. հարթել, հաւասարել (տափանով)։

Утра́та գ. ի. կորուստ, վնաս։

Утра́тить տ. Утра́чивать.

Утра́ченіе գ. չ. կորցնելը։

Утра́ченный ած. կորսուած, կորած։

Утра́чивать, утра́тить բ. ն. կորցնել, վնաս անել։ —ся բ. ա. կորսուել, կորել։

У́тренникъ գ. ա. եղեամ։

У́тренный ած. առաւօտեան։

У́треня տ. Зау́треня.

Утри́рованный ած. չափազանցրած։

Утри́ровать բ. ն. ճոխացնել, չափազանցել, չափն անցկացնել։

Утриро́вка գ. ի. չափազանցութիւն, չափազանցելը։

У́тро գ. չ. առաւօտ։

Утро́ба գ. ի. փոր, որովայն, գիրկ, գոգ, ծոց։

Утро́бистый ած. հաստափոր։

Утро́бный ած. փորի, որովայնի։

Утрое́ніе գ. չ. եռապատկելը, եռապատկում։

Утро́енный ած. եռապատկուած։

Утро́ивать, утроя́ть, утро́ить բ. ն. եռապատկել, երեքկնել։ —ся բ. ա. եռապատկուել։

У́тромъ մ. առաւօտեան։

У́трось մ. այս առաւօտ, այսօր առաւօտ։

Утроя́ть տ. Утро́ивать.

Утру́ждать, утруди́ть բ. ն. աշխատեցնել, անհանգիստ անել, նեղութիւն պատճառել։ —ся բ. ա. աշխատել, նեղութիւն քաշել։

Утружде́ніе գ. չ. անհանգիստ անելը, նեղութիւն պատճառելը, աշխատեցնելը։

Утруждённый ած. անհանգստացրած, նեղութիւն քաշած։

Утря́сывать, —са́ть, —ясти́ բ. ն. ցրնցել, շարժել։ —ся բ. ա. ցնցուել, շարժուել։

Утуха́ть, уту́хнуть տ. Потуха́ть и Погаса́ть.

Утучне́ніе գ. չ. պարարտանալը || պարարտացնելը, գիրացնելը։

Утучнённый ած. պարարտացած || աղբեւած (հող)։

Утучни́тельный ած. պարարտացնող, գիրացնող։

Утучни́ть տ. Утучня́ть.

Утучнѣ́лый ած. պարարտացած, գիրացած։

Утучнѣ́ть բ. չ. պարարտանալ, գիրանալ։

Утучня́ть, —ни́ть բ. ն. պարարտացնել, գիրացնել || աղբեւել, աղբով պարարտացնել (հողը)։ —ся բ. ա. պարարտանալ || աղբով պարարտանալ (հող)։

Утуша́ть, —ши́ть բ. ն. շիջուցանել, հանգցնել։ —ся բ. ա. հանգչել, մարել։

Утуше́ніе գ. չ. հանգցնելը, շիջեցնելը։

Утушённый ած. հանգցրած, մարած։

Утуши́ть տ. Утуша́ть.

Утыка́ніе գ. չ. ծակծկելը։

Уты́канный ած. հիւսուած։

Утыка́ть, у́ткать բ. ն. հիւսք հիւսել։

Утыка́ть, —кну́ть բ. ն. խրել։ —ся բ. ա. խրուել։

Утѣсне́ніе գ. չ. ճնշելը, սեղմելը, նեղցնելը։

Утѣснённый ած. սեղմուած, նեղցրած։

Утѣсни́тель, —льница գ. ճնշող, սեղմող, նեղացնող (մարդ)։

Утѣсни́тельность գ. ի. նեղ լինելը։

Утѣсни́тельный ած. ճնշող, սեղմող, նեղացնող։

Утѣсня́ть, —ни́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել։ —ся բ. ա. սեղմուել, նեղցուել։

Утѣ́ха գ. ի. ուրախութիւն, խնդութիւն, զուարճութիւն, մխիթարութիւն, հրճուանք, սփոփանք։

Утѣ́ша́ть, утѣ́шить բ. ն. մխիթարել, սփոփել։ —ся բ. ա. մխիթարուել։

Утѣше́ніе գ. չ. մխիթարութիւն, մխիթարանք, սփոփանք։

Утѣ́шенный ած. մխիթարուած։

Утѣши́тель, —льница գ. մխիթարող, մխիթար, մխիթարիչ, սփոփիչ։

Утѣши́тельно մ. մխիթարականն։

Утѣши́тельность գ. ի. մխիթարական լինելը։

Утѣши́тельный ած. մխիթարական։

Утѣ́шить տ. Утѣша́ть.

Утѣ́шно տ. Утѣши́тельно.

Утѣ́шно տ. Утѣши́тельный.

Утюго́вый ած. արդուկի, ութոյի։

Утю́гъ, —жёкъ գ. ա. արդուկ, ութո։

Утю́женіе գ. չ. արդուկելը, ութոյելը։

Утю́женный ած. արդուկուած, արդուկած, ութոյած։

Утю́жить, вы— բ. ն. արդուկել, ութոյել։ —ся բ. ա. արդուկուել, ութոյուել։

Утюжи́ще գ. չ. մեծ արդուկ։

Утю́жный տ. Утюго́вый.

Утя́гивать, утяну́ть բ. ն. չափից քաշել։ —ся բ. ա. չափից քաշուել։

Утя́нутый ած. չափից քաշուած։

Утя́чій ած. բադի։

Уха́ գ. ի. քաղածոյ (կերակուր)։

Уха́бецъ տ. Уха́бъ.

Уха́бина, —бинка տ. Уха́бъ.

Ухаби́стый ած. խոռոչաւոր, փոսոտ։

Уха́бничій ած. խոռոչի։

Уха́бъ գ. ա. խոռոչք, փոս, պատառուածք։

Уха́живаніе գ. չ. խնամելը, հոկելը, հաճոյանալը։

Уха́живать բ. չ. խնամել, հոկել || քծնել, հաճոյանալ։

У'харскій տ. Молоде́цкій.

У'хать, у́хнуть բ. չ. ախ քաշել, ախուվախ անել:

Ухва́тецъ, —ти́къ տ. Ухва́тъ.

Ухвати́ть տ. Ухва́тывать.

Ухва́тище տ. Ухва́тъ.

Ухва́тка գ. ի. շարժուածք, ձև, գնացուածք, քայլուածք:

Ухва́тливый ած. յաջողակ, ճարտար խօսակէտ:

Ухва́тъ գ. ա. կանթ, ունելիք կաթսայի, կաթսայի ականջ:

Ухва́тывать, —ти́ть բ. ն. բռնել, առնել, կախուել, յափշտակել: — когтя́ми—ճիրանել, ճանկել: —ся բ. ա. բռնել, ձեռք ձգել:

Ухва́ченный ած. բռնուած:

Ухво́стье գ. չ. վերջին մասը, պոչի մասեր, կոթ:

Ухи́тить տ. Ухи́чивать.

Ухитря́ть, —три́ть բ. ն. հնարել, յաջողեցնել: —ся բ. ա. յաջողել:

Ухи́чивать, ухи́тить բ. ն. ծածկել բռնկածը (ցանկից սպառնալեաց համար):

Ухищре́ніе գ. չ. նենգութիւն, խորամանկութիւն.

Ухищре́нно մ. նենգութեամբ, խորամանկութեամբ:

Ухищре́нность գ. ի. խորամանկ լինելը, նենգաւորութիւն:

Ухищре́нный ած. խորամանկ:

Ухищря́ть տ. Ухитря́ть.

Ухлажда́ть, —лади́ть տ. Прохлажда́ть, —ди́ть.

Ухлёбывать, —бну́ть տ. Отхлёбывать, —бнуть.

Ухло́пать բ. ն. սպանել, խեղդամահ անել, խողխողել || ծախսել, սպառել:

Ухлы́нуть բ. չ. խուսափել, փախչել:

Ухмыля́ться, —льну́ться տ. Улыба́ться.

У'хнуть տ. У'хать.

У'хо գ. չ. ականջ, լսելիք || կանթ, ունկն (անօթի) || ասեղի ծակ:

Уховёртка գ. ի. ականջամաքրիչ, քչփորիկ ականջի || ականջամուտ, ականջմտուկ (միջատ):

Уходи́ть, уйти́ բ. չ. գնալ, երթալ, հեռանալ, փախչել, խուսափել:

Уходи́ть բ. ն. յաւաջել, անցնել, խոտորել:

Уходи́ться բ. ա. հանդարտել, մեղմանալ:

Ухо́дъ գ. ա. երթալը, գնալը, մեկնելը, հեռանալը || խնամք, հոգացողութիւն:

Ухозво́нъ գ. ա. աղմուկ, ականջը կանչելը, ականջի ձայն տալը, հնչելը:

У'хородка գ. ի. պատենաւոր բաղ (խեցի):

Ухочи́стка տ. Уховёртка.

Ухудша́ть, ухýдшить բ. ն. վատացնել: —ся բ. ա. վատանալ:

Ухýдшенный ած. վատացրած:

Ухъ ձյ. ախ, օֆ, վա՜յ:

Уцѣ́женный ած. քամուած, մզուած:

Уцѣ́живать, уцѣди́ть բ. ն. քամել, մզել:

Уцѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. նշան առնել || նշանին դիպցնել:

Уцѣлѣ́ть բ. չ. անվնաս մնալ, ամբողջ մնալ, ազատ մնալ:

Уцѣ́пленный ած. բռնուած, բռնած:

Уцѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. բռնել, ճանկել: —ся բ. ա. բռնել:

Уча́ствованіе գ. չ. մասնակցելը, մասնակցութիւն:

Уча́ствователь գ. ա. մասնակից, հաղորդակից:

Уча́ствовать բ. չ. մասնակցել, հաղորդ լինել:

Уча́стіе գ. չ. մասնակցութիւն:

Уча́стковый ած. գաւառակի, մասնաբաժնի: — при́ставъ—գաւառակի վերակացու:

Уча́стникъ, —ница գ. մասնակից, կըցորդ։ — въ преступле́ніи—յանցակից։

Уча́стный ած. մասնակցող, մասն ունեցող։

Уча́стокъ, —точекъ գ. ա. մասն, բաժին, մասնաբաժին։

У'часть գ. ի. ճակատագիր, բաղդ, վիճակ։

Учаща́тельный ած. — глаго́лъ—յաճախական բայ։

Учаща́ть, —части́ть բ. ն. յաճախակի կրկնել, արագացնել։ **—ся** բ. ա. յաճախակի կրկնուել։

Учаще́ніе գ. չ. կրկնութիւն, յաճախակի կրկնութիւն։

Учащённый ած. կրկնուած։

Уча́щійся ած. գ. ա. ուսանող, սովորող, աշակերտ։

Уче́бникъ գ. ա. դասագիրք։

Уче́бный ած. ուսման || ուսումնարանական։

Учени́къ գ. ա. աշակերտ։

Учени́ца գ. ի. աշակերտուհի։

Учени́ческій ած. աշակերտական։

Учени́чество գ. չ. աշակերտութիւն։

Уче́ніе գ. չ. ուսում, կրթութիւն, ուսումնառութիւն, վարժութիւն || ուսում, վարդապետութիւն։

Учёно մ. գիտնականաբար, գիտաբար, գիտնականօրէն, գիտօրէն։

Учёность գ. ի. գիտնականութիւն, գիտնական լինելը։

Учёный ած. սովորած, գիտնական, գիտուն, ուսեալ, կրթուած, մարզուած (մարդ)։

Уче́нье գ. չ. վարժութիւն, կրթութիւն։

Уче́рпывать, —пну́ть բ. ն. հանելով քչացնել, քաշելով քչացնել (ջուր և այլն)։

Учёсанный ած. սանդրուած։

Учеса́ть տ. **Учёсывать.**

Уче́сть տ. **Усчи́тывать.**

Учёсъ գ. ա. սանդրելը։

Учёсывать, —че́сать բ. ն. սանդրել || || սանդրելով պակասացնել։

Учетверённый ած. քառապատկուած։

Учетверя́ть, —ри́ть բ. ն. քառապատկել, չորեքկնել։

Учётный ած. զեղչելու։ — банкъ—մուրհակ կամ փոխանակագիր զեղչող դրամատուն։

Учётчикъ գ. ա. զեղչող։

Учётъ գ. ա. դրամազեղչ, զեղչ։

Учи́лище գ. չ. ուսումնարան, դպրոց, դպրատուն, կրթարան։ — для приходя́щихъ—ցերեկօթիկ դպրոց։

Учи́лищный ած. ուսումնարանական, դպրոցական։

Учине́ніе գ. չ. անելը, գործելը, պատճառելը։

Учи́нивать, учини́ть բ. ն. կարկատել, նորոգել։

Учиня́ть, —ни́ть բ. ն. անել, գործել, պատճառել։ **—ся** բ. ա. անուել, կատարուել։

Учи́ненный ած. կարկատած, նորոգած։

Учинённый ած. արուած, պատճառուած, կատարած։

Учи́тель գ. ա. ուսուցիչ, վարժապետ։

Учи́тельница գ. ի. ուսուցչուհի, վարժուհի։

Учи́тельскій ած. ուսուցչական || ուսուցչի։

Учи́тельство գ. չ. ուսուցչութիւն, վարժապետութիւն։

Учи́ть բ. ն. ուսուցանել, սովորեցնել, հրահանգել։ **—ся** բ. ա. սովորել, վարժուել։

Учреди́тель, —льница գ. հիմնադիր, հեղինակ, կարգադիր (մարդ)։

Учреди́тельный ած. հիմնադրութիւն, կարգադիր, կարգադրիչ։

Учрежда́ть, —ди́ть բ. ն. հիմնել, կարգադրել, սահմանել։ **—ся** բ. ա. հիմ-

նուել, սահմանուել։

Учре́жденіе գ. չ. կարգադրութիւն, սահմանադրութիւն || հաստատութիւն։

Учреждённый ած. հիմնուած, սահմանուած։

Учти́венькій տ. Учти́вый.

Учти́вецъ —вица գ. քաղաքավարի, մարդավարի (մարդ)։

Учти́во մ. քաղաքավարութեամբ, քաղաքավարի կերպով։

Учти́вость գ. ի. քաղաքավարութիւն, մարդավարութիւն։

Учти́вый ած. քաղաքավարի, մարդավարի, բարեհամբոյր։

Учу́гъ գ. ա. արձոյ (մի տեսակ ուռկան ձկնորսների)։

Учу́жный ած. արձոյի։

Уша́нъ գ. ա. ականջեղ. կ.։

Уша́стый ած. մեծականջ, ականջեղ, մեծականջանի։

Уша́тецъ, —тикъ տ. Уша́тъ.

Уша́тный ած. դոյլի, քուղի։

Уша́тъ գ. ա. դոյլ, տակառ, քուղայ։

Ушвырну́ть բ. ն. ձգել, փարտել, շըպրտել։

Ушестерённый ած. վեցապատիկ, վեցապատկուած։

Ушестря́ть, —тери́ть բ. ն. վեց անգամ շատացնել, վեցապատկել։

Ушиба́ть, —би́ть բ. ն. դիպչել, զարնել, վիրաւորել, ցաւացնել։ —ся բ. ա. վիրաւորուել, ցաւ զգալ (ընկնելիս)։

Уши́бенный ած. վիրաւորուած, ցաւացրած։

Уши́бъ գ. ա. դիպչելը, ցաւացնելը, վիրաւորելը || ցաւած տեղը (ընկնելիս)։

Ушива́ть, уши́ть բ. ն. ամուր կարել, շուլալել։ —ся բ. ա. շուլալուել, միանալ։

Уши́вка գ. ի. ամուր կարելը։

Уши́вочный ած. ամուր կարող։

Ушире́ніе գ. չ. լայնացնելը, ընդարձակելը։

Уширённый ած. լայնացած, ընդարձակուած։

Ушира́ть, —ри́ть բ. ն. լայնացնել, ընդարձակել։ —ся բ. ա. լայնանալ, ընդարձակուել։

Уши́тый ած. ամուր կարուած։

Уши́ть տ. Ушива́ть.

Уши́ца գ. ի. ձկնաթան, քալաճոշ (կերակուր)։

Ушко́ գ. չ. փոքր ականջ || ասեղի ծակ || || կօշիկների կանթ։ — иго́льное — ասղի ծակ, օղյ։

Ушле́цъ գ. ա. փախստական մարդ։

Ушно́е գ. չ. ձկնաթան։

Ушно́й ած. ձկնաթանի։

У́шный ած. ականջի։ —ная ра́ковина — ականջախոնք, ականջի կուճիկ։ — сѣра — ականջի խեժ։ — боль — ականջացաւ։

Ушпи́ленный ած. մազակալով ամրացրած։

Ушпи́ливать, —лить բ. ն. մազակալով ամրացնել։

Ушто́пывать, —то́пать բ. ն. լաւ կարկատել, չորս բոլորը կարկատել։

Ущедря́ться, уще́дриться բ. ա. ողորմել, գթալ, վեհանձն կերպով վարուել || առատանալ, ջոմարդանալ։

Уще́ліе, —лье գ. չ. խոռոչ, քարանձաւ, անձուկ, կիրճ։

Ущеми́ть տ. Уще́мливать.

Ущемле́ніе գ. չ. ճմլելը, սեղմելը։

Ущемлённый ած. ճմլած, սեղմուած։

Уще́мливать, —ля́ть, —ми́ть բ. ն. ճմլել, սեղմել։ —ся բ. ա. ճմլուել, սեղմուել։

Ущерба́ть, —бну́ть բ. չ. նուազել (լուսնի)։

Ущербля́ть բ. ն. վնաս պատճառել, վնաս տալ։ —ся բ. ա. վնասուել, վընաս պատճառուել։

Уще́рбъ գ. ա. վնաս, զրկանք, զիան։

Ущечи́ть բ. ն. ծածուկ վերցնել, գողանալ։
Ущи́пнутый ած. կսմթած, կճմտած։
Ущипну́ть տ. **Ущи́пывать.**
Ущи́пъ գ. ա. կճմտած տեղը։
Ущи́пывать, —пну́ть բ. ն. կտտել, կսմթել, կճմտել։
Уѣда́ть, уѣсть բ. ն. փոքր ինչ ուտել || || վիրաւորել, խոցել։
Уѣденный ած. կերած։
Уѣздить տ. **Уѣзживать.**
Уѣздный ած. գաւառական։
Уѣздъ գ. ա. գաւառ։
Уѣзжа́ть, уѣхать բ. չ. գնալ, երթալ (ձիով, սայլով եւայլն)։
Уѣзживать, уѣздить բ. չ. մարզել, վարժեցնել, կրթել (ձի) || հարթել (ճանապարհ)։ **—ся** բ. ա. մարզուել, վարժուել (ձի) || հարթուել, կոխկրտուել (ճանապարհ)։
Уѣзженный ած. մարզուած, վարժեցրած (ձի) || հարթուած, կոխկրտուած, (ճանապարհ)։
Уѣсть տ. **Уѣда́ть.**
Ую́тно մ. յարմար կերպով։
Ую́тность գ. ի. յարմարութիւն։
Ую́тный ած. յարմար։
Ую́тъ գ. ա. յարմար տեղ։
Уя́звенный տ. **Уязвлённый.**
Уязви́мый ած. վիրաւորելի։
Уязви́ть բ. ն. վիրաւորել, խայթել։
Уязвле́ніе գ. չ. վիրաւորելը, խայթելը։
Уязвлённый ած. խայթուած, վիրաւորուած։
Уязвля́ть, уязви́ть բ. ն. վիրաւորել, խայթել || վշտացնել, ցաւացնել։ **—ся** բ. ա. վիրաւորուել, խայթուել։
Уясне́ніе գ. չ. լուսաբանելը, բացատրելը, պարզելը։
Уясня́ть, —ни́ть բ. ն. լուսաւորել, լուսաբանել, բացատրել, պարզել։ **—ся** բ. ա. պարզուել, բացատրուել, լուսաբանուել։
Уяснённый ած. պարզուած, բացատրուած, լուսաբանուած։

Ф.

Фа́бра գ. ի. սեւաներկ (ընչացքի եւայլն համար)։
Фа́бреніе գ. չ. սեւագոյն ներկելը, սեւաներկ քսելը (ընչացքը եւայլն)։
Фа́бренный ած. սեւագոյն ներկուած, սեւաներկ քսած (ընչացք եւայլն)։
Фа́брика գ. ի. գործարան, արուեստանոց։
Фабрика́нтскій ած. գործարանատիրոջ։
Фабрика́нтша գ. ի. տիրուհի գործարանի || գործարանատիրոջ կին։
Фабрика́нтъ գ. ա. գործարանատէր || || արուեստագործ, կերպասագործ, տարապագործ։ **— вьючныхъ дѣлъ—** համետագործ, կուրդնկար։
Фабрика́тъ գ. ա. գործարանակերտ, գործարանում պատրաստած ապրանք։
Фа́брить, на— բ. ն. սեւագոյն ներկել (ընչացք եւայլն)։ **—ся** բ. ա. սեւագոյն ներկուել (ընչացք եւայլն)։
Фабри́чникъ գ. ա. բանուոր, արուեստաւոր գործարանի, գործարանի մշակ։
Фабри́чный ած. գործարանի։
Фабри́шникъ, —шный տ. **Фабри́ч-**

никъ, —ный.

Фа́булистъ գ. ա. առասպելներ հնարող։

Фавори́тъ գ. ա., **—ри́тка** գ. ի. սիրելի, մտերիմ, հաճոյական (մարդ)։

Фаго́тикъ տ. **Фаго́тъ.**

Фаготи́стъ գ. ա. բամբափողհար, բամբափող ածող։

Фаго́тный ած. բամբափողի, ֆագոտի։

Фаго́тъ գ. ա. բամբ, բամբափող, ֆագոտ։

Фаза́нина գ. ի. փասիանի միս։

Фаза́ній ած. փասիանի։

Фаза́нъ, —нчикъ գ. ա. փասիան. թ.։

Фазъ, фа́зисъ գ. ա. փոփոխմունք, դըրութիւն ‖ փոփոխմունք, պէսպէս տեսիլ (մոլորակի)։

Фа́келъ գ. ա. կերոն, ջահ։

Фа́кельный ած. ջահաւոր, կերոնաւոր։

Фа́кельщикъ գ. ա. ջահ բռնող, կերոն բռնող։

Факи́ръ գ. ա. ֆաքիր, ֆակիր, մահմէտական կրօնաւոր։

Факси́миле գ. ճիշտ ձեռագիր, նմանական ստորագրութիւն։

Факти́чески մ. իրապէս, փաստօրէն։

Факти́ческій ած. փաստական, իրական։

Факто́рія գ. ի. գործակալութիւն (օտար ծովափնեայ տեղերում)։

Фа́кторскій ած. դրոշմանոցի վերակացուի ‖ գործակատարի, գործակալի։

Фа́кторство գ. չ. գործակատարութիւն, վաճառական յանձնարարութիւն կատարելը։

Фа́кторъ գ. ա. վերակացու դրոշմանոցի ‖ գործակատար, գործակալ ‖ բազմապատկիչ, առնելի (մաթ.)։

Факто́тумъ գ. ա. ամեն գործ յանձն առնող։

Факту́ра գ. ի. ցանկ և գին ապրանքի, ապրանքի ցանկը և գները, հաշուեցուցակ։

Факту́рный ած. հաշուեցուցակի, ապրանքի ցանկին և գներին վերաբերեալ։

Фактъ գ. ա. փաստ, եղելութիւն, անցք, դիպուած։

Факульте́тскій ած. համալսարանի բաժնի, ֆակուլտէտի։

Факульте́тъ գ. ա. բաժին (համալսարանի), ֆակուլտէտ։

Фалале́й գ. ա. շինական, խոշոր, բիրտ, ինքնաբաւական տգէտ։

Фала́нгъ գ. ի. փաղանգ (գունդ զօրաց) ‖ փաղանգ, մորմ (մինջատ)։

Фалбала́ գ. ի. ծոպք, վերջաւորք (ըզգեստի և այլն)։

Фалбо́листый ած. ծոպաւոր, ծոպերով, փիւսիլիւններով։

Фалбо́лка, —бо́лочка տ. **Фалбала́.**

Фалбора́ տ. **Фалбала́.**

Фа́лда գ. ի. քղանցք, փէշ ‖ փոթք, ծալք, խորշխորշան (հանդերձի)։

Фалди́стый ած. բազմածալ, ծալծալ (զգեստ)։

Фа́лдочка տ. **Фа́лда.**

Фа́лень տ. **Фа́линь.**

Фале́рцъ գ. ա. գորշագոյն պղինձ, պըղինձ, (արծաթախառն, արճճախառն և այլն)։

Фа́линь գ. ա. նաւակապ պարան (եզերքին ամրացնող պարան)։

Фалло́пьева труба́ գ. ի. ձուանցք, ֆալլոպեան փող։

Фалшве́еръ տ. **Фальшфе́йеръ.**

Фальконетный ած. թնդանօթիկի։

Фальконе́тъ գ. ա. փոքր թնդանօթ, թնդանօթիկ (հեշտ շարժական)։

Фальсе́тъ գ. ա. թերաձայն, ֆսֆսոց, ֆսֆսաձայն, սուտ ձայն, կանացի ձայն։

Фальцева́ть բ. ն. փոս փորել (փայտի երեսին)։

Фальцъ գ. ա. փոս, խոռոչ (փայտի երեսին)։

Фальши́вить, с— բ. չ. խարդախել, կեղծել, նենգել։

Фальши́во մ. խարդախութեամբ, խաբէութեամբ։

Фальши́вость գ. ի. խարդախութիւն, խաբէութիւն, նենգութիւն։

Фальши́вый ած. խարդախ, խաբեբայ, նենգաւոր, կեղծ։ —вая моне́та— կեղծ դրամ։

Фальшфе́йеръ գ. ա. նշանահուր (նաւը փշշանք է արձակում խմաց տալու որևէ բան մի ուրիշ նաւի)։

Фальшъ գ. ա. խարդախութիւն, կեղծիք, խաբէութիւն || սխալ ձայն, սխալ եղանակ (երաժշ. մէջ)։

Фа́ля գ. չ. անփորձ, խակ, խամ || անմիտ, պարզամիտ || բնի մէջ բռնուած թռչուն։

Фами́лія գ. ի. գերդաստան, ազգ, տոհմ || տոհմանուն, ազգանուն || ցեղ, տուն, տոհմականութիւն։

Фами́льный ած. գերդաստանական, տոհմական, ցեղական || գերդաստանաւոր, բնտանիքի տէր, գերդաստան ունեցող։

Фамилья́рничать գ. ի. ընտանութիւն ցոյց տալ, ընտանեբար վարուել։

Фамилья́рно մ. ընտանեբար, մտերմաբար։

Фамилья́рность գ. ի. մտերմութիւն, ընտանութիւն։

Фамилья́рный ած. ընտանի, ընտանեկան, մտերիմ || սովորական։

Фанабе́рія գ. ի. հպարտութիւն, ամբարտաւանութիւն, յանդգնութիւն։

Фанати́змъ գ. ա. մոլեռանդութիւն։

Фана́тикъ գ. ա. մոլեռանդ, մոլենախանձ || մոլեկրօն, կրօնամոլ (մարդ)։

Фанати́ческій ած. մոլեռանդ, մոլենախանձ || մոլեկրօն, կրօնամոլ։

Фане́рка գ. ի. թերթ դրուագի (նուրբ տախտակ որևէ կերտուածի երեսը ծածկելու, սեղանի և այլն)։

Фане́рный ած. դրուագաւոր։

Фане́рочка տ. **Фане́рка.**

Фане́рщикъ գ. ա. դրուագիչ, նուրբ տախտակներ վաճառող։

Фантазёръ գ. ա. զառանցող, երազատես, դատարկախօս։

Фантази́ровать բ. չ. ճառել, յանպատրաստից խօսել || երևակայել, երազել, զառանցել։

Фанта́зія գ. ի. երևակայութիւն || այլանդակ կարծիք, հաճոյք։

Фантасмагори́ческій ած. ուրուականական։

Фантасмаго́рія գ. ի. ուրուականաց պատկերացոյց, ուրուադէտ || ուրուացուցութիւն։

Фантасти́ческій ած. երևակայական, երազական, ցնորական։

Фантъ, фа́нтикъ գ. ա. գրաւախաղ, ֆանտ (խաղ)։

Фанфарона́да գ. ի. սնապարծութիւն։

Фанфаро́нить բ. չ. սնապարծել, մեծ մեծ խօսել։

Фанфаро́нскій ած. սնապարծ, մեծախօս։

Фанфаро́нство գ. չ. սնապարծութիւն, մեծախօսութիւն։

Фанфаро́нъ գ. ա. սնապարծ, մեծախօս, պարծենկոտ, անձնագով, պոռոտախօս (մարդ)։

Фарва́теръ գ. ա. մեծ ճանապարհ կամ անցք նաւերի (գետի, ծովի և այլն, մէջ քարերից ազատ)։

Фарао́нова мышь գ. ի. հետահան, փարաւոնի մուկ. կ.։

Фарисе́й գ. ա. փարիսեցի։

Фарисе́йскій ած. փարիսեցիական։

Фарисе́йство գ. չ. փարիսեցութիւն։

Фармакологи́ческій ած. դեղաբանական։

Фармаколо́гія գ. ի. դեղաբանութիւն, դեղագիտութիւն։

Фармакопе́я գ. ի. դեղացուցակ, դեղագիրք։

Фармацéвтика գ. ի. դեղագործութիւն։
Фармацевти́ческій ած. դեղագործական։
Фармацéвтъ գ. ա. դեղագործ։
Фармацéя գ. ի. դեղագործութիւն։
Фарніéнте գ. հանգստութիւն, հանգըստութիւն հոգւոյ և մարմնոյ։
Фарóсъ գ. ա. փարոս։
Фарсъ գ. ա. զաւեշտ, խեղկատակութիւն, կատակերգութիւն (ծաղրաշարժ)։
Фáртукъ, —тучекъ գ. ա. գոգնոց || ծածկոց (սահնակի ևայլն)։
Фáртучный ած. գոգնոցի || ծածկոցի (սահնակի ևայլն)։
Фарфóровый ած. յախճապակեայ, չինապակեայ || յախճապակու, չինիի։
Фарфóръ գ. ա. յախճապակի, չինապակի, չինի (կաւ)։
Фаршъ գ. ա. լեցք, լցուածք (հաւի և այլն փոր)։
Фасáдикъ տ. **Фасáдъ.**
Фасáдный ած. ճակատի, երեսի (շինութեան)։
Фасáдъ գ. ա. ճակատ, երեսք (շինուածքի)։
Фасóль գ. ի. ոլոռ, սիսեռ, լոբի. բ.։
Фасóнистый ած. բարեձև, բարեկազմ։
Фасóнный ած. ձևի։
Фасóнъ գ. ա. ձև (հանդերձի, կարասեաց ևայլն)։
Фáсція գ. ի. երիզ։
Фатá գ. ի. քօղ և գլխարկ (ռուսաց ազգային)։
Фатали́змъ գ. ա. աղանդ բաղդի, բաղդաղանդ, կրօն ճակատագրութեան։
Фаталисти́ческій ած. բաղդաղանդի, ճակատագրութեան կրօնին վերաբերեալ։
Фатали́стъ գ. ա. ճակատագրեան, բաղդի աղանդաւոր, հետեւող ճակատագրութեան կրօնի, ֆաթալիստ։
Фатáльно մ. աղէտաւոր կերպով։
Фатáльный ած. օրհասական, ճակատագրական || աղէտաւոր, չարագուշակ, մահաբեր։
Фáта-моргáна գ. ի. կրկներեւոյթ, օդերեւոյթ։
Фатъ գ. ա. անմիտ, ծանծաղամիտ || անձնագով, անձնահաճ || կանանց քծնող։
Фатю́й գ. ա. խաշոր, բիրտ, կոպիտ (մարդ)։
Фáуна գ. ի. կենդանեաց կարգ, կենդանեաց ցեղ || Նկարագիր կենդանեաց (որևէ տեղի)։
Фагóтъ գ. ա. դոհարի լծաւ, դահարի փոքր եղևն։
Фаши́на, —ши́нка գ. ի. ցախի խուրձ (փոս լցնելու համար)։
Фаши́нникъ գ. ա. ցախաստան։
Фаши́нный ած. ցախի։
Фаэтóнный ած. կառքի, ֆայէթօնի։
Фаэтóнъ գ. ա. կառք, ֆայէթօն։
Фая́нсовый ած. աղնիւ կաւից շինած || աղնիւ կաւի։
Фая́нсъ գ. ա. աղնիւ կաւ։
Февра́ль գ. ա. փետրուար (ամիս)։
Февра́льскій ած. փետրուարի։
Февруа́рій տ. **Февра́ль.**
Федерали́змъ գ. ա. դաշնակցական սահմանադրութիւն։
Федерали́стъ գ. ա. կուսակից դաշնակցական սահմանադրութեան։
Федера́льный ած. դաշնակցութեան վերաբերեալ || համաձայնելի։
Федерати́вный ած. դաշնակից։ **—ное госуда́рство**—դաշնակցական պետութիւն։
Федераціóнный ած. դաշնակցական։
Федера́ція գ. ի. դաշնակցութիւն։
Фейерве́ркерскій ած. հրարուեստաւորի, փշշանք շինողի։
Фейерве́ркъ գ. ա. հրարուեստիկ, հրարուեստաւոր, փշշանք շինող։
Фейерве́ркъ գ. ա. հրախաղխուշտ, փըշշանք։

※

Фейерверочный ած. հրախաղական, ֆէյերվէրքի:

Фелонъ, —лонъ գ. փիլոն, վերարկու (հոգեւորականների):

Фельдмаршалъ գ. ա. ֆելդմարշալ, մարաջախտ, սպարապետ:

Фельдмаршальскій ած. ֆելդմարշալի, մարաջախտի:

Фельдмаршальство գ. չ. ֆելդմարշալութիւն, մարաջախտութիւն:

Фельдфебель գ. ա. ֆելդֆեբել, օգնական սպայ, ենթասպայ:

Фельдфебельскій ած. ֆելդֆեբելի:

Фельдцейхмейстеръ ած. ֆելդցէյխմէյստերի:

Фельдцейхмейстеръ գ. ա. ֆելդցէյխմէյստեր, վարչապետ թնդանօթաձիգ զօրաց:

Фельдшерскій ած. բժշկի օգնականի:

Фельдшеръ գ. ա. բժշկի օգնական:

Фельдшпатовый ած. որձաքարէ || որձաքարի:

Фельдшпатъ գ. ա. որձաքար, խտաքար, սպաթատ:

Фельдъегерскій ած. սուրհանդակի (վեհապետի):

Фельдъегерша գ. ի. սուրհանդակի կին:

Фельдъегерь գ. ա. սուրհանդակ (վեհապետի):

Фельетонистъ գ. ա. ֆելիէթօն գրող, ֆելիէտօնիստ.

Фельетонный ած. ֆելիէթօնի:

Фельетонъ գ. ա. ֆելիէթօն, ֆելէտօն:

Фениксовый ած. փիւնիկի:

Фениксъ գ. ա. փիւնիկ, արմաւ հաւ (առասպելական թռչուն) || Փիւնիկ (հարաւային երկինքի աստղերից մէկը):

Феноменъ գ. ա. երեւոյթ || անսովոր երեւոյթ, նորանշան իր:

Феодальность գ. ի. աւատականութիւն:

Феодальный ած. աւատական:

Фереджé գ. ֆերեջէ (կանանց վերնազգեստ Տաճկաստանում):

Ферзь գ. ի. թագուհի (քար՝ ճատրակի կամ շախմատ խաղի մէջ):

Фéрма գ. ի. դաստակերտ, ագարակ:

Фермáта գ. ի. հանգստեան կէտ (երաժշ.):

Фéрмеръ գ. ա. ագարակատէր, ագարակապան:

Ферментáція գ. ի. խմորում, եռացում, յոյզ, բորբոքում:

Фéрментъ գ. ա. մերան || մակարդ, թթխմոր, խմորիչ:

Фермуáръ գ. ա. մանեակ, օղամանեակ:

Фернамбýковый ած. Բրազիլեայի փայտից, Ֆէրնամբուկի ծառից շինուած || Ֆէրնամբուկի ծառի:

Фернамбýкъ գ. ա. Ֆէրնամբուկի ծառ (Բրազիլեայում), դեղին փայտ (դեղին ներկ տուող):

Фероньéрка գ. ի. ճակատնոց (զարդ կանանց ճակատի), ջղայ:

Фертоéнь, —тойнгъ գ. ա. նաւի երկու խարիսխ ձգելը (ամուր կանգնելու համար):

Фéршелъ տ. Фельдшéръ.

Фéска գ. ի. ֆէս:

Фестóнъ գ. ա. ծաղկեպսակի ձեւով եզերքում բանուածք, ֆէստօն:

Фетишúзмъ գ. ա. կռապաշտութիւն:

Фетúшъ գ. ա. կուռք:

Фéтфа գ. ի. ֆէթֆա (մահմեդական մուֆթիի տուած ապահովագրի թուղթ):

Фехтмéйстерскій ած. սուսերամարտութեան ուսուցչի:

Фехмéйстеръ գ. ա. ուսուցիչ սուսերամարտութեան, զինավարժիչ:

Фехтовáльный ած. սուսերամարտութեան վերաբերեալ:

Фехтовáльщикъ գ. ա. սուսերամարտ

Фехтовáніе գ. չ. սուսերամարտութիւն:

Фехтовáть բ. չ. սրով մրցել, սրով կռուել:

Фéя գ. ի. ըղձանոյչ:

Фи́ра գ. ի. Նրբաթել (մկանունաց), մըռաթելք: — эласти́чная—առաձըգական թել:

Фибри́нъ գ. ա. բնանիւթ, բնաթել, թելանիւթ:

Фибро́зный ած. թելոտ, Նրբաթելից բաղկացած:

Фи́га գ. ի. թուզ:

Фи́гля գ. ի. ծամածռութիւն, ձեռնածութիւն:

Фигля́рить բ. չ. ձեռնածութիւն անել:

Фигля́рка գ. ի. ձեռնածու:

Фигля́рскій ած. ձեռնածութեան, ծամածռութեան, խարդախողացի:

Фигля́рство գ. չ. ձեռնածութիւն || ծամածռութիւն || խարդախողութիւն:

Фигля́рствовать բ. չ. ձեռնածութիւն անել, ծամածռութիւն անել, լարի վրայ խաղալ:

Фигля́ръ գ. ա. ձեռնածու, աճպարար, հոքքաբազ, ծամածռութիւն անող || խարդախող, քէնդիրբազ, ջանբազ:

Фи́говый ած. թզի, թզէ, թզից շինած: —вое дéрево—թզենի. թ.:

Фигу́ра գ. ի. ձև, տեսք || կերպարանք, երես, դէմք, տեսք, պատկեր, առնապատկեր || ձև (ճարտասանական) || ձև, պարուած (երկրաչափ.) || ձև, դեր (պարի) || Նշան, Նկարագրոյն (երաժըշտութեան մէջ):

Фигура́льно մ. այլաբանօրէն, պատկերական ձևով:

Фигура́льность գ. ի. այլաբանական ձևով լինելը:

Фигура́льный ած. այլաբանական, ձեւաւոր:

Фигура́нтка գ. ի. պարող (ցուցասրահի մէջ) || երևակ, լռացուցիչ պարող (բեմի վրայ):

Фигура́нтскій ած. պարողի:

Фигура́нтъ գ. ա. պարող (ցուցասրահի մէջ) || երևակ (բեմի վրայ առանց խօսելու):

Фигури́ровать բ. չ. աշխատել, փայլել, աչքի ընկնել:

Фигу́ристый տ. Фигу́рный.

Фигу́рить, с— բ. չ. հնարել, նորկարացնել, երեսը ծռմռել, ծամածռել:

Фигу́рка տ. Фигу́ра.

Фигу́рно մ. ձևազարդ, այլաբանազարդ, այլաբանութեամբ զարդարուած կերպով:

Фигу́рность գ. ի. այլաբանութեամբ զարդարուած լինելը:

Фигу́рный, —гу́рчатый ած. ձեւաւոր, այլաբանութեամբ զարդարուած: —ныя чи́сла—կերպանաւոր թուեր:

Фи́жмы գ. ի. յհ. (Ներքին կէս մասը պարեգօտի), խրխա:

Фи́зика գ. ի. Փիզիքա, բնագիտութիւն:

Фи́зико-математи́ческій ած. Փիզիքո-մաթեմաթիկական:

Фи́зико-медици́нскій ած. Փիզիքո-բըժշկական:

Фи́зикъ գ. ա. Փիզիքոս, Փիզիքագէտ, բնագէտ:

Физи́чески մ. Փիզիքապէս:

Физи́ческій ած. Փիզիքական: —кая геогра́фія—Փիզ. աշխարհագրութիւն:

Физіогноми́ческій ած. դիմագիտական:

Физіогно́мія գ. ի. դիմագիտութիւն:

Физіогно́мъ, —номи́стъ գ. ա. դիմագէտ, դիմագննին:

Физіогра́фія գ. ի. դիմագրութիւն:

Физіологи́чески մ. բնախօսապէս:

Физіологи́ческій ած. բնախօսական:

Физіоло́гія գ. ի. բնախօսութիւն, Փիզիօլօգիա:

Физіоло́гъ գ. ա. բնախօս, Փիզիօլօգ:

Физіономи́стъ գ. ա. դիմագէտ, դիմագննին:

Физіоно́мія գ. ի. երես, դէմք, պատկեր:

Фиксатуа́ръ գ. ա. մոմախառն օծանելիք:

Фиктивный ած. կեղծ:
Фикція գ. ի. կեղծիք:
Филантропически մ. մարդասիրաբար:
Филантропическій ած. մարդասիրական.
Филантропія գ. ի. մարդասիրութիւն:
Филантропъ, —пка գ. մարդասէր (անձն):
Филармоническій ած. երաժշտասիրական:
Филатура գ. ի. մանարան, մանելու գործարան:
Филе, филей գ. թիկնամիս, ռուկի || | փոքրիկ ցանց (հիւսուած):
Филейный ած. ռուկիից շինուած | ռուկիի:
Филеллинъ գ. ա. յունասէր:
Филёнка, —ночка գ. ի. յօդաթ (դռան):
Филинъ գ. ա. բուէճ, բուփետուր. թ.:
Филипповки գ. ի. յգ. Ս. Ծննդեան պաս:
Филонгранный, —грановый ած. թելաբանուածք, ցանցակերպ գործուած (ոսկեղէններ):
Филогранъ գ. ա. հիւսկէն, ցանցակերպ գործուածք (ոսկեղէններ):
Филологически մ. լեզուագիտական կերպով, լեզուագիտօրէն:
Филологическій ած. լեզուագիտական:
Филологія գ. ի. լեզուագիտութիւն:
Филологъ գ. ա. լեզուագէտ:
Философически մ. փիլիսոփայաբար, իմաստասիրաբար:
Философическій ած. փիլիսոփայական, իմաստասիրական:
Философія գ. ի. փիլիսոփայութիւն, իմաստասիրութիւն:
Философски մ. փիլիսոփայօրէն:
Философскій ած. փիլիսոփայի, իմաստասէրի:
Философствовать բ. չ. փիլիսոփայութիւն անել, իմաստասիրել:
Философъ գ. ա. փիլիսոփայ, իմաստասէր:
Филотехническій ած. արուեստասիրական:

Фильтрировать բ. ն. քամել, ծծել:
Фильтръ, фильтра գ. քամիչ:
Финалъ գ. ա. վերջանուագ (երաժշ.) | || վերջ:
Финансистъ գ. ա. դրամագէտ, ելեւմտագէտ:
Финансовый ած. ելեւմտական, դրամական:
Финансы գ. ա. յգ. ելեւմուտք, մուտք. տնտեսութիւն տէրութեան:
Финиковый ած. արմաւենու:
Финикъ գ. ա. արմաւ, Նազարէթի խուրմա:
Финифтщикъ գ. ա. արծնապակիով բանող:
Финифть գ. ի. արծնապակի:
Финифтяный ած. արծնապակիից շինած, արծնապակեայ:
Финтить, с— բ. ն. խորամանկել, խարդել:
Фирма գ. ի. մականուն, ֆիրմա (վաճառականական տան կամ ընկերութեան):
Ферманъ գ. ա. ֆէրման, հրովարտակ (Տաճկաստանում է այն):
Фисгармоника գ. ի. գաշնակարան, հարմոնիում:
Фискалить բ. չ. լրտեսել, խօսք տանել բերել, գաղտնի դիտել:
Фискалъ գ. ա. լրտես, խօսք տանող բերող || դէտ, դատախազ:
Фискальный ած. արքունական, յօգուտ պետութեան դարձրած:
Фискальство գ. չ. լրտեսութիւն || դատախազութիւն:
Фисташка գ. ի. պիստակ, փստըղ, ֆստըղ:
Фисташковый ած. պիստակէ || պիստակի: —вое дерево—պիստակենի (ծառ):
Фистула գ. ի. սուր ձայն, թերաձայն, ֆուֆուոց || հին խոց կաշու տակին, կեղուենք, խեղկայթ:
Фистульный ած. կեղանկի: — ножикъ կեղանկահատ (դանակ):

Фитиль ժ. ա. պատրոյգ:

Фитильный ած. պատրուգի, պատրոյգի:

Фитолитъ ժ. ա. մնկաքար, քարատունկ:

Фиша ժ. ի. աչք (խաղի), փուլ:

Фишечка տ. Фишка.

Фишечный ած. աչքի, փուլի:

Фишка տ. Фиша.

Фіалка ժ. ի. մանիշակ. ծղ. — бѣлая— ձնծաղիկ, խլէր: — ночная—գիշերային մանիշակ:

Фіалковый ած. մանիշակէ, մանիշակից շինած ‖ մանիշակի:

Фіалочка տ. Фіалка.

Фіалъ ժ. ա. գաւաթ, գաւաթ, թաս, կուլայ:

Фіаско ժ. չ. անյաջողութիւն, ձախողանք:

Фіолетка տ. Фіалка.

Фіолетовый ած. մանիշակագոյն:

Флагдукъ ժ. ա. նաւատարապատի կտաւ:

Флагообразный ած. դրօշակաձև:

Флагштокъ ժ. ա. դրօշակի փայտ ‖ կայմի ծայր:

Флагъ ժ. ա. դրօշակ:

Флажный ած. դրօշակի:

Флажолетный ած. սրուկի, սրաձայն սրնգի:

Флажолетъ ժ. ա. սրուկ, սրաձայն փոքրիկ սրինգ:

Флаконъ ժ. ա. սրուակ, կամփայլ, ապակէայ, փոքրիկ շիշ:

Фламинго ժ. ի. արօս, կարմրաթև աղ. թ.:

Фламскій ած. Փլամանդրական: —кое полотно—Հոլլանդական կտաւ:

Фланговый ած. կողմի, թևի (բանակի): — начальникъ—թևապետ

Флангъ ժ. ա. կողմ, թև (բանակի):

Фланелевый ած. ասուեակէ, ասուեակից շինած, Փլանէլից կարած ‖ Փլանէլի:

Фланель ժ. ի. ասուեակ, Փլանէլ (բրդէ գործուած, կէս մահուդ:

Фланкёръ ժ. ա. բանակապահ ձիաւոր, առաջապահ ձիաւոր:

Фланкировать ժ. ն. շրջապատել զօրքը (նրան՝ թանկարժան կէտերից յարձակմունքից պաշտպանելու համար):

Флегма ժ. ի. մաղաս, պղպամ ‖ անշարժութիւն ‖ համբերատարութիւն, սառնարիւնութիւն:

Флегматикъ ժ. ա. մաղասոտ ‖ անկառոյն, սառնարիւն, պաղարիւն, համբերող (մարդ):

Флегматическій ած. մաղասոտ ‖ անկառոյն, սառնարիւն:

Флегмонъ ժ. ա. մորթատաղ:

Флейта ժ. ի. սրասրինգ, Ֆլէյտա (նուագարան):

Флейтистъ ժ. ա. սրնգահար, սրնգածու, Ֆլէյտա ածող:

Флейтный ած. սրասրնգի:

Флейточка ժ. ի. փոքրիկ սրասրինգ:

Флейщикъ ժ. ա. սրնգահար:

Флейщичій ած. սրնգահարի:

Флеристъ ժ. ա. ծաղկանկարիչ:

Флёровый ած. մետաքսէ, մետաքսեայ ‖ ‖ մետաքսի:

Флёръ ժ. ա. մետաքս, շղարշ, շղաշատես:

Флецъ ժ. ա. հորիզոնական կարգ կամ շերտ (երկրային շերտաւորութեան):

Флешь ժ. ի. սրածայր աշտարակ:

Флигель, —лёкъ ժ. ա. կողմնատուն, թև մեծ շինութեան:

Флигель-адъютантъ ժ. ա. կայսեր թիկնապահ թագաւորի:

Флигельманъ ժ. ա. առաջնորդ, ուղեցոյց:

Флинтгласъ ժ. ա. կէճապակի, բիւրեղատիպ ապակի:

Флогистическій ած. հրանիւթական:

Флогистонъ ժ. ա. բոցածին նիւթ, հրանիւթ:

Флора ժ. ի. բուսականութիւն, բոյսերի

կարգ (որևէ երկրի) || ծաղկանոյշ, դի-ցուհի ծաղկանց։

Флоре́нтикъ տ. **Флоре́нтъ.**

Флорентійскій, ած. **лакъ**—Ֆլորէնցիայի լաք, Ֆլորենցիայի լաքա։

Флоре́нтъ գ. ա. Ֆլորէնցիայի ժապաւէն, հաստ մետաքսէ ժապաւէն։

Флоршпа́тъ գ. ա. ծորնաքար։

Флоти́лія գ. ի. նաւախումբ (փոքր)։

Фло́тскій ած. նաւատորմիղի։

Флотъ գ. ա. նաւատորմիղ։

Флуоресце́нція գ. ի. Փլուրավառ։

Флю́гарка, —га́рочка տ. **Флю́геръ.**

Флю́геръ գ. ա. հողմադրօշ, հողմացոյց դրօշակ || տէգի դրօշակ։

Флю́ксія գ. ի. հոսանք, հոսում։

Флю́сный ած. շարաւահոսման։

Флю́совый ած. վանակնի։

Флюсъ գ. ա. վանակն գոյնզգոյն, հալական շպաթ || շարաւահոսում, հոսումն շարաւի (ծնօտից, լնդերքից և այլն նըրանց ցաւելու ժամանակ), անցաւ այտուցք։

Флюсъ-шпа́товый ած. հալական շըպաթէ || հալական շպաթի։

Флюсъ-шпа́тъ գ. ա. վանակն գոյնզգոյն. հալական շպաթի։

Фля́га, фля́жка գ. ի. սկահակ, ջրաման (զինուորի հետը կրելու համար)։

Фля́жный ած. սկահակի, ջրամանի։

Фля́нецъ գ. ա. պռօշակ (մեքենայի մաս)։

Фо́кусникъ գ. ա. ձեռնածու, աճպարար։

Фо́кусничаніе, —чество գ. չ. ձեռնածութիւն։

Фо́кусничать բ. չ. ձեռնածութիւն անել։

Фо́кусный ած. ձեռնածութեան || կիզակէտի

Фо́кусъ գ. ա. ձեռնածութիւն, խաբէութիւն || կիզակէտ, ճառագայթագումար։ — **гла́вный**—գլխաւոր կիզակէտ։ — **мни́мый**—կեղծ կիզակէտ։ — **сопряжённый**—լծորդ կիզակէտ։

Фолади́тъ գ. ա. փայտիկոր խեցեմորթ։

Фоліа́нтовый ած. միածալ։

Фоліа́нтъ գ. ա. միածալ գիրք (ամբողջ թերթի մեծութեամբ)։

Фольве́ркъ, —ве́рокъ գ. ա. մառան || || ագարակ ևայլն։

Фо́льга գ. ի. թիթեղն։

Фо́льговый ած. թիթեղնաւոր || թիթեղի։

Фона́рикъ գ. փ. լապտերիկ։

Фонари́шко գ. չ. անճոռնի լապտեր։

Фонари́ще գ. չ. ահագին լապտեր։

Фона́рникъ տ. **Фона́рщикъ.**

Фона́рный ած. լապտերի։

Фона́рщикъ գ. ա. լապտերակոյց || լապտերաշէն, լապտերավաճառ։

Фона́рь գ. ա. լապտեր, փանար։ — **волше́бный**—մոգական լապտեր։

Фондъ գ. ա. արժեթուղթ։

Фонды գ. ա. յգ. արժեգին պետութեան արժեթղթոց։

Фонети́ческій ած. ձայնանիշի վերաբերեալ։

Фоне́тика գ. ի. ձայնանիշ։

Фономе́тръ գ. ա. ձայնաչափ (գործիք)։

Фонтане́ль գ. ի. խարան, վէրք (շարաւ հանելու)։

Фонта́нище գ. չ. ահագին շատրուան, ահագին աւազան։

Фонта́нный ած. շատրուանի, աւազանի։

Фонта́нчикъ գ. ա. փոքրիկ շատրուան, փոքրիկ աւազան։

Фонта́нщикъ գ. ա. ջրպետ, շատրուան շինող, աւազան շինող, հաւուզ շինող։

Фонта́нъ գ. ա. շատրուան, աւազան։ — **геро́новъ**—հերոնեան շատրուան։ — **перемежа́ющійся**—ընդհատուող շատրուան։

Фонъ գ. ա. տափ, տակ, յատակ, երեսք (նկարի, գործուածքի ևայլն)։

Фо́ра գ. ի. կրկին, կրկին անգամ։

Фордеви́ндъ գ. ա. յետակողմ կամ առաջամուղ քամի։

Форде́къ գ. ա. ծածկոց (կառքի առաջին)։

Форе́йторъ գ. ա. յառաջագնաց, բազմածի կառքի առաջին ձիու վրայ նստող։

Форе́ль գ. է. կարմրախայտ. ձ.։

Форзе́йль գ. ա. յառաջագնաց նաւ (նաւատորմիղի)։

Фо́рма գ. է. ձև, կերպարան, կերպ || || եղանակ || կաղապար, զարկման, տիպար || տարազ։ — **во́гнутая** — գոգաձև։ — **кристалли́ческая** — բիւրեղական ձև։ — **куби́ческая** — խորանարդաձև։ — **первобы́тная** — առաջնական ձև, սկզբնական ձև։

Формали́змъ գ. ա. ձևասիրութիւն, կարգապաշտութիւն, կանոնապաշտութիւն։

Формали́стъ գ. ա. ձևասէր, ձևապաշտ, կանոնապաշտ, կարգապաշտ։

Форма́льно մ. կանոնաւոր կերպով, ըստ օրինի, պաշտօնապէս։

Форма́льность գ. է. օրինաւորութիւն, կանոնին համաձայն լինելը, ձևականութիւն։

Форма́льный ած. կանոնի համաձայն, յայտնի, ճշգրիտ, բուն, սեփհական, ձևական։

Форма́тный ած. չափի, մեծութեան (գրքի)։

Форма́тъ գ. ա. չափ, մեծութիւն (գրքի)։

Форма́ція գ. է. յօրինուած, կազմութիւն, ձևաւորութիւն (լեռների եայլն)։

Фо́рменно մ. ձևին համաձայն։

Фо́рменность գ. է. ձևին համաձայն լինելը։

Фо́рменный ած. ձևին համաձայն, ձեւաւոր։

Формирова́ніе գ. չ. կազմութիւն, յօրինուած։

Формиро́ванный ած. կազմակերպուած, ձևակերպուած։

Формирова́ть բ. ն. կազմել, կազմակերպել, ձևակերպել, յօրինել։ **—ся** բ. ա. կազմուել, կազմակերպուել, ձեւակերպուել, ձևաւուել։

Формиро́вка գ. է. կազմութիւն, յօրինում, ձևակերպում։

Формова́ніе գ. չ. կաղապարելը, ձևակերպելը։

Формова́ть, с— բ. ն. կաղապարել, ձեւակերպել։ **—ся** բ. ա. կաղապարուել, ձևակերպուել։

Формо́вка գ. է. կաղապարում, ձևակերպում։

Формово́й ած. կաղապարական || կաղապարի։

Формовщи́къ գ. ա. կաղապարավաճառ || || կաղապարող։

Фо́рмула գ. է. ձևան, նշանակ, նշանացոյց, ձև || օրինակ, պայման։

Формулирова́ніе գ. չ. բանաձև || ձեւակերպութիւն։

Формулирова́ть բ. ն. ձևակերպել, որոշ ձև տալ, որոշակի ասել։

Формуля́рный ած. **спи́сокъ** տ. **Формуля́ръ.**

Формуля́ръ գ. ա. ցուցակ ծառայութեան (որևէ պաշտօնէի)։

Форпо́стный ած. յառաջապահական։

Форпо́стъ գ. ա. յառաջապահ (զօրք)։

Форре́йторъ տ. **Форе́йторъ.**

Форсиро́ванный ած. արագ, շտապ, հապճեպ։ — **маршъ** — աճապարում (զօրքի)։

Форсиро́вать բ. ն. զօրացնել, շտապեցնել։

Форсу́нка գ. է. բոցառ, բոցընկալ (մեք.)։

Фо́рте մ. ուժգին, զօրեղ (երաժշ.)։

Фортепiани́стъ, —ни́стка գ. դաշնակահար։

Фортепiа́нный ած. դաշնակի, դաշնամուրի։

Фортепiа́но գ. չ. դաշնակ, դաշնամուր։

Фортепiа́нщикъ գ. ա. դաշնամուր վաճառող։

Фортиссимо ㆍ. *ուժեղագոյն, ամէնի զօրեղ (երաժշ.)։*

Фортификаціонный ած. *ամրոցների շինութեան վերաբերեալ։*

Фортификація ÷. ի. *ամրութիւն, ամուրք, ամրոց | ճարտարապետութիւն բերդերի։*

Фортка, —точка ÷. ի. *օդանցք։*

Форточный ած. *օդանցքի։*

Фортуна ÷. ի. *բախտ, ճակատագիր։*

Фортунка ÷. ի. *վիճակախաղ։*

Фортъ ÷. ու. *ամրոց։*

Форштатскій ած. *արուարձանի։*

Форштатъ ÷. ու. *արուարձան։*

Форштмейстерскій ած. *անտառապետի։*

Форштмейстеръ ÷. ու. *անտառապետ։*

Фосфоресценція ÷. ի. *ֆոսֆորական լուսաւորութիւն, ֆոսֆորափայլութիւն։*

Фосфористый ած. *լուսածնային, լուսակրական։* —тая кислота—*լուսածնային թթուտ։*

Фосфорическій ած. *ֆոսֆորական, լուսակիր | լուսակրի։*

Фосфоричество т. Фосфоресценція.

Фосфорнокислый ած. *ֆոսֆորաթթու։* —лая соль—*լուսածնատ։*

Фосфорность т. Фосфоресценція.

Фосфорный ած. *լուսածնական, լուսակրի շինած | լուսակրի։* —ная кислота—*լուսածնական թթուտ։*

Фосфоръ ÷. ու. *լուսակիր, լուսածին, ֆոսֆոր։*

Фотогенъ ÷. ու. *նաւթ, նօթ | լուսածին։*

Фотографическій ած. *լուսանկարչական։*

Фотографія ÷. ի. *լուսանկարչութիւն, ֆոտոգրաֆիա։*

Фотографъ ÷. ու. *լուսանկար, լուսանկարիչ, պատկերահան։*

Фотолитографія ÷. ի. *լուսավիմագրութիւն։*

Фотометръ ÷. ու. *լուսաչափ։* Электрическій—*լուսելեկտրական։*

Фофанъ ÷. ու. *կոպիտ, բութ, անմիտ։*

Фраза ÷. ի. *նախադասութիւն, խօսք, ասացուածք | փխ. աւանդեն պայման լեզուէ։*

Фразеологія ÷. ի. *բառակապակցութիւն ոճի, լեզուի և ոճոյ ուսումը։*

Фразеръ ÷. ու. *դատարկախօս, ճառախաբան։*

Фракція ÷. ի. *առանձնախումբ, բաժին (օրէնսդր. բաղադրական կուսակցութեան)։*

Фракъ ÷. ու. *մեկնոցակ, ֆրակ։*

Фрамуга, —мужка ÷. ի. *լուսամուտի վերին և անշարժ մաս։*

Франкированіе ÷. չ. *նախավճարում նամակի, նամակի կամ ուղարկուած որևէ ծանրոցի նախապէս վճարելը փոստարձը։*

Франкированный, —кованный ած. *նախապէս վճարուած (նամակի և այլն)։*

Франко ㆍ. *ձրապատրաստ, վճարած տուրք։*

Франковый ած. *ֆրանկի։*

Франкъ ÷. ու. *ֆրանկ (ֆր. դրամ 25—40 կ. արժէ)։*

Франкмасонъ ÷. ու. *ազատորմնադիր, ազատագործ, ֆրանմասոն։*

Франтикъ т. Франтъ.

Франтить ÷. չ. *պճնասիրութեան ձևանալ, անկողութիւն անել։*

Франтиха ÷. ի. *պճնասէր, անկող, ցնծասէր, զուգուել սիրող (կին)։*

Франтовски ㆍ. *անկող ձևում, պչրոտ։*

Франтовской ած. *անկող, պճնասէր։*

Франтовство ÷. չ. *պճնասիրութիւն, անկողութիւն։*

Франтъ ÷. ու. *պճնասէր, անկող մարդ։*

Фрахтовать ÷. ն. *նաւը վարձել։*

Фрахтовый ած. *նաւարժէքի, նաւավարձի։*

Фрахтъ ÷. ու. *նաւավարձ, նաւավճար, վարձակալն նաւի, նաւաղրկէք || բեռնագիր։*

Фрачишко ÷. չ. *անճոռնի մեկնոցակ,*

անձունի ֆրակի։

Фра́чникъ գ. ա. ֆրակ հագնող, մեկ-նոցակ հագնող։

Фра́чный ած. ֆրակի, մեկնոցակի։

Фрега́тный, —га́товый ած. կրկնա-յարկ նաւի, պատերազմական նաւի։

Фрега́тъ գ. ա. կրկնայարկ նաւ, պա-տերազմական նաւ || ձղլակ. թ.։

Фре́йлина գ. ի. պալատական օրիորդ, օրիորդ։

Фре́йлинскій ած. պալատական օրիորդի։

Френологи́ческій ած. գանգաբանական։

Френоло́гія գ. ի. գանգաբանութիւն։

Френоло́гъ գ. ա. գանգաբան։

Фре́сковый ած. որմանկարչական։

Фре́ска, фре́ски գ. ա. որմանկար, տամ-կանկար։

Фриво́льный ած. թեթեւամիտ։

Фри́зовый ած. գանգրամազ ասուէ։

Фризъ գ. ա. ասուի գանգրամազ || ծո-փոր, սաչագ փէշալէցի։

Фрикаде́ль գ. չ. քուֆթա, մսագունդ (կերակրի)։

Фрикассе́ գ. աղանձած, տճ. գաւուրմա։

Фри́тта գ. ի. ապակէ զանգուած։

Фрі́фтовый ած. ապակէ զանգուածից շինուած։

Фришева́ніе գ. չ. երկաթի զոդելը։

Фришева́ть բ. ն. երկաթը զոդել։

Фри́штикать բ. չ. նախաճաշել, նախա-ճաշիկ անել։

Фри́штикъ գ. ա. նախաճաշ, նախա-ճաշիկ։

Фронтиспи́съ գ. ա. գրքի ճակատ։

Фронтови́къ գ. ա. յառաջակողմեան զինուոր կամ սպայ։

Фронтово́й ած. յառաջակողմեան։

Фронто́нный ած. ճակատի (շինուածոց)։

Фронто́нъ գ. ա. ճակատազարդ շինու-թեան, ճակատ։

Фронтъ գ. ա. շարք || կռուաճակատ, ճակատ, յառաջակողմ։

Фрукто́вой, —кто́вый ած. պտղատու, պտղաբեր || պտղից շինած։ — **садъ** —մրգաստան, այգի։

Фруктовщи́къ, —щица գ. ա. մրգա-վաճառ։

Фруктъ գ. ա. պտուղ, միրգ։

Фрунто́вой, фрунтъ տ. **Фронто́вой** и **Фронтъ.**

Фря́жскій ած. օտար աշխարհից։ — **рядъ**—օտար ապրանք վաճառող խա-նութների կարգ։

Фто́ристый ած. ծորինէ || ծորինի, ֆը-տորի։

Фторъ գ. ա. ծորին, ֆտոր (քիմ. պ. մրմ.)։

Фу մկ. թու, փու։

Фу́га գ. ի. խուսափանք (նուագ երա-ժշտական)։

Фуга́нокъ գ. ա. նրբաշաղափ, նեղ քե-րիչ (հիւսների)։

Фуга́ночный ած. նրբաշաղափի։

Фуга́съ գ. ա. ակ (հնոցի, թոնրի եւայլն)։

Фугова́ть с— բ. ն. երկու տախտակ եզերներով միացնել։

Фузе́йникъ գ. ա. հրացանակիր։

Фузеле́рный ած. հրացանակրի։

Фузеле́ръ գ. ա. հրացանաձիգ, հրացա-նակիր։

Фузе́я գ. ի. հրացան || շղթայակիր գը-լան (ժամացոյցի)։

Фуй մկ. փույ, փույ։

Фу́кать, —кнуть բ. ն. փչել, շուացնել, սուլել։

Фукси́нъ գ. ա. ընաֆուքսին (քիմ. բաղ.)։

Фу́мель գ. ա. բեզ (կօշկակարի)։

Фундамета́льно մ. հիմնովին, հիմնա-ւորապէս։

Фундамета́льность գ. ի. հիմնաւորու-թիւն, հիմնաւոր լինելը։

Фундамента́льный ած. հիմնաւոր, հիմ-նական, գլխաւոր։

Фунда́ментъ գ. ա. հիմք։

Фу́нкція գ. ի. կախումն ունենալը (մա-

(թւամաթիկական գործողութեան մէջ)։

Фу́нтикъ տ. **Фунтъ.**

Фунтови́къ գ. ա. գրւանքանոց։

Фунтово́й ած. գրւանքի։

Фунтъ գ. ա. գրւանքա, ֆունտ։

Фу́ра գ. ի. կառաւատալ։

Фура́жечка տ. **Фура́жка.**

Фура́жечный ած. գլխարկի։

Фуражи́рованіе գ. չ. խոտ համբարելը, զօրքի ձիաներու համար սնունդ պատրաստելը։

Фуражи́ровать բ. չ. զօրքի ձիերի կերակուր համբարել տալ, պատրաստել։

Фуражиро́вка գ. ի. պաշար (անասունների), խոտաբեր զօրք.

Фуражи́рскій ած. խոտաբերի, խոտահամբարողի։

Фуражи́ръ գ. ա. խոտաբեր, խոտահամբար (զինւոր)։

Фура́жка գ. ի. գլխարկ։

Фура́жный ած. պաշարի վերաբերեալ։

Фура́жъ գ. ա. կերակուր, ձիաների պաշար, կեր. եւ, խոտ, խար։

Фурго́нный ած. ֆուրգոնի։

Фурго́нъ գ. ա. ֆուրգոն (կառաւատալ)։

Фу́рія գ. ի. կատաղուհի, կատաղի կին, վհկապարիկ, չարաբարոյ կին || կատաղեք դժոխոց։

Фу́рманскій ած. սայլապանի։

Фу́рманъ գ. ա. սայլապան։

Фу́роръ գ. ա. խիստ տպաւորութիւն, բորբոքում, մոլութիւն, սաստիկ եռանդ։

Фуршта́тъ գ. ա. պատերազմական մըթերատար կարաւան, կահակիր, թրնգանօթակիր (կարաւան)։

Фурье́ръ գ. ա. բնակարան և պաշար պատրաստող ենթասպայ։

Футля́рный ած. պատեանի։

Футля́рчикъ գ. ա. փոքրիկ պատեան։

Футля́рщикъ գ. ա. պատենագործ, պատեան շինող։

Футля́ръ գ. ա. պատեան։

Фу́товый ած. ոտնաչափի։

Футъ գ. ա. ոտնաչափ։

Фуфа́ечный ած. ներքնակի, բաճկոնի, ֆուֆայկայի։

Фуфа́йка, —фа́ечка գ. ի. ներքնակ, տաբնակ, վառակ, ֆուֆայկա։

Фуфлы́га գ. ա. ծ. թափառաշրջիկ, անգործ։

Фуфлы́жничать բ. չ. անգործ շրջել, դատարկապորտութիւն անել։

Фу́хтель գ. ա. հարուած սրի բութ կամ տափակ կողմով։

Фырканье գ. չ. ձիու փռնչելը || փռնչոց։

Фы́ркать, —кнуть բ. չ. փռնչել, փռնգալ (ձիու)։

Х.

Ха-ха-ха ձյն. հա հա հա։

Хаба́рецъ գ. ա. օգուտ, վաստակ, շահ։

Хаба́рно մ. օգտաւէտ կերպով։

Хаба́рный ած. օգտաւէտ, շահաւէտ, վաստակով։

Хаба́ръ գ. ա. օգուտ, վաստակ, շահ։

Ха́живать տ. **Ходи́ть.**

Хазо́вый ած. — **коне́цъ**—կցւածքի, գործւածքի ծայրի։

Хазъ գ. ա. կցւածք, գործւածքի ծայր կամ սկիզբ։

Хайли́ть բ. չ. բղաւել, ճղաւել, հայհոյել։

Хайло́ գ. չ. ծ. կոկորդ, շնչափող, բո-

զող ‖ շատախօս, բղաւօղ, ճղաւօղ։

Халатецъ, —латикъ գ. ա. փոքրիկ խալաթ։

Халатишко գ. չ. անճոռնի խալաթ։

Халатникъ գ. ա. խալաթ ծախող։

Халатный ած. խալաթի։

Халатъ գ. ա. խալաթ, ցայգանոց։

Халанъ գ. ա. քաղբան, չարհոտ (խէժ)։

Халда գ. ը. բիրտ, կոպիտ, լիրբ, անամօթ, անպատկառ (գլխաւորապէս կանանց համար է ասւում)։

Халдей գ. ա. ծառայ, սպասաւոր։

Халифатъ գ. ա. ամիրապետութիւն, խալիֆայութիւն։

Халифскій ած. ամիրապետի, խալիֆայի։

Халифство գ. չ. ամիրապետութիւն։

Халифъ գ. ա. ամիրապետ, խալիֆա։

Халкедонъ տ. Халцедонъ.

Халуй գ. ա. ծառայ ‖ բիրտ, կոպիտ, անքաղաքավարի (մարդ)։

Халуйка գ. ի. աղախին։

Халуйскій ած. կոպիտ, բիրտ, անքաղաքավարի, գռեհկական։

Халцедонный ած. քաղկեդոնիկէ, քաղկեդոնիկից շինած ‖ քաղկեդոնիկի։

Халцедонъ գ. ա. քաղկեդոնիկ (քար)։

Хама տ. Чашница.

Хамалъ գ. ա. բեռնակիր, մշակ, համալ։

Хамелеонъ գ. ա. քամելեոն, գունափոխ մողէզ։

Хамъ գ. ա. խամ մարդ, անշնորհ մարդ, ծառայ, ստրուկ։

Хандра գ. ի. տխրութիւն, մտածմունք։

Хандринъ գ. ա. աճառիտ (քիմ.)։

Хандрить, за— բ. չ. տխրել, մտածմանց մէջ ընկղմուել։

Ханжа գ. ը. կեղծ բարեպաշտ, սնապաշտ։

Ханженской ած. կեղծ բարեպաշտական, սնապաշտ։

Ханженство գ. չ. կեղծ բարեպաշտութիւն, սնապաշտութիւն։

Ханатъ գ. ա. խանութիւն։

Ханъ գ. ա. խան (տիտղոս պարսկական)։

Хаосъ գ. ա. խառնակութիւն ‖ խառնի-խուռն դրութիւն։

Хаотическій ած. խառնակ։

Хапаніе գ. չ. յափշտակելը, ագահութեամբ խլելը, խփշտելը։

Хапать, —пнуть բ. ն. յափշտակել, խլել, զողանալ, խփշտել։

Хапкій ած. խփշտելու։

Хапунъ, —пунья գ. յափշտակող, խլող։

Характеризированный, —зованный ած. որոշակի նկարագրուած։

Характеризировать, —ровать բ. ն. պատմել, որոշել, նկարագրել, դրոշմաւորել։ —ся բ. ա. որոշուել, նկարագրուել։

Характеристика գ. ի. որոշ յատկութիւն ‖ յատկանիշ յայտնիչ ‖ նկարագրութիւն բնաւորութեան։

Характеристическій ած. որոշ, յատկանիշ։

Характерность գ. ի. յատկանիշ լինելը։

Характерный ած. բնաւորութիւն ունեցող ‖ յատկանիշ։ —ная маска— դիմակ, որ ցոյց է տալիս մի ազգի որոշ յատկութիւնները։

Характеръ գ. ա. բնութիւն, բնաւորութիւն, բարք ‖ ոճ ‖ յատկանիշ, բնադրոշմ։

Харатейный ած. մագաղաթէ, մագաղաթեայ։

Харица, —ричка տ. Харя.

Харища տ. Харя.

Харканіе գ. չ. խուխելը, խորխելը։

Харкать, —кнуть բ. չ. խուխել, խորխել։ —ся բ. ա. խորխացուել, խորխուել։

Харкота գ. ի. խուխելը, խորխելը։

Харкотина գ. ի. խուխ, խորխ։

Харкунъ, —кунья գ. խորխող, խորխացող։

Хартепáртія տ. Сертепáртія.

Хáртія գ. է. մագաղաթ, թուղթ, քարտ || հին գրչագիր մագաղաթի վրայ || հրովարտակ սահմանադրութեան, սահմանադրութիւն։

Харчéвенный ած. պանդոկի, դուքանի, մեյխանայի։

Харчéвникъ գ. ա. պանդոկապետ, դուքանչի, մեյխանան։

Харчéвничать բ. չ. մեյխանանութիւն անել։

Харчéвническій ած. մեյխանանի։

Харчéвничество գ. չ. մեյխանանութիւն։

Харчéвничій ած. մեյխանանի։

Харчéвня գ. է. մեյխանան, դուքան, կապելա։

Харчевóй ած. ճաշի, ապրուստի, խարճի։

Харчи́стый ած. ճաշող, խարճող։

Харчи́ть բ. ն. ճաշել, գործ դնել, խարճել։

Харчъ գ. ա. ուտելիք, ուտեստ, խարճ, տան ճաշ։

Хáря, —рька գ. է. զարշատեսիլ երես, տգեղ դէմք, ծամածռու։

Хаси́мъ գ. ա. առևծառամին. բ.։

Хáта, —точка գ. է. տնակ, խրճիթ։

Хахалчá գ. է. ազնիւ կափ. Հ.։

Хáять, по— բ. ն. պարսաւել, յանդիմանել, նկատողութիւն անել։

Хвалá գ. է. դրուատիք, գովեստ, գովասանք, գովասանութիւն, գոհաբանութիւն։

Хвалéбникъ տ. Хвали́тель.

Хвалéбный ած. գովաբանական, գովասանական։

Хвалéніе գ. չ. գովելը, գովաբանութիւն, գովաբանելը։

Хвали́тель, —льница գ. գովող, գովաբան, գովաբանող։

Хвалённый ած. գովուած, գովաբանուած։

Хвали́ть բ. ն. գովել, գովաբանել || դրուատել, ցուցանել, ներբողել։ —ся բ. ա. գովուել, գովաբանուել։

Хвальбá գ. է. պարծանք, սնապարծութիւն։

Хвáстаніе գ. չ. պարծելը, պարծենալը, ստախօսութիւն։

Хвáстать բ. չ. պարծենալ, պարծել։ —ся բ. ա. սուտ խօսել։

Хвастли́во մ. պարծանօք, պարծենկոտութեամբ, սնապարծութեամբ։

Хвастли́вость գ. է. պարծէնկոտութիւն, սնապարծութիւն։

Хвастли́вый ած. պարծուկ, պարծէնկոտ, սնապարծ, մեծախօս, անձնագով։

Хвастовня́ գ. է. պարծէնկոտութիւն, սնապարծութիւն, մեծախօսութիւն։

Хвастовски́ մ. պարծենկոտութեամբ, սնապարծօրէն։

Хвастовскóй ած. պարծէնկոտ, սնապարծ։

Хвастовствó գ. չ. սնապարծութիւն, մեծախօսութիւն։

Хвастуни́шко տ. Хвастýнъ.

Хвастýнъ գ. ա. պարծուկ, պարծէնկոտ, սնապարծ, խոխտապանծ, մեծախօս (մարդ)։

Хвастýнья գ. է. պարծէնկոտ, սնապարծ, մեծախօս (կին)։

Хватáніе գ. չ. բռնելը, առնելը, կալնելը։

Хвáтанный ած. բռնուած, յափշտակուած, խլուած։

Хватáть, хвáтивать, —ти́ть բ. ն. բռնել, յափշտակել, խլել։

Хвáтикъ տ. Хватъ.

Хвати́ть տ. Хватáть.

Хвáтка գ. է. բռնելը || բեռ, ծանրութիւն || կապոց (գիշակերի թաթ.) || կոթ (զէնքի)։

Хвáткій ած. ճարպիկ բռնող || բռնելու յարմար։

Хва́томъ մ. մի հարուածով։

Хва́тски մ. ճարպկութեամբ։

Хва́тскій ած. ճարպիկ։

Хватъ գ. ա. ճարպիկ մարդ։

Хвать բ. գրմփել, չըմփոց։ — его́ по но́су—չըմփոց քթին հասցրեց։

Хвой տ. Хво́я.

Хво́йникъ գ. ա. անտառ. փշատերև ծառերի։

Хво́йный ած. փշատերև։ —ное де́рево—եղևնափայտ, փշատերև ծառ։ —лѣсъ—փշատերևների անտառ։

Хвора́ніе գ. չ. հիւանդանալը։

Хвора́ть բ. չ. հիւանդանալ։

Хворости́на, —ти́нка գ. ի. ցախ, մորչ, խռիւ։

Хворости́нникъ գ. ա. ցախ։

Хворости́нный ած. ցախի։

Хворости́ночка տ. Хворости́на.

Хворостни́къ գ. ա. թփուտ տեղ; ցախաստան, ցաքուտ։

Хво́ростный տ. Хворости́нный.

Хво́ростъ գ. ա. ցախ, խռիւ։

Хво́рость գ. ի. վատառողջութիւն, խօթութիւն։

Хво́рый ած. հիւանդոտ, վատառողջ, ախտաժէտ։

Хворь տ. Хво́рость.

Хвоста́ніе գ. չ. ձաղկելը։

Хвоста́тый ած. երկայնագի, երկայն պոչով։

Хвоста́ть, —ну́ть բ. ն. ձաղկել։

Хвосте́цъ գ. ա. պոչի ոսկոր։

Хво́стикъ գ. ա. պոչիկ, պզտի պոչ։

Хвости́стый տ. Хвоста́тый.

Хвости́ще գ. չ. ահագին պոչ։

Хвосто́вый ած. պոչի, ագիի։

Хвостъ գ. ա. ագի, պոչ, տուտ — ли́сій—աղուէսագի. բ.։

Хвощева́ть բ. ն. սրբել (կարասիքը)։

Хвощёвина տ. Хвощъ.

Хвощёвый ած. ձիաձետի։

Хвощи́ть տ. Хвощева́ть.

Хвощъ գ. ա. ձիաձետ, ձիագի, կատուագի. բ.։

Хво́я գ. ի. փշատերև։

Хеди́въ գ. ա. խտիվ (տիտղոս Եգիպտոսի կառավարչի)։

Хе́ресъ գ. ա. խերեսի գինի (սպանիական)։

Херуви́мскій ած. քերովբէական։

Херуви́мъ, —мчикъ գ. ա. քերովբէ։

Хи-хи-хи! ձյն. քահ-քահ, հի-հի-հի։

Хи́жина, —нка գ. ի. խրճիթ, տնակ, հիւղ, խուղ։

Хи́жинный ած. խրճիթի, տնակի։

Хи́жникъ, —ница գ. խրճիթաբնակ, խրճիթի բնակիչ։

Хи́кать, хи́кнуть բ. չ. ծիծաղել, կըլկըլալ։

Хи́ленькій, хилова́тый տ. Хи́лый.

Хилоно́сный ած. մամացարեր, մամացընկալ (խաղողակ)։

Хи́лость գ. ի. նուաղութիւն, տկարութիւն, թուլութիւն։

Хи́лый ած. նուաղ, տկար, թոյլ, ախտաժէտ, վատառողջ, ճէպ։

Хилѣ́ть բ. չ. նուաղել, տկարանալ, թուլանալ։

Хиля́къ գ. ա. տկար մարդ, նուաղ կազմուածքով մարդ։

Химе́ра գ. ի. ցնորք, խօլական ցնորք։

Химери́чески մ. ցնորական։

Химери́ческій, —ме́рный ած. ցնորական, ցնորամիտ, խելացնոր ‖ ցնորական, մտացածին, անկարելի։

Хи́микъ գ. ա. քիմիկոս, տարրագէտ։

Хими́чески մ. քնալուծօրէն։

Хими́ческій ած. քիմիական, քնալուծական, տարրաբանական։ —кое сре́дство—քիմ. միջոց։ — явле́ніе—քիմ. երևոյթ։ — дѣ́йствіе—քիմ. ներգործութիւն։ —кія соста́вныя ча́сти—քիմ. կազմիչ մասեր։

Хи́мія գ. ի. բնալուծութիւն, տարրագիտութիւն, քիմիա։
Хи́на գ. ի. քինաքինայ։
Хини́нъ գ. ա. քինին (աղ դառնիճի), քինքինիա։
Хи́нный ած. քինաքինայի, քինքինայի։ —ная соль—քինքինական թթուատ։
Хира́гра գ. ի. ձեռացաւ, ոսկրացաւ (ձեռքերի)։
Хира́грикъ գ. ա. ձեռացաւ ունեցող, ոսկրացաւ ունեցող (ձեռքերի)։
Хирагри́ческій ած. ձեռացաւոտ։
Хироло́гія գ. ի. ձեռնախօսութիւն, ձեռներով խօսելը։
Хирома́нтикъ գ. ա. ձեռնահմայ։
Хироманти́ческій ած. ձեռնահմայից, ձեռահմայ։
Хирома́нтія գ. ի. ձեռնահմայութիւն։
Хиротониса́ніе տ. Хирото́нія.
Хиротониса́ть բ. ն. ձեռնադրել։
Хирото́нія գ. ի. ձեռնադրութիւն։
Хирурги́ческій ած. վիրաբուժական։
Хиру́ргія գ. ի. վիրաբուժութիւն։
Хиру́ргъ գ. ա. վիրաբոյժ։
Хирѣ́ть տ. Хилѣ́ть.
Хита́на գ. ի. գժբաղդութիւն, գժբաղդ դէպք, պատահար։
Хи́тить բ. ն. լլել, յափշտակել, գողանալ։
Хито́нный ած. պատմուճանի։
Хито́нъ գ. ա. պատմուճան։
Хи́тренькій տ. Хи́трый.
Хитре́нько տ. Хи́тро и Хитро́.
Хитре́цки մ. խորամանկութեամբ։
Хитре́цкій ած. խորամանկ։
Хитре́цъ գ. ա. խորամանկ մարդ։
Хитри́ть բ. չ. խորամանկութիւն անել։
Хитро́ մ. խորամանկութեամբ։
Хи́тро մ. ճարտարութեամբ։
Хитрова́тый տ. Хи́трый.
Хитросплете́ніе գ. չ. ճարտարահիւս բան։
Хи́тростный տ. Хи́трый.
Хи́трость գ. ի. խորամանկութիւն, հնարագիտութիւն։
Хи́трый ած. խորամանկ, խորագէտ, բազմահնար։ — человѣ́къ — խորամանկ կամ աղուէս մարդ։
Хихи́кать բ. չ. կխկխալ, քահքահել, ծիծաղել։
Хище́ніе գ. չ. յափշտակութիւն։
Хи́щникъ, —ница գ. յափշտակիչ։
Хи́щничать բ. չ. յափշտակել, յափշտակութեամբ ապրել։
Хи́щническій ած. յափշտակիչ, յափշտակողական։
Хи́щничество գ. չ. յափշտակութիւն։
Хи́щничій տ. Хи́щническій.
Хи́щность գ. ի. յափշտակութիւն, գիշատիչ բնաւորութիւն։
Хи́щный ած. յափշտակող, գիշատիչ, գիշատող։
Хладнокро́віе գ. չ. սառնարիւնութիւն, սառնասրտութիւն։
Хладнокро́вно մ. սառնարիւնութեամբ, սառնասրտութեամբ։
Хладнокро́вный ած. սառնարիւն, պաղարիւն։
Хла́дность, —ный, хладъ տ. Холо́дность, —ный и хо́лодъ.
Хладоно́сный ած. ցրտաբեր։
Хлами́да գ. ի. քղամիդ։
Хлами́дный ած. քղամիդի։
Хламовщи́къ գ. ա. ցնցոտիավաճառ, ցնցոտիք վաճառող։
Хла́мостить բ. ն. մնացորդներով լցնել կամ ծածկել։
Хламъ գ. ա. ցնցոտիք, մնացորդք, ալին-օյին։
Хлапъ, —пикъ գ. ա. զինուոր (խաղաթղթի)։
Хлеба́льный ած. խփշտելու։
Хлеба́ніе գ. չ. խփշտելը։
Хлеба́ть, хлебну́ть բ. ն. խփշտել։

Хлебо́къ գ. ա. կում, ումպ։
Хлесну́ть տ. Хлеста́ть.
Хлеста́ніе գ. չ. ճաղկելը, մտրակելը։
Хле́стать, —сну́ть, —стну́ть բ. ն. մտրակել, ճաղկել։ —ся բ. ա. մտրակուել, ճաղկուել։
Хли́паніе գ. չ. հեծեծանք, հեծկլտոց, հեկեկոց։
Хли́пать բ. չ. հեծեծալ, հեկեկալ։
Хли́пкій ած. թոյլ, տկար, նազուկ։
Хли́пкость գ. է. թուլութիւն, լալկան կամ լացող տրամադրութիւն։
Хлобыста́ть, —сну́ть, —стну́ть բ. չ. աղմուկ հանել || սաստիկ խփել։
Хло́пальщикъ, —щица գ. խփող, ծափահարող։
Хло́панецъ գ. ա. ճայթուկ (ոգելից սըրուակ)։
Хло́паніе գ. չ. խփելը, ծափահարելը։
Хло́пать, —пнуть բ. չ. խփել, զարնել։
Хло́пецъ գ. ա. ծառայ, սպասաւոր։
Хло́пнуть տ. Хло́пать.
Хло́покъ գ. ա. ծիլ (բոյսի, մետաքսի) || բամբակ։
Хлопота́ніе գ. չ. հոգացողութիւն, հոգալը։
Хлопота́ть, по— բ. չ. հոգալ, հոգսքաշել։
Хлопотли́во մ. հոգացողութեամբ, հոգատարութեամբ։
Хлопотли́вость գ. է. հոգատարութիւն, հոգատար բնաւորութիւն։
Хлопотли́вый ած. հոգացող, հոգատար || դժուարին։
Хлопотни́къ, —ница տ. Хлопоту́нъ хлопоту́нья.
Хло́потно, —ность, —ный, տ. Хлопотли́во, —вость, —вый.
Хлопотня́ գ. է. իրարանցում։
Хлопоту́нъ, —ту́нья գ. իրարանցող։
Хло́поты գ. է. յգ. հոգացողութիւնք։
Хлопуне́цъ, —пу́нчикъ գ. ա. հրացայտիկ, ճաթճթուկ (վառօդային փամ փշտիկ)։

Хлопу́шка գ. է. ճայթիչ (խաղալիկ)։
Хлопча́тникъ գ. ա. բամբակենի. բ. || բամբակ։
Хлопчатобума́жный ած. բամբակեղէն։
Хлопча́тый ած. թերթ-թերթ, փեր-թաւոր։
Хло́ристый ած. քլորուտ։ — водоро́дъ ջրածին քլոր, քլորուտ ջրածնական։ — натръ—կերակուրի աղ։ — (мета́ллъ)—քլորուկ։ — стая соль—քլորաղ։
Хлори́тъ գ. ա. քլորիտ, քլորակ։
Хлорноки́слый ած. քլորաթթու։ — аммо́ній—աւշակի քլորաջրածնատ։
Хло́рный ած. քլորի։ —ная вода́—քլորաջուր։
Хлорофи́лль գ. ա. բուսականաչ, բնականաչ, տերեւադալար, կանաչանիւթ։
Хлорофо́рмъ գ. ա. քլորօղի, քլորակերպ։
Хлоръ գ. ա. քլոր (քիմ. պարզ մրմ.)։
Хлудъ գ. ա. լծակ ջրաբերի (Ռուսիայում)։
Хлупь գ. է. տուտուզ, վարզապետի խաւ (թռչնոց)։
Хлы́нуть բ. չ. բղխել, հոսել, վազել։
Хлы́нувшій ած. բղխած, արտահոսած։
Хлысну́ть տ. Хлесну́ть.
Хлыста́ть տ. Хлеста́ть.
Хлыстъ, —тикъ գ. ա. մտրակ, խարազան։
Хлыщъ գ. ա. անմիտ, ծանծաղամիտ || անձնադով, անձնահաճ || կանանց քծնող։
Хлѣ́бенная տ. Хлѣ́бня.
Хлѣ́бенникъ, —нница գ. հացագործ, հացթուխ։
Хлѣ́бенное ած., գ. չ. խմորեղէնների գործարան։
Хлѣ́бенный ած. հացի։
Хлѣ́бецъ գ. ա. մէկ հացիկ, պան։
Хлѣ́бная տ. Хлѣ́бня.
Хлѣ́бникъ, —ница գ. հացագործ, հացթուխ, հացարար, հացեփ։

Хлѣбничій ած. հացթուխի, հացագործի։

Хлѣбный ած. հացի — рынокъ—ալիւրի հրապարակ, հացի մէյդան։ —ное де́рево—հացապտղի (ծառ)։

Хлѣбня գ. ի. փուռ, փուռն, հացատուն, հացի գործարան։

Хлѣбода́ръ գ. ա. մատակարար, հաց բաժանող։

Хлѣбопа́шенный ած. հողագործութեան վերաբերեալ։

Хлѣбопа́шество գ. չ. հողագործութիւն։

Хлѣбопа́шествовать բ. չ. հողագործութեամբ պարապել։

Хлѣбопа́шецъ գ. ա. հողագործ, հերկարար։

Хлѣбопа́шный ած. հողագործի։

Хлѣбопека́рня տ. Хлѣбня.

Хлѣбопе́карь, —пёкъ գ. ա. հացթուխ (զօրքի)։

Хлѣбопече́ніе գ. չ. հաց թխելը։

Хлѣбопе́чецъ գ. ա. հացթուխ, հաց թխող։

Хлѣбопло́дъ, —пло́дникъ գ. ա. հացապտղի (ծառ)։

Хлѣбопрода́вецъ գ. ա. հացավաճառ։

Хлѣборо́діе գ. չ. առատութիւն հացի։

Хлѣборо́дный ած. առատաբեր, բերքի, հացառատ, հացաշատ։

Хлѣбосо́лъ, —со́лка գ. հիւրասէր, աղուհացով (մարդ)։

Хлѣбосо́льный ած. աղուհացով, հիւրասէր, հիւրընկալ։

Хлѣбосо́льство գ. չ. հիւրասիրութիւն, հիւրընկալութիւն։

Хлѣбоѣдъ գ. ա. պորտաբոյծ, հացակեր, չաշխատող անձն։

Хлѣбъ գ. ա. հաց — свино́й—արջամկ, թաղթ. բ.։ — рыхлый—բոմբի, բումբ։ Хлѣба́ зерновые—արմտիք, Դեմետրեան հատք։

Хлѣбъ-соль գ. ի. աղուհաց, հիւրընկալութիւն։

Хлѣвный ած. փարախի, գոմի, գհուկի։

Хлѣвъ գ. ա. փարախ, գոմ, գհուկ, պառակ։

Хлюстать, за— բ. ն. ցեխոտել, կեղտոտել։ —ся բ. ա. ցեխոտուել, կեղտոտուել։

Хля́баніе գ. չ. չխչխկոց, չըխկոց, ըխ-ըխկոց։

Хля́бать բ. չ. չըխչըխկալ, ըխըխկալ։

Хлябь գ. ի. խորք, անդունդք։

Хмелево́дство գ. չ. գայլուկի մշակութիւն։

Хмелево́дъ գ. ա. գայլուկ բոյսը մշակող։

Хмелево́й ած. գայլուկի։

Хмелевщи́къ գ. ա. գայլուկ վաճառող։

Хмели́на, —ли́нка, —ли́ночка գ. ի. գայլուկի ցօղուն։

Хмели́нушка տ. Хмели́на.

Хмели́ть բ. ն. գայլուկ խառնել։

Хмель գ. ա. գայլուկ, գայլխոտ. ժգլապատ, հմուլ, սայմըշըք. բ.։

Хмельнёхонькій, —хонекъ ած. բոլորովին հարբած։

Хме́льникъ գ. ա. գայլուկի արտ։

Хмельно́е ած., գ. չ. հարբեցուցիչ, հարբեցնող (նիւթ)։

Хмельно́й ած. հարբած ‖ թմրեցնող։

Хмелѣть, о— բ. չ. հարբել, հարբենալ։

Хму́реніе գ. չ. յօնքերը կիտելը, կնճռոտելը։

Хму́рить, —ривать բ. ն. կնճռել, յօնքերը կիտել։ —ся բ. ա. յօնքերը կիտուել։

Хму́рный ած. կնճռած, յօնքերը կիտած։

Хмъ! ձյն. հըմ։

Хмы́лить բ. ն. տաշել։ —ся բ. ա. տաշուել ‖ չմարի նման ծիծաղել։

Хны́канье գ. չ. թնկթնկոց։

Хны́кать, —кнуть բ. չ. թնկթնկալ, հեծկլտալ։

Хобо́тецъ գ. ա. ծծիչ (գործարան միջատների)։

Хóботовый ած. կնճիթի:
Хоботóкъ գ. ա. պտուկն:
Хоботонóсецъ գ. ա. կնճիթաւոր:
Хóботъ գ. ա. կնճիթ (փղի և այլն):
Ходá գ. ի. քայլք, գնացք, ընթացք:
Ходáтай, —тáйница գ. միջնորդ, բարեխօս:
Ходáтайственный ած. միջնորդական || միջնորդութեան:
Ходáтайство գ. չ. միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն:
Ходáтайствованіе գ. չ. միջնորդելը, բարեխօսելը:
Ходáтайствовать բ. չ. միջնորդել, բարեխօսել:
Ходатáйца գ. ի. բարեխօսուհի, միջնորդուհի:
Ходéбщикъ գ. ա. փերեզակ, մանրավաճառ, չարչի:
Хóдень գ. ա. մշտաշարժ լեր:
Ходéцъ տ. Ходóкъ.
Ходи́ть, хáживать բ. չ. գնալ, երթալ || շարժել || շրջել, երթևեկել, գնալ գալ:
Хóдкій ած. գնայուն, դիւրաշարժ:
Хóдко մ. արագաշարժ:
Ходовóй ած. գնացքի, ընթացքի:
Ходóкъ գ. ա. արագաշարժ, արագոտն (մարդ) || ճարտարամիտ, հնարագէտ:
Ходýля, —дулька գ. ի. փայտաշէն երկայն ոտներ:
Ходýнъ գ. ա. շարժական մակերևոյթ (ճահճի և այլն):
Ходъ գ. ա. գնացք, ընթացք: — крéстный—թափօր:
Ходьбá գ. ի. գնալ գալը || գնալը, գնացք:
Ходя́чій ած. գնացող, գնայուն:
Хожáлый ած. սուրհանդակ, լրատար:
Хожáтый ած. հիւանդ. պահող:
Хождéніе գ. չ. գնալը, մանգալը, երթևեկութիւն || հոգալը:

Хозя́йка գ. ի. տանտիկին | տան տիրոջ կին || կոչնատիկին (հրաւէրի):
Хозя́йничать բ. չ. տուն կառավարել, տանտիրութիւն անել:
Хозя́инишко տ. Хозя́инъ.
Хозя́инъ գ. ա. տանտէր || տէր | կոչնատէր (հրաւէրի):
Хозя́йскій ած. տանտիրոջ, տիրոջ:
Хозя́йственно մ. տնտեսաբար:
Хозя́йственность գ. ի. տնարարութիւն, տնտեսութիւն, տնտեսագիտութիւն:
Хозя́йственный ած. տնտեսութեան, տնարարութեան (կալքի, գոյքերի):
Хозя́йство գ. չ. տնարարութիւն, տնտեսութիւն, տան կառավարութիւն, կալք:
Хозя́йствовать բ. չ. տուն կառավարել:
Хозя́юшка, —зя́йка գ. ի. կին, ամուսին, տանտիկին:
Холедолóгія գ. ի. մաղձաբանութիւն:
Хóленіе գ. չ. մաքրելը, խնամելը || փայփայելը:
Хóленный ած. մաքրուած, խնամուած:
Холéра գ. ի. հնդախտ, խոլերա, խոլեր:
Холéрикъ գ. ա. մաղձոտ, շատ բարկացող (մարդ) || խոլերայով վարակուած մարդ:
Холери́на գ. ի. խոլերուկ, թեթև խոլեր:
Холери́ческій ած. խոլերային, հնդախտային:
Холéрный ած. հնդախտի, խոլերի
Холéстринъ—մաղձիտ:
Хóлить բ. ն. մաքրել, խնամել, մաքուր պահել: —ся բ. ա. մաքրուել, խնամուել:
Хóлка գ. ի. ստցակ, ձիու ճակատի քանքիլ:
Хóлмикъ գ. ա. բլրակ:
Холми́стый ած. բլրածածկ, բազմաբլուր:
Холми́ться բ. ա. բլրանալ:
Хóлмичекъ տ. Хóлмикъ.
Холмовáтый տ. Холми́стый.

Холмови́дный, холмообра́зный ած. բլրաձև։

Холмъ գ. ա. բլուր։

Холоде́цъ գ. ա. սառը արգանակ || ծընեբեկ. բ.։

Холоди́льникъ գ. ա. ցրտուցիչ կում || սառնարան || խտացուցիչ (գոլորշու)։

Холоди́льный, — ди́тельный ած. սառեցնող, պաղեցնող։

Холоди́ть, —ла́живать բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։ —ся բ. ա. սառչել, պաղել։

Холо́дненькій տ. Холо́дный.

Холодне́нько տ. Хо́лодно.

Холоднёхонькій, —хонекъ ած. խիստ սառն, շատ պաղ։

Холоднёхонько մ. խիստ սառն, շատ պաղ։

Холодни́къ գ. ա. հով մառան։

Хо́лодно մ. և բ. սառնութեամբ || սառն է, հով է, ցուրտ է։

Холоднова́то մ. հով, զով։

Холоднова́тость գ. է. հովութիւն, զովութիւն, պաղութիւն։

Холоднова́тый ած. հով, զով, պաղ։

Холо́дное ած. գ. չ. պաղած մսաջուր, դոնդող։

Холоднокро́вный ած. սառնարիւն։

Холо́дность գ. է. սառնութիւն, ցրտութիւն || անտարբերութիւն։

Холо́дный ած. ցուրտ, սառն, պաղ, ցրտագին, ցրտաշունչ, սառնաբեր, ցրտաբեր։ — вѣтеръ—պախուրց, ցրտաշունչ հողմ։

Хо́лодъ, —до́къ գ. ա. ցուրտ, ցրտութիւն, սառնութիւն։

Холодѣ́ть բ. չ. ցրտել, պաղել։

Холоже́ніе գ. չ. պաղեցնել, սառեցնել։

оложе́нный ած. պաղեցրած, սառեցրած։

Холо́пій ած. ծառայի, ստրուկի։

Холо́пка գ. է. ստրկուհի, սպասաւորուհի։

Холо́пскій տ. Холо́пій.

Холо́пство գ. չ. ստրկութիւն, ծառայութիւն։

Холо́пствовать բ. չ. ստրկանալ, ծառայութիւն անել։

Холо́пъ գ. ա. ստրուկ, ծառայ։

Холостёжъ գ. է. ամուրիների ժողով, ազատների խումբ։

Холости́льщикъ գ. ա. կռատող, մալիչ (կենդանիների)։

Холости́ть, о— բ. ն. կռատել, մալել (կենդանիներին)։

Холосто́й ած. ամուրի, անլծակից, ազատ || հրացան եւայլն լցուած առանց գնդակի։

Холостьба́ գ. է. ամուրի վիճակ, ամուրի լինելը, ազատութիւն։

Холостя́къ գ. ա. ամուրի, ազատ։

Холоще́ніе գ. չ. կռատելը, մալելը, ամորձատութիւն։

Холоще́нный ած. ամորձատ, քածատարատ, կռատած, կուրտ, ներքինացած, մալեալ։

Холсти́на, —нка տ. Холстъ.

Холсти́нковый ած. գունաւոր մխտկալից կարած։

Холсти́нный ած. քաթանի || քաթանէ։

Холстомѣ́ръ գ. ա. քաթան չափող։

Холстъ գ. ա. քաթան։

Холстяно́й տ. Холсти́нный.

Холще́вникъ գ. ա. քաթան ծախող։

Холщёвый ած. քաթանէ։

Хо́льность գ. է. մաքրութիւն, խնամկութիւն։

Хо́льный ած. մաքուր, խնամի։

Хо́ля գ. է. մաքրութիւն, խնամկութիւն։

Хомута́ть о— բ. ն. լծել (ձին)։

Хому́тикъ տ. Хому́тъ.

Хомути́на գ. է. վզնոց ձիու, մանեկաձև բարձ։

Хомути́шко գ. չ. վատ վզնոց (ձիու)։

Хомути́ще գ. չ. մեծ վզնոց (ձիու)։

Хому́тный, хомуто́вый ած. ձիու վզնոցի։

Хомуто́къ տ. Хому́тъ.

Хому́тъ գ. ա. վզնոց, շրջակապ (ձիու)։

Хомяко́вый ած. դաշտամուկի քոռմուկի։

Хомя́къ գ. ա. դաշտամուկ, քոռ. մուկ. կ.։

Хондроло́гія գ. ի. աճառաբանութիւն։

Хора́лъ գ. ա. հոգևոր խմբերգ։

Хора́льный ած. խմբական։

Хо́рда գ. ի. ստորաձիգ, լար (երկրաչ.)։

Хорёвый ած. աքիսի։

Хореографи́ческій ած. կաքաւագրական։

Хорегра́фія գ. ի. կաքաւագրութիւն, պարագրութիւն։

Хорегра́фъ գ. ա. պարայարդար, կաքաւապետ

Хоре́й գ. ա. մեծատար (չափի ոտանաւորի)։

Хоре́йческій ած. մեծատարի։

Хорёкъ, Бздю́къ գ. ա. աքիս, չքառուկ, մկնհատուկ, կ.։ — африка́нскій— յուզակ. կ.։

Хори́стъ գ. ա. խմբերգու, մասնակից երգիչ (խմբի)։

Хори́стка գ. ի. երգչուհի (երգախմբի)։

Хоріамби́ческій ած. մեծատար, մեծավերջնական։

Хо́рный ած. երգախումբ։

Хорово́децъ, хорово́дикъ գ. ա. պարերգակ, առաջնորդ խմբերգի։

Хорово́дить բ. ն. խմբերգն առաջնորդել։

Хорово́дный ած. խմբերգակի։

Хорово́дъ գ. ա. խմբերգի առաջնորդ, պարերգակ։

Хорово́й ած. խմբական։

Хорографи́ческій ած. գաւառագրական։

Хорогра́фія գ. ի. գաւառագրութիւն։

Хоро́мина գ. ի. սենեակ, օթևան։

Хоро́мищи տ. Хоро́мы.

Хоро́мный ած. ապարանքի։

Хоро́мы գ. ի. յգ. ապարանք։

Хороне́ніе գ. չ. թաղելը || պահելը, ծածկելը։

Хоронённый ած. թաղուած || պահուած։

Хорони́ть, с— բ. ն. թաղել || պահել, ծածկել։ —ся բ. ա. թաղուել || պահուել։

Хорохо́риться, рас— բ. ա. պարծենալ, քաջանալ, կոտրտուել։

Хорохо́ришко գ. չ. ծ. պարծենալը, քաջանալը, կոտրտուելը։

Хоро́шенькій ած. գեղեցիկ, լաւ։ —кая —գեղեցիկ կին։

Хороше́нько մ. լաւ կերպով, լաւ։

Хоро́шество գ. չ. լաւութիւն, գեղեցկութիւն։

Хорошёхонько մ. խիստ լաւ։

Хоро́шій ած. լաւ, բարւոք, գեղեցիկ, ընտիր, վայելուչ։

Хорошо́ մ. լաւ։

Хорошѣ́ть, по— բ. չ. լաւանալ, գեղեցկանալ։

Хору́гвь գ. ի. խաչվառ || դրօշակ (զին.)։

Хору́гвяный ած. խաչվառի։

Хоръ գ. ա. երգախումբ || խմբերգ։

Хоры գ. ա. յգ. դասք (եկեղեցու)։

Хорь գ. ա. ցեց (միջատ) || աքիս. կ.։

Хорько́вый ած. աքիսի։

Хоть տ. Хотя́.

Хотѣ́ніе գ. չ. կամեցողութիւն։

Хотѣ́ть բ. չ. կամենալ։ —ся բ. ա. ուզուել։

Хотя́, хоть շ. թէպէտ, թէպէտև || || գէթ։

Хохла́тка, —точка գ. ի. ցցունազարդ հաւի ձագ։

Хохла́тый ած. ցցունազարդ։

Хохла́тѣть բ. չ. սկսել ցցունք ունենալ։

Хохла́чъ գ. ա. խիտ մազերով։

Хо́хликъ տ. Хохо́лъ.

Хо́хлиться բ. ա. փքուել, բարկանալ, ուռչել, մազերը բիզ-բիզ կանգնել։

Хохли́ще գ. չ. մեծ ցցունք։

Хохлу́ша տ. Хохла́тка.
Хохлу́шка գ. ի. կատակ. Թ.:
Хохоло́къ, —ло́чекъ տ. Хохо́лъ.
Хохо́лъ գ. ա. ցցունք, քէաքուլ (Թրքա-յուններին):
Хохота́ніе գ. չ. քրքջալը, քրքջոց:
Хохота́ть բ. չ. քրքջալ, ծիծաղել:
Хохотли́вость գ. ի. քրքջալու ընդու-նակութիւն, ծիծաղկոտ ընաւորութիւն:
Хохотли́вый ած. ծիծաղկոտ, քրքջացող:
Хохотня́ գ. ի. քրքրոց, քրքիջ:
Хохоту́нъ, —ту́нья գ. քրքջացող (մարդ):
Хо́хотъ գ. ա. քրքիջ, քրքջոց:
Храбре́цки մ. քաջաբար:
Храбре́цкій ած. քաջի:
Храбре́цъ գ. ա. քաջ մարդ, շահատակ:
Храбри́ться, рас— բ. ա. քաջանալ:
Хра́бро մ. քաջութեամբ, քաջօրէն, ա-րիաբար:
Храброва́ть բ. չ. քաջանալ, քաջ ձե-ւանալ:
Хра́брость գ. ի. քաջութիւն, շահատա-կութիւն, քաջասրտութիւն:
Хра́брый ած. քաջ, քաջակորով, քա-ջամարտիկ, քաջազօր:
Храбрѣ́ть բ. չ. քաջանալ, քաջ դառ-նալ:
Хра́микъ տ. Храмъ.
Хра́мина. —нка տ. Хоро́мика.
Храмо́вникъ գ. ա. տաճարական:
Храмово́й ած. տաճարի:
Храмъ գ. ա. տաճար, եկեղեցի:
Хране́ніе գ. չ. պահելը, պահպանելը:
Хранённый ած. պահուած:
Храни́лище գ. չ. պահարան:
Храни́тель, —льница գ. ա. պահող, պահպանող, պահապան, աւանդապահ:
А'нгелъ храни́тель—պահապան հրեշտակ:
Храни́ть բ. ն. պահել, պահպանել: —ся բ. ա. պահուել:

Храпѣжъ գ. ա. խռկոց, խռռփիւն:
Храпли́вый ած. խորդացող, խռկացող:
Храпну́ть բ. չ. խորդալ, խռկալ:
Хра́повый ած. —вое колесо́—ժապա-ւոր անիւ:
Храпо́къ գ. ա. խռկոց:
Храпу́нъ, —пу́нья գ. խռկացող, խոր-դացող (մարդ):
Храпъ գ. ա. քթի բռնուելը || խռկոց:
Храпѣ́ніе գ. չ. խորդալը, խռկալը, խոր-դիւն:
Храпѣ́ть բ. չ. խորդալ, խռդալ, խռռ-կալ || խրխնջալ (ձի):
Хребе́тный ած. ողնաշարի || շարի, գօտու:
Хребе́тъ գ. ա. շար, գօտի || քամակ: — го́рный—լեռանց շղթայ, լեռանց գօտի: — позвоно́чный—ողնաշար:
Хребто́вый ած. մէջքի:
Хрестома́тія գ. ի. ծաղկաքաղ, ընտիր հատուածք (գրքի):
Хризоли́тъ գ. ա. ոսկեքար, ոսկեակ. դեղին յակինթ:
Хрипли́во տ. Хри́пло.
Хрипли́вость տ. Хри́плость.
Хрипли́вый տ. Хри́плый.
Хри́пло մ. կերկերաձայն, խռպոտ ձայ-նով:
Хри́плость գ. ի. խռպոտութիւն, կեր-կերում:
Хри́плый ած. կերկերաձայն, խռպոտ:
Хри́пнуть բ. չ. խռպոտել:
Хрипоголо́сый ած. խռպոտ ձայնով, կերկերաձայն:
Хрипота́ գ. ի. խռպոտութիւն:
Хрипу́нъ, —пу́нья գ. խռպոտ (մարդ):
Хрипѣ́ніе գ. չ. խորդալը, խռկալը:
Хрипѣ́ть բ. չ. խռկալ, խորդալ, խռպ-ոտել:
Хрисобери́лловый ած. արեւելեան ոս-կէքարէ || արեւելեան ոսկէքարի:
Хрисобери́ллъ գ. ա. արեւելեան ոսկէ-քար (հանք):

Хрисоли́тный ած. ոսկէակէ, ոսկէակից շինուած || ոսկէակի, ոսկէքարի։
Хрисоли́тъ գ. ա. ոսկէքար, ոսկէակ։
Хрисопра́совый ած. ոսկէ զմրուխտէ || || ոսկէ զմրուխտի։
Хрисопра́съ գ. ա. ոսկէզմրուխտ, ոսկէգոյն զմրուխտ։
Христара́дничать բ. չ. մուրալ, ողորմութիւն հաւաքել։
Христіа́нинъ գ. ա. քրիստոնեայ (մարդ)։
Христіа́нка գ. ի. քրիստոնէուհի։
Христіа́нски մ. քրիստոնէաբար, քրիստոնէի պէս։
Христіа́нскій ած. քրիստոնէական։
Христіа́нство գ. չ. քրիստոնէութիւն։
Христіа́нствовать բ. չ. քրիստոնէութիւն դաւանել։
Христобо́рецъ գ. ա. Քրիստոսի դէմ մարտընչող, քրիստոսամարտ (մարդ)։
Христобо́рный ած. քրիստոսամարտ։
Христо́вщина գ. ի. քրիստոսական աղանդ (ռուս. եկեղեցու)։
Христо́въ ած. Քրիստոսի։
Христолюби́вый ած. քրիստոսասէր։
Христома́тія գ. ի. ծաղկաքաղ, ընտիր հատուածք (գիրք)։
Христоотсту́пникъ, —пница գ. Քրիստոսի ուրացող։
Христо́сованіе գ. չ. համբուրուելը (Զատկին)։
Христо́соваться բ. ա. համբուրուել (Զատկին)։
Христо́съ գ. ա. Քրիստոս։
Хрі́я գ. ի. պէտք (ճարտասանական)։
Хрома́ніе գ. չ. կաղալը։
Хромати́ческій ած. —ческая га́мма—կորճային (ձայնարան), գծագիր։ —кая аберра́ція—գունական խոտորում (Ֆիզ.)։
Хрома́ть բ. չ. կաղալ։
Хро́мистый ած. քրոմախառն։
Хроміевоки́слый ած. քրոմական թըթու։
Хро́міевый ած. քրոմական։
Хромі́й տ. Хромъ.
Хро́мовый ած. քրոմական || քրոմի։
Хромо́й ած. կաղ, թօփալ։
Хромолитогра́фія գ. ի. գունաւոր վիմագրութիւն։
Храмоно́гій ած. կաղ, կաղոտն։
Хромоно́гость տ. Хромота́.
Хромоно́жка գ. ը. կաղ, կաղոտն, կաղլիկ, կաղ ոտով։
Хромота́ գ. ի. կաղութիւն։
Хромъ գ. ա. քրոմ (մետաղ)։
Хромѣ́ть, о— բ. չ. կաղալ։
Хро́ника գ. ի. ժամանակագրութիւն, քրոնիկոն։
Хрони́ческій ած. երկարատև, շարունակ։ —кія болѣ́зни—երկարատև հիւանդութիւնք։
Хронографи́ческій ած. տարեգրական։
Хроногра́фія գ. ի. տարեգրութիւն։
Хроногра́фъ գ. ա. տարեգիր։
Хронологи́ческій ած. ժամանակախօսական, ժամանակագրական։
Хроноло́гія գ. ի. ժամանակագրութիւն։
Хроно́логъ գ. ա. ժամանակագիր։
Хрономе́тръ գ. ա. ժամանակաչափ։
Хру́пать, —пнуть բ. չ. կոտրուել, ճայթել։
Хру́пкій ած. դիւրաբեկ, բեկանուտ, հեշտ կոտրուող։
Хрупкова́тый ած. փոքր ինչ դիւրաբեկ։
Хру́пкость գ. ի. դիւրաբեկութիւն։
Хру́пнуть տ. Хру́пать.
Хру́снуть տ. Хрустѣ́ть.
Хруста́ликъ գ. ա. աչքի ոսպ, սառնատեսակ, սառնակերպ։
Хруста́ль գ. ա. բիւրեղ։ — го́рный—լեռնապակի, վանակն, ակնվանի։
Хруста́льный ած. բիւրեղեայ, բիւրեղակերպ։
Хру́стнуть տ. Хрустѣ́ть.

Хрустѣніе գ. չ. չխկալը, ճռճռալը.
Хрустѣть, хрýстнуть, хрýснуть բ. չ. չխկալ, ճռճռալ, կռնչել, ճարճատել.
Хрустя́щій ած. ճարճատուն. — на зубáхъ—կոկռուն, խռխռուն.
Хрущъ գ. ա. բզէզ (միջատ).
Хрычóвка գ. ի. պառաւ.
Хрычъ գ. ա. ալեւոր.
Хрѣнóвникъ գ. ա. կծուկի մարգ.
Хрѣнóвый ած. կծուկի.
Хрѣнъ գ. ա. կծուկ, փոթթոթուկ, քը-րէն. ևն.
Хрю́кало գ. չ. խռխռացող, խանչող.
Хрю́канье գ. չ. խռխռալը, խռդ-խռդոց, խանչելն.
Хрю́кать, —кнуть բ. չ. խռխռալ, խանչել.
Хрястѣть, хря́стнуть, хря́снуть բ. չ. ճռճռալ.
Хря́щанъ գ. ա. կռճկոտոց, վայրի ե-գիպտական սնկին. ևն.
Хрящевáтость գ. ի. կռճիկոտութիւն.
Хрящевáтый ած. կռճիկանման.
Хрящеви́на գ. ի. կռճիկոտ մաս.
Хрящевóй ած. կռճիկէ || կռճիկի.
Хрящеслóвіе գ. չ. աճառաբանութիւն, կռճկաբանութիւն.
Хрящъ, хря́щикъ գ. ա. կռճիկ, աճառ || || բեկոր կտոր. — межпозвонóчный—ողնակռճիկ. — межсустáвный—յօդակռճիկ. — надгортáнный—կոկոր-դական կռճիկ. — перстневи́дный—օղակռճիկ. — пирамидáльный—կճակռճիկ. — рёберный—կողակռը-ճիկ. — щитови́дный—վահանակռը-ճիկ, կողակռճիկ. — черпалови́дный—կճակռճիկ.
Хýденькій ած. նիհար, լղար, նուազ.
Худерьбá գ. ի. նիհար, լղար, նուազ (մարդ).
Хýдо մ. վատութեամբ.
Хýдо գ. չ. և բ. վատութիւն || վատ է.

Худобá գ. ի. վատութիւն || նիհարութիւն.
Худовáтый տ. Худóй.
Худóжественно մ. գեղարուեստական կերպով, գեղարուեստաբար.
Худóжественный ած. գեղարուեստա-կան.
Худóжество գ. չ. գեղարուեստ. Акадéмія худóжествъ—գեղարուեստից ճեմարան.
Худóжествовать բ. չ. գեղարուեստանե-րով զբաղուել.
Худóжникъ գ. ա. գեղարուեստ || նկարիչ.
Худóжница գ. ի. գեղարուեստուհի || || նկարչուհի.
Худóжничать բ. չ. գեղարուեստով պա-րապել.
Худóжническій, —ничій ած. գեղա-րուեստի.
Худóжничество գ. չ. գեղարուեստով պարապելը.
Худóжный ած. գեղարուեստի, ճար-տարարուեստի.
Худóй ած. վատ, վատթար || նիհար, լղար, փուխ.
Худокрóвіе գ. չ. վատարիւնութիւն.
Худокрóвный ած. վատարիւն.
Худосóчіе գ. չ. վատարիւնութիւն, վատ հիւթ ունենալը.
Худосóчный ած. վատահիւթ.
Хýдость գ. ի. վատ լինելը || նիհարու-թիւն.
Худощáвость գ. ի. նիհարութիւն.
Худощáвый ած. նիհար.
Худѣніе գ. չ. նիհարանալը.
Худѣть, по— բ. չ. նիհարանալ, ծիւրել.
Хýже մ. աւելի վատ.
Хулá գ. ի. նախատանք, հայհոյանք, պարսաւանք.
Хулéніе գ. չ. վատաբանելը, հայհոյելը, պարսաւելը.
Хулёный ած. վատաբանուած, պախա-րակուած.

Хулитель, —льница գ. ա. վատաբանող, հայհոյող, պարսաւող։

Хулительный ած. վատաբանիչ, պարսաւիչ

Хулить բ. ն. վատաբանել, հայհոյել, պարսաւել, պախարակել։ —ся բ. ա. վատաբանուել, պախարակուել։

Хульникъ տ. Хулитель.

Хульный ած. պարսաւանքի։

Хуторъ գ. ա. խրճիթ։

Хѣрить, за—, по— բ. ն. ջնջել, խազել, ոչնչացնել։

Ц.

Цалмейстеръ գ. ա. գանձապետ։

Цанубель գ. ա. ատողջեղան քերիչ (գործիք)։

Цапаніе գ. չ. խլելը, ճանկելը ‖ յափշտակելը, գողնալը ‖ խփելը, զարնելը։

Цапать, цапнуть բ. ն. ճանկել, խլել ‖ ‖ թռցնել, գողանալ ‖ խփել, հարուածել։

Цапаться բ. ա. քաշքշուել, ճանկռտուել։

Цапина գ. ի. քերծուածք, ճանկռթուք։

Цапкій ած. յափշտակիչ, խլող, ճանկող, ձեռք ձգող։

Цаплинъ ած. ջրասէր ճայի, ձկնկուլի։

Цапля գ. ի. ճայ ջրասէր, ձկնկուլ. թ.: — американская—կարմրաքաղ. թ.:

Цапнуть բ. ն. յափշտակել, խլել, ճանկել, քնթել ‖ սաստիկ զարնել։

Царапаніе գ. չ. քերծելը, ճանկելը։

Царапать, царапывать, царапнуть բ. ն. քերծել, ցնտել, ճանկռել։ —ся բ. ա. ճանկռտուել։

Царапина գ. ի. քերծուածք, քերուած տեղ, ճանկռթուք։

Царапка գ. չ. քերծող, ճանկռտող։

Царапнуть տ. Царапать.

Царевичъ գ. ա. արքայազարմ, թագաւորազն ‖ գահաժառանգ։

Царевна գ. ի. արքայադուստր ‖ ամուսին գահաժառանգի։

Царедворецъ գ. ա. պալատական, դըրանիկ։

Царедворческій ած. պալատականի։

Цареубійственный ած. արքայասպան։

Цареубійство գ. չ. արքայասպանութիւն։

Цареубійца գ. չ. արքայասպան (մարդ)։

Царить բ. չ. թագաւորել։

Царица գ. ի. թագուհի, դշխոյ, արքայակին ‖ պարսմայր, թագուհի մեղուների։

Царски մ. թագաւորավայել, թագաւորի նման։

Царскій ած. թագաւորի ‖ թագաւորական, արքունի։ — вѣнецъ—արքայածաղիկ. բ.: —ская водка—արքայաջուր, արքայօղի։ —скіе кудры—շուշան դաշտի. բ.: — корень—սատեղատկ. բ.:

Царственный ած. արքայական ‖ թագաւորութեան։

Царство, —ствіе գ. չ. թագաւորութիւն ‖ կարգ (կենդ., թռչ. եւայլն)։ — небесное—արքայութիւն (երկնքի)։

Царствованіе գ. չ. թագաւորելը ‖ թագաւորութիւն։

Царствовать բ. չ. թագաւորել, իշխել։

Царь գ. ա. թագաւոր, արքայ։

Царь-птица գ. ի. թռչնոց թագաւոր, արծիւ։

Царь-трава գ. ի. գայլասպան. բ.:

Царь-зелье գ. չ. ընձախոտ. բ.։

Цвиль գ. ա. գայլուկ բույսի սերմ (գարեջրի հետ խառնելու համար)։

Цвиркать բ. չ. ճռճռացնել (ծղրիդի)։

Цвѣль գ. ի. բորբոս, բույսի ժանգ։

Цвѣсти բ. չ. ծաղկել, փթթել ‖ կանաչել, աճել, բուսնել ‖ բորբոսնել։

Цвѣтеніе գ. չ. ծաղկելը, փթթելը, ծաղկում։

Цвѣтень գ. ա. ծաղկափոշի։

Цвѣтецъ գ. ա. սերմնարան ծաղկի ‖ բազմաստեղն աշտանակ ‖ նապաստակ։

Цвѣтикъ գ. ա. ծաղիկ։

Цвѣтистый ած. ծաղկաւոր, ծաղկաւէտ ‖ ‖ ծաղկեհիւս (ճառ.)։

Цвѣтить բ. ն. ներկել, գունաւորել։

Цвѣтниковый ած. բուրաստանի, ծաղկանոցի։

Цвѣтникъ, —ничёкъ գ. ա. ծաղկանոց, ծաղկոց, բուրաստան։

Цвѣтной ած. ծաղկաւոր ‖ ծաղկի ‖ գունաւոր, բազմերանգ ‖ գոյնի։

Цвѣтоводецъ գ. ա. ծաղկադարման, ծաղկաբոյծ։

Цвѣтоводство գ. չ. ծաղկադարմանութիւն, ծաղիկների մշակութիւն։

Цвѣтокъ գ. ա. ծաղիկ։ — сѣрный— ծծումբի ծաղիկ։

Цвѣтоножка գ. ի. կանթ, պատուանդանիկ ծաղկի։

Цвѣтоносный ած. ծաղկաբեր, ծաղկածին։

Цвѣтообразный ած. ծաղկանման, ծաղկաձեւ։

Цвѣторасположеніе գ. չ. գոյների դասաւորութիւն ‖ ծաղկակարգութիւն, ծաղիկների դասաւորութիւն ‖ ծաղկում։

Цвѣточекъ գ. ա. ծաղիկ, ծաղկիկ։

Цвѣточникъ, —ница գ. ծաղկեվաճառ ‖ ծաղկադարման։

Цвѣточный ած. ծաղկաւոր։ — покровъ —պսակածաղիկ։ —ная пыль—ծաղկափոշի։

Цвѣтуха գ. ի. ծաղկաւոր կաղամբ, մառօլ. բ.։

Цвѣтущій ած. ծաղկած, ծաղկեալ, ծաղկափթիթ, նորաբողբոջ, դեռափթիթ։

Цвѣтъ գ. ա. գոյն, թոյր, երանգ ‖ ծաղիկ։ — дополнительный —լրացուցիչ գոյն։ — малиновый—բոսորային, բոսորագոյն։ — фіолетовый—մանուշակագոյն։ — небесный—երկնակապոյտ։

Цвѣченіе գ. չ. գունաւորելը։

Цедра գ. ի. կիտրոնի կճեպ։

Цедръ գ. ա. պարսիկ կիտրոն, աղաճ դաւուն (պտ.)։

Цедулка, —лочка գ. ի. տոմսակ։

Цедулочный ած. տոմսակի։

Цезій գ. ա. ցեզիում (քիմ. պարզ մարմին)։

Цезура գ. ի. կանգ, հանգիստ (ոտանաւորի)։

Цейхвахтеръ գ. ա. վերակացու մթերանոցի (թնդանօթաձիգ զօրքի)։

Цейхгаузъ գ. ա. զինարան, մթերանոց (զինուորական իրեղէնների)։

Целибатъ գ. ա. ամուրիութիւն, անկնութիւն, ազատութիւն։

Целлулоза գ. ի. խորշանկուած (բոյսի հիւսն)։

Цементація գ. ի. խառնուրդ (կաւերի), շաղախելը, շաղախում։

Цементный ած. կրաղիւսի, շաղախի։

Цементованіе տ. Цементація.

Цементовать բ. ն. շաղախել ‖ ցեմենտով ծածկել։

Цементовый տ. Цементный.

Цементщикъ գ. ա. շաղախի կամ ցեմենտի շինող։

Цементъ գ. ա. կրաղիւս, շաղախ, ցեմենտ, քարասոսինձ։

Цензированіе գ. չ. գրաքննելը, գրաքննութիւն։

Цензирова́ть բ. ն. գրաքննել, քննել (գրքեր և գրուածներ)։

Це́нзорскій ած. գրաքննչի։

Це́нзорство գ. չ. գրաքննչութիւն։

Це́нзоръ գ. ա. գրաքննիչ (պաշտօնեայ)։

Цензу́ра գ. ի. վարչութիւն գրաքննութեան, ցենզուրա։

Цензу́рный ած. գրաքննչական։ — комитетъ—գրաքննական յանձնաժողով։

Цензъ, ценсъ գ. ա. իրաւունք, արժանիք ‖ — избира́тельный—ընտրական սակ։

Центигра́мъ գ. ա. հարիւրերորդագրամ, սանտիգրամ։

Центифо́ль գ. ի. հարիւրատերեւուկ. բ.։

Центифо́льный ած. հարիւրատերեւուկի։

Це́нтнеръ գ. ա. կենդինար (100 լիտր), գանթար։

Централиза́ція գ. ի. կենդրոնացում։

Централизи́ровать բ. ն. կենդրոնացնել։

Центра́льный ած. կենդրոնական։ —ное движе́ніе—կենդրոնական շարժում։ —у́голъ—կենդրոնական անկիւն։

Центробѣжный ած. կենդրոնախոյս, միջախոյս։ —ная си́ла—կենդրոնախոյս զօրութիւն։

Центро́вка գ. ի. կենդրոնանիշ, կենդրոնագծիչ (գործիք)։

Центровлеку́щій, —тростреми́тельный ած. կենդրոնաձիգ, կենդրոնահակ, միջահակ։ —тельная си́ла—կենդրոնաձիգ զօրութիւն։

Це́нтровый ած. կենդրոնի։

Центръ գ. ա. կենդրոն ‖ միջակէտ։ — давле́нія—ճնշման կենդրոն։ — тя́жести—ծանրութեան կենդ.։ — кача́нія—ճօճման. կենդ.։ — опти́ческій—տեսաբանական. կենդ. — кривизны́—կորութեան. կենդ.։ — геометри́ческій—երկրաչափական կենդ.։ — подо́бія—նմանութեան կենդ.։

Центумви́ръ գ. ա. հարիւրապետ (հռովմայեցոց)։

Цеоли́тъ գ. ա. հալաքար, ցէօլիտ. ք.։

Цео́ній գ. ա. ցէօնի (քիմ. պրզ. մրմ.)։

Центу́рія գ. ի. հարիւրեակ։

Це́рберъ գ. ա. կերբեր, դռնապան դըժոխոց (երեքգլխանի առասպելական շուն)։

Це́рва գ. ի. լեղարոյս, արմատարի. բ.։

Церемо́ниться բ. ա. նազ անել, դըժուարանալ։

Церемоніа́лъ գ. ա. ծիսակատարութիւն, արարողութիւն։

Церемоніа́льный ած. հանդիսաւոր։

Церемонійме́йстерскій ած. արարողապետի։

Церемонійме́йстеръ գ. ա. արարողապետ։

Церемо́нія գ. ի. արարողութիւն ‖ ծէս, հանդէս։

Церемо́нничать բ. չ. նազուտուզ անել։

Церемо́нность գ. ի. նազուտուզ։

Церемо́нный ած. նազ անող։

Царе́ра գ. ի. Դեմետրէ (աստեղատուն)։

Це́ритъ գ. ա. մոմաքար։

Це́ронъ գ. ա. բնամոմ։

Це́рій գ. ա. ցերի, սերի (պրզ. մարմ.)։

Церко́вникъ գ. ա. եկեղեցական (մարդ)։

Церковническій, —ничій ած. եկեղեցականի։

Церковнослужи́тель գ. ա. եկեղեցու պաշտօնեայ։

Церковнослужи́тельскій ած. եկեղեցու պաշտօնէի։

Церко́вный ած. եկեղեցական ‖ եկեղեցու։

Це́рковь գ. ի. եկեղեցի։

Цесаре́вичъ գ. ա. գահաժառանգ։

Цесаре́вна գ. ի. գահաժառանգուհի։

Цеса́рка գ. ի. խայտահաւ, նկարէն հաւ, նումիդահաւ. թ.։

Це́сарскій ած. կայսերական ‖ կայսեր։

Це́сарь գ. ա. կայսր։

Цефаломе́тръ գ. ա. գլխաչափ (գործիք)։

⁂

Цеховóй ած. համքարի, համարուեստից վերաբերեալ։

Цехъ գ. ա. համքար, համարուեստից խումբ։

Цибéтовый ած. բէշկի մշկոյ։

Цибéтъ գ. ա. բէշկ մշկոյ. կ.։

Ци́бисъ գ. ա. եղտիւրիկ, աղջկահաւ. թ.։

Цивилизáторъ գ. ա. քաղաքակրթող, քաղաքակրթութեան տարածող։

Цивилизáція գ. ի. քաղաքակրթութիւն։

Цивилизóванный ած. կրթեալ, բարեկիրթ, քաղաքակրթեալ։

Цивилизовáть բ. ն. քաղաքակրթել, քաղաքակրթութիւն տարածել։

Цивили́стъ գ. ա. պրոֆէսօր քաղաքացիութեան իրաւանց։

Циви́льный ած. մասնաւոր, քաղաքացու։

Цигáра գ. ի. սիգար, սիգարա։

Циклóйда գ. ի. անուագիծ, ծրակերպ գիծ, ցիկլօիդ։

Циклойдáльный ած. անուագծական։

Циклóменъ գ. ա. խոզի հաց. բ.։

Циклъ գ. ա. պարբերութիւն || պարբերական ժամանակամիջոց։

Цикóрейный ած. եղերդակէ, եղերդակից շինած || եղերդակի։

Цикóрій գ. ա. եղերդակ, ճարճրուկ. բ.։
— садóвый—ընտանի եղերդակ. բ.։

Цикóрникъ գ. ա. եղերդակի բոյս || եղերդակ ծախող։

Цикóрный ած. եղերդակից շինած || եղերդակի։

Цикýта գ. ի. մոլեխինդ, թունաւոր, խնդակոթ. բ.։

Цили́ндрикъ գ. ա. գլանակ, կոլոդ։

Цилиндри́ческій ած. գլանական || գլանաձև։

Цили́ндръ գ. ա. գլան, կոլոդ, կոճ || || գլանանօթ։

Ци́мбалы գ. ի. յգ. ծնծղայք։

Ци́низмъ գ. ա. շնականութիւն, շնութիւն, լրբութիւն, անամօթութիւն, քամահանք։

Ци́никъ գ. ա. կինիկեան (աղանդաւոր), շնական || լիրբ, անամօթ (մարդ)։

Цини́чески մ. անամօթութեամբ, լրբաբար։

Цини́ческій ած. լիրբ, անամօթ, շնական || շնական, կեղտ, աղտեղի, պիղծ || շնական, կինիկեան։

Ци́нковый ած. ցինկէ, ցինկից շինած || ցինկի։

Цинкъ գ. ա. զինկ, ցինկ (մետաղ)։

Цинхони́нъ գ. ա. բնաքինքինա։

Циркóній գ. ա. ցիրկոնիոն, ժարգոնիոն (մետաղ)։

Циркóнный ած. ժարգոնիոնի։

Циркóнъ գ. ա. ժարգոն։

Ци́ркуль գ. ա. կարկին, կարակին։

Ци́ркульный ած. կարկինի։

Циркуля́рно մ. շրջաբերականով։

Циркуля́рный ած. շրջաբերական։ —ное письмó—շրջաբերական թուղթ։

Циркуля́ръ գ. ա. շրջաբերական թուղթ։

Циркуля́ція գ. ի. շրջադարձ (արեան և այլն)։

Циркъ գ. ա. կրկէս, ցիրկ։

Цировáніе գ. չ. մետաղէ գրչով նկարներ գծելը (մետաղի վրայ և այլն)։

Цировáть բ. ն. մէտաղէ գրչով նկարներ գծել (մետաղի վրայ և այլն)։

Цирóвка տ. **Цировáніе.**

Цирю́льникъ գ. ա. սափրիչ, վարսավիր, դալլաք։

Цирю́льня գ. ի. սափրոց, սափրարան։

Цистéрна գ. ի. ջրամբար, աւազան։

Цисти́тъ գ. ա. փամփշտացաւութիւն (ջղայլին ցաւ) || փամփշտատապ։

Цистотóмъ գ. ա. փամփշտահատ (գործիք բժիշկների)։

Цитадéль գ. ի. միջնաբերդ։

Цитадéльный ած. միջնաբերդի։

Цитáта գ. ի. քաղուածք (որևէ հեղինակի գրուածքից)։

Цити́ровать բ. ն. քաղուածք անել (որևէ հեղինակի գրուածքից)։
Ци́тра գ. է. կիթառ։
Ци́тряный ած. կիթառի
Циферблáтъ գ. ա. ժամաչրջանակ, ժամացուցակ, ցուցակ (ժամացոյցի)։
Ци́фра գ. է. թուանշան։
Цифро́ванный ած. թուանշաններ գրուած, նշան արուած։
Цифровáть բ. ն. թուանշաններ գրել։
Ци́церо գ. չ. կիկերոն, ցիցերօ (№ 11 տառ)։
Ціáнъ գ. ա. կապտաբեր ցիան (նիւթ)։
Ціáновая ած. — кислотá — ցիանի թթու։
Цо́коль գ. ա. պատուանդան (սիւնի)։
Цо́кольный ած. պատուանդանի (սիւնի)։
Цо́лнеръ գ. ա. մաքսաւոր, մաքս առնող։
Цу́говый ած. վեց ձի՛ զոյգ-զոյգ լծուած։
Цу́гомъ մ. իրար յետևից։
Цугъ գ. ա. զոյգ-զոյգ, ընթացք վեց ձիու։
Цукáтъ գ. ա. շաքարապատ կճեպ մրտուղների, շաքարած պտուղ։
Цы́ба գ. է. այծիկ (էգ)։
Цы́биковый ած. թէյարկղիկի (40—50 գրուանքանոց)։
Цы́бикъ գ. ա. արկղիկ թէյի, թէյարկղ (40—50 գրուանքայ)։
Цыгáнить, բ. ա. — лошадьми́ — ձի առնել և ծախել, ջամբազութիւն անել || բոշութիւն անել։
Цыгáнка գ. է. բոշա կին։
Цыгáнски մ. բոշի պէս, ջինգեանի պէս։
Цыгáнскій ած. բոշի, բոշայի, ջինգեանի։
Цыгáнство գ. չ. բոշութիւն, ջինգեանութիւն։
Цыгáнъ գ. ա. բոշա, ջինգեան։
Цы́кать, —кнуть բ. չ. ծիկ-ծիկ կանչել (հաւի ձագերին)։
Цымбали́стъ գ. ա. ծնծղահար։
Цымбáлы գ. է. յգ. ծնծղայք։
Цымбáльный ած. ծնծղայի։
Цынгá գ. է. լնդացաւ, լնդհարութիւն, սուրավանդ, լնդագարութիւն, նուզլա։
Цынго́тный ած. լնդացաւոտ։ —ная болѣ́знь — լնդացաւ, լնդահարութիւն, լնդագարութիւն, նուզլա։
Цынго́тѣть բ. չ. լնդացաւ ստանալ։
Цыно́вка, —вочка գ. է. երկտակ խսիր, սփիթ, սփռայ, նաձայ, փսիաթ։
Цыно́вочникъ գ. ա. խսիր շինող։
Цыно́вочный ած. խսիրի, փսիաթի։
Цы́пки, —почки գ. է. յգ. ոտքի թաթերի ծայր։ — ходи́ть на цы́почкахъ — թաթերի ծայրով ման գալ, պըպի վրայ ման գալ։
Цыплёнокъ գ. ա. հաւի ձագ, հաւի ճուտ, վառեկ, վառեակ, փիլիճ։
Цыпля́тина գ. է. վառեկի միս։
Цыпля́тникъ գ. ա. ցին. թ.։
Цыпля́чій ած. վառեկի։
Цы́почки տ. Цы́пки.
Цы́пушка տ. Цыплёнокъ.
Цыпъ-цыпъ ձյն. ջու-ջու, ծիւ-ծիւ (հաւի ձագերը կանչելու ձև)։
Цырю́льникъ գ. ա. սափրիչ, վարսավէր։
Цырю́льническій, —ничій ած. սափրիչի, վարսավէրի։
Цырю́льничество գ. չ. սափրիչութիւն, վարսավիրութիւն։
Цырю́льня գ. է. սափրիչի խանութ։
Цытвáрный ած. տերուկի։ —ное сѣ́мя — խորասանի։
Цытвáрь գ. է. խորասանի, տերուկ, ցիտվէր. բ.։
Цыфи́рный ած. թուանշանի։
Цыфи́рь գ. է. թուանշան։
Цы́фра գ. է. թուանշան։
Цыцъ ձյն. սուս, ձէնդ կտրիր։
Цѣ́вка գ. է. մասրակ, մասուրայ (ոստայնանկի եղէգն)։
Цѣвни́ца գ. է. եղեգնափող, սրինգ, շվի։
Цѣ́вочка տ. Цѣ́вка.
Цѣ́вочникъ գ. ա. զկեռի, զկեռի ծառ։

Цѣвочный ած. եղէգնաշէն || եղէգնի։

Цѣдилка, —ло գ. քամիչ։

Цѣдильный ած. քամելու, զտելու։

Цѣдить, цѣживать բ. ն. քամել, մզել։ —ся բ. ա. քամուիլ, մզուիլ։

Цѣженіе գ. չ. քամելը, մզելը։

Цѣлебный ած. առողջարար։

Цѣленіе գ. չ. բուժելը, առողջացնելը։

Цѣлесообразно մ. նպատակայարմար կերպով։

Цѣлесообразный ած. նպատակայարմար։

Цѣлибуха գ. ի. ընկոյզ մահացուցիչ, թունաւոր ընկոյզ, մաղձաղեղ (պտուղ)։

Цѣлизна գ. ի. բարոյական անարատութիւն || կոյս հող։

Цѣликомъ մ. ամբողջապէս։

Цѣликъ գ. ա. կոյս տեղ, ուր ճանապարհ չէ շինուած։

Цѣлина տ. Цѣлизна.

Цѣлитель, —льница գ. բժշկող, բուժող, առողջացնող։

Цѣлительный ած. առողջարար։

Цѣлить, ис— բ. ն. բուժել, առողջացնել։

Цѣлить, —ливать բ. չ. —ся բ. ա. նշան դնել, խփել, նպատակին ուղղել։

Цѣлкій ած. ճիշտ, ուղիղ, անսխալ։

Цѣлко մ. ճշտութեամբ, ուղիղ կերպով։

Цѣлковикъ գ. ա. цѣлковый ած. արծաթ մանէթ։

Цѣлкомъ մ. ամբողջապէս, առանց ծամելու, ողջ-ողջ։

Цѣловальщикъ, —щица գ. համբուրել սիրող, պաչել սիրող։

Цѣлованіе գ. չ. համբուրելը։

Цѣлователь, —льница գ. համբուրող, պաչող, պագող։

Цѣловать, по— բ. ն. համբուրել, պաչել, պագել։ —ся բ. ա. համբուրուել, պաչուել, պագուել։

Цѣлое գ. ա. ամբողջ, բոլորը։

Цѣломудренникъ գ. ա. հազնի, տրբ. բ.։

Цѣломудренно մ. ողջախոհութեամբ, ժուժկալութեամբ։

Цѣломудренность տ. Цѣломудріе.

Цѣломудренный ած. ողջախոհ, ժուժկալ, մաքրակենցաղ։

Цѣломудріе գ. չ. ողջախոհութիւն, ժուժկալութիւն։

Цѣлостно մ. ամբողջապէս, լրիւ։

Цѣлостный ած. ամբողջ։

Цѣлость գ. ի. ամբողջութիւն։

Цѣлый ած. ամբողջ, բոլոր, համակ, ողջոյն || անվնաս || մաքուր։

Цѣль գ. ի. նպատակ || դիտակէտ, դիտաւորութիւն || թիրախ, նշան։

Цѣльба գ. ի. ուղղելը, նշան առնելը։

Цѣльно մ. ամբողջապէս։

Цѣльность տ. Цѣлость.

Цѣльный ած. ամբողջ, միապաղաղ || || անխառն։

Цѣна գ. ի. գին, արժէք, արժողութիւն, արժէգին։ — номинальная — անուանական արժէք։ — реальная — իրական արժէք։

Цѣненіе գ. չ. գնահատութիւն։

Цѣнитель, —льница գ. գնահատող, արժէքը հասկացող։

Цѣнить, —нивать բ. ն. գնահատել։

Цѣнка գ. ի. գին։

Цѣнно մ. թանկագին։

Цѣнность գ. ի. թանկագնութիւն || արժէք, արժողութիւն։

Цѣнный ած. թանկագին։

Цѣновщикъ գ. ա. գնահատող, գին կըտրող։

Цѣновщичій ած. գնահատողի։

Цѣпень գ. ա. փորի ճճի, երիզ։

Цѣпенѣлость, —нѣлый տ. Оцѣпенѣлость и оцѣпенѣлый.

Цѣпенѣніе գ. չ. կարկամութիւն, ընդարմանալը։

Цѣпенѣть բ. չ. կարկամել, ընդարմանալ, կարկամել մնալ։

Цѣпикъ *տ.* Цѣпъ.

Цѣпи́ться *բ. չ.* կարթով կախուել, կախ ընկնել։

Цѣпкій *ած.* կարթով կախուող || բանտարկու։

Цѣпкость *գ. ի.* կախուելու ընդունակութիւն։

Цѣпля́ть *բ. ն.* կախել (կարթով) || բանտարկել, զբաղարել։ —ся, цѣпи́ться *բ. չ.* կարթով կախուել։

Цѣпно́й *ած.* շղթայաւոր, օղակաւոր, շղթայաշար, օղակաւոր։ —ная соба́ка —կապած շուն։ —ное пра́вило—օղակաւոր կանոն (թուաբ.)։

Цѣпо́чка *գ. ի.* շղթայիկ, բարակ շղթայ։

Цѣпъ *գ. ա.* հասկ ծեծելու ձող (Եւրոպայում և Ռուսիայում)։

Цѣпь *գ. ի.* շղթայ || կապանք։ — гальвани́ческая—գալվանական շղթայ։ — термоэлектри́ческая—ջերմելեկտրական շղթայ։ — горъ—շղթայ լեռանց, լեռանց գօտի։

Ч.

Чабёрный *ած.* կորդինէ || կորդինի, քօնդարի։

Чабёръ *գ. ա.* կորդին, քօնդար, կորդին. բ.։

Ча́верѣть, за— *բ. չ.* թառամել (լոյսի պակասութիւնից)։

Ча́вканье *գ. չ.* ծլըպփոց, բերնի չփչըփոց (բան ուտելիս)։

Ча́вкать, —кнуть *բ. չ.* բերանը ծլըպփացնել, չփչփացնել (ուտելիս)։

Чагра́ва *գ. ի.* ծովածիծառ. թ.։

Чагра́вый *ած.* գորշ գոյն (թռչնոց)։

Чади́ть, на— *բ. ն.* ածխահոտով լցնել։

Ча́дный, —нова́тый *ած.* ածխահոտով լցուած։

Ча́до *գ. չ.* զաւակ, որդի, երեխայ։

Чадолю́бецъ *գ. ա.* որդեսէր կամ զաւակասէր (այր մարդ)։

Чадолюби́вый *ած.* որդեսէր, զաւակասէր։

Чадолю́бица *գ. ի.* զաւակասէր կամ որդեսէր (կին)։

Чадолю́біе *գ. չ.* որդեսիրութիւն, զաւակասիրութիւն։

Чадоубі́йство *գ. չ.* որդեսպանութիւն։

Чадоубі́йца *գ. չ.* որդեսպան։

Ча́дра *գ. ի.* ծածկոց, չադրա, էհրամ։

Ча́дце *տ.* Ча́до.

Чадъ *գ. ա.* ածխահոտ։

Чаёкъ *տ.* Ча́й.

Ча́емость *գ. ի.* յոյս, ակնկալութիւն։

Ча́емый *ած.* յուսացած, ակնկալած, սպասած։

Ча́ечный *ած.* որորի։

Чай *գ. ա.* թէյ, չայ. բ. || На чаёкъ—ընձեռայք։

Чай ∴ թերևս, հաւանօրէն։

Чайбу́ръ *գ. ա.* վայրի ուրց, վայրի թիմ. բ.։

Ча́йка *գ. ի.* ձկնկուլ, որոր թ.։ —морска́я—տարմորոր. թ.։

Ча́йкинъ *ած.* որորի, ձկնկուլի։

Ча́йникъ *գ. ա.* թէյաման || թէյ սիրող։

Ча́йница *գ. ի.* թէյի տուփ || թէյ սիրող կին։

Ча́йничать *բ. չ.* ժամանակը թէյ խմե-

ռով անցկացնել:

Ча́йничекъ գ. ա. փոքրիկ թէյաման:

Ча́йный ած. թէյի: —ная ло́жка—թէյի գդալ:

Чале́ніе գ. չ. դէպի եղերք քշելը (նաւ և այլն):

Ча́лить, —ливать բ. ն. դէպի եղերք ուղղուել (նաւ և այլն):

Ча́лка տ. Чале́ніе.

Чалко́ գ. ա. չալ ձի:

Чалма́ գ. ի. փաթաթ, փաթեղն, գլխի փաթթոց, չալմա (տաճկաց):

Чалмоно́сецъ գ. ա. չալմա ծածկող (մարդ):

Чалмоно́сный ած. չալմա ծածկող:

Чалопѣ́гій ած. խայտաբղէտ (ձի):

Чалъ գ. ա. նաւակ ամրացնող պարան:

Ча́лый ած. գորշ, մոխրագոյն, չալ: —лая лоша́дь—չալ ձի:

Чанъ գ. ա. չանախ, չան, կան, քաղ-րան, քաղլայ, սրուանալ:

Чапра́къ, —рачёкъ գ. ա. տապճակ, սր-թար, պարախուշ, չափրաղ (ձիու):

Чапра́чный ած. տապճակի, չափրաղի:

Чапу́ра տ. Ца́пля.

Ча́ра գ. ի. բաժակ, գաւաթ:

Ча́ры գ. ի. յգ. չարուխ, ալեխ:

Чарда́къ տ. Черда́къ.

Ча́рка գ. ի. բաժակ, գաւաթ:

Чарова́ніе գ. չ. թովելը, կախարդելը:

Чарова́тель, —льница գ. կախարդող, թովիչ:

Чарова́ть բ. ն. կախարդել, թովել:

Чародѣ́й, чародѣ́йка գ. ի. կախարդ, թովիչ, վհուկ, մեռելահարցուկ:

Чародѣ́йный, —дѣйственный ած. կախարդական:

Чародѣ́йскій ած. կախարդի:

Чародѣ́йство գ. չ. կախարդութիւն, թովչութիւն:

Чародѣ́йствовать բ. չ. թովչութիւն անել, կախարդութեամբ պարապել:

Ча́рочка գ. ի. փոքրիկ բաժակ, ըմպանակ:

Ча́рочникъ գ. ա. տակառապետ:

Ча́рочный, գ. ի. բաժակով: —ная прода́жа—մանր առեւտուր, տաքանով ծախս (ըմպելիքների):

Чару́ющій ած. դիւթիչ, դիւթական:

Часова́ть բ. չ. մի ժամ մնալ:

Часо́венный ած. մատուռի:

Часо́вникъ գ. ա. ժամագիրք:

Часо́вня, —венка գ. ի. մատուռ:

Часово́й ած. ժամի, ժամացոյցի ‖ պահապան զինուոր, պարեկապան:

Часовщи́къ գ. ա. ժամագործ:

Часовщи́чій ած. ժամագործի:

Часо́къ գ. ա. մի ժամի չափ, մի կարճ ժամանակ:

Часосло́въ գ. ա. ժամագիրք:

Часо́чекъ տ. Часо́къ.

Ча́стенькій տ. Ча́стый.

Часте́нько մ. ստէպ, յաճախակի, յոլովակի, յոլով անգամ, շուտ-շուտ, բաւականին յաճախ:

Частёхонько մ. խիստ յաճախ:

Частина́ գ. ի. խտութիւն, (խիտ տեղ անտառի):

Части́ть բ. չ. կրկնել, յաճախակի կրկնել:

Части́ца, —ти́чка գ. ի. մասնիկ:

Ча́стію մ. մասամբ:

Ча́стка տ. Части́ца.

Ча́стно մ. մասնաւոր կերպով:

Ча́стность գ. ի. մասնաւորութիւն, մասնաւոր լինելը:

Ча́стный ած. մասնաւոր: —ное число́—քանորդ:

Ча́сто մ. յաճախ, յաճախակի:

Частоко́лецъ, —ко́ликъ տ. Частоко́лъ.

Частоко́лина գ. ի. ցից:

Частоко́лъ գ. ա. ցցապատ պատնէշ, ցանկ, չափար:

Ча́стость, —тота́ գ. ի. խտութիւն:

Чáсточка գ. է. մասնիկ։
Частýха գ. է. գաղտնիկուր, ջղախտ ջերմային. բ.։
Чáстый ած. խիտ, թաւ || սերտ, յաճախ, ստէպ։
Часть գ. է. մաս, բաժին։ — составная—ամբողջարար, ամբողջացուցիչ, բաղկացուցիչ (մաս)։
Частѣ́ть բ. չ. խտանալ, թաւանալ || || յաճախակի կրկնել։
Часъ գ. ա. ժամ։
Часы́ գ. ա. յգ. ժամացոյց || ժամ պարեկապանութեան։
Чаýшъ գ. ա. բարապան, չաւուշ։
Чáхликъ գ. ա. նիհար, թոյլ (մարդ)։
Чáхлость գ. է. նիհարութիւն, հիւծութիւն, ծիւրութիւն։
Чáхлый ած. նիհար, մաշուած, թոյլ։
Чáхнуть բ. չ. մաշուել, նիհարնալ, ծիւրել։
Чахóлъ, —холóкъ տ. Чехóлъ.
Чахóтка գ. է. բարակացաւ, թոքացաւ, թոքախտ, կրծքի ցաւ, թոքաժէտութիւն։
Чахóтность գ. է. թոքախտ ունենալը, թոքաժէտ լինելը։
Чахóтный, —хóточный ած. բարակացաւոտ, թոքաժէտ։
Чáша գ. է. թաս, տաշտ։
Чáшечка գ. է. բաժակիկ, փոքր բաժակ || ծաղկի բաժակ։ — ногú—ծնկան խուփ, ծնկոսկր։ — пробúрная —քուրայ։ — жéлудя—տաշտակ։
Чашелúстникъ գ. ա. տերևիկ, փերթ (ծաղկէ բաժակի),
Чáшечный ած. բաժակի, թասի։
Чáшка գ. է. բաժակ, թաս։ — вѣсóвъ—նժար, կշեռքի թաթ։
Чáшковый ած. —вое дéрево—գլեռենի, գղեարենի, գլեռի. բ.։
Чашконóсный ած. տաշտակաբեր։
Чáшникъ գ. ա. մատուակարար (ռուսաց թագաւորի)։
Чáшница գ. է. բաժակ ծաղիկ. բ.։
Чáшный ած. թասի։
Чáща գ. է. խտութիւն, թաւութիւն || || թաւուտ տեղ (անտառի)։
Чáще մ. աւելի յաճախ, յաճախագոյն։
Чáяніе գ. չ. յոյս, ակնկալութիւն, սպասելիք։
Чáятельно, —ятельный տ. Вѣроя́тно, —тный.
Чáять բ. ն. սպասել, յուսալ, ակն ունենալ։
Чвáканье գ. չ. չփչփոց || թլթլկութիւն։
Чвáкать, —кнуть բ. չ. չփչփացնել (բերնով) || թլթլիկ խօսիլ։
Чвáнецъ գ. ա. աման, կամփսակ, պուտուկ։
Чвáниться բ. ա. պարծենալ, սիգալ։
Чвáнка գ. է. պարծեցող կին։
Чвáнливость գ. է. պարծենկոտութիւն, պարծենկոտ բնաւորութիւն։
Чвáнливый, —нный ած. պարծենկոտ։
Чвáнство գ. չ. պարծենկոտութիւն։
Чванъ գ. ա. պարծանք, փառք։
Чебáкъ գ. ա. կարմրաղուն, ալքայաձուկ. ձ.։
Чебёрный, —бёръ տ. Чабёрный и чабёръ.
Чеботáрить բ. չ. կօշկակարութիւն անել։
Чеботáрня գ. է. կօշկակարի խանութ։
Чеботáрскій ած. կօշկակարի։
Чеботáрь գ. ա. կօշկակար, չմշկիկ, խորուանդիչ, փինաճի։
Чёботный ած. կօշիկի։
Чёботъ, —тóкъ գ. ա. կօշիկ։
Чебрéцъ տ. Чабёръ.
Чебурáхнуться տ. Чубурáхнуться.
Чевя́ки գ. է. յգ. չուստ, մաս։
Чекá գ. է. երիթ, սեպ, ճիկիպ, սռնակալ, անհոգս։
Чекáлка գ. է. շնագայլ. կ.։
Чекáненіе գ. չ. դրամահատութիւն։

Чека́ненный ած. կտրուած, դրոշմուած (դրամ և այլն)։

Чека́нить, —нивать բ. ն. դրամ կտրել, դրամ դրոշմել։ —ся բ. ա. կտրուել (դրամ և այլն)։

Чека́нка տ. Чека́неніе.

Чека́нный ած. կտրելու, դրոշմելու (դրամ և այլն)։

Чека́нщикъ գ. ա. դրամահատ || դրոշմող։

Чека́нъ, —нчикъ գ. ա. դրամահատութիւն || դրոշմ (զէնքերի վրայ)։

Чекма́рь գ. ա. թակ, թոխմախ։

Чекме́нь գ. ա. կապայ, չէքմէն (զգեստ)։

Чеку́ша, —шка տ. Чека́лка.

Чекъ գ. ա. վճարագիր, չեկ։

Челибу́ха տ. Цѣлибу́ха.

Челно́къ, —ночёкъ գ. ա. նաւակ, մակոյկ || — тка́цкій—կկոց, բարար, մակոյկ, մակուկ (ոստայնանկի)։

Челно́чникъ գ. ա. նաւակավար || նաւակ շինող։

Челно́чный ած. նաւակի։

Чёлнъ գ. ա. նաւակ։

Чело́ գ. չ. ճակատ։ Бить чело́мъ—խորը գլուխ տալ, խոնարհել։

Челоби́тная, —би́тня գ. է. խնդիրք, աղաչանք։

Челоби́тный ած. խնդրքի, գանգատի։

Челоби́тчикъ, —чица գ. խնդրող, խնդրարու, աղաչող։

Челоби́тье գ. չ. խնդիրք, գանգատ։

Челово́й ած. ճակատի։

Человѣколю́бецъ գ. ա. մարդասէր մարդ։

Человѣколюби́во մ. մարդասիրաբար։

Человѣколюби́вый ած. մարդասէր։

Человѣколю́біе գ. չ. մարդասիրութիւն։

Человѣконенавидѣ́ніе գ. չ. մարդատեցութիւն։

Человѣконенави́стникъ, —ница գ. մարդատեաց (մարդ)։

Человѣконенави́стный ած. մարդատեաց։

Человѣкообра́зный ած. մարդանման, մարդադէմ, մարդակերպ։

Человѣкоубі́йца գ. չ. մարդասպան։

Человѣкоуго́діе գ. չ. մարդահաճութիւն։

Человѣкоуго́дный ած. մարդահաճ։

Человѣ́къ գ. ա. մարդ։

Человѣ́чекъ գ. ա. մարդուկ, կլատուկ։

Человѣ́чески մ. մարդկօրէն, մարդու պէս։

Человѣ́ческій ած. մարդկային։ —кія сла́бости—մարդկային թուլութիւնք։

Человѣ́чество գ. չ. մարդկութիւն։

Человѣ́чишко գ. ա. անձուռնի մարդ։

Человѣ́чій ած. մարդու։

Человѣ́чность գ. է. մարդկութիւն, մարդաշահութիւն։

Человѣ́чный ած. մարդօգուտ, մարդաշահ։

Че́люстный ած. ծնօտի, ծամելիքի։

Че́люсть գ. է. ծնօտ, ծամելիք։ —ни́жняя—կեռիկ։

Челяди́нецъ գ. ա. սպասաւոր, ծառայ։

Челяди́нка գ. է. սպասաւորուհի։

Че́лядный ած. սպասաւորների։

Че́лядь գ. է. սպասաւորք, ծառայք։

Чеме́за, —зи́на գ. է. քսակ, դրամաքսակ || դրամ, հարստութիւն։

Чемези́нникъ գ. ա. հարուստ ժլատ (մարդ)։

Чемери́ца, —мери́чникъ գ. արջախոտ, զանգլի. բ.։ — чёрная—վրացի կոճ, կանչխոտ. բ.։

Чемери́чный ած. զանգլիէ, զանգլիից շինած || զանգլիի։

Че́меръ գ. ա. ոզն || ձանկի ոսկոր || գլխացաւ || սրցակ։

Чемода́нщикъ գ. ա. ճամպրուկ շինող։

Чемода́нъ գ. ա. ճամպրուկ, ճամբարկղ, բակեզէթ, չամադան։

Чепару́ха գ. է. մեծ թաս, գուշ։

Чепе́цъ գ. ա. չանչիկ (կանանց գլխի և այլն)։

Чепéчница գ. ի. չամչիկ գործող կամ կարող։
Чепéчный ած. չամչիկի։
Чепрáкъ գ. ա. տապճակ, չափրաղ (ձիու եւայլն)։
Чепухá գ. ի. անհեթեթ խօսք, յիմարութիւններ։
Чéпчикъ գ. ա. չամչիկ։
Червéница գ. ի. (красúльная)—հինայ. բ.։
Червéцъ գ. ա. որդան կարմիր (միջատ)։
Червéчникъ գ. ա. երկզահալած. բ.։
Чéрви գ. ա. յգ. կարմիր գոյն, սիրտ (խաղաթղթի)։
Червúвый ած. որդալից, որդնոտ։
Червúвѣть, о— բ. չ. որդնոտել։
Червленéцъ գ. ա. ծիրանեբեր խխունջ։
Червленúца գ. ի. ծիրանեգոյն կերպաս։
Червленúчный ած. ծիրանեբեր խխունջի։
Червлéность գ. ի. ծիրանի գոյն։
Червлéный ած. ծիրանեգոյն.
Чéрвлень գ. ի. ծիրանի։
Червленѣ́ть, о— բ. չ. ծիրանեգոյն ներկուել։
Червовоспúтальня գ. ի. շերամաբուծարան, շերամանոց։
Черводáръ գ. ա. չարվադար։
Червогóнникъ գ. ա. որդահալած, սուտ կապարենի. բ.։
Червóнецъ գ. ա. ոսկի դրամ։
Червóнка գ. ի. կարմիր գոյն թուղթ (խաղաթղթի)։
Червóнной ած. ոսկի դրամի։
Червóнный ած. կարմիր ‖ կարմիր թղթի (խաղաթղթի)։
Червообрáзный ած. որդնաձեւ։
Червотóчина, —тóчинка գ. ի. որդակեր տեղ։
Червотóчный ած. որդակեր, որդի կերած։
Чéрвчатый ած. ծիրանեգոյն։
Червь գ. ա. որդ, որդն։ — дождевóй —բոստո, երկրամայր։ — сы́рный— պանրի ուտիճ, պանրի ճանճ։
Червякóвый ած. որդան, որդնի։
Червя́къ, —вячёкъ գ. ա. որդն, որդ, աքալար։
Червячёкъ գ. ա. որդնաձեւ մխանուն (շան լեզուի տակ)։
Чердáкъ գ. ա. վերնայարկ, վերնատուն, տամալի, ձեղնայարկ, չարդաղ։
Чердáчный ած. վերնատան, չարդաղի։
Черевá գ. չ. յգ. փորոտիք։
Черевúкъ գ. ա. քօշ, բաշմաղ։
Черéвина գ. ի. փոր, փորի կաշի։
Черевúстый տ. Чревáстый.
Черевичёкъ տ. Черевúкъ.
Черевúчный ած. քօշի, բաշմաղի։
Черéвій ած. փորի։
Черéво տ. Чрéво.
Чередá գ. ի., черёдъ գ. ա. հերթ ‖ ‖ կարգ ‖ երկատամ. բ.։
Чередúть բ. ն. հերթակալել, միմեանց յաջորդել։
Чередникъ գ. ա. շանալեզու. բ.։
Череднóй ած. հերթակալ։
Чередовáться բ. ա. միմեանց յաջորդել, հերթով լինել։
Чередовóй ած. հերթի։
Черезполóсный ած. կտոր-կտոր հող։
Черезчу́ръ մ. չափազանց, չափից դուրս։
Чéрезъ, чрезъ նխդ. յետ, յետոյ, զկնի ‖ ‖ ՚ի ձեռն։
Черемúца —мшá գ. ի. կանչխոտ, եղբորս, արջախստոր, ղանդղի, ղանձլի, քուռաթ, քուռխաթ. բ.։
Черёмуха գ. ի. վայրի կեռասենի, քերաղի թուփ։
Черёмуховый ած. —вая трýбка— քերաղէ չալուղ։
Черёмушка տ. Черёмуха.
Черёмушникъ գ. ա. քերաղի թփերով պատած։
Черёмха գ. ի. ղանդղի, արջախստոր. բ.։

Черемша́ գ. է. ղանդիլ, արջախստոր։
Черенко́вый ած. կոթաւոր || կոթի։
Черено́вый ած. կոթի։
Черено́къ գ. ա. կոթ, չաչ։
Чере́нчатый ած. կոթաւոր, կոթով։
Че́ренъ գ. ա. կոթ։
Черепа́ха գ. է. կրիայ, կրէիայ (երկա-կենցաղ կենդանի)։
Черепа́ховый ած. կրիայի ոսկրից շի-նած || կրիայի։
Черепа́шина գ. է. կրիայի միս։
Черепа́шій ած. կրիայի։
Черепа́шникъ գ. ա. կրայաբոյս. բ.։
Черепи́на գ. է. չինի անօթի կտոր, չի-նու կտոր։
Черепи́ца գ. է. կղմինդր, կղմինտր։
Черепи́чникъ գ. ա. կղմինդր շինող։
Черепи́чница գ. է. թեփածածկ բոյս. բ.։
Черепи́чный ած. կղմինդրէ || կղմինդ-րաշար (տանիք ևայլն)։
Че́репный, —пно́й ած. սկաւառակի, գանկի, գագաթի։
Черепово́й ած. գանկի, գագաթի։
Черепоко́жный ած. խեցեմորթ։ —ныя живо́тныя—խեցեմորթ կենդանիք։
Черепо́къ, —по́чекъ գ. ա. կաւեղէնի կտոր, կաւեղէն անօթ, կղմինտր։
Черепосверле́ніе գ. չ. գանկը ծակելը։
Черепосло́віе գ. չ. գանկաբանութիւն։
Черепосло́въ գ. ա. գանկաբան։
Че́репъ գ. ա. գանկ, կառափ, սկաւա-ռակ, գագաթ։ — мертвеца́—գան-գիկ (միջատ)։
Черепя́ница գ. է. ականջմտուկ (միջատ)։
Черешко́вый տ. Черенко́вый.
Чере́шневый ած. կեռասէ, կեռասից շի-նած || կեռասի։
Чере́шня գ. է. բալ, կեռաս, հալէք || || կեռասենի (ծառ)։
Черешо́къ գ. ա. կանթ, մօրչ։
Че́рканье գ. չ. գծելը, խազելը։
Че́ркать, —кну́ть բ. ն. գծել, խազել։

Че́рмный ած. կարմիր։ —ное мо́ре—Կարմիր ծով։
Черна́вка գ. է. ռ. սեւուկ կին։
Черново́й ած. սեւագիր։
Че́рнедь գ. է. սեւ գոյն։
Черне́ніе գ. չ. սեւացնելը։
Черне́нный ած. սեւացրած, սեւցրած || || բամբասուած, զրպարտուած։
Че́рненькій ած. փոքր ինչ սեւ։
Че́рнеть գ. է. կատարով բադ. թ.։
Чернёхонекъ գ. ա. խիստ սեւ, սեւուկ։
Чернёхонько մ. շատ սեւ։
Черне́цъ գ. ա. սեւագլուխ, վարդապետ։
Черне́ческій ած. սեւագլխի, վարդա-պետի։
Черне́чество գ. չ. վարդապետութիւն, սեւագլուխ լինելը։
Черни́ка գ. է. ղօղնօշ. բ. || մրգենի. բ.։
Черни́ло գ. չ. —ла յգ. մելան, թա-նաք։
Черни́льница, черни́лица գ. է. թա-նաքաման, կաղամար։
Черни́льный ած. թանաքի, մելանի։
Черни́ть, че́рнивать բ. ն. սեւացնել, սեւցնել || կեղտոտել || արատել, ջըն-ջել || զրպարտել, պախարակել։ —ся բ. ա. սեւանալ || զրպարտուել։
Черни́ца գ. է. միանձնուհի։
Черни́чіе գ. չ. ժանտաթզենի, մոլա-թզենի. բ.։
Черни́чка տ. Черни́ка.
Черни́чникъ գ. ա. ղօղնօշաբեր. բ.։
Черни́чный ած. ղօղնօշի։
Черно́ մ. սեւ, սեւաւ։
Чернобoро́дый ած. սեւամօրուս, սեւ մի-րուքով։
Черноброво́й ած. մրայօն, սեւ յօնքերով։
Черно́бу́рый ած. մոյգ, շառատ։
Чернобы́льникъ, —нобы́лъ գ. ա. եղե-ւնին խոտ, գնդածաղիկ, նգածաղիկ. բ.։
Чернова́тый ած. սեւագոյն, թուխ, սե-ւորակ, կիսասեւ, փոքր ինչ սեւ։

Черново́й *ած. սևագիր։*
Черноволо́сный *ած. սևամազ, թխամազ, սև մազերով։*
Черногла́зый *ած. սևաչեայ, թխաչին, սև աչքերով։*
Черноголо́вникъ *գ. ա. վլիմահերձ, քարահերձ. բ.։*
Черноголо́вый *ած. սևագլուխ։*
Черногри́въ *գ. ա. մրտավարդ. բ.։*
Черногри́вый *ած. մրտավարդի։*
Черноёльникъ *գ. ա. վայրի չոճի. բ.։*
Черноже́лчіе *գ. չ. մելամաղձութիւն։*
Черножёлчный *ած. մելամաղձոտ։*
Черноземи́стый *ած. սև հողոտ։*
Чернозёмный *ած. բուսահողով առատ, սև հող ունեցող, արգաւանդ։*
Чернозёмъ *գ. ա. արգաւանդահող, բուսահող, սև հող, բերրի հող։*
Чернозу́бый *ած. սևատամն։*
Черноклёнъ *գ. ա. հացի (ծառ)։*
Чернокни́жецъ *տ.* Чернокни́жникъ.
Чернокни́жіе *գ. չ. դիւթութիւն, կախարդութիւն։*
Чернокни́жникъ *գ. ա.* —ница *գ. ի. դիւթ, կախարդ, մեռելահարցուկ, փալ բացանող։*
Чернокни́жничать *բ. չ. կախարդութիւն անել, դիւթութեամբ պարապել։*
Чернокни́жный *ած. կախարդական։*
Черноко́рень *գ. ա. պորտնուկ, շանալեզու. բ.։*
Черноку́дренникъ *գ. ա. սև մեղրածուծ. բ.։*
Черноле́сье *գ. չ. սև անտառ, խիտ անտառ։*
Чернома́зый *ած. սև երես, թուխերես, արևակէզ։*
Черноо́кій *ած. սևաչեայ, թուխաչին, սև աչքերով։*
Чернорабо́чій *ած. մշակ, հասարակ մշակ։*
Черпори́зецъ *գ. ա. սևազգեստ, կրօնաւոր, աբեղայ։*
Чернори́зица *գ. ի. կոյս, միանձնուհի։*
Чернори́зничество *գ. չ. սևազգեստ լինելը, կրօնաւորութիւն։*
Чернори́зческій *ած. սևազգեստի, կրօնաւորի։*
Чернosли́вный *ած. շլորէ, շլորից շինած || շլորի, սալորի։*
Чернosли́въ *գ. ա. շլոր, սալոր, դամոն, սալորչիր, թամաս || շլորենի, սալորենի, շլորի ծառ։*
Чёрность, —нота́ *գ. ի. սևութիւն։*
Черното́ль *գ. ի. ուռի, ուռենի (ծառ)։*
Черну́ха, —ну́шка *գ. ի. արջնդեղ, սոնիճ. բ.։*
Чёрный *ած. սև, թուխ || աղտոտ, կեղտոտ || դժբաղդ, ապաբաղդ։* —ное де́рево—*հնդկափայտ, եփենոս. բ.։* —ное просо—*ձիակորեկ. բ.։* —ный дроздъ *կեռնեխ, ճարեկ. թ.։* — ко́рень—*գռզի. բ.։*
Чернь *գ. ի. խաժամուժ ամբոխ, խուժան, խառնիճաղանճ || սևութիւն։* — плати́новая—*լուսնոսկու սպունգ։*
Черне́ть *բ. չ.* —ся *բ. ա. սևանալ։*
Черпа́къ *գ. ա. դոյլաւոր թիակ, փոս թիակ (նաւի ջուրը դատարկելու)։*
Черпа́ло *գ. չ. շերեփ, դոյլ։*
Черпа́льный *ած. հանելու, քաշելու (ջրի և այլն)։*
Черпа́льцо *տ.* Черпа́ло.
Че́рпальщикъ *գ. ա. ջուր քաշող, ջուր հանող։*
Че́рпаніе *գ. չ. քաշելը, հանելը (ջուր և այլն)։*
Че́рпанный *ած. հանուած, քաշուած (ջուր և այլն)։*
Че́рпать, —пну́ть *բ. ն. քաշել, հանել (ջուր և այլն)։* —ся *բ. ա. հանուել, քաշուել (ջուր և այլն)։*
Черпу́ха *գ. ի. արջնդեղ, սոնիճ. բ.։*

Чёрствость գ. ի. չորութիւն (հացի)։

Чёрствый, —венькій, —ва́тый ած. չոր, քարթու || չորացած, քարացած։

Черствѣ́ть, за— բ. չ. չորանալ, չորնալ, քարթունալ։

Черта́ գ. ի. գիծ, խազ || սահման || ընթացք, գործ || **—ты лица́**—դէմքի գծագրութիւն, յատկութիւն (բնաւորութիւն)։ **—у́ровня**—կէտ մակհաւասարութեան։

Чертёжная ած. գ. ի. գծագրատուն։

Чертёжникъ գ. ա. գծագիր, գծագրող ստուերագրիչ։

Чертёжный ած. գծագրի, ստուերագրի, ստուերագրութեան։

Чертёжъ գ. ա. ստուերագիր, գծագիր, ձև, ուրուագիծ, պատկեր, նկար։

Чертенёнокъ, —тёнокъ գ. ա. սատանի ձագ, սատանի լակոտ։

Черти́льный ած. գծագրութեան վերաբերեալ։

Черти́ть, че́рчивать բ. ն. գծել, գծագրել, խազել։ **—ся** բ. ա. գծուել, գծագրուել, խազուել։

Черто́вка գ. ի. չար կին։

Черто́вски մ. սատանի պէս, սատանի նման։

Черто́вскій ած. սատանայական, դիւական || դիւակերպ || խիստ դժուար։

Чертовщи́на գ. ի. սատանութիւն, սատանայական գործ։

Чёртовъ ած. սատանի։

Чертогры́зъ գ. ա. քոսաքոյժ. բ.։

Черто́гъ գ. ա. սենեակ, դահլիճ, բնակարան։

Черто́ги գ. ա. յգ. պալատ, արքունիք, ապարանք, հիւրատուն։

Черто́жный ած. պալատի, արքունեաց, ապարանքի։

Черто́къ գ. ա. գիծ։

Чертополо́хъ գ. ա. օքոզ, ուղտափուշ, եկքան, ակքան. բ.։ — **звѣздочный** —փշակոկոռ. բ.։

Чертополо́шный ած. ուղտափուշի, եկքանի։

Чёрточка գ. ի. գծիկ, փոքր գիծ։

Чёртъ, чортъ գ. ա. սատանայ, դև, այս։

Черче́ніе գ. չ. գծելը, գծագրութիւն։

Че́рченный ած. գծուած, գծագրուած, խազուած։

Чеса́лка, —са́лочка գ. ի. սանտերք || || փշեայ սանտր || փուշ. բ.։

Чеса́лочникъ գ. ա. սանդրագործ (քաթանի)։

Чеса́льный ած. սանտրելու, գզելու։

Чеса́льня գ. ա. գզոց, հերհեր, սանտերք։

Чеса́льщикъ գ. ա. սանտրող, գզող։

Чеса́ніе գ. չ. սանտրելը, գզելը։

Чеса́ть, чёсывать, —сну́ть բ. ն. քերել, քորել || սանտրել || գզել։ **—ся** բ. ա. քերուել || քոր գալ || գզուել։

Чёска գ. ի. սանտրելը, գզելը || մազի սանտրուածք։

Чесми́на գ. ի. թեղօշ առապարին, մըշտադալար կաղնի (ծառ)։

Чесноко́вка գ. ի. խստորի գլուխ, գլուխ սխտոր։

Чесноко́вый ած. սխտորէ, սխտորից շինած || սխտորի, խստորի։

Чесно́къ, —ночёкъ գ. ա. սխտոր, խըստոր. բ.։ **—ди́кій**—շան սոխուկ։

Чесночи́нка գ. ի. մեծ խստոր։

Чесно́чница գ. ի. խստորի հաւանք, սխտորի հաւանք։

Чесно́чный ած. խստորի, սխտորի։

Чесо́та գ. ի. մարմաջում, կսկծելը || || թեփուկ, մարմնոյ թեփ։

Чесо́тка գ. ի. քոս, քոր, բոր, սոս, եռքոր, ուրկութիւն։

Чесо́тный, —точный ած. քոսոտ, բորոտ։

Че́ствованіе գ. չ. յարգելը, պատուելը։

Че́ствованный ած. յարգուած, պատուուած։

Чéствовать բ. ն. յարգել, պատուել, տօնել։ —ся բ. ա. յարգուել, պատուուել։

Чести́ть բ. ն. պատուել, յարգել ‖ վատաբանել, չարախօսել։

Чéстно մ. ազնուաբար, ազնիւ կերպով։

Чéстность գ. ի. ազնուութիւն, անբիծ լինելը, ուղղութիւն, շիտակութիւն։

Чéстный ած. ուղիղ, ազնիւ, արդարակ, արդարասէր, արդարամիտ, շիտակ։

Честолю́бецъ գ. ա. փառասէր, պատուասէր (մարդ)։

Честолюби́во մ. փառասիրութեամբ։

Честолюби́вый ած. փառասէր։

Честолю́бица գ. ի. փառասէր կին։

Честолю́біе գ. չ. փառասիրութիւն։

Честь գ. ի. պատիւ, փառք, յարգանք։

Честь, почéсть բ. ն. ընդունել, համարել։

Чета́ գ. ի. զոյգ, զուգակից, լծակից, ամոլք։

Чета́ть բ. ն. հաւասարել, միաւորել։ —ся բ. ա. հաւասարուել ‖ միաւորուել, լծակցել։

Четвергóвый ած. հինգշաբթի օրուայ։

Четвéргъ գ. ա. հինգշաբթի։

Четверéньки գ. ի. յգ. չորս ոտանի։ — ходи́ть — չոչ գնալ։

Четверикóвый ած. չետվերիկի։

Четвери́къ գ. ա. չետվերիկ։

Четвери́ть, раз— բ. ն. չորս կտոր անել, չորեքկնել։

Четвери́цею մ. չորս անգամ աւելի, չորեքկին։

Четвёрка գ. ի. չորսանոց ‖ քառաձի (կառք եւայլն) ‖ փոքրիկ նաւակ։

Чéтверни գ. ի. յգ. քառորեակ, չորս հատ միասին (երեխայ ծնուած)։

Четверни́къ գ. ա. չորս որդոց մէկը զինուոր վերցրած։

Четвернóй ած. չորեքկին։

Четверня́ գ. ի. քառաձի, չորքձիք (կառք եւայլն)։

Чéтверо մ. չորեքեան, չորս հատ։

Четверобра́чіе գ. չ. չորրորդ ամուսնութիւն։

Четвероголóсный ած. քառաձայն, չորս ձայնով։

Четвероева́нгеліе գ. չ. չորս աւետարան։

Четвероконéчный ած. — крестъ — քառաթեւ խաչ։

Четверому́жіе գ. չ. քառորձեայ լինելը (ծաղկի)։

Четверомѣ́стный ած. չորս տեղանի։ —тная карéта — չորս մարդ նստելու կառք։

Четвероно́гій ած. չորքոտանի։ —гое живóтное — չորքոտանի կենդանի։

Четвероруќій ած. քառաթաթ, չորս թաթանի։

Четвероугóльникъ գ. ա. քառանկիւնի։

Четверохóлміе գ. չ. мóзга — քառաբլուր ուղեղի։

Четверóякій ած. չորս տեսակ, չորս կերպ։

Четверóяко մ. չորս տեսակ, չորս կերպ։

Четвертакóвый ած. քառորդ ռուբլու։

Четверта́къ գ. ա. ռուբլու քառորդ, 25 կոպէկ։

Четверта́ть տ. Четвертова́ть.

Четвертачёкъ տ. Четверта́къ.

Четверти́на, —ти́нка գ. ի. քառորդ թերթ։

Четвёртка գ. ի. քառորդ, չորրորդ մաս։

Четвертнóй ած. քառորդի, քառորդ, չարէք, չարէքնոց։

Четвертова́ніе գ. չ. չորս բաժին անելը, չորս մաս անելը։

Четвертова́ть, рас— բ. ն. չորս կտոր անել, ոտքերն ու ձեռքերը կտրել տալ։ —ся բ. ա. չորս կտոր լինել։

Четвертóванный ած. չորս կտոր արած։

Четвертóкъ տ. Четвéргъ.

Четверту́шка տ. Четвёртка.

Четвёртый ած. չորրորդ։

Чéтверть գ. ի. քառորդ։

Четиминéй գ. ա. Յայսմաւուրք, վարք սրբոց (գիրք)։

Чётка գ. ի. զոյգ թիւ, ջուխտ։

Чётки գ. ի. յք. համրիչ, տէրողորմեա, վարդարան, թասպէ։

Чёткій ած. պարզ, որոշ, դիւրընթեռնլի, հեշտ կարդացուող։

Чётко մ. որոշակի, պարզ, մեկին։

Чёткость գ. ի. դիւրընթեռնլի լինելը, պարզ գրուած լինելը։

Чётный ած. զոյգ, ջուխտ, զար։ —ное числó—զոյգ թիւ։

Чёточки տ. Чётки.

Чётъ գ. ա. զոյգ, զար։ Игрáть чётъ и нéчетъ—զար և կոճատ խաղալ, ջուխտ ու կենտ (Փաիրթ) խաղալ։

Четы́ре թ. չորս, քառ։

Четырeбатарéйный ած. չորս մարտկոցաւոր։

Четырегрáнникъ գ. ա. քառերես (երկրաչ. մարմին), եռանկիւն բուրգ։

Четырегрáнный ած. քառերես, քառադէմի։

Четыредеся́тница գ. ի. քառասնօրեայ պաս։

Четы́редесять թ. քառասուն։

Четырежáберный ած. քառախռիկ (ձուկ)։

Четы́режды մ. չորս անգամ, չորիցս։

Четырезýбецъ գ. ա. քառաժանի. ձ.

Четырекры́льникъ գ. ա. կարմիր թութիայ. բ.։

Четыремýжество գ. չ. քառորձեայ լինելը։

Четыремýжный ած. քառորձեայ, քառառէջ։

Четырели́стный ած. քառատերև, չորս տերևանի։

Четыренадеся́тый ած. չորեքտասաներորդ, տասնևչորսերորդ։

Четыренáдесять թ. տասն և չորս։

Четырепáлый ած. քառամատն։

Четы́реста թ. չորս հարիւր։

Четыреугóльникъ գ. ա. քառանկիւն մարմին։

Четыреугóльный ած. քառանկիւն։

Четырёхдневный ած. քառօրեայ, չորս օրուայ։

Чехырёхклáссный ած. չորս դասարանաւոր։

Четырёхлѣтній ած. քառամեայ, չորս տարեկան։

Четырёхмѣсячный ած. քառամսեայ, չորս ամսական։

Четырехóлміе գ. չ. քառաբլուր (ուղեղի)։

Четырёхслóжный ած. քառավանկ։

Четырёхсóтый ած. չորս հարիւրերորդական։

Четырёхсторóнникъ գ. ա. քառակուսի, քառանկիւն (երկր. մրմ.)։

Четырёхсторóній ած. քառակուսի, քառակողմ։

Четырёхчлéнный ած. քառանդամ։

Четы́рнадцатый ած. տասն և չորսերորդ, չորեքտասաներորդ։

Четы́рнадцать թ. տասն և չորս, չորեքտասան։

Четья́-минéя գ. ի. Յայսմաւուրք, վարք սրբոց (գիրք)։

Чехардá տ. Чихардá.

Чехóлъ գ. ա. ծածկոց, պատեան։ — на повóзкѣ—վաշ։

Чехóльный ած. ծածկոցի, պատեանի։

Чечеви́ца գ. ի. ոսպ. բ. ‖ ոսպնաձև ոսկրիկ (ականջի)։

Чечевицеобрáзный ած. ոսպնաձև, ոսպանման։

Чечеви́чка տ. Чечеви́ца.

Чечеви́чный ած. ոսպի —ная кость —ոսպնաձև ոսկրիկ (ականջի)։

Чечéненье գ. չ. պչրանք, նազ, քընքշանք։

Чече́ниться բ. ա. պչրուել, նազուտուզ անել։
Че́чень գ. ա. վառ (ձկնորսների)։
Чечо́ня գ. ի. պճնասէր կին, նազանի։
Чечётка գ. ի. էգ կտտուաքաղ. թ.։
Че́четъ գ. ա. արու կտտուաքաղ. թ.։
Чечибо́ръ տ. Цѣлибу́ха.
Чечи́на տ. Почечу́йникъ.
Чешуекры́лый ած. պատենաթև —ры́лыя насѣко́мыя—պատենաթև միջատներ։
Чешуеобра́зный ած. թեփաձև, թեփանման։
Чешу́йка, чешу́ечка գ. ի. թեփուկ, թեփ (ձկի) || թեփաձև թիթեղ։
Чешу́йный ած. թեփուկի, թեփի։
Чешу́истый ած. թեփոտ, բազմաթեփ։
Чешу́йчатый ած. թեփաւոր, թեփ ունեցող։
Чешуя́, —шу́йка գ. ի. թեփուկ, թեփ։
Чеще́ніе գ. չ. յարգելը, պատուելը։
Чи́бисъ գ. ա. եղջերիկ, վայրի սիրամարգ, ախպտիգոկ. թ.։
Чи́виться բ. ա. տատասաձեռն լինել։
Чи́во, чи́вость, чи́вый տ. Ще́дро, ще́дрость, ще́дрый.
Чиги́рь գ. ա. սրսկիչ, ջրող (գործիք)։
Чижёвникъ տ. Раки́тникъ.
Чи́жиковый ած. դեղին սարեակի։
Чи́жикъ, чи́жичекъ գ. ա. դեղին սարեակ։
Чижо́вка գ. ի. էգ սարեակ։
Чижо́вый ած. դեղին սարեակի։
Чижъ գ. ա. դեղին սարեակ. թ.։
Чи́канье գ. չ. ճռուողելը, ճռուողիւն։
Чи́кать, чи́кнуть բ. չ. ճռուողել։
Чикчи́ры գ. ի. յգ. զտտափոկ, անդրավարտիկ (հուսարների)։
Чилибу́ха գ. ի. կոճապղակ, ործացուցիչ ընկոյզ։
Чили́канье գ. չ. ճռուողելը։
Чили́кать, чили́кнуть բ. չ. ճռուողել։
Чили́мъ գ. ա. ջրային շագանակ. բ.։
Чи́на գ. ի. ոլոռն. բ.։
Чина́ровый ած. սօսի, սօսեաց։
Чина́ръ գ. ա. սօս, սօսի (ծառ)։
Чине́ніе գ. չ. կարկատելը, գործելը, անելը || գրիչ կտրելը։
Чинённый, чи́неный ած. լարուած, շինուած || կարկատուած։
Чини́ть, —нивать, у— բ. ն. գործել, անել, կարկատել || գրիչ կտրել։
Чи́нка տ. Чине́ніе.
Чи́нно մ. կարգով, պատշաճաւոր կերպով։
Чи́нность գ. ի. պատշաճաւորութիւն, կարգով լինելը։
Чи́нный ած. պատշաճաւոր, բարեպատշաճ, կարգով։
Чино́вникъ գ. ա. աստիճանաւոր, պաշտօնեայ։
Чиновни́къ գ. ա. պատարագամատոյց գիրք եպիսկոպոսի, ծիսարան։
Чино́вница գ. ի. աստիճանաւորի կին։
Чино́вничій ած. աստիճանաւորի։
Чино́вный ած. աստիճանի։
Чино́къ տ. Чинъ.
Чинонача́лie գ. չ. ներքնակարգութիւն, դասակարգութիւն իշխանութեանց։
Чинонача́льникъ գ. ա. իշխանապետ։
Чиноположе́ніе գ. չ. կանոնադրութիւն, Մաշտոց, ծիսարան։
Чинопочита́ніе գ. չ. յարգութիւն աստիճանակարգի || արարողութիւն (եկեղ.)։
Чинопроизво́дство գ. չ. աստիճանի բարձրացնելը։
Чинчи́лья տ. Шинши́лла.
Чинъ գ. ա. աստիճան, կարգ, դաս || || կարգադրութիւն, կոչում, արարողութիւն։
Чи́рей գ. ա. պալար, խոց, վէրք, կեղ։
Чирёнокъ գ. ա. փոքր մրտիմն. թ.։
Чири́канье գ. ա. ճռուողիւն։
Чи́ркать, —рли́кать բ. չ. ճռուողել։
Чиро́къ գ. ա. մրտիմն. թ. || պուլիկ,

կախկառականատ, ջալուրիկ, չիկկաչոնի, տաշխալա (ժամկ. խաղ)։
Чи́рышекъ տ. Чи́рей.
Чирьева́тый ած. պալարածածկ, վէրաւոր, եարոտ։
Числе́ніе գ. չ. հաշուելը։
Чи́сленность գ. ի. թիւ, համար։
Чи́сленный, —чи́сленый ած. թուած, հաշուած։
Числи́тель գ. ա. համարիչ կոտորակի (թիւ)։
Числи́тельный ած. թուական։ —ное и́мя—թուական անուն (քեր.)։
Чи́слить բ. ն. հաշուել, թուել, համարել։ —ся բ. ա. թուուել, համարուել, հաշուել։
Число́ գ. չ. թիւ, համար ‖ թուական։ — за́днее—կանխաթուութիւն։ — именова́нное—անուանական թիւ։ — просто́е—պարզ թիւ։ — отвлече́нное—վերացական թիւ։ — сло́жное—բարդ թիւ։
Числосло́віе գ. չ. թուաբանութիւն։
Числосло́вный ած. թուաբանական։
Числосло́въ գ. ա. թուաբան։
Чистага́нъ գ. ա. առձեռն դրամ, նաղդ։ Вы́платить чистага́номъ—նաղդ փողով վճարել։
Чи́стенькій ած. բաւականին մաքուր, խստակ։
Чисте́нько տ. Чи́сто.
Чистёхонекъ ած. խիստ մաքուր, շատ մաքուր, շատ խստակ։
Чистёхонько մ. խիստ մաքուր։
Чисте́цъ գ. ա. մոշայ. բ.։
Чисти́лка (у сохи́) գ. ի. ծանակ (արօր մաքրելու ձող)։
Чисти́лище գ. չ. քաւարան։
Чисти́лищный ած. քաւարանի։
Чисти́льщикъ, —щица գ. մաքրող, սրբող։
Чисти́тельный ած. մաքրողական, մաքրիչ, լուծողական (դեղ)։
Чи́стить, чи́щивать բ. ն. մաքրել, սրբել, խստակել, աւելել, ջնջել։
Чи́стка գ. ի. մաքրելը, զտելը, խստակելը, սրբելը։
Чи́сто մ. մաքուր կերպով, խստակ։
Чистокро́вный ած. մաքուր արիւն, անխառն։
Чистописа́ніе գ. չ. գեղագրութիւն, վայելչագրութիւն։
Чистопи́сецъ գ. ա. գեղեցկագիր, գեղագիր (մարդ)։
Чистопло́тка գ. ի. մաքրասէր, խստակութիւն սիրող (կնամարդ)։
Чистопло́тно մ. մաքուր կերպով, մաքրութեամբ։
Чистопло́тность գ. ի. մաքրասիրութիւն, մաքրութիւն։
Чистопло́тный ած. մաքրասէր, մաքուր։
Чистопло́тъ գ. ա. մաքրասէր (մարդ)։
Чистопо́лье գ. չ. մաքուր դաշտ, ծառազուրկ դաշտ։
Чистосерде́чіе գ. չ. անկեղծութիւն, պարզամտութիւն։
Чистосерде́чно մ. անկեղծաբար, պարզաբար։
Чистосерде́чный ած. անկեղծ, պարզամիտ, միամիտ, անխարդախ։
Чистота́ գ. ի. մաքրութիւն, յստակութիւն, խստակութիւն, անխառնութիւն ‖ անմեղութիւն, անարատութիւն ‖ անբծութիւն ‖ պարզութիւն (ձայնի)։
Чистотѣ́лъ գ. ա. հողմախայտ մեծ. բ.։
Чистоу́стъ գ. ա. ոսկեպատար ձարխոտ. բ.։
Чи́стый ած. մաքուր, յստակ, խստակ, պարզ, վճիտ, ականակիտ, մաքրափայլ, մաքրափայծառ, զուտ, անխառն, անխառնակ ‖ անմեղ, անարատ, սուրբ, անկեղծ, ճշմարիտ, յայտնի, երեւացի ‖ ‖ կանխիկ, նաղդ։
Чистя́къ, —тя́нка գ. սպիտակ երես,

ավխտակամութ երես || հողմավարյա վարքի. բ.:
Чита́льня գ. ի. ընթերցարան:
Чита́льщикъ գ. ա. սաղմոս ասող (մե-ռելի վրայ):
Чита́ніе գ. չ. կարդալը, ընթերցանու-թիւն:
Чи́танный ած. կարդացուած, կարդա-ցած:
Чита́тель, —льница գ. ընթերցող, կարդացող:
Чита́ть, чи́тывать բ. ն. կարդալ, ըն-թեռնուլ:
Чиха́ніе, чиха́нье գ. չ. փռշտալը, փը-ռըշտոց, փռնչիւն, հռնչիւն, հռնչում:
Чиха́тельный ած. փռշտացնող:
Чиха́ть, чихну́ть բ. չ. փռշտալ, փը-ռնչել, հռնչել:
Чихи́рникъ գ. ա. հարբեցող, հարբող մարդ:
Чихи́рничать բ. չ. հարբել:
Чихи́рь գ. ա. մաճառ, շիրա, նոր գինի:
Чихну́ть տ. Чиха́ть.
Чихо́та գ. ի. փռշտալը:
Чихо́тка գ. ի. վրացի կոճ. բ.:
Чихъ գ. ա. փռխշա, փռշտոց:
Чичеро́не գ. ուղեցոյց (Իտալիայում):
Чи́ще մ. աւելի մաքուր, մաքրագոյն:
Чи́щеніе գ. չ. մաքրելը, խատակելը, զը-տելը:
Чи́щивать տ. Чи́стить.
Чкать, чкнуть բ. ն. խփել, զխկցնել: —ся բ. ա. զխկցուել, միմեանց խփել:
Членовреди́тель գ. ա. անդամ վնասող մարդ (զինուորագրութիւնից խոյս տա-լու համար):
Членовреди́тельство, —вреждéніе գ. չ. մարմինը վնասելը:
Члéнскій ած. անդամակցական (որևէ ընկերութեան): — взносъ—անդա-մակցական վճար:
Членъ գ. ա. անդամ || մասն, յօդուած || յօդ: — акадéміи нау́къ—կաճա-ռորդ: — клу́ба—երաստակից, ան-դամ ժողովարանի: — предъиду́щій նախորդ անդամ (մզ.) — послѣ́ду-ющій—յետնորդ անդամ (մզ.):
Чмо́канье գ. չ. պաչպչելը, չպչպացնելը:
Чмо́кать, —кнуть բ. ն. պաչպչել (բարձ-րաձայն): —ся բ. ա. պաչպչուել (բարձ-րաձայն):
Чо́ботъ տ. Чёботъ.
Чобръ տ. Чабёръ.
Чо́канье գ. չ. բաժակները միմեանց զխկցնելը:
Чо́кать, чо́кнуть բ. չ. բաժակներ մի-մեանց զխկցնել: —ся բ. ա. բաժակ-ներ իրար զխկցնել (խմելուց յառաջ):
Чокъ տ. Чо́канье.
Чо́лка տ. Хо́лка.
Чолнъ տ. Чёлнъ.
Чо́мга գ. ի. կլաւի, սուզակ. թ.:
Чо́порно մ. ամբարտաւանութեամբ:
Чо́порность գ. ի. ամբարտաւանութիւն, խոժոռութիւն:
Чо́порный ած. ամբարտաւան:
Чортъ տ. Чёртъ.
Чо́тки տ. Чётки.
Чрева́стый ած. մեծափոր, հաստափոր:
Чрева́тая ած. ի. յղի, ուռած փորով:
Чрева́тость գ. ի. յղի լինելը:
Чрева́тый ած. յղի, ծանրած, փորով:
Чрева́тѣть о— բ. չ. յղանալ:
Чре́вный ած. որովայնի, փորի:
Чре́во գ. չ. որովայն, փոր:
Чревобѣ́сіе գ. չ. շատակերութիւն:
Чревовѣща́ніе գ. չ. որովայնախօսութիւն:
Чревовѣща́тель գ. ա. որովայնախօս (մարդ):
Чревоуго́діе գ. չ. որովայնասիրութիւն:
Чревоуго́дникъ, —ница գ. որովայնա-պաշտ (մարդ):
Чреда́, —реди́ть տ. Череда́ и Чере-ди́ть.

*

Чрезвыча́йно մ. չափազանց, անչափ, արտաքոյ կարգի, կարի, յոյժ:

Чрезвыча́йность գ. ի. արտաքոյ կարգի լինելը, չափազանցութիւն։

Чрезвыча́йный ած. արտաքոյ կարգի, անսովոր, չափազանց:

Чрезмѣ́рно մ. չափազանց, անչափ։

Чрезмѣ́рность գ. ի. չափազանցութիւն։

Чрезмѣ́рный ած. չափազանց, աւելապանց, անչափ, ծայրայեղ:

Чрезполо́сный տ. Черезполо́сный.

Чрезсѣде́льникъ տ. Черезсѣде́льникъ.

Чрезчу́ръ տ. Черезчу́ръ.

Чрезъ տ. Че́резъ.

Чрезъесте́ственный ած. արտասովոր, ՚ի վեր քան զբնութիւն:

Чрепоко́жный տ. Черепоко́жный.

Чре́сла գ. չ. յգ. մէջք:

Чре́сленикъ գ. ա. քամար, կամար, գօտիկ:

Чре́сленый ած. մէջքի, միջայ:

Чте́ніе գ. չ. ընթերցանութիւն, ընթերցուած, կարդալը։

Чтецъ գ. ա. ընթերցող, կարդացող || դպիր, սաղմոսաց։

Чти́мый ած. պատուած, յարգուած, մեծարուած:

Чти́тель, —льница գ. պաշտող, երկրպագու, պատուող, յարգող։

Чтить բ. ն. պատուել, յարգել, մեծարել || պաշտել, երկրպագանել: —ся բ. ա. պատուուիլ, յարգուիլ, մեծարուիլ։

Что դ. ինչ, ինչ || որ, թէ || որքան || որպէս:

Чу ձյն. լո՛ւր, լսեցէ՛ք:

Чуба́рый ած. խայտախալի, վազերագոյն, պուտ-պուտ, պիսակաւոր (ձի):

Чубу́къ գ. ա. ծխաքարշ, ծխափող, ծխամորճ || չուբուղ, չըբուղ։

Чубура́хнуться բ. ա. վայր ընկնել, գլխկալ, գլմփալ:

Чубура́хтаться բ. ա. լողալ, ծփել (ջրի մէջ), շաղփաղանիչ լինել:

Чубучёкъ տ. Чубу́къ.

Чубу́чный ած. ծխաքարշի:

Чубу́шникъ գ. ա. եղերանի, եասամանի փայտ: — души́стый — եղերանի Սպանիայի։

Чу́вственно մ. զգալի կերպով, զգայարանքով:

Чу́вственность գ. ի. զգայնութիւն || հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն։

Чу́вственный ած. զգայուն, զգայական, զգայարանական || հեշտական, մարմնական, հեշտասէր, ցանկասէր։

Чувстви́лище գ. չ. զգայնոց (ուղեղի մաս):

Чувстви́тельно մ. զգալի կերպով || ՚ի խոր սրտէ, մեծապէս:

Чувстви́тельность գ. ի. զգայնութիւն, դիւրազգացութիւն, զգածելութիւն || գութ, խանդաղատութիւն։

Чувстви́тельный ած. զգայուն, դիւրազգած, դորովալից, խանդաղատ || զգալի, թուելի, վշտալի || մեծ, երևելի։

Чу́вствіе տ. Чу́вство.

Чу́вство գ. չ. զգայարանք, զգացողութիւն, զգայութիւն, զգացմունք:

Чу́вствованіе գ. չ. զգալը, զգացում, իմանալը:

Чу́вствованный ած. զգացուած։

Чу́вствовать բ. ն. զգալ, իմանալ:

Чугу́никъ, чугу́нникъ գ. ա. կաթսայ, սան։

Чугу́нка գ. ի. երկաթուղի։

Чугу́нный ած. չուգունէ, չուգունից շինած, թափծու երկաթից շինած || չուգունի:

Чугуно́къ տ. Чугу́никъ.

Чугуно́литейщикъ գ. ա. չուգունից իրեր ձուլող։

Чугуноплави́льный ած. չուգուն հալելու, չուգուն շինելու։

Чугу́нъ գ. ա. ձուլածոյ, չուգուն, թափածու երկաթ։

Чуда́къ գ. ա. այլանդակ մարդ, արտասովոր մարդ, յիմար։

Чуда́чный, —чливый ած. արտասովոր, այլանդակ։

Чуде́сить բ. չ. արտասովոր կերպով վարուել, յիմարութիւններ անել։

Чуде́сникъ տ. Чуда́къ и Прока́зникъ.

Чуде́сничать տ. Чуде́сить.

Чуде́сно մ. հրաշարար, սքանչելի, հրաշալի, զարմանալի կերպով։

Чуде́сность գ. ի. սքանչելիութիւն, հրաշալի կամ զարմանալի լինելը։

Чуде́сный ած. սքանչելի, հրաշալի, օրհնալի, զարմանալի, բազմահրաշ, հիասքանչ, մեծասքանչ, երկնային։

Чуди́ть տ. Чуде́сить.

Чуди́ться գ. ա. զարմանալ || երևել, կարծուել, թուալ։

Чу́дище տ. Чудо́вище.

Чу́дно մ. հրաշարար, հիանալի, զարմանալի || օտարոտի կերպով, արտասովոր կերպով։

Чу́дный ած. զարմանալի, հիանալի, հիասքանչ, հրաշալի, հրաշակերտ, սխրալի, սքանչելի, յաւէտահրաշ, գեղանուրբ || օտարոտի, արտասովոր, նորանշան։

Чу́до գ. չ. հրաշք, հրաշագործութիւն։ — деса́—հրաշալիք։

Чудо́вище գ. չ. հրէշ, ճիւաղ։

Чудо́вищность գ. ի. այլանդակութիւն, ճիւաղութիւն, անհեթեթութիւն։

Чудо́вищный ած. այլանդակ, հրէշաւոր, հրէշատեսիլ, անհեթեթ։

Чудо́вный տ. Чу́дный.

Чудодѣ́й տ. Чуда́къ.

Чудодѣ́йственный ած. հրաշալի, սքանչելի, զարմանալի։

Чудодѣ́йствіе գ. չ. հրաշագործութիւն։

Чудодѣ́йствовать բ. չ. հրաշագործութիւն անել, հրաշք գործել։

Чудодѣ́латель, чудодѣ́тель գ. ա. հրաշագործ, սքանչելագործ։

Чудодѣ́яніе, —дотворе́ніе գ. չ. հրաշագործութիւն, սքանչելագործութիւն, նշանագործութիւն։

Чудотво́рецъ գ. ա. հրաշագործ, սքանչելագործ։

Чудотвори́ть բ. չ. հրաշագործել, հրաշագործութիւն անել։

Чудотво́рный ած. հրաշագործ, սքանչելագործ։

Чудоцвѣ́тъ գ. ա. կեղադուարճ, ցայգածաղիկ, գիշերական յասմիկ, յագափ. բ.։

Чужа́къ գ. ա. ժ. օտարական։

Чужби́на, —нка գ. ի. օտարի սեփականութիւն || օտար երկիր։

Чужда́ться բ. ա. խորշել, օտարանալ, հեռանալ։

Чу́ждый ած. օտար || անհաղորդ, հեռու եղող։

Чужезе́мецъ գ. ա. օտարերկրացի, օտարական, օտարաշխարհիկ, նժդեհ։

Чужезе́мка գ. ի. օտարուհի։

Чужезе́мный ած. օտարերկրեայ, օտարաշխարհիկ։

Чужеплеме́нникъ, —ме́нный տ. Иноплеме́нникъ, —ме́нный.

Чужестра́нецъ, —ра́нка, —ра́нный տ. Иностра́нецъ, —нка, —ра́нный.

Чужея́дный ած. սուտակերապաս։ —ное растеніе—սուտակերապաս բոյս։

Чужея́дъ գ. ա. սուտակերապաս (մարդ)։

Чужо́й ած. օտար || օտարի, ուրիշի || || օտար մարդ։

Чу́йка գ. ի. կիսամուշտակ։

Чула́нный ած. պահարանի, նկուղի։

Чула́нъ, —нчикъ, —нецъ գ. ա. պահարան, նկուղ || թագստոց։

Чуло́къ, —ло́чекъ գ. ա. գուլպայ, երկայնաձիգ գուլպայ, սանեպան։
Чуло́чникъ, —ница գ. գուլպայ գործող։
Чуло́чный ած. գուլպի, գուլպայի։
Чулчи́ще գ. ա. ահագին գուլպայ։
Чума́ գ. է. ժանտախտ, չումա։
Чума́зка գ. է. աղտեղի, մուռտառ (ժող.)։
Чума́зый ած. կեղտոտ, աղտոտ, մուռտառ։
Чума́къ գ. ա. սայլապան || պանդոկի ծառայ։
Чуми́ть, за— բ. ն. ժանտախտ տարածել։
Чуми́чка գ. է. շերեփ || աղտոտ մարդ։
Чуми́чъ գ. ա. կեղտոտ (մարդ)։
Чу́мный ած. ժանտախտի վերաբերեալ || ժանտախտի։
Чупру́нъ, чупъ գ. ա. ցցանք, տրցակ, փունջ, քանքուլ։
Чура́ գ. է. խիճ, մանրախիճ աւազ։
Чурба́нъ, —нчикъ, —ба́шекъ գ. ա. կոճղ || գէր, դանդաղ, անձոռնի (մարդ)։
Чури́лко, —ри́чка գ. այծաղեաց, այծակիթ, հովիւ. թ.։
Чу́рка, —рочка գ. է. կոճղիկ, փոքր կոճղ || պուլիկ, կախկախակ, ջալուբիր, տուշփայտ (մանկ. խաղ.)։
Чу́ткій ած. նուրբ զգայարանքի տէր, նրբազգած։
Чу́тко մ. ուշադրութեամբ, արթնութեամբ։
Чу́ткость գ. է. զգայարանաց նրբութիւն։
Чуть, чуть-чуть մ. հազիւ, հազիւ-հազ։
Чутьё գ. չ. զգացողութիւն || հոտառութիւն։
Чуха́ գ. է. կապայ, չուխա (զգեստ)։
Чуха́ գ. է. անպատեհութիւն, անհամութիւն, անմտութիւն։
Чу́хать բ. ն. նախազգալ, գուշակել || հոտոտել, զգալ։
Чу́чело, —лко նուաստ. գ. չ. խրտուիլակ, խրտուիլ հաւհալած, փոստ, փոստիկոն։
Чуче́льникъ գ. ա. խրտուիլագործ, խրտուիլակ շինող։
Чу́чельный ած. խրտուիլակի։
Чу́шка գ. է. խոճկոր, խոզի ձագ || արճիճէ սալմոն || հրացանակալ, զուպուրա։
Чушь գ. է. անպատեհութիւն, անմտութիւն, անհամութիւն։
Чу́яніе գ. չ. նախազգայութիւն։
Чу́ять, по— բ. ն. նախազգալ, գուշակել։
Чха́ніе, чхать, чхнуть տ. Чиха́ніе, чиха́ть, чихну́ть.

Ш.

Шаба́шить, ошаба́шить բ. չ. աշխատանքից դադարել, հանգստանալ։
Шаба́шка գ. է. ռ. հանգիստ, հանգստեան օր, պարապ։
Шаба́шный ած. հանգստեան || շաբաթօրեայ։
Шаба́шъ գ. ա. դադարում, հանգիստ (աշխատութիւնից) || հանգստեան ժամանակ || շաբաթ։
Шаба́шъ մ. բաւական է, բաւ է, վերջացաւ։
Шаби́на գ. է. լեռնալանջ, մշտալանջ։
Шабло́нъ գ. ա. ձեւ, կաղապար || փայտէ կամար || գնդաչափ || ներքին տրամաչափ (հրացանի եւյլն)։
Ша́вель գ. է. ռ. ոչնչութիւն || անպի-

տանութիւն։
Ша́вка գ. ի. կարճամազ շնիկ, ղաղար։
Ша́вкать բ. չ. մռմռալ ‖ փսփսալ։
Ша́вочка տ. Ша́вка.
Шага́ла, шага́ло գ. չ. մեծ-մեծ քայլ անող։
Шага́ніе գ. չ. քայլելը ‖ քայլուածք, շէք։
Шага́ть, шагну́ть բ. չ. քայլել, քայլել, քայլափոխել։
Шаги́стый ած. մեծաքայլ, մեծ-մեծ քայլեր անող։
Шагну́ть տ. Шага́ть.
Ша́гомъ մ. քայլերով։
Шагри́новый ած. գլխացաւի ‖ սաղրու։
Шагри́нъ գ. ա. գլխացաւ ‖ սաղրի։
Шагъ գ. ա. քայլ, քայլափոխ, քայլուածք, շէք։
Ша́дрикъ գ. ա. մնացորդ մոխրաջրի, մոխիր։
Ша́ечка տ. Ша́йка.
Шажёкъ գ. ա. փոքր քայլ։
Ша́йка գ. ի. աւազակախումբ ‖ փայտեայ ջրաման։
Шайта́нъ գ. ա. սատանայ։
Кака́лъ

Шала́ва գ. չ. յիմարագլուխ, յիմար։
Шалапа́й գ. ա. ի. յիմար, անպիտան, ապուշ։
Шала́шикъ տ. Шала́шъ.
Шала́шный ած. խրճիթի, հիւղի, տնակի։
Шала́шъ գ. ա. խրճիթ, հիւղ, տնակ։
Шалбе́ренье գ. չ. անգործութիւն, ծուլութիւն, դատարկապորտութիւն ‖ բարբաջանք։
Шалбе́рить բ. չ. ծուլութիւն անել, անգործ շրջել ‖ բարբաջել։
Шалбе́рничанье տ. Шалбе́ренье.
Шалбе́рничать տ. Шалбе́рить.
Шалбе́ръ գ. ա. անգործ, ծոյլ, դատարկապորտ (մարդ)։
Ша́левый ած. շալի, շալեղէն։
Шале́ գ. զուիցերական տնակ ‖ փոքրիկ ամարանոց։
Шале́ніе գ. չ. չարութիւն անելը, ստահակութիւն անելը։
Шали́ть բ. չ. չարութիւն անել, ստահակութիւն անել, անհանգիստ մնալ։
Шалли́вость գ. ի. չարութիւն, չարութիւն սիրելը, անհանգիստ բնաւորութիւն։
Шалли́вый ած. անհանգիստ, չար։
Шалне́рный ած. ծղխնիքի, ծղխնիքով։
Шалне́ръ գ. ա. ծղխնիք, ծունկ։
Шаловли́вость, —вый տ. Шалли́вость, —вый.
Шаловство́ տ. Ша́лость.
Шалопа́й, —лопу́тъ տ. Шалапа́й.
Ша́лость գ. ի. ստահակութիւն, չարութիւն, խեռութիւն, խելառութիւն, անվայելուչ վարմունք։
Шалуни́шко տ. Шалу́нъ.
Шалу́нъ, —нья գ. չարաճճի, չար, ըստահակ, ստամբակ, խեռ, խենթուխելառ։
Шалфе́й գ. ա. եղեսպակ, քարայունծ, կենեղուս. բ.։
Шалфе́йный ած. եղեսպակից շինած ‖ ‖ եղեսպակի։
Шаль գ. ի. գժութիւն, չարութիւն ‖ ‖ շալ։
Ша́льба տ. Шале́ніе.
Шально́й ած. յիմար, անմիտ, ստահակ, գիժ, խելառ ‖ կատաղած (շուն)։
Шалѣ́ть, о— բ. չ. անմտանալ, յիմարանալ, անզգամանալ։
Шама́нить բ. չ. կախարդութիւն անել, քաստիկ ընկնել (փրփրել եւայլն)։
Шама́нка գ. ի. կախարդ, վհուկ (կին) (Սիբիրիայում)։
Шама́нство գ. չ. կախարդութիւն, վհուկութիւն, ջատութիւն (Սիբիրիայում)։
Шама́нъ գ. ա. կախարդ, վհուկ, ջատու, քաստիկ ընկնող (Սիբիրիայում)։

Шама́я գ. ի. արքայաձուկն, շամայի. ձ.։

Шампа́нское ած. вино́—շամպանեան գինի։

Шамбръ-гарни́ գ. վարձու կահաւորած սենեակ։

Ша́мкать բ. չ. ոտնաքարշ գնալ։

Шампиньо́нъ գ. ա. սունկ. բ.։

Шамши́товый ած. տօսախից շինած, շիմշիրի։

Шамши́тъ գ. ա. տօսախ, տուսախ, շիմշիր. ծ.։

Ша́мшить բ. չ. վատ արտասանել || || սխալ բանել (ժամացոյց)։

Шанда́лъ գ. ա. աշտանակ, շամադան։

Шанда́льный ած. աշտանակի, շամադանի, շամդանի։

Ша́ндра գ. ի. սրոտ, սրոտի. բ.։

Ша́нецъ գ. ա. պատնէշ, հողաբլուր, փոս։

Шансоне́тка գ. ի. երգակ, երգեցիկ։

Ша́нкръ գ. ա. չարակեղ, կեղ աֆրոդիտեան, կեղցաւ։

Шансъ գ. ա. յոյս, հաւանականութիւն, հնարաւորութիւն || բաղդ, բաղդաւորութիւն։

Шанта́жъ գ. ա. դրամ կորզելը (մէկից սպառնալով նրա գաղտնիքը դուրս հանել կամ անունը արատել)։

Шанцево́й ած. պատնէշի, հողաբլուրի, փոսի։

Шанцеко́пъ գ. ա. փոս փորող, պատնէշ շինող, հողաբլուրներ շինող (զինուոր)։

Шанцова́ть բ. չ. ամրացնել պատնէշներով։ —ся բ. ա. հողէ պատնէշներով ամրացուել։

Ша́пка, ша́почка գ. ի. գլխարկ, գտակ։ — мохна́тая—մորթախոյր, մորթէ գդակ։

Ша́пки գ. ի. յգ. ձագախոտ, շահոդրամ, մեխակ, զարանֆիլ. բ.։

Ша́почка գ. ի. փոքրիկ գլխարկ։

Ша́почникъ գ. ա. գտակ կարող, փափախ կարող, ձօն։

Ша́почный ած. գտակի, գլխարկի։

Шапша́ գ. ի. ցորենի թեփ։

Шараба́нъ գ. ա. թաթռակ, թեթև կառք, շարաբան (երկանիւ, երբեմն քառանիւ)։

Шарава́рный ած. անդրավարտիքի, վարտիքի, շալվարի։

Шарава́ры գ. ի. յգ. անդրավարտիք, վարտիք, շալվար։

Шара́да գ. ի. բառեղծուած, բառախաղ, հանելուկ, շարք վանկերի, շարք բառերի, առեղծուած տառերի (որոնցից բառեր պէտք է կազմուելին)։

Шара́хнуть բ. ն. չխկացնել, դրխկացնել (գետնին ևայլն)։

Шара́хнуться բ. ա. ուժով յարձակուել || || ընկնել, գխկալ, դրխկալ || ընդդիմանալ։

Ша́реніе գ. չ. խառնելով որոնելը, խառնխտելը, մաղմղելը։

Ша́рикъ գ. ա. գնդակ, գնդիկ։ — кровяно́й—արեան գնդիկ։

Ша́рить բ. չ. խառնելով որոնել։

Шари́ще գ. չ. մեծ գունդ։

Ша́рканье գ. չ. դղրդացնելը, չխչխկացնելը։

Ша́ркать, —кнуть բ. չ. շխշխկացնել, դղրդացնել, աղմուկ հանել, չխչխկացնել։

Шаркотня́ գ. ի. դղրդոց, աղմուկ, շըխշխկոց, չխչխկոց։

Шарлата́низмъ գ. ա. խաբեբայութիւն, շառլատանութիւն։

Шарлата́нить բ. չ. խաբեբայութիւն անել։

Шарлата́нскій ած. խաբեբայական։

Шарлата́нство գ. չ. խաբեբայութիւն || || իմաստակութիւն, շաղակրատութիւն։

Шарлата́нъ գ. ա. խաբեբայ || իմաստակ, զրախօս, շաղակրատ։

Шарла́ховый ած. ծիրանեգոյն։

Шарлáхъ գ. ա. ծիրանի (գոյն)։

Шарлóтъ գ. ա. սոխուկ. բ. || շառլոտ (խորտիկ)։

Шармáнка գ. ի. փոքր երգեհոն, շարմանկա։

Шармáнщикъ գ. ա. երգեհոն ածող, շարմանկա ածող։

Шарниръ, —ньеръ գ. ա. ծղխնի։

Шаровáры տ. Шаравáры.

Шаровúдно մ. գնտաձև։

Шаровúдность գ. ի. գնտաձևութիւն։

Шаровúдный ած. գնտաձև։

Шаровúдъ, —рóвка գ. գնտածաղիկ, կատուն, թօպուպ. բ.։

Шаролýковка գ. ի. կոճղէզ. բ.։

Шаромы́жникъ տ. Шеромы́га.

Шаромы́жничать տ. Шеромы́жничать.

Шарообрáзно, —ность, —ный տ. Шаровúдно, —ность, —ный.

Шаросы́тъ գ. ա. եղէգնիկ. բ.։

Шáрфовый, —фный ած. վզպատի, շարֆի || կամարի, քամարի։

Шарфъ գ. ա. վզնոց, վզպատ, շարֆ || || կամար, քամար։

Шаръ գ. ա. գունտ, գնտակ։ — земнóй—երկրագունդ։

Шáстаніе գ. չ. գնալ-գալը, դէսուդէն ընկնելը, քարշ գալը, դատարկ շրջելը։

Шáстать բ. չ. գնալ-գալ, դէսուդէն ընկնել, քարշ գալ, դատարկ շրջել || || խարխափել, մաքել։

Шасть մ. յանկարծակի, փութանակի։

Шатáніе գ. չ. շարժելը, ցնցելը, խախտելը, ճլխկացնելը։

Шатáть, —тнýть բ. ն. շարժեցնել, սասանել, ցնցել, խախտել։ —ся բ. ա. ժաժալ, ժաժ գալ, գեղւել, ճլըլկալ։

Шатáющійся ած. գողգոջուն || գէշեբայած, դատարկաշրջիկ։

Шатёрникъ գ. ա. վրանաշէն, վրան կարող, չատրի կարող։

Шатёрничій ած. վրան կարողի։

Шатёрный ած. վրանի, չատրի։

Шатёръ գ. ա. վրան, կոն, չատր || ուռկան (ձկներ որսալու) | ծածկոց, կամար վառարանի վրայ || պահարան կշռաքարերի։

Шáткій ած. շարժուն, խախուտ, անկայուն, խարխուլ || անհաստատ, փոփոխական։

Шáтко մ. շարժական, խախուտ կերպով։

Шáткость գ. ի. շարժականութիւն, անկայուն լինելը, խախուտ լինելը, անհաստատութիւն։

Шатнýть տ. Шатáть.

Шатрóвый տ. Шатёрный,

Шатýнъ գ. ա. դատարկաշրջիկ, անգործ, անպիտան || շարժաքուն (մեքենաների)։

Шатýнья գ. ի. փախստական || ըկտի (կին)։

Шáура գ. ի. շահի, հինգ կոպէկ։

Шáферный ած. խաչեղբօր, խաչեղբայրի։

Шáферъ գ. ա. խաչեղբայր, փեսաւէր։

Шафúрникъ, —ница, —ничать տ. Сплéтникъ, —ница, —ничать.

Шáфка տ. Шáвка.

Шафрáнный, —новый ած. քրքումէ, զաֆրանէ, քրքումից շինած || քրքումի, զաֆրանի։

Шафрáнъ գ. ա. քրքում, զաֆրան. բ.։ — дúкій—վայրի քրքում, սուտ քրքում, ասխուր. բ.։ — лýговый—ձնծաղիկ, ձիւնածաղիկ, սւսկաձին։

Шáхматный ած. ճատրակի, սատրընջի, շախմատի։ —ная доскá—ճատրակի տախտակ։

Шáхматъ գ. —тная игрá—ճատրակ, սատրընջ, շախմատի խաղ։

Шáхта գ. ի. հանքահոր, հանքագուբ, հանքափոս, քանահոր (հանքի)։

Шáхтный ած. հանքահորի, հանքագուբի։

Шахъ գ. ա. շահ (պարսից)։

Ша́шень գ. ա. փայտուտ (փափկամարմին կենդանի)։

Ша́шечка տ. Ша́шка.

Ша́шешница գ. ի. տամայի տախտակ, նարդուտախտակ։

Ша́шечный ած. տամայի։

Ша́шка գ. ի. քար (տամի, նարդու) || սուր, սուսեր։

Ша́шни գ. ի. յգ. խորամանկութիւն, մեքենայութիւն, խարդախութիւն (որևէ խմբի և այլն)։

Ша́шничать բ. չ. մեքենայութիւններ լարել, խարդախութիւններ անել։

Шва́бра գ. ի. յատակ լուալու աւել, ջրաւել։

Шва́брить բ. ն. ջրաւելով սրբել։

Шва́льный ած. կարելու, կացնելու։

Шва́льня գ. ի. դերձակի խանութ։

Швартóвить, о— բ. ն. նաւը խարսխել։

Швартóвъ գ. ա. մալուխ խարսխի։

Швартъ գ. ա. մեծ խարիսխ։

Шве́йка տ. Швея́.

Шве́йный ած. կարելու || կարի։ — шелкъ —խայաթի։ —ная иглá—կարելու ասեղ։ —ная машина—կարելու մեքենայ, կարի մեքենայ։

Швейца́рская ած. գ. ի. դռնապանի սենեակ։

Швейца́рскій ած. դռնապանի։

Швейца́ръ գ. ա. բարապան, դարապան, դռնապան։

Шве́рмеръ գ. ա. օձաձև հուր (արուեստական)։

Шве́цкій ած. դերձակի։

Швецъ գ. ա. դերձակ։

Швея́ գ. ի. դերձակուհի, կար անող կին || ասղնեգործ կին։

Швóрень տ. Шквóрень.

Швыркóвый ած. կտրուած։ —выя дровá—կտրուած դարսելու փայտ (3 արշ. երկարութեամբ)։

Швырну́ть տ. Швыря́ть.

Швырóкъ գ. ձգելը, շպրտելը, ձգուածք, քցուածք || կտրուած փայտ (3/4 արշ. երկայնութեամբ)։

Швиря́ніе գ. չ. ձգելը, քցելը, շպրտելը։

Швыря́ть, —рну́ть բ. ն. ձգել, քցել, թափել, շպրտել || սփռել, ցրուել։ —ся բ. ա. ձգուել, քցուել, շպրտուել, թափուել։

Шевелéніе գ. չ. գիպչելը, ձեռ տալը, շարժելը, դարձնելը։

Шевели́ть, —льну́ть բ. ա. գիպչել, շարժել, դարձնել։ —ся բ. ա. շարժուել։

Шевелённый ած. գիպած, ձեռտուած, շարժուած։

Шевелю́ра գ. ի. սանդրուածք (մազերի)։

Шеверéнька գ. ի. վանդակ (հաւի ձագերի համար)։

Шеврóнъ գ. ա. ծալեղ, թևի ժապաւէն (լաւ ծառայած զինուորների)։

Шеегрѣ́йка գ. ի. քթնկալ, քթկալ։

Шéйка գ. ի. վիզ, պարանոց || ջութակի կոթ։ — бéдра—ազդրավիզ։

Шейножáберный ած. պարանոցախռիկ (ձուկ)։

Шéйный ած. պարանոցի, վզի։ — платóкъ—վզակապ։ —ная вéна—պարանոցի երակ։

Шейхъ գ. ա. շէյխ։

Шéйчатый ած. պարանոցի։ — мѣхъ—պարանոցի մորթ։

Шéйща գ. ի. հաստ վիզ։

Шеколáдникъ գ. ա. հնդկանշենի || շոկոլադ եփելու անօթ։

Шеколáдный ած. հնդկանուշէ, հընդկանուշից շինուած, շոկոլադէ։ —ное дéрево—հնդկանշենի։

Шеколáдъ գ. ա. կոկոհատ, տուրմ, հընդկանուշ, շոկոլադ։

Шекъ գ. ա. նաւի խել, նաւի ջուր կըտրող մասը։

Шелáва տ. Шалáва.

Ше́легъ գ. ա. վահանակ, վուլ։
Ше́лепъ գ. ա. խարազան, մտրակ։
Шелести́ть բ. չ. խշխշալ, շշնջել։
Ше́лесть գ. ա. սօսաւիւն, սօսափիւն, սօսիւն, խշխշիւն, մրմունջ։
Шелкови́дный ած. մետաքսանման։
Шелкови́на, —ви́нка գ. ի. մետաքսէ թել, ապրեշումի թել։
Шелкови́стый ած. մետաքսախառն։
Шелкови́ца գ. ի. թութ ‖ թթենի, թթի ծառ (սպ.)։
Шелкови́чный ած. —чная червь—շերամաճճի, շերամի որդ, մետաքսաորդ։ —чное де́рево—թթենի, թթի ծառ։
Шелково́децъ գ. ա. շերամապահ։
Шелково́дственный ած. շերամապահութեան վերաբերեալ։
Шелково́дство գ. չ. շերամապահութիւն։
Шелково́дъ տ. Шелко́водецъ.
Шёлковый ած. մետաքսեայ, ապրեշումէ ‖ մետաքսեղէն, ապրշմեղէն, մետաքսապատ։
Шелкопряди́льный ած. —ная фа́брика—մանարան մետաքսի։
Шелкопряди́льня գ. ի. մանարան, մանելու տեղ (մետաքսի)։
Шёлкъ գ. ա. մետաքս, ապրեշում, շերամ։ — трощённый—կրկնոլոր մետաքս։
Шело́мъ գ. ա. տաւսատապակալք ‖ սաղաւարտ։
Шелопа́й, —лопу́тъ տ. Шалапа́й.
Шелопа́йничать բ. չ. անգործ շրջել, չիմարութիւններ անել։
Шелохну́ть տ. Шелыха́ть.
Шёлуди գ. ի. յգ. քոս, բոր։
Шелуди́вить բ. ն. քոսոտեցնել, բորոտեցնել։
Шелуди́вый ած. քոսոտ, բորոտ։
Шелуди́вѣть, о— բ. չ. քոսոտել, բորոտել։
Шелудя́къ գ. ա. քոսոտ (մարդ եւայլն)։

Шелуха́ գ. ի. կեղեւ, կեղեւանք, միձիկ, կճեպ, պատիճ, թեփ։
Шелухова́тый ած. կեղեւոտ, կճեպոտ, թեփոտ։
Шелуше́ніе գ. չ. թեփոտելը, կեղեւելը, կճեպը հանելը, կլպելը։
Шелуши́льщикъ, —щица գ. կճեպը հանող։
Шелуши́ть, о— բ. ն. կեղեւել, կճեպը հանել, կլպել (կաղին)։
Шелу́шный տ. Шелухова́тый.
Шелыха́ть, —лохну́ть բ. ն. խառնել, յուզել (որեւէ հեղուկ)։ —ся բ. ա. խառնուել, յուզուել (հեղուկ)։
Ше́льма գ. ը. խաբեբայ, անզգամ, սատանի պոչ։
Шельмо́ванный ած. անուանարկ, անպատուած։
Шельмова́ть, о— բ. ն. անուանարկ անել, անպատիւ անել, անզգամութիւն անել։
Шельмо́вство գ. չ. անուանարկ անելը, անպատիւ անելը ‖ խարդախութիւն։
Ше́люга գ. ի. աւազասէր ուռենի. բ.։
Шемая́ տ. Шамая́.
Шемизе́тка գ. ի. ներքնակ, բաճկոնակ, պլպուն։
Шепелева́то, —ва́тость, —ва́тый, տ. Шепеля́во, —ля́вость, —ля́вый.
Шепелю́нъ, —нья գ. խօսելիս փիփըսացնող, խօսելիս սուլող։
Шепеля́во մ. փիփսացնելով, սուլելով։
Шепеля́вость գ. ի., —ля́нье գ. չ. փըփսացնելը, թոթովում։
Шепеля́вый ած. փիփսացնող։
Шепеля́ть, шепеля́вить, шепета́ть բ. չ. փիփսացնել, սուլել (խօսելիս)։
Шепетли́во, —ли́вость, —ли́вый տ. Шепеля́во, —ля́вость, —ля́вый.
Шепету́нъ, —у́нья տ. Шепелю́нъ, —лю́нья.
Шепну́ть բ. չ. ասել, շշնջել, փսփսալ,

փսփսալ:

Шепотня́ գ. ի. փսրտալը, փսփսալը, շշնջելը (միքանի անձանց):

Шёпотъ գ. ա. փսփսոց, փսրտոց, փըսփսուք, շշնչիւն, շշնջիւն:

Шептала́ գ. ի. ձկնորսութիւն || որս մարգարտի || դեղձ, շամփթալի. սլս:

Шепта́ніе գ. չ. փսրտոց, շշնչիւն, փըսփսոց, փսփսուք, շշունջ:

Шепта́ть բ. չ. շշնջել, փսրտալ, փսփսալ:

Шепту́нъ, —у́нья գ. շշնջող, փսըրտացող, փսփսացող:

Щербе́тъ գ. ա. օշարակ, շէրբէթ:

Шере́нга գ. ի. շարք, շարադասութիւն (զօրականների):

Шере́нговый, —ножный ած. շարքի, շարադասութեան:

Шереши́тъ, —респе́ръ, —рехъ գ. ա. շարուտ, կապուտ (ձուկ):

Шери́фъ գ. ա. շէրիֆ (սերունդ մահմէդի):

Ше́рловый ած. գուղձան քարի:

Шерлъ գ. ա. գուղձն (քար):

Шеромы́га, —мы́жникъ, —ница գ. ննգաւոր, խաբեբայութեամբ ապրող, ուրիշի հաշուով ապրող:

Шеромы́жничать բ. ն. ուրիշի հաշուով ապրել, խաբէութեամբ ուրիշի հաշուով ապրել:

Шерехова́то մ. անհարթ, դարուփոս, խորդուբորդ:

Шерохова́тость գ. ի. անհարթութիւն, անհաւասարութիւն, խորդուբորդութիւն:

Шерохова́тый ած. անհարթ, անողորկ, դարուփոս, խորդուբորդ:

Шёрохъ գ. ա., шеро́шина գ. ի. անհարթութիւն, խորդուբորդութիւն:

Шеро́шить, на— բ. ն. խառնել, խառնակել, գզգզել — во́лосы—մազերը խառնել, գզգզել:

Шеро́шница գ. ի. մարգամարգ. բ.:

Шерсти́стый ած. տուեղ, բրդեղ, բըրդոտ, շատ բուրդ ունեցող:

Шёрстка տ. Шерсть.

Шерстоби́тный ած. բուրդ չալխելու: —лучо́къ —բրդի չալուղ:

Шерстоби́тъ տ. Шерстобо́й.

Шерстоби́тье գ. չ. բուրդ չալխելը, բուրդ գզելը:

Шерстобо́й գ. ա. լոլուտ, բուրդ չալխող, բուրդ գզող, հալաճ:

Шерстобо́йня գ. ի. բուրդ գզելու տեղ, բուրդ չալխելու տեղ:

Шерстокры́лъ գ. ա. կապկաքիս. կ.:

Шерстоно́сный ած. բրդով ծածկուած, գեղմնաւոր:

Шерстопряди́льный ած. բրդէ թելի: —ная фа́брика—մանարան բրդէ թելի:

Шерстопряди́льня գ. ի. ճախարակ, կաժ || գզարան բրդի:

Шерсточеска́льный ած. բուրդ սանդրելու, բուրդ գզելու:

Шерсточёсъ գ. ա. բուրդ սանդրելը, բուրդ գզելը:

Шерсть գ. ի. բուրդ, գեղմ, մազ:

Шерстяно́й ած. բրդեայ, բրդէ, մորեղէն, մորթնիթ:

Шерхе́бель գ. ա. հարթիչ (գործիք):

Шерхе́бельный ած. հարթիչի:

Шерша́во մ. անհաւասարաչափ || անհարթ, մազոտ, խաւոտ, բրդոտ, խուճուճ:

Шерша́вость գ. ի. անհարթութիւն || || բրդոտութիւն:

Шерша́вый ած. անհարթ, խառն ի խուռն, բրդոտ, մազոտ, խուճուճ:

Шершавѣ́ть, о— բ. չ. անհարթանալ, խորդուբորդ լինել:

Ше́ршень գ. ա. խուճուճ մազերով, խառնուած մազերով || ձիաստաց (մեղու):

Шершнево́й ած. ձիաստացի:

Ше́ствіе գ. չ. գնացք, ընթացք, մուտք, չու:

Шéствовать բ. չ. գնալ, երթալ, մըտանել:

Шестерикъ գ. ա. վեցթեւեան (աշտանակ) || վեց կանգուն երկայնութիւն || || վեց վերշոկ հաստութեամբ:

Шестерить բ. ն. վեց մաս բաժանել, վեց բաժին անել:

Шестерицею մ. վեցապատիկ, վեց անգամ աւելի:

Шестёрка գ. ի. վեցաձի կառք || վեցաթի նաւակ || վեցանոց (խաղաթուղթ):

Шестернóй ած. վեցնոց, վեցանոց:

Шестерня́ գ. ի. անուակ (ժանանիւ) || || վեցաձի կառք:

Шéстеро, —теры թ. վեց, վեց հոգի միասին:

Шестёрочка տ. Шестёрка.

Шестиглáсный ած. վեցաձայն, վեց ձայնով:

Шестигодовóй ած. վեցամեայ, վեց տարեկան:

Шестигрáнникъ գ. ա. վեցերես մարմին, վեցակողմ:

Шестигрáнный ած. վեցերես, վեցակողմ:

Шестидесятилѣтній ած. վաթսունամեայ, վաթսուն տարեկան:

Шестидеся́тый ած. վաթսուներորդ:

Шестиднéвный ած. վեցօրեայ, վեց օրուայ:

Шéстикъ տ. Шесть.

Шестилѣтіе գ. չ. վեց տարի ժամանակ, վեցամեայ ժամանակ:

Шестилѣтній ած. վեցամեայ, վեց տարուայ, վեց տարեկան:

Шестимýжіе գ. չ. վեցառէջ լինելը (ծաղկի):

Шестимýжный ած. վեցառէջ (ծաղիկ):

Шестимѣсячный ած. վեցամսեայ, վեցամսական:

Шестинóгій ած. վեցոտնեայ, վեցոտանի:

Шести́палый ած. վեցմատնեայ, վեցմատնանի:

Шестисóтый ած. վեցհարիւրերորդ:

Шестистóпный ած. — стихъ—վեցոտնեան ոտանաւոր:

Шестисторóнникъ գ. ա. վեցերես մարմին, վեցանիստ:

Шестисторóнній ած. վեցերես:

Шестиугóльникъ գ. ա. վեցանկիւնի (մակարդակ):

Шестиугóльный ած. վեցանկիւն:

Шестнáдцатый ած. վեշտասաներորդ, տասնվեցերորդ:

Шестнáдцать թ. տասնվեց, վեշտասան:

Шестовóй ած. ձողի:

Шестóй ած. վեցերորդ:

Шестойнáдесять ած. վեշտասաներորդ, տասնվեցերորդ:

Шестóкъ, —точекъ գ. ա. կրակատեղ (վառարանի):

Шестопáлъ, —пáлка գ. վեցմատնանի (մարդ և այլն):

Шестóчный ած. վառարանի, կրակատեղի:

Шестъ գ. ա. ձող, ձողակ:

Шесть թ. վեց:

Шестьдеся́ть թ. վաթսուն:

Шестьсóтъ թ. վեցհարիւր:

Шестью մ. վեց անգամ:

Шéфель գ. ա. կապիճ:

Шéфскій ած. գլխաւորի, առաջնորդի:

Шефъ գ. ա. գլխաւոր, առաջնորդ, պատուանուն (գնդի):

Шéя գ. ի. պարանոց, վիզ, ճիտ, շլինք:

Шибáлка գ. ի. պարսատիկ, սափան:

Шибáло գ. չ. դրամահատ մեքենայ:

Ши́бкій ած. արագ, ուժեղ, ուժգին:

Ши́бко մ. արագ, հապշտապ, հապճեպ, արագապէս, արագութեամբ, ուժգին:

Ши́бкость գ. ի. արագութիւն, ուժգնութիւն:

Шйбче մ. աւելի արագ։

Шйворотъ, —ротокъ գ. ա. օձիք։ Шйворотъ на вы́воротъ—(նոյն բանը) թարս (անել)։

Шйітъ գ. ա. շիայ (դաւանութեամբ մահմետականների)։

Шика́нить բ. ն. նեղել, տանջել, ճնշել, զզուեցնել։

Шика́нство գ. չ. նեղութիւն, ճնշողութիւն, զզուանք։

Шика́нъ գ. ա. խաբեբայ, նենգաւոր, անհանգստացնող, պատճառատէր, մահանայ պատող։

Шйканье գ. չ. շուացնելը, սուլելը։

Шика́рный ած. շքեղ, ճաշակով, գեղեցկաճաշակ։

Шйкать, —кнуть բ. չ. շուացնել, սուլել || քիշ անել, հաւ քշել || շշնջել։

Шикъ գ. ա. ճաշակ, շքեղ, յարմար || || վայելչութիւն || խաբեպատիր նրբութիւն։

Шйллингъ գ. ա. շիլինգ (անգլ. դրամ).

Шйло գ. չ. հերիւն, բիզ, մախաթ։

Шилообра́зный ած. հերիւնաձև, բիզ-բիզ։

Шилохво́стъ գ. ա. երկայնատուտ բադ. թ.։

Шйльниковый ած. ջղախոտէ, ջղախոտից շինած || ջղախոտի։

Шйльникъ գ. ա. սողիկ, խաբեբայ || || մանրավաճառ, չարչի || գաղտնիկուր, ջղախոտ. բ.։

Шйльничанье գ. չ. խաբեբայութիւն, գողութիւն։

Шйльничать բ. չ. նենգել (խաղի մէջ), գողանալ, խաբել։

Шйльническій ած. խաբեբայական։

Шйльный ած. հերիւնի, բիզի, մախաթի։

Шйльце տ. Шйло.

Шимпа́нзе գ. մարդակապիկ, շիմպանզէ կապիկ։

Шйна գ. ի. շրջանակ անուի, անուապատ երկաթ, երկաթէ օղակ անուի։

Шине́левый ած. վերարկուի։

Шине́ль գ. ի. գլատ, վտալակ, վարապան, վերարկու, զինուորական վերարկու։

Шине́льный ած. վերարկուի։

Шинка́рить բ. չ. պանդոկ կամ մեկիտան պահել։

Шинка́рка գ. ի. պանդոկ պահող կին։

Шинка́рскій ած. պանդոկատիրոջ։

Шинка́рство գ. չ. պանդոկ պահելը։

Шинка́рь գ. ա. պանդոկատէր, պանդոկ պահող։

Шинкова́льный ած. կաղամբ ծեծող, կաղամբ մանրող։

Шинко́ванный ած. մանրած (կաղամբ)։

Шинкова́ть բ. ն. կաղամբ մանրել, կաղամբ ջարդել, ծեծել։ —ся բ. ա. մանրուել (կաղամբ)։

Шйнный ած. անուօղակի, անիւի օղակի։

Шино́къ, —но́чекъ գ. ա. պանդոկ, կապելա։

Шино́чный ած. պանդոկի։

Шиншйлла գ. ի. շինշիլա, Ամերիկայի անկղան մուկ. կ.։

Шиньо́нъ գ. ա. ծոծրակի մազակոյտ, դէօր ծոծրակի (կանանց)։

Шипко́вый ած. վայրի վարդի։

Шйпикъ տ. Шипъ.

Шипова́тый ած. փշոտ։

Шипо́вина գ. ի. թառափի միս։

Шипо́вій ած. թառափի։

Шипо́вникъ գ. ա. մասրենի, վարդաթուփ, վայրի վարդենի. բ.։

Шипо́вый ած. փշոտ։

Шипо́къ գ. ա. վայրի վարդ։

Шипоно́съ գ. ա. փշաբեր (որդ)։

Шипу́ній ած. մշկահոտ բադի։

Шипу́нъ գ. ա. մշկահոտ բադ. թ.։

Шипу́честь գ. ի. փրփրալը, թշթշացող լինելը, թշթշոց։

Шипу́чій ած. *թշշացող, փշշացող, փրփրացող.*

Шипъ գ. ա. *փշեկ, փուշ, սլեմ, խթան։* — **ро́зы**—*սլեմ, վարդի փուշ։*

Шипѣ́ніе գ. չ. *թշթշալը, շշալը, փշշալը։*

Шипѣ́ть բ. չ. *թշթշալ, շշալ, փշշալ։*

Ширá գ. ի. *թէյարկղ փաթաթող կաշի։*

Ши́ре բ. մ. *աւելի լայն։*

Шире́йщикъ գ. ա. *թէյարկղներ պատրաստող։*

Ширéніе գ. չ. *լայնացնելը, ընդլայնում։*

Ширинá գ. ի. *լայնութիւն, ընդարձակութիւն։*

Ши́рить բ. ն. *լայնացնել, ընդարձակել։* —**ся** բ. ա. *լայնանալ, ընդարձակուել։*

Ши́рмы, —мочки գ. ի. յգ. *պարտակ, պատսպար || հողմարգել, հրարգել, լուսարգել։*

Широ́кій ած. *լայն, ընդարձակ, լայնածաւալ, լայնատարած, լայնադիր, լայնատարր։*

Широко́ մ. *լայն, ընդարձակ։*

Широковáтый ած. *փոքր ինչ լայն, լայնադիր։*

Широкого́рлый ած. *լայնապարանոց։*

Широкогру́дый ած. *լայնակուրծք, քաջալանջ։*

Ширококры́лый ած. *լայնաթեւ, մեծաթեւ։*

Широколáпый ած. *լայնաթաթ, մեծաթաթ։*

Широколи́ственный, —ли́стый ած. *լայնատերեւ, լայնասաղարթ (բոյս)։*

Широколи́цый ած. *լայներես, լայնադէմ։*

Широконо́съ գ. ա. *տափաքիթ մարդ, տափակ քիթ ունեցող || տարգալ կտուց. թ.։*

Широконо́сый ած. *տափաքիթ, լայնաքիթ։*

Широкопле́чій ած. *լայնաթիկունք, թիկնաւէտ, լայնուս։*

Широкопо́лый ած. *լայնեզր, լայնածիր, լայնածղի, լայնաքղանցք։*

Широкоро́тый ած. *լայնաբերան։*

Широкошля́пный ած. *լայնագլուխ (մեխ)։*

Широтá գ. ի. *լայնութիւն։* — **географи́ческая**—*աշխարհագրական լայնութիւն։*

Ширь տ. **Ширинá.**

Ширя́й գ. ա. *կարճ եւ լայնաթիկունք մարդ, թօփ մարդ։*

Ширя́ться բ. ա. *լայնանալ, ընդարձակուել։*

Штгéльбъ գ. ա. *դեղին գոյն։*

Шить, шивáть բ. ն. *կարել || ասղնեգործել։*

Ши́тый ած. *կարուած || ասղնեգործուած։*

Шитьё գ. չ. *կարելը || կար, կարուածք || || ասղնեկար, ասղնեգործութիւն։*

Шифервéйсъ գ. ա. *սպիտակադեղ կապարի, շպար։*

Ши́ферный ած. *թերթաքարի, սալաքարի։*

Ши́феръ գ. ա. *թերթաքար, սալաքար։*

Ши́фра տ. **Ши́фры.**

Шифрáнтъ գ. ա. *բանալի գաղտնագրերի։*

Шифровáнный ած. *գաղտնագրերով գրուած։*

Шифровáть, на— բ. ն. *գաղտնագրերով թղթակցել։*

Ши́фръ գ. ա. *պարգեւանշան (կայսերուհու հովանաւորութեան ենթարկուած ուսումնարանների յառաջադէմ աշակերտող օրիորդին տուած)։*

Ши́фры գ. ի. յգ. *գաղտնագիր։*

Шихтмéйстеръ գ. ա. *հանքի մէջ աւագնոյ, երակը գտնող։*

Шишако́вый ած. *սաղաւարտի։*

Шишáкъ, —шачёкъ գ. ա. *սաղաւարտ։*

Ши́шечка տ. **Ши́шка.**

Ши́шечка գ. ի. (у му́ндштука)—*վարսանդ։*

Шиши́мора գ. ը. անպիտան, խաբեբայ, ստահակ || լրտես || գծուծ, խեղճուկ։

Шиши́морить բ. չ. խաբեբայութիւն անել, խաբեբայութեամբ ապրել || լրտեսել, լրտեսութիւն անել։

Шиши́морство գ. չ. խաբեբայութիւն, անպիտանութիւն || լրտեսութիւն։

Ши́шка գ. ի. ուռոյց, ուռուցք || խոզակ, խոզակազին || գնտակ։

Ши́шкать բ. չ. **—ся** բ. ա. ժամավաճառ լինել, դանդաղել։

Шишкова́тый ած. ուռուռ, ուռոյցներով լիքը։ — **ко́рень** — եղնդուռ, Թաղտային (արմատ)։

Шишконо́сный ած. **сыя растéнія** — խոզակաբեր բոյսեր։

Шишмо́ла, —лка գ. ի. մեծ ուռոյցք։

Шка́ликъ գ. ա. ճարպալից ճրագ (լուսաւորութեան համար) || 1/10 մաս վէդրոյի։

Шка́личный ած. ճրագի։

Шка́ло գ. չ. գծաչափ։

Шка́нцы գ. ա. յգ. վերին մաս նաւի տախտակամածի։

Шка́пецъ, —пикъ տ. **Шкапъ.**

Шка́пишко գ. ա. անճոռնի պահարան։

Шка́пище գ. չ. մեծ պահարան։

Шка́пный ած. պահարանի։

Шка́пчикъ գ. ա. պահարանիկ, փոքրիկ պահարան։

Шкапъ գ. ա. պահարան, դարան, դզրոց։

Шкато́рина գ. ի. եզրալար (նաւի առագաստի եզերքում կարած պարան)։

Шкату́ла, —ту́лка, —ту́лочка գ. ի. արկղիկ, դզրոցիկ, պահարանիկ, շութի։

Шкату́лочный ած. արկղիկի, դզրոցիկի։

Шка́фецъ, —фчикъ տ. **Шкапецъ.**

Шка́фный տ. **Шка́пный.**

Шкафъ, —фчикъ տ. **Шкапъ, шка́пчикъ.**

Шквалъ գ. ա. հողմայոյզ, սաստիկ յանկարծակի և անցողական հողմ (ծովի վրայ)։

Шква́ра, —рина գ. ի. մնացորդ (հալածի, եփուածի)։

Шкво́рень գ. ա. սոլ, սոլեր, սողնակ (որով սայլը ամրանում է առանցքի վրայ)։

Шки́вный ած. ճախարակի, անուակի, լիսեռնիկի։

Шкивъ գ. ա. ճախարակ, լիսեռնիկ, անուակ, ջահրա, փոկանիւ։

Шки́перскій ած. նաւավարի։

Шки́перъ գ. ա. նաւավար (վաճառականական նաւերի) || նաւի պաշտօնեայ։

Шкифъ տ. **Шкивъ.**

Шко́ла գ. ի. ուսումնարան, դպրոց, վարժատուն, մարզարան, կրթարան։

Шко́леніе գ. չ. մարզելը (ուսման և կրթութեան մէջ)։

Шко́лить, вы́ — բ. ն. մարզել, կրթել։

Шко́льникъ գ. ա. աշակերտ։

Шко́льничать բ. չ. չարութիւն անել, ստահակութիւն անել։

Шко́льническій ած. աշակերտական։

Шко́льничество գ. չ. աշակերտութիւն։

Шко́льный ած. ուսումնարանական, դպրոցական։

Школя́рство գ. չ. դպրոցականութիւն, սքոլաստիկութիւն։

Школя́ръ, —ля́рка գ. դպրոցական, սքոլաստիկ։

Шку́на գ. ի. երկկայմ նաւակ։

Шку́ра, шку́рка գ. ի. մորԹ, կաշի || || նուաղ և տգեղ կին։

Шлагба́умъ գ. ա. արգելոցք, անցարգել (քաղաքային ճանապարհակի), ձող, որով արգելում են անցքը՝ մինչև քաղաքային մաքսը վճարելը։

Шлакова́ніе գ. չ. հալելով մետաղ մաքրելը։

Шлакова́ть, о— բ. ն. կղկղանքը հանել։

Шлакъ գ. ա. խարամ, աղբղբուկ, կղ-

կրկանք (մետաղների)։
Шла́фрокъ գ. ա. ցայգանոց, խալաթ։
Шла́фрочный ած. ցայգանոցի, խալաթի։
Шле́йка տ. **Шле́я.**
Шле́йный ած. միջակապի (ձիու)։
Шле́йфъ գ. ա. զգեստաքարշ տուտ, պոչ, շէյֆ (կանանց զգեստի)։
Шлемо́вникъ գ. ա. սղանգն. բ.։
Шле́мовый ած. սաղաւարտի || աւելուած (վիստ թղթախաղի եւյլն)։
Шлемъ գ. ա. սաղաւարտ || խուփ || աւելուած (վիստ եւյլն թղթախաղերի)։
Шлёнда գ. չ. թափառաշրջիկ, դատարկաշրջիկ (մարդ)։
Шлёндать բ. չ. դատարկաշրջիկ թափառել || պարապ ման գալ || տնաքարշ գնալ։
Шлёпаніе գ. չ. հարուածելը, չփփացնելը։
Шлёпать, —пнуть բ. ն. չփփացնել, հարուածել, չալչալացնել։
Шлепо́къ գ. ա. հարուած, չփփոց։
Шлея́ գ. ի. միջակապ, փոկ (կառքի ձիերի մէջքի), մէջքի զայր։
Шли́фа գ. ի. ծնրակապ, ծնկի կապ։
Шли́фный ած. ծնրակապի, ծնկի կապի։
Шлифова́льный ած. յղկելու, ողորկելու, թրաշելու։
Шлифова́льня գ. ի. յղկարան, ողորկելու գործատուն, թրաշարան։
Шлифова́льщикъ, —щица գ. ողորկող, յղկող, թրաշող (քար)։
Шлифова́ніе գ. չ. յղկելը, ողորկելը, թրաշելը։
Шлифо́ванный ած. յղկած, ողորկած, թրաշած։
Шлифова́ть, вы —ся բ. ա. յղկել, ողորկել, թրաշել։
Шлифо́вка գ. ի. յղկելու եղանակը, ողորկելու ձեւը, թրաշը։
Шли́фтикъ գ. ա. քերիչ, յղկիչ, ողորկիչ։
Шли́ховый ած. մետաղաւազէ || մետաղաւազի։
Шли́хтикъ տ. **Шли́фтикъ.**
Шлихъ գ. ա. մետաղաւազ, մետաղէ աւազ (ոսկու եւյլն)։
Шлы́къ, шлы́чёкъ գ. ա. գլխարկ գեղջկուհիների։
Шлю́зникъ գ. ա. սահանափակի դռնապան։
Шлю́зный, —зовый ած. փականքի, սահանքի (ջրանցքի)։
Шлюзъ գ. ա. սահանափակ, ջրկալ, ջրի բէնտ, սահանքի դուռն, սաւանդ։
Шлю́пка, —почка գ. ի. մակոյկ, նաւակ։
Шлю́почный ած. մակոյկի։
Шлюпъ գ. ա. միակայմ պատերազմական նաւ։
Шлю́ха գ. ի. կեղտոտ կին, աղտոտ կին, փնթի կնիկ || ճան, վէգ, կոճի։
Шля́нда, —ндать տ. **Шлёнда, —дать.**
Шля́па գ. ի. գլխարկ || գլուխ (պանապան առարկաների)։ — **складна́я** — ծալովելը (գլխարկ)։
Шляпёнка գ. ի. վատ կարած գլխարկ։
Шля́пища գ. ի. մեծ գլխարկ։
Шля́пка գ. ի. կանանց գլխարկ, փեղոյր || || մեխի գլուխ || սունկի գլուխ։
Шля́пникъ գ. ա. գլխարկ շինող || գլխարկի թղթարկղ։
Шля́пный ած. գլխարկի։
Шля́почка գ. ի. փոքրիկ գլխարկ։
Шля́почникъ, —ница գ. ա. գլխարկ շինող || գլխարկի թղթարկղ։
Шля́почный տ. **Шля́пный.**
Шля́ться բ. ա. քարշ գալ, դատարկ շրջել, դատարկաշրջիկ թափառել։
Шляхе́тный, —хе́тскій ած. ազնուականների (լեհական)։
Шляхе́тство գ. չ. հասարակ ազնուականների դասակարգ (Լեհաստանում)։
Шля́хта գ. ի. ազնուականութիւն (լե-

հացոց) || ուրագ:

Шля́хтить տ. Шля́хтовать.

Шля́хтичъ գ. ա. ազնուական (լեհացոց):

Шля́хтовать բ. ն. ուրագով տաշել:

Шля́хтъ գ. ա. ուրագ:

Шма́льта գ. ի. խաժուրդ, կապոյտ կիտուած, կապոյտ մինէ, կապուտաներկ:

Шмальто́вый ած. խաժուրդէ || կապոյտ կիտուածով զարդարած || խաժուրդի:

Шмелёвый, —ли́ный ած. իշամեղուի:

Шмель գ. ա. իշամեղու (միջատ):

Шмуцти́тулъ գ. ա. կրճատուած վերնագիր (նոր սկսած գրքի):

Шмы́гать, —гнуть բ. չ. գնալ գալ, երամոտ անել, սպրդել:

Шмя́кать, —кнуть բ. ն. զզկացնել, ապմկով վայր ձգել, զխկացնել: —ся բ. ա. զզկալ, զխկալ:

Шна́ва տ. Шня́ва.

Шне́ллеръ գ. ա. արագաձիգ (ատրճանակի):

Шни́перъ գ. ա. նշանակ (ըմբիշկների):

Шнурова́ть, шнуръ, —ро́къ տ. Снурова́ть, снуръ, снуро́къ.

Шнуро́вый ած. ժապաւենեայ: —ая кни́га—ժապաւենեայ մատեան:

Шпыря́ть, —рну́ть բ. չ. միջամուխ լինել, ամեն տեղ ներս խոթել, երամոտ անել:

Шня́ва գ. ի. զօյլ (նաւի վրայ):

Шовини́змъ գ. ա. սաստապայման հայրենասիրութիւն:

Шовини́стъ գ. ա. սաստապայման հայրենասէր:

Шовъ գ. ա. կար, կարան || կցուածք (սոսնձած իրերի) || քարերի կապ || || կարկամ, ձախաձի կար:

Шокирова́ть բ. ն. ձանձրացնել, անհեղցիեղ խօսքեր ասել:

Шокола́дникъ, —ла́дный, —ла́дъ տ. Шекола́дникъ, —ла́дный, —ладъ.

Шолкъ տ. Шёлкъ.

Шо́мполъ գ. ա. շամփուր, շիշ (հրացանի):

Шо́мпольный ած. շամփուրի, շշի (հրացանի):

Шо́потъ տ. Шёпотъ.

Шорлъ տ. Шерлъ.

Шо́рникъ գ. ա. սապաղկենագործ, թամբշինող, սառաձ:

Шоро́хнуть տ. Шороши́ть.

Шо́рохъ գ. ա. խշխշոց, ձայն, աղմուկ:

Шороши́ть, —ро́хнуть բ. ն. խշխշացնել: —ся բ. ա. խշխշալ:

Шо́ры գ. ի. յգ. սապաղէն, սպառք ձիու:

Шоссе́ գ. չ. խճուղի:

Шоссе́йный ած. խճուղու: — сборъ —անցարաժ:

Шпа́га գ. ի. սուր, սուսեր:

Шпажёнка գ. ի. անճոռնի սուսեր:

Шпа́жища գ. ի. ահագին սուսեր:

Шпа́жная трава́ տ. Шпа́жникъ.

Шпа́жникъ գ. ա. հերկիկ, լուրջ շուշան. բ.:

Шпа́жный ած. սուսերի:

Шпале́рникъ գ. ա. որմայեց ծառեր:

Шпале́рный ած. որմայեց ծառերի || || պաստառի, շպալերի:

Шпале́ръ գ. ա. պաստառ, ծաղկաթուղթ, օթոց: Стать шпале́ромъ—երկու կողմից շարուել:

Шпале́ры գ. ի. յգ. որմայեց ծառեր || || պաստառներ:

Шпанго́утъ գ. ա. նաւի կող:

Шпа́ндырь գ. ա. ծնկափոկ, փոկ (կօշկակարների ոտքի):

Шпа́нка, —ночка գ. ի. սպանական կեռաս:

Шпа́нская му́ха գ. ի. խարանաճճի, յոլհաննանաճանճ (միջատ):

Шпа́нская пила́ գ. ի. կրկին բաժանող սղոց:

Шпа́рить տ. Ошпа́ривать.

Шпа́тель գ. ա. ներկարարի թի, թիակ (լեռանած ղեղերը հաւաքելու):

Шпáтовый ած. որձաքարէ || որձաքարի։
Шпатъ գ. ա. որձաքար, շպատ — известкóвый—կրի որձաքար։ — исландскій—իսլանդեան որձաքար, իսլանդաքար։ — плавикóвый—գետորձաքար, երփներանգ շպատ։
Шпáція գ. ի. տառաբաժան (տառեր բաժանող միջնապատ՝ տպելու ժամանակ)։
Шпéйса, шпéйза գ. ի. բաղադրութիւն հրահալելեաց, որի մէջ գտնվում է և մկնդեղ։
Шпéкъ տ. Шпикъ.
Шпепёкъ տ. Спенёкъ.
Шпигáтъ գ. ա. անցք, խողովակ նաւի, (որտեղից ջուրը և աղտեղութիւնները դուրս են հոսում)։
Шпигованіе, —вáть տ. Шпикованіе, —вáть.
Шпиковáльный ած. համեմելու ճարպով։
Шпиковáніе գ. չ. ճարպով համեմելը։
Шпиковáть, на— բ. ն. ճարպով համեմել։
Шпикóвка տ. Шпиковáніе.
Шпикъ գ. ա. խոզի ճարպ։
Шпи́левый ած. գլանանուի (նաւի)։
Шпи́лечка տ. Шпи́лька.
Шпи́лить, при— բ. ն. մազակալով ամրացնել։
Шпиль գ. ա. անուոր, գլանանիւ (նաւի)։
Шпи́лька գ. ի. ձեղկիկ, ասեղնիկ, մազակալ ճաղ || լայնագլուխ փոքրիկ մեխ։
Шпинáтный ած. սպանախէ || սպանախի։
Шпинáтъ գ. ա. շոմին, ծմել, սպանախ. բ.։
Шпинéлевый ած. շիկաքարէ || շիկաքարի։
Шпинéль գ. ի. շիկաքար, սուտակ շառագոյն, շիկակարմիր ակն։
Шпинéтъ գ. ա. փետահար (ինը լար ունեցող նուագարան)։

Шпицъ գ. ա. սրածայր կատար, սրածայր գագաթ || կարճամազ շնիկ, գադար։
Шпіóнить բ. չ. լրտեսել, լրտեսութիւն անել։
Шпіóнка գ. ի. լրտեսուհի։
Шпіóнскій ած. լրտեսական || լրտեսի։
Шпіóнство գ. չ. լրտեսութիւն։
Шпіóнъ գ. ա. լրտես։
Шпонтъ գ. ա. կապ (տախտակների մէջ), քառակուսի ձողիկ։
Шпонъ գ. ա. միջնորմիկ, տողանջատ, տողաբաժան թիթեղներ (տպագրութեան)։
Шпóра գ. ի. խթան։ Со шпóрами—խթանաւոր։
Шпóреніе գ. չ. խթելը։
Шпóрецъ գ. ա. խթան, բիզ, աքաղաղի կոտոշ, մահմուզ։
Шпóрить, при— բ. ն. խթել։
Шпóрникъ գ. ա. խթանագործ, խթան շինող || սանձավաճառ։
Шпóрный ած. խթանի։
Шприцевáніе գ. չ. սրսկելը, ցայտեցնելը։
Шприцевáть բ. ն. սրսկել, ցայտեցնել։
Шприцóвка տ. Шприцевáніе.
Шприцъ գ. ա. սրսկիչ, գրեխ, փոխի։ Клисти́рный шприцъ—գրեխ, հոգնա։
Шпýля, —лька գ. ի. մասուրակ, կոճ, ջահրա, կարժատ։
Шпунтовáть բ. ն. կապել, յօդել, կցել, (յատակը և այլն տախտակները), փորփակել։
Шпунтóвникъ տ. Шпунтýбель.
Шпунтóвый ած. կապած, յօդած, փորփակած (տախտակներ)։
Шпунтýбель գ. ա. գուր (գործիք հիւսների)։
Шпунтýбельный ած. գուրի։
Шпунтъ տ. Шпонтъ.
Шрáмный ած. սպիի, նշանի։

Шрамъ, шра́микъ գ. ա. նշան (վէրքի) սպի, երաշխէպք, վէտ, վէրքի հետք։
Шрифтъ գ. ա. տառի ձեւ, շրիֆտ։
Шта́бскій ած. շտաբի։
Штабсъ-капита́нъ գ. ա. շտաբս-կապիտան, փոխ-հազարապետ։
Штабъ գ. ա. վարչութիւն զինուորական, կառավարչական մասն զօրքի, շտաբ։
Штабъ-ле́карь գ. ա. գլխաւոր բժիշկ (զօրքի)։
Штабъ-офице́ръ գ. ա. շտաբ-օֆիցէր։
Штабъ-ро́тмистръ գ. ա. շտաբ-ռոտմիստր։
Штолъ գ. ա. հաստ պարան (կայմի)։
Штадтъ-фи́зикъ գ. ա. քաղաքային բժիշկ։
Шта́ксель գ. ա. կայմի առագաստ։
Штамме́йстерскій ած. ախոռապետի։
Штамме́йстеръ գ. ա. արքունի ախոռապետ (պաշտօնեայ պալատական)։
Шта́мбовый ած. ծառի բնի։
Штамбъ գ. ա. ծառի բուն։
Шта́нга գ. ի. երկաթէ ձող։
Штанда́ртный ած. դրօշակի (կայսերական եւայլն)։
Штанда́ртъ գ. ա. կայսերական դրօշակ || դրօշակ հեծելազօրքի։
Штани́на գ. ի. փող կամ սրունք (անդրավարտիկի)։
Штани́шки գ. ա. յգ. անձուկի անդրավարտիկ։
Шта́нный ած. անդրավարտիկի, շալվարի։
Штаны́ գ. ա. յգ. անդրավարտիք, տափատ, շալվար։
Штати́въ գ. ա. պատուանդան, ոտք (որեւէ գործիքի)։
Шта́тный ած. հաստատուած ցուցակի, ցանկի (պաշտօնէից, ռոճիկների եւ այլն)։
Шта́тскій ած. ոչ-զինուորական պետական պաշտօնեայ || —кое пла́тье— քաղաքացոց զգեստ, ոչ-նշանազգեստ։
Штатъ գ. ա. հաստատուած ցուցակ կամ ցանկ (պաշտօնէից, ռոճիկների եւ այլն)։
Ште́йгеръ գ. ա. գլխաւոր վարպետ հանքի։
Штемпелева́ніе գ. չ. դրոշմելը, կնքելը || կտրելը,
Ште́мпелить, —левать բ. ն. դրոշմել, կնքել || կտրել։ **—ся** բ. ա. դրոշմուել, կնքուել || կտրուել։
Ште́мпель գ. ա. կնիք, դրոշմ (դրամի եւայլն), դրոշմանիշ, քարտադրոշմ։
Штемпельме́йстеръ գ. ա. դրոշմապետ։
Ште́мпельный ած. դրոշմի, կնիքի։
Штибле́тный ած. մոյկի, կոճկաւոր կօշիկի։
Штибле́ты գ. ի. յգ. մոյկ, սռնապան, զանկապան։
Штиле́тъ գ. ա. սլաք, դաշոյն, նշտար։
Штиль գ. ա. ծովի հանդարտութիւն։
Штилѣть, за— հանդարտել (ծով)։
Штифтъ, —тикъ գ. ա. բոյթիկ, փոքրիկ սեպ, բարակ մեխ։
Штокъ գ. ա. մետաղակոյտ, կոյտ մետաղների։
Штокъ գ. ա. ձող։ || — **ро́занъ** գ. ա. մոլոշավարդ. բ.։
Што́ленный ած. բովի։
Што́льна գ. ի. բով։
Што́льный տ. **Што́ленный.**
Што́пальный ած. կարկատելու, ցնելու։ **—льная игла́**—մեծ ասեղ, կարկատելու ասեղ։
Што́пальщикъ, —щица գ. կարկատող, հնակարկատ, ցնող (գուլպայ եւայլն) || || չմշկիկ, փինաձի։
Што́паніе գ. չ. կարկատելը, ցնելը (գուլպայ եւայլն)։
Што́пать բ. ն. կարկատել, ցնել (գուլպայ եւայլն)։
Што́порный ած. խցահանի։

Што́поръ գ. ա. խցահան (գործիք)։

Што́ра գ. ի. նուարտան, վարագոյր (լուսամտի)։

Штормова́ть բ. չ. մրրկել, փոթորկել լինել, յուզուել (ծով)։

Штормо́вый ած. փոթորկի, մրրկի։

Штормъ գ. ա. փոթորիկ, մրրիկ (ծովի)։

Што́рный ած. նուարտանի, վարագոյրի (լուսամտի)։

Штосъ գ. ա. շտոս (թղթախաղ)։

Што́фикъ տ. Штофъ.

Што́фный ած. շտոֆի։

Штофъ գ. ա. շտոֆ, քառակուսի շիշ, 1/8 մասը վէդրոյի ‖ մետաքսեայ կտոր։

Штра́фный, —фно́й ած. տուգանքի։ —ная кни́га—տուգանքի մատեան։

Штрафова́ніе գ. չ. տուժել տալը, տուգանք առնելը։

Штрафо́ванный ած. տուգանքի ենթարկուած, տուժած։

Штрафова́ть, ош— բ. ն. տուգանք առնել, տուժել տալ, տուգանել։

Штрафъ գ. ա. տուգանք, տոյժ։

Штри́пка գ. ի. ներքնակափոկ, ներբան, ոտքի տակի կաշի (անդրավարտիքը ուղիղ պահող)։

Штрихова́ть բ. ն. գծել, նուրբ գծերով ծածկել։

Штрихо́вка գ. ի. գծելը, նուրբ գծերով ծածկելը։

Штрихъ գ. ա. գիծ։

Шту́ка գ. ի. կտոր, թոփ, հատ, մասն ‖ ‖ ճարտարարուեստ շինած բան, հնարք, զարմանալի բան։

Штука́рь, —рка գ. խաբեբայ, մեքենայող, խորամանկ։

Штукату́ра գ. ի. ծեփ, սուաղ, կճածեփ. բռածեփ, կրածեփ։

Штукату́реніе գ. չ. ծեփելը, սուաղելը։

Штукату́рить, вы́— բ. ն. ծեփել, սուաղելը։

Штукату́рка տ. Штукату́ра.

Штукату́рный ած. ծեփելու, սուաղելու։

Штукату́ръ, —ту́рщикъ գ. ա. ծեփող, սուաղ անող, ծուաղչի։

Штукова́ть բ. ն. կտորներն բաժանել, կտոր-կտոր անել։

Шту́рманскій ած. նաւուղիղի։

Шту́рманъ գ. ա. առաջնորդ նաւի, նաւուղիղ (նաւի ընթացքի ժամանակը դիտող, երկայնութեան և լայնութեան աստիճանները որոշող)։

Штурмова́ть բ. ն. յարձակուել, յարձակում գործել, գրոհ տալ, վրայ գնալ։

Штурмово́й ած. յարձակման, յարձակմունքի, գրոհի։

Штурмъ գ. ա. յարձակում, գրոհ։

Штуфъ գ. ա. հանքի կտոր։

Шту́церный ած. լայնափող կարճ հրացանի։

Шту́церъ գ. ա. լայնափող կարճ հրացան։

Шту́чка տ. Шту́ка.

Шту́чный ած. կտոր-կտոր, հատով։

Штыко́вый ած. սուինաւոր։

Штыкъ, штычёкъ գ. ա. սուին, սլաք հրացանի։

Шу́ба գ. ի. մուշտակ, մուճակ։

Шубе́йка, —беечка գ. ի. կարճ մուշտակ կանանց։

Шубёнка, —бишка գ. ի. վատ կարած մուշտակ։

Шу́бища գ. ի. ահագին մուշտակ։

Шу́бка տ. Шу́ба.

Шу́бникъ գ. ա. մուշտակ կարող, մուշտակ վաճառող, քիւրքչի։

Шу́бный ած. մուշտակի։

Шу́бочка տ. Шу́бка.

Шуга́й, —га́ецъ գ. ա. կոճիկ։

Шуга́йный ած. կոճիկի։

Шуга́йчикъ տ. Шуга́й.

Шу́лерство գ. չ. խարդախութիւն (թղթախաղի մէջ)։

Шу́леръ գ. ա. խարդախ (թղթախաղի մէջ)։

Шу́льга գ. չ. ձախլիկ։

Шуля́та գ. չ. յգ. ամորձիք, ձուեր։

Шумиголова́ գ. ի. գլուխ տանող, բզզացող || մեծ օրօճ (խեցի), որ ականջին դրած աղմուկ է լսեցնում)։

Шу́мило գ. չ. աղմուկ հանող, ղալմաղալ անող։

Шуми́ха գ. ի. ոսկեզար, վարաղ || ժողովատեղի (գիւղական հասարակութեան)։

Шумли́во մ. աղմկալից կերպով։

Шумли́вость գ. ի. աղմկալից լինելը։

Шумли́вый ած. աղմկալից, աղմկասէր, աղմկարար, աղմուկ հանող, բղաւող։

Шу́мно մ. աղմկալի կերպով։

Шу́мный ած. աղմկալի, աղմկալից, աղմըկարար։

Шумо́вка գ. ի. փայտէ շերեփ։

Шумо́къ տ. Шумъ.

Шумъ գ. ա. աղմուկ, աղաղակ, ձայն, ճիչ, շշուկ, շռինչ, ժխոր, շառաչիւն, բոմբիւն։

Шумѣ́ть բ. չ. աղաղակել, աղմկել, աղմուկ հանել, ճչալ։

Шу́ринъ գ. ա. աներորդի, աներձագ։

Шу́рій ած. աներորդու, աներձագի։

Шуру́пъ գ. ա. պտուտակաւոր գամ, պտուտակաւոր մեծ մեխ։

Шурфова́ніе գ. չ. քանդակելը, փորելը (հանք որոնելու համար)։

Шу́рфова́ть բ. ն. քանդել, փորել (հանք գտնելու համար)։

Шурфо́вщикъ գ. ա. փորող (հանք որոնելու համար)։

Шурфъ գ. ա. փորուածք (հանք գտնելու համար)։

Шу́стрый ած. սրամիտ, մտաբաց, ճարպիկ, ժիր։

Шути́ть, шу́чива́ть բ. չ. կատակել, կատակ անել, հանաք անել։

Шути́ха գ. ի. կատակասէր, զուարճախօս (մարդ), հանաքչի || օձանման հրախաղփուշա։

Шу́тка, —точка գ. ի. կատակ, զուարճախօսութիւն, զուարճութիւն, ծաղր, խաղ, հանաք։

Шутли́во մ. կատակով, հանաքով, զըւարճաբանութեամբ։

Шутли́вость գ. ի. կատակասէր կամ ծաղրասէր լինելը, զուարճախօս լինելը։

Шутли́вый ած. կատակասէր, զուարթամիտ, զուարճաբան, զուարճախօս, ծաղրածու, ծաղրասէր, զուարճալի, հանաք։

Шутни́къ, —ница գ. կատակասէր, զուարճաբան, զուարճախօս, ծաղրածու, կատակասէր (մարդ)։

Шутовскі́ մ. ծաղրածութեամբ, ծիծաղելի կերպով։

Шутовско́й ած. ծաղրածու, ծիծաղելի, խեղկատակ։

Шутовство́ գ. չ. ծաղրածութիւն, կատակ, զուարճախօսութիւն, խեղկատակութիւն, միմոսութիւն։

Шу́точка տ. Шу́тка.

Шу́точный ած. կատակի, ծաղրալի, ծաղրաշարժ, ծաղրական, խեղկատակ։

Шутъ, —ти́ха գ. կատակասէր, ծաղրածու, ծաղրաշարժ, զուարճախօս (մարդ)։

Шу́фла գ. ի. թիակ (թնդանօթի մէջ վառօդ ածելու եւայլն)։

Шу́шера գ. ի. սնոտիք, չնչին, դատարկ բան || խաժամուժ ամբոխ։

Шушу́канье գ. չ. շշնջելը, շշնջիւն, փըսփսոց, փսփսալը, փսփսուք։

Шушу́кать բ. չ. շշնջել, փսփսալ, փըսփսալ։

Щ.

Щаве́левый ած. թրթնջական, թըրթնջուկէ || թրթնջուկի։ —левая кислота́—թրթնջական թթուուտ։

Щавелеки́слый ած. թրթնջական թըթուտի — ки́слая соль—թրթնջատ (աղ)։

Щаве́ль գ. ա. թրթնջուկ. բ.։ — ди́кій—դաշտի թրթնջուկ. բ.։ — кра́сный—շաւաշաբեկն։ — туполи́стый —աւելուկ, թրթնջուկ. բ.։

Щади́тель, —тельница գ. ներող, խընայող, ողորմացող։

Щади́тельный ած. ներողական, ողորմած։

Щади́ть, по— բ. ն. ներել, խնայել, թողութիւն տալ, ողորմել։

Щадли́вость գ. ի. ներողամտութիւն, ողորմածութիւն։

Щадли́вый ած. ներողամիտ, ողորմած, խնայող։

Щаже́ніе գ. չ. ներելը, ողորմելը, ներումն։

Щá́стіе, —тливый տ. Сча́стіе, сча́стли́вый.

Щебени́ть բ. ն. մանրախճով լցնել և կրով ամրացնել։

Щебёнка գ. ի. խիճ, խիճաքար || խճով լցնելը։

Щебёночный ած. խճի, խիճաքարի։

Ще́бень գ. ա. խիճ, խիճաքար։

Щебета́ніе գ. չ. ճռուողելը, թռչնոց երգելը։

Щебета́ть բ. չ. ճռուողել, երգել։

Щебетли́вость գ. ի. ճռուողիւն, թըռչունների երգ։

Щебетли́вый ած. շատախօս, բլբլացնող։

Щебешо́къ գ. ա. խիճ, խիճաքար, քարի կտորտանք։

Щебре́цъ գ. ա. ծոթրին, ծէթրոն. բ.։

Щевро́нскъ գ. ա. թուխկտար. թ.։

Щеглёнокъ գ. ա. կարմրակատար, եկ-քանաքաղ (մատղաշ). թ.։

Щегло́вка գ. ի. էգ կարմրակատար. թ.։

Щегля́чій ած. կարմրակատարի։

Щеголева́то մ. շքեղութեամբ, պերճօրէն, շքեղաբար։

Щеголева́тость գ. ի. շքեղութիւն, պերճութիւն, վայելչութիւն, պճնութիւն։

Щеголева́тый ած. շքեղ, պերճ, վայելուչ, պճնիւ, շնորհալից։

Щеголи́ха գ. ի. շքեղազարդ կին, պճնասէր կին։

Щеголли́вый ած. պճնասէր։

Щего́лъ գ. ա. կարմրակատար, կարմիր կատար. թ.։

Щёголь գ. ա. պճնասէր մարդ։

Щегольну́ть տ. Щеголя́ть.

Щегольски́ մ. պճնասիրաբար։

Щегольско́й ած. շքեղազարդ, պճնասէրի նման։

Щегольство́ գ. չ. շքեղազարդութիւն, պճնասիրութիւն։

Щеголя́ніе գ. չ. պճնազարդուելը։

Щеголя́ть, —льну́ть բ. ն. պճնազարդել || զարդարուել։

Щедре́цъ, —рене́цъ գ. ա. հաւամրգի (թուփ)։

Щедри́на, —нка գ. ի. արած, չեչ (երեսի ծաղկից մնացած)։

Щедринова́тый ած. չեչոտ, ծաղկատար։

Ще́дриться, раз— բ. ա. առատաձեռնութիւն անել, լիառատանալ, ջոմարդանալ։

Ще́дро մ. առատաձեռնութեամբ, առատ կերպով, լիապարգև։

Щедролюбивый ած. առատաձեռն, ջոմարդ։

Щедролюбіе գ. չ. առատաձեռնութիւն։

Щедрость, —рота գ. ի. առատութիւն, առատաձեռնութիւն, լիաբաշխութիւն։

Щедрый ած. առատ, առատաձեռն, առատաբաշխ, լիաձեռն, լիաբաշխ, բազմազեղ, լիապարգև։

Щедушіе, —шный տ. Тщедушіе, —шный.

Щека գ. ի. այտ, ծնօտ, թուշ, թուռ։

Щекастый ած. խոշոր այտերով, մեծ թշերով։

Щеколда, —колдочка գ. ի. նիգ, սողնակ, փակ, մրջնիկ, մղակ։

Щекотаніе գ. չ. կղկանք, խտտելը, խտտանք, խտխտ տալը, խտուտ տալը։

Щекотать բ. ն. խտտել, խտխտ տալ, խտուտ տալ։

Щекотка գ. ի. խտխտ, խտուտ, կղկանք։

Щекотливость գ. ի. խտխտ ունեցող, խտուտ ունեցող || դիւրագրգիռ լինելը, դիւրազգայութիւն։

Щекотливый ած. խտուտ ունեցող || դիւրագրգիռ, զգուշութեան կարօտ (հարց կամ վարմունք և այլն)։

Щекотно բ. խտխտ է գալիս։

Щекотный ած. խտտացնող, խտխտ արւող։

Щелеватый, —щелистый ած. բազմաճեղք, ճեղքրտած։

Щёлка տ. Щель.

Щёлканіе գ. չ. չխկացնելը, չրխկացնելը։

Щёлкать, щёлкнать բ. ն. գխկացնել, չրխկացնել, չրխկացնելով կոտրել։ —ся բ. ա. չխչխկուել, չրխկալ, չրխկալով կոտրել։

Щёлкнутый ած. գրխկացրած, գրխկացնելով կոտրած։

Щелкотня տ. Щёлканіе.

Щелкунъ գ. ա. դիւրադարձ (մեքենա)։

Щелкуха գ. ի. շանակեղու. բ.։

Щелкушка գ. ի. չխչխկան, ճչանակ, կարկաչայ (խաղալիկ)։

Щёлкъ տ. Щолкъ.

Щёлокъ, —лочёкъ գ. ա. մոխրաջուր։

Щелоченіе գ. չ. մոխրաջրով լուանալը։

Щелочить բ. ն. մոխրաջրով լուանալ։ —ся բ. ա. մոխրաջրով լուացուել։

Щёлочка տ. Щель.

Щёлочность գ. ի. ալկալիութիւն (քիմ.)։

Щёлочный ած. ալկալեան, ալկալիխառն։

Щёлочь գ. ի. ալկալի, բորակ, ուժաջուր (աղ բոյսերի)։

Щелчокъ գ. ա. պոնդ, չափկ, ծլնկի, ծկլիպուլա։ — по носу - պլնտրիկ, պոնդ, փիսքէ։

Щель գ. ի. ճեղք, արանք։ — глазная - կոպարանք։ — голосовая — ձայնամուտ։ — срамная — իգաճեղ, ծննդոց։ — гортанная — ձայնարան (կոկորդի)։

Щелявый տ. Щелеватый.

Щелять բ. ն. ճեղքել, ճեղք բացանել, ծակ բացանել։ —ся բ. ա. ճեղքուել, ծակուել։

Щемить բ. ն. սեղմել, ճմլել, տրորել։ щемитъ сердце — սիրտս ճմլվում է կամ տրորվում է։

Щемленіе գ. չ. սեղմելը, ճմլելը, տրորելը։

Щемло գ. չ. սեղմիչ, ճմլիչ (գործիք)։

Щенёнокъ տ. Щенокъ.

Щениться, о— բ. ա. ցկնել, լակոտներ բերել (շուն)։

Щённая ած. — сука — ցկի շուն, փորով շուն, ծանրած շուն։

Щенокъ, —ночекъ գ. ա. շան լակոտ, լակոտ, կորնակ, շան ձագ։

Щенячій ած. շան լակոտի։

Щепа գ. ի. տաշեղ։

Щепаніе գ. չ. տաշելը, մանր կոտրատելը։

Щепань գ. ի. տաշեղ, կոչան։

Щепа́ть բ. ն. տաշել, տաշեղ դարձնել։
Ще́панный ած. տաշած։
Щепено́й ած. տաշեղի։
Щепети́льникъ գ. ա. մանրավաճառ, չարչի։
Щепети́льный ած. մանրավաճառի || մանր, խուրդա-մուրդայ։ — това́ръ—մանր ապրանք, չարչու ապրանք։
Щепети́нникъ գ. ա. մանրավաճառ։
Ще́петкій ած. վայելուչ, գեղեցիկ (ըզ-գեստ)։
Ще́петко մ. վայելչաբար, գեղեցիկ կերպով, վայելուչ կերպով։
Щепетли́вый ած. պճնասէր։
Ще́петный տ. Ще́петкій.
Ще́петь գ. ի. վայելչութիւն, պերճու-թիւն, գեղեցկութիւն (զգեստի)։
Ще́пка գ. ի. տաշեղ, ծիւղ։
Щепли́вый տ. Щепетли́вый.
Щепля́ть տ. Щепа́ть.
Щепно́й տ. Щепено́й.
Щепо́ть, —по́тка, —точка գ. ի. պտղունց || ձեռքի առաջին երեք մատնե-րը միասին դրուած։
Щерба́ գ. ի. եփած ձկի մաշուր։
Щерба́тый ած. ճեղքրտած, ճեղճրղ-քուած, ատամնաթափ։
Щерби́на, —би́нка գ. ի. ճեղք, պա-տառուածք || ատամնաթափի || սրի հարուածի տեղ, կտրուածք || մանգաղ, սղոցակ. բ.։
Щербинова́тый տ. Щерба́тый.
Щесре́нокъ գ. ա. շառաւխոս, թուխկա-տար. թ.։
Щети́на գ. ի. սև, ձագկամազ, խոզի մազ, հաստ մազ։
Щети́нистый ած. ստևանման, ստևա-գխակ, սօթահեր || թաւշային պրուա-մազ (բոյսի), խաւ։
Щети́ниться o— բ. ա. քստմնել, մա-զերը բիզ-բիզ կանգնել || բարկանալ։
Щети́нка տ. Щети́на.

Щети́нница գ. ի. լեռնային նարդոս. բ.։
Щети́нный ած. ստևաւոր || ստևի։
—нная трава́ —լեռնային նարդոս. բ.։
Щетинова́тый ած. ստևաւոր, ստևա-նման։
Щетинозу́бъ գ. ա. ստևատամն, ջրը-ցան. ձ.։
Щетинообра́зный ած. ստևաձև, ստև-ւանման։
Щётка գ. ի. խոզանակ, վրձին || ձիու կոճի մազ, քաքուլ։
Щеткообра́зный ած. խոզանակի նման։
Щёточникъ գ. ա. խոզանակ շինող, վրձին շինող։
Щёточный ած. խոզանակի։
Щеть գ. ի. ստև, ձագկամազ։
Щече́ніе գ. չ. գողանալը, գողութիւն (սակաւ առ սակաւ)։
Щечи́ло գ. ի. գող։
Щечи́ть բ. ն. գողանալ, —ся բ. ա. գողացուել։
Щёчка տ. Щека́.
Щёчный ած. այտի, թշի։
Щи գ. ի. յգ. կաղամբէ սպաս, շչի, լա-խանէ եահնի։
Щибле́ты տ. Штибле́ты.
Щика́ніе գ. չ (մոմի) պատրոյգի ծայ-րը կտրելը։
Щика́тель գ. ա. կայծառ, մոմի քիթն առնող, պատրոյգի ծայրը կտրող (մարդ)։
Щика́ть, —щикну́ть բ. ն. մոմի քի-թըն առնել, պատրոյգի ծայրը կտրել։
Щи́колотка գ. ի. —токъ գ. ա. ար-մուկի ծայրը || ոտքի կոճ։
Щипа́ка գ. ի. կսմթել սիրող, կզմթել սիրող։
Щипа́льный ած. կսմթելու, կտտելու։
Щипа́ніе գ. չ. կճմթելը, կտելը, կըտ-կտելը || քաղելը || պոկել ուտելը խոտ (անասուններն) || կսկծացնելը, այրելը։
Щи́панный ած. կսմթած, կտտած ||

|| բերնով պոկած։

Щипа́ть, —пывать, —пну́ть բ. ն. կսմթել, կտտել, կակտել || քաղել, պոկել || կսկծացնել, այրել։ —ся բ. ա. կսմթուել || պոկուել։

Щипе́цъ գ. ա. ցռուկ կամ քիթ որսկան շան։

Щи́пка տ. Щипа́ніе.

Щипну́ть տ. Щипа́ть.

Щипо́къ գ. ա. կսմիթ, կտտանք։

Щипу́нъ, —пу́нья գ. կսմթել սիրող, կակտել սիրող։

Щипцо́вый ած. ունելիքի, կայծառի։

Щипцы́ գ. ա. յգ. ունելիք, պլիկոց || կայծառ, մախաժ, քթառիչ || աքցան, կասոռ — завива́льные—գանգրոց։ — орѣ́шные—կաղնաբեկ գործիք։ — у конова́ловъ—բազ։

Щипъ տ. Шипъ.

Щи́рый ած. իրական, արդար, ուղիղ։

Щи́тецъ, щи́тикъ գ. ա. վահանակ։

Щи́титься բ. ա. պաշտպանուել, հովանաւորուել։

Щи́тникъ տ. Щитоно́сецъ.

Щи́тный, —тово́й ած. վահանի։

Щито́къ գ. ա. վահանակ, փոքրիկ վահան || գագաթնային ծաղկում || կեղևապատրոյս, կեղևապատուստ || || օղանգն. բ.։

Щитоно́сецъ գ. ա. վահանաւոր, վահանակիր || զրահամորթ։

Щитоно́сный ած. վահանաւոր։ —ное расте́ніе—ծաղկողկոյզ բոյս։

Щитообра́зный ած. վահանաձև։

Щитъ գ. ա. վահան։

Що́лкать, щелкну́ть տ. Щёлкать, щёлкнуть.

Щолкъ գ. ա. պոնգ, պոնտ, բլթուղ։

Що́локъ տ. Щёлокъ.

Щу́ка գ. ի. կռնկաձուկ, գայլաձուկ։

Щуня́ніе գ. չ. շօշափում, խարխափում։

Щуня́ть բ. ն. շօշափել, խարխափել։

Щу́пальце գ. չ. շօշափուկ։ —цы յգ. շօշափուկներ (միջատների)։

Щу́паніе գ. չ. շօշափելը, խարխափելը։

Щу́пать, —пывать բ. ն. շօշափել, խարխափել։

Щупъ, щу́пикъ գ. ա. շօշափուկ (կենդանիների) || շօշափուկ գործիք։

Щу́ра գ. չ. աչքերը կկոցող։

Щу́реніе գ. չ. աչքերը կկոցելը։

Щу́рить բ. չ. глаза́—աչքերը կկոցել, աչքերը սլացնել։ —ся բ. ա. կկոցուել (աչքերը)։

Щу́рка գ. ի. պիծակասայան, ծիրանահաւ. թ.։

Щуру́пецъ, —пикъ տ. Щуру́пъ.

Щуру́пить բ. ն. պտուտակով ամրացնել։

Щуру́пный ած. պտուտակի։

Щуру́пъ գ. ա. պտուտակ, շուրուպ։

Щуръ գ. ա. խաչկտուց, հասրեկիչ, կըտակեր, խածկտիկ. թ.։

Щу́чина գ. ի. գայլաձկան միս, կռնկաձկան միս։

Щу́чій ած. կռնակաձկան, գայլաձուկի։

Щу́чка գ. ի. փոքրիկ կռնկաձուկ։

Ъ.

Ъ կիսաձայնաւոր և 27-րորդ տառ ռուսաց այբուբենի։

Ы.

Ы ձայնաւոր և 28-րորդ տառ ռուսաց այբուբենի։

Ѣ.

Ѣ կիսաձայնաւոր և 29-րորդ տառ ռուսաց այբուբենի։

Ѣ.

Ѣда́ գ. ի. ուտելը || կերակուր, ուտելիք։

Ѣда́ло տ. Че́люсть.

Ѣда́льцы գ. ա. յգ. ծամելիք (միջատների)։

Ѣда́ть տ. Ѣсть.

Ѣде́ніе գ. չ. ուտելը։

Ѣ́дкій, —кова́тый ած. զօրեղ, կծող, կծողական || տտիպ, կծու || բարկ, մաշող, այրեցական || ժանտալի։

Ѣ́дко մ. կծողաբար, կծելով։

Ѣ́дкость գ. ի. կծուութիւն, տտիպութիւն || կծողականութիւն։

Ѣдо́къ գ. ա. շատակեր, շատ ուտող։

Ѣду́нъ, —ду́нья գ. որկրամոլ, շատակեր։

Ѣду́честь գ. ի. սպառող լինելը, մաշող լինելը, այրող լինելը։

Ѣду́чій ած. մաշող, կծող, այրող, սպառող։

Ѣзда́ գ. ի. գնացք (ձիով, կառքով), ճանապարհորդութիւն։

Ѣ́здить բ. չ. գնալ, երթալ (ձիով, կառքով ևայլն) || տեսութիւն գնալ։

Ѣздово́й ած. հեծնելու || ձիաւոր սուրհանդակ, չապար։

Ѣздо́къ գ. ա. ձիաւոր || ճանապարհորդ։

Ѣздъ գ. ա. անցք, ապառ անցնելու անցք։

Ѣзжа́лый ած. անցուդարձած (ճանապարհ) || գործ դրուած, վարժեցրած, մարզած։

Ѣзжа́ть բ. չ. գնալ-գալ (շատ անգամ, կառքով, ձիով)։

Ѣ́зженіе գ. չ. գնալ-գալը (կառքով, ձիով ևայլն)։

Ѣ́зженый ած. գնալ-գալու (կառքով, ձիով ևայլն)։

Ѣсть, ѣда́ть բ. ն. ուտել, ընդունել || || ճաշակել || կծել, խայթել || կրծել, այրել || կսկծեցնել || վիրաւորել։

Ѣ́ханіе գ. չ. գնալը (ձիով, կառքով ևայլն)։

Ѣ́хать բ. չ. գնալ (ձիով, կառքով ևայլն)։

Э.

Эбе́новый ած. եբենոսէ։ —вое—де́рево գ. չ. եբենոս. բ.։

Эвале́нта գ. ի. ոսպնալիւր։

Эвакуа́ція գ. ի. դատարկելը, թողնելը (որևէ տեղի)։

Эвакуи́ровать բ. ն. դատարկել, թողնել (որևէ տեղ)։

Эвдіа́метръ, —діо́метръ գ. ա. օդաչափ, ճշտաչափ, յստակաչափ, պարզաչափ (գործիք) || օդի մէջ եղած թթուածնի քանակութիւնը որոշող գործիք։

Эве́кція գ. ի. երկրորդ անհաւասարութիւն լուսնի արեգակից պատճառած, կամ անհաւասար շարժում լուսնի արեգակի ձգողական զօրութեան պատճառած։

Эвну́хъ տ. Евну́хъ.

Эволюціо́нный ած. զօրքի շարժման։

Эволю́ція գ. ի. զօրքի շարժում, զօրաշարժութիւն, շրջափոխութիւն (դիրքը փոխելիս) || վարդապետութիւն, որ ընդունում է թէ սերմի մէջ գտանւում է ապագայ կենդանիների կամ բոյսի բոլոր յատկութիւնները։

Эги́да գ. ի. պաշտպանութիւն || վահան Աթենաս Պալլասի։

Эги́ра գ. ի. հեջրի (Թուական մահմէդականների)։

Эгойзмъ գ. ա. եսականութիւն, անձ-

նասիրութիւն, ինքնասիրութիւն։

Эгоисти́ческій ած. եսական։

Эгои́стъ գ. ա. եսասէր, ինքնասէր, անձնասէր, անձնապաշտ։

Э'дакой, эдакъ տ. **Э'такой, этакъ.**

Эде́мскій ած. եդեմական, ադենական, դրախտային || դրախտի։

Эде́мъ գ. ա. եդեմ, ադեն, դրախտ։

Эди́ктъ գ. ա. հրովարտակ, արքունի հրաման։

Эди́ль գ. ա. շինուածապետ, անօրէն շինութիւնների (հին հռոմայեցոց)։

Эди́льскій ած. շինուածապետի (հին հռոմայեցոց)։

Эй ձայն. էյ, ծօ, տօ։

Экваторія́льный ած. հասարակածային || հասարակածի։

Эква́торъ գ. ա. հասարակած, հասարակածներ։ — **астрономи́ческій.** հ. աստղաբաշխական։ — **магни́тный** — մագնիսական հասարակած։

Эквивале́нтный ած. համազօր։

Эквивале́нтъ գ. ա. համազօր։ — **хими́ческій** — համազօր քիմիական։

Эквилибри́стъ գ. ա. հաւասարաշարժ (մարդ), լարախաղաց, կշռախաղաց։

Экзальта́ція գ. ի. խիստ գրգռութիւն, սաստիկ եռանդ։

Экзальтриро́ванный ած. խիստ գրգռուած։

Экзамена́торскій ած. քննչական || հարցաքննչի։

Экзамена́торъ գ. ա. հարցաքննիչ, քննիչ։

Экзаменова́ніе գ. չ. հարցաքննելը, հարցաքննութիւն, քննութիւն։

Экзамено́ванный ած. հարցաքննուած, քննուած։

Экзаменова́ть, про— բ. ն. հարցաքննել, քննել։ **—ся** բ. ա. հարցաքննուել, քննուել։

Экза́менскій ած. հարցաքննական, քննական || հարցաքննութեան։

Экза́менъ գ. ա. հարցաքննութիւն, քննութիւն։

Экза́метръ տ. **Гекза́метръ.**

Экза́рхъ գ. ա. էքզարքոս։

Экзеге́тика գ. ի. մեկնութիւն, մեկնաբանութիւն (որևէ բնագրի)։

Экзегети́ческій ած. մեկնական, մեկնաբանական || մեկնութեան։

Экзеге́тъ գ. ա. մեկնիչ (որևէ բնագրի)։

Экзеку́торскій ած. վարոցաւորի, կարգապահի (տնտեսական տեղերի)։

Экзеку́торша գ. ի. կարգապահի կին (տնտեսական տեղերի)։

Экзеку́торъ գ. ա. վարոցաւոր, կարգապահ (տնտեսական տեղերի)։

Экзекуціо́нный ած. դատաստանական վճռի կատարման վերաբերեալ || պատժական։

Экзеку́ція գ. ի. վճռակատարում (դատաստանական) || մարմնական պատիժ || զինուորական ճնշում (բնակիչների վրայ որևէ ապօրինի վարմունքի ժամանակ)։

Экземпля́ръ գ. ա. օրինակ, հատ։

Экзерцирме́йстеръ գ. ա. մարզողապետ (զօրքի), զօրակիրթ (անձն)։

Экзерцирова́ть բ. ն. կրթել, մարզել (զօրք)։

Экзерциръ գ. ա. — **га́узъ** գ. ա. մարզարան զօրքի։

Экзерци́ція գ. ի. կրթութիւն, մարզութիւն։

Экзо́смосъ գ. ա. արտահոսում, արտազեղում, արտաճնշում, արտամղում։

Экзоти́ческій ած. ուստակապատ։

Экипа́жецъ, —па́жикъ գ. ա. փոքր կառք։

Экипа́жишко գ. ա. անպիտան կառք, անձռունի կառք։

Экипа́жище գ. ա. ահագին կառք։

Экипáжный ած. կառքի։

Экипáжъ գ. ա. կառք || նաւազն, նաւի սպասաւորների խումբը։

Экипирóвка գ. ի. պատրաստութիւն, հանդերձանք, կազմութիւն (նաւի և այլն)։

Экипирóвывать, —ровáть բ. ն. պատրաստել, զգեստ հագցնել, կազմել (նաւ, զորք և այլն)։

Э'кій տ. Э'кой.

Эклúптика գ. ի. արեգուղի, ծիր խաւարման, խաւարածիր։

Эклиптúческій ած. արեգուղու։

Эклóга գ. ի. հովուական բանաստեղծութիւն։

Э'кой ած. ինչպիսի, որպիսի։ — ты лицемѣ̀ръ—այ դու կեղծաւոր։

Эконóмить բ. չ. տնտեսել, խնայողութիւն անել։

Экономúчески մ. տնտեսաբար, խնայողութեամբ։

Экономúческій ած. տնտեսական։

Эконóмія գ. ի. տնտեսութիւն, խնայողութիւն։ — политúческая—քաղաքական տնտեսութիւն, տնտեսագիտութիւն։

Эконóмка գ. ի. տնտես կին, խնայող կին || գործակալուհի, տնտեսուհի։

Эконóмно մ. տնտեսաբար, խնայողութեամբ։

Эконóмный ած. տնտեսող, խնայողութիւն անող։

Эконóмскій ած. տնտեսի։

Эконóмша գ. ի. տնտեսի կին, տնտեսուհի։

Экономúстъ գ. ա. քաղաքատնտես, քաղաքական տնտեսութեամբ պարապող։

Эконóмъ գ. ա. տնտես, մատակարար։

Экрáнъ գ. ա. պահապանակ, արգելիչ, լուսարգել, հողմարգել, հրարգել։

Экскремéнтъ գ. ա. քակոր։ — собáчій—շնիկին։

Эксóсмосъ գ. ա. արտահոսում, արտազեղում, արտածծում։

Экскýрсія գ. ի. շրջագայութիւն (գիտնական նպատակով)։

Экспедúторскій ած. ուղարկողի, առաքողի։

Экспедúторъ գ. ա. առաքող, ուղարկող։

Экспедиціóнный ած. ուղարկուելի, առաքելու։

Экспедúція գ. ի. առաքելը, ուղարկելը || առաքման սենեակ || բաժին կառավարութեան || խումբ (զօրականների ուսումնական և այլն հետազօտութեան մտքով մի օտար տեղ ուղարկուած)։

Экспериментáльный ած. փորձնական, փորձառական։ —ная хúмія—փորձառական քիմիա — фúзика—փորձառական Ֆիզիքա։

Экспериментáторъ գ. ա. փորձակատար։

Эксперимéнтъ գ. ա. փորձ։

Экспертúза գ. ի. զննութիւն, քննութիւն (մասնագէտների)։

Экспéртъ գ. ա. գիտակ, հմուտ, տեղեակ, վարժ || զննիչ, քննիչ (դատի վերաբերութեան որևէ կասկածելի իրեղէնի, թղթի և այլն)։

Эксплоатáція գ. ի. շահագործութիւն, օգուտ քաղելը։

Экспонéнтъ գ. ա. ցուցիչ, աստիճանացոյց (ալգեբր.) || տեղեակ անձն, գիտակ։

Экспонéнтъ գ. ա. ներկայացնող սեպհական ձեռակերտի (արուեստահանդէսի մէջ)։

Экспрóмтъ գ. ա. յանպատրաստից։ Читáть стихú —мтомъ—յանպատրաստից ոտանաւոր կարդալ։

Экспóртъ գ. ա. արտահանում, արտածութիւն (ապրանքների)։

Экстáзъ գ. ա. սքանչացում, յափշտակութիւն մտքի, ծայրայեղ ոգևորութիւն։

Экстирпаторъ գ. ա. խլիչ, ջնջիչ, քաղհան (երկրագ. գործիք)։

Экстрактъ գ. ա. մզուած հիւթ, մուզ || || քաղուածք։ — мясной—արգանականիւթ։

Экстраординарный ած. արտասովոր, անսովոր, տարասովոր, նոր օրինակ, նորանշան, տարականոն, արտաքոյ կարգի։

Э́кстренный ած. յանկարծական, անակնկալ։

Эксцентрикъ գ. ա. այլանդակ մարդ, օտարոտի մարդ։

Эксцентрическій, —чный ած. արտակենդրոն, տարակենդրոն, կենդրոնազանց || այլանդակ, օտարոտի։

Эксцентричность գ. ի. տարակենդրոնութիւն || այլանդակութիւն, արտասովոր լինելը, օտարոտի լինելը։

Эктенія գ. ի. մաղթանք։

Экъ ձյն. ինչպէս։

Эластика գ. ի. ձգախէժ։

Эластическій ած. առաձգական։

Эластичный ած. առաձիգ, առաձգական։

Эластичество, —чность գ. առաձգականութիւն, առաձգութիւն։

Элеваторъ գ. ա. գոյակիր անիւ (ցորեն ամբարելու և այլն)։

Элегантность գ. ի. վայելչութիւն։

Элегантный ած. ընտիր, վայելուչ։

Элегическій ած. եղերերգական, ողբերգական։

Элегія գ. ի. եղերերգութիւն, տխրերգ, աշխարանք, ողբ։

Элексиръ գ. ա. ոգի, էքսիր, էլէքսիր (հեղուկ)։

Электризованный ած. ելեկտրացած։

Электризовать, на— բ. ն. ելեկտրականացնել։ —ся բ. ա. ելեկտրացուել։

Электрическій ած. ելեկտրական։ —кая машина—ել. մեքենայ։ — сила—ել. զօրութիւն։ —кая баттарея—ել. մարտկոց։ — искра—ել. կայծ։

Электричество գ. չ. ելեկտրականութիւն, ելեկտրութիւն։ — динамическое —շարժուն ել. — непостоянное —կարճատ ել. — отрицательное—բացասական ել. — положительное —դրական ել. — статическое—կայուն ել. — атмосферное—մթնոլորտի ել.։

Электровозбудительный ած. —ная сила—ելեկտրայարոյց զօրութիւն։

Электродвигатель գ. ա. ելեկտրաշարժիչ (գործիք)։

Электродинамическій ած. ելեկտրաշարժական։

Электродъ գ. ա. ելեկտրատար։

Электролитическій ած. ելեկտրալուծական։

Электролизъ գ. ա. ելեկտրալուծութիւն։

Электролитъ գ. ա. ելեկտրալոյծ։

Электромагнитный ած. ելեկտրոմագնիսական։ —ная машина—ելեկտրամագ. մեքենայ։ — Электромагнетизмъ—ելեկտրամագնիսականութիւն։ — Электромагнитъ—ելեկտրամագնիս։

Электрометръ գ. ա. ելեկտրաչափ (գործիք)։

Электроскопъ գ. ա. ելեկտրացոյց (գործիք)։

Электростатическій ած. ելեկտրակայուն, ելեկտրակայական։

Электрофоръ գ. ա. ելեկտրակիր (գործիք)։

Электрохимія գ. ի. ելեկտրոքիմիա։

Элементарный ած. տարրական, սկզբնական, անենազլխաւոր, պարզ։

Элементъ գ. ա. տարր || սկզբունք, հիմունք։ — гальваническій—գալվանական տարր։ — термоэлектрическій—ջերմելեկտրական։

Эликсиръ տ. Элексиръ.

Эллебо́ръ տ. Чеме́рица.

Элли́псисъ գ. ա. ձուաձիր, ձուաձև գիծ, թերատ, էլլիպսիս։

Эллипсо́йдъ գ. ա. էլլիպսոյիդ, թերատակերպ կամ ձուաձև (երկրաչ. մարմին)։

Элли́псъ գ. ա. ձուաձիր, թերատ, էլլիպսիս (գիծ)։

Эллипти́ческій ած. թերատական ‖ ‖ ձուաձիրի, ձուաձև գծի։

Эль գ. ա. թունդ գարեջուր (անգլիական), էլ։

Эльдора́до գ. չ. դրախտավայր, երկիր առատութեան և գրգանքի։

Эма́левый ած. արծնապակէ, կլոտուածէ, մինէով շինած։

Эмали́ровать բ. ն. արծնապակել, կլոտուածել, մինէով շինել։

Эмалиро́ванный ած. արծնապակած, մինէած։

Эмалиро́вщикъ գ. ա. կլոտուածագործ։

Эма́ль գ. ի. արծնապակի, կլոտուած ‖ ‖ փայլուն (ատամների), տճ. մինէ։

Эма́льный ած. կլոտուածական ‖ արծնապակու, մինէի։

Эмба́рго տ. Амба́рго.

Эмбле́ма գ. ի. խորհրդական նշան, խորհրդաւոր նշան։

Эмблемати́ческій ած. խորհրդաւոր, խորհրդական (նշանի)։

Эмбріоло́гія գ. ի. սաղմնաբանութիւն, սաղմնախօսութիւն։

Эмбріологи́ческій ած. սաղմաբանական, սաղմնախօսական։

Эмерита́льный ած. թոշակի, կենսաթոշակի վերաբերեալ։

Эмигра́нтъ գ. ա. գաղթական, պանդուխտ, գաղութ։

Эмигра́ція գ. ի. գաղթականութիւն (դէպ օտար երկիր)։

Эмигрирова́ть բ. չ. գաղթել հայրենիքից։

Эми́рскій ած. էմիրի, ամիրայի։

Эми́ръ գ. ա. էմիր, ամիրա։

Эмигра́ція գ. ի. գաղթականութիւն։

Эмпири́змъ գ. ա. փորձականութիւն ‖ ‖ փորձառական բժշկութիւն։

Эмпи́рикъ գ. ա. փորձառական բժիշկ։

Эмпири́ческій ած. փորձառական։

Эмульси́нъ գ. ա. կթիտ (քիմ.)։

Эму́льсія գ. ի. կիթ։

Эндеми́ческій ած. ազգային, տոհմային ‖ ‖ բնիկ, տեղային։

Энди́вій գ. ա. եղերդակ պարտիզաց. բ.։

Эндосмоме́тръ գ. ա. ներհոսաչափ (գործիք)։

Эндо́смосъ գ. ա. ներհոսում, ներգեղում։ ներաճնշում, ներմզում։

Энерги́чески, —ги́чно մ. ազդու կերպով, զօրեղ կերպով։

Энерги́ческій, —ги́чный ած. ազդու, զօրեղ, գործօն, եռանդուն։

Энерги́чно տ. Энерги́чески.

Эне́ргія գ. ի. եռանդ, ազդեցութիւն, գործունէութիւն, զօրութիւն, կորով, կորովութիւն, ներքին կարողութիւն, ազդուութիւն։

Энтомологи́ческій ած. միջատաբանական։

Энтомоло́гія գ. ի. միջատաբանութիւն։

Энтомоло́гъ գ. ա. միջատաբան։

Энтузіа́змъ գ. ա. աստուածեղէն ազդեցութիւն, հիացում, հրճուանք, ոգեշնչութիւն, հոգեկան զմայլում, յափշտակութիւն, եռանդում։

Энтузіа́стъ գ. ա. աստուածազդեցիկ, ոգեշունչ, մոլեսքանչ, հիացած, մոլի, երազատես։

Энциклопеди́стъ գ. ա. հանրագիտակ, մատենագիր համօրէն գիտութեանց։

Энциклопеди́ческій ած. բազմավէպ, հանրագիտական, համայնագիտական, համօրէն գիտութեանց։ — слова́рь —բառարան համօրէն գիտութեանց,

համագիտարան։

Энциклопе́дія գ. ի. համագիտութիւն, բովանդակութիւն համօրէն գիտութեանց || համագիտարան, հանրագիտարան, համայնագիտակ բառարան։

Эо́лова а́рфа գ. ի. Էօլեան տաւիղ։

Эпа́кта գ. ի. վերադիր (տօմարի)։

Эпига́стрій գ. ա. վերնորովայն, ախոնգանք։

Эпигра́мма գ. ի. վերնագիր, վերտառութիւն։

Эпиграммати́ческій ած. վերնագրական, վերտառական։

Эпигра́мный ած. վերնագրի, վերտառութեան։

Эпигра́фъ գ. ա. մակագրութիւն, վերնագիր։

Эпидеми́ческій ած. հանրաճարակ, համաճարակ, տարափոխիկ, փոխադրական, փոխոխական։

Эпиде́мія գ. ի. համաճարակ հիւանդութիւն, տարափոխիկ հիւանդութիւն, ժանտախտ։

Эпиде́рмій գ. ա. վերնամորթ, վերնամաշկ։

Эпизоди́ческій ած. պատահական, միջանկեալ, եկամուտ։

Эпизо́дъ գ. ա. միջներգ || միջնադէպ, միջանկեալ դէպք կամ անցք, միջանկեալ պատահմունք։

Эпизооти́ческій ած. անասնոց կոտորածի, խաշնամահի, տաւարի կոտորածի վերաբերեալ։

Эпизоо́тія գ. ի. խաշնամահ, մալի ջարդ, տաւարի ջարդ։

Эпикуре́ецъ գ. ա. եպիկուրեան աղանդաւոր || մարմնասէր, հեշտասէր, (մարդ)։

Э́пикъ գ. ա. վիպասանական բանաստեղծ։

Эпилепси́ческій, —пти́ческій ած. լուսնոտ, վերնոտ։

Эпиле́псія գ. ի. լուսնոտութիւն, վերնոտութիւն։

Эпило́гъ գ. ա. վերջաբանութիւն, վերջաբան։

Эпиле́птикъ գ. ա. լուսնոտ, վերնոտ (մարդ)։

Эпистрофе́й գ. ա. երկրորդ ողն պարանոցի։

Эпитала́ма գ. ի. հարսներգ, երգ առագաստի։

Эпита́фія գ. ի. տապանագիր, գամբանագիր։

Эпите́лій գ. ա. մորթաճիճ։

Эпите́тъ գ. ա. ստորոգելի, վերադիր ածական, յատկանիշ։

Эпитимія́ գ. ի. ապաշխարանք։

Эпитрахи́ль գ. ի. փորուրար։

Эпициклóидъ գ. ա. մակբոլորակ։

Эпици́клъ գ. ա. մակաշրջան։

Эпи́ческій ած. վիպասանական։ **—кая поэзія**—դիւցազներգութիւն, դիւցազնական բանաստեղծութիւն։

Эполе́тный ած. ուսադրի։

Эполе́тъ գ. ա. ուսադիր (պաշտօնէից)։

Эпони́мъ գ. ա. անուանադիր։

Эпопе́я գ. ի. դիւցազներգութիւն, դիւցազնական բանաստեղծութիւն, դիւցազնական վիպասանութիւն։

Э́посъ գ. ա. դիւցազներգութիւն, հերոսական վէպ, վէպ։

Эпо́ха գ. ի. դարագլուխ, թուական, ժամանակ։

Э́ра գ. ի. տարեթիւ, թուական։

Э́рбій գ. ա. էրբիօն (քիմ. պրզ. մրմ.)։

Эрмита́жный ած. անապատի, միայնանոցի || Թանգարանի (Ս. Պետերբուրգի)։

Эрмита́жъ գ. ա. անապատ, միայնանոց || Թանգարան ձմրան պալատի Ս. Պետերբուրգում։

Эро́тикъ գ. ա. սէրերգակ բանաստեղծ։

Эроти́ческій ած. սիրահարական, տրփական։ **—ское стихотворе́ніе** գ. չ. սիրահարական բանաստեղծութիւն։

Эрцге́рцогство գ. չ. արքիդքսութիւն։
Эрцгерцоги́ня գ. ի. արքիդքսուհի։
Эрцге́рцогъ գ. ա. արքիդուքս։
Эска́дра գ. ի. նաւախումբ, գումարտակ նաւերի, փոքր նաւատորմիղ։
Эскадро́нный ած. հեծելազօրաց վաշտի։
Эскадро́нъ գ. ա. վաշտ հեծելազօրաց։
Эски́зный ած. ստուերագրական ‖ նախագծի։
Эски́зъ գ. ա. ծրագիր, ստուերագիր, նախագիծ, արուճանակ։
Эспадро́нъ գ. ա. տափան։
Эспаньо́лка գ. ի. փոքրիկ կզակամօրուս, էսպանեօլկա։
Эспа́рто գ. չ. գզիր սպանիական։
Эсплана́да գ. ի. դաշտավայր, հարթավայր, բաց տարածութիւն (ամրոցի առաջին)։
Эспонто́нъ գ. ա. մկունդ, սուին։
Эссе́нція գ. ի. մուզ, մզուած հիւթ, քամուած հիւթ, էութիւն, գոյացութիւն, խտութիւն։
Эста́мпный ած. պատկերի, տիպի։
Эста́мпъ գ. ա. պատկեր, տիպ։
Эстанда́ртъ տ. Штанда́ртъ.
Эстафе́та գ. ի. սուրհանդակ, պնդադեսպան ‖ թղթաբեր իջեւանից իջեւան։
Эстафе́тный ած. սուրհանդակի, թղթաբերի,
Эсте́тика գ. ի. գեղեցկագիտութիւն, ճաշակագիտութիւն, գիտութիւն գեղեցկութեան կանոնների, արուեստ գեղեցիկ ճաշակի։
Эсте́тикъ գ. ա. գեղեցկագէտ, ճաշակագէտ, գեղեցկութեան կանոնները գիտցող։
Эстети́ческій ած. գեղեցկագիտական, ճաշակագիտական, գեղարուեստական։
Эстра́да գ. ի. պարեւանդակ։
Эстраго́нъ գ. ա. նուկիճ, նուկիկ, շաւաւարին, տարխուն, թարխուն. բ.։
Этаже́рка գ. ի. գրքարան, գրանոց, դրապարան, յարկաւոր դարան։
Эта́жный ած. դստիկոնի։
Эта́жъ գ. ա. դստիկոն, յարկ, աստիճան, կարգ։ — ве́рхній—վերնայարկ։ — ни́жній—ստորայարկ։
Э'такой ած. այսպիսի։
Э'такъ մ. այսպէս, այնպէս։
Этало́нъ գ. ա. օրինակ օրինաւոր չափերի եւ կշիռների։
Эта́пный ած. իջեւանի, օթեւանի։
Эта́пъ գ. ա. իջեւան, օթեւան (զօրաշուի) ‖ իջեւան (յանցաւորների)։
Э'тика գ. ի. բարոյական փիլիսոփայութիւն։
Этике́тничать բ. չ. կարգի եւ սովորութեան հետեւել։
Этике́тный ած. կարգի, սովորութեան վերաբերեալ (արքունեաց) ‖ ապրանքի թղթէ նշանի։
Этике́тъ գ. ա. ընտիր կարգ, սովորութիւն վարմանց (արքունեաց, կամ բարձր հասարակութեան մէջ) ‖ ցուցակ, նշան (որեւէ առարկայի կամ ապրանքի վրայ կպցրած՝ նրա անունը, համարը, գինը եւայլն ցոյց տուող)։
Эти́лъ գ. ա. եթերանիւթ, եթերածին, եթիլ։
Этило́вый ած. եթելական, — спиртъ —եթելական ալքօօլ։
Этилами́тъ գ. ա. եթերածնիտ (քիմ.)։
Этимологи́чески մ. ստուգաբանօրէն։
Этимологи́ческій ած. ստուգաբանական։
Этимоло́гія գ. ի. ստուգաբանութիւն։
Этіоло́гія գ. ի. պատճառագիտութիւն (հիւանդութեանց)։
Этнографи́ческій ած. ազգագրական։
Этногра́фія գ. ի. ազգագրութիւն, ուսումն եւ նկարագրութիւն զանազան ազգերի։
Этногра́фъ գ. ա. ազգագիր (ուսումնական)։
Этноло́гія գ. ի. ազգախօսութիւն, ցե-

ղաբանութիւն, ժողովրդաբանութիւն։

Этноло́гъ գ. ա. ազգախօս, ցեղաբան, ժողովրդաբան։

Э'то դ. այս, այդ։

Этогра́фія տ. **Этоло́гія.**

Этоло́гія գ. ի. բարախօսութիւն, նկարագիր բարքի և սովորութեան։

Этоло́гъ գ. ա. բարախօս։

Э'тотъ դ. այս, այդ, այն։

Этю́ды գ. յգ. ուսումնասիրութիւն, օրինակներ, նախագծեր։

Эффе́ктный ած. փայլուն, ազդու, տպաւորութիւն գործող։

Эффе́ктъ գ. ա. տպաւորութիւն, ազդեցութիւն || արգասիք։

Эфемери́ды գ. ի. յգ. աստեղացոյց, օրագրութիւն աստեղագէտների, էֆէմէրդի։

Эфеме́рный ած. առօրեայ, միօրեայ, կարճժամանակեայ։

Эфи́рный ած. եթերական։ **—ное ма́сло**—եթերական իւղ։

Эфи́ръ գ. ա. եթեր (քիմ.) || եթեր, արփի։

Э'фодъ գ. ա. վակաս։

Э'хо գ. չ. արձագանք։

Эхъ ձյն. էհ, հէհ։

Эшало́тъ գ. ա. շան սոխուկ. բ.։

Эшафо́тъ գ. ա. կառափնարան։

Эшело́нъ գ. ա. սանդղամատն։

Эѳи́рный ած. եթերական, եթերային։

Эѳи́ръ գ. ա. եթեր։

Ю.

Юбиле́й ած. յոբելեան։

Юбиле́йный ած. յոբելեանի։

Юбиля́ръ գ. ա. տէր յոբելեանի, կամ 'ի պատիւ որոյ կատարվում է յոբելեանը։

Ю'бка, ю́бочка գ. ի. շրջազգեստ, շրջազգեստիկ, կոճկէն, պարեգօտ կանանց։

Ю'бочный ած. շրջազգեստի, կոճկէնի, պարեգօտի։

Ювели́рный ած. ակնավաճառութեան, ակնագործութեան։

Ювели́рскій ած. ակնավաճառի, ակնագործի։

Ювели́ръ գ. ա. ակնավաճառ, ակնագործ։

Юговосто́къ գ. ա. հարաւ-արևելք, հարաւային-արևելք։

Юговосто́чный ած. հարաւային-արեւելեան։

Югоза́падный ած. հարաւային-արևմտեան։

Югоза́падъ գ. ա. հարաւային-արևմուտ

Югъ գ. ա. հարաւ։

Юдо́ль, —ліе գ. չ. հովիտ, խոխոմ։

Юдо́льный ած. հովտային || հովտի։

Южа́ գ. ի. կիպրոս, գետնանուշ. բ.։

Ю'жный ած. հարաւային։

Ю'кка գ. ի. իւկկ. բ.։

Юла́ գ. ի. արտոյտ. թ. || անհանգիստ, գիժ (մարդ) || հոլ, բզզան, փալտիկ (խաղալիկ երեխաների)։

Юли́ть բ. չ. պտտել, շրջել, քաշ գալ (մէկի մօտ)։

Юмори́стика գ. ի. կատակաբանութիւն, ծաղրաբանութիւն, արուեստ գեղեցիկ զուարճախօսութեան։

Юмористи́ческій ած. ծաղրաբան, ծաղրաբանական, զուարճալի։

Юмори́стъ, —тка գ. զուարճախօս,

ծաղրաբան, կատակաբան։

Ю'моръ գ. ա. զուարճախօսութիւն, ծաղրաբանութիւն։

Ю'нга գ. ա. նոր նաւաստի, նաւի աշկերտ։

Юне́цъ գ. ա. հորթ, արջառ, զուարակ։

Ю'ница գ. ի. հորթ, երինջ։

Ю'нкерскій ած. իւնկերի։

Ю'нкеръ գ. ա. իւնկեր։

Юно́на գ. ի. Հերա (աստուածուհի յունաց) ‖ Հերա, Բարեխառ (մոլորակ)։

Ю'ность գ. ի. երիտասարդութիւն։

Ю'ноша գ. ա. երիտասարդ, նորահաս, նորատի։

Ю'ношески մ. երիտասարդի նման։

Ю'ношескій ած. երիտասարդական ‖ երիտասարդի։

Ю'ношество գ. չ. երիտասարդութիւն։

Ю'нта գ. ի. հոգաբարձու քաղաքական ժողով (Սպանիայում և Փորթուգալիայում)։

Ю'ный ած. նորատի, նորահաս, մատաղահաս, մատաղ, դեռատի, անտխական, երիտասարդ, մատղաշ, անչափահաս։

Юнѣть բ. չ. երիտասարդանալ։

Юпи́теръ գ. ա. Լուսնթագ, Արամազդայ մոլորակ (մոլորակ) ‖ Արամազդ (հայր աստուածոց հռովմ.)։

Ю'пка տ. Ю'бка.

Юра́ գ. ի. վտառ ձկանց, կուտակ ձկանց։

Юра́га գ. ի. շիճուկ, շճուկ, թան։

Юриди́чески մ. իրաւաբանօրէն։

Юриди́ческій ած. իրաւաբանական։

Юрисконсу́льтъ գ. ա. իրաւագէտ խորհրդական։

Юриспруде́нція գ. ի. իրաւաբանութիւն։

Юри́стъ գ. ա. իրաւաբան, իրաւագէտ, օրէնսգէտ։

Юри́ть բ. չ. աճապարել, շտապել։

Ю'ркать, —кнуть բ. չ. սլկուել, սուղել, սկել։

Ю'ркость գ. ի. տատանում, անկայունութիւն (նաւակի և այլն)։

Ю'ркій ած. շուտիկ, ճարպիկ, արագոտն։

Юро́дивость գ. ի. յիմարութիւն, անմտութիւն, ապուշութիւն։

Юро́дивый ած. յիմար, անմիտ, ապուշ ‖ ‖ ֆանատիկոս կրօնաւոր, ճգնաւոր։

Юро́дство գ. չ. յիմարութիւն։

Юро́дствовать բ. չ. յիմարութիւն անել։

Юро́дѣть, объ— բ. չ. յիմարանալ։

Юро́къ գ. ա. կարժառ, ազնիւ սարեկիկ. թ.։

Ю'рта գ. ի. վրան թափառական ազգերի, իւրտա։

Юръ գ. ա. հրապարակ, խառնիճաղանճ ամբոխի տեղ, սխլաթ տեղ։

Юстирова́ть բ. ն. ծանրութիւնը կշռել կամ հաւասարել (դրամների)։

Юстиро́вщикъ գ. ա. դրամների ծանրութիւնը կշռող կամ հաւասարեցնող։

Юсти́ція գ. ի. արդարադատութիւն, իրաւունք։

Юти́ться բ. ա. պատսպարուել։

Ютъ գ. ա. բարձրաւանդակ տեղ նաւի յետքում։

Юфть գ. ի. իւֆտ, սեկ։

Ю'фтяный ած. սեկէ, իւֆտից շինած ‖ ‖ սեկի, իւֆտի։

Юхть տ. Юфть.

Я.

Я դ. ես։

Я'беда գ. ի. զրպարտութիւն, բանսարկութիւն, չարախօսութիւն։

Я'бдникъ, —ница գ. զրպարտող, բանսարկու, շողմոգ, չարախօս։

Я'бедничанье գ. չ. զրպարտելը, բանսարկութիւն անելը։

Я'бедничать բ. չ. զրպարտել, չարախօսել, բանսարկութիւն անել։

Я'беднически մ. զրպարտութեամբ, չարախօսութեամբ, բանսարկութեամբ։

Я'беднический ած. զրպարտիչ, չարախօս, բանսարկու։

Я'бедничество տ. Я'беда.

Я'блоко գ. չ. խնձոր։ — ада́мово—ադամախնձոր || մանրագոր. բ.։ — гла́зное—ակնագունդ։ — любо́вное—լոլիկ, ոսկեխնձոր || ոսկեխնձորի. բ.։

Я'блонища գ. ի. ահագին խնձորենի։

Я'блонка գ. ի. փոքրիկ խնձորենի։

Я'блонный ած. խնձորենու։

Я'блоновка գ. ի. խնձորի թթու, խընձորի ջուր (ըմպելի)։

Яблоноки́слый ած. —лая соль գ. ի. խնձորաղ։

Я'блонь, я́блоня գ. ի. խնձորենի։

Я'блочище գ. չ. խոշոր խնձոր։

Я'блочко գ. չ. փոքրիկ խնձոր, խնձորիկ։

Я'блочникъ, —ница գ. խնձորավաճառ, խնձոր ծախող։

Я'блочный ած. խնձորական || խնձորի։ —ная кислота́—խնձորական թըթուուտ։

Яви́ть տ. Явля́ть.

Я'вка գ. ի. յայտնելը, ներկայանալը, երեւալը, ներկայացնելը, երեւնալը։

Явле́ніе գ. չ. յայտնութիւն, երեւնալը, տեսիլ, երեւոյթ, տեսարան։ — метеорологи́ческое—օդերեւութաբանական երեւոյթ։ — патологи́ческое—ախտական երեւոյթ։ — приро́ды—բնութեան եր.։ — хими́ческое—քիմիական եր.։ — физи́ческое—ֆիզիքական եր.։ — физіологи́ческое——բնախօսական եր.։ — астрономи́ческое—աստղաբաշխական երեւոյթ։

Явле́нный, я́вленный ած. յայտնուած, երեւցած || ներկայացրած, ցոյց տըրուած։

Явля́тель, —льница գ. ներկայացնող։

Явля́ть, яви́ть բ. ն. ցոյց տալ, ներկայացնել, յայտնել։ —ся բ. ա. ներկայանալ, երեւալ։

Я'вно մ. յայտնապէս, յայտնի կերպով։

Явнобра́чный ած. յայտաբեղուն։ —ное расте́ніе—յայտաբեղուն բոյս։

Я'вность գ. ի. հանրայայտնութիւն, յայտնի լինելը, բացայայտութիւն։

Я'вный ած. յայտնի, երեւելի, բացայայտ, յայտերեւակ, անհերքելի, պարզ։

Я'ворина գ. ի. սօսի ճիւղեր կամ ոստեր։

Я'воровый ած. սօսի ծառի։

Я'воръ գ. ա. սօս, սօսի, չինարի. բ.։

Я'вочная ած. գ. ի. գրաւոր յայտարարութիւն։

Я'вочный ած. յայտարարական || յայտարարութեան։

Я'вственно մ. յայտնապէս, պարզապէս, որոշակի կերպով։

Я'вственность գ. ի. պարզութիւն, որոշակի լինելը։

Я'вственный ած. պարզ, մեկին, որոշ, հատոր-հատոր։

Я'вствовать բ. չ. յայտնուել, երեւալ || || յայտնել, ցոյց տալ։

Ягá-бáба գ. ի. կախարդ, քաւթառ, պառաւ։

Я'гель գ. ա. — ла́кмусовый—ռոկեղ (քարաքոս). բ.:

Ягнёнокъ գ. ա. գառն, գառ, գառնուկ:

Ягни́ться, объ— բ. ա. գառ ծնիլ:

Ягня գ. չ. գառն:

Ягня́тникъ գ. ա. գառնանգղ. թ.:

Ягня́чій ած. գառան, գառի:

Я'года գ. ի. պտուղ, հատիկ հատապըտուղ || դեղահատ: —ды рыболо́вныя —ձկնդեղ. բ.:

Я'годица գ. ի. խաղողի հատ || երաստան, յետոյք, նստատեղի || ձիու գաւակ:

Я'годичина գ. ի. ժանտաթզենի, մոլաթզենի. բ.:

Я'годка գ. ի. հատապտուղ, հատիկ:

Я'годки գ. ի. յգ. տերեւաթափ (թուփ):

Я'годникъ գ. ա. քաղցրաւենիք (պըտուղներից) || պտղալից, կարկանդակ || || օղի մրգախառն || պարտէզ պտուղների || մրգասէր || մրգավաճառ:

Я'годница գ. ի. մրգավաճառուհի || մըրգասէր կին:

Я'годный ած. մրգեղէն, պտղի, մրգի:

Ягодоно́сный ած. պտղաբեր, հատաբեր:

Ягта́шъ տ. Яхта́шъ.

Ягуа́ръ գ. ա. յանուր, ընձ Ամերիկայի. կ.:

Яда́, яде́ніе տ. Ѣда́, ѣде́ніе.

Я'дерный ած. ռմբի, գունդի:

Ядови́то մ. թունալից կերպով, կծու կերպով:

Ядови́тость գ. ի. թունաւորութիւն || կծու լինելը, կծող լինելը || դժնէութիւն:

Ядови́тый ած. թունաւոր, թիւնալից, թունարուխ, չարաթոյն, մահաբեր, դառնաշունչ || կծողական, կսկծեցնող:

Ядо́мый ած. ուտելի:

Ядоно́сный ած. թունաբեր, մահաբեր:

Ядоно́съ գ. ա. թոյնակիր օձ:

Ядосло́віе գ. չ. թունաբանութիւն:

Ядотворе́ніе գ. չ. թոյն շինելը:

Ядотво́рецъ գ. ա. թոյն շինող, թոյն պատրաստող:

Ядотво́рный ած. թունաբեր, թունաւոր:

Ядотво́рство տ. Ядотворе́ніе.

Ядрёность գ. ի. սննդարար լինելը, զօրեղութիւն, կորովիութիւն:

Ядрёный ած. թարմ, լաւ կերակրած || || զօրեղ, կորովի, ուժեղ:

Ядренѣть բ. չ. հիւթեղ լինել, սննդարար լինել || զօրեղանալ, ուժովնալ:

Ядри́стый ած. մեծ և շատ միջուկ ունեցող:

Ядро́, я́дрышко գ. չ. գունդ, ռումբ || || ծուծ, միջուկ, բովանդակութիւն || || միջնակէտ || ոգի:

Ярышниковый ած. խոլորձի, որձարմատի:

Ядры́шникъ, ядри́шникъ գ. ա. խոլորձ, որձարմատ. բ.:

Ядрѣть բ. չ. կարծրանալ, բրտանալ:

Ядъ գ. ա. թոյն, ադու || քէն, ոխ:

Яжеви́ка, —ви́чникъ գ. մոր, մորի:

Я'зва գ. ի. վէրք, խոց || տարափոխիկ ախտ, ժանտախտ || ախտ:

Я'звенный, я́звеный ած. վէրքի, խոցի || վիրաւոր:

Язви́тель, —льница գ. վիրաւորող, կծող, ցաւացնող:

Язви́тельно մ. կարեվէր, կծողաբար, կծու կերպով:

Язви́тельность գ. ի. կիզիչ զօրութիւն, կծուութիւն || ցաւացնող բնաւորութիւն, չար բնաւորութիւն || կծողականութիւն:

Язви́тельный ած. կծողական, կծու, կսկծեցնող, վիրաւորական, վիրաւորիչ:

Язви́ть բ. ն. խոցել, վիրաւորել, կծել, կսկծեցնել:

Язвле́ніе գ. չ. խոցելը, վիրաւորելը:

Языко́вый ած. լեզուի || լեզուաձև (տերև):

Языковѣдѣніе, —козна́ніе գ. չ. լե-

զուգակցութիւն։

Языковѣдецъ գ. ա. լեզուագէտ մարդ։

Языкообра́зный ած. լեզուաձեւ։

Языкоуче́бный ած. լեզու սովորեցնելու, լեզուի դասատուութեան վերաբերեալ։

Языкоучи́тель գ. ա. լեզուի ուսուցիչ։

Язы́къ գ. ա. լեզու, բարբառ, խօսք, խօսելու ընդունակութիւն ‖ ազգ, ցեղ ‖ ‖ լեզուակ։ — воло́вый—եզնալեզու. բ.։ — оле́ній—ցողկենի. բ.։ — пёсій—շանալեզու. բ.։ — у ко́локола—թակաղ, զանգակի լեզուակ։

Язычёкъ գ. ա. լեզուակ, մէտ, կեռիկ ‖ ‖ մակալեզու, կոկորդիթ ‖ բանալիի բերան։

Язы́чески մ. հեթանոսաբար, անհաւատի նման։

Язы́ческій ած. հեթանոսական, կռապաշտական։

Язы́чество գ. չ. հեթանոսութիւն, կռապաշտութիւն։

Язы́чествовать բ. չ. հեթանոսութիւն անել։

Язычи́ще գ. չ. ահագին լեզու։

Язы́чникъ գ. ա. հեթանոս, կռապաշտ ‖ ‖ լեզուներ գիտցող, թարգման ‖ լեզուագար, զրպարտող, լեզուանի։

Язы́чничать բ. չ. զրպարտել, բանսարկութիւն անել, չարախօսել։

Язы́чный ած. լեզուային ‖ լեզուի ‖ հեթանոսական։

Яйцё, яйцо́ տ. Яицо́.

Яйцеви́дный ած. ձուաձեւ։

Яйцеобра́зность գ. է. ձուաձեւութիւն։

Яйцеобра́зный տ. Яйцеви́дный.

Яйцепрово́дъ գ. ա. ձուանցք։

Яйцеро́дный ած. ձուածին։

Яйцеродя́щій ած. ձուածին։ —щія живо́тныя—ձուածին կենդանիք։

Яицо́ գ. չ. ձու, հաւկիթ ‖ ամորձիք։ — электри́ческое—ելեկտրական ձու։

Яичи́ще գ. չ. մեծ ձու, խոշոր հաւկիթ։

Яи́чки գ. չ. յգ. խոլորձ, որձարմատ. բ.։

Яи́чко գ. չ. ձուիկ, փոքրիկ ձու։

Яи́чникъ գ. ա. ձուարան, ձուանոց, ամորձիք, ձուարարք ‖ ձուատէր, ձուավաճառ։

Яи́чница գ. է. ձուազեղ, ձուածեղ ‖ ‖ ձուատէր կին, ձուավաճառ կին։

Яи́чный ած. ձուէղէն ‖ ձուի, հաւկթի։

Я́канье գ. չ. շարունակ եա վրայ խօսելը ‖ շուտ-շուտ ես բառը կրկնելը։

Я́кать տ. Я́нькать.

Яко մ. հն. իբրեւ, որպէս։

Я́корикъ գ ա. փոքրիկ խարիսխ։

Я́корище գ. ա. մեծ խարիսխ։

Я́корная ած. գ. է. խարիսխ շինելու գործարան։ — стоя́нка, —ное мѣсто—խարսխածգութեան տեղ, խարսխարկէք։

Я́корный ած. խարսխի։

Я́корь գ. ա. խարիսխ։ — магни́тный ած. մագնիսական սպահանգք։

Якша́ться բ. ա. բարեկամանալ, շուտ-շուտ այցելել։

Якъ գ. ա. գոմէշ Տիբէթայի։

Яла́пный ած. յալապի, գնչերագեղի։

Яла́ппа գ. է. յալապ, գնչերագեղ, ցայգածաղիկ, գեղադուարճ. բ.։

Я́ликъ գ. ա. եալիկ, նաւակ։

Я́ловецъ գ. ա. գիհի. բ.։

Я́ловица գ. է. ստերջ, անծին, անծնունդ (կով)։

Я́ловичный ած. ստերջի, անծին կովի։

Я́ловый ած. անծին, անծնունդ, չբեր, զրուր։

Я́ловѣть բ. չ. ստերջանալ, անծնունդ մնալ, զրուր մնալ։

Ялъ գ. ա. նաւակ։

Я́ма գ. է. փոս, գուբ, վիրապ, խորխորատ։

Яма́йка գ. է. ծովային տառեխ. ձ.։

Ямби́ческій ած. մեծավերջի (տաղա-

չափութեան մէջ ◡.)։

Ямбъ գ. ա. մեծավերջ, մեծ վերջ (◡.)։

Я'мина, —нка գ. ի. փոքրիկ փոս, փոսիկ։

Я'мистый ած. փոս-փոս, բազմափոս, փոսփոսոտ, փոսոտ, փոսաւոր, անձաւախիտ, խոռոչաւոր։

Я'мища գ. ի. գուբ, մեծ փոս։

Я'мка, я́мочка գ. ի. փոսիկ, փոքր փոս։ — для слезной железки—արտասուաբափոս, արտասուագեղձի փոսիկ։

Я'мникъ գ. ա. փոսի մէջ շինուած մառան։

Ямская ած. գ. ի. կառապաններին կացարան (քաղաքում)։

Ямской ած. փոստ-իջևանի, փոսթայի կայարանի։

Ямщи́къ գ. ա. սայլորդ, կառապան։

Ямщи́на գ. ի. սայլորդների դասակարգ։

Ямщи́цкій, —щи́чій ած. սայլորդի, կառապանի։

Ямъ գ. ա. փոստ-իջևան, փոսթայի կայարան || սայլորդների գիւղ։

Янва́рскій ած. յունվարի, յունվար ամսի։

Янва́рь գ. ա. յունվար (ամիս)։

Яндова́ տ. Ендова́.

Янта́рикъ գ. ա. դեղին սաթի հատիկ։

Янтарноки́слый ած. սաթի թթուուտի։

Янта́рный ած. սաթի։ —ная кислота́—սաթի թթուուտ։

Янта́рь գ. ա. դեղին սաթ, բազմագունի ակն, քէհրիբար։

Янычарскій ած. ենիչարու։

Янычаръ գ. ա. ենիչարի։

Я'нька գ. չ. ցանցառ, լիմար, թեթևսոլիկ || ինքնահաւան (մարդ)։

Я'нькать բ. չ. իրան գովել, իրա մասին խօսել։

Япу́нджа գ. ի. եափունջի։

Ярдъ գ. ա. եարդ, եարդա (անգլ. չափ)։

Яре́мникъ, —ница գ. լծակիր, լուծ քաշող։

Яре́мный ած. լծուոր, լծելու։ —ная ве́на—լծաձիգ սևերակ։

Яре́мъ գ. ա. անուր, ամոլք, լուծ || ծառայութիւն, ծանրութիւն, բեռն, հոգ։

Яре́цъ գ. ա. միամեայ կուղբ. կ.։

Яри́на գ. ի. կանաչագոյն քօղ || սպիտակ բուրդ։

Яри́ть, разъ— բ. ն. զայրացնել, բարկացնել։

Я'рица գ. ի. հաճար. բ.։

Я'ричный ած. հաճարէ || հաճարի։

Я'рка գ. ի. մաքի։

Я'ркій ած. պայծառ, լուսավայլ, բոցալոյս, կարմրացայտ || կենդանի, տեսանելի, լսելի։

Я'рко մ. պայծառ կերպով, պայծառափայլ։

Я'ркость գ. ի. պայծառութիւն, պարզութիւն։

Ярлы́къ գ. ա. հրովարտակ թաթարաց խանի || նշան (ապրանքի)։

Я'рмарка գ. ի. տօնավաճառ։

Ярмо́ տ. Яре́мъ.

Я'рмонка տ. Я'рмарка.

Я'рмоночный, я́рморочный ած. տօնավաճառի։

Я'ро մ. զայրացած, կատաղութեամբ։

Ярова́ть բ. չ. մերձաւորութեան ցանկութիւն զգալ, ուզել (կենդ.) || գրգռել, տաքացնել, խաղցնել (ձի)։

Ярово́е գ. չ. ած. գարնան ցանք, գարնան ցանքս։

Ярово́й ած. գարնանացան։

Я'ростно մ. կատաղութեամբ, կատաղաբար, մոլեգնաբար, և սրտմտութեամբ։

Я'ростный ած. կատաղի, սաստիկ, բուռն, զայրագին, մոլեգին։

Я'рость գ. ի. կատաղութիւն, սրտմտութիւն։

Я'рочка տ. Я'рка.

Яру́га գ. ի. խոռոչ, հեղեղատ, ձորափոր։

Я'русный ած. յարկաւոր, դասիկոն ունեցող։

Я'русъ գ. ա. յարկ, դասիկոն || խանձարուր։

Яру́тка գ. ի. կչոցնեար, վայրի մանանեխ. բ.։

Яръ գ. ա. ժայռ, քարափ, խոր տեղ (գետի մէջ) || բորբոքումն (թռչուններէ)։

Я'рый ած. կատաղի, բարկացող || նոր, թարմ || քաջասիրտ, անվեհեր։

Ары́шъ գ. ա. գառնուկ։

Ярь գ. ի. գարնանացան || ժանգառի գոյն։ — **мѣдя́нка**, — **венеціа́нская** —սպղնձի ժանգ։

Яра́шина գ. ի. գառի մորթի, գառան մորթ։

Яса́къ գ. ա. հարկ (եասաղ) || նշանատու զանգակ։

Яса́чный ած. հարկի։

Яса́щикъ գ. ա. հարկաժողով, եասաղչի։

Ясе́льничій ած. գ. ա. ախոռապետ։

Я'сельный ած. ախոռապատկան || մսուրի։

Я'сеневый ած. հացի ծառէ, հացի ծառից շինած։

Я'сенецъ գ. ա. ողկուզուկ, խանթէ—վարդ. բ.։

Я'сенникъ գ. ա. ծառաստանի հացենեաց, անտառ հացի ծառի, հացքի անտառ։

Я'сенный ած. հացի ծառի։

Я'сень գ. ա. հացի ծառ, հացքի ծառ։ — **ди́кая**—ցախի, որնի։

Я'сли գ. ի. յգ. մսուրք, մսուր։

Ясме́нникъ գ. ա. մարգամարտ. բ.։

Ясми́нный ած. յասմիկի։

Ясми́нъ գ. ա. յասմիկ. բ.։ — **ди́кій** —վայրի յասմիկ։

Я'сненькій տ. **Я'сный.**

Ясне́нько տ. **Я'сно.**

Яснёхонькій ած. բաց գոյն, շատ պարզ։

Яснёхонько մ. խիստ պարզ || պարզապէս, շատ պարզ կերպով։

Я'сниться է. ա. պարզուել։

Я'сно մ. և է. պարզ, յստակ, մեկին, յայտնապէս, պարզապէս, որոշակի, բացայայտ || պարզ է։

Ясновельмо́жный ած. պայծառափայլ (տիտղոս լեհական)։

Ясновидѣ́ніе գ. չ. տեսանողութիւն, ներբամտութիւն, պարզատեսութիւն։

Яснови́дящій ած. տեսանող, ներբամիտ, պարզատես։

Ясноглаго́ливый, —рѣчи́вый ած. բարձրաբարբառ։

Ясноли́цый ած. պարզերես։

Ясноо́кій ած. խայտակն, զուարթաչքով։

Я'сность գ. ի. պարզութիւն, յստակութիւն, պայծառութիւն, պարզ լինելը։

Ясно́тка գ. ի. եղնջամայր. բ.։

Я'сный ած. պարզ, յստակ, պայծառ, վճիտ || բացայայտ, ակներև, յայտնի, դիւրիմաց, հասկանալի, մեկին։

Яснѣ́ть է. չ. պարզել, յստակել, պայծառանալ։

Яспи́совый տ. **Я'шмовый.**

Яспи́съ գ. ա. յասպիս (քար)։

Я'ства գ. չ. յգ. խորտիկ, կերակուր, ուտեստ։

Ястребёнокъ գ. ա. բազէի ձագ։

Ястреби́нка գ. ի. բզնածաղիկ, բազէաբոյս. բ.։

Ястреби́ный ած. բազէի։

Ястреби́ще գ. ա. խոշոր բազէ։

Я'стребъ գ. ա. բազէ, ճուռակ. թ.։

Ятага́нъ գ. ա. եաթաղան (զէնք հին տաճկաց)։

Ятро́ գ. չ. երիկամունք, պտճիկ։

Я'тровь գ. ի. տագերկին, ներ, տագերակին։

Ятры́шникъ գ. ա. ձուածաղիկ, շանձուք. բ.։

Я'хонтикъ տ. **Я'хонтъ.**

Я'хонтовый ած. յակինթէ, յակինթից

շինած || յակինթի։
Я'хонтъ գ. ա. յակինթ (քար)։
Я'хта գ. է. զբօսանաւ, զբօսանքի նաւ։
Яхта́шъ գ. ա. որսորդների քսակ, որսի քսակ։
Я'хтовый ած. զբօսանաւի։
Яхтъ-клубъ գ. ա. որսասէրաց ժողովարան, ժողովարան որսորդների։
Ячма́гъ գ. ա. քթնկալ, տճ. եաշմաղ։
Яче́ечка, яче́йка տ. Ячея́.
Яче́йный ած. բջիջի։
Яче́истый ած. բջիջաւոր, ծակոտկէն։
Ячея́ գ. է. բջիջ, փոսիկներ։
Ячменёкъ տ. Ячме́нь.
Ячме́нный ած. գարեղէն, գարէ || գարու։
Ячме́нь գ. ա. գարի։ — на глазу́— գարեկ, կըզդոռուկ։ —ра́нный— սուղրոն (գարի)։
Я'чный, я́чневый ած. գարէ, գարուց շինած։
Я'шилъ գ. ա. դժնիկ (թուփ)։
Я'шма գ. է. յասպիս (քար)։
Яшмови́дный ած. յասպիսանման։
Я'шмовый ած. յասպիսէ, յասպիսից շինած || յասպիսի։
Я'щерица գ. է. մողէզ, խլէզ (սողուն)։
Я'щеричный ած. մողէզի, խլէզի։
Я'щеръ գ. ա. երկայնագլի թեփամորթ. կ. || լեզուախտ (ձիու և այլ անասունների)։
Я'щикъ, я́щичекъ գ. ա. արկղ, արկղիկ, տուփ || գզրոց։ — для пи́семъ —նամակատուփ։ — столо́вый— սեղանի փոր, սեղանի խորշ, գզրոց։
Я'щичный ած. արկղի, արկղիկի || գզրոցի։
Я'щуръ գ. ա. տնկլան մուկ || երկայնագլի թեփամորթ։

Θ.

Θеа́тръ տ. Теа́тръ.
Θемида գ. է. աստուածուհի արդարութեան։
Θеого́нія գ. է. ծննդաբանութիւն դից, աստուածածնութիւն։
Θеократи́ческій ած. աստուածպետական։
Θеокра́тія գ. է. աստուածպետութիւն։
Θеологи́ческій ած. աստուածաբանական։
Θеоло́гія գ. է. աստուածաբանութիւն։
Θеоло́гъ գ. ա. աստուածաբան։
Θиміа́мникъ, —мный, —міа́мъ տ. Θѵміа́мникъ, —мный, —міа́мъ.
Θита́ գ. է. ճախճային կոցար. թ.։
Θѵміа́мникъ գ. ա. բուրվառ։
Θѵміа́мный ած. խնկի։
Θѵміа́мъ գ. ա. խունկ || ծէթրոն, ծոթրին. բ.։

Ѵ.

Ѵпако́й գ. ա. երգ կամ օրհնութիւնք մեծ տօների։
Ѵпа́рхъ գ. ա. եպարքոս, կուսակալ։
Ѵпа́тъ գ. ա. քաղաքապետ, հիւպատոս։
Ѵподіа́конъ գ. ա. կիսասարկաւագ։
Ѵпоста́сный ած. անձնաւորական։
Ѵпоста́сь գ. է. անձնաւորութիւն, անձն, ենթագոյութիւն։
Ѵссо́пъ տ. Иссо́пъ.

[illegible]
[illegible]
1885 [illegible]

ՎՐԻՊԱԿՆԵՐ

Ա. ՀԱՏՈՐԻ

Երես	Սիւնակ	Տող	Սխալ	Ուղիղ
2	2	19	А'встеръ	А'встръ
3	2	36	*ադվուտեան*	*ատվուղեան*
4	1	10	Административній	Административный
4	1	30	Адоптивный	Адоптивный ած.
4	1	41	*ուղղուելի*	*ուղղուել* *)
4	2	5	календáръ	календáрь
6	2	9	Актéрскій	Актёрскій **)
7	1	33	Акціонéръ	Акціонéръ գ. ա.
7	2	3	*սպանխայում*	*Սպանխայում*
8	1	2	Алкалическій	Алкалическій ած.
8	1	16	Алкогóльный	Алкогóльный ած.
8	1	17	Алкоголомéтръ	Алкоголомéтръ գ. ա.
8	2	19	Алмáзщикъ	Алмáзчикъ
8	2	29	Алóе	Алóэ
9	1	12	Алтынный	Алтынный ած.
9	2	21	Аллювіáльный	Аловіáльный
10	1	5	Амариль	Амариль, амариллисъ
10	2	12	Аммоніáковая	Аммоніáковая ած. է.
10	2	33	Амплуá	Амплуá գ. անհ.
11	1	13	Амфискін	Амфискін գ. չէ.
11	1	23	Анагрáма	Анагрáмма
11	1	31	Ананáвъ	Аналáвъ
11	2	8	*հապատասխան*	*համապատասխան*
12	1	14	Ангіалóгія	Ангіолóгія
12	2	11	Анисовка	Анисовка գ. է.

---

*) Գրքի սկզբում անդրադարձ բայերի վերջաւորութիւնը տպուել է՝ ել փոխանակ ելի:

**) Բառարանի տպագրութեան սկզբում ё տառը դեռևս պատրաստ չլինելով, նորա փոխարէն տպուած է é (մօտ 60 երես):

12	2	29	Анони́мное	Анони́мный ած. անանուն։ —ное
13	1	37	Антимоніа́льный	Антимоніа́льный
13	2	5	Антите́зъ	Антите́зисъ
13	2	26	Антре́ша,—рша	Антре́ша,—рша ի. ան.
14	1	10	Аньютины́е	Аньютины́
14	1	22	Апельси́нный	Апельси́нный ած.
14	1	33	Аплике́	Аплике́ ի. ան.
14	2	17	Апостеріори́	Апостеріо́ри մ.
14	2	33	Апоте́озъ,—за	Апоте́озъ,—за ի.
15	1	16	Апріори́	Апріо́ри մ.
15	1	30	Аптека́рнскій	Апте́карскій
15	2	17	Аргали́,—ле́й	Арга́ли,—ле́й ի.
16	2	27	*սպառազինութեան*	*սպառազինութիւն*
16	2	33	*սպառազինութիւն*	*սպառազինութեան*
17	2	39	*գեղարուեստ*	*գեղարուեստագէտ*
19	2	3	Ассамлбе́я	Ассамбле́я
20	2	19	Ато́мный	Ато́мный ած.
22	2	20	Бабье́	Бабьё
22	2	38	Баге́ты	Баге́та, յի. —ты
22	2	40	—рак	—рикъ
23	2	5	*սինէչացու*	*սինէչացոյ*
26	2	27	*մաքսադրոշ*	*մաքսադրոշմ*
28	1	9	курду́чный	курдю́чный
28	1	13	Бала́хтаться	Бара́хтаться
29	1	34	—ница	—ница ի.
32	1	1	Ведря́ный	Ве́дреный
32	2	4	*ազատ*	*ազապ*
34	1	5	Безгла́вный	Безгла́вый
34	1	23	—го́дица	—го́дица ի.
34	2	3	—шность	—шность ի.
36	2	37	Безкаба́лпый	Безкаба́льный
38	2	10	Безму́жій	Безму́жній
39	2	17	Безоби́ный	Безоби́дный
47	1	21	езтала́нный	Безтала́нный
48	2	29	Безхво́стный	Безхво́стый
50	1	12	Безъиме́нка	Безъимя́нка
52	1	29	—цо́вая	—це́вая
52	1	30	—цо́вая	—це́вая
53	1	19	лоторе́йный	лотере́йный
54	1	14	—тенсъ	битсъ
54	1	39	Бнфсте́ксъ	Бифсте́ксъ

55	2	1	Благоглаго́льный	Благоглаго́ливый
57	1	18	*ողջ և առող*	*ողջ և առողջ*
60	2	18	Вле́ндукъ	Вле́ндунгъ
62	1	36	Блѣдноа́льный	Блѣдноа́лый
62	2	8	Блѣде́ніе	Блюде́ніе
63	2	23	Богоблагода́тьный	Богоблагода́тный
64	1	6	Боговѣденіе	Боговѣдѣніе
64	1	24	Боголюби́вый	Боголюби́вый —ծ.
64	1	37	—щикъ	—льщикъ
64	2	17	*Աստուածընկղեմ*	*Աստուածընկղէմ*
66	1	28	коро́вка	—жья коро́вка
66	1	36	Бо́зовой	Бо́зовый
69	1	18	—тный	—ри́тный
69	1	22	*քանդակագործում*	*քանդակագործում*
70	1	23	*դաստան*	*դաստան*
71	1	40	Bра́жный	Bра́жный —ծ.
74	1	4	Врешъ	Врешь
74	1	27	Бри́твеный	Бри́твенный
76	1	18	—гнуть	—знуть
77	1	8	—нуть	—знуть
77	1	24	Дря́зги	Дря́згъ
77	2	23	Буди́льщикъ	Буди́льщикъ
78	1	7	—че́къ	—ра́чекъ
79	1	41	Булдыря́нъ	Вулдырья́нъ
79	2	9	Вульты́хнуть	Вулты́хнуть
79	2	11	Вульты́хъ	Вулты́хъ
85	1	42	гла́зный	глазно́й
88	1	34	валеріа́нъ	валдырья́нъ
89	1	41	*ամգթաբար*	*անգթաբար*
89	2	38	сва́ривать	сва́рить
90	1	29	Васили́стникъ	Васили́сникъ
91	1	25	—згнуть	— знуть
91	1	27	Взбры́згнутый	Взбры́знутый
93	2	27	Вдруго́рядъ	Вдруго́рядь
96	1	13	Велоципе́дъ	Велосипе́дъ
97	2	18	Верзи́ла	Верзи́ло
102	1	20	Взба́лтивать	Взба́лтывать
102	1	39	—гнуть	—знуть
104	1	10	Вздра́гнуть	Вздро́гнуть
104	1	31	Взду́тье	Взду́тье է. ձ.
104	2	12	возрѣ́ть	воззрѣ́ть
105	1	30	Взмётивать	Взмётывать

107	1	20	Вироско́пъ	Виброско́пъ
107	1	31	Вида́льщика	Вида́льщина
107	2	31	Ви́денный	Ви́дѣнный
111	1	35	Ви́хоръ	Ви́хорь
111	1	38	Ви́це-адмира́ль	Ви́це-адмира́лъ
112	2	8	вковыл	вковыль
112	2	10	вколати́ть	вколоти́ть
112	2	36	вкривъ	вкривь
112	2	42	вкра́диваться	вкра́дываться
113	1	9	Вкривъ	Вкривь
113	1	10	Вкривъ	Вкривь
114	1	22	вломи́тся	вло́миться
114	2	6	овцо́вская	отцо́вская
114	2	20	Влётиваніе	Влётываніе
115	1	17	влѣвъ	влѣвѣ
116	1	33	Внизь	Внизъ
116	2	27	Вну́тренный	Вну́тренній
116	2	41	Ввучній	Вну́чный
118	1	22	Водомѣсти́лище	Водовмѣсти́лище
118	1	31	—крутъ	—круть
119	1	26	Водоподёмный	Водоподъёмный
119	2	22	Водосвяще́ніе	Водоосвяще́ніе
121	1	10	*տատատանել*	*տարտանել*
122	1	13	спе́пень	сте́пень
122	1	41	*ծածուցում*	*ծանուցում*
123	2	15	Воздухочисти́тельный	Воздухоочисти́тельный
125	2	7	по́дня	по́дне
127	1	38	Возимѣть	Возымѣть
128	1	18	Волка́нъ	Волка́нъ գ. ա.
131	2	20	Воплаща́ть	Воплоща́ть
133	1	34	Ворчли́вость	Ворчали́вость
133	1	36	Ворчли́во	Ворчали́во
133	1	38	Ворчли́вый	Ворчали́вый
133	2	6	Восемьна́дцатый	Восемна́дцатый
133	2	8	Восемьна́дцать	Восемна́дцать
133	2	11	Во́семьдесять	Во́семьдесятъ
133	2	12	Восемьсо́ть	Восемьсо́тъ
134	1	27	Воскриле́ніе	Воскрыле́ніе
134	1	30	Воскри́ліе	Воскры́ліе
134	1	32	Воскриля́ть,—рили́ть	Воскрыля́ть,—рыли́ть
134	1	35	Воскри́ленный	Воскрылённый
134	2	24	—поли́ть	—пали́ть

134	2	32	Воспаря́ться	Восперя́ться
137	2	22	Впа́льзываніе	Впа́лзываніе
138	2	34	Впредъ	Впредь
138	2	38	Впро́голодъ	Впро́голодь
139	1	37	Впу́глый	Впу́клый
140	1	1	Вражделю́бецъ	Враждолю́бецъ
140	1	6	Вражёнекъ	Вражёнокъ
140	1	8	Вра́жскій	Вра́жескій
140	1	39	випра́ть	вира́ть
142	1	7	всаса́ніе	всоса́ніе
143	1	9	Всено́щній	Всено́щный
143	2	39	Вски́диванье	Вски́дыванье
144	1	8	Вскапа́ть	Вскипа́ть
145	1	39	Всплесну́тъ	Всплесну́ть
145	2	25	глаго́ль	глаго́лъ
146	1	16	Вспы́лчиво	Вспы́льчиво
146	1	17	Вспы́лчивость	Вспы́льчивость
146	1	19	Вспы́лчивый	Вспы́льчивый
148	1	12	Втихомо́льку	Втихомо́лку
148	2	36	ваткну́ть	воткну́ть
149	1	8	Вулга́та	Вульга́та
150	1	2	Въѣздь	Въѣздъ
150	1	7	Въявь	Вьявь
150	1	12	Выбалотыро́вывать	Выбалотиро́вывать
153	2	15	Вы́гнетанный	Вы́гнетеный
155	2	35	—дѣ́ливанье	—дѣ́лыванье
155	2	40	Выдѣ́ливать	Выдѣ́лывать
156	2	27	вы́званить	вы́звонить
156	2	32	вы́звѣздить	вы́звѣздѣть
157	2	10	Вы́игришъ	Вы́игрышъ
157	2	11	Вы́иный	Вы́йный
157	2	20	Вы́йдти	Вы́йти
157	2	27	Выка́ливать	Выка́лывать
158	1	1	Вы́кать	Вы́катъ
159	2	34	Выкра́хмалывать	Выкрахма́ливать
160	2	13	Выку́сивать	Выку́сывать
160	2	17	Выку́шенный	Вы́кушанный
160	2	31	Выла́мивать	Выла́мывать
160	2	39	Вылига́ть	Вылыга́ть
162	1	3	Вылепля́ть	Вылѣпля́ть
164	1	25	Вы́мѣненый	Вы́мѣненный
164	2	18	вынизить	вынизать

166	1	42	Выпи́сивать	Выпи́сывать
167	1	18	вы́плить	вы́плыть
167	2	12	Выпора́живать	Выпра́жнивать
168	1	7	вы́простить	вы́просить
168	1	38	Вы́присканный	Вы́прысканный
169	2	36	Вы́растеніе	Выраста́ніе
170	1	14	Вырисо́вивать	Вырисо́вывать
170	1	23	жаться	живаться
172	1	13	вы́скаблить	вы́скоблить
172	2	31	вы́снуть	вы́сунуть
174	1	15	Вы́спать ա. Спать	Вы́спать բ. չ. — ся բ. ա. լաւ քնել, կուշտ քնել, քուն առնել։
174	1	19	Вы́спрашенный	Вы́спрошенный
175	1	13	—лять	—лить
175	1	21	Выстря́пивать	выстря́пывать
175	2	1	вы́стить	вы́стыть
176	1	1	вы́сечь	вы́сѣчь
177	1	13	Вyта́рывать	Выта́ривать
178	1	33	Выхва́тивать	Выхва́тывать
179	1	10	Выцара́пивать	выцара́пывать
179	2	4	Выче́рпивать	Выче́рпывать
180	1	11	вы́швирять	вы́швырять
180	2	7	Вы́шмигнуть	Вы́шмыгнуть
180	2	15	—чить	—тить
180	2	32	Выщи́пивать	Выщи́пывать
181	1	24	—жлый	—жный
184	1	28	ветръ	вѣтръ
184	2	3	Вѣ́тренность	Вѣ́треность
185	1	32	вѣ́ялница	вѣ́яльница
185	2	28	Вязоже́льдь	Вязоже́лдь
185	2	31	Թէղօղ	Թեղօղ
186	2	6	Вя́ще	Ва́щше
186	2	7	Вя́щій	Вя́щшій
186	1	18	հաչելը	հաջելը
186	1	19	հաչոց	հաջոց
186	1	20	հաչել	հաջել
188	2	4	Галфи́ндъ	Галфви́ндъ
188	2	6	галванзи́рованный	гальванизи́рованный
188	2	14	баттаре́я	батаре́я
188	2	24	Галю́нный	Галью́нный
188	2	24	Галю́нъ	Гальюнъ

188	2	29	հաչել	հաջել
188	2	32	հաչելը, հաչոց, հաչմունք	հաջելը, հաջոց, հաջմունք
190	1	12	զօրացնելը	չօրացնելը
190	1	34	гвоздичка է. ի. մեխ, մեխակ և այն	гвоздичка է. ի. մեխակ և այն
190	1	38	Гвоздичный ած. մեխի ‖ մեխակի	Гвоздичный ած. մեխակի
192	1	12	Геодезическій,—ски ած.	Геодезическій ած.
192	1	13	երկրաչափութիւն	երկրաչափութեան
192	2	15	Гербаризація	Герборизація
195	2	15	Глаголать	Глаголить
198	1	9	Глухонѣмата́	Глухонѣмота́
198	1	10	ганять, ганить	гонять, гонить
200	1	16	միս ‖ մսէ	մսէ
200	2	4	даходъ	доходъ
203	1	40	շուն, վազուկ	վազուկ շուն
204	2	30	սպառանօցի	սպառանօցիկ
205	1	19	А'сфалтъ	А'сфальтъ
206	1	32	горкій	горькій
206	1	37	гончать	горчать
206	2	25	горяченый	горячечный
209	1	15	Граматѣй,—тѣйка, граматникъ	Грамотѣй,—тѣйка, грамотникъ
210	1	25	—бешокъ	—бешёкъ
210	1	29	Гребешокъ	Гребешёкъ
212	2	14	բ. ս.	բ. ն.
213	2	6	—ница	— нца
214	2	20	сѣрыій	сѣрый
216	1	2	Гулбищный	Гульбищный
217	1	22	гусиня	гусыня
217	1	25	гусёмъ	гусемъ
220	1	5	Двадцатилѣтный	Двадцатилѣтній
220	1	9	Дваждый	Дважды
221	2	31	- ное	—кое
222	1	21	Дубратство	Двубратство
222	2	27	Двулѣтный	Двулѣтній
223	2	4	Двутычковый	Двутычинковый
223	2	9	Двухлѣтій	Двухлѣтній
223	2	12	Двухнедѣлный	Двухнедѣльный
224	2	13	Дектярный	Дегтярный
226	1	16	деньскій	денской
231	2	13	Дифирамбическій	Диѳирамбическій

231	2	14	Дифира́мбъ	Диѳира́мбъ
232	1	17	—ное	—кое
232	1	20	Діатони́чесскій	Діатони́ческій
232	1	36	Дланневи́дный	Дланеви́дный
234	1	26	Добронра́вый	Добронра́вный
235	2	35	дозезти́	довезти́
236	2	27	Дога́диванье	Дога́дыванье
237	1	13	—на́ить	—но́йть
238	1	8	Додѣливать	Додѣлывать
240	2	9	доки́диванье	доки́дыванье
240	2	21	Дски́снуть	Доки́снуть
243	1	38	—ная ;	—тая
245	1	4	домачи́ть	домочи́ть
248	2	9	Долпета́ть	Доплета́ть
251	2	32	доскачи́ть	доскочи́ть
254	1	37	Достря́пивать	Достря́пывать
256	1	30	Дохлёбиванье	Дохлёбыванье
256	1	32	Дохлёбивать	Дохлёбывать
256	2	22	Доче́рный	Доче́рній
257	2	12	Драба́нть	Драба́нтъ
262	1	4	Дугообра́знный	Дугообра́зный
264	2	4	Дуэли́сть	Дуэли́стъ
265	1	33	Дья́воль	Дья́волъ
265	2	26	Дѣвома́торъ	Дѣвома́терь
269	1	14	*օրտոթոքս*	*օրթոդօքս*
269	1	18	Единовгла́вый	Единогла́вый
270	1	4	*մխալ.*	*մխաղոյ*
271	1	3	Елопома́зывать	Елеопома́зывать
277	1	37	—ница	—ниха
277	2	26	Женому́жеский	Жонону́жскій
279	1	8	Жѣстя́нка	Жестя́нка
280	1	20	Животноростéніо	Животнорастéніе
280	2	21	*անոսրացնել*	*անօսրացնել*
280	2	21	*անոսրաչափ*	*անօսրաչափ*
280	2	29	*անոսրութիւն*	*անօսրութիւն*
281	1	7	*անոսրանալ*	*անօսրանալ*
281	2	16	—лнуть	—льнуть
283	1	33	крю́ква	клю́ква
283	2	30	Жучи́ка	Жучи́па
285	2	30	*գ. ա. ս.*	*բ. ն. սխել*
286	2	22	—гнуть	--знуть
287	2	10	*թել*	*դել*

288	1	30	դալարել	գալարել
288	2	34	Завиду́щій	Завиду́ющій
290	2	18	Завсегда́шный	Завсегда́шній
291	1	18	Завѣ́тренѣ̆лный	Завѣ́тренѣ̆лый
291	1	24	Завѣ́трелый	Завѣ́трѣлый
291	1	27	Вѣ́тхій	Ве́тхій
291	1	39	дама́шнее	дома́шнее
292	2	17	—бнуть	—гнуть
294	1	42	Загото́вливать	Загота́вливать
298	1	3	Задимлённый	Задымлённый
300	2	12	Зазы́ваный	Зазы́вный
301	1	1	—льница	—да́вица
301	2	30	—ле́ванье	—ливанье
304	2	37	Законовѣ́дѣ̆цъ	Законовѣ́децъ
305	1	4	ձկթել	ձկւթել
306	1	1	Закостнѣ́ніе	Закоснѣ́ніе
306	1	1	Закостнѣ́лость	Закоснѣ́лость
306	1	2	Закостѣ̆не́лый	Закостенѣ́лый
311	2	38	Заморо́живать	Замора́живать
315	1	17	Заво́стривать	Зава́стривать
315	2	18	запа́косить	запа́костить
317	2	31	Запи́ханныхй	Запи́ханный
318	1	34	կամակ	քամակ
319	2	24	Запредпослѣ́дный	Запредпослѣ́дній
322	2	20	Зараждать	Зарождать
323	1	24	зарука́вице	зарука́вьице
324	1	5	արշայոյս	արշալոյս
325	2	1	Скози́ть	Сквози́ть
326	2	18	Засо́ль	Засо́лъ
328	1	16	Затра́щенный	Застращённый
329	2	1	Засы́лный	Засы́льный
334	2	1	Захва́ть	Захва́тъ
336	2	28	Зачёть	Зачётъ
341	1	10	Зга	Зги
341	1	20	Здаро́ватся	Здоро́ваться
341	1	22	Здаро́венный	Здоро́венный
341	1	24	Здаровёхонекъ, зда...	Здоровёхонекъ, здо...
341	1	26	Здаровёхонько, здаро...	Здоровёхонько, здо...
341	1	28	Здаро́во	Здоро́во
341	1	31	Здаро́вость	Здоро́вость
341	1	33	Здаро́вый, здаро́венькій	Здоро́вый, здоро́венькій
344	2	27	Зладѣ́йскій	Злодѣ́йскій

344	2	28	*նագործութիւն*	*նագործութեան*
344	2	29	**Зладѣйство**	**Злодѣйство**
344	2	31	**Зладѣйствовать**	**Злодѣйствовать**
345	2	25	**Злоумы́шленный**	**Злоумы́шленникъ**
346	1	14	**Злоязы́чый**	**Злоязы́чный**
346	1	33	**Змѣ́йный**	**Змѣйный**
346	2	1	**—млять**	**—мливать**
348	1	22	**Золоташве́й**	**Золотошве́й**
349	2	19	**Зубрь**	**Зубръ**
350	2	27	**За́тный**	**За́тній**
351	1	7	марья	**Марья**
352	1	40	**Идилли́ческій**	**Идили́ческій**
353	2	3	**—разди́ть**	**—розди́ть**
353	2	5	Избоче́нниваться	Избоче́ниваться
353	2	8	—ради́ть	**—роди́ть**
354	1	17	*ընկել*	*ընկէց*
354	1	21	*պաշտօնընկեց, կարգընկեց*	*պաշտօնընկէց, կարգընկէց*
354	2	16	**Известша́лость**	**Изветша́лость**
357	2	24	**Изда́лблывать**	**Изда́лбливать**
365	2	15	**—докъ**	**—дикъ**
366	2	31	**Изю́мына**	**Изю́мина**
367	2	16	(*ձկներն*) ‖	*ձկներն* — **ка́мень**
368	1	15	*անուանակոչութիւն*	*անուանակոչութեան*
368	2	35	**Имяни́никъ**	**Имяни́нникъ**
370	2	26	*ուղղեցոյց*	*ուղեցոյց*
373	2	13	**—ра́йть**	**—ро́йть**
375	2	13	**И'сподоваль**	**И'сподоволь**
384	1	8	*հնդանուշի*	*հնդկանուշի*
387	2	34	**Кандита́тскій**	**Кандида́тскій**
388	1	1	Кады́чный	Какды́чный
390	1	25	**Капсу́лія**	**Капсу́ля**
390	1	39	**Капу́стъ**	**Капу́тъ**
390	2	23	*աւշնան*	*օշնան*
390	2	25	Карага́цка	**Карага́тка**
390	2	34	**—лка**	**—лька**
391	1	31	**въ**	**на**
392	2	25	**Картамщи́къ**	**Картомщи́къ**
393	1	16	**Карусе́лъ**	**Карусе́ль**
393	1	35	**—ли́нія**	**—ная ли́нія**
396	2	15	**Кварта́льный** –ծ.	**Кварта́льный** –ծ. **надзира́тель**
399	1	19	**Кимва́лъ**	**Кимва́ль**

400	1	18	Кисе́лъ	Кисе́ль
402	1	15	Кла́дивать	кла́дывать
402	2	8	Клега́ть	Клегта́ть
403	1	38	Кле́сть	Клёстъ
403	2	34	—ви́дкія	—ви́дныя
404	1	31	клокочёкъ	клочёкъ
405	1	15	Клювь	Клювъ
405	2	15	Кля́пишъ	Кля́пышъ
407	2	14	Ковильну́ть	Ковыльну́ть
407	2	35	па́дровая	па́рдовая
407	2	37	Ко́жанный	Ко́жаный
409	2	30	—бивать	—бливать
409	2	37	Коле́блящійся	Коле́блющійся
409	2	42	Коли́стый	Колейстый
411	2	26	Колонноважа́тый	Колонновожа́тый
415	1	38	Комони́стъ	Компони́стъ
415	2	7	Комуни́зма	Комуни́змъ
416	1	32	*սլլաճ*	*սլլակ*
416	1	37	(*կօշկակարի*)	(*կօշկակարի*) ‖
416	2	25	Конноартиле́рійскій	Конноартилле́рійскій
418	2	9	Контро́лъ	Контро́ль
419	1	21	Конхіологи́стъ	Конхиліологи́стъ
419	1	22	Конхіоло́гія	Конхиліоло́гія
420	2	21	ко́пчивать	ка́пчивать
420	2	24	Контѣ́лька ш. Капти́льня	Контѣ́лка ш. Конти́льня
422	1	41	ко́рмливать	ка́рмливать
423	1	20	Каро́ва	Коро́ва
426	1	9	Косноглаго́леваніе	Косноглаго́ланіе
427	1	28	подязы́чная	подъязы́чная
427	1	30	рѣшётчая	рѣшётчатая
428	2	26	—ржка	—рёжка
428	2	28	Коче́ржный	Кочерёжный
428	2	40	гаро́хъ	горо́хъ
429	1	37	Кощу́никъ	Кощу́нникъ
429	2	36	*կրակօլայն*	*Կրակօլայն*
430	2	34	Краснотёрый	Краскотёрный
431	1	14	Красоли́цый	Красноли́цый
432	2	14	Кремлезёкъ	Кремнезёмъ
434	1	23	Кривоно́сный	Кривоно́сый
434	2	12	Кри́мнза	Кри́мза
434	2	14	Криминали́сть	Криминали́стъ
434	2	24	Критъ	Кринъ

434	2	33	Кристалови́дный	Кристаллови́дный
435	1	25	кравени́ть	кровени́ть
438	1	4	Круглошля́пый	Круглошля́пный
439	1	3	Крупи́льня	Крути́льня
439	1	10	Крутоберéчій	Крутоберéгій
439	2	24	Кры́лишко	Кры́лышко
439	2	30	Кры́лишко	Кры́лышко
439	2	42	Кры́сый,—сыный	Кры́сій,—синый
442	2	26	Кули́сса	Кули́са
445	2	20	Հաւաքան	Հաւաքուն
447	2	36	Лáглинъ	Лáглинь
448	1	14	лáдненкій	лáдненькій
450	1	10	—шній	—шный
451	1	15	лáсовка	лáстовка
451	1	26	—чая	—ная
453	2	31	гвардéцъ	гвардеéцъ
456	1	11	Ллецáрь	Лжецáрь
457	1	40	լեզուագիտութեան	լեզուագիտական
458	1	13	Ли́путь	Ли́пнуть
458	1	22	Лирахвóстница	Лирохвóстница
458	2	30	Листковёртка	Листовёркта
460	1	7	Ли́хвненный	Ли́хвенный
460	1	12	Лихадáтель	Лиходáтель
460	1	17	Ликодѣ́йный	Лиходѣ́йный
460	2	12	Лицéдйка	Лицедѣ́йка
461	2	20	Лешній	Ли́шній
463	1	8	ложи́тся	ложи́ться
463	1	31	փայլատանձինի	փայլատանձենի
463	2	18	лáмивать	лáмывать
464	2	15	Локу́тикъ	Лоску́тикъ
466	2	17	нóгти	нóгтя
467	2	27	Льви́нный -ծ. կորիւնի	Льви́ный -ծ. առիւծային || առիւծի
469	2	3	Лѣ́тный	Лѣ́тній
477	2	19	Маргачцóвный	Марганцóвый
477	2	36	տորոնի նեղիկով նկարը։	ծովանկարիչ, ծովային տեսարաններ նկարող
478	1	22	Маркшеéйдерскій	Маркшéйдерскій
478	1	24	Маркшнéйдеръ	Маркшéйдеръ
479	1	7	Мáслище	Мáслице
479	2	19	Мастарскáя	Мастерскáя
479	2	37	Масти́тская	Масти́тая

480	1	19	Матерубі'йца	Матереубі'йца
480	1	35	Матéря	Матéрія
482	2	40	Мѣкáрство	Лѣкáрство
484	1	10	Междустрóнный	Междустрóчный
485	2	13	Мéлюсь	Мéлюсъ
485	2	25	Менъ	Менъ
488	2	18	*Փրս.*	*Փրնս.*
490	1	23	*Միլիօնաւոր* ‖ *Միլիօնի*	*Միլիօնատիրոջ*
491	2	18	Минéръ	Минóръ
494	2	41	Многолѣтный	Многолѣтній
495	1	14	—мýжество	—мýжство
495	2	13	Многосторóнный	Многосторóнній
495	2	21	Многострýнный	Многострýнній
496	1	41	Могары́чъ	Магары́чъ
497	1	21	Мóзгость	Мóзглость
499	2	15	Мáливать	Мáлывать
502	2	17	Мóскотъ	Мóскоть
503	1	24	Мости́щка	Мости́шка
503	2	16	ростéнія	растéнія
505	1	12	моч	мочь
505	1	22	рáковинистый	рáковистый
506	2	2	мужщи́на	мущи́на
507	1	16	Муштýчный	Мундштýчный
507	2	40	Мускули́стный	Мускули́стый
509	1	31	Мучи́ть	Мучни́ть
509	2	36	Мы́лнья	Мы́льня
510	2	11	*գաղաբար*	*գաղափար*
511	1	37	Мыщесловíе	Мышцеслóвіе
512	1	2	Мѣ́ня	Мѣ́на
512	1	31	Мѣ́ритель	Мѣ́рятель
516	1	12	Нáбережая	Нáбережная
521	2	39	нáготь	наготá
527	1	12	Нажимáть	Нажинáть
527	1	21	Нажжужáть	Нажужжáть
527	1	36	Нáземъ	Нáземь
527	2	34	Назýбнуть	Нази́бнуть
528	1	7	Найдёнишъ	Найдёнышъ
528	2	40	Накáчывать	Накáчивать
529	2	29	наклéйть	наклéить
531	1	20	нáкресть	нáкрестъ
531	1	23	Некривля́ться	Накривля́ться
531	1	36	Накручи́ть	Накрути́ть

531	2	7	Накулихáться	Накуликáться
531	2	37	Налáкомыться	Налáкомиться
532	2	21	имѣться	имѣется
532	2	28	Нали́шный	Нали́шній
533	2	3	·շոշափմամբ	շփմամբ
534	1	20	Намазóленный	Намозóленный
534	1	39	Наморóщенный	Намóрщенный
534	1	40	Наморóщивать	Намóрщивать
534	2	31	Намылённый	Намѣлённый
535	1	26	Намéщенный	Намѣщённый
536	2	22	Напетри́ть	Напестри́ть
537	2	28	Наплѣсáть	Наплясáть
537	2	32	Убы́ть	Уби́ть
540	2	18	Нáрдной, нардовóй	Нáрдный. нáрдовый
541	2	12	шипóвникъ	шипóвникѣ
543	1	25	Насáхарывать	Насáхаривать
543	2	9	насиди́ть	насидѣть
545	2	41	наставáть	настáвить
547	1	42	Настѣливать	Настрѣливать
547	2	5	Настря́пивать	Настря́пывать
547	2	11	յարձակելով	յարձակուելով
548	2	3	Нáсыпъ	Нáсыпь
548	2	8	Наспхáть	Насыхáть
549	1	18	наталкáть	натолкáть
549	1	26	натаптáть	натоптáть
549	1	28	натáрывать	натáривать
549	1	32	Натáскывать	Натáскивать
549	2	18	Нaтерéблевать	Натерéбливать
551	2	3	Наугáдь	Наугáдъ
552	1	41	Нахлабýчивать	Нахлобýчивать
553	2	21	Начéртивать	Начéртывать
553	2	29	Начи́тивать	Начи́тывать
553	2	37	—чецъ	—тецъ
554	1	6	Начи́неный	Начи́ненный
555	2	4	Элекризовáть	Электризовáть
557	1	7	невидáльщика	невидáльщина
557	1	29	Немѣсти́тельный	Невмѣсти́тельный
557	2	2	Невóвремія	Невоврéмя
557	2	39	Невóлничій	Невóльничій
558	1	41	Недѣдѣніе	Невѣденіе
558	2	37	Невѣстка	Невѣста
559	1	6	Нагати́въ	Негати́въ

559	1	20	—нее	—чее
559	2	2	Негоціа́нть	Негоціа́нтъ
559	2	19	Неда́льный	Неда́льній
560	1	37	Негода́ръ	Недога́ръ
560	1	40	Недогля́тка	Недогля́дка
561	1	19	Не́дописъ	Не́допись
562	1	2	Недосто́нство	Недосто́инство
562	2	25	Неде́лка	Неде́лька
564	1	21	Нейзглаго́ланный	Неизглаго́ланный
565	2	36	*ոչ ող*	*ումն, ող*
567	1	32	Нена́сливый	Нена́стливый
569	2	14	Неоспа́римо	Неоспори́мо
570	2	7	Непомятозло́бивый	Непамятозло́бивый
570	2	8	Непомятозло́біе	Непамятозло́біе
571	1	12	Непогрешительный	Непогре́ши́тельный
571	1	35	Непдража́емость	Неподража́емость
571	2	27	Непо́льный	Непо́лный
572	2	30	Непхва́льный	Непохва́льный
573	2	3	Непреобри́мость	Непреобори́мость
575	2	10	*անըթեռնելի*	*անընթեռնելի*
576	2	20	—ная	—кая
577	2	25	Несгора́емость	Несгараемость
577	2	27	Несгора́емый	Несгара́емый
278	2	4	Несовершеннолетный	Несовершеннолетній
580	1	5	Нетве́рдный	Нетвёрдый
582	1	19	*անպղաբեր*	*անպտղաբեր*
582	2	10	Неутсу́пчивость	Неусту́пчивость
584	2	19	Ни́жный	Ни́жній
587	1	36	Нововведи́мый	Нововводи́мый
587	2	11	Новопріе́жій	Новопріе́зжій
588	2	34	Носа́тный	Носа́тый
589	1	30	(NS)	(NB)
589	2	4	Ноче́шный	Ноче́шній
590	2	8	Ну́тренный *տ.* Вну́тренный	Ну́тренній *տ.* Вну́тренній
590	2	39	Не́женькій	Не́жненькій

ՎՐԻՊԱԿՆԵՐ

Բ. ՀԱՏՈՐԻ

Երես	Սիւնակ	Տող	Սխալ	Ուղիղ
3	2	27	Оглодáть	Оглáдывать
4	2	37	Обезнадéжный	Обезнадéженный
5	2	35	Обезья́ничаніе	Обезья́нничанье
6	1	41	Полиційме́йстеръ	Полицме́йстеръ
6	2	1	Правіантме́йстеръ	Провіантме́йстеръ
8	1	3	*ապրուստի, պարէնի,*	*ապրուստ, պարէն*
8	1	4	*կարիքի*	*կարիք*
10	1	32	Облызáть	Лобызáть
10	2	41	обмáзить	обмáзать
11	1	1	—мокну́ть	—макну́ть
11	1	4	Обмáливать	Обмáлывать
11	1	21	—манчищій	—манщичій
11	1	27	Обмáривать	Обмáрывать
12	2	17	*քոտիկ*	*քստիկ*
15	1	28	Обóима	Обóйма
15	1	30	Обóимица	Обóймица
15	1	32	Обóйки	Обóймы
15	2	21	*ընչական*	*խնչական*
16	1	15	*հոտառոտութեան*	*հոտառութեան*
16	2	18	Обрóченный	Оборóченный
16	2	37	Обоюдоóстрый	Обоюдуóстрый
18	2	19	О'бротъ	О'броть
22	2	1	*սանձահարե*	*սանձահարել*
27	1	32	*արմտիք*	*արմտեաց*
27	2	6	*ոչխարի*	*ոչխարանոցի*
29	1	10	Оголжáть	Оголожáть
34	1	12	Одурáчить	Одурáчить Է. ն. *յիմարացնել*
37	2	13	Оки́селенный	Оки́сленный

39	1	9	Окóничникъ	Окóнничникъ
41	1	36	Окýнивать	Окýнывать
41	2	31	Оленóвая	Олейновая
42	1	6	*ձէթի*	*ձիթապտղի*
42	2	8	Омáрь	Омáръ
43	1	11	Омачáть	Омрачáть
44	1	32	О'пашенъ	О'пашень
45	1	25	—лённый	—лёный
47	2	22	Оппартюнúстъ	Оппортюнúстъ
48	2	37	*ուլթիւն*	*ուլթիւնից*
50	1	20	*օրանգուտտնգ*	*օրանգուտանգ*
58	1	21	*ոսկրաբանութիւն*	*ոսկրաբանութեան*
60	2	25	пáбочная	побóчная
64	1	38	*հետ*	*յետ*
71	2	21	Отконопáчывать	Отконопáчивать
72	2	2	Окрёпленный	Окрѣплённый
72	2	14	*ազատելու*	*ազատուելու*
78	1	8	*ժապավինապարդ*	*ժապաւինազարդ*
78	2	10	порóть	—порóть
86	1	40	—шыть	—шить
88	2	31	*գերութիւն*	*գէրութիւն*
91	2	9	*մերացող*	*մերացուող*
92	1	2	Оты́гривать	Оты́грывать
92	2	3	Офéнія	Офéня
96	1	12	Очýвстваться	Очýвствываться
96	1	21	Ошалѣть *տ.* Шалѣть	Ошалѣть *Է. չ. յիմարանալ, ապուշ դառնալ*
98	1	41	Пáзногтъ	Пáзноктъ
100	2	1	*խռովայոյզ*	*խռովայոյզ գրուածք*
101	1	17	Паніóнный	Пансіóнный
105	1	28	*հուութիւն*	*հովուութիւն*
105	1	30	*հովւութիւն*	*հովուութիւն*
107	1	30	*անմաքուր*	*ապած և ճնշած*
109	1	38	*սկզբնական*	*սկզբնական լինելը*
110	1	12	Порвостатéйный	Первостатéйный
121	2	22	Перелúзивать	Перелúзывать
123	2	41	*սատակել*	*սատակեցնել*
133	1	10	*ասէկոսեներ*	*ասէկոսէներ*
135	1	11	*փօթափել*	*թօթափել*
137	2	21	*պաճուեճելով*	*պաճուճուելով*
138	1	35	Перистúлъ	Перистúль
143	1	17	*Փռտոց*	*Փռշտոց*

147	2	3	**Плочéвно**	**Плачéвно**
151	1	27	*հրապապակել*	*հրապարակել* |.
161	2	25	Погóсть	Погóстъ
164	1	4	— пѣ́сня	—ная пѣ́сня
164	1	38	—ея	—ся
169	1	19	подрáтъ	подрáть
175	2	27	—дóшевеный	—дóшевный
176	1	24	*սորարոզիոջ*	*սողալողիոջ*
177	1	21	*գօտէորուած*	*գօտեորուած*
177	1	29	*գօտէորել*	*գօտեորել*
177	1	30	*գօտէորել*	*գօտեորել*
179	1	41	*թըչել*	*թռչել*
181	2	30	*հօտոց, հօտ*	*հօտոց*
185	1	4	**Подъѣ́жать**	**Подъѣ́зжать**
187	2	36	**Позаплѣ́снѣвѣть** *ու.* **Плѣ́с-нѣвѣть**	**Позаплѣ́сневѣть** *ու.* **Плѣ́с-невѣть**
192	1	11	*հագալ*	*հաչալ*
194	2	23	**Покровúтельсво**	**Покровúтельство**
198	1	26	**Полногрýдный**	**Полногрýдый**
199	1	24	*զրակման*	*դրակման*
200	1	4	*գանք*	*գանկ*
202	1	11	*գարձուանք*	*դարձուածք*
205	2	8	*ծեռտ*	*ծերտ*
206	2	12	**Помóль**	**Помóлъ**
217	1	42	**Поражáть**	**Пораждáть**
231	2	12	*բոթաս*	*պրստոս*
232	1	34	**сквáжника**	**скважúнка**
237	2	36	*սեանալ*	*սևացնել*
243	2	6	**Пробáбка**	**Прабáбка**
244	1	12	**превозмóчь**	**превозмóчь** Է. Ն.
248	1	17	**Преполагáть**	**Предполагáть**
262	1	22	**Пригóжество**	**Пригóжство**
263	2	39	**Придѣ́ливать**	**Придѣ́лывать**
268	1	32	**Прилатáть**	**Прилетáть**
269	2	10	*քերելով*	*քարելով*
278	2	28	**Пристáнице**	**Пристáнище**
280	2	6	*կարել*	*կտրել* (
288	2	39	*հանել*	*հանել,*
289	1	29	**Пробурáленный**	**Пробурáвленный**
295	2	6	*Նագագլծներ*	*Նախագիծներ*
302	2	19	*լուացող*	*ողողելու*
303	2	21	**Пронúзъ**	**Пронúзь**

307	2	8	Про́рубъ	Прору́бь
308	1	9	*քալակն*	*թալակն*
314	2	3	Протентанти́змъ	Протестанти́змъ
315	1	41	Противотво́рный	Противорво́тный
315	2	23	Противцынгóтный	Противоцынго́тный
321	1	30	*ուռք*	*ուռի*
325	1	9	Пульсосчётъ	Пульсочётъ
328	1	35	Пчелово́дъ *գ. ա.*	Пчелово́дъ *գ. ա. մեղուապան* ‖
343	2	29	*փչել ուռեցնել*	*փչելով ուռեցնել*
350	1	24	Разоси́ть	Разноси́ть
352	1	15	Расти́лать	Разстила́ть
352	2	32	Разроста́ться	Разраста́ться
354	1	33	(*տուկեր*)	(*տունկեր*)
355	1	37	Разсма́трывать	Разсма́тривать
355	2	14	Разнашённый	Разнащённый
355	2	35	*թափթափ*	*թափթփած*
358	2	32	Разщ... *տ.* Разщ...	Разщ... *տ.* Расщ...
359	1	23	Разъѣ́живать	Разъѣ́зживать
362	1	39	Раскла́деный	Раскла́денный
363	2	32	*բարանը*	*բերանը*
365	1	30	—пользáться	—ползáться
365	2	15	*կոճակներով*	*կոճակները*
367	2	31	*ճանցուել*	*ճանչուել*
371	1	35	*բ. ա.*	—ся *բ. ա.*
371	2	32	—ньица	—ньице
281	1	9	*խանձարուրութեամբ*	*խանձարուրութիւն*
381	1	10	*թեամբ*	*թիւն*
382	2	29	(*շոգենաւի գնացութեան*)	(*նաւագնացութեան*)
385	1	9	*սերտ*	*սիրտ*
388	1	10	Рожда́ть	Ражда́ть
389	2	3	Ро́зыгришный	Ро́зыгрышный
389	2	5	Ро́зыгришъ	Ро́зыгрышъ
389	2	7	Розиска́ніе	Розыска́ніе
392	2	32	Руковищé	Рукави́ще
392	2	39	Рукоблагословлéніе	Рукоблагословéніе
402	2	29	(*աղ*	*աղ* (
403	2	8	*կուած*	*կել*
405	1	14	*ած. շաքարական* ‖ *շաքրոտ*	*ած. շաքրոտ*
406	1	14	Обо́йна	Сбо́ина
408	1	12	—	*ած.*
424	1	23	Си́дмья	Си́дьмя
426	1	31	Сини́льній	Сини́льный

426	1	39	*թուխ կատար*	*թուխկատար*
426	1	40	*թուխ կատարի*	*թուխկատարի*
431	2	39	склизъ	склизь
438	1	14	Скупа́нье	Скупа́ніе
439	1	41	Сло́вѣ	сла́вѣ
440	1	22	*ձայն*	*ձայնով*
445	2	24	Сѣпленный	Слѣпленный
448	1	22	Смире́нннный	Смире́нный
453	1	29	*անէր*	*անել*
454	1	18	Снѣгово́й	Снѣгово́й
454	1	40	Снежёкъ	Снѣжёкъ
459	2	22	Сажи́тольствсвать	Сожи́тельствовать
461	2	38	Солда́тна	Солда́тина
463	1	38	—по	по—
469	1	19	Состоя́нице	Состоя́ньце
470	1	17	Сосѣдный	Сосѣдній
474	1	9	Спе́ци	Спе́ціи
476	1	10	*ձաւնաւ*	*ձեւնաւ*
476	1	13	Спознова́ть	Спознава́ть
483	2	13	*ցուուլ*	*ցուլ*
483	2	38	Староintroда́вный	Старода́вній
493	1	34	Стри́женный	Стри́женый
493	2	15	*նութեան*	*նութիւն*
495	2	33	—ное	—тое
501	2	14	Супру́жный	Супру́жній
501	2	19	Сургу́чничница	Сургу́чница
502	1	9	Сурога́тъ	Суррога́тъ
502	1	36	Су́сляникъ	Су́слянникъ
506	1	3	Сча́стіе *տ.* Сча́стье	Сча́стье *տ.* Сча́стіе
507	2	11	Сини́ще	Сыни́ще
507	2	24	Сыпный	Сыпно́й
507	2	40	*գոդծարան*	*գործարան*
510	1	21	Сѣнпотче́ніе	Сѣнопотче́ніе
511	2	13	Сюда	Сюда́
512	1	27	*եղնի*	*եղնու*
513	1	19	Та́йнство	Та́инство
517	2	11	Томнёхонькій	Томнёхонькій
517	2	20	Темнобу́рій	Темнобу́рый
518	1	10	Тена́лъ	Тена́ль
518	1	26	тенето́	тенетцо́
521	1	36	караблѣ	кораблѣ
521	2	32	Ти́новѣть	Ти́новѣть

524	1	38	Тогда́шный	Тогда́шній
525	1	37	Толкови́тный	Толкови́тый
525	2	37	То́льстенькій	То́лстенькій
526	2	12	Томлённый	Томлёный
528	1	32	привезна́я	привозна́я
529	2	29	То́чека	То́чечка
532	2	25	Трегу́бный	Трегу́бый
534	1	10	равносторо́нный	равносторо́нній
534	1	11	разносторо́нный	разносторо́нній
534	2	18	Трёхсторонный	Трёхсторонній
539	2	5	Ту́да	Туда́
541	2	37	Тупи́ла	Тупи́ло
542	2	3	ты́хнуть	ты́кнуть
542	2	19	Тыкообра́зный	Тыквообра́зный
543	1	31	—грѣ́чка	—грѣ́чка
543	2	3	Тѣново́й	Тѣнево́й
543	2	10	Тѣни́къ	Тѣнни́къ
544	1	22	Тюрма́	Тюрьма́
544	1	33	Тюфячи́шка	Тюфячи́шко
551	2	23	ный	ній
555	2	1	корова́	коро́ва
555	2	27	Удасу́живаться	Удосу́живаться
558	1	16	Ука́чанный	Ука́ченный
558	1	19	Укаси́ть	Укоси́ть
564	2	3	Умоло́чивать	Умола́чивать
565	1	16	У'мотвователь	У'мствователь
567	1	5	Унижиче́нно	Уничиже́нно
567	1	29	Уничтожи́ть	Уничтожа́ть
567	1	34	Унор́явливать	Унора́вливать
568	1	17	Упа́рывать	Упа́ривать
568	2	32	Упла́чененный	Упла́ченный
568	2	35	*հատուցանել,*	*հատուցանել։*—ся *է. ա.*
569	1	35	Упоке́ніе	Упокое́ніе
569	2	11	Упольномо́чивать	Уполномо́чивать
570	2	20	*քաղցր*	*պատրաստական*
570	2	40	*խաստանօք*	*խաստանք*
573	2	37	Усе́рсдвовать	Усе́рдствовать
575	1	30	—хнуть	—хну́ться
575	1	42	—лвница	—льница
578	1	41	усче́сть	уче́сть
582	1	28	*հիւսուած*	*խցուած, փակուած*
584	2	12	Учёть	Учётъ

587	2	9	Фала́нгъ	Фала́нга
588	1	14	*խակ, խամ*	*խամ*
589	2	39	Фейерверкъ	Ф.йерверкóръ
590	1	14	Фельдцейхме́йстеръ	Фельдцейхме́йстерскій
590	2	35	Фехме́йстеръ	Фехтме́йстеръ
591	1	14	*Ճեռնածութեան, ծամածռու-թեան*	*Ճեռնածուի*
592	1	19	Филоаргра́нный	Филогра́нный
599	1	39	Ханженско́й	Ханжеско́й
599	1	41	Ханженство́	Ханжество́
599	2	14	—рова́ть	— зова́ть
600	2	34	Хва́тквать	Хва́тывать
604	1	27	*բերքի*	*բերդի*
605	2	32	Холе́стринъ	Холе́стринъ է. տ.
605	2	39	Хоми́стый	Холми́стый
606	1	39	оложе́нный	Холоже́нный
607	1	27	*երգախումբ*	*երգախմբի*
608	1	30	Хоро́мика	Хоро́минка
612	2	37	*շաղախի*	*շաղախ*
617	2	7	гал	галь
619	1	38	*կշեռքի*	*կշեռքի*
620	1	30	*խնդրարու*	*խնդրատու*
623	1	2	Черноволо́сный	Черноволо́сый
625	1	27	—ходи́ть	Ходи́ть на – кахъ
626	2	21	Четырёхсторо́ній	Четырёхсторонній
627	1	4	Чечо́ня	Чече́ня
633	1	42	*շալի, շալեղէն*	*շալ ‖ շալեղէն*
642	1	16	сыя	—ныя
643	1	38	вы—ся է. տ.	вы – է. ն.
643	2	11	*սահանքի*	*սահմանափակի*
643	2	33	է. տ.	է.
644	2	5	Шёпонъ	Шёпотъ
645	2	2	*գազաթ*	*գագաթ*
645	2	30	*մախարակ*	*ճախարակ*
650	1	34	щёлкать	щёлкнуть
650	1	37	*կոտրել*	*կոտրուել*
650	1	38	*զլխկացրած, զլխկա-*	*չլխկացրած, չլխկա-*
651	2	39	*կՃմթեր*	*կմթեր*
652	2	10	Щу́пальщо	Щу́пальце
655	1	13	*արեղուղու*	*արեգուղու*
656	2	22	*եղեռըմազ*	*եղեկարամազ*
662	1	4	Я'бдникъ	Я'бедникъ

663	2	16	Ярышниковый	Ядрышниковый
664	1	34	Яйцеви́дный	Яицеви́дный
664	1	35	Яйцеобра́зность	Яицеобра́зность
664	1	36	Яйцеобра́зный տ. Яйцеви́дный	Яицеобра́зный տ. Яицеви́дный
664	1	37	Яйцепрово́дъ	Яицепрово́дъ
664	1	38	Яйцеро́дный	Яицеро́дный
664	1	39	Яйцеродя́щій	Яицеродя́щій
667	1	11	Яче́йный	Яче́йный

ՍԽԱԼՄԱՄԲ ԱՒԵԼՈՐԴ ՏՊՈՒԱԾՆԵՐ

Ա· ՀԱՏՈՐ

Երես	Սիւնակ	Տող	
20	2	35	Ату́кать տ. Ату́кнуть
43	2	15	Безприкла́дно,—кла́дность,—кла́дный տ. Безприме́рно, —ность,—рный
60	1	42	Бла́то, бла́тный տ. Боло́то, боло́тный.
66	2	37	Болда́, бо́лдовина տ. Балда́.
67	1	9	Воло́нье է. չ. *արուարձան*
68	1	11	Боля́ринъ, боля́рство տ. Боя́ринъ, боя́рство.
70	2	28	Бочки́ է. ա. յէ. *քաւկ (կանանց զգեստի)*։
73	1	3	Бра́шно է. չ. *կերակուր, սնունդ, պաշար, կեր*։
73	1	4	Бра́шенный ած. *սնունդի, կերակուրի*։
74	1	11	Бригади́ръ է. ա. *վաշտապետ, բրիգադիր*։
75	1	11	Броне́цъ տ. Бедрене́цъ
75	2	28	Бруне́цъ տ. Бедрене́цъ.
130	1	31	Воло́вій ած. *եզի, եզան*։
139	2	28	Bра́бій տ. Воробе́й.
148	2	8	Второйнадесять ած. *երկոտասաներորդ*։
276	1	23	Желтоголо́вникъ տ. Калу́жница.
343	2	7	Зерца́ло տ. Зе́ркало.

368	1	11	**Имби́ръ** գ. ա. *տաք կոճ, կոճապղպեղ, զանճաֆիլ։*
405	2	32	**Клятьба** ա. **Кля́тва**
454	2	16	**Лени́вецъ** գ. ա. *յամրագնաց կ.*
471	2	27	**Ляду́нка** ա. **Ладу́нка.**
471	2	29	**Ля́ка** ա. **Переля́ка**
474	1	29	**Малази́ва** գ. ի. *դալր*
496	1	29	**Могары́чъ** գ. ա. *ընծեռայք և այլն։*
507	1	21	**Муниціóнный** ա. **Амуниціóнный.**
533	1	23	**Налучи́ть** ա. **Лучи́ть.**
583	2	27	**Неутрализова́ть** ա. **Нейтрализова́ть**
583	2	28	**Неутралите́тъ** ա. **Нейтралите́тъ.**
583	2	29	**Неутра́льный** ա. **Нейтра́льный..**

Բ. ՀԱՏՈՐ

127	2	10	**Переполо́ть** ա. **Перепа́лывать.**
309	2	10	**Просла́ть** ա. **Просыла́ть.**
348	2	31	**Размягчить** ա. **Размягча́ть.**
388	2	11	**Рое́викъ** ա. **Роёвка**
454	1	16	**Сныть** ա. **Снить**
498	1	6	**Сугóрбиться** ա. **Сгóрбливаться.**

ԼՐԱՑՈՒՄՆ ՀԱՅԵՐԷՆ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆՑ

Аборигéнъ գ. ա. բնաշխարհիկ, նախաբնակ։
А'бсентъ գ. ա. անխոնօղի։
Аври́кула գ. ի. քնարբուկ։
Агáтъ գ. ա. կատուի աչք (քար)։
Агрономíя գ. ի. գիւղատնտեսութիւն։
Азалéя գ. ի. պատվարդ, հողմավարդ։
Академíя գ. ի. կաճառանոց։
Актёръ գ. ա. դերակիր։
Алiени́сть գ. ա. խենթաբոյժ (բժիշկ)։
Амазóнка գ. ի. ամազոնուհի։
А'мбра գ. ի. ամբրօղի, արմաւօղի, էմպարխա։
Апельси́нный ած. փորթօգալից շինած։
Аппети́тный ած. քաղցրախորժ։
Арестовáть բ. ն. ձերբակալել։
Аркáда գ. ի. կամարանի։
Арматоръ գ. ա. սարքարար։
Артиллери́стъ գ. ա. ռմբաձիգ։
Артисти́чески մ. գեղարուեստօրէն։
Арти́стъ գ. ա. նուագագէտ, քաջամատն (երաժիշտ)։
Астролóгiя գ. ի. մոգութիւն, աստղամոգութիւն։
Асфáльтъ գ. ա. կպրաձիւթ։
Аэроли́тъ գ. ա. երկնաքար։

Вазáрный ած. փողոցային, բազարային։
Валáстъ գ. ա. հակաբեռ
Вáлованье գ. չ. մանկաղեղծութիւն։
Вандáжъ գ. ա. պատոյթ։
Варáнiй ած. ոչխարային։
Васъ գ. ա. վառ ձայն ‖ վառ ձայն ունեցող։
Вахромá գ. ի. խանթուռք։
Вди́тельный ած. արթնաչեայ, արթնամիտ։
Вегемóтъ գ. ա. ռնգեղջիւր։
Ведри́стый ած. զուեղ, առոյգաբարձ։
Безбрáчность գ. ի. անամուսնութիւն։
Безглáзый ած. անաչք։
Безли́чность գ. ի. անանձնութիւն։
Безсмѣ́нный ած. տեւական։
Биржевóй ած. հրապարակի։
Блуждáющiй ած. թափառող։
Вой-бáба յաղթահասակ և առնանման կնամարդ։
Босомы́жничать բ. չ. մուրացկանութիւն անել։
Вѣ́гло մ. թափառանցի։

Вдовá գ. ի. առնաման։
Видъ գ. ա. տեսարան։ — окружáющiй — շրջատեսարան։
Вниманiе գ. չ. ուշ։
Водворённый ած. բնակեցրած։
Водолáзничать բ. չ. ջրասուզութեան մէջ վարժուել։
Возражéнiе գ. չ. ընդդիմաբանութիւն։
Волдыреватый ած. բշտածածկ։
Вори́шка գ. ա. մանր բաներէ գող, սրգտիկ գող։
Вы́веденный ած. տեղափոխուած, գաղթեցրած։

Вы́золотить տ. Вызола́чивать։

Гра́бить բ. ն. գերբել։
Гра́бельщикъ գ. ա. փոցխաւոր։
Ги́льза գ. ի. փամփշուկ։
Гипотену́за գ. ի. ենթաձիգ (գիծ)։
Городни́чество գ. չ. ոստիկանապետու-թիւն։
Гуля́ка գ. ը. զբօսասէր։

Дарови́тый ած. մեծաշնորհ։
Дароно́сица գ. ի. նուիրաբեր կին։
Даръ գ. ա. ընծայաբերութիւն։
Ди́спутъ գ. ա. բանավարութիւն։
Дифтери́тъ գ. ա. հաւամղձուկ։
Догмати́ческій ած. քրիստոնէական վարդապետութեան վերաբերեալ։
Доистори́ческій ած. նախապատմային։
Достопочте́нный ած. պատուաւոր։
Дре́вній ած. նախնական։
Дро́ковый ած. մոշուց պատրաստած։
Дубъ գ. ա. բալուտ, փալուտ։
Дупли́стый ած. խոռոչաւոր
Ды́шельный ած. սայլաքեղկի։

Единоду́шно մ. միահոգի։
Единоду́шный ած. միահոգի։
Еди́нство գ. չ. մէկութիւն։
Ерусали́мъ գ. ա. Երուսաղէմ։
Естествоиспыта́тель գ. ա. բնագէտ։

Жа́берный ած. քիմուխտային։
Жа́ло գ. չ. սայր։
Жемчу́жный ած. մարգարտի։
Же́ртвовать բ. ն. մատղել։
Жи́вность գ. ի. հաւճիւ։
Жи́молость գ. ի. քօշաթուփ։
Жирото́пня գ. ի. ճրագուի հալարան։

За и про́тивъ մ. դէր և՝ դէմ, հակ և ներհակ։
Заго́нъ գ. ա. արտամէջ ակօս, մարկ։
За́дникъ գ. ա. յետոյք։
Зано́гтица գ. ի. մատնացաւ։
Запи́ханный ած. խցկուած, ճխտուած։
Запи́хивать բ. ն. խցկել, ճխտել։
Запро́съ գ. ա. հարցապնդում։
Засверлённый ած. գչրուած։
Засве́рливать բ. ն. գչրել։—ся բ. ա. գչրուել։
Затопля́ть,—пить բ. ն. հեղեղել։
Заты́лочный ած. ծոծրակային։
Зво́нкій ած. զնգացող։
Зернoя́дный ած. սերմնակեր։
Зла́ковый ած. հատիկաւոր։

И́бо շ. ըստորում։
Изда́тельскій ած. հրատարակչական։
Изсверлённый ած. գչրուած։
Изсве́рливать,—лить բ. ն. գչրել։ ся բ. ա. գչրուել։
Ико́та գ. ի. զկռտոց։
Иста́сканный ած. քաշքշուած։
Исхо́дная то́чка—նախակէտ։

Каза́ться բ. ա. ձևանալ։
Карни́зъ գ. ա. որմաքիւ։
Касси́ръ գ. ա. գանձապահ։
Ка́торжная рабо́та—տաժանակիր աշխատանք։
Кислова́тость գ. ի. տտխպութիւն։
Клери́калъ գ. ա. կղերամիտ։
Клѣтча́тка գ. ի. բջջիտ։
Козёлъ գ. ա. նոխազ, ներքի այծ։
Колеба́ть բ. ն. շարժել։—ся բ. ա. ծածանուել։
Колёсный ած. անուային, անուական։
Колесова́ніе գ. չ. անուապատիժ։
Ко́мнатный ած. սենեկային։
Конопа́тить,—па́чивать բ. ն. ղաթրանել։
Ко́нусный ած. կոնական։
Корте́жъ գ. ա. ընթացակիցք։
Кото́вый ած. կատուի մորթուց շինած

Кредитный ած. վարկային։
Кротко մ. հեզաբար։
Кругомъ մ. շուրջանակի։
Кругообращеніе գ. չ. շրջանաւորութիւն, շրջշրջում։
Купена գ. ի. սինդրիկ, սանտրուկ։
Курьеръ գ. ա. հրամանաբեր։
Къ, ко ն. մինչ, մօտ։
Колосистый ած. հասկաթաւ, հասկալից, առատահասկ։
Капканъ գ. ա. որոգայթ։
Каменотёсъ գ. ա. քարուրագ։
Кольнуть բ. ն. սրսփել։
Кросна գ. ի. ոստէն, ոստոյնք, ջուլհակի դազգահ։

Лавандовый ած. նարդոսային։
Лайковый ած. շան սեկից պատրաստած։
Лебединый ած. կարապային։
Лексикографическій ած. բառարանագրական։
Лимонный ած. կիտրոնական։
Логариѳмъ գ. ա. տրամահաշիւ։
Лошакъ գ. ա. ջորի, դալթր։
Лошачиха գ. ի. էգ ջորի, էգ դալթր։
Лѣчебница даровая— ձրի բուժարան։

Магнолія գ. ի. մագնոլենի։
Маковый ած. մեկոնական || մեկոնի։
Маратель գ. ա. ցծողակ, նուաստ գրիչ։
Марціальный ած. երկաթախառն։
Мебельный магазинъ—կահավաճառ-կրպակ։
Мемуары գ. ա. յգ. յիշատակարան, յիշողութիւններ։
Метёльный ած. ցախաւելի։
Метловище գ. չ. ցախաւելի։
Милліонный ած. միլիոնաւոր։
Мишурный ած. արտաքին։
тылёкъ,— лёчекъ գ. ա. թիւթ եւենիկ։

Навѣсъ գ. ա. կառատան։
Наложенный ած. платёжъ—վերադիր վճար։
Намѣчать, намѣтить բ. ն. աչքադրել։
Наплывъ գ. ա. ջրաբեր ծառ և այլն։
Нарцисовый ած. նարգիսային։
Настрачивать,—рочить բ. ն. թակել, թակալել։
Нашатырный ած. աւշակային։
Нектарный ած. նեկտարեան։
Неотъемлемый ած. անբռնաբարելի։
Нижнечелюстный ած. կզակային։
Новозавѣтный ած. Նոր կտակարանական։
Ноябрскій ած. նոյեմբերեան։

Обезьянскій ած. կապկային։
Ореолъ գ. ա. փառապսակ։
Отмѣтническій ած. հաւատուրացի։
Отчётный ած. հաշուետուական || հաշուետուութեան։

Паутинный ած. սարդոստայնի։
Пепельный ած. մոխրային։
Перевареніе գ. չ. մարսելը։
Перевѣшанный ած. կրկին կշռուած։
Перепончатый ած. թաղանթաւոր։
Перестигнутый ած. յառաջած։
Пересѣченіе գ. չ. ընդհատում։
Подвижность գ. ի դիւրաշարժութիւն։
Подпора գ. ի. յենակ։
Подрубать, бить բ. ն. խծխղ անել, նալտել։
Портупея գ. ի. սրակամար։
Потребитель գ. ա. սպառող։
Пращурскій ած. ապուպապեան։
Пращуръ գ. ա. ապուպապ։
Привилегированный ած. արտօնեալ։
Присвоеніе գ. չ. իւրացում։
Пристанодержательство գ. չ. ապաստանատուութիւն։
Проза գ. ի. արձակ շարադրութիւն։
Проныра գ. գաղտագողի մարդ։

Прутко́вый ած. ուռի ոստի || ուռի ոստերից շինած։

Прыгу́нъ գ. ա. ոստիչ աղանդաւոր։

Раболѣпно մ. ստրկաբար։

Разло́женный ած. դասաւորուած, շարուած։

Рэлигіо́зный ած. կրօնական։

Рога́тый ած. պոզաւոր։

Рогоно́сецъ գ. ա. այրեղջիւր։

Рысь գ. է. իշղար։

Са́харный ած. շաքարական։

Та́кса գ. է. սակագին։

Тало́нъ գ. ա. մնացորդ։

Фрикаде́ль գ. կոլոլակ։

Холо́пій ած. ստրկական։

Энтузіа́змъ գ. ա. խանդավառութիւն։

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ

Агáрикъ գ. ա. Թէտնի։
Акóра գ. ի. եղեգնահամեմ։
Акрóполь գ. ա. վերնաքաղաք։
А'лчно մ. ագահութեամբ։
А'лчность գ. ի. ագահութիւն, յօշաքաղութիւն։
Антúминсъ գ. ա. գորփուրայ, սկուոյ քօղ։
Апострóфа գ. ի. բացադարձութիւն (ճարտասանական)
Аргументáція գ. ի. փաստաբերութիւն։
Арéна գ. ի. մրցավայր, կռուանոց։
Арктóрій գ. ա. Արջու պոչ (աստեղատուն)։
А'рктуръ գ. ա. Բազումք, Բազմոյթ (աստեղատուն)։
Артемúзія գ. ի. գնածաղիկ։
Аскéтъ գ. ա. ճգնաւոր։
Атермúческій ած. անջերմանցիկ։

Вáзисъ գ. ա. հիմք, պատուանդան։
Вáрина գ. ի. տիրուհի || իշխանակին։
Безврéменникъ գ. ա. ձիւնածաղիկ, սեւակաճին։
Безпоря́дочность գ. ի. անկարգ լինելը։
Безтáктный ած. անշնորհ, անշնորհք։
Бóдрствованіе գ. չ. արթնութիւն, արթուն մնալը։
Бóдрствовать բ. չ. արթուն մնալ, հսկել։
Бóнза գ. ա. բոնզիկ, բոնզա (Ճապոնական քուրմ)։

Ввозъ գ. ա. ներս բերելը, ներմուծում։
Ведёнrый ած. տարուած։
Велúчественно մ. վսեմաբար, փառահեղութեամբ, գեղեցկանազ։
Вентиля́ція գ. ի. օդամաքրութիւն (օդանցքի միջոցով)։
Вертлю́жный ած. զխտադարձային։
Влóженный ած. զետեղուած, դրուած։
Воткнýтый ած. խրուած, ցցուած։
Вы́вощенный ած. մոմած, մոմով քսած։
Выносливый ած. տոկուն, դիմացկուն։
Вѣ́ровать բ. ն. հաւատալ։
Вѣ́чевóй ած. հասարակական, հասարակական ժողովի։

Гербаризáція գ. ի. բուսաժողով։

Дóдранный ած. պատռտած, մաշած, (մինչ վերջը)։

Зáжимъ գ. ա. սղմիչ։
Запряжнóй ած. լծկան։
Затопля́ющій ած. ողողիչ։
Заштрафовáть բ. ն. տուգանել, տուգանքի ենթարկել։

Изры́ганіе գ. չ. փսխելը || փսխուածք, անդրոյթք։
Индивидуалúстъ գ. ա. անհատապաշտ։
Интеллигéнтный ած. բանիմաց, հասկացող։
Интеллигéнтъ գ. ա. բանիմաց մարդ։
Интеллигéнція բ. ի. բանիմաց հասարակութիւն, հասկացող դասակարգ։

Калга́нъ ժ. ա. կալինջան, խաւրաւլանկ, խոլինջան, ալփինջանի (արմատ)։

Кача́лочный ած. ճօճանոցի, || օրօրոցի։

Клинообра́зный ած. սեպաձև։—ныя на́дписи—սեպաձև արձանագրութիւնք։

Клубнико́вый ած. ելակից շինած || ելակի։

Ко́никъ ժ. ա. չախչախ, ճախճախ (ջրաղացի)։

Короно́ванный ած. թագադրեալ, թագ կապած։

Крахъ ժ. ա. սնանկութիւն, դրամական տագնապ։

Куста́рь ժ. ա. տանը բանող արհեստաւոր (կտաւագործ, շալագործ և այլն։)

Легкокры́лый ած. թեթևաթև։

Невѣроя́тно ն. և բ. անհաւանական, անհաւատալի || անհաւանական է, անհաւատալի է։

Обезнаро́дѣть բ. չ. մարդադուրկ լինել, անմարդաբնակ դառնալ։

Обойдённый ած. մի կողմ թողնուած, կողմից անցկացած։

Оса́чивать, осочи́ть բ. ն. ծառի կեղևը օղակաձև հանել || ծառի հիւթը ծորեցնել || հեղուկացնել։

Осе́лина ժ. ե. սամի։

Особоро́ванный ած. վերջին օծումն ըստացած, վերջին օծումը առած։

Перви́на ժ. ե. սկզբնատարր։

Питейная ժ. ե. ըմպարան, մէյխանա-խանա։

Подожжённый հրդեհած, կրակ տուած։

Подо́рванный ած. կտրուած, պատռուած || վնասուած։

Подо́стланный ած. տակին փռուած, || տակը փռած։

Поколо́ченный ած. ծեծուած, թակուած || գանակոծուած, թակուած։

По́мѣсть ժ. ա. ջրաղացի աչք, ալրքար։

Попусти́тель ժ. ա. թողատու։

Приближа́ющій ած. մօտեցող, մօտեցնող։

Прозяба́тельный ած. աճեկան։

Пусты́нничать բ. չ. անապատականի կեանք վարել, ճգնել։

Руче́йный ած. առուակային || առուակի։

Сертифика́тъ ժ. ա. վկայագիր, վաւերագիր։

Синдика́тъ ժ. ա. ընկերութիւն (որև է առևտրական գործի համար)։

Уменьши́ть,—ши́ть բ. ն. նուազեցնել, պակասեցնել։

У́тканный ած. հիւս հիւսուած։

C
W

23504

Инспекция